34553

AE
SCHIN
et
ALL.

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala Est. Tab. Núm.

1a
34553

~~num. 32. cax. 5. num. 12.~~

M

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥΤΩΝΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ.	ORATIONES HORVM RHETORVM.
Αἰσχίνου.	Aeſchinis.
Λυσίου.	Lyſiæ.
Ἀλκιδάμαντος.	Alcidamantis.
Ἀντισθένους.	Antiſthenis.
Δημάδου.	Demadis.
Ἀνδοκίδου.	Andocidis.
Ἰσαίου.	Iſæi.
Δεινάρχου.	Dinarchi.
Ἀντιφῶντος.	Antiphontis.
Λυκούργου.	Lycurgi.
Γοργίου.	Gorgiæ.
Λεσβώνακτος.	Leſbonactis.
Ἡρώδου.	Herodis.
Ἔτι αἰσχίνου βίος.	Item Aeſchinis uita.
Λυσίου βίος.	Lyſiæ uita.

Q16694454

ALDVS MANVTIVS FRANCISCO FASEOLO IVRISCONSVLTO AC SENATVS VENETI A' SECRETIS MAGNO. S. P. D.

MEmini legere duos duntaxat cognomento magnos ob eorum clarissima gesta appellatos apud ueteres, alterum apud græcos, Alexãdrum Macedonum regẽ, apud Romanos alterum, Cn. Pompeiũ. Tum multis post seculis Carolus ille Gallorum rex ob excellentiam rerum gestarũ magnus & tunc dici meruit, & nunc dicitur. Sunt & nostro tempore qui magni cognomento appellantur, uel regni & pricipatus amplitudine, uel dignitate & excellẽtia magistratus, & hi quidẽ perpauci ut Assyriæ rex Solitanus. Rhodi princeps δεσπότης χριστιανῶν. Turcarũ Dominus. Clarissimi quidã apud regẽ christianiss. In italia, i'dque Venetiis cognomẽto magnus nemo, nisi qui primus à Secretis senatus est, quẽ magnũ Cãcellariũ appellant. cuius tanta est dignitas, ut alterum à principe in urbe caput esse uideatur, eiúsq; funus princeps ipse cum omni senatu, officii & honoris gratia ad ædem usq; comitetur. Hic tu Francisce creatus es. nec mirum, eras enim & ante magnus maiorum splendore, Magnus quidem ut taceam cæteros, Matthæo abauo, quem in historiis Sabellicus rerũ in bello genuẽsi magnitudine gestarũ laudibus extollit. Magnus itẽ huius filio Antonio: qui Venetorũ, Patauinorúmq; finiũ arbiter fuit, atq; Patauii à thesauris primus creatus est. Magnus Andrea patre uiro doctiss. qui inter discipulos illos Victorinæ academiæ, Vallam, Omnibõnum, Guarinum & alios, qui latinæ linguæ elegantiam, & eruditionem tot seculis sepultam suscitarunt, à Platina cõnumeratur, qui'q; à Christophoro Mauro Duce, in classe, à Decemuiris in Senatu, ut iter primos ab epistolis eẽt, uocatus est. Magnũ utroq; patruo, quorum alter Aloisius Cõstantinopoli pro patria mortuus est. alter autem, cui nomen Angelo, Episcopus ad regẽ Polloniæ, ac Daciæ missus, ut una in Turcas expeditionem facerẽt, uoti compos rediit, ob eámq; causam Romæ a' thesauris Pontificis, publici'q; cubiculi apostolici præses, ac gubernator urbis Romæ simul creatus est. Sed tu maiorum tuorum omnium maximus, qui quãq; extra eum ordinem penitus esses, ex quo ea omnino electio fieri debere uidebatur, atq; ex usu forensi, genere inuiso, tantæ tamen præter facundiam, sermonis'q; leporem, præter uehementiam, & eloquii grauitatem, præter illam tuam tibi innatam oratoriam dicendi artem, quibus uirtutibus in foro regnare merito dicebaris, tantæ inq; modestiæ, tantæq; innocentiæ fuisti, adeóq; in pauperes liberalis & pius, ut magnis illius ordinis reiectis competitoribus, numerosissimo ex comitiis suffragiorum concursu, præses omnibus qui à secretis sunt, crearere, magnúsq; Cãcellarius appellatus sis. tuis nimirũ uirtutibus factũ. Quod siquis te rogaret, quo nam modo tot ac tãta adeptus fueris, posses & tu, quod Alexander ille magnus, respondere, μηδὲν ἀναβαλλόμενος. Tot itaq; ac tantis tuis impulsus laudibus. tum quia tua potissimum opera, tuo studio, Venetiæ hoc tempore Athenæ alterã uere dici possunt, propter literas græcas, quarum studiosi undiq; concurrunt ad Marcum Musurum, hominem huius ætatis eruditissimum, quẽ tu publico stipendio conducendum curasti, cui'q; quæ tua est in doctissimum quẽq; beneuolentia, faues plurimum, Aeschinis, Lysiæ, & cæterorũ, qui in fronte libri excusi uisuntur, orationes sub tuo nomine, qui & haberis, & es magnus, illustris'q; orator, exire ex ædib. nostris uolui in manus studiosorũ, id quod eo gratius tibi futurum existimaui, quoniã quas plerique horũ scripserunt orationes, multis seculis abditæ latuerunt. latebãt autem in Atho Thraciæ mõte. Eas Lascaris is, qui ab hinc quinquẽnium pro Christianiss. Rege Venetiis sũma cũ laude, legatum agebat, doctissimus & ad unguem factus homo, in Italiam reportauit. miserat enim ipsum Laurentius ille Medices in Græciam ad inquirendos simul, & quantouis emendos pretio bonos libros. unde Florẽtiam & cum iis ipsis orationibus, & cum aliis tum raris, tum pretiosis uoluminibus rediit. debemus quidem Lascari, qui sũmo studio conquisitos tot bonos libros ad nos è Græcia aduexerit, sed lõge magis Laurentio Medici, cuius iussu, opibúsq;, & liberalitate regia id factũ est. fuit enim semper familia Medicum liberalissima, ac fautrix literatorum, & bonorum omniũ. Quanq; miserrimis hisce temporibus nostris debet ei ipsi Laurentio plurimum ipse terarum orbis, quod LEONEM. X. Pontificem Max. genuerit ἀγαθὸς ἀγαθοῦ, ac potius, quod rariss. πατρὸς ἀρείω. hoc enim Pontifice tot rapinæ, tot cædes, tot hominum scelera cessabunt, & bella in primis malorum omnium causa. hoc pacis filio renouabitur mundus. hic ille est, quẽ afflicti. oppressi. submersi promissum expectabamus. hic uir hic est, aurea condet secula qui rursus latio regnata per arua Saturno quondam. hic ille Leo, de quo scriptum est, Vincet Leo ex tribu Iuda.

Di patrii indigetes, & Romule, Vestáque mater,
Quæ Thuscum Thyberim, & Romana palatia seruas,
Hunc saltem euerso Iuuenem succurrere seclo,
Ne prohibete. satis iampridem sanguine nostro
Laomedonteæ luimus periuria Troiæ.

Ad propositum reuertar. non enim dubito, quin IESVS Deus OPT. MAX. sua clementia ex hac familia Medicum, creari uoluerit ποιμένα λαῶν, qui afflictis rebus succurrat Ecclesiæ, & Christianorum suorum.

Treis illustrium Oratorum fuisse copias legimus. ex prima Themistoclẽ. Periclem, & illius ætatis cæteros, nulla scripta posteris reliquisse. Ex secunda, Demosthenem. Aeschinem. Lysiam. Isocratem & alios plureis, quorum Decàs illustris, non habendis solum, sed etiam scribendis orationibus, tum doctissimis lucubrationibus & sui temporis homines, & posteros iuuando, claruisse. Ex hac uero copia sunt decem illi oratores, quorum uitas scripsit Plutarchus eo libello, cuius titulus, βίοι τῶν δέκα ῥητόρων. Sũt autem scripti, ut alius alium ætate antecessit, hoc ordine. Antiphõn. Andocides. Lysias. Isocrates. Isæus. Aeschines. Lycurgus. Demosthenes. Hyperides. Deinarchus. M. Tullius in libro de Claris oratoribus addit his Demadem, & Phalereum Demetrium. Vbi enim de Isocrate, Lysia, & Demosthene scripsit, hæc subiungit, Huic Hyperides proximus, & Aeschines fuit, & Lycurgus, & Deinarchus, & is, cuius nulla extãt scripta, Demades, aliique plures. Hæc enim ætas effudit hanc copiam. &, ut opinio mea fert, succus ille, & sanguis incorruptus usque ad hanc ætatem Oratorum fuit, in qua naturalis inesset non phucatus nitor Phalereus enim successit eis senibus Adolescens, eruditissimus ille quidem horum omnium, sed non tam armis institutus, q̃ palæstra. Itaq; delectabat magis Athenienseis, q̃ inflammabat. Hæc ille. ubi nulla extare scripta Demadis dicit. hoc tamen libro est Demadis oratio περὶ τῆς Δωδεκαετίας. De iis ipsis & Fabius meminit libro. x. quos etiam inter se doctissime comparat. Sed hæ duæ Oratorum copiæ Athenis fuerũt. Tertiam fortuna Asiæ dedit. fuerunt ex ea Polémon. Horodes. Aristeides

Treis oratorũ cultus & cy. Ausonius

& alii. Tu uero Francisce Decus, & præsidiũ literatorum, magnos hos oratores magnus ipse Orator accipe in ædibus tuis lecturus eos assidue unà cũ doctis, quos apud te domi habes. & Aldo tuo in dura hac, & laborum plena, puincia faue, ut tuus est mos. Fac ualeas. Pridie Nonas Maii M.D.XIII.

ΓΙΝΑΞ.

Αἰσχίνου ῥήτορος βίος, ὑπὸ φύλλου, 3
Ἀπολλωνίου εἰς αἰσχίνου ἐξήγησις, 3
Ὑπόθεσις εἰς τὸν κατὰ Τιμαρχου. 4
Ἑτέρα ὑπόθεσις εἰς τὸν κατὰ Τιμαρχου, 5
Ὑπόθεσις τοῦ τῆς παραπρεσβείας 5
Τοῦ αὐτοῦ τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου 5
Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου 6
Αἰσχίνου ῥήτορος κατὰ Τιμαρχου 7
Αἰσχίνου ῥήτορος τοῦ τῆς παραπρεσβείας λόγος, ὑπὸ φύλ. 30
Αἰσχίνου ῥήτορος κατὰ κτησιφῶντος, ὑπὸ φύλ. 53
ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.
Ὑπὲρ τοῦ ἐραστοθένους, ἀπολογία, ὑπὸ φύλ. 86
Πρὸς σίμωνα ἀπολογία. 96
Τοῦ αὐτοῦ φαύλαρος ἐκπρονοίας, τοῦ οὗ, καὶ πρὸς ἕν. 100
Ὑπὲρ καλλίου ἱερουσυλίας, ἀπολογία 102
Ἀρεοπαγιτικὸς, ὑπὲρ τοῦ σκοῦ ἀπολογία 107
Κατηγορία πρὸς τοὺς συκοφαντὰς, καὶ καταλογῶν. 110
Ὑπὲρ τοῦ στεφανίου 112
Κατὰ θεομνήστου πρῶτος 113
Κατὰ θεομνήστου δεύτερος 116
Κατὰ ὀραθοθένους, τοῦ γυνομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε λυσίας 117
Κατὰ ἀγοράτου ἐνδείξεως 125
Κατὰ ἀλκιβιάδου λειποταξίου 134
Κατὰ ἀλκιβιάδου ἀστρατείας 138
Ἐν βουλῇ μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία 139
Δημοσίων ἀδικημάτων. 141
Τοῦ τῆς δημοσθένους τοῦ νικίου ἀδελφοῦ, ἐπίλογος. 142
Ὑπὲρ τῶν ἀριστοφάνους χρημάτων, πρὸς τὸ δημόσιον. 144
Ὑπὲρ φλυαρέως 150
Ἀπολογία δωροδοκίας, ἀπαράσημος 153
Κατὰ τῶν στοπωλῶν 155
Κατὰ παγκλέωνος, ὅν οὐκ οἶδ τοῦ πλαταιεὺς 157
Πρὸς τοὺς εἰσαγγελίαν, τοῦ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδικοῦντι τῷ ἀργύριον. 158
Δήμου καταλύσεως ἀπολογία 161
Κατὰ ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν, ὡς θεόδωρος 167
Κατὰ δρακλέους ἐπίλογος. 168
Κατὰ φιλοκράτους ἐπίλογος. 170
Κατὰ νικομάχου γραμματέως, δυσνῶν κατηγορία 171
Κατὰ φίλωνος δοκιμασία 174
Ἀλκιβιάδου ὀρφανοῦ, κατὰ παλαμήδους προδοσίας 177
Ἀνδοκίδου, ἀπολογία. 180
Ἀνδοκίδου, ὀρφανοῦ. 181
Δημάδου, τοῦ τῆς δωδεκαετίας. 182
Λυσίου βίος, τοῦ ἀλικαρνασέως 185

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν ἀτρομήτου τοῦ γραμματικοῦ καὶ γλαυκοθέας τῆς διάσκου τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα καὶ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινοῦ τόπου τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένῃ, ἐμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκρίνεσθαι τραγῳδίαν, ὡς τριταγωνιστεῖν. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι ἀριστοφῶντι. καὶ μετὰ τοῦτον βουβοῦλῳ. καὶ ἀναγινώσκοντα ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διονεκεῖν ὄντα δύφυᾶ. μετὰ δὲ τὸν φιλίππου τελευτὴν, δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ διαπέμπεσθαι τῷ αὐτοκράτορι κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν θήβαις κτήματα, βυθιούντα κτησιφῶντα ὅτε ἐγράψε δημοσθένει τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανῶ, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μόριον τῶν ψήφων. ἀπομωθέντα δὲ ἀπάραι εἰς τὸν ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς ἔφεσον οἰκηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς ἀθήνας ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαστρεφομένων, κατεφυγεῖν εἰς ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτῶν ῥοδίων τὸν τέχνην διδάξαι τὸν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μὴ δ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας τοιοῦ κελεύοντων εἰπεῖν, οὐδὲ εἶναι θελῆσαι, συμβαλόντα ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, κωμῳδῆ γ' ἂν ὑπὸ γῆς ἀλλοδίας διαφθαρῆναι. τέλος δὲν ὑπὸ τὸν τοῦ τὸν ἐλθεῖν τέχνην. καὶ διδάσκειν τὸν παῖδα γράμματα. δημοχάρης δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς δημοσθένους ἐπὰ τὰ πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι τοῦ αἰσχίνου, φησὶν ἰσχένδρου τὸ φαγῳδοποιοῦ τεταγωνιστὴν γενέσθαι ἓν αἰσχίνῃ. ὑποκρινόμενον δινόμαχον διώκοντα πέλοπα, αἰχρῶς ποιεῖν, καὶ ἀνασῆναι τὸ χορὸ διδασκάλου. εἶθεν δ' οὖν ὁ δημοσθένης δινόμαχον αὐτὸν ὀνομάζει πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων. καὶ μετὰ σωκράτους καὶ σμύλου τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. εἶη αὐ οὖν ἐνθεν δὲ ἀρουραῖος λεγόμενος. οὗ δὲ ἓν δῆμον ὁ αἰσχίνης κοθωκίδης.

Atrometus
Glaucothea
Empusa
Aristophon
Eubulus
Philippus
Τριταγωνιστὴν
Alexander
Demochares
Demosthenes
Ischander
Samio
Socrate
Demosthenes
Oenomaus
Aeschines exul rhodi pueros docebat
Tritagonistes

Ἀπολλωνίου εἰς αἰσχίνην ἐξήγησις.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ὁ μὲν γένος οὗ ἀθηναῖος, ἦν δῆμον κοθωκίδης, υἱὸς δὲ ἀτρομήτου. οὗ φασι πρότερον τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει αὐτὸ τρόμητος ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι. γεγονέναι δὲ, ὁ κατὰ ἀρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδα τὸ ἐξ ἀρχῆς διδάσκειν γράμματα πρὸς τοῦ θησείου, καὶ τοῦ τ' ἰατροῦ ἡρῴου. εἶτα ὕστερον εἰς τὸν πολιτείαν ἐγγραφῆναι δεῖ καὶ κουρεῖαι. μητρὸς δὲ οὗ ὁ αἰσχίνης γλαυκοθέας, ἢ ὡς τινὲς γλαυκίδος. οὗ φασι τὸν πρώτην ἡλικίαν ἢ ταῦρικεῖναι καθεζομένῳ τὸν οἰκήματι πρὸς τοῦ τ' καλαμίτου ἡρῴου. ἔπειτα ὕστερον ἀνάστασιν ἀπὸ τῆς δρασίας ταύτης, ὑπὸ δ' τελεῖν καὶ καθαιρεῖν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δὲ ἐκ τούτων ὁ αἰσχίνης καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων ἀφοβήτου καὶ φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρετεῖ γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος ὁ μὲν πρῶτον ὑπογραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ μὲν τῷ ἀδελφῷ ἀφοβήτῳ. οὗ δὲ ἐπανείδισον εἶτα ὁ δρῶν. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο φαγῳδῶν καὶ οὐ κολυτῷ ποτε οἰνόμαχον ὑποκρινόμενος, καὶ τὸ πεσε. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐδίδου πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δὴ κεῖ τοῦ φιλίππου καὶ ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι κοινωσάμενος φιλοκράτει τὰ πράγματα. καὶ πρὸς τοῦ ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν αἱρεῖσθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς τοῦδε δημοσθένους τοὺς τἀναντία τοῖς φιλίππου πράγμασι καὶ ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύρια ἔστι, καὶ

Atrometus
Tromes
Iatros
Glaucothea
Glaucis
Calamitus
Aphobetus
Philochares
Philippus
Alexander
Philocrate
Cothocides popu lo. t. Vico
Iatri. t.
Calamiti. t.
Alabastrotheca
Τριταγωνιστὴς

σκῶδικον
Deli templi
Hypides
Plato
Socrates
Heteobutadæ
Aeschines alter
Polias minerua

δὴ πάντων ἐκεῖνο ἀναγέγραπται· ἐλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σκῶδικον τοῦδε τοῦ δήλου ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους ἀθηναίων διαθήκην, οὐκ ἐπέζευξεν ἀφείς πᾶσαν βουλήν, ἀλλ' ἀπελάσας αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων, ὑπερίδης λέγειν προσέταξεν· φασὶ μέν τινες αὐτὸν ἀκουσθῆναι γενέσθαι τοιάδε τινός τε, καὶ σωκράτους ψευδομένου· ἐμοὶ δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ αἰσχίνης ἐλευσίνιος, ὃν οὐ μὴ τέχνασ' λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι· λέγεται δ' ὁ αἰσχίνης ἐρωτικὸς γενέσθαι· αὐτὸς δὲ ὁ αἰσχίνης τοιδὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τοῦ τῷ παρὰ πρεσβείας φησίν· ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀξιόμητος φανεῖσ' μὲν ἐν γένει τῶν ἐπιβουλευσάντων ὄθεν ἡ τῆς ἀθηνᾶς τῆς πολιάδος ἔστιν ἱερεία· νέος δ' ὢν καὶ ἄλλοι καὶ χρόνῳ, ὕστερον τὴν οὐσίαν ἀπολέσας τῷ τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν τοῦ τῶν τριάκοντα· καὶ στρατευόμενος εὐνοίασ' καὶ ἀριστείων ἠξιώθη· καὶ τῷ κοείνθῳ μετὰ τὴν ἐκπτωσιν διατείψασ', συνεκατήγαγεν τὸν δῆμον· βιώναι τε ἀναμαρτήτως εἶναι τε αὐτὸν ἐπῶν εὐνοικοντα πατέρων φησὶ τε καὶ τῶν πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι· τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ φιλοχάρη μὲν τὸν γυμνασίοις διατείβειν· καὶ μετὰ ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι καὶ σωεχῶς στρατηγεῖν· ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτοῦ ἀδελφὸν πεπρεσβευκέναι μὴ ὡς βασιλέα ἀξίως τοῦ πόλεως δὲ τῆς διοικήσεως γενομένου καλῶς τοῦ δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι· τοιδὶ δὲ ἑαυτοῦ φησιν ὡς ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς πόρρι πόλος τῆς ἀπίκης χώρας ἐγένετο· δύο ἔτη ἔφηβος ὤν· οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν πόρρι ἤρξαν κατὰ πρόσταγμα νόμου· ἐστρατεύσατο δὲ πρῶτην στρατείαν τὴν οὐ τοῖς μόρσι καλουμένην· καὶ συμπαραπέμπων μετὰ ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς φλιοῦντα πομπὴν· κινδυνεύων δὲ γενομένου τοιδὶ τὴν καλουμένην νεμεάδα χαράσσασ' ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο· καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε· καὶ οὐ μαντινέα γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν οὐ τα μυῶας μάχην οὐ τοῖς ἐπιλέκτοις· εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος· ἐτελεύτησε δὲ αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς τοῦ αὐτοπάτρου καταλυθείσης τῆς πολιτείασ', ὅτε καὶ οἱ τοιδὶ δημοσθένει ἐξεδόθησαν· βεβιωκὼς ἔτη ·οε· τεῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων καὶ τούτων δημοσίων, ὁ γὰρ δηλιακὸς νόθος ἐστί, σὺν μὲν καὶ κατὰ κτησιφῶντος, δυείσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐὰν δὲ τῶν ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται· τῶν δὲ λοιπῶν τοιδὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνου, πρότερος ἐστὶ τῇ τάξει ὁ κατὰ τιμάρχου· εἰ γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ τοιδὶ τῆς παραπρεσβείασ' μέμνηται ὁ αἰσχίνης ἐνόν τοῦ λόγου.

Antipater
Demosthe.
Cinædi unde postea dicti Timarchi

Υπόθεσις εἰς τὸν κατὰ τιμάρχου.

Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες πρὸς φίλιππον ὀλυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς, ἐρωτήσαντο πρὸς φίλιππον, καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ἥνωσάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις τοὺς ἀπολυσομένους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὅρκους· οἱ δὴ ἦσαν δημοσθένης τε, καὶ αἰσχίνης· ἐπανήκουσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφουσι παραπρεσβείας αἰσχίνου δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ τίμαρχος ἀριζήλου σφήττιος διάσημος ὢν οὐ τῇ πολιτείᾳ καὶ δημηγορῶν, καὶ τολέου ἢ ἐκ τῶν ἐν ἀφίσματα γεγραφώς· ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βελλοῦων τὸν ἐκφόρητα ὅπλα πρὸς φίλιππον, θανάτῳ ζημιοῦσθαι· ἀφοτεθείσης οὖν τῆς γραφῆς πρὶν τὸν ἀτῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο αἰσχίνης τὸν τίμαρχον, ὡς δημηγορουῦντα παρὰ τοὺς νόμους, οὐκ ὀξέναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι· οἵοι μὲν οὖν φασιν ὡς ἀπήγξατο ὁ τίμαρχος, πὼ κείσιν οὐχ ὑπομείνας· οἱ δὲ ὅτι ἁλοὺς, ἠτιμώθη ὡς δημοδένης· οὐ τῷ τοιδὶ τῆς παραπρεσβείας· οὔτω δὲ τοιδὶ βάντων τὸ πρᾶγμα ἐλύετο, ὥστε ἀφὸ τῆς κείσεως ταύτης, τοὺς πόρνους τολοιπὸν ἐκάλουν τιμαρχεῖν· τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι ζαγικώτερον, οὐ αὐτῷ δὲ διασυσήσας ἑαυτὸν μέτεσιν, ἵνα δύνοιαν ἐπιτάσσοιτο καὶ τὸν τίμαρχον διαβαλῶν, καὶ τοιδὶ τῆς πολιτείας ἐπῶν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεως

κεινομένων

κεινομένων, ἔστι δὲ τάδε· εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τὰ παίδων διοσμίας, καὶ μειρακίων καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἑταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἐξῆς εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ τίμαρχος ἑταιρηκώς· οὐ ὡ εἰ οὐ τίμαρχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· οὐ ὡ εἰ πρὰ μισγόλα ἑταίρησε μεθοῦ τὰ τοιαῦτα ὄν τι λεῖν· εἰ παρὰ αὐτὴ κλεῖ οὐ ὡ κυβεύτηρίῳ διατείβων καὶ κυβεύων ἀνελήφθη τοῦ πιπαλάκου, δημοσία δοῦλον τῆς πόλεως καὶ παρ' αὐτῷ διέζιλφεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ ἡγησάνδρῳ ὡ τιμομάχου ταμία διέζιλφε χρόνον ἑταιρῶν.

Misgolus
Anticles
Pittalacus
Hegesander
Timomachi

Ετέρα ὑπόθεσις εἰς τὸν κατὰ τιμάρχου.

Τοῦτον τὸν λόγον ὁ αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ τιμάρχου· καὶ δὲ ὁ τίμαρχος τῶν ἐδὶ ἐ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν αἰσχίνα συκοφαντικώς· νόμοι δέ εἰσι τοιδὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὓς τινασ' χρὴ εἰρηκέναι λέγειν, οἷον τοὺς τὰ παῖζα κατεδηδοκότας, τοὺς ἑταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ ποιήσειν, ὀξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγεῖλαι, ὡς τε δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν· δύο δὲ ἐκαλῶν τίμαρχῳ αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἑταίρηκε, καὶ ὅτι τὰ παῖζα κατεδήδωκε· τοιδὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος· ὅτι τὸ τολέου τῆς κατηγορίασ' ἀφ' ταύτην ἐστί· φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀτῶνα ὡς φασιν οἱ παλαιοί· δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

δοκιμασίαν ἐ σαγῆλαι

Υπόθεσις τοῦ τῆς παραπρεσβείασ'.

Ἀθηναῖοι φιλίππῳ πολεμήσαντες ὕστερον ἐπείθησαν τοῦ ἀεισοδήμου καὶ νεοπτολέμου καὶ κτησιφῶντος ἐρωτῶν πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι· καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείασ', τὴν μὲν προτέραν τοιδὶ ἐρωτῶν, τὴν δὲ ὑστέραν δὲ ἀπολυσομένου τοὺς ὅρκους· οἱ δὲ ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ δημοδένης καὶ αἰσχίνης· ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρασ' πρεσβείασ' τῆς τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείασ' αἰσχίνου δημοδένης τε καὶ τίμαρχος· τὸν μὲν οὖν τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείασ' ἀτῶνος γραψάμενος αἰσχίνης ἑταιρήσεως ἠτίμωσε· πρὸς δὲ δημοδένου ἀπολογεῖται· οἱοι μὲν οὖν φασι γεγραφέναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους· οὐ μέν τοι γε εἰρῆσθαι, οἱ δὲ, καὶ εἰρῆσθαί φασι· καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν αἰσχίνου τεθέκοντα ψήφοις ἁλῶναι· ὅμως μέν τοι ἀποφυγεῖν βουβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συκατωνισαμένου· οὐ μόνον παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτὸν φιλιππίζειν ὡς αὐτὸς οὐ τῷ προοιμίῳ παρεδηλοῖ, καὶ δημοδένης οὐ τῷ τοιδὶ τοῦ στεφάνου· οὐ μὲν δὴ τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατεργὴν εἰς δύνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστάς, τὸν αὐτίδικον καὶ πὼ κατηγορεῖαν διαβάλλων· καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντοῦται οὐ δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι πρᾶγμα εἰρημένον οὐ τῇ κατηγορείᾳ διαβάλλει· καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων ὅτι ψεῦδός ἐστι· καὶ ὅστερ ἢ εἰς διαβολὴν τοῦ αὐτιδίκου· καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς δύνοιαν ἑαυτοῦ καὶ διαβολὴν τοῦ αὐτιδίκου.

Aristodemus
Neoptolemus
Ctesipho
Demosthenes
Aeschines
Duæ legationes ad philippum missæ
Cubulus
τοῦ στεφάνου λόγος

Γνῶσις τάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἐγκαφος· ὡς τοῦ καὶ ἡ τοῦ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς τοιδὶ ἔχει ἀπόρρητα ἐκεῖ· οἷον τὸν νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέταρασ' καιρούς· ὅρα δὲ πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀφὸ σωηγόρων ἐκ βολῆς ὡς πρὸ καὶ δημοδένης.

ὑπὸ τοῦ στεφάνου λόγος
κατασκευὴ τοῦ προοιμίου
συμπέρασμα

Τινὲς εἴ που ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον· οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον· ἔστι γὰρ αὐτοῦ κατασκευὴ τοῦ τὰ μέτεια καὶ τὰ σωθῆναι μὴ γίνεσθαι οὐ τῇ πόλει· εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεως ἐστὶν ἡ κατασκευὴ· ὅλῳ δὲ τὸ μέτεια γίνεσθαι τῇ πόλει, αἱ δήσεις κατασκευὴ αὐ εἴη· ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα· ἐπὶ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω, ἕως τοῦ μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Κτησιφῶντος λόγου.

Ctesiphō Demosth.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα στεφανῶσαι δημοσθένους πολιτείᾳ χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀνακηρύττειν ἐν στεφάνοις ἐν θεάτρῳ διονυσίοις ἀγῶνα τοῦτο διατελεῖ τὰ ἄριστα λέγων καὶ πράττων ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων. εἰσάγει τὸ ψήφισμα ἐγράψατο αἰσχίνης παρανόμων. καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τεία. εἰ μὲν ὄντα ὑπεύθυνον ὄντα τὸν δημοσθένη, ἐστεφάνωται τοῦ νόμου κελεύοντος μὴ εἶναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. ΓΟΡΓΙΟΥ ΟΥΣΙΑΣΟΥ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ ΟΤΙ ΕΙ ΟΥΔΕ ΘΕΑΤΡΩ ΑΥΤΗΚΗΡΥΞΕΝ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΗΔΕΝΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ ΕΙ ΟΥΔΕ ΘΕΑΤΡΩ.

Cephalaea generalia .i. capita tria

ΓΟΡΓΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. ΤΕΙΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΕΓΡΑΨΕΝ ΕΙ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ. ΟΥΚ ΕΙΝΑΙ ΓΟΥΝ ΚΑΛΟΝ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΕΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ, ΟΥΔΕ ΑΞΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. ΚΑΙ ΕΙΣΓΑΡ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΑΝΑΚΤΕΟΝ, ΕΠΕΙΔΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΩΛΥΩΝ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΓΡΑΦΕΙΝ ΕΙ ΤΟΙΣ ΨΗΦΙΣΜΑΣΙΝ. ἔστι δὲ τοῦδε ποιότητος. ὑποφορᾶς δὲ λαμβάνει. γ'. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον διατοῦ δρόμου τοῦ δημοσθένους ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος οὐδὲ ἔστιν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διαθήκη τὴς καὶ ἐπιμέλεια. εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ τῶνδε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπεύθυνος. ΓΟΡΓΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΜΦΟΤΕΡΑ. πρὸς δὲ τὸν αἰσχίνης εἰσάγει σοχαστικὸν κεφάλαιον. οὐ μόνον καταδικάζει. εἰ δὲ μὴ παρ' ἔαυτοῦ ἐπέδωκεν ἀλλ' εἶχε παρὰ τῶν βοιῶν εἰς τὸν δῆμος αἰσχίνης οὐ τοῦδε τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησιν, ἀλλὰ τοῦδε τῶν ξενικῶν στεφάνων. ΓΟΡΓΙΟΥ ΟΥΣΙΑΣΟΥ. πρὸς δὲ τὸν τεῖτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν δημοσθένους εἰς. δ'. καιρούς διηρικέναι τοῦ ἀπολογίαν. τὰ πράγματα καθέκαστα εἰς τοῦτο μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησιν εἶναι καιρὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς φίλιππον, πρὶν ἀμφιπόλεως γενομένου. δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης. τεῖτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς πρὶν χαιρώνειαν ἥττης. τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν πρὶν τῶν πρὸς ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. εἰ μὲν οὖν ὡς πρῶτῳ αἴτιον αὐτὸν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης ἀσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου. καὶ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ τῶν ἑλλήνων συνεδρίου πρὸς πόλιν αὐτὸν πεποιῆσθαι. εἰ δὲ ὡς δευτέρῳ ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. εἰ δὲ ὡς τείτῳ ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν πρὶν φωκέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο. καὶ τῆς ἥττης τῆς εἰ χαιρωνείας πείσας μετ' ἀθηναίων ἀρασμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς φίλιππον παρατάξασθαι. εἰ δὲ ὡς τελευταίῳ ὅτι κατὰ τὸν πρὸς ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ δημοσθένους κατηγορεῖ. καὶ δὴ καὶ κτησιφῶντος εἰ ὀλίγοις. εἰ οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν τοῦδε ἔαυτοῦ τὸν κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν. εἰ κατὰ δὲ τὸν ἀτῶνα δημοσθένης. μέμφονται μέν τοι τινὲς τὸν αἰσχίνην ὅτι οὐκ εἰδέζιμεν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν τ' πολιτείαν κατηγορεῖ τὸν δημοσθένους καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός. αὐτὸς δὲ τοὐναντίον τούτῳ μάλιστα διαχρίζεται. λέγων οὕτως. ἔστι δ' ὑδόλοιπον μόριον τῆς κατηγορίας ἐφ' ᾧ μάλιστα ἀποσδάζω. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. μή ποτε δὲ ἄριστα τοῦτο ἔπραξεν. ἐπειδὴ γ' εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ δημοσθένης ὡς ἅλαμ πρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ὤήθη ψυχρὸν καὶ οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς πρὶν τῶν παρανόμων λόγους εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν ὡς ἄρα ὁ δημοσθένης κακόνους ὢν τοῖς δῆμῳ, καὶ ἀσχρῶς, καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. δεῖ τοῦτο ἐπιδείξασθαι πρὶν τοῦτο μάλιστα καὶ εἰ τούτῳ τῷ μόρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτειψε. μέμνεαι τὸ δ' αὖτις τὸ προοίμιον ὡς δαγικὸν, καὶ πρὶν ἢ, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Hypophora

ὑπεύθυνον

Cephalæon stochastico

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

Οὐδένα πώ ποτε τῶν πολιτῶν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴ γραφόμενος οὔτ' ἐν δυσωδίαις λυπήσας, ἀλλ' ὡς ἔπος νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς, ὁρῶν δὲ πολὺ τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ τιμάρχου τουτουὶ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος, ὃν δὲ φόβον προϊόντες ἐπιδείξω τοῦ λόγου, εἴ τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμενον εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ὄντα δίκαιον ὁλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνώσκοντος τὸν γραμματέως ἐπιστολὴν αὐτῷ πολὺ δοκιμασίαν ταυτηνὶ καὶ ὡς ἔοικεν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οἱ ἐωθότες λόγοι λέγεσθαι εὐθὺς τοῖς δημοσίοις ἀπῶσιν ἐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἰδίαι ἔχθραι πολλὰ πόνου τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. τὸ μὲν οὖν ὅλον ἀπῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα τιμάρχῳ, οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ὑμεῖς, ὅτε ἐπ' ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν. ἐπίταγμα ὅς γε δὴ ἐπὶ κείνῳ οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πόνου ῥάδιον. ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει μὴ συκοφαντεῖν. τοῦδε μὲν οὖν τούτων μετέως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι· οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἃ μέλλω εἰ πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἐτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες. ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶ καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. ὁμολογοῦσι γὰρ φεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία· διοικεῖται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις· οἶδ' δ' ἴστε ὦ ἀθηναῖοι ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ πολιτείαν, οἱ νόμοι σώζουσι· τὰ δὲ τῶν τυραννῶν καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' τῶν ὅλων φρουρά· φυλακτέον δὴ τοῖσ μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς πολὺ ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις τοὺς εἰ χειρῶν νόμω τὰς πολιτείας καταλύοντας, ἡμῖν δὲ τοῖς πολὺ ἴσην καὶ πολὺ εὔνομον πολιτείαν ἔχουσι, τοὺς παρὰ τοὺς νόμους τε λέγοντας ἢ βεβιωκότας κολάζειν· εἰ τοῦτο γὰρ ἴχοιτο, ὅταν δυνομῆθε καὶ μὴ καταλύηθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων καὶ ἀσελγῶς βιούντων, προσήκει δὲ ἔπος νομίζω, ὅταν μὲν νομοθετῶμεν, τοῦ ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντας καὶ συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησόμεθα· ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως καλῶς, καὶ δεῖ ἔχειν. σκέψασθε γὰρ ὦ ἀθηναῖοι ὅσην πρόνοιαν τοῦδε σωφροσύνης ἐποιήσατο σόλων ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομοθέτης. καὶ ὁ δράκων. καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦδε τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων νομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν ἃ χρὴ ἐν παίδων ἐν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν. καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν ζῆν φιλῶν, ἔπειτα δεύτερον τοῦδε τῶν μειρακίων. τεῖτον δὲ ἐφεξῆς τοῦδε τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον δὲ τοῦδε τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦδε τῶν ῥητόρων, καὶ τοὺτους τοὺς νόμους ἀνεγράψαντο ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. βούλομαι δὴ καὶ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ· ὃν περ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν δέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἱ κεῖνται τοῦδε τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων. ἔπειτα δεύτερον τοὺς τοῦδε τῶν μειρακίων· τεῖτον δὲ ἐφεξῆς τοὺς τοῦδε τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον τοῦδε τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦδε τῶν ῥητόρων, οὕτω γὰρ ἂν μοι μάλιστα δοκῶ λαμβάνω τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι· ἅμα δὲ καὶ βούλομαι ὦ ἀθηναῖοι διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι τοῦδε τῆς πόλεως. πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο αὐτεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ τιμάρχου. εὑρήσετε δὲ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα· ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις οἷς ἐξανάγκης παρακα-

τοῦ ἄλλα αὐτοῦ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί

Discordia senatorum salus civitatis. Aristoteles secundo politicorum

Tres politiæ

Tyrannis sive monarchia

Oligarchia

Democratia

Solo

Draco

ἀντεξετάσαι

ταυτι δὲ μεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας. οἷς ὅσιν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀφορία ἐκ τῶν ἐναντίων, ὅμως ἀπιστῶν φαίνεται καὶ διαρρήδην ἀπολείκνυσι. πρῶτον μὲν λῶ ὥραν προσήκει εἶναι τοῦ παῖδα τοῦτον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ἐπειτα μετὰ τῶν παίδων εἰσιέναι, καὶ πινίκα ἀπιέναι, καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς παιδοτρίβας, τοὺς παλαίστρας. ἀνοίγειν μὲν ἅπαντα μὴ πρότερον, πρὶν αὐτὸς ἥλιος ἀνίσχῃ. κλείειν δὲ προσάτει πρὸ ἡλίου δεδυκότος, τοὺς δημίους καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἀδικοῦντας ποιούμενος. καὶ τοὺς νεανίσκους, τοὺς εἰς φοιτῶντας, οὓς τινας δεῖ εἶναι καὶ ἃς τινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν ἥ τις ἔχει ἡ τούτων ἐπιμελησομένη, καὶ τοῦδε παιδαγωγῶν ἐπιμέλειας, καὶ τοῦδε μουσείων καὶ τῆς διδασκαλείοις, καὶ τοῦδε δημείων καὶ τῆς παλαίστρας, καὶ τελευταῖον τοῦδε τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ χορηγὸν ἐν μέλλοντα πλὴν ὅσα αν πλὴν ἐαυτῶ εἰς ὑμᾶς ἀνακλίσωμεν, ὥστε τεπαράκοντα ἔτη γεγονότα εἶναι πρᾶξαι, ἵν' ἤδη καὶ τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ὦν, οὗτος καὶ τυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. αὐξηγώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους ὁ γραμματεύς, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἠγήσατο ἐν καλῶς διαφόντα παῖδα ἄνδρα γενόμενον χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ πόλει, ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ἀνηρ αὐξήν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν καλῶς τεθραμμένων παίδων, παρασκευάζουσα ἡγήσασθαι πολίτας ἔσεσθαι τιμάρχῳ τουτῳ. λέγε δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους τούτους. Νόμοι. Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι, ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ διδασκαλεῖα μὴ πρότερον ἡλίου ἀνίοντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δυόντος, καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς τοῦδε πλὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων οὐδὲν ὄντων. ἐὰν μὴ ὑὸς διδασκάλου ἢ ἀδελφοῦ, ἢ ἀνδρὸς ἀνήρ. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἴσιν, θανάτῳ ζημιούσθω. καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς δημείοις μὴ ἐάτωσαν συγκαθιέναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων μηδενί. ἐὰν δὲ ἐπιτέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ὁ ἄρχων ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι τοῦδε τοῦ δήμου ἔστωσαν πλὴν ἡλικίαν τοῦδε τεπαράκοντα ἔτη. μετὰ ταῦτα νῦν ὦ ἀθλοθέται νομοθετεῖ τοῦδε ἀδικημάτων μεγάλων μὲν, γνωμίων δ' οἶμαι ἐν τῇ πόλει. ἐκ γὲ τοῦ πράττεσθαί τινα ὧν οὐ προσῆκον ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. διαρρήδην γοῦν λέγει ὁ νόμος ἐάν τινα ἐκ μαθώσιν ἐτεραρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾶ γραφὴν ἐτεραρήσεως εἶναι, κατὰ δὲ τοῦ μαθώσαντος καὶ τοῦ μαθοσαμένου, τοῦ μὲν, ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δέ φησιν ὅτι ἐμαθόβαρ. καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρω πεποίηκε. καὶ μὴ ἐπάνακοῦν εἶναι τῷ παιδὶ ἢ βήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ δὲ ἱδίοις πόνοις παρέχειν ὃς αὖ ἐκ μαθοῦ ἐτεραρεῖν. ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τὰλλα ποιήτω τὰ νομιζόμενα. Σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς ὦ ἀθλοθέται. ζῶντος μὲν αὐτὸν ἀφαιρεῖται πλὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιίας, ὡς πρὸ ἐκείνος τοῦ παιδὸς πλὴν παρρησίαν. τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, λύει καὶ ὁ μὲν δοῦρ γετούμενος οὐκ ἔτι ἀιδαίνεται ὧν δὴ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει. καὶ τ' ἄλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. καί τινα ἕτερον νόμον ἔθηκε φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων ἐν τῇ προσαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας. ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυναῖκα προσαγεύσῃ καὶ τρόπον ἄλλον; ἐν τῇ ὕβρεως, ὃς εἰ κεφαλαίω πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει, εὖ ὦ διαρρήδην γεγράπται ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα, ὑβρίζει δὲ δὴ που ὁ μαθόμενος, ἢ αὖ ἀνδρὶ ἢ γυναῖκα ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παρανομόν τι ἐρῇ εἰς τούτων τινὰ γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεφρίκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε δὴ νόμον. αὖ τις ἀθλοθέτων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. τίμημα ἐπιγραψάμενος ὦ αὖ ἡ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παρασθεὶς τοῖς ἱερεῖσι θανάτῳ αὐθημερόν. ἐὰν δὲ εἰς ἀρχεῖον καταψηφισθῇ, ἀποτιστάτω ὃ ἱερεῖς ἡμέρας μετὰ πλὴν δίκλω, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτείνειν. ἕως δὲ τοῦ ἀποτίσαι εἰρχθήτω, ὅσοι δὲ ἔστωσαν ταῖς δὲ ταῖς αἰτίαις

Nota contra more que nunc romani praeceptores habet profitendi noctu

μουσῶν ἐν τοῖς διδασκαλοῖς

ἑρμαῖα ἐν τοῖς παλαίσεσι

Encyclij chori puerorum

Hermea palestrarum

συμφοιτῶν

τίαιο, ἢ οἱ εἰς τὰ οἰκεῖα σώματα ἐξαμαρτάνοντες. ἴσως αὖ τις θαυμάσειεν ἐξαίφνης ἀκούσας, τὶ δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων; τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῇ τις, εὑρήσετε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. ὅτι τοῦτο πάντων ἀρίστα ἔχει, οὐ γὰρ τοῦδε τῶν οἰκετῶν ἐπιτρέπουσιν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μὴ δ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἡ δημοκρατία τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβρεῖν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο συμπολιτεύεσθαι. κἀκεῖνο δέ μοι σῶν διαμνημονεύσατε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὅτι οὐτῶθα ὁ νομοθέτης οὔ πω διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδός, ἀλλὰ τοῖς τοῦδε τὸν παῖδα, πατεί. ἀδελφῶ. ἐπιτρόπῳ. διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις. ἐπειδὰν δ' ἐγγραφῆς εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον καὶ τοὺς νόμους γνῶ, καὶ ἐδῆ τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, οὐκ ἔτι ἐτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τιμάρχῳ, καὶ πῶς λέγει, αὖ τις ἀθηναίων φησὶν ἐταιρήσῃ, μὴ ὀβέστω αὐτῷ τῶν ἐνέα ἀρχόντων γενέσθαι. οὐ οἶμαι στεφανηφόρος ἢ ἀρχή. μὴ δ' ἱδρωσώνην ἱδράσασθαι ὃς οὐδὲ καθαρῶ διαλέγεται τῷ σώματι. μὴ δὲ σῶν δικηστάτω φησὶ τῷ δημοσίῳ. μὴ δὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέ ποτε, μή τ' οἴδημον, μήτε ὑπδρόριον, μήτε κληρωτὸν, μήτε χειροτονητήν, μὴ δὲ κηρυλλυσάτω, μὴ δὲ προσβυσάτω, μὴ δὲ τοὺς προσβύσαντας κεινετῶ, μὴ δὲ συκοφαντέτω μεθωθεὶς μὴ δὲ γνώμην εἰπάτω μηδέ ποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ. μὴ δ' αὖ δεινότατος ἢ λέγειν ἀθλωαῖων. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἐταιρήσεως πεποίηκε. καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦδε τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἷον ἡμῖν κεμιλίων νόμων ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων τὸ τόλμηκε τιμαρχος δημηγορεῖν ὁ τοιοῦτος τὸν τόπον οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε. αὖ τις ἀθηναῖος ἐταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶ οἰνέα ἀρχόντων γενέσθαι. μὴ δ' ἱδρωσώνην ἱδράσασθαι. μὴ δὲ σῶν δικῆσαι τῷ δήμῳ. μὴ ὃ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν, μήτε οἴδημον μήτε ὑπδρόριον, μήτε κληρωτὸν, μήτε χειροτονητήν, μὴ δὲ ἐῶδὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω, μὴ δὲ γνώμλω λεγέτω, μὴ δ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱδρὰ εἰσίτω, μὴ δ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορείαις στεφανούσθω, μὴ δ' ἐν τῆς ἀγορᾶς τῶ τῶ φαντηείων πορδυέσθω. ἐὰν δέ τις ταῦτα ποιῇ καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἐταιρεῖν θανάτῳ ζημιούσθω. Τοῦτον μὴ τῶ νόμον ἔθηκε τῶ τῶ μειρακίων, τῶ προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων, οὓς δὲ ὀλίγω πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων. περὶ τῶν παίδων, οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων ἐσκέψατο τίνα χρὴ χρόνον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς πλὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι τῶν τοιουτοτρόπων πραγμάτων. ἢ πόθεν ἄρχεται; Νόμοι. Φησὶ περὶ δυνοσμίας. ἀφ' σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο. ὡς ὅπου τοῦδε πόλεσι δυνοσμία ἔστι, ταύτην ἄριστα πλὴν πόλιν οἰκησομένην, ἢ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέσβυς χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον τοῦδε κεχθῇ, ἢ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίας δυχὰς δυξῇ, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέσβυς περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβεων, καὶ ὁσίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾶ ὁ κῆρυξ. τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τοῦδε πεντήκοντα ἔτη γεγονότων; ἐπειδὰν δὲ ὅτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη κελεύει λέγειν τῶ ἄλλων ἀθηναίων τὸν βουλόμενον ὅς ἔξεστι. Σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐκ ἐγνόει οἶμαι ὁ νομοθέτης ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν οὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἢ δὲ τὸ λόγον ἤδη αὐτοῦς ἄρχεται ἐπλείπειν ὀλίγῳ πλὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ σῶν εἰδέναι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας τοὺς τοὺς ἐπάνακοῦν περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ ὀνόματι αὐτῶν οὐκ ἔκαστον ἀπορεῖ προσειπεῖν, πλὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας τοῦδε λαβὼν, παρακαλεῖ οὖδὶ τὸ ῥῆμα καὶ προσέπει δὴ μόγορεῖν. ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰδεῖσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, ἢ πόνῳ ὑστέρῳ πράττειν καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ ὅτως ἦσαν σώφρονοῦ οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ τοῦδε κλῆς, ἢ ὁ θεμιστοκλῆς καὶ ὁ ἀριστείδης, ὁ πλὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν τιμάρχῳ τουτῳ, ὁ δίκαιος ἐπικα-

λῆξιαρχικὸν γραμματεῖον

γνώμλω ἱστάσθω

ἀγορεύειν

Honor habitus se moribus ab athenienses

Pericles

Themistocles

Aristides

Manu intus habebant contionantes. Pericles. Themistocles & Aristides antiq rhetores

λούμενος. ὥστε ὁ ναυὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸν μὲν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε δὲ θρασύτι ἐδόκει ἡ. καὶ βύλαβοῦν αὐτὸν πράττειν. μέγα δὲ τούτου πάνυ σημεῖον ὁρᾶτε οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν. οὐ γὰρ διὰ ὅτι πάντες ἐκ πεπολιόρκαμεν εἰς σαλαμῖνα καί τε θέκαθε μὲν σόλωνος εἰκόνα, καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσουσ' ἀν ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ σαλαμινίων αὐτάκη ἔστι ὁ σόλων ὢν μὲν χεῖρα ἔχων. τοῦτ' ἔστιν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ὑπόμνημα καὶ μίμημα τῆς σόλωνος ἀγήματος, ὃν ἔστιν ἔχων αὐτὸς διελέγετο τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων. σκέψασθε δὴ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ὅσον διαφέρει ὁ σόλων τιμάρχου, καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἠσύχουν ἔξω μὲν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, οὐ νοῦν δὲ οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρόλυ ποτὲ ῥίψαντ θοιμάτιον, γυμνὸς ἐπικρατίζων τῇ ἐκκλησίᾳ. οὔπω καὶ καὶ καὶ ἀχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα τοῦ μέθης καὶ βδελυείας, ὥστε νοῦς γε οὐ φρονοῦντας ἐπικαλύψασθαι αἰσχυνθέντας τοῦδε τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβόλοις χρώμεθα. ἃ σωιδῶν ὁ νομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν ὃς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἔστιν ἐστρατηγικότων υἱός. ὃ δέ γε εἰ τέχνῳ τινὰ ὁρκάζειν ἐπικουρῶν τῇ αἰκκαίᾳ δοξῇ, ἀλλὰ καὶ νοῦς καὶ μάλιστα ἀποτάζεται, καὶ δεῖν ἔστιν πολλάκις ἐπερωτᾶ τὸς ἀπορεῖν βούλεται. τίνασ' δ' οὐκ ἔφη λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας. τούτους οὐκ ἐᾶ δημηγορεῖν. καὶ φῶ ἔστιν δηλοῖ; δοκιμασία φησὶ ῥητόρων. αἴ τις λέγει ἐν ὦ δήμῳ νῦν πατέρα τύπτων, ἢ μὴ μητέρα, ἢ μὴ δέφων ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν, ἔστιν δὴ ἐᾶ λέγειν. νὴ δία καλῶς γε ὡς ἔτω γέ φημι. δεῖ τί; ὅτι εἴ τις οὐς ὀρθίσου δεῖ πιαῦ τοῖς θεοῖς, εἰς νοῦν ἐστὶ φαῦλος, τί ποτέ φησιν ὑπὸ αὐτοῦ πείσουσι οἱ ἀλλόφυλοι; καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; εἰ τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατευμένος ὅσαι αὐ αὐῷ προσταχθῶσιν. ἢ πῶ ἀσπίδα ἀποβεβληκώς, δίκαια λέγων, τί δὴ ποτε; αὔθρωπε τῇ πόλει ἔστ' ἐν τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, ἢ δεῖ δειλίαν μὴ δικαῖος εἶ ἐπαμῦναι, μὴ δὲ συμβουλεύειν ἀξίον. τεί τον τίσι διαλέγεται. εἰ πεπρευδυμένος φησὶν ἢ ἢ ταυρικῶς. ἢν γὰρ ὁ σῶμα δ' ἑαυτῷ ἐφ' ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πόλεως ἐᾶλίας ἢ γήσατο ἀποδόσεσθαι, τέταρτον τίσι διαλέγεται. εἰ ὁ τὰ παῖδα φησι κατεδηδοκώς, ἢ ὧν αὐ κληρονόμος γένηται. ἢν γὰρ πῶ ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παρεστλησίωσ ἢ γήσαιτο διαθήσειν, καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι ὃ νομοθέτης ἢν αὐὴν ἄνθρωπον ἰδίαν μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. οὐδ' ὤετο δεῖν ὁ νομοθέτης ἢν ἐῆρα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάνυ καὶ κῶς καὶ ἀτελῶς ῥηθὴ λόγος, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούουσι. παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ πῶ παῖδαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ' αὖ οὐ πάνυ λεχθῆ, σωιδεῖν ἡγήσατο τοῖς ἀκούσι. τούτου οὖν ἕνεκεν τοῦ βήματος, τούτου ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ καὶ ἀσελγαίνῃ καὶ μηκέτι βιβῶν ἀνθρώπου δεῖν ἀῶνται φορεῖν ἡ πόλις δοκιμασίαν μὲν φησιν ἐπαγγέλλω ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν. ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει πρὸ τούτων τῷ δημοσθένεῖ διαγνώσεσθαι. καὶ νῦν ἐστὶ κατὰ δίκην ἢν νόμον ἤκω πρὸς ὑμᾶς. ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, ὑμεῖς δὲ τί προσθεῖτε καινὸν νόμον μετὰ τοῦ καλοῦ πατρόπου, ὃ οὗτος ἐπαπεκρατίσεν τῇ ἐκκλησίᾳ; ὑπὸ πρὶν ἀχθῆναι θέντες γὰρ ὧδε τῷ πράγματι καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν νόμον ἐθήκατε καινὸν ἀπὸ κληροῦν φυλῶν ὃ τῷ βῆμα ἤτις προσορεῖν. καὶ τί προσέλαβεν ὁ πθεὶς τὸ νόμον θεῖναι κελεύῃ τοὺς φυλετὰς βουθυνᾶς τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ. ὡς ἐμὴ βοήθειαν ποθεῖ μεταπεμψόμεθα ὃ δὲ ὅπω βεβιωκότας, ἢ βαλεῖαν ἡμᾶς δυνησομένους πρὸ τῶν ἀπορεῖν πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος ὦ ἀθηναῖοι ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς, οὐ γὰρ αἰσχύνονται. ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπειθίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. ἀνάγνωσόν τοι οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς δικοσμίας κεκ-

δοκιμασία ῥητόρων

Qui priuata male dispérat male dispensabit & cómunia

δοκιμασίαν ἐπαγγέλλω ἀθηναῖοι ὁ βουλόμενος

μένους τῶν ῥητόρων, καὶ ἢν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον, ὃν τιμαρχος οὐ ποιεῖ καὶ ἔτερον τοιοῦτοι ῥητόρων σωεληθόντες γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιπλέον εἶναι. ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς καὶ λέγειν καὶ ζῆν ὡς αὐτοὶ βούλονται. Νόμοι.

» τῶν ῥητόρων ἐὰν τις λέγῃ ἐν βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου μὴ χωρεῖ ἢ περὶ
» ἑκάστου, ἢ λῖς περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ὅτι ἢ λοιδορεῖτ, ἢ κακῶς ἀγορεύει
» τινὰ, ἢ ὑποκρούει, ἢ χρηματιζόντων μεταξὺ αἰκκέστως λέγῃ τοῦδε τῶν μὴ ἐὰν τὸ βή-
» ματος, ἢ παρακελεύῃ τοῦ ἢ ἔλκῃ τὸν ἐπιστάτην, ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βου
» λῆς, κυρεῖν ἐτώσαν οἱ πρόεδροι μέχρι ὑ δραχμῶν. εἰ δ' ἕκαστον ἀδίκημα ἐπιγράφεις
» τοῖς πράκτορσιν. ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός ὄν ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ὑ δραχμῶν
» εἰσφορέτωσαν εἰς πῶ βουλῶ, ἢ εἰς πῶ πρώτην ἐκκλησίαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. ὅταν
» δεξίωσι κλήσεις, κρινάτωσαν, καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ κρύβδην φηφίζων ἐν τῶν
» βουλευτῶν ἐγραφάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων. τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε ὦ ἀθηναῖοι. καὶ δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τοὺς μὲν τοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους ἐφ' ὑμῖν ἔστιν. ἐὰν μὲν γὰρ καλέζητε ζῆν ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμεῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι. ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μόνον, κύριοι δ' οὐκ ἔτι. βούλομαι δὲ ὡς πρὸ ὑπεθέμιν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ τοῦδε τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν ἐρῶ μεταξὺ αὐτὸ ἐξετάσαι τοὺς τόπους τὸ τιμάρχου. ἵνα εἰδεῖτε ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν ἐὰν αἰκκαζόμενος λέγειν τοῦδε ἐπιτηδευμάτων φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτω δ' πεπραγμένων, προεξαχθῶ τῇ ῥῆμα εἰπεῖν ὅ ἔστιν ὅμοιον τοῖς ὀρθοῖς τοῖς τιμαρχου. οὐ δὲ γὰρ αὖ δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσετε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῦτο. οὕτω γὰρ αἰσχρῶς τυγχάνει βεβιωκώς, ὥστε ἢν τὰ τοῦτω πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. δυλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ ὦ ἀθηναῖοι ὡς μετεῖσι μέλλω προσφέρεσθαι τιμάρχῳ τουτοῖ. ἐτὼ γὰρ, ὅσα μὴ παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἐαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι. καὶ ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὡς πρὸ τὰ ἐδὴ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ δυκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πῶ ποτε τοιαύτη ἐγένετο προθεσμία. ἃ δὲ ἤδη φρονῶν καὶ μειράκιον ὢν καὶ τοὺς νόμους ἐπιστάμενος τοὺς τῆ πόλεως διαπέπρακται, τοῦδε τούτων ἔτι γε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι. καὶ ὑμᾶς ἐτὼ αὐτοῖς ἀξιῶ τοῦτο δικάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παιδῶν, ἐνόθητο ἐν πειρεῖ ἐδὴ τῷ δυθυλίκου ἰαζείου, προφάσει μὲν τῆς τέχνης μαθητής, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πωλεῖν ἐαυτὸν προειρημένος. ὡς αὐτὸ ἔδοξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι τιμάρχου, ἑκῶν καὶ ζῶντος ὑπὸ βήσομαι, ἵνα μήμε τὶς εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκεβολοῦμαι ἅπαντα. ὧν δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε καταχαιῶν τὸ σῶμα τὸ ἐαυτοῦ καὶ πῶ πόλιν, μεθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὁ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους. μισγόλας ἐστί τις ναυκράτους ὢ ἀνὴρ ὁ ἀθηναῖος κολυτεῖδης, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδεμῆ αὖ τις αὐτὸν μέμφαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δεινῶς ἐπουδακώς, καὶ ἀεί τινασ' ἔχει εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κεθαρσοῦς ἢ κεθαρισάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ὕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος ὢν ὕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο τιμάρχου οὐ τοῦ ἐδὴ τοῦ ἰαζείου, ἀρχόμενοι τῆ προαναλώσας, ἀνέστησεν αὐτὸν καὶ ἔχω παρ' ἑαυτῷ, δύσαρκον ὄντα καὶ νέον καὶ βδελυρόν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα ὃ προφεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάχθ. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη τιμάρχος οὐ τοῖ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετεῖσι οὐδεῖς. πολλῷ γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ὧν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐτὼ προϊόντος ἐπιλείξω τὸ λόγου. ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δυλαβῶν ταῖς αἰσχίσταις ἡδονᾶς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις λείπων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, οὐ κύβοις, οὐ τοῖς ἄλλοις ὑφ' ὧν οὐδενὸς

πράκτορσι

κλήσεις

δεξίωσι τοῦ λόγου

Cuclidos

Euthydicus

ἀκεβολοῦμαι

Mysgolas

Cohytheus populo

Hauncrates

ἀνέστησε

χὴ κρατεῖσθαι τὴν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. Καὶ οὐκ ἠσχύνθη ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος, ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰκίαν διαπτόμενος δι' παρὰ μισγόλα, οὔτε πατρικῶν ὄντι φίλω, οὔτε ἡλικιώτῃ, οὔτε παρ' ἐπιτήδευμα, ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, καὶ προσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ τοσοῦτον τοσοῦτον, ὡραῖος ὤν. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα κατηγόρηκα τοῦ πεπραγμένου τιμάρχου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, οὐ δὲ ὁ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. Ὧν μὲν διεκρουσάμην τῶν οὐ ἄξει τὸν πατρί. ἐπόμπευε δὲ οὐ τῷ αὐτῷ ὅ, τε μισγόλας ὁ ἄνθρωπος ἀνήλιθος, καὶ φαίδρος ὁ καλλίστρατος. σωφρονέστερος ἢ αὐτοῖς συμπομπεύειν τιμάρχῳ τοῦτο. Ἐγὼ μὲν, τοσοῦτον τὸν ἄλλον παρασκευὴν διέτεινον, ἄτος δὲ οὐκ ἐπαινῶ. παρωξυμένος δὲ πρὸς τὸν πρᾶγμα ὁ μισγόλας, ζήτησιν αὐτῷ ἐπεῖζε μὴ τὸν φαίδρον, ἐξαγγελθέντος δὲ αὐτοῖς, εὑρίσκουσι ἄνθρωπον οὐ σωφρονίκα μετὰ ξένων τινῶν σωφαριστῶντα. διαπειλησαμένων δὲ τὸν μισγόλα καὶ τὸν φαίδρον τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸν δεσμωτήριον, ὅπερ μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι φεύγοντες ᾤχοντο καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅλα ἐπὶ ἀληθῆ λέγω ἅπαντα ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον μισγόλαν, καὶ τίμαρχον ἴσασιν, ἐπὶ δὲ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡδίκηκε πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἀλλ' ἀγνωσκόμενον οὐδενός, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, πρὶν οὗ καὶ πάνυ νῦν φεύγειν μέλλετε φόβῳ. Περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγωνουμένων, σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀπολείξεις ποιεῖσθαι τὴν κατήγορον. Περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, οὐ λίαν ἔτι γε μέχρι δρῶν εἶναι νομίζω τὸν κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐπὶ τοίνυν καὶ πρὸς ὁμολογουμένου τοῦ πράγματος ἐπειδὴ οὐ διωκεῖν ἐσμὲν γέγραφα μαρτυρίαν μισγόλα, ἀληθῆ μὴ, ἐκ ἀπαίδευτον δὲ, ὡς ἐπὶ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸν μὲν γὰρ τοιοῦτον τοῦ δρᾶν ὁ ἐπράξε πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἐγράφω. οὐδ' ἄλλο γέγραφα οὐδὲν ὁ ἐπιζήμιον ἔστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ μή τ' ἀληθῆ μαρτυρήσαντι. ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν τε ἀκοῦσαι γνώριμα ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυροῦντι καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ μισγόλας λέγειν παρελθὼν τ' ἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει. ἐὰν δὲ προαιρῆται ἐκλυτεῖν θῆναι μᾶλλον ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς τὸν ὅλον πρᾶγμα σωίζετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται καὶ προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι ἢ δημοσίᾳ ὡς τε μὴ δεῖξαι τὸν πρόσωπον τὸν ἑαυτοῦ ὑμῖν, ὁ δὲ πεπονθὼς δικαιωρήσει, σφόδρα ὁ νομοθέτης ὁ τοὺς οὕτω βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἀρ' αὖ τὴν ἀκούσῃ μὲν, ζάπτεται δὲ ἀεὶ τὸν αἰσθέσεν ἀεὶ τὸν ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας ὡς τιμάρχῳ μὲν χαρίεντας ἀποδιδοὺς, ἑτέροις δὲ ἐπήλειξιν ποιούμενος ὡς οὐ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συκρούπτειν, πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν, ἔπειτα οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον, ἑτέραν γὰρ ἐτὸ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι τίμαρχον τοῦτον καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ διαπτόμενον παρὰ μισγόλα. πρᾶγμα οἶμαι χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μαρτυρᾶν παρακαλεῖσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθρούς. οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας, ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους, αὖ δ' ἄρα, καὶ τούτους πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν ὡς ἐκ οἴομαι, εἰ δὲ μὴ ἀλλ' οὐχ ἅπαντας, ἐκεῖνο γε ἔδει μή τοι δεῖν ὠφελεῖσθαι τὴν ἀληθειαν. οὐδὲ τὴν τῇ πόλει τιμάρχου φήμην ἣν οὐκ ἐτὸ τοῦτο προσκτίσασα, ἀλλ' αὐτὸς ἔστιν ἑαυτῷ. οὕτω τ' χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τὸν σώφρονος αὐτοῦ, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰσχρὰν πονηρᾶς. βούλομαι δὲ καὶ κεῖνο προφέρειν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ ὁ μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν. Εἰ δὲ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ τοιαῦτα τὴν ἡλικίαν. οἷοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφορῆς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. ἕτεροι δὲ πολὺ ἀριθμὸν χρόνου γεγενότες παντάπασι νέοι δοκοῦντες εἶναι, τούτων δ' ἐστὶ τῶν αὐτῶν μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ σωέφυβος. καὶ ἔστιν ἡμῖν κοινὴ πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν ἔτος. καὶ ἐτὸ μὲν κοσμοῦσι τὴν ἡλικίας ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε. ἀλλ' ὁ κ ἐκεῖνος. δεῖ τί δὴ ταῦ

Phædros
Callias

ἐκκλησιαζουσῶν

Pulchrum de honestate vitæ

σεφφὸς
σωέφυβος

τα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε. καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε. ὦ ἡρακλεῖς, ἀλλ' οὗτος γε τοῦτον οὐ πολὺ διαφορᾷ. ἅμα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου. ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπολιτεύσαντο, ἵνα δὲ μὴ διαβίβω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τοὺς εἰδότας τίμαρχον τουτονὶ διαπτόμενον σὺν τῇ μισγόλα οἰκίᾳ. ἔπειτα τὴν φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε. τὴν δὲ μαρτυρίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτοῦ μισγόλα μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς, καὶ τοὺς σωφρονεστέρους αἰσχυνόμενος καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.

Μαρτυρία. Μισγόλας νικᾶ πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο σὺν τῇ σωφροσύνῃ τίμαρχος, ὁ ἀεὶ τοῦ εὐθυδίκου ἰαζείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ κατὰ τὴν γνῶσίν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν ναῦν οὐ δέλιαρον. Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι τίμαρχος οὐτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ μισγόλα καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε, μετεωτέρα ἂν δεπέπρακτο, εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἔστι μέτεστον, καὶ ἔτι γε οὐκ ἂν ἔκινησα αὐτὸν οὐδὲν ἀεὶ πάσχειν, ἢ ὅ τοῦ ὁ νομοθέτης παρρησιάζεται, ἢ ταυρικέναι μόνον. ὁ γὰρ πρὸς ἅπαν ἔστιν πράττων, ἀεὶ μεθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τοῦτῳ σῶος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιτρέψῃ ὑπὸ βαίνων τοὺς δὲ τοὺς ἀγρίους αὐθάδεσι καὶ δυνῇ δεινὴν καὶ αὐτοκλείδην καὶ θρασυνόρον. ἀλλ' ἐπιτρέψῃ αὐτοὺς λέγειν ὧν σὺν τοῖς οἰκίαις ἀνειληφότος γέγονε καὶ μὴ μόνον παρὰ τῷ μισγόλα μεμεθαρμηκότα αὐτὸν ἀεὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρὲ τρόπῳ. καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ. καὶ παρὰ τοῦτον ὡς ἕτερον ἐλήλυθότα, οὐκ ἔτι δή που μόνον φανήσεται ἡ ταυρικός, ἀλλὰ καὶ μὰ τὸν διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι τοσοῦτον ἐπλέκειν ὅλον τὸν ἡμῶν, καὶ πεπορευμένος. ὁ γὰρ εἰκῇ ἔστιν καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων καὶ μεθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τοῦτῳ σῶος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπεῖπε καὶ ἔστιν ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτὸν, μετὰ ἔστιν ἀναλαμβάνει αὐτὸν αὐτοκλῆς καλλίου δυωνυμούς. Οὗτος μὲν οὖν ἄπεστιν σὺν σάμῳ μετὰ τῶν κληρονόμων, ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα δρῶ. ὡς γὰρ ἀπαλλάγη παρὰ τοῦ αὐτοκλέους καὶ τοῦ μισγόλα τίμαρχος οὐ τοσοῦτον, οὐκ οἰουθέτησεν ἑαυτόν, οὐδὲ βελτίονων διατεθεῖν ἤθελε, ἀλλὰ δημοδρόβυν σὺν τῷ κυβείῳ, δὴ τὴν λία τίθεται. καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλεσι, καὶ κυβεύουσιν. ὧδη γὰρ οἶμαι ὑμῶν τινὰ ἑωρακέναι ἃ λέγω. εἰδεμὴ ἀλλ' ἀκηκοέναι γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης, ἔστι τις πιπάλακος, ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος εὐπορῶν ἀργυρίου, καὶ ὁρῶν ἔστιν σὺν τῇ διατριβῇ ταύτῃ ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐδυσχέραινεν ὁ μιαρὸς οὐ τοσοῦτον, μέλλων ἑαυτὸν καταιχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως. ἀλλ' εἰ λήψεται χρηστὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἔστιν μόνον ἐσκέψατο. Τῶν δὲ καλῶν ἢ τῶν αἰσχρῶν οὐδεμίαν πώ ποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαῦτας ὕβρεις ἐπὶ ἀκήκοα γεγονέναι ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ τιμάρχου, οἷαι ἐπὶ μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον οὐκ ἂν μήποτε με πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ αὐτὸς ὁρῶν πράττων οὐκ ἠσχύνθη, ταῦτ' ἐπὶ λόγῳ μόνον σαφῶς σὺν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῶν. ἐπὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦτον σὺν οἷς οὗτος ὢν παρὰ τῷ πιπαλάκῳ, καταπεῖδεῖ δεῦρο ἐξ ἐλληνοῦντου ἡγήσανδρος ὁ ἄνθρωπος ἀνειληφώς. περὶ δὲ πάλαι οὐ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, δὸ τὸ μέμνημαι. ὅπως σαφῆς ἐστιν ὁ ὁρῶ. Οὗτος ὁ ἡγήσανδρος ἀφικνεῖτο ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐπὶ τὸν. ἔτυχε δὲ τότε συμπολιτεύσας εἰς ἐλληνοῦντον τὰ μίαν ἅμα τιμομάχῳ τῷ ἀχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαντι. καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς ὡς λέγεται τῆς ἐκείνου δυνάμεως, ἔχων οὐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου, καὶ φόρον τινὰ οὐκ ἔνιστα αἴτιος ἐγένετο τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὧν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς ἐν πιπάλακον συκυβεύοντα ὄντα, καὶ ἔστιν ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον ἠθῆτε, καὶ ἐπεθύμησε καὶ ἐβουλήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἠγήσαν ἐγγὺς ἐστὶν τῆς αὐτοῦ φύσεως. Πρῶτον μὲν οὖν τῷ πιπαλάκῳ διελέχθη δεόμενος παραδοῦναι ἔστιν, ὡς δὲ οὐκ ἐπείθεν, αὐτῷ τοῦτῳ προσβάλλει, καὶ οὐ πολὺ αἰτάλωσε λόγος,

πολυωρῶν

Cedonides
Autoclides
Therfander

Euonyme Propulo

Θηλία

Gallorũ pugna

Pallacos

Olympius iuppiter

Hegesander

Immomach

προσβάλλ τοῦ τῷ commit hunc

ἀλλ' εὐθὺς ἐπεπείκει. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ δυπιστία. ὥστε καὶ δι' αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ἀφ' τοῦ πιθανοῦ, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡγησάνορος, ὡδυνᾶτο δεινὰ ὁ πιθάλακος πυθόμενος τὸν ἀργύριον μάτην ὡς ὤφλοι ἀπολωλώς, καὶ ἐξηλοτύπει τὰ γινόμενα. καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ὅτι δὲ αὐτῶν ἰδώχλει, σκέψασθε μεγάλην ῥώμην ἡγησάνορος καὶ τιμαρχου, μεθυσθέντος γάρ ποτε καὶ αὐτοῖ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινος καὶ ἄλλοιῶν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν εἰς πυθόμενοι νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ἦκει ὁ πιθάλακος, πρῶτον μὲν σωέτειβον τὰ σκευάρια καὶ διεῤῥέπτουν εἰς τὴν ὁδὸν ἀστραγάλους τέ τινας διασείσους καὶ φιμούς· καὶ κυβευτικὰ ἔτι δὲ ὄργανα καὶ τοὺς ἔρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, οὓς ἡνάγκα ὁ Ζεὺς καὶ θεοὶ μὲν ἀπέκτειναν. τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν πιθάλακον ἑκάστου τὰς ὀφ' ἀνθρώπων τιμωρίας, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας ἀιδεῖσθαι τῆς κραυγῆς· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι ὁ πιθάλακος, δρόμῳ ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ὄχλος δὲ συνεθορυβοῦντος, οἷον εἴωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὅτι ἡγησάνορος καὶ ὁ τιμαρχος μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βουλευσία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, ἔπεισι δὲ ἐκκλησία, θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοί, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινος, καὶ τοῦ δεισάντες ἐδέοντο τοῦ πιθάλακου ἀνασῆναι λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν, καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος οὐδέ πω μὰ δία ὡς πόρρω αὐτῶ ἀφαλέος ὢν τὴν ὄψιν ἀλλ' ἔτι χρήσιμος ὑπολυσιάζων τὸν ἀθρωπον καὶ πάντα φάσκων πράξειν ἃ αὐ ἐκείνῳ συνδοκεῖ, πόρρω τὸν πείθουσιν ἀνασῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀφ' τοῦ βωμοῦ, ὡς τευξόμενόν τινος τῶ δικαίων, ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς οὐκ ἔτι προσεῖχεν αὐτῷ τὸν νοῦν. Βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος δίκην ἐνεγκόρω αὐτῶ λαγχάνει. ὅτι δὲ ἐδικάσατο, σκέψασθε μεγάλην ῥώμην ἡγησάνορος, ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλλὰ τὸν ἀναντίον ἠδικημένον, οὐδὲ προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἤγεν εἰς δουλείαν φάσκων αὐτὸν εἶναι δοῦλον· εἰ παντὶ δὲ κακῶ γενόμενος ὁ πιθάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῖ καὶ μάλα χαριεῖς. ἔστι τις γλαῦκος χολαργεύς· οὗτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ μὴ δεῖν λύξεις δικῶν ἐφήσαντο. Γροῖόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐπέζεψαν διαγωνᾶν τὸ πρᾶγμα διοπείθει τῷ σωιεῖ, δημότη τέ ὄντι τοῦ ἡγησάνορος καὶ ἤδη ποτὲ χρησαμένῳ, ὅτ' ἐν ἡλικίᾳ. Παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ διοπείθης ἀνεβάλλετο χαριζόμενος τοῦτοις χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ παρῆν ἤδη ἐ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ ἡγησάνορος ὅτε καὶ προσεπολέμει ἀειστοφῶντι τῷ ἀξηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ, πὼ αὐτὸ τοῦτον τὴν ἐπίληψιν ἐπαγγελίαν οὐ τῷ δήμῳ, ἐν τῷ πόρρω τιμαρχὸ ἐπήγειλα, καὶ ἐπειδὴ κόρβυλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρει καὶ ὅλως ἀπεκόλμων οὐ ἡμῖν πρῶτοι οὗτοι πόρρι τῆς ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, οὐ τοῦθα ἤδη κατεμεμφάμενος αὐτὸν ὁ πιθάλακος, καὶ ἐκλοιδορούμενος ὅς τις ὢν πρὸς οὓς τινας ἐπολέμει, οὐ ἐβουλεύσατο. δεῖ τὰ τἀληθῆ λέγειν, ἡ συνήθειαν ἔχειν, καὶ ἡνάγκασεν εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. οὐ τοῦθα δὴ πὼ καλὼ νίκην τὴν τὴν νενικηκὼς ἐ ἡγησάνορος, ἀκθνιτὴ ἔχε παρ' ἐκεῖνῳ τιμαρχὸν τοῦτον, καὶ τοῦτα ὅτι ἐτὼ ἀληθῆ λέγω πάντες ἴστε. Τίς γὰρ ὑμῶν ὅς οὐ πώ ποτε εἰς τοῦλφον ἀφῖκται, καὶ τὰς δικάσας τὰς τούτων οὐ τεθέωρηκεν; ἢ τίς οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις τοῦδε τυχὼν, οὐκ ἠχθέσθη τοῦ τῆς πόλεως; ὅμως δὲ ἐπειδὴ οὐ δικαστηρίῳ ἐσμὲν, καίτοι μοι γλαύκωνα χαλαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν πιθάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας αἰκίνωσκε. Μαρτυρία. Μαρτυρεῖ γλαύκων τιμαίου χαλαργεύς, ἐτὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν τοῦ ἡγησάνορος πιθάλακον ἀφελόμην εἰς ἐλευθερίαν, χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ πιθάλακος ἔφη βάλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς ἡγησάνορον καὶ προπέμψαι αὐτῷ τῆς δίκης ἄρασθαι· καὶ τε αὐτὸς εἰκαλέσατο ἡγησάνορον καὶ τιμαρχον, καὶ καὶ ἡγησάνορος τῆς δουλείας αὐτὸν, καὶ διελύθησαν ὡσπόστως. Μαρτυρία. Αμφιθέμης μαρτυρεῖ

διασείσους
φιμούς
Coturnices & galli
πρόσχον τὸν νοῦν
λαγχάνει δικάζειν
Glaucus
Cholargeus
Diopithes
Axenienſis
Aristophó
Crobylus
Glaucó
Timarch
Amphithe nes

ἐτὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν τοῦ ἡγησάνορου πιθάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν καὶ τὰ ἑξῆς· οὐκοῦν, καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν ἡγησάνορον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτάταν μὴ ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῶ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ μισόλα. οὐκ ἀγνῶ δ' ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπορκήσει, δεῖ τὶ οἶω αὐτὸν καλῶ ἐδὲ πὼ μαρτυρίαν. ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπορρίζηται ἀθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν· ὑπορρῶντας δὲ τοὺς νόμους· ὀλιτώρους δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύλιν. καλεῖ μοι τὸν ἡγησάνορον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Ἡγησάνορος διφίλου σωειεῖδὲ μαρτυρεῖ, ὅτε κατέσταλθυσα δὲ ἐλληκωτόν του, καὶ κατέλαβον παρὰ πιθάλακῳ τῷ κυβευτῇ διατείβοντα τὸν τιμαρχον τὸν ἀριζήλου, καὶ δὲ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησάμην τιμαρχῷ ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ ἀρετῇ ἢ καὶ ὁ πρότερον λαοδάμαντι. οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ἐπορόλεται τὸν ὅρκον ὃ ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ἡ προεῖδον ὑμῖν· κἀκεῖνο δέμοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῶ οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ οὐδὲν μὰ δία θαυμαστὸν· ἀναβήσεται γὰ δίμαι δεῦρο πιστεύων τῷ αὐτοῦ βίῳ· ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος· καὶ τὸν λεωδάμαντα ὅστις ἐὼ οὐγνώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς ἀνεθορυβήσατε τὴ μαρτυρίας αἰκαγνωσκομένης. ἀρχὴ προαχθήσομαί τὶ σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ πὼ ἐμαυτοῦ φύσιν· εἴπατέ μοι πρὸς τοῦ διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὦ ἀθηναῖοι, ὅστις αὐτὸν κατήχωσε πρὸς ἡγησάνορον, οὐδὲ κεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεύσθαι; Ἢ τίνα δ' οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς ὑπορβολὰς ποιεῖσθαι βουλευόντας παροινοῦντας καὶ μονουμένους· οὐκ οἶεθ' τὸν ἡγησάνορον ἀπολογούμενον τὰς πρὸς τὸν λεωδάμαντα πράξεις τὰς τοιαύτας, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε ὑπορήφανα τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν, ὡς τοῖς τοιούτοις ὑπερβολαῖς αὐτὸν δέξασθαι μέτεια διαπεπράχθαι. ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥιθεικῶς αὐτὸς κὴ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κόρβυλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτηρίας φήσουσιν ἃ ἐγὼ λέγω. ἀξιώσουσι δέμε μαρτύρας παρέχεσθαι διαῤῥήδην μαρτυροῦντας ὅπερ ἔπραξαν, ὅπως ἐποίει. ἢ τὶς εἶδεν. ἢ τὶς οἶδ' ὁ τόπος, πρᾶγμα δίμαι αἰκαιδὲς λέγοντες· οὐ γὰρ δίμαι ἔτωγε ὑμᾶς οὕτως ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὀλίγου πρότερον, ἀκούσαντας ἀναγιγνωσκομένων τῶν νόμων, οὐ δὶς γέγραπται ἑαυτῆς μισθώσηται τινὰ ἀθηναῖον ἐὼ τοῦτον τὴν πρᾶξιν, ἢ ἑαυτὴς αὐτὸν μισθώσῃ, ὄνοχον εἶναι τοῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις· τὶς οἶω οὕτω τὰ λαίπωρος ἐστὶν ἀθρωπος, ὅστις αὐ ἐθελήσειε σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, δὲ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ ἑαυτ' ἀληθῆ μαρτυρῇ, ἐπιλειγνῶσαι ὄνοχον ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπολοιπόν ἐστι τὸν πεπονθότα ὁμολογεῖν; ἀλλὰ δὲ τοῦτο κείνεται, ὅτι ταῦτα πράξασ' παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν καὶ μὴ ζητῶμεν, μὴ τὸν ποσειδῶ καλῶς ἀρα πὼ πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ δρῶ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν διδῶ παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ αἰσχύνων αὐτὸς μαρτυρήσῃ, δεῖ τοῦτο ἐπιλησόμεθα· σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔστι παρακαλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις τοῦ τιμαρχου.

ὁρᾶτε τοιοῦτοι τοὺς ἐπιτῶν οἰκημάτων καθεζομένους τοὺς ὁμολογουμένως πὼ πρᾶξιν ταύτην πράττοντας; οὗτοι μέν τοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γένωνται, ὅμως πρόχω τῆς αἰσχύνης προβάλλονταί τι, καὶ συγκλείουσι τὰς θύρας, εἰδὴ ἴς, ὑμῶν δρόιο τοὺς ὁλῷ πορευομένους, τὶ νῶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος πράττει, οὐθὺς αὐ εἴποιτε τοῦ δρόγου τοὔνομα, οὐκ ὁρῶντες τὸν εἰσελυθότα, ὅστις ἐστὶ, ἀλλὰ πὼ προαίρεσιν τῆς δρᾶσασ' τοῦ ἀθρώπου σωειδότες καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζοντες. οὐκοῦν, τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ τοῦδε τιμαρχου δεῖ τάζειν καὶ μὴ σκοπεῖν εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τοῦτο ἡ πρᾶξις· ἐπεὶ πρὸς θεῶν τίμαρχε, τὶ χρὴ λέγειν· ἢ τὶ σὺ αὖ εἴποις αὐτὸς τοῦδε ἑτέρου ἀθρώπου, ὡδὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κεινομένου; ἢ τὶ χρὴ λέγειν ὅταν μειράκι-

γέγραφα μαρτυρίαν
Artzeles
Laodamas
ἄρασθ
Crobylus

ον νέον καταλιπὼν πλὴν παρφῴαν οἰκίαν νυκτὸς οὖσαν ἀλλοτρίας οἰκίας· πλὴν ὅμ-
μν ἐπτὰ ὁρῶν διαφορῶν, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρί-
δας ἔχων καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας· καὶ κυβεύων καὶ μεθυσκόμενος ἐκτείνων αὐτὸς ἀλ
λ' ἑτέρους ὑπὲρ αὐτοῦ. ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ δῆλον ὅτι πᾶ-
σα ἀνάγκην τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα ποιεῖν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν αὐτὸ τοῦ
των ἐνδυνάς ὑσι παρασκευάζειν τοῖς δ' ἀργύριον προσαναλίσκουσιν· ὃ γὰρ ἔχομαι κτῆν
δίαν ἐν ὀλύμπιον πίνακος τόπον δυφημότερον μνηθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπρα-
γμένων ὁρῶν. θεωρήσατε δὲ ἐβουλεύθε δ' πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν τινῶν παραδεί
γμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις
ὑμῶν τοῖς δήμοις. καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε τοῦδε τοῦ στόματος, ὅστις ἀθηναῖος ὢν
τυγχάνει καὶ ὅστις μή. καὶ ἔστιν ἐπειδὰν προσίῃ τὸ δικαστήριον καὶ ἀκροάσωμαι τῶν
ἀγωνιζομένων, ὁρῶ ὅλον ἀεὶ τὸ λοιπὸν παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος. ἄν
δρες δικασταί, τοῦτον κατεψηφίσαντο οἱ δημότῃ ὀμόσαντος ἀδεῶς ἀνθρώπῳ ὅτι κα
τηγορήσαντος οὔτε καταμαρτυρήσαντος. ἀλλ' αὐτοὶ σωιεδόντες, οὗ δὴ οἶμαι θορυ
βεῖτε ὑμεῖς, ὡς οὐμὲν δὴ κεινομένῳ τῆς πόλεως. οὐθὲν γὰρ οἶμαι δεῖ κεῖ προσδεῖσθαι
ὑμῶν λόγων οὐδὲ μαρτυρέσαι, ὅτα τὶς σαφῶς δίδεν αὐτός. φέρε δὴ πρὸς τοῦ
διὸς εἰ ὅσ πρὸ τοῦδε τοῦ γένους οὔτω καὶ τοῦδε τοῦ ἐπιτηδεύμαχος τούτου ἐδέησε δοῦναι
ψῆφον τίμαρχον εἴτε ὀνοχὸς ἔστιν εἴτε μή, ἐκείνου δὲ δ' πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ.
εἰσήγου δὲ ἐς ὑμᾶς ὥσπρ νῦν, μὴ ἰδίᾳ δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε ἐμοὶ κα
τηγορεῖν μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι, ὃ ἢ κήρυξ ὁ νῦν παρεστηκὼς ἐμοὶ ἐπηρώτα ὑμᾶς
δ' ἐκ τοῦ νόμου κήρυγματῶν ψῆφον ἢ τεῖρυπτημένη ὅτῳ δοκεῖ πεφορεῖσθαι τίμαρ-
χος. ἡ δὲ πλήρης ὅτῳ μὴ· τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς δὴ ὅλα κατέγνωτ' ἂν αὐτ'.
εἰδήτισμε ἔροιτο ὑμῶν τὶ δὲ σὺ δίδθα εἰ ἡμεῖς αὐ τούτου κατεψηφισάμεθα, εἰ ποιμ ἀδίκο
τι ἐπαρρήσιάσαδέ μοι. καὶ δεῖ λεχθε, καὶ ὁπότε καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐτὶ ὑμᾶς ὑπομνή
σω, ὅταν οὗτοσὶ τῷ δήμῳ ἀνάβῃ ἐπὶ δ' βῆμα, καὶ ἠβουλήθ' ὅτε ἐβούλθυσε πέρυσιν ἢ
ἐὰν μνηθῇ τειχῶν ἐπισκεύης ἢ πύργου. ἢ ὡς ἀπῆγε τόπου τὶς σύθυς ἐγκλᾶτε καὶ ἐβοᾶ
τε. καὶ αὖτοὶ ἐλέγετε πλὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔρων, ὧν σύνισε αὐτῶ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ
καὶ παλαιά, ἐάσω. τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα ὅτε ἐγὼ πλὴν ἐπαγγελίαν ταύ
την τιμαρχῷ ἐπήγγειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνήσαι βούλομαι. τῆς γὰρ βουλῆς τῆς ἐν ἀ
ρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον. κατὰ δ' ψήφισμα τὸ τούτου, ὃ οὗτος
εἰρήκει τοῦδε τῶν δικάσεων τῶν ἐν τῇ πυκνὶ, ἵν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν ἀρεοπαγι
τῶν αὐτόλυκος. καλῶς νὴ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως
τοῦ συνεδρίου ἐκείνου βεβιωκώς. ἐπειδὴ δέ που προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν ὅλα τόν εἰσή
γημα τὸ τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλή, καὶ τοῦδε τῆς δημίας ταύτης καὶ τοῦ τό
που τοῦ ἐν τῇ πυκνί. μὴ θαυμάσητε ὦ ἀθηναῖοι εἴφη, εἰ τίμαρχος ἐμπειροτόρως ἔχει
τῆς βουλῆς τῆς ἐξ ἀρείου πάγου, ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς ἐν τοῦθα καὶ ἔφατε τὸν αὐτό
λυκον ἀληθῆ λέγειν. εἶναι γὰρ αὐτὸν τούτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν θόρυ
βον αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν ἔφη. ἡμεῖς μέν τοι ὦ ἀθηναῖοι οἱ
ἀρεοπαγῖται, οὔτε κατηγορεῖν τιμάρχῳ, οὔτε ἀπολογούμεθα. οὐ γὰρ ἡμῖν πάρε
ον ἐστίν. ἔχομεν δὲ ὁ διαύτην συγνώμην τιμάρχῳ. οὗτος ἴσως ἔφη φήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ
ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν ἐνόησε ἀνάλωμα γίνεσθαι. πάλιν, ὦδε τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ
ἀναλώματι, μείζων ἀπάντα παρ' ὑμῶν μετὰ γέλωτος θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήθη τῶν
οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐ δ' ἀν λαβεῖν αὐτοὺς ἐλωιήθητε· εὖθυς καὶ παρ' ὀχετὸ πῦρ
φανόρος ἐπὶ τιμήσων ὑμῶν. καὶ ἤρετο τὸν δῆμον εἰ ἀκὴ χωίοιντο γελῶντες παρόσης τ' ἐκ
λῆς τ' ἐξ ἀρείου πάγου. ὑμεῖς δ' ἐξεβάλετε αὐτ' ὑπολαβόντες ἴσμεν ὦ πύρφανορε, ὅ
τι οὐδεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον. ἀλλ' οὔπως ἰαχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντ' ἐπικρα
τεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρῆ-
σθαι ὑμῖν ὑπὸ τ' δήμου τ' ἀθηναίων. ἵν' ἀλῶναι ψευδομαρτυρεῖν οὐ καλῶς ἔχει.

ὀνόμασι

Ἱερὸν σημεῖον ἄφος
πλήρης ἄφος

ἐπωνυμίαν

Pnyx diasterio
πρόσοδος
ἀφήγημα

Autolycus

οἰκοπέδων

Pyrrhandros

Veritas adeo est uiolenta res ut superet omnes humanas ~~cogita~~ mentes

οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη ὦ ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε πλὴν ἐπω
νυμίαν τῶ ὁρῶν ὧν σώιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέληθε, καὶ μὴ γιγνομένης μὲν
κείσεως τῶ τοῦ πράγματος ἥλω ἂν, γενόντος δὲ ἐλέγχου, ἀποφεύξεται, ἐπειδὴ δὲ
ἐμνήθην τῶν διαψηφίσεων καὶ τῶν τοῦ δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ
ἄλλο παράδειγμα τοῦδε τούτων εἰπεῖν, ὃ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι ποι-
οῦν πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ἡ πάσα τὸ πάσα εἶναι οἱ πρὸ ἀρὰ ἂν ἐχείρω
σω διδάξειν πλὴν ἐκκλησίαν καὶ τ' ἄλλα δικαστήρια, ὡς πρὸ καὶ νῦν νικόστρατος, καὶ
τοῦδε τούτων κείσεις αἱ μὲν πάλαι γεγόνασιν, αἱ δὲ νῦν ἐστάσιν ἔτι, φέρε δὴ πρὸς
τοῦ διὸς καὶ τῶ θεῶν εἰ ἐὰν πλὴν αὐ πλὴν ἐγράφετο ἀπολογίαν ἵν πρὸ τίμαρχος νυνὶ καὶ
οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ καὶ ἐξίωσι δικαρεῖν δὴν τινὰ μαρτυρεῖν τοῦδε τῆς αἰτίας ἢ
τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν ἅπασα δή που ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν τ'
μὲν, ὡς ἐδίκαζε τὸν δε, ὡς ἐδικάζετο. προσομνύς ἐκατόρω ζυμέσ' ἐκ τοῦ νόμου θα
νάτου, ὡς πρὸ οὐθάδε ἂν τις μεθώσι τινὰ ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν ἐάν τις
ἀθηναίων ἐὰν τῇ τοῦ στόματος αἰσχύνῃ ἐκὼν μεθαρνῇ. ἔστιν οὖν ὅς τις ἐμαρτύ-
ρησεν ἢ κατήγορος ὃς ἐχείρησε τοιαύτην τοιεῖσθαι πλὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος;
ὃ δῆτα. τί οὖν, ἀπέφυγον οἱ κεινόμενοι; μὰ τὸν ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν,
πολὺ νὴ τὸν δία καὶ τὸν ἀπόλλω ἔλαττον ἁμαρτήμα μαρτηκότες τοῦτου τοῦ ἀνθρώ
που· ἐκεῖνοι μέν γε οἱ παλαί πωροι οὐ δυνάμενοι γῆρασ' ἅμα καὶ πενίαν ὑπενεγκεῖν τὰ
μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς. οὗτος δ' οὐκ ἐ
θέλων πλὴν ἑαυτοῦ βουλευέων κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἄτων οὗτος ἐν πό
λει ἐκκλήτῳ ὑμᾶς ἀνέτωγε ἠξίωσα μαρτυρεῖν μοι γενέσθαι τοὺς ἀρίστα εἰδότας
ὅλα ἀληθῆ λέγω. εἰδ' ὁ μὲν ἀτῶν ὄστιν ἀθηνῆσιν οἱ δ' αὐτοὶ δικαστά μοι καὶ μαρ
τυρόθ' ἑστὸν τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμμνήσειν προσήκει· ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν, καὶ
γὰρ, ἐμοί γε δοκεῖ τίμαρχος ὦ ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπρ' αὐτοῦ μόνον ἐπιτιμᾶσθαι κόσμον, ἀλλὰ
καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις
αὐτὴ ἔσται ὡς πρὸ εἴωθε γίνεσθαι λάθρα καὶ ἐν δρημίαις καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις, ὁ δὲ
ἀρίσα μὲν εἰσῶσ' καταιχύνων δέ τινα τῶν πολιτῶν ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ ἀνάγκ' ἔ-
σται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις, ὁ δὲ κεινόμενος καταμεμαρτυρημένος λοιδ' τ' ἐαυτ'
βίου καὶ τῆς ἀληθείας ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται ἀλλ' ἐκ τ' μαρτυριῶν κρίνεσθαι,
ἀνήρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ δέδεικται φανερὰ ὁδὸς δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακ-
κουργοῦντες ἀποφεύξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν ἢ τ' μοιχῶν,
ἢ τῶν ἀποροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων λάθρα δὲ τοῦτο πρᾶττόντων δό
σει δίκην, καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφόρῳ ἁλόντες ἂν μὲν ὁμολογῶσι παραχρῆ-
μα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες καὶ ἐξαρνοι γινόμενοι κρίνονται ἐν τοῖσ
δικαστηρίοις, ὁρίσκεται γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν ἐνόντων, χρήσασθε δ' παραδείγματι τῇ
βουλῇ τῇ ἐξ ἀρείου πάγου, ᾧ ἀκριβεστάτω σωιεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει, πολλοὺς τ'
ἔτω γ' ἤδη σφέγχος τε θεωρηκὼ ἐν ᾧ βουλευτηρίῳ τούτῳ δὴ πάνυ εἰδότας καὶ μαρ
τυρασ' πεισαμένους, ἁλόντασ', ἤδη δέ τινασ' καὶ κῶς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶ-
γμα ἀμαρτύρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον οὐ δὲ ἐκ τῶν
μαρτύρων, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ σωίσασι καὶ ἐξετάσασι πλὴν ψῆφον φέρουσι. καὶ γὰρ
τοι διατελεῖ ἐστὶν τὸ σωεδρίον δυδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει· τὸν αὐτὸν τοίνυν τόπον ὦ
ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς πλὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔστω πι
στότερον ὧν αὐτοὶ σώιστε καὶ πέπεισθε τοῦδε τίμαρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα
θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ
παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι τοῦδε τίμαρχου καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμά-
των δεῖ πλὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο. οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐνθησόμενοι δεῖ πλὴν κρίσιν τ'
ὑμετέρασ' ἀπάτης εἵνεκα, ἀπόδοτε οὖν πλὴν ψῆφον ὦ τοιεῖσι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ,
καὶ οἷς αὐτοὶ σώιστε, καὶ τοι λογογράφος γέ τις φησὶν ὁ μηχανώμενος αὐτοῖς πλὴν
ἀπολογίαν ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ· οὐ γὰρ δὴ δοκεῖ ἐξ αὐτῷ δυνατὸν ἐν αὐτὸν

ἐπωνυμίαν

Demophilus

Nicostratus

senectus & paupertas maladuo omnium grauissima

ἐκκλήτος πόλις

De Areopagi diligentia in discutiendis criminibus

Areopagitæ nõ solũ ex sermonibus & testibus & allegatis & probatis sed ex his quæ ipsi sciebãt & inuenebãt iudicare consueuerunt

ἄνθρωπον πεπορνεῦσθαι καὶ τὰ παιδία κατεσκευκέναι· ἀ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι τὴ τοῦδε ἀ σῶμα, παιδός εἶναί φησι, ἀ δὲ τὰ παιδία κατεσκευκέναι, αὐδρός. ἔτι δὲ ἀὺς κατακαίνοντας ἑαυτοὺς μεθοὺς φησι πράττεσθαι τὰ πράγματα· ἀποθανάζων οὖν τοῦδε δρᾶται, καὶ τεκτενόμενος κατὰ τὴν ἀγορὰν, εἰ οὗτος πεπόρνευκέ τε καὶ τὰ παιδία κατεσκευκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐτὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ αὐτήρκει ἡ τῆς ἐπικλήρου οὐσία ἣν ἠγήσανορος ὁ δεῖνα ἔχων ἔγημε, καὶ ἀ ἀργύριον ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ τιμοκράτους ἀποδημίας, ἡσαν ἐὰν τοῦ τρόπου καὶ ἀφθονίας, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπολώλει καὶ κατεκεκύβευκε καὶ κατωλοφάγηκε οὗτοσὶ δ' ἕξορος ἐγίνετο, ἐδίδου δ' εἰκότως οὐδεὶς οὐδέν, ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ αὐόσιος ἀεὶ τούτου τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε καὶ ἀπεφέρετο εἰς ἀ καθ' ἡμέραν ἔθος αὐτοῦ θα ἤδη ἐζάπετο ἐὰν ἀ καταφαγεῖν τὴν παιδίαν οὐσίαν, καὶ οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ δίον τε ἐπεῖν καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἔκατον τῶν κτημάτων ἀπεδίδου· οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν ἀ πλέον οὐδὲ ἀ λυσιτελοῦν· ἀλλὰ τὰ ἤδη δυεισκομένου ἀπεδίδοτο· οὕτως ἡ πείνα σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς. τούτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν ἐφ' ἧς ἕτερος μὲν ἀν' ἐλαύνει, ἕτερος δὲ οὐδὲ αὐτὴν διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ ὅπαθεν τῆς πόλεως. ἐμπορίαν δὲ σφηκῆδι. ἄλλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον, χωρὶς δὲ οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης ἀνέκαθεν δέκα. ὧν ἕκαστος κατὰ τὴν δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας· ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ βραστηρίου τεκτόβολον, ἔτι δὲ πρὸς κατὰ γυναῖκα ἀμόργινα ἐπίσαμεν βραχέσθαι, καὶ βραχὰ λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, καὶ αὐόρα ποικίλα τὴν, καὶ ὀφείλοντάς τινας αὐτῷ ἀργύριον καὶ ἐπιπολαῖ. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κατὰ τοῦθα μέν τοι νὴ δία σαφῶς πάνυ καὶ διαρρήδην, βρῶ μαρτυρουῦντας ὑμῖν τοὺς μαρτύρας παρέξομαι· δεῖ γὰρ κίνδυνος ὡς πρὸς ἐκεῖ, οὐδ' αἰσχύνη προσέστι οὐδεμία, τῷ τολμᾶν μαρτυρεῖν, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν αὐτὴν ἄστει ἀπέδοτο οὗτος ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκειμένῳ. ὕσδρον δ' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν κλεαίνετος ὁ χρυσοδιδάσκαλος, τὴν δ' ἐρεσίαν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ μνησίθεος ὁ μυρρινοῦσιος· τὸ πον μὲν πολὺ, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου, ἀ δ' ἄλωπεκῆσι χωρίον ὁ ὧ ἀπόθεν τὸ τεῖχος ὥδε καὶ ἡ δώδεκα στάδια, ἱκετευούσης καὶ αὐτὴ βολούσης τῆς μητρὸς ὡς ἐτὼ πυθανόμου ἐάσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο σὺ ταφῶαι ὑφολιπεῖν αὐτῇ, δὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέχω, ἀλλὰ νὴ τοῦ τ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν, καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέπρακε, καὶ ταῦθ' ὅτι ἀ ψεύδομαι, ἐτὼ μὲν ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ, μαρτυρασ παρέξομαι. οὗτος δ' ἐμὴ φησι πεπρακόναι τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρακρούω, ὡς δὲ νὴ ἀργύριόν τισιν ἐσδανίζει, ὁ κομισάμενος ὅτος αὐτὴ λοκε μαρτύρα παρέξομαι ὑμῖν μεταγένη τὴ σφήττιον ὃς ὠφέλησε μὲν ἐκείνῳ τολέους ἢ τεσσαράκοντα μνᾶς. ὃ δ' ἐμοὶ ὑπόλοιπον τελευτήσαν ὑπὸ τὸ παιδὸς, τούτῳ ἀπέδωκεν ἐπὰ μνᾶς τιμαρχῷ, καί μοι καλῇ μεταγένη τὴ σφήττιον· πασῶν ἡ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου, καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας λάβε τοδὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ. μαρτυρίαι. ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον ὃ οὗτος ἠφάνικε τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς δὲ τὰς λειτουργείας, ἀπέδοτο ἃ ὧ αὐτῷ κτήματα αὐτοῦ τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων, κατεσκεύασεν ἕτερον ἀγρόν. ἀμφισζητοῦσιν βραστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρίοις ἐν μὲν αὐλῶνι ἕτερον δὲ ἐὰν θρασύλλω ὅθεν δὲ ταῦτ' ἠνόρησεν ἐτὼ δρῶ· ἦσαν οὖν τοι ζεῖς ἀδελφοί. οὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης· καὶ ἀρίζηλος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ ἀρίγνωτος, ὃς ὅδε καὶ ναῦ προσβύτης διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς. τούτων πρῶτος ἐπελοῦτησεν ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὖσης οὐδόλεμος, δεύτερος δ' ἀρίζηλος ὁ τιμαρχου πατήρ. ὅτε δ' ἔζη πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε ὅλα τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν τοδὶ τὰ ὄμματα τοῦ ἀριγνώτου, καὶ ὅλα ἀ τετελευτηκόσι ἀν οὐόλεμον καί

τι καὶ

ἐπὶ κλήρου

λειτουργίαν

σφηττοῖ

ἀλωπεκῆσι

ἀμόργινα. harpocratio

βραστῆρα

Nausicrates

Cleanetos

Myrrhinusius

Mnesitheos

Metagenes

Cephisiasii

Amphitropesi

Aulon

Thrasylus

διεχείρισε

Cupolemos

Ari Zelus

Arignotos

τι καὶ εἰς τοφλῶσιν ἀξάμενος ἐδίδου τῷ ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν ὁ τιμάρχου τοῦτοὶ πατὴρ, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἕως παῖς ἦν ὅδε, ἅπαντα τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο ὧ ἀριγνώτῳ, ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη τιμάρχος οὗτος εἰς ἀ λήξιαρχικὴν γραμματεῖον καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωσάμενος αὐτὸν πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα θεῖον ἑαυτοῦ, τὴν τε οὐσίαν ἠφάνισε νὴ τῶν ἐπιτηδείων δὲν ἐδίδου τῷ ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ τοδὶ εἶδεν ἐκ τοσαύτης οὐσίας οὐ τοῖς ἀδυνάτοις μαθοφόρωτα καὶ ἀ τελευταῖον ὃ καὶ διενόηθεν, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γνωμοῦς τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμάσας ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν θεὰν τοῦδε μαθοῦ, βουλευτὴς ὢν καὶ προσφοβούων ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ σωφρονεῖν, ἀλλὰ τοδὶ εἶδεν ἀπολέσαντα ἀν τῆς πρυτανείας μαθόν· ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, καλῶ μοι ἀρίγνωτον σφήττιον νὴ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε. μαρτυρία. ἀλλ' ἴσως καθ' αὑτὸν τις εἴη ὡς ἀποδόμενος τὴν παιδὼν οἰκίαν ἑτέραν ἄλλοθι ἔχει τοῦ ἄστεος ἐκτήσατο. αὐτὰ δὲ τῆς ἐρατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ ἀλωπεκῆσι καὶ τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰς τὰ ἐργεῖά τι κατεσκευάσατο ὥστε νὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον· ἀλλ' οὐκ ἔστι δεῦρο λοιπὸν οὐδὲν ἄκ οἰκίας. ἄ σωσικίας. οὐ χωρίον. οὐκ οἰκέσαι. οὐδάνεισμα· οὐκ ἀλλ' οὐδὲν ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦνται ζῶσιν, ἀλλὰ τούτῳ αὐτὰ τῶν παιδὼν περέστι βδελυρία. συκοφαντία. θράσος. ὑφή. δειλία. ἀναίδεια. ἀ μὴ ἐπίσταθαι ἐρυθραίνειν τοδὶ τοῖς αἰσχροῖς. ἐβ ὧν αὐὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο. οὐ τοίνυν μόνον τὰ παιδὼν κατεσκεύασεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα ὅσων πώ ποτε κύριος γέγονεν, οὗτος γὰρ τὴν τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑμῖν ὁρᾶ τε οὐκ ἔστιν ὅ τινα τὸ τοῦ οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν οὐδεμίαν λαχὼν. οὐδὲ χειροτονηθεὶς. ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν τολείσας παρήσω. δυοῖν ἢ, ἃ τεῶν μόνων μνησθήσομαι. λογισθὴς γὰρ γενόμενος, τολείσας μὲν τὴν τὸ λιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρξε δ' οὐ ἄνθρωπος πριάμενος τὴν ἀρχὴν τεσσαράκοντα μνῶν δανεισάμενος ἐπὶ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ δὲ συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος, καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπιδείξας εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώ ποθ' ἕτερος, ὧν οὐδένα ἐτὼ παραιτοῦμαι δεῦρο τὴν αὐτὴν συμφορὰν ὧ ἔλθῃ σιγᾶν εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι. ἀλλ' ὑμῖν δεῦρο καταλείπω σκοπεῖν· τί δὲ προσδοκῶ τε ἀν ἀθλήσειν ὑβρεῖν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀ σῶμα ἀ ἑαυτοῦ νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότα δεῦρον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, τὶς αὐ ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεστάτων δρᾶν, ἢ δὴ νὴ ἀν δία καὶ ἐν ἀπόλλω πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν δυτυχίαν τὴν τ' ὑμετέρας πόλεως κατὰ τοσὰ μὲν νὴ ἄλλα, ἐχ ἥκιστα δὲ νὴ κατὰ ταῦτα. ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς αὐσορίων πόλεως ἀνητής. ἀλλ' ἴσως καθ' αὑτὸν μὴ ἀρχὼν φαῦλος ἦν ὅτος, μὴ τοιούτων ἢ ἐπιφανής. ὅθεν, ὅτος ὢ ἀθλιαῖοι βουλευτὴς ἐγένετο; ἐὰν ἀρχὼν νικοφήμου. ἅπαντα μὲν οὖν δεξελθεῖν ἀ ἐν τούτῳ τῷ οἴκαι τῷ ἐκκούρησε πρὸς μικρὸν μέρος τ' ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν. ἀλ' ὅδὶ ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας καθ' ἣν ἡ παῖς ἔσται κρίσις ὅδε, ταῦτ' ὁρῶ δεῖ βραχέων. ἐὰν τοίνυν τὸ αὐτὸ ἀρχόντος ὅτ' ἐβούλευεν οὗτος τὰ μέγα ἐν τῶν τῆς θεοῦ ἡγήσανορος ὁ κροῦβυλου ἀδελφός· ἐκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ νὴ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰαθόμενος δὲ ἀ πρᾶγμα αὐὴρ ἐπιεικὴς πάμφιλος ὁ ἀχερδούσιος προσηρούσας τί τοῦτο καὶ παρεξωθεὶς ἐκκλησίας οὔσης. εἶπεν αὐτάς. ὦ ἀθλιαῖοι· κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ αὐὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμαστὸν δὲ ὑμῶν πῶς αὐὴρ καὶ γυνὴ καὶ τὶς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών. ἀγνοεῖτε ἔφη ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν αὐὴρ ὅδε ἡγήσανορος ἐκεῖνος ναὶ ἔφη. πρότερον δ' ὧ καὶ αὐὸς λεωδάμαντος γυνή. ἡ δὲ γυνὴ τιμαρχὸς σὺ τοσοῦτον· ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται ἀ ἀργύριον ἐτὼ δρῶ· μετὰ ταῦτα ἥδει διεξεῖει τοδὶ τὸ πράγματος, νὴ μάλα εἰδότως νὴ σαφῶς.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον

πρυτανεῖ μιαθός

Hicophemos

Hegesander

Crobylus

Pamphilus

Acherdusius

Leodamas

διδάξασ' δὴ τοῦτο, τί οὖν ἔστιν ὦ ἀθηναῖοι, ὃ συμβουλεύω ὑμῖν. ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ κατα-
γνοῦσα τουτονὶ ἀδικεῖν τῇ ἐκ φυλλοφορήσασα δικαστηρίῳ παρασῴζῃ, δότε πᾶσ' δω-
ρεὰν αὐτοῖς, ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δῶτε. ἀλλ' εἰς ἐκείνους αὐτοῖς πᾶσ' ἡμῖν ἀποκυ-
μονεῖσατε. μὴ γὰρ τοῦτο ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἐξεφυλλοφόρησεν
αὐτόν, οὐ δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ' οὐ παρέδωκε δικαστηρίῳ οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ τοῦ
βουλευτηρίου, ἀχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε.
μὴ τοίνυν φανῆτε ὦ ἀθηναῖοι τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναντες καὶ πεντακοσίας ἀνδρας
τῶν πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες ὅτι οὐδὲν οὐκ ἐπεμωρήσαν· αὐτοὶ δ' ἀφῆτε
τὴν τῇ βουλῇ μὴ σωθεῖσαν ῥήτορα τοῦτον ᾧ δήμῳ περιθείσητε. ἀλλὰ περὶ
μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ὅστις οὗτος, τοιοῦτος, τοιοῦτοι δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίους, καὶ τίς
ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὡς περιεοῦντας ἐξελέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξετασὴς
τῶν ξένων εἰ ὀρεξίας μόνος τῶν ἐξετασθέντων ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον· καὶ οὐ πρὸ τοῦ πρά-
γματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς τοῦτο τὴν τιμήσας ἱκέτευεν ὁμολογῶν ἀδικεῖν· ὑμεῖς
δὲ τοῖς μὲν ἐξαίφνης ἐπεπτήσατε τὰ λαίτου ἐνώτω· τοῦτῳ δὲ τριακόσια μνῶν, οἷς νόμοις
κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνου-
μένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕτως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὡς τ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημοσί-
αις διαφθείσας διαλλίαν ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ φιλωτάδην τὸν κυ-
βαθηναιέα οὐκ τῶν πολιτῶν ἀπολοῦσθαι ἔναι ἐαν τοῦ καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι
τοὺς δικαστὰς ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ
χεῖρα τὰ ἱερὰ καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν σῶρα μήτε λήψεσθαι καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκί-
ους θεοὺς καὶ τὴν ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ εἰ λήψοιτο, ἡ λέγεται παρὰ λυκωνί-
δου τοῦ φιλωτάδου τὸν κηδεστοῦ δεῖ φιλήμονος τοῦ τοσκειτοῦ εἴκοσι μνᾶς ἀσ' εἰ ὀλίγῳ
χρόνῳ πρὸς φιλοξένιον αὐτὴν ἔσωσε τὴν ἑταίραν καὶ προὔδωκε τὴν ἀτῶνα· καὶ τὴν ὅρ-
κον ἐπιώρκησεν· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω κάλει μοι φιλήμονα τὸν δοῦνα τιμαρχῶ τὸν ἀργύ-
ριον καὶ λυκωνίδην τὸν φιλωτάδου κηδεστήν, καὶ τὸν σωθεῖσαν αὐτὴν τὴν ἑταίραν καὶ τὰ αἰτίγρα-
φα κατεδῶς τὴν πρᾶξιν ἐποίησαν τοῦ ἀτῶνος. μαρτυρία. σωθεῖσαι. περὶ
μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος γέγονται καὶ τὴν παρῶσαν οὐσίαν ὡς
αἰσχρῶς αὐτὴν λωκε καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸν ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σωίστε μὲν καὶ
πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, δύο δ' μοι τῆς
κατηγορίας εἴδη λέλεπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτὸν τ' ἐπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πά-
σαις, ὥστε τῆς πόλεως ὡς προήρημαι ὑμᾶς τε βουλόμενον αὐτὰ κτῶσθαι οἷς ἐτῶ μέλλω
λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακλουθεῖν ὑμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρῶ-
τος μοι λόγος προδήλωσις τῆς ἀπολογίας ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι, ἵνα μὴ τοῦτο με
παραλιφθῇ τὸ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγέλλομενος τοὺς νέους διδάσκειν,
ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον· ὁ δὲ δεύ-
τερος ἔστι μοι λόγος, παρακλήσις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς
μὲν τῶν νεωτέρων προσεσηκότας πρὸς τὸ δικαστηρίῳ· πολλοὺς δὲ τῶν πρεσβυτέρων·
οὐκ ἐλαχίστους δὲ τῶν ἐκ τῆς ἄλλης ἑλλάδος σωθεὶς ἐλεγμένους ἐὰν τὴν ἀκρόασιν, ὃς μὴ
νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους εἰ μὴ μόνον οὐ νο-
μοθετεῖν ἐπίσασθε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν
ἐπίσασθε τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ εἰ θέλετε κολάζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν
βίον τῇ δίκῃ παρασκευάζοντας· λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς τὸν τῆς ἀπολογίας·
ὁ γὰρ περιπτὸς αὐτοῖς λόγοις δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ
τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶναι προσεκτέον, ἀξιοθαυμάζει γὰρ ἐμὲ πάντες μεμνῆσθ' ὅτι
καθ' ἑκάστην οἴαν τὴν βουλὴ πωλεῖ τὸν πορνικὸν τέλος. καὶ τοὺς πριαμένους τὸ
τέλος ἔστιν οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτην χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ· ὁ-
πότε τοῖς δὴ τὸ τόλμημα αὐτὸ γράψασθαι πεπορευμένῳ τιμαρχῷ μὴ ἐξεῖναι δημηγο-
ρεῖν, ἀπαιτεῖν φησι τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ἐκ αἰτίαν κατηγόρου· ἀλλὰ μαρτυρίαν τελῶ-
νου τοῦ

ἐκφυλλοφορήσασα

κληρωτὰς χειροτονητὰς ἀρχαί

Eretria

Philotades

Cydathenes

ἀπεψήφισθαι

ἀποψηφίσασθαι

ἐξώλειαν

Leucon

Philemo

Philoxene

ἀτῶνος

αἰτίγραφα

Τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις

Demosthenes eloques confessione Aeschinis

Demosthenes

πορνικὸν τέλος

ἀντιγράψασθαι

νου τοῦ παρὰ τιμάρχου ἔστιν ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐτὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ὦ ἀθη-
ναῖοι σκέψασθ' αὐτὸ ἀπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέρου δόξω λόγον εἰπεῖν· αἰσχύνομαι γὰρ
τοῦδε τῆς πόλεως εἰ τιμαρχὸς ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος καὶ τὰς εἰς τὴν ἑλλάδα τολ-
μῶν πρεσβεύσας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτείψασθαι ἐπιχειρήσει· ἀλλὰ
τοὺς τόπους ἐπδρωτήσει ὅπου ἐκαθέζετο καὶ τοὺς τελώνας εἰ πώ ποτε παρ' αὐτοῦ
φρυνῶν τέλος εἰλήφασιν· ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας ὑμῶν οὕνεκα παραχωρη-
σάτω, ἑτέρου δ' ἐτέσι λόγον ὑπεβαλῶ καλὸν καὶ δίκαιον ᾧ χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν
σοι τῷ σῷ εἰδεῖν, τὸ λῆμμον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν
αὐτοῖς σώφρονι τὰ τοῦδε πῶς ἡλικίαν. ἀνδρὸς ἀθηναῖοι τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ
μειρακίου παρ' ὑμῶν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατελεῖς διατείβω, ἀλλ' αὐ ταῖς ἐκκλησίαις
μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι· οἶμαι δ' αὖ εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἴω ὁ λόγος μοι τὰ τ' αἰτίας ἧς κρίνο-
μαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥᾳδίως αὐ ἀπολύσεσθαι τοὺς τ' κατηγόρους λόγους. μὴ
γὰρ εἰ ὅλα πέπρακταί μοι τὶ τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραστήσω βεβιωκέναι
ταῖς λεγομέναις τοῦ τούτου αἰτίαις ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν
βίον παραδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν τιμωρίαν, ἵνα πολογήσεσθαι τῇ πόλει πρὸς
τοὺς ἕλληνας, οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς· ἀλλὰ κατεχρήσαθέ μοι εἰ δοκῶ τοιοῦ
τος εἶναι, αὕτη μὲν ἔστιν ὦ τιμαρχε ἀπολογία αὐδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος
καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ κατεφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας.
ἃ δὲ πέθεισε λέγειν δημοσθένης, οὐκ αὐδρός ἔστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρνου, τοῦδε τῶν
τόπων διαφθορομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων κατεφεύ-
γεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἴζετάζεσθαι ἀξιῶν ὅπου ἐκαθέζου, ἃ μέλλω λέγειν ἀ-
κούσας εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ ἐὰν σωφρονῇς. οὐ γὰρ τὰ οἰκήματα,
ἀλλ' αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς οἰκήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ οἰκήσαντες τὰς
τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. ὅρα μὲν
γὰρ πολλοὶ μεθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, σωοικίαν καλοῦμεν· ὅπου
δ' εἷς οἰκεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς οὐδ' ἕν τούτων τῶν ὧδε τοῖς ὁδοῖς ἐργασηρίων
ἰᾷδος οἰκήσῃ τις, ἰᾷδεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν, ἐξοικήσῃ τις, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ ἔστιν ἐρ-
γαστήριον χαλκοῖς εἰσοικήσῃ τις, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφοῖς, γναφεῖον, ἐὰν δὲ
τέκτων, τεκτονεῖον, ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι ἀφ' τῆς ἐργασίας αὐθὺς ἐκλήθη
πορνεῖον, ὥστε σὺ πολλὰ φρενέα τῇ τῆς πράξεως ἐξηχρείας πεποίηκας· μὴ οὖν ὅπου
φτὲ ἔπραττε ὁρῶτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο οὐ πεποίηκας ἀπολογοῦ· ἥξει δ' ὡς ἔοικε καὶ ἕτε-
ρος λόγος τις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνεστῶς συνκείμενος. λέγει γὰρ ὡς οὐδέν ἐστιν ἀδικώτε-
ρον φήμης· ἀγοραῖα τε κμήλεια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος,
πρῶτον μὲν γὰρ τὸν οὐ κολωνῶ σωοικίαν τὸν δήμωνος καλουμένου Δευδῆ φησι τὸν
ἐπωνυμίαν ἔχειν, οὐ γὰρ ἔστιν δήμωνος· ἔπειτα τὸν δρμῶ τὸν ἀνδοκίδου καλούμε-
νον, ἐκ ἀνδοκίδου, ἀλλ' αἰγηΐδος φυλῆς ἔστιν ἀνάθημα· παρεφθρῷ δ' αὐτὸ οὐ σκόμμα
τος μόρεν ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ τοῦδε τὰς ἰδίας διατεμβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ φη-
σὶν ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις μὴ δημοσθένεν καλούμενον, ἀλλὰ βάτταλον, ὅτι τοῦτο τὴν
ἐξ ὑποκορίσματός τινος τίτθης τὸν ἐπωνυμίαν ἔχω· εἰ δὲ τιμαρχος ὡράϊος
ἐγένετο καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβολῇ καὶ μὴ τοῖς αὐτοῦ ἔργοις, οὐ
δίκαιον δὲ τοῦτ' αὐτὸν φησι δεῖν συμφορᾶ πεπιστεῦν· ἐτὼ δὲ ὦ δημόσθενες περὶ
μὲν τῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν οἰκιῶν καὶ τοῦδε τῶν κτημάτων καὶ πάντων ὅλως τῶν
ἀφώνων, πολλοὺς καὶ πανταχοῦ τοὺς καὶ οὐδέ ποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λόγους λεγομέ-
νους· οὐ γὰρ εἰσὶν οὐ αὐτοῖς οὔτε καλαὶ οὔτε αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψά-
μενος αὐτῷ καὶ παρατυχὼν ὅς τις αὐτὴ κατὰ τὸ μέγεθος τ' αὐτῷ δόξης λόγον παρέ
χει· τὸ δὲ τὸν τῷ ἀνῶν βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις, καὶ ἀφυδλίς τις ἀφ' πανταχόθεν
πολλαχῶς φίμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαπέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις
πολλὰ δὲ καὶ μαρτυρεῖται τοῦδε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ οὔτως ἀναργὲς ἔστι καὶ

σωοικία

οἰκία

Differ

Demo

Andocides

Colonos

Aegeis tribus

Batalus unde nocatus demosthenes

μνημόνευτον ἔσεσθαι

Fame area

Homer

Euripide

Hesiodus

Non omnino fama vana est qm populi multa de tantant. Aristoteles in ethicis

ὑποιοῦσθαι

Contra Demosthenē

χλανίσκια

ὑφάλων

οὐ πεφλασμένον ὁ λέγω, ὡς δ' δύρήσετε καὶ πρὸ πόλιν ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους, φήμης ὡς θεοῦ μέτεστι βωμὸν ἱδρυμένους, καὶ τὴν ὄμηρον πολλάκις ἐν τῇ ἰλιάδι λέγοντα περὶ τοῦ τί τῶν μελλόντων γενέσθαι φήμη δ' εἰς σφᾶς ἦλθε, καὶ πάλιν τὴν δύρεπίδην ἀποφαινόμενον, πρὸ θεῶν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένῳ ὁποῖοί τινες ἀν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ. φήμη τὴν ἐαθλὸν καὶ μυρία δείκνυσι γῆς· ὁ δὲ ἡσίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὸν ἀποδείκνυσι πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι. λέγει γὰρ, φήμη δ' οὔ τις πόμπαν ἀπόλλυται, ἰῶ τινα λαοὶ πολλοὶ φημίξουσι, θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή, ἡ τούτων τ' ποιημάτων τοὺς μὴ δυσχερῶς βεβιωκότας δυρήσετε ἐπαινετὰς ὄντας, πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται τὸν δόξαν κομεῖσθαι. οἷς δ' ἀίσχρός ἐστιν ὁ βίος οὐ τιμῶσι τὸν θεὸν τοῦτον, καὶ τὴν γοῦν αὐτὸν ἀθάνατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνησθῆτε οὖν ὦ ἄνδρες τίνι κέχρησθε φήμῃ τοῦδε τιμάρχου, οὐχ ἅμα τοῦνομα λέγεται καὶ τὸ δρώτημα δυθὺς δρωτᾶται, ποῖος τίμαρχος ὁ θρῆνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρεχόμην τοῦδέ τινος, ἐπιστεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὸν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι οὐ πιστεύετε; ἰῶ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν ἐπιστήσαι; ἐπεὶ καὶ τοῦδε τῆς δημοσθένους ἐπωνυμίας οὐ κακῶς τοῦ τῆς φήμης ἀλλ' οὐχ τοῦ τῆς τίτθης βάταλος προσαγορεύεται. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας ἐπικάμενος τοὔνομα· εἰ γάρ τις σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια τοῦδε κλόμενος καὶ τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν φίλων λόγους γράφεις τοῦδε ἐπίκασ' δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν δίκαιον ἂν αὐτοὺς εἴ τις μὴ προσήκων ποιήσειεν, ἀφῆσαι εἴ τε ἀνδρὸς εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν ὑφῆνται· ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀφολογίᾳ καὶ τῶν γραπτῶν τῆς ὡς ἀκοῦω ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἐαυτὸν ὡς ἐν παλαίστρᾳ καὶ διατεβαίς γεγονώς· ὃς ἐπιχειρήσει διασύρειν τοῦδε ὅλων ἕνεκεν τοῦ ἀτῶνος. οὐ κείσεται ἐξεθυρικόναι με φάσκων, ἀλλὰ δι' ἡνῆς ἅπαν διδυσίας ἀρχὴν παραφέρων, πρῶτον μὲν τοὺς δυδρύγτας τοὺς ὑμετέρους ἀρμόδιον καὶ ἀριστογείτονα καὶ τοῦδε πρὸς ἀλλήλους πίστιν καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς σωνήνεγκε τῇ δίκῃ διεξίων· ἐκλαφέξεται δ' ὥς φασιν οὐδὲ τῶν ὁμήρου ῥημάτων, οὐδὲ τῶν ἐνομάτων τῶν ἡρωϊκῶν ἀλλὰ καὶ τοῦδε λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι' δρῶτα πατρόκλου καὶ ἀχιλλέως ὑμνήσει, ἡ τὸ κάλλος ὡς πρὸ οὐ πάλαι μαινομένου ἀν τύχῃ σωφροσύνης ἐπωμάσεται. εἰ γὰρ τοῦδε τὸ σώμαθ' δυπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλλοντες συμφορὰν δοῖς ἔχουσι κατασήσουσιν, ἀ ταυτὸ κοινῇ ἀφελείᾳ φήσουσιν ὑμᾶς ἀ καὶ ἰδίᾳ δυχεῖν. ἄρτον γὰρ ἔνεστι ὡς δοκεῖν ἐαυτῷ εἰ δοῦς μὲν ἡμεῖς τοὺς μηδέπω γεγονότας ἅπαντες δυχεῖν οἱ μέλλοντες ποιεῖσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τοὺς ἰδέσ' φῶσι καὶ τῆς πόλεως ἀξίους, τοῦ δὲ ἤδη γεγονότας ἐφ' οἷς προσήκει σεμνύεσθαι τοῦδε πόλιν ἐὰν καὶ ἀλλεῖ καὶ ὥρα διανεικόντες ἐκπλήξωσί τινας καὶ τοῦδε μάχηται δὲ δρῶδος γένωνται, κοῦδοὺς ὡς ἔοικεν αἰσχίνη πειθέντες ἀτιμώσετε· καὶ ἴσθι τοῦ τινα καὶ τοῦ ἀφορμὴν ὡς ἀκόω μέλλει τοῦδε ἐμοῦ ποιεῖσθαι, ἐπὶ δρῶτῶν ἐὰν ἀκούσομαι αὐτὸς μὲν οὐ δοῖς γυμνασίοις ὀλληρὸς ὢν καὶ τοῦλεῖστον ἐρασθῆ γεγονὼς δ' δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς, καὶ τὸ τελευταῖον ὡς ἅπαν γέλωτοῦ τινες μοι εἰς γέλωτα καὶ λῆρον τινὰ προφερόμενος ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἐξαθαί μου φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἰς τινας ποιήματα, καὶ λοιδορεῖν τινῶν καὶ τοῦλῆτῶν ἐκ τοῦ πράγματος αὐ τοῦδε ἐμὲ γελέν ὑμῶν μαρτυρίας φησὶ παρέξεσθαι. ἐτῶ δὲ οὔ τε ἔρωτα δίκαιον λέγω, οὔτε τοῦ κοῦλλῆ διαφέροντας φημὶ πεπορνεῦσθαι, ἔτ' αὐτὸ ὀβαρνῦσθαι μὴ ὄ γεγονέναι ἐρωτικός, καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γνωμῶν πρὸς ἑτέρας φιλονεικίας καὶ μάχας ἐκ αἰνῦσθαι μὴ ὄχὶ συμβεβηκέναι μοι. τοῦδε ἢ τῶν ῥημάτων ὧν φασιν δοῖ με πεφυκέναι, τὰ μὲν, ὁμολοῶ, τὰ δὲ ὀβαρνῦσθαι μὴ τοῖς ἔχειν ἐν χρόνῳ ὄν δοῖ διαφθείρουτο παρέχονται ὀείζομαι δ' εἶναι ἐν μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων φιλανθρώπου πάθους καὶ δύγνωμονος ψυχῆς· ἐν δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου

Harmodius

Aristogitō

Homer

Patroclus

Achilles

Amori operam se dedisse fatet æschines

εἴου τινὰ μαθούμενον, ὑβριστοῦ καὶ ἀπαιδεύτου αὐθρὸς δρᾶγον εἶναι ἡγοῦμαι, καὶ ἐν μὲν ἀδιαφθόρως δρᾶσθαί φημι καλὸν εἶναι. ἐν δὲ ἐπαρθένῳ μιαθῶ πεπορνεῦσθαι αἰσχρόν· ὅσον δὲ ἑκάτερον τούτων ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, οἱ τοῖς ἐφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν· οἱ γὰρ πατέρες ὑμῶν δεῖ τοῦ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἀνάγκαιον καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν νομοθέτουν ἀ τοῖς ἐλευθέροις ἡγοῦνται εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν. δοῦλόν φησιν ὁ νόμος μὴ γυμνάζεσθαι μὴ δὲ ξηραλοιφεῖν οὐ ταῦτα παλαίστρας, καὶ οὐκ ἔτι προσέγραψε, ἐν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ γυμνάζεσθαι· ὁπότε γὰρ οἱ νομοθέται τὰ καλὰ τὰ ἐκ τοῦ γυμνασίου καὶ τὴν δύνατοι, ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, ὃ αὐτῷ νόμῳ ἡγοῦνται, ἐκείνους ἐκώλυον τοὺς ἐλευθέρους προσέρχειν αὐδὲ τὰ γυμνάσια. πάλιν ὁ αὐτὸς οὔτε εἶπεν νομοθέτης, δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μὴ δρᾶν· μή τ' ἐπακολουθεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα πληγάς· ἀλλ' οὐ ἐν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν δρᾶν καὶ ὁμιλεῖν καὶ ἀκολουθεῖν. οὐδὲ βλάβην τῷ παιδί, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκούου δ' οἶμαι καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος, κρῖναι ἐν ὄντος δύνασθαι καὶ μὴ ἐν δρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοῦ τῆς φιλίας λόγους εἰς τὸν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται, ἐν δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν, φρουρᾶν καὶ φυλάττειν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν δυδρυγέτας, ταῦτ' δ' ἀρετεῖς ὑπερβολῆς ἀρμόδιον καὶ ἀριστογείτονα ὁ σώφρων καὶ σύνομος εἴ τε δρῶτα εἴ τε τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὡς τε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων δρᾶν καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι αὐ τοῖς ἐκείνοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων, ἐπειδὴ δὲ ἀχιλλέως καὶ πατρόκλου μέμνησθε καὶ ὁμήρου καὶ ἑτέρων ποιητῶν ὡς τῶν μὲν δικαστῶν αἰνικόων παιδείαν ὄντων, ὑμεῖς δὲ δυσχημονεῖν πυθῶ προσποιεῖσθε εἶναι καὶ ὑπερφρονοῦντες ἱστορίας ἐν δήμου ἵν' εἰδεῖτε ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς τοῦδε τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι καὶ καταφθύειν αὐδὲ τοῦ εἰρημένου αὐ τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀφορλέψαντες ὦ ἀθηναῖοι εἰς τοὺς ὁμολογουμένους ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητὰς ὅσον κεκορέσθαι αὐόμισαν τοῦ σώφρονος καὶ τῶν ὁμοίων δρῶντας καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ καὶ τοὺς ὑβριστὰς, λέξω δὲ πρῶτον μὲν τοῦδε ὁμήρου· οὐ αὐ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ σωφρονέστεροις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν, ἐκεῖνος γὰρ φολλαχοῦ μεμνημένος τοῦδε πατρόκλου καὶ ἀχιλλέως, ἐν μὲν δρῶντα καὶ τὸν ἐπαινεῖ μίαν αὐτῶν τῆς φιλίας αὐτῶν κρύπτεται. ἡγούμενος τὰς τῆς δυνάμεως ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν, λέγει γάρ που ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος ἐν τῷ πατρόκλου θανάτῳ ὡς αὐτὸν τοῦ τῶν λυπηροτάτων ἀνάμιμνησκόμενος· ὅτι τὸν ὑπόχωσιν τὸν πρὸς ἐν πατέρα ἐν πατρόκλου τῷ μνείαν ἄκων ἐψεύσατο· ἐπαγγέλλεσθαι γὰρ αὐτὸν εἰς ὁ πόωῦ τασῶν ἀπάξειν ἐν πάτροκλον. ὦ γὰρ ὁποῖός τις, εἰ συμπέμψειν αὐτὸν εἰς τὸν τροίαν ἡ παρακατάθοιτο αὐτῷ· ὦ καὶ φανὴς ἐστὶν ὡς δ' δρῶντα τὸν ἐπιμέλεσθαι αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔτι δὲ τὰ ἔπη ἀ ἐτῶ νυνὶ μέλλω λέγειν.

Ω πόποι, ἦρ ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡμαρ κείνῳ
Θ ἀρσιῶν ἥρωα μνοίτιον αὐ μεγάροισι.
Φ ἦν δέ οἱ εἰς ὀπόεντα τοῦδε κλυδὶ ὑγὸν ἀπάξειν,
Ι λιον ἐκ πέρσαντα λαχόντα τε λαφύρων ἀίσαν,
Λ λ' οὐ ζῶλ αὐσρεαι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
Λ μφω γὰρ πέπρωται ὁμοίω τοῖαν δρῶθειν.

οὐ τοῖνυν αὐτοῦθα μόνον ἀπιλιάζων φαίνεται, ἀλλ' ὅπως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὡς τε παρὰ θέτιδος τῆς αὐτῶ μηδὸ προσκοῦσας ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοὺς ἐχθρὸς ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον ἐν τοῦ πατρόκλου θανάτου, ἐπανελθὼν οἴκαδε γηραιὸς αὐ τῇ αὐτῶ πατρίδι ἀποθανεῖται, τιμωρησάμενος δὲ δῆ ταχέως μέλλει τὸν βίον τελευ-

Harmodius

Aristogitō

ξηραλοιφεῖν

κεκορέσθαι

Thetis

Juppiter nō cōplet omnibus cogitationes eorū

μετελθὼν

τᾶν, εἰ λεῖβ πὼ τᾶ τεθνᾶτος πίστιν μᾶλλον ἢ πὼ σωτηρίαν, οὔ̓τως δὲ μεγαλοψύχως ἢ
πείγετο ἐν φονέα ἐν ἐκείνου τιμωρήσασθαι, ὥς τε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων
καὶ κελευόντων λούσασθαι καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπόμνισ̓ μηδὲν αὐ̓ τούτων
πράξειν πρὶν αὐ̓ πὼ τᾶ ἔκτορος κεφαλὼ ἀδὶ ἐν τᾶ παῖδόκλου τάφον ἀνέγκη. καὶ
θεύδων δὲ αὐ̓τᾶ ἀδὶ τᾷ πυρᾷ ὥς φησιν ὁ ποιητὰς, εἴδωλον ἐφίσταται παῖδόκλου,
καὶ βιούντων ἐπεμνήσθη, καὶ βιαῦται ἐπίσκηψε τῷ ἀχιλλεῖ, ἐφ̓ οἷς καὶ δακρύσαι καὶ
ζηλῶσαι πὼ ἀρετὰν πὼ καὶ πὼ φιλίαν ἄξιον αὐ̓τῶν ἐστιν· ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐ̓ᾶ προ-
πὼν ὄλε οὐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μαχαρὰν τᾶς τᾶ βίου τελευτᾶς, εἴ̓ πως εἴη δυνατὰν προδίοι
κήσασθαι ὅ̓πως ἂν αὐ̓τὰν βόπον ὥς πᾶρ καὶ ἐβάφησαν καὶ ἐβίωσαν σὺ ᾧ̓ αὐ̓τῷ, ὅ̓πω
καὶ τελευτήσάντων αὐ̓τῶν τὰ ὀστᾶ σὺ τᾷ αὐ̓τᾷ σορῷ κέωσται· ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς
διαστεῖβὰς διεξιὼν, ἃς μετ̓ ἀλλήλων ζῶντες διέτειβον, λέγει ὅ̓τι οὐκ ἔ̓τι τοσὶ τῶν
μεγίστων ὥς πᾶρ ἐν πρότᾶρον καθεζόμενοι μετ̓ ἀλλήλων μόνοι ἄ̓ποθεν τῶν ἄλλων φί
λων βουλευόμεθα· πὼ πίστιν δίδομι καὶ πὼ δύνοιαν τοθεινοτάτην ἡγούμενος ἔ·
Ινα δὲ μὴ δόξᾳ τᾶ μέζου τὰς γνώμας ἀκούσῃ τε τᾶ πιστᾶ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμμα
τεὺς τὰ ἔ̓πη τὰ τοδὶ βύντων ἁ ὅμηρος πεποίηκε· λέγε πρῶτον τὰ τοδὶ τ̓ ἔκτορος
πιμωρίας.

Hector

Achilles

Α λλ̓ ἐπεὶ οὖν φίλ̓ ἐπαῖρε σὺ ὕσδρος εἰμὶ τοδὶ παῖαν
Ο ὔστε πρὶν κτερίω πρίν γ̓ ἔκτορος αὐθάδ̓ ἀνέκω
Τ δύχα καὶ κεφαλὼ μεγαθύμου σεῖο φονῆος.
Α ναγίνωσκε δὴ ἁ τοδὶ τᾶ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέσθαι λέγει σὺ τῷ ὕπνῳ ὁ παῖδόκλος
καὶ τοδὶ τῶν διατεῖβὼν ἃς συνδιέτειβον ἀλλήλοις.
Ο ὐ γὰ̓ ἔτι ζωός γε φίλων ἀπάνευθεν ἐπαίρων
Β ουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ̓ ἐμὲ μὲν κὴρ
Α μφέχανε συγερὴ ἢ πᾶρ λάχε γινόμενον πᾶρ,
Κ αὶ δέ σοι αὐᾷ̓ μοῖρα θεοῖς ἐπέκεκλ̓ ἀχιλλεῦ
Τ εἴχει τοδὶ ζώων δυηγενέων ἀπολέσθαι·
Μ αρνάμενον δηΐοις ἑλάσης σὺ ἐκ ἠϋκόμοιο.
Α λλο δέ τοι δρέω. σὺ δ̓ αὖ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Μ ὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε θεῖναι ὀστέ̓ ἀχιλλεῦ
Α λλ̓ ἵνα πᾶρ σε καὶ αὐ̓τὰν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χ ρυσέων ἀν̓ ἀμφιφορεῦ, τόν σοι πόρε πότνια μήτηρ
Ω ς ὁμοῦ ἐγράφεμεν πᾶρ ἀν̓ ἡμετέροισι δόμοισιν
Ε ὖ τέ με τυτθὸν ἐόντα μονόπτιος ἷβ ὀδόντας
Η γαγεν ὑμέτερον δ̓ ἀνδροκτασίης τοδὶ λυγρᾶς
Η ματι τῷ ὅ̓τε παῖδα κατέκτανον ἀμφιδάμαντος
Ν ήπιον οὐκ ἐθέλων ἀμφ̓ ἀστραγάλοισι χολωθεὶς
Ε νθα με δεξάμενος ἀν̓ δώμασιν ἱ τοδὶ τα πηλεῦς.
Ε ζεφέτ̓ ἀν̓ δυκέως καὶ σὺν θεράποντ̓ ὄνομηνον
Ω ς δὲ καὶ ὀστέα νᾶϊν ὁ μὴ σορὸς ἀμφιμαλύπτοι.

Menoetius

Amphidamas

Peleus

Ως τοίνυν ἷβ λῶ αὐ̓τῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ ἐν τᾶ παῖδόκλου θάνατον, ἀνάγ
νωθι ἁ λέγει ἡ δὲ τις.
Ω κύμορος δή μοι τέκος ἔ̓ασται, ὃ̓ ἄγορεύεις.
Α ὐτίκα γὰρ τοι ἔ̓πεται μεθ̓ ἕκτορα πότμος ἐτοῖμος.
Τ λὼ δ̓ αὖ τε προσέειπε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεῦς.
Α ὐτίκα τεθναίλω ἐπεὶ οὐκ ἄῤ ἔμελλον ἑταίρῳ
Κ τεινομένῳ ἐπαμῦναι ὅ̓μοι ὃ̓ λυ φίλτατος ἔσκεν.

Euripides laudatur

Ο τοίνυν οὐθενὸς ἧττων σοφὸς τῶν ποιητῶν εὐριπίδης, ὅ̓τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβά
νων εἶναι ἐν σωφρόνως ὁρᾶν, ἐν δυχεῖς μόβρει ἐν ὁρῶται ποιούμενος λέγει που.

Ο δ̓ εἰς

Ο δ̓ εἰς ἐν σῶφρον ἐπ̓ ἀρετὰν τ̓ ἄπων ὁρᾶς
Ζ ηλωτὰς ἀνθρώποισιν, ὧν εἶ̓λω ἐγώ.

Γάλιν βίνω ὁ αὐ̓τὸς ποιητὰς ἐν ᾧ̓ φοίνικι ἀποφαίνεται τοδὶ τᾶς γεγενημένης αὐ
τῷ πρὸς ἐν πατέρα διαβολᾶς ἀπολογούμενος καὶ ἀπειθίζων βυς ἀνθρώπους μὴ ἷβ
ὑποψίας, μὴ δὲ ἐν διαβολᾶς, ἀλλ̓ ἐκ τᾶ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι.

Η δὴ δὲ πολλῶν ἠρέθη λόγων κριτὰς
Κ αὶ πόλλ̓ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τ αὐαντί̓ ἔγων συμφορᾶς μιᾶς πᾶρι.
Κ ἀτὼ μὲν οὔ̓πω ὅ̓στις ἐτ̓ αὐᾶρ σοφός
Λ ογίζομαι τὰ ληθὲς εἰς αὐᾶρὸς φύσιν,
Σ κοπῶν δίαιταν ἰῶ τὶν ἐμπορεῦεται·
Ω ς τις δ̓ ὁμιλῶν ἡδεται κακοῖς αὐᾶρ
Ο ὐ πὼ ποτ̓ ἠρώτησα γινώσκων ὅ̓τι
Τ οιοῦβος ἐστὶν οἷς πᾶρ ἡδεται ξενῶν.

Σκέψαθε δὲ ὦ ἀθηναῖοι τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητὰς· ἤδη δὲ πολλῶν
πραγμάτ̓ φησὶ γεγενῆσθαι κριτὰς ὡς πᾶρ νῶν ὑμεῖς δικαστά· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ
τᾶ μαρτυριῶν ἀλλ̓ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τᾶ ὁμιλῶν φησι ποιεῖσθαι. ἐκεῖ σε ἀφ̓
βλέπων πῶς ἐν καθ̓ ἡμᾶραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὅ̓ν τινα βόπον διοικεῖ πὼ ἑαυ
βοῦ οἰκίαν, ὡς παραφλησίως αὐ̓τὰν καὶ τὰ τᾶς πόλεως διοικήσοντα. καὶ τίσι χαίρει
φλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφλώσασθαι βιοῦβον αὐ̓τὰν εἶναι οἷς πᾶρ
ἡδεται ξενῶν. Οὐκοῦν δίκαιον καὶ τοδὶ τιμαρχου βῖς αὐβῖς ὑμᾶς δυεπί-
δη χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς δώκηκε πὼ ἑαυτᾶ οὐσίαν, κατεδήδοκε τὰ βαβῶα
καὶ τὰ τ̓ φίλων μεμιαθαρνηκὼς ᾧ̓ σώματι, καὶ σωροδοκῶν δημοσία πάντ̓ ἠφάνικεν,
ὥς τε μηδὲν ἀλλ̓ ἢ τὰς ἀιχύνας αὐᾷ̓ περιεῖναι· χαίρᾳ ᾧ̓ ὄ̓ν, σιωὼν ἢ γνησίνορος· ὁ δ̓ ἢ-
γνήσιανορος, ἐκτίνων ὅ̓σὶν ἐπιτηδευμάτ̓; ἐκ βυτ̓, ἷβ ὧν αὐ̓τὰν πράξαντα οἱ νόμοι ἀπα
γορεῦουσι δημηγορεῖν· ἐτὼ δὲ τί λέγω κατὰ τιμαρχου; καὶ τίνα πότ̓ ὅ̓σὶν ἁ ἀντιγράμ-
μαι; μὴ δημηγορεῖν τίμαρχον πεπορευμένον καὶ πὼ βαβῶαν οὐσίαν κατεδηδοκότα.
ὑμεῖς ὄ̓λε ὁμωμόκατε τοδὶ αὐ̓τῶν ψηφιεῖσθαι ὧν αὐ̓ᾶ δίωξις ἦ. ἵνα δὲ μὴ μακρολο
γῶ τοδὶ τῶν ποιητῶν διεξιὼν, ἀνδρῶν ὁρῶ πρεσβυτάρων καὶ γωείμων ὑμῖν ὀνόμα-
τα· καὶ μειρακίων καὶ παίδων, ὧν τοῖς μὲν, ὅ̓ᾳ πὼ δυπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρα
στά· οἱοῖς δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔ̓τι καὶ νῶν ἐάσιν, ὧν οὐδεὶς πὼ ποτ̓ εἰς τὰς αὐ̓τὰς αἰτίας
ἀφῖκται τιμαρχῳ, καὶ πάλιν ὑμῖν αὐ̓τὸ ἐξειμι ἀνθρώπων πεπορευμένων αἰ
χρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς πὼ προσήκου-
σαν τάξιν τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνό
ματα· γνώσεσθε ὦ ἀθηναῖοι κρίτωνα ἐν ἀσυόχου καὶ περικλείδην ἐν πᾶριθοίδου, Crito
καὶ πολεμαγένη, καὶ παντολέοντα ἐν κλεαγόρου καὶ τιμησίθεον ἐν δρομέᾳ, καὶ λι- Aſtyochus
λίζους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑλλῆνων γεγενημένους, καὶ πολείστους, Periclides
καὶ σωφρονεστάτων τυγχάντας δρᾶστῶν. ἀλλ̓ ὅ̓μως οὐδεὶς πὼ ποτε αὐ̓τοὺς ἔλεξε. Peritheodus
Γάλιν ἐκ τῶν μειρακίων καὶ τῶν ἐν παισὶν ἔ̓τι καὶ νῶν ὄντων, πρῶτον μὲν ἐν ἀδελφοῖ Polemagenes
δοῶ τᾶ ἱππικράτους, ἷόν δὲ πίσιον τᾶ ἐρμενουσίου, ὁμώνυμον δὲ τᾶ νῦν κειμένου τι- Pantoleon
μαρχου, ὃς δυπρεπὴς ὢν ἱδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥς τε πρῶίω ἐν τοῖς κατ̓ Cleagoras
ἀγρους διουσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν κολυπῶ καὶ παραμένοντος τᾶ κωμικοῦ τοδὶ Timefitheus
κειτοῦ, εἰπόντος τί πρὸς ἐν ἀρρὸν ἀνάπαυσον· ἐν ᾧ̓ ἷῶ, εἶναί πιαὸ πόρνους μεγάλους Dromeas
τιμαρχῶδεις, οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς ἐν μειράκιον, ἀλλ̓ εἰς σὲ πάντες· οὔ̓τω κληρονό Iphicrates
μος εἶ τᾶ ἐπιτηδεύμαχος. πάλιν αὖ̓τὶ κλέα ἐν σασδοσρόμον καὶ φειλίαν ἐν ἀδελφὸν Tifias
τᾶ μελησίου. ἔ̓τι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλοὺς, παύσομαι, ἵνα μὴ δοκῶ ἐν ἔ̓παινος Articles
θεραπεία τινὶ καθ̓ αὐ̓τῶν ποιεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν ὁμοδόπων τιμάρχου φαύτων Phrdias
τὰς ἀπεχθείας ὧν ἢ ἱστά μοι μέλῃ μνηθήσομαι· τίς γὰ̓ ὑμῶν ἐν ὀρφανὸν καλούμενον Milesius

Diophanty Aristophó Azamey

διόφαντον οὐκ οἶδεν, ὃς τὴν ξένον πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἀπήγαγεν, ᾧ παρήσβευεν ἀρίστο-
φῶν ὁ ἀζηνιεύς. ἐπειδὴ παστάμενος τέτταρας ὁραχμὰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πράξεως
ταύτης ἀπεστερηκέναι, καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἱ κελεύουσι τὴν ἀρχὴν τῶν ὀρφανῶν
ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἀπὸ τῆς σωφροσύνης κεκριμένους ὑπὸ βεβηκὼς ἐμίσει· ἢ τίς τῶν
πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε κηφισόδωρον τὸν τὸ μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὠ-
ρανοῦ φέως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα. ἢ μνησίθεον τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον, ἢ
πολλοὺς, ἑτέρους ὧν ἑκὼν ἐπιλανθάνομαι. οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕνεκεν κατ' ὄνο-
μα πικρῶς βούλομαι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων δρᾶν ἀπορεῖν αὐδξάμενος· οὐ γὰρ λό
γῳ δεῖ πρὸς πόλιν βύνοιαν· ἐπειδὴ δὲ ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξελη-
λύθαμεν χωρὶς μὲν τοὺς δεῖ σωφροσύνην δρῶμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἡμα-
μαρτάνοντας, ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ὁρῶτη θέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμέ· εἰς ὁποτέραν τά
ξιν τὴν τίμαρχον καταγνόντες· πότερον εἰς τοὺς δρῶμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους;

Cephisodor Moló Mnesithey

συμμορίαν

οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν τὸν ἕλλον συμμορίαν αὐτομολήσεις εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων
διατριβάς. ἐὰν δ' ἐπιχειρῶσι λέγειν ὡς οὐκ ἠπείρηκεν ὅς τις μὴ κατὰ συγρα-
φὰς ἐμαθόθη καὶ γραμματεῖον καὶ μάρτυρας ἀξιῶσι με τούτων παραχέσθαι, πρῶ
τον μὲν τοὺς τοῦδε τῆς ἐπαιρήσεως νόμους μέμνησθε, οἷς οὐδὲν μοῦ μνείαν ὁ νομοθέ
της τοῦδε σωθηκῶν πεποίηται. οὐ γὰρ εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατήχυνε
τοῦτ' ἐξήτασιν· ἀλλὰ παντελῶς ὅπως αὐτὴ πρᾶξις γένηται, τὴν πράξαντα κελεύει
μὴ μετέχειν τῶν τῆς πόλεως κοινῶν· εἰκότως, ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέσχ δ' ἀκρᾶς ἡδο-

Qui puer impudicus & uir itidem impudicus erit

νὰς τ' ἐς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον οὐκ ὤήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον ὁ τοῦ
νόμους εἰσφέρων ἐπιτιμᾶν εἶναι· ἔπειτα καὶ πῶς δύνηθεν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν
ἐξετάσαι. γάρ τοι γὰρ αὐτοῦ ὁμολογήσειμεν, ὅτι τὰς σωθήκας τὰς πρὸς ἀλ
λήλους ἀπίστας εἶναι ποιούμεθα. ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα δίκην λάβῃ τῇ
ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος· οὐκοῦν εἴπερ τὴν πρᾶγμα δίκης προσδεῖται τ' κατὰ
γραμματεῖον ἢ ἐπαιρήσιν αὐδικῶν, ἢ τ' νόμων ὧν οὗτοι φασὶν ἐπικουρία καταλέ-
πει. καὶ τίς αὖ ὁ λόγος ἑκατέρου φανεῖ· μὴ τὸ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον
τὴν πρᾶγμα νομίσητ' ὁρᾶν· ἔστω τὸ μὲν μαθωσάμενος δίκαιος εἰς τὴν πρᾶγμα, ὁ δὲ μαθω
θεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος. ἢ πόλιν τὴν αὐτὴν, ὁ μὲν μαθωθεὶς μέτοικος καὶ ποι
ῶν τὰ ὁμολογημένα, ὁ δὲ πολῖτην, προλαβὼν καὶ μαθωσάμενος, ἐψεύσθω.

τῶν ὑπαρχόντων

καὶ διαστὰς ὑμᾶς αὐτοὺς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος ἀποδοθέντος
τοῦ ὑπάρχοντος αὐτῷ καὶ λόγου κατηγορίαν μὴ ἀπουσῆς βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς
ὁρᾷ. ἐμαθωσάμην ὦ ἀθηναῖοι τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ δὲ γραμμά-
τον, δ' παρὰ δημοθένει κείμενον οὐδὲν γὰρ κωλύει οὔπω ἐρῆσθαι· ὃ δὴ ποιεῖ μοι τὰ
ὁμολογημένα καὶ ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι πρὸς τοὺς δικαστὰς λέγων ἃ χρὴ ἡμᾶς τοι
οῦτον ποιεῖν. ἔπειτα οὐ καταλυθήσεται ὁ μαθούμενος ἐν ἀθηναῖον παρὰ
τὸν νόμον καὶ προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὐ πόλιν ἐπὶ βελίαν μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ ἄλλην ὕβριν, ἀλλ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μαθωθεὶς δικάζεται, λεγέτω δὴ παρελ-
θὼν ὁ σοφὸς βάταλος τοῦδε αὐτοῦ, ἵν' εἰδῶμεν τί ποτ' ὁρᾷ. αὖ πρῶτον δικαστά,
ἐμαθήσατό με ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀρχαιότης τις δή ποτ' οὖν, οὐδὲν γὰρ διαφθρεῖ ὅπως
εἰρῆσθαι· κατὰ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμμά-
τον, ἃ χρὴ ποιεῖν ἵν' ἑταιρούντα· οὕτως δὲ ὑπόβαίνει τοὺς σωθήκας· ἔπειτ' οὐ πολ
λὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικαστῶν αὐτῶν ἀπαντήσεται· τίς γὰρ ἂν ὁρᾷ; ἔπειτα ἐκβάλ
λῃ εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ σεφανοῖ, ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς
συγγραφῆς· πόθεν οὖν ἤκουκε καὶ σώνηθες γεγενῆτ λέγειν, ὡς κατὰ γραμμάτον
ἤδη τινὲς ἠπείρησαν, ἢ δὴ ἐρῷ. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, τὸ δ' ὄνομα οὐ λέξω, τὰς τ'
ἀπεχθείας φεύγων οὐδὲν προεισόμενος ὧν ὀλίγω πρότερον ἐτὸ διεξῆλθον ὡς ἡμᾶς, λέ
γεται παρὰ τὰς σωθήκας ἑταιρηκέναι τὰς παρ' ἀντιπλεῖ κείμενος οὐκ ὢν ἰδιώ-

Anticlés

τῆς, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ προσιὼν, καὶ λοιδορίας τοῦδε πίπτων εἰς σωνήθειαν ἐποίησε

τοῦ λόγου τούτου πόλιν κατασῆναι, καὶ δεῖ ὅδε ἐρωτῶσί τινος εἰ κατὰ γραμμα-
τεῖον ἡ πρᾶξις γέγενται. ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γέγενται
ἐφρόντισεν, ἀλλ' ἐὰν ὅπως σωῶ μάθωσις γεγένηται κατέγνωσε τοῦ πράξαντος αἰσχύ-
νην, ἀλλ' ὅμως οὔτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολλαὶ παρεμβολαὶ λόγων τοῦδε
δημοθένους δύρεθήσονται. καὶ τοῖς μὲν τοῦδε τοῦ πράγματος κατηνθεῖσαις Demosthenes
λεγομέναις ἤδιον αὐτὸν ἀγανακτήσειεν. ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται λυμαινό-
μενος τὰ τῆσ πόλεως δίκαια ἀδὴ τούτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ
» ὁ φίλιππος ἔσται. ἀνάμνησθήσεται δὲ καὶ τὸ παιδίον ὄνομα ἀλεξάνδρου· καὶ γὰρ
» πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι· τὸ μὲν γὰρ
εἰς τὸν φίλιππον τῷ λόγῳ τὴν μελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον, ἔλαττον δ' οὐ μέλλω
λέγειν ἁμαρτήμα· ὁμολογουμένως γὰρ εἰς αὐθάδεια καὶ πόρρω οὐκ ὢν αὐτὸς αὐτὸν τὰς βλα
σφημίας ποιήσεται· ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγμένοις μεταφορᾶς
ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποφίας παρεμβάλλῃ, κατεγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ· ὡς γὰρ τὰς ἐ-
μὰς βυθωύσας βλάπτων ἀς τοῦ τῆσ πρεσβείας μέλλω διδόναι φησί με ὅτ' αὐτὸς
πρόλιν πρὸς τὴν βουλὴν τοῦ παιδὸσ ἀλεξάνδρου διεξίῃ, ὡς οὐ δὴ τῷ ἡμῶν
κεθαρίζοι καὶ λέγοι ῥήσεις τινὰς καὶ αὐτικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα, καὶ τ' τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γνώσκων πρὸς τὴν βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐκ ὡς συμ-
πρεσβευτὴν ἀλλ' ὡς συγγενῆ τοῖς εἰς ἓν παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτήσει. ἐτὸ δ' ἀλε
ξάνδρῳ μὲν εἰκότος δεῖ τὴν ἡλικίαν οὐ διείλεγμαι. φίλιππον δὲ νεῶν μὲν δεῖ τὴν τ'
λόγων δύφημίαν ἐπαινῶ, ἐὰν δ' αὐτὸς αὐ τοῖς πρὸς ὑμᾶς δρᾶτοις γεγένηται δίος νεῶν ἐστιν
αὐτοῖς ἐπαγγέλμασιν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον ἐν καθ' αὑτὸ ποιήσεται ἐπαινον, ἐπεί-
μησε δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθρεπεύων, ἀλλ' ἐὰν τὰ τοι
αῦτα ἀποδέχησθε ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμία.
ὅλως δὲ ὦ ἀθηναῖοι τὸς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχεσθε.
πρῶτον μὲν τῶν ὅρκων εἵνεκεν οὓς ὤμόσατε, δίδυτον δὲ τοῦδε τοῦ μὴ παρακρουσθῆ
ναι τοῦδε ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν δὲ αὔξωθεν ἀρξομαι διδάσκειν ὑμᾶς.

Demosthenes τεχνίτης λόγων

Contra Demosthenem

δημοσθένης γὰρ ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀπόλωσε, πόρρω τοῦδε τὴν πόλιν θηρεύ
ων νέους πλουσίους ὀρφανούς. ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες
διῴκουν τὰς οὐσίας· πολλοὺς δ' ὑπόρβας οἷος τῶν δίδυνα πεφυκότων ὑπὸ τοῦτου, μνη-
σθήσομαι. κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ δύνομουμένην ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν
γυνὴ μέγα φρονοῦσα καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείρε
τὴν οὐσίαν, ἀρίστας ὁ τοῦ μόχου, τοῦτον προσποιησάμενος δρᾶστὴς εἶναι, καὶ δ' Aristarch
μειράκιον εἰς τὴν φιλίαν ταύτην προσκαλεσάμενος, ἐλπίσιν κενῶν ἐμπλήσας, ὡς Mostho
αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ἑητόρων πρωτεύσοντα καὶ λόγου ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγη
τὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος δρᾶτων ἐγένετο· ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα.
οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεδρᾶκε.

Aphidnaey

νικόδημος δ' ὁ ἀφιδναῖος ὑπὸ ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ· ἐκκοπεὶς ὁ δεξί Nicodem
λαιος ἀμφοτέρας τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ἢ ἐπαρρησιάζετο πι
στεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν Socrates Sophista
ἀπεκτείνατε, ὅτι κριτίαν ἐφαίνετο πεπαιδευκὼς εἷς τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον Critias
καταλυσάντων. δημοσθένης δ' ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτήσεται ὁ τηλεκλείδας τι
μωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοῦδε τῆς ἰσο-
τιμίας ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐωδὶ τὴν ἀκρόασιν;

ὑδροκαβῶν

κατεπαγγέλεται γὰρ πρὸς αὐτὸν δρᾶν ὑδροκαβῶν ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἐτὸ πυνθάνομαι λύσειν
μεταλλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ παρασήσειν τῷ μὲν φυγόντι
θαρεῖν ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ· ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι
τοῦδε αὐτῷ, τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύ
βους παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας, καὶ λόγων τὴν ἐρημίαν τὴν δ' ἐμοῦ καὶ

Philocrates

φιλοκράτους γεγενημένω, ὥς τ' οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με ἐῶν ἐν δικαστηρίοις ἀπολογησόμενον ὅταν τὰς τῆς προσβείας βυθιώσας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπήσειν ἐὰν μετείληφε τιμήματι τοσούτῳ καὶ μὴ θανάτῳ ζημιώσῃς. μηδενὶ δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γένωνται ὦ σοφιστὴ διαζιβῶ παράσχητε· ἀλλ' ὑπολάβετ' ὁρᾶν εἰς τὴν λυθόντα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἴκαδε μὴ σεμνηνόμενον ὃν τῇ τῆ μειρακίων διαζιβῇ, μὴ διεξιόντα ὡς οὐ τὸ πρᾶγμα ὠφέλει τῶν δικαστῶν· ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου τίμαρχον ἐπῄρετο καὶ φώκεας, καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὡς θ' ὁ μὲν φεύγων κατηγορεῖ, ὁ δὲ κατηγορῶν κρίνει· οἱ δὲ δικασταὶ, ὧν μὲν ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' οὐκ ἦσαν κριταὶ τοῦτον ἤκουον.

διαχωρίζεσθαι

ὑμέτερον δ' ὅσιν ἔργον πρὸς ταῦτα αὐτὸ τοῦτο ἀπαντᾶν παρακολουθοῦντας μηδὲ μὴ παρακλίνειν αὐτὸν ἐὰν· μὴ δὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος λόγοις διῃχυρίζεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις εἰς τὸ τέρμα τρέχοντες, τῶν ἵππων τὰ σώματα φυλάττε ἀκαταφρονήτους θέσθε, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ ἔξετε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ κάλοντες· εἰδεμὴ, δόξετε μελλόντων μὲν κρίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, προσαδάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ οὐκ ἔτι φροντίζειν· ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ ἐρῆσαι, ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι, ἐὰν δ' ἀφῆτε καλοὶ μὲν, κύριοι δ' οὐκ ἔτι.

ὧν δὲ οἵνεκα ταῦτα λέγω ἐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σταθεὶς, ἔσται δ' ὁ λόγος ἐμοῦ παραδείγματος. ὀλίγα τι οἶδε ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι τοὺς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδέστερα, καὶ τὰς κρίσεις οἵοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιτελεῖς; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐμοὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες, ἐπιδέξιοι δ' εἰσὶ μᾶλλον φαῦλοι ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε, ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις τοσαῦτα ἀφέμενοι τὸ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ἀπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε, καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε· ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσταθῆτ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας καὶ ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας ὀβδεχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες, οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ ἐλήδοται οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου. ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτειχάμενος τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται καὶ ἡ ἔδος ἐπιπολὺ προβαίνει. δύνεσθε γὰρ οἵοτε λόγον αὐδὶ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε. ἀλλ' οὐ λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ὅστι καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγορῶν τοίνυν τις τῇ τῶν λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, αὐθρὸς βεβιωκότος μὲν ἀκρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑποβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν λακεδαιμονίων ὡς φασι κατὰ τὸν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθόντις τῶν γερόντων οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰδοῦνται καὶ δεδίασι καὶ τὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθίσας δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκπαιδοῦς εἰς ὕπνον ὡς σωφρόνων, τούτων εἷς ὡς λέγεται παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς λακεδαιμονίοις καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον τὸν ἀπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσοιεν, τοιούτοις τ' ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι· ἅμα δὲ παρακελεύσας ἄλλον τινὰ τῶν λακεδαιμονίων αὖθις λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐπιείκειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς ἐπεῖν γνώμας, οὕτως ὅπως ἂν δύνωνται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος ῥήτωρ, ἵν' ἔφη οἱ λακεδαιμόνιοι αὐθρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται· τὰς δὲ τῶν ὑποδεεστέρων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μὴ δὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται· ταῦθ' ὁ γέρων ὁ ἐκπαιδοῦ σεσωφρονηκὼς παρῄνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον δημοδένην ἔκασε πολιτεύε-

Gerusia lacedaemoniorum

Pulchra enim sed lacedaemonij

Demosthenes Cinaedus

σθαι· ἵνα δὲ μὴ δοκῶ λακεδαιμονίους θεραπεύειν καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι, οὕτω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύας χαλεποὶ καὶ τοσοῦτοι πολεῖσι τῶν τέκνων πολὺ σωφροστόλω ἐποιοῦντο, ὥς τ' αὐτὸν εἷς τῶν πολιτῶν δόρων πολὺ ἑαυτὸν θυγατρὸς διεφθαρμένω καὶ πολὺ ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησαν αὐτὸν μεθ' ἵππου εἰς δῆμον οἰκίαν, ἀφ' οὗ προσήκοντος ἐμέλλον ἀπολεῖσθαι δι' λιμὸν συγκαθείργμενοι. καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἔστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν ᾧ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται παρ' ἵππων καὶ κόρων. ὁ δὲ σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν ἐν δόξοντας γέγραφεν ἀρχαίως καὶ σεμνῶς τοῦδε τῆς τῶν γυναικῶν δικοσμίας· τὸν γὰρ γυναῖκα ἐφ' ἢ αὐλῶ μοι χὸς οὐκ ἐᾶ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱδρᾶ εἰσιέναι· ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμεγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐν τυχόντα κελεύει καταρρηγνῦναι τὰ ἱμάτια καὶ τὸ κόσμον ἀφαιρεῖσθαι καὶ τύπτειν, ἐργόμενον θανάτου καὶ τὸ ἀνάπηρον τοιῆσαι, ἀτιμῶν τὸν γυναῖκα καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων, καὶ τοὺς προκαπτοὺς γράφεσθαι κελεύει· καὶ ἀλῶσι θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι τῶν ὑβαμαρτάνεν ἐπιθυμούντων, ὀκνοῦντον καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐν τυγχάνειν, αὐτοὶ τὸν αὐτὸν ἀναίδειαν παραχόντες ἐδὶ μεθῶ, ἃ πρᾶγμα εἰς δίαπειραν καὶ λόγον καταστήσαν. ἔπειθ' οἱ μὲν πατρίδος ἡμῶν οὔπω τοῦδε τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον, ὑμεῖς δὲ τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν οὔοαν ἀφήσετε; τὸν αὐδρα μὲν καὶ ἀρρενα τὸ σῶμα γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρτηκότα; τίς οἶδ' ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τὶς οὐκ ἀπαιδεύτος εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ' ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπαίνεσιν οἱ κάδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε γὰρ ὁ κεινόμωνος ἀφανὴς ἀλλὰ γνώριμος, οὔθ' ὁ νόμος ὁ τοῦδε τῆς τῶν ἐνήφρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος· τοῦτ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν οἰκείους ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκρεται πρόχειρον.

δοκιμασίας ῥήτωρ

τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νεωὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ὁρῶνται εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε· οὐκ ἄμα τίμαρχον ἀπολύσαι ὁμολογήσετε καὶ πολὺ κοινὸν παιδείαν ἀναβέλετε; τί δ' ὄφελος παιδαγωγοὺς δέφειν, ἢν παιδοδίβασι καὶ διδασκάλους δεῖ παισὶν ἐφιστάναι ὅταν οἱ πολὺ τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες πρὸς τὰς αἰσχύνας κατεκαμπῶνται.

πορνοβοσκούς

θαυμάζω δ' ὑμῶν ὦ ἀθλιωτάτοι καὶ κενοὶ εἰ τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἑκόντας πεπορνευμένους ἀφήσετε. καὶ ὡς ἔοικεν ὁ αὐτὸς, οὗτος αὐτὸς ἰδρωσιώνην μὲν οὐθενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ὀλίγας τοῦδε τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς; εἶτα τί θαυμάζομεν πολὺ κοινὸν ἀπραξίαν; τοιούτων ῥητόρων ἐδὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβεύειν πέμπομεν καὶ τούτῳ τοῦδε τῶν μεγίστων διαπιστεύομεν. τί δ' οὐκ αὐ ἀπόδοιτο ὁ πολὺ τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' αὐ οὗτος ἐλεήσειεν; ὃ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας; τίνι δ' ὑμῶν οὐκ οὖν γνωστὸς ὅστιν ἡ τιμάρχου βουλευεία; ὡς πρὸς γὰρ τοὺς γυμναζομένους καὶ μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις εἰς τὰς ὀψεῖαι αὐτῶν ἀποβλέποντες γινώσκομεν, οὔπω τοὺς πεπορνευμένους καὶ μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ὀρχοῖς ἐκ τῆς αἰσχυνέας καὶ τοῦ θράσους καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκομεν· ὁ γὰρ τοῦδε τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὸν σωφροσύνην ὑπὸ ρῶν ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς ἢ διάθεσιν ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τόπου γίνεται· πολεῖσιν δ' αὖ οὔροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις ἀνατεταφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας, μὴ γὰρ οἴεσθε ὦ ἀθηναῖοι τοὺς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐκ ὑπ' ἀνθρώπων ἀστελγείας γίνεσθαι, μὴ δὲ τοὺς ἡσυχιάζοντας καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δασὶν ἡμμένας, ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί, καὶ τὸν μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πολεῖ τὰ λυσιτελεῖα· ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτοκέλητα ἐμβιβά

λυσιτελεῖα

ἐπακτοκέλητα

Ouidius in ibim & heracliides in politijs

Solo

ζει. καὶ τὰ ὄντα ἐκείνω φοινικῆ. καὶ τὰ παρακελεύει τοῖς νέοις. σφάττειν τὸν πολίτας. ὑπηρετεῖν τοῖς τυραννοις. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ πω ἀκήκοα, οὐδ' ἀπείσονται λογίζονται, ἀλλ' ἐφ' ὃς κεκληρωσάντες εὐφραν θήσονται, τούτοις κέκληνται. βεβαιοῦτε οὖν ὦ ἀθηναῖοι τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπὶ τὸν πρὸς ἐμὲ πολεμεῖτε, οὐ δὲ οὐ πίστεύετε καὶ μοι σφόδρα δεῖ μέλλον ῥηθήσεσθαι διαμνημονεύετε. Εἰ μὲν δίκαιον τῶν ἐπιτηδευμάτων τιμωρεῖσθαι λέγω, ἀρχὴν δικαιοσύνης αὐτῇ τῇ πόλει κατασκευάζετε. εἰδ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἐμοῦ ὁ κατὰ μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν τιμωρεῖν καταστῆναι, φόβον τοῖς παρεῖχεν ὁ νόμος καὶ τὸν τῶν δικαστηρίων ὄνομα. εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γωρεμώτατος εἰσελθὼν περιγένηται, πολλοὺς ἁμαρτάνειν παρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐκ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ὀργεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς αὐτὰ ἀποσκήψατε. καὶ τὴν παρασκευὴν τῶν σωτηρίων αὐτῶν παρατηρεῖτε. ὧν ἕνεκα ἐκεῖνος ἐκεῖ ὀνόματι μνηθήσομαι, ἵνα μὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωμαι ὡς οὐκ αὐτὸν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνόματι ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα κατασήσω. ἕξει δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αὐτὸς ἐαν δεῖ δεῦρο ἀναβῆ καὶ ἀναγνωσθῇ. τοῦτον γὰρ πάρεισιν ἐκτείνων ἐσθῶν σωτήρων· οἱ μὲν ταῖς καθ' ἡμέραν δεήσεσιν ἀπηλλαγμένοι τὰς παῖδας οὐσίας, οἱ δὲ ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐκ ἀλλὰ κεχρημένοι καὶ δεδοτότες οὐ τοῦδε τιμαρχεῖν, ἀλλὰ τοῦδε ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν, ἕτεροι δ' ἐκ τῶν ἀκηλάστων καὶ τῶν τοιούτοις κεχρημένων ἀφῃρῆσθαι αὐτῷ πιστεύοντες ῥᾴον τινες βεβαμαρτάνωσιν, ὧν πρὶν τῆς σωτηρίας ἀκοῦσαι τοὺς βίους ἀναμιμνήσκεσθε. καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἀνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγορεῖν τοὺς κελεύετε, τοὺς δὲ γὰρ ὀνόμασι τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους βεβαιάζει. τοὺς δὲ τὸ παρῶν κατεδηδοκότας, δεῖ ἀζεσθαι καὶ ἐτέρωθεν κτᾶσθαι ἐν βίον κελεύετε. τοὺς δὲ τῶν νέων ὅσοι ῥᾳδίως ἀλίσκονται θηρευτὰς ὄντας εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μεβίκους δέπεσθαι κελεύετε. ἵνα μὴ τὰ ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται, μὴ θ' ὑμεῖς βλάπτησθε. τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. ἐδίδαξα τοὺς νόμους. ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κεινομένου. νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστὲ τῶν ἐμῶν λόγων κριταί· αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐτὶ θεατής. εἰ γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλέπεται· εἰ οὖν βουλήσεσθε τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιήσαντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοῦτο παρανομοῦντας βεβαιάζειν.

ἀποσκήψατε

πρᾶγμα

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Δεομαι ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι ἐθελῆσαι μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ τὸν τῶν αἰτιῶν πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τοὺς τόχας καὶ τοὺς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου καὶ πῶς ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς αὐτὸν ὁμωμοκότας τῶν αὐτῶν δικαίων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, πῶς τοῦ κινδυνεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν, καὶ ταῦτ' εἶπεν, οὐ δ' ὀργὴν, οὐδὲ εἰς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. ἀδ' οἱ τάλαι δῆ λέγοντες κωλύουσι λόγου τυχεῖν ἐν φεύγοντα· ἀ γὰρ πρότερον κατηγορία ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, πρὶν αὐ ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχών, ἀδωκατήσει τὰς προειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι. ἀλλ' οἶμαι δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις. ἀδ' οὔπω παρεσκεύασται, ἀλλὰ πῶς ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβόληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς πῶς ὑποψίαν ταύτην, ἐν γὰρ οὐδὲ ταῖς δω

ροδοκίαις οὐδ' δικαστὰς προσδεπόμενον ὀργίζεσθαι αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων δρᾶν πολὺ ἀφεστάναι. ἐμοὶ δ' ὦ ἀθηναῖοι συμβέβηκε τῆς δημοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας, μή τι λεῖσαι πῶς ποθ' ὅπως ὡς οὐ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ μή τ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μή τ' εἰς ὑπόβολῶ ὁμοίως ἠθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ καὶ ἔπι καὶ νεῶ τε θεῶν βῆμα, μή τινος ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγήσαντες τοῖς ἐδεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τοῦτοις αὐτῷ δέοι. ἐβέβαιον δ' ἐμαυτῷ καὶ πῶς αἰτίαν βαρέως ἠνέγκα ὕβρεν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλθεῖν δέειν καὶ τὸν ὄλον ἡθῶν κατηγόρει μου. ἤθειν δὲ ὅτ' αὐτὸν ἐδὲ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ὀβεβάλετο. καὶ τῶν σωφρονημένων αὐ τῷ βίῳ μοι χρεῖν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κεινομένων πιστεύετε ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ αὐ ἀποστείνω τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας· εἰ γάρ τι σ' ἢ τ' ἔξωθεν πεπεισμένοι πέπεισται, χεδὸν δ' οἱ πολεῖσοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα ἀλλὰ καὶ εἰς ἐν τυχεῖν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω· καὶ μὴ προϊούσης τῆς ἀπολογίας ἐλεγξῶ καὶ πῶς αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ καὶ ἐν τολμήσαντ' ἐπεῖν ἀνόσιον καὶ συνῳφάνταν, καὶ τὰλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνομαι, θανάτου τιμῶμαι.

ἀβίωτον βίον

Παράδοξος δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ' ὑμᾶς ἐπηρώτα εἰ δίκαιον τῇ αὐτῇ πόλει φιλοκράτους μὲν θανάτου κατα ψηφίσασθαι ὅτι κατὰ γνώμας ἀδικεῖν ἑαυτοῦ, πῶς κεῖσιν οὐκ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ' ἀπογνῶναι. ἐπὶ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷ τῷ δικαίως αὐ ἐπὶ λαμβάνω μάλιστα σῶθῆσθαι. εἰ γὰρ ὁ κατὰ γνώμας ἑαυτῷ μὴ παρῶν ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνώμας καὶ τὸν σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς, οὐκ ἀδικεῖ. Φεῖ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορείας δέομαι ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, ἐαν τι παραλίπω καὶ μὴ μνηθῶ ἐπὶ ρωτεῖν με. καὶ δήλοιμι ὅτι ἐαν ποθῆτέ μου ἀκοῦσαι μηθὲν προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴσῃ τῇ διανοίᾳ ἀκούοντες. ἀφορῶ δ' ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἀρξεσθαι δεῖ πῶς ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορείας. σκέψασθε δὲ αὐ ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα πάσχειν δόξω. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐπὶ νοῖ τοῦδε τοῦ σώματος. τῆς δὲ κατηγορίας πῶς πολείσην πεποίηται φιλοκράτους καὶ φρεώνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρεσβεῶν, καὶ φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν βουβοῦλου πολιτευμάτων. οἷ ἅπασι δὲ τούτοις ἐπὶ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως δημοσθένης. οἱ δ' ἄλλοι προδόται, διατετέλεκε δ' εἰς ὑμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς ὅπου τύχη, ὥσπερ ἀλκιβιάδην ἢ θεμιστοκλῆ κρίνων, οἱ πολεῖσον τ' ἑλλήνων δόξη δίλωνται, ἀπηρκέναι μὲν αἰτιᾶται με τοὺς ἐν φωκεῦσι πόλεις. ἀπηλλοτριωκέναι δ' ἀφ' ὑμῶν ἐν ἐδὲ θρᾴκης τόπον. ἐκβεβληκέναι δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς κερσοβλέπτου αὐ ἄρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως. ἐνεχείρησε δ' ἀπειλεῖν με διονυσίῳ τῷ γενομένῳ τῆς σικελίας τυράννῳ. καὶ μετὰ πολυδῆς καὶ κρανῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν ἐν θηρίον φυλάξασθαι, καὶ ἐν τῆς ἰδρείας σύμπνιον τῆς ἐν σικελίᾳ δηλήσασθαι. οὕτως δ' αὖω ἐν πρᾶγμα βεβαίας ἐφθόνησέ μου τοῖς διαβολαῖς. τὰς αἰτίας αὐκτιθεὶς τῶν πεπραγμένων, ἀ ἐν ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς φιλίππου. Φρὸς δὲ βοσαύτην ὁλμαν καὶ τόρα τείαν ἀνθρώπου χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα· καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ἢ δ' οἶμαι σαφεστάτους μοι βοῦς λόγους ἔσεσθαι καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, εἰ τοῦθεν ἀρξομαι ἀφ' τῶν τοῦδε τῆς εἰρήνης λόγων καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. οὕτω γὰρ αὐ μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε. ἅ πάντας γὰρ αὐ ὑμᾶς οἴομαι βοῦτό γε αὐὸ μνημονεύειν ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν βοεῶν ἐπεὶδὴ τοῦδε τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης ὦ δήμῳ διήλεχθησαν εἶπον ὅτι καὶ φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι ὅτι βούλεται διαλυσάσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ πῶς εἰρήνην ἄγειν. οὐ πολλῶδ' ὕστερον

Antitheta demosthenis

ἀβίωτον βίον

ἀπογνῶναι ἐμοῦ

ἀπογνούς

Philocrates

Philocrates

Phryno

Philippus

Themistocles

Alcibiades

Phocense bellum

Cersobleptes

Dionysius

χόνω φρυῶν ὁ ῥαμνούσιος ἐάλω ὑπὸ λιπῶν ἐν ταῖς στουσδαῖς ταῖς ὀλυμπικαῖς, ὡς αὐτὸς ἡλᾶτο. ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυζωθεὶς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν πρὸς φίλιππον ἐλέσθαι. ἵν' εἴ πως δύναιτο ἀφαιρεῖσθαι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς προείλεσθ' αὐτῷ κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀφ' τῆς πρεσβείας ὁ κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη. καὶ πρὸς τούτοις ὅτι φαίη φίλιππος ἄκων μὲν πολεμήσειν πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. ἐπόνει δὲ ταῦτα τοῦ κτησιφῶντος, καὶ πολλοί τινα ὑφαρπάσαντες πρὸς αὐτοῦ φιλανθρωπίαν καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου καὶ τοῦ κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, αὐτισάντος δ' οὐδενὸς, οὐ ταῦθ' ἅδη δίδωσι ψήφισμα φιλοκράτης ὁ ἀγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν ὑφεῖναι δεῦρο φιλίππῳ κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ οὐ αὐτὸ τοῦτ' ἐκωλύετο ὑπό τινων οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελὲς ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδεισαν, γράφουσι δ' οὔτοι παρανόμων τὸ ψήφισμα λυκῖνον ὧδε πρὸς γραφὴν ἐγγραψάμενοι. καὶ τίμημα ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ' εἰσῆει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δ' ἔχων ὁ φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τὸν δημοσθένη, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος δημοσθένης κατέτεινε πρὸς ἡμᾶς ἅπαν ὅλῳ ἀπολογούμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφεύγει ὁ φιλοκράτης. ὁ δὲ γραψάμενος, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ὅλως ἦλω. καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν οὗ τε στρατοκλῆς ὁ δεξιχάρους ἀδελφὸς, καὶ δεῦρος ὁ στρομμίχου υἱός. ὑπὲρ δὲ τούτων ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοὶ σωτῆρον φιλοκράτης καὶ δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ αἰσχίνης. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν ἀριστόδημον τὸν ὑποκριτὴν πρὸς φίλιππον ὀλίγον πρὸ τοῦ γάμου καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπαινήκων ἀφ' τῆς πρεσβείας ὁ ἀριστόδημος, διά τινα ἀφορλίας οὐ προσῆει πρὸς τὴν βουλήν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν ἰατροκλῆς ἐλθὼν ἐκ μακεδονίας ἀφεθεὶς ὑπὸ φιλίππου αὖθις λύτρων γενόμενος αἰχμάλωτος, οὐ ταῦθ' ἡγανάκτουν πολλοὶ ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγειλεν ὁ ἀριστόδημος τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ ἰατροκλέους παρὰ τοῦ φιλίππου. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν δημοκράτης ὁ ἀφιδναῖος ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν ἀριστόδημον. εἰς δὲ τῶν βουλευτῶν οὗ δημοσθένης ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' ἀριστόδημος, πολλὴν τινα δυνοιαν ἀπήγγειλε τοῦ φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν ὅτι καὶ σύμμαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν ἀλλ' καὶ ἐν τῷ δήμῳ. καὶ ταῦθ' οὐδὲν αὐτεῖπε δημοσθένης, ἀλλ' καὶ στεφανῶσαι τὸν ἀριστόδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ φιλοκράτης ἐλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς φίλιππον αἵτινες δέκα. οἵ τινες διαλέξονται φιλίππῳ ὧδε εἰρήνης καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων ἀθηναίοις καὶ φιλίππῳ. χωρογνουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐπὶ μὲν τὴν πρεσβεύσαν ἐπὶ νεοσκλέους, δημοσθένης δ' ὑπὸ τοῦ φιλοκράτους ὀνοῦ φιλοκράτους καὶ κατηγορῶν, οὕτω δ' ὧν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν τῇ βουλῇ γράφει ἵνα ἀζήμιος ὦ, ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ ἀριστόδημος, ἐλέσθαι πρέσβεις ὧδε τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔδει τὸν ἀριστόδημον ἀτωνίζεσθαι, οἵ τινες ὑπὸ αὐτοῦ πραττήσωνται τὰς ξημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ λάβετε μοι τὰ ψηφίσματα. καὶ τὴν ἐκ μαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησαν, ἵν' ἐδῶσιν οἱ δικασταὶ, τίς ὧν φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς ἀριστοδήμου φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον. ψήφισμα. ἐκ μαρτυρίας. Η μὲν ὅλην ἐξαρχῆς σύστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγένετο, οὐδὲ ἐμοῦ, ἀλλὰ δεῖ δημοδέκους καὶ φιλοκράτους. οἱ δὲ τῇ πρεσβείᾳ συναπτεῖν ἡμῖν ἐπορεύθησαν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, ἀγλαοκρέοντα τε τινέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων ἔλεσθε. καὶ

Olympicae indutiae — Phryno — Ctesiphon — Agnusius — Philocrates — Lycinus — Misophilippus demosthenes — Demosthenes — Quinta pars suffragiorum — Olynthus capta — Stratocles — Ergocharis — Lucratus — Strommichus — Aristodemus — Iatrocles — Democrates — Decem athenienses legati ad philippum — Nausicles — Philocrates — πρεσβεύσαι — Aglaocreo

καὶ ἰαζοκλέα· ἐν δὲ τῇ πορείᾳ παρακελεύεσθαί με φησὶν αὐτὸν ὅπως τὸ θηρίον καινὸν φυλάξομεν τὸν φιλοκράτην· πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον· πῶς γὰρ ἂν ἐπὶ δημοσθένην ὧδε φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ἤδεισαν σωιεσόντα μὲν φιλοκράτει, ὅτ' ἐῶν ἢ τὰ παρανόμων γραφὴ· προβεβλημένα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ φιλοκράτους· πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ ἐν τοιούτοις δίδομαι λόγοις οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκάζομεθα ὑπομένειν δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἀνθρωπον· ὃς διασκοπῶν ὑμῶν ὅλῃ χρὴ λέγειν ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων καὶ κίνωνος εἰπόντος ὅτι φοβοῖτο μὴ δικαιολογούμενος πρὸς γένοιτο ἡμῶν ὁ φίλιππος, πηλὸς δὲ δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο καὶ ὧδε τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου, τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποῤῥάψειν τὸν φιλίππου στόμα· ὁλοφύρω ἀβρόχω· καὶ πείσειν ἀθηναίους μὲν κατεδέξασθαι λεωσθένη· φιλίππου δ' ἀθηναίοις ἀμφίπολιν ἀποδοῦναι· ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ· τοῦτον διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς ταχὺς ἥκομεν ὡς μακεδονίαν, σωιεπάξαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὅταν προσίωμεν φιλίππῳ, τοὺς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν· καὶ τοὺς λοιπὸν κατ' ἡλικίαν, ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὢν ὡς ἔφη δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν, καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν, ἐν τοῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον ὑπερβάλλοντα καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συνεστῶν καὶ συμπρέσβεσιν ἃς οὐ δὲ κατὰ τῶν ἐχθίστων τὶς εἰκῆ ποιήσειεν, τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περιτρλείσου δὴ φησι θοιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος· εἰρήσεται γὰρ, οὐδ' ἐγκαθὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ δὶς ἰδρᾶ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι καὶ διατελοῦσι καὶ σωήθεσι μεθ' ἡμῶν ἐλεύθεροι καὶ νόμοι κατὰ τοὺς νόμους καὶ κληδεσαὶ καὶ τέκνα, ἀθήνησι μὲν ἡμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως· οὐ γὰρ ἂν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε· ἐλθόντες δ' εἰς μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα πρόδοται. ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρακτον ἔχων μέρος τοῦ σώματος οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν ἀρετείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς ἕλλησιν ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, δυνχεραίνει, καὶ κατατρύφ σωροδοκίας· ἀκούσατε δὴ τοὺς τε ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν οὓς ὁ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε δημοσθένης· ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμεν, ἐπαινῶ δ' εἰς ὑπὲρ βουλὴν πάντας ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκούετε, ὥστε ἐάν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν ἢ κατεθήκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος ἢ τὰ μὲν κατεῖπα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ ἢ τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγελα πρὸς ἅπαντας ἀθηναίους. νυνὶ δὲ πειράσομαι δι' κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομνήσειν. πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν δύνοιαν, καὶ τὰς δυσχερείας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε ἀμύντα τῷ φιλίππου πατρὶ οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεῦτερον δὲ ὧν αὐτὸς οὗ μάρτυς δὴ παθὼν· ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τελευτήσαντος καὶ ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, περδίκκου δὲ καὶ φιλίππου παίδων ὄντων, δυρυλίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι φίλων· πανταχοῦ δ' ἐκεῖ τὸν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος ὁ ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ αὐθεμοῦντα καὶ θέρμαν καὶ στρέψαν καὶ ἀλλὰ πάχωρία, μακεδόνων δὲ οὐκ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πολείτων τὰ πανταχοῦ φρονούντων, ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν ἀθηναῖοι ἐπὶ ἀμφίπολιν ἰφικράτην ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τότε καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς τοὺς τόπους ἰφικράτους μετ' ὀλίγων τοῖς πρῶτον νεῶν ἢ κατασκοπῆ μᾶλλον τῶν πραγμάτων ἢ πολιορκία τῆς πόλεως, ἐν τοῦθ' ἕφλω ἐπὶ μετεπέμψατο αὐτὸν βυρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή· καὶ ὥσγε δὴ λέγουσιν οἱ παρόντες πάντες, περδίκκ-

Iatrocles — Amphipolis — ὁλοφύρω ἀβρόχω — Leosthenes — ἅλας τῆς πόλεως — Graues in demosthenem calumnia — Aristides — Cmo — Amyntas — Alexander philippi frater — Perdiccas — Cynnidice mater philippi — Pausanias — Anthemus — Therma — Strepsa — Iphicrates — Amphipolis — Iphicrates dux aduersus amphipolim missus ab athenienses

∴ cf. η μήτηρ ἡ σή
sic ∴ in codice omne
dato

καν μὴ τ' ἀδελφὸν τ' σὸν καταστήσασι εἰς τὰς χεῖρας τὰς ἰδιοκράτους, σὺ δ' εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν ὅτι ἀμαύτας ὁ πατὴρ τῶ παίδων τούτ' ὅτ' ἔζηιμίον ἐποιήσατό σε. τῇ δὲ ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσαντο. ὥστε συμβαίνει σοι καὶ ἰδία τῶν παιδίων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ φίλον ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἐχρῆν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα ἰδιοκράτης ἐξήλασε παντοδαπαῖς ἐκ μακεδονίας, καὶ πολὺ δωρεαῖς ἡμᾶς ἔσωσε. καὶ μὴ ταῦτα εἶπεν ὅδε πολεμαίου ὃς ἐπίδοξος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὸν δρᾶγμα διεπράξατο διδάσκων ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ ἀμφιπόλεως αὐτὸ πρᾶξε τῇ πόλει καὶ πρὸς θηβαίους διαφερομένων ἀθηναίων συμμαχίαν ἐποιήσατο. καὶ πάλιν ὡς πρὸ δίκας εἰς πολὺ αρχὴν καταστὰς ὑπὲρ ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει. καὶ πολὺ ὑμετέραν ἠδικημένων ὅμως φιλανθρωπίαν λέγων διεξῆν ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ πρὸ δίκας, καὶ μὴ ἀθηναίων ἠγουμένου αἰσχρὸς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσαντο. καὶ τινας προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι καὶ πολὺ διαβολὴ ταύτης ἐπειρῶμεν διαλύειν, θηδάσκων ὅτι καὶ ἀθηναῖον ὁ δῆμος ἀπέκτεινον οὐ δίκῃ τὰς πρὸς πρὸ δίκας αἰσχρὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνουν κατ' αὐτῶν λέγειν φιλίππου ἐπιτιμῶν, ὅτι πολὺ ἐκδοχὴν ἐποιήσαν πρὸς πολὺ πόλιν τὸ πολέμω. καὶ πάντων ὧν αὐ εἴρηκα μαρτυρασ' τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρεκόμιζον. καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τὰς καλλιθένους αἰσχρὰς. τοιαῦτα μὲν οὖν τῆς ἰδιαρχῆς κτήσεως τῆς χώρας καὶ τῶν καλουμένων σύνεγγυς ὁδῶν καὶ τοιαῦτ' ἐν τῶν θησέως πάντων ὧν ἀκήκοασ' λέγεται φρυνῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν πολὺ χώραν αὐτοῦ, τοτὲ μὲν ἥρμοσε λέγειν καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνδέχεται ἀκριβέστατα. νυνὶ δὲ ἴσωσ αἰάγκη σωτέμνειν τοὺς λόγους, ἃ δὲ καὶ τῶν σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα τούτων ἐπεμνήσθην. συμμαχήσασ γὰρ λακεδαιμονίοις καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων σωεκβαινούσης εἰς ὧν τούτων ἀμαύτας ὁ φιλίππου πατὴρ καὶ πέμπων σωέσβεσιν καὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφου κύριος ὤν, ἐπηφίσατο ἀμφίπολιν πολὺ ἀθηναίων σωεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἀθηναίοις. καὶ ὅρκον δ' κοινὸν δόγμα τῶν ἑλλήνων καὶ τοὺς ψηφισαμένους ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μαρτυρασ' παρεκόμιζον. ὧν δὲ ἀμαύτας ἀπέστη ὁ φιλίππου πατὴρ ἀνάντιον τῶν ἑλλήνων ἁπάντων δ' μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων ἔφην ἐτί σε τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον οὐκ ἔστι δίκαιον αὐτοποιεῖσθαι, εἰδ' αὐτοποιῇ κατὰ πόλεμον λαβὼν εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας δορυάλωτον πολὺ πόλιν εἷλον, κυρίως ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος. εἰδ' ἀμφιπόλιταις ἀφέλου πολὺ ἀθηναίων πόλιν, οὐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ πολὺ ἀθηναίων χώραν. φηθέντων δὲ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς δημοσθένην ὁ τῆς πρεσβείας μόρος. καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δωρεῶν ἀκουσόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν ἦν φιλίππου, ὡς ἐν ὑστέρου ἀκούειν, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἐξηγέλθη ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὔπω δὲ ἁπάντων διακριμένων πρὸς πολὺ ἀκρόασιν, φθέγεται ὁ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθυμκὸς δεινία. καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διεπορήθη. τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐὁ φιλίππου ὡς δέκειν θαρρεῖν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν ὥσπερ οὐ τοῖς θεάτροις δεῖ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι. ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμνήσεσθαι καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὅδ' ὡς ἅπαξ ἐταράχθη καὶ τῶν γεγραμμένων διεστράφη οὐδ' ἀναλαβεῖν ἐαυτὸν ἠδυνήθη. ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας ταυτὸν ἔπαθεν. ὡς δὲ καὶ σωπῇ, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγκυόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς οὗτος δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι με ἔφη πολὺ πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους, ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων καὶ πολὺ αἰτίαν πυθανομένου δ'

ἦν

Philippi pirates pausaniam ex macedonia expulit

Ptolemaeus

Bellum inter perdiccam philippi fratrem & athenienses ob eam phypolim

Callisthenes

Nouum uiae prius dicta amphipolis & quod atheniensium ab antiquo tempore fuit possessio

Theseus

Acamas

ἐνδέχεται

λοῦ πολὺ τοῦ εἶπεν, ἤρετό με εἰ τῶν ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ ἦν δῆμον καταπεπονημένον ἐν σφόδρα ἐδεῖθυμοῦντα τῇ εἰρήνῃ εἰ μὴ μέμνημαι. ἢ μέγα φοῦς ἔφη ἐδὴ τοῖς ἐλπιζομένοις μὲν πεντήκοντα ναυσὶν. ἀδέποτε δὲ πληροθησομένοις. οὔπω γὰρ ἠρέθη ὡς φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρξαμένου δέ μου πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκβάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ φιλίππου, ὡς δ' ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμθα ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ φίλιππος. πολέσην δὲ εἰκότως ἐποιήσαιτο διατεθεῖν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ὀφόντων εἰπεῖν ὡς γε οἶμαι παρέλιπον, καὶ πολλάκις μου τοὐνόματος ἐν τοῖς λόγοις ἐνόμαζε. πρὸς δὲ δημοσθένη ἦν οὔπω κατεγελάσω ἁπαλλάξαντα, οὐδ' ὅδε ὀνὸς οἶμαι διελέχθη. ὅδε δὲ ἀρὰ τοῦ ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεφεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους φίλιππος, καὶ τὸ συκοφάντημα ὁ προειρήκει κατ' ἐμοῦ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις ἔτος, ὡς ἐσμόνου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίου διέπιπτεν αὐτῷ τῷ αὐτοῦ θαήδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτὸ καταφανὴς ἦν. ὡς τε καὶ κληθέντων ἡμῶν ἐδὴ ξενίας δεινῶς ἀχθομενεῖν. ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τ' πρεσβείας ἐξαίφνης κατὰ πολὺ ὁδὸν παρεδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὅτι μὲν οὖν τοῦ θεὸ ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλάμνον ἢ τὸ πάλημα ἢ τὸ πάλιμβολον ἢ τὰ τοιαῦτα ῥήματα, οὐκ ἠδέλειν πρότερον. ναὶ δ' ἔξηγηπολὺ ἔστιν λαβεῖν τῆς πάσης κακοηθείας με μάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν οἷ μόρει, τῷ μὲν, δρᾶνον συνήσειν ἐπηγγέλλετο καὶ βοηθήσειν τοῖ ἰλίοις, ἦν δὲ εἰς τραπηζίαν καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολαθῶν καὶ πολὺ φύσιν μακαρίζων καὶ τοὺς λόγους οὓς εἶπον ἐγκωμιάζων πολὺς τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθὴς, σωδιπνοούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων οὐ λαρίσκη, εἰς αὐ ἂν μὲν ἔσκωπτε καὶ πολὺ ἀπορίαν πολὺ οὐ τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἐαυτῷ. ἦν δὲ φίλιππον τοῦ ἀνδὸ ἦν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων ἢ δεινότατον. σωαποφλωκμόνου δὲ ἡδμοῦ τι τοιοῦτον ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, κτησιφῶντος δ' ὅς πρὸ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος ὑπερβολὴ τινα ἐαυτὸ παλαιότητος καὶ σοφίας ἐπόνθος καὶ προοδέντος ὡς οὐ τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ δ' πώποθ' ὅπως ἡλιῶ δ' ἐπαφρόδη τὸν ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, ἀνακροτήσας ὁ σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, ταῦτα μέν τοι ἔφη ὦ κτησιφῶν ὅτ' αὖ σὺ πρὸς ἦν δῆμον εἴποισ, οὔτ' αὖ ὅδος, ἐμὲ δὴ λέγων, πολμήσειεν εἰπεῖν πρὸς ἀθηναίους. ὡς ἦν ὁ φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν καὶ μνημονικὸς ἀναιδήτατος ἡμῶν ἐχόντων καὶ πολὺ ἐπιβολὴ δ' προορωμένων καὶ αὐτίκα ἀκούσαδε, εἰς σωθήκλω τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισε ὑπὲρ τ' ταῦτ' ὀρεῖν πρὸ ὑμᾶς. ἐμοῦ δὲ καὶ δέησιν τινα ἐχυραὶ ἐδεήθη μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ὡς ὑπὲρ ἀμφιπόλεώς τι καὶ δημοσθένης εἴποι. μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυροι, ὃς προπηλακίζων οὕτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε. τῶν δ' ἐδὴ τοῦ δήμαίος παρ' ἡμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὡς τε ἐκ οἴεσθαι μοι φθόδεσθαι. δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιτρόπωσαι ἀκούσατας καὶ πολὺ λοιπὴν δίκην σιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν τοθεῖ τὰ τοδὲ κερσοβλέπτω ἀκούειν, καὶ τὰ τὸ τοδὲ φωκέων αἰτίας σαφῶς ὀδα καὶ πρὸς ταῦτα τοδύσω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, ὀδ' ἐκείνοις ὁμοίως παρακηλουθήσετε. ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κινδυνοῦντι, εἰπεῖν σῶτε ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με εἰ μηδὲν ἀδικῶ δυνήσεδε ἐκ κακὰς εἰληφότας ἀφορμὰς, καὶ θεάσαδε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὰ αὐτιλεγόμενα. ὡς γὰρ ὀδὸρ ἤλθομεν ἐπὶ πρὸς πολὺ βουλὴ, δ' κεφαλαίων πολὺ πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ πολὺ ἐπισολὴ ἀπέδομεν πολὺ παρὰ φιλίππου, ἐπαινέτης τοῦ ἡμῶν δημοσθένης πρὸς τοὺς βουλεύοντας, καὶ πολὺ ἑστίαν ἐπόμασε πολὺ θαλάσσαν συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιστους αἰδρας ἐδὴ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν. οἱ καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως. ὅδ' ἐμοῦ δὲ εἰπέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ φυσεῖμιν τοὺς τῶν ἑλομένων με ἐδὴ πολὺ πρεσβείαν ἐλπίδας, τέλος δὲ πάντων ἔγραψεν ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλῶ στεφάνῳ ἕκαστον δύνοίασ' σύνεκα τῆς εἰς ἦν δῆμον,

c ii

ἀκήρυκτος πόλεμος

ἀπαλλάξαντα

Odium philippi ade mosthenis unde coepit

ἀχθομενεῖν

Cercops.

παιπάλημα

παλίμβολον

ῥάμνον

Philippi laudes

Ctesiphon

Sisyphus demosthenes

Vesta Bulaea .1. que colitur in senatu

καλέσαι τοὺς δεκαπρώτους εἰς τὸ πρυτανεῖον

καὶ καλέσαι ἐκεῖνοι εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰσαύριον· ὅτι δ' οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς καὶ τοὺς τῶν συμπρεσβέων μαρτυρίας ἀναγνώτω. ψήφισμα βουλῆς ὁ δημοθένης εἶπε. μαρτυρίαι τῶν συμπρέσβεων τῶν εἰρηνῶν. ἐπειδὴ δίνων ἀπηγγέλλομεν πρὸς τὴν πρεσβείαν οἱ τῷ δήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν δι' τὸ πρὸς ἡλιππίαν κτησιφῶν, ἄλλους τέ τινας λόγους καὶ τοὺς πρὸς δημοθένη αὐτῷ συγκεκλεικότας ἡμῖν δρᾶν, τοῦ τε τῆς τεύξεως τοῦ φιλίππου, καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν τόπων ἐπιδεξιότητος, καὶ μετὰ τοῦ φιλοκράτους ἐπόντος μικρὰ καὶ δερκύλλου, παρῆλθον ἐγώ· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἄλλα διεξῆλθον πρεσβείαν ἀπηντηκαμεν πρὸς ἣν λόγον οὐ τοῖς συμπρέσβεσι διωμολογησάμην. ἐπὼν ὅτι μνημονικῶς καὶ δικαιοπόλις ὁ φίλιππος εἴποι, καὶ τὴν δέησιν οὐκ ἐπελαθόμην τὴν δημοθένους ὅτι ταχθεὶς λέγειν ἐάν τι παραλίπωμεν ἡμεῖς ἐκεῖνος ἀναπόλεως. ἐφ' ἅπασι δὴ ἡμῖν αἰσχυνθεὶς δημοθένης, καὶ περιτυσάμενος ὡς πρὸς ἑαυτὸν τῷ ἱματίῳ καὶ τείψας τὴν κεφαλὴν ὁρῶν ἐπισημαινόμενον ἡμῖν καὶ δεδεγμένον τοὺς παρ' ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρόντες τὸν χρόνον οἱ μὲν τὸν βουλεύσασθαι, οἱ δὲ, τὸν συμβουλεύειν ἀποδιατείβωσι τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγανακτοῦντες οὐ τοῖς οἰκείοις πράγμασιν, οὐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. βούλομαι δ' ὑμῖν εἶφη καὶ ἐπιδεῖξαι ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι· ἅμα δ' ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, ἀναγνωσθέντος δὲ εἶπεν ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἤκομεν παρὰ φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ αἰνιγμάσθη ἀπέχετε εἶφη τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ὅστι βουλεύσασθαι. θορυβεσάντων δ' ἐπ' αὐτῷ τοῦ μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σοφός τοῦ δὲ πολεμίου ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς καὶ σκέψασθε δὲ εἶφη ὡς σωφρόνως καὶ τ' ἄλλα πάντα ἀπαγγελῶ, ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν αἰσχίνη φίλιππος, ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ, ἀλλ' εἴτις αὐτῷ τὴν τύχην τοῦδε λαβὼν ἐτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν πολύ τι κατεδεὴς εἴη· ἐδόκει κτησιφῶν τι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι, ἐμοὶ δ' οὐ χείρων ἀριστόδημος ὁ ὑποκριτὴς ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ σωεπρέσβευε· μνημονικόν τις αὐτὸν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἔτοιμος συμπεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ φιλοκράτης ὁ μεθ' ἡμῶν δεξιότερος; λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ ἀμφιπόλεως, ἀλλ' ὅτ' αὐ ὑμῖν ὁ ἑήτωρ οὗτος, οὔτ' αὖ ἐμοὶ λόγου μεταδοίη. ταῦτα μὲν οὖν λῆρός ἐστιν ἔφη· ἐγὼ δὲ ψήφισμα γράφω καὶ τῷ κήρυκι πείσασθαι βούλομαι τῷ παρὰ φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτοῦ δεῦρο ἥκειν πρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις ἐκκλησίαν ἐκεῖ δύο ἡμέρας ποιεῖν· μὴ μόνον τοῦ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐκεῖ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰσαύριον. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα· ἵνα εἰ δοκῶ τῷ αὐσφορῶν καὶ τὴν ἀκμαλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν φθόνον, καὶ πρὸ τῶν πραγμάτων μετὰ φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἡδὺς ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῷ ἀναγνῶθι, καὶ τὰ ψηφίσματα δημοθένους. ψηφίσματα δημοθένους. οὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε θέαν εἰς τὰ διονύσια κατανεῖμαι τοῖς πρέσβεσιν ἐπειδὰν ἥκωσι τοῖς φιλίππου, λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα. ψήφισμα δημοθένους· ἀναγνῶθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε ὦ ἀθηναῖοι ὅτι δημοθένης οὐχ οἷός τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται ἀλλ' ἐκεῖ τοὺς συστίτους καὶ ὁμοφύλους μελετᾷ. μαρτυρία. τὴν μὲν τοίνυν μαρτυρίαν τοῦ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεως, οὐκ ἐμὴν καὶ φιλοκράτους ἀλλὰ δημοθένους καὶ φιλοκράτους εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παρεχήσεσθαι· πολὺ μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ οὐ μακεδονίᾳ ῥηθέντων καὶ τοῦ κατὰ πόρρω πορείαν ἡμῖν συμφαίνων, τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μαρτυρασ παρεχόμην

τῆς δὲ

τῆς δὲ τοῦ δημοθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ μέμνησθε· ἣς πρὸ ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀφ' τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον τοῦδε τῆς εἰρήνης· πάντα δὲ τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐκεῖ τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐφωτλίασε· τοὺς γὰρ λόγους τοὺς ἀναντίον φησὶ τῶν πρεσβέων λέγεσθαι οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ ἑλλῆνες μεταπεμφθέντες τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν εἰδέναι φιλίππῳ μετὰ ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης εἰ δοκοῖ εἶναι δοκοῖν σύμφορον, μετέχοιεν, σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλου κλοπὴν, καὶ δεινὴν ἀνάκλησιν ἀνθρώπου· τῶν γὰρ πρεσβέων οὓς ἐξεπέμψατε εἰς τὸν ἑλλάδα ἔτι τοῦ πολέμου πρὸς φίλιππον ἡμῖν ἀνεκηρύττος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως ὅτε ἐξεπέμφθησαν καὶ τοὺς τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι, τοὺς δὲ σώματα αὐτῶν ὅστιν οὐκ ἐν μακεδονίᾳ, ἀλλ' ἀθήνησι, ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τοὺς εἰς ἣν δῆμον προσόδους προβαλεῖν. οὗτος δὲ φησιν ἀπεσταλθαι τοὺς παρὰ τῶν ἑλλήνων πρεσβείας, παρελθὼν τίνων δημόθενος οὐδὲ ἐν βῆμα τοῦ ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπεῖ πόλεως ἥς τινος βούλει τῶν ἑλληνίδων τοὔνομα ἐξῆς ἀφίχθαι τὸ φῆς τοὺς πρέσβεις, καὶ τὰ προβουλεύματα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου δοῦς ἀναγνῶναι, καὶ τοὺς ἀθηναίων καὶ τοὺς πρέσβεις οὓς ἐξέπεμψαν οὐδὲ τοὺς πόλεις μαρτύρας, καὶ παρεῖναι καὶ μὴ ἀποδημεῖν ὅτε ἡ πόλις πρὸ εἰρήνης ἐρωτᾶν μαρτυρήσωσιν, ἢ τοὺς πρὸς πρὸ βουλὴν αὐτῶν προσόδους καὶ τὰ ψηφίσματα αὐ παράχη ἐν ᾧ σὺ φῆς ὄντα χρόνῳ, κατα βαίνω καὶ θαυμάζου τι μῶμαι· ἀναγνῶθι δὴ καὶ τῶν συμμάχων δόγματα λέγει, ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ βουλεύεται ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων τοῦδε εἰρήνης πρὸς φίλιππον οἱ πρέσβεις ὅπῃ πάρεσιν οὓς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς πρὸ ἑλλάδα παρακαλοῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγέλωσιν ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους· ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης ἀθηναίους· ὅτι δ' αὖ βουλεύσονται οἱ δῆμος, τοῦτ' ἦ κοινὸν δόγμα τῶν συμμάχων· ἀναγνῶθι δή μοι τὸ τῶν σωεόρων δόγμα. δόγμα σωεόρων. παραναγνῶθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ δημοθένους ψήφισμα ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μὴ τὰ διονύσια τὰ ἐν ἄστει καὶ πρὸ ἐν διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, πρὸ μὲν, τῇ ὀγδόῃ, ἐδὲ δέκα, πρὸ δὲ τῇ ἑνάτῃ ἐδὲ δέκα ὁρίζων ἐν χρόνον, καὶ προεφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν ἑλλήνων πρέσβεις, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύῃ ὦ σωφρεῖν καὶ ἐτῷ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι δημοθένης δὲ καὶ τοῦδε συμμαχίας κελεύῃ. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα. ψήφισμα δημοθένους. τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων ὦ ἀθηναῖοι ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται δημοθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροᾶσθαι τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ μὲν, γὰρ ἀπεφήνατο ἀναμεῖναι πρὸ ὅλιν τὰς ἑλληνικὰς πρεσβείας· δημοθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε τοῦδε μεῖναι ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ πέλχιστα μεταβέμενος, ἀλλ' ὅρῳ καὶ ψηφίσματι προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι, εἴρηκε δὲ ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, ἀφαιρῶν τὴν τῆς πόλεως ἀξίαν εἶναι φάσκων τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς σωφρονοῦσι μὲ φιλοκράτει, καὶ πρὸ ἐκκλησίαν δύο μεῖς ὡχρῶν φόβῳ, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγοισι τρόπαια, μὴ δὲ τοῖς ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ ψεύδομαι μόνον κατηγόρηκεν ἀλλὰ καὶ ἀδικῶν γενέσθαι μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτὸ δημοθένης μαρτυρίαν μαρτυρήσει· ἑτέραν δὲ πάντες ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι· τρίτην δὲ ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης. τετάρτην δὲ αὐτὴ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων, ἀμύωρος ὦ ὁ ψήφισμα ἐπεδείξατο δημοθένης καὶ αὐτεκοινοῦτο εἰδὼ γραμματεῖ· οὐχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταῦτ' ἐν γεγραφὼς φιλοκράτει καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ

Amyntor

δημοσθένους· οὐ γὰρ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν ἃν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς πρεσβεύσοντας ἐπιψηφίζειν τοῖς γνώμασι· λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, οὐ γὰρ φησὶν αὐτὸς φιλοκρατεῖ σωιεῖπεῖν. ψήφισμα δημοσθένους. οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἴσχαρχῆς ἐγράφη μόνει. οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. ποιεῖ δέ μου πρὸς δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος διαιρετήν, ἡ ψήφισμα δὲ καὶ τὰ λυθὲν μίαν. λόγων τ' μὴ προτεθέντων εἰς πρὸς ὑστέραν ἐκκλησίαν τῶν δὲ προέδρων κωλυόντων οὐκ οἶμαι εἰπεῖν.

τί δὲ καὶ βουλόμενος εἰ πρὸ ταῦτα φιλοκράτει προφλόμιμι, κατηγόρουν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτέρᾳ μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγόρουν.

πότερα ὡς αὐτὸς ἀδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφελήσων· ἀλλ' οὐκ οἶμαι ἀμφότερα ἀγενέγκασθαι. ἀλλ' οὐδὲ πάντων μὲν μισεῖσθαι, πρᾶάνειν δὲ μηδὲν, κάλει δέ μοι καὶ ἀμαύρα δρχέα καὶ πῶς μαρτυρίαν ἀνάγνωθι, ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προσελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. μαρτυρεῖ ἀμαύτωρ αἰσχίνη ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς φίλιππον κατὰ τὸ δημοσθένους ψήφισμα οὐ τῇ ὑστεραίᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν ὅτε οὐκ ἀξιῶ δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψηφίσματα ἐπιψηφίζετο οὐ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ δημοσθένης ἐπιδιέξασθαι παρανομῶν δήμιον ψήφισμα γεγραμμένον ἐν τῷ ἐφ' ᾧ ἐπιγέγραπτο δημοσθένης ὄνομα καὶ αἰσχινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ εἰσῶ τῷ γραμματεῖ ἐπιψηφίσασθαι τοῖς προέδροις καὶ εἶναι ἐφ' οἷς πῶς εἰρήνην καὶ πῶς συμμαχίαν ἔγραφε ποιεῖσθαι ἐκεῖ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς πρὸ καὶ φιλοκράτης ἐγεγράφει· κάλει δέ μοι ἀμαύτωρα δρχέα· καὶ ἐκκλήτευε ἐὰν μὴ θέλῃ δεῦρε παρεῖναι. μαρτυρία ἀμαύτορος. τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες· σκοπεῖτε δὴ πότερα ὑμῖν δοκεῖ δημοσθένης ἐμὸς κατηγορηκέναι, ἢ τοὐναντίον αὐτὸς ἑαυτῷ ἐκεῖνῳ τῷ ἐμῷ ὀνόματι. ἐπεὶ δὴ καὶ πῶς δημηγορίαν μου διαβάλλει καὶ τοὺς εἰρηκότας λόγους ἐκεῖνα τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ' ἂν ἀποδοιμίν, οὔτ' ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην· οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνῆσαι οἷς ἐβουλεύεθε. πῶς μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῷ πολέμῳ τῷδε ἀμφιπόλεως· σωθέντες δ' ἡμῶν ἐν στρατηγοῦ τῷ πολέμῳ μὲν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι· ἃς ἐκτήσατο τιμόθεος ὁ κόνωνος· καὶ κατέστησεν εἰς τὸ σωτέριον, προέρημαι γὰρ παρρησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τὰ λυθὲν εἰπὼν σώζεσθαι· ἐὰν δὲ ἄλλως πως γνώσκητε κατηχήσασθαί μοι· οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάμιλω. ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τειήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομμένων· καὶ ταῦτα ὑμῖν οὐ τοῖς ἀτῶσιν ἀεὶ τῶν χάριτος οἱ κατήγοροι διεκνύουσι. χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι· διηπορῶ δὲ καὶ διηπόρουν καὶ πολυφόντην σοφοπέτας αὐθρώδους ἐκ τῆς ἑλλάδος σωσιλεγμένους καὶ χωρεῖς εἰσ τοὺς τῶδε τὸ βῆμα καὶ πῶς ἐκκλησίαν μεθοφόρουσ', οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας κατ' ἔκαστον σιταῦν ἐξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σώτας ξιν, κατήγον δὲ τὰ τῶλοῖα καὶ τοὺς ἑλλιωσ' ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. αὐτὴ δὲ ἀξιώματος καὶ τῆς τῶν ἑλλίων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν μυννήσου καὶ τῆς τῶν λησῶν δόξης ἀνεπτόλαβ. φίλιππος δὲ θρμηθεὶς ἐκ μακεδονίας, οὐκ ἔτ' τῶδε ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠπωνίζετο ἀλλ' ἤδη τῶδε λήμνου καὶ ἴμβρου καὶ σκύρου πῶν ἡμετέρων κτημάτων, ἐξέλιππον δὲ χρόνῳ νήσου ἡμῶν οἱ πολίται πῶ οὖσαν ὁμολογουμένως ἀθηναίων. τοιούτους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους ἰωκαλάζεθε ἐκκλησάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου ἢ τάς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὔτω δ' ἰῶ σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥστε ἰωαγκάθη γράφαι ψήφισμα κηφισοφῶν ὁ παιανιεὺς ἓς τῶν φίλων καὶ ἑταίρων τῷ χάρητος ἐκ τοῦ πῶ ταχίστην αὐτόσε τῶν ὠδὶ τῶν ὑπηρετικῶν καὶ ζητεῖν ἐν στρατηγὸν ἐν ὠδὶ τῇ δωάμει τεταγμένον, καὶ οὐ τύχῃ σου φράζειν ὅτι θωμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶ' ἀθηναίων, εἰ φί

ἐκκλήτευε

pritiu belli ob amphipolin

Quinq: & septua ginta urbes auxi liares athenien.

Timothej

Conó

Chars

Deiores

Deipyrj

Polyphon tes

Myonnesus

Lemnus

imbrus

Scyrus

Cherronnesus

Cephisophó

Antochj

εἰ φίλιππος μὲν ὠδὶ χερρόννησον πῶ ἀθηναίων πορεύεται. ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲν ἐν στρατηγοῦ ἴσασιν, οὐδὲ πῶ δύναμιν ἰῶ ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω ἀκούσατε τῶ ψηφίσματος καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου καὶ πῶ εἰρήνιω, τοὺς πῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε. ψήφισμα δήμου ὁ κηφισοφῶν εἶπεν. οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν οἷς οἱ τῶδὶ τῆς εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνιστάμενοι δὲ οἱ σωτεταγμένοι εἰρήνης, τῶδὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδὲν ἀνεχείρουν λέγειν· ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆσ ἀκροπόλεως ἐκέλευον ἡμᾶς, ἢ τῆς οἰσαλαμῖνι πρὸς τὸν πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, ἢ τῶ τάφων καὶ τῶ προγόνων ἢ τῶν τροπαίων, ἐτῶ δὲ ἁπάντων μὲν τούτων ἔφιν δεῖν μεμνῆσθαι μεμεῖσθαι μέν τοι τὰς τῶν προγόνων βουλίας, τὰ δὲ ἀμαρτήματα αὐτῶν ἢ πῶ ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθαι. πῶ μὲν οὐ τωλαταιᾶς πρὸς τοὺς πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τοὺς ἀτῶνασ' τοὺς τῶδὶ σαλαμῖνα, καὶ πῶ οὐ μαραθῶνι μάχην καὶ πῶ ἐπ' ἀρτεμισίου ναυμαχίαν καὶ πῶ τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους ἐπιλέκτους ἔχων ἀθηναίων δι' μέσης πελοποννήσου πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξέβη· πῶ δ' εἰς σικελίαν στρατείαν φυλάττεσθαι, ἰῶ ἐξέπεμψαν λεοντίνοις βοηθοῦντες· τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς πῶ χώραν ἡμῶν καὶ δεκελείας ἐπιτειχισμένης· ἢ πῶ τελευταίαν ἀβελίαν φυλάξασθαι, ὃ' ἡμιλίοι τῷ πολέμῳ προσκαλεσμένων αὐτοὺς λακεδαιμονίων εἰρήνιω ἄγειν ἔχοντας πρὸς τῇ ἀτικῇ λῆμνον καὶ ἴμβρον καὶ σκύρον καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἦν θελεῖν πολεμεῖν δὲ προσρωῶ οὐ δυνάμενοι. κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον οὐ πέδας ἐμνημόνευον. παρεγράφεις αἰσχρῶς πολίτης καὶ διεφθαρκὼς νομῆ χρημάτων ἐν δήμον, ἀποκτεῖναι ἢ πείλει μαχαίρᾳ ἐν ζάκυνθον, εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τελευτῶντες δὲ εἰς ἔδοξε πῶ πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς πῶ εἰρήνην ποιήσασθαι. ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους φρουραί, καὶ λακεδαιμονίων ὅρμοσήν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένας οἱ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκείπως ἀπέκτειναν· πῶ μὲν τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραπέλλειν φυλάττεσθαι· τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρηνία μεμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρείων, ἀλλὰ παρὰ τῶ πέντων οἰκειοτάτου ταῦτα ἐπυθανόμην. ἀτρόμητος γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος ὢν σὺ λοιδορεῖς οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδῶν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὄς τις ὢν, καὶ ταῦτα ὦ δημόσθενοῦ ἐκ τῶν νομάδων σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν, ἔφυγε μὲν ὠδὶ τῆν τριάκοντα· συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς θεῖος δὲ ἡμέτερος κλεόβουλος ὁ γλαύκου τῶ ἀχαρνέως υἱὸς μετὰ δημαινέτου τῶ βουζύγου, συγκατεναυμάχησε χίλωνα τὸν λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε οἰκεία μοι καὶ σωήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν, ἐπιτιμᾶς δέ μοι καὶ πῶ οὐ τοῖς μυείοις οὐ αἰσχρολία δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆθαί με φῆς αὐτὸς ὢν ἀνοσιοπρόδοτος καὶ μονονοὺ κεκοιμισμένος αὐτόμολος. ἐτῶ δ' οὐ μὲν τῷ πολέμῳ σωίσην καθ' ὅσον ἰῶ δυνατὸν ἀρχόδας καὶ τοὺς ἄλλους ἑλλήνας ὠδὶ φίλιππον, οὐδενὸς δ' ἀθρόου ἐπικουρῶντος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, περιορώντων ὅ, τι συμβήσεται, τῶν δὲ, σωεπιστρατευόντων, τῶν δ' οὐ τῇ πόλει ἐρητόρων χρηγὸν τοῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς φίλιππον καὶ πῶ εἰρήνην σωθῆναι. ἰῶ σὺ ναῦ ἀχρεῖ νομίζεις οὐδεπῶ τοθ' ἁψάμενος ὅ τολμῶν, ἐτῶ δὲ ταύτην εἶναι πολλῶ φημι κάλλιω τῶ πολέμου. χρὴ δὲ ὦ ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρὸν καθ' ἓν ἑκάστοτε πρέσβυον, τοὺς δ' στρατηγοὺς πρὸς τὰς δωάμεσ ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνασ' ἴσατε, καὶ τὰσ' προεδρίας καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, οὐ τοῖς τὴν εἰρήνιω ἀπαγγέλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται πῶν πολέμων, αἱ μὲν βοθειαι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀκοτίνδυνοι καὶ

Tolmides

Decelea muro obsessa. Thucydides

Cleophó

ἀγραφῶς

Atrometus

Cleobulus

Chrió

Glaucus

Demaenet

Buzyges

Acharne

Arcadiae cóto

Pacé fieri cum philippo fuasit eschines

ἀνομίας ὑμᾶς τοὺς πολέμους ποιήσετε· οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν. τοῦδὲ
κερσοβλέπτου καὶ Φωκέων καὶ τῶν ἄλλων ἃ πρὸς βύβλοις διαβέβληται ὑπόλοιπον
ἐπιτρέψατε χρόνον καὶ τῇ προτέρᾳ καὶ τῇ ὑστέρᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἰδότες
ἐξαπατᾶν ὑμᾶς ἀπήλασα, ἃ δ' ἠγνοεῖν εἰς ἠγνοοῦσι. τίνα οὖν λῷ ἐκάτερα τούτοις
εἶναι, κἀγὼ κἀκείνου τοῦδε κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν ἐγὼ καὶ ἃ συμπρέσβεις
ἔπραττε θαυμάζοντα ἐν ὑμῖν ἐν κερσοβλέπτου παρὰ φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν
ἀπιστοῦντας ἔχει. ἐκεῖνο δ' οὖν πάνυ προτέρᾳ ἐπιτρέψαιμι πρεσβείᾳ, ἐμοῦ μὲν
μετὰ τῶν συμπρεσβευόντων ἐπαινεῖν δεῦρο, φιλίππῳ δ' οὐδὲ ἐρήκλῃ δεξιᾶς.
πρὸς θεῶν ἀμολογήσεν ἔως αὐτὸ μὲς τοῦδε τῆς εἰρήνης βουλεύσασθε μὴ ἐπιθέσθαι
μεθ' ἑτέρων χρόνον ἐνίοις. εἰ ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ ὑμᾶς ἐψηφίσασθε πρὸ
ἑπτὰ μηνῶν, οὐδὲν μία μὴ ἐγένετο τοῦδε κερσοβλέπτου. νῦν δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων
οὐδὲ τοὺς ὅρκους οὔπω δεδωκότων οὐδὲ πρὸ ὑστέραν πρεσβείαν ἐκκλησία γίνεται.
εἰ δὲ ἡμεῖς ἐνεῖν κατηγορῶν ἐμοῦ λαγχάνει προσεροῦν, εἰ δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ τὴν βουλὴν ἐλαμβάνομεν ἐπὶ παρελθόντα ὅτι πέμψει μὲν αὐτὸν κερσοβλέπτου
ἐξοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ἕλληνας τοῖς φιλίππου πρέσβεσιν καὶ σωσαναγραφῆναι
κερσοβλέπτου οὐ τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ἐξῆν δὲ τῶν λίθων πύ-
θεσθαι ἀλεξίμαχος ὁ πάλαι διδόασιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς πρέσβεσι οὐ ὃ ἐγ-
γραφεῖν ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐν ἡμέρᾳ πέντε
καὶ κερσοβλέπτου, ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑ-
μᾶς μνημονεύειν αὐτοῦ ἐκ τῶν πρεσβεῶν δημοσθένης, οὐκ ἔφη ὁ ψήφισμα ἐπιψη-
φίζειν δὲ λύσειν τὴν πρὸς φίλιππον εἰρήνην, δὲ γνώσκειν τῶν συμμάχων τοὺς σωσεφα-
νηφόρους ἀδικεῖν εἰ τῆς ἀποδοῦσι τῶν ἱδρῶν, ἀποδοῦναι γὰρ τοῦδε τοῦτον ἔτοιμα
δικαιοῦσι. κἀγὼ τοῦτο δὲ ὑμῶν καὶ τοὺς προέδρους οὐδὲ ὁ δῆμα κελεύοντων οὕτως ἄ-
κυρον ἐκείνῳ ὁ ψήφισμα ἐπιψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γραμματέα
τὸ ψήφισμα ἀναλέξαι μαχον, καὶ τοὺς συμπρέσβεις δημοσθένους καὶ τοῦ μαρτυρίαν
αὐτῶν. μαρτυρία τῶν δημοσθένους συμπρέσβεων. ὁ μὲν τοί-
νυν ἐπιδεικνύσας ἀληθῆ κατὰ τοῦ δημοσθένης μηνθὲς κερσοβλέπτου, φαίνεται
τῆς συμμαχίας ἐκκλείων αὐτὸν, ὡς δ' ἡ παρούσα ἐκκλησία διελύθη, ἐβάκιζον τοῦ
συμμάχου αὐτῶν φιλίππου πρέσβυ οὐ ὃ στρατηγῷ ὃ ὑμετέρῳ, πεπόμπεκε δὲ πρὸς
ὑμᾶς αὐτὸν ὁ κατὰ πέρσας ὡς ἀφ' ὧν ἱδρῶν ἐτῶ κεφαλοῦν ἀπήλασα ἐν πρεσβεῖ
πλὴν ἐν παρὰ κερσοβλέπτου. παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐνψηφισμένου δὲ τοῦ δή-
μου, παρόντων δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅθεν τοσαύτην ῥώμην λαβὼν, ἢ πῶς αὐτὸ
πεῖσμα ἔσχηκεν; εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθέλοντα ποιεῖν, ἐπέδειξατο αὐτῶ δημόδε-
κος, καὶ οὐκ οὐδὲ πλοῦσας ἔοῖσ καὶ κρατῶν πλὴν ἀγορὰν ὁρῶν με ὡς ἔφης ἀρπάσας ὠθεῖν
τὰ ἔδοῦ τῶν ἱδρῶν ἐν πρεσβυτήν; καὶ λέγετω δέ μοι τοὺς στρατηγοὺς ὁ κῆρυξ καὶ τοὺς
συνέδρους τῶν συμμάχων καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε. μαρτυ-
ρία. οὐκοῦν δεινὸν ὦ ἀθηναῖοι εἴ τις κατ' αἰσχρὸς πολίτου οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμε-
τέρων (ἔστι γὰρ πρεσβυτέρου ἰοῦμαι) τολμᾶ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι καὶ δωροδοκεῖν
τοῦδε τοῦ σώματος, ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ὑμῶν οἱ τοῖς φοινικοῖς δίκαι-
ον τοῦδε τὰ πλοῖα κατέλειψαν τέμνοντες τὰ τόμια τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξαρ-
κεῖσθαι καὶ ἔστ' ὑμῖν πάντ' εὖ εἶναι ἔτι καὶ νῦν τὰ λοιπὰ καὶ τὰ δίκαια ψηφίζε-
σθαι τῶν δικαστῶν ἔοσι τοῦ ψῆφον λύειν αὐτῷ, καὶ ψεύδεσθαι μὴ ἐξεστῶν, εἰ δὲ μὴ
ἠβούλετο αὐτὸν εἶναι ἐπιτρέπεσθαι καὶ τοῦ οἰκίαν τοῦ αὐτοῦ, τοῖς δὲ δικαστοῖς δοῦ-
ναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι καὶ μάλα ἐρῶσι καὶ πολιτικοῦ ὦ ἀθηναῖοι· εἰ γὰρ μὴ ἐκεῖ
αὐτὸν ἡμῶν ἔσω ἐν αἰκίᾳ ἔσται φέρειν δικαίου βούλοιτο, ἢ πῶν ἀλίκων γε φυλάξαιτ' αὐ-
τοῦ τοῦ ψυχῶν· ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος· ἢ ὧν αὐτοὺς κύρ-
ιον ἐκάστου τινὸς, οἱ δὲ, καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. ἐρῶ δὲ ὑμῖν ἀλίγα ἀλίγα μετ' αὐ-
τοῦ τοῦ νόμου κεκλεῖσθαι αὐτὸν ἐν πρόσει πάντων καὶ μὴ κωμῳδεῖν τὰ τῷ σώματι μὴ δὲ ἔξεστιν τοῦ
φανεῖν

Cersobleptes

Prior & posterior legatio ad philippum

Praesentium

Crisobulus

Aleximachus

Petex

Rappdes alterum nuncium

Stratagemata

Pallades

Τέμενος

φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα ἐν λοιδόρος τ' κατηγορήμαζος τ' πρὸ κερσοβλέπτην ἐν
αὐτῷ φόρῳ δεῖξαι με ψεύδος ὄν; κάλλιστον γὰρ δίκαιον πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον τοῖς
διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται, καὶ γὰρ τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς
ἐνδὶ ψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασιν ἐν ἅπαντα χρόνον φυλάττει· εἴρηκε
δὲ οὐ τοσὶ πρὸς ὑμᾶς παρὰ ὅσον διαφθαρῶσι τὰ κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τ'
πρεσβείας ὧν ἡγεμὼν ἐτῶ καὶ κατευνηφεικῶς παρ' ὑμῖν αὐτ' κελεύοντος ἐς θρᾴκην
ἡμᾶς ἰέναι κερσοβλέπτου πολιορκουμένου καὶ διαμαρτύρασθαι φιλίππῳ, ταῦτα
μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν ὠρεῷ καὶ οἱ συμπρέσβεις προξενίας κατα-
σκευαζόμενοι· ἀκούσατε δὴ τῆς χάρητος ἐπιστολῆς ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ· ὅτι κερ
σοβλέπτης ἀπολώλεκε πὶν ἀρχὴν, καὶ τὸν ἱδρὸν ὅρος κατέλιφε φίλιππος ἐλαφηβο-
λιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος· δημοσθένης δ' οὐ τῷ δήμῳ προῴσθυνε τοῦτο τὸ μηνὸς
ἐν ὧν τῶν πρέσβεων ἑβδόμῃ φθίνοντος. ἐπιστολή· οὐ μόνον γίνομαι διεξέ-
φαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τὸ μηνὸς, ἀλλὰ μουνυχιῶνος ἠξωρμήσαμεν, καὶ τοῦτο
πὶν βουλὴν μαρτυραῦμεν παρέξομαι. ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα ὃ κελεύει ἀπιέναι
τοὺς πρέσβεις τοὺς ὅρκους, καί μοι λέγε τοῦ τῆς βουλῆς ψήφισμα. ψήφισμα.
προαναγνῶθι δὴ καὶ ἐν χρόνον ὅς τις λῷ. χρόνος. ἀκούετε ὅτι μουνυχι-
ῶνος ἐνψηφίθη τεῖτη ἱσταμένου; ὁ δὲ κερσοβλέπτης πόσοις πρότερον ἡμέραις ἀπώ
λεσε πὶν ἀρχὴν· πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι ὡς φησι χάρης ὁ στρατηγός, καὶ ἐπιστολὴ τοῦ πρότε
ρον μηνὸς εἴπερ ἐλαφηβολιῶν ὄσι μουνυχιῶνος πρότερος· ἐδύνατο μὴν δῶν ἐτῶ σῶσαι
κερσοβλέπτη ὃς πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν οἴκοθεν ἀπολώλει· ἔπειτα οἶεσθέ τι δεῖν ἀλ-
ηθὲς εἰρηκέναι, ἢ τοῦδὲ τῶν οἰ μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ τοῦδὲ τῶν οὐ θεσσαλίᾳ ὃς τ'
βουλευτηρίου καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων καὶ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἐκκλησιῶν κατα-
ψεύδεται; καὶ ἐν κερσοβλέπτη ἀθήνησι μὲν ἔκατον δυὸ ἐποίδς πρόεδρος ὢν οὐ ὠρεῷ
δ' ἠλέδς, καὶ νῦν μὲν δωροδοκίας κατηγορεῖς πρότερον δ' ὑπέμενας πὶν ἐπιβουλὴν
τῆς βουλῆς τῆς ἐξ ἀρέου πάγου; οὐδ' ἐπεξιὼν τῇ τοῦ γραμματέος γραφῇ ἐν ἐγρά-
φω δημομέλην ἐν πεπαιδεύκατον ὄντα ἐπιτεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν; καὶ σεμνο-
λογεῖς ἡμῖν ὡς οὐκ εἰδότι τοῦτοις ὅτι δημοσθένης ἰδὸς εἶ νόθος τοῦ μαχαιροποιοῦ ἐκ-
χείρησας δ' ἀπεῖν, ὡς καὶ πὶν οὐδὶ τοὺς ἀμφικτίονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος πα-
ρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμα ἐν μὲν, ἀνέγνως ἐν δὲ ὑπορέδης; ἐτῶ δ' αἱρεθεὶς πρεσβυ
τὴς οὐδὶ τοὺς ἀμφικτύονας ἀῤῥώστως δ' ἔχων ἐν μὲτ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλ
λων ἀφ' ἧς ἤκουον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ ἐξομοσάμην ἀλλ' ὑπε-
χόμην πρεσβεύσειν ἐὰν ὦ δυνατὸς, πρὸς δὲ τὴν βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων,
ἐν ἀδελφὸν ἐν ἐμαυτοῦ καὶ ἐν ἀδελφιδοῦ καὶ ἐν ἰατρὸν ἔπεμψα· οὐκ ἐξομουμένους
ἐμέ· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου χειροτονίας οὐ τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι, ἀλλὰ
τὴν ἀῤῥωστίαν μου δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ τοῦδὲ τοὺς φω-
κέας συμβαίνοντα αὐτὸς τρεψαν γενομένης ἐκκλησίας ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώ-
ματι προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου μηδὲν ἧττον προθυμεῖν ἡμᾶς τοὺς ἐξαρχῆς αἱρε-
θέντας ἅπαντας ἀψυδεῖν πρὸς ἀθηναίους ὠμῶν δεῖν, καὶ ταύτης τῆς προθυμίας
οὐ κατηγορεῖς μου διδόντος τὰς εὐθυνάς, ἀλλ' οὐδὶ ταύτην τὴν προθυμίαν ἔκεις τὴν
οὐδὶ τοὺς ὅρκους. ὑπὸ τῆς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀφλογήσομαι. σοὶ μὴ γὰρ ἀρμότ
τει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν ἀνάγκα
βόν τι τὴν ἀῤῥὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς οὐδὶ τοὺς ὅρκους καὶ τῆς προθυμίας.
πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, οὐδενὸς δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν οὐδὲ τ'
συμμάχων, ἄδικεῖς αὐτῷ συκοφαντεῖν ὅτ' ἐξήειμεν οὐδὶ τὴν ὑστέραν προθυμίαν ἤθελον, οὔτε
οὐ τοῖς ὁδοῖς ὅδου δυνατὸν ἦν εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτ' οὐ τῇ
προτέρᾳ προθυμίᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα. τοῦδὲ μὲν οὖν τῆς οὐδὶ θρᾴκης
ὁδοῦ οὐκ ἐγένετο μνεία, οὐδὲ γὰρ ὁ ψήφισμα τοῦ ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολα-
βεῖν μόνον τοὺς ὅρκους καὶ ἄλλ' ἅπαξ ἔτι ἐλθόντας πράττειν ὅδεν ἀνεδέχετο τοῦδὲ κόρ

Princeps legationis ad philippum Æschines

κατευνηφεικός

Chares

Oreos

πρξενί

Sacer mons

ἐξ-σῦ. fqdé

Demomeles

ἐξιὼν τῆς γραφῆς

Demosthenes. f. de mosthenis machaeraeq; artifices

Ad amphictyonas legatio Æschinis

ἐξομοσάμενος

De cé legati ab athenienses ad philippum missi

πανδοκεῖον

κατλυέιν

σκοπεῖν ἤδη γεγενημένων ὡς ἀρτίως ἠκούσατε, δεῖ οὔτ' οὐδὲν ἀληθὲς εἰπεῖν, ἀλλὰ ψεύδεται καὶ κατηγορεῖν ἀδίκως ἀληθῆς ἔχων πεπαίδευται, σωκηλούθων δ' αὐτῷ ἀνθρωποι δύο σχοματόδεσμα φέροντες, οἱ δὲ τῷ ἑτέρῳ κύπτων ὡς αὐτὸς ἔφη πάλαι τὸν ὠνῶν ἀργείου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις αἰσχυμμνήσεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτῷ· οἱ παῖδες μὲν γὰρ ὧν ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν βάταλος. ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος καὶ δεκαταλαντους λίμνας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτάπων λαβόντων ἀρχὰς ἐκλήθη· αὐτὸς δὲ γενόμενος προσείληφε πολὺ τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν συκοφάντης. πορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς αἰχμαλώτους ὡς ἔφη καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκα, εἰδὼς μὲν φίλιππον οὐ τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε ἀθηναίων λύσαι πραξάμενον, ἀκούων δὲ τῶν ἐκείνου φίλων ἀπάντων ὅτι καὶ τοὺς λοιπούς ἐαν εἰρήνη γένηται ἀφήσει· πολλῶν δ' ἠτυχηκότων τάλαντον φέρων οὐδὲ αὐτὸς οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου ἵνα μὴ λύσαι, ὡς δ' ἡμεῖς οὐ μακεδονία καὶ σωήλθομεν εἰς ταυτὸν, καὶ φίλιππον ἐκ θρᾴκης παρόντα κατειλήφαμεν, αὐτὸς μὲν τὸ ψήφισμα καθ' ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, καὶ τὸ προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν σωηριθμούμεθα ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὸ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ τοῦδε πραγμάτων ἐλαττόνων πολὺ διατείβλω ἐποιοῦντο, εἴων ἐτὼ λόγους οὓς ἀναγκαῖον ἔστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι, καὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ ἀθηναῖοι ὡς τοῦ καὶ τῆς κατηγορείας ἠκούσατε ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆσ ἀσελγείας οὐτάκπωσ ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτὸν μοι τόπον διαμένατε ὃν πρὸ ἐξαρχῆς οἱ τοῖς προφερημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅπρ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην ὦ ἀθηναῖοι εἴων σωειλεγμένων τῶν πρεσβειῶν ὅτι μοι δοκεῖς αὐτὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου λεινῶς ἀγωνεῖν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι καὶ τοῦδε τῶν αἰσχιστῶν εἰπεῖν, κἂν εἰ τοῦς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις τοῦδε θεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ὅλων ἐρρῶσθαι βουλόσασθαι ὅσα καθ' ὑμᾶς ἔστιν ἡ φίλιππον, τοῦτο ἤδη δίκαιον ἔστιν πρέσβεων φρονίμων, λέγω δὲ ἔφην ἐτὼ τοῦδε τῆς εἰς πύλασ στρατείασ. ἣν ὁρᾶτε οὖσαν οὐ παρασκευῆ· ὅτι δὲ οὐ καλῶς σοχάζομαι τοῦδε τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω· πάρεσι μὲν γὰρ θηβαῖοι, ἥκουσι δὲ λακεδαιμονίων πρέσβεις· ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τὸ δήμου ψήφισμα· οὐ ᾧ γέγραπται πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις μὴ ἄλλο, τι αὐ δύνωνται ἀγαθὸν· ἅπαντες δέ οἱ ἑλλήνεσθε πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέποντοι· εἰ μὴ δὴ ἡγεῖται ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξεστικεῖν μὴ παρρησίας οὐ ᾧ ψηφίσματι πρὸς φίλιππον, θηβαῖοι μὴ περιελεῖν πολὺ ὕβριν βοιωτῶν ἢ ἀνασῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ' αὐ ἠξίωσαν οὐ ᾧ ψηφίσματι· νῦν ἢ αὐτοῖς μὴ κατόλιπον πολὺ εἰς τὸ ἀφανὲς ἀνακφοραὶ, αὐ μὴ πείθωσιν οὐ ἡμῖν ἢ ἀδικνυσθαι δίκην ὡ ἠθησαν δι'· δεῖ δὴ τοῦ πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὴ ἑτέρων χώραν πρέσβεσι· οὓς ἐξῆν πέμπειν αὐτὸ ἡμῶν ἀθηναίας αὐτοὺς ἢ τὰς πρὸς θηβαίους ἀπειθείας φεύγειν ὧν εἷς ὢν ἐπαμινώνδας στρατηγὸς ἐκ ὑποπτήξας τὸ τῶ ἀθηναίων ἀξίωμα εἶπε διαῤῥήδην οὐ τῷ σωλήθει τῶ θηβαίων ὡς λεῖ τὰ τῆς ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς πολὺ προστασίαν τῆς καλλιμέας· ταῦτα δέ μου μεταξὺ λέγοντος, ἀνάβοᾶ πᾶν μέγεθες δημοδένης ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν, καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωπάζει· ἦν δ' οὗω παρ' αὐτῷ ταυτὶ λεγόμενα· ἄνθρωπος ἐστὶ παραχῆς καὶ τόλμης ἔστὶ μεστὸς, ἐτὼ δὲ ὁμολοῶ μαλακὸς εἶναι, καὶ τὰ δίδνα φέρεσθεν δεδίσαι· ἀπαγορεύω μόνοι μὴ σωταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς φύλας· τὸ μὴ φλυταγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι· πορεύεται φίλιππος εἰς πύλας· ἐτὼ δὲ ἐμαλύπομαι· οὐδείς με τῶν ὅλων εἵνεκα τῶν φιλίππα κεινεῖ· ἀλλ' ὧν αὐ εἴπωτι μὴ δέον· τὸ πράξωτι τῶν μὴ προστεταγμένων, πᾶρας δὲ τοῦ πράγματος ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ' αὐσρα ἐπῤῥωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν ὅ, τι νεμίζῃ συμφέρειν τοῖσ λέγειν· ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κἀμοί μοι τοῦ συμπρέσβεις, καὶ μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε. μαρτυρία. ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι σωελέγησαν μὲν εἰς

σχοματόδεσμα

Batalus unde dictus demosthenes

ἀργὰς dictus demosthenes

expeditio in pylas

Crammindas

προπύλαια

προστασίαν

ἐμαλύπομαι

πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ φίλιππος καὶ τοὺς ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κῆρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν παρείημεν οὐ καθ' ἡλικίαν ὡς πρὸ οὐ τῆ προτέρᾳ πρεσβείᾳ· ὃ παρά τισιν δύδυκεμεῖ καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο ἀλλὰ κατὰ πολὺ δημοδένους ἀναιχυντίαν· φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων πολὺ τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ αὐ ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν ζευί· αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ, προκαταλαβόντα τὰ φιλίππου ὥστε τοῖς ἄλλοις λόγου μὴ κατὰλιπεῖν, ἀρξάμενος γὰρ τοῦ λέγειν, πρῶτος διαβολήν τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπεῖπεν ὡς οὐκ ἅπαντες ὑπὸρ τῶν αὐτῶν οὐδ' ὅμοιοι τοῖς δόξαις ἤκομεν, διεξεῖει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηρεσίας εἰς φίλιππον αὐτῷ, πρώτην μὲν πολὺ οὐ τῷ ψηφίσματι τοῦ φιλοκράτους σωηγορίαν· ὅτε ἔφυγε παρανόμων γραφεῖναι γράψας φιλίππῳ πρέσβεις, πρὸς ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν· δεύτερον δὲ ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν· πείσασθαι τῷ κήρυκι καὶ τῇ παρὰ φιλίππου πρεσβείᾳ· τρίτον δὲ τὸ τοῦδε τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὸρ εἰρήνης οὐ τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας, καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον οὐ θύμμα τῷ λόγῳ ὅτι πρῶτος ἐπισημίσαι τοὺς πολὺ εἰρήνιν ἐκκλείοντας οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις· ἔπειθ' ἕτερον ἔπηγε ψήφισμα τὸ καὶ τοῦδε συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον, καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη τὸ τοῦδε τῆς προεσρίας τῆς εἰς τὰ διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς φιλίππου ψήφισμα, καὶ προσέθηκε πολὺ ἐπιμελείαν πολὺ ἐπ' αὐτούς, μὴ προς κεφαλαίων θέσιν, μὴ φύλακάς τινας, μὴ αὐτυπνίας δεῖ τοῦ φθονοῦντας μὴ βαλομένους εἰς πολὺ αὐτοῦ φιλοτιμίαν ὑβείσει, μὴ τάγε δὴ κατάγελαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἀνεκαλύψαντο, ὡς ὕβρισε τοὺς πρέσβεις τοὺς φιλίππου· ὡς ἐμεθώσατ' αὐτοῖς ὅτ' ἀπέστειν ὅρκοι ζοῦσι, καὶ συμπαρεῖει ἐφ' ἵππου ἐκατὸν εἰς τὸ σκότος ὡς πρὸ ἕτεροι τινές, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιλεκνύμενος πολὺ τῶν πραγμάτων θοραπείαν. ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο. οὐκ εἶπον ὡς καλὸς εἶ· γνωὴ γὰρ τῶν ὄντων ὅστι κάλλιστον· οὐ δ' ὡς δεινὸς συμπεῖν, σωφίας τὸ ἐνέπαινον ὑπολαμβάνοι εἶναι οὐδ' ὡς μνημονικὸς σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων δεῖ καλεοῦς ἐγκώμια εἶναι, ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τοιαῦτα ἢν δ' ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐξ ἁπάσης τ' ἑλλάδος, ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο· ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο καὶ σωπὴ ἐγένετο, ἵνα καλόμιν ἐτὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην ἀπαιδευσίαν, καὶ κολακείας ἀρχὰς ὑπῤῥβολὼ, καὶ μικρὰ προεῖπον ὑβ ἀνάγκης πρὸς πολὺ προφερημένω κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν· λέγων ὅτι πέμψειεν ἡμᾶς ἀθηναῖοι πρέσβεσ ἐκ ἀπολογησομένους κὸ μακεδονία τοῦδε ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ κόθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι· βραχέα δ' ὑπῤῥ τῶν ὅρκων προῤῥῶν ἐφ' οὓς ἤκομεν ἀπολογόμενοι καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων ἃ προστάξατε ὑμᾶς δεξίειν, ὁ γὰρ τοῦδε τὸς καὶ τοῖς λόγοις δίδυδς δημοδέκης, ἀδικνὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη, καὶ δὴ τοῦδε τῆς εἰς πύλασ στρατείας εἶδον, καὶ τοῦδε τῶν ἱερῶν, καὶ τοῦδε δελφῶν, καὶ τοῦδε τῶν ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν φίλιππον ἠξίουν μὴ μεθ' ὅπλων ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως τ' ἀκεῖ καθιστάναι· εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον, ὁ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ σωήθροιτο, εἴων ὅτι ἂν μέλλοντα ὑπῤῥ ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι, τοῦ μὴν προσήκε πρόνοιαν ὑπῤῥ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς π' τῶν πατρίων ἐγχειρεῖν διδάσκειν, προσήκειν ἂν νοῦν· ἅμα δὲ ὑβαρχῆς διεξῆλθον πολὺ κτίσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ πολὺ πρώτην σωόδον γενομένω τῶν ἀμφικτυόνων καὶ τοὺς ὅρκου αὐτῶν ἀνέγνων· οἷς οὐ ὤρκουν ἦν τοῖς ἀρχαίοις μηδεμίαν πόλιν τῶν ἀμφικτυονίδων ἀνέστοῦν ποιήσειν, μὴ δ' ὑδάτων καταστεῖν εἴρξειν· μήτ' οὐ πολέμῳ, μήτ' οὐ εἰρήνῃ· ἐὰν δέ τισ ταῦτα παραβόλῃ στρατεύειν ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰς πόλεις ἀνατήσειν, μὴ· ἐὰν τισὶ συλᾶ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ σωιδῆτι, ἢ βουλεύσῃ τι κατὰ τῶν οὐ τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ φαλὶ καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πόσῃ δυνάμει, καὶ προσῆν ὦ ὅρκῳ αὐτὰ ἰσχυρά· τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφαίνω ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι μὴ τοῦτο ὁρᾶν κατεσκαμμένας τὰς οὐ βοιωτοῖς πόλεις· ὅτι δὴ ἦσαν ἀμφικτυονίδες καὶ οἤορκοι,

Demosthenes memorat suam philippi merita

ἐκκαλύπτοντο

διωρθοῦτο

ὑβαρχῶν

ἀπαιδευσία

Amphictyonum primas conuentus. n.

Amphictyonides urbes

καμαθραίων ὑδάτων

De Amphictyonib) pulchru & raru

-ι. ἀνάσταλον

-ι. π. ἀραβῶ

Duodecim nationes siue gentes participantes in gubernatione templi delphici.

Doriú
Cytiniú

Χρουρήσαντας

καὶ πεῖθω μὴ σάμιλω ἔθνη δώδεκα· τὰ μὲ τέχοντα τῶ ἱδρῦ. Θεσσαλός. Βοιωτός. ὁ Θηβαί
ους μόνους. δωρεέας. Ἴωνας. πόρραιβοῦς. μάγνητας. λοκροῦς. οἰταίας. φθιῶτας.
μαλιεῖς. φωκεῖς. καὶ τούτων ἑξῆς ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον γενόμενον, τὸ μέγιστον τῶ
ελλήνων τὸν ἥκοντα ἐκ δωρέου, καὶ κυπτίνιον ἴσον δυνάμενον λακεδαιμονίοις. δύο δ'
ψήφους ἔκαστον φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν ἴωνων τὸν βρετεέα, καὶ πριηνέα τοῖς ἀθη
ναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταυτά. πλὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτης ὁσίαν,
καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι, συλλεγέντων δὲ τῶν ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
τυχόντων σωτηρίας, καὶ ψήφου, οὓς αἰτίους τῆς ὀργῆς κατεστήσαμεν τῶ ἱερῶ,
δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τοὺς πατέρας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς οὓς χειρουργήσαντας,
καὶ βουλεύσαντας, τοὺς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας ἀζημίους
εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρὸν μὲν
βοηθεῖς, οὐκ ἀπολύειν χρῆναι, (οὐ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικοῦτα συγχωρῆσαι, ἡλί
κα Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνησται) οὓς δ' ἰκετεύσαντας λείψεις, ἀδικήσεις· χρόνῳ δ' ἐχθροῖς
μείζοσιν, ἀλλ' ὁ φίλοις, ἵνα μὴ διατείβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας, νῦν πρὸς
ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιὼν ὡς κεφαλαίῳ τοῦδε πάντων ἐπῶν παύσομαι, ἡ μὲν τύχη, καὶ
φίλιππος ἦσαν τῶν ὅλων κύριοι. ἐγὼ δὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων παρὸ
ἐμοῦ μὲν οὖν ἐρρέθη τὰ δίκαια, καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν. ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ἠυ
χόμεθα, ἀλλ' ὡς φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προσυμηθεὶς δρᾶσαι ἄξ
ἄγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς ἐλλείπων. οὐ δὲ τῶ παρόντι νυ
νὶ πολλὰ δεῖ· τὸν καιρὸν παραλείπω. εἶπε δὲ, ὡς ἐφυβρίσθη φάσκων ὑπὸ φί
λίππου ἡμῶν τοὺς Θηβαῖος ἔσεσθαι τὰ πεινᾶς, καὶ τοὺς εὐθύνεσθαι, ὡς ἐφόβου προάπτων
εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. ὁ δὲ ποιεῖ κατὰ μάθετε ὦ ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ φιλίππῳ
μὲν ὤν, ἠξίουν. πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων, ἀπήγγελλον, ὅτι τοὺς Θήβας βοιωτίας δίκαιον ἡ
γοίμην εἶναι, καὶ μὴ πλὴν βοιωτίαν Θήβας ἔξω οὐκ ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ὑπολάβοιμι με
φησὶν· ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅτι κλεοχάρης, ὁ χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν, καὶ φιλίπ
Cleocharès που φαίη πλὴν ἐξαίφνης ὁ μόνοιαν, ὡς καὶ δ' πρὸς τὰ παρόντα ὑμῖν πράττειν ἀγαθὸν,
ὅτι αὐ δυνώμεθα σὺν τῷ ψηφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὡς πρὸ αὐτοὺς φοβεῖν
τὰ τῶν μειζόνων ἀόρρητα· ταῦτα οὐ διηγήσασθαί με φησίν, ἀλλ' ἐπηγέλθαι πλὴν
δυβοιαν παρασῶσειν· ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν πλὴν ὅλην πλὴν ὑπὸρ τῶν ὅλων μέλλουσαν
βουλεύεσθαι μηδενὸς λόγου ἐλλωιηθῆ αὐτῆκοον εἶναι. δ' ἔβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαρρύ
μενος τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τὰ λη Θῆ βουλόμενος, ὑπὸ ἐμοῦ, καὶ φιλοκεράτους κω
λυθεῖν. ἐγὼ δ' ἡδέως αὖ ὑμᾶς ὁρῶιμι, εἴτις πώποτε ἀθηναίων πρεσβευτὴς ἐκπεμ
φθεὶς, ἐφ' ὃς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα πα
θὼν, καὶ ἀπμαθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τοὺς ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέ
σαι ἐπὶ δεῖπνον. δημοσθένης τοίνυν ἥκων ἀφ' τῆς ὑστέρας πρεσβείας οὐ φησι τὰ τῶν
ἑλλήνων πράγματα αὐαστρατῆναι, ὃ κ οὐ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπίνει, ἀλλ' ἀπαγ
γέλαντος πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ, τοὺς τὸ τε τοῦδε τῶν ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ βοιω
τῶν οὐχ ὡς πρὸ νῦν σωτμνοντες, οὐδ' ἐπειτομένω, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμεν κατὰ ῥῆμα ἀκρι
βέστατα, καὶ τῶ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλ
λων συμπρέσβεων, καὶ διδρωτόμενος ἐπὶ τάλη Θῆ, καὶ ταυτὰ ἀπεγγέλλω πρὸς ἀθη
ναίους, ἃ πρὸ καὶ πρὸς φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινούντων
με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἅπαντὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὅς πρὸ ἐκεῖ εἶπον, οὐ τῶν σὺν
τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ διπλασίως ἀμεινον, καὶ τύπων ὑμεῖς οἱ πλὴν ψῆφον μέλ
λοντες φέρειν, ἐσέ μοι μαρτυρεῖν. καὶ τοι τίς αὐ αὐτῷ καλλίων, καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ'
ὀρθελέγχειν ὀθνεῖς εἴπ, πλὴν πόλιν ἐξηπάτων, φῆς γάρ με σὺν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβεία
λαθεῖν σωκρατοῦν ἐν σωεσηκότα ἅπαντὶ πλὴν πόλιν, σὺν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθεσθαι σὺν ἢ σωκρατεύ
ων μοι φαίνῃ. καὶ κείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν, ὃ φῆς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἀδὲ τοὺς ὅρκους
κατηγορεῖς. καὶ τοι εἰ πλὴν εἰρήνιλω λέγεις, σὺ καὶ πλὴν συμμαχίαν ἔγραψας, καὶ φίλιπ

πος εἴπε πλὴν ὅλιν ἐξηπάτα, δεῖ· ἔστιν ἐφυβρίσθη, ὅ πως τῆς εἰρήνης εἴπερ σωέφερεν
αὐτῷ τὸ χρεῖ. οὐκοῦν ἡ μὲν πρότερα πρὸς βεία ἦν καιρὸν ἔστιν εἶχεν. ἡ δὲ ὑστέρα ἀδὲ
πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνος οὖν ἦσαν αἱ ἀπάταις; ταῦτα γὰρ τὸ γόητος ἀνθρώπου,
ὃς ὧν εἴρηκε λογίσασθε. εἰσῆλθεν μὲ φησὶν σὺν μονοξύλῳ τῶ λοίῳ κατὰ τὸν λυδίαν πο
ταμὸν τῆς νυκτὸς, ὡς φίλιππον, καὶ πλὴν ἐπισολῶ, πλὴν λόβρο ἐλθοῦσαν φιλίππῳ
γράψαι, ὁ μὲν γὰρ λεωσθένης, ὁ φοβοῦν σὺν θένδε δεῖ· τοὺς συκοφάντας, οὐ δυνατὸς ὢν
ἐπιθεξίως ἐπισολῶν γράψαι. οὐ δὲ ὀκνοῦσί τινες ἀποφαίνεσθαι μεῖζα καλλίστρατον τὸν
ἀφιλναίον τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι, οὐδ' αὐτὸς ὁ φίλιππος πρὸς ὃν αὐτεί
πεῖν δημοσθένης ὑπὸρ ἡμῶν οὐκ ἠδυνήθη, οὐδ' ὁ βυζάντιος πύθων, αὐθρωπος πὶ τὸ γρά
φειν μέγα φρονῶν, ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸ πρᾶγμα ἐμὲ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μ', ὅτι φιλίππῳ
μεθ' ἡμῶν, πολλάκις μόνος μόνῳ, διελεγόμην, αἰτῶ δὲ εἰσῆλθεν με νύκτωρ κατὰ τὸν
ποταμὸν, οὕτω νυκτερινῆς ἐπισολῆς τὸ πρᾶγμα ἐλέγχε, ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις,
ἠκούσ μὲν μαρτυρήσοντες μεθ' ὧν συνεσόμεν, ἀγλαοκρέων ὁ τενέδιος, καὶ ἰαζοκλῆς
ὁ πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας αὐτεπαυόμην· οἱ συνίασιν
ἐμοὶ μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτὸν νύκτα ἀπογενομένῳ, μὴ δὲ μόρος νυκτός. ἄγομεν δὲ
καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ παραλίδομεν εἰς βάσανον· καὶ τὸν μὲν λόγον εἰ συγχωρήσοιο
κατήγορος κατελύω. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμος, καὶ βασανίζ σαυτὸν ὑμῶν αὐ κε
λούντε. σὺν δέχε τὸ λοιπὸν μόρος τὴ ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς οὔδενα τὰ ἀμφορέ
ας σὺ δεδιαμεμεζημένη τῇ ἡμέρᾳ κείνομαι. νῶν φῶσιν ἀδοίκοιτόν με τετωνὶ πώποτε τὸ
συσίπτων βασανιζόμενοι γεγονέναι, μὴ φείσηδέ μου ὦ ἀθηναῖοι· ἀλλ' ὀρθανασταντες ἀπο
κτείνατε. αὖ δ' ἐξελεγχθῆς ψευδόμενος δημόσθενοῦ, τοιαύτην δίκην δοῦς, ὁμολόγη
σον αὐσρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος σὺν αὐτίον τούτων, κάλει μοι τοὺς οἰκέτας δεῦ
ρο ὧδὶ τὸ βῆμα, καὶ πλὴ τῶν συμπρέσβεων ἀνάγνωσκε μαρτυρίαν. μαρτυρία.
πρόκλησιν· ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται πλὴ πρόκλησιν, δεῖ αὖ φησιν σὺν βασάνοις αὐσρα
πόδων γενέαδ, λάβε μοι πλὴ ἐπισολῶ ταύτην, ἣν ὁ φίλιππος ἔπεμψε, δῆλον γὰρ,
ὅτι τὰ μεγάλα πλὴ πόλιν παραλογίζεῖ δι', ὧν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες. ἐπι
σολή· ἀκούσατε ὦ ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς ὅρκους ἀπέδωκα φησὶ τοῖς ὑμετέροις πρέ
σβεσι, καὶ τῶν συμμάχων ἑαυτὸ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐ
τοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, οὓς δ' ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων ἀποστελεῖν φησι πρὸς
ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ αὖ οἴεσθε δύνασθαι γράψαι φίλιππον μεθ' ἡμέρας ἄνευ ἐμᾶς; ἀλλ'
ἔμοι γε νὴ τοὺς θεοὺς οὐ δοκεῖ δεῖν μόνον λογίζεσθαι, ὅ πως μεταξὺ λέγων εὐδο
κιμήσῃ, εἰ δὲ μικρὸν ἐπιχὼν δόξει πονηρότατος τῶν ἑλλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φρον
τίζει· τί γὰρ αὖ τις θιότῳ πιστεύσειεν αὐθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς φίλιππος
οὐ θῖς αὐτὸ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω πυλῶν παρῆλθε. καὶ
λογισμόν τινα ἡμῶν σωνεθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς. σὺ δ' ἀῖς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον, πλὴ πρε
σβείαν, οἱ δὲ φαλαίκου τὸ φωκέων τυραννοῦν δημοκήρυκες, τὰν θένδε ἐκεῖσε δήγγελ- Phalaecus Δημοκήρυκες
λον. πιστεύσαντες δὲ οἱ φωκεῖς ἐμοί, εἴσω πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο. καὶ τὰς πόλεις,
τὰς αὐτῶν παρέδοσαν, ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ' σὺν φωκεῦ
σι διεφθαρῆ πράγματα, πρῶτον μὲν δεῖ· πλὴ τύχην, ἡ πάντων ἔδι κυρία· ἔπειτα δεῖ·
τὸ μῆκος τὸ χρόνου, καὶ ἐν δεκετῆ πόλεμον, τὸ γὰρ αὐτὸ ἠυξήσε τε τῶν σὺν φωκεῦσι τυ
ραννῶν τὰ πράγματα, καὶ κατεθέλε. κατέσησαν μὲν γὰρ εἰς πλὴ αρχὴν τολμήσαντες
τῶν ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ δεῖ· ξένων τὰς πολιτείας μετέσησαν, κατελύθη
σαν δ' ἀσεβεία χρημάτων, ἐπειδὴ κατεμιαθοφόρησαν τὰ ὑπάρξαντα. τίθν δ' αὐτοὺς
κατθεῖλεν ἡ τοῖς ἀσεβουμένοις στρατοπέδοις σωνῆθως παρακολουθοῦσα τάσις· τέταρ
τον δ' ἡ φαλαίκου τοῦδε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ θεσσα
λῶν, καὶ φιλίππου στρατιὰ, πρόδηλος ἦν. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἡ πλὴ
πρὸς ὑμᾶς εἰρήνιλω γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ φωκέων βοηθεῖν αὐτοῖς
κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παρασῶσειν ἀλπωνὸν, καὶ θρόνιον, καὶ νίκαιαν, τὰ Alponó Thronió Nicæa

Lydias fl.

Leosthenes
Callistratus
Pythobyzantius

Δ hucusq: oratio manu scripta

Aglaocreó
Iatroclés
Pasiphó

Ὀνδεδιαμεμεζημένη τῇ ἡμέρᾳ πρὸ ἑνδεκα αμφορέας

Proxenos

τῶν παρόδων τῶν εἰς πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι προ-
ξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα τελευ-
ρεις, καὶ τοὺς μέχρι τεσσάκοντα ἔτη γεγονότας ὀβριόνας αὐτοῖς τὸν παραδοῦναι τὰ χω-
ρία προξένῳ, ἔδοσαν οἱ τύραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγελλομένους ὑμῖν παραδοῦ-
ναι τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγ-
γέλλουσι μόνοι τῶν ἑλλήνων φωκεῖς οὐκ ἐπείσαντο. καὶ πάλιν ἀρχιδάμου τοῦ λάκω-
νος παραλαμβάνειν ὅνδρα ἐθέλοντος τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείθησαν· ἀλλ' ἀπε-
κείναντο αὐτῷ τὰ τῆς σπάρτης διεσκευασμένα, καὶ μὴ παρὲ αὐτοῖς· καὶ τοῦτο οὐ πω
διελέλυται φιλίππῳ, ἀλλ' εἰ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύετο, καὶ τ'
ἐπιστολῆς ἠκούετο τῆς προξένου, ὅτι φωκεῖς τὰ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ
οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνοι τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἀπέφυγον φωκέας οὐ δεδε-
γμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεδωροδοκότας πρέσβεις δεδεκότας· ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ προξένου τοῦ στρατηγοῦ
πρεσβεύσαντας εἰς φωκέας, καλλιστράτην, καὶ μετάγενη· καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκού-
σατε τῆς προξένου. ἐπιστολή. ἀκηκόατε ὦ ἀθηναῖοι τῶν χρόνων παραγα-
νωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων καὶ τῶν μαρτύρων ἡμῖν προσδιαμαρτυρη-
σάντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτήν, φάλαικος, ὁ τῶ φωκέων τύραννος,
ἡμῖν μὲν, καὶ λακεδαιμονίοις ἠπίστει, φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν, ἀλλ' οὐ τοσ μόνος ὁ συμ-
βησόμενον ἡγοῦμαι; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκειτε οὐ πάντες προσεδοκᾶτε φίλ-
ιππον τα πεινώσειν θηβαίοις; ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα καὶ ὁ μὴ βούλεσθαι
δύναμιν ἀθρόαν ἀπιστῶν ἐπασκῆσαι. λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία θη-
βαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς εἰ μακεδονίᾳ, καὶ δυσπέ-
λασιν τοῖς τῶν θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ δὲ οὐκ ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦτο οἱ τῶν θηβαίων
πρέσβεις; θεσπαλοὶ δὲ οὐ κατεγέλων τῶ ἄλλων ὑπὸ αὐτῶ φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶ-
ναι; τῶ δ' πείρων τινες, τῶ φιλίππου, οὐ διαρρήδην πρός τινα τῶν ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς
εἰ βοιωτοῖς πόλεις κατοικεῖ φίλιππος; θηβαῖοι δ' οὐκ ἐξελελύθεσαν πανδημεὶ ἀπι
σοῦντες τῶ πράγματος; ὑμῖν δ' ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ φίλιππος ἐξιέναι
πάσῃ τῇ δυνάμει βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις, οἱ δὲ ναὶ πολεμικοὶ, καὶ τὴν ἐρωτῶν
ἀναισχυνίαν καλοῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν εἰρήνης, καὶ συμμαχίας ὑμῖν
γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τοὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ φίλιππος;
πότερον οὖν ἐτὸ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα ἐν δῆμον μεμεῖθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ
σωτεσηκότες ἀδὶ τὰ κοινὰ, καὶ πότερον ἴω ἀσφαλεστέρα, καὶ κάλλιον ἀθηναίοις ἡ
ἔξοδος ἡνίκα ἤκμαζον σὺν τῇ μανίᾳ φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ φιλίππῳ· εἶχον δὲ ἀλπω-
νὸν, καὶ νίκαιαν μήπω παραδόντες φιλίππου μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ, οἷς ἐμέλλο-
μεν βοηθεῖν τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέξαντο, θηβαίους δ' ὅπαθεν κατελίπομεν μεταπε-
μπομένου μὲν φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγενημένης, θεσπαλῶν
δὲ, καὶ τῶν ἄλλων ἀμφικτυόνων στρατευόντων, οὐ πολλῷ κάλλιον οὖτος ἴω ὁ καιρὸς ἐκ-
κείνου, σὺν ᾧ δεῖ τὴν σὴν ἀναισχυνίαν, καὶ ἅμα φθόνον ἐσκευακώκασιν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀθη-
ναῖοι πρεσβεύοντες ἐμοῦ τὴν τείτην ἤδη πρεσβείαν ὃ ὁ κοινὸν τῶν ἀμφικτυόνων, ἐφ'
ἴω τολμᾶς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ὦ ἀθλίμω, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω, καὶ τήμερον τε
θέλεις ἐσαγγεῖλαι παραπρεσβεύσασθαι; οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῶ εἰς τὸ σῶ-
μα τιμήματων· τοιγάρτοι θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρα-
σ' πόλεως δεῖ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῶν ἀθηναίων ὁ πολιτῶν οὐ παρόντων, θεσπα-
λῶν δὲ θηβαίοις πρὸς ἡμῶν δεῖ σὲ τὴν ὑμετέραν ἀβουλίαν, καὶ τὴν πρὸς φωκέας ἔχ-
θραν, ἢ πρὸ τῆς χε θεσπαλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες
φωκεῖς κατέλυσαν, φαλαίνου δὲ πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ στέφανον, καὶ δέρκυλον, καὶ τὸν
ἀμφικτυόνας πρεσβεῖς ἀπέλυσθ, ὅτος ὑπὸ σπονδοῦ, ὀρχομενίων δὲ τοὺς φόβῳ ὄν-
των, καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάντων, ὡς τε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς βοιωτίας, παρεσκ-

Phylacteria

Archidam)

Callistrat

Metagenes

Alpono

Hegem

εσκευακώκασιν

κατέλυσαν

Stephan)

Dercylus

κότων μὲν τῶν θηβαίων πρέσβεων, ὑπολαφπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς φιλίππῳ πρὸς
θηβαίους, καὶ θεσπαλοὺς, τό τε ἀπόλλυσθ αἱ πράξεις, ἃ δ' ἐμὲ, ἀλλὰ δεῖ τὴν σὴν προ
δοσίαν, καὶ τὴν πρὸς θηβαίας προξενίαν· μεγάλα δ' οἶμαι βούτων ἐτὶ σημεῖα ἐπιδεί
ξειν. εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἴω, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρεσε αὐ μου βοιωτοὶ, μὴ
φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν, ἐξεβεβλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' ἀ-
λὶ τὰ συμβαίνα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες
οἱ φεύγοντες βοιωτῶν· ἥρωταί μοι σωτηρίους. ἤκουσι δ' ἀπὸ τῶν οὐ φωκεῦσι
πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐτὸ τὴν τείτην προσβεῖαν ἐδὶ τοὺς ἀμφικτυόνας προσβεύ
ων ἔσωσα· οἱ τείων ἐγχειρούντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡδῶντας ὠθεῖν κατὰ τ' κρημνῶ,
μὴ παρήλαγον εἰς τοὺς ἀμφικτυόνας, ὡς τε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ φάλαικος
τύραννος ὑπὸ σπονδοῦ ἀφεῖτο· οἱ δὲ αἰτίοι, ἀφθονήσαν ἔμελλον· σωαγορεύοντες δέ
μου, διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι μνάσωνα ἐν φωκέα, καὶ τοὺς
συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν βοιωτῶν συνῆς ἐρημένους· αἰνάβηθι δεῦρο λίπα
ρε, καὶ πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τῶ σώματος σωτηρίαν, ἣν
πρὸ ἐτὸ ὑμῖν. σωωτηρία βοιωτῶν, καὶ φωκέων. ὡς οἶμαι οὐκ αὖ δεῦνα πάθοιμι, εἰ κατηγορῶσ μὲν δημοσθένους τῶ θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου
τῶν ἑλλήνων, σωαγορεύοντων δέ μοι φωκέων, καὶ βοιωτῶν ἀλόγιν, ἐτόλμησε δ' ἐπεῖν,
ὡς ἐτὸ τοῖς ἐμαυτῶ λόγοις τοῦ τὶ πίπτω. φασὶ γὰρ με ἐπεῖν, ὅτ' ἔκρινον τίμαρ-
χον, ὅτι πάντες κατ' αὐτῶ τὴν τ' πορνείας φήμην παρεφλήφασι· τὴν δ' ἡσίοδον ποιητὴν
ἀγαθὸν ὄντα λέγειν, φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν ἴνα πολλοὶ λαοὶ φημί-
ξουσι, θεός νύτις ἐστὶ καὶ αὐτή. τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἡ κρῦν νῦν κατηγορεῖσαν ἐ-
μοῦ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ φιλίππου. εὖ δ' ἴσε ὦ ἀθη-
ναῖοι, ὅτι τοῦτο διαφορᾶ φήμη, καὶ συκοφαντία· φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῆ·
διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία· διορῶ δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς.
φήμη μέν ἐστιν, ὅταν ὁ τοῦθ' ὅσ τ' πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέ-
γῃ τινὰ, ὡς γεγενημένου πρᾶξιν. συκοφαντία δ' ἐστὶν, ὅταν πρὸς τοὺς τοῦτο ἐς αἰτί
αν ἐμβαλῶν, εἴτε τοῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις, πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά·
καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακούργων δημοσίᾳ
προβολὰς ποιούμεθα· μὴ οἶμαι σώσαγε εἰς ταυτὸν τὰ κάλλιστα τοῖσ αἰσχίστοις.
ἐδὶ τοῦτοις μὲν οἶμαι ἔστωγε τῶν κατηγορημένων ἡγανάκτησα μάλιστα δὲ ἡνίκα ἠπάθ
εἶναί με προδότην, ἅμα τ' ταῖς αἰτίαις ταύταις φανεῖναί με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυ-
χὴν ἄστοργον, καὶ τοῦτοις ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον οὐ ὄχον, τῶ μὲν ἔν ἐμᾶ βίᾳ, καὶ τ'
κατ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς εἶναι μομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν τοῦτοις
ἀσυόπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ τοῦτοις, καὶ κατὰ τὸν
ἔχοντα ἐκ τῶ ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι· ἵν' εἰδῆτε τοὺς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἱ κοι
κατὰ τὴν τῶν εἰς μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν ὦ δημόσθενεσ τοῦτα τὰ τοῦτοσ
ἐπ' ἐμέ· ἐτὸ δ' ὡς ἐπαιδεύθην, καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὗτοσὶ μέν μοι ἐστὶ
πατὴρ ἀτρόμητος σχοῦσ τὸν πρεσβύτατος τῶν πολιτῶν. ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν σὺν ἑκά-
κοντα, καὶ τέτταρα, καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν τὸ δόσαν ἀπολέσαι
δεῖ ἐν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάκοντα, στρατεύε-
σθαι μὲν σὺν τῇ ἀσίᾳ, ἀριστεύειν δ' σὺν τοῖσ κινδύνοισ· εἶναι δ' ἐκ φατείας ὁ γένος, ἢ τ'
αὐτῶν βωμῶν ἔτι βουτάσεις μετέχει. ὅθεν ἡ τῆς ἀθηνᾶς τῆς πολιάδος ἐστὶν ἱδρύσα.
συμπατάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὡς πρὸ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶδον· ἐλευθέρους δέ μοι συμ
βέβηκεν εἶναι, καὶ τοὺς πρὸς μηδὸς ἅπαντασ, ἢ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προ
φαίνεται φοβερὰ τοῦδε τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διηπορημένη. καὶ τοι ὦ δη-
μόθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τῶ αὐτῆς ἀνδρὸς ἐδὶ τῶν τεσσάκοντα εἰσ κόρ-
ινθον, καὶ μετέχε τῶν πολιτικῶν κακῶν. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι (καὶ γὰρ ἀν
ἀμφισβητήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ) γεγράφης λειποταξίου, καὶ ἐν γραφαῖσιν νι-

ἡβῶντας

Mnasó

Lysarus

Pythó

ἐκεῖνον

Hesiodus

Nó omnino fama vana, qm populi multi decimitat. hesiodus & repetit arist.

φριστόδω

φήμη

συκοφαντία

Famae tanqm deæ sacrificamus publice

Atrometus

Aeschines genus

Heteobutadæ

Polias minerua

κόδημον ἐν ἀρχαιλναῖον χρήμασι πείσας ἐσώθης, οὐ ὕστερον μὲν ἀριστάρχου σωματέ-
κτεινασ', καὶ οὐ καθαρὸς ὢν τοὺς χεῖρας εἰς τὸν ἀστραὶ ἐμβάλλεις. φιλοχάρης
δ' οὐ τοσ', ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, οὐκ ἄγεν εἰς διατειβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς
ἔχων, ἀλλ' οὐ γυμνασίοις διατείβων, καὶ μὲν ἰφικράτους σωεστρατευμένος, καὶ συνε
χῶς ἔτος ἤδη τουτὶ ζίτου στρατηγῶν, ἡκὶ δεισμένος ὑμῶν ἐμὲ σῶσαι. ἀφόβητος δ' οὐ τοσ
ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς
τὸν τῶν πέρσων βασιλέα, καλῶς δὲ, καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμελη-
θεὶς, ὅτε αὐτὸν ἴδοι τὴν κοινὴν διοίκησιν ἐλεαθε, καὶ πεπαυσθαι μενος κατὰ τοὺς
νόμους, ἀλλ' οὐκ νωσίωνι τὴν ἑαυτῶ γυναῖκα παρακατακλίνων, ὡς πέρ σὺ, πάρεστι
καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδορειῶν· τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ πέφυκε τὸν τῆς ἀκοῆς ἀφι
κνεῖσθαι. ἐπόλμησας δ' κατὰ τῶ ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν ὅτως αἰσχύνῃ, καὶ φέρεσθεν
ἀχάριστος εἶ, ὃς φιλόδημον ἐν φίλωνος πατέρα, καὶ ἐπικράτους οὐκ ἀγαπᾶς, οὐδὲ
προσκυνεῖς δ' ὄνειδος τοὺς δημότας ἀνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτατοι παμανιέων.
ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν φίλωνα τολμᾶς, καὶ ταῦτα οὐ τοῖς ἐπεικεστάτοις
ἀθηναίων, οἳ λόβρο εἰσελθλύθασι διαζόντες οὕνεκα τοῦ βελτίστου τῆς πόλεως. καὶ
μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ αὖ προσδοκᾶς αὐτὸν
αὔξεσθαι μυείους ὁπλίτας ὁμοίους φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα οὕτω διακει
μένους, καὶ πῶς ψυχὴν οὕτω σώφρονα, ἢ τεισμυείους κυναίδους, οἵους πέρ σὺ, καὶ
πῶς ἐπικράτους ἀπαγωγὰν τῶ φίλωνος ἀδελφοῦ ἐπανάγεις εἰς ὀνείδη; καὶ τίς αὐτὸν
εἶδε πώ ποτε ἀσημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῆς ἐν τῇ πομπῇ τῶν διονυσίων,
ἢ νύκτως; οὐ γὰρ αὖ ἔστιν γ' εἴποιο, ὡς ἔλαθεν. οὐ γὰρ ἤν ὀεῖν. ἐμοὶ δὲ ὦ ἀθηναῖοι ἐκ
τῆς φιλοδήμου θυγατὸς, καὶ φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ ἐπικράτους, ὧν εἰσὶ παῖδες εἰσι-
μία μὲν θυγάτηρ. δύο δὲ υἱοί. οὓς ἐπὶ ἦκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων οὐδὲ δρωτήμαχος
οὕνεκα, καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστὰς ὁ ναῦς ἤδη χρήσομαι. δρῶτω γὰρ ὦ ἀθη-
ναῖοι, εἰ δοκῶ αὖ ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν φίλων σωτηρία, καὶ ἱδρῶν, καὶ
τόφων πολλῶν μεθυσία, τούτους τοὺς πάντων αὐθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦ
ναι φιλίππῳ. καὶ τοῦδε πλείονος πῶς ἐκείνου φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσα-
σθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώ ποτε ἄσημον οὔτενα χρημάτων πράξασ'; οὐ γὰρ
ἡ μακεδονία καὶ κοὺς ἢ χρυσοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. οὐδὲ ἐσμοὶ ἔτοροί τινοθ' ἥκοντες ἀφ'
τῆς πρεσβείασ', ἀλλ' οἵους ὀβεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ κατ' ὑπὸρ
βολὴν αὐθρώπῳ γόητι, καὶ πονηρῷ, ὅσ' οὐδ' αὖ ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι. ἠγεῖ-
ται δ' ὅτάν τι ψεύδηται τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναιαχύντων ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ
γεγενημένα οὐ μόνον, ὡς ἔστι λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ἡμέραν, ἐν ᾗ φησι γενέσθαι, καὶ πρὸς
τί θησι τινὸσ ὄνομα πλασάμενος, ὡς ἔτυχε παρὼν μεμούμενος τὸν τἀληθῆ λέγου-
τας· εἰ δὲ ὀτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τραπέζῃ τὸ κρόπου, καὶ τῇ
τῶν ὀνομάτων σωθέσει, νοῶ οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα, καὶ ἄπαι
δευσίαν αὐθρώπου. ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ πρὸς τὰ ὅλωθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ'
ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ἐφ' ὑμῶν ὀβερρίφη, ἐν ᾗ πολεῖσον ἀφεσηκότα τῶ τοιού
τον πρὸς τοὺς ἐδόντας δέβαλλε. σκέψασθε δὲ ὡς πόρρωθεν ὠδὶ τὰ αἰτίαν ταύτης
παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν ἡμῶν εἰς τὰ πόλιν ἀριστοφάνης ὀλωθι
ος, τούτῳ συναθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὅσ' ἐπεῖν δύνατο, ὑπὸρ ἐκθδραπεύσας
αὐτὸν, καὶ προσαγόμενος, ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ κατὰ μαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς.
καὶ παρελθὼν ἐθελήσῃ ὠπλιάσαι, καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτῶ γυναῖκα, καὶ
αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπεσχῆν αὐ
τῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἔτράσασ' ἐπεισθὲν κατὰ μαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκείνα
το, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀποείασ' ἑαυτῷ οὐ κα-
κῶς, ἀλλ' ὡς δίον τε ἀρίστα σοχάζοιτο. τὸ δὲ ζόφου, πλεῖσον εἴη διημαρτηκώς. ὀδὲν γὰρ
αὐτοιοῦτο πράξαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν ἀριστοφάνη μαρτυροῦντα πρέ

ξομαι· κάλει

Hicodem)
Arisstarch)
Philochars
Ipphicrates
Aphobety
Cnosion
Demosthenes leno uxoris suae
Philodem)
Philo
Epicratē
Epicrates
Philo
ὁ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ πφαυτρῶν θῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται
διαγωγὰν
ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι
Olynthię muliere me dax crimé ~~in~~ domosthenes falso Aeschini ascribit
Aristophanes

ξομαι· κάλει μοι ἀριστοφάνη ὁλωθιον, καὶ πῶς μαρτυρίαν ἀναγνῶσκε, καὶ τοὺς ἀκη
κόατας αὐτῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀπέλαυνατας δερκύλον αὐτοκλέους ἀγνούσιον, καὶ ἀεν-
σείδην δυφιλήτου κηφισίας. μαρτυρία. τῶν μὲν μαρτύρων δομνυμένων,
καὶ μαρτυρουμένων ἀκούετε, τοὺς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνασ', ἃς οὗτος
πρὸς τοὺς νέους ἐπαπέλλεται, καὶ κέχρηται νῦν καθ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπι-
δακρύσας, καὶ πῶς ἑλλάδα καταδυράμενος, καὶ σάτυρον τὴ κωμικὸν ὑφκεκεπῶ πρὸς σε
πανέσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτῶ αἰχμαλώτους σκάπτοντας οὐ τῷ φιλίππου ἀμπε-
λουργείῳ, καὶ δεδεμένους παρὰ τὸν τόπον ὀβρήτησαν παρὰ τῶ φιλίππου· ταῦθ' ὑφ
θεὶς ἐπεῖπεν οὐτεινάμενος ταύτην πῶς ὀξεῖαν, καὶ αἰσχίαν φωνῶ, ὡς δεινὸν εἰ ὁ μὲν τῶν
καρίωνασ', καὶ ξανθίασ' ὑποκεινάμενος οὕτωσ' εὐγενὴς, καὶ μεγαλόψυχος γεγένοι-
το· ἐτὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τοὺς μυρίους αἰχμαλώτους νουθετῶν οὐ
κατάριμι πῶς ὕβριν, ἀλλὰ παραθρμανθεὶσ', ὀθ' ἡμᾶς εἰσία ξενόδοκος τῶν ἑταίρων
τις τῶν φιλίππου, ἔλκοιμι τὴ τειχῶν, καὶ λαβὼν ἐν τῇρα μαστιοῖ με πῶς αἰχμάλω-
τον γυναῖκα. ἀκοῶ εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ ἀειτοφάνης μου συνέκατεψεύσατο ἐπὶ
αἰσχρᾶς αἰτίας ἀδίκως ἀπὸ πολέμου αὖ. ἐάσατε οὖν αὐτὸν τοιοῦτον προσζόπαι ον
μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὡς τε σὺ μὲν ἀναστρέφεσθαι, καὶ πῶς μὲν ἐκκλησίαν καθαίρε
τε· σὺ δὲ τοῖς ψηφίσμασι δεῖ τούτου τὰς δυκὰς ποιήσασθε; καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυ
τικὴν ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε ἡσίοδος λέγει.

Decylus
Autocles
Aristides
Euphletus
Satyrus comicus hypocrita
Cephisensis
ἀμπελουργέω
Carro
Xanthias
Hesiodus

Ρ ολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπῶρα.
Ο ς κεν ἀλιφαίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.

σὺ δὲ πρὸς τοῖς εἰρηνικοῖς ἐπεῖν ἔτι βούλομαι εἰ γάρ που τίς ὄστι κακία κατ' αὐθρώ-
πους αὖ μὴ πρωτεύοντα τόδε τὸ τὴν ἀπολέξω, δημοσθένη, θανάτου τιμῶμαι ἀλλ'
οἶμαι πολλὰ, καὶ χαλεπὰ παρακαλουθεῖ τῷ κεινομένῳ, καὶ μεταπαλεῖ πῶς ψυχὴν
ἀφ' τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ὠδὶ τοὺς ὑπὸρ τῆς σωτηρίασ' λόγους. καὶ διαλογισμοὺ πα
ρέστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων, ὡς τε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς
αὐάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθέκασον
ὦ ἀθηναῖοι, ποῖον ἐτὼ ψήφισμα γράψασ' κείνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον
γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνασ' ὑπὸρ τῆς πόλεως σωθῆκας ποιησάμενος, ἢ τὶ τῶν δε-
δογμένων τόδε τὸ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψασ', ἢ τὶ τῶν δεξάντων ὑμῖν προσγράψασ'. ὀκ
ἤρεσκέ τοι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη; ἔπειτα οὐ τό τε αὐτὶ λέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ
νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἔπολύοτω ἵνες ἐκ τῶ πολέμου ἀφ' τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶ
δημοσίων προσόδων. νῦν δὲ πέπαυται. εἰρήνη γὰρ ἀρχαῖα οὐ φέρει. ἔπειτα οἱ μὴ, ὄκ
ἀδικούμενοι, ἀλλ' ἀδικοῦντες πῶς πόλιν, τι μωρήσουσι ἐν προσάντα τῆς εἰρήνης· οἱ
δ' ὠφελούμενοι τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γνωμένους ἐγκαταλείψετε. σωῆδον γὰρ
τοὺς παῦσασ' φιλίππῳ· κατεσκαμμένων τῶν σφῶν πόλεων, ὡς φησιν ὁ κατήπο-
ρος· καὶ τοίῳ τι κμηρίῳ δύναιτ' αὖ τις σαφῶς ὄστοι ἐπιδεῖξαι. ἐκλήθην μὲν γὰρ
ὠδὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων· ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ, καὶ σωδιειπνοῶντες, ζῶν
τοῖς ἀπὸ τῶν ἑλλήνων πρεσβείας οὐκ ἐλάττους, ἢ διακόσιοι· σὺ δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν
ἐτὼ διαφανὴς ἦν· οὐχ ὑπεστῶν, ἀλλὰ σωάδων, ὡς φησι δημοσθένης. οὔ τ' αὐτὸς παρὼν
οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παραχόμενος μαρτυρα. καὶ τῶγε δῆλος ἦν· εἰ μή γε
ὡς πέρ σὺ βίσ ζεροῖς προῆδον· οὐκοῶ εἰ μὲν ἐσίτων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς, εἰ δὲ ὀρθῆς
ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχεώντων σωῆδον μὴ τῶ
ἄλλων συμπρέσβεων ἐν παυαῖκ· ἡνίκα ὁ θεὸς μὴ ἐτιμᾶτο· ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδέξοω.
βυσέβοιν, ἀλλ' οὐκ ἠλίκοιν, καὶ δικαίως αὖ σωζοίμιν· ἔπειτα ἐτὼ μὲν δὴ ταῦτα ἀ-
νηλέητός τις ἐμὶ αὔτος. σὺ δὲ βυσεβὴς, ὁ τῶν συσσίτων, καὶ συασίτων κατήπορος· ὠ-
νείδισας δέ μοι, καὶ πολιτείασ' ἐμπληξίαν. εἰ πεπρεσβευκὼς πρὸς φίλιππον πρό-
τερον παρεκάλουν ἐπ' ἐκεῖνον τοὺς ἕλλωασ· καί τοι ταύτην εἰ βούλει πῶς κατηγο-
ρίαν, καὶ τῶν ἄλλων ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις· ἐπολεμεῖτε λακεδαιμονίοις,

d

Τιμῶμαι θανάτου κρινομένῳ
ἐφήνη ἀρχαῖα τὸ δέφ
ξένια

μὲν πρὸς οἱ λακεδαιμόνιοι συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φάσκοντας ἡμᾶς βαίους, καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε οἱ μαντινεῖς. ἐπολεμήσατε δρετεᾶται, καὶ θεμίσωνι, καὶ πάλιν ἐσώσατε, καὶ μυρίοις ἄλλοις, ἤδη τῶν ἑλλήνων οὐ τὰ κείρηνθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπαρίφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὴν κράτιστον, καὶ τὴν ἀρίστην, καὶ τὴν πόλιν. τὴν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; οὐ τῇ πόλει πρὸς τὴν παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὴν δὲ πονηρὸν κατηγορεῖν, τί χρὴ λέγειν, οὐ τοὺς καιροὺς ἀποκρυπτόμενον τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὴν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ θαρρεῖν, ἐᾷ γε δὴ ὡς οὐ τοῖς οὐ τυγχάνουσι, καὶ πιστεύσασι κέχρησται λόγοις, εἰς δικαστήρια γράφοντα μεθ' οὗ βούλοις ἐκφέρειν βῆς αὐτιβίλοις. ἔγραψας λόγον φορμίων τῷ σκαπτίζῃ χρήματα λαβών. δεῖν ὀβολὸν ἀπολλοδώρῳ τῷ τοῦδε τοῦ σώματος κεῖνον τὴν φορμίωνα. εἰσῆλθον εἰς δύσταμονοῦσαν οἰκίαν τὴν ἀριστάρχου τοῦ μόνου. ταύτην ἀπώλεσας, πρὸ λαβὼν τεῖκ τάλαντα τὴν ἀριστάρχου φόβῳ νῶν. τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια ἀπεστέρησας. οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἵν' προσοιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου, οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. ἀγὼ προσδέχεται δίκαιος ὅρῶ πονηρίαν. τοῦτ' ἔστιν ὁ προδότης, ἢ τὰ τοιαῦτα ὁμοία. ἐμνήσθη δέ που τοῦδε τῆς στρατείας, καὶ τὴν ἀκλόν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν. ἐτὸ δὲ οὐκ ἕνεκα τῆς τοῦ δυσλαστφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοούμενος, καὶ τοῦδε τοῦ πόνου ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. ποῦ γὰρ, ἢ πότε αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας παρελιπῶν, τίνδε τὴν μόβραν μνησθήσομαι. ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς πρὸ τῆς πόλεως τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη, καὶ τοῦτων ὑμῖν τοὺς σωτῆρας, καὶ τοὺς σωσαρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ' ἐβελθὼν στρατείαν τὴν οὐ τοῖς μέρεσι καλὸν μόνον, καὶ συμπαρατέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, ἢ τὰ ἄλλα βιάσθον ξένων τὴν εἰς φλιοῦντα παραπομπὴν, κινδύνου συμβαίνοντος ἡμῖν τοῦδε τὴν νεμάσθαι καλὸν μόνον χαράσσαν, οὔπως ἠτιωνιστάμην, ὥστε τοῦ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι. καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους, τὰς οὐ τοῖς ἐπιτυμίοις, καὶ τοῖς μόβεσιν ἐβῆλθον, καὶ τὴν οὐ μαντινεῖα μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως, καὶ τὰς εἰς βοῖωσιν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν οὐ ταμιῶσις μάχην οὐ τοῖς ἐπιλέκτοις οὔπως ἐκινδυνεύσαι, ὥστε καὶ στεφανωθῆναι τοῦ τῶν ἡγεμόνων, ἢ δεῦρο ἥκων πάλιν τοῦ δήμου, τὴν τε νίκην τῆς πόλεως ἐπαιβέλαβε, καὶ τὴν μνεῖαν τοῦ τῆς πανδιονίδος τὰ ξιαρχεῖν, καὶ συμπρεσβεύσαντες ἀπὸ στρατοπέδου μοι δεῦ εἰ καὶ τὰ τοῦδε ἐν γενόμενον κινδύνου, ὅδος ἐὰν ἀπαγγείλαντος, ὅλε δὲ ἀληθῆ λέτω, λάβε μοι τοῦτο τὴν ψήφισμα, καὶ κάλει τὴν μνεῖαν, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς τοῦδε τῆς πόλεως στρατείας, καὶ φωκίωνα τὴν στρατηγὸν μή πω συνήγορον αὐ μὴ βέβοις συνδοκῇ. ἀλλ' ὑπεύθυνον ὦ συκοφάντη μαρτυρεῖ αὐ ψεύσηται. ψήφισμα. μαρτυρία. ἀπαγγέλλω τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ἡμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τὰν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ὑμᾶς ἀπαντῶ χαίρειν τὴν τῆς σώματος σωτηρίαν. οὐ μισόδημος ὤν, ὡς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, ὁ δὲ δημοσθένους ὑμᾶς ἐὰν προγόνους μεμεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰσιν, ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βλαβμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν ἀρξάμενος μικρῶ δίεμι σαφέστερον. ῥόδιον ἡ δόξα ἡμῶν βεβόξεται μετὰ τὴν τοῦ σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὴν πέρσην, καὶ τῶν τειχῶν τοῦ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δὲ ὑπαρχούσης πρὸς λακεδαιμόνιους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα σωταρχοῦντες δὲ ὑπὸ τινων, καὶ καταστάντες πρὸς λακεδαιμόνιους εἰς τὸ πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες μυριάδου τὸ κίμονος πρόκηρυκεύσαμένου πρὸς λακεδαιμόνιους ὄντος πρόξενον, σπονδὰς τὸ πόλεμον πεντήκοντα ἔτεσι ἐποιήσαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τεσσαρεσκαιδεκα. οἱ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐπεχείρησαν ἐν πειραιῶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ὠκοδόμησαν. ἐκ δὲ τὴν ἡμεῖς πρὸς τοὺς ὑπαρχούσας ὁσαν πεπαυμεθα. τεσσαρεσκαίδεκα δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα. καὶ

Themisto athenienses

Phlionta

Orationem demosthenis pro phormione

Apollodorus

Aristarchus

Alcibiades

Demi

Temenidas

Vallos

Phocio

Pater. frater. & filij eschinis orat pro illius vita

Monet affectu

θα. καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἑξότας σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ τοῖς δόποιοῦ μετείχον, πάλιν πρὸς αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατεστήκεμεν. καὶ ταῦθα ἐκ ὀλίγα βλαβόντες τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν. ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα ἠγάγομεν. ἢ ἐν δήμου ὑψηλοῦ ἥρων. χίλια μὲν ἢ τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ἐκ δὲ τεσσαρεσκαίδεκα ἔτεσι ἀναπτησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ὠκοδομήσαμεν. χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν. καὶ ἑξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίθη, καὶ ἐν δήμου οὐδεὶς ἀνεχέρισε καταλύσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον δεῦρο μεταρέσαι πεισθέντες κατεστῆναι, καὶ τὴν χώραν νεμηθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν τερπθέντες εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ ἐθησάμεθα δεῦρο νικίου τοῦ νικηράτου. καὶ πάλιν οὐ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἐπτακοσία χίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν δεῦρο τὴν εἰρήνην ταύτην. τεσσαρεσκαίδεκα δ' ἔκ τεσσάμεθα τολοίμου καὶ οὐ τελεῖς οὐκ ἐλάττου ἢ τεσσαρεσκαίδεκα. φόρος δ' ἢ μὲν κατ' οἰκίαν ἐν προσῆκε τολέου, ἢ χίλια, καὶ διακόσια τάλαντα. ἢ χρεόννησον, καὶ νάξον, ἢ τὴν δοῦσαν εἴχομεν, τολείσας δ' ἀφικίαν οὐ τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν, ἢ ὁσαῦτα ἔχοντες τάλαθα πόλεμον δ' ἀργείους πρὸς λακεδαιμονίους ἐβηνέγκαμεν πεισθέντες ὑπ' ἀργείων. καὶ τελευτῶντες ἐκ τῆς τῶν ἡρώων ἀναμαχίας εἰς φρουραὶ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τεσσαρεσκαίδεκα ἐκπέσαμεν, οὐκ εἰρήνην ἠγησάμενοι. ἀλλ' ἐκ προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως πολιτευθέντες, καὶ τὸ δήμα κατελθόντος ἀφ' φυλῆς, ἀρχίνου, καὶ θρασυβούλου προστάντων τὸ δήμου, καὶ ἢ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ὅρκον ἡμῖν κατεστησάντων. ὅθεν σοφοτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι. καὶ ταῦθα ἀνάφθοντος τὸ δήμου, καὶ πάλιν ἐβαρχῆς ἰαύσαντος ἄνδρωποι παρέγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ ἐφυσσῶν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι καὶ πόλεμον ἐκ πόλεμου πολιτευόμενοι, οἱ μὲν εἰρήνην τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους, καὶ λίαν ἐξείαν ὀρεθιζόντες, οἱ δὲ τοῖς πολέμοις ὀπόλων οὐκ ἀπόμενοι, ἐβεπτεσαὶ δὲ καὶ ἀποστολῆς γινόμενοι, παν δοτριούμενοι δὲ ἐβ' ἑτεραῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας εἰς τοὺς ἐαάτους ἡμῶν κινδύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην ἢ δημοκρατία σώζεται. σωματωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολεμίοις ἐξ ὧν ὁ δήμος καταλύεται. οὗτοι νῦν ἐπὶ τὸ συγγραφόντες ἤκουσι. καὶ φασι μὲν ἐν φίλιππον τὴν εἰρήνην πρίαθαι, καὶ προσλαβεῖν τὰ τῆς σωθήκας ἡμῶν ἅπαντα. ἢν δ' αὐτὸς ὅρκον εἰρήνης αὐτῷ συμφέρουσαν ταύτην παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡσ προσβεβλῆν τὴν κρίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐχθρὸν τὴν φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν τῶν ὅλων λόγων κύριον τὰς τῶν ὅρκων προσδοκίας ἅπαν τοῦσι. ἐν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν ἐπαινέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς προσβεβλῶσας μόνος τὰς βυθαύας δίδωμι. καὶ μοὶ μὴ ὁ συνδεσόμενοι πάρεισιν ἡμῶν. πατὴρ μὲν οὖ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέξῃδε. ἀδελφοὶ δὲ οἱ διαζυγέντες ἐμοῦ, ζῶ οὐκ αὐ προσέλοιτο. κινδεσαὶ δὲ, καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τοὺς κινδύνους οὔπω σωιῶτα. ἐλεεινὰ δ' ἔτι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν. τοῦδ' ὧν ἐτὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω πολλὴν πρόνοιαν ποιήσαθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, μὴ δ' αὐαίσθω, καὶ γυναικείῳ αὐθρώπῳ τὴν ὀργὴν παραδοῦναι.

παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω σῶσαί με πρῶτον μὲν τοὺς θεούς. δεύτερον δὲ ὑμᾶς τοὺς τὴ ψήφου κυρίους, οἷς ἐτὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορημένων εἰς μνήμιν ἦ. τὴν ἐμὴν ἀπολόγημα. καὶ δέομαι σῶσαί με. καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι παραδοῦναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρου ἐσὶ παίδων ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς τοῦδὶ τοῦ πολοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν δεῦ τῆς τοῦδὶ τίμαρχον κρίσεως ἀειμνήστως παρακέκληκα. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέ

Andocides

Nicias

Niceratus

Archinus

Thrasybulus

Breuis commemoratio status athenienseū post bellū medicū

Bellū aduersus argiuetas

Notius murus

Macro tichos

Bellū ab athenienibus ob megarenses susceptum

Bellū ob argiuos susceptū ab athe.

ἀναμαχί

Phyle

ἀναφθέντος

πρέσβεσταοι

ἀστοζόλης

χημαι, πολὺ μὲν τύχην ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῖς μετείοις ὑμῶν ὅμοιος, οὐδὲ τοῖς πολιτικοῖς αἰτῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ σωτηρικῶς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν πολὺ σωτηρίαν, μεδὲ πόσης δύνοιαν τῇ πόλει προθυμικῶς, καὶ μόνος ὑπομένας ἐν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς οὐ δοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θαύμδος δεινόν· ἀλλ' ἡ τοδὲ πολὺ τελδιπολὺ ὕβρεις φοβερά· πῶς δὲ οὐκ οἰκτὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπιτελῶντος, καὶ τοῖσ ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκούσαι. ἀλλ' ὅμως τετόλμηται, δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐγράφη, οὐ τοῖς ὑμετέραις δίατειβαῖς βεβίωται. οὐδεὶσ ὑμῶν δεῖ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατείδος καὶ τηλόρου τυχὼν οὐ φῆς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις· δεῖ ὑπεύθυνος ὢν αρχῆς ἐκινδύνευσα μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐπὼ γὰ ὦ ἀνδρεσ ἀθηναῖοι τὸ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τὸ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη· ἡ σωεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ βαρβαρῷ. ὃς ὅτε ἰδρῶν, οὔτε ωτυνδῶν, οὔτε ζαπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς ἐν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀντροῶτασ ἐκφοβῶν ἢ κὶ ψευδῆ σωτάξασ καθ' ἡμῶν καταγορίαν. ἐαὶ δῶν ἐθελήσητε σώζειν τοὺς τ' ἐρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρασ ἀδείασ σωκατωνισάς, πολλοὺς δοιθοὺς λήψεται ὁ τῆσ πόλεως συμφόρον. καὶ μινδιωδυεῖν ὑπὸρ ὑμῶν ἐρίμους. Γαρακαλῶ δὲ δύβυλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν σωήγορον. φωνίωνα δ' ἐκ τῆ ῥραστηῶν, ἅμαχῆ καὶ δίκαιοσύν διεκινοῆτα πάντων. ἐκ καὶ τῶν φίλων καὶ τῆ ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, ναυσικλέα. καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἷς πισνὶ ἐπὶ κέχρημαι. καὶ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὴ δυμάτων μετέχημαι. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται. ὁ δὲ σῶμα τοὐμὸν ἤδη παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐπὶ, καὶ ὁ νόμος. τοδὲ αἰσχίνου.

Ο τι ἡδιωὴ ἦν νικῆσαι πολὺ καταγορίαν δύβούλου σωκατωνισαμένου καὶ τὰ τῆ δημοδένους οὐ τῷ σωῆσαι τοὺσ δικαστὰς ἀνασῆναι, ἐπὶ τῆ δημοδένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμον καὶ δεῖρ οὐ δοῖς δημοδενικοῖς. σωέδη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατείδος ὕδρον δεῖ ὁ καταγορῆσαι τῆ ψηφίσματος τῆ ὑπὸρ τῆ δημοδένους, ὡς παρανόμα, καὶ ὁρίσαντος ὁ πρὸς τιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐὸ παρανόμον, καὶ ἡτῆθήσεσθαι, καὶ δεῖ ὁ μὴ δύνασθαι καταβαλεῖν πολὺ δίκλω, ἵν αὐὸς ὦσι φυγῇ χρησαμένω, ὡς καὶ δεῖρ ἔγνωμον οὐ τῷ ὑπὸρ τῆ σεφάνου. φυγὼν δὲ πολὺ πατείδα, καὶ θελήσασ ἀνελθεῖν πρὸς ἀλέξανδρον, μαθὼν τοδὲ τῆς αὐτῆ τελδυτῆς, καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τοὐτου διαδόχων εἰς ῥόδον ἐπλδυσε. καὶ ῥοδιακὸν δίδασκαλεῖον σωέστησε. παι δίδωντε οὕτω τοὺς νέουσ, καὶ τοῖς τελδωτέροισ αὐσρόσιν αὐαγινώσκων ἓν λόγον ἐν κατὰ κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τῆ δημοδένουσ, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐκεῖ τούτῳ, καὶ δρῶ πώμενος παρ' αὐτῶν πῶς ἐκεῖ τοιούτῳ λόγῳ ἡῆται, ἀπεκρίνατο· θαυμάζετε πῶς ἡῆται, καὶ δὸ κ ἠκούσατε ὑμεῖς τῆ θηρίου ἐκείνε· θηρίον γὰ αὐὸν ἐκάλε, δεῖ ὁ δέ νὺν τῶν δόπων, καὶ ἀνελεῖν μον· λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένασ μελέτας, καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐὸς πρῶτος ἐκεῖσε εὗρεν ἐν τῷ ῥοδιάζειν.

Ζ μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ φαληρεύς φησι, σωκράτους τῆ φιλοσόφου, εἰθ' ὕσδρον πλάτωνος, ὡς δὲ καικίλιος, καὶ ἰδομενεύς, καὶ δρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τοὐτων τῶν αὐσρῶν μαθήσεως χάριν· φασὶ γὰ ὡς ὅτι οὐδὲν τῆ χαρακτῆρος τῆ πλατωνικοῦ σώζει. οὔτε ὁ ἀκριβὲσ, καὶ καθαρὸν, καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνεῖα πῶς ὅλη αὐτῆ ἡ ἰδέα τῆ λόγου. καὶ ἄτοχος μὲν, καὶ προπετὴς, καὶ δυχερῶς ἐὰν ὁ λοιδορεῖν ἀιχρῶς, καὶ ἀπρεπῶς ῥήθεν ὀβγομένη. ἔχουσα δέ τι δυφυὲς, καὶ δύκατον, καὶ δι' αὐ γένοιτο τινι ἐκ φύσεως, καὶ μελέτης ἀφανοῦς.

Οὐ γὰρ θάνατος αἀλ' ἀπὸ τὴν τοῦ αὐτὴν ὕβρεις φοβερά

διαπηφίσθαι

σωεκλήρωσε

Cubulus
Phocio
Hauficles

Finis Orationis

Cur a patria exulauit aeschines

Demosthe

πρέσιμον

Aeschines ludi aperuit rhodi

Mirandum quo pacto uictus sum qa ipsam bestiam no audistis

Declamationes ab aeschine primũ inuentae rhodi p minuũ ocium

Contra aeschinis characterẽ

Demetrius phalereus
Socrates
Plato
Cæcilius
Idomeneus
Hermippus

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἀθηναῖοι, καὶ πολὺ παράπαξιν, ὅσην γεγένηται, καὶ τοὺς κατὰ πολὺ ἀπραὰ δέησεις, αἷς κεχρῶταί τινοδε, τοδὲ τὰ τὰ μέτεια, καὶ τὰ σωνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐτὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δίδυτδρον ὑ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων, καὶ τῶν δικαίων. ἐβουλόμην μὲν οὖν ὦ ἀθηναῖοι, καὶ πολὺ βουλοῦ τοὺς πεντακοσίους, καὶ τὰς ἐκκλησίασ τοδὸ τῶν ἐφεσῆκότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ σόλων τοδὲ τῆς τῶν ῥητόρων δυκοσμίασ ἰσχύειν· ἵνα ὀβῇ πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν ὡς πρὸ οἱ νόμοι κελδύουσι σωφρόνως ἐὰν ὁ βῆμα παρελδόντι, ἀνδ θορύβου, καὶ ταραχῆς ὀβ ἐμπειρίασ τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλδύειν. δίδυτδρον δ' ἤδη, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἐν βουλόμενον καθ' ἡλικίαν χωρεῖς, καὶ οὐ μόρεα τοδὲ ἑκάστου γνώμλα ἀποφαίνεσθαι. οὔπω γὰ αὔ μοι δοκῇ ἥτε πόλις ἀρίστα διοικεῖσθαι, αἵτε κρίσεις ἐλάχιστα γίνεσθαι· ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότδρον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν· νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τινοδε ἁλίωσ παρανόμους γνώμασ, καὶ ταῦτα ἔτδροί τινοδε τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τῆ δικαιοτάτου δόπου λαχόντες προεσῆδυ, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι, αὖ δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεσῆδυειν, καὶ τὰς ὑμετέρασ χειροτονίασ ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, δεῖρ οἱ πολὺ πολιτείαν οὐκ ἔστι κοινῶν, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγούμενοι εἶναι, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτασ, καὶ δωασταίασ ἑαυτοῖς τοδὲ ποιοῦντεσ τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κείνουσιν σεσόγκασι τὸ κάλλιστον, καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν σὺ τῇ πόλει· τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τοδὸ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων; καὶ πάλιν οὐ μόρεα τ' ἄλλων ἀθηναίων, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίασ οὐκ ἔτι κρατεῖν δύνασται οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' οἱ πρυτάνεσ· οὔθ' οἱ πρόεδροι, οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλή· ὁ δὲ κατὰ τὴν μόρος τῆς πόλεως. Τοὺ τῶν δ' ἐχόντων οὕτωσ, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει ποιούντων ὁ ὁρίους αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, οὐ ὑπολείπεται μόρος τῆς πολιτείασ, ἔτι κατὼ τυγχάνω γνώσκων αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ τούτασ καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύοιστ' ἐπιτρέψετε, προλέτω ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν τῆς πολιτείασ τοσὶ παραχωρήσαντες. Εὖ γὰ ἴστε ὦ ἀθηναῖοι, ὅτι δεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦσι δ' αἱ μὲν τυραννίδοε, καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς δόποις τῶν ἐφεσηκότων, αἱ δὲ πόλεσ αἱ δημοκρατούμεναι δοῖς νόμοις τοῖς κειμένοισ· μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴ παρανόμων δικάσων, σὺ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλῃ πολὺ ψῆφον φέρειν τοδὲ τῆς ἐαυτοῦ παρρησίασ· δίοπερ καὶ ὁ νομοθέτης τὸ πρῶτον ἐπαξε σὺ τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ· ψηφοῦμαι κατὰ δοὺς νόμουσ. ἐκεῖνό γε οὐ εἰδῶσ, ὅτι ὅταν διατηρῆσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται, καὶ ἡ δημοκρατία· ἃ χρὴ διαμνημονεύοντασ ὑμᾶς, μισεῖν τοὺς τὰ παρανόμα γράφοντασ. καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον τοδὸ μέγεθεσ, καὶ τοῦθ' ὑμῶν ἐν δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαρεῖσθαι. μήτε τὰς τῶν στρατηῶν σωηγορίασ, οἳ ἐπὶ πολὺ ἤδη χρόνον σωδρομῶτόσι τοσὶ τῶν ῥητόρων, λυμαίνονται πολὺ πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀναβιβαζόμενοί τινοδε ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων παρανόμων πολιτείαν πολιτευόμενοι. ἀλλ' ὡσπὸρ αὐ ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθεὶν πολὺ τάξιν λιπεῖν, ἵν' αὐ ταχθῇ σὺ τῷ πολέμῳ, ὅτπω καὶ ναῦ αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν πολὺ τάξιν, ἵν' τέταχθε τοδὸ τῶν νόμων φύλακοδ τῆς δημοκρατίασ τήνδε πολὺ ἡμβρᾶν.

Καὶ κεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι ναῦ ἅπαντεσ οἱ πολῖται παρακαθέμενοι πολὺ

πρασκευὴν
ὑβρίζειν

Solo

Tribus. decima ps urbis
νόμοι
πρυτάνεσ
πρόεδροι
προεδρεύουσα φυλή
Politiæ tres
Tyrannis
Oligarchia
Democratia

πόλιν ὑμῶν, καὶ τοὺς πολιτείαν διαπιστεύσαντας, οἱ μὲν πάρεισι, καὶ ἐπακούουσι τῶν δὲ τῆς κρίσεως, οἱ δὲ, ἀπεῖσιν ἐκεῖ τῶν ἱδίων ὅρκων, οὓς ὀμόσαντες μεμνημένοι, καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν κτησιφῶντα, καὶ παράνομα γράψαντα, καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε ὦ Ἀθηναῖοι τοὺς παρανόμους γνώμας· βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὸν δημοκρατίαν· κολάζετε τοὺς ὑπεναντίος τῷ νόμῳ, καὶ τῇ πόλει, καὶ τῷ συμφέρον τι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους· καὶ ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν, ἀκούετε τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, οὐ διὰ ὅτι δίκαια, καὶ δίκαιον, καὶ συμφέρον τι ὑμῖν αὐτοῖς ἀκούσεσθε, καὶ πάσῃ τῇ πόλει. τοῦδε μὲν οὖν τῆς δίκης κατηγορεῖ ἀστεῖος μοι ἐλπίζω προειρῆσθαι, τοῦδε δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κεῖται τοῦδε τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς ὁ ψήφισμα δεῖν τυγχάνει γεγραφὼς κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. οὐ γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀρχόντες πινὸς τὰς μεγίστας ἀρχὰς, καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ διωροδοκοῦντες τοιούτων, προσλαμβάνοντες τοὺς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας, καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου πόρρωθεν, προσκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις, καὶ κηρύγμασιν, ὥστε οὐ τοῖς εὐθύνας τῶν ἀρχόντων εἰς τὸ μεγίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους· νῦν δὲ ἔτι μᾶλλον τοῦτο διαπεπόνηται· πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύνων ἐπαινοῦσι τοῦτο κλέπτειν τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες, ἐξελεγχόμενοι δὲ φεύγουσιν ἐκ τῶν διαστηρίων, εἰκότως· ἠχαίνοντο γὰρ οἶμαι οἱ δικασταὶ, εἰ φανήσονται ὁ αὐτὸς αὖθις ὢν τῇ αὐτῇ πόλει τυχὼν δὲ καὶ ὢν τῷ αὐτῷ οἴκῳ τῷ πρώτῳ μὲν ὥστε ἀκατορθούμενος ὢν τοῖς ἀκούσιν, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ δικαιοσύνης τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ. ὁ δὲ αὐτὸς αὖθις μικρὸν ἐπιχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ διαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς· ὥστε ἠσχημάτιζοντο τὸν ψήφον φέρειν ὦ δικασταὶ, οὐ τοῦδε τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ἕνεκα τῆς αἰσχύνης τοῦ δήμου. καὶ πολλῶν δέ τις τοῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα· ἐν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑπεύθυνος μὴ στεφανοῦν· καὶ ταῦτα οὕτως οὐ προκατειληφότες τοῦ νομοθέτου, εὔρωμεν κρείττονος λόγοι τῶν νόμων, οὓς ἐμοὶ τις ὑμῖν δρᾷ, λύσετε ἐξαπατηθέντες· τοῦτον γὰρ πινοῦν τοὺς ὑπεύθυνος στεφανοῦν τῶν πρὸς τοὺς νόμους, οἱ μὲν, φύσει μέτοικοί εἰσιν, εἰ δὴ τις δεῖ μέτοικος ἐκεῖ τὰ παράνομα γραφόντων, ἀλλ' οὐκ προβάλλονται κατὰ τὸ τῆς αἰσχύνης· προσεγράφουσι γάρ τι πρὸς τὰ ψηφίσματα στεφανοῦν ἐν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον, καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῶ· καὶ ἡ μὲν πόλις δ' ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνουσι γὰρ ἐπαίνοις, καὶ στεφάνοις αἱ εὐθύναι· ὁ δὲ ψήφισμα γράφων οὐδὲ κινδυνεύει τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι ἐγγράφει μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμαρτήκασι. κτησιφῶν δὲ ὦ Ἀθηναῖοι ὑπόρρησις ἐν νόμον ἐκ τοῦδε τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὸν προφάσιν, τοῦ ἕνεκα ἀρχῶν προεῖπον ὑμῖν αὐτῶν, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι, γράφει μεταξὺ δημοσθένους ἀρχόντα στεφανοῦν· λέξουσι δὲ ὦ Ἀθηναῖοι καὶ ἕτερόν τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρχῶν εἰρημένῳ· ὡς ἀρκεῖ ὅσα τις αἱρεῖται ὧν πράττει κατὰ ψήφισμα, ἐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή· ἀλλ' ἐπιμέλειά τις, καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσι τῷ θησείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν τὸν ἀρχὰς ἱππάρχους, καὶ ἱππάρχους· καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀρχὰς· τὰ δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προστάγματα κατὰ ψήφισμα· ἐπὶ δὲ τοὺς λόγους τοὺς ὑπὲρ τῶν, νόμον ὑμέτερον παρέξομαι· ἂν ὑμᾶς ὀνομοθετήσατε λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις· τὸν ὃ διαρρήδην γέγραπται, τὰς χειροτονητὰς φησὶν ἀρχὰς ἁπάσας τὸν ἐπειλαβὼν ἐνόματι ὀνομοθέτης, καὶ προσεῖπεν τὸν ἀρχὰς ἁπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ· καὶ τοὺς ἐπιστάτας φησὶ τῶν δημοσίων ὅρκων. ἔστι δὲ ὁ δημοθένης τειχοποιὸς ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ὅρκων· καὶ πάντας ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως τέλεον ἢ τειχέων θήμορας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων, οἱ δὲ τῶν ὅρκων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου τὶ τοῦδε κελεύει

κελεύει

Ctesiphó contra leges rogatione tulit de demosthene coronando

προφάσιν

ἀρχὴ

ἐπιμέλεια

διακονία

προφάσις

κελεύει ποιεῖν; οὐ διακονεῖν· ἀλλ' ἀρχειν δοκιμασθέντας ὑπὸ τῷ δικαστηρίῳ· ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθέντες ἀρχουσι, καὶ λόγον καὶ εὐθύνας ἔγραφεν πρὸς ἐν γραμματέα, καὶ τοὺς λογιστὰς καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κελεύει· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς ὑμῖν ἀναγνώσεται.

Νόμοι. ὅταν τινὶ ὦ ἀθηναῖοι ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗ τοι προσαγορεύσι πραγματείας, καὶ ἐπιμελίας, ὑμέτερον ὅρκον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν, καὶ αὐτὰ τὰ ἐν νόμον πρὸς τὸν τούτων ἀναίδειαν· καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ πρὸς δέχεσθε κατοῦργον σοφιστὴν οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ αὐτὸς ἄμεινον λέγει παράνομα γεγραφὼς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τυγχάνει. καὶ γὰρ ὦ ἀθηναῖοι τὸν αὐτὸν φεύγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφῇσιν ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὸν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναιδείᾳ· πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν φησι δημοσθένης, βραχέα βούλομαι προσειπεῖν· λέγει γὰρ οὗτος, τειχοποιός εἰμι· ὁμολογῶ· ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν· καὶ τὸν ἀργὸν μεῖζον ἐξείργασται· τίνος οὖν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μή τις δεῖ βουλόμενος εὐθύνη· πρὸς δὲ ταύτην τὸν πρόφασιν ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια, καὶ συμφέροντα. οὐ γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὔτως ἀρχαία οὖσα, καὶ τηλικαύτη τὸν μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος, τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσελθόντων· διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον μὲν ἐκ τῶν παραδόξων, οἷ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὰς ἱερείας, ὑπεύθυνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χωρεῖς ἐκείνους κατὰ σῶμα τοὺς τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς ἀρὰς τοῦδε ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀρωμένους· καὶ ἐ μόνον ἰδία, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη· εὐμόλπιδας, καὶ κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, πάλιν τοὺς τεταραχοῦ ὑπεύθυνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀφ' ὧν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένας, βραχέα δ' κατατιθέντας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀπιδιδόντας δ' ὑμῖν τὰ ὑμέτερα· ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς πόλιν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν· ἐ τοίνυν μόνοι οἱ τεταραχθεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει σωτηρίων τοῦ πόλιν τὸ δικαστηρίων δρκτῆ ψῆφον, πρῶτον μὲν τὸν πόλιν πόλιν ὁ ἀρεόπαγος πάλαι ἐγράφεν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι καὶ τῶν ἐκεῖ σωθρωπῶν, καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν τοῦ τὴν ὑμετέραν ψῆφον· οὐκ ἄρα σεφανοῦσθαι τὴ βουλὴ ἢ ἐξ ἀρέου πάγου, ἐδὲ γὰ πότερον αὐτοῖς ἐστιν· ἐκ ἄρα φιλοτιμοῦται· πάνυ γε· ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐὰν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ· ἀλλ' ἐὰν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες ὀρθῶς ζυφῶσι. πάλιν τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίας ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης· καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπεύθυνοις, ὥστ' εὐθέως ἀρχόμενος τῶν νόμων λέγει· ἀρχὴν ὑπεύθυνον φησι μὴ ἀποδημεῖν· ὦ ἡρακλεῖς· ἐὐλαβοῖ αὖ τις, ὅτι ἥρξα μὴ ἀποδημήσω; ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις, ὁρασμῷ χρήσῃ· πάλιν ὑπεύθυνον ἐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιδρῦν· οὐδὲ αὐτὰ θήμα ἀνατεθῆναι, οὐδὲ ἐκ ποίητον γενέσθαι· οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἄλλα πολλά· οὐ δὲ λόγῳ ἀνεχυράζῃ τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης, τοὺς τῶν ὑπεύθυνοι, ἕως αὐ λόφον ἀποδῶσι τῇ πόλει. ναί· ἀλλ' ἔστι τις αὔθρωπος ὃς ὅτι εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων, ὅτ' ἀνήλωκε· προσῆλθε δὲ πρός τι τῶν κοινῶν, καὶ δεῖσθαι ἀφορεῖν κελεύῃ λόγον πρὸς τοὺς λοιπούς, καὶ πῶς ὅγε μηδὲν λαβὼν, μὴ δ' ἀνηλώσας ἀποίσει λόγον τῇ πόλει, αὐτὸς ὑποβάλλῃ, καὶ διδάσκῃ ὁ νόμος, ἀ χρὴ γράφειν, κελεύῃ γὰρ αὐτὸν δεῖσθαι ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως, οὔτ' ἀνήλωσα· ἀνόθωσον δὲ καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέταστον ἀδὲν ὅστι τῶν ἐν τῇ πόλει· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων. Νόμοι. ὅταν τινὶ μάλιστα θρασυνῆται δημοσθένης λέγων, ὡς δεῖ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ἐκεῖνο αὐτῷ ἐχλῶσι ὦ δημόσθενοῦ· ἐᾶσαι ἐν τῶν λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸν πάτερον καὶ νόμον κήρυγμα οὕτω, τὶς βούλεται κατηγορεῖν, ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν,

Lex retheto ide dice redebent fin min ſtandú eſt a lege

eumolpide

Ceryces

Μαχαιρόσαντας

σωθρωπῶν

senatus areopagi

senatus quingentorum

καθιδρῦν τὴν οὐσίαν

ὡς οὐκ ἐπιδέδωκασ', ἀλλ' ἀφ' πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς πλὴ τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν μικρὰ κατέθηκασ' δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς. μὴ ἀφ' παίζε πλὴ φιλοτιμίαν. μὴ δὲ ἀβαιροῦ τῶν δικαστῶν τοὺς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. μὴ δ' ἔμπροσθεν τῆ νόμων ἀλλ' ὤσθ' ὁς πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ πλὴ δημοκρατίαν. πρὸς μὲν οὖν τὰς κοινὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δὲ ὄντως ὑπεύθυνος ὁ δημοσθένης ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἀρχὼν, μὲν πλὴ ἀδὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. ἀρχὼν δὲ πλὴ τῶν τειχοποιῶν οὐδὲ τρόας δὲ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' ὁθωύας δεδωκώς. ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καί μοι ἀνάγνωθι ἀδὶ τίνος ἄρξαντος, καὶ ποίου μηνὸς, καὶ σὺ τίνι ἡμέρᾳ, καὶ σὺ ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη δημοσθένης, πλὴ ἀρχὴν πλὴ ἀδὶ τῆ θεωρικῶν, ὅτι μεσοῦντα πλὴ ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. ἀνεγίνωσκε. Διάλογος τῶν ἡμερῶν. Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔτι πρόσαντρόω τούτου δείξαιμι, δικαίως αὐ ἀλίσκοιτο κτησιφῶν. αἱρεῖ τ' αὐτὸν οὐχὶ κατηγορία ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. πρότερον μὲν τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι αὐτὴ γραφὴ λῶ χειροβουνηρὸ τῆ πόλει. ὅσ' κατ' ἐκείνην πρυτανείαν ἀπολογίζεσθε τοὺς προσόδους τῶ δήμω. δεῖ δὲ πλὴ πρὸς βουλευτὴν ἐλθομένῳ πίστιν, ὑμῖν οἱ ἀδὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροβουνημένοι, ἤρξαν μὲν πρὶν, ἢ τὸν νόμον νομοθέτημονος νόμον γενέσθαι πλὴ τῶ αὐτὴ γραφέως ἀρχὴν, ἦρχον δὲ πλὴ τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωσοίων ἀρχὴν. καὶ συνδυοῖν λῶ ὠκοδόμουν. ἡνίκα δὲ καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ ἀγῶνα πλὴ ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο ὑμῖν ἀναλέξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης ἐάν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, ἀξιοῖ νῦν οὐκ ἐξ πρὶν αὐ λόγους, καὶ εὔθυνας δῶ στεφανοῦν. ὁ δὲ κτησιφῶν δημοσθένῳ ἐν συλλήβδην ἁπάσας τὰς ἀθλώσεις ἀρχὰς ἄρξαντα, οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι. ὡς τοίνυν κὴ πλὴ τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, ὅθ' οὗτος ἐ πλὴ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα διοικεῖν ἔλαβε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων ὑμῖν αὐ ἐν δημοσθένην, κὴ κτησιφῶντα μάρτυρας παρέξομαι. ἀδὶ γὰρ χειρόνδυο ἄρχοντος θαρσηλιῶνος μηνὸς δυοῖν δέοντος ἑκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφισμα δημοσθένης, ἀγορανὸ ποιῆσαι τῶν φυλῶν σκιροφοριῶνος δυοῖν δέοντος ἑστιαμένου, καὶ τεῖχη, καὶ ἐπέταξεν αὐ τῶ ψηφίσματι ἑκάστης τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ὅρων ὧδὶ τὰ τεῖχη, καὶ τὰ μίας, καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵνὴ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώματα. παρ' ὧν ἔμελλε τῶν αὐτὴ λομένων λόγον ἀπολήψεσθαι. καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ψηφίσματα. Καὶ ἀλλ' αὐτὴ δὶ ἀπολέκει πρὸς τοῦτο εὐθέως λέγων, ὡς ὅτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, οὔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῶ δήμου, καὶ πλὴ τούτου δημοσθένης μὲν, καὶ κτησιφῶν πολλὰ ποιήσουσι λόγον. ὁ δὲ γενόμενος βραχὺς, καὶ σαφὴς, καὶ ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας, μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι.

ἔστι γὰρ ὦ ἀθηναῖοι τῶν πλὴ τὰς ἀρχὰς εἴδη τέτα. ὧν οἱ μὲν κὴ πᾶσι φανερώτατον, οἱ κληρωτοὶ, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρξαντες. Δεύτερον δὲ, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῆς πόλεως ὑπὲρ τεσσάρων ἡμέρας, καὶ οἱ τῶν δημοσίων ὅρων ἐπίσκοποι.

τρίτον δ' ἐν τῶ νόμῳ γράφεται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας διαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμαθέντας. ἐπειδὰν δὲ ἀφέλῃ τίς τινὸς τῶ δήμου κεχειροτονημένους, κὴ τοὺς κληρωτοὺς ἄρξαντας, καταλέπεται, ὃς αἱ φυλαὶ, κὴ αἱ τετταρεσκαιδεκάδες τοὺς ἀρετοῦς ἄρξαντας ἕ. τοῦτο γίνεται, ὅταν ὡς πρὸ νεῶ ἐπιτάχθῆ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ὀρύττεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶ τῶ νόμων μαθήσεσθε. Νόμοι. ἀνεγνώσθη δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι, ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶ φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμαθέντας ὑπὸ δικαστηρίῳ. ἢ δὲ πανδιονὶς φυλὴ ἄρχοντα, κὴ τειχοποιὸν ἀπέδειξε δημοσθένῃ. ὃς ἐκ τ' διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει, μικρὰ δεῖν δέκα τάλαντα. ἕτερος δὲ ἀπαιτεῖ νόμος, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν.

πρόφασις . excusationes . pretextus . Allegationes

Demosthenis magistratus duo

θεωρικὴ ἀρχὴ

ἀπογραφεύς

πρυτανεία

Cubulus

ἀποδεκτῶν

Hegemo

συνοδηγήσω

διοικήσεις

ὑπεύθυνος

διαστηρίων ἡγεμονίας

Chærödas

Vau . pro eo videtur accipe quod demosthenes & Aristides & alij . ἢ ἢ . Sic paulo ante

Magistratuũ genera tria

φυλαί

Tritytes

δῆμοι

Panchionis tribus demosthenẽ prefectũ instaurando eũ muroru elegit.

φανοῦν. ὑμεῖς δὲ ὁ μὲν μόνος κατὰ τοὺς νόμους ψηφίεσθε. ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς, ἐπεισδὺν δῶ λόγον, καὶ εὔθυνάσ', εἰτὼ δὲ ἐξελέγξω τὸ παρανόμον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς ἀπτιλίκουσ παρεχόμενος. πῶς οὖν ἄν τις τοιοῦτον ἕτερον ἐπιλέξειεν ἄνθρωπον παρανομήματα γεγραφότα; ὡσ' οἶμαι κὴ πλὴ ἀνάῤῥησιν τῶ στεφάνου παρανόμως αὐ τῶ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τῶ θ' ὑμᾶς διδάξω. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύῃ, ἐὰν μὲν τινα στεφανοῦν βουλὴ, αὐ τῶ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δ' ὁ δῆμος, αὐ τῆ ἐκκλησίᾳ. ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. καί μοι λέγε τὸν νόμον. Νόμος. οὗτος ὁ νόμος ὦ ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. ἀ γὰρ δίκαιον ὤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὰ ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν αὐ αὐτῆ τῆ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τῶ δήμου, καὶ μὴ ὀρολαβεῖν αὐ τοῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως. ὁ δὲ κτησιφῶν, πῶς; ἀνεγίνωσκε τὸ ψήφισμα. τὸ ψήφισμα. ἀκούετε ὦ ἀθηναῖοι ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει αὐ τῶ δήμῳ αὐ πυνθάνῃ τῆ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττεσθαι, τὸν ὑπὸ τῶ δήμου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ, μηδαμοῦ, κτησιφῶν δὲ αὐ τῶ θεάτρῳ τοὺς νόμους μόνον ὑπερβάς, ἀλλὰ κὴ τὸν τόπον μετενεγκών, ἐδὲ ἐκκλησιαζόντων ἀθηναίων, ἀλλὰ διαγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἀναντίον τῶ δήμου, ἀλλ' ἀναντίον τῶν ἑλλήνων, ἵνὴ μὴν σωθῶσιν, οἱ ἄνδρα τιμῶμεν; οὕτω τοίνυν ὑπεριφανῶς παρανόμα γεγραφὼς παρατεθεὶς μετὰ δημοσθένους ἐποίησε τὸ χαστὸ τοῖς νόμοις. ἃς ἐτὼ δηλώσω, κὴ προσεῤῥῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. οὗτοι γὰρ ὡς μὲν ἐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ἐν τῶ τῶ δήμα στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐκ ἔξουσι λέγειν. οἷσιοῖ δὲ εἰς πλὴ ἀπολογίαν ἐν διοιουσιακῶν νόμον, καὶ χρήσονται τῶ νόμα μορίῳ τινὶ κλέπτοντες πλὴ ἀπάτησιν ὑμῶν, κὴ παρέξονται νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῆδε τῆ γραφῆ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσὶ τῆ πόλει δύο νόμοι κείμενοι τοῦδε ἐν κηρυγμάτων, εἰς μὲν ὃν ναῶ ἐτὼ παρέχομαι, διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα ἐν τῶ τῶ δήμου στεφανούμενον, μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας. ἕτερον δὲ εἶναι νόμον φήσουσιν ἀναντίον τούτῳ. ἐν δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖαι πλὴ ἀνάῤῥησιν τῶ στεφάνου διαγωνιζοῖς αὐ τῶ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, κατὰ δὴ τοῦτον ἐν νόμον φήσουσι γεγραφέναι ἐν κτησιφῶντα. ἐτὼ δὲ πρὸς τοὺς τούτων τέχνας παρέξομαι σωηγόρους τοὺς νόμους, τοὺς ὑμετέρους. ὅπῳ διατελῶ τοῦ δάξων παρὰ πᾶσαν πλὴ κατηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἀληθὲς, καὶ τοιοῦτον ἔδος παραδέδωκεν ὑμῖν εἰς πλὴ πολιτείαν, ὡς τε ἀκούρσω νόμος αὐ τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο τοῦδε μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις. τί αὖ ἔστι ταύτην εἶναι τὴν πολιτείαν αὐ ἢ ταῦτα προστάττοιεν οἱ νόμοι ποιεῖν, κὴ μὴ ποιεῖν, ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα οὕτως, μή θ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε. οὔτε μέλητε τοῦδε τῶν τοιούτων τῆ νομοθετῆ τῆ πλὴ δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαῤῥήδην προστάττεται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν αὐ τῶ δημοσίῳ τοὺς νόμους ἀκριβῶς ἐξετάσαντας, καὶ σκιαμμένους, εἴ τις ἀναγράπται νόμος ἀναντίος, νόμῳ, ἢ ἄκυρος αὐ τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ που ἐσὶ νόμοι τοῦδε εἶσις ἀνὸς ἀναγεγραμμένοι τοῦδε ἑκάστης πράξεως, κὴ ὄντι τοιοῦτον διείσκωσιν ἀναγεγραφότας αὐ σανίσιν, ἐκτιθέναι κελεύῃ πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐπιγράψαντας νομοθέτας, ἐν δ' ἐπίσατην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδόναι τῶ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν, ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ, καταλέπειν. ὅ πως αὐ ἕς ἢ νόμος, καὶ μὴ τοῦδε ἑκάστης πράξεως. καί μοι λέγε τοὺς νόμους. Νόμοι. εἰ τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι τοῦδε τῶν κηρυγμάτων ἐξαναγκῆσ' οἴομαι τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων ἀποδιδόντων τοῖς νομοθέταις, αἱρεῖτ' αὐ ὁ ἕτερος τῶ νόμων. ἢ τοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς αἱρεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων ὁ πότε δὲ μηδὲν τούτων γένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχεται ὁ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι ὅθεν δὲ δὴ ὁ ψευδὴς τοῦτο ἐπιφέρουσιν, ἐτὼ διδάξω ὑμᾶς. προφῶν ὧν οὕνεκα οἱ νόμοι

ἀνάῤῥησις Zoũ se φάνου. unde & aristides demosthenis oratione πρὶ τῆς ἀναῤῥήσεως nocat

ὀρολαβεῖν

τοῦνομα

ἀνακηρύττειν

Dionysiaca lex

ἀνάῤῥησιν

leges contradicere sibi ipsis nõ bene habere

διαῤῥήδην

τοῦνομα

ἢ ἢ . ἢ ἢ .

ἐτάθησαν, οἱ τοῦδε τῶν οὐ τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Γινομένων γοῦν τῶν οὐ ἄστει φανερῶν, οὐκ κήρυττόν τινος οὐ πείσαντες ἐν δῆμον, οἱ μὲν, ὅτι στεφανοῦται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δέ τινος ἐν κηρυξάμενοι, τοὺς αὐτῶν οἰκέτας ἀφῆκαν ἀπελευθέρους, μαρτύραντο τῆς ἀπελευθερίας τοὺς ἑλλήνας τοιούμενοι. ὅλως δὲ ἐπιφθονώτατον προξενίας ἢν δυσμενεῖς οὐ ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο αἰσχυνθῆναι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὐτοτύχοι ὁ τῶν ῥοδίων, ἢ χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως οὕνεκα ἀρετῆς, καὶ ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτα ἔπραττον, οὐχ ὡς πρὸ τοῦ οἱ ὑπὸ τῶν βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου πείσαντες ὑμᾶς, καὶ μὴ φιλίμαχος πολλὰ χαίειν καταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι αὐθαδόγμασθαι ὑμετέρου. Εκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς οὐ χαλεῦν. τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους οὐ τῷ θεάτρῳ, μείζοσι τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. τοῖς μὲν γὰρ ἀπέλειπτο τόπος ἢ ἐκκλησία, οὐ δὴ χρὴ στεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρων ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι. οἱ δὲ, ἀνηρημένον οὐδὲν ἀπόν των ἁπάντων τῶν ἑλλήνων, κἀκεῖνοι μὲν μετὰ φιλίσματος πείσαντες ὑμᾶς, οὗτοι δ' αὐθαδῶς φιλίμαχος. Σωιλῶν δὴ τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ τοῦδε τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ. οὔτε λύσας ἐκεῖνον, οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία τοῦτο χαλεῖν, ἀλλὰ τὸν θεάτρου, οὔτε ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τιθεὶς· οὐ γὰρ ἔξεστιν, ἀλλὰ τοῦδε τῶν αὐθαδῶς φιλίμαχος ὑμετέρας στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν, καὶ δημοτῶν καὶ τοῦδε τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθεροῦντων, καὶ τοῦδε τῶν ξενικῶν στεφάνων, καὶ διαρρήδην ἀπαγορεύει μήτε οἰκέτην ἀπελευθεροῦν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἢ δημοτῶν αἰσχυνθῆναι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου φησὶ μηδενὸς, ἢ ἄτιμον εἶναι ἐν κήρυκι. ὅταν οὖν ἀποδείξῃς τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στεφανουμένοις, εἰς τὸ βουλευτήριον αἰσχρὸν εἶναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένοις εἰς τὸν ἐκκλησίαν. τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένοις, καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς γραμματεῖσι, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζῃ στεφάνους, καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται· πρὸς ἀπείπῃ δὲ οὖν τῷ νόμῳ μὴ δὲ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς αἰσχυνθῆναι ἀπούσης βουλῆς, καὶ δήμου, καὶ φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέληται τί, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι, τοῦ λοιποῦ οἱ ξενικοὶ στέφανοι· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τοῦτον ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω.

Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς αὐ τῷ θεάτρῳ οὐ ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱδρὸν εἶναι τῆς ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος· ἀφελόμενος τὸν στεφανούμενον, καί τοι, τίς αὐ ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην αἰσχυνθεῖαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν ἀθηναίων; μὴ γοῦν ὅτι πόλις, ἀλλ' ἀδ' αὐ ἰδιώτης οὐδεὶς οὔπως ἀγεννὴς γένοιτο. ὥστε οὖν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον ἅμα αὐκηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ καθιδρυῶν. ἀλλ' οἶμαι δῆθ' τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον, καὶ καθιδρύσας γεγένηται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτείαν δύνοιαν περιπολείονος ποιούμενος τῆσ παρεέδος χείρων γένηται τὴν ψυχήν. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν οὐ τῇ ἐκκλησίᾳ αἰναρρηθέντα στέφανον οὐδεὶς καθιδρεῖ· ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔγοντες οὐ τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα μηδέποτε καλοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται, καὶ δὴ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον οὐ τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ φήσῃ ὁ δῆμος, ἵν' ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανοῦ πρέσβεις πέμψασα, δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵνα κηρύττόμενος μείζω χάριν εἰλῇ τῶν στεφανούντων· ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι ἐπιτρέψατε· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε. Νόμοι. ἐπειδὰν τοίνυν ἴδῃ τὰ παντῶν ὑμᾶς λέγοντα, ὡς προγέγραπται οὐ τῷ νόμῳ ἴδῃ εἶναι στεφανοῦ ἐὰν φήσῃ τοῦ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς τοῦ βαλεῖν. ναί· εἴγοί τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ. εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων ἀποδέλεκτόσοι τόσος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι πείρη ταί σοι ἔξω τοῦ ἐκκλησίας μὴ κηρύτεσθαι. τὸ τ' ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ· ὅ, τί ἐστιν ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε. οὐ γὰρ ἀποδείξεις ὡς τὸνομα γέγραφασ. ἔστι δὲ τοῦ λοιπόν

ζαντίζειν

μοι μόρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω. τοῦτο δέ ἐστιν ἡ προφάσις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι· λέγει γὰρ οὕτως οὐ τῷ ψηφίσματι. καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν οὐ τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων ἀρετῆς οὕνεκα, καὶ αὐδραγαθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι διατελεῖ λέγων, καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ· ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγος γίνεται. καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι δύναιθ' ἂν. εἰ δεῖ γοῦν δή που τὸν μὲν κατηγορῶντα ἐμὲ τοῦ θυμῶν ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσιν οἱ κατὰ δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς· καὶ ὡς οὔτ' ἤρξαθ' λέγειν τὰ βέλτιστα, ὅτε ναῦ διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ· καὶ νῦν ἐπιδείξω, δικαίως δὴ σου τὸν γραφὴν ἀλῶσι τοῦ κτησιφῶν· ἅπαντες γοῦν ἀπαιτοῦσιν οἱ νόμοι μηδένα ψευδῆ γράφειν οὐ τοῖσ δημοσίοις ψηφίσμασι· ὃ δ' ἀπολογούμενος τοῦτον τοῦ λήκτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθαι τῶν λόγων κριταί. ἔχει δ' ὅπως.

Ἐγὼ μὲν βίον τοῦ δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρος λόγου δεῖν ἡγοῦμαι εἶναι. τί γοῦν δεῖ ναῦ ταῦτα λέγειν. ἢ τὰ πρὸ τοῦ τῶν φαύλων γραφὴν αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράφθ' εἰς ἀρῆον πάγον δημομέλη δυ παιανιέα, αἰνεφιόν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ πρὸ τῆς κεφαλῆς ἐπιθυμεῖ· ἢ τὰ τοῦδε πρὸ κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἐκπλοῦν ἐν εἰς ἐλλήσποντον, ὅτε εἷς ὢν τῶν τεσσαράκοντα δημοσθένης, καὶ τοῦδε πάντων ἐν στρατηγὸν ὢν τῆς νεώς, καὶ συνεστῶν, καὶ συνθύων, καὶ συνεσπόδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς δεῖν ἐν πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν ἀπειπεῖν γελίας αὐτοῦ κειμένου τοῦδε θανάτου καὶ κατήγορος γενέσθαι. καὶ ταῦτα ἤδη τὰ τοῦδε μεδείαν, καὶ τοὺς κυνδύλους, οὓς ἔλαβεν οὐ τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὤν. καὶ ὡς ἀπέδοτο τεσσαράκοντα μνᾶς ἅμα τε πρὸς εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ πρὸς τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, καὶ οὐ διονύσου καταχειροτόνησε μεδείου, ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ, καὶ τ' ἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπὸ βήσεσθαι· οὐ προσδοῦς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐν ἀτῶνα καταχαιρόμενος, ἀλλ' ἐκεῖνο φοβούμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ ἐν δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν. αἰσχρὰ δὲ, καὶ λίαν ὁμολογούμενα. καίτοι ὦ κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὔπως δεῖ πιστὰ, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς ἐν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν προσωμολογημένα· πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι, καί σε ἐν ψευδῆ, καὶ παράνομα ὀλμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκλω τῇ πόλει διδόναι. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σαφέστερον ἐρεῖν· καὶ γοῦν πυνθάνομαι μέλλειν δημοσθένλω (ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀφοδῶθῃ) καταχεθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡσ αὖρα τῇ πόλει τέταρτον ἤδη γεγένλω) καιροὶ, οὐ οἷς αὐτοὶ πεπολίτευται. ὧν σὺκ μὲν καὶ πρῶτον, ὡς ἔπωγε ἀκούω καταλογίζεται ἐκεῖνον ἐν χρόνον, οὐ ᾧ πρὸς φίλιππον τοῦδ' ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν, τοῦτον δ' ἀφορίζεται ἐν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρλίνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, λῶ φιλοκράτης ὁ ἀγωνούσιος ἔγραφε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐτὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρόν φησι γενέσθαι ὃν ἡμεῖς χρόνον πλὴν εἰρήνλω δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, οὐ καταλύσας πλὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ἐτῶρ ἔγραφε ἐν πόλεμον. τρίτον δέ, ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς οὐ χαιρωνείᾳ· τέταρτον δὲ ἐν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα ὃ καταεθμωσάμενος, ὡς ἀκούω μέλλῃ με καλεῖν, καὶ ἐπὶ πρωτᾶν ὁ ποία τούτων τῶν τεσσάρων αὐτὸν καιρῶν κατηγορῶ. καὶ πρότερον οὐ τὰ βέλτιστα φημὶ τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. καὶ νῦν μὴ θέλω ἀπολείναθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω ἐκκαλύψῃν μέ φησι προσελθὼν, καὶ ἄξῃν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάζειν ἀποκείναθαι. ἵν' οἶμαι μὴ θ' οὕτως ἰσχυρίζηται ὑμεῖς τε προείδητε, ἐτὼ τε ἀποκρίνωμαι σαφέστερον σοὶ τῶν δικαστῶν δημόδενοῦ, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξω θεν τοῦδε εἰσῶσι, καὶ τῶν ἑλλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούῃν τῆσδε τοῦ κείσεως (ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους ἀδεὶς πώποτε μέμνη τῇ πρὸς ἀτῶνα δημόσιον παραγενομένους) ἀποκρίνομαι, ὅτι ἀπάντων τῶν τεσσάρων καιρῶν κατηγορῶσου, οὓς σὺ διαιρῇ· καὶ οἵτε θεοὶ θέλωσι, καὶ οἱ δικασταὶ ἴδῃσου

Laudes de demosthene a Ctesiphonte dictas uanas esse & ridiculas

Demomeles Cephisodoty

Demomeles a demosthene accusatus quod eo uulneratus esset

ἀπδοαγῇ

κατεχειροτονεῖ

Midias

Bellũ ob amphipolim

Philippo

Philocrates

Cheronea Clades

ἐγκαλύπτομαι

ἐκκαλύψῃν

Confessus q̃ hunc orationem contra Ctesiphontẽ interpiet

ἡμῶν ἀκούσωσι, καὶ τὸ δύνασθαι ἀφομνημονεῦσαι, ἅσοι σωίσασθε πάνυ προσδοκῶ ἀφελεῖν τοῖς διαφαῦς τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους, καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετείως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημάτων ἁπάντων δημοσθένη αἴτιον γεγενημένον, καὶ χρήσομαι τῇ τοῦ λόγου ταύτῃ, ᾧ ἄριστον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι μέλλειν. λέξω δὲ πρῶτον τοῦδε τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ διὰ τοῦτον τοῦδε τοῦ διὰ τόδε, καὶ τέταρτον τοῦδε τὸν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων, καὶ δὴ ἐπαινάτω ἐμαυτὸν ἐὰν οἶδ' πῶς εἰρήνην, ᾧ σὺ καὶ φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετο αὐ ὦ ἀθηναῖοι πρὸ τοῦδε ἐκείνου εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν ἑλλήνων, εἴ τινος ὑμᾶς εἴασαν πορευμένας τοὺς πρεσβείας, ἃς ἥτε ἐκπεμφότες, καὶ τ' ἐκείνου τὸν καιρὸν εἰς τὴν ἑλλάδα παρακαλοῦντες οἶδ' φίλιππον μεταχεῖν ἑλληνικοῦ συνεδρίου καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου παρ' ἑκόντων τῶν ἑλλήνων ἀφαιρεῖν τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τούτων ἀπεστερήθη τε διὰ δημοσθένην, καὶ φιλοκράτην, καὶ τὰς τούτων συνωροδοκίας, ἃς ἐσυνωροδόκησαν συνάντες οἶδ' τὸν δημόσιον τὸν ὑμέτερον. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστοῦτο προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον σωίσασθε ἀκούσατε, ὥς ἀφ' ὅταν οἶδ' χρημάτων αἰτήλωμεν διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζόμεθα οἶδ' τοὺς λογισμοὺς διαθέμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθεν εἴ τοτε δόξασ' ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συμφαλαιωθῇ, οὐδεὶς ὑμῶν ὅστις οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅς τις οὐκ ἀποδέχεται τοῦθ' ὁμολογήσασ', καὶ ἐπιθύσασ' ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι αὐ αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἱρῇ. οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε εἴ τινος ὑμῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν· ὡς ἄρα ὁ δημοσθένης οὐδὲν πώ ποτε εἴρηκεν ὑπὲρ φιλίππου συνάς μετὰ φιλοκράτους ὅς τις οὔτ' διάκειται μήτε ἀπογνώτω μηδέν, μήτε κατογνώτω πρὶν ἀκούσῃ. οὐ γὰρ δίκαιον, ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων ἀκούσῃ τε ὑφ' μνήσικοντος τοῦ καιροῦ, καὶ τὴν ψήφισμα παρεχομένου ὃ μετὰ φιλοκράτους ἔγραψε δημοσθένης, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὴν δημοσθένη, τοτέ μὲν γὰρ ἀφότω ψηφίσματα μετὰ φιλοκράτους τοῦδε τῆς ἐξαρχῆς εἰρήνης, καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπὸ βολὴν δὲ αἰσχύνης κεκαλυκότα φίλιππον, καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις οὐκ ἀσαμένοντα, αὖ πόν δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν ἑλλήνων σωισασθαι τὴν εἰρήνην, ἐκδοτον δὲ φιλίππῳ πεποιηκότα κορυβλέπτην τὴν θρᾴκης βασιλέα, αὖ πάρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ πόλει. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι ὑμῶν μετείαν δέησιν, ἐπιθύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὴν πρῶτον τῶν τεσσάρων καιρῶν, μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. λέξω δὲ ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε. ἔγραψε φιλοκράτης ἐξεῖναι φιλίππῳ δεῦρο κήρυκασ', καὶ πρέσβεις πέμπειν τοῦδε εἰρήνης, καὶ συμμαχίας. τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων· ἦκον οἱ τῆς κείσεως χρόνοι· καὶ τὴν γραφὴν μὲν λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογεῖτο φιλοκράτης. σωαπολογεῖτο δὲ καὶ δημοσθένης, ἀπέφυγε φιλοκράτης. μετὰ ταῦτα ἐπιδὴ ὁ χρόνος θεμιστοκλῆς ἄρχων, αὐ ταῦθ' εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον δημοσθένης οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος· ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα, καὶ λέγοι, καὶ πράττοι φιλοκράτει, ὡς αὐτὸς ἔδειξε τὸ δεῦρο νικᾶν δὲ τὸν ψήφισμα φιλοκράτης· αὐτῷ κελεύει ἐλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικνοῦνται πρὸς φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορα πέμπειν ὑπὲρ τ' εἰρήνης. τοῦτ' εἰς ὦ δημοσθένης· καὶ κεῖθεν ἐπαινέτης ὢν τῶν νικῶν ἐπαινέτης ὢ τῆς εἰρήνης· καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε· καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε κατεστήσασθαι τῷ κήρυκι τῷ ὑπὸ τοῦ φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν ἀκόλουθα γράφων φιλοκράτει, ὁ μὲν γὰρ τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο κήρυκας, καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι. ὁ δὲ, τὴν πρεσβείαν κατένδεται· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ συνεφαντασθέντας ὕστερον ἐκ μετα-

Ordo dicendorũ

Philocratis

Philocratis & demosthenis decretũ

Cersobleptes

πφρακολουθήσετε

Philocrates

Philocratis decretũ

Lycinus

Themistocles

πφρασκευῆς

λαχὼν

ἐπιλαχὼν

ὑποδοχὴ

ut in Collegio mõ cum uotorũ partas iterũ fortiuntur

Decemuira legatio

βολῆς ὑπὸ δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς φιλοκράτην, καὶ δημοσθένην· εἰκότως τοὺς ἅμα μὴ προσβιβοῦντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας, πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ πεισμένη τε τοὺς πρέσβεις, ὅς ἥτε ἐκπεμφότες, παρακαλοῦντες οἶδ' φίλιππον, ἵνα μὴ, μὴ τῶν ἄλλων ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ ποιήσασθε τὴν εἰρήνην. δεύτερον δ' ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς φίλιππον, ἵν' εἴ τινος προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εἰς τὴν ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐν τὸν πόλεμον, οἵτινες δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι. τρίτον δὲ, ὅπως κερσοβλέπτης ὁ θρᾴκης βασιλεὺς, μὴ ἔστω ὅρκος, μή τε μετέστω τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ τῷ. παρηγγέλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατιά. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ὀμνύμενος οὐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων, καὶ τῶν σωθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ ἀποδόμενοι, καὶ κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως, ἰσχυρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νῦν φάσκων εἶναι, καὶ τὸ τε μισοφίλιππος δημοσθένης, ὁ πὼ ξενίαν ἐμοὶ προφέρων πὼ ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν ποιεῖν τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱστάμενος τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνός. ὅτε ἦν τῷ ἀσκληπιῷ θυσία. καὶ ὁ προεδρεύων οὐ τῇ ἱδρᾷ ἡμέρᾳ, ἢ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα πρόφασιν ποιησάμενος· ἵνα φασὶν ἐὰν ἤδη παρῶσιν οἱ τοῦ φιλίππου πρέσβεις βουλεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς φίλιππον πρέσβεων τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι. προκαταλαμβάνων πὼ ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγμα κατασεσοφισμένος, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσασθε πὼ εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα ὦ ἀθηναῖοι ἦκον οἱ τοῦ φιλίππου πρέσβεις. οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς ἕλλησι· οὐδὲ φίλιππον· οὐ ταῦθ' ἑτέρου ψήφισμα νικᾷ δημοσθένης· οὐ ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ τ' εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βεβουλεύσασθαι μὴ τοῦδε μένοντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ οὐ ἄστει διονύσια τῇ ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ οὐδὲ δέκα. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων. ψήφισματα. ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι παρελήλυθε τὰ διονύσια ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, οὐ δὲ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν αἱρεθῶσι δόγμα τῇ ὀγδόῃ δὲ δέκα κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐρῶ προεδρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα οὐδὲ ἐβούλεσαν, οὐκ ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ πὼ εἰρήνην αἰσχυνόμενοι τοῦ ἑλλήνων ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτα ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ δημοσθένους σωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν αὐ τῷ δόγματι ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν ἑλλήνων αὐ τεσσὶ μησὶν εἰς πὼ αὐτὸν πόλιν αἰσχυγράφεσθαι μετ' ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκῶν. δύο μέγιστα προσκαταλαμβάνοντες. πρῶτον μὲν οὖν τὸν χρόνον τ' τῆς τιμωρίας τοῖς τῶν ἑλλήνων προθεῖσαι ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα πὼ τῶν ἑλλήνων σύνοιαν τῇ πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι. ἵν' εἰ παραβαίνοιεν αὐ σωθῆναι μὴ μόνοι μὴ δ' ἀπαρασκεύοι πολεμήσαιμεν. ἃ νῦν ὑμῖν παθεῖν συνέβη διὰ δημοσθένη, ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἴδετε αὐτὸ τὸ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

Δόγμα συμμάχων. τοῦτο τῷ δόγματι συνεπεῖν ὁμολογῶ. καὶ πάντες, οἱ αὐ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορεῖν τῶν τινὰ δόξαν εἰληφώς· ὡς ἔστι μὴ εἰρήνη· τὸ δὲ συμμαχίας ἄκ ἄμφιον εἶη διὰ πὼ τ' ἑλλήνων παρακλησιν βεβουλεύσασθαι· ἔστι δὲ κοινῇ μὴ τ' ἑλλήνων ἀπάντων, νῦν ἐξ αὐ μέσῳ, καὶ πρῆμον τῇ ὑστεραίᾳ εἰς πὼ ἐκκλησίαν· αὐτοῦθα δὴ προσκαταλαμβάνων δημοσθένης τὸ δῆμα ἀδεινὶ τ' ἄλλων παραλιπὼν λόγον οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων ἢ λόγων, αὐτοῦθ' οἱ φίλιππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις, οὐδὲ γνώσκειν ἔφη πὼ εἰρήνην ἀπούσης συμμαχίας· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε διὰ πὼ ἀκηλίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀποῤῥῆξαι τ' εἰρήνης πὼ συμμαχίαν· οὐδὲ τὰ τῶν ἑλλήνων

Cersobleptes

ἐξωνούμενος

ἀνεμέσητον

Misalexandros

Misophilippos

Dionysia in urbe quasi alia fierẽt extra urbẽ

ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς, ἢ πλὴν εἰρήνην ἡσυχίαν ἄγειν. καὶ τελευ-
τῶν ὧδε ῥῆμα παρακαλέσας αὐτὸ παῖζον δρᾶτε μά τι ἠρώτα προς πῶν μὲν, ἃ ἐρή-
σεται. προσδιδάξαιτο δὲ, ἃ χρὴ κατὰ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι. καὶ τέλος ταῦτα
εἶπε τῷ μὲν λόγῳ προβιασαμένου τοὺς δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαν-
τος φιλοκράτους. ὃ δὲ ἰδὼν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, κρησβελέπολιν, καὶ τὴν ὧδε θρᾴκης τό-
πον ἐκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ' ἔπραξαν ἑκτῇ φθίνοντος τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνός.
πρὶν ὧδε πλὴν ὑστεραῖαν ἀπαίρειν πρεσβείαν πλὴν ὧδε τοὺς ὅρκους δημοσθένην. ὁ γὰρ με-
σαλέξανδρος, καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν οὔδ' ἑῴπω δὶς ἐπρέσβευον οὐ μακεδονία
δεδοῦν μὴ δὲ ἅπαξ. ὁ νυνὶ κελεύων τῶν μακεδόνων κατὰ πτύθιον. εἰς δὲ πλὴν ἐκκλησίαν πλὴν
τῇ ἑκτῇ λέγω καθεζόμενος βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς ἔκδοτον κερσοβλέπτιν
μετὰ φιλοκράτους ἐψήνισε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν φιλοκράτης οὐ ψηφίσματι μετὰ τῶν
ἄλλων γραμμάτων παρεγράψατο. ὁ δ' ἐπιψηφίσας δημοσθένης, οὐ γεγραπται ἀφ-
σθῶσι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ φιλίππου οὐ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέ-
δρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐνῆν θ. γράψας ὁ
τοὺς σωεδρεύοντας ὀμνῦσαι, τὴν κερσοβλέπτιν οὐ σωεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν
ὅρκων. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω ἀνάγνωθί μοι, τὶς ὧδε ὁ ταῦτα γράψας. καὶ τὶς ὁ ταῦτα ἐ-
πιψηφίσας πρέσβυς. ψήφισμα. πρέσβυς. καλὸν ὦ ἀθηναῖοι, κα-
λὸν, ἡ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή· ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ ἀμεταπίπτει τοῖς αὐ
τομολοῦσιν οὐ τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέσθαι τῷ δήμῳ, ὁπόταν βουλήται σωιδεῖν τὸν
πάλαι μὲν πονηρὸν, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦν δοκεῖ εἶναι χρηστός. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶ
πλὴν κολακείαν αὐτοῦ διεξελθεῖν. δημοσθένης γὰρ οὐδαμῶν βουλεύσας, οὐδεμίαν
πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας. ἀλλὰ τότε μόνον, καὶ πρῶ-
τον πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἔθηκε. καὶ προσκεφάλαια ἔθηκε. καὶ φοινικίδας περι-
επίτασι. καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρέπε-
σθαι δοκεῖ πλὴν ἀσημοσύνῃ, καὶ κολακείαν, καὶ ὅτε ἀπέστειλεν εἰς θήβας, ἐμεθώσατο
αὐτοῖς δία χρύσου δεκὰ, καὶ τοὺς πρέσβεις προὔπεμψεν εἰς θήβας εἰσηγγείλατο
πλὴν πόλιν φίλον, ἵνα δ' ὧδε τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβετε μοι τὸ ψήφισμα τὸ ὧδε τῆς
προεδρίας. ψήφισμα. οὗτος τοίνυν ὦ ἀθηναῖοι ὁ τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος
κόλαξ, πρῶτος δὲ τῶν κατασκόπων τῶν παρὰ χαιρεδήμου πυθόμενος πλὴν φιλίπ-
που τελευτὴν πλὴν μὲν θεῶν συμπλάσας ἑαυτῷ σύμπνιον, κατεμέθυσε τὸ ὡς οὐ παρὰ
χαιρεδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ διός, καὶ τῆς ἀθηνᾶς, οὓς μεθ' ἡ
μέραν ἐπιορκῶν, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προ
λέγειν, ἑβδόμην δ' ἡμέραν τ' ἀγχαῖος αὐτῷ τετελευτηκύας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νο
μιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος, καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβουβύτει, καὶ πα-
ρηνόμει πλὴν μόνου ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατρὶ προσειπόντα, ἀφέλεσας,
καὶ οὐ τὸ δυσύχημα ἀνειλίζω, ἀλλὰ ἓν τόπον ἐξετάζω. ὁ τὶ μισότεκνος, καὶ πατὴρ ὢ
νηρὸς, οὐκ αὖ ποτε γένοιτο δικαιοῦ χρηστὸς, οὐδὲ οἱ τὰ φίλτατα, καὶ οἱ κείσεται σώ
ματα μὴ τέρατα, οὐ δέ ποτε ὑμᾶς περὶ πολέμου ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, οὐδέ γε ὁ
ἰδία πονηρὸς, οὐκ αὖ ποτε γένοιτο δημοσία χρηστός. οὐδ' ὅς τις ἐστὶν οἴκοι φαῦλος, οὐδέ
ποτ' ἐν μακεδονίᾳ κατὰ πλὴν πρεσβείαν καλὸς, καὶ ἀγαθός. οὐ γὰρ ἦν τρόπον, ἀλλὰ
τὸν τόπον μόνον μετήλλαξε. πόθεν δὴ δὲ πλὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτ'; οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρὸς, καὶ τί ποτ' ἐστὶν τὸ αἴτιον, ὅτι φιλοκράτης μὲν ἀφ' αὐτ'
πολιτευμάτων δημοσθένει φυγὰς ἀπειπαι γελίας γεγένηται, δημοσθένης δὲ ἐπίστ' τ'
ἄλλων κατήγορος; καὶ πόθεν ὧδ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μιαρὸς αὐθρωπος ἐμβέβλη-
κε, ταῦτ' ἢ δὴ διαφθόντω ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἶσω πυλῶν φίλ-
ιππος παρῆλθε, καὶ τάς τε ὀφωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀπαστάρου ἐποίησε, θη
βαίους δὲ ὡς τὸ θ' ἡμῖν ἐδόκει προτέρω, καιρὸν, καὶ τὸ ὑμετέρου συμφέρουσ' ἰσχυρὸς
κατεσκεύασεν, ὑμεῖς δὲ ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες, ἐσκευαγωγήκατε, οὐ ταῖς μετίσταις

Antipater

Misalexander
Misophilippus

..que fit
6. die

μεταστῆσαι

Adulatio demosthenis erga philippi legatos

Juga horica

Charidem

Insomniu fictu a demosthene de morte philippi.

Mors filie demosthenis

Secundus locus accusationis

Philippus p. Elias transgressus

Philippus Boeotios phocenses euertit

Εσκευαγωγήκασι

δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις, οἱ ὧδε τῆς εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων
διαφθόντως φιλοκράτης, καὶ δημοσθένης δεῖ· τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν, ἀλλὰ καὶ ψηφί
σματα γεγραφέναι. Σωεβὴ δ' οὐ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφθρεῦσαί τι τὸ δημοσθέ
νεω, καὶ φιλοκράτην, ὡδὸν ὑπὲρ τούτ' ὑπὸ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺ ὑπ τοῦσα τε δικε-
χθεῖσαι, τοιαύτης δὲ ἐπιπούσης ταραχῆς μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων αὐτῷ, ἤδη
τὰ μετὰ ταῦτα ἐβουλεύετο μετὰ δειλίας, καὶ τῆς πρὸς φιλοκράτην ὑπὸ τῆς δω-
ροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο εἰ τῶν συμπρεσβευόντων, καὶ τὸ φιλίππου κα-
τήγορος ἀναφανεῖν, ἐν μὲν φιλοκράτην προδήλως ἀφαλεῖας, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέ-
σβεις κινδυνεύειν, αὐτὸς δ' οὐδὸ κιμήσειν, καὶ προδότης ὢν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς
πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι. κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ τῆς πόλεως προπολεμοῦν
τες ἡσυχῇ, ἄσμενοι παρεκάλουν ὧδε τὸ βῆμα τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνομάζοντες
τῇ πόλει· ὁ δὲ, παρεῶν ἀρχὰς αὐτοῖς ἀνεδίδου πολέμου, καὶ ταραχῆς. οὗτός
ἐστιν ὦ ἀθηναῖοι οἱ πρῶτος ἐξεβυρὼν σύρριον τεῖχος, καὶ δυρίσκους, καὶ βρύγισκην καὶ
μουργίσκην καὶ γάνος, καὶ γανίδα χωρία· ὧν οὐ δὲ τὰ ὀνόματα εἴδαμεν πρότερον, καὶ
ἐς ἔτη φθῶν περιέστησε τὰ πράγματα, ὡς τ' εἰ μὲν μὴ πέμψει φίλιππος πρέσβεις
καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως· εἰ δὲ πέμψει, κατασκόπους πέμπειν, ἀλλ'
οὐ πρέσβεις· εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἐθέλει πόλει τινὶ ἴσῃ, καὶ ὁμοίᾳ ὧδε τῶν ἐγκλημάτων,
οὐκ εἶναι κεκτῆσθαι ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ φιλίππῳ. ἀλλόνησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπηγό-
ρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀφαιρῶσι, ὧδε συλλαβὼν διαφθόμενος,
καὶ δ' τελευταῖον στεφανώσας τοὺς μετὰ ἀρίστοδήμου εἰς θεσσαλίαν, καὶ μαγνησί-
αν παρὰ τὰς ὧδε τῆς εἰρήνης σωθήκας ἐπιστρατεύσαντας, πλὴν μὲν εἰρήνην δέ-
λυσε, πλὴν δὲ συμφορὰν, καὶ τὸν πόλεμον παρασκεύασε. ναί. ἀλλὰ χαλκοῖς, καὶ
ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτός φησι πλὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε· τῇ τῶν βοιωτῶν, καὶ
θηβαίων συμμαχίᾳ· ἀλλ' ὦ ἀθηναῖοι· ὧδε ταῦτα τεία μέγιστα ἡδίκηκε· καὶ μάλι
στα ἡγωνίσατο· ἀδοῦσιν δ' εἰπεῖν ὧδε τῆς μεγίστης συμμαχίας τῆς τῶν θηβαίων ἵνα
ἐφεξῆς εἴπω, ὧδε τῶν βοιωτῶν πρῶτον μνηθήσομαι. ὑμεῖς γὰρ ὦ ἀθηναῖοι
ὀλλὰ, καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπὸ μνησάρχου τὸ χαλκιδέως τὸ κολλίου, καὶ ταυρο-
δένους παφίου, οὓς ὅτος νυνὶ μεθὸν λαβὼν, ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ
πάλιν ἐκεῖ θεμίσωνος τὸ δρεπτεέως, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης ὠρωῶν ἀφέλετο, τοὺ
πων ἐκόντες ὧδε λανθανόμενοι ἐπεισὴ δέβησαν εἰς βοιωτοὺς θηβαῖοι καταδουλώσα-
σθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι οὐ πέντε ἡμέρας ἐβοηθήσατε αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πε
ζικῇ δυνάμει. καὶ πρὶν τεσσάκοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑπὸ τοῦ δυνάστου θηβαίους ἀφή-
κατε κύριοι τῆς βοιωτίας γενόμενοι· καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδο
τε ὀρθῶς, καὶ δικαίως αὐτοῖς παρακατασθέμενοι· οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν
ὀργὴν ἀπομνημονεύειν τῷ πιστεύθηναι, καὶ τὴν καθ' ὑφ' ὑμῶν δυπεπονθότες οἱ χαλ-
κιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας, ἀλλ' ἐπεὶ τάχιστα δέβητε εἰς βοιωτοὺς
ἀν βλαστάρχω βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἀλλ' ὅμω προσποιοῦσθ' ὑμῖν
εἶναι φίλοι. ἐπεὶ δὲ τάχιστα εἰς ταμώας παρήλθομεν, καὶ τὸ κοτύλαιον ὀνομα-
ζόμενον ὄρος ἐπόδρεβάλλομεν, ἐν ταῦθα καὶ λίας ὁ χαλκιδεὺς ὃν δημοσθένης μεθὸν
λαβὼν ἐνεχυρίαζεν ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς τινας δυσχωρείας κατακε-
κλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην, οὐκ ἦν ἀναχώρησις ὅτε βοηθείας ἐλπὶς, οὔτ' ἐκ γῆς,
ὅτε ἐκ θαλάσσης συναγείρας ἀξ ἁπάσης τ' βοιωτίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ φίλιππῳ
δύναμιν πρὸς μεταπεμψάμενος, ὅτ' ἀδελφὸς αὐτ' ταυροδένης ὁ νυνὶ πάντας δεξιόμε
νος, καὶ πρὸς γελῶν τοὺς φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες.
καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται, οἱ ὑμέτεροι,
καὶ πεζοὶ, καὶ ἱππεῖς ἀῤῥωστοῦ ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὴν ἱππόδρομον τὴν αὐτὰ μύ
ναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. ἀφίεσαν ὑποπαύσαντο τοὺς φωκεμίους, ἐκεῖ
δύνασθαι αὐ ἡμῶν ἡ πόλις αἴσχιστα παθεῖν· ὅτ' τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν

Dissensio inter demosthenē & philocratē

Serthion tichos
Doriscos
Crosisce
Murgisce
Gamos
Gamis
Alonnesus
Vai.

Cuboensu & the banorū amicicia & societas cū athenienses

Aristodem

Mnesarch)
Callias
Taurosthenes
Themiso

Themiso
Oropus

Plutarch)

Tamynae
Catylaeo mos
ἐνεχυρίαζεν

Cathias

Philippus
Taurosthenes

Tamynarū ui
Etoria

ὄτι κακόν, ἀλλ' ὁ τάν τις πρὸς αὐτὰ τὰ νυνὶ τὰς ἀναξίως ἐαυτοῦ διανενοημένων ἀποτύχῃ, δι' ἀπάτας ἐνίοις ἔστιν οὗ συμφορά· ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν δὲ λύσασθε πρὸς αὐτούς. Τυχὼν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης κατέλαβε ὁ χαλκεύς, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, βουβοῖκὸν μὲν τῷ λόγῳ σωτήριον εἰς χαλκίδα σωτῶν, ἰαχρὰν δὲ τὴν βοῦβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ὀρύττων πρασκευάζων, ἐξαίρετον δ' αὐτῷ τυραννίδα πορίσασθαι, καὶ τούτης ἐλπίζων συνατωνιεῖν φίλιππον λέγεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς μακεδονίαν, καὶ τοῦτο μὲν μετὰ φιλίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο· ἀδικήσας δὲ φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς ὑπὸ Καλανὸν ἐαυτὸν φόνῳ θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ τελεύσας ζαφόμενος ζοπὸς τοῦ δυείπου παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον πίπτει τῆς θηβαίων ἔχθρας, καὶ τῆς φιλίππου. ἀπορῶν δ' ὅ, τι χρήσαιτο αὐτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατιᾶς, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτηρίας, σύμμαχον λαβεῖν τὸν ἀθηναίων δῆμον σύμμαχον ὀνομαζόντα βοηθήσειν, εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴοι. ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, ἐὰν μὴ ὑμεῖς κωλύσητε· ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις γλαυκέτην, καὶ ἐμπέδωνα, καὶ διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, δημοσθένει δ' ἀργύριον, καὶ βοῖς τοῦδε αὐτόν. Τεία δ' ἦν, ἅ ἅμα ἤγωνεῖτο.

Γλαυκέτης ἔμπεδο Διόδωρος

Πρῶτον μὲν διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας, οὐδὲν γ' ἦν τὸν τὸ μέσον ἐμνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ προσδέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ φεύγειν ἐκ χαλκίδος, ἢ τεθνάναι ἐγκαταλειφθέντι, τὴν λικαῦταν δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστρέτευον, ἥ τε φιλίππου, καὶ θηβαίων. Δεύτερον δ' ἦκον οἱ μαθοῦ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν τοῦδε τοῦ μὴ συνεφορεῖν ἀθηναῖοι χαλκιδέασ'.

διασφαλῆναι

Τρίτον δὲ, ὥστε μὴ τελεῖν σὺν τάξει, καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε καλλίας· ἀλλ' ὁ μισοτύραννος δημοσθένης ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὃν φησι κτησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πόλεως· ἔγραψε δ' οὐ τῇ συμμαχίᾳ βοηθεῖν ἡμᾶς χαλκιδεῦσι. ῥῆμα μόνον αὐτὴν καταλλαξάμενος αὐτὶ τούτων δυφημίας οὐδὲν προσγράψας· χαλκιδέας βοηθεῖν ἐάν τις ἴῃ ἐπ' ἀθηναίους· τὰς δὲ προσορίας, καὶ τὰς σὺν τάξει ὀφ ὧν ἰσχύειν ὁ πόλεμος ἤμελλον, ἀρ' ἧν ἀπέδοτο καλλίσοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεισ γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσεβιβάζων ὑμᾶς τοὺς μὲν βοηθεῖας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν ἑλλήνων· τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιεῖσθαι μετὰ τὸν δεόμενοι. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω. λάβε μοι τὴν καλλίου γραφὴν, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ψήφισμα. Οὐ πω τοίνυν δῆλόν ἐστι δεινὸν εἰ οἱ καιροὶ πέπρασται τὴν λικοῦν, καὶ σωφρόνων, καὶ σὺν τάξει, ἀλλὰ πολὺ δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν. εἰς γὰρ δῆλον προῆλθε καλλίας μὲν ὁ χαλκιδεὺς ὕβρεως, καὶ πλεονεξίας, δημοσθένης δὲ, οὐ ἐπαινεῖ κτησιφῶν σωφροσύνας, ὥστε τοὺς ὀφ ὀρεοῦ σὺν τάξει, καὶ τοὺς ἐξ δρετείας, τὰ δέκα τάλαντα ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων, ἐλαττοῦν ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων τοὺς σωφρόνους παρ' ὑμῶν μὲν αὐξήσαν, πάλιν δὲ εἰς χαλκίδα, καὶ τὸν καλούμενον βοῖκὸν σωφόριον σωτήριον, ὃν δὲ ζόφον, καὶ δι' οἴων κακουργημάτων. ὃν δὲ ζόπον, καὶ δι' οἴων κακουργημάτων ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι· ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους τοῦδε δημοσθένους. εἶπε γὰρ ὡς ἥκει ἐκ πελοποννήσου νεωστὶ σώταγμα σὺν τάξας εἰς ἑκατὸν τάλαντα πρόσοδον τοῦδε φίλιππον, καὶ διελογίζετο ὅσον ἐνιαύσιον ἔδει σὺν τελεῖν· ἀκούοντ' μὲν πάντας, καὶ μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα. τὰς δ' οὐ βοῖκα πόλεις ἁπάσας τεπαρακόντα· ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν, καὶ ναυτικὸν, καὶ πεζικὸν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν ἑλλήνων, οὓς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς σωτάξεως ὡς οὔτε χρημάτων, οὔτε στρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν, καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά. ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἐτόλμας δ' ἀπορήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας

Plures cuiqpo mutationes capiens

Oreos
Eretria

Euboicú tributú interceptú a Callia & demosthene

Callię fraudulétia Callias

Collatio per promissias adiuersus phi Ippú Philippo

μαρτύρας

μαρτύρας τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνόματι παρεκάλει δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἄξιον· ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν τὸν τε καλλίαν ὑπεδέχετο, καὶ τὰ ἀπόρρητον προσεποιήσατο εἰδέναι. Τοῦ δὲ εἰς πελοπόννησον πρεσβείαν, οὗ ἐπρέσβευσε, καὶ πῶς ἐξ ἀκαρνανίας ἔφη βούλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. οὗ δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' ἀκαρνᾶνας συντεταγμένους τῷ φίλιππον ὑφ' ἑαυτῷ, εἶναι δὲ τὰ σώταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν τακκαυτοῦσῶν πληρώματα, καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους, καὶ ἱππεῖς χιλίους, ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις τὰς πολιτικὰς δυνάμεις. ἐκ πελοποννήσου μὲν πολλοὺς ἀ διαχίλιους ὁπλίτας, ἐξ ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους. δεδόσθαι δὲ ἀφ' πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκτὴν ὧδε δέκα τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ οὐ τοῖς βόλεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι πάντας ἥκειν σὺν τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἀθήναζε εἰς τὴν σελήνην, καὶ τὸν ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. Οἱ μὲν τὰ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅ τάν τι ψεύσωνται, ἀόριστα, καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον, δημοσθένης δ' ὅ τὰν ἀλαζονεύνται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ· δεύτερον δὲ, ἃ οὐ δίδοι, οὐδέ ποτε ἐσόμενα, τὰ μὰ λέγειν ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐκ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος τοὺς τὰ ἀληθῆ λέγοντας, διὸ καὶ μάλιστα ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὤν, καὶ τὰ τῆ χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει· ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τὸν βίον ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων καὶ στρατοπέδων, οὐδέποτε συλλεγησομένων. ἀ παιγνιῶν δ' ὑμᾶς ἀπωθεν ἀφ' τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀφ' τῆ ἐλπίδων, ἀνταῦθα δὴ συγγράφω γραφὴ κελεύων ἐλέσθαι πρέσβεις εἰς δρέτειαν, οἵ τινος δέησονται τῆ δρετειέων· πάνυ γὰρ ἔδη δεηθῆναι αὐτῶν, μηκέτι διδόναι τὴν σώταξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρους αἱρεῖσθαι εἰς ὠρεὸν πρὸς τοὺς ὠρέτας πρέσβεις, οἵ τινος δέησονται αὐτοῖς ἐν αὐτὸν ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν εἶναι. ἔπειτα ἀνεφάνετο περὶ ἁ πάντων τῶν ὧ ψηφίσματι πρὸς τῷ κλέμματι γράψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις ἀξιῶν τοὺς ὠρέτας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ καλλίᾳ διδόναι· ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν ἐν κόμπον καὶ τὰς τεκμήρας καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἄκουε, ὃ ὤφελε τὸ ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι κτησιφῶν καὶ σὺν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα ὧ δήμῳ τῶν ἀθηναίων. ψήφισμα.

Ιαχναν Ζονῶν

Ilíade longus decretu

Ο ὐκοῦν τὰς μὲν τεκήρεις καὶ τὴν πεζὴν στρατείαν καὶ τὴν πανσέληνον καὶ τοὺς σωφόρους λόγῳ ἠκούσατε, τὰς δὲ σὺν τάξεις τῆ συμμάχων τὰ δέκα τάλαντα ἔργῳ ἀπολέσατε· ὑπόλοιπον δέ μοι δοκεῖν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία τάλαντα μαθόν, τὴν γὰρ μὴν ταύτην ἔγραψε δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ χαλκίδος παρὰ καλλίᾳ· τάλαντον δὲ ἐξ δρεζίας παρὰ κλειτάρχου τῆ τυράννῳ. τάλαντον δὲ ἐξ ὠρεοῦ· διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο δημοκρατουμένων τῶν ὠρειτῶν καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος ἔβαπτλωμένοι γὰρ οὐ τῷ πρὸς φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν γνωσίδημον τὸν χαριγένους, ἡνὶκ τῆ δυναστεύσαντός ποτε οὐ ὠρεῶ δεκόμενον αὐτῆ, τὸν μὲν τάλαντον ἀφεῖναι τῇ πόλει ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι οὐ ὠρεῶ· ὁ δ' ἀπεκείνατο ὧ γνωσίδημῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκῆ οὐδὲν δέοιτο· τὸν δὲ τάλαντον δῆ τῆ καλλίου εἰς πρᾶξιν· αὐξαμαζόμενοι δὲ οἱ ὠρεῖται καὶ οὐκ δυπορούντες ὑπέθεσαν αὐτῷ τῆ ταλάντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τὸν λῶεγμαν δημοδένει τῆ δωροδοκήματος δραχμὴν μὴνὸς τῆς μνᾶς ἕως τὸν κεφάλαιον ἀπέδοσαν, καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τῆ δήμου· ὅτι τἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸν ψήφισμα τῆ ὠρέτων. ψήφισμα. Τοῦτ' ἔστιν ὁ ψήφισμα ὦ ἀθηναῖοι εὐχωὴν μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν δημοδένους πολιτευμάτων· φα-

Τάλαντον Ζονῶν

Demosthenés tribu talentis corrupti decretú scripsit

Oritarú democratia

Philippo

Gnosidem

Charigenis

ὑπέθεσαν . . by pothecę loco addi xerunt

Oritarú decretú

Tertius locus accusationis

νδρὰ δὲ κατὰ γεία κτησιφῶντος· ἐν γὰρ οὕτως αἰσχρῷ δωροδοκοῦντα αὐτὸν ἔστιν, αὐ-
τὸν γεγονέναι ἀγαθόν· ἃ τετόλμηκεν οὗτος γράψασ' ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐνταῦθα ἤδη
τέτακται καὶ ὁ τέτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ δη-
μοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις· ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱε-
ρὸν ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσην τῷ τρὸς θηβαίους συμμαχίαν γρά-
ψασ· ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῷ τολμημελημάτων λέγειν. ΕΣΤ
γὰρ ὦ ἀθηναῖοι τὸ κιρραῖον ὀνομαζόμενον πεδίον καὶ λιμνὸ ὁ νῦν ὀβάγιστος καὶ ἐπάρα
τος ὀνομαζόμενος· ταύτην τοτὲ τὸν χώραν κατῴκησαν κιρραῖοι καὶ ἀκραγαλλίδαι γό-
νν παρανομώτατα, οἱ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ Δελφοῖς καὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν, ἐξημαρ
τανον δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' οὖν τοῖς γενομένοις μά-
λιστα μὲν ὡς λέγονται οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες, παν-
τέλειαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ τινι χρὴ τὴν μωρείαν τοὺς αὐθρώπους τούτους μετελ
θεῖν, καὶ αὐτοῖς αἱρεῖ ἡ πυθία πολεμεῖν κιρραίοις καὶ ἀκραγαλλίδαις πάντ' ἤματα
καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς ἀσεβοποιη-
σαμένους, ἀνάθεῖναι τῷ ἀπόλλωνι τῷ πυθίῳ καὶ τῇ ἀρτέμιδι, καὶ λητοῖ, καὶ ἀθηνᾷ
προνοίᾳ ὧδὶ πάσῃ ἀδρότητι· καὶ τὴν τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς δρᾶσθαι μήτ' ἄλ-
λον ἐᾶν· λαβόντες δὲ ἐν χρηστῷ οἱ ἀμφικτύονες, ἐνεψήφισαντο σόλωνος ἐπόντος ἀθη-
ναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθέτου δωρεᾶς καὶ τῶδὶ τοῖσιν καὶ φιλοσοφί-
αν διατετειφότος ἐπιστρατεύειν ὧδὶ τοὺς σωαγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, καὶ συ
ναθροίσαντες δωώμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν ἀμφικτυόνων, ἐξέωσαν τὸ τοὺς αὐθρώ
πους καὶ τοὺς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν· καὶ ὧδὶ τοῖσι ὅρκον ὤμοσαν ἰχυρὸν μήτε
αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν δῄσασθαι, μήτε ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ, καὶ
τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδί, καὶ πάσῃ δωάμει, καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς
τοῦτον μόνον ἐν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προσεποιήσαντο καὶ ἀρὰν ἰχυρὰν τοῦτον
ἐποιήσαντο· γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τόδε φησὶ παραβαίνοι, ἢ πόλις,
ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, σωαγὴς φησιν ἔστω τοῦ ἀπόλλωνος καὶ τῆς ἀρτέμιδος, καὶ λητοῦς,
καὶ ἀθηνᾶς προνοίας· καὶ ἐπεύχεται αὐτοῖς μὴ δὲ γῆν καρπὸν φέρειν, μήτε γυναῖ-
κας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα· μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γε-
νὰς ποιεῖσθαι· ἵππων δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν, καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις
εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας, καὶ γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μὴ φυτὸ φησὶν ὁσίως θύσαιεν τῷ
ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ λητοῖ, μηδ' ἀθηνᾷ προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς
τὰ ἱερά· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν, ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς· ἀνα
μνήσθητε τῶν ὅρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν ἀμφικτυόνων σωώμοσαν.

Μαντεῖα. Ὅρκοι. Ἀρά.

» Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ὀρεῖψετε πύργον ἐλόντες,
» Εἰν γε θεοῦ τεμένη κυανώπιδος ἀμφιτρίτης,
» Κῦμα ποτιπλύζει κελάδον ἱερᾶσιν ἐπ' ἀκταῖς.

Ταύτης τ' ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῶν μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν
οἱ λοκροὶ, οἱ ἀμφισσεῖς, μᾶλλον ἢ οἱ προεστηκότες αὐτῶν ἄνδρες παρανομώτατοι ἐπιεικά
ζουν τὸν πεδίον καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ σωώκισαν,
καὶ τέλη τοὺς πρακτόρας ἐξέλεγον, καὶ τὸν ἀμφικτυονικῶν εἰς δελφὸς πυλαγόρων οἷας
χρήματα διέφθειραν, ὧν εἷς ὧδὶ δημοσθένης· χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ἡμῶν πυλαγόρας, λαμ
βάνει χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν ἀμφισσέων, ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν μνείαν περὶ αὐτῶν
ἐν τοῖς ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀφ
αλίσεσθαι ἀθηναίους τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρη
μάτων, ἐφ' ὧ τε βοηθήσειν τοῖς ἀμφισσεῦσιν ἀθηναῖοι κατὰ πάντα τρόπον· ὅθεν μᾶλ-
λον ἢ πρότερον συμβέβηκεν ἐν τῷ ὅτου αὖ προσάψηται αὐτὸς ἰδιότου ἢ δωά-

Cirrhæus campus
Portus Sceleratus
Cirrhæi
Acragallidæ
Amphictyones

Minerua pronoea

Solo

Solonis laus

Auxiliari manu & pede

Minerua pronoea

Minerua pronoea

Amphisseusium Scelus

Pylagoras Demosthenes

σου ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, τούτων ἐνάγεσθαι ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν· σκέ-
ψασθε δὴ ἐν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὃς περιεγένετο τῆς τῶν ἀμφισσέων ἀσεβείας· ὃ γὰρ
θεόφραστος ἀφ' χρονος, ἱερομνήμονος ὄντος δεινίου τοῦ ἀκαφλυσίου πυλαγόρους
ὑμεῖς εἵλεσθε, μειλίαν τε ἐκεῖνον ἐν ἀκαγγρᾶστον, οὐ ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ὀνεῖσθαι χλῶ
καὶ θρασυπλέκα ἐν λέσβιον, καὶ τεῖχος δὲ μὲν ἀστὸν ἐμέ· σωεβὴ δὲ ἡμῖν ἀρτίας μὲν
εἰς δελφοὺς ἀφίκθαι, παραχρῆμα δὲ ἐν ἱερομνήμονα διόγνητον πυρέττειν· ἐφ' ἁὐτὸν
δὲ σωεπέπωκει καὶ τῷ μειδίᾳ· οἱ δ' ἄλλοι σωεκάθηντο ἀμφικτύονες· ἐξηγέλλε
τὸ δ' ἡμῖν παρὰ τοῦ βουλομένων δύνασθαι τὴν πόλιν, ὅ τι οἱ ἀμφισσεῖς ὑποπε
πωκότες τότε καὶ λίνως θεραπεύοντες τοὺς θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τὴν με
τέρᾳ σόλεως πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων, ὅτι τὰς χου
σᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν, πρὸς ἐν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξεργάσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν ἐπὶ τὸ σε
κῆνον ἐπίγραμμα· ἀθηναῖοι ἀπὸ μήδων καὶ θηβαίων ὅτε τὰν ναυτίαν τοῖς ἑλλησιν ἐμάχον
το· πεμψάμενος δὲ ὁ ἱερομνήμων ἐξίου εἰσελθεῖν εἰς τὸ σωέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς
τοὺς ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς σόλεως, καὶ αὐτὸν, οὕτω προκρικμένον· ἀρχομένου δέ
μου λέγειν καὶ προθυμότερόν πως εἰσελιλυθότος εἰς τὸ σωέδριον τῶν ἄλλων πυλα
γόρων μεθεστικότων, ἀναβοήσας τὶς τῶν ἀμφισσέων ἄνθρωπος ἀσελγέστατος καὶ ὡς ἐμοὶ
ἐφαίνετο οὐδεμιᾶς παιδείας μετεχηκὼς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν
αὐτὸν προαγομένου, ἀρχὴν δέ γε ἔφη ὦ ἄνδρες ἕλληνες εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὀνο-
μάζετο τοιοῦτο ὄνομα τοῦ δήμου τῶν ἀθηναίων οἱ ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς σωαγεῖς ἐξήγε
τε ἐκ τοῦ ἱεροῦ· ἅμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῶν φωκέων συμμαχίας· οὗ ὁ κρόβυλος ἐκεῖνος
ἔγραφε, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς σόλεως διεξῄει λέων, ἃ ἐγὼ οὔτε τό
τ' ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν· ἀκούσας δὲ, οὕτω παρω
ξύνθην, ὡς οὐδὲ πώ ποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσο
μαι· ἐπήλθε δ' οὖν μοι ὧδὶ τὴν γνώμην μνησθῆναι τῆς τῶν ἀμφισσέων ὧδὶ τὴν γῆν
τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἐστηκὼς ἐλέγχουν τοῖς ἀμφικτύοσιν. ὑπόκειται
γὰρ τὸ κιρραῖον πεδίον τῷ ἱερῷ καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον, ὁρᾶτε ἔφην ἐνταῦθα ὦ ἄνδρες ἀμ-
φικτύονες ἐξειργασμένον ὕδωρ τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα οἰκοδο-
μημένα καὶ ἐπαύλια· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τε-
τειχισμένον· ἴστε τοὺς αὐτοί· καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότες
καὶ χρήματα λαμβάνοντες, ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος· ἅμα δὲ ἀναγινώσκειν ἐκέλευον
αὐτοῖς τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, τὸν ὅρκον τῶν προγόνων. Τὴν αὐτὴν τὴν γενομένην
καὶ διαιρεῖσθαι· ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τῶν ἀθηναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν
τέκνων καὶ οἰκίας τῆσ ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱε-
ρᾷ, καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν, οἷς δυνάμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέ-
ραν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλεύσασθε· εἴρη-
κται μὲν τὰ κοινὰ· παρέστηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα· μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς
τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· σκοπεῖτε δὴ ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα
τόλμαν κτησάμενοι τοὺς ἱκέσαι ποιήσεσθε, τοὺτους παρόντες ἀτιμωρήτους τοὺς σω
γεῖς καὶ ταῖς ἀρᾶς σύνοχους. Οὐ τὸ δ' ἀνιγμάτῳ, ἀλλ' σωαρτῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ
κατά τε τὸ ἀσεβησάντῳ, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτὸν, καὶ κατὰ τὸ ἐπιδεψάντῳ, καὶ τελευτεῖον ἐν
τῇ ἀρᾷ γέγραπται μὴ ὁσίως θύσαιεν οἱ μὴ τιμωροῦντες φησὶ τῷ ἀπόλλωνι μήτε τῇ ἀρ
τέμιδι, μήτε τῇ λητοῖ, μὴ δὲ ἀθηνᾷ προνοίᾳ· μὴ δὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά· τοιαῦτα
καὶ πρὸς τοῦτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ ἐπειδή ποτε ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ
τοῦ σωεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τοῦ ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν οὐκ ἔτι περὶ τῶν
ἀσεβούντων ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῶν ἀμφισσέων τιμωρεῖσθαι· ἤδη δὲ πόρρω
τῆς ἡμέρας οὔσης, προσελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνεῖπε. Δελφῶν ὅσοι ἐπιδοῦντες ἡβῶσι καὶ
δοῦλοι καὶ ἐλευθέρους ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας ἅμαξαν καὶ δικέλλας πρὸς τὸ θυτεῖ
ον ἐκεῖ καλούμενον, καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κῆρυξ ἀνηγόρευε τοῦ ἱερομνήμονος καὶ πυλα-

Theophrastus
Diognetus
Michas
Thrasycles
Hieromnemo

Aurea scuta sacrata

ἀρχὴν. 1. utiq.

Crobylus

Cirrhæus campus

Manu pede & voce

ἀνέῳ τε κῆρυξ

ἐπιδοῦντες

γόρους ἥκειν εἰς ἣν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ. Η τις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἀνόχος, τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἐωθεν εἰς ἣν προειρημένον τόπον, καὶ καταβήμεν εἰς ἣν κιρραῖον πεδίον, καὶ ἣν λιμένα κατασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν· ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων, οἱ λοκροὶ οἱ ἀμφισσεῖς ἐξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες δελφῶν, ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων παντὶ μὴ ἐμὶ ὁρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι· τῇ δὲ ἐπούσῃ ἡμέρᾳ κόπυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπψηφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν ὅταν μὴ μόνον τοὺς πυλαγόρους καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς σωθύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ· ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν ἀμφισσέων ἐγίνοντο κατηγορίαι· πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπούσης πυλαίας σὺν ῥητῷ χρόνῳ εἰς πύλας· ἔχοντας δόγμα καθότι δίκας δώσουσιν οἱ ἀμφισσεῖς ὧν εἰς ἣν θεὸν καὶ πὼ γῆν πὼ ἱερὰν καὶ τοὺς ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον· ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωσται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς ἣ ψήφισμα. ψήφισμα. Τοῦ δόγματος οὗτοι τοῦτον ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ ἡ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ δημοθένους ὑπὸ τοῦ μεσηνύματος τοῦ ἐξ ἀμφίσσης αὐτὴ λέγοντος καὶ ἐμὲ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ πὼ πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠλιώκει σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς ἣ βουλευτήριον καὶ μετασησάμενος τοὺς ἰδιώτας, ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς πὼ ἐκκλησίαν· προσλαβὼν πὼ τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· ἣ δ' αὐ ἣ ἐκεῖ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι τοῦ δήμου ἣ ψήφισμα, ἤδη ἐπανεστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπελιλυθότος ἐμοῦ, οὐ γὰρ ἂν ποτε ἐπέτρεψα, καὶ πολλῶν δὲ ἀφεμένων, οὗ ἣ κεφάλαιόν ἐστι· ἣν δὲ ἱερομνήμονα φησι τῶν ἀθηναίων, καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς πύλας καὶ εἰς δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ἀπὸ τῶν προγόνων οὐδ' ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἀφανῶς· κωλύει γὰρ εἰς ἣν ἀνάλογον ἣν ἐν πύλαις ἀπαντᾶν· ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος, ἔμελλε χρόνου γίνεσθαι. καὶ πάλιν ἐν ᾧ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον σύγγραμμα γράφει· τοὺς ἱερομνήμονας φησι τῶν ἀθηναίων καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας, μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις, μὴ λόγων, μήτε ὄρκων, μήτε δόγμάτων, μήτε πράξεως μηδεμιᾶς· ἣ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα τὰ λυθὲν εἴπω ἢ ἣ ἥδιον ἀκούσαι; ἣ ἀληθὲς ὁρῶ· ἣ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον, οὐτωσὶ πὼ πόλιν διατέθεικεν· οὐκ ἐᾶ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς, οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας· ἡμεῖς μὲν οὖν ὦ ἀθηναῖοι κατεμείναμεν ὅθ' ἕνεκα ἣ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς πύλας, τὴν μιᾶς πόλεως· ἧς ἐγὼ οὔτ' ἂν ὄνομα εἴποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παρασταθήσοιτο γένοιντο αὐτοῖς μηδενὶ τῶν ἑλλήνων, καὶ σωνελθόντες, ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἀμφισσεῖς· καὶ στρατηγὸν εἵλοντο κόπυφον ἣν φαρσάλιον ἣν τότε τὰς γνώμας ἐπψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος αὐ, μακεδονία φίλιππον, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν σκύθαις, οὕτω μακρὰν ἀπόντος· ὃν αὐτίκα μάλιστα τολμήσει λέγειν δημοθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐπήγαγον· καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατιᾷ καὶ μάλα μετείως ἐχρήσαντο τοῖς ἀμφισσεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασιν αὐτοῦ ἐζημίωσαν· καὶ ταῦτα οὐ ῥητῷ χρόνῳ προσέπον τῷ θεῷ καταθεῖναι.

Amphissa qui ante distet a carpo delphis

Amphictyonú contio qd ἱερομνήμονας

μεσηνύματος

πρόβουλευμα

ἀνάλογον

σύγγραμμα

ἱερομνήμονα

πυλαγοροῦν

Amphictyones qd

Bellú adversus amphissenses ab amphictyonibus decretú

(Cottyph)

Philipp

γνώμας ἐπψηφίζοντα

μετέσησαντο

Καὶ τοὺς μὲν σωκρατεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετέσησαντο· τοὺς δὲ δ' ἀδίκεν φυγόντας κατήγαγον. Επειδὴ δὲ οὐδὲ τὰ χρήματα ἐξέτεινον ᾧ θεῷ τούτοις σωκρατεῖς κατήγαγον, καὶ τοὺς ἀδικεῖς καὶ τελθόντας ὅθ' ὧν ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, οὕτως ἤδη πὼ ἀδικτόραν ἣ τοὺς ἀμφισσεῖς στρατείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον

ἐπανελθόντος

ἐπανελθόντος φιλίππου, ἐκ τῆς ἐωθὲ τοὺς σκύθας στρατεύσας τῶν μὲν θεῶν πὼ ἡγεμονίαν τῆς δύσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων· τῆς δὲ δημοθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γενομένης, ἀλλ' οὐ προὔλεγον, οὐ προεσήμαινον, ἡμῖν οἱ θεοὶ φυλάξασθαι· μονονοὐκ αὐθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι· οὐδεμίαν τοι πώ ποτε ἔτυγε μᾶλλον πόλιν ἐώρακα. ἀπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων οἰκίων ἀπολλυμένην, ἐκ ἱκανὲν μὲν δὲ τοῖς μυστηρίοις φανὲν σημεῖον φυλάξασθαι τῶν μυστῶν τελετή· οὐ πόθι τοῦ πάνυ ἀμμωνιάδης μὲν προὔλεγεν βύλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς δελφοὺς ἐπερησομένους ἣν θεὸν ὅτι χρὴ πράττειν· δημοθένης δὲ αὐτέλεγε φιλιππίζειν πὼ πυθίαν φάσκων ἀπαίδευτος ὤν, καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δηδομένης ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ ἐξ ἀδικίας· οὐ γὰρ τελευτῶν ἀθύπων καὶ ἀκαλλιέρητων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐωθὲ ἣν πρόθηλον κίνδυνον, καί τοι γε πρώην ἀπιτόλμησε λέγειν ὅτι παρὰ δεῖπνον φίλιππος, οὐκ ἤλθεν ἡμῶν ἐωθὲ πὼ χώραν ὅτι οὐκ ἐῶ αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά· τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἰ τυχεῖν ὦ τῆς ἑλλάδος ἀλιτήριε· εἰ γὰρ ὁ μὲν κραπὼν οὐκ ἤλθεν ἐξ πὼ τῶν κρανυμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἐῶ αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, οὐ δ' οὐδὲ προεδώς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πρὶν καθλιδῆσαι τοὺς στρατιώτας ἐξέπεμψαν, πότερον σεφανοῦσθαί σε δεῖ ἢ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασι, ἢ ὑπδρορίζεσθαι. τοιγὰρ τοι τὴν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν, οὐ γὰρ βίον γε ὑμεῖς ἀνθρωπίνον βεβιώκαμεν, ἀλλ' ἐς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν, ἐκ ὁ μὲν τῶν πδρσῶν βασιλεὺς ὁ ἣν ἄθω διορύξας, ὁ ἣν ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ λίν καὶ ὕδωρ τοὺς ἕλληνας ἀπῶν, ὁ θλμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν ὅτι θεοστόκης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου, ναὶ οὐ πόθι τ' κύριος ἐπδρῶν εἶναι διανοίζεται, ἀλλ' ἤδη πόθι τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας· καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῶμεν τῆς τοῦ δόξης ταύτης καὶ τῆς τοῦ ἣν πδρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ ἣ ἐν δελφοῖς ἱερὸν ἠλυθδρώσαν· θῆβαι δὲ πόλις ἀσυγγένεια μεθ' ἡμδραν μίαν ἐκ μέσης τ' ἑλλάδος αἴρεται καὶ δικαίως πόθι τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς βαλθυσάμενοι ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ πὼ ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι· λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ παλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς πόθι πὼ τοῦ ἱεροῦ καὶ τὴν ἡμῶν οἱ τῶν ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, ναὶ ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπιλήθειν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι τοῦ πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρὶς ὅτι αὐ ἐκείνῳ δόξῃ· καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προσδοκιμόνου μετεωρότητι κειθήσονται. Η δ' ἡμετέρα πόλις ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν ἑλλήνων πρὸς πὼ ἀμυνοῦσα πρόπδρον ἐκ τῆς ἑλλάδος αἰ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις ἕκαστοι παρ' ὑμῶν πὼ σωτηρίαν βυρησόμενοι, ναὶ οὐκ ἔτι πόθι τῆς τῶν ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀτωνίζεται· ἀλλ' ἤδη πόθι τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξότου δημοθένης πρὸς πὼ πολιτείαν εἰσελήλυθεν. οὐ γὰρ πόθι τῶν τοιούτων ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνει). λέγει γάρ που παιδεύων τὰ πόλη θη καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δηματῶν μὴ προσδέχεσθαι. λέξω δὲ κἀτὼ τὰ ἔπη. δεῖ δὲ γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας, τοὺς τ' ποιητὼν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἀνόρθοι ὄντες αὐτοῖς χρώμεθα.

» Πολλάκι δὲ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνόρος ἀπήτρα
» Ος κεν ἀλιζαίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται·
» Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίων,
» Λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμὸν ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί,
» Η τῶν γε στρατὸν βυρὼ ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,
» Η νέας ἐν πόντῳ κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν,

Philippi expeditio in scythas

Amyniades

Philippizat pythia

ἀλιτήρες τῆς ἑλλάδος

ὑπδροείζεσθαι

παραδοξολογίαν

Xerxes

Xerxis insolétia

Lacedæmonij infelices

Hesiodus

Εαὶ δὲ περιελόντες τ' ποιητὼ ἣ μέλον, τὰς γνώμας ἐξετάζητε, οἶμαι ὑμῖν δόξειν ἀφιήμαι ἡσίοδον ἢ, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς πὼ δημοθένους πολιτείαν. ἡ ἢ ναυτικὴ ἡ πεζὴ στρατεία ἡ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τ' βύτου πολιτείας. Αλλ' οἶμαι

Sceleſti Phrynódas Curybatq

ὅτε φρυνώνδας, ὅτε βυρύβατος, ὅτ' ἄλλος ἀλεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὃς ὧν μὴ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ αὐτοὶ ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τἀληθῆ, τολμᾷ λέγειν βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τοὺς ὑμέτερα ὡς ἄρα θηβαῖοι πλὴν συμμαχίαν ἡμῖν ἐποιήσαντο, οὐ δι' ὀλίγον καιρὸν, οὐδ' ὀλίγον φόβον τῶν περιστάντα αὐτοὺς· ἀλλὰ μετέταξαν δόξαν, ἀλλὰ δι' τὰς δημοσθένους δημηγορίας, καίτοι πολλὰς μὲν τούτου πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι. πρῶτος μὲν οὗτος στρατηγὸς θρασύβουλος ὁ κολλυτεύς, ἀνὴρ οὐ θήβαις πιστευθεὶς ὡς ἀλεὶς ἕτερος· πάλιν θράσων ὁ ἀρχιβιοτὸ πρόξενος ὢν θηβαίοις, λεωδάμας ὁ ἀχαρνεὺς οὐχ ἥττον δημοσθένους λέγειν δυνάμενος· ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡ λίαν ὤφθη, καὶ οὗτος ἀρχιδήμος ὁ πλήξ· μὴ δυνατὸς ἐπεῖν, μὴ φωνὰ κεκινδυνευκὼς οὐ τῇ πολιτείᾳ δι' θηβαίους· δημάτιος ἀριστοφῶν ὁ ἀζηνιεύς· πολεῖσον χρόνον πλὴν τῶν βοιωτάζειν ὑπομείνας αἰτίαν, ῥήτωρ πυρανθρος ὁ ἀνάφλυστος ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ· ἀλλ' ὅμως ἀλεὶς πώποτε αὐτοὺς ἐδυνήθη προδέψαι εἰς πλὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' ἄπιστον, οἶδα μὲν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι δι' τὰς ἀτυχίας αὐτῶν· ἀλλ' δίμαι ἐπειδὴ φίλιστος αὐτῶν ἀφελόμενος νίκαιαν θεβαλοῖς παρέδωκε καὶ τὴν πόλεμον ὃν πρότερον ἐβέβαλεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν βοιωτῶν, ὅδε πάλιν τὴν αὐτὴν πόλεμον ἐπήγαγε δι' τῆς φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ φρουραὶ εἰσήγαγεν οὐ ταῦθ' ἤδη ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἤπειρ αὐτῶν μετεπέμψαντο ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε καὶ εἰσήεισθε εἰς τὰς θήβας, οὐ τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ πρὶν τοῦδε συμμαχίαν μίαν μόνην συλλαβὼν γράψαι δημοσθένη· ὁ δ' εἰσάτων ἡνύμας εἰς τὰς θήβας καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχίας· ἀλλ' οὐ δημοσθένης· ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις θεία τὰ πάντων μέγιστα δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐβεβαμάρτηκε· πρῶτον μὲν ὅτι φιλίστου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος θηβαίους ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ τοῦτο λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα, τὸ μέγεθος ἀπεκρύψαβ· πρὸς πιστάμενος δὲ μέλλειν πλὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ δι' τοὺς καιροὺς ἀλλὰ δι' τὰς αὐτοῦ πρεσβείας· πρῶτον μὲν σωθεῖσι τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι ὧδε τίσι δεῖ ποιεῖσθαι πλὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται, ὅδε δὲ προλαβὼν, ἔκδοτον μὲν πλὴν βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε θηβαίοις, γράψας αὐτῷ ψήφισμα τι ἐὰν τις ἀφίστῆται πόλις ἀπὸ θηβαίων, βοηθεῖν ἀθηναίους βοιωτοῖς τοῖς οὐ θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων μὴ μεταφέρων τὰ πράγματα ὡς πρὸ εἴωθεν ὡς τοὺς βοιωτοὺς δρῶν κακῶς πάσχοντας πλὴν τῶν ὀνομάτων σώθεσιν τῶν δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσοντας. Δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον αὐχλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν αὐτὸ θηκεν οἷς ἦσαν ἀπὸ τοῦ κίνδυνοι· τὸ δὲ τέτον μέρος θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάστοις τούτων, καὶ πλὴν ἡγεμονίαν πλὴν μὴ κατὰ θάλασσαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' αὐάλωμα ἴδιον ὑμέτερον. Τὴν δὲ κατὰ γῆν ἐμὴ δεῖ λυρεῖν ἀρδὴν φέρων αὐτὸ θηκε θηβαίοις· ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι στρατοκλέα τὸν ἡμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐτῶ μὲν κατηγορῶ ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν ἀλλὰ κἀτὼ λέτω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι· καὶ ὑμεῖς σωίσε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε· ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς δημοσθένη σωσεί, θιαδε ἤδη τὰ δικήματα αὐτοῦ ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε· δεῖ δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἡδίκησεν ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ πλὴν δημοκρατείαν αὐδὴν ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς θήβας εἰς πλὴν καθμείαν πλὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων, τοῖς βοιωτάρχαις σωθέμενος, καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὐτῷ δωρεὰν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη πολλοὶ ὧδε τὸ βῆμα προσβαίνειν μὲν ἔφη ὅποι αὐ αὐτῷ δοκῇ καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δέ τις αὐτῷ τῶ στρατηγῶν αὐτέφοι κατα δουλούμενος τοὺς ἀρχοντας

Thrasybulus Thrason Leodamas Archidemus Aristophon Pyrander

Azenieus

Hicea

Clatea

Societas athenienſiú cum thebanis

Strato clés

βοιοτάρχας

ἀρχοντας καὶ σωνεθίζων μηδὲν αὐτῷ αὐτὴ λέγειν διαδικασίαν ἔφη γράψειν ὦ θήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πολέω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτῷ ἔφη ἀφ' τῶ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τῶ στρατηγείου· μαθοφορῶν δ' αὐ τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ βοὺς μυείους ξένους ἐκμεθώσας, ἀμφιλατεῦσι πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ χωλιάζοντος αὐ τοῖς ἐκκλησίαις ἐμὲ πρὸ σόμενε φόβων ἀνάρπαθέντων τῶν ξενῶν ἐν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει· τί γὰρ ἀν ἔδεδε φίλιστον αὐ τοῖς τότε καιροῖς δέξασθαι, οὐ χρεὶς μὲν πρὸς πλὴν πολιτικὴν δυνάμιν χρεὶς δ' αὐ ἀμφίστη πρὸς τοὺς ξένους διατανύσασθαι, ἀθύμουσ δὲ τοὺς ἑλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πλεῖστης γεγενημένης· καὶ τηλικοῦτ' κακῶν αἴτιος γεγενημένος δημοσθένης, ἢ κ ἀγαπᾶ ἐμὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' εἰ μὴ μὴ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται ἀγανακτεῖ· οὐδ' ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ αὐαντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ' ἐμὴ τῶν ἑλλήνων αὐαντίον ἀνῃρῆθήσεται τοῦτ' ἀγανακτεῖ· οὕτως ὡς ἔοικε πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίᾳ ἀπολλύεται συμφορᾶς· τεῖ δὲ καὶ τῶν προεφρημένων μέγιστόν ἐστιν ὁ μέλλω λέγειν, φιλίστου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν ἑλλήνων οὐδ' ἀγνοοῦντος· οὐ γὰρ ἴδ' ἀσύετος ὅτι πολὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν αὐ ἡμέρᾳ σμικρῷ μόρει διατανιεῖται καὶ δι' ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι πλὴν εἰρήνην καὶ πρεσβείας ἀπεστέλλειν μέλλοντος καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν οὐ θήβαις φοβουμένων ἐν ἐπόντα κίνδυνον, εἰκότως· οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπὼν πλὴν τάξιν αὐτοὺς οὐν θέτησεν, ἀλλ' ὁ φωκικὸς πόλεμος δεκαετὴς γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε· τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως, αἰαθόμενος δημοσθένης ἢ τοὺς βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον αὐδὲν αὐτῷ παρὰ φιλίστου λαβόντας, ἀβίωτον ἡγησάμενος ἐὰν εἴ τινος ἀπολεφθήσεται δωροδοκίας, ἀνάπηδήσας αὐ τῇ ἐκκλησίᾳ οὐδενὸς αὐθρώπων λέγοντος, οὐθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς φίλιστον εἰρήνην, οὐθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ' ὡς ὤφετο ἔδει κήρυγμά τι τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων, αὐκφόβεν αὐτῷ τὰ μόρια τῶν λημμάτων, δώμυντο πλὴν ἀθηναῖ, ἵν' ὡς ἔοικε φειδίας Phidias σὺν ζωλαβῶν εἰργάσατο καὶ αὐεπορκεῖν δημοσθένε, ἢ μὴν εἴ τις δρεῖ ὡς χρὴ πρὸς φίλιστον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τειχῶν ἀπομεμόμενος πλὴν κλεοφῶντος πολιτείαν ὃς ὧδε τὸ πρὸς λακεδαιμονίους πολέμου ὡς λέγεται πλὴν πολὺν ἀπώλεσεν· ὡς δ' οὐ προσεῖχον αὐτῷ οἱ ἀρχοντες οἱ αὐτοῖς θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους αὐτὸ ἔστρεψαν ἐξελιλυθότας ἵνα βουλεύσωσθε πολὲ τῆς εἰρήνης, αὐταῦθα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα προσόντας τῶν ἑλλήνων τοὺς βοιωτάρχας ἀπεκάλεσε· καὶ γράφων ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' αὐτὴ βλέψαι πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς θήβας ἀτήσοντας θηβαίους δίοδον ὧδε φίλιστον, ὑπόβαιαχυθόντες δὲ οἱ αὐ θήβαις ἀρχοντες μὴ δέξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι πρόδοτοι τῶν ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης ἀπεζέποντο. ὧδε δὲ πλὴν παράταξιν ὥρμησαν· αὐθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀξιόν ἐστιν ἐπμνηθῆναι, οὓς οὕτως ἀθύτων καὶ ἀκαλλιόρήτων ὄντων τῶν ἔρρων, ἐκπέμψαν ὧδε ἐν πρόδηλον κίνδυνον ἐτόλμησε τοῖς ὁραπέταις ποσὶ καὶ λελοιδόσι πλὴν τάξιν, ἀναβὰς ὧ ἐν τάφον τῶν τετελευτηκότων ἐγκωμάζειν πλὴν ἐκείνων ἀρετήν· ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σωνδαῖα τῶν πραγμάτων, ἀπάντων αὐθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ πλὴν αὐ τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ὧδε ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι· ἐὰν δ' οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑφμονεῖτε, μὴ σωαποθανεῖτε τοῖς τελευτήσασιν ὡς ἔοικε καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. Γνώεδε δή μοι μικρὸν χρόνον πλὴν διάνοιαν μὴ αὐ τῷ δικαστηρίῳ ἀλλ' αὐ τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁρᾶν προιόντα ἐν κήρυκα καὶ πλὴν ἐκ τοῦ ψήφισμα τος ἀνάρρησιν μέλλουσαν γίνεσθαι καὶ λογίσασθε πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάντων πλέω δάκρυα ἀφήσειν ἢ ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς ἠρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισιοῦσιν, ἢ ὧδε τῇ τῆς πόλεως ἀγωνοσύνῃ· τίς γὰρ οὐκ ἀν ἀλ-

διαδικασία

στρατηγείου

Cleoppho

σὺν ζωλαβῶν

Objectio pugná ad cheroneam

Demosthenes laudauit publice eos q occubuerẽt apud cheroneã extat hæc oratio ꝓnũ putatur notha

Fugam ex acie ad cheroneam objecit demosthenes

γήσειεν ἄνθρωπος ἕλλην ἢ καὶ παραδοθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνησθεὶς οὗ τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε εἰ μηδὲν ἔτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων ὧδε πρᾶξαι νυνὶ τῶν Θαγωγῶν γίνεσθαι ὅτ' δύνοιτο μᾶλλον ἡ πόλις καὶ βελτίστοις προστάταις ἐχρῆτο, προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παρασησάμενος τοὺς ὀρφανοὺς ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανοπλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸν κοῦφον καὶ προτεπιτάττον τοῖς ἀρετήν. Ὅτι τοὺς δὲ τοὺς νεανίσκους ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας ἀγαθοὶ γενόμενοι μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος ἔθρεψε. νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ θέσθαι ἤδη τὰ ἔργα τῶν καὶ καλεῖ εἰς προσορίαν. Τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ παρασησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' ἂν δρᾷ, ἢ τὶ φθέγξεται καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διέξιοι τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προστάγματα, ἀλλ' οὐ τὴν ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπήσεται; ἀλλὰ τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι.

Ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα εἰ δὴ καὶ οὗτος αὐτὸς, σεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἀρετῆς εἕνεκα τὸν κάκιστον; ἀνδραγαθίας εἕνεκα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν; μὴ πρὸς τοῦ διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἱκετεύω ὑμᾶς ὦ Ἀθηναῖοι· μὴ δόξαιμι ἐστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ διονύσου ὀρχήστρᾳ. μὴ δ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. μὴ δ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀδικάτων καὶ ἀνικέστων κακῶν ἃς τοὺς παλαιὸν πάρους θηβαίους, οὓς φυγόντας δεῦρο ὑποδέδεχθε τῇ πόλει. ὧν ἰδρὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ δημοθένους δωροδοκία, καὶ τὸν βασιλικὸν χρυσίον, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς. καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν τειχῶν κατασκαφάς. ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, προσβύτας ἀνθρώπους, προσβύτιδας γυναῖκας, ἃς μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους, οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις.

Ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὴν τῶν ἑλλάδος ἀλιτήριον σεφανοῦν. ἀλλὰ καὶ τὴν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνδρὶ φυλάξασθαι, οὔτε πόλις γὰρ οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε δημοθένει συμβούλῳ χρησάμενος. Ὑμεῖς δ' ὦ Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσχύνεσθε εἰ τοῦδε μὲν τοὺς πορθμεύσαντας τοὺς εἰς σαλαμῖνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ τοῦτον ἀναζέψῃ τοῦτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι. ἵνα μηδεὶς αὐτοκαδάζῃ εἰς τὰ τῶν ἑλλήνων σώματα. τὸν δὲ πὼ ἑλλάδα καὶ πὼ πόλιν ἀφ' ἣν ἀνάτεσ ἀφότε, τοῦτον ἐάσετε πάλιν, ἀπεώθειν τὰ κοινὰ ἔτινα δ' ἔπω καὶ τοῦδε τὸ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βούλομαι, ὅτι δημοθένης οὐ πὼ ἀπὸ στραταπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ πὼ ἐκ τῆς πόλεως τεῖχη προσλαβὼν ὑμῶν καὶ τοὺς ἕλληνας ἠρωτολόγησε. καταγατούσης δὲ αὐτὸν εἰς πὼ πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπόφορος ὢν ἄνθρωπος, καὶ παρὰ πόμβυλος ὢν ὁ βῆμα, ἐρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. Ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους, οὐδ' ὢν τὰ ψηφίσματα εἴκατε τὸν δημοθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ ναυσικλεῖ δοῦναι προστάξετε. νυνὶ δ' ἤδη καὶ σεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε φίλιππος, ἀλέξανδρος δ' εἰς πὼ ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς στρατευόμενος, ἰσχὺς μὲν ἰσχύσατο παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων καὶ θυσίας πὼ βουλὼ κατέστησεν. ἐπωνυμίαν ἀλεξάνδρῳ μαργίτην ἐτίθεσ. ἀπέτολμα δὲ λέγειν ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη οἱ πέλλῃ περιπαταῦντα, καὶ τὰ πολάχια φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία· αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα. καὶ θεωρῶν τὸν ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τ' ἑαυτοῦ αὐανδρίαν· ἤδη δ' ἐψηφισμένων θεπαλῶν ἐπιστρατεύειν ὢν πὼ ὑμετέραν πόλιν καὶ τὸν νεανίσκον τὸν πρώτον πρόξενον θέντος, εἰκότως ἐπειδὴ τοῦδε θήβας ὢν ὁ στρατόπεδον προσβυτὴς ὑφ' ὑμῶν

χειροτονηθεὶς

Thebanorum strages

καλῶς ἀπήλλαξε

αὐτοκαδάζῃ

Quartus accusationis locus

ἐρηνοφύλακα

Philippi mores & alexandri fuccesso in regnum

Nauficles

Philippo

Alexandro

Pausanias

Pausaniae occisores alex philippi templo athenis excitatum a demosthene

Margites uocabatur a demosthene alexander

χειροτονηθεὶς ἀποσπᾶς ἐκ μέσου τοῦ κυκλίου ὑπεσπέρασε, οὔτ' οὖν εἰρήνη, οὔτ' οὖν πολέμῳ χρήσιμον ἔαυτὸν παρέχων, καὶ τὸν πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν οὐδέν οὐ πρόσθοτε, οὐδ' ἑκάστοτε κεῖθεν ἐν τῷ τῶν ἑλλήνων σωτεσρίῳ, οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προσδέδωκεν εἰ δὲ ἄλλη θῆ ὅστις ἃ λέγεται, ὡς γὰρ φασιν οἱ παράλοιποι καὶ οἱ προσβύσαντες πρὸς ἀλέξανδρον καὶ τὸν πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται· ἔστι τις ἀριστίων θαλαταικὸς ὁ τοῦ ἀριστοβούλου τοῦ φαρμακοῦ πώλου υἱός, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γινώσκει, οὗτός ποτε ὁ νεανίσκος ἑτέρων πὼ ὄψιν διαφόρων γενόμενος, ὥκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ δημοθένους οἰκίᾳ, ὅ, τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἢ αἰτία· καὶ τὸν πρᾶγμα ὅδε μῶς βῦ ἀκριβὲς ἐμοὶ λέγειν οὗτος ὡς ἐγὼ ἀκούω ἠγνοημένος ὅς τις καί πως ποτέ ὅστι βεβιωκὼς τὸν ἀλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πολυπραγμονεῖν ἐκείνῳ δεῖ τούτου γράμματα πέμψαι δημοθένης ὡς ἀλέξανδρον, ἄλειαν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς. καὶ πολλὴν κολακείαν περιείπαται. ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸν πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ· εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει δημοθένης καὶ πολεμικῶς εἶχεν ὡς πρὸ καί φησι πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, τίς αὐτῷ καιροὶ καίλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος, εἰς μὲν ὁ πρῶτος ὅτ' εἰς πὼ ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς ἀλέξανδρος ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων εἰς πὼ ἀσίαν δίεβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν πρὸ τῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ' αὐ ὑμᾶς εἰς πὼ κοινὴν συμμαχίαν προσεδέχετο δεῦ τοὺς ἐὰν φθρομένους αὐτῷ κινδυνεύοις, εἴ πάς τινα οὐτωῦθα λόγον δημόθενες, ἢ ἔγραφάς τι ψήφισμα, βούλεσε θῶ καὶ φοβεῖν θῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, καί τοι ἐρωτοῦσι κὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀκμάζει, ἀλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει διαρεῖος καταβεβήκει ὁ δ' ἀλέξανδρος ὢν ἀπειλημμένος οὐ κιλικίᾳ πάντ' οὐδεὶς ὡς ἔφθασε σῦ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν (ὡς ὢν ὁ παρὰ σοῦ λόγος) συμπαρατηθήσεσθαι πρὸ τῆς πόρσικῆς ἴσσου, πὼ δὲ σὴν ἀκμὴν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, καὶ τὸς ἐπισολὰς ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δεκτύλων τοῦ μῆς ἐπιδεικνύων ποτὲ μὲν πρόσωπον· ὡς ἐκπεπολιορκημένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκρων ἀπολλῶν, καὶ κατεσέφθαι φάσκων εἴ τι πάσμα συμβήσεται ἀλέξανδρῳ, οὐδ' οὐ ταῦθα ἐπράξασ' οὐδέν, ἀλλ' εἴς τινα καιρὸν αὖ βάλλου καλλίω. Ὑπὸ βάς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα ὑπὸ τῶν νυνὶ κατεσηκότων λέξω, λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸν ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ καὶ διέφθειραν τοὺς πεζέρατον στρατιώτας, ἢ λεῖοι δ' αὐτοῖς συμμετεβάλοντο καὶ ἄχαιοὶ πάντες, πολὺ πελληναῖοι, καὶ ἀρκαδία πᾶσα πολὺ μεγάλης πόλεως· αὐτὴ δὲ ἐπολιορκεῖτο καὶ κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ὢν ἁλῶναι· ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἀρκαδίας καὶ τῆς οἰκουμένης ὁλίγου δεῖν πάσης μετεστήκει· ὁ δὲ ἀντίπατρος πολὺ χρόνον σιωπῆς στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ὢν. οὐτωῦθ' ἡμῖν ἀποδιδάξειν ἐθέλουσι ὦ δημόθενες, τί ποτ' ὢν ἃ ἔπραξασ', καὶ τί ποτ' ὢν ἃ ἔλεγες καὶ εἰ βούλῃ παραχωρῶσι τοῦ βήματος, ἕως αὖ ἔπης· ἐπειδὴ δὲ σιγᾶς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχουσι· ἃ δὲ τοτ' ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω. Οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πώς ποθ' ὑμεῖς ὦ σῶδή ρεσι ἐκφερτοῦεῖ τε ἀκρώμενοι, ὅτ' ἔφη πρὸ ἐλθὼν ἀμπελαργοῦσί τινες πὼ ὄψιν, αἰκατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμα· ὑποτέτμηται τὰ ὕδατα τῶν πραγμάτων φορμοῦ ῥαφούμεθα, ὢν τὰ σενά· πιὲς πρῶτον ὡς πὸ τὰς βελόνασ' διείρασι· ταῦτα δὲ τίνος ἐστὶν ὦ κίναιδος ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν ὅτε κύκλω περιδινῶν σεαυτὸν ὢν τοῦ βήματος ἔλεγες ὡς αὐτὶ πράττων ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ λακωνικὰ συνῆσαι· ὁμολογῶ θεπαλοὺς καὶ περραιβοὺς ἀφιστάναι· σὺ γὰρ αὖ κόμην ἀποκόψεις; σὺ γὰρ αὖ πρὸ σέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν, ἀλλ' εἰ μὲν ὀνόματα ἀναλίσκεται προσκαθεσήσῃ, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ πρὸς ποιήσῃ· καὶ σωσθῆ ὢν ὁ γεγενημένον ἐπιγράψεις; αὖ δ' ἔλθῃ φόβος τὸς ἀποδράσῃ· ἐὰν δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις, καὶ χρυσοῖς σεφανοῦσθαι, ναί· ἀλλὰ δημοτικὸς ἐστιν· ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς δυφημίαν αὐτῷ τῶν λόγων ἀποβλέψῃτε ἐξαπατηθήσεσθε· ὡς πρὸ καὶ πρότερον· ἐὰν δ' εἰς πὼ φύσιν καὶ πὼ ἀλήθειαν,

Demosthenis fuga a citherone

Paratij

Aristio

Aristobulus

ὑποτρέχει

ἑαυτοῦ pro σαυτοῦ

ἤμβλεν

χρυσόκρων

ἐπέτυχον

Alexander

Antipater

φορμοῦ ῥαφοῦ μεγα

μὴ ὅτι πρὸς τὸ πόλιν ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν

ναι.

οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. ἐκείνως δὲ ἀπολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον· ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν
λογιοῦμαι ἃ δεῖ ὑπάρξαι σὺν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι καὶ πάλιν
αὖ τιθήσω ποῖόν τινα εἰκὸς βίον εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον, ὑμεῖς
δ' ἀντιθέντες ἐκατέρα νοήσατε, θεωρήσατ' αὐτὸν μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέ-
ρου τοῦ βίου ἐστίν. Οἶμαι δίκαιον ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογήσειν τάδε δεῖν ὑπάρ-
ξαι τῷ δημοτικῷ πρῶτον μὲν ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ μητρός.
ἵνα μὴ δι' τὸ πρὸς τὸ γένος ἀτυχίαν, δυσμενὴς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ σώζουσι τὸν δημοκρα
τίαν βλάστοιεν δι' ἀρετὴν τῶν προγόνων εὐδοκιμίαν τινὰ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν,
ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδὲ μίαν ἐλπίδα, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμα
σι, κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὸν πόλιν στεῖον σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν
πρὸς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἀπαιτοῦν· ὅπως μὴ δι' τὸν ἀσέλγειαν τῆς δεινότητος δεροδοκῇ
κατὰ τὸν δῆμον στέταρον εὐγνώμονα καὶ δικαιοπρεπῆ· καλὸν γὰρ τὸν μὲν διάνοιαν
προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὸν δὲ πᾶν δεῖαν τὸν τῆς ῥήτορος καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς
ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τὸν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου· βέμπτον ἀνδρεῖον εἶ-
ναι τὸν ψυχὴν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐγκαταλίπῃ τὴν δῆμον, ἢν
δ' ὀλιγαρχικὴν, πάντα τ' ἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι· σκέψασθε
δή, τί τούτων ὑπάρχει δημοδένει, ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐμοὶ πᾶσι δικαίοις· τούτῳ πα-
τὴρ μὲν ἦν δημοδένης ὁ παιανιεύς, αὐτὴ δ' ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δ' ἀπὸ
τῆς μητρὸς καὶ τὸ πάππου τοῦ πρὸς μητρός, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω· γένος ἦν
ἐκ κεραμέων· οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις νύμφαιον ἐν ᾧ τῷ φρουρῷ τότε τῆς πόλε-
ως ἐχούσης τὸν χωρίον δεῖνα, φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο θανάτου κατεγνωσμένος
αὐτοῦ τὸν κείσιν οὐκ ὑπομείνασ', καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν
παρὰ τῶν τυραννῶν τοὺς ὀνομασμένους κίμπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ
Δία καὶ χρυσίον ἐπιφορομένην πολύ, σκυθικὴν δὲ τὸ γένος· ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ θυγατέ-
ρες δύο· ἃς ἐκεῖνος λαβὼν μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας σωώσας τὸν μὲν ἑτέ-
ραν ὁτῳδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὸν δὲ ἑτέραν ἔγημε παιδικῶν τοὺς τῆς
πόλεως νόμους δημοδένης ὁ παιανιεύς· ἐξ ἧς ὑμῖν ὁ πορίσορος καὶ συκοφάντης γεγέ
νηται δημοδένης· οὐκοῦν ἀφ' μὲν τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς, πολέμιος αὐτὸν εἰ τῷ
δήμῳ· θαύμαζον γὰρ αὐτοῦ τῶν προγόνων κατέγνωτε· τὰ δὲ ἀφ' τῆς μητρὸς, σκύθης, βάρ
βαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὅθεν καὶ τὸν πονηρίαν ἐκ ἐπιχέειν ἔστι· τοῦδε δὲ τὸν καθ'
ἡμέραν βίαν, τίς ἐστιν; ἐκ τεκμηρίου λογογράφος ἀνεφάνη· τὰ πανταχόθεν κατεγε
λάστως προσέμενος, ἄπιστος δὲ καὶ τοῦδε τοῦτα δοξάσ' εἶναι, καὶ τοὺς λόγους ἐκφέ-
ρων τοῖς αὐτοῖς κοῖς, ἀνεπίδησεν ἐμοὶ τὸ βῆμα, πολεῖσιν δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐλληφὼς ἀρ-
γύριον, ἐλάχιστα τοῦδε ποιήσας τὸν ναῦ μόνοι δ' βασιλικὸν χρυσίον ἐπικέκλικε τὸν δεκ
πάνιν αὐτοῦ· ἔστι δ' οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ πολοῦτος χρόνου τοῦ πονηροῦ τοῦδε γένε-
το, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων ποιεῖται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμε
τέρων κινδύνων· τοῦδε δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν, πῶς πέφυκε δεινῶς λέ-
γειν, κἀκῶς βιῶναι· οὔτω γ' κέχρηται καὶ τῷ ἐαυτοῦ σώματι καὶ πεπαιδοποιῆκα, ὥστε
με μὴ βούλεσθαι λέγειν ἃ τοῦτο πέπρακται· ἤδη γὰρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς
τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας, ἔπειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει· οἱ μὲν
λόγοι καλοί, τὰ δ' ἔργα φαῦλα· πρὸς δὲ αὐθαδίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος, εἰ μὲν
γὰρ ἤρνεῖτο μὴ δεινὸς εἶναι ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε αὐτῷ, διατείνω ὁ λόγος ἂν μοι
παρέχων· ἐπεὶ δὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ σὺν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν
ὑπομνῆσαι τοὺς τοῦδε τούτων νεμεώνους νόμους. Ὁ γὰρ σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέ
της σὺν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὥστε δεῖν σύνεχεσθαι τὴν ἀστρατείαν καὶ τὴν λειποτάξι
τὸν τάξιν, καὶ τὴν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καί τοι θαυμάσειεν
ἄν τις ὑμῶν, εἴ εἰσι φύσεως γραφαί· εἰσί· τίνος οὖν ἕνεκα; ἵνα ἕκαστος ὑμῶν τοὺς ἐκ τῶν νόμων
ζημιοῦσθ' φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρί-

Quę messe debeant homini populari probo

ἀσέλγειαν δεδάνης

ἀδιγώμονα

Demosthenis genus paternũ & maternũ

Gylo

Nymphæon

Cepi. r. horti

πόρισμος

λογογράφος

Solo

Poena a solone statuta adversus eos q locũ in acie deserunt

δος ὑπάρχει· ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης, ἵνα ἀστράτευτον καὶ τὴν δειλὸν καὶ τὴν λιπόν-
τα τὴν τάξιν, ἐξ ὧν τοῦδε ῥᾴστη εἰς τὴν ἀγορᾶς ἀφέρει, καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι
οὐδὲ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ ἵν στεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύῃς ἡμᾶς
στεφανοῦν καὶ τῷ σῷ τοῦ ψηφίσματι τὸν οὐ προσήκοντα εἰς καλεῖς τοῖς φαγῳδοῖς εἰς
τὴν ὀρχήστραν, εἰς ἱερὸν τοῦ διονύσου τὸν τὰ ἱερὰ δεῖ δειλίαν προδεδωκότα· ἵνα δὲ
μὴ ἀποστερῶ ὑμᾶς ἀφ' τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μεμνήσθε, ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι, θε-
ωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν.
ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν ἕως ἔτι μέμνημαι προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες ἀθη-
ναῖοι· εἰ μὴ κατὰ λύσετε τὰς ἀφιδόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς εἰκῇ διδομένους στεφά-
νους, οὐδ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν ἔσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορ-
θωθήσεται τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε· τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς
τὴν ἐχθίστην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω μεγάλα νοῦν δίμαι σημεῖα δείξειν
ὑμῖν· εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε πότερον ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι ἐν τοῖς
νῦν καιροῖς ἢ ἐν τοῖς προγόνων, ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιτε ἐν τοῖς προγόνων
ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νῦν· τό τε μὲν διαφέροντες, νῦν δὲ πολλῷ
κατασδεέστεροι· δωρεαὶ δὲ καὶ στέφανοι καὶ κηρύγματα καὶ σιτήσεις σὺν πρυτανείῳ· πότ-
τερον τότε ἦσαν πλείονες, ἢ νῦν; τότε μὲν ἦν ἐστέρνια τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν καὶ ἡ τῆς
ἀρετῆς ὄνομα τίμιον νοῦν δ' ἤδη καταπέπλυται ἡ πρᾶγμα καὶ ἡ στεφανοῦν ἐν ἔ-
θνεσι, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας· πλείαδε· οὐκοῦν ἄρ' πον οὐ τοῦτο διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δω-
ρεὰς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ
τοὺς αὐθαδεστέρους εἶναι νῦν, τότε δ' ἀμείνους· εἰ τὸ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω δι-
δάσκειν. Οἶεσθέ ποτε ὦ ἀθηναῖοι ἐθελῆσαί τινα ἐπαισκεῖν εἰς τὰ παναθήναια ἢ
εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλό τι τῶν βαρυτέρων ἄ-
θλων· εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατήσῃ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ, οὐδέ ποτ' ἠθέλη-
σεν ἐπαισκεῖν· νοῦν δ' δίμαι δεῖ τὸν ἐστέρνιον καὶ τὸν τοδεμάχητον καὶ τὸν καλὸν καὶ τὸν ἀεί-
μνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλοσί τινες τὰ σώματα παρεκκαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας πα
λαιπωρίας ὑπομένοντες διακινδυνεύειν· ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀ-
γωνοθέτας πολιτικῆς ἀρετῆς· καὶ κεῖνο ἐκ λογίσασθε ὅτι ἐὰν μὲν τοῖς δωρεὰς ὀλίγοις
καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ
τῷ βουλομένῳ καὶ οἷς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τοὺς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖ
τε· ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἔτι μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν
ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας ὅτε τῇ τοδὶ σαλαμῖνι ναυμα-
χία ἐν πρόσθεν σὺν ἡμῖν; ἢ δημοδένης ὁ τοὺς τάξεις λιπὼν, μιλτιάδης ὁ τὸν σὺν μαρα
θῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας, ἢ οὗτος· ἔτι δ' οἱ ἀρ' φυλῆς φεύγοντα ἐν δήμου
κατεγνωκότες· ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος ἐπιφθονούμενος ὁ τὸν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμί-
αν δημοδένει, ἀλλ' ἔτωγε μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις
ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηείου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ἐπιδείξατέ τοίνυν
δημοδένης ἐν ᾧ αὐτοῦ τοῦ λόγῳ εἴπου γεγραπταί τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. ἀ
χάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; οὐκ. ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γε οἱ μὴ οὕτω τε τιμηθέντες τῆς
πόλεως ἄξιοι. οὐ γὰρ ὧνον δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν δεῖ πε
πονθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει.
δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμβανον, ἀξιόν δεῖ μνησθῆναι. ἢ σάν τινοῦ κατὰ τοὺς τότε καιροὺς οἱ
πολλὰ ὑπομένοντες χρόνον καὶ μεγάλας κινδυνεύσεις ἐνδὶ ᾧ ῥευμόνι ποταμῷ σύκων
μαχόμενοι μόνοις, οὗτοι δίδυρο ἀφικόμενοι ἐν δήμον ἠτήσαν δωρεαὶ, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας· ὡς τό τ' ἔδοκεν, τρεῖς λιθίνους δρμᾶς ἔστησαν σὺν τῇ στοᾷ τῇ
τῶν δρμῶν, ἔφη τὸ μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ
τοῦ δήμου δοκεῖ εἶναι ἡ ἐπίγραμμα· ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἴδε αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἰ-
σαδε· ἐπιγέγραπται γὰρ ἐνδὶ μὲν ᾧ πρώτῳ τῶν δρμῶν·

πολεμεῖν

φανερὰ θέμενοι

Themistocles

Miltiades

Aristides

Olympij dij

Strymó. fl.

Hermæ lapidei

Hermarũ portic

» Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι τὰ λακωνόφρονοι οἱ ποτε μήδων,
» Γαῖαν ἐπ' ἠιόνι στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς
» Λιμόν τ' αἰζηῶν κρατερόν τ' ἐπάιοντες ἄρηα
» Γρῶβι δυσμενέων δοῦρον ἀμηχανίῳ. ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ.
» Ἡγεμόνεσσι δὲ μυθὸν ἀθηναῖοι τάδε δώκαν
» Αὐτ' οὐδ' γεοῖς καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
» Μᾶλλόν τις τὰ δ' ἰδὼν καὶ ἐπεστομίων ἐθελήσει
» Ἀμφὶ ξενοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.
Ἐπὶ δὲ τῷ τείτῳ ἐπιγράπται δρμή.
Menesthe) » Ἐκ ποτε τῆδε πόλιος ἅμ' ἀφέδρησι μενεθεύς
» Ἠγεῖτο ζάθεον, φοῖνιξ ἀμπεδίον,
Homer) » Οὐ ποθ' ὅμιλος ἔφη δεναῶν πύκα χαλκοχιτώνων,
» Κοσμήτωρ μάχης ἔξοχον ἄσπρα μολεῖν.
» Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς ἀθηναίοις μαλεῖαθαι
» Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἰωορέης.
Ἐστι που τῶν στρατηγῶν ὄνομα; οὐδαμοῦ, ἀλλὰ τῷ δήμῳ. προσέλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ καὶ ἐς πῖ σοφὸν πῖ ποικίλων ἀπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν δρῶν τὰ ὑπομνήματα, ὦ τῇ ἀγορᾷ κεῖται. τί οὖν ἐστι τοῦτο; ἀθηναῖοι ὁ ἐπὶ λέπτω. οὐ ταῦθ' ἡ ὦ μαρῳῶνι μάχη γέγραπται. τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; οὐ τοσοῦτοι μὲν δρῶτη θέντες ἅπαντες ἀπεκείναθε ἀν' ὅτι μιλτιάδης. ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται. πῶς, οὐκ ἤτησε πῖ δωρεὰν ταύτην; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὀνόματος σωεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῖναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. οὐ τοίνυν ὦ μιτρόφω παρὰ τὸ βλυτήριον ἵν' ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀφ' φυλῆς φύγοντα ἐν δήμου καταγόουσιν, ἔστιν ἰδεῖν. ἵν μὲν γὰρ ὁ τὴ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας ἀρχῖνος ὁ ἐκ κοίλης ἐς τῶν καταγαγόντων ἐν δήμου. ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμὰς, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον, ἔπειτα κελεύει στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ. τό τε μὲν γὰρ ἦν ὁ τῆ θαλλοῦ στέφανος τίμιος νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσὸς καταπεφρόνηται, καὶ ὀδὲ εἶκῆ πρᾶξαι κελεύει. ἀλλ' ἀκριβῶς πῖ βουλὴν σκεψαμένῳ ὅσοι αὐτῶν ἐὰν φυλῆς ἐπολιορκήθησαν ὅ τε λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τῆς καταλαβοῦσι φυλῆν, οὐχ ὅσοι πῖ τάξιν ἔλιπον οὐ χρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπόντων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ ψήφισμα. Ψήφισμα τοδὶ δωρεᾶς τοῖς ἀφ' φυλῆς.
Γραμματεὺς γνωθι καὶ ὁ γράψας κτησιφῶν δημοσθένης τῷ τ' μεγίστων καὶ κῶν αἰτίῳ.
Ψήφισμα· βούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἢ τῶν καταγαγόντων ἐν δήμου δωρεά· εἶτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο ἀχρῶς· εἰ ἐκεῖνοι κατὰ ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται. καὶ βι πυθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν ὡς οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων δρῶα. οὐδὲ γὰρ φιλάμωνα φήσει ἐν πύκτην ὀλυμπάσι στεφανωθῆναι, νικήσαντα γλαῦκον ἐν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστὰς ὡς πρὸς ἡμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι βῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους· τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν ἀρετὸν ἕνεκα καὶ οὗ ἕνεκα στεφανοῦνται δεῖ γὰρ ἐν κήρυκα ἀφευδεῖν ὅταν τὸν ἀπάρρησιν οὐ ὦ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς ἕλληνας· μὴ οὖν ἡμῖν ὡς παταιλίωνος ἀμείνων τε πολίτευσται δέξι, θι· ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας ἐν δήμου ἀπαίτει· ἵνα δὲ μὴ ἀποστλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς ὁ ἐπίγραμμα ὃ ἐπιγέγραπται
» τοῖς ἀφ' φυλῆς ἐν δήμου καταγαγοῦσι. ἐπίγραμμα.
» Τοὺς δ' ἀρετῆς ὕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
» Δῆμος ἀθηναίων· οἵ ποτε βοὺς ἀλίοις
» Θεσμοῖς ἀρξάντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν

Poecile porticus

In poecile porticu descripta pugna marathonis

Metroó

Archinus

Philamó

Glaucus

Pugiles

Pateró

ἀποπλαγῶ

Ἠρξαν κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι·
Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἀρξάντας καταλύσαν, οὐδὲ τοῦτ' αὐβοὺς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. σκαῦλον γὰρ ἰῶ ἔτι τὸ τε πᾶσιν, ὅτι τὴν νικῶντα ὁ δῆμος κατελύθη ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον, καὶ γάρ τι ὡς ἐτὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυ τοῦ ἐπυνθανόμην ὃς ἔτη βιοὺς σκεν ἑκατὸν καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπάντων μετὰ χῶν τῶν πόνων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῆει ὠδὶ ἀρλῆς· ἔφη γὰρ ὅτι ἀρτίως καταλυθεὶ ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσῆει γραφὴν παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄρτον· τί γὰρ αὐσοιώτερον αὐτοῦ παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος; καὶ πῶ ἀκράσιν (ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελον) τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπίστωω ὡς πρὸ νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς παρανόμα γράφοισιν αὐτοῦ τὸ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ἀνεστρόφιζον τὸν γραμματέα καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἠλίσκοντο οἱ παρανόμα γράφοντες οὐκ ἐπάντας παραπεσόντας τοὺς νόμους, ἀλλ' ἐὰ μίαν μόνον συλλαβῶ παραλλάξαι. τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα ὑπὸ κατα γέλαστόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ παρανόμον, οἱ δὲ δικασταὶ ὡς πρὸ ἐπωφθὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι πρὸς ἑτέρῳ τινὶ πῶ γνώμῳ ἔχουσιν. ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχῶν τῶν δημοθένους, ἀγαθὸν ἔθος οὐ βῖς δικαστηρίοις παραδέχαθε. μετενήνεκται γὰρ ὑμῶν τὰ τῆς πόλεως δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται· ὁ δὲ φεύγων πῶ γραφῶ κατηγορεῖ· οἱ δὲ δικασταὶ οὐίοτε ὧν μὲν εἰσὶ κεκτεύ, ἐπιλανθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσὶ δικασταὶ τοῦδὶ ἐρώτων ἀναγκάζονται πῶ ψῆφον φέρειν. λέγει δὲ ὁ φεύγων αὖ ἀρά ποτε ἄψηται τοῦ πράγματος οὐχ ὡς οὔνομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος διαῦτα γράψαι, ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω κτησιφῶντα. ἐτόλμα δ' οὐ ὑμῖν ποτε συμνοῦσθαι ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ ἀζηνιεὺς λέγων ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφυγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. ἀλλ' οὐχὶ ὁ κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ὁ δυκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὦ τοῖς σκαντιοῖς ἐφιλοτιμεῖτο λέγων ὅτι τοσεῖσα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφυγε παρανόμων, καλῶς οἶμαι συμνυνόμενος· ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ διαπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τοὺς φίλους εἴ τι ὀβαμαρτάνοιεν εἰς πῶ πόλιν· ἐκεῖθεν δὲ βοῦτο γνώσεσθε. ἀρχῖνος τ' ὁ ἐκ κοίλης ἐγράψαν παρανόμων θρασύβουλον ἐν σειρεία γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους στεφανοῦν σκα τῶν συγματελεόντων αὐτῷ ἀφ' φυλῆς, καὶ ἐλεγεῖν γεγενημένων αὐῷ τῶν οὐδὲ γεσιῶν ἃς ἐκ ὑπελογίζονθ οἱ δικασταί· ἠτοῦτο γὰρ ὡς πρὸ τό τε αὐβοὺς φεύγοντας ἀφ' φυλῆς θρασύβυλος κατήγαγεν, οὔπω νῶ μόνοντας ἐξελαύνειν παρὰ βοὺς νόμους γράφοντά τι. ἀλλ' οὐ νῶ, ἀλλ' ἅπαν τοῦ ἀντίον γίνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς διρημένων σὺν τῷ πρυτανείῳ, ἴβαιβῶται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαείστους εἶναι δικαίως αὖ ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις σὺ δημοκρατίας τε τιμήμενος σὺ τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παρανόμα γράφουσι καταλύει πῶ πολιτείαν ὑφ' ἧς τετίμηται· τίς οὖν ἀφδέλεικται λόγος αὐσβοὶ δικαίῳ σωφρόνῳ καὶ σώφρονι ἐτῶ λέξωεῖς τεία μόρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα ὅταν εἰσῇ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον· ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, ᾧ πῶ γραφῶ φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παρανόμον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ ᾧ μεγέθει τῆς ὀργῆς τ' ὑμετέρας· ὅστις μὲν οὖν τῇ τιμήσει πῶ ψῆφον αἰτεῖ, πῶ ὀργὴν πῶ ὑμετέραν παραιτεῖται ὅς τις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ πῶ ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι· κελεύσαι τε οὖν αὐτοὺς ἐάσαντας ὑμᾶς πῶ πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς πῶ τίμησιν, ἕλεσθαι δ' ἔτεσι ὦ ἀθηναῖοι ὀλίγου δέω εἰπεῖν ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ὠδὶ ταῖς γρα-

Ναυλον

Aristophó

Cephalus

Archinus

Coele

Thrasybulus

In tres pte diuiso dre prima pes dabatur accusatori. 2ª. reo. 3ª. iudicibj

φαῦ μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συκοφαντεῖν παρέχεσθαι, μήτε τῷ πολῖτῃ γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι, οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐστὸν ὅστις ὁ δίκαιον, ἀλλ' ὠφελιμώτερον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὡς πρὸς γὰρ αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα ὁ ὀρθὸν καὶ ὁ μὴ, ἐν κανόνα προσφέρομεν ᾧ διαγινώσκεται, οὕτω καὶ αὐ τοῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τὸ δίκαιον, ἐν τῇ τὸ σανίδιον καὶ ὁ ψήφισμα ἐν οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατέβαινε. καὶ τί δεῖσε δημοσθένην παρακαλεῖν. ὅταν δὲ ὑπόσχῃ πιθανὴν πολὺ δικαίαν ἀπολογίαν παρακαλεῖς κατοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνίτην λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν βλάπτῃς τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν. τίς οὖν ἐστιν ἀποφοπῆ τῶν βιούτων λόγων, ἐὰν δρῶ. ἐπεισὰν προσελθὼν αὐτὸς τοῦ κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς ὅσα δὴ ἐν σωτεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' αὐ διατείβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσατ' αὐτὸν ἀνδρὶ θορύβου ἐν σανίδιον λαβεῖν, καὶ τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μὴ δὲ ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε ἀκούειν, οὐ γὰρ τῶν φεύγοντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσελθλύθατε ἀκροασόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίας ἀπολογεῖσθαι, ἐὰν δὲ ὑπὸρ πιθανὴς πὶ δικαίαν ἀπολογίαν δημοσθένη παρακαλῇ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κατοῦργον ἄνθρωπον οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, μὴ δ' αὐ ἀρετῇ τῷθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω ὃς αὐ ἐπανορθωμένου κτησιφῶντος εἰ καλέσει δημοσθένη πρῶτος ἀναβοήσει, κάλλ κάλλ. ὠδὶ σαυτὸν καλεῖς. ὠδὶ τοὺς νόμους καλεῖς. ὠδὶ πὶ δημοκρατίαν καλεῖς. αὐ δ' ἀρ' ἃ ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν, ἀξιώσατε τὸν δημοσθένη τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὃν πρὸρ κατὼ ὧδέ πως κατηγόρει. ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς οὔτε τὸν ἴδιον βίον τῷ δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἀδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δή που καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἢ πόνων γ' αὖ εἶνα ἀπορώτατος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἀπέλειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα βέλεγξα γράψαντα δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν. οὐδὲν προβαλλόμενον, οὐδὲ προσεγγράψαντα ἐπεισὰν δῶ τὰς δύθυνας, ἀλλὰ παντελῶς κατὴ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων κατατεφρονηκότα, καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταύτας προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεῦειν, δεῦτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς ὠδὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους. αἱ οἷς διαῤῥήδην ἀπείρηται ἐν τῷ τῷ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τ' ἐκκλησίας, ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύτων τὴν γραφὴν οὐ τὸν νόμον μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀπαῤῥήσεως καὶ τὸν τόπον κελεύων οὐκ αὐ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' αὐ τῷ θεάτρῳ πὶ ἀπαῤῥήσιν γίνεσθαι. οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι, ταῦτα δ' ἐπῶν μικρὰ μὲν ὠδὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα ὠδὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω οὕτω δὴ καὶ τὸν δημοσθένην ἀξιῶσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον καὶ τὸν ὠδὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ τὸν μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ ὠδὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου κατεπαγγελλόμενος ὡς ὠδὶ τῇ πεδυτῇ τῷ ἀπολογίᾳ λύσει τὸν παρανόμον, μὴ συγχωρεῖτε. μὴ δ' ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαι μα τῷτ' ἐστὶ δικαστηρίον. ὁ γὰρ εἰσαῦθις ποτε βούλεται πρὸς τὸν παρανόμον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν, ὡς πρὸρ οὖν αὐ τοῖς γυμνικοῖς ἀτῶσιν ὁρᾶτε τὸν πύκταν ὠδὶ τῆς τάξεως πρὸς ἀλλήλους διατωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὠδὶ τῆς πόλεως, καὶ ὠδὶ τῆς τάξεως αὐ τῷ τῷ λόγου μάχεσθε, καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τὸν παρανόμου λόγους ὠδεῖσθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ αὐεοβοῦντες αὐ τῇ ἀκροάσει, εἰσεκαύνετε αὐτὸν ἐς τοὺς τῷ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐ τῷ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται ὑμῖν ἐὰν ὦσιν ὁ ἐν τρόπον πὶ ἀκρόασιν ποιεῖσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη λέγω ἐμὶ προειπεῖν. ἐπεισάξει γὰρ ὁ ἐν γόητα καὶ βαλαντιοτόμον, καὶ διατετμηκότα πὶ πολιτείαν. οὗτος κλαίει μὲν ῥαδίως

βαλαντιοτόμον

ἢ ἄλλοι γελῶσιν. ἐπορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. οὐκ ἀν θαυμάσειε μὲν δὲ, ἐὰν μεταβαλόμενος τοῖς ἔξω τῶδε εσηκόσι λοιδορήσεται. φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας δίκειθ μνημονεύειν ἥκειν πρὸς τὸ κατηγόρου βῆμα. τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ φεύγοντος, ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ πρὸς μὲν τοὺς σασιστικοὺς λόγους, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε. ὅτι ὦ δημόσθενοῦ, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀφ' φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγόντες, οὐκ ἀν ποτε δημοκρατία κατέσταν νεῦ δὲ ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων, ἔσω σωτῆρ πόλιν, τὸν κάλλιστον ἐκ παντὸς ἀπέσαρ ἅμα φθεγξάμενοι, μὴ μνησικακεῖν. σὺ δὲ ἐλεῖν ποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν αὐθημόρῶν λόγων ἢ τῶ σωτηρίας τῆς πόλεως, ὅταν δ' ἐπόρκος ὤν, εἰς πὶ δεῖ τὸν ὅρκον πίστιν καταφυγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ἐπορκοῦν τι ἀεὶ ὁ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μέθ' ὅρκων ἀξιοῦν τι πιστεύεσθαι, δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν οὐδέτερόν ἐστι δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς κενοὺς, ἢ τοὺς ἀκροατὰς μὴ ἰοὺς αὐτούς. τῶδε δὲ τῷ δακρύων καὶ τῷ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπρῶῳᾶ ποῖ καταφύτω αἰσχρὸς ἀθηναῖοι, τῶδε γράψκτό με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν ὅπη αἰκαπήσομαι, αὐθ' ὑποβάλλετε αὐτῷ. ὁ δὲ δῆμος ὁ ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ δημόσθενες; ἢ πρὸς ποῖαν συμμαχῶν παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὸρ τῷ δήμου πεπολίτευσται; ἃ μὲν γὰρ ὑπὸρ σαυτῷ βεβούλευσται, ἅ παντες ὁρῶμεν, ἐκ λιπῶν μ' ἐ ἄστυ ἐκ οἰκείας ὡς δυκείας εἰ πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. ἐφόδια δὲ πεπόρισται τῇ σαυτῷ αἰκαιοφρία ἐ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα. ὅλως δέ τι τὰ δέκρυα. τίς ἡ κραυγή. τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς. οὐχ ὁ μὲν πὶ γραφὴν φεύτων ὅστι κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀτῶν οὐκ ἀτίμητος. σὺ δ' οὔτε τῶδε τῆς οὐσίας, οὔτε τῶδε τῷ σώματος, οὔτε τῶδε τῆσ ἐπιτιμίας ἀτωνίζῃ, ἀλλὰ τῶδε τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σωυσή; τῶδε χρυσῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων αὐ τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους. οὐ ἐχρῶ εἰ μὴ μανεὶς ὁ δῆμος ἢ τῶν κατεσηκότων ἐπιλελησμένος ὠδὶ τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο στεφανοῦν αὐτὸν παρελθόντα εἰς πὶ ἐκκλησίαν εἰπεῖν. ἄνδρες ἀθηναῖοι; ἐν μὲν στέφανον δέχομαι. ἐν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω αὐ τῷ κήρυγμα γίνεται. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκέκρατο, ὠδὶ τοῦτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν αὐ εἴποι αὐτὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς. ἃ δὲ σὺ λέγεις, εἴποι αὐ κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν. οὐ γὰρ δὴ μα Δ' ἡρακλέα τοῦτό γε ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται μὴ ὁ δημοσθένης αὐτὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφορῶν ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων, οἵ κα δὲ ἐπανελθὼν ἐαυτὸν διαχρήσεται, ὃς τοσοῦτον κατάγελα τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὡς τε πὶ μικρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον ὢν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι μυείας κατατέτμηκε. καὶ τούτων μαθοῦσ' εἴληφε φαύμαστος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκυδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τ' κονδύλων ἴχνη τῶν μειλίου ἔχειν ἔπι φανερά. ὁ γὰρ αὐθρωπος οὐ κεφαλιῶ. ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται. τῶδε δὲ κτησιφῶντος τῷ γράψαντος πὶ γνώμην βραχέα βούλομαι εἰπεῖν. τὰ δὲ πολλὰ ὑπὸρ βήσομαι. ἵνα καὶ πεῖραν ὑμῶν λάβω, εἰ λωάκαθε τοὺς σφόδρα πονηροὺς καὶ μή τις προέπη διαγινώσκειν, ὃ δ' ὅστι κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγεῖλαι, πρὸς ὑμᾶς τοῦτ' ὁρῶ. Γ ὁρίζόρχονται πὶ ἀγορᾶν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξασ', καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ κτησιφῶν οὐ ἐ καθ' ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι. ἐλπίζει γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ πὶ τ' δημοσθένους αὐ τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ πὶ ἐμπολιξείαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, θαῤῥεῖν φησιν. πὶ δὲ τὸ κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰχυρῶς δεδιέναι. τοὺς δὴ κατεγωνικότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. πῶρι δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδορειῶν βραχέα βούλομαι προσοιπεῖν. πυνθάνομαι γὰρ λέξειν δημοσθένην ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτῷ μὲν ὠφέλιται, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ κατατεβέβλαπται, καὶ ἐν φίλιππον καὶ ἐν ἀλέξανδρον καὶ τοὺς ἀπ' τούτων αἰτίας αὐτοῖσιν ἐπ' ἐμέ. οὕτω γὰρ ὅστις

μνησικακῆν

ἡλιοποιῆς

πολιγεάψαῖτε

προβαλλόμενὸ

ζηλοτυποῦν

γνώμην γεάψαι τος

ἐμπολιξείαν

ἀμοῖσθαι

ὡς ἔοικε λεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἰ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐτῶν ἢ εἰ τινας δημηγορίας εἴρηκα τούτων κατηγορεῖν· ἀλλὰ καὶ πόθεν ἡσυχίαν αὐτῷ τοῦ βίου διαβάλλει, καὶ τῆς σωφροσύνης μου κατηγορεῖ· ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλιπεῖν, καὶ τοὺς σὺν οἴοις γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατεταμένους κατεμέμφετο, καὶ κατὰ τῆδε τῆς κρίσεως οὐθὺς ἀρξάμενος τοῦ λόγου, φθόνον τινὰ αἰτίαν λέγων ὡς ἐτῶν πόθεν γραφῶν οὐκ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐγραφάμην, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενος ἀλεξανδρῳ δῆθεν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν· καὶ νὴ Δί' ὡς ἐτῶν πυνθάνομαι μέλλει με ἀνδρωτᾶν, ἵνα τί μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτοῦ λέγω, τὰ δὲ κατ' ἔμαυτον οὐκ ἐκώλυον, οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν καὶ πρὸς πόν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπήνεγκα πόθεν γραφῶν· ἐτῶν δὲ οὔτε τὰς δημοσθένους διατειβὰς ἐζήλωκα οὔτ' ἐμοὶ ταῖς ἐμαυτοῦ ἀρεσκόμενος, οὔτε τοὺς ἐρωμένους οὐ ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρέσκοντας εἶναι βουλόμενος, οὔτε τὰ αὐτὰ τούτων δημηγορήσας, ἐδεξάμην αὐξῆν, πόθεν δ' ἐμὴν σωτηρίαν ὦ δημοσθένες, ἢ τοῦ βίου μετεποίησε παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρά. καὶ μειζόνων ἀξιῶν οὐκ ἐπιθυμῶ· ὥστε καὶ σιτῶ καὶ λέτω βουλευσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναπαυόμενος ἀπὸ τῆς σὺν τῇ φύσει δεινότητος· σὺ δ' δῖμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας· λέγεις δὲ οὐχ ὁπότ' ἂν σοι δοκῇ, οὐδ' ἃ βούλῃ, ἀλλ' ὁπόταν οἱ μεμαθοῦσι σοι προστάττωσιν· οὐκ αἰσχύνῃ γὰρ ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος· ἀπηνέχθη γοῦν ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή· οὐ οὐχ ὑπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὸ τῆς εἰς ἀλέξανδρον σὺν δεξέως με φθόνος ἀπενεγκεῖν· ὅτι φιλίππου ζῶντος πρὶν ἀλέξανδρον εἰς πόν ἀρχὴν καταστῆναι οὔπω σου τὸ τοῦδε παυσανίαν σὺν πιον ἐωρακότος· οὐδὲ πρὸς πόν ἀθηναῖν καὶ πόν ἥραν νύκτωρ δηλεγμένου, πῶς αὖ οὖν ἐτῶ προσενεδηκνύμην ἀλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταῦτ' ἐτῶ καὶ δημοσθένης ἴδομεν.

Ἐπιτιμᾶς δέ μοι εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων πρότ' ἐν δῆμον προσέρχομαι· καὶ πόν ἀξιῶσιν ταύτην οἶει λανθάνειν ἡμᾶς· μεταφρένων οὐκ ἐν δημοκρατίᾳ, ἀλλ' ἰδίᾳ ἑτέρᾳ πολιτείᾳ· σὺ μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ὁ δυνατεύων κατηγορεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος, καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ· καὶ τὸ μὲν δεῖ χρόνῳ λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἀεὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος ἀνόρος πολιτευμένου· τὸ δὲ μηδὲ μίαν παραλιπεῖν ἡμέραν, δεινὸν καὶ μαθαρνοῦντος· ὑπὸ δὲ τ' μηδέπω κεκεῖσθαι ὑπ' ἐμοῦ μηδὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποχεῖν· ὅταν καταφύγῃς ἀεὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνῃς, ἢ σὺν τὸν παραλογίζῃ· τὰ μὲν γὰρ τοῦδε τοὺς ἀμφισταῖ ἠσεβημένα οἶ καὶ τὰ πρὸ τὸ πόν οὐσίαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων σὺν οἷς ὑπ' ἐμοῦ φανερῶς ἐλέγχου, ἕως ἐλπίζῃς τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ πρὸ τὰς τειήρεις καὶ τοὺς τειηράρχους ἀρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δυνατ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας πρὸ τῶν τεσσαρακοσίων νεῶν, καὶ σὺν τὸν πείσας ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἑξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τειηράρχους ὑφηρημένος τοῦ πλέον τῆς πόλεως ἢ μῶν ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε ἀθηναῖοι πόν σὺν ἀξιῶν ναυμαχίαν λακεδαιμονίοις καὶ πόλιν σὺν κίνδυνον· οὔπω δὲ ταῖς αἰτίαις σὺν φραξαι τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας· ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μόνοι ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιξοῦσι· τολμῶ μὲν ἢ ἀλέξανδρον καὶ φίλιππον σὺν ταῖς διαβολαῖς φθόνων, αἰτιώμενος δὲ πάντ' ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς, ἀεὶ τὸν παρὸν λυμαινόμενος· τὸν μέλλον κατεπαγγελλόμενος· οὔπω τελευταῖον ἐσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ πόν αἰσχίνα σύλλυμιν τοῦ ὠρείου καταστρεβάσας· τοῦ τὰ ἀγοράσματα ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος· καὶ τὸν αὐτὸν αὐτόρα διεστρέβλωσας τῇ σαυτοῦ χειρί· γράφω αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι· καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ σὺν ὠρεῷ κατήγου· καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ πόν δεξιὰν σὺν ἔβαλες· αὔτορα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος· καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ πρὸ τοῦτον σὺν ἅπασιν ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος οὐ τὸν ἀσεβεμαχηρνήσω, ἀλλ' ἀπεκείνα ἐφ' ᾧ ἀνεδόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι περιέσασαν πόν

Tacturnitate meâ criminatur

ἀρκεῖ μοι μικρὰ κἀμοῦ τῶν ἀναχῶς οὐκ ἀπαξιῶν

Ταχυναυτουσῶν

Naxi victoria navalis

Anaximus

Demosthenes hosporté occidit

σαν πόν ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἄλλα περιτοιλέιονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης· ἐπιστολὰς δὲ σιτῶ ψευδεῖς, καὶ κατασκόπων συλλήψεις· καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀπωνήτοις· ὡς ἐμὸ μετά τινων σὺν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένῳ· ἐπειτα ἐπερωτᾶν με ὡς ἐτῶ πυνθάνομαι μέλλει, τίς αὖ εἴη τοιοῦτος ἰατρὸς, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δ' αὐτ' ἐλθὼν εἰς τὰ σῶνα τα διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς αὖ ἐγένετο· σαυτὸν δ' οὐκ ἀνδρωτᾶς, τίς αὖ εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον δωτεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιροὺς σὺν οἷς ἰδῖ σώζεσθαι πόν πόλιν ἀφόβιτο· τοὺς δ' οὐ φρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν· ἀποροῦς δ' ἐκ τῶν κινδύνων καὶ πόν πόλιν αὐτικέσοις κατοῖς περιβαλὼν, ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ· ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδεί· πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς· ἐπδρωτῶν δὲ συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας· ἐτῶ ἐκείνων τ' καιρῶν ὅτε σὺν ἰδῖ σώζεσθαι· δεῖ τὸ αὐ ἐν οὐκ ἐκώλυσαν ἰδιαμαρτάνειν· ἀποκείνοιντο δὲ τὸν πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐαρλάζομεν τοῦδε πόν σὴν ἢ τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὸ τ' σωτηρίας τ' πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπεὶ δὲ ἐκ ἀπέγραψε σοι δίκλιν μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ νῦ δωρεὰς αὐτῆς κατεγέλασον σὺν τοῖς ἕλλησι πόν πόλιν ποιῶν· οὐ ταῦθ' ὑπέστην νῦ πόν γραφὴν ἀπήνεγκα· νῦ νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους ὡς ἐτῶ πυνθάνομαι δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ὧν νυνὶ μέλλω λέγειν ἀναγκῆ μάλιστα ἀφομοιοῖ γάρ μου πόν φύσιν ταῖς σειρῆσιν ὡς ἔοικε· καὶ γὰρ ὑπὸ ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ οὐκ βούδομαι μὲν πόν τῶν εἰρηνικῶν μουσικὴν· καὶ δὴ καὶ πόν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ πόν φύσιν μου γεγενῆσθαι οὐδὶ βλάβη τῶν ἀκουόντων, καί τοι ἐν λόγον εἶδον ὅλως μὲν ἔτι νῦ λοιπὸν πρέπειν ἡγοῦμαι τοῦδε ἐμὲ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας ἀξιῶν ἐν αἰτιώμενόν ὅτι ἐν δρῶν μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἰδῖ αὐτικαῖον ἐρεῖν οὐ δημοσθένους, ἵν' ὁ λόγος. Ἀλλ' αὔτορ ὡς τραγῳδῶ, μηδὲ λαμὲν τῇ πόλει κατεπιτρασμένον, λέγειν δὲ ἀδωνάτου καὶ πόν τῶν αὐτικλίκων δεῖ ἐν ἐζηλωκότος φύσιν· ὅτι σωοιλεν ἐαυτῷ μὲν οὐδὲν ὧν διαπέπρακται δυνάμενῳ φράσαι· ἐν δὲ κατήγορον ὁρᾶ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ παεισάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διῴκηκεν· ὅταν δ' ἐν ὀνομάτων συγκείμενος αὔθρωπος καὶ πτῶν πικρῶν καὶ περιόδων ἔπειτα ἐδῖ πόν ἀπολότητα καὶ τὰ δρῶμα καταφύγῃ, τίς αὖ αὐάκοι τοῦ, οὗ πόν γλῶσαν ὡς πόρ τῶν αὐλῶν ἐαν τις ἀφέλοιτο λοιπὸν οὐδὲν ὄν. θαυμάζω δ' ἔτι τῷ ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι καὶ ζητῶ πυθέσθαι πρὸς τί αὖ ἀποβλέποντες ἀφῃρεῖσθε πόν γραφὴν· Τόπτορον ὡς ἐν ψήφισμα ἐστιν νόμον, ἀλλ' οὐδεμία πώποτε γώμη παρανομοῦτο δρᾶ γεγένηται· ἀλλ' ὡς ὁ ἐν ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκλιν δοῦναι; οὐκ ἀρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν δύνναι βίον εἰ ἔστιν ἀφήσετε. Ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρὸν εἰ πρότορον μὲν ἀνεπίμωλατο ἡ ἀρχῆς χρυσῶν στεφάνων δῖς ὁ δῆμος ἐστεφανῶν τοῦ τῶν ἑλλῴων δεῖ ἐν ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι πόν ἡμέραν ἐκ δὲ τῶν δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι γίνεσθε· οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτα ἐπεισαγόντων, ποιήσειεν σὺν Δαρδανία ἐν θερόστην τοῦ τῶν ἑλλῴων στεφανούμενον, δεῖ εἰς αὖ ὑμῶν ὑπομένειν ὅτι φησὶν ὅμηρος ἄνανδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν βιοῦτον αὔθρωπον στεφανῶτε, οὐκ οἴεσθε σὺν ταῖς τῶν ἑλλῴων δόξαις συρέπεσθαι· οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ αὔδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ· τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ κατεδεδόξασαν εἰς τοὺς ῥήτορας· τοὺς φαύλους ἔλεπον· κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας πόν ἀδοξίαν ἀφ' δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ. Καὶ φατε μὲν δυτυχεῖς εἶναι ὡς καὶ ἐστε καλῶς ποιοῦντες· ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, τοῦ δημοσθένους δὲ δῦ πεπονθέναι, καὶ ἐν πάντων ἀτοπώτατον σὺν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους, ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μαθοῦ πολιτευόμενον σώσετε, στεφανώσετε; καὶ τοὺς μὲν κεὶ τὰς τοὺς ἐκ δίουνσίων ἐαν μὴ δικαίως τοὺς κυκλίους χορούς κείνωσι ζημιοῦτε· αὐ-

ἄγας

Cui si quis lingua admat rebqui nihili est tanqm in tibia

Thersite

Homer

Thersite coronari nemo ferret

Judices chororꝫ

Cyclij chori

τοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν καὶ παιδικῶν ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε; ἔπειτ' ἔξεστιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κοὐδεὶς ἐὰν μὲν ἀδικῇ πεποιηκὼς ἰσχυρὸν δὲ ἦν ῥήτορα; αὐτὸς τ' ἰδιώτας ὢν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, κατελέλυκεν αὐτὸς τὸν αὑτοῦ δικαστείαν. Ἐπειθ' ὁ μὲν ὅρκος ἐν ὁμωμοκὼς δικάζει συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δ' αὐτὸν γὰρ δίκαιον γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἄδηλος γέγνεται· ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται· δοκοῦμεν δ' ἐμοιγε ὦ ἀθηναῖοι ἀμφότερα· καὶ κατορθοῦν καὶ παρανομεῖν δεῖν εἰς τὸν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. Ὅτι μὲν γὰρ ἐκ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γέγνεται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ βλαβερῶν, δύτυχοῦμεν· πρότερον μὲν γὰρ βιαίους τὰς φύσεις ἐδέγκε τὸ δημόσιον αἱ ἐφαδίως οὔπω κατέλυσαν τὸν δῆμον, ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος· ἔπειτ' αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἐαυτὸν ἐχαρίζετο κατέλυσαν· οἱοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκείτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι ἐφ' ἃς ἔμελλον ἀποθνήσκειν· καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων, εἴων τοὺς προσήκοντας παραλυέσθαι· οὐχ ὑφ' ὑμῶν αὐτοῖς ἔξεστ' τοὺς πολιτευομένους; οὐ τοιαῦτα ἐπεμψατε τοὺς νῦν ἐπιφερομένους; Οὐ μέμνησθ' ἔτι οὐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπιθεὶς τῇ τοῦ δήμου καταλύσει πρὶν αὐξάνω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσαι; Ἡ δέως δ' ἂν ἔγωγε ὦ ἀθηναῖοι ἀναλογισαίμην ἀναντίον ὑμῶν πρὸς ὃν γράψαντα τὸ ψήφισμα ὅτι ποίας οὐδὲν ἀξιοῖ δημοθένης σεφανῶσαι· εἰ μὲν γὰρ λέγεις ὅθεν τὸν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφρους τὰς τοῦδε τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σου. Τοῦ γὰρ ταῦτα δεδράκασθαι καλῶς τὸν γενέσθαι τούτων αἴτιον, μέζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ τοῦδε χαρακώσαντα χὴ τὰ τείχη, οὐ δὲ τὰς τάφρους, οὐ δὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν. Ἀλλ' ἀγαθοῦ τινος αἴτιον γενομένου τῇ πόλει· εἰ δὲ ἕξεις οὐδὲ ἓ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος οὐ ῥητὸ μηκάσ' γράφειν ὅς ἐστιν αὐτὸν ἀγαθὸς καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ αρίστα τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων ἀφελῶν τὸν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. ἄφαι τῶν ὀρθῶν ἐπίλειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις· τὰς μὲν γὰρ τοῦδε τοὺς ἀμφιαστέας καὶ τοὺς δυβοέας σωροδοκίας παραλείπω. ὅταν δὲ τῆς πρὸς θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς δημοθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς· τοὺς δὲ εἰδότας καὶ ἀδανομόνους ὑβρίζεις. Ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν καὶ τὸν δόξαν τὸν τοῦτον δ' ἦν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἷαι λανθάνειν ἡμᾶς, τὸν τῆς πόλεως ἀξίωμα δημοθένεϊ περιτιθεῖς. ἥλικον δ' ὅσι τὸν ἀλαζόνθυμα ἔστιν, ἐτὸ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι· ὁ γὰρ τῶν βασιλεῖς, οὐ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν ἀσίαν κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικῶς καὶ βαρβαρον ἐπιστολή· εἰ ἦ πάτε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἅπαι δεῦτ' ἀνεῖλεχθη, καὶ ἐὰν τελευτῆς εἰσγράψεν εἰ τῇ ἐπιστολῇ ἐτὸ φησιν ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω μή με αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λήψεσθε. Οὗτος μὲν τοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδυνεύων οὐκ ἀπωμόσατο ἀθηναῖοι αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ· ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο· ὁ δὲ κομίζων ἐν τῷ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων· τὸν δ' αὐτὸν ὄντα καὶ τοῦ θηβαίων συμμαχίαν ἐξεργάζετο· οὐ δὲ τὸν μὲν τῶν θηβαίων ὄνομα καὶ τὸν τῆς δυνατῆς συμμαχίας ὠνομάζεις ἀεὶ λέγων· τὰ δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑπεσιωπᾶς. Ἀ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεδρήσας.

Ὁ δ' ἀθλεῖαν μὲν χρημάτων, οὕνεκα πέντε ταλάντων οἱ ξένοι τῆς θηβαίοις τὸν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; ἀφ' οὗνεκα δὲ τάλαντα ἀργυρίου πάντων ἀκόντων

Persarú regis epistola ad athenienſe populú

Trecenta talenta a dario athenienſibus miſſa & a populo nõ accepta

Septuaginta dariy talenta a demoſthene intercepta

ἐξελυθόντων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γέγνεται. Σὺ δὲ τολουτεῖς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸν κεφάλαιον τὸν μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ· οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν· ἄξιον δ' ὄδι καὶ πῶ ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. εἰ γὰρ τολμήσειε κτησιφῶν μὲν δημοθένη παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἐὰν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ὀρτῶν ὧν πεπόθατε τὸν ἀκρόαμα γένεται. ὅπου γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἀγαθοὺς οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σώισμεν ὀρθῶς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν οὐ φέρομεν. ὅταν δὲ ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γενόμενος ἐὰν ἐγκωμιάζῃ, τὶς αὐτὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς αἰσχύνου πραγματείας ἐὰν σωφρονῆς ἀποστήσῃ· ποίησει δὲ ὦ κτησιφῶν ὅδε σαυτοῦ πῶ ἀπολογίαν, οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε σκήψῃ ὡς οὐ δικαιοῦ λέγειν, καὶ γὰρ αὖ ἄτοπόν σοι συμβαίνοι εἰ πρόσθεν μὲν ποθ' ὑπέμενε πρεσβευτὴς ὡς κλεοπάτραν πῶ φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι σωκλεῖ θησόμενος οὐδὲ τῇ τοῦ μολοσσῶν βασιλέως ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ οὐ φύσεις δύναθαι λέγειν, ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι. γράψασ' δὲ μεθοῦ ψήφισμα οὐκ ἀπολογήσῃ; ἡ τοιοῦτός ὄστιν ὃν γέγραφασ' σεφανοῦσθαι, οἷος μὴ γινώσκεσθαι τῶν ὀρθῶν πεπονθότων αὐ μή τις σοι σωσέποι· ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστὰς, εἰ ἐγίνωσκον χαβρείαν καὶ ἰφικράτην, καὶ τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν ὅδε τὸ τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν· ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκεκρίνωνται, ὅτι χαβρεία μὲν ὅδε πῶ πάξον ναυμαχίαν, ἰφικράτει δὲ ὅτι μοῖραν λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε. τιμοθέῳ δὲ ὅδε τὸν περιέπλουν τὸν εἰς κέρκυραν. καὶ ἄλλοις ὧν ἐνόησε πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ὀρθῶς πέπρακται· δημοθένει δ' ἐὰν τις ὀρθῶς ὅδε τὸ οὐ δώσετε, ὅτι δωροδόκος; ὅτι δειλός; ὅτι πῶ τάξιν ἔλιπε; καὶ πότερον ὅστερον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε, καὶ τοὺς τοῦδ' ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας· οὓς νομίζεθ' ὁρᾶν ὀπτιλιάζοντας ἐὰ οὗτος σεφανωθήσεται. καὶ γὰρ αὖ εἴη λεινὸν ὦ ἀθηναῖοι εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐὰν τὶς ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ τοῦδρεῖζομεν, καὶ ἐὰν τὶς αὖ τὸν διαχθήσεται πῶ χεῖρα πῶ ὅστερ πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν, δημοθένη δὲ ὦ ἀθηναῖοι τὸν γράψαντα μὲν πῶ παυυσάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας ὅστερον ὑμεῖς τιμήσετε; οὐκοῦν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες. ἀθυμότεροι δὲ οἱ ζῶντες γίνονται· ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θανάτον κείμενον. πῶ δὲ μνήμῃ ἐπιλείπουσαν. Ὁ δὲ μέγιστον ἐὰν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι πρὸς ποῖον παράδειγμα χὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι· τί κεινεῖτε· οὐ γὰρ ἴστε ὅτι οὐχ αἱ παλαῖαι, οὐ δὲ τὰ διδασκαλεῖα, οὐδ' ἡ μουσὴ κὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα· κηρύττεταί τις σὺ τῷ θεάτρῳ ὅτι σεφανοῦται ἀρετῆς οὕνεκα καὶ αὐσραγαθίας καὶ δυνάμεως, ἄνθρωπος ἀφήμων ὢν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός· ὁ δέ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθαρῆ· δίκλω τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς, ὡς πρὸ κτησιφῶν, οἱ δέ γε ἄλλοι πεπαίδευνται. Ταναντία τὶς ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν. ὁ δέ γε εἰκότως οὐ πείθεται· ἀλλὰ τὸν νουθετεῖν αὐτοῦθα σχολεῖν ἤδη δικαέως ὀνομάζεται. ὡς οὖν μὴ μόνον κείνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω πῶ ψῆφον φέρετε εἰς ἀπολογισμόν. τοῖς μὲν ναῦ οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν ἐπρήσομεν δὲ ὑμᾶς τι ἐδικάζετε. οὐ γὰρ ἴστε ὦ ἀθηναῖοι ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις αὖ ἡ ὁ κηρυττόμενος. Εἰ δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις, ὑμᾶς ἀλλὰ τῇ τοῦ δημοθένους αὐανδρίᾳ προσεπιφθήναι. Γὰς οὖν αὖ τὶς πῶ τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι· ἐὰν τοὺς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἤθεσι φυλάξεσθε. ἡ τ' δύνοια κὴ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν σὺ μέσω· φθάνουσι δ' ἐὰν αὐτὰ καταφύγοντες ὦ λόγῳ ὡς ἐπιφανὴ οἱ τοῖς ὀρθοῖς τολεῖσον ἀπέχοντες.

+ f. ἐὰν τινα

σκύτη

Cleopatra philippus Alexander molosſus

Chabrias phocicratés timothey

Naxi victoria nauali

Nota poena q̃ pu niebantur q̃ ſe ꝓpos inter fecerant

ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορας ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων οἷς ἕλλησιν ἐπιθυμοῦν-
τα, ἐπαινέσαι αὐτὸν κελεύετε, καὶ τῶν λόγων ὧν πρὸς τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγ-
μάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ ζῶντα σώφρονα. οὕτω δὲ ταῦ-
τα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμε-
λήσθητε. ἤδη διαφθειρούσης ὑμᾶς, ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι ὅτι τὸν μὲν βουλευτήριο-
ν καὶ ὁ δῆμος παροράται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφανιζόμεναι εἰς ἰδιωτι-
κὰς οἰκίας· οὐ τοῦδε τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων τὴν ἀσίαν
καὶ τὴν θράκην, καὶ ἐφ' οἷς ἔστιν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος. ταῦτά τινες οὐκ ἀβ-
αρνοῦνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παρα-
γινώσκουσιν, καὶ παρακελεύονται ὑμῖν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἑτέροι δ' αἰτοῦσι δωρεὰς ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ παραγκηρακὼς ἢ παρανοίας ἑαλωκὼς, αὐτὸν μόνον τοιοῦτον τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται. τῶν δ' ἔρρωτο ἑτέροις παρακεχώρηκεν· εἶτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὡς περὶ ἐκ τῶν ἔρανον τὰ περιόντα νεμόμενοι· ὅτι δ' οὐ λήρω, ἐκεῖθεν ἀν λόγον θεωρήσατε. Ἐγὼ μὲν οὖν τις (ἀκούσομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ἀτυχίας τῆς πόλεως) αὐτοῦθ' αὐτὸς ἰδιώτης, ὃς ἐκπολεῖν μόνος εἰς σάμον ἐγχειρήσας ὡς προδότης τῆς πατρίδος αὐθημερὸν ἀπὸ τοῦ βήματος βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς ῥόδον ὅτι ἦν φόβον ἀνάστατος ὤφελε πρώην ποτὲ εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· ἐὰν δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ἀπεθανεν· αὐτὸς ἡ ἀπέθανον· αὐτὸ θῶμεν δὴ τὸν νῦν γιγνόμενον· αὐτὸς ῥήτωρ ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, εἴ τι μὲν πῦ ἀπὸ τραπέσθαι τάξιν· ἀπέστρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ καὶ κυρυττεσθαι οἴεται δεῖν· οὐκ ἀποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὸν τῶν ἑλλήνων συμφορὰν, ἢ συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων ἐπ' ὀνόματος δεῖ τῆς πολιτείας τιμωρήσετε, καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε ὃν πῦ ψῆφον φέρετε· ἡμῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ σωτήριον τῶν ἑλλήνων συλλέγεσθαι. διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν δημοσθένους πολιτευμάτων τοῦδε τοὺς νῦν καιρούς· δόξετε δὲ ἐὰν μὴ τοῦτον στεφανώσητε ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι πῦ κοινῷ εἰρήνην· ἐὰν δὲ τοιοῦτον τούτου πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν· μὴ οὖν ὡς τοῦ ἀλλοτρίου, ἀλλ' ὡς τοῦ οἰκείου τῆς πόλεως βουλεύεσθε· καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κείνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσιν βοηθήσοντες δημοσθένει· πότερον οἱ συγκωμηγέται, ἢ οἱ συγγυμνασταὶ αὐτοῦ ὅτ' ἦν ὡ ἡλικία· ἀλλὰ μὰ τὴν ἡλίαν τὴν ὀλύμπιον, οὐχ οὗς ἀγρίους κωμηγέτων, οὐ δὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος διατετέλεκε, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας αὐτοὺς τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγελῶνται, ἀλλ' εἰς πῦ ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες ὅταν φῆ βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν προσβεβύσθαι ἐξελέσθαι τῶν φιλίππου, ἀποσῆσαι δὲ ἀκαρνανῶν, ἐκπολῆξαι δὲ θηβαίους δημηγορήσας, οἴεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀνεπιθήσεσθαι ὥσπερ πειθὼ φέροντας, ἀλλ' οὐ συκοφάντην ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει. Ὅταν δ' οὖν τοῦδε τῆς ἤδη τοῦ λόγου σωηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ, τοῦ λαμβάνετε ὁρᾶν οὖν τοῦ βήματος οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐτῶ λέγω, αὐτὸ παρατεταγμένους πρὸς πῦ τούτων ἀσέλγειαν, τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. σόλωνα μὲν ἦν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα πῦ δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, ἢ νομοθέτην ἀγαθὸν σωφρόνως ὡς πρὸς τοσῆκεν αὐτῷ δέομενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς δημοσθένους λόγους τοῦδε τοῦ πλείονος ποιήσασθαι τὸ ὅρκων καὶ τῶν νόμων. ἀριστείδην δὲ ἦν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος

Solo

Aristides tributa primus excogitauit

Aristides

τήσαντος τὰς συντάξεις ἐδώκεν ὁ δῆμος ἀστεφανώτοις ὄντα εὐθὺ τῷ τῆς δικαιοσύνης προσπελασμῷ. καὶ ἐπερωτῶντα εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν ἀριθμοῦντα εἰς πῦ ζελείτην κομίσαντα εἰς πῦ ἑλλάδα τὸν ἐκ μήδων χρυσίον ἐπιδεῖν μὴ σαντα εἰς πῦ πόλιν πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν ἀθηναίων, παρ' οὐδὲν μὲν ἥλθον ἀποκτεῖναι. ἀβεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀβ ἀπάσης ἧς ἀθηναῖοι ἀρ' χουσιν· ὑμεῖς δὲ δημοσθένιν οὐ κομίσαντα τὸν ἐκ μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἐπὶ καὶ νῶν κεκτημένον χρυσῶ στεφανῶν; θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τοὺς ἐν πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς πάππους τῶν προγόνων ἐκ αὐ οἴεσθε ἀνασεναξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς ἕλλησιν αὐτὸ πρά-
ξαι στεφανωθήσεται; ἐτὼ μὲν οὖν ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ἀρετὴ, καὶ σωτηρία,
καὶ παιδεία, ἢ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρὰ βεβούθη-
κα, καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τοῦ ἀδικήμα-
τος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβουλόμην· εἰ δὲ ἀνδρε-
τέρως, ὡς ἐδυνάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν
εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλειπο
μένων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ
συμφέροντα τῇ τῆς
πόλεως ψηφί-
σασθε.

Arthmius Zelitè

Themistocles

Si pulchre ut notui (sin min) ut potui

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΛΟΓΩΝ.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην ὦ ἄνδρες, τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς τῶνδε τοῦδε τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἱοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τε τοιαῦτα πεπονθότες· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι εἰ τῷ αὐτῷ γνώμῃ τῶνδε τῶν ἄλλων ἔχοιτε, οἷ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη ὅστις οὐκ ἂν δεῖν τοῖς γεγενημένοις ἀγανακτοίη. ἀλλὰ πάντες ἂν τῶνδε τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας κατεῖδε. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' οὐ πάσῃ τῇ ἑλλάδι· τῶνδε τοῦτον γὰρ μόνον τοῦ ἀδικήματος, καὶ οὐ δημοκρατίας, καὶ ὀλιγαρχίας, ἢ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀθανεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται, ὥστε ἂν χείριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ. οὕτως ὦ ἄνδρες ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγοῦνται.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας, ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐδένα οὕτως ὀλιτῶρον διακεῖσθαι, ὅστις οἴεται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν, ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς τῶν τοιούτων δρώντων αἰτίους. ἡγοῦμαι δὲ ὦ ἄνδρες τοῦτο μὲ δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν ὁ Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα τὴν ἐμήν, καὶ ἐκείνῳ τὸ διέφθειρε, καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἤγχνε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβριζεν, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν ἐπιών. καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία πώ, πολλὴ δὲ τούτῃς οὔτε χρημάτων εἵνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενός, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας. ἐγὼ τοίνυν ἐξαρχὴς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων· ἀλλὰ λέγων τἀληθῆ· ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνῳ ἡγοῦμαι σωτηρίαν ἐὰν ὑμῖν ἐπεὶν διηνθῶ ἅπαντα τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι, καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν μὲν ἄλλον χρόνον οὔτω διεκείμην ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι, ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε μάλιστα, καὶ τοσοῦτον ἐν νοῦ ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἐγένετο. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρεδίδουν. ἡγούμενος τοῦτον τὴν οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πασῶν μάλιστα βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινή, καὶ φειδολὸς ἀγαθή, καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα, αἰτία μοι γεγένηται· ἐπὶ ἐκφορᾷ αὐτῆς ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται· ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν, καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν. πρῶτον μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν διηγήσασθαι, οἰκίδιον ἔστι μοι διπλοῦν· ἔχει τὰ ἄνω τοῖς κάτω· κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν καὶ κατὰ τὴν ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα μὴ ὁπότε λούεσθαι δέοι, κινδυνεύοι κατὰ τῆς κλίμακος κατιοῦσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διῆτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω, καὶ οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω καθιζήσουσα ὡς παιδίον ἵνα ἂν πιτύθον αὐτῷ δίδῳ, καὶ μὴ βοᾷ· καὶ ταῦτα πολὺ χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδὲ ὀρθῶς ἤδειν· ἀλλ' οὕτως ἠλιθίως διεκείμην, ὥστε ὤμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν οἰ τῇ πόλει. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ὦ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ· μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, τὸν παιδίον ἐβόα· καὶ ἐδυσκόλαινον ἐγὼ τῆς θεραπαίνης ἐπιτήδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ· ὁ γὰρ ἀνθρωπος οἴδου μὲν ὕδωρ γὰρ ἅπαντα ἐπιθήμην· καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον, καὶ δοῦναι τῷ παιδὶ τὸν πιτθόν, ἵνα παύσηται κλαίον. ἡ δὲ, τὸν μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν ὡς αὐτὸ ἀσμένη με ἑωρακυῖα ἥκοντα δι' ὀλίγου χρόνου. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, ἵνα σύ γε ἔφη πειρᾶς οὐ ταῦθα τὴν παιδίσκην·

Cratosthenes adulterii occisus quod eius uxore adulterauit

γυναικωνῖτις

ἀνδρωνῖτις

Lysias putabat uxorem suam esse omnium pulcherrimam

πιτθόν · 2 · mamam

τὸ ἀρχῆς

δίσκιν· καὶ πρόσθον δὲ μεθύων εἵλκεν αὐτὴν, κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δ' ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προσέθηκεν τὴν θύραν πρὸς τὸν μοῦν μὴ παίζειν, καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται· κἀγὼ τούτων οὐδὲν οἶδ' ὑμνούμενος, οὐδ' ὑπνοῦν, ἐνεκάθευδον ἄσμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ· ἐπειδὴ δὲ ὦ πρὸς ἡμέραν, ἧκεν ἐκείνη, καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν. Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ φοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ· καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἠγούμην· ἔδοξε δέ μοι ὦ ἄνδρες τὸν πρόσωπον ἐξαμυθιῶσθαι· τὸ ἀδελφὸς τεθνεῶτος οὔπω τριακονθήμερος· ὅμως δ' οὐδ' οὕτως οὐδὲν εἰπὼν τῶνδε τῶν πράγματος, ἐξελθὼν ὡς χρόνον ἔξω σωπῇ· μετὰ δὲ ταῦτα ὦ ἄνδρες χρόνου μεταξὺ διαγενομένου, καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοι τὶς πρεσβύτις ἄνθρωπος ἡ τοῦ γυναικὸς ἐπιπεμφθεῖσα· ὃ δ' ἐκεῖνος ἐμοίχευεν ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὸν, ἐφύλαττον, ἕως ἐξεύρεν ὅτι εἴη ἀπόν. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγὼ ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα βουλίτης ἔφη μὴ δὲ μὰ πολυπραγμοσύνη προσελθεῖν με νομίζε πρὸς σοῦ· ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ καὶ τὴν γυναῖκα, ἐχθρὸς ὢν ἡμῖν τυγχάνει· ἐὰν δ' ἴδῃς τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ διακωνοῦσαν ὑμῖν, καὶ βασανίσῃς, ἅπαντα πεύσῃ· ἔστι δ' ἔφη ὁ Ἐρατοσθένης οἴκθεν ὁ ταῦτα πράττων· ὃς οὐ μόνον τὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς· ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει· ταῦτα ἐποῦσα ὦ ἄνδρες ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ἐπαρθόμην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει· καὶ μεθ' ἡμέρας ὑποφίλασ· οὐδὲν μνημονεύων ὅτι αὐτὸν ἐκείνη τῇ νυκτὶ ἐνόφθη ὁ μέταυλος θύρας καὶ ἡ αὔλειος ὁ οὐδέ ποτε ἐγένετο· ἔδοξε τό μοι ἡ γυνὴ ἐξαμυθιῶσθαι· ταῦτά με πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει, καὶ μεθ' ἡμέρας ὑποφίλασ· ἐλθὼν δὲ οἴκαδε ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγορὰν· ἀγαγὼν δ' αὐτὸν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ, ἔλεγον ὅτι ἐγὼ πάντα εἴην πεπυσμένος τὰ γινόμενα αὐτῇ οἰκίᾳ· σὺ δ' οὖν ἔφην ἔξεστι σοὶ ὁπότερον βούλει ἐλέσθαι, ἢ μαστιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς βιοτεύοις σωζόμενος, ἢ κατειποῦσαν ἅπαντα τἀληθῆ, μηδὲν παθεῖν κακὸν, ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων· ψεύσῃ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τἀληθῆ λέγε· καὶ ἐκείνη μὲν πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν ἐκέλευον ὅ, τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην θρασυδένους πρὸς αὐτὴν· καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεστάλη, ἡγησαμένη με πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι· καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά μου πεσοῦσα, καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πείσεσθαι κακὸν, κατηγόρει· πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῆς προσοίοι· ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε· καὶ ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ προσοφείη· καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσοίοι, καὶ ὡς θεσμοφορίοις ἐμοῦ οὐ ἀγροῦ ὄντος ὤχετο εἰς Ἐλευσῖν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου, καὶ τἆλλα τὰ γενόμενα πάντα, ἀκριβῶς διηγήσαιο· ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ· ὅπως οἶνον ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πεύσηται· εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὡμολογημένων· ἀξιῶ δέ σε ἐγὼ αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων· ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερὸν γενέσθαι· ἐπὴν οὕτως ἔχῃ· ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν, καὶ μετὰ ταῦτα διεγένετο ἡμέρας τέσσαρας ἢ πέντε· ὡς ἐγὼ μεγάλοις ἐμῶν τεκμηρίοις ἐπιδείξω· πρῶτον δὲ διηγήσασθαι βούλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ· σώσασρος οὖν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος. τοῦτῳ ἡλίου δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα· εἰδὼς δ' ἐγὼ ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος, οὐδὲν ἂν καταλήφοιτο οἴκοι τῶν ἐπιτηδείων, ἐκέλευον σὺν δειπνεῖν, καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμὲ, ἀναβαίνομεν εἰς τὸν ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν· ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ὤχετο· ἐγὼ δὲ ἐκάθευδον· ὁ δ' θρασυδένης ὦ ἄνδρες εἰσέρχεται· καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς, φράζει ὅτι οὐδὲν ἔστι· κἀγὼ ἐπὶ τὴν ἐκείνη ἐπιμελεῖσθαι τὰς θύρας· καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν, καὶ

ἐξαμυθιῶσθαι

Ὀρέα

μέταυλος θύρα

αὔλειος

κατηγόρει

αὐτοφώρῳ

Sostratus

τὸν, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας εὗρον. παραλαβὼν δ' ὡς οἷόν τε ἐν τάχει πλείους ἐκ τῶν παρόντων, ἐβάδιζον, καὶ διελόμενοι λαβόντες ἐκ τοῦ ἑκατέρου τοῖχου πλείστον, εἰσερχόμεθα, ἀνεωγμένης τῆς θύρας καὶ κατὰ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὡς δὲ πλὴν θύρας τοῦ δωματίου, οἱ μὲν πρῶτον εἰσιόντες ἐπὶ ἕδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ γυναικί, οἱ δ' ὄπισθον αὐ τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα. ἐγὼ δ' ὦ ἄνδρες δικαστὰ παταξάμενος καταβάλλω αὐτὸν, καὶ τὼ χεῖρε τοῦ δεξιοῦ εἰς τὸν ὄπισθεν, καὶ δήσας ἠρώτων, διὰ τί τοιοῦτον ἐργάζεται εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει. λιπαρεῖν δὲ καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος. ἐὰν σὺ παραβαίνων, τοῦδε ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον εἵλου τοιοῦτον ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν, καὶ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς, ἢ τοῖς νόμοις πείθεσθαι, καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως ὦ ἄνδρες ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν ὧν περ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ' ἐν τῇ τὴν ἑστίαν καταφυγὼν ὥς περ οὗτοι λέγουσι. πῶς γὰρ ἂν ὅς τις ἐν τῷ δωματίῳ ποδήνης κατέπεσεν εὐθὺς, τοῦδε ἔρρε φάσκων αὐτὸς τὼ χεῖρε. οὐδὲν δεῖσαν ἄνθρωπε τοσοῦτοι οὐδὲ διαφυγεῖν ἐκ τοῦ νάτου, οὔτε σίδηρον, οὔτε ξύλον, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων. ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἀν' ἡμῶν. ἀλλ' ὦ ἄνδρες δίκαιον καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες, οὐκ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τἀληθῆ. ἀλλ' αὐτοὶ φυσώμενοι, καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι, ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. πρῶτον μὲν δὴ ἀνάγνωθι τὸν νόμον. Νόμος. Οὐκ ἠμφισβήτει ὦ ἄνδρες ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν, καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνοι, λιπαρεῖν καὶ ἱκέτευεν. ἀξιοῦν δ' ἔφη ἱκανὸς εἶναι χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι, οὐ σωφρόνων. τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἠξίουν εἶναι κυριώτερον. καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι νομίσαντες, τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μαρτυρίαι. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε ὦ ἄνδρες ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ᾧ καὶ πάντες τοῦτο καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδην εἴρηται τοῦτον μὴ κατανώσκειν φόνου. ὡς ἂν ἐὰν δάκνῃ τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. καὶ οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης τοῖς γαμετοῖς γυναῖκὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε μὴ τοῖς παλλακαῖς τοῖς ἐλάττονος ἀξίας τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καί τοι δῆλον ὅτι εἴ τινα εἶχε ταύτης μείζω τιμωρίαν ἐνέθηκεν τοῖς γαμετοῖς, ἐποίησεν ἄν. νῦν δὲ οὐκ οἶός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείνας ὑβρίζειν, τὴν αὐτὴν μὴ ἐνέθηκε τοῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. Νόμος. Ἀκούετε ὦ ἄνδρες ὅ τι κελεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον, ἢ παῖδα ἀκμάζοντα βίᾳ, διαφθείρῃ τὴν ἐλάβλην ὀφείλειν. ἐὰν δὲ γυναῖκα ἐφ' ἧς πρὸς ἀποκτείνειν ἔξεστιν, εἰς τοῖς αὐτοῖς εἰσέχεσθαι.

Οὕτως ὦ ἄνδρες τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι, ἢ τοῦ πείθοντας. τὸν μὲν θανάτου κατέγνω. τοῖς δὲ, διαφθείρῃ τὴν ἐλάβλην. ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι. τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε οἰκειοτέρους αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας ἢ τοῖς αὐθάδεσι καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδήλους ὄντας, ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες τῶν αὐθάδων ἢ τῶν μοιχῶν. αὐτὸν ὃν ὁ νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν. ἐμοὶ τοίνυν ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι, τὸ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες, ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. σὺ δ' ὑμῖν δοκεῖ πότερον χρὴ τούτους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ μὲν οἶμαι πάσας τὰς πόλεις δεῖν τοὺς νόμους τίθεσθαι. ἵνα τοῦτο ὧν αὐτὸ πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα, ὅ, τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὐδὲ οἴνω τοῦτο τῶν τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύοντες, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν

ποδήνης

γαμετοῖς γυναῖκὶ

μὴν ἔχειν. εἰ δὲ μὴ τοιαύτην ἄλλην τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοι χρῆναι δεῖν εἰδότας ὅτι ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦδε ἑαυτῶν λέγωσι, καὶ οὐδὲ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἅψεται, πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοιχείας χαίρειν ἐᾶν δεῖ. πλὴν ἡμῖν φύγοιμι τὰς δεδίναι. αὕτη γὰρ δὴ πάντων τῶν τῇ πόλει κυριωτάτη. σκέψασθε δὴ ὦ ἄνδρες. καὶ τὴν γοῦν μου ὡς ἐγὼ πλὴν θράττειν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν κέλευσα ἐν νεανίσκον. ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες δίκαιον ἐμὲ αὐτοῦ ἡγούμην, ὁ τι νιζὸν τόπον ἐν τῇ γυναικί τῇ ἐμὴ διαφθείραντα λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ὅτου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν αὖ. εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσελθόντος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὁ τι νιοῦ τόπον ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρονεῖν ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται. ἀκριβῶς δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. Ἐμοὶ γὰρ ὦ ἄνδρες ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον φίλος ὢν σώσῃ τος καὶ οἰκεῖος διακείμενος, ἀπαντήσας ὑβ ἀγροῦ τοῦδε ἡλίου δυσμὰς σωθεὶς εἰσιέναι. καὶ ἐπεὶ δὲ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο. καί τοι πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες ὠθυμήθητε. ὅτι εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον δρασθένει, πότερον καὶ μοι κρεῖττον αὐτῷ ἐτέρωθι δειπνεῖν, ἢ ἐν σωθεὶς πνήσοντα εἰσαγαγεῖν. οὕτω γὰρ αὖ κρεῖττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ αὖ ὑμῖν ἐν σωθεὶς ποιοῦντα ἀφεῖς, μόνος κατακλφθῆναι, καὶ δῆμος γενέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ ἐν μοιχεῖν ἐτιμωρεῖτο. ἐπεὶ τα ὦ ἄνδρες οὐκ αὖ δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδείοις μαθ' ἡμέραν παρεγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον ἢ ἐπειδὴ τάχιστα ἡδόμην τῆς νυκτὸς τοῦδε χρέχειν, οὐκ εἰδὼς ὅν τινα οἴκοι καταλείπομαι, καὶ ὅν τινα ἔξω, καὶ ὡς ἁρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας. οὐ γὰρ ἦλειν. ἑτέρους δὲ οὐκ οὖν ὄντας, κατέλαβον. οὓς δ' οἷός τε ὢν λαβὼν, ἐβάδιζον, καὶ τοιγε εἰ προῄειν, ἐκ αὖ δοκῶ ὑμῖν, καὶ θράττοντας παρασκευάσαθαι, καὶ τοῖς φίλοις παρεγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰσιέναι (τί γὰρ ἦλειν, εἴπερ κἀκεῖνος εἶχε σίδηρον.) ὡς μεταστέλεσθαι δὲ μαρτύρων πλὴν τιμωρίαν ἐστὶ μὴν νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς τῶν ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτί, οὓς οἷός τε ὢν παρέλαβον, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μαρτυρίαι. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες. σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως τοῦδε τούτου τὸ πράγματος ζητοῦντες. εἴ τις ἐμοὶ καὶ δρασθένει ἔχθρα πώποτε γεγένηται τοσοῦτος τοῦτο τοῦ τοῦ τοῦ. οὐδὲ μίαν γε δυρίσετε. οὔτε γὰρ συνηφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο. οὔτε ἐκ βάλλειν ἐκ τῆς πόλεως ἐπεχείρησεν. οὔτε ἰδίᾳ δίκας ἐδιώκετο. οὔτε σωφέλειν κακὸν οὐδὲν, ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι. οὔτε εἰ ταῦτα διεπραξάμην. ἔλπιζον μὲν χρήματα λήψεσθαι. οἵοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων ἕνεκεν, θαυμάζον ἀλλήλοις ἐπιβαλοῦσι. τοσοῦτον τοίνυν δεῖ ἡ λοιδορία, ἢ παροινία, ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε οὔτε ἑωρακὼς τοσοῦτον τοσοῦτος ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί δὴ βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦτον κίνδυνον ἐκεδύνευον. εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων τοσοῦτος αὐτῷ τὸ ἀδικημένος. ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μαρτύρασθαι ἠσέβουν. ἐξόν μοι εἰ πρὸς ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, μηδένα μοι τούτων συνιδέναι. Ἐγὼ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ἐμαυτοῦ νομίζω ταύτης γενέσθαι τὴν τιμωρίαν. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὁρῶντες οἷα τὰ ἄθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἢ ἔπου εἰς τοὺς ἄλλους ὑβαμαρτήσουσιν. ἐὰν δὲ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μὴ πολὺ κάλλιον, τοὺς μὲν κειμένους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἑτέρους δὲ θέναι. οἵ τινες τοὺς μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ταῖς ζημίαις ζημιώσουσι. τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἁμαρτάνειν, πολλὴν ἀνδίαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιότερον, ἢ τοῦ τῶν νόμων τοὺς πολίτας ἀνεορτάζεσθαι. οἱ κελεύουσι μὲν ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅτι αὐ βούληται χρῆσθαι. οἱ δ' ἀτῶνες δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις κατεστήκασιν, ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας κατεμοχθ-

νουσι γυναῖκα. ἐτὼ γὰρ νῶϊ καὶ τοῦδε τοῦ στόματος καὶ τοῦδε τῶν χρημάτων καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω δίκας· ὅτι τοῖς πόλεως νόμοις ἐπιτρέπω.

Ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς.

Εἰ μὲν ἡγούμην οἵοντε εἶναι ὦ παρόντες ἀνδρες τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι πλὴν τῶν αὐτάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ὀλίγον ἡμῶν λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγου, ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τοιούτοις ἔργοις, δίκαιον καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ προνοουμένη τῶν αὐτάδε λεγόντων, ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἱκανὸν μόνον οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσόντων τυγχάνειν, ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι τοῦδε τοῦ τούτων, ὁ δ' ἀτὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας· τοσαύτην γε ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις, καὶ τοῖς εἰπεῖν βελτίστοις, ὥστε καὶ τὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις, τοῦδε αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι· ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν· ὅτε γὰρ γῆς ἄπειροι, οὔτε θαλάττης, οὐδὲ μάσ παντα χοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἱ τὰ αὐτῶν πεπονθότες κακὰ, τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προγόνων λέξω, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβὼν, ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἐκείνων μεμνῆσθαι. ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις, τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τεθνεώτων λόγοις τοὺς ζῶντας· ἀμαζόνες μὲν γὰρ ἄρεος μὲν ἐν παλαιοῖς ἦσαν θυγατέρες. οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν θερμώδοντα ποταμὸν μόναι δὲ ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν τοῦδε αὐτάς. πρῶται δὲ τῶν πάντ' ἐφ' ἵππους ἀνεβάσαι, οἷς ἀνελπίστως δ' ἀπειρίᾳ τῶν ἐναντίων, ἥρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλιπον δὲ τοὺς διώκοντας. ἐνομίζοντο δὴ δι' τὴν δύψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες, ἢ δι' τὴν φύσιν γυναῖκες· πλέον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν, ἢ ταῖς ἰδέαις ἐλλείπειν. ἀρχουσαι δὲ πολλῶν ἐθνῶν, καὶ δρῶσαι μὲν τοὺς τοῦδε αὐτάς καταδεδουλωμένας, λύσαι δὲ τοῦδε τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν, τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὁμοίως ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι, μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων, ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες· μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων μαθοῦσαις ἢ τοῖς ἀμείνοσι βουλεύσασθαι, δι' οἷς καὶ δεῦρο ἀπελθοῦσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραν αὐτῶν δυσυχίαν, καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετὴν· αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῶν αἰσχίστων, τῆσδε μὲν τῶν πόλεως δι' τὴν ἀρετὴν, ἀθανάτου μνήμην ἐποίησαν, τὴν ἑαυτῶν παιδείαν, δι' τὴν οὐδὲ συμφοραὶ, οὐδὲν μουκατέσκησαν· ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλογοτείας δίκας ἐπιθυμήσασαι, τὴν αὐτῶν δικαίως ἀπώλεσαν· ἀδράστου δὲ καὶ πολυνείκους ἀνδρὶ θήβας στρατευσάντων, καὶ ἡ τῶν θεῶν μάχη, οὐκ ἐόντων τῶν καθ' ἡμείων θάπτειν τοὺς νεκρούς, ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι ἐκείνους μὲν εἴτε δίκην, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν οὐ νομίζεσθαι, ἱ ὁρῶν δὲ μαινομένων τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖσθαι, ἢ μὴ πρῶτον πέμψαντες κήρυκας, ἐδέοντο αὐτῶν δοῦναι τὰ νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιστούντων δὲ τῆσδε αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν δύψυχίαν ἐπιδείκνυσθαι. οὐ δυναμένοι δὲ τούτων τυχεῖν, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, ἀδὲ μιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς ἡμείας ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ξῶσιν ἀρχείων χαιρόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες τῶν νομιζομένων τυγχάνειν πρὸς τοὺς ἑτέρους, τοῦδε ἀμφοτέρων ἵκανοὶ δύνασθαι· τοῦδε μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἁμαρτάνοντες, πολέω τοὺς θεοὺς ἱλασόμεθα· τοῦδε δὲ τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς πλὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι, παρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες, καὶ ἑλληνικοῦ νόμου στερηθέντες, καὶ κοινῆς ἐλπί

Amazones martis · f.

Amazones prima equos ascenderunt

Amazonū expeditio aduersus athenienses

Adrastus Polynices

δος ἡμαρτηκότες· ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς ἐλπίδας πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον, οἰκίων μαχόμενοι· καὶ οὐχ τοῦ τῆς τύχης ἐπαρθέντες, μείζονος παρὰ καθ' ἡμείων τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν αὐτὰ τὰ δυσεβήματα, πλὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα ὧν πρὸ τοῦ ἕνεκα ἀφίκοντο, τοὺς ἀργείων νεκροὺς ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν ἐλθοῦσι· τοῦδε μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἐπὶ τὰ ἐλθεῖν, τοιοῦτοι γεγόνασιν. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐπειδὴ ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφυγον μὲν εὐρυσθέα· ἐξηλαύνοντο δὲ τοῦ πάντων τῶν ἑλλήνων· ἀδικουμένων μὲν τοῖς δρῶσι· φοβουμένων δὲ τὴν εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν, οἰκέτται ἐνδὴ ἐν βωμῷ ἐκαθέζοντο· ἐξαιτουμένοι δὲ αὐτοὺς εὐρυσθέως, ἀθηναῖοι οὐκ ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ἠδεσθέντες, ἢ ἐν κίνδυνον ἐν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξιοῦν τοῦδε τῶν ἀδυνατέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένους ἐκδοῦναι, ἐπιστρατεύσαντος δ' εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ πελοποννησίων ἐχόντων, οὐκ ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον γνώμην, ὧν πρὸ τοῦ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ τοῦδε τοῦ πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες ὁποῖοί τινες αὐτοῖς γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι· οὐ προτέρου ἐχθροῦ ὑπαρχούσης πρὸς εὐρυσθέα, οὐδὲ κέρδους προκειμένου τὴν δόξης ἀγαθῆς, τοῦ τῶν κινδύνων ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο· τοὺς μὲν ἀδικουμένους, ἐλεοῦντες· τοὺς δ' ὑβρίζοντας, μισοῦντες· καὶ τοὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειροῦντες, τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες· ἡγούμενοι ἐλευθερίαν μὲν σημεῖον εἶναι, μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας· δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν, δύψυχίαν δ' ὑπὸ τούτων ἀμφοτέρων εἰδέναι, μαχομένους ἀποθνήσκειν· τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι, ὡς θ' οἱ μὲν μετ' εὐρυσθέως οὐδὲν παρ' ἑκόντων ἐλέσθαι δυνήσεσθαι, ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουν εὐρυσθέα αὐτῶν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν· παρεσκευασμένοι δ' ἐδίαν δυνάμει πλὴν ἐξ ἁπάσης πελοποννήσου στρατιὰ ἐλθοῦσαν οἰκίων μαχόμενοι, καὶ τὰ παιδίων τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες τῶν δεῖν καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν· δι' τὴν τῶν πατρὸς ἀρετὴν, ἐκείνους δὲ τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν· τοσοῦτον δὲ δύτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τῶν πατρός· ὁ μὲν γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἀγαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον, καὶ φιλότιμον αὐτῷ κατεστήσας τὸν βίον, τοὺς μὴ ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν· εὐρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα, οὐκ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ δι' τὴν πλὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἐξ δυνήμβρα τὴν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν, πολλὰ μὲν οἷόν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις τοῦδε τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι· ἥτε γὰρ ἀρχὴ τοῦ εἶναι δικαία· οὐ γὰρ ὡς πρὸ οἱ πολλοὶ παντάχοθεν συνειλεγμένοι, καὶ ἑτέρους ἐκβάλλοντες, πλὴν ἀλλοτρίαν ᾤκησαν ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες, πλὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα· πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι, καὶ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκβάλλοντες τοὺς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυνατεῖσθαι, δημοκρατίαν κατεστήσαντο· ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην· κοινὰς δ' ἀλλήλοις τοὺς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες, ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο· νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς κολάζοντες, ἡγησάμενοι θεῖον μὲν ὄρκον εἶναι ὑπ' ἀλλήλων βιάζεσθαι· ἀνθρώποις δὲ προσήκειν, νόμῳ μὲν ὀρίσαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πεῖσαι· ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπηρετεῖν τοῦ νόμου μὲν βασιλευομένοις, τοῦ λόγου δὲ διδασκομένοις· καὶ τοῦ τοιοῦτοι φαύτες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια, πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν αὐτάδε κειμένων ἐργάσαντο· ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγάλα, καὶ παντὸς οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες, ὁρῶσι· δι' τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατέλιπον· μόνοι γὰρ ὑπὸ ἁπάντων τῶν τῆς ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν· ὁ τῆς ἀσίας βασιλεύς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν

Septe cōtra thebas

Hercules

Heraclidae

Vetus Eurysthens acie ab athenienses

Eurysthens hercules inimicus

Autochthones athenienses

Persarum exercitus aduersus athenienses

δυρώπην δουλώσεσθαι, ἔτειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιᾶς· ἡγησάμενοι δὲ εἰ τήνδε
τὴν πόλιν, ἢ ἐκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο, ἢ ἄκουσαν κατατρέψαιντο, ῥᾳδίως τῶν πολ
λῶν ἑλλήνων ἄρξειν, ἀπέβησαν εἰς μαραθῶνα· νομίσαντες οὕτως ἂν ὀρ
θότατα εἶναι συμμάχους τοὺς ἕλληνας· εἰ ἔτι σασαζούσης τῆς ἑλλάδος ὡ ἐ-
πόντες ἀμυνάσθαι τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ὁρῶντες
τοῦδε τῆς πόλεως τοιαύτης δόξης ἐπ' ἄλλην πόλιν ἴασιν ἐκείνοις καὶ ἀ-
θηναίοις πολεμήσουσι· τοῖς ἀδίκου μόνοις ἤξουσι βοηθήσοντες· εἰδ' ἐνθά-
δε πρῶτον ἀφίξονται, οὐδένα σ' ἄλλα σ' τῶν ἑλλήνων τολμήσειν ἑτέρας σώζοντας φα
νέρ' ἐχθραν πρὸς ἐκείνους ὑπὸ αὐτῶν κατα θέσθαι· οἱ μὲν, οἶμαι ταῦτα διενοοῦ
το, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ εἰδότες οὐσ' ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ
νομίζοντες τὴν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον τοῦδε τῶν ἀγαθῶν κατα λείπειν λόγον, οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων· ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπίστευσαν· καὶ
ἀξιοῦντες ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἐν ἔμειναν πυθέσθαι, οὐδὲ
βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους· οὐδ' ᾤήθησαν δεῖν, ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι·
ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους ἑλλένας· ταῦτα μὰ γνώμη πάντες γνόντες, ἀ-
πήντων, ὀλίγοι πρὸς πολλούς· νόμιζον γὰρ

λείπει πολύ·

πὶ στρατιὰν ἐκ τῆς ἀσίας εἰς πὶ δυρώπην, οὐκ ἠθέλησεν· ἡγούμενος, πὶ διατεῖβὶ
αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ' ὑπὸρ ἰδὼν καὶ τὰ φύσει πεφυκότα, καὶ τὰ θεῖα πράγμα
τα, καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποίησεν· πολεῶν δὲ
δι' τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι· ζεύξας μὲν ἐν ἑλλήσπονῦν· διορύξας δὲ ἐν ἄθω· ὑ
φεισαμένου οὐδενός· ἀλλὰ πῶν μὲν ἀκόντων ὑπεικόντων· πῶν δ' ἑκόντων προσιόντων·
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐκόντες ἦσαν ἀμυνάσθαι· οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων ἐφθαρμένοι· ἀμφότερα
δ' ὧν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέρδος, καὶ δέος· ἀθηναῖοι δ' οὕτω διακειμένης τῆς ἑλλά-
δος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς ἐσβαίνεις, ἐπ' ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν· λακεδαιμόνιοι δὲ
καὶ πῶν συμμάχων οἴοι, εἰς θερμοπύλας ἀπήντησαν· ἡγούμενοι δι' πὶ τενότητα τῶ
χωρίων πὶ πάροδον οἷόν τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι· γενομένου δὲ τῶ κινδύνου κατὰ τὸν
αὐτὸν χρόνον, ἀθηναῖοι μὲν οἰκῶν τῇ ναυμαχίᾳ· λακεδαιμόνιοι δὲ ὧδε ταῖς ψυχαῖς
ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τῶ πλήθους ψευσθέντες, καὶ οὐς φυλάξειν ᾤοντο, καὶ πρὸς ὃς
κινδυνεύειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐ πρὶ ἐτάχθη
σαν μάχεσθαι· τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυσχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατη
σάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τὴνδε πὶ πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι πυθόμενοι μὲν
πὶ γεγενημένῳ λακεδαιμονίοις συμφορᾶ, ἀπορούντες δὲ οἷς πρὶεσηκόσι πράγ-
μασιν, εἰδότες δ' ὅτι εἰ μὲν κατὰ γῆς τῆς βαρβαρόις ἀπαντήσονται ἐπιπλεύσαντες
χιλίαις ναυσὶν ὁρμῆμεν πὶ πόλιν λήψονται· εἰ δὲ εἰς τὰς τειήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ
τῆς πεζῆς στρατιᾶς ἁλώσονται, ἀμφότερα δὲ οὐ δυνήσονται, ἀμυνάσθαί τε καὶ φυ
λακὴν ἱκανὴν κατα λιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοιν πότερον χρὴ πὶ παρίδα ἐκκλίνῃν,
ἢ μᾶλ' τῶ βαρβάρων γενομένας κατα δουλώσεσθαι τοὺς ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖτ
τον εἶναι μετ' ἀρετῆς, καὶ πενίας, καὶ φυγῆς, ἐλευθερίαν, ἢ μετ' ὀνείδους καὶ πλού
του δουλείαν τῆς παρίδος· ἐξέλιπον ὑπὸρ τῆς ἑλλάδος πὶ πόλιν· ἵν' οἱ μόρει πρὸς
ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφότερα σ' ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν, ὑπεκθέμενοι
παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μητέρας εἰς σαλαμῖνα, σωνθροίζον καὶ τὸν τῶν ἄλλων συμμά
χων ναυτικόν· οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις, ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ, καὶ σ' ναυματι
κὸν τὸν τῶν βαρβάρων, ὃ τις οὐκ αὐ ἰδὼν, ἐφοβήθη· οἷος μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πό-
λει κίνδυνος ὑπὸρ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας· ἠτωνίσθη· ποίαν δὲ γνώμῃ εἶχον ἢ
οἱ θεώμενοι τοὺς αὐ ταῖς ναυσὶν ἐκείνας· οὔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας· ἀπίστου· καὶ

Athos mons

Artemisium

Thermopylæ

τῶ προσιόντος κινδύνου· ἢ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὸρ τῆς φιλότητος· ὑπὸρ τῶν
ἄθλων τῶν αὐ σαλαμινίοις· τοσοῦτον παντα χόθεν τοῦδε εἰσήκει πλῆθος πολεμίων ὡς
τε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον· ἐν αὐτῶν προειδέ
ναι· μεγίστην δὲ συμφορὰν ὑπὸ τῶν βαρβάρων δυστυχησάντων, οὓς ὑπὸ ἐκτεθέντας ἢλ
πιζον πείσεσθαι· ἢ που δι' τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν, πολλάκις μὴ ἐδεξιώσαντο ἀλ
λήλους· εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο· εἰδότες μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλί-
γας οὔσας, ὁρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων· ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἤρημω
μένην· τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, καὶ μεστὴν τῶν βαρβάρων· ὁρῶν δὲ κακομένων· ἁπάν
των δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν· ἀκούοντες δ' αὐ ταυτῷ συμμεμιγμένους ἑλληνικοῦ μὴ βαρ
βαρικοῦ παντὸς· παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων,
καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων, καὶ φιλίων μὴ πο
λεμίων ναυαγίων· αὐτὴ πάλαι δὲ πολὺ χρόνον οὔσης τῆς ναυμαχίας· δυσκαῶτες, τό
τε μὴ νενικηκέναι, μὴ σεσῶσθαι· τοτὲ δ' ἠπάσθαι μὴ ἀπολωλέναι· ἢ που δι' τὴν παρόντα
φόβον πολλὰ μὲν ᾤήθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον· πολλὰ δ' ἀκῆσαι ὧν οὐκ ἤκουσαν· ποῖαι δ'
οὐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο· ἢ θυσιῶν ἀναμνήσις· ἐλεός τε παίδων μὴ γυναικῶν πόθος· οἷ
κτός τε πατέρων καὶ μητέρων· λογισμὸς δ' εἰ δυσυχήσειαν τῶν μελλόντων ἔσεσθαι
κακῶν· τίς οὐκ αὐ θεῶν ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὸρ τῶ μεγέθους τῶ κινδύνου· ἢ τις ἀνθρώπων
οὐκ αὐ ἐδάκρυσεν· ἢ τις τῆς τόλμης αὐτῶν οὐκ αὐ ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκείνοι, κατὰ
τὴν ἀρετὴν ἁπάντων ἀνθρώπων δίνεγμαι, καὶ οὐ τοῖς βουλεύμασι καὶ οὐ τοῖς τῶ πο
λέμου κινδύνοις· ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν· εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβαίνεις· τὰς δ' αὐτῶν ψυ
χὰς ὀλίγας οὔσας, ἀντιτάξαντες ὧ πλείθει τῷ τῆς ἀσίας· ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν ἀνθρώ
ποις νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ· ὅτι κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὸρ τῆς ἐλευθερίας κινδυ-
νεύειν, ἢ μᾶλ' πολλῶν βασιλευομένων ὑπὸρ τῆς αὐτῶν δουλείας· πλεῖστα δὲ καὶ κάλ
λιστα ἐκεῖνοι ὑπὸρ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας σωεβάλοντο· στρατηγὸν μὲν θεμιστο Themistocles
κλέα ἱκανώτατον εἰπεῖν, καὶ γνῶναι, καὶ πρᾶξαι· ναῦς δὲ πλείστας τῶν ἄλλων συμμά
χων· ἀνδρα σ' ἐμπειροτάτους, καίτοι τινὲς αὐ τούτοις τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἤεισαν
γνώμῃ, καὶ πλήθει, καὶ ἀρετῇ, ὥστε δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα τῆς ναυ
μαχίας· ἔλαβον· παρὰ τῆς ἑλλάδος· εἰκότως δὲ πὶ δυτυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύ
νοις ἐκτήσαντο· γνῶσαν δὲ καὶ αὐτὸ χθονα τοῖς ἐκ τῆς ἀσίας βαρβάροις πὶ αὐτῶν
ἀρετὴν ἐπεδείξαντο· ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτους αὐτοὺς παρεχόντες,
καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μεταχόντες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ, κοινὴν πὶ ἐλευθερίαν
τοῖς ἄλλοις ἐκτήσαντο· ὕστερον δὲ πελοποννησίων τειχιζόντων τὴν ἰσθμὸν, καὶ ἀγαπόν
των μὲν τῇ σωτηρίᾳ· νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τῶ κατὰ θάλατταν κινδύνου, μὴ διανο
ουμένων τοὺς ἄλλους ἕλληνας πολεῖν, ἀπὸ τοῖς βαρβαρόις γενομένου ὀργισθέντες
ἀθηναῖοι, σωεβάλλουν αὐτοῖς ἐπὶ ταύτην πὶ γνώμῃ ἕξειν πολεῖν ἅπασαν πὶ πελο
πόννησον τεῖχος πολιορκεῖν· εἰ γὰρ αὐτοὶ ὑπὸ ἑλλήνων προδιδόμενοι μᾶλ' τῶν βαρ
βάρων ἔσονται, ἢ τ' ἐκείνοις δήσειν χιλίων νεῶν, ἢ τε τούτους ὠφελήσειν ἐν ἰσθμῷ τεῖ
χος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι πὶ τῆς θαλάσσης ἀρχὴν τῶ βασιλέως· διδασκόμενοι δὲ
καὶ νομίζοντες αὐτοὶ μὴ ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, ἀθηναίους δὲ δί
καιά τε λέγειν, καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς πλαταιάς, ἀπο-
δρασάντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τάξεων δι' τὸ πλῆθος τῶν
πολεμίων· λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τεγεάται, τοὺς βαρβάρους ἐδέξαντο, ἀθηναῖοι
δὲ καὶ πλαταιεῖς πάντας οὓς ἕλληνας οἰκῶν μαχόμενοι τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ἐλ
ευθερίας, καὶ ὑπομείναντες πὶ δουλείαν· οὐ ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευ-
πὶ οἷς προτέροις κινδύνοις ἐπιόντες, βέβαιον μὲν πὶ ἐλευθερίαν τῇ βύρώπῃ κα-
τεργάσαντο· οὐ ἅπασι δὲ οἷς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μό
νοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες, καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς βαρβάρους,
καὶ πρὸς τοὺς ἕλληνας ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μαθ' ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς ὃς ἐφ-

Bella inter græcos gesta post profligatum xerxem

Cormthiorú bellú aduersus athenienses

Germania

λέμου ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς ἑλλάδος. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντος, ὁμόζηλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνων τῶν πεπραγμένων, μέχρι οὗ ἅπαντες φρονοῦντες μικρῶν δ' ἐκλιπόντων ἓξ ἔτη συμμαχίας ἀθηναῖοι, πρὸς αἰγινήτας καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τειχέων αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούντων δὲ κατὰ μὲν αὐτὸν χρόνον, αἴγυπτόν τε καὶ αἰγιναν καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης, οὔτε ταῖς ναυσὶ, καὶ οὐ τῷ πεζῷ στρατεύματι κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι ἡγούμενοι ἢ εἰς δρῆμα πλὴν χώραν ἐμβαλεῖν, ἢ ὀβ αἰγίνης ἄξειν τὸν στρατόπεδον, ὀβελθόντες παντελῶς ἐπεμέλησαν μεταπέμψασθαι. ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες, καὶ τῶν ἐπόντων καταφρονήσαντες οἱ γεράιτεροι, καὶ οἱ τῆς ἡλικίας οὐκ γεγονότες, ἡξίουν αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι. οἱ μὲν ἐμπειρίᾳ πλὴν ἀρετῆς, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι, καὶ οἱ μὲν, αὐτοὶ πολλὰ χρὴ ἀγαθὰ γεγενημένοι, οἱ δὲ, ἐκείνους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπισταμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸν ἐπιτάφιον ποιεῖν δυναμένων. μυρωνίδου στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν μεταιρικὴν, οὐκ ὀλίγον μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι, καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις τοὺς εἰς τὴν στρατιὰν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἀπαντήσαντες τρόπαιον δὲ στήσαντες, ἀλλίστου μὲν αὐτῆς δρῆνου, ἀριστίνδε τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι τοῖς σώμασιν. οἱ δ' οὔπω δυνάμενοι. ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν ἐπαυλοῦντο, οἱ δὲ τοῦδε τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο. καθ' ἕκαστον μὲν οὐ ῥᾴδιον τὰ τοῦ πολλῶν κινδυνευθέντα, ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι. οὐδὲ τὰ τοῦ ἅπαντι τῷ χρόνῳ πραχθέντα, εἰ μὴ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ λόγος, ἢ χρόνος, ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μιμήσασθαι τὴν τοῦ τοῦδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν; μετὰ τοσούτων γὰρ τόνων, καὶ φανερωτάτων ἀγώνων, καὶ καλλίστων κινδύνων, ἐλευθέραν μὲν ἐποίησαν τὴν ἑλλάδα. μεγίστην δ' ἀπέλειψαν τὴν ἐ αὐτῶν παρεῖδα. ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης ἀρξάντες. ἀστασίαστος δὲ παραχόντες τοὺς συμμάχους. οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τοῖσιν ἔχειν ἅπαντας ἀνακάσαντες. οὐδὲ τοὺς συμμάχους ἀδικεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κακείνους ἰσχυροὺς καθιστάντες. καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιλείξαντες, ὥστ' ὁ μέγας βασιλεὺς, οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐλίδου τῶν ἑαυτοῦ, καὶ τοῦδε τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο, καὶ οὔτε τειχέων οὐ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς ἀσίας ἐπαυσαν. οὔτε τύραννος οὐ τοῖς ἑλλησι κατέστη, οὔτε ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐδουλώθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν οὕνεκα δεῖ μόνους, καὶ προστάτας τῶν ἑλλήνων, καὶ ἡγεμόνας πόλεων γίγνεσθαι. ἐπέλειξαν δὲ καὶ οὐ ταῖς δυσχρείαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολλυμένων γὰρ τῶν νεῶν οὐ ἑλληνικοῦ τῷ εἴτε ἡγεμόνοις καὶ μία, εἴτε θεῶν διανοίᾳ καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης, καὶ ἡμῖν τοῖς δυσχρήσασι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἑλλησιν ἐδήλωσεν. οὐ τοσοῦτον χρόνῳ ὕστερον ὅτι ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, οὐκ ἔστησαν μὲν ναυμαχοῦντες τοὺς ἑλληνας, οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. ἐπαυλοῦσαν δ' εἰς τὴν εὐρώπην. δουλοῦσι δὲ πόλεις τῶν ἑλλήνων. τύραννοι δ' οὐ καθιστᾶσιν. οἱ μὴ μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ, μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων ὥστ' ἄξιον ἦν ἀεὶ τῷδε τῷ τάφῳ τῶν κείρασθαι τῇ ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς οὐθὰ δὲ κειμένους. ὡς συνκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ. ὡς δυσχρὴς μὲν ἡ ἑλλὰς, τοσούτων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη. εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς ἀσίας βασιλεὺς, ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος. τῇ μὲν γῇ, τούτων σεσηθείσῃ δουλείᾳ τοῦδε ἔσηκε. ὧν δ' ἄλλων ἀρξάντων, ζῆλος ἐγίνετο τῆς τῶν προγόνων διανοίας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῦδε πάσης ὁλοφύρεσθαι τῆς ἑλλάδος ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἄξιος καὶ ἰλία, καὶ δημοσία μεμνῆσθαι. οἳ φεύγοντες τὴν δουλείαν, καὶ τοῦδε τὸ δικαίου μαχόμενοι, καὶ τοῦδε τῆς δημοκρατίας στασιάσαντες, πάντας πολεμίους κελτημένοι,

εἰς τὸν πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀνακαθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες καινοῖς κινδύνοις πλὴν παλαιὰν ἀρετὴν τῶν προγόνων μιμησάμενοι, τοῖς αὐτοῖς τυχαῖς κοινῶν πλὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι, ἢ βίᾳ μετὰ δουλείας. οὐχ ἥττον τοῖς συμφοραῖς ἀχανόμενοι, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀρπζόμενοι μᾶλλον βουληθέντες οὐ τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν, ἢ ζῆν πλὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὄρκους, καὶ σπονδὰς ἔχοντες. πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τῶν πολίτας τῶν ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' οὐ τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγνῶ ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος τῶν λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γὰρ τοι μεγάλην μὲν αὐτὴ μικρᾶς ἀπέλειψαν πλὴν πόλιν. ὁμονοοῦσαν δὲ αὐτῆς ἀστασιαζούσης ἀπέφηναν. τείχη δὲ αὐτῆ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ καταλθόντες αὐτῶν ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ὄρκοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιλειπνώτες, οὐκ ἀεὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἀεὶ σωτηρίαν τὸν πόλεως ἐτράποντο, καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, ὅτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας, καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν μετέδωκαν. τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ὄρκοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακία τῇ αὐτῶν, οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων, πρότερον ἐδυσχήσαν ἡ πόλις εἰ γὰρ σασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους βίᾳ παρόντων πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν εἰς τὴν αὐτῶν οἷοί τε ἐγίνοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥᾳδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο. ἐκεῖνοι μὲν οὖν δὴ τοὺς οὐ πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦσθαι. ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι. οἳ τῷ πόλει βοηθήσαντες καὶ τοῦδε τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, παρίδε τὴν ἀρετὴν ἡγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποιήσαντο, ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς νῦ ἐπένθησε, καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς. οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες κοινοῖς θεοῖς ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις, κοινοὶ σύμμαχοι γενόμενοι, οὐ πλὴν αὐτὴν γνώμην λακεδαιμονίοις ἔχοντες. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν. οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν φιλίαν. τοῦδε πολλῶ ποιούμενοι πᾶσιν ἀνθρώποις, φανερὰν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιλείξαντες. ἐτόλμησαν γὰρ μεγάλην ποιοῦντες τὴν ἑλλάδα, οὐ μόνον τοῦδε τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ τοῦδε τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν. τοῖς γὲ λακεδαιμονίοις συμμάχοις, τοῦδε τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχεντο. νικήσαντες μὲν γὰρ ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἠξίουν. δυσχήσαντες δὲ βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς τῇ πελοποννήσῳ κατέλιπον. ἐκείνοις μὲν οὖν οὕτω διακειμένοις, ὁ βίος ὀξύς, καὶ ὁ θάνατος δύκρος. οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, ζηλωτοί. παυσαμένοι μὲν οὐ τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς. αὐξῆσαι δὲ γενόμενοι, τὴν τε ἐκείνων δόξαν διασώσαντες, καὶ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιλείξαντο, πολλῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν, αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι. ἐπηνώρθωσαν δὲ, τὰ ὑφ' ἑτέρων δυσχρηστεῖν. θρῆνος δ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον ὡς πρὸ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν. τῇ μὲν γὰρ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδοῦντες. τοῖς δὲ τρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τοῦτοις ποθεῖν, καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὀλοφύρεσθαι. καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. τὶς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ καταλέπεται. τοιούτων αὐτῶν θαπτομένων. οἱ πάντα τοῦδε ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὐτοὺς μὲν ἀπέστερησαν βίου. χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν. ὀρφανοὺς δὲ τὰς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον. ὀρφανοὺς δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν. πολλῶν δὲ καὶ λειπόντων ὑπαρχόντων. τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ ὅτι νεώτεροί εἰσι. ἢ ὥστε εἰδέναι οἵων παρῶν ἐστέρηνται. ἐξ ὧν δ' οὗτοι γεγόνασιν οἰκτείρω, ὅτι πρεσβύτατοι ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυσχρήσας τῆς ἑαυτῶν. τὶ γὰρ ἂν τούτων αἰσχρότερον γένοιτο. ἢ τε κεῖν

Qui fuerint hi quos auctor extollit

δοφῶν

μὲν καὶ θρέψαι, καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν· οἱ δὲ τῷ γήρᾳ, ἀδυνάτους μὲν εἶναι τῷ σώματι· πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων ἀφίλους καὶ ἀόρους γεγονέναι· τοῦτο δὲ τῶν αὐτῶν πρόσθορον ζηλοῦσθαι· καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι· πολὺ δ' ἔστιν ἐν θανάτῳ τὸ εἶναι· ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμένους εἰσὶν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον· δεῖ δ' αὐτοὺς χρὴ λύσαι τῆς λύπης· πόσθορον οὖν τοῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἀλλὰ τότε αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς ἄλλους μεμνῆσθαι, ἀλλ' οὐ τοῖς δυστυχίαις τοῖς κοιναῖς, ἀλλ' ἐκείνων λυπῆσαι· τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τε τελευτησάντων· τῶν δὲ ζώντων ἀπολωλότων τῆς τούτων ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ὅταν ὁρῶσι τοὺς μὲν πρόσθορον ὄντας φίλους, φεύγοντας τῆς αὐτῶν ἀπορίαν· τοὺς δ' ἐχθροὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐπὶ τοῖς δυστυχίαις τοῖς τούτων· μόνοι δ' ἂν μοι δοκοῦμεν τοῦ τὴν τοῖς οὐθὲν κεμένοις ἀποδοῦναι χάριν· εἰ τοὺς μὲν τεκόντας αὐτῶν ὁμοίως ὡς περ ἐκεῖνοι τοῦδε πολλοῦ ποιούμεθα· τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα ὡς περ αὐτοὶ πατέρες ὄντες τοῖς δὲ γυναιξὶν, εἰ τοιούτους βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν οἷοί περ ἐκεῖνοι ζῶντες ἦσαν· τίνας γὰρ ἂν εἰκότως μᾶλλον τιμῶμεν τῶν οὐθὲν κεμένων· τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον τοῦδε πολλοῦ ποιούμεθα, ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας· οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς, ἣ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι γνησίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν· Ἀλλὰ γὰρ οὐκ εἰδὼ ὅτι δεῖ θαυμάτα ὀλοφύρεσθαι· οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί· ὥστε τί δεῖ ἀπάλαι προσδοκῶμεν πείσεσθαι, τοῦτο τοῦ νῦν ἀχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν τοῦδε τῆς φύσεως συμφορᾶς· ἐπίσταμαι μέντοι ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς, καὶ τοῖς χρείττοσι, καὶ τοῖς βελτίστοις· οὔτε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὑπέρορᾶ, οἵ τε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει· ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν· εἰ μὲν οἷόν τε ἦν τοῖς τὸν πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας, νῦν δὲ ἥ τε φύσις καὶ νόσων ἡ πλῶν καὶ γήρως, ὅ, τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος· ὥστε προσήκει τούτους δυσαμενεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵ τινες ὑπὸ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνευσάντες, οὕτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν· οὐκ ἐπιστρέψαντες τοῦδε αὐτῶν τῇ τύχῃ· οὐδὲ ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἑκλεξάμενοι τὸ καλλίστον καί τοι γὰρ ἀγήρατοι μὲν, αὐτῶν αἱ μνῆμαι· ζηλωταὶ δὲ τοῦ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ γὰρ τοιοῦτ

ἡμῖν· καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ, ὃ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πειραιεὺς, εἰς γραφεῖον κατέφυγεν, οὗτοι δὲ σωεκπεσόντες, ἦλθον αὐτῷ βίᾳ βοῶντα, καὶ κελεύοντα, καὶ μαρτυρόμενον· συνδραμόντων δὲ ἀνθρώπων πολλῶν, καὶ ἀναγκαζόντων τῷ πράγματι, καὶ λεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν λεγομένων, οὐδὲν ἐφρόντιζον. μόλωνα δὲ ὁ γραφεὺς, καὶ ἄλλους τινὰς μετὰ μύνειν ἐπιχειροῦντας, συνέκοψαν. ἤδη δὲ αὐτοῖς οὖσι παρὰ τὸν λάμπουν οἰκίαν, ἐτὸ μόνον βαλίζων οὐ τυγχάνω. λεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶναι καὶ αἰσχρὸν τοῦδε ἰδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβριζόμενα τὸν νεανίσκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὗτοι δὲ διότι μὲν βιαῦτα παρενόμουν εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν δῆλον ἦν δὲ τὸν νεανίσκον, ἔτυπτον ἐμὲ μάχης δὲ γενομένης ὦ βουλὴ, καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς, καὶ τοῦδε τοῦ σώματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων, ἔτι δὲ τυπτόντων αὐτὸν τοῦ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικουμένοις ἡμῖν ἀπάντων ἐπικουρούντων, οἱ τούτῳ τῷ θορύβῳ συνεταράχθημεν τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ τούτου παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστά με εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ' ὡς λεινὰ πεποιηκότες. καὶ ὑβρεκείνου τοῦ χρόνου τὸ παράφορον ἐτῶν παρελήλυθότων, οὐδεί μοι πώ ποτε συνεκάλεσεν οὐδείς· σίμων δ' οὐ τοσοῦτο πάντων κακῶν αἴτιος γενόμενος, ὃν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε, δεδιὼς τοῦδε αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ λίκαιο' ἰδίαιο' ἤθετο κακῶς ἀπωνισάμενον ὑβ αὐτιδόσεως, καταφρονήσας μου οὐτωσὶ θολμηρῶς, εἰς διοῦτον ἀτῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μαρτυραο' παρέξομαι. μαρτυρεῖ· τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε, ἐβουλόμην δ' αὖ ὦ βουλὴ σίμωνα πὼ αὐπὼ γνῶμεν ἐμοὶ ἔχειν, ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνω τε τὸ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδὲν μέλει τῶν ὅρκων ὧν ὀμόσατο, πειράσομαι καὶ τοῦδε ὧν οὗτος ἔψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν τεταρακοσίαο δραχμὰς ἔδωκε θεοδότῳ σωθήναο. πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. ἐτὼ δ' ἐπιβουλεύσας, ἀπέστησα αὐτοῦ ὁ μειράκιον. καὶ τοι ἐχρῶ αὐτὸν εἰπεῖν ὅτ' ὦ τοῦτ' ἀληθῆ παρακαλέσαντα μαρτυραο' ὡς τολείσουσ, κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι τοῦδε αὐτῶν, οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώ ποτε φαίνεται ποιήσας· ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων παρακαλέσαντα μαρτυραο' ὡς τολείσουσ, κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι τοῦδε αὐτῶν, οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώ ποτε φαίνεται ποιήσας· ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἅμ' ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων, καὶ τὰς θύραο' ἐκβάλλων, καὶ νύκτωρ εἰσιὼν οὐδὲ γυναῖκαο' ἐλευθέραο'. ἃ χρὴ μάλιστα ὦ βουλὴ τεκμήρια νομίζειν ὅτι ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς· σκέψασθε δὲ ὡς ἅπισα εἴρηκε. πὼ γὰρ οὐσίαν πὼ ἐαυτοῦ ἅπασαν, πεντήκοντα καὶ διακοσίαο δραχμῶν ἐτιμήσατο· καί τοι θαυμαστὸν, εἰ τοῦ ἐταιρήσοντα τολείονος ἐμεμαθήκατο, ὃν αὐτὸς τυγχάνει κεκτημένος, εἰς ὅσον δ' ἥκει τὸ μνῆς, ὥστε οὐκ ἐξαρκεῖ τοῦδε τούτου μόνον αὐτῷ ἡγήσασθαι, τοῦδε τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκτῆσθαι φησὶ· καί τοι πῶς εἰκὸς ὅστ' τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν, οἷα κατηγόρηκεν οὗτος, ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰς τεσσαρακοσίαο δραχμάς· ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλημάτων, μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης· ἀλλὰ γὰρ ὦ βουλὴ πάντα αὐτῷ ταῦτα συγχέεται, καὶ μεμηχάνηται, καὶ δοῦναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ λεινὰ ποιεῖν· μηδενὸς αὐτοῦ συμβολαίου γεγενημένου, ταῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ μειράκιον· ἀπεληφόναι δὲ προσποιεῖται· διότι φανερός ἐστιν ἐκκαλέσας ἐδέ ποτ' ἀργύριον, ἐδὲ μνέαν π' ἐμοῦ οὐδεμίαν ποιησάμενος· φησὶ δ' ὦ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ' ἐμᾶ λεινῶς διατεθεῖναι τυπτόμενος· φαίνεται δὲ τολεῖον ἡ τέτταρα τάλαντα ἀφ' τ' οἰκίαο δώξας τὸ μικράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων, καὶ ταῦτα τολέσιον ἢ διακοσίων ἰδόντ' αὐτῶν, ἐξαρνός ἐστι· λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ὦ πὼ οἰκίαν πὼ τοῦτο ὅτρακον ἔχοντες, καὶ ὡς, ἢ πείλων αὐτῷ ἐτὼ ἀπεκτενεῖν, καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐτὼ ἡγοῦμαι ὦ βουλὴ ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι ὅτι ψεύδεται.

Μολὼ
Lampes

ψεύδεται· οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς εἰωθόσι σκοπεῖσθαι τοῦδε τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. τῷ γὰρ αὖ δόξαι πιστόν, ὡς ἐτὼ προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐδὲ πὼ σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν, μετὰ τοῦ μειρακίου τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ σωειλεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίαο' ἀφικόμην, ὥστε ἐπιθυμεῖν εἶς ὤν, πολλοῖς μάχεσθαι. ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως αὖ με εἶδεν ἐδὲ πὼ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ· ὃς καὶ ἐδὲ πὼ ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσῄει βίᾳ, καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς, οὔτε τῶν ἀδελφιδῶν φροντίσας, ζητεῖν με ἐτόλμα, καὶ ὑβδυρῶν οὐ λειπῶν ἐτύγχανον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με· καὶ τότε μὲν αὖρα ἵνα μὴ περιβάντος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον· συμφορὰν ἐμαυτῷ νομίζων· πὼ τούτου πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν ὡς οὗτός φησιν ἐπεθύμησα περιβάντος γενέσθαι· καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειράκιον, εἶχεν αὖ τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ' ἐτὼ δεῦρ' πὼ ἐπιθυμίαν ἠσκαμαζόμην ἀποκτόδρόν τι ποιεῖν τῶν ἐκόντων· νῦν δὲ τούτῳ μὴ ὄν διελέγετο· ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα· πῶ' ἐμοὶ δ' ἐτύγχανε διαπτόμενον, ὥστε τῷ, ὑμῶν πιστὸν ὡς ἐτὼ πρότδρον μὲν ὑβρεσθεῖσα ἐκ τῆς πόλεως ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν ἦγον αὐτὸν εἰδὲ πὼ οἰκίαν πὼ σίμωνος· οὐ τολεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν, ἢ μετεβούλευον μὲν αὐτῷ· οὕτω δὲ ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους, μήτε οἰκέτας, μήτε ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδενά, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μοί μοι οὐκ ἀν ἠδυνάτο· μεμυσάσθαι δὲ ἱκανὸν ἢ βασανιζόμενον, εἴ τι ἐτὼ ὑβημαρτάνον, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθίαο' ἀφικόμην, ὥστε ἐπιβουλεύσαι σίμωνι, οὐκ ἐπήρεσα αὐτὸν, οὐ μόνον οἷόν τε ὢν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' αὐταῦθα ἦλθον, οὐ αὐτὸς ἔμελλον τοῦ τολείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ σκοπήσεσθαι. ὥστ' ἐμαυτῷ πὼ πρόνοιαν ὑβρεύσκων. ἵν' ὡς μάλιστα τοῦ τῶν ἐχθρῶν ὑβριζοίμην· ἔτι τοίνυν ὦ βουλὴ καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης, ῥᾴδιον γνῶναι ὅτι ψεύδεται· τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν θοιμάτιον, φύγον ὤχετο· οὗτοι δὲ αὐτὸ ἐπεδίωκον· ἐτὼ δὲ ἐτράπην ἀπελθὼν ὁδὸν, ᾠχόμην· καί τοι ποτδρους χρῶ αἰτίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν, τοὺς φύγοντα', ἢ τοὺς ζητοῦντα' καταλαβεῖν· ἐτὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον, ὅτι φύγοιεν ἂν, οἱ τοῦδε αὐτῶν δεδιότες. δίκαιοι δὲ, οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι κακόν· οὐ τοίνυν ταῦτα εἰκότα· ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται· ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μειράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἦγον βίᾳ· αὐτυχὼν δ' ἐτὼ, τούτων μὲν οὐκ ἠπώμην· δεῖρο μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην· οὗτοι δὲ ἐκείνου τε ἦγον βίᾳ, καὶ ἐμὲ ἔτυπτον, καὶ ταῦθ' ὑμῖν τοῦ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται· ὥστε λεινὸν εἰ τοῦδε τούτων ἐτὼ δόξαι προνοηθῆναι, τοῦδε ὧν οὗτοι τυγχάνουσιν οὕτω λεινὰ ἢ παράνομα πεποιηκότες· τί δ' αὖ ποτ' ἔπαθον εἰ τἀναντία τοῦ νῶν γεγενημένων ὦ, εἰ πολλοὺς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐτὼ, ἀπαντήσας σίμωνι ἐμαχόμην αὐτῷ, καὶ ἔτυπτον αὐτὸν, καὶ ἐλίωκον, καὶ καταλαβὼν, ἄγειν βίᾳ ἐζήτουν· ὅπου νῶν τούτου ταῦτα πεποιηκότος, ἐτὼ εἰς τοιοῦτον ἀτῶνα κατέστηκα· οὐ ὦ καὶ τοῦδε τῆς παρεσίδος, καὶ τῆς οὐσίαο τῆς ἐμαυτοῦ ἀπάσης κινδυνεύω. τὸ δὲ μέγιστον καὶ τοῦδε φανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ ὥς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τεταρῶν ἐπισκήψασθαι εἰς ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὅταν δρῶσι καὶ ἀποστέρωνται ὧν ἐπιθυμοῦσι, καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν· οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον· ὅτι μὲν οὖν ὦ βουλὴ οὐδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγενημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω.

Οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ, ὑβρισμένος τοῦ σίμωνος καὶ καταγελὰς πὼ κεφαλὼ ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι· ἡγούμενος δεινὸν εἶναι εἰ αὖρα περὶ παίδων ἐφιλονεικήσαμεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου οὕνεκεν ἐξελάσθαι τινὰς ζητῆσαι ἐκ τῆς παρεσίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἡγούμην πρόνοιαν εἶναι φαύματος· ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος ἔφυσε· τὶς γὰρ οὕτως ἐστὶν δύνηθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ προνοεῖται, ὅπως ἕλκος τὶς αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται· ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς

νόμους οὐθάδε θέντες, οὐκ εἴ τινος μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων καταξάντες τὰς κεφαλάς, ἀλλ' τοῦ τρόπου ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυλὴν ποιήσασθαι, ἢ πολλοὺς γ' ἂν ἡβηλασαν. ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναί τινα σ' ἔφασαν, ἀπεκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, τοῦδε τοῦ τρόπου τὰς τιμωρίας σ' ὑπομεγάλας κατεψήφισαν· ἡγούμενοι ὑπὲρ ὧν ἐβουλεύσασι καὶ προὐνοήθησαν, τοῦδε τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι. εἰ δὲ μὴ κατέχων οὐδὲν ἦπτον γ' ἐπ' ἐκείνων, πεποιῆσθαι καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε περὶ τῆς προνοίας σ· καὶ γὰρ δεινὸν εἴη, εἰ ὅσοι ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λοιδορίας, ἢ περὶ ἑταίρας μαχόμενοι ἕλκος ἔλαβον, ἢ τοῦδε τούτων ὧν ἐπειδὰν βέλτιον φρονήσωσιν ἅπασι μεταμέλει, οὕτω καὶ ὑμεῖς μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσαιτε, ὥστε ἐξελαύνειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος. θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας. οὐ γὰρ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ, ὁρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν, τῶν δυνηθεστέρων τὸ δ', τῶν πανουργοτάτων. ἐβουλόμην δ' ἂν ἀξιοῦν μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι πολὺ τούτου τοῦ νεανίου. ἵνα ἐπίστασθε ὅτι πολὺ καὶ δικαιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους τοῦδε τῶν πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἐάσω. ὅ, τι ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι, καὶ τεκμήριον ἔσεσθαι τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, τοῦδε τούτου μνησθήσομαι. οὐ κοινόν γὰρ ἐπειδὴ πρότερον ἦλθε τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης, καὶ τῶν εἰς κορώνειαν στρατιᾶς, ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ λάχητι· καὶ ἔτυπτεν αὐτόν, καὶ πανστρατιᾷ τῶν πολιτῶν ἐξελαθόντων, δέξασ' κοσμιώτατος εἶναι, σωφρόνεστατος μόνος ἀθηναίων τοῦ στρατιῶν ἐξεκηρύχθη. ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν τοῦδε τούτου ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐνόμα μόνον ἐστὶν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο σκοπεῖσθε, οὐδὲν εἰσὶν οἱ βίᾳ εἰς πόλιν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιέντες. οὗτοι οἱ διώκοντες· οὐδὲν οἱ βίᾳ ἐκτὸς ὁδοῦ σωκαρπάζοντες ἡμᾶς. ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μὴ τοῦδε ἔτι τε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως ἐκπεσόντα· τοῦδε ἧς ἐπὸ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα, καὶ πολλὰς λειτουργείας λελειτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς, αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδείς· ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως αὐ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ τῶν ἄλλων ἐλεηθείη· οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὧν σύμμαχοι βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠδικήθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

Coronea pugna

Laches

Περὶ φαύματος ἐκ προνοίας· τοῦδε οὗ, καὶ πρὸς ὅν.

Θαυμαστόν γε ὦ βουλή, διαμάχεσθαι τοῦδε τούδε· ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαταί, καὶ μὲν τὸ ἔργος, καὶ τὰ ἀποβράσματα, καὶ ὅσα ἡβηροῦ κατὰ πόλιν αὐτίδοσιν ἔλαβον, μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι, ὡς οὐκ ἀπέδωκε. φανερῶς δὲ τοῦδε τούτων διαλελυμένων, ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ὑμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι, καὶ πόλιν μὲν αὐτίδοσιν δι' ἐκείνου φανερῶς ὄντα ποιήσαμενος· πόλιν δ' αἰτίαν δι' ὧν ἀπέδωκεν, ἢ ἔλαβον, οὐκ ἂν ἄλλῳ ἔχοι εἰπεῖν βουλόμενος τὰ λοιπὰ λέγειν, ἢ ὅτι οἱ φίλοι τοῦδε πάντων ἡμᾶς τούτων σωήλαξαν· ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν κοινῷ δικαστῇ· ἵν' ὑμῖν φανερὸς γένοιτο ἐμοὶ δίκαια γιγνόμενος, κείνασ' πόλιν ἐμὴν φυλῶν νικᾶν· νῦν δὲ ἔγραψε μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ· καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, φίλιππος καὶ διοκλῆς ἴσασιν. Ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῖς μαρτυρήσαι, μὴ δι' ὀμοσαμένοις τοῦδε τῆς αἰτίας, ἢ ἐπὶ φύτω· ἐπεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἄν, ὅτι ἡμῶν αὐτὸν οἱ κοινῷ ἐμβαλλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐνεκαθέζετο· ἀλλ' ἵν' ἐβούλεται ἐχθρὸς δίδωμι γὰρ αὐτῷ τοῦτο· οὐδὲν γὰρ, διαφέρει· οὐκ ἐθέλω αὐτὸν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὡς οὗτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς πόλιν οἰκίαν εἰσῆλθον, δι' τί δῶν οὐκ ἀπέκτεινα ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα, καὶ τοσοῦτον κρατήσας, ὥστε καὶ πόλιν ἀνθρωπον λαβεῖν, φρασάτω πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν· καὶ μὲν οὐδείς, γε ὑμῶν ἀγνοεῖ· ὅτι

θαῦ πον αὐ ἐγχειρίω πολῆγεις ἀπέθανον, ἢ πύξ πασόμενος· φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αὐτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν· ἀλλ' ὀρθάκω φησὶ πολῆγῆναι, καί τοι φανερὸν ἤδη ἡβ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ προνοίᾳ γεγένηται· οὐ γὰρ οὕτως ἠλίθομεν, ἀδήλου ὄντος εἰ παρὰ τούτῳ δυνήσομεν ὀρθάκον, ἢ οὔπως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες αὐ ἐβαλλίζομεν, νῦν δὲ ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας, ἢ μετ' οἴνου ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ προνοία. Ἐτὼ μὲν γὰρ δίκαιοι οὐδαμῶς, ἀλλ' ἔστος σφαντίως τοῖς ἄλλοις δύσερώς ἐστιν, καὶ ἀμφότερα βούλεται, τό, τε ἀργύριον μὴ ἀποδοῦναι, καὶ πόλιν ἀνθρώπου ἔχειν· εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρωξυμένος, ὀξύχειρ ἐλίαν καὶ πάροινός ἐστιν· ἀνάγκη δὲ ἀμφοῖν θαι. ἢ δὲ, τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ, τοῦτόν φησι ποιεῖσθαι· βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων δρᾶσθαι, καὶ ἐτὼ μὲν καὶ ἡβαρχῆς δυνήλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω. ὁ δ' ἐς τοῦτο βαρυσθαι μονίσαι ἥκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ζαῦμά γε ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ σὺ κλίνῃ περιφρόμενος, καὶ δεινῶς προσφοιούμενος διακεῖσθαι· φρυνῆς σὲκ ἀνθρώπου, ἰῷ ἔξεστιν αὐτῷ ἀκαμφισβητήτως ἔχειν· ἐμοὶ δ' ἀποδοῦντι τἀργύριον· καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλευθῆναι, καὶ πρὸς ἅπαν νῦ ἡμῖν ἀμφισβητεῖ. Ἐξὸν δὲ ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασανισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἐκ ἠθέλησεν· ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' αὐ κατεῖπε πότερα κοινὴ ἢ μὴν ἰῷ, ἢ ἰδία κρύφου· καὶ πότερα τὸν ἡμῶν τὸ ἀργύριον ἐτὼ σωεβαλόμεν, ἢ οὔτος ἅπαν ἔδωκε· καὶ εἰ δι' ἀλλαγμένοι, ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἦμεν· ἔτι δὲ εἰ μετὰ πεμφθέντες ἦλθομεν, ἢ οὐδενὸς κελεύσαντος· καὶ εἰ οὗτος ἦρξε χειρῶν ἀδίκων, ἢ ἐτὼ πρότερος τοῦτον μετέταξα· τούτων καθ' αὐ ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἰῷ, ὅτι οὐ ῥᾴδιον τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς, καὶ τοῦτο ποιῆσαι. ὅτι μὲν οὖν οὔτε προνοίᾳ ἐγένετο, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον ὦ βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδείκνυται. ἀξιῶ δ' ὅσον αὐ ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν· φυγόντος ἐμοῦ πόλιν βασάνου τοσοῦτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι οὐ ψεύδομαι. διότι οὖτος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον, καὶ μὴ τοσοῦτον ἰχύσαι τοὺς τούτου λόγους· ὅτι φησὶν αὐτὸν πόλιν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως τ' προσήκει κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας· τὸ ἴσον κατεθέντι ἀργύριον. ἀλλ' ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει· ἢ δεινόν γε εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξεῖν αὐ μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅτι ἐβουλόμην· κινδυνεύοντι δέ μοι τοῦδε τῆς πατρίδος, οὐδὲ πύθεσθαι παρ' αὐτῆς τἀληθῆ ἐκγενήσεται τοῦδε ὧν εἰς πόλιν κείσιν καθέστηκα· καὶ μὲν δὴ πολὺ αὐ δικαιότερον ἐμοὶ τούτῳ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ ἐμοὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει προθείη· ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλομένων ἀπολῦσαι, ἔστι ἢ ἄλλοθεν δυνήσεσθαι κομισθῆναι. ἐμοὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον, οὐ δυνατόν. οὐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται. ὡς θ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ὅτῳ οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι πόλιν ἀνθρωπον, ὅτι αὐτὸν ἐλευθέραν ἐστὶ πεῖν εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον συκοφαντίαν, καταγνώσκειν ὅτι παραλιπὼν ἔλεγχον οὕτως ἀκριβῆ, ἰβαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως φήθη. οὐ γὰρ δή που τήν γε τούτων πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν δεῖ τῆς ἡμεπέρας· ἐφ' οἷς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἠξίου βασανίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλεγόντας ἡμᾶς ὡς τοῦτο, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ, καὶ πότερον πρότερον ἐπολήγην, ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον αὐ ἤδει· ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτου οἰκέτας, ἰδίους ὄντας τούτου εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως αὐτὸ τοῦτο χρειζόμενοι, καὶ παρὰ πόλιν ἀλήθειαν ἐμοῦ κατεψευσάντο· αὐτὸ δὲ ὑπῆρχε κοινή· ὁμοίως ἀμφοτέρως ἀργύριον κατεθεικότων, καὶ μάλιστα ἤδη δι' τοῦτ' ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἡμῖν γεγένηται, καὶ οὐ λύσει οὐδὲν εἰ τοῦτ' ἔτω γ' αὐ ἔσον εἶχον βασανισθείσης· ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο· πολὺ γὰρ δὲ πλείονος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποιησαμένη, καὶ μεθ' μὲν τοῦτον, ἐμὲ ἠδικηκέναι· μετ' ἐμοῦ δ' οὐδεπώποτε εἰς τοῦτον ἰβαμαρτῦσα· ἀλλ' ὅμως ἐτὼ μὲν εἰς τοῦτ' κατέφυγον· οὗτος δὲ ἐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ. Οὐκοῦν δεῖ ὑμᾶς ὦ βουλή, τὴν λιθοῦν ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοῦ τούτου λόγους· ἀλλ' ἀθυμεῖ

δύσερως

βαρυθυμοῦν

μετέταξα

μόνους ὅτι τοῦδε τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀκών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ ταῦτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖτε δύπων ἔτι μείζους πίστεις. οὐ γὰρ ἀν ἔχοι με εἰπεῖν, ἀλλ' ἢ ταύτας ὡς οὐδὲν εἰς ἔλεγχον προνοηθῆναι. ἀναγκαῖον δ' ὦ βουλή, εἰ δεῖ πόρνην καὶ δούλην ἀνθρωπον, τοῦδε τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα. τί γὰρ ἄν ποτε πάθοιμι, ἢ αὐτὸν ἔλεγχον ἐργασάμενος, ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁ ποιοῦν ἐξαμαρτών. οὐδὲν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ διοῦδον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ δεῖν τοῦτο ἐπαγάγεσθαι. πρὸς οὖν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ ἐλεήσατέ με, καὶ μὴ τοῦδε ἴδητε ἀδικούμενον μηδὲ ἀνήκεστα συμφορᾶ τοῦδε βάλητε. οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐπὶ φεύγειν πρὸς ἐμαυτοῦ, οὔτε δεῖν τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, ὑπὲρ ὧν φησιν ἠδικεῖσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

Υπὲρ καλλίου ἱερουσιλέους, ἀπολογία.

Εἰ μὲν τοῦδε ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος ὦ ἄνδρες δικασταὶ καλλίας ἠγωνίζετο, δεήσει αὖ μοι καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα. νῦν δέ μοι δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι κελεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ ἕως ἔζη τῷ πατρί, καὶ τοῦ συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων, μὴ βοηθῆσαι καλλίᾳ τὰ δίκαια ὅπως ἂν δύνωμαι. ὀόμιζον μὲν οὖν οὐτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρόθυμον ἀγαθοῦ τινος τύχεσθαι παρ' ὑμῶν ἢ δι' ἑαυτοῦ αἰτίας εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι. νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐκ ἔτι τὸν κίνδυνον ποιοῦσιν τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν, ἢ τοῖς πολλῶν καὶ κακῶν αἰτίοις οὖσιν ὑμᾶς ἡ ἄξιον μὴ τοὺς τῶν θεραπόντων λόγους, πιστοὺς νομίζειν. τοὺς δὲ τούτ', ἀπίστους. ἐνθυμουμένους ὅτι καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώ ποτε, οὔτ' ἰδιώτης οὐ κέλευσεν, ὅτε ἄρχων. οἰκῶν δ' αὐ ταύτῃ τῇ πόλει, πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν. οὐδεμίαν δὲ ἀρχὴν αἰτίαν, εἰς ἔλεγχον τῆς ἡλικίας ἀφίκται. οὗτοι δὲ οὐ ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες, καὶ πολλῶν καὶ κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ τινος αἴτιοι γεγενημένοι, τοῦδε ἐλευθεριάσαι νομοῦ ποιοῦνται τοὺς λόγους, καὶ οὐ θαυμάζω. ἴσασι γὰρ ὅτι αὐ φοβούμενοι ἐλεχθῶσιν, οὐδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται. ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τὰ παρόντων κακῶν ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καὶ οὐ τοὺς πονηρούς οὔτε κατηγόρους, ὅτε μαρτυρεῖν πιστοὺς χρὴ νομίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κέρδη αἰνοῦντες, περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες, εἰς κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς κατεστήσασιν. Αξιον δέ μοι δοκεῖν, οὐ τοῦτ' ἴδιον ἡγεῖσθαι τὴν ἀτῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων τῶν τῇ πόλει. οὐ γὰρ τούτοις μόνοις εἰσὶ θεραπόντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἱ πρὸς πὸ τοῦτ' τύχην ἀφορῶντες. οὐκέτι σκέλλονται, ὅτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας, ἐλεύθεροι γένοιντο, ἀλλ' ὅτι ψεῦδος τῶν αὐτῶν μιμησάντες

λέπει

ἐκ τοῦ ῥόπτρου

τοῦ ἱερεῖ ὡς ἀποδιδούς· τῇ δὲ ἐπούσῃ νυκτὶ ὑφέλετο. οὕτος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπόλετο λιμῷ. πολλῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ τοῦδε πὸ χρέος παρατεθεμένων, ἄζειν ἐδόκει τοῦ ἀργοῦ καὶ τῆς μάζης κρύπτειν, καὶ ἐκ πλούσιος ἐδίδη. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος· ὅτι ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ φίλους ἀπολύων, φάσκων αὐτοὺς σωφρόνους εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν τοῦδε τούτῳ τὰ ὑπὸ τοῦ λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους τοῦ τοῦ καὶ τῶν τούτου λόγων ἀφέλεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου. ἀδικώτατον δὲ καὶ ὑμῖν δοκεῖ τοῦδε τοιούτου πράγματος φέρουσι πὸ ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι, ἢ καταχαρίσασθαι ἀνδοκίδῃ. ἐπισταμένοις ὅτι ἀναρτῶς τῷ θεῷ τούτῳ τι

μωρεῖται

ῥόπτρου

Andocides

μωρεῖται τοὺς ἀδικωτάτους, ἐλπίσαι οὖν χρὴ πάντα ἀνθρωπον ὄντα καὶ ἐαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. φέρε γὰρ αὖ νυνὶ ἀνδοκίδης ἀθῶος ἀπαλλαγῇ ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀτῶνος, καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐνέα ἀρχόντων καὶ λάχῃ βασιλεύς, ἄλλοτε ἢ τοῦδε ἡμῶν καὶ θυσάσει, καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια τὰ μὲν αὐ ὧν ἀθάδε ἐλεύσινι, τὰ δὲ, αὐ ὧν ἐλευσινίῳ ἱερῷ καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῇ. μὲ δὲ ἀσεβῆ τὰ ἱερὰ, καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἔξειν τοὺς μύστας τοὺς ἀφικομένους ἐπειδὰν ἴδωσιν τὸν βασιλέα ὅς τίς ἐστι, καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἀσεβημένα αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους ἑλλήνας, οἱ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἢ θύειν εἰς ταύτην πὸ πανήγυριν βουλόμενοι ἢ θεωρεῖν. οὐδὲ γὰρ ἄγνως ὁ ἀνδοκίδης, οὔτε τοῖς ἔξω, οὔτε τοῖς ἀθάδε δεῖ τὰ ἀσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων, ἢ κακῶν, ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιήσαντας γιγνώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώκηκε πόλεις πολλὰς ὑπὸ τῇ ἀποδημίᾳ. σικελίαν. ἰταλίαν. πελοπόννησον. θεσσαλίαν. ἑλλήσποντον. ἰωνίαν. κύπρον. βασιλέα δὲ πολλοὺς κεκολάκευκεν, ὧν αὐ συγγένηται, τοῦδε τοῦ συρακουσίου διονυσίου. οὗτος δὲ ἢ πάντων δυστυχέστατός ἐστιν, ἢ τοῦδε πλείστων γνώμῃ διαφέρει τῶν ἄλλων. ὡς μόνος τῶν συγγενομένων ἀνδοκίδῃ οὐκ ἔβηπα τῇ ἢ ὑπ' ἀνέρος βιάτου ὃς τέχνῃ ταύτην ἔχει· τοὺς μὲν ἐχθροὺς, μηδὲν ποιεῖν κακόν, τοὺς δὲ φίλους ὅτι αὐ δίνηται κακόν. ὥστε μὰ τὸν δία οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐ τῷ οὐδὲν χρειζομένοις παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς ἑλλήνας. νῦν οὖν ὑμῖν εἰ ἀνάγκη ἐστὶ βουλεύσασθαι τοῦδε αὐτοῦ. Εὖ γὰρ ἐπίστασθε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι. ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἔβαλεῖν πέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνέρος. εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφίκται, ὥστε καὶ λέγει τοῦδε τοῦ νόμου ὡς καθήρηται ὁ τοῦδε αὐ τοῦ κήρυκος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ ἢ δὴ εἰσιέναι εἰς πὸ ἀγοραῖν, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ αὖ ἔτι καὶ νῦν ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ τοι τοῦδε κλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῖν τοῦδε τῶν ἀσεβούντων μὴ μόνον χρῆναι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις τοῦδε αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις. καθ' οὓς εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται, οὓς οὐδεὶς πω κύριος ἐγένετο καθελεῖν, οὐδὲ ἐτόλμησεν αὐτειπεῖν, ὅδε αὐτὸν τὸν θεὸν ἱέσθαι. νομεῖσθαι γὰρ αὖ αὐτοὺς οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον κατεπεφρόνηκε τῶν θεῶν, καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον ἢ ἐπιδεδημηκέναι δεῦρο ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαχεν ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἀνοῦτος πεποίηκε τοῦδε τοὺς θεούς. καὶ ἵνα μᾶλλον πρόχειρε τὸν νοῦν, φάσκων τὸν ἀεί γε ἱστῶν ἀσεβεῖν τοῦδε τὸν ἐρεμῶν τὸν αὐ τοῦ πατρῷον. ὁ δὲ ἀρίστιππος ἰὼ πολίκει, ἢ μὴν τὸν δρεμῶν ὑγιᾶτε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὧν πρὸ οἱ ἄλλοι δρεμοί. ὅμως μέντοι ἵνα μὴ τοῦ τούτου τοιούτου ὄνος πράγματα ἔχῃ, δοὺς ἀργύριον ἀπηλλάγη, καί τοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἢ ξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἢ πόθεν ἑτέρους παρὰ τοῦ λαβεῖν, δίκαιον καὶ δυσεβές ἐστιν. Αλλὰ λέξει δήνον εἶναι εἰ ὁ μὲν μιμνῆς τὰ ἔχατα πείσεται. οἱ δὲ μιμνῆσθέντες τῶν αὐ τῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι· καί τοι οὐχ ὁ τοῦ αὐ τοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων καταχορήσει· τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι καὶ τοῦ αὐ τοῦ ἀσεβήματος αἴτιοί εἰσιν· εἰδὲ ὑμεῖς αὐτοκράτορες ἢ τε, καὶ ἐὰν οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς πὸ αἰτίαν ταύτην τοῦδε τέλεσθαι. ἴδον ἐν ἀδικοῦντα καλάσασιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δὲ ἐκείνοι μὲν, ἀρνοῦνται τὰ μεμιμνυμένα. οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι, καίτοι καὶ ἐν ἀρείῳ πάγῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν, ἀπεθνήσκει· ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν. Οὐκοῦν ὁμοίων χρὴ γνώμην ἔχειν περί τε τῶν ἀρνουμένων, καὶ τοῦδε τῶν ὁμολογουμένων. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ ἦ· ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα ζώσῃ, κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἔβαφέου φεύξεται πὸ τοῦ ἀδικηθέντος πόλιν.

Dionysius Syracusius

Andocides mos inimicos nõ ledere sed amicos

Pericles

Eumolpidae ἐξηγοῦνται

Aristippus Archippus

Mercurius pater nus patrebus

Areopagi laus

ἢ φαύμαχος ἐκ προνοίας, καὶ ἐὰν μὲν κατίδωλεχθεὶς, θανάτῳ ζημιωθῆσεται· ἐὰν δὲ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε τῶν ἱδρῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε; καὶ μὲν δὴ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἔστιν ἐπιμελεῖσθαι· ὑφ' ὧν, καὶ οὗ καὶ κακῶς δοκεῖτε πάσχειν· φασὶ δὲ καὶ τῶν ἑλλήνων πολλὰς δὴ τὰ αὐθάδη ἀσεβήματα, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρῶν ἐξείργεν· ὑμεῖς δὲ αὖ τοὶ οἱ ἀδικηθέντες τοσοῦδε ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἔτι τὰ ὑμέτερα. τοσοῦτο δ' οὗτος διαγόρου τοῦ μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ, τοσοῦδε τὰ ἄλλα θεῖα ἱερά, καὶ ἱερὰ τὰς ἱστίας· οὗτος δὲ ἔργῳ, τοσοῦδε τὰ αὐ τῇ αὐτοῦ πόλει· ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ ἀθηναίοις οὐ τοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ξένοις τοσοῦδε ταῦτα τὰ ἱερά· ἐκ μὲν γὰρ, ὡς πρὸς ἀλλόφριόν ἐστιν ἁμαρτήμα· ἐκ δ' οἰκείου, καὶ μὴ οὐς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας, ἀφίετε· τοὺς δὲ φεύγοντας, ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι, ἢ ἀποκτείναντι· εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς ἕλλησι κομπάζειν μᾶλλον, ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι· ἐπεὶ ἔξεστο δὲ καὶ τοῖς ἕλλησιν, ὅτι θεὸς οὐ νομίζει· οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα· ἀλλ' ὡς θαρρῶν, ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, πλοῖ θάλατταν ἐπήδα. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆκεν αὐτόν· ἵνα ἀφικόμενος, εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐοῦδε τῇ ἐμῇ προφάσει, δῶν δίκλω· ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκλω· θαυμάσιον δὲ, οὐδὲν αὖ μοι γένοιτο· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει· ἀλλ' αὔτη μέν ἐστιν ἀνθρωπίνη δίκη· πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν ὁρῶν, καὶ ἑτέρους ἀσεβήσαντας, χρόνῳ δεδωκότας δίκλω, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων δὴ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα· οὐ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύνας ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν· ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι, τελευτήσαντας, τῶν κακῶν ἀπαλλάχθαι· ὁ δὲ θεὸς τέλος τοῦτῳ λυμαίνεται τῷ βίῳ, θανάτου ἐπέθηκε· σκέψασθε δὲ καὶ αὐ τὸν ἀνδοκίδου τὸν βίον ἀφ' οὗ ἤσβηκε, καὶ εἴ τις τοιοῦτος ἑτέρος ἐστὶν· ἀνδοκίδης τοι ἐπεὶ δὴ ἡμαρτεν ἐξεπιβουλῆς εἰσαχθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, ἐδέησεν αὐτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· οὐ δ' ἤδη οὐ δυνησόμενος παραδοῦναι· ὁ δ' ἀπέθανεν, καὶ τὰ τούτου ἁμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μιαυτὴς γένοιτο, καί τοι πῶς οὐ θεῶν τις, πλὴν τούτου γνώμη δέφθειρεν· ὃς ἑκὼν ἠνέσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι, μαρτυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ· ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τιμήματος, ἐδέδετο ἐγγὺς οἰκιῶν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ τῶν αὐτῷ συγγενῶν, καὶ φίλων· ἀλείασ' δυθείσης αὐτῷ, εἰ δόξῃ, τάλαντα μιαύσαι· καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔχατα καὶ τὰ ἄχρεα ἐποίει μιαύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων· ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ ἀπεκτονὼς ἐῶ οὓς αὐτὸς ἔφη τοδὶ τελεῖσθαι ποιεῖσθαι, ἔδοξε τάλαντα μιαύσαι, καὶ ἐλύθη· καὶ προσεφιφίσαδε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν γερῶν· ὥστε μὴ ἀδικηθυμοῦν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν δεδιέναι δίκλω λαβεῖν· οὐδεὶς γάρ που ἐξ ὅσου ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσιν, τοδὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἢ τιμῶθη δικαίως· οὐ δὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πω εἰργάσατο· καὶ τοῦτων πότερα τοὺς θεοὺς χρὴ, ἢ τὸν αὐτόματον αἰτιᾶσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπολυσεν ὡς τὸν κυπέων βασιλέα, καὶ προδιδοὺς ληφθεὶς, ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη, καὶ οὐ μόνον τὸν θανάτον ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰ κατ' ἀμβράκιαν αἰκίσματα· οἰόμενος τὰ ἀνθρωπήϊα ζῶντος ἀποτμηθήσεται· ἀποδρὰς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου, κατέπολυσεν εἰς πλὴν ἑαυτοῦ πόλιν· ἐπεὶ τῶν τεταρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν· ὥστε εἰς τοὺς ἀδικημένους αὐτοὺς, ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι· ἀφικόμενος δὲ, ἐδέθη καὶ κατέθη· ἀπόπλεω δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη· ἔνθα δὲ ἐπολυσεν ὡς βυζάντιον τὸν κύπρου βασιλεύοντα· καὶ ἀδικήσας εἴρχθη, ἀποδράσας τοδὶ τον, ἔφυγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς, ἔφυγε δὲ πλὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Εφυγε δὲ εἰσ οὓς ὁ πρῶτον ἀφίκοιτο τόπους· καί τι τίς χάρις τῷ βίῳ κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέ ποτε· καταπολυσας δὲ ἐκεῖθεν· δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς πλὴν αὐτοῦ πόλιν, τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδοκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν οἰκοδε· ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξελάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους ἃς ἐνθφίσασθε, καὶ τ' αὐ-

Diagoras milesius atheos

Diagoras

Nõ statim ulciscitur deus

Bisyzantas

Andocides

Cnagoras Cypri rex cuius filius nicocles. Isocrates in orationibus utrãq; laudibus extollit

Cnagoras cypri rex

σρα, οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις ἐθέλει δέξασθαι δῶρα τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον ἐξ ὅσου ἤσβησεν, ἀλώμενος διάγει· πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τὸν γνωρίμων, δῶρα δ' ἀδικηκέναι οὓς γνώσκει· ὁ δὲ τελευταῖος νῦν ἀφικόμενος εἰς πλὴν πόλιν, εἰς ἐν τῷ αὐτῷ ἀνδρεῖκται· καὶ ὁ μὲν σῶμα, ἀεὶ δεσμοῖς ἔχει· ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδυνεύων γίνεται, καὶ ὅταν τις ἐν αὐτοῦ βίου ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμεται, τοῦτ' ἔστι ὁ τὸν βίον ἀβίωτον· ἀ τοῦτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐῶν σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδωσιν· ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων· ὁ δὲ τελευταῖος νυνὶ παραδέδωκεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι, ὅτι αὖ βούλεσθε. Οὕτω μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ἀπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀπάγεσθε· οὔκουν χρὴ μάτην δίκα, οὔτε πρεσβύτερον ὄντα, οὔτε νεώτερον, ὁρῶντας ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον σωεισθέντας αὐτῷ δῶρα ἀνόσια εἰσγασμένῳ ἀθεωτέρους γίνεσθαι θυμεμένους ὅτι ἤμεσυ ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως, ἐπιδιωλασίου λυπουμένῳ, ὡς πρὸ οὗτος· εἰς τοσοῦτον δὲ αἰσχυντίαν ἀφῖκται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται τῇ πόλει καὶ πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ· καὶ ἐπιτιμᾷ, καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβουλεύει· εἰς πλὴν βουλὴν εἰσιὼν, τοδὶ θυσιῶν, καὶ προσόδων, καὶ δυχῶν, καὶ μαντῶν, καί τοι τούτῳ πειθόμενοι, τοῖς θεοῖς ἠγήσασθε κεχαρισμένα ποιεῖν· μὴ γὰρ οἴεσθε ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ περιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι· ἀξιοῖ δὲ οὐκ ὡς ἀδικηκὼς ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξ ὑμῶν τοὺς πλὴν τὸν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ἕτερον μεῖζον δεινὸν ἔσται, ὡς πρὸ οὐ δὲ πράττει τα καὶ ἀφελίαν πλὴν ἡμετέραν οὐ δεδοικὼς ὑμῖν δίκην εἰς οὓς νῦν ἁμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεται τε καὶ δώσει δίκην· ἱκανοῖς ἔστι καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ· ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται· ἵν' ἀκούσαντες παρ' ἀμφοτέρων, ἄμφω διαγνῶτε· φησὶ τ' ἀγαθὰ μεγάλα ποιήσαι πλὴν πόλιν· μνήσας καὶ ἀπολλάξαι δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε· τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένετο· οὐκ αὐτὸς οὗτος ποιήσας ἃ ἐποίησεν, εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν ἐιδέναι· ὅτι ἐμνήσθη μαθὸν ὑμῶν αὐτῷ δίδοντων πλὴν ἄδειαν· τῆς δ' ἀρχῆς καὶ τῶν κακῶν, ὑμεῖς αἴτιοι ἐστέ· ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἀσεβηκότας, οὐδέπου θεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τοωαυτίον· ἐτάραξε μὲν οὗτος πλὴν πόλιν· κατεσήσατε τε δ' ὑμεῖς· πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσασθαι ὡς ἀδικεῖν θῆκαι καὶ αὐτῷ ἐστι, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις, καὶ τοῦτο πρόχημα ποιούμενος, οἴεται πολλὰς ὑμῶν δεδιότας μὴ λύσητε τὰς σωθήκας, αὐτὸ ἀπολυθεῖσθαι· ὡς οὖν ἀδὲν προσήκει αὐδοκίδη τῶν σωθηκῶν, τοδὶ τούτου λέξω· οὔτε μὰ τὸν δία τῶν πρὸς λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς σωέθεσθε, οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ πειραιῶς, οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα, οὐδ' ὅμοια τοῦ τοῖς αὐδοκίδου· ὥστε καὶ τοῦτο ἡμῶν ἀπολαῦσαι, ἀλλ' οὐ μὲν δὴ ἕνεκά γε τούτου διαφθόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο μετέδοκε τῶν σωθηκῶν, τότε δὴ ἀλλάγημεν· οὐ γὰρ ἕνεκεν ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἕνεκεν ἡμῶν ἐξ ἄστεως καὶ ἐκ πειραιέως αἱ σωθῆκαι ἐγένοντο, καὶ οἱ ὅρκοι· ἐπεί τοι δεινὸν ἂν εἴη εἰ τ' αὐδοκίδου ἀποδημοῦντες, αὐτοὶ οὐδεὶς ὄντες ἐπεμελήθημεν· ὅπως ἐξαλειφθεῖη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα, ἀλλὰ λακεδαιμόνιοι γὰρ οὐ ταῖς πρὸς αὐτοὺς σωθήκαις, ἐπεμελήθησαν αὐδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἡμεῖς ἐπεμελήθητό γε αὐτοῦ· αὐτὶ ποίας αὐδρεγεσίας· ὅτι πολλάκις δ' ὑμᾶς τοδὶ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; ἔκ ἔστιν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τούτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία· μὴ δ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε· οὐ γὰρ τοῦτο λύειν δεῖ τὰ συκέμενα· εἰ αὐδοκίδης οὕνεκ' τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις οὕνεκ' τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδία τινὶ τιμωρεῖται· ἵσως οὖν καὶ κηφισίου αὐ πατρόθεν γορήσει· καὶ ἔξει ὅ τι λέγει· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν· ἀλλ' ὑμεῖς οὐδ' ἂν δυναιόθε τῇ αὐτοῦ ψήφῳ, τόν τε ἀπολογούμενον, καὶ ὁν κατηγορεῖ τα κολάσαι· ἀλλὰ ναὶ μὲν τοδὶ τούτου καιρὸς δεῖ γνῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἔξεστι κηφισίῳ καὶ ὑμῶν ἐνόσῳ· ὧν οὗτος ναὶ μὴ σεται· μὴ οὖν καὶ δ' ἑτέραν ὀργὴν τοῦ

ἀποδέδεκται

βίον ἀβίωτον

κατεσήσατε

Cephisius

ἀδικοῦντες. νῦν δ' ἀποψηφίσασθε, ἀλλὰ λέξει ὅτι μιαρὸς τῆς ἐγένετο. καὶ ἕτερος οὐδεὶς ὑμῖν ἐθελήσει μιαρὸν ἐὰν κομίζητε. ἀνδροκίδης δὲ ἔχει τὰ μήνυτρα παρ' ὑμῶν. σώσας γὰρ αὐτὸς τὴν ψυχὴν, ἑτέρων δι' ταῦτα ἀποθανόντων, τῆς μὲν οἶν σωτηρίας ὑμεῖς οὗτος αἴτιοι ἐστε, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύνων, αὐτὸς ἑαυτῷ παραβὰς τὰ δίγματα, καὶ πάλιν ἄλλειαν ἐφ' ἣ μηνυτὴς ἐγένετο. οὐκοῦν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς ἀδικεῖν. ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα, ἀλλὰ παραβαίνοντας κολάζειν, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταὶ, ὁπόσοι μετ' ἀρετῆς αἰτίας ἐξηλεγμένοι, σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, οὐ γὰρ ἐπίστανται μὴ οὐ χαλεῖν τοῖς ἠδικημένοις ἡγούμενοι. ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι. ἐπιδημοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις, πονηροὶ δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ τοῦ πάντων πονηρότατος βάσταχος πρὶν τοῦδε γενόμενος οὐδὲ τῶν Λ. μιαρὸς τῆς, καὶ οὐσῶν αὐτῷ σωμάτων καὶ ὅρκων καθάπερ τοῖς ἐλθοῦσιν ὁ δεῦρο δέσας ὑμῶν οὓς ἡδίκησεν, οὐ ἑτέρα πόλει ὤκει. ἀνδροκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς δὴ θεὸς ἀδικήσας, τοῦδε ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθετο εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ βάσταχος τοὺς ἀνθρώπους. ὃς τις οὖν καὶ πονηρότατος, καὶ ἅμα θέτερος βασταχοῦ ἐστὶ, πάνυ δὴ ἀγαπητὸς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σταθέντα. φόβῳ δὴ εἴ τι σκεψαμένους χρὴ ὑμᾶς ἀνδροκίδου ἀποψηφίσασθαι. ὁ τόδε ὁς στρατιώτης ἀγαθὸς, ἀλλ' ἀθεμίτου ποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο. οὔτε ἱππεὺς ὤν τε ὁπλίτης οὔτε τριήραρχος. οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε τοῦ συμφορᾶς ὄντος μὴ πάλιν συμφορὰν βελέον ἢ τεταραγμένον ἔτη γενόνως, καὶ ἔτοι φεύγοντες οἱ ἑλληνοῦντο συν τειηραρχοῦν ὑμῖν. ἀνάμνησθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου, ὑμᾶς αὐτοὺς τοῦδε ποιήσατε, καὶ πάλιν βελὴν πολλὰ μὲν τοῖς σώμασιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀναλώσαντες χρήματα, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. πολλοὺς δὲ καὶ ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες δι' ἣν γενόμενον πόλεμον. ἀνδροκίδης δὲ ἀπαθὴς τοῦ τῶν κακῶν γενόμενος εἰς πάλιν σωτηρίαν παρεδίδου, ἀξιοῖ ναῦ μετέχειν τῆς πόλεως ἀσεβῶν οὐ αὐτῇ. ἀλλὰ βελοῦ τῶν γὰρ καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι καὶ βασιλεῦσιν ἐξεναμένος καὶ τυραννοῖς. ἀ ναῦ εἰ κομπάσει ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τόπους, ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὴν γένοιτο, καὶ ἐπιστάμενος οὐ πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ πάλιν γνωμόνω ναυκλήρων οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι πάλιν πατρίδα, ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι, οὕνεκα τῆς μετοικίας, ὠφέλουν πάλιν εἰσάγοντες. σὺ δὲ τὴν καὶ ἀγαθὸν ποιήσας ὦ ἀνδροκίδη. τοῖς ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος. ποίαν σοφίαν αὐτὰ ποδοῦς. ἀθηναῖοι μνήσθητε τὰ πεποιημένα ἀνδροκίδη οὐ θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν τῶν πολλῶν προὐτιμήθητε. ἀλλ' ἐστὶ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἁμαρτημάτων ἤδη καταπολῆς, δι' ἣ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι. ὥστε οὐδὲ τὰ δίκαια ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι, ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν. δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾶν, ἃ οὗτος ποιεῖ καὶ δι' ἃ γνώσεσθε ἀμείνονες. εἴ τοι γὰρ οὐ δυς σολιὼ μὲ μούμενος τὰ ἱερὰ, ἐπεδείκνυσι τοῖς ἀμηνύτοις, καὶ εἴπε τῇ φωνῇ τὰ ἀφόρητα. τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θεραπεύοντες καὶ ἀγωνιζόμενοι θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τούτους τοῦδε ἐκόπτε, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἱερεῖα καὶ ἱερεῖα σάντεσ, καὶ τὴν θρᾶσαν τὸ ἐστόρ, καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν, καὶ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὁμολόγησε δὲ οὔτος τοῦ ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἐθέσθε, εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτῶν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα βιασάμενος, εἰ σε λύλυθεν ἡμῶν εἰς πάλιν πόλιν καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ τὸν Σωμόν, ὃν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ, καὶ ἅπαντα τοῖς ἱερεῖς τοῦδε ἀπεῖσεν. εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐλθοῦσιν, ἐκχρνίψατο ἐκ τῶν ἱερᾶς χέρνιβες. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνακαλεσάμενον. ποῖον φίλον. τοῖον συγκαῖ. ποῖον δικαστὴν χρὴ εἶναι χειρισάμενον κρύβδην, φανερῶς δὲ θεοῖς ἀπέχθεσθαι. νῦν οὖν χρὴ νομίζειν πιμωρουμένους, καὶ ἀπαλλαττομένους ἀνδροκίδου πάλιν πολεμεῖν, αἱρεῖν ἀπαγεσθαι καὶ ἀφορισοπομπεῖσθαι, καὶ φαρμακὸν ἀφεπέμπεις, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι ὡς οὐ τούτων οὗτος δεῖ. βούλομαι δὲ νῦν ἐπεῖν, ἃ δὴ κλῆς ὁ ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάσσος δὲ ἡμέτερος σωτεβούλευσε. βουλευομένοις ὑμῖν ὅτι δεῖ χρῆσθαι μεγαρεῖ αὐτοῖ ἠσεβηκότι. κελευόντων γὰρ ἑτέρων ἄκειν παρ-

ἀνακαλεσάμενος

ἐξδνίτατος χέρνιβα

ὅτι. ι. ἐφραστο

Diocles Zacor)

Batrach)

αχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρῄνεσε κεῖναι τῶν ἀνθρώπων οὕνεκα. ἵνα ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες, σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι. τῶν δὲ θεῶν οὕνεκα οἴκοθεν ἔνασον ἀδεῖν ἀσεβοῦντα παθεῖν αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκεικότα εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, καὶ ὑμεῖς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐπίσασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι. μὴ ἀπειθήσετε τοῦ τούτου φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα. εἴδετε, ἠκούσατε, τὰ τούτου ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς, μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως ἄξιοι εἰσὶν ἐλεεῖσθαι.

ΛΥΣΙΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ, ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία.

Πρότερον μὲν ὦ βουλὴ οὐόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν, μήτε πράγματα. νυνὶ δὲ οὕτως ἀπροσδοκήτως αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκοφάντοις τοῦδε πέπτωκα, ὥστ' εἴπως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν, καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι τοῦδε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ἐξ γὰρ τοῦ τοιούτους οἱ κίνδυνοι οἱ κοινοὶ γίγνονται, καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι, καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν. οὕτω δ' ἀπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγράφω τὸν μὲν πρῶτον, ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς τοὺς ἐνηνεμένους τοὺς καρπὸς τῶν μορίων πυνθανόμενοι προσέσαν. ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ κρόπου ἀδικοῦτά με οὐδὲν δρᾶν ἐδυνήθησαν. νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν ἡγούμενοι, ἐμοὶ μὴ ταύτην πάλιν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι. αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον αἰτίαν βούλονται λέγειν, καὶ δεῖ με τοῦδε ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις τοῦδε τοῦ πράγματος ἀκούσαντες ἡ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ τοῦδε οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πειρήσομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι. ἢν μὲν γὰρ ἐξῇ πεισάνσρου τὸν χωρίον. δημοσθενῶν τῶν ὄντων ἐκείνου, ἀπολλόδωρος ὁ μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐχώρει. ὁ λίπω δὲ πρὸ τῶν διακόσια, αὐτικλῆς παρ' αὐτῷ πειράμενος, ἐξεμίσθωσεν. ἐτῶ δὲ παρ' αὐτικλέους εἰρήνης οὔσης ὠνούμενον. ἡγοῦμαι δίκαιον ὦ βουλὴ ἐμὸν δρᾶν ἀποδεῖξαι, ὡς ἐπειδὴ τὸν χωρίον ἐκτησάμην. οὔτ' ἐλαίας, οὔτε σηκὸς ἦν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρόνου, οὐδ' ἐπάλαι αὐτῶν μορίαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημιοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ὑμᾶς εἰσὶν ἠφανισμέναι, οὐδὲν προσήκει τοῦδε τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων, ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίσασθε, ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται. καὶ τὰ μὲν πόρρω, τοῦ λακεδαιμονίων ἐτέμνετο τὰ δ' ἐγγύς, ὑπὸ τῶν φίλων δηῃπάζετο. ὥστε πῶς ἂν δικαίως τοῦδε τῶν τῇ πόλει γεγενημένων συμφορῶν, ἐτὸ νυνὶ δίκην δέδωκα. ἄλλως τε καὶ ἔστω τὸ χωρίον οὐ τῷ πολέμῳ δημοσθενοῦ, ἀπραγὸν ὦ πολέοναι ἡ χρία ἔτη, οὐθαυμαστὸν εἰ τότε τὰς μορίας ἐξέκοπτον. οὐ ὦ ἄνδρες τὰ ἡμετέρα αὐτῶν φυλάττειν ἠδυνάμεθα. ἐπίσασθε δὲ ὦ βουλὴ, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ οὐ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασία ὄντα, ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις. ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκόπται, καὶ ἡ γῆ ψιλὴ γέγνηται, καὶ τῶν αὐτῶν, καὶ οὐ τῇ εἰρήνῃ, καὶ οὐ τῷ πολέμῳ κεκτημένων οὐκ ἀξιοῦται παρ' αὐτῶν ἑτέρων ἐκκοψάντων δίκην λαμβάνειν. καὶ τοι εἰ τοὺς δι' πάντας τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἵνα τοὺς γ' οὐ τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, ἀζημίους γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ ὦ βουλὴ, τοῦδε μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἵνα νομίζω τὸ εἰρημένον. ἐπειδὴ δ' ἐτῶ παρέλαβον τὸν χωρίον, πρὶν ἡμᾶς ἔτη γενέσθαι, ἀπεμίσθωσα ἡμαλιστρά τῷ οὐδὲ πυθοδώρῳ ἀρ' χοντος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν. οὔτε ἰδίας ἐλαίας, οὔτε μορίας, οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δὲ ἔτει δημήτριος οὐθυσὶ εἰργάσατο σιάσιον. τῷ δὲ τετάρτῳ, ἀλκίας αὐτιδόνυς ἀπελυθέρῳ ἐμίσθωσα. ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο, καί μοι δίδυρο ἴστε μάρτυρες.

ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει αὐτὸς γεωργῶ. φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ συνιάδου ἀρ' χοντος κοῦ ὑπὸ ἐμοῦ ἐκ κεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον δρᾶζόμενοι, καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι οἱ ἐστὶν σηκὸν οὐ τῷ χωρίῳ. καί τοι πῶς

Prius putamus hunc re silentium agere nolenti

ἀπεγράφω

μωρῶν

σηκὸν

μορίου

Pisander
Apollodorus
Anticles

Callistratus
Pythodorus
Demetrius
Antisthenes
Sunades

αὖ τις φανερῶς ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀπὸ τόρου μὴ
ἰδεῖν, ταῦτα τὸν νῦν δρῶντα καὶ ἀφανίζειν· εἰ τοίνυν ὦ βουλή, εἰ μὲν τῷ τέως
χρόνῳ ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν ἐκεῖ καὶ ἀλεγίστως ποιῆ-
σαι, ἡγανάκτουν ἄν, ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ὡς μοι προσῆκε. νῦν δὲ πάντας ἂν
ὑμᾶς βουλοίμην δεῖν ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν. ἵνα ἡδέως με σκοπεῖν, εἴ τοι-
ούτοις δρῶντες ἐπιχειροῦν, καὶ, ὅ, τι κέρδος ἐγένετο τῷ ἀφανίζοντι, καὶ ἤ τις ζημία
τῷ ποιήσαντι, καί τι ἂν λαθὼν διεπραξάμην, καί τι ἂν φανερὸς γενόμενος, ὑφ' ὑμῶν
ἔπαθον, πάντες γ' ἂν θρῴποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι.
καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι
ἀποφαίνοντας, ἥτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήμασιν ἐγένετο. οὗτος μὲν δὴ οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖ-
ξαι. οὐδ' ὡς ἀπὸ πενίας ἰωκακάθη τοιούτοις δρῶν ἐπιχειρεῖν, οὐδ' ὡς ὁ χωρίον μοι
διαφέρεται τὸ σήκου ὄντος, οὐδ' ὡς ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν, οὐδ' ὡς οἰκίας ἐγγύς, οὐδ' ὡς
ἐπὶ ἄπειρος τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων εἴη τούτων ἐπράττον πολλὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυ-
τῷ ζημίας γενομένας ἀποφῆναι μοι. ἐς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον ἂν σηκὸν, ὥστ' οὐ πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας ἀθηναίους εἰδέναι· καὶ εἰ μὲν αὐτὸν ἰδὼν μόνον ἐπράττομεν, ἴσως ἄν τις τῶν παρεόντων ἠμέλησε. νῦν δ' οὐ τοῦτο αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας κινδύνευον, πῶς οὖν οὐκ ἂν ἰδὼν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ τοὺς ἐμαυτοῦ θεράποντας, μηκέτι δούλους ἐμέλλον ἕξειν, ἀλλὰ δεσπότας ὄν λοιπὸν βίον διοῦτον δρῶν σωφρονεῖν δόξαν. ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημαρτάνον, οὐκ ἂν οἷόν τε ἰδὼν δίκην με παραυτῶν λαμβάνειν. δῆλον γὰρ ἂν εἰδέναι ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἰδὼν καὶ ἐμὲ τιμωρήσασθαι, καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν, ἐλεύθεροι γενέσθαι. ἔτι δίνων τῶν εἰκότων παρεσκευοι μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα τοσούτων μεμιαθωμένων, καὶ ἀπάντων σωφρόνων ἀφανίσαι ἂν σηκὸν, βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα. προθεσμίας δὲ οὐδὲ μιᾶς οὔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς ἐργασμένοις ἅπασι ἂν χρεῖον. ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῴζον ἂν σηκὸν, ἵν' εἴ τις αὐτοὺς ἠτιᾶτο, εἶχον ἂν ἀνεγκεῖν ὅτῳ παρέδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτοὺς εἰ πρὸ ψεύδονται μετόχους τῆς αἰτίας καταδιδάντες· εἰ δίνων καὶ ταῦτα παρασκευασάμην, πῶς ἂν οἷός τ' ἦν, πάντας πεῖσαι τοὺς παρεόντας, ἢ τοὺς γείτονας· οἱ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν ἃ πᾶσιν ὁρᾶν ἔξεστιν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ τοῦτο ἐκείνων πυνθάνονται· ἐμοὶ τοίνυν οὗτοι μὲν, φίλοι· οἱ δὲ, διάφοροι τοῦτο τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες· οὓς ἐχθῶν τούτων παραχῶσαι μαρτύρας· καὶ μὴ μόνον οὕτω τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι. ὅς φησιν ὡς ἐπὶ μὲν, παρεσκεῖν· οἱ δ' οἰκέται, ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα· αὐταθέμενος δὲ ὁ βουλευτὴς ᾤχετο, ἀπάτων τὰ ξύλα· καί τοι ὦ νι-

Nicomach) κόμαχε χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παρεόντας μαρτύρας, καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ἀπέλιπες. αὐτὸς δὲ εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν οὐ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἠδεῖν ἂν με τιμωρημένος· εἰ δὲ τῶν φίλων σέ ἔπρατ-
τες, οὕτως ἐξελέγξας, οὐκ ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κέρδαίνειν ἐβούλου, τότ' ἂν τελεῖον ἔλαβες· φανερὸν γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, ἀδεμίαν ἄλλην ἡτούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν, ἢ σε πεῖσαι· νῦν τοίνυν ἀδεῖν ποιήσας, ὅλῳ τοὺς σοὺς λόγους ἀξι-
οῖς με ἀπολέσαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ἀπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως, καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων
ἀδεῖς ἐθέλεισι μαρτυρεῖν· καὶ τοι εἰφὴς μὴ δεῖν πῶς μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς σύνεα ἀρ-
χοντας ἀπήγαγες, ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ ἀγρέου πάγου, οὐκ ἂν ἑτέρων ἐδεῖ σοι μαρτύ-
ρων· ὅτω τ' ἂν σοι σωφρόνεσαν ἀληθῆ λέγοντι· οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἐμέλλον τῶν τοιούτ-
ματος. ἀφνόσταται οὖν πάχω· ὃς εἰ μὲν παρέσχε μαρτύρας, τοῦτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν.
ἐπεὶ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ ἐμοὶ δὲ ταύτην τὴν ζημίαν οἴεται χρῆναι γενέσθαι, καὶ τοῦτο
μὲν θαυμάζω· θαυμάζω δὴ σου συκοφαντῶν, ἀλλὰ τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, καὶ μαρ-
τύρων· ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν· ἐπίσασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς
μορίας ὄσας· καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς εἰ πρὸ ἐπεθύμουν ἂν

ἐνέα ἄρχοντες

πυρκαϊάς

λύειν ἀφανέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι, ἢ ἐπράξασθαι ὅσῳ πρῴηπον ἂν
ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν, ἐμέλλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς τοῦδε πολλὰς ποιεῖ-
μαι, ὡς πρὸς καὶ πῶ ἄλλην οὐσίαν· ἡγούμενος τοῦδε ἀμφοτέρων κύτων εἶναί μοι ἂν κίν-
δυνον· αὐτὸν νῦν ὑμᾶς, τούτων μαρτύρασθαι παρέξομαι· ἐπιμελομένας μὲν ἐκείνων
μόνος· γνώμονας δὲ πέμποντας καθέκαστον οἰκίαν ἂν, ὧν ἀδεῖς πώποτε ἐζημίωσεν·
ὡς δρᾶζομένους τὰ τοῦδε τὰς μορίας χωρία, καί τοι ἀδήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημί-
ας, οὔτω τοῦδε πολλοῦ ποιοῦμαι· τὸν δὲ τοῦδε τοῦ σώματος κινδύνους, οὔτω τοῦδε οὐδε-
νὸς ἡγοῦμαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας εἰς ἃς ἐξ ἐμοῦ μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὔτω δε
ραπεύων φαίνομαι· πῶ δὲ μορίαν ἐμοῦ οὐκ οἶόν τ' ἐμοῦ λαβεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων,
νενὶ κείνομαι· πότερον δέ μοι κρεῖττον ἐμοῦ ὦ βουλή· δημοκρατίας οὔσης παρανομεῖν,
ἢ ἀδεῖ τῶν τειάκοντα, καὶ οὐ λέγω ὡς τό τε δυνάμενος, ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ'
ὡς τῷ βουλομένῳ τότε μᾶλλον ἐξ ἐμοῦ κεῖν, ἢ νυνί· ἐτὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ,
οὔτε διοῦτο, ὅτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι· πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώ-
πων ἐμαυτῷ κακονούστατος ἐμοῦ, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελομένων, ἐκ νύβυ πῶ μορίαν ἀφα-
νίζειν ἐπεχείρησα τὸ χωρίον· οὐ γὰρ δένδρῳ μὲν οὐδὲ εἴδει. μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκὸς ὡς οὗ-
τός φησιν εἶναι· κυκλόθεν δὲ ὁδὸς τοῦδε ἔχει· ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες τοῦδε οἰκοῦσιν.
ἄερκτον δὲ καὶ παντοχόθεν κάτω πόν ὄσιν· ὥστε τίς ἂν ἀπέτολμησε θύσων οὕτως ἐχόν-
των, ἐπιχειρῆσαι διοῦτῳ πράγματι· δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὑμᾶς μὲν οἷς ἀπὸ τῆς
πόλεως ἂν ἅπαντα χρόνον προστέτακται τῶν μορίων ἐλαιῶν ἐπιμελεῖαθ, μήθ' ὡς
ἀπράζομένον πώποτε ζημιῶσαι, μήθ' ὡς ἀφανίζοντα εἰς κίνδυνον καταστῆσαι·
δεῖν νοῦς οὔτε γεωρτῶν ἐγὼ τυγχάνει, οὔτ' ἐπιμελητὴς ἠρημένος, οὔθ' ἡλικίαν ἔχων
εἰδέναι τοῦδε τῶν διούτων, ἀπογράφαι με ἐγὼ μορίαν ἀφανίζειν; ἐτὼ τοίνυν δέομαι
ὑμῶν μὴ θοὺς τοιούτους λόγους πιστοτέρους ἡγήσεσθαι τῶν δρῶν, μὴ δὲ τοῦδε ὧν αὐτοὶ
σώιστε, ταῦτ' ἀναχώσεσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων· εὐθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν ἐρημέ-
νων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας· ἐτὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυ-
μότερον πεποίηκα ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἰωαγκαζόμην καὶ τειραρχῶν· καὶ εἰς φο-
ρὰς εἰς φόρων, καὶ χρεῶν, καὶ τἄλλα λειτουρτῶν, οὐδενὸς ἧττον παντελῶς τῶν πολι-
τῶν· καί τοι ταῦτα μὲν μετείως ποιῶν, ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὔτ' ἂν τοῦδε φυγῆς· οὔτ'
αὖ τοῦδε τῆς ἄλλης οὐσίας ἠτιωτιζόμην· τοῦδε δ' αὖ ἐκεκτήμην οὐδὲν ἀδικῶν· οὐδ' ἀπε-
κτίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας ἂν βίον· ταῦτα δὲ πράξας ἃ οὗτός μου κατηγορεῖ, ἐ-
κέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἐμαυτὸν δ' εἰς κίνδυνον καθίστην· καί τοι πάντες αὖ ὁμολογήσοι τε
δίκαιόν τόρον εἶναι τοῖς μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις ἢ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα
ἡγεῖσθαι τοῦδε ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ μᾶλλον, ἢ τοῦδε ὧν μόνος οὗτος κατηγο-
ρεῖ· ἔπ τοίνυν ὦ βουλὴ ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε μαρτύρας παρέχων αὐτῷ προσῆλθον
λόγων ὅπ μοι πάντες εἰσὶν οἱ θεράποντες οὓς ἐκεκτήμην· ἐπειδὴ παρέλαβον ἂν χωρί-
ον, καὶ ἔτοιμος ἤμην εἴ τινα βόλοιθ παραδοῦναι βασανίζειν, ἡγούμενος, οὕτως ἂν ἔλε-
γχον ἰχυρότερον γενέσθαι, τῶν τούτου λόγων, καὶ τῶν δρῶν τῶν ἐμῶν· ὅθος ἐκ ἤθελε-
λον· οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ εἶναι· εἰ τοῦδε αὐτῶν μὴ
οἱ βασανιζόμενοι κατηγορῦσιν, δεῖ δόντες ὅπ ἀποθανοῦνται· τοῦδε δὲ τῶν δεσποτῶν οἷς
πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν ἔλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι, ἢ κατειπόντες
ἀπηλλάχθαι τῶ παρόντ' κακῶν· καὶ μὲν δὴ ὦ βόλε φανερὸν δίμαι εἰ πεῖν, ὅπ εἰ νικομάχου
ἐξαυτοῦ τοὺς τοὺς ἀνθρώπους, μὴ παρελίδοιν ἐδόκει ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι· ἐπειδὴ τοί-
νυν ἐμὸ παραδίδοντος, οὗτος παραλαβεῖν ἐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ πρὶ τούτου πῶ αὖ
πῶ γνώμην ἀνῶν· ἄλλος τὸ καὶ τὸ κινδύνα ἐκ ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος ἔπ ἐμὸ μὲν τ' εἰ ἔλε-
γον, οὐδὲν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὁμολόγουν ἃ οὗτος ἐβούλετο·
δεμιᾷ ζημίᾳ ἄοχος ἰωὼ· ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν, ἢ ἐμὲ παρα-
δοῦναι προσῆκεν· ἐτὼ τοίνυν εἰς τοῦτον προθυμίαν ἀφικόμην, ἡγούμενος μήτ' ἐμοῦ εἶναι
καὶ ἐκ βασάνων καὶ ἐκ μαρτύρων, καὶ ἐκ τεκμηρίων, ὑμῶν ἔπ τοῦ πράγματος τὰ νῦν δῆ

πυθέσθαι. ἀθυμεῖσθαι δὲ χρὴ ὦ βουλὴ πότερος χρὴ πιστεύειν μᾶλλον· οἷς πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν, ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε. καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον τοῦτο ἀκινδύνως ἐμβύθεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου κινδύνου τοιοῦτον ἐμὲ δρᾶν δρᾶσάσθαι· καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν τοῦ τῆς πόλεως βοηθεῖν, ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι. ἐτὸ μὲν ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὅτι νικόμαχος τῶν ἐχθρῶν πειθεῖς τῶν ἐμῶν, οὗτον ἂν ἀτιμα ἀτιμάζεται. οὐκ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδιέξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅπως γὰρ τοιοῦτοι εἰσὶν ἐπιτιμῶντες τοῖς ἀπορουμένοις τῶν κινδύνων, τοσούτῳ πάντες αὐτοὺς φεύγουσι. μάλιστα ἐτὸ δὲ ὦ βουλὴ ἐκ ἡξίουν, ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ με ἠτιάσατο, παρέχον ἐμαυτὸν ὅτι βούλεσθε χρῆσθαι, καὶ τοῦτο οὐνεκα τοῦ κινδύνου, οὐδενὶ ἐτὸ τῶ ἐχθρῶν διηλλάγην. οἱ ἐμὲ ἤδη καὶ κῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδέν. τοιούτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύειτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀλίκως καταστήσομαι· ἅπαις μὲν ὢν καὶ μόνος. δρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου. μητρὸς δὲ πάντων οὐδενοῦς. πατρὸς δὲ τοιούτης ἐτῶ αἰκίσας τεθνηκὼς αἰτίας. πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκώς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος· νόμου δ' ἐμαυτὸν καὶ οὐδημοκρατίας καὶ οὐ ὀλιγαρχίας παρεχόν. ἀλλὰ χῆ ὦ βουλὴ ταῦτα μὲν οὐθάδε οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν. ἀπέλιξα δ' ὑμῖν ὡς ἐκ οὖν σκοῦ οὐ τῷ χωρίῳ. καὶ μαρτύρασθαι παρεχόμην καὶ τεκμήρια, ἃ χρὴ μεμνημένους διαγιγνώσκειν τοῦτο τὸ πράγματος, καὶ ἀξιῶ ἢ ἄρα τούτου πυθέσθαι ὅτου οὕνεκα ἐξὸν ἐπαινοφόρω ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀτῶνα, καὶ μαρτύρα οὐδένα παρεχόμενος ἐκ τῶν λόγων, ξυνεῖ πιστὸς γενέσθαι. ἰδὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα ἀποδείξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας οὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἤθελον.

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ, ΚΑΙ ΚΟΛΟΓΩΝ.

ΓΙΤΗΔΕΙΟΥ μοι δοκῶ καιρὸν ἐληφέναι τοῦτο ὧν εἰπεῖν εὐβουλόμην πάλαι. πάρεστι μὲν γὰρ οἷς ἐπιγιγνώσκω. πάρεισι δ' ὧν ἀναντίον ἐπιθυμῶ, μεμψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐμέ. καί τοι πολλῶ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας οὓς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς ἀπεπιτηδείοις ἀπεπιτήδεοι δόξουσιν εἶναι. πῶς γὰρ ἀρχὴν οὐδ' ἀν' ἐπεχείρουν ἐβαμαρτάνειν εἰς ἐμέ, τοῖς δὲ, βουλόμην ἂν δόξαι μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ἢ τοῦ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερον. ἀναγκαῖον μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων, ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἀναντίον τ' ἐλπίδος καὶ κῶς πάσχω, καὶ τοὺς δικοῦντας εἶναι φίλους, ἀδικοῦντας δυείσκω. πρῶτον μὴ δῆ ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὲ δοκῶν οἷς ἐβαμαρτήκε, πρόφασιν ποιεῖσθαι τῆς ἁμαρτίας, εἰ πόθεν οὖν τὶς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ καὶ κῶς ἀκήκοεν, ἢ πέπονθεν. ἢ τις ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν, ὧν ἐτῶ τε δωρεὰς αὐ καὶ κῶς ἀπήγγελον· τὶ δὴ τά με καὶ κῶς τὰ μὲν, λέγειν, τὰ δὲ, ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε. καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλειν, οὓς πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν διαβάλλετε. καί τοι οὕτως εὐοχλεῖ, ὥστε πρὶ τοσεῖνος ἐποιήσασθαι δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ καὶ πεῖπεῖν, ᾧ δ' ἔλεγε· πάντα μὲν οὐκ αὐ εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην· οὐδ' αὖ ὑμῖν ἐπικαλῶν ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι, καὶ τὰ αὖ ἀπολύσιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς εἰ τοῦ ὑμῖν ταῦτα λέγοι μι πρὶ ἐμαυτοῦ· ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ, καταγελάστους ὑμᾶς αὐτοὺς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω. βίαν γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξενεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ πάντα ποιοῦντες, οὐκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ μα, καὶ τοτελοῦταῖον ἀκόντων ὑμῶν ἐλθοῦσαδε σωθεωρεῖν, καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ καὶ κολογεῖν. ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, εἴ τινες μὲν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὸν αὐτὸν λάθρα αὖθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε· φανερῶς δὲ φίλον σὸ μίζετε. χρῶ γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ καὶ κῶς λέγειν, ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερῶς ἀπει-

Dolorosũ dicere impossibile
non dicere

τόντα ὁμιλίαν· εἰ δὲ αἰσχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν τῶ ὑμῖν ξυνεῖναι. πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπεπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε· καὶ μὴν οὐδὲν οὕτως ἐβρίζεν ὁρῶσθαι αὖ εἰκότως ὑπὸ εἶδε τῶν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους θεωροῦντας ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' δρῆμον φίλων· οὐδ' αὖ πολυτοῦτας, ἐμὲ δὲ πενόμενον· οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπὸ δυδικοῦντας, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον· οὐδὲ τὰ μὴ ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα· θῆθεν αὖ οὖν εἰκότως ὑπόπτευον ἄχθεσθαί μοι σωθόντι, καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν οὓς ᾤεσθε ἀπαγγέλειν ἡμῖν· καὶ ταῦθα σόφισμα καλὸν εἶναι εἰ τοῦ ἐλθέτε πάντες ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατηγοροῦντες, ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὁμιλεῖτε· τοῦ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος, οὐδὲν αὖ πρὸ αἰνοῖτε πυνθανόμενοι· πρῶτον μὲν γὰρ εἰδόντες δρήσεσθε ἂν εἰπόντα μοι· πῶς γοῦ οὐκ ἦτε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον· ἔπειτα καὶ κῶς αὖ εἶκεν, εἰ ταῦτα τοῦ ὑμῶν σαυμι αὐτὸν, ἃ πρὸ ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐῶδ' τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ὑμῖν ἀπήγγελον, ἐφ' οἷς πρὸ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐμοὶ χαιρόμενος, ἀπήγγελε τοῖς ἐμοῖς αὐκακαίοις· ὑμεῖς δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε· καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, ἐλέγχειν αὖ ἐξήτουν· νῦν δὲ ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς πρότῶ ἢ ἐμοὶ, σημεῖα ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστὶν, ἐκεῖνα δὲ τούτων ἱκανά· πρῶτον μὲν ἅπαντα δ' ὑμῶν, πράξαντά με τοῦ τῆς θέσεως τῶ ἵ ἴσου· προσῆγε μαχόμενον καμνοντα τοῦ ἴσου αὐάγειν με βουλόμενον, διόλωρος οὗτος ἀποφρέπειν ἐπειρᾶτο· φάσκων οὐδὲν αὖ τιλέξειν τοῦ τῶν διδόντα μνῶν τοῦ κλέα· ἀλλ' ἀφιδώσειν τότε λέτων ταῦτά με τὰ ἂν θαύμαν τῶ ἴσου, κατέστη τελευτῶν αὐπίστικος· μετὰ τούτων λέτων, ὡς οὐ δίκαιόν με εἴη κῶ μισᾶσθαι τὸ ἀργύριον, καί τι γε ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν· εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων ἀδικοῦμεν μοι μηδὲν κῶ δίκαιον εἰπεῖν, ἢ που καλῶς σωέπραττον, καὶ ἐτῶ μὲν ὧμῶν φιλοσοφοῦντας αὐτοὺς τοῦ τῶ πράγματος, αὐτὶ λέγειν τὸν ἀναντίον λόγον. οἷ δ' ἄρα οὐκ αὐτέλεγον, ἀλλ' αὐτὸ πραττον, καὶ δὲ ὅτι αὐτὸ πραττον· ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδεῖν πολυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα παιρόντων τῶν διαιτητῶν δειζόμενοι, ὁ πολυκλῆς εἶπεν· ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δυνοίη· ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν ἄρα γε ταῦτα ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοισ. ὁ γοῦ αὐτὸς ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποφρέπειν φάσκοιτε· τοῦ δὲ πινασ' ἤδη κωλύσετε, καὶ ταῦτα τί, με δεῖ φανερῶ τοῦτον ἰβελέγχειν, ὅτι φθρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι κλειτοδίκου δεηθεὶς ἐκ λέγειν, οὐκ ἔτυχον· οὐ γὰρ δὴ παρῆν τοῦτοις, ἐπεὶ κοῦδος ἵ αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς οὕτω προθύμως· ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς αἰκαίους τολάσαθαι τοῦ τῶν· γνώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητοῦντας πρόφασιν· ἵνα θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε λέγειν καὶ κῶς θρασύμαχος ἵ ἐξεν λέγχεσθαι, τοῦ τῶν οὕτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ πάντων μᾶλλον διεπράττετο· μετὰ τοῦτον αὐτοκράτης ἐμοῦ παρόντος θρασυμάχῳ, ἔλεγεν οὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι· φάσκοντα καὶ κῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ τῶ· τὸν ἀπαγγέλλοντα δὲ εἶναι μενόφιλον· οὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐδὴ τὸν μενόφιλον ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· καὶ κεῖνος οὔτε ἀκοῦσαι πώποτε ἔφασκον, οὔτε ἀπαγῆλαι πρὸς οὐρυπτόλεμον· καὶ ὃ ταῦτα μόνον· ἀλλ' οὐδὲ διηλέχθαι πολλοῦ χρόνον. τοιαῦτα προφάσεις προφασιζόμενοι, τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ θρασυμάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροὶ, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκ λελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλθοῦ θεωρεῖτε ρόν με καὶ κῶ πάσας, κλέπτη δ' οὐδὲν· χρῶ μὲν οὖν τότε με γνώσκειν ὀφειλόμενόν με ταῦτα παθεῖν, ὅταν καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦ τῶ ὑμῶν αὐτῶν ἔλεγε καὶ κῶς· ἔπειτα καὶ πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε πάντες εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τάπι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην οὐδὲν δεῖν τί ἔπαθον· ᾧ μὴν γὰρ ἀπόθετος ὑμῖν εἶναι φίλος τῶ μηδὲν ἀκοῦσαι κακὸν δ' αὐτὸν ὧδε, διότι πρὸς ἐμὲ τοῦ ἄλλους ἐλέγετε, καὶ παρακατα θήκω ἔχων ὑμῶν παρ' ἑκάστου λόγους τοῦ νηρούς τῶ ἀλλήλων· ἐτῶ τοίνυν ἐκὼν ὑμῖν ὑβίσαμαι τ' φιλίας.

Diodorus
Pericles
Polycles
Chlitodicus
Thrasymachus
Autocrates
Cuxyptolemus
Menophilus
Polycles
ἐξεύρεσις

ἐπί τοι μὰ τοὺς θεοὺς, ἐκ οἷ δ' ὅτι ζημιωθήσομαι μὴ ξενῶν ὑμῖν. οὐδὲ γὰ ὠφελούμιν ξενών. πότερον γὰρ ὅταν ἢ τί μοι πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι ἂν δρῶντα, καὶ τοὺ μαρτυρήσοντας, καὶ ναὶ αὐτὰ μὲν τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐν λέγοντα, πειρᾶσθε κωλύειν. αὐτὰ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρτυρεῖν τὰ δίκαια, ἐῶσετε τοῖς ἐμοῖς αὐτοδίκοις ἐμαρτυρεῖτε ὡς δύνους ὄντες ἐμοὶ, τὰ βέλτιστα δρᾶτε τοῦδε ἐμοῦ. ἀλλὰ καὶ ναὶ ὑμεῖς με μόνον καὶ ἐλέγετε. ἐν μὲν οὖν ἐμὸν, οὐκ ἐμποδὼν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς πείσεσθε. ἐπειδὴ πρὸ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν, εἴα τῶν ξενόντων ἀεὶ καὶ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ἐπειδ' αὖ ἐγὼ μνήσω πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺ φρέπεσθε καὶ πεῖτα καὶ εἴα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπαχθήσεσθε. ἐν δὲ τελευταῖον, εἰς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν καὶ καὶ δρᾶ. κόρδανῶ δὲ τοῦτον, ὅ τι πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα καὶ κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι. τοὺ μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν, καὶ καὶ λέγετε καὶ ποιεῖτε. τῶν δὲ μὴ χρωμένων, οὐδένα πώποτε.

ΛΥΣΙΟΥ, ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

ΤΙ ποτε διανοηθέντες οἱ αὐτίδικοι, τοῦ μὲν πράγματος, παρημελήκασι. τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχείρησαν διαβάλλειν. πότερον ἀγνοοῦντες ὅτι τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν, ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται. ἡγούμενοι δὲ λήσειν, τοῦδε πανοῦς τελείω λόγον, ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦσι. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες, ἀλλὰ τοῦ πράγματος, τοὺ λόγους ποιοῦσι, σαφῶς ἐπίσταμαι. εἰ μὲν τοι ὑμᾶς οἷόν τε δ' δύνασθαι τοῦ διαβολῶν πειθέντας καταψηφεῖσθαί μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. ὥμην μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοῦδε τοῦ ἐγκλήματος, οὐ τοῦδε τοῦ τρόπου ἐν ἀτῶνά μοι προκεῖσθαι. διαβαλλόντων δέ με τῶν αὐτιδίκων, ἀπακαλῶν ὅτι πρὸ πάντων ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν τοῦδε τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω ἀφικόμενος πρότερον εἰς τὴν πόλιν, οὔπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκώς, κατελέγην στρατιώτης. αἰδούμενος δὲ τὸν πραχθὲν, ὑπετυπούμην οὐδέπω τοῦ μηδενὶ ὑγιὲς κατηλέχθαι. προελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ, ἐδήλωσα ὅτι ἐστρατευμένος εἴην. ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετείων. προσπλακιζόμενος δὲ, ἠναγκάζον μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενός τινι τῶν πολιτῶν, τὶ χρήσομαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπολοῖν. λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον κατ' Μικράδους πολύαινος οἰδημοίη. κἀμοὶ μὲν τὰ προειρημένα διήλεκτο τοῦδε τῇ φιλίᾳ τραπέζῃ. οἱ δὲ μετὰ κτησικλέους τοῦ ἄρχοντος ἀπαγγείλαντος τινὸς ὡς ἐτὶ λοιδορεῖται τοῦ νόμου ἀπατορδόντος, ἐὰν τις ἀρχὴν ἐν σωτηρίῳ λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβαλλόντες δὲ τὸ ἀργύριον, πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν. ὀβριούσης δὲ τῆς ἀρχῆς, γράψαντες εἰς λεύκωνα τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἷδε μὲν τάδε διεπράξαντο. οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖσδε διανοηθέντες, ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας, καὶ τὴν γραφὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ τὸ γεγενημένον, ἐν νοοῦντες οἷα πεπονθὼς ἴοι, τὸ μὲν πρῶτον ἐπειδὴν αὐτοὺς ἀφεῖναι, δι' δέσκοντες ὡς οὐκ ἐπεικὲς εἴη, τῶν πολιτῶν τινας δι' τοὺς ἐχθρὰς ἀναγράφεσθαι. ἀπορούντες δὲ μετὰ πεῖσιν αὐτοῦ, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑπεστάντες, ἄκυρον τὴν ζημίαν ἐκείναν. ὅτι μὲν οὖν ἀφέδην ἐκ τῶν ταμιῶν, ἐπίσταθε. προσήκειν δὲ ἡγούμενος καὶ δι' ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι τελείωσα καὶ νόμους, καὶ ἄλλα δικαιώσεις παραλήσομαι, καί μοι λάβε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ.

ΤΟΥ μὲν νόμου διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺ ἐν τῷ σωτηρίῳ λοιδορουντας, ζημιοῦν. ἀκηκόατε. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸν ἀρχεῖον, μαρτυρεῖν παρεχόμην. ἀδίκως δὲ ζημιωθεὶς, οὔτ' ὀφείλω. οὔτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸν σωτήριον, ὁ δὲ νόμος τοὺ ἐν τοῖς τελεμμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἠδικηκὼς μὲν ὀδὲν φαίνομαι. ἔχθρα δὲ αὖθις τούτου παρακόπτως ζημιωθεὶς, σωτέγνωσα,

δὲ καὶ

ἀπογραφῆς

ὑπετυπούμην

Callicrates

Polyaenus

Philius

Cteficles

Lenco

ἀναγράφεσθαι

διαρρήδην

ἀρχεῖον

δὲ καὶ αὐτοῖς φησιν ὡς ἠδικηκότες. οὔτε γὰρ δυθωῶς ὑπέρχον, ὅτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες, τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύριά κατέστησαν. εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν, οἷδε πρόσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' οὐ ὑμῖν πὼ ἐπιβουλὼ τοῦ παμιῶν ἀφέντων, εἰκότως αὐ τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἰσὶν. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, οὐνόμως ζημιωθεὶς, δικαίως αὐ ὤφειλον εἰ δ' ἔξεστι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, διδόασι δὲ αὐτοῖς τοῦδε ὧν αὐ διαχειρίζωσιν, εἴ τι ἠδικήκασι, τῆς προσηκούσης ἐφαλίας δίκης τεύξονται. ὧ μὲν τόπῳ παρεδόθην, καὶ ἐζημιώθην, ἐπίσασθε. δεῖ δ' ὑμᾶς, μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος πὼ αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔχθρας πὼ πρόφασιν εἰδῆσαι. σωκράτω γὰρ φίλος ἐγενόμην. πρότερον μὲν τῆς τούτων ἔχθρας. εἰδὼς δὲ περὶ πὼ τοῦδε λόγου γεγενημένου. γνώριμος δὲ γενόμενος δι' τῆς ἐκείνου δυναστείας, οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλον συνεργήσαι. ζῶντος μὲν τοῦ δι' πὼ αὐτάρκειαν καὶ δι' πὼ ἡλικίαν ἐχόλαζον. ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον, οὔτε λόγω, οὔτε δρῶν ἔβλαψα οὐδενὰ τῶν κατηγορούντων. ἔχω δὲ καὶ ποιοῦντα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελούμιν αὐ πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν αὐτιδίκων, ἢ καὶ καὶ πάχρι μὲν πὼ οὖν ὀργὴν δι' τὰ προειρημένα σωεστήσαν. προφάσεως οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὀμόσαντες μὲν οὖν τοὺς ἀστρατεύτους κατὰ λέξειν παρέβησαν τοὺς ὅρκους. πρὸ θεῶν δὲ τὸν πολῖθος βουλοῦσι τοῦδε τοῦ σώματος. ζημιώσαντες μὲν ὡς πὼ αρχὴν λοιδορεῖν τα. κατολιτορήσαντες δὲ τοῦ δικαίου, βιαζόμενοι ἐλάπτειν δι' ἅπαντος τοῦ λόγου πᾶν ἔπραξαν μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν. πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσειν. οἷ τινος οὐδὲ τόρον τούτων ὑπάρχοντες, πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. ἀλλὰ γὰ εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ἡμετέρου πολῖθους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν. ἀλλ' οὕτως ἐλιτόρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογήσασθαι μὲν τοῦδε τῶν πεπραγμένων, οὐδ' ἐπεχείρησαν. ἐν δὲ τελευταῖον, νομίζοντες οὐκ ἱκανῶς μετεπεμφῆσθαι, ἐν πόρρω ἐκ τῆς πόλεως δι' ἠλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως, ἐπικρύψαντες πὼ ἀδικίαν τοῦδε οὐδενὸς ἐφροντίσαν τε. παραγαγόντες δὲ πάλιν τοῦδε τῶν αὐτοῦ ἠδικηκότα με, οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι, καὶ λοιδοροῦσι. τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν, οὐ προσηκούσα διαβολὰς ἐπιφέροντες. τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις τὰς οἰκείας καὶ σωθείς. οἷδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦσι με τῇ δίκῃ ἁλῶναι. ὑμεῖς δὲ μήτε τοῖς τούτοῦ διαβολαῖς ἐπαρθέντες, ἐμὲ καταψηφίσασθε, μήτε τοὺς βέλτιστον καὶ δικαίως βουλευσαμένους, ἀκύρους κατασήσητε, οἷδε μὲν τ' ἅπαντα, καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κατὰ τὸν εἰκὸς ἔπραξαν. ἠδικηκότες μὲν τ' οὐδὲν φαίνονται. λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτοῦ μὲν δὴ ἀδικόντων μεζίως αὐ ἠναγκάζον. ἡγούμενος τε τάχθαι τοὺς μὴ ἐχθρὸς, κακῶς ποιεῖν, βοὺς δὲ φίλους οὐ, παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου τυχεῖν, πολὺ αὐ μᾶλλον λυπηθεῖν. δι' ἔχθραν μὲν τ' οὐ δόξω κακῶς πεπονθέναι. δι' κακίαν δὲ τ' πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν τοῦδε τ' ἀντιγραφῆς ἀγωνίζομαι. ὁρῶ δ', τοῦδε πολιτείας. τυχὼν μὲν τ' δικαίων, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ, μένειν με αὐ τῇ πόλει. πραθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀθυμοῦμαι αὐ. τινὶ τ' ἐπαρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με χρὴ διανοηθέντα. εἰδότα μὲν τῶν αὐτιδίκων πὼ προθυμίαν. ἀπορῶ τα δ' ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων τινὸς τυχεῖν. περὶ πολέσου οὖν ποιησάμενοι, ἐν δίκαιον καὶ σύνθυμηθέντες, ὅτι καὶ τοῦδε τῶν περιφανῶν ἀδικημάτ', συνόμνυμν φείσεσθε τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας, δι' τοὺς ἐχθρὰς, μὴ περιδόντε ἀδίκως τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι περιπεσόντας.

ΛΥΣΙΟΥ, ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΣ.

ΜΑρτύρων μὲν, οὐκ ἀπορεῖαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ ὦ ἄνδρες δικασταί. πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικάζοντας τῶν τότε παρόντων, ὅτε λυσίθεος θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀφοβεβλημότα. οὐκ ὀβὸν αὐτῷ δημηγορεῖν. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἀτῶνι, ἐν πατέρα μ' ἔφασκον ἀπεκτονέναι ἐν ἐμαυτοῦ. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐν ἐαυτοῦ ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην αὐ εἶχον αὐτῷ τ' εἰρημένων. φαῦλον

Lysitheus

Theomnestus

ἀποῤῥήτων

ἐξῆλθον αὐτῶ

ἐξείρετον. i. licitum

ἀποῤῥήτων

De nominibus nó esse pugnandũ sed de rebus quarum causa nomina inuenta sũt

Pantaleó

διωμοσίας

τὴν εἰς τὸν ἀνδροφόνον ἐξουσίαν ἐκ τῶν νόμων ἐξαιρεῖ καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κτείνοντος τὸν κλέπτοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ τε νόμῳ ἐξεῖναι τὸν κλέπτοντα κτείνειν καὶ τῷ δικαστῇ τὸν ἀποκτείνοντα τὸν κλέπτοντα ἀπολύειν. ἐν τῇ τοῦ Δρακοντείου νόμου ἐξηγήσει ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τῶν ἀρχαιολογιῶν ἐν τῷ τρίτ

ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε. ταῦτα ἐμοῦ μαρτυρήσαντος πλὴν αὐτὴν μαρτυρίαν διόνυσίῳ. ὑμεῖς δ' οἶσθα μεῖδε ὦ ἀνδρες δικασταὶ, ὅτι ὁ νομοθέτης, οὐδὲ μιᾷ ὀργῇ συγγνώμην διδῶσιν, ἀλλὰ ζημιοῦν ἢν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὡς ὄντ' ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δὶς ἤδη τοῦτο μεμαρτύρηκα. οὐ γὰρ πω ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὴ ἰδίωτας τιμωρεῖσθε. τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι, συγγνώμην ἔχετε. τὰ μὲν οὖν τούτων, οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι θεομνήστου. σκοπεῖν μόνον ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀτὴν μοι. νῦν γὰρ δίωκω κατηγορεῖν. τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ, φόνου φεύγω τὸν πατρός. ὃς μόνος ἐπειδὴ τάχιστα ἐδυνάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς τριάκοντα οὐ αἱρεῖσθε πάντα. ὧν μεμνημένοι, καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε. καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς ὀμωμόκατε.

multo fre hec ut ba in pe tioni tione

Areopagite triginta erant

ἐπεξῆλθον

ΛΥΣΙΟΥ, κατὰ Θεομνήστου. β'.

ὅτι μὲν ἢν πατρὸς ἀπέφασκον ἀπεκτονέναι, πολλοὶ σωφρονοῦσιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι. ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα, ἔτι γὰρ ἔστι μοι δύο καὶ δέκατος. ἐξ οὗ δ' ἡμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν ἔτος. φανόμαι οὖν σωφρονέστερος ὤν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπεθνήσκεν. ὥστ' οὐδ' ὅτι ὀλιγαρχίαν ἐῶν ἤδειν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν, ἀργός τις ἐῶν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων οὕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν, ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. ἴσως δ' ἐρεῖ ὡς ἔκ ἐστι τῶν ἀπορρήτων, ἐάν τις δεῖ ἢν πατέρα ἀπεκτονέναι. ἢν γὰρ νόμον, οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ τοῦτο τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τοῦτο τῆς τῶν ἔργων διανοίας. καὶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ὁποῖοι ἀπεκτείνασι τινας, οὗ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσι. καὶ ὅσοι ἀνδροφόνοι τινες, καὶ ἀπεκτείνασι τοῦτο. νῦν γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα πλὴν αὐτὴν δυνάμιν ἔχει. ἀλλὰ τοῦτο φανερὸν ἐστιν, ὅτι πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δή που ἐὰν μέν τις παιδολοίαν ἢ μητραλοίαν κατέκτεινε, ὑγιὴς ἀνὴρ ἔστιν. ἐὰν δέ τις πατὴρ τεκοῦσαν ἢ ἢν φυτεύσαντα τύχοι, ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις εἴπῃ ῥίψαντα, ἀθῷος ἔσται. ἢν γὰρ νόμον ἐάν τις εἴπῃ πλὴν ἀπόδε ἀποβεβληκέναι, ζῆν μίαν τάξιν. ἀλλ' οὐκ ἂν τις ῥίψαι φῇ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν ἐν τῶν ἑνδεκα γενόμενος, ἔκ ἀπεδέχετο τὰ ἀπαγόμενον. ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ ἢν χιτωνίσκον, εἰμὴ λῶ ποδύτην ὠνόμαζον. εἰμή τις παῖ δ' ἐξῆγεν ὡς ἀνδραποδιστήν. ἐν αὐτὸς μὲν ἐδικάζετο κατηγορεῖν τῷ εἰπόντι ῥίψαι πλὴν ἀπόδε. καί τοι οὐ τῷ νόμῳ γεγράπται. ἀλλ' ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. πῶς ἂν οὐ δεινόν. ἐὰν μή τις γε εἴπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβάνῃ, οὕτως ὡς πρὸ ἐτῶν νεῶν, ἢ τι μωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δ' αὐτὸς εἴπῃς οὐκ ἄξιον δοῦναι δίκην. βοηθήσατε οὖν μοι σκοπούμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν ἢν πατρὸς ἀπεκτονέναι, ἢ πλὴν ἀπόδε ῥίψαι. ἐγὼ οὖν δεξαίμην πάσας ἀποβεβληκέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. καί γε εἶδον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε. αὐτὸς δ' ἔσωσα πλὴν ἀπόδε. ὥστε δεῖ τὶ οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ. τίνος ἐγκλήματος μοι ὄντος. πότερον, ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα σώσαντι, δικάζομαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος διέσπαρται κατὰ πλὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσήκοντα ἐλεῖτε. μὴδ' ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους, συγγνώμην ἔχετε. καὶ ταῦτα εἰς αὔριον, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγηκε, πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν κεκινδυνεύκε. καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ἔσω χείρεος γέγονεν, οὔθ' ὑμῖν οὔθ' ὧν ἔφλον. ἐβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὤν, ὑπὸ ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. πλὴν ὑμετέραν εὔνοιαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου αἰσχρότερον ἀκούσειεν, εἰ τεθνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνῃρῆσθαι. οὐ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα, πρὸς τοῖς ὑμετέροις ὁρῶσι αἰκεῖται. τὰ δὲ τούτων κακίας, πρὸς τοῖς τῶν

τῶν πολεμίων. ἐρεῖ δέ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ' οἶσθα μεῖδε ὅτι ὁ νομοθέτης οὐδὲ μίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιεῖ ἢν λέγοντα. ἐὰν μὴ ἀποδείκνυῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δὶς τοῦτο τούτου μεμαρτύρηκα. οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὴ ἰδίωτας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε. δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νῦν γὰρ δίωκω μὴ κατηγορεῖν. τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ, φόνου φεύγω τοῦ πατρός. οὗ μείζων ἀτὴν, οὐκ ἂν γένοιτό μοι. ὃς μόνος δυνηθεὶς τοῖς τριάκοντ' ἐπεξῆλθον οὐ αἱρεῖσθε πάντα. βοηθήσατ' οὖν, κἀκείνῳ κἀμοί.

ΛΥΣΙΟΥ. κατὰ δρασθένους, τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε λυσίας.

Sed necesse uel accusatore dicendo de fuere uel tempus deesse

Cephalus Pericls

Cephalus lysie pater

ΟΥΚ ἀξιῶ δικαστά μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι ὦ ἀνδρες δικασταὶ τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ πιστεύσασθαι λέγοντι. διαφέρει τὰ αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος εἴργασται, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον λεπτότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτ' ἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι. ἀλλ' ἀνάγκη ἢ ἢν κατήγορον ἀπειπεῖν, ἢ ἢν χρόνον ἐπιλιπεῖν. τοιοῦτον δέ μοι δοκοῦμεν πεισθεῖσθαι, ἢ ὦ τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔλειπλὴν ἔχθραν τοὺς κατηγορουντας ἐπιλέξαι, ἢ τις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας. νῦν δὲ παρὰ τῶν φεύγοντων χρὴ πυνθάνεσθαι. ἢ τις ἢ αὐτοῖς πρὸς πλὴν πόλιν ἔχθρα, αὐθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἁμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας κρὴ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας οὔσης τοῦ ἰδίου, ἢ τοῦ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ ἀνδρες δικασταὶ, οὔτ' ἐμαυτοῦ πώ ποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας, νῦν μιάσμασι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τοῦ κατηγορεῖν. ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην. μὴ δεῖ πλὴν ἀπειρίαν, ἀναξίως κρὴ ἀδικουμένους ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κρὴ ἐμαυτοῦ πλὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς δεῖ ἀρχῆς ὡς ἂν δικαίωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. οὗμος πατὴρ κέφαλος, ἐπειδὴ μὲν τοῦ περικλέους, εἰς ταύτην πλὴν γῆν ἀφικέσθη. ἔτη δὲ τριάκοντα ὤκησε. κρὴ οὐδενὶ πώ ποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδίκασάμεθα, οὔτε ἐφύγομεν. ἀλλ' οὔπω ὠκοῦμεν δημοκρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἁμαρτάνειν, μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα φυγοὶ μὲν αὐ συνεφάνησ ὄντες εἰς πλὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τοῦ ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι πλὴν πόλιν κρὴ τοὺς λοιπούς πολίτας, ἐπὶ ἀρετῇ κρὴ δικαιοσύνῃ πολιτεύσ. κρὴ διαῦτα λέγοντες, οὐ κοῦτα ποιεῖν ἐπόλμων. ὡς ἐγὼ τοῦ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν, κρὴ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀναμνῆσαι πειράσομαι. θέογνις γὰρ κρὴ πείσων ἔλεγον οὐ τοῖς τριάκοντα τοῦ τῶν μετοίκων ὡς εἰσί τινοῦ, τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι. καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τι μωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, ᾧ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι. πάντας ὑπὸ πλὴν μὲν πόλιν γενέσθαι πλὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. κρὴ τοὺς ἀκούοντας, οὐ χαλεπῶς ἔπειθον. ἀποκτινύναι μὲν τὰ ἀνθρώπους, τοῦ δ' ἀλινὸς κρῶν. λαμβάνειν δὲ χρήματα, τῶν πολλοῦ ἐποιοῦν. ἔδοξεν δὴ αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν. τούτ δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία. ὡς οὐ χρημάτων οὕνεκα τοῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέρουσα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται. ὡς πρὸ τι τῶν ἄλλων βελτίστως πεποιηκότες. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας, ἐβάδιζον. καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑστῶντα κατέλαβον οὓς ἐξελάσαντες, πείσωνί με παραδιδόασιν. οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ βραστήριον ἐλθόντες, τὸ αὐθράτρυδε ἐπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ πείσωνα μὲν ἠρώτων, εἰ βούλοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών. ὁ δ' ἔφασκεν εἰ πολλὰ εἴη. εἶδον δὴ ὅτι πάλαντον ἀργυρίου, ἕτοιμος εἴην δοῦναι. ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστάμην μὴ δὴ, ὅτι ὅτε θεὸς ὅτε αὐτὸς νομίζῃ. ὅμως δ' ἐκ τοῦ πρόνοῦ ἐδόκει μοι αὐχμαλώτα λαβὼν τὴν πίστιν πρὸ αὐτοῦ λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν, ἐξέλειαν ἑαυτῷ κρὴ τοῖς παῖσιν ἐπρώμενος, λαβὼν τὸ πάλαντόν με σώσαν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, πλὴν κεβαὸν ἀνοίγνυμι. γείσωνα δ' ἀναθέμενος εἰσέρχομαι, κρὴ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, κατλεῖ τοῦ

Theognis Pison

Duo ex triginta tyrannis

Triginta tyranni duos pauperes comprehenderunt apologia futurosque prehensionis diuitiis

ἀνοίγνυμι

Cyzicem
Carici
Hummi
Metobius
Nesiotides
Dammippo
Archeneos
Polemarchos
ἐγκτῆσας. st. ἐγκτῆσας

ὑπηρετῶν δύο. καὶ τὰ οἰκία τῇ κεβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ὅσον ὁμολογεῖς ἔχειν ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τεία τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τεσσαρακόσιους κυζικηνοὺς, καὶ ἑκατὸν καρικοὺς, καὶ φιάλας ἀργυρίου τέσσαρας, ἐδέομαι αὐτοῦ ἐφοδία μοι δοῦναι· δι' ἃ γὰρ πάσχειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω. ἐξιοῦσι δέ μοι καὶ πείσωνι, ἐπιτυγχάνει μικόβιός τε καὶ μνησιθείδης ἐκ τοῦ δρασκηείου ἀπόντες· καὶ κατα λαμβάνουσι πρὸς αὐτὰς ταῖς θύραις, καὶ δρωτῶσιν ὅπη βαδίζοιμεν· οἱ δ' ἔφασκον εἰς τὰ τῶ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ· ἵνα καὶ τὰ οἰκείνη τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκείνον μὲν οὖν ἐκέλευον βαδίζειν. ἐμὲ δὲ μετ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς δαμνίππου. πείσων δὲ προσελθὼν σιγᾷ με παρεκελεύετο καὶ θαρρεῖν, ὡς ἥξων ἐκεῖσε· κατα λαμβάνομεν δὲ αὐτόθι δεδεμένους ἑτέρους φυλάττοντα. ὦ παρανόητε ἐμὲ, πάλιν ὦ χρόνε· οἰ τοιούτῳ δ' ὄντι μοι, κινδυνεύειν ἐδόκει ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη· καλέσας δὲ δάμνιππον, λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε· ἐπὶ τὴν ἐρημίαν μόνοι τυγχάνεις ὤν, ἥκω δ' εἰς τὴν οἰκίαν· ἀδικῶ δ' οὐδὲν· χρημάτων δ' οἵνεκα ἀπόλλυμαι· σὺ δὲ ταῦτα πάσχοντί μοι, πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν, εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν· ὃ δ' ὑπέσχετο ποιήσειν· ἐδόκει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς δεδεμένους μνησθῆναι· ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις αἰτοίη αὐτὸν, εἰ τὸν ἐκείνου δεδεμένον δεδεμένου δεδεμένοις, ἐμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδειν ὅτι ἀμφίθυρος εἴη, ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι· οἶθα μὲν οὖν μόνος, ὅτι ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι· ἐὰν δὲ ληφθῶ, ἡγούμην μὲν εἰ δεδεμένος εἴη πεπεισμένος τοῦ δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἧττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι· ταῦτα διανοηθεὶς, ἔφυγον ἐκείνων τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τῶν φυλακῶν ποιουμένων· τειῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαν ἀνεῳγμένην ἐτύχον· ἀφικόμενος δὲ εἰς ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου, ἐκείνου πέμπει εἰς ἄστυ πευσόμενον τοῦδε τοῦ ἀδελφοῦ, ἥκων δὲ ἔλεγεν· ὅτι δρασταθένης αὐτὸν εἰς τὴν ὁλῷ λαβὼν, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι· καὶ ἐπὶ τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέδυσα μεγάρα δε. πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τεσσαράκοντα ἐπ' ἐκείνον εἰθισμένον παράγγελμα πίνειν κώνειον πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν τινα ἔμελλον ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κεῖσθαι· καὶ ἀπολογήσασθαι, καὶ ἐπειδὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεὼς, τειῶν ἡμῖν οἰκείων οὐσῶν, οὐδὲ μιᾶς ἔᾶσαν ἐξελθεῖν· ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι, προὔθεντο αὐτόν· καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων, αἱ γυναῖκες οὐδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν, ἱμάτιον· ὁ δὲ, προσκεφάλαιον· ὅδε, ὅτι ἕκαστος ἐτύχεν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν· καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακόσιοι ἀπλοῦν τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐξοῦτον, χαλκὸν δὲ κόσμον καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδέπω ποτε ὤνον κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν, εἰς τοσαύτην ἀσελγείαν καὶ ἀκρασίαν ἀφίκοντο, καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόλειξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἑλικτῆρας οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν ὅτε τὸν πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, μικόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξέλετο· καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἔλεον παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς δεῖ τὰ χρήματα ἐξημαρτάνον, ὡς πρὸ γ' αὖ ἑτέροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες· οὐ τούτου ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χρηστὰς χρηστήσαντας, πολλὰς δ' εἰς φορὰς ἀνεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας· καὶ πᾶν τὸ προσαπτόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδενὶ κεκτημένους· πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους, τοιούτων ἠξίωσαν· οὐκ ὁμοίως μετοικοῦντας, ὡς πρὸ αὐτοὶ ἐπολιτεύον· οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν· πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφους ἐποίησαν· πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι, ἐκώλυσαν· καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥστ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι· καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσὶν· ἐγὼ δ' ἐβουλόμην αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν·

μετὴν δ' αὖ καὶ ἐμοὶ, τοῦτο τεῖα θοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος· νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς διαφορὰ ὑπάρχει, οὔτε πρὸς ἐμὲ· ἐν ἀδελφὸν γὰρ μόνος περὶ πρότερον εἶπον, δρασταθένης ἀπέκτεινεν οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος, οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἁμαρτάνοντα· ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ὑπηρετῶν· ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι δεῖσθαι ὦ ἄνδρες δικασταί· διαφορὰν γὰρ γνώμην ἔχω· ὃ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἑτέρου τοῦδε τοῦτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω· ὧδε δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ὅσον καὶ ἀσεβές· ἀνάβηθι δεῦρο μοι καὶ ἀπόκειναι ἔτι αὖσε δρωτῶ· ἐπήγαγες πολέμαρχον ἢ οὔ; Τὰ τῶν ἀρχόντων προστάχθεντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἠ θαι δ' οὐ τῷ βουλευτηρίῳ ὅτε οἱ λόγοι ἐγένοντο τοῦδε ἡμῶν; Ἦν πότερον σωκράτεις τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι, ἢ αὐτέλεγες; Αὐτέλεγον· Ἵνα ἀποθανῶμεν; Ἵνα μὴ ἀποθανῆτε. Ἠ γούμενος ἡμᾶς ἄδικα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἄδικα. Εἶτ' ὦ κρατιστοτάτε πάντων, αὐτέλεγες μὲν ἵνα σώσειας, σωκελάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνῃς; καὶ ὅτε μὲν ἐν πολῆθος ὧν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, αὐτιλέγειν φῆς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἐπειδὴ δὲ ὧδε σοὶ μόνῳ ἐγένετο, καὶ σῶσαι πολέμαρχον μὴ μὴ, εἰς ἐν δεσμωτήριον ἀπήγαγες; Εἶθ' ὅτι μὲν ὡς φῆς αὐτειπὼν, οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χαριεὶς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τοῦτο σὺ δοῦναι δίκην; μὴ μὲν οὐδὲ εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, εἰ πρὸς ἀληθῆ λέγει, φάσκων αὐτειπεῖν ὡς αὐτῷ ἐπάχθη· οὐ γὰρ δή που σὺ τοῖς μεταίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον· εἴπερ τὰ τῷ πίστιν εἰκὸς ἦν προσαχθῆναι, ἢ ὅστις αὐτειπών γε ἐτύγχανον, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος· τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ ἐν αὐτειπόν τα· οἷς ἐκεῖνοι ἐβουλεύοντο πραχθῆναι; ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀθηναίοις, ἱκανή μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων εἰς τοὺς τεσσαράκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τεσσαράκοντα αὖ εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέχεσθαι εἰ μὲν γάρ τις σὺ τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀθρόους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ παρ' αὐτοῦ ποτε καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐθέσαι τοῖς τεσσαράκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τεσσαράκοντα προστάχθεντα ἐποίουν, καὶ μηδὲν δὴ οὐκ σὺ τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' σὺ τῇ ὁλῷ σώζοντα αὐτὸν· καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα· ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν· ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζήτησιν ποιοῦμεν, ἢ ὑμῶν, ἢ τῶν ὑμετέρων τινός· καί τοι εἰ χρὴ τοῦτοις δεῖ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, ἑτέρους ἀπωλέσασι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις αὖ δικαιότερον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἐλθεῖν, καὶ κατα λαβοῦσιν δεῖ αἰρεῖσθαι γενέσθαι· τῷ δὲ δρασταθένει δεῖ ἦν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἀπήντησεν ἔπει τα ὅτι οὐκ οἶδεν· ταῦτα γὰρ οὔτε ἔλεγχον, οὔτε βάσανον εἶχε· ὥστε μὴ δ' ἐκεῖνο τῶν ἐχθρῶν βουλομένων, οἷόν τε εἶναι δεῖ ἐλεγχθῆναι· χρῆν δέ σε ὦ δρασταθένεθ' εἴπερ ἦθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μνημονεύειν γενέσθαι ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν· νῦν δέ σου τὰ δρῶμα φανερὰ γεγένηται οὐχ ὡς ἀνωμένου, ἀλλ' ὡς ἡδομένου τοῖς γιγνομένοις· ὥστε τοῦδε ἐκ τῶν δρῶν χρὴ μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν· ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μαρτυρεῖ τοῦδε αὐτῶν οὐκ ὄντε παρακέσθαι· οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν παρεῖναι οὐκ ἔξεστι, ἀλλ' οὐδὲ παρεῖναι τοῖς εἶναι· ὥστε ἐκεῖ τούτοις δεῖ πάντα τὰ καλὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν, πάντα τὰγαθὰ τοῦδε αὐτῶν λέγειν· δεῖν μέν τοι οὐ φθόνῳ, ἀλλ' ὁμολογῶ σοι εἰ βούλει αὐτειπεῖν φάσκων, ἀπέκτεινας πολέμαρχον; φόβε δὴ τὶ αὖ εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ, ἢ καὶ ὑμεῖς ἀπεψηφίσαθε; δεῖ γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ δρασταθένην δυνῶν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν αὐτόν· ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν· οὗτος δὲ ὁμολογήσειν ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε φανεῖαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν τοῦδε αὐτοῦ πεποίηκε· καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν, καὶ τῶν ξένων ἥκουσι· εἰσόμενοι τίνα γνώμην τοῦδε τούτων ἕξετε· ὧν οἱ μὲν,

ἡμέτεροι ὄντες πολῖται, μαθόντες ἀπίασιν, ὅτι ἢ δίκην δώσουσιν, ὧν αὖ ἐξαμαρτάνουσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται. δυστυχήσαντες δ', ἃ ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν. ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, ἔσονται πότερον ἀδίκως τοὺς τριακόντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες λαβόντες ἀφήσουσιν, ἢ που σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιδρόμους τοῦδ' ὑμῶν τηρουμένους. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τοὺς μὲν στρατηγοῦσ' οἱ νῦν κωμωδοποιοῦντες, ὅτε δὲ χειμῶνα οὐκ οἴονται ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνθελέσθαι θανάτῳ ἐζημιώσατε· ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ, παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν. τούτους δὲ οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθόσον ἐδυνάσαντο, ἐποίησαν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκείνους πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκήρους ἀποκτεννύναι. οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας ἀφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι.

Ἐγὼ δίκαιον ὦ ἄνδρες δικαστὰ ἡγοῦμαι κατηγορημένα μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· ταῦτα γὰρ ἐξ ἁπάντων δίκην δώσομεν παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ οὐδὲ τοῦ κοινοῦ τῶν πεπραγμένων, δίς ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύνανται αὖ.

Nihil de causa dicere sed se ipsos extollere cõmemorantes sua m. temp. benefi

Οὐ γὰρ δὴ οὐ δεῖ αὐτοῖς προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ οἱ τῇδε τῇ πόλει εἰθισμένοι ἐστίν. πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, τοῦδε δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες, οἵοι τ' ἐξαπατῶσιν, ὑμᾶς ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τεταραχήσαντες, πόλεις πολεμίας οὔσας, φίλας ἐποίησαν· ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν ἀποδεῖξαι ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅσου τοσούτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν, ἢ πόλιν ἥν τινα βιαίως τὴν προσκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων ἐσκύλευσαν ὅσα περ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη βιαίως εἷλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν· οἱ τινες καὶ τὰ τοῦδε τὴν ἀτυχίαν καθεῖλον καὶ ὑμῖν ἐδούλωσαν. ὅτι οὐδὲ τὴν πειραιᾶ λακεδαιμονίων προσαπόντων τοῦδε εἷλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν, οὕτω βεβαιοτέραν σύμμαχον εἶναι. πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων τοῦδε αὐτῶν. πολλοῦ ὅταν σκοπῶμαι, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστιν, αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ δρᾶν καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πολιτῇ τὰ ἀναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ τοῦδε τῶν τριακοσίων σὺν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν κατεστάσ, ἔφυγον ἐξ Ἑλευσῖνος τειχήρης κατὰ λιπὼν τὴν ναῦν μετὰ Ἀσκληπιάδου καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν· ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τἀναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπραττον, καὶ τούτων μαρτυρασ' ὑμῖν παρέξομαι.

Quadringentorũ Oligarchia

Iatroclẽs

Μαρτυρεῖ. τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτὸ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν τοῦδε τῶν καλουμένων ἑτέρων· σωκατωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν ἀρχοντες δὲ τῶν σωφρονούντων ἀναντία τῷ ἡμετέρῳ πολιτεύματι πράττοντες, ὧν ὁ Κριτίας δὲ καὶ κριτίας ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλαρχοῦντες τοὺς φυλακὰς κατέστησαν καὶ ὅτι δεῖ χειροτονεῖσθαι καὶ οὓς τινας χρὴ ἀρχειν παρήγγελλον, μὴ εἴτι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι ἦσαν, οὔπως οὐχ τοῦδε τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν τῶν τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε ὅπως μήτ' ἀγαθὸν μηδὲν φανεῖσθε, πολλῶν τε ἀνδρῶν ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίστουν, ὅτι ἄλλως μὲν οὐκ οἶοί τε ἔσονται περιγενέσθαι. κακῶς δὲ πράττοντες, δικαίως ἡγοῦμαι τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, τοῦδε τ' μελλόντων οὐκ ἀθυμεῖσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μαρτυρασ' ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας (οὐ γὰρ ἂν δυνάμην) ἀλλὰ τοὺς αὐτὸ τοῦ δρᾶτοαθένους ἀκηκοότας. καί τοι εἰ ἐσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, σφόδρα ἂν ἐκόλαζον, καὶ τοὺς ὅρκους εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν τοῦδε μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πι-

Stratocles

Critias

Crato sthenes

Critias

στοὺς ἀνόμιζον. τοῦδε δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς, ἐκλίως παρέβαινον· πρὸς μὲν οὖν τούτους, τοσαῦτα λέγω· τοὺς δὲ μαρτυράσ μοι καλεῖ, καὶ ὑμεῖς ἀκούετε.

Μαρτυρεῖ. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε· ὁ δὲ τελευταῖος εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχον, ἄλλων δὲ πολλῶν· καί τοι εἰ πρὸς τοῦ αὐτοῦ ἀγαθὸς, ἐξῆν αὐτῷ τοῦ μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι τοῦδε τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν, καὶ βάτραχος, καὶ αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τὰ λήθη τοῦ τῶν τριάκοντα πολαθέντα εἰσαγγέλουσι συγκείμενα ἐν τῇ τῶν πυλιτῶν βλάβῃ. Batrach) Aeschylidẽ εἰσαγγελιῶν

Καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πολίτῃ, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, ὧν οὐχ οἵοντ' ἐστὶ μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει· ὁπόσοι δ' δύνοι φασιν εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦθα ἔλεξαν, αὐτί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες, καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἀποφεύγοντες. Ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν ὅ, τι ἐδεδοίκει (καὶ ὑμῶν τοῖς τοιοῖς κακὸν ἔσται) ὅπως τί μὴ φανήσεται ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιούμενος, εἰδεμὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἔσται· ὅτι ἐκείνα τε αὐτοὶ ὧ ἤρεσκε καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο, ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν· χρὴν δ' αὐτὸν τοῦδε τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἠδίκηκεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθρούς, φίλους, ὡς ἀμφότερα ταῦτα ἐπὶ πολλοῖς τεκμηρίοις παρασήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένας· ὁ πότερόί μοι ταῦτα πράξουσι, καὶ τῆς πόλεως ἀρξουσι· καὶ γὰρ τοῦδε τῶν ἀδικουμένων, ἐστασίαζον· ποῦ κάλλιον αὖ τῷ αὐτοῖ ἀρχοντι, ἢ θρασυβούλῳ φυλῇ καταιλιφότες, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ σωφροσύνην. ὅδ' αὐτὸ τὸ ἐπαγγέλλεσθαί τι, ἢ πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπιφυλῇ, ἐλθὼν μετὰ τῶν σωφρόντων εἰς σαλαμῖνα καὶ ἐλθυσίνα δὲ, τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπηγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων, θάνατον κατεψηφίσαντο· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν πειραιᾶ ἦλθομεν, καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν καὶ τοῦδε τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφότεροι ἔδοξαν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ πειραιέως κρείττους ὄντες, ἐίασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον· πολλῷ φρείδωνος καὶ θρασυδαίους· ἀρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἵλοντο· ἡνύμενοι δικαίως αὖ τοῦδε τῶν αὐτῶν τούς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν πειραιεῖ φιλεῖσθαι. Phido Crato sthenẽ

Trigintatyranni ex athenis pulsi praeter Cratosthenẽ & phidonẽ

τοῦτον τοίνυν φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ ἱππόκλης, καὶ ἐπιχάρης ὁ λαμπρὸς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι χαρικλεῖ καὶ κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω τάσιν καὶ πόλεμον ἐνδὶ τοὺς ἐν πειραιεῖ ἢ τοῖς ἄστεος ἐποίησαν. οἱ δὲ φανερῶς ἐπελείξαντο, ὅτι ἐκ ὑπὲρ τῶν ἐν πειραιεῖ, οὐδ' ὑπὸ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐτασίαζον. οὐδ' οἱ τεθνεότες αὐτῶν ἐλύπουν· οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ μείζον δυνάμενοι, καὶ θᾶσσον πλουτοῦντες· λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν· τοῖς τε τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεποιηκόσι, καὶ οἱ τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν· ὅτι εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφυγον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ δι' ἑτέρων δρῶντων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων· ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι ὅτι φείδων αἱρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν· τῶν αὐτῶν δρῶν δρασυδαίου μετεῖχε, καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ, οὐ μὴ κρείττου αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακὸς ποιεῖν, ἔφυμος ἦν· ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν, οὐκ ἠθέλησεν, ἀποδοῦναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς λακεδαίμονα, ἔπειθεν αὐτοὺς στρατεύεσθαι. διαβάλλων ὅτι βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν μάλιστα· ὃ δὲ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴ τε καὶ τῶν ἱδρῶν ἐμφοβοῦντο ὄντων, εἴ τε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἐκ ἂν τάλαντα ἐδανείσαντο· ἵνα ἔχοι ἐπιθυέρας μισθοῦσθαι, καὶ λύσανδρον αἱρεῖσθαι τὴν τάσιν τοῦ τῶν τριάκοντα· οὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ· κακοῦν δὲ τῇ πόλει.

Hippocl.

Epichares

Charicles

Critias

Lysander

μισθῶτα μὲν μάλιστα τοὺς ἐν πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες, καὶ τελευτῶντες λακεδαιμονίους, καὶ τῶν συμμάχων ὁ τόσους ἐδύναντο πεῖσαι, οὐ διαλλάξαι, ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν. εἰ μὲν δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς, οὓς ὑμεῖς ἀπολώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες. ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. πῶς τα δὲ ἐπίσασθε μὴν καὶ αὐτοί. καὶ οὐδ' ὅτι οὐ δεῖ μαρτύρας παρεχώδαι. ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀνάπαυσαδαι ὑμῶν τ' αὐτοῖς ἥδιον ὡς πλεῖστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν. μάρτυρες. φέρε δὲ

Therammens καὶ πρῶτον θηραμένους, ὡς δύνωμαι δι' βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδενὶ τῶν παρασῆς δρᾶτε θαύνας κινδυνεύοντος, θηραμένους κατηγορῶ. πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα, ἀπολογήσαδαι αὐτόν. ὅτι ἐκείνοιο φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν δρᾶν μετεῖχε. καί τοι σφόδρ' αὐ αὐτὸν οἶμαι

Themistocls μὰ θεμιστοκλέους πολιτευόμενον προσποιεῖδαι πράττειν, ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη. ὁ δὲ τε δὲ μὰ θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν ἴσον ἄξιοι γεγενῆδαι. ὁ μὲν γὰρ λακεδαιμονίων ἀκόντων ᾠκοδόμησεν αὐτὰ, οὕτως δὲ τοὺς πολίτας ὕβρα πάσης καθεῖλε. πολλὰ ἐξήκειν ἂν τῇ πόλει τοιαῦτα τίν. ἢ ὡς ἐκὼν μὰ ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τῶν θηραμένους προσαπολωλέναι. πολλὰ εἴ τις ἐτύγχανεν, ἐκείνῳ τἀναντία πράττων. νῦν δὲ ὁρῶ τάς τε ἀπολογίας ἐς ἐκεῖνον ἀνάφερομένας. τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶδαι πειρωμένους, ὡς πρὸς πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους. ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο πείσας ὑμᾶς τὴν τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἐλέδαι.

Quadringento rũ politia καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν τῶν προβούλων ὤν, ταῦτ' ἔπραττεν. αὐτὸς δὲ δοκῶν δυνατὸς εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν ἱρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἐαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν. ἐπειδὴ δὲ πείσανδρον μὲν καὶ καλλίαχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα πραοτέρας αὐτῶν γενομένας, ὃ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βούλομενον τύπων ἀκροᾶδαι, τότ' ἤδη διά τε τὸν πρὸς ἐκείνας φθόνον, καὶ τὸν παρ' ὑμῶν δέος, μετέχε τῶν ἀρίστων πράξεων δρᾶν. βούλομενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, αὖτι φῶντα

Pisander Callaeschr) καὶ ἀρχὴ πόλεμον φιλοτίμους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. ἐς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὴ, δι' μὲν πρὸς ἐκείνας πίστιν ὑμᾶς κατεδουλώσατο δι' δὲ πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν πὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε. φάσκων, πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέρ τε δὲ εἰρήνης ποιήσειν, μήτε ὅμηρα δοὺς, μήτε τὰ τεῖχη καθελών, μήτε τοὺς ναῦς παραδούς. ταῦτα δὲ εἰ πεῖν μὲν ἀδενὶ ἤθελησεν. ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, πρᾶττούσης μὲν τῆς τύχης ἀρείω πάντα βουλῆς σωτηρίαν. αὐτιλεγόντων δὲ πολλῶν θηραμένοῦ, εἰδότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τ' πολεμίων οὕνεκεν τὰ πόρρω τα ποιοῦται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτῶν πολίταις, οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἃ πρὸς τὸν πολεμίους ἔμελλον δρᾶν, ὅμως ἐπέμψατε αὐτῷ παρίδαι, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκα, καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέχετο, οὐδὲν ἔπραξεν. οὕτω δὲ ἀνεθύμητο, ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι πὴν πόλιν. ὥστε τοσοῦτον δὲ ἐδεῖς πώποτε, οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπισε πρᾶξαι. οὐκ ἀπὸ λακεδαιμονίων ἀσκαζόμενος ἀλλ' αὐτοῖ ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τ' τε πειραιέως τὰ τεῖχη τοσοῦτον ἐλεῖν, καὶ πὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι, οὐ εἰ δῶς, ὅτι εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀποστερηθήσαδε, ταχεῖαν παρ' αὐτῷ πὴν τιμωρίαν κομιεῖδε. καὶ τὸν τελευταῖον ὦ ἄνδρες δικαστὰ οὐ πρότερον ἔασε πὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος, ὑπὸ ἐκείνα καιρὸς, ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτῷ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο μὲν τὰς μὰ λυσάνδρου ναῦς ἐκ σάμου. ἐπεδήμησε δὲ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τύπων ὑπαρχόντων, καὶ παρόντων λυσάνδρου καὶ φιλοχάρους καὶ μιλτιάδου, τοῦτ τῆς πολιτείας πὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν. ἵνα μήτε ἀπορ αὐτοῖς μηδεὶς εἰαν τιδίῳ, μήτε ἀπειλοῖν. ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφόρ ντα ἕλοιδε, ἀλλὰ

τὰ κείνοις δοκοῦντα ψηφίσαδε. ἀνάστας δὲ θηραμένης, ἐκέλευσεν ἡμᾶς, τειάκοντα αἱρᾶσιν ἐπιτρέψαι πὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ χρῆδαι, ἣν ὁρακοντιδῆς ἀπέφαινεν. Dracontidés ὑμεῖς δ' ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι, ἐθορυβεῖτε ὡς οὐ ποιήσοντες ταῦτα. ἐγνώσκετε δ' ὅτι πολὺ δουλείας καὶ ἐλευθερίας σὺν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκμετρεῖτε. θηραμένης δὲ ὦ ἄνδρες δικαστὰ (καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξομαι) εἶπεν ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλλει τῷ ὑμετέρου θορύβου. ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν ἀθηναίων ἐλεῖν τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ. δοκοῦντα δὲ λυσάνδρῳ καὶ λακεδαιμονίοις λέγει. μετ' ἐκεῖνον Lysander δὲ λύσανδρος ἀνάστὰς, ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε. καὶ ὅτι παραστύδους ὑμᾶς ἔχοι. καὶ ὅτι οὐ πολὺ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ πολὺ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ ποιήσαδ' ἃ θηραμένης κελεύει. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες πὴν παρασκευὴν καὶ πὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτῷ μένοντες, ἡσυχίαν ἦγον. οἱ δὲ, ᾧ χρόνῳ ἀποιόντες. ὅσῳ γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαν τῳ. ὀλίγοι δέ τινες καὶ πονηροὶ, καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. παρεγγέλλεῳ γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν, οὓς θηραμένης ἀπέλεξε χειροτονῆσαι. δέκα δὲ, οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφοροι κελεύοιεν. δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. οὕτω γὰρ πὴν ἡμέτεραν ἀθένειαν ἑώρων, καὶ πὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσαντο, ὥστε πρότερον ἥδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ δοκεῖ πιστεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος ἔλεγεν. ὀνειδίζων μὴ τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλθοιεν. οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν λακεδαιμονίων. ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις χρόνοις ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγενημένος βιούντων τυγχάνῳ πολλὰς πίστεις αὐτῷ δρᾶγω δεδωκὼς καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους εἰληφώς. καὶ τοσούτων καὶ ἑτέρων κακῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἴτιος γεγενημένος τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν. οὐκ ἔστ' ὑμῶν ἀπθανόντος θηραμένους, ἀλλ' ὑπὸ τῆς αὐτῶν πονηρίας. καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δοῦναι. ἤδη γὰρ αὐτὸν κατέλυσε. δικαίως δ' αὖ ἐν δημοκρατίᾳ. δίς γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο. τῶν μὲν παρόντων, κατεφρόνων. τῶν δὲ ἀπόντων, ἐπιθυμῶν. καὶ τῷ κολίσῳ ὑπόμαστ χρώμενος, δεινοτάτων δρᾶν διδάσκαλος κατεστάς. τοῦτ μὲν βίαν θηραμένους, ἐκκαυά μοι ἐκεῖ τὰ κατηγορημένα. ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρός, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν τοῖς ὑμετέραις γνώμαις. ἀλλὰ παρὰ δραστέους, καὶ τῶν τουτοῦ ἴσων ἀρχόντων, δίκην λαβεῖν. μὴ ὑ μαχομένας, κρείττας εἶναι τῶν πολεμίων. ψηφιζομένας δὲ, ἢ ἧς τῶν ἐχθρῶν. μὴ δ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν, πολέω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε. μὴ δ' ἀποῦσι μὲν τοῖς τειάκοντα, ἐπιβαλόντες. παρόντας δ' ἀφῆτε. μηδὲ τῆς τύχης ἢ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ δραστέους καὶ τῶν βιούντων φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀποίσει. καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μὲν βιάτων, οὐκ ἐξίσου τῇ πόλει, καὶ δραβοθέει. οὗτος μὲν γὰρ, κατήγορος καὶ διωκτὴς αὐτὸς ὢν τῶν νομίμων. ἡμεῖς δὲ νεωὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθεσταμεν. καί τοι οὗτοι μὲν ὧν οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἀκείτως ἀπέκτειναν. ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας πὴν πόλιν, κατὰ τὸν νόμον ἀξιᾶτε κείνειν. παρὸν οὐδ' ἀν παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων. ὧν πὴν πόλιν ἀδικήκασι λάβοιτε. τί γὰρ ἂν πάθοντες δίκην πὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν δρᾶν δεδωκότες. ὁπότερον εἰ αὐτοὺς ἀποκτείνοιτε, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἵνα νὴ αὖ τὸ φόνου δίκην λάβοιμεν. ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς ἀκείτως ἀπέκτειναν. ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερὰ δημεύσετε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἢ σ' οὔβι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις ὧν οἰκίας ἀφεπόρθησαν; ἐπειδὴ βίαν πάντα ποιοῦντες, δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύνωδε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ὧν τινοῦν ἀπολιπεῖν, ὧν τινά τις βούλοιβ παρὰ βούτων λαμβάνειν. πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι ὅς τις νεωὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἢ κῇ ἀπο-

Trigintta tyranni ex ybus electi

Pręsentia contemnes absentia expręns

Therammenes ✓ cothornos ductg

λογισάμενος πρὸς αὐτὸν τὸν μάρτυρα τῆς τούτου πονηρίας. Ἐσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν, ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι. εἰ θυμουμένοις, ὅτι οὐκ αὐτὸ ἐκεῖνα δύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων· οὔτ' αὐ νῦν ἐπιχείρησαν ἑλεῖν, μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθήσεσθαι. οἱ οὐ τούτοις ἤκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλῷ ἄμεινον σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων, καὶ τὸ λοιπὸν ποιεῖν ὅτι αὐ βούλωνται. ἢ τὸν μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες, ἀφήσετε. ἀλλὰ καὶ τῶν συνδραγωνιστῶν αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν· ὁ τόδε, ὡς κακοὶ ἢ ἀγαθοί, αἰτήσονται τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πολέμιον ἀξίωσιν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας· ἐβουλόμην μὲν τ' αὐ αὐτὸν οὔπω προθύμως εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὡς πρὸς οὗτοι ἀποδοῦναι. ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται. καὶ τὰ τούτων ὄργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν; ἀλλ' οὐκ ἔστ' ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν οὔτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν· ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἀξιοῦν δεῖν, οἱ τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι. σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ δυσμενεῖς νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ δι' μὲν τὸ ὑμετέρας πολιήτους ἀδικῶς κτεινῶσι τὸν διάκονται σώσειν. δι' δὲ ὁρᾶτε δεινὰ καὶ τὸν σωφρόντας αὐτὸν, δεινὸν τῶν καὶ τῶν τεθνεότων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν· καὶ τοιοῦτοι μὲν σωθέντες, πάλιν αὖ δύνανται τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ἐκεῖνοι δὲ οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν τελευτήσαντες τὸν βίον, πρᾶσ' ἔχουσι τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας· οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπώλωντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ που ἐκφορὰν τοῦ ἔξουσιν, ὁ φόνευσθεῖσιν τοσοῦτοι παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ ῥᾴδιον ἡγοῦμαι εἶναι. τοῦδ' ὧν ὑμεῖς ἐποίησετε αὐτεπεῖν, ἢ τοῦδε ὧν οὗτοι περιήμασιν ἀναλογήσασθαι. καί τοι λέγοι σ' ὡς ὀρᾶτε τοῦδ' ἐλάχιστα τῶν τεθνηκότων κακῶν εἴρηται, καὶ δι' ὅσ' αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆναι. ὅ τι δὲ τῶν ἄλλων ἑλλήνων πεῖσται εἰς ὑμᾶς ἠδικήκασι, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι. ὑμεῖς δὲ δείξατε τοῦ τινα γνώμην ἔχετε τοῦδε τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου κατατρίψεῖτε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις. εἰ δὲ ἀποψηφεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ὄντων ἐπιθυμητὰ τούτοις ὄντες, καὶ οὐκ ἔξετε λέγειν, ὅ τι τὰ τοῦδε τῶν τεθνηκότα προσαχθέντα ἐποιεῖτε. ναὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν κατατρίψασθαι. μὴ δ' οἴεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον, φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε. βούλομαι δὲ ὀλίγα ἐκατέρους ἀναμνήσας, κατα βαίνειν τούς τε ἐξ ἄστεως, καὶ τοὺς ἐκ πειραιέως, ἵνα τὰς ὑμῖν δι' τούτων γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε· καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεως ἐστε, σκέψασθε ὅτι τοῦδε τούτων οὔτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοὶ καὶ υἱεῖσι, καὶ πολίται λυσιτελεῖσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, οἷ ἢ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασι ἴσον εἴχετε· νικήσαντες δ' αὖ, τοῦτοις ἐδουλεύετε· καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν αὖ ἐκ τῶν πραγμάτων, μεγάλους ἐκτήσαντο· ὑμεῖς δὲ δι' ἐν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον, ἐλάττους εἴχετε. σωωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἠξίουν· σωδιαβάλλεσθαι δ' λυσιτελεῖν ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινωνούμενοι, πιστοὺς ὑμᾶς ἐκτῶντο· ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες, δύνασθ' ὥστε τῇ· αὐτὸ ὧν ὑμεῖς ναῦ αὐ ὦ θαῤῥαλέῳ ὄντες, κατ' θόσον δύνασθε νῦ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτ', νῦ ὑπὲρ τ' ἐκ πειραιέως τιμωρήσασθε. αὐθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ τούτ' πονηροτέρων ἦντων, ἤρχεσθε. αὐθυμηθέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν ναῦ ἀρίστων πολιτευόμεθα, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ τοῦδε τῆς πόλεως ἐλευθεροῦσθε. αὐαμνησθέντες δὲ τ' ἐπιτρόπων, οὓς οὗτοι φύλακας τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς, νῦ τῆς ὑμετέρας δουλείας, εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω· ὅτοι δ' ἐκ πειραιέως ἐστε, πρῶτον μὲν τῶν ὅλων αὐαμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας αὐ τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐκ τοῦδε τῶν πολεμίων. ἀλλ' ὑπὸ τούτων εἰρήνης οὔσης ἀφηρέθητε τὰ ὅπλα· ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μ' ἐκ τ' πόλεως, τῶ ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν· φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων, ἐζητοῦτο· αὐθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὡς πρὸ

ὅτ' ἐφεύγετε· αὐαμνησθῆτε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπὸ αὐτῶν· οἱ τοὺς μὲ ἐκ τ' ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν σωαρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον· τοὺς δὲ, ἀφ' τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν ἀφελόντες, φονεῦσ' αὐτῶν τοῦ ἀγκασαν γενέσθαι. καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν· ἡγούμενοι πῶ αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν εἶναι, τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας· ὅσοι δὲ ἐν θανάτου διέφυγον, πολλοῦ κινδυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς φύλακας πλανηθέντες, καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι οὐδεὶς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν, εἰ πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοῦ παῖδας κατα λιπόντες, οἱ δ' εἰ ξένῃ γῇ, πολλῶν ἀναντιρρήτων, ἦλθετε εἰς τὸν πειραιᾶ· πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, τοῦ μὲν, ἠλευθερώσατε· τοῦ δ' εἰς πῶ πατρίδα κατεγάγετε. εἰ δὲ ἐδυσχήσατε καὶ τούτων ἡμαρτήτε, αὐτοὶ μὲν αὐ δείσαντες ἐφεύγετε μὴ πάθητε τοιαῦτα, οἷα καὶ πρότερον· καὶ οὔτε αὐ ἱερὰ, ὅτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους, δι' τοῦ τούτων φόβους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι σωτηρία γίνεται. οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν ὅσοι μὲν σύθαδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων αὐ ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἔξω μικρὸν αὐ σπένδα συμβολαίων ἐδυβούλευον δημία τῶν ἐπικουρησόντων· ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα τοῦδε τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ εἷς κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν, δρᾶγον ὄζιν, ἀλλὰ πολλῶν· ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμέας, ἐλλείπεται τοῦδ' τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν, ἀπέδοντο· τὰ δ' εἰσίου τες ἐμίαινον, ὑπὸ τ' τῆς πόλεως ἰῶ μικρὰν ἐποίων, ὑπὸ τ' τῶν νεωρείων ἃ κατεθέλον, καὶ ὑπὸ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε; οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν τε ἀκροᾶσθαι, καὶ ὑμᾶς εἴσεσθαι τοῦ πῶ φρονοῦντας· ἠπυμούνους ὅσοι μὲν αὐ τούτων ἀποψηφίσεσθε, αὐτῶν θανάτου κατα ψηφεῖσθαι. ὅσοι δ' αὖ παρὰ τούτων λίκην λάβωσιν, ὑπὸ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους, παύσομαι κατηγορῶν· ἀκηκόατε· ἑωράκατε· πεπόνθατε· ἔχετε· διηκάζετε.

Λυσίου, κατὰ ἀγορᾶτου αὐ δείξεως.

Προσήκει μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ πᾶσιν ὑμῖν τιμωρεῖν τοῦδ' τ' ἀνδρῶν οἱ ἀπέθανον, δοῦνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ κἀμοί οὐχ ἥκιστα. κινδεσῆς γὰρ μοι ὦ Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός· τυγχάνει οἶῶ μοι ἡ αὐτὴ ἐχθρὰ πρὸς ἀγόραν τοῦτονί, ἡ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα. ἔπραξε γὰρ οὗτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπὸ ἐμοῦ ναὶ εἰκότως μισεῖται· ὑπό τε ὑμῶν, αὐ θεὸς θέλῃ, δικαίως τιμωρηθήσεται. Διονυσόδωρον δὴ τὸν κινδεσῆν τὸν ἐμὸν, καὶ ἑτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς τοῦδε τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ὧδ' τῶν τεθνηκότα ἀπέκτανε, μίαν τῆς κατ' ἐκείνων γενόμενος· ποιήσας δὲ ταῦτα, ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων, μεγάλα ἐζημίωσε· πῶ δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας, οὐ μικρὰ ὡς ἐτῶ νομίζω ἔβλαψεν. Ἐτῶ οὖν ἄνδρες δικασταὶ δίκαιον καὶ ὅσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ἅπασι, τιμωρεῖσθαι κατ' θόσον ἕκαστος δύνατται καὶ τοιοῦσι ταῦτα, νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον αὐ γίγνεσθαι. δεῖ δ' ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἅ πάντων ἀκοῦσαι, ἵ' εἰδῆτε πρῶτον μὲν ὦ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη, καὶ ὑφ' ὅτου. ἔπειτα ὦ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπὸ ἀγαθοῦ ἀπέθανον. καὶ δι' ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. ἅ πάντα τ' ταῦτα ἀκριβῶς αὐ μαθόντες, ἥδιον καὶ ὁσιώτερον ἀγοράου τουτουὶ κατα ψηφίζοιεθ. ὅθεν δὴ ὑμεῖς τε ὁρᾶτε δικάζεσθαι, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, αὐ τεῦθεν ὑμῖν ἀρξόμαι διηγεῖσθαι. Ἐπιδὴ τ' αἱ νῆες αἱ ὑμετέραι διεφθάρησαν, καὶ τὰ πράγματα αὐ τῇ πόλει ἀσθενέστερα ἐγεγένηντο, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ ὦ σφόδρα αἱ τε νῆες αἱ λακεδαιμονίων τῶ τ' πειραιᾶ ἀφικνοῦντο, καὶ ἀμαλόγοι πρὸς λακεδαιμονίους τῶ τῆς εἰρήνης ἐγίνοντο· αὐ δὲ ὦ χρόνῳ τούτῳ οἱ βούλόμενοι νεώτερα πράγματα αὐ τῇ πόλει γίγνεσθαι, ἐπεβούλευον. νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν

Triginta tyrannorum scelera in cives athenienses

μνησθέντα ἔσεσθαι

ἐπιδέξας

Dionysodorus

Initia & origo solutionis democratiae athenienſium

ἐλιμφόνα καὶ μάλιστα ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο κατασκήσασθαι· ἡγούμενοι δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι, ἢ τὸν τοῦ δήμου προεστηκότας, καὶ τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας· τούτους οὖν ἐβούλοντο ἄλλως γέ πως ἐκποδὼν ποιήσασθαι, ἵνα ῥᾳδίως ἃ βούλοιντο διαπράττειν· πρῶτον μὲν οὖν κλεοφῶντι ἐπέθεντο ἐν καιρόπου τινὶ οὔσῃ· ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία τοῦδε τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο, καὶ οἱ παρὰ λακεδαιμονίων ἥκοντες, ἔλεγον· ἐφ᾽ οἷς ἔτοιμοι εἰσὶ τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι λακεδαιμόνιοι· εἰ καταστασφῶν τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἀδὴ δέκα στάδια ἑκατέρου, ὅτε ὑμεῖς τε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐκ ἐθέλετε ἀκούσαντες τοῦδε τῶν τειχῶν τῆς καταστασφῆς· κλεοφῶν τε ὑπὸ ὑμῶν πάντων ἀνασὰς αὐτεῖπεν, ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν ταῦτα· μετὰ δὲ ταῦτα θηραμένης ἐπιβουλεύων τῷ τοῦ λόθῃ τῷ ὑμετέρῳ, αἰνάσας λέγει· ὅτι ἐὰν αὐτὸν ἕλωσθε τοῦδε τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτὸν κράτερα, ποιήσειν ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διελεῖν, μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἑλαττῶσαι μηδέν· οἴοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ λακεδαιμονίων τῇ πόλει βεβήσεσθαι· πειθόντες δὲ ὑμεῖς, εἵλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευτὴν αὐτὸν κράτερα, ὃν τῷ πρωτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτονήσαντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες βύνοιν εἶναι τῷ πόλει ᾧ ὑμετέρῳ· ἐκεῖνος μὲν δὴ ἑλθὼν εἰς λακεδαίμονα, ἔμενεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμένους· ὡδὶ δὲ ὑμέτερον πόλεμος ἐν ἀπορίᾳ ἐγένετο καὶ δεινὰ ἦν πόλεμον καὶ τὰ κακά, τοὺς πολλοὺς τῶν ἐπιτηδείων ἀπολεῖν ὄντας· νομίζων διαθεῖν ὑμᾶς ἀπόρους ὄντας δὲ δὴ καὶ ἀσμένως ὁ ποιαν τινοῦν ἐθελήσειν αὐ εἰρήνην ποιήσασθαι· οἱ δ᾽ οὐθὰ δὲ ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν, εἰσάγωνα κλεοφῶντα κατεδίκασι· πρόφασιν μὲν, ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀνάπαυσόμενος· τὴν δ᾽ ἀληθὲς, ὅ τι αὐτεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν, μὴ κατθαιρεῖν τὰ τείχη· ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες, καὶ εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι, ἀπέκτειναν αὐτὴν προφάσει τοιαύτῃ· θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ λακεδαίμονος· προσιόντες δ᾽ αὐτῷ τῶν τε στρατηγῶν τινες καὶ τῶν ταξιαρχῶν, ὧν ὦ στρομβιχίδης, καὶ διονυσόδωρος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν βουλόμενοι ὑμῖν, ὡς γ᾽ ἐδήλωσαν ὕστερον, ἠναντιώθησαν σφόδρα· ἦλθε γὰρ φθόνος ἐρίννυν διαύτην, ὦ ἡμεῖς δρῶ μαθόντες, ἔγνωμον· πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν· καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν τειχῶν τὰ ἀδὴ δέκα στάδια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι· αὐτὴ δὲ τὸ ἄλλο τὴν ἀγαθὴν τῇ πόλει βεβήσεσθαι, τοῖς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν τοῦδε ἐν πειραιᾷ τεῖχος τοῦδε ἐλεῖν· ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες ὀνόματι μὲν εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ᾽ ὄντῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι· οὐκ ἐλεοῦντες ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὰ τείχη εἰ πεσεῖται· οὐδὲ κινδυνευόμενοι τῶν νεῶν, εἰ λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων τῶν ἐμῶν ἐνόησεν, ἀλλ᾽ αἰδούμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ ὑμέτερον τῶν ἤθους καταλυθησόμενον· οὐδ᾽ ὡς φασί τινες, οὐκ ἐπιθυμοῦντες εἰρήνην γίγνεσθαι· ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης εἰρήνης, τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων ποιήσασθαι, νόμιζον δεῖν ἡσθῆναι καὶ ἔπραξαν αὐ ταῦτα, εἰ μὴ ὑπὸ ἀγοράζου τινὶ ἀπόλοντο· γνοὺς δὲ ταῦτα θηραμένης, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες, οἱ κωλύσουσι τὴν δῆμον καταλυθῆναι καὶ ἀναντιώσονται τοῦδε τῆς ἐλευθερίας, εἵλοντο πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν τοῦδε τῆς εἰρήνης γενέσθαι, τὸν πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστῆσαι· ἵνα μηδεὶς ἐκείνων τοῦδε τὸ ὑμετέρα πολίτευμα αὐτιλέγῃ· ἐπιβουλὴ οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι· πείθουσι γὰρ ἀγόραν τινὰ τοῦτον μιμυτὴν καὶ τὸ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιαρχῶν γενέσθαι· οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐδὲν· οὐ γὰρ δὴ που ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφρονες, ὥστε τοῦδε τηλικούτων αὐ πραγμάτων πράττοντες, ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ βύνοιν δοῦλον, καὶ ἐκ δούλων ὄντα παρεκάλεσαν· ἀλλ᾽ ἐδόκει αὐτοῖς οὕτος ἐπιτήδειος εἶναι μιμυτής· ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐδὲν, καὶ μὴ ἐκόντα μηνύειν· ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑπο

Cleopho

Longi muri

Theramen

Theramenes legatus ad lacedæmonios, missus ab athenie sibus

Cleophontis cedes

Theramen

Strombi chides

Dionysodor

Conditiones pacis qs thera menes ex lacedæmone tulit

φαίνοιτο· ὡς δὲ ἑκὼν ἐμιμύσατο, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθέσθαι· ἐκ πέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸς τῶν τεταγμένα βουλεύουσαν, θεόκριτον τὸν τοῦ ἐλαφοστίκου καλούμενον· ὁ δὲ θεόκριτος οὗτος, ἑταῖρος ὢν τῷ ἀγοράτῳ καὶ ἐπιτήδειος· ἢ δὲ βουλὴ πρὸς τῶν τεταγμένα βουλεύουσα, διέφθαρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει ὡς ἔστε μάλιστα· τὸ μὴ μέλον δὲ, οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑμετέραν βουλὴν, ἐὰν δὴ τῶν τεταγμένα ἐβούλευον· τοῦ δ᾽ οἵνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν, ἵν᾽ εἰ δοῦτε ὅ τι τὰ ψηφίσματα ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς, οὐκέτι βύνοιά τῇ ὑμετέρᾳ, ἀλλ᾽ ἐὰν καταλύσει τὴν δημοκρατίαν ὑμετέρα ἅπαντα ἐλέγχε· καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὖσιν αὐτοῖς, ἐννοῶ προσέχετε· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν τὴν βουλὴν εἰ ἀπορρήτῳ θεόκριτος μηνύει· ὅτι συλλέγονταί τινες ἀναντιωσόμενοι τοῖς τότε κεκυρωμένοις πράγμασι· τὰ μὲν οὖν ὀνόματα δὴ ἔφη αὐτῶν δρᾶν καθέκαστον· ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκέναι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις· καὶ εἶναι ἑτέρους οἱ δρῶσι τὰ ὀνόματα· αὐτὸς δὲ οὐκ αὐ ποτε ποιῆσαι ταῦτα· καὶ τοι εἰ μὴ ἐκπαρασκευῆς ἐμιμύετο, πῶς οὐκ αὐ ἠνάγκασεν ἡ βουλὴ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα θεόκριτον, καὶ μὴ ἀώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι.

λείπει πολύ.

ναὶ τοῦ τὸ ψήφισμα ψηφίσεσθαι· ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, κατέρχονται οὐδὲν ἀγόρατος εἰς τὸν πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν· καὶ τοῦδε τυχόντες αὐτῷ τὸ ἀγόρᾳ, ἐζήτουν ἄγειν· παρανομόμενος δὲ νικᾶσ᾽ καὶ νικηθεὶς, καὶ ἄλλοι τινὲς, ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐκ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα· ἄγειν μὲν τὸν ἀγόρατον, οὐκ ἔφασαν προσήσεσθαι, ἀφηρούντο δὲ καὶ ἠγνοῦντο, καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βαλλῶ· γραφόμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυωμένων, καὶ κωλυόντων, ἀπιόντες ὦ χοῦ εἰς ἄστυ· ὁ δὲ ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, καταδίζουσιν οὐδὲν τὸν δωμὸν, μανυχάσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐκίνησαν, ἐβουλεύοντο τὶ χρὴ ποιεῖν· ἐδόκει οὖν τοῖς ἐγγυηταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπίσι, ἐκ πολλῶν ποιῆσαι τὸν ἀγόρατον ὡς τάχιστα· καὶ παρορμήσαντες δύο τοῦ ἱππέας μανυχάσιν, ἐδέοντο αὐτὸν παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν ἀθήνηθεν· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν σωθεὶς τοῦ λυθεῖσθαι, ἕως τὰ πράγματα καταστῇ· λέγοντες ὅτι ἐὰν μὴ θείη εἰς τὴν βαλλῶ, βασανιζόμενος ἴσως ἀνάγκαθήσεται ὀνόματα εἰπεῖν ἀθηναίων, ὧν αὐ ὑπὸ βάλλωσιν οἱ βαλόμενοι καὶ κόν τι ἐν τῇ πόλει δρᾶξαι· ταῦτα ἐκείνων θεμένων καὶ παρασκευασάντων τοῦ ἱππέας, καὶ αὐτῶν ἐθίμων ὄντων σωθεὶς τοῦ ἐν, οὐκ ἠθέλησε πείσεσθαι ἀγόρατος οὐ τοῦ· καὶ τοι ὦ ἀγόρατε, εἰ μὴ τισι ἐξ παρεσκευασμένον, καὶ ἐπίστευε μηδὲν καὶ κόν πείθεσθαι, πῶς ἂν καὶ ὦ χου· καὶ τοῦ ἱππέας παρεσκευασμένων, καὶ τῶν ἐγγυητῶν ἐθίμων ὄντων σωθεὶς τοῦ· ἔτι γὰρ οἷόν τέ σοι καὶ ἄπω ἡ βαλλῶ σου ἐκράτει· ἀλλὰ μὲν δὴ οὐχ ὁμοία γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε; πρῶτον μέν γε ἀθηναῖοι ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα παρεῖδε τὴν ἑτέραν αὐτῶν καταλιπόντες, ἐθίμοι ἦσαν σωθεὶς τοῦ· ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν, ἢ τῶν πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδίκως ἀπολέσθαι· σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι τοῦ μένοντι· ἔπειτα οὐ παρεῖδε αὐ σαυτὸν ἀπέλιπες· ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου θοὶ μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις ἐκπολεῖσαι σωθέφθρον, εἰ μή τι ἐν ὦ ἐπίστευες· ναὶ δὲ ἄκων μὲν προσοῖ· ἑκὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀθηναίων ἀπέκτεινα· ὥστε παρασκευάσθη ἅπαντα ἀτῶ λέγω· καὶ μαρτυρεῖ εἰσι, καὶ αὐτὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βαλλῆς καταμαρτυρήσει. ψήφισμα. ἐπειδὴ θίνων ἔξω τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη· καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βαλλῆς μανυχάζε, ἑκὼν ἀνέστη ἀγόρατος τοῦ τὸ βωμοῦ· καὶ θοὶ ναῦ γε βίᾳ φησὶν ἀφερεθῆναι· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν, ἀφηγράφει ἀγόρατος· πρῶτον μὲν τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν· ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν· ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη, τοῦ πανὸς καθοῦ ἐγένετο· ὡς δὲ ἀπέγραψε τὰ ὀνόματα, οἶμαι μὲν καὶ

βουλὴ πρὸς τ τεταγμένα

Theocritus

Theocritus elaphostichi

Hicias

Hicomenes

ἐγγυωμένοι

Mnymychias

Mnymychasin

Mnymychaze

αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μὴ μετ' αὐθφόρων ἐπὶ αὐτὸν ἐξελεύξω, ἀπόκριναι δήμοι· ἐβούλοντο πόνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἔτι πολεμίων αὐτοὶ τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι οὔτω σφόδρα ἐρρώτο ἡ βουλὴ κακόν τι δρᾶν ἀλλήλοις· αὐτὸς δ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα τὰ λεχθὲν πω κατηγορηκέναι. τοὺς μὲν οὖν ἅπαντας ἐκεῖνοι ἀπογράφει. οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης· μετὰ δεῖνος προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία μουνυχίασι τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὔπω σφόδρα τινὲς ἐπεμελοῦτο, ὅπως κὴ τῷ δήμῳ τοῦδε τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων μήνυσις γένοιτο· τοῦδε δὲ τῶν ἄλλων, ἀπέχρη τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γε γενομένη, ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον, καί μοι ἀδικεῖναι δοκοῦσι τὸν ἀγόρατε. ἀλλ' οἶμαί σε ἐξαρνον γενέσθαι, ἃ σύ τε αὐτὸν ἀθηναίων ἀπάντων ἐρώτησας· ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς· ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται. γραμματεύς. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν ἀγόρατος οὗτοσὶ τῶν αὐτῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, κὴ τὰ σὺ τῇ βουλῇ καὶ τὰ σὺ τῷ δήμῳ, καὶ ἔσῃ φονεὺς ἐκείνων, χωδὶ τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι. Ὡς πόνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεῖσθαι, ἐπὶ τοῦδε μαθεῖν ὑμᾶς ἐπιθυμῶ, καὶ τὰ σὺ τῇ βουλῇ καὶ τὰ σὺ τῷ δήμῳ, καὶ ἔσῃ φονεὺς ἐκείνων, χωδὶ τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι. Ὡς πόνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεῖσθαι, ἐπὶ τοῦδε μαθεῖν ὑμᾶς ἐπιθυμῶ· καὶ τὰ σὺ τῇ βουλῇ καὶ τὰ σὺ τῷ δήμῳ, καὶ ἔσῃ φονεὺς ἐκείνων, χωδὶ τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι. Ὡς πόνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κείσεις τοῖς ἀνδράσι τοῦδε ἐποίουν σὺν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος σὺν ᾧ διαστήσῃ, σὺν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. γραμματεύς. Εἰ μὲν οὖν σὺν τῷ διαστήσῃ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀνὲσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ὃ δὴ κακῶν ἡ πόλις. σὺν ᾧ οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ὦδε τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν ἡ δὲ κρίσις δικαίτη ἐγίγνετο, οἷαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε· οἱ μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκάθηντο ὦδε τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέζονται· δύο δὲ κράτε σὺν τῷ πρόσθεν τῶν τριάκοντα ἐκείσθην· τὴν δὲ ψῆφον, οὐκ ἐκ καλίσκους, ἀλλὰ φανερὰν ὦδε τὰς κρατίζασ' ταύτας ἐλαμβάνεσθαι· τὴν μὲν καθαιροῦσαν ὦδε τὴν ὑσέραν, τὴν δὲ, σώζουσαν ὦδε τὴν πρότεραν, ὥστε ἐκείνος κρόπου ἐμελλέ τις αὐτῶν σωθήσεσθαι· οἱ δὲ λόγῳ ὅσοι εἰς τὸν βουλευτήριον ὦδε τοὺς τριάκοντα εἰσῆλθον κεισθησόμενοι, ἁπάντων θανάτος κατεγνώσκετο· καὶ οὐδενὸς ἀπεψηφίσαντο, πλὴν ἀγοράτου τοῦδε· ὅστερον δὲ ἀφέσαν ὡς δυδρὸς γε τὴν ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὡς πολλοὶ τοῦτο τε θασι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. Ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ θανάτος αὐτῶν κατεγνώσθη, καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸν δεσμωτήριον· ὁ μὲν, ἀδελφὸν· ὁ δὲ, μητέρα· ὁ δὲ, γυναῖκα· ὁ δ' εἴ τις ἦν ἐκείνου αὐτῷ προσήκουσα· ἵνα τὸ ὕστατα ἀσπασάμενοι, τοὺς αὐτῶν οὔπω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται πρὸς ἀδελφὸν πρὸς ἐμὸν εἰς τὸν δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτῷ ὄσαν· πρὸ μιᾶς ἡμέρας ἐκείνη ἀφικνεῖτο· μέλαντε ἱμάτιον ἡ μορισμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ὦ ἀνδρὶ αὐτῆς, τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ· σὺν ἀντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆ ἐμῆς Διονυσόδωρος τότε οἰκεῖα τὰ αὐτῷ διέθεν, ὅπως αὐθφὸ ἐδόμει· καὶ τοῦδε ἀγοράτου τοῦνομ ἔλεγεν, ὅτι αἴτιος ἦν τῷ θανάτου καὶ ἐπέσκηπτον ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ ὦ ἀδελφῷ τῷ αὐτῷ· καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι, τιμωρεῖν τοῦδε αὐτῷ ἀγόρατον καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτῷ ἐπέσκηπτε· νομίζων αὐτὸν κύειν ἐξ αὐτῷ, ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον φράζειν ὦ γονυλόῳ· ὅτι τὸν πατέρα αὐτῷ, ἀγόρατος ἀπέκτεινε· καὶ κελεύειν τιμωρεῖν τοῦδε αὐτῷ ὡς φονέα ὄντα· ὡς οἷόν ἀληθῆ λέγω, μαρτυρεῖ τοῦτων παρέξομαι. Μάρτυρες. Οὗτοι μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες ἀθῶοι, ὑπὸ ἀγόρατου ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπὶ δὲ τούτοις ἐκ πεδῶν ἐποιήσαντο οἱ τριάκοντα, χωδὶ οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ τοῦτα τῇ πόλει ἐγένετο. ὧν οὔτος ἁπάντων αἴτιος ἦν, ἀποκτείνας ἐκείνους· ἀδίκωμαι μὲν οὖν τοὺς μιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πόλει· ἀνάγκη δ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ σὺν τῷ παρόντι κακῷ, ἵν' εἰδῆτε

ὡς σφόδρα

Prytanis

καθίσκους

Dionysodor?

Διονυσίου

Dionysius

ἀπεκτεινε

ἀπογραφέντες

ὡς σφόδρα ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει ἀγόρατον· ἴστε μὲν γὰρ τοὺς ἐκ σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κατεμαθόντας οἷοι ἦσαν, καὶ ὅσοι, καὶ οἷῳ ὀλέθρῳ χωδὶ τῶν τριάκοντα ἀπώλοντο· ἴστε δὲ τοὺς ἐξ ἐλευσῖνος ὡς πολλοὶ τούτῃ τῇ συμφορᾷ ἐχρήσαντο· μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε δὴ τοὺς ἰδίᾳ σ' ἔλθρασ' ἀπαγομένους εἰς τὸν δεσμωτήριον· οἱ οὐδὲν κακὸν πρὸς πόλιν ποιήσαντες, λυμαινόμενον αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι· οἱ μὲν γονέας σφετέρους αὐτῶν προσβύτας καταλιπόντες, οἱ ἤλπιζον χωδὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθήσεσθαι, ἐπειδὴ τελευτήσειαν τὸν βίον, ταφήσεσθαι· οἱ δὲ, ἀδελφὰς ἀνεκδότους· οἱ δὲ, παῖδας μικροὺς πολλοὺς ἔτι θεραπείας δεομένους· οὓς ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην χωδὶ τούτου ἔχειν, ἢ ποίαν τινὰ αὐτῇ ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ' ἐκείνοις γένοιτο ἀποδρηθέντας δὴ τούτων τῶ ἡλίσκεσθαι· ἔτι τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ νεώρια κατῃρέθη, καὶ λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀκρόπολιν ἡμῶν εἶχον, καὶ ἡ δημοκρατία ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως πρὸς πόλιν· πρὸς δὲ τούτοις, τὰς ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσαντες· καὶ τελευταῖον, συλληφθῆναι ἅπαντες χωδὶ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς παιτείδος ἐξηλάθητε, ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγοδὶ αὐθφοδὸν αὐθόμενοι, οὐκ ἔφασαν ἐπιτέλεσθαι πρὸς ἐρίμνην ὦ αὐθφοδὸν δικασταὶ ποιήσασθαι· οὐδὲ σὺ ἀγόρατε βουλόμενος ἀγαθόν τι πράξαι τῇ πόλει, ἀπέκτεινας· μιμήσας αὐτοὺς τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πολέμῳ τῷ ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. νῦν δὲ μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυσχημάτων, καὶ τῶν κοινῶν τῆ πόλεως, τιμωρεῖσθε δὴν αἴτιον τούτων· θαυμάζω δ' ἔγωγε ὦ αὐθφοδὸν δικασταὶ, ὅ, τί ποτε βουλήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐδὲν ἀφελεῖσθαι ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν αὐθφῶν τούτων· οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστι τοῦ θανάτου, καὶ δεδέατο, οὐδέ ποτε ἀπολέσθαι· πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τῷ δήμου καταμαρτυρεῖ· διαρρήδην ἀγορεύοντα, χωδὶ ὧν ἀγόρατος κατέρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις ὦ ἐκεῖσθη χωδὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἀφεῖθη διαρρήδην λέγει· διότι φησὶν ἔδοξε τὰ ληθῆ ἐστα γεῖσθαι· ψήφισμα. γραφή· Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' αὐ ἀποδεῖξαι· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμμένοντα τοῦτα ἀποφαίνειν· ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἴομαι οὐδ' αὐ ἔστιν αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀφελεικνῦναι· οὐ γὰρ δή που εἴ τι κακὸν πρὸς δῆμον τῶν ἀθηναίων ἐργάσαντο οἱ τριάκοντα δεδιότες μὴ κατα λυθείησαν, ὁ δῆμος τιμωρούμενος, χωδὶ τῷ δήμου αὐ αὐτοὺς ἀπέκτειναν· ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοιαῦτα τοῦ τοῦ· ἀλλ' ἴσως φήσει ἄκων τοσοῦτα κακὰ δρᾶσαι θαι; ἐτὼ δ' οὐκ οἶμαι ὦ ἄνδρες δικασταί· οὐ δὲ ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ δρᾶσι τοι, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἔστιν ὑπὸ βολῆ, οὐ τούτου οὕνεκα οὐδεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι· εἶτα ἢ καὶ ἐκεῖνο μεμνῆσθαι, ὅτι ἐξ ὦ ἀγοράτῳ τούτῳ πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτι ἐδὴ τῷ βωμοῦ ἐκάθηντο, μόνον χάσι σωθῆναι· καὶ γὰρ πολὺ παρεσκεύαστο, καὶ ἐπιτηδεῖοι ἔτοιμοι ἦσαν σωσαπίσαι· καί τοι εἰ ἐκείνοις ἐπείθου καὶ ἠθέλησας ἐκπολεῖσαι μετ' ἐκείνων, ἵν' αὐ ἑκὼν, οὔτε ἄκων τοσούτους ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν δὲ πειθεὶς ὑφ' ὧν τότε ἐπείθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν, τὰ ὀνόματα μόνον ἔθοις, μέγα τι ὦ παρ' αὐτῶν διαπράξασθαι· οὐκοῦν τούτου οὕνεκα, δεῖσε παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν· ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὓς σὺ ἀπέκτεινας· καὶ ἱππίας μὲν ὁ θάσιος, καὶ ξενοφῶν ὁ καρυστίος, οἱ ὦδὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τοῦτῳ χωδὶ τῆς βουλῆς μετεπεμφθήσεσθον, οὗτοι μὲν ἀπέθανον· ὁ μὲν, στρεβλωθεὶς ξενοφῶν· ὁ δὲ ἱππίας, οὕτω· διότι οὐκ αὐ ἄξιοι ἐδόκουν τοῖς τριάκοντα, σωτηρίας εἶναι· οὐ λέγω γὰρ ἀθηναίων ἀπώλεσαν· ἀγόρατος δὲ, ἀφεῖθη· διότι ἐδόκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι.

Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ ἐς μενέστρατον ἀναφέρειν τι τοῦδὲ τῶν γραφῶν τούτων· ὁ δὲ τῶ μενεστράτου πρᾶγμα, οἷοῦτον ἐγένετο· ὁ μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη χωδὶ τ' ἀγοράτου, καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο· ἀγνόδωρος δ' ὦ ἀμφοτεροπαῖος, δημότης τῶ μενεστρά

i

Clesippus Triginta tyrannis occisi

γηροτροφηθήσεσθαι

Athenienses clades sub triginta tyrannis

Hippias

Xenophon

Menestratus

Agnodorus

Amphotropaeus

του· καὶ τίνος κηδεστής, τοῦ τῶν τριακόντα· οὐτοσὶ οὗτος ὅτε ἡ ἐκκλησία μοι συκοφάντει ἀνὰ τὸ
θεάτρον ἐγένετο, ἅμα μὲν βουλόμενος ἦν μανίστατον σωθῆναι· ἅμα δὲ, ὡς πλείστους ἀ-
πογραφόντας ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὴν εἰς τὴν δῆμον· καὶ δυείσκων τε αὐτῷ κα-
τὰ τὴν ψήφισμα τοῦτο ἄδειαν· ἐπειδὴ δὲ οὗτος τὴν ψήφισμα ἐγένετο, μιαίνει ὁ μανίστα-
τος, καὶ πρὸς, ἀπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν· οὗτος μὲν οἱ μὲν τριακόντα ἀ-
φεῖσαν ὡς πρὸς ἀγόρατον τοῦ βουλεύσαντα ἀληθῆ εἰσαπεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ
ὕστερον λαβόντες αὐ δικαστηρίῳ ὡς αὐθαιρετόνον ὄντα, θανάτου δικαίως κατεψηφισά-
μενοι, τῷ δήμῳ παρέδοτε, μὴ ἀπεστυμπανίσθη· καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν ἢ που ἀγορά-
τος γε δικαίως ἀποθανεῖται· ὥστε τόν, τε μανίστατον ἀπογράψασ', αἴτιος ἐκείνῳ ὅστι
τοῦ θανάτου· καὶ τοῖς τοῦ μανίστατου ἀπογραφεῖσι, τὶς αἰτιώτερος, ἢ ὁ εἰς τοιαύ-
την ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας· ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ χο-
λλίδη· ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο· καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας μαυσιάκας
ἕτοιμος ἦν σωιζειν μετὰ τούτου, καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνον εἶναι ἐσώθης, καὶ οὔτ' ἂν ἀ-
θηναίων οὐδένα ἀπώλεσας, οὔτ' ἂν αὐτὸς εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ
τὴν σωτηρίαν τὴν σωτῆρ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ ἐπέγραψασ', καὶ ἐκείνον καὶ τοὺς
ἄλλους ἐξιγητάς· οὗτος μέν τοι ὡς οὐ καλῶς ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντο τινὲς καταγνω-
σθῆναι, καὶ τουτὶ τὴν ψήφισμα τὴν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι· μετὰ δὲ τοῦτο τὴν νῦν
προσιόντες τῷ ἀριστοφάνει, οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα ἐδέοντο αὐτοῦ καταστη-
σεῖν καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν, ἀτιμισάμενον τῆς ξενίας τὰ ἔσχατα πα-
θεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέ ποτε· οὕτω χρηστὸς ὢν καὶ τοῦδε τοὺς δεδεμένους καὶ τοῦδε τὴν
δῆμον τῶν ἀθηναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ καταστῆσαι, καὶ ἀδίκως τινὰς
ἀπολέσαι· ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπό σου ἀπολλύμενος, χρηστὸς ἐγένετο· καὶ ὁ ξενο-
φῶν ὁ σρεβλωθεὶς, καὶ ἱστίασε ὁ θάσιος· οὐ δι' οὐδὲν τοῖς αὐθαδεσιν ἐκείνοις σωιδοῦς,
πειθεὶς δὲ ὡς σύ γε αὐτὸς ἐκείνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις τῆς τε πολιτείας καὶ ἀτιμάσῃς,
ἀπογράφης· καὶ ἀπέκτειναν ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθούς. Βούλομαι δ'
ὑμῖν ὦ αὐθαδεσ δικασταὶ ἐπιδεῖξαι, οἵων αὐθαδῶν ἀπ' ἀγορᾶς ἀπεστέρησε· εἰ μὲν ἄρα πολ-
λοὶ εἰσιν, καὶ θέλοιεν αὐ τοῦδε αὐτῶν ἀκούεστε· νῦν δὲ, συλλήβδην τοῦδε πάντων· δίμὶ
γὰρ σρατηγήσαντες, ὑμῖν πολλάκις μείζω πλὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις σρατηγοῖς
παρεδίδοσαν· οἱ δ' ἑτέρασ μεγάλασ ἀρχὰς ἀρξαντες, καὶ τειραρχήσασ πολλὰς
τειραρχήσαντες, οὐ δὲ πώποτε οὐδ' ὑφ' ὑμῶν οὐδὲ μίαν πλὴν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔχον· οἱ δ'
αὐτῶν τοῦδε γενόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, καὶ θαύματος αὐ-
τῶν κατεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων τοῦδε ἐποίησε· φυγόντες γὰρ αὐθαδέσδε, καὶ οὐ
συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες πλὴν κείσιν, καταπεληθόντες ἀπὸ φυλῆς, τιμῶνται ὑφ' ὑ-
μῶν, ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες· τούτους μὲν τοιούτους ὄντας, ἀγόραζε τοὺς μὲν, ἀπέκτει-
νε· τοὺς δὲ φυγάδας, οὐ τοῦδεν ἐποίησε· τίς ὢν αὐτὸς, δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δοῦλος
καὶ ἐκ δούλων ἐστὶν· ἵν' εἰ δίκτε δίος ὢν εἰς ὑμᾶς ἐλυμαίνετο· τούτῳ μὲν γὰρ πατὴρ ἦν
βυμαρής· ἐγένετο δὲ ὁ βυμαρὴς οὗτος, νικοκλέους καὶ αὐτικλέους· καί μοι ἀνάβητε μαρ-
τυρεῖν. Μαρτυρεῖν. Γολλὰ τοίνυν ὦ αὐθαδεσ δικασταὶ ὅσα
καὶ καὶ ἀγρὰ, καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη
δίκαιον λέγειν· τοῦδε δὲ συκοφαντίας ὅσας οὗτος, ἢ δίκαιος ἰδίας συκοφαντῶν ἐδιώκε-
τε, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγράφετο, ἢ ἀπογραφὰς ἐπέγραφεν, οὐδεί με δεῖ καθέκαστον λέ-
γειν· συλλήβδην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ οὐ τῷ δίμῳ καὶ οὐ τῷ δικαστηρίῳ, συκοφαν-
τίας αὐτοῦ κατέγνωτε· καὶ ὤφλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμάς· ὥστε τούτῳ μὲν κακῶς
ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται· γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὤν, μοι-
χεύειν καὶ διαφθείρειν ἐλαυθβάνετο ἐπεχείρησε· καὶ ἐλήφθη μοιχὸς, καὶ τούτου θανάτος
ἡ ζωὴ μία ἐστίν· ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, μαρτυρεῖτε κάλει. Μαρτυρεῖν.
Ἦσαν τοίνυν οὗτοι ὦ αὐθαδεσ δικασταὶ, τέτταρες ἀδελφοὶ· τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσ-
βύτερος σὺν σικελίᾳ πραφρυκτωρεύομενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου, ἀπε-
τυμπα

ἀστεστυμπανίσθη

Colludes

Aristophanes

πραφρυκτωρεύομενος

Lamach)

τυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος, εἰς κόρινθον μὲν ἀνεπείθετο αὐθαίρετος ἀπόδημον ἐξήγαγεν· ἐκεῖθεν
δὲ παιδίσκῃ αὐτὸς ἐξαιρετῶν, ἁλίσκεται· καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ, δεδεμένος ἀπέθα-
νε· ἡν δὲ τέταρτον φαινιππίδην αὐθαίρετε λωποδύτην ἀπήγαγε, καὶ ὑμεῖς κείναντες αὐ-
τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες αὐτοῦ θανάτου, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε·
ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὴν δίμαι ὁμολογήσειν οὗτος, καὶ μαρτυρεῖν παρεσόμεθα·
Μαρτυρεῖν. Γῶς οὖν οὐκ ἄπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφίζεσθαι,
εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἓν ἁμαρτήμα θανάτου ἠξιώθη, τοσοῦτο τοῦ γε πολλὰ ἐξημαρτη-
κότος καὶ δημοσίᾳ εἰς πᾶν πόλιν, καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν ὧν ἑκάστου ἁμαρτήσαντος,
οὐ τοῖς νόμοις θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θανάτου αὐτοῦ καταψηφίσα-
σθαι. Λέξαι δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐνδὶ
τῶν τριακοσίων, φρυνίχου ἀπέκτεινε, καὶ αὐτὶ τούτου φησὶν αὐτὴν ἀθηναῖον ἡν δῆμον
ποιήσασθαι· ψευδόμενος ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτε γὰρ φρύνιχον ἀπέκτεινεν, οὔτε ἀθη-
ναῖον αὐτὴν ὁ δῆμος ἐποιήσατο· φρυνίχῳ γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ κοινῇ, θρασύβου-
λός τε ὁ καλυδώνιος, καὶ ἀπολλόδωρος ὁ μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυ-
χέτην αὐτῷ καλλίξεντι, ὁ μὲν θρασύβουλος τύπτει ἡν φρύνιχον, καὶ κατὰ κάλλιφ πα-
τάξασ· ὁ δὲ ἀπολλόδωρος οὐκ ἥψατο, ἀλλὰ τούτῳ κραυγὴ γίνεται, καὶ ὦχονθ φύ-
γοντες· ἀγόρατός τε οὐθὶ, οὔτε παρεκλήθη, οὔτε παρεγένετο, οὔτε οἶδε τοῦ πράγ-
ματος οὐδέν, ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐδὲν ὑμῖν ἡ ψήφισμα δηλώσει.
Ψήφισμα. Οτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφί-
σματος δῆλον· οὐδαμοῦ γὰρ ἔστιν ἀγόρατον ἀθηναῖον εἶναι, ὥς πρὸ θρασύβουλον καὶ
ἀπολλόδωρον· καί τοι εἰ πρὸ ἀπέκτεινε φρύνιχον, ἔδει αὐτὴν ἐν τῇ αὐτῇ σήλῃ ἵνα πρὸ
θρασύβουλον καὶ ἀπολλόδωρον ἀθηναῖον πεποιημένον· τὰ μέν τοι ὀνόματα διαπρέπ-
τοντα σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύριον τῷ ἑρμῆ πρὸς γραφῆναι εἰς πὶν σήλῃν ὡς δυ-
ρόγκτας ὄντας, καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, οὗτον ἡ ψήφισμα ἐλέγξει.
Ψήφισμα. Οὕτω μοί τοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ
ὢν ἀθηναῖος, καὶ ἐδίωκε, καὶ ἐξεκλησίαζε, καὶ γραφὰς τοὺς ἐξ αὐθρώπων ἐγράφε-
το· ἐπιγραφόμενος αὐαγορεύσασθαι εἶναι· ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον, οὗς
οὐκ ἂν ἀπέκτεινε φρύνιχον, δι' ὃν ἀθηναῖός φησι γεγενῆσθαι· ὁ φρύνιχος γὰρ οὗτος,
τοὺς τριακοσίους κατέσησε· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι ἀπέθανον, οἱ πολλοὶ τῶν τριακοσίων ἔφυ-
γον· πότερον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐκ τῶν τριάκοντα βου-
λεύουσα, οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τριακοσίων τῶν φυγόντων, ἀφεῖναι ἀναλαβόντ-
ες ἡν φρύνιχον ἀποκτείναντα, ἢ τιμωρήσασθαι τοῦ φρυνίχου καὶ τῆς φυγῆς,
ἧς αὐτοὶ ἔφυγον· ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι αὐ· εἰ μὲν οὖν μὴ ἀποκτείναι προσποι-
εῖται, ἀδικεῖ ὡς ἐγὼ φημι· εἰ δὲ ἀμφισβητεῖ καὶ φῆς φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλος
ὅτι μείζω ἡν δῆμον τῶν ἀθηναίων καὶ ἐποίησας, πλὴν τοῦ φρυνίχου αἰτίαν πρὸς
τοὺς τριάκοντα ἀπολύσω· οὐδέ ποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς φρύνιχος
ἀποκτείναι, ἀφεῖσης αὐ τοῦ τῶν τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα ἡν δῆμον τῶν ἀθηναί-
ων, καὶ αὐήκεστα καὶ ἐργάσω· ἐαὐ μὲν οὖν φάσκῃ φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέ-
μνησθε, καὶ δεῖν τιμωρεῖσθε, αὐθ' ὧν ἐποίησεν· ἐαὐ δ' οὐ φάσκῃ, δεῖσθε αὐτόν, διότι φη-
σὶν ἀθηναῖος ποιῆσαι· ἐαὐ δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ἐδίωκε-
ν, καὶ ἐξεκλησίαζε, καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς ἀθηναῖος τοῦ ὄνομα ἐπιγρα-
φόμενος. Ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι, ὡς καὶ ἐδὶ φυ-
λῆς τε ὤχετο, καὶ συγκατῆλθεν ἀπὸ φυλῆς, καὶ οὗτος μέγιστον ἀτύνισμα εἶναι· ἐγέ-
νετο δὲ τοιοῦτον· ἦλθεν οὗτος ἐδὶ φυλῆς· καί τοι πῶς ἂν γένοιτο ἄνθρωπος μαρ-
τυρόδρος, ὅστις εἰδὼς ὅτι εἰσί τινες ἐδὶ φυλῆς τῶν ἐκ τούτου ἐκπεπτωκότων,
ἐπόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους· ἐπειδὴ δὲ εἶδεν αὐτὸν, πάχεα συλλαβόντες, ἄγου-
σιν αὐτικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὗπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἴ τινα λη-
σὴν ἢ κακοῦργον συλλάβοιεν. Σφαττῶν δὲ αὐτὸς ἐπιφυλῆς, οὐκ ἔφη χρῆ-

τοῦ τῶν τριάκοντα βουλεύουσα

Phaenippides

Thrasybulus

Apollodorus

Quadringentorum oligarchia

Anytus

ναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα λέγων ὅτι οὔπω οὐπω διακέοιτο. ὥστε τιμωρεῖσθαι πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν. ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυχίαν ἔχειν. εἰ δέ ποτε οἱ καδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμωρήσοιντο τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων, ἄπορος ἐγένετο τοῦ ἀποφυγεῖν δεῖσον ὑπὸ φυλῆς. αὐτάρκης δὲ ὢν τοῦ σωματοῦ αὐτὸς ἀκροᾶσθαι, εἴ πῃ ἔμελλον σωθήσεσθαι. Ἀλλ' ἔτρεον, οὔτε γὰρ συναπτήσας τοῦτῳ οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε σύσκηνος γενόμενος, οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν κατατάξασ· ἀλλ' ὡς πρὸς ἀλιτηρίῳ, οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο, καί μοι καὶ ἦν ταξίαρχον.

Μάρτυς· Ἐπειδὴ διαλλαταὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο, καὶ ἔπεμψαν οἱ τριάκοντα ἐκπειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς πόλιν, ἡγεῖτο μὲν ἄσιμος τῶν πολιτῶν. οὗτος δὲ οὔπω κολμηρὸς καὶ ἐκεῖνος ἐγένετο. συνακολουθεῖ γὰρ λαβὼν τὰ ὅπλα καὶ συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν ἄστυ. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς φυλαῖς ἦσαν, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα πρὶν εἰσιέναι εἰς τὴν ἄστυ, ὁ μὲν ἄσιμος ἀποθανόντα. καὶ προσελθὼν, τήν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε. καὶ ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐσκόρακασ' ἐκ τῶν πολιτῶν. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν αὐτοφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ ἀθηνᾷ. τοῦτῳ δὲ τρόπῳ τὸν ἄσιμον ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καλῶ μοι τοὺς μάρτυρασ'. Μάρτυρες· Τοῦτῳ τῷ τρόπῳ ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ὧδε φυλὴν καὶ τὴν πειραιεῖ, πρὸς τοὺς ὁπλίτας διέκειτο. οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ διελέγετο, ὡς αὐτοφόνῳ ὄντι. τὸ τε μὴ ἀποθανεῖν, αὐτὸς ἐγένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν οὖν τῇ ἐπιφυλῇ δόλῳ, ἀπολογίᾳ χρῆται, τὸν λαμβάνειν χρὴ εἰ αὐτὸς αὐτῷ ἐγένετο αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν ἐπεί μου ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἄσιμος πλὴν ἀσπίδα, καὶ οὐκ ἦν μετὰ τῶν πολιτῶν πίμπειν τὴν πομπήν. καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν. Μήτε οὖν ταῦτα αὐτὸν ἀποδέχεσθε, μήτε αὖ λέγῃ, ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωρούμεθα· οὐ γὰρ οἷμαι οὐδὲ μίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι. ἀλλ' ἐπὶ μὲν οἶμαι εὐθὺς, εἴτε χρόνῳ τὶς τιμωρεῖται, δεῖν ἀποδιδόναι, ὡς οὐ πεπίστευκε τοῦδε ὧν ὅδε ἠδίκει. οὗτος τοίνυν δεῖσον ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκείνους, ἢ ὡς δικαίως κἀκόν τι ποιοῦντας τὴν δῆμον τῶν ἀθηναίων. εἰ δὲ πάλαι δεῖν τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ὑμεῖς τιμωρούμεθα, τὴν χρόνον κρυβαίνει ὃν ἔξει. οὐ προσῆκον αὐτῷ. οἱ δὲ ἄνδρες ἀφ' τούτου, οὐδὲν ἧττον τεθνήκασιν.

Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ διϊαχερίζεσθαι, ὅτι ἐπαυτοφώρῳ τῇ ἐπαγωγῇ ἐπιγράψαι· πάντων ἐνὸ οἶμαι δυνατώτατον, ὡς εἰ μὲν τὸν ἐπαυτοφώρῳ μὴ προσεγράψατο, ἄδικος ὢν τῇ ἐπαγωγῇ· διότι δὲ δεῖσον προσγράψαι ἄδικος ὢν, ἑκατόν τινα οἴεται αὐτῷ εἶναι· δεῖσον δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν, ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ. καὶ τοῦτο διαχερίζεσθαι· ὡς τὸν εἰμὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τοῦτον αἴνιγμα δεῖν αὐτὸν σώζεσθαι. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἄνδρες οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἐπαγωγὴν ταύτην οἰόμενοι ἀγορᾶτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διϊαχερίζομενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι δικαίου, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψαθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου αὐ ἦ. πρῶτον μὲν αἰσχρὸν πεντακοσίων οὖ τῇ βουλῇ· εἶτα πάλιν αἰσχρὸν ἀθηναίων ἀπάντων αὐ τῷ δήμῳ ἀπογράψασ' τινὰ ἀποκτείνειε, καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου· οὐ γὰρ δήπου δεῖσον μόνον οἴεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ πατάξασ' καταβάλῃ· ἐπεὶ ἔκυρ σοῦ λόγου, οὐδεὶς φανήσεται ἀποκτείνασ' τοὺς ἄνδρασ', οὓς σὺ ἀπέγραψασ', οὔτε γὰρ ἐπάταξεν αὐτοὺς οὐδεὶς, οὔτε ἀπέσφαξεν· ἀλλ' ἀναγκασθέντες δεῖσον τῆς σῆς ἀπογραφῆς, ἀπέθανον· οὐκοῦν, αἴτιος τοῦ θανάτου οὐ τοσ' ἐπ' αὐτοφώρῳ δεῖ· τὶς οὖν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ ἀπογράψασ'· ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνασ'. Γνωθάσομαι δ' αὐτὸν καὶ τοῦδε τῶν ὅρκων, καὶ τοῦδε τῶν θεῶν μέλλειν λέγειν· ὡς παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς θεάσασ' ἀγωνίζεται· ἃς θεσθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει, οἱ ἐν τῷ πειραιεῖ· ὧδδν μὲν οὖν τοῦδε διϊαχερίζομενος, ὁμολογεῖ αὐθροφόνος εἶναι· ἐμποδὼν γοῦν, ἢ ὅρκους, ἢ θεῶν, ἢ χρόνον, ἢ μετ' αὐτοφώρῳ

Aesimus

συμπέμπειν τὴν πομπὴν

ἄσιμοι ἐς κόρακας

προθεσμίαν

διϊαχερίζεσθαι

ἀγωγίμῳ

ἠχερίζομαι

τί ποιεῖται· αὐτῷ δὲ ὦ γράμματι οὔδε πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι· ὑμῖν δὲ ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ προσήκει τοῦδε τούτων ἀποδέχεσθαι· ἀλλ' ὡς ἂν ἀπέγραψεν, ὧδε οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, τοῦδε τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ἔπειτα τοὺς ὅρκους καὶ τὰς θεὰς θήσασ' οὐδὲν ἠνοῦμαι προσήκειν ὑμῖν πρὸς δεῖσον· οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν πειραιεῖ γεγένηνται· εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν πειραιεῖ ἦμεν, εἴ τίνα λόγον αὐτῷ εἰ σωθῆναι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν πειραιεῖ ὢν, καὶ ἐπὶ καὶ διονύσιος καὶ οὗτοι ἅπαντες οἱ δεῖσον τιμωρούμενοι· ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐμποδὼν ἀλόνα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄστει ὤμοσαν. Ἐκπαυτὸ δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ὁσὸς θανάτου ἄξιος εἶναι. ὅς τις φησὶ μὲν δεῖν τοῦ δήμου. τὸν δὲ δῆμον ὃν αὐτὸς φησι πατρὸς αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας, καὶ ἀφεὶς καὶ προδόσας· ὅς ὢν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἀγορᾶτος ἐγένετο. ὅς τις οὖν τόντε γόνῳ πατρὸς τὸν τὸν τυπτε, καὶ οὐδὲν παρεῖκε τῶν ἐπιτηδείων, τόν τε ποιοῦν πατρὸς ἀφείλετο ἀ λῶ ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθὰ, πῶς οὐ καὶ δίκῃ δεῖσον, καὶ δίκῃ τὸν τῆς κακώσεως νόμον, ἄξιος ὢν θανάτῳ ζημιωθῆναι. προσήκει δ' ὑμῖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἅπασι τιμωρεῖν τοῦδε ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ὥς πρὸ ὑμῶν αὖ ἐνόσῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ, ὑμῖν ἐπέσκηψαν καὶ ἡμῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τιμωρεῖν τοῦδε σφῶν αὐτῶν, ἀγόρακον κυτοῦ ὡς φονέα ὄντα καὶ κακῶς ποιεῖν καθ' ὅσον αὖ δρᾶχυ ἔκαστος δυνήσεται. εἰ τοίνυν τί ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν πόλιν ἢ τὸν δῆμον τὸν ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε ἀνάγκη ὑμᾶς ὅτι πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι. ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν, ἢ καὶ ὑμῶν αὖ ἐνόσῳ ἐπέσκηψαν· οὔκουν οὔτε ὅσιον, οὔτε νόμιμον ὑμῖν ὅστιν ἀνεῖναι ἀγόρατον τοῦτον· ὑμεῖς τοίνυν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ἐπεὶ αὖ τῷ τότε χρόνῳ αὖ ὦ ἐκεῖνοι ἀπέθνησκον οὐχ οἷοί τε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε δίκῃ τὰ πράγματα τὰ παρεσκευασμένα. νυνὶ αὖ ὦ δικάζεσθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα· ἀνθυμεῖσθε δ' ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὅ πω σ' μὴ πάντων δεῖνον χαλεπώτατον δρᾶσθαι. εἰ γὰρ ἀποφυγεῖθε ἀγόρατον τοῦτον, ἐμ μόνον τοῦτῳ διαπράττεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολογεῖτε ὑμῖν θύνους εἶναι, τῇ ψήφῳ ταύτῃ, θάνασον κατεψηφίσασθε. ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τοῦ θανάτου, οὐδεὶς ἄλλο γιγνώσκετε, ἢ ἐκείνους δικαίως τοῦτον τεθνηκέναι. καὶ οὕτως αὖ δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον ἐκεῖνοι ὡς φίλοις οὖσι τιμωρεῖν τοῦδε αὐτῶν, οὗτοι ὁμόψηφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς τριάκοντα γνώσονται. Μηδαμῶς ὦ ἄνδρες δικασταὶ πρὸς θεῶν ὀλυμπίων· μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ· μηδεμιᾷ θανάτου ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν κατεψηφίσασθε. οἱ πολλὰ καὶ καθ' ὑμᾶς ποιήσαντες, δίκῃ ταῦτα τοῦ τῶν τριάκοντα, καὶ ἀγορᾶτου τοῦτου ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἁπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἰδίων ὅσα ἐνόσῳ ἐγένοντο. ἐπεὶ δὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον δεῖνον· ἀποδέλεικται δ' ὑμῖν ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων, καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ἀγόρατος ὢν αὖ τοῖς, αἴτιος τοῦ θανάτου· ἔτι δὲ προσήκει ὑμῖν αἰσχύνεσθαι τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὧν μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θανάτου κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε; ὧν δ' ἐκεῖνοι θανάτου οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς καταγνώσετε; οἱ τριάκοντα τοίνυν· τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θανάτου κατέγνωσαν. ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι δοκεῖ προθύμως τοῦτους ἀπολύναι οὐ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν οὖν τὰ αἰσχύνεσθε τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε· ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν φίλοις, τιμωρήσετε ἔπεσθε· ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

ἀνδνῶν

Olympij diij

filij. f. alcibiadę clinię & patris cognominis

Λυσίου, κατὰ Ἀλκιβιάδου λειποταξίου.

Ἡγοῦμαι μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ δὲ μίαν ὑμᾶς πεθεῖν ἀκηοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖν. τοιοῦδε γὰρ πολίτην ἐκεῖνον ὑβ ἀρχῆς παρέχων, ὥστε καὶ εἰ μήτις ἰδίᾳ ἀδικοῖτο ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνει, οὐδὲν ἧττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτήματα, οὐδὲ συγνώμης ἄξια, οὐδ' ἐλπίδα παρέχοντα, ὡς ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων. ἀλλ' οὕτω πεπραγμάτικε καὶ εἰς τοσοῦτο κακίας ἀφιγμένος, ὥστ' ἐπιτήδειος ὢν οὗτος φιλοτιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. Εἰτὰ μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατρίδος ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, καὶ πόλαι τοῦτον ἐχθρὸν ἡγούμενος, καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεπονθὼς κακῶς, πειράσομαι τοῦδε πάντων τῶν πεπραγμένων, μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. τοῦδε μὲν τῶν ἄλλων, ἀρχεστράτιδης ἱκανῶς κατηγόρηκε, καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέλειξε, καὶ μάρτυρας πάντων παρέχετο. ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω· ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

Archestratidis

Νόμος. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶν ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑβ οὗ νῦν εἰρήκαμεν ἐποιησάμεθα, πρῶτον τοῦδε τούτων νομοθέτας δικάζοντας, μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτῶν γενέσθαι. οὐ εἰδότας, ὅτι ὅπως αὐ ὑμεῖς νομοθετήσετε τοῦδε αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται· δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δίκαιόν ἐστιν εἶναι, τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπη εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει σωθήσεσθαι τῇ πόλει. τολμῶσι γὰρ τινὸς λέγειν ὡς οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις λειποτακτεῖν. οὐδὲ δειλίαν. μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγενῆσθαι. τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐάν τις λείπῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ πίσω δειλίας ἕνεκα μαχομένων τῶν ἄλλων, τοῦδε τούτου τοὺς γραπτέους δικάζειν· ὁ δὲ νόμος οὐ τοῦδε τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι αὐ μὴ παρῶσιν αὐ τῇ πεζῇ στρατιᾷ, ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον.

διαλαμβάνειν

Νόμος. Ἀκούετε ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ τοῦδε ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι ἐὰν μάχης οὔσης εἰς τὸ πίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι αὐ ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι· σκέψασθε δὲ τίνος ἐστὶν οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἱ τινοῦ αὐ πόλιν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν; οὐχ οὓς αὐ οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν εἶναι. ἀστρατίαν μὲν γὰρ δικαίως αὐ αὐτὸν ἁλῶναι, ὅτι κατα λεγεὶς ὁ πατὴρ οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ἡμῶν στρατοπεδευομένων· οὐ δὲ παρῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἐαυτὸν τάξαι· δειλίαν δὲ ὅτι δεῖν ἔκαστον μετὰ τῶν πολιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἵλετο· καί τοι φασὶν αὐτὸν, ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιήσασθαι, ὡς ἐπειδὴ πεζὸς ἱππεύων, οὐδὲν ἠδίκει τὴν πόλιν· ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι δι' ὑμᾶς δικαίως αὐ αὐτῷ ὀργίζεσθαι· ὅτι τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ ἄτιμον εἶναι, ἐτόλμησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ἐξῆλθε

ἱππεύειν

Νόμος. Ὅτι τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ οὕτως ὑμῶν κατεφρόνησε, καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε, καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε, καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν ὥστε οὐδεὶς αὐτῷ τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι, καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημοσθῆναι, καὶ πάσας ταῖς κειμήλιαις ζημίαις σύοχος γενέσθαι μᾶλλον, ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν εἶναι, καὶ ὁπολίτης γενέσθαι· καὶ ἕτεροι μὲν οὐδὲ πώ ποτε ὁπολιτεύσαντες, ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, ἐκ τόλμησαν εὐδὲ τοὺς ἱππεῖς ἀναβαίνειν, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον· οὔπω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἐσομένης, καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦντας· ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβαίνειν· οὔτε δύνοις ὢν τῷ πολίτῃ, ἔτι πρότερον ἱππεύσας, οὔτε νῦν ἐπιστάμενος, οὔτε ὑφ' ὑμῶν δεδιδαγμένος· ὡς ἐκ ὑβεσόμενον τῇ πόλει, δίκῃ παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν· οὐδὲ μηθῆναι δὲ χρή· ὅτ' εἰ ὑβέσαι, ὅτι αὖ τις βόλεται ποιεῖν, δεῖν ὄφελος νόμους κεῖσθαι.

ἡ ὑμᾶς

ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι, ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μόνος τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος, τὸν δεύτερον γένηται, τοῦτον μὴ δειλίαν καταψηφίζεσθαι. ἐὰν δέ τις αὐ τοῖς ὁπλίταις τεταγμένος, αὐ τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τοῦτο συγνώμην ἔχειν· καὶ μὴν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἡγοῦμαι δικαίζειν ὑμᾶς, ὃ μόνον τῶν ὑβαμαρτανόντων οὕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων οὐδεὶς γὰρ ἔσεται τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφιζόμενα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶ ὑβαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται· ὥστε τούτῳ παραδείγματι χρώμενοι, βελτίστοι ἔσονται οἱ πολῖται· ἐὰν τοίνυν τούτου καταψηφίζεσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει ἔσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται, καὶ οἱ πολέμοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πολέμου ἀξίαν εἶναι πὸν πόλιν, ἐὰν ὁρῶσιν ὀδὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλιστ' ὑμᾶς ὀργιζομένους· ἢν μὴ δὲ μάς συγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε δὴν ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν, κόμνοντες ἐτύγχανον. οἱ δὲ, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, ἢν ἡδέως αὐ οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες, ἐθεραπεύοντο. οἱ δὲ, οἱ καὶ ἀστεῖοι ὄντες, τῶν οἰκείων ἐπεμέλοντο. οἱ δὲ φίλοι, ἐστρατεύοντο· οἱ δ' ἐν τοῖς ἱππεῦσιν, ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐβόλμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις· οὐδὲ τὰ αἱρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἱρεῖσθαι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τοὺς πρὸς τοὺς πολέμους κίνδυνον· ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς, νυνὶ πὸν ψῆφον, ἢ πᾶσι φανερὸν ποιεῖν, ὅτι ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται. Ἡγοῦμαι δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοῦδε μὲν τὸν νόμου, καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οὐκ ἔξειν αὐτοὺς ὅ, τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ὑβαιτήσονται καὶ αὐ τιβολήσουσιν· οὐκ ἀξιοῦτε τὸν ἀλκιβιάδου υἱέος τοσοῦτον λειπεῖν καταγνῶναι· ὡς ἐκεῖνον τοῦ μὲν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ μὲν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον ὄντα ἀπεκτείνατε, ὅταν πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ὑβαμαρτάνοντα, οὐκαὶ ἐγένετο τὸ συμφορὰ τοσοῦτον τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ ὦ ἄνδρες δικασταὶ εἶναι, εἰ αὐτὸν μὲν ἐκείνου θανάτου κατέγνωτε, τὸν δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφίζεσθε· ὃς αὐτὸς μὲν, οὐκ ἐτόλμα μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι· ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν, μετὰ τῶν πολεμίων ἐξίου στρατεύεσθαι· ἢν ὅταν μὲν πατὴς ὦ (οὕτω δῆλος ὦ ὁποῖός τις ἔστι) δίκῃ τὰ παῖδος ἁμαρτήματα, ὀλίγου τοῖς αὐδεκα παραδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις, ἐπίσασθε καὶ πὸν τούτου πονηρίαν, δίκῃ τ' πατὸρα ἐλεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε· οὐκοῦν δεινὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῦδος μὲν οὕτως δύτυχεῖς εἶναι· ὥστε ἐπειδὰν ὑβαμαρτάνοντος λυφθῶσι, δίκῃ τὸ αὐτῷ γένος σώζεσθαι· ἡμᾶς δὲ εἰ ἐδυσχήσαμεν δίκῃ τοὺς οὕτως ἀπαιδεύντας, μηδὲν ἀν δικαίωσθαι παρὰ τῶν πολεμίων ὑβαιτήσασθαι, μὴ δ' αὐ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς· καί τοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, καὶ τοῦδ' ἀπάντων τῶν ἑλλήνων γεγόνασι καὶ οὐδεὶς ὅμοιαι τοῖς τοῦ τοιούτων τοῦδε πὸν πόλιν πεπραγμένοις, ὦ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελτίονες εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς· ἀξιῶ δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν μὲν τινοῦ τῶν συγγενῶν αὐτὸν ὑβαιτῶνται, ὀργίζεσθαι· ὅτι τοῦτον μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν δεκαδεῖν, ἢ δεκαδέντες, οὐκ ἐδωσαν δυρέσθαι ποιεῖν τὰ τοῦ τῆς πόλεως πραττόμενα· ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται, ὡς οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν. ἐὰν δέ τινοῦ τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, ἐπίδειξιν μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι· φιλοτιμούμενοι δε, ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἁμαρτηκότας σώζειν δυνάνται· ὑμᾶς δ' χρὴ ὑπολαμβάνειν πρῶτον μὴ ὅτι εἰ πάντες ἀλκιβιάδη ὅμοιοι ἐγένοντο, δίκαιον ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδεὶ δ' εἰ χρὴ ὅ τοῦ ἡγοῦνται· ἔπειθ' ὅτι πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς προσήκει τῶν λιπόντων πὸν τάξιν κατηγορεῖν, ἢ τοῦδ' τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι· τίς γὰρ ἐστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλας ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑφ' τῶν στρατηγῶν πραττόμενα, ὅταν αὐτοὶ δ τοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται· εἰ τοίνυν ἀξιῶ, αὐ μὴ ἀφο-

διέξειμι οἱ λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὥσπερ Ἀλκιβιάδου, ὡς ἐστρατεύσαμεν σὺν τοῖς ὁπλίταις. ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένοι, ἀποφηνάσθαι. ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον καὶ λεγόμενον αὐτοὶ ὀργίζεσθαι, μεμνῆσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπορκεῖν, καὶ τοῖς νόμοις μὴ πείθεσθαι. καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔρωνα ἐπιθυμεῖν ποιήσουσι. θαυμάζω δὲ μάλιστα ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ὑμῶν ἐν Ἀλκιβιάδου ἀξιώσει δίκῃ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώζεσθαι· δίκῃ δὲ τὸν αὐτῶν πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι, ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι. ἵν' ἐπίστησθε ὅτι οὐκ αὐ εἰκότως αὐτοῦ ἀποφηνάζοισθε, ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκότος· τὰ δ' ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γεγενημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτων πεπραγμένων, δικαίως αὐ αὐτὸν θανάτου καταφηφίζοισθε· προσήκει δ' ὑμῖν πρὸς αὐτῶν εἰδέναι· ἐπειδὴ γὰρ καὶ τὸν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς σφετέρας αὐτῶν ἀρετὰς, καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας, ἐκεῖνος ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀκροᾶσθαι. ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας, πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας, καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν πολλῶν κακῶν αἰτίους γεγενημένους. οὗτος γὰρ πᾶς μὲν ὢν παρ' ἀρχιδήμῳ τῷ γελάμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ἀφηρημένῳ, πολλῶν ἐρόντων, ἔτι μὲν ὢν τῷ αὐτόματι κατακείμενος ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν αἰνίβος ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, καὶ ἡγούμενος οὐκ αὐ δικαιώσαθαι πρεσβύτερος ὤν, λαμπρῶς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὤν, πονηρότατος διέξειν εἶναι μετεπέμφθη δ' ὑπὸ Ἀλκιβιάδου, ἐπειδὴ φανερῶς ἐξημαρτανε. καὶ τοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι εἶναι, ὅς τις κἀκείνῳ ταὐτὰ ἐπιτηδεύων διεβέβλητο ὡς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε. μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ, ὀρεοὺς προὔδωκεν. ὁ δὲ παραλαβὼν τὸν χωρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ, δήσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντος ἔφασκε τὰ ἴσα κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, δράστης γενόμενος Ἀλκιβιάδης, ὡς ὑὸν ἐλύσατο. οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου κατακυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκλευκῆς ἀκτῆς ὁρμώμενος, τοὺς φίλους κατεπόντιζεν· ὅσα μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἢ εἰς τοὺς πολίτας, ἢ εἰς τοὺς οἰκείους, ἢ τοῦδε τοὺς αὐτοῦ ξένους, ἢ τοῦδε τοὺς ἄλλους ἡμαρτηκε, μακρὸν αὐ εἴη λέγειν. ἱππόνικος δὲ πολλὰς παρανομίας ἐξέπεμψεν αὐτοῦ γυναῖκα· φάσκων εἶναι οὐκ ἀδελφὴν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς αὐ θρεπτὴν ἐκείνης, εἰς πλοῦτον εἰσεσθαι πολὺ αὐτοῦ· καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκότι, καὶ οὕτω δεινὰ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μεταμέλει, οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. οὐ μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενοι ἐν ἑαυτοῦ βίον, τῶν τοῦ παντὸς ἁμαρτημάτων οὗτος ἑτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται· ὡς πρὸς δυνάμενος αὐ, πολλοσὸν μόρος τ' εἰδῶν τ' ἑαυτοῦ προσηκόντων τοῖς ἄλλοισ μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ' ὑὸς ὢν Ἀλκιβιάδου ἔπεισε μὲν δεκέλειαν λακεδαιμονίους ἐπιτειχίσαι. ἐὰν δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε· διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο· πολεοτάκις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐὰν δὲ πατρίδα ἐστρατεύσαμεν, ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπὶ ἐκείνους· ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει ὅν τινα λαμβάνεται τούτων. καί τοι σφόδρα εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκὸς ὅστι ἐν μὲν πατρίδα αὐτοῦ κατελθόντα, δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν· τοῦτον δ' ἀδίκως δίκῃ· πλὴν φυγὴν πλὴν ἐκείνου διαβεβλῆσθαι· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτοῦ ἀφέλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τοῦτον δὲ ἀδικεῖσθε ἀποφηφίζεσθε, ὡς τοῦ παντὸς χρηστοῦ τοῦδε πλὴν πόλιν γεγενημένου· καὶ μὴν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἀνέκειν αὐτοῦ καταφηφίσασθαι. καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς, χρῆται παραδείγματι τοῦδε τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας· τολμᾷ γὰρ λέγειν ὡς Ἀλκιβιάδης οὐδὲν ἀδικὸν ἐράσαι ἐὰν δὲ πατρίδα στρατεύσεσθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν καταλαβεῖν. καὶ δεινὰ τειχεῖν· καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν· καὶ ταῦτα ποιήσαντας, οὐκ ἔνεισ τοῖς παισὶ καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμῶν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι· ὡς τ' αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐὰν δὲ

Archedem) Glamo

Theotimus

Orei

Leuceacte. i. album littus

Hypponic)

Decelea munis obsessa ala cedæmonijs suasu alcibi adis clime

ἀποφηφίζεσθε

ὧν ἐὰν δὲ τὴν χώραν ἐστρατεύσαμεν, καὶ ὅσοι κατῆσαν λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὔτοι μὲν ἐξήγαν κατεσκευάσω τὴν θαλάττης ἀρχὴν λακεδαιμονίοις δώσοντες. αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξοντες· ἐὰν δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὼν, τοὺς μὲν πολεμίους ὑβρίλασε. τῶν δὲ πολιτῶν καὶ τοὺς βουλομένους δουλεύειν, ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐκ ὁμοίων τῶν πρότερον ἀμφοτέροις γεγενημένων, τοῦσ λόγους ποιεῖται. ἀλλ' ὅμως τοσούτων συμφορῶν, καὶ οὔτως αὐτῷ μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐὰν δὲ τῆ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖται· καὶ λέγει ὡς οὔτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνασο, ὥστε τῆ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καί τοι τὸν οὔτω ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὀρθνοὐκ αὐ βαυλόμενος εἶναι πονηρὸς ἐσηγήσεται μὲν τοῖς πολεμίοις, ἃ χρὴ κατα λαβεῖν τῶν χωρίων· δηλώσει δ' αὐ ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν φρουρίων· διδάξει δ' αὐ, ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων. μηνύσει δ' αὐ τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν συμμάχων· οὐ γὰρ δὴ που ὅταν μὲν ἔφυγε δίκῃ· πλὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ὢν ποιεῖν πλὴν πόλιν· ἐπειδὴ δὲ ἡμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε καὶ πολλῶν ἦρξε τειχέων, οὔτε τοὺς πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, οὔτε φίλους οὓς ἀπέστησε, πάλιν φίλους ποιῆσαι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαθαι· ὥστ' οὐ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφθρε, πονηρίᾳ δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ὢν· ἃ μὲν γὰρ ἤλει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μιμούμενος αὐτοῖς λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο· ἀλλ' ὑποχόμενος δ' ἐαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὠφέλετο, καὶ οὔτω πολλὰ κόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόνα, ὥστε λέγειν δυνάμενος, καὶ φίλων ὄντων· καὶ χρήματα κεκτημένος, οὐδέποτ' ἐλθὼν βοηθεῖν ἐτόλμησε δυῶσι· ἀλλὰ φυγὴν αὐτοῦ κατεγνωκέναι, καὶ θρᾴκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον, ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ· καὶ τὸ τελευταῖον ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς προτέρας πονηρίας, ἐτόλμησε τὰς ναῦς λυσάνορος μετὰ ἀδειμάντου προδοῦναι, ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας σὺν ναυμαχίᾳ ἐλεεῖ, ἢ τοῦδε τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται· ἢ τῶν τειχῶν κατεσκευασμένων ἀναγκεῖ, ἢ λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς τειχίζοντα ὀργίζεται, οὗτοι ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἀθυμεῖν ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον αὐτοῦ, καὶ τὸν πρὸς μητρὸς μεγαλῆτα, οἱ ὑμετέροι πρόγονοι δίς ἀμφοτέρους ὑβωστράκισαν· τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν, θανάτῳ κατέγνωσαν· ὥστε νῦν χρὴ ἡγησαμένους πατρικὸν ἐχθρὸν εἶναι τῶν πόλει, κατα φηφίσασθαι· καὶ μήτε ἔλεον, μήτε συγγνώμην, μήτε χάριν μὴ δὲ μίαν τοῦδε τοιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων, καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὤμοσαν· σκέψασθαι δὲ χρὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκῃ τὶ αὐ τις τοιούτων ἀνδρῶν φήσειεν· πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυσχήκασιν· ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσι, καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν τοῦτοι αὐτῶν ἡταιρήκασιν· οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγεγόνασι· τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασιν; οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι, καὶ τοὺς ἑρμᾶς τοῦδε κεκόφασι· καὶ τοῦδε πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι; καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν ἀδίκως καὶ παρανόμως· καὶ πρὸς τοὺς ἄλλας διακείμενοι· καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι, οὐδὲ μιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, οὐδὲ ἔργου δεινοῦ ἄπειροι γεγενημένοι· ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἃ πάντα· ἃ τε ποιήκασι· καὶ πεπόνθασι· οὕτω γὰρ διάκεινται· ὥστε τοῖς μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, τοῦδε δὲ τοῖς κακοῖς, φιλοτιμεῖσθαι· καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἤδη τινῶν ἀποφηφίσασθαι, ἀδικεῖν μὲν νομίσαντες· οἱ ὁμοίοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμοις ὑμῖν ἔσεσθαι· τίς οὖν ἐλπίσ, τοῦδε τοῦτο· τί ἀγαθὸν πείσεσθαι πλὴν πόλιν ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν, ἐπειδὰν ἀπολογῆται εἴσεσθε ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθαι· ἀλλὰ μὲν δὴ, οὐδ' αὐ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδεὶς δύναιτο κακὸν ὑμᾶς δρᾶσαι· ἄλλος ὢν καὶ πένης, καὶ πρᾴτειν ἀδιώατος, καὶ τοῖς οἰκείοις διάφορος καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων μισούμενος· ὥστ' οὐδὲ τοῦτον ἀνέκα αὐτὸν ἄξιον

μιωνυτής

Alcibiades climg scelera & malemerita in urbe

Lysander

Adimatus

Megacles

Hermæ truncati ab alcibiade

φυλάττεσθε· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς τούτου φίλοις· οἱ τὰ μὲν πρὸς τὰ πόμπιμα θυεῖν οὐκ ἐθέλουσι· τούτων δ' ὁρῶν ἐπιθυμοῦσι καὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι, τοῦδε τῶν ὑμετέρων δημηγορεῖν.

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρουν· ἐπίσταμαι δ' ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τὰ ἀκρόωμενοι θαυμάζουσιν· ὅπερ ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ὀργίζειν τὰ τούτων ἁμαρτήματα· οὗτος δὲ μὰ κατάγελᾷ, ὅτι οὐδὲ τὸν πολλοστὸν μόρον εἴληφα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων κακῶν· ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ παραλελειμμένα ἀναλογισάμενοι, πολὺ μᾶλλον αὐτ' κατα ψηφίσασθε· ἀθυμηθέντες ὅτι οὐχὶ μὲν ὅτι τῇ γραφῇ μεγάλη δ' δυτυχία, τούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι πόλει· ἀνάγωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους. καὶ τὸν ὅρκον· καὶ πὶ γραφὴν· καὶ τούτων μεμνημένοι, ψηφίσασθαι τὰ δίκαια.

κατα ψηφίσασθε

δικαιοσ

κατὰ ἀλκιβιάδου ἀγραπείου.

Ἐγὼ μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι· ἐπὶ καὶ οὐ τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ τοῦδε τῶν τῆς ἀγραπείου γραφῶν κοινωνοὺς εἶναι τῷ τε διώκοντι, καὶ τῷ φεύγοντι· καὶ μὴ βοηθοῦντας ὡς αὐ βούλονται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς ψηφίσασθαι. ἀθυμοῦμαι δ' ὅτι σφόδρα αὐ κινδυνεύετε εἰ τῇ ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβαίνοντες, ὑμῶν ἐδέοντο κατα ψηφίσασθαι· ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι εἰ οἱ πιθέντες τὸν ἀτῶνα καὶ πὶ ψῆφον διαδόντες, παρακελεύσονται τῶν μὲν, μὴ κατα ψηφίσασθαι· τί δ' αὐ ἄλλο ἔδοξ' ἂν δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοιτο, εἰ βουλήσεται μὲν ἀρχὴν ἐμβὰς τῶν ἐπικλήρων δίκαις, ἀντιβολεῖν καὶ ἱκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅτι αὐ βούλεται προχθῆναι· ὁ δὲ πολέμαρχος, καὶ οἱ τὰ δεήσονται οὐ τοῖς δίκαις τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις ὡς πρὸ καὶ ναῦ· χὴ βίνιν, καὶ τοῦδε ὑμῶν αὐτῶν πὶ αὐτὸν γνώμην ἔχειν· ἀθυμοῦμαι δ' ὅτι οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τοῦδε τῆς ἀγραπείου βοηθεῖν, ἢ τούτου ὧν τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς πὶ ψῆφον διδόντας· σκέψασθε δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον, ὅτι οὐδεὶς πω τῶν ἀρχόντων οὐ τῷ στρατοπέδῳ ἀλκιβιάδῃ ὧδ παρεσκευασμένος· ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν πάμπολλον ὅτι φαίνων τὸν ἵππον, ἱππέως ἀπεστέρει πὶ πόλιν· ἐπιβάλλειν δὲ ὦ φυλαρχῷ ὅτι ὀβελαύνων ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς, ἄκυρον ἐποίει πὶ τούτων τάξιν· κελεύειν δὲ ἂν ταξίαρχον ὀβαλέφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ πῶν ὁ πολιτῶν κατα λόγου· ναῦ δὲ τούτων οὐδὲν ἐποίησαν· ἀλλ' οὐ μὲν τῷ στρατοπέδῳ τοῦδε εὐώρων αὐτοῦ πάντων προσπλακιζόμενον, κὴν τοῖς ἱππο ξόταις ἱππεύοντα· ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τὰ ἀδικουμένων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι· καί τοι δεινὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, αὐτοὺς μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας, μὴ αὐ τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως αὐ ἐδοκιμάθησαν κατὰ τοὺς νόμους· ἀλκιβιάδην δὲ θαρρῶν παρὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν ταχθῆναι· δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων ἱππέων, οὐκ ἐξὸν τούτων ἔστιν ὅν τινα βούλονται αὐτοὶ εἰς τοὺς ὁ πλίτας κατάξαι· τῶν δὲ ὁ πλιτῶν ἀδοκιμάστων ὄντων, ἐξὸν τούτοις ἔσται ὅν τιν' αὐ βάλωνται ἱππεύειν· εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὄντες κύριοι πολλῶν βουλοίμεθ', μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ αὐ δίκαιος χαρίζοιδε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, σθυμεῖσθαι χὴ ὅ τι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅτι αὐ οὗτοι κελεύσι ψηφεῖσθαι· ὥς τε οὐδένα χὴ τῶν δεομένων τοῦδε πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅρκων ποιεῖσθαι· καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τῳ δοκεῖ μεγάλης ζημίας εἶναι ἡ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνῆσθαι χὴ ὅ τι ἀ νομοθετήσοντες τοῦδε αὐτῶν ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺ κειμένους νόμους ψηφούμενοι· οὐδὲ τοὺ ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλῃ τῇ πόλει βοηθήσοντες· οὐ εἰδότες ὅτι τοῦδ' τῶν παρελθυθότων, ὀλίγους, τιμωρησάμενοι, πολλοὺς ποιήσε τε κοσμιωτέρους, αὐ τοῖς μέλλοσι κινδυνεύειν· χὴ δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὡς τοῦ οὗτος ἀμελέσας τῆς πόλεως, πὶ αὐτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου, τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι· ἄλλως τε καὶ ὅρκους ὀμωμοκότας· καὶ τοῦδε ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθ· οἷς αὐ ὑμᾶς ὀβαπατήσει, κατα γελῶν τῆς πόλεως ἄπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάειν γε ὑμῖν ἀποδώσει, τῇ ψήφῳ κρύβδην· δι' παθὼν, ὃς τῶν φίλων τοὺς φανερῶς αὐ τὸν δι' ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ· ὑμεῖς οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ τὰς τούτων δήσεις τοῦδε ἐλαττόνων ποιησάμενοι, τὰ δίκαια ψηφίσασθε· ἀποδείκνυται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς πολίτας καὶ λιπὼν πὶ τάξιν, καὶ τῶν νόμων κωλυόντων, ἀδοκίμαστος ἱππεύσας· καὶ τοῦδε ὧν οἱ νόμοι διαρρήδην οὔτε στρατηγὸν οὔτε ὕπαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα κυριώτερον ἐκείνων ἀποδείκνυσι, τοῦδε τούτων ἰδιώτης ὤν, πὶ ὀβουσίαν αὐτῷ δεδωκώς· ἐπὶ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι ἀρχὴν στρατηγὸν ἐβοηθῶν, καὶ ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτῷ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς δὲ χὴ πὶ αὐτὸν γνώμην ἔχοντας, πὶ ψῆφον φέρειν· πρὸ ὅτε ὧδε πρὸς τοὺ πολεμίους διακινδυνεύειν.

Archestratides

Λυσίου εἰ βουλῇ μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία.

Ἐγὼ μὴ σιωπήσειν ὦ βουλὴ τοῖς κατηγόροις βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν αὐ αὐτοῖς χάειν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις, τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵ τινες αὐ αὐτοὺ ἀνακαλοῦσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων κατεστῆναι· ἐγὼ γὰ ὅπω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με τυγχάνοι ἀηδῶς ἢ κακῶς διακείμενος, ἐπεισὰν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ τοῦδε τῶν πεπραγμένων, μετα μελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίωμε εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι. Ἀξιῶ δὲ ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς οὔτ' εἰμὶ τοῖς κατεστηκόσι πράγμασι, καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδέν πω μοι τοιοῦτον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι τοῦδε τὰ ἄλλα μετεῖναι βεβιωκώς, καὶ πολὺ παρὰ πὶ δόξαν, καὶ παρὰ τοὺς λόγους τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι πρῶτον δὲ ἀποδείξω, ὡς οὐχ ἵππευον, οὔτ' ἐπεδήμουν τοῦδε τῶν τριακόντα, οὐδὲ μετέχον τῆς τότε πολιτείας· ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς εἰς ἑλληνοῦντῳ συμφορᾶς ὡς σάτυρον ἐν τῷ πόντῳ διαπτησομένους ὀβέπεμψε· καὶ οὔτε τῶν τειχῶν κατεσκευασμένων, οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τὸν ἀπὸ φυλῆς εἰς ἐν πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέρας· καί τοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους, ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ὀβαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἢ τίμαζον, ἢ τοὺς συκαταλύσαντας ἐν δήμῳ. Ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου, τοὺ ἱππεύσαντας σκοπεῖν, οὐκ ἔστιν· οὐ τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν, οὐκ εἰσίν· εἰσὶ δὲ τῶν ἀπομοσάντων, ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν· ἐκεῖνος δ' ἔστιν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατεπλήθετο, ἐψηφίσασθε τοὺ φυλάρχους, ἀπενεκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας· ἵνα τὰς κατασταστεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν· ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς αὐ ἀποδείξειν οὔτ' ἀπενεχθέντα τοῦ τῶν φυλάρχων, οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις, οὔτε κατάστασιν παρλαβόντα· καί τοι πᾶσι ῥᾴδιον τοῦτο γνῶναι· διότι ἀναγκαῖον τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειεν τοὺ ἔχοντας τὰς κατασταστεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι· ὥστε πολὺ αὐ δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν, ἢ τούτοις πιστεύετε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων, ῥᾴδιον τοῦ ὀβαλεφθῆναι τῷ βουλομένῳ· αὐ ἐκείνοις δὲ τοὺ ἱππεύσαντας, ἀναγκαῖον τοῦ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι· ἔτι δὲ ὦ βουλή, εἴ πρὸ ἵππευσα

Mantitheos senatu

καταστασεοσ

συνδικοις

οὐκ ἀν ἰδ ἐξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἐξιον ἀποδείξασ' οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε δικαιμάξεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους· ἡ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων, βαλδύοντας πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους· ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλεται, ἡγεῖδε ταύτην φυείαν πλὴ ἀφελοῖαν. ἢ ὅτι φδεφανῶς ἐτόλμησάν μου κατα ψευσαδαι. ἀνάβηδι δέ μοι, καὶ μαρτύρησον. Μαρτυρία. Γὸ μὲν δίνων ταύτης τῆς αἰτίας, οὐκ οἶδα ὅ, τι δεῖ φλέω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι ὦ βαλή, εἰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀτῶσι φδεὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖδαι· οὐδε ταῖς δοκιμασίαις, δίκαιον εἶναι παν τὸς τὸ βίβλόγον διδόναι· δέομαι δῶν ὑμῶν, μετ' δύνοίας ἀκροάσαδαί μα. ποιήσομαι δὲ πλὴ ἀπολογίαν, ὡς ἀν δύνωμαι δι' βραχυτάτων. Ειτὸ γὰρ πρῶδον μὲν οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης δι' τὰς συμφορὰς, καὶ τὰς τῶ πατρὸς καὶ τὰς τῆς φόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα· ἐπιδυὸ τεδάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ· πρὸς ἣν ἀδελφὸν δ' οὔτος ἐνεμάμιμν, ὥστ' ἐκεῖνον φλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῴων· καὶ πρὸς τὸν ἄλλας ἅπαντας οὔτω βεβίωκα, ὥστε μὴ δέ πώποτέ μοι μὴ δὲ πρὸς οὐα μηδὲν ἔγκλημα γενέδαι· καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διῴκησα· φδεὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι, μέγιστον ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας· ὅτι τῶν νεωτέρων, ὅσοι φδεὶ κύβους, ἢ πότους, ἢ φδεὶ τὰς βιαύτας ἀκολασίας τυγχάνοσι τὰς διατεδεῶς ποιούμενοι, πάντας αὐτὸν ὄψεδέ μοι διαφόρους ὄντας· καὶ φλεῖστα δύβυς φδεὶ ἐμοῦ λογοτριδέντες καὶ ψευδομένους· καὶ τοι δῆλον, ὅτι εἰ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦμεν, δὴ ἀν τοιαύτην γνώμην εἶχον φδεὶ ἐμοῦ· ἔτι δ' ὦ βαλή, οὐδεὶς ἀν ἀποδείξαι φδεὶ ἐμοῦ δύναιο, οὔτε δίκην ἀφεὶ, οὔτε γραφὴν, οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην· καί τοι ἑτέρους ὁρᾶτε φολλάκις εἰς νοιούδους ἀτῶνας καδεστηκότας. Γοὺς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τὸν κινδύνους τὸν πρὸς τὸν πολεμίους, σκέψαδε οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ φόλει· πρῶτον μὲν γὰρ ὅ τε πὴ συμμαχίαν ἐποιήσαδε πρὸς τὸν βοιωτὸν, καὶ εἰς ἀλίαρτον ἔλδει βοηδεῖν ὑπὸ ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ πάντες ἐώρων, τοῖς μὲν ἱππεύσοσι, ἀσφάλειαν εἶναι δὴ νομίζοντας· τοῖς δ' ὁπλίταις κίνδυνον ἡγουμένοις, ἑτέρων ἀναβαίνειν τὸν ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐπὶ προσελδὼν ἔφη τῷ ὀρθοβούλῳ· ἐξαλείψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου· ἡγούμενος ἀδικεῖν εἶναι τοῦ φλήδους μέλλοντος κινδυνεύειν, ἄδικον ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσδαι· καί μοι ἀνάβηδι ὀρθόβουλε. Μαρτυρία. σύλλεγόντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου εἰδὼς αὐτῶν οἰκίας πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀπορουῶντας, εἶδον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις· καὶ ὁ μόνον εὖ ποιεῖν ἐβούλδον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τεδάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ· οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα δοῦν τοῖς ἄλλοις γένηται· καί μοι ἀνάβητι. Μαρτυρεῖ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὦ βαλή, εἰς κίνδυνον ἐξόδου γενομένης, καὶ πάντων προειδότων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυομένων, ἐπὶ δὲ πραξάμιν, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσδαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυσχρηστούσης, καὶ φλείστων οὐ θανόντων ἀλλὰ φεύγοντων ἀνεχώρησα, τοῦ σεμνοῦ στρατεύεσ, βίᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ἐνειδικότος· καὶ οὐ φλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα εἰ κρείνθῳ χωρίον ἰσχυρῶν καπειλημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύναδαι προσιέναι, ἀγωνιζόμενοι δ' εἰς τὴν βοιωτίαν ἐμβάλοντες, ἡνῳ σαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρεῖσαι τάξεις αἵ τινες ἐσωδήσουσι, φοβουμένων ἁπάντων (εἰκότως ὦ βουλὴ, δεινὸν γὰρ ὦ, ἀγαπητὸς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι) προσελδὼν ἐγὼ, ἐν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκλινῆ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται, τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιοράσκουσιν, οὐκ ἀν δικαίως φδεὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων· καὶ ταῦτ' ἐποίουν, οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι λακεσδαι μονί-

δοκιμασίας

ἐξέδωκα . 1. locaui

φοαγγίαν

Haliartus . V.

Orthobulus

ἀδοκιμάστων

ἀναδυομένων

Semnos

Agesilaus

ἀγωνιστὸς

οις μάχεσδαι, ἀλλ' ἵνα εἴ ποτε ἀδίκωσ' εἰς κίνδυνον καδιστάμιν, δι' ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος, ἁπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι· καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μάρτυρες. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατιῶν καὶ φρουρῶν, οὐδὲ μιᾶς ἀπελείφδην πώποτε· ἀλλὰ πάντα ἐν χρόνῳ διατετέλεκα, μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος· μετὰ τῶν τελευταίων δὲ, ἀναχωρῶν· καί τοι χρὴ τοὺς φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν νοιούτων σκοπεῖν· ἀλλ' οὐκ εἴ τις τολμᾷ, δι' δεῖν μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ βιαῦτα ἐπιτηδεύματα, οὔτε τοῦ ἰδιώτου οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει· ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους, ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖδε· ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως ὦ βουλὴ, οὔτε φιλεῖν, οὔτε μισεῖν δέ, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρθῶν σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν· ἔτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες, πολλὰ κατορθοῦ ὑμᾶς εἰσὶν εἰργασμένοι· ἤδη δέ τινων ἠκούσαμιν ὦ βουλὴ καὶ δι' ταῦτα ἀχθομένων μοι· ὅτι νεώτερος ὤν, ἐπεχείρησα λέγειν τοῦ δήμου· ἐπὶ δὲ μὲν πρῶτον ἠνάγκασδη τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι· ἔπειτα μέν τοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἀναμνούμενος ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τῶν τῆς πόλεως πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν νοῦν μόνους ἀξίους νομίζοντας εἶναι· ὥστε ὁρῶν ὑμᾶς, ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τὴν οὐκ ἀν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἔτι δὲ τὶ ἀν τοῖς δικαίοις ἀχθοιδε· οὐ γὰρ ἔτεροι φδεὶ αὐτῶν κεκτήσεσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

Λυσίου, δημοσίων ἀδικημάτων.

Ἴσως τινὲς ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ δι' ὃ βούλεδαί με ἄξιον εἶναι πόνου, ἠγοῦνται καὶ ἐπεὶ ἀν μᾶλλον ἑτέρου δύναδαι· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω φδεὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἰκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ φδεὶ ὧν ἀναγκαῖόν μοί δοκεῖ λέγειν, ἀδύνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν.

Οἴομαι μὲν οὖν ἀν πάντα δι' ἡγήσομαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν, πρὸς ὁρᾶν τὸν καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, ῥᾳδίως δι' αὐτῶν ὑμᾶς εὑρήσειν ἃ προσήκει σκέψασδαι, φδεὶ ταύτης τῆς διαδικασίας· Εξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε. ὁρᾶτον ὁ ὁρασιφῶντος πατήρ, ἐδανείσατο παρὰ τοῦ ἐμοῦ πάππου, τάλαντα δύο· ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τ' ἀργύριον καὶ ὡς ἐσοῦτον τε ἐδεήδη δανεῖσαι, ὧν σύνοιδα ἐδόδη, μαρτυρῶ· ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐλέχδησαν αὐτῷ, καὶ ὅσα ὠφελήδη, οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε, δικαιήσουσι ὑμῖν, καὶ μαρτυρήσουσι· καί μοι κάλει μαρτυρῶ· Μαρτυρεῖ. Εως τοίνυν ὁ ὁρᾶτον ἔζη, τούς τε τόκους ἀπελάμβανον ἐγὼ καὶ τἄλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε, καταλιπὼν υἱὸς ῥεῖς· ὁρασιφῶντα, καὶ ὁρᾶτον, καὶ ὁρασίστρατον, οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν· οὐ μὲν οὖν τῷ πολέμῳ δι' ὅτι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἡμῶν παρ' αὐτῶν ἃ ὤφειλον πράξασδαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε πρὸ τοῦ πρῶτον αἱ ἀστικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου ὁρασιστράτῳ ὡς πρὸ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ὑπὸ ξεναινέτου ἀρχοντος. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν· καί μοι κάλει μαρτυρῶ· Μαρτυρεῖ. Οτι μὲν τὰ ὁρᾶτον δίκαιος αὐ ἡμέτερα ἦν, ἐκ τούτων ῥᾴδιον· ὅτι δὲ πάντα δημοῦται δι' αὐτῶν ἀπογράφω· ῥεῖς γὰρ καὶ τὰ πάρεστι ἕκαστα ἀπογεγράφασι· καί τοι τοῦτό γε παντὶ δῆλον ἦν, ὅτι οὐκ ἀν παραλιπόντες εἴ τι ἄλλο τοῦ ὁρᾶτον· οἷόν τε ὦ δημοῦν πλὴ πάντα τὰ ὁρᾶτον ἀπέγραφον· καὶ λόγῳ πολὺ ἤδη χρόνον κέκτηνται· ὡς μὲν οὖν ὑμῖν οὐδ' ἔτρωθεν εἰς πρᾶξασδαι οἷόν τε, αὐ ὑμεῖς ταῦτα δημοῦσ' τε, δῆλον μοι δοκεῖ εἶναι· ὡς δὲ πλὴ ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε· ἕως μὲν γὰρ ὑμῖν οἱ ὁρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἅπαν

Craton

Crasipho

Crato

Crasipho

Crasistratus

Xenaenetus

Ho dhgmi ÷ indicari quenqm abaspectu sedab operibus

pro bello negui debitu recipe

κατεδικάσατο

Cicynoe
Sphettoe

ἐμπορικάς

ὑπογραφαί

διαδίκασμα

συνδίκων

τα ἀξίωμα ἐμὰ εἶναι· διότι ὑπὸ ἅπαντος τοῦ χρόνου ἀντιδικῶν πρὸς ἐμὲ πατέρα ὁ δρασίστρατος ἠτιάθη· καὶ τὰ μὲν, σφῶν οἱ ἤδη τεία ἔτη μεμίσθωκε· τῶν δὲ κυκνοῖ, καὶ τῆς οἰκίας ἐδίκαζόμην τοῖς ἐχουσι· πρὸς μὲν οὖν, διέγραψάν μου τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ γραμματείῳ μετὰ οἰκιακῶν δίκαι, οὐκ ἐξελίπασιν· ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ δρασιφῶντος δημοσιεῦν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ δρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι· διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι· ἀειδάμαντος οὖν ἐμαυτῷ, τὸν τέταρτον μέρος τῆς ἐκείνου οὐσίας, οὐ πάνυ ἀκριβείαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον, ἢ τὰ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών· ῥᾴδιον δὲ γνῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγραμμένου τοῖς χρήμασιν· ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος, ἢ τὰ λαίου τετίμηται· ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ τῷ μὲν, πέντε μνᾶς· τῷ δὲ, χιλίας δραχμὰς ἐπιγραφάμην· καὶ πλείονος ἀξιά ἐστιν, ἢ τοσοῦτο ἐπικηρυχθέντων, ἃ τοῦτ' ἔστιν ἡ πόλις λήψεται· ἵνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστι, μαρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· πρῶτον μὲν τοὺς μεμισθωμένας παρ' ἐμοῦ τὰ σφῶν οἱ ἐπειτα τῷ κικυνοῖ τοὺς γείτονας, οἵ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη ἀμφισβητουμένους· ἔτι δὲ τούτε πέρυσιν αὐξάντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλέχθησαν, καὶ τοὺς ναύκληρον δίκας· ἀναγνωσθήσονται δὲ ὑμῖν καὶ αὗται αἱ ὑπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε, ὅτι οὔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλείονων ἀμφισβητοῦμεν, ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις· καὶ μοι κάλει μαρτυρας.

Μαρτυρες. Ὅτι μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ παρὰ τὸν δίκαιον ἀξιῶμοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' αὐτῇ τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφείς, οὕτω ἀξιῶμοι ἀποδοθῆναι, ἀποδείκνυται· ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἀντίον ὑμῶν.

Λυσίου, περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ νικίου ἀδελφοῦ, ἐπίλογος.

Νθυμήθητε δίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἵ τινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ προσήκοντες ἀδικούμενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, καὶ τῶν δικαίων τυγχάνειν· οὐκ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι· πρῶτον μὲν περὶ νικίου τοῦ ἡμετέρου θείου ἀναμνήσθητε· ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, πάντα χεῖ φανήσεται· πολλῶν μὲν ἰδίᾳ ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γεγενημένος· πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους εἰργασμένος· ὅστε δὲ οὐ βουλόμενος ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν, οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέχει μέρος· πλὴν δ' αἰτίαν τ' συμφορᾶς, οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν· ἐπεὶ τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν, καὶ πλὴν ἀρετὴν αὐτοῦ τοῖς τυχαῖς ταῖς ὑμετέραις, καὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν, ἐπέδειξε· στρατηγὸς γὰρ, πολλὰς μὲν πόλεις εἶχε· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια· ὧν καθ' ἕν ἕκαστον, πολὺ ἂν δεῖ λέγειν.

Nicias

Nicias dux expeditionis in Syracusanos annuus Lysiae patruus

Cucrates

Εὐκράτης γοῦν ἀδελφὸς μὲν ὢν ἐκείνου, πατὴρ δὲ ἐμὸς, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγενημένης, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς τὸν πλῆθος τὸν ὑμέτερον· ἡνίκ' ἡμῶν γὰρ ἐν ναυμαχίᾳ, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἠρημένος καὶ παρακαλούμενος· μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν συμβουλευόντων τοῦ πλήθους, οὐκ ἐθέλησεν αὐτοῖς πείθεσθαι· ἐν τοιούτῳ καιρῷ λιφθεὶς, ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ μεβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι δυστυχοῦσι τοῦ δήμου· οὐκ ἀπελαυνόμενος τῆς πολιτείας, οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς τοὺς ἄρχειν μέλλοντας· ἀλλ' ἴδιον αὐτῷ καὶ τῶν τεταγμένων γενέσθαι, καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνασθαι, μᾶλλον εἵλετο πρᾶξαι ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἀπολέσθαι, ἢ ἐπιδεῖν τείχη καθαιρούμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομένας· καὶ τὸν ὑμέτερον

πολῖτ' ἔθος καταδεδουλωμένον· καὶ οὐ, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, νικήρατος αὐτὸς ὢν ἐμὸς, καὶ υἱὸς νικίου, δοῦνος ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανον· οὔτε γένει, οὔτε οὐσίᾳ οὐθ' ἡλικίᾳ δοκῶν, ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας· μεταχεῖν· ἀλλὰ τοιαῦτα σύμμιξε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸν ὑμέτερον πλῆθος εἶναι, καὶ δι' τὸν προγόνους, καὶ αὐτὸν, ὥστε οὐκ ἂν ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας· σωφήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις· καὶ πολλαχοῦ μὲν ὑπὸ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι· μεγάλας δ' εἰς φορὰς εἰσενηνοχόσι, καὶ λελειτουργηκόσι κάλλιστα· καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς πώποτ' ἀποστᾶσιν, ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν· ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι· καὶ τοι τίνες αὐ ἡμῶν εἴησαν δυστυχέστεροι· εἰ αὐ μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν, δοῦνοι ὄντες τῷ πλήθει· εὐ δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς καὶ οἱ ὄντες τῷ πλήθει, ἀστεροίμεθα τῶν ὄντων. Καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ διόγνητος διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συνοφαντῶν, φεύγειν ᾤχετο· μετ' ὀλίγον δὲ τῶν ἐκπεποιήκοτων οὔτ' ἐκεῖ πλὴν πόλιν ἐστρατεύσαν, οὔτ' εἰς δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅστις κακῶν αἴτιος, οὔτε φυγῶν, οὔτε κατελθόντων, τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠφελεῖν τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν, ἢ τοῖς αὐτῷ τ' καθεστῶσι αἰτίοις γεγενημένοις· καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδὲ μίαν ἦρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπεὶ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς πλὴν ἀκαδημίαν λακεδαιμόνιοι καὶ παυσανίας, λαβὼν τὴν νικήρατου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέθηκεν εὐθὺ τοῖς γονασι τοῖς παυσανίου· ἡμᾶς δὲ παρασκευάμενος, ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας, ὅσα εἴημεν πεπονθότες, καὶ οἷαις τύχαις κεχρημένοι· καὶ ἡξίει παυσανίαν βοηθῆσαι· καὶ δι' τὴν φιλίαν, καὶ δι' τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρχουσαν· καὶ τιμωρὸν γενέσθαι, τῶν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότων· ὅθεν παυσανίας ἤρξατο δοῦνος εἶναι τῷ δήμῳ παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους λακεδαιμονίους, τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν τριάκοντα πονηρίας· δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι πελοποννησίων ἐγεγένητο, ὅτι τὸν πονηροτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον, ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον· καὶ δι' γένος, καὶ δι' πλοῦτον, καὶ δι' πλὴν ἄλλων ἀρετῶν τιμᾶσθαι· οὕτω δ' ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν· τὰ δὲ παρ' ἡμῶν, ἐδέξατο· καί τοι δεινὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδες ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσοντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· ὧν οἱ πατέρες ὑπὸ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον· οὗ δ' οἶδ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ποτὲ πολέσου αὐ ποιήσουσι πολίαρχος εἶναι· ἢν ἀτῶνα καταρρήσωσι· ἡγούμενος αὐτῷ καλῶ εἶναι πλὴν ἀπόλειξιν, καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους· ὅτι ἀδήνησι τοιοῦτον δύνασται, ὥστ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, πολὺ ὧν ὅρκους ὀμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ἐναντία φρονεῖν ψηφίζεσθαι· πάντες γὰρ οἴσονται, ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ἐζημίωσε, ἢν βουλόμενον πλὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι· νυνὶ δὲ κελεύει δημεῦσαι, νενίκηκε· καὶ πολὺ τούτων δὲ ἀμφοτέρων ἀθηναῖοι παρανόμων· φεύγοντες, τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐναντία σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο· ἐπῃνῶ ἀλλ' ὅν, εἰ ἃ μὲν λακεδαιμονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε· ἃ δὲ αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, οὕτω ῥᾳδίως διαλύσετε· καὶ τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας, κυρεῖν ποιήσασθε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν ὀργίζεσθε· εἴ τις λακεδαιμονίους ὑμῶν πολὺ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους, ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι. Ἄξιον δὲ μάλιστα φθονῆσαι, ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες διάκειται, ὥστ' οὐχ ὅτι, ἀν τῇ πόλει βέλτιστον ᾖ, ὅσον οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐ αὐτοὶ κερδαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε· καὶ εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε, τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτά· τῶν δὲ, ἀλλήκως δεδημεῦσθαι πλὴν οὐσίαν, ἐκπόνως ἡμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δ' πάντες αὐ ὁμολογήσαιτε, ὁ μόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι τῇ πόλει· τάσιν δὲ, πάντων κακῶν αἰτίαν· διαφέρεσθαι δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', αἱ μὲν τ' ἀλλοτρίων

Hecerat) micra · f.

Drognetus

Pausanias

Academia

Polarchi

ἀπόλειξιν

Concordia maximum bonorum discordia maximum malorum esse urbibus

ἐπιθυμῶσιν. οἱ δ' αὐτῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἔγνωτε, νεωστὶ καταλυθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι. ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν. καὶ τοῖς θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν δύνασθε καταστῆναι πρὸς πόλιν μᾶλλον, ἢ εἰδὼς τιμωρίαν τῶν παρελυθόντ' ἀφόμενοι, πρὸς μὲν ὀλίγον σασάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας, τὰ χώρα βλάψῃσι. καίτοι πολέμων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ καταλυθόσιν, ἔτι τῆς ὀργῆς οὔσης προσφάτου, ἢ τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰδὼς τιμωρίαν τῶν παρελυθόντων φαπέσθαι τοῦ τοιούτων πειθέντας, οἱ οὐ ἄσει μένοντες, αὐτοὶ ὑμῖν οἴονται δίδοναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐνοίας ἑτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες. καὶ νυνὶ τῶν τῆς πόλεως δυτυχιῶν ἀπελαύοντες, ἀλλ' ἃ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες. καὶ εἰ μὴ ἐωρᾶτε ὦ ἄνδρες δικασταὶ σωζόμενα τῇ πόλει τὰ τοῦ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίστασθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται. τὰ δὲ πολοῦ ἄξια ὄντα, ὀλίγου τιμᾶσθαι. ἀν δέ μοι τείθησθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθήσεσθε, ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι. ἐπεὶ καὶ νυνὶ δίμνηστος, καὶ ἐτῶ, ἢ ὁ ἀδελφὸς, ἐκ μιᾶς οἰκίας ὄντες τεσσαρακοῦμεν. καὶ ὅπου ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀφ' τούτων ὑμῖν εἰς φόρον. ὡς οὖν ἡμῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείσεσθε ἡμῶν. οὐδὲν γὰρ αὐ ἡμᾶς κωλύει ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἀθλιοτάτους εἶναι. ἐὰν μὲν τῶν τεθνάντα, ὀρφανοὺς καταλειφθέντας· εἰ δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, τῶν ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη παρέδωκεν, ὥστ' ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐὰν μὲν παυσανίας σκιμὼ ἐλθόντας βοηθῆσαι ὦ πολίται. καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων, εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς καταφυγεῖν, οὐκ εἰς οὓς οὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέθανον; ναὶ τοίνυν ταύτην αὐτ' ἀπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς μὴ χαίειν μὴ τοῦτο ἐλεῖν ἡμᾶς ἄδικος διατεθέντας. μηδ' ἐνδεῆς τῶν ἐπιτηδείων γεγενημένους. μὴ δὲ μὴ τῶν προγόνων δύναμονίαν καταλῦσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις μὴ πόλιν οὐ ποιεῖν. οἷον ὑμῶν οἱ τοῖς κινδύνοις τοῦ ἔοντες. ἐκ ἐχω ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὔς τινας δεινομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσωμαι. τῶν γὰρ προσήκοντων, οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρεχόντες, καὶ μεγάλω μὴ πόλιν ποιοῦντες, οὐ τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν. οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῶν τεθνάντα κώνειον πίοντες. ὥστε τῆς δημίας τῆς ἡμετέρας αἴτιοι γεγόνασιν, αἵτε τῶν προσηκόντων ἀρετοί, καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς οὐ θυμηθέντας προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους, αὐ οὐ δημοκρατίας δικαίως δὲ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ οὐ ὀλιγαρχίας τῶν συμφορῶν μετέχοντες μόρος. ἀξιῶ δὲ καὶ τοὺς τῶν σωλίκους, εὔνους ἡμῖν εἶναι. ἐκείνα τὸ χρόνα μνηθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκ πεπτωκότες, καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες, ἄνδρας ἀρίστους νομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας. καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθε δοῦναι χάριν τοῖς ἐκείνων ἀποδοῦναι. Ἡμεῖς δ' οὖν ὑμεῖς ὄντες, καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τ' ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μεταχοῦσι συμφορῶν. Ἐτὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι, καὶ ἀπιβολῶ, καὶ ἱκετεύω, καὶ δύπτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ τ' π μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ π τῶν ὄντων ἀπάντ'.

Dionnestus

Cicutál missu triginta

Πλουσίᾳ, ὑπὲρ τῶν ἀριστοφάνους χρημάτων, πρὸς τὸ δημόσιον.

Πολλή μοι ἀπορία παρέχει ὁ ἀνὴρ οὗτος ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν εὐθυμηθῶ, ὅτι αὐ ἐτῶ μὲν μὴ νεῶ δὲ εἴπω, οὐ μόνον ἐτῶ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων στερήσομαι. αἰνάγκη οὖν εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ οὕτως, ὅπως ἂν δύνωμαι. Τὴν μὲν δὴ παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ

Πλασκευὴν τ' ἐχθρ

οὐδὲν δεῖ τοῦτον λέγειν. πολὺ δ' ἐμοὶ ἀπορία πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι. αὖθ' ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκούσαι, ὡς πρὸς τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ ἐν ἀπολογούμενον, καὶ οὐ ἴσον ἀκροᾶσθε ἐλάττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες αὐτοὶ αὖθ' κινδυνεύοντες, πρὸς κατηγορίαν ἐποίησαν. ἡμεῖς δ' ἀτυχιζόμεθα, μετὰ δέους καὶ διαβολῆς, καὶ κινδύνου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς, εὔνοιαν πολεῖν ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες, παραχρῆμα ὀξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε τοῦδ' πάντων τῶν πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν. οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὸ ψεῦδη, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους, ἐάλωσαν λίθῳ οὐδὲν τοῦ πολέον τοῖς πεπονθόσιν. Οὐ τοῖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται ὡς ἐτῶ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μήπω τοὺς κατηγόρων λόγους ἡγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν αὖ καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔτωγε, καὶ ὑμῶν, ἢ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι πάντων δεινότατον τοῦ διαβολῆ μάλιστα δεῖν ἔχει αὖ τις δεινότατον ὅταν πολλοὶ ἐὰν τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀτῶνα καταστῶσιν. ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολύ, οἱ τελευταῖοι κινούμενοι σώζονται. πεπαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾶσθε, ἢ τοὺς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες ἀποδέχεσθαι. σύνθυμεῖσθε δὴ ὅτι νικόφημος ἢ ἀριστοφάνης ἄκει οἱ ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἡδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ' ἤλεγξε ἐκείνους μετὰ μὴ σύλληψιν. ἃ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν. ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται, ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο ἐσδρῶσι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω. οὐδὲν γὰρ αὖ πδραίνοιμι. πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ ἀριστοφάνους. οὐδεὶς γὰρ οὔτ' ἰδία, οὔτε δημοσίᾳ ἠδικήκοτες, οὐ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς οὐ τοῦ πάσσου ἐκκραφῶσι, οὐ οὕτω δεινῷ κατέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐσδρηκότες μὲν κινδυνῶν· ἐσδρηκότες δὲ τῆς προικὸς, πᾶσι δαπάνα δὲ τεταλαιπωρηκότες δέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα. καὶ κινδυνεύομεν πρὸς ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον, κτησάμενοι ἐκ τοῦ δικαίου. καί τοι ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὁ ἐμὸς πατὴρ οὐ ἅπαντι τῷ βίῳ πολέω εἰς πόλιν ἀπόλωσεν, ἢ εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διαπλάσια δὲ ἢ ναῦ δεῖν ἡμῖν, ὡσ ἐτῶ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις παρεγενόμην. μὴ οὖν προσκατηγωνίσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ δὲ πανοῦντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν αὐτόν. ἀλλ' ὅσοι καὶ τὰ πατρῷα καὶ αὖ τι πόθεν μὴ δοῦσι, εἰς τὰς αἰχίστας ἠδυνάς ἐθισμένοι εἰσὶν ἀκαλίσκειν. χαλεπὸν μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν λοιδοροῦσι ἔχοντ' τοῦδ' τῆς νικοφήμου οὐσίας, καὶ κατάνιν ἀργυρείου, ἢ ναῦ δεῖν αὐ τῇ πόλει καὶ τοῦ ἀστῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος. ὅμως δὲ καὶ τοῦτον ὑπαρχόντων, ἐφαδίως γνώσεσθε ὅτι οὐκ ἀληθῆ δεῖ τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας ἀκουσαμένων ἡμῶν διατέλους, ὅ, τι αὖ ὑμῖν ἄριστον καὶ δικαιότατον νομίζεται εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι. Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ τρόπῳ κινδεσαὶ ἡμῖν ἐγένοντο, διδάξω ὑμᾶς· κρατητῶν γὰρ κόνων τοῦδ' πελοπόννησον, τεσσαρακοντῇ τῷ ἐμῷ πατρὶ, πάλαι φίλος γεγενημένος, ἐδεήθη δοῦναι πρὸ ἀδελφῷ αὐτῷ τῷ ἐμῷ τῷ νικοφήμου. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευμένους, γεγονότας τε ἐπιεικεῖς τῇ πόλει, οὐ τε τῷ τότε χρόνῳ αἱρέσκοντας, ἐπείθη δοῦναι οὐκ εἰδὼς πρὸ ἐσομένῳ διαβολῇ· ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὅς τις οὖν αὖ ἐκείνοις ἠξίωσε, κινδεσὼ γενέσθαι. ἐπεὶ ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τοῦ βίου πᾶν, καὶ τῶν δρῶν τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων ἦμεν ἄλλω, πρὸ ἐμοῦ μητρὸς ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένου· ὅ τι δὲ ξενοφῶντος ἐν θυγάτηρ τ' βυζιπίδου ἡέος, ὃς οὐ μόνον ἰδία χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ κρατητῆν αὐτὸν ἠξιώσατε ὡς ἐτῶ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων, οὐ δέδωκεν· ὅτι ἐδόκουν κακὸν γεγονέναι. ἀλλὰ πρὸ μὲν φιλομήλῳ τῷ πατρὶ ἀεὶ· ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι, ἢ πλουσιώτερον. πρὸ δὲ, πένητι

ὀυδὲν ἧν πλέον πεπονθόσιν

Calumnia res omni ú grauissima

Nicophem
Aristophanes

Qui ultimo loco aui dicibus audiuntur seruari solent

Conó
Nicophem)

Xenophó
Euripides
Philomelus

γεγενημένῳ, οὐ μὴν καινίαν· ἀδελφιδῷ δὲ φαίδρῳ ὄντι μυῤῥινουσίῳ ἐπιδοὺς τε παράκοντα μνᾶς, καὶ ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις, ἐμοὶ πολλὴ ὀργὴ πάνυ πρόσκαιρα λαβεῖν, ἐλάττω σωεβούλευσεν. ὥστε οὐ εἰκὸς ἄτι κινδυνεύεις χρησίμῳ κοσμίοις, καὶ σώφροσι· καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα πλὴν κειροδήμου θυγατρὸς τοῦ ἀλωπεκῆθεν· ὃς ὑπὸ λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν ἑλλησπόντῳ. καί τοι ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, ταῖν θυγατροῖν πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε ἑῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς τοῦτον πιστεύειν, ὡς οὐκ ἄνευ χρημάτων τούτοις κηδεστὴς ἐγένετο. Ἀλλὰ μὴν ἔ, γε ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων πλὴν γυναῖκα, ὅτι πολλοῖς ἀν μᾶλλον ἐχρῆν, ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ ἐράδιον γνῶναι· ἥ τε γυναικία πολὺ διάφορος· ἥ, τε φύσις ἔτι πολέον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὗ τὰ ἑαυτοῦ πράττει· ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι· καὶ εἴ τι οὗ αὐτῷ ἀργύριον ἀπήλασεν ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι· γνώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε· πρῶτον μὲν βουλομένου κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς σικελίαν, ᾤχετο Ὀλυμπιάς μετὰ δυνόμου καὶ λυσίου φίλου ὄντος καὶ ξένου, ἐν πολέμῳ ἐν ὑμέτερον πολέσι ἀγαθὰ πεποιηκότος ὡς ἐτῶ ἀκήκοα τῶν οἰ πειραιεῖ τῶν παρανομούντων· ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πολῖται διονύσιον κηδεστὴν μὲν γενέσθαι δυνάμει· πολέμιον δὲ λακεδαιμονίοις· φίλον δὲ καὶ σύμμαχον, τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ· καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδυνεύων ὑπαρξάντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους. καὶ ἔπεισαν διονύσιον μὴ πέμψαι τειήρεις ἃς τότε παρεσκευάσατο λακεδαιμονίοις· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον ἐκ κύπρου ὧδε τὴν βοήθειαν, οὐδὲν ἀνέλπιστε προθυμότατοι τοιούδων· ὑμεῖς δὲ τειήρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ πολλὰ ἐλπίζεσθε. ἀργεῖον δ' εἰς τὴν ἀπόστολον ἠπόρουν· ὀλίγα μὲν γὰρ ἦν, δὴ ἔχοντες χρήματα· πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν· οὐ γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελτασταὶ ἐμισθώσαντο, καὶ ὅπλα ἐπρίαντο· ἀριστοφάνης δ' ὧν τῶν χρημάτων, τὰ μὲν πολέσι, αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε δόμενος καὶ ἐγγυώμενος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπατρίου ἀποκειμένου παρ' αὐτῷ τεταράκοντα μνᾶς εἰπὼν, κατεχρήσατο· τῇ δὲ προτεραίᾳ ἢ ἀφίκετο, εἰσελθὼν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἐκέλευσε χρῆσαι ὅ, τι εἴη ἀργύριον· πρὸς δεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὴν μισθὸν τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν οὐδὲν ἔπαν μνᾶς· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν, κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε ὦ ἄνδρες δικασταὶ, φιλότιμον μὲν ὄντα· ἐπισταλῶν δὲ ἀκουσῶν αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς, μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ κύπρου· ἠρημένον δὲ πρεσβευτὴν καὶ μέλλοντα πολεῖν ὡς βασιλέα πεμφθήσεσθαι αὖ τι τῶν ὄντων· ἀλλ' οὐκ εἴων ὦ δικασταὶ πάντα παραχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ τε, καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω. ὡς τοίνυν ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, καὶ λέγοι μοι δύνομον. μαρτυρεῖ.

Phædrus
Aristophanes
Crito dem)
Conó
Cimonus
Dionysius
Cnagoras
Cnagoras
Pyrilampus
Demus

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε. ἃ μόνον ὅτι ἐχρήσαντο τοῦ ἐκείνου δεηθείσης, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν· ἐκ μέσου γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ τὰ ἔρανος. ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων γνῶναι, ὅτι διούτων καιρῶν συμπεσόντων, οὐδενὸς αὐτὸ ἐφείσατο τῶν ἑαυτοῦ· ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον, δῆμος γὰρ ὁ πυριλαμποῦς τειραρχῶν εἰς κύπρον, ἐδεήθη μου προσελθεῖν αὐτῷ λέγων, ὅτι ἔλαβε σύμβολον, παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου φιάλης μὲν χρυσῆς, ὡς ἀριστοφάνει λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ἃς ἔχει ἀναλίσκειν εἰς τὰς τειραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς κύπρον ἀφίκοιτο λύσασθαι, ἀποδοὺς ἕκθεσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων χρημάτων δυνήσεις δεῖ· ἡ σύμβολον αὐτῷ πόσῃ τῇ ἠπείρῳ· ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταῦτα δήμα, δεομένου δέμου, μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον· τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι, οὐκ ἔφη εἶναι· ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν· ἐπειδὴ ἤδιστ' ἀνθρώπων, ἄγειν τε δυθὺς ἐκεῖνο ἡ σύμβολον, καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἀρδεόμεθα· ὡς δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, μαρτυρεῖ ὑμῖν παρέξομαι. μαρτυρεῖ.

ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλιπεν ἀριστοφάνης ἀργύριον, οὐ δὲ χρυσίον, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων. χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλα

οὐ πολλὰ ἐκέκτητο· ἀλλὰ καὶ ὀβεῖσία τοὺς παρὰ δυάγορου πρεσβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο· ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγώστου ὑμῖν. ἴσως οἴοις ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ δοκεῖ ὀλίγα εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο σθυμεῖσθε, ὅτι πρὶν νικοφήμῳ ἢ καὶ ἀριστοφάνει πρὶν πλὴν ναυμαχίαν νικῆσαι χρημὶ οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χρεῖον μικρὸν ἀμφοῖν ἔχε δὲ ναυμαχίᾳ ἐπ' δυβούλου ἀρχόντος οὐ δῶν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας· χαλεπὸν ὦ ἄνδρες δικασταί, ξαγῳδοῖς τε διαχρήσαι ὑπὸ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ παιδός, καὶ τεία ἔτη συνεχῶς τειηραρχῆσαι· εἰσφορᾶς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι· οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίαθαι· γῆς τε πλέον, ἢ τεσσακόσια πλέθρα κτήσασθαι· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἴεσθαι χρῆναι ἔτι πλοῖα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πόλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου ἔχοιεν ὑβρεγκεῖν· οἵοτε τ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι τοιαῦτα, κτησαμένῳ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνου ἥδονλιν αὐ παρέχει· ἀλλὰ τότε σκοπεῖτε τὰ ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατο χρήματα, οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀφ' τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν. ἡμεῖς δὲ ἤδη δεδημευμένων καὶ ὑβελληθυέσης τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, φύλακας κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ· ἵνα μήτε θυρώματα, μήτε ἀγωγεῖα, μήτε ἄλλο μηδὲν ἀφοίτοιτο· ἐπὶ πλὰ δὲ ἀπεφαίνοντο πλέεσι, ἢ χιλίων ὀβραχμῶν· ὅσα οὐδενὸς πώ ποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοισι, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς σωπλίκους, καὶ νῦν ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι· ἢ τίς ὅστι μεγίστη βῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τὰ ἀριστοφάνους χρήματ· ὀφείλεται δὲ πλὴν πρόσκαιρ τ' ἀδελφῆσ καὶ ἐπὶ μνᾶς, ἃς ᾤχετο λαβὼν παρὰ τ' παιδὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν οἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν, τὰ κείνων ἔχειν. ὁ δὲ πάντ' δεινότατον πλὴν ἀδελφιδὴ ὑποδέξασθαι παιδία ἔχουσαν πολλὰ, καὶ ταῦτα βέφειν, μὴ δ' αὐτοὺς ἔχοντας μηδὲν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε. φοβεῖσθε πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, οὔπω γὰρ σκοπεῖτε ὦ δικασταί, εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς τιμοθέῳ τῷ κόνωνος πλὴν θυγατέρα, ἢ πλὴν ἀδελφιδὴ καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει προθεῖν ἀπάντ' τέτταρα τάλαντα ἀργεῖον, δεῖ τοῦτο ἐξέιον τοὺς ἐκείνου ἢ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι, ὅτι δὲ πολλοσὸν μόρος τῆς δόξης τῆσ παρ' ὑμῖν ἐφαίνετ' τὰ χρήματα, ἀλλὰ μὴν ἴσῃν πάντες ἐπίσασθε· κόνωνα μὴ ἀρχόντα, νικοφήμου δὲ ποιοῦντα, ὅτι ἐκεῖνος προσάτοιτ' ἂν ὠφελεῖν κόνωνα εἰκὸς πολλοσὸν μόρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι· ὥστ' εἰ δίοντο πολλὰ γενέσθαι νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν, τὰ κόνωνος εἶναι πλείονα, ἢ δεκα πλάσια· ἔτι δὲ φαίνοντο οὐδὲν πώ ποτε διεχρῶντες, ὥστ' εἰκὸς καὶ πολὺ τῶν χρημάτων ταῦτα γνῶναι· ἰκανοὶ μὲν οὖν θάδε τῷ ὑῖεῖ, ἐκ τόδον κατελιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ' αὐτοῖς ἔχειν· ἐὰν γὰρ κόνωνι μὲν ὑὸς ὢν κύπρῳ, καὶ γυνὴ νικοφήμῳ δὲ, γυνὴ καὶ θυγάτηρ· ἡγοῦτο δὲ ἡ τὰ ἐκεῖ ὅμως σφίσιν εἶναι ἴσα ὥσπερ καὶ τὰ οἰθάδε· πρὸς δὲ τούτοις οἰθυμεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ παιδὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ δίενεμον, οὐκ ἐλάχιστα αὖ αὐτῷ ὑπέλιπε· βούλονται γὰρ πάντες ἀπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι· ἔχοντες χρήματα μᾶλλον, ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορούντες. νῦν τοίνυν εἰ δικαίουσε τὰ τοῦ τιμοθέου, ὦ μὴ γένοιτο εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει· ἐλάττω ἐὰν ὑβ αὐτῶν λάβοι πλὴν ἐκ τῶν ἀριστοφάνους γεγένηται τούτου οὕνεκα ἢ ἐξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι· ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ὦ ἄνδρες δικασταί· ὁ γὰρ κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο οἰ κύπρῳ, σαφῶς ἐδήλωσαν· ὅτι πολλοσὸν μόρος ἦν τὰ χρήματα, ὧν ὑμεῖς προσεδοκᾶτε· τῇ μὲν γὰρ ἀθηνᾷ καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα· καὶ τῷ ἀπόλλωνι εἰς δελφοὺς, πέντε μυριάδας ἑκατῆρασ· τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἑαυτοῦ ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἔτα μίσθε πάντα τὰ οἰ κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίασ δραχμάς· τῷ δὲ ἀδελφῷ τεία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ ὑῖεῖ κατέλιπε τάλαντα ἑπτακαίδεκα· τούτων δὲ κεφάλαιόν τι γίγνεται τοῦδε τέτταρακοντα τάλαντα· καὶ οὐδὲν δίον τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάθη, ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπεφάνθη· αὐτὸς γὰρ οἰ τῇ νόσῳ ὤν, οὐ φρονῶν ἤθετο, καί μοι

Rhamnus
Cubulus
Olympij dij
Timothe)
Conó
Cephalaeo. la fuma de la cuenta

κάλει ἐξῆς μαρτυρα. ΜΑΡΤΥΡΟΥ. Ἀλλὰ μὴν ὅστις οἶδεν ὦ ἄνδρες δικασταὶ πρὶν ἀμφότερα δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μόρον τὰ νικηφόρα τῶν κόνωνος χρημάτων ᾠήθησαν εἶναι. ἀριστοφάνης γὰρ μὲν καὶ οὐσίαν ἐκτήσατο πλείον ἢ πέντε ταλάντων, καὶ ἐχορήγησε δὲ ἀνδρὶ αὐτῷ καὶ τῷ παιδὸς πεντακισχίλιαι δραχμαί. τεισιφαρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκται δὲ ἀνδρὶ ἀμφοτέρων οὐκ ἐλάττων μνῶν τεσσαράκοντα. εἰς δὲ τὴν σικελίαν πλοῖα ἀνήλωσεν ἑκατὸν μνᾶς. εἰς δὲ τὴν ἀπόστολον τριήρων ὅτε οἱ κύπριοι ἦλθον, καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα μνᾶς. καὶ τῶν πεντακοσίων πλὴν μίαν ὅσων, καὶ τῶν ὅπλων πλὴν ὀλίγων, παρέχει δισμύριοι δραχμαί· καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων γίγνεται, μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα· ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς ἀπόδοιτε ὧν τῶν κόνωνος, τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου πολλαπλασίων δοκούντων εἰ πλείον ἢ τέτταρα μέρη φαίνεται τὰ ἀριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς οὐκ πρῶτος ἔχων νικόφημος, οὔσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγατρός. ἐπὶ μὲν οὖν ἀξιῶ ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρεχομένους, ἡμᾶς ἀπολέσαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔτυχε καὶ τῷ παιδὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας· καὶ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν· ἀποθανόντος δὲ, πολὺ παρὰ πὼ δόξαν πὼ ὑμετέραν ἐφάνη. αὐτίκα ἐχρήματο ἔως ἔζη, πάντες ᾤοντο εἶναι πλείω, ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα ὡς ἐπὶ ἀκριβεστάτῳ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ τῷ γέρᾳ, οὐ δὲ δέκα τάλαντα ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. στεφάνῳ δὲ τῷ θαλλοῦ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα τάλαντων· ἀποθανόντος δ', ἡ οὐσία ἐφάνητο οὐδὲ δέκα τάλαντα· ὁ δίνων νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἐλάττου, ἢ ἑκατὸν τάλαντων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ, οὐδὲν ἦν· νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον, οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν· ἀλλὰ πλὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπε τῷ γέρᾳ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν, ἢ τεσσάρων καὶ δέκα τάλαντα· καλλίας δ' ὁ δίνου πατὴρ, ὃς πλεῖστα τῶν ἑλλήνων ἔδοκει κεκτῆσθαι, καὶ ὃς φησι διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτὸν ὁ πάππος, τότε τοῦ δίνου τιμιώτερος δὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσασι πολλὰ ἔτη διεχρήσατο τὰ τῆς πόλεως πάντα, καὶ προσεδοκᾶτο πάνυ πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα· ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ παρ' οἷς κατέλιπεν, ὁμολογουμένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα καὶ τῶν ἀρχεστλούτων πολλοὶ ἐνδεεσμένοι, καὶ τῶν νεωστὶ οὐδὲ ξένων γεγενημένων· ἄτοπον δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι ἐραστίως τινὲς βουλῶσι λέγειν ὡς ὁ κλεῖνα ἔχων τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς· καὶ ὅσα μὲν τοῦδε τεθνεῶτος λέγουσιν, οὐ πάνυ θαυμάζω· οὐ γὰρ ὑπὸ γε ἐκείνων ἐξανεχθεῖεν ἄν, ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι κατακεύδεσθαι· αὐτοὶ γὰρ σάγχος ἠκούετε σὺ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς δίοτιμος ἔχει τάλαντα τεσσαράκοντα πλείω ὅσα αὐτὸς ὁμολόγει παρὰ τῶν ναυκλήρων, καὶ ἐμπόρων, καὶ ταῦτα ἐπειδὴ ἦλθεν ἐκείνου ἀπογραφόντος καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο, οὐδεὶς ἐξήλεγξε· δεομένης δὲ τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι· ἐνθυμεῖσθε τοίνυν οἷον αὖ ἐγένετο, εἰ ἀθηναίων ἀπόντων ἀκηκόοτων, ὅτι τεσσαράκοντα τάλαντα ἔχει δίοτιμος, εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πλὴν κατεπλύσαι δίδυρο· εἶτα εἰ προσήκοντες αὐ αὐτῷ, οὐ κινδυνεύουσιν τῷ μεγίστῳ· εἰ ἔδει αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ εἰδότες μηδὲν τῶν πεπραγμένων· ἄτοποι οὖν εἰσι, καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι, καὶ ἰδίᾳ ἀδίκως τέ τινα δραστίως ἀπολέσθαι οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες· ἔπειτ' δίομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι ἀλκιβιάδης, τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς στρατηγεῖ ἐπικρατῶν, καὶ νενικηκὼς λακεδαιμονίους· καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἀξιοῦσι αἱ πόλεις διδόναι, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν· ὥστ' ᾤοντο εἶναι τινὸς αὐτῷ πλέον, ἢ ἑκατὸν τάλαντα· ὁ δ' ἀποθανὼν, ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ ἀληθὲς τοῦτο ἦν· ἐλάττω γὰρ οὐσίας κατέλιπε τοῖς παισὶν, ἢ αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν.

ἀπόστολον

ἐκφάτη

Callias Hipponic

Diotimus

Alcibiades

Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους, μάλιστα ἐθέλειν μεταγνώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦμεν εἰκότα λέγειν, καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ, ἐλεήσατε· ὡς ἡμεῖς τῆς μὴ διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὔσης, ἀεὶ προσδοκῶμεν κρατήσειν μετὰ τῆς ἀληθοῦς. ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, ἀλλ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας ἐδόκει ἡμῖν εἶναι, ἀλλὰ πρὸς θεῶν ὀλυμπίων ὦ ἄνδρες δικασταὶ βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι, ἢ μᾶλλον ἀδίκως ἀπολέσαι· καὶ πιστεύετε τούτοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ὦν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχουσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους. Γραῦ μὲν οὖν αὐτὸν γραφῆς, καὶ ὦ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἔξεστι τὰ ἐκείνου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσδανείσατο, ἀκηκόατε, καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν· τόδε δ' ἐμαυτῷ βραχέα βούλομαι ὑμῖν εἰπεῖν· ἐπὼ δ' ἔτη γεγονὼς ἤδη πλείονα, οὐδὲ τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε αὐτεῖπον, οὔτε τῷ πολίτῃ οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν· ἐπῆνός τε οἰκῶν τὴν ἀγορᾶς, οὐδὲ προσδικασθείω, οὐδὲ πρὸς βαλάντη εἰωωφθην οὐδὲ πώποτε, πρὶν τοῦτον πὼ συμφορὰν γενέσθαι· τῷ μὲν οὖν ἐμαυτῷ τοσαῦτα λέγω· τῷ δὲ τῷ παιδὸς, ἐπειδὴ ὥσπερ ἀδικωτάτου κατηγορεῖται γεγενῆσθαι, συνίγνωμον ἔχετε· ἐὰν λέγω ἃ ἀνήλωσεν εἰς πὼ πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους, οὐ κατὰ φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος, ὅτι τὸ τῷ αὐτοῦ βίου ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν καὶ μετὰ κινδύνου τῷ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι, ἔχειν τὴν τῷ κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες, οὐ μόνον βίου ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἀρχὴν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες, διπλάσια κομίσωνται. ὁ δίνων ἐμὸς πατὴρ ἀρχὴν μὴ οὐδὲ πώποτε ἐπεθύμησε· τοῖς δὲ χρηστοῖς ἀπάσας κεχωρήγηκε· τεσσαρχήκεν δὲ ἑπτάκις· εἰς φορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν· ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς καὶ καθ' ἑκάστην ἀναγνώσετε, ἀκούετε ὦ ἄνδρες δικασταὶ τὸ πλῆθος· πεντήκοντα τάλαντα ἔτη ὅστιν ὅσα ὁπηνοῦν αὐτοῖς χρήμασι, καὶ τῷ σώματι τῇ πόλει ἐλειτουργεῖ· ἐν ἓν τοσούτῳ χρόνῳ δικαιῶ τοῖς τῆς ἀρχῆς ἔχειν, οὐδὲ μίαν εἰκὸς δεκάπολιν πεφυγέναι· ὅμως δὲ καὶ μαρτύρασ' ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΟΥΣ. Τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, σύνεα τάλαντα, καὶ δυχίλιαι δραχμαὶ· ἐπὶ δίνων καὶ ἰδίᾳ τῷ τῷ πολίτῃ ἀπροῦσι, σῶν ἐξέδωκε θυγατέρασ· καὶ ἀδελφὰς, τοὺς δ', ἐλύσατο ἐκ τῷ πολεμίων· τοῖς δ', εἰς ταφὼ παρεῖχεν ἀργύριον· καὶ ταῦτ' ἐποίει ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλοι ἔσεσθαι· νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκούσαί μου, καὶ μοι κάλει φῦν, καὶ τόν. ΜΑΡΤΥΡΟΥΣ. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον, δύναιτ' ἄν τις πλάσαι τῷ τόδον τῷ αὐτοῦ· οἱ ἐβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἰς λάθοι, πονηρὸς ὢν· ὦ τὸ δίνων παῖ τοῦ ὦ ἐμὼ ἄλλα μὲν ἂν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ, ἀδικεῖς ἀ δὲ τῷ ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε· ἄκουε ἄξιον τοῖς τῷ κατηγόρων λόγοις πιστεῦσαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δικαίοις ἀθῆναι ἀπάντων ὦ βίῳ καὶ ὦ χρόνῳ, ὃ νῦν εἰς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε· εἰ δ' μὴ ἦν βίαιος, ἐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ εἰ νῦν ἐξαπατηθεὶς τὸ τοῦτ', καὶ δημοσίᾳ θῆμῶν πὼ οὐσίαν, οὐ δύο τάλαντα λάβοιτ' ἂν· ὥστε ἀ μόνῳ πρὸς δόξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον, λυσιτελοῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποφήσασθαι· πολὺ δὲ πλείω ὠφελήθησθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν· σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου ὅσα φαίνεται ἀνήλωμενα εἰς πὼ πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τεσσαρχῶ μὲν ἐτό· τεσσαρχῶν δὲ ὁ πατὴρ, ἀπέθανεν· πειράσομαι δ' ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἑώρων ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας· ὥστε τῷ τ' ὀργῷ πάλαι ταῦτ' ὄντ', καὶ οὔτ' ἐπὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἴομαι, ὑμῖν δὲ πλείους οὔπως αἱ ὠφέλαι ἢ εἰ δημοῦσε τε· πρὸς δὲ τούτοις, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἷαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ· ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν πάντα φανήσεται βίαιοτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τι μὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι· αὐτίκα ὅτε ἱππεύειν, ἃ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμπρὰς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς ἐνίκησεν· ἰσθμοῖ, καὶ νεμέᾳ· ὥστε πὼ πόλιν κηρυχθῆναι, καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι· δέομαι οὖν ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ βούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἁπάντων

τῶν εἰρημένων, βοηθεῖν ἡμῖν, καὶ μὴ περιιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἱρεθέντας, καὶ ταῦτα ποιοῦντες, τάτε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

ΛΥΣΙΟΥ, ΚΑΤΑ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Polystratu

Ο ΥΜΟΙ δικεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τριακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις αὐτῶν. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν. οἱ δ' ἵνα μήτε πόλιν μηδὲν κακὸν δρᾶσαιντο, μήθ' ὑμῶν μηδένα. ἀλλ' δύνοι ὄντες, εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. ὧν εἷς ὢν οὗτος τυγχάνει πολύστρατος. οὗτος γὰρ ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν ὡς χρηστὸς ὢν ἀνὴρ καὶ πρὸς τοὺς δημότας καὶ πρὸς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ δύνους ὢν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν φυλετῶν οἱ ἄριστα διαγιγνώσκοντες πρὸς σφῶν αὐτῶν, οἱ ποῖοί τινές εἰσιν. οὗτος δὲ τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε. πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε. λέγων τι διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι πιστεύων ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινὰ. ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ πρὸς ἡλικίαν ἢ καὶ τοὺς ἄλλους κακὸς ἀποφήνειν τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὢν κακόν τι δρᾶσάμενος εἰς τὸν πρόσθεν χρόνον ἑτέρας πολιτείας ἐπεθύμησε, δικαίως τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἀν' ἐπράττε. τούτῳ δὲ τοιούτῳ οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥστε αὐτοῦ ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν γὰρ εἰς σικελίαν ἦλθε. οἱ δ' εἰς βοιωτοῖς. ὥστε μὴ δι' οὗτον μέτρον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν γὰρ εἰς σικελίαν ἦλθε τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἦρξε. ἀποδεῖξαι δὲ οὐδεὶς οἷος τέ ἐστιν, ὡς οὐκ ἀλῶς ἦρξεν. ἐτὸ δὲ ἠγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν μὲν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξαι ἀρχὰς, μὴ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἀρχοντες προὐδίδοσαν τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον μὲν ἄρξαι οὐ ὤρωπῷ, οὔτε προέδωκε, καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε τῶν ἄλλων ἀπόντων ὅσοι ἦρχον κατὰ τὸν τρόπον τὰ πράγματα. οἱ δ' οὐκ ὑπέμειναν κατιόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν. ὁ δὲ ἠγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι, δίκην δίδωσι. καὶ τοὺς μὲν ἀδικοῦντας, οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαμβάνοντες. παρ' ὧν δ' αὖ μὴ κορδαίνουσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι. καὶ ὁμοιάζουσι τοῖς κατηγορίαις ποιοῦσι. τῶν τε ἐπόντων γνώμην τινὰ οὐ τῇ βουλῇ, καὶ τῶν μὴ, οὔτος δὲ οὐδὲ γνώμην οὐδεμίαν εἶπε τοῖς τοῦ ὑμετέρου πλήθους. ἐτὸ δ' ἠγοῦμαι ἀξίους εἶναι τούτους, μηδὲν πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακόν. εἰ ὑμῖν μὲν δύνοι ἦσαν, ἐκείνοις δὲ ἀπηχθάνοιτο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις, οἱ μὲν, ἔφυγον. οἱ δὲ, ἀπέθνησκον. ὥστε εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος, καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας. ὥστε οἱ πολλοὶ πάντα ἐγίγνωσκον αὐτῶν. τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαυνον αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπεκτίννυον. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶσθαι, καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους ἀν' ἡσθίσαντο. ὥστε οὐκ ἀν' ἐφαδίως μετέσχ' ἀν' ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὔκουν δίκαιοί εἰσιν ὧν ὑμῖν δύνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ τοῖς ἐναντίοις τοῦ τῶν πλήθους τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα ὁ μηδὲν εἰπὼν ταυτὰ πέπεται. καὶ οὐ μὴν ἐξδυμήκοντα ἔτεσιν, οὐδὲν ἐξήμαρτον εἰς ὑμᾶς, οὐ ὀκτὼ δ' ἡμέρας; καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες, χρηστοὶ οὐ τῷ λογιστηρίῳ γεγένηνται πείσαντες τοὺς κατηγόρους, οἱ δ' ἀεὶ ὑμῖν χρηστοὶ ἦσαν, οὗτοι πονηροί. καίτοι οὔ τε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ παντὸς, καὶ συκοφαντίαν φρυῖχον αὐτοῦ εἶναι ἔφησαν. καίτοι εἴ τις βούλεται, οὐ τῷ λόγῳ ὧν ἐμῷ μαρτυρησάτω, ὡς ἀνάγκαῖον ὄντα φρυῖχω. ἀλλὰ τὸν ψευδῆ κατηγόρω. ἀλλὰ μὴν οὐ ἐκ παιδίας φίλος ὢν αὐτῷ. ὁ μὲν τὸν οὐ ἀγρῷ πένης ὤν, ἐποίμαινον. ὁ δὲ παιδὶ, οὐ ὧν ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει. ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸν ἄστυ, ἐσυκοφάντει. ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν ὧν ὁστῶν ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέπεινε ὧν δημοσίῳ, ἐκ εἰσήγεικον αὐτῷ τὸν ἀργύριον. καίτοι οὐ τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν, οἱ αὐ φίλοι ὦσιν. εἰδὶ ἦν δημότης

Orropus

δημότης οὐ δίκαιος δὲ τοῦτο βλάπτεσθαι ἄξιος ἐστὶν ὁ πατὴρ, εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε ὅτι ὑμῶν ἐστι πολίτης. πῶς δ' αὖ γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα καταλογεῦς ὤν, ἑξακισχιλίους κατέλεξεν. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα μὲν βουλόμενον γράφειν εἰδέτω μηδέν τ' εἴη, χαρίζοιτο. καὶ ἐστὶ οὐχ οἱ αὐ πολίτας ποιοῦσιν, οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον, ἀλλ' οἱ αὐ ἐκ πολιτῶν ἐλάττους. ὅτος δὲ οὔτε ὁμόσαι ἠθέλησε, ὅτε καταλέγειν. ἀλλ' αὐ ἦν λοιδόρησον ἐπιβαλὰς ἐπιβάλλοντ' ἀν καὶ ζημιοῦντες. ἐπεὶ δὲ λοιδορήσαθη καὶ ὤμοσεν ἦν ὅρκον, ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξέπεσε εἰς ὑστέραν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ πάνυ ψυχὴν οὐ πονηρὸς εἶναι οὐ ταῖς ναυμαχίαις. καὶ τεταγμένος δεῦρ' ἦλθε, καὶ ἤδη μετεπέπεικε τὰ πράγματα. καὶ οὗτος μὲν οὔτ' ἐπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλέον ὀκτὼ ἡμέρας ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὤφελε χρήματα τοσαῦτα. τῶν δ' ἐναντίων ὑμῖν τἀναντία, καὶ δικαίως τέλους οὐ τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων, πολλοὶ ἀποπεφεύγασι, καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ' ἡμᾶς ἐλεῶν. οἱ μὲν γὰρ δικαιοῦντες ἀδικεῖν, ἐξεπίτηδες μόνοι εἰσὶν, ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων οὐ τοῖς πράγμασι γενομένων. οἱ δ' ἠδικηκότες ἐκ πρεσβύτερον τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς αὖ οὖν οὐκ ἀν' δεινὰ πάθοιμεν. καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν τετρακοσίων ὅτι ἦσαν κακοί. καίτοι τοι ὑμεῖς αὐτοὶ πειθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖσ πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείθητε. ἵνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρὴ πεθθῆναι; ἀλλ' οὐκ οὗτοι ἀδικοῦσιν. ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. οὗτος δ' οὐ πολλοῖς δηλοῖ ὑμῖν, ὅτι εἴ πρ' τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐκ αὖ ποτε οὐ ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ὤχετο ἐκ πλέων. ἀλλ' εἴ ποι αὖ τις ὅτι κορδαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν. ὡς πρ' οὗτοι ἤρπαζον ἡ ἔφερον. οὐδεὶς οἶδεν αὖ εἴ ποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει. ἀλλὰ πάντων μᾶλλον κατηγοροῦσιν, ἢ εἰς πῶ ἀρχήν, καὶ οἱ κατήγοροι τότε μὲν οὐδαμῶ δύνοι ὄντες φαίνοντο τῷ δήμῳ, οὐδὲ ἐβοήθουν. νῦν δὲ λοίκα αὐτὸς ἐκ τῷ δύνούσατός ἐστιν ὁ δῆμος βοηθοῦσι. τῷ μὲν ὀνόματι ὑμῖν. τῷ δὲ ὄντι, σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε ὦ ἀνδρες δικασταί, ὅτι τοσοῦτα ὤφειλε χρήματα. δρήμιν γὰρ αὐ ἦν λαβόντες, αὐτὸ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ, οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν, εἶχε μαρτυρεῖν δίκ' ἦν δίκος ἐν τῶν κατηγόρων. τοῖς δε, ἢ τὰ ψευδῆ, δεδοικότες ἐμαρτύρουν, ἢ δεινὰ ἄλλα πάθοιμεν ὦ ἀνδρες δικασταί. εἰ τοὺς μὲν οὐκ οἴους τε ὄντας ἐξαρνοῦσθαι εἶναι, μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους ἢ ἀφῆτε ἀδορεῖ ἐξαιτουμαίνω. ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γεγενημένοις πολὺ ἐν τῷ πλήθος ἐν ὑμέτερῳ, καὶ τὸ παῖδὸς οὐδὲν ὑμᾶς ἠδικηκότος οὐ χαρεῖεῖδε. καὶ εἰ μὲν ξένος τίς ἐλθὼν ὑμᾶς, ἢ χρήματα ἢ τι, ἢ δῶρ' τῆς ἀναγραφῶν ἀξίου, ἔδοτε αὖ αὐτῷ. ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους ὑμῖν γενέσθαι. εἰ δέ τινος κακόν ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα, ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, οὐχ οἱ πάντες τούτων αἴτιοί εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. οὐ δὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἀνθάδε, μὴ τὰ ἄριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐξεῖ αἴτοι, ἀλλ' ὁ ἐξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι ἢ, σφῶν αὐτῶν προκατεγνώντες ἀδικεῖν δίχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. καὶ εἴ τινος ἄλλοι ἀδικοῦσιν ἢ ἦν μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δέ, ἐν δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ ἐν τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. ἵνα ἢ ὑμᾶς πρακτέρους ποιῶσιν, ἢ τούτους πείθωσιν. οὗτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν. οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα. ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων, καὶ οὗτος ἐλεγχθέντα ἐξ ἔμελλε πιστεύων αὐ τῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι. ἀλλ' ἀτιμιεῖσθαι δὴ μετὰ τοῦ δικαίου. ὡς δ' ἐγὼ δημοτικὸς, ἐτὸ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων, οὐ δὲ μιᾶς στρατιᾶς ἀπελήφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο ὡς συνειδότες αὐ εἴ ποιεν οἱ δημότται. καὶ ἐξὸν αὐτῷ πῶ οὐσαν ἀφανῆ κατεστήσαντι μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν, εἵλετο μᾶλλον σωιεσθαι ὑμᾶς. ἵν' ἐ καὶ βούλοιτο κακὸς εἶναι μὴ ἐξῆ αὐτῷ, ἀλλ' εἰς φόρ' τὸ τὰς εἰσφορὰς, καὶ λειτουργεῖν, καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς αὐ τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἶεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς σικελίαν ἐξέπεμψεν. ὑμῖν δ' ἐκ

Quinq: milia politia. Thucyd.

ἐμοῦ ὥστ' εἰδέναι βοὺς ἱππέας, οἵους ἐμοὶ πολὺ ψυχὴν ἕως τῶν τραπεζῶν σῶζειν ἐμοί. ἐπειδὴ δὲ διεφθάρη καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν πατρίδα νῦν, ἐλπίζομεν ὁρμώμενος, οὐ τοῦδε τὸν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίουν. ὥστε τῇ θεῷ τε τὰς δεήσεις ἐβαρεῖν ἦν πλέον, ἢ τριάκοντα μνᾶς. καὶ τοῖς τραπεζίταις εἰς πυθπείαν ὅσοι οὐ τοῖς πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ καταναῦται μὲν ἀγαθοὶ ἱππεῦν, ἱππεύειν. καὶ οὐδένος οὐδ' οὐ ταῦθα κινδύνου ἀπολιπόμην ὥστ' εἰδέναι ἅπαντας οἵους ἐμοὶ πολὺ ψυχὴν. ἱππεύων τε καὶ ὁπλιτεύων. ὑμῖν τοὺς μαρτύρας παρέξομαι. μαρτυρεῖ. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων ὦ ἄνδρες δικαστά. οἵος δ' ἐμὲ τοῦδε ὑμέτερον πλῆθος, ἐπὶ ὑμῖν ἀποδείξω. ἀφικνούμενον γὰρ ἐκεῖσε συρακουσίου ὅρκον ἔχοντος, καὶ ἐτοίμου ὄντος ὁρκοῦν, καὶ προσιόντος πρὸς αὐτὸν ἕκαστον τῶν ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπεν εὐθὺς αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν ὡς τυδέα, διηγούμενα ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι οὐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' οὗτοι ἐπῶν ἔπον, καλῶ μαρτύρας. μαρτυρεῖ. Σκέψασθε δὴ καὶ τοῦτο πολὺ ἐπισταμένου, ὃν ἔδωκεν ἀποδοῦναι ἐμοί. πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθὰ ἦν, ἢ οὔ. τάτε γὰρ οἰκεῖα ἀνέγραπτο. καὶ ἔτι ὅτε ἀλλὰ ἔχοι τὰ σὺν σικελίᾳ ἥκειν. καὶ τοι ταῦτα ὑμῖν σωέφερε καὶ βοῖς ἐκεῖ. ὥστ' ἐμὲ δοῦναι ἐν τῇ φίλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλον. ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν ἀδελφὸν ἐν νεώτατον, οἵος εἰς ὑμᾶς ὄζειν, ἐπὶ ἀποδείξω. καταβοῶμαι γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οὐ μόνον αὐθάδε. ὅτε δοῖ τ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο ἀλλὰ καὶ ἀφ' τοῦ τείχους ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἱππέων αὐτῶν, ἀπέκτεινον. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μαρτύρας βοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

Μαρτυρεῖ. Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν, αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴστασιν. οἵτινος αὐθάδε ὄντες ἢτε οὐ ἑλληνικοὺ τῷ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἧττον εἶναι ἀνθρώπων πλὴν ψυχήν. καί μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ τοιοῦτοι ἐσμεν, ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως, βούτων δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν ἀπολέσθαι. δ' ὧν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, μὴ δὲ μίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἀλλ' εἰ δὴ τὴν πόλιν τοῦτον διαβολὴν δεῖ ὑμᾶς πάσχειν, δίκαιοι ἐσμὲν δὴ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ αὐ ἡμεῖς χρηματῶν ἕνεκα ἵνα λάβοιμεν, δὺ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν. ἀλλ' ἵνα εἰ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν, τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούδε εἶναι. γιγνώσκοντας ὅτι ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ἢ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσεται. ὑμῶν γὰρ καὶ πρὶν δεῖν ἦναι πεπείρασθε, οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. τοὺς δὲ ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε καὶ τὰ ἀξίαν χάριν ἐρομένοι. ὃς αὐ τις ὑμᾶς δὺ ποιῇ, καὶ μηδὲν μῶς βοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λεγόντων πάντων πονηρότατον. λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας μεμνῆσθαι μᾶλλον, ἢ τοὺς δὺ τίς γὰρ ἐπιθελήσει χρηστὸς εἶναι. εἰ ἐπιθήσονται τῶν καλῶν ὑμᾶς ποιούντων, οἱ δὺ ποιοῦντες. ἔχει δ' ὑμῖν ὦ ἄνδρες δικαστὰ οὔπω. τοῦδε ἡμῶν γὰρ ὅτι ἥκιστα ὑμῖν, καὶ οὐ τοῦδε χρημάτων. ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη βοῦ, ἡμῖν φανερὰ οὐσία, καὶ βοῦ ὁ πατὴρ ἀγαθὸς γεωργός. ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστέρημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν ἐκτήσομεν. αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιοῦμεν δυείσκεσθαι χάριν. καί τοι ὁρῶμεν γ' ὑμᾶς ὦ ἄνδρες δικαστὰ ἐάν τις παῖδας αὐτῶν ἀνβιβασάμενος, κλαίῃ καὶ ὀλοφύρεται. βοὺς τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας καὶ ἀφεῶντας τοὺς τῶν πατέρων ἁμαρτίας, δεῖ τοὺς παῖδας· οὓς οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ, εἴτε κακοὶ ἐβήσαντες γενήσονται. ἡμᾶς δ' ἴστε ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐν πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῶ δικαιότεροι ἐστὲ ὧν πεπείρασθε βοῦς χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί τινοβ' ἔσονται. πεφύθαμεν δὲ βωᾶντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παρασκευάμενοι ἐξαιβῶσι ὑμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἐν πατέρα γυνὶ καὶ ἡμᾶς ἐξαιτούμεθα. μὴ ἡμᾶς αὐτὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητε. αὐτὶ δὲ πολιτῶν, ἀπόλιδας· ἀλλὰ ἐλεήσατε καὶ ἐν πατέρα γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος

ἀ-πόλιδας . unde φιλο-πολις in obligs φιλοπόλιδος &c.

ἢ οὗτος ἡμῖν ἀνδέωσ' σωθέσται, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις σὺν τῷ αὐτῷ ὄντες, ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως· ἀλλ' ὑμῶν δέομεθα χρεῖς ὄντες, ἐάσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δέομεθα οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐνώσῳ ὅτῳ μὴ εἰσιν ἡεῖς, τούτων οὕνεκεν ἐλεῆσαι. ὃς τις ἡμῖν ἡλικιώτης τυγχάνει ἢ τῷ πατεὶ ἐλεήσαντες ἀπαφίσασθαι, καὶ μὴ ἡμᾶς βουλομένους δὺ ποιεῖν πὶν πόλιν, ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν. οὓς εἰκὸς βοῦ διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν δύρησόμεθα τὸ σωθῆναι.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ ἀπολογία διωρθωμένα, ἀπαρράσημος.

Περὶ μὲν τῶν κατηγορημένων ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται. ἀκηκοῦσαι δὲ καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίστασθε τοῦδε ὅ τῳ τινὸς ὄντος ἐμοῦ φυγεῖαδε. εἰτὸ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ θεοπόμπου ἄρχοντος. κατασταὶς δὲ χορηγὸς τραγῳδοῖς, ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς. καὶ τίτῳ μὲν θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ δισχιλίας δραχμᾶς. ἐπὶ δὲ γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς πυρρίχιστὰς παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας. ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ἐνίκησα. καὶ ἀνήλωσα (καὶ τῇ τοῦ τρίποδος ἀνάθεσει, πεντακισχίλιας δραχμὰς. καὶ ἐπὶ δισχιλίους παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῷ χορῷ τριακοσίας. ἐν δὲ μετὰ ξὺ χρόνον, ἐτεινεράρχων ἐπὰ ἔτη, καὶ ἓξ πάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος. καὶ καθ' ἡμέραν ἐπὸ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποθνήσκειν, ὅμως εἰς φορὰν πὶν μὲν τριάκοντα μνᾶς. πὶν δὲ, πεντακισχίλιας δραχμὰς εἰσενήνοχα. ἐπεὶ δὲ κατέστησα ἐπὶ ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνασιαρχῶν εἰς προμήθειαν. καὶ οἰκίαν, ἀνήλωσας δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς πανδίκῳ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα πλέον, ἢ πενταεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ δυκλείδου ἄρχοντος κωμῳδοῖς χορηγῶν κηφισοδότῳ, οἰκίαν καὶ ἀνήλωσα (καὶ τῇ τῆς σκηνῆς ἀνάθεσει, ἓκ καίδεκα μνᾶς. καὶ παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγων πυρρίχιστὰς ἀγενείοις, καὶ ἀνήλωσα ἑπὰ μνᾶς. νεικήσας δὲ τεύρει μὲν ἀμιλλώμενος ἐπὶ σοφίᾳ, ἀνήλωσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. χωεὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας, καὶ ἄλλα βιαῦτα εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον, ἢ τριάκοντα μναῖ. καὶ τούτων ὧν κατέλεξα εἰ ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ' ἂν ἓν τέταρτον μέρος ἀνήλωσα. ἐν δὲ χρόνον οὐ ἐξικνεῖσθαι, ἢ ναῦς ἀρίστα μοι πλεῖστα παν ἐν τῷ πατρίδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν μέγιστον δρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἀλκιβιάδης, ὃν ἐπὶ τοῦδε πολοῦ ἂν ἐφοινιστάμην μὴ συμπλεῖν μοι οὔτε φίλος ὤν, οὔτε συγγενής, οὔτε φυλέτης, ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καί τοι ὑμᾶς δίμαι εἰδέναι, ὅτι στρατηγὸς ὢ ἐξεῖν ποιεῖν ὅτι ἐβούλετο, ἐκ ἂν ἄνευ τε ἄλλην ναῦν, εἰ μὴ πὶν ἀρίστα πλεούσαν, μέλλων αὐτὸς κινδυνεύειν. ἐπειδὴ ἐκείνους ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μὲν θρασύλλου δέκα εἵλεσθε, οὔτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς πλεῖν. αὐτὲ βη μοὶ τοι πολλῶν λοιδορίων αὐτοῖς γενομένων, ἀρχέστρατος ὁ φρεαρίος. ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν μυτυλήνῃ, θρασυνείδης μετ' ἐμοῦ πλεῖν. καὶ τοι πάντα παρασκευασμένην τεύρει, πόσα οἴεσθε ἀνήλωκέναι χρήματα. ἢ ὅσα τοὺς πολεμίους ἐργάσαθαι κακῶς, ἢ πόσα πὶν πόλιν δὺ πεφυκέναι. τεκμήριον δ' τούτου μέγιστον, ὅτε τὴν αὐτῆ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ, αἱ νῆες διεφθάρησαν, ὀδενός μοι συμπλέοντος τοῦ στρατηγοῦ, ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ. ἐπειδὴ δὲ τοῖς τεσσαρέχρις ὠργίσθητε διὰ πὶν γενομένην συμφορὰν, ἐπὶ πὶν ἐμαυτὸν ναῦν ἐκόμισα. καὶ πὶν ναυσιμάχου τὸ φαλήρεως ἔσωσα. καὶ ταῦτα ἐκ ἀπὸ τύχης ἐγίγνετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. εἰ χρὴ τὴν χρήμασι πείσας, κυβερνήτην φαντίαν ἅπαντα ἐν χρόνου, ὃς ἐδόκει τῶν ἑλλήνων ἄριστος εἶναι. παρεσκευασάμην δὲ καὶ ἐν πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον, καὶ πὶν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκόλουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες

Syracusi? Tydeus

Theopompus

Glaucippus

Diocles

Alexias

Cuchides (Cephisodotus)

Alcibiades

Thrasyllus

Archestratus

Crasinides

Hausimachus

Phantias

ἐδοκιμάσθην
χορηγὸς τραγῳδοῖς
χορὸς ἀνδρικὸς
πυρρίχισταί
Tripodis cõsecratio
Panathenæa parua
Cyclicus chorus
Prometheæ
χορὸς παιδικὸς
Pyrrhichistæ imberbes
sumiú
ἀρχιθεωρεῖ
ἀρρηφορεῖ

διαδυομένοις

ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. καὶ λεσσν δὲ καὶ λυσίμαχον. Μαρτυρία. Αἱ μὲν οἰ-
νυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν, λάδε καθῆσαν. ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα. πλὴν ἐμαυτῆ, καὶ τὴ ναυ-
σιμάχῃ τε τεμόρη. καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκώς, καὶ τοσαῦ-
τα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, ναῦν δέομαι οὐ δωρεὰν ὥσπερ ἕτεροι παρ' ὑμῶν λα-
βεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτῆ τὸ ἡγούμενος, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι παρά τε ἑκόν
τος ἐμοῦ, καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλλει, εἰ με δεῖ τὰ ὄντα ἀ
πολέσαι. ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβριθῆναι. οὐδὲ παρασῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λει
τουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀπηλωμένα. ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βε
βουλεῦσθαι. ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. αὐτὸν ἐμοὶ πειθῆτε τὰ
τε δίκαια φυλάττεσθε, καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ τὰ προσόντα τῇ πόλει, ὡς ὀλίγα ὄντα. καὶ ταῦτα ὡς ἀπὸ τῶν ἐφεστη-
κότων ἀφαιρεῖται. ὥστ' ἄξιον τὴν τοῦτον ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιοτάτην τῇ πόλει τὰς
οὐσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν. αὐτίκα δὴ βουλεύσασθε, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελήσεσθε τῶν
ὑμετέρων χρημάτων, ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. εἰδότες ὅτι ἕξετε πᾶσι χρῆσθαι
τοῖς ὑμετέροις ὡς πρὸ καὶ πρότερον. δίκαιον δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι τῶν ἐμῶν
ἐγὼ, πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας, τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν
δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδικήσετε. ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦν-
ται ὡς πρὸ καὶ τἄλλα. ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶ
ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι
μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους
πολίτας. ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκω
σιν. ἡγοῦμαι δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀγνοεῖ, πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς
ἀπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νῦν κινδυνεύειν, ὡς τοῦ δημοσίου
χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥστ' ἰδίᾳ μὲν, τῶν, φεί-
δομαι. δημοσίᾳ, λειτουργῶν ἥδομαι. καὶ οὐκ ἐκεῖ τοῖς τοιοῦσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐκεῖ
τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀπηλωμένοις. ἡγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι. πλὴν δεόμενος ἑτέ-
ρους μοι καταλιπεῖν, καὶ δὴ ταύτην μὲν, ζητῶ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως συκοφαντεῖσθαι.
δι' ἐκείνα δὲ ὑφ' ὑμῶν δικαίως σώζεσθαι. ὥστ' οὐκ ἂν οὕτως ἕτεροί με ἐζητήσαντο παρ'
ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀτυχήματι ἐνέχοιτο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ
δοῦναι, πλὴν χάριν. καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς ἢ τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦ
τό γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἀρξάσ' ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι, ἢ ὡς ἀρ-
χὰς δίκης δεδίκασμαι, ἢ ὡς ἀρχοῦ τινος αἴτιός εἰμι, ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφο-
ρὰς ἀσμένως εἶδον. ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ ἰδίων καὶ δημοσίων, οὕτως ἡγοῦμαί μοι πεφο
λιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι. ὥστε οὐδὲν δεῖ με ἀπολογήσασθαι, τῶδε αὐτῶν. δέομαι
οὖν ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ πλὴν αὐτὴν ναῦν τῶδε ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, ἵν' περ καὶ οἱ πρό
τερον χρόνῳ. καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνῆσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰδίων ἐπι
τηδευμάτων οἰ θυμεῖσθαι. ἡγουμένους ταύτην εἶναι πλὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην
δὴ τέλους ὄν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι, καὶ σώφρονα. καὶ μήθ' ὑφ' ἡδονῆς ἥττηθῆ
ναι, μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι. ἀλλὰ τοιοῦτον παραχρῆν ἑαυτὸν, ὡς μηδένα πολ
ιτῶν, μήτε μέμψασθαι, μήτε δίκην τολμῆσαι προσκαλέσασθαι. οὕνεκα ἄξιον ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ πειθομένους κατηγόροις τοιούτοις, ἐμοῦ καταψήφισασθαι. οἱ τῶδε ἀσε
βέστατ' μὲν ἀπωνιζόμενοι τὴν λειτουργίαν γεγόνασιν. ὃν αὐ δικαιοῦσθαι δ' ὑπὲρ ἧς σφετέρων
ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ὧν κινήσασ' οὕτω δι
ακείμενος, τολείας γραφὰς ἐγράψατο, οὗτοι τῶδε τῶν τῆς πόλεως ἀναγκαιοτάτοι. καὶ
ὃν μὲν ἡ πόλις δυναμένων ἔσται, οὐ συμβάλλονται. πάντα δὲ ποιοῦσιν, ὅπως ὑμεῖς
τοῖς δι' πεποιηκόσιν ὀργισθῆτε. οὗτοι μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ σὺν τῷ δήμῳ κατεπόησαν
ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐπιτηδεύματα. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι με. ὅτι τούτου μεῖζον αὐτοῖς
δυξαίμην κακόν. ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι, καὶ ἱκετεύω, καὶ ἀντιβολῶ, μὴ καταγνῶναι δω-

δέομαι. ἱκετεύω. ἀντιβολῶ

ροδοκίαν ἐμοῦ. μηδ' ἡγήσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ βουληθείην ἂν ἀντὶ καλῶν
τῇ πόλει γενέσθαι. μανοίμην γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ πλὴν μὲν πατρῴαν οὐσίαν φιλο
τιμούμενος, εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. ἐνδὲ δὲ τῷ τῆς πόλεως καλῷ, παρὰ τῶν ἄλλων δω
ροδοκοίην. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὐκ δ' οὔς τινας ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην τῶδε
ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἰ δὲ τοὺς οὐ πεπονθότας τῶδε τῶν οὐ πεποιηκότων, οὐ
χαθαι πλὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπιθυμῶ γὰρ καὶ τοῦτον μνη
σθῆναι. οὐδὲ πώποτε λειτουργεῖν τῶδε ὑμῶν δέον, εἰ τοσοῦτον πενεστέρους τοὺς παῖδας
καταλείψω. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ προσαχθέντα οὐδ' εἴ πο
τε κινδυνεύσειν, ὦ τοῖς ναυμαχίαις μέλλοι με. οὐδὲ πώποτ' ἤλεησα οὐδ' ἐδάκρυσα.
οὐδ' ἐμνήσθην γυναικὸς, οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ. οὐδ' ἡγούμην δεινὸν εἶναι, εἰ τελευτῆ
σαις τῶδε τῆς πατρίδος ἓν βίον, ὀρφανοὺς, καὶ παῖδας ἀπεστερημένους αὐτοὺς κα
ταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὀνείδη καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐκείνοις τῶδε ἀ
ψω. αὖθ' ὧν, ὑμᾶς ἅπαντα τὸν ναῦν πλὴν χαρίζειν, καὶ ἀξιῶ αὐτοῖς κινδύνοις ἐμοῦ τοιαύτην
τῶδε ὑμῶν γνώμην ἔχοντος, ὑμᾶς νῦν ἐν τῷ θαρραλέω ὄντας, ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τού
τους τῶδε τυχεῖν ποιήσασθαι. ἡγουμένους ὑμῖν μὲν δεινὸν. ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι. εἰ ἀ
ναγκασθησόμεθα ἐνδὲ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερεθέντες τῶν ὑπαρχόν
των, πένητες εἶναι, καὶ τυλλῶν ἐνδεεῖς ὄντες τῶδε ἰόντα. ἄξια μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθό
τες. ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηρετημένων. μηδαμῶς ὦ ἄνδρες δικασταὶ. ἀλλ' ἀποψη φι
σάμενοι, τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις, οἵοις πρὸ ἐν πρόσθεν χρόνῳ.

Λυσίου, κατὰ τῶν σιτοπωλῶν.

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν ὦ ἄνδρες δικασταὶ θαυμάζοντες, ὅτι ἐγὼ
τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, ἐὰν
μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τῶδε τούτων ποιε
μίους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἐγώγασμαι κατη-
γορεῖν αὐτῶν, τῶδε τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ
πρυτάνεις ἀπέδοσαν εἰς πλὴν βουλὴν τῶδε αὐτῶν, οὕτως ὀργισθῆσαν αὐτοῖς, ὥστε τὲ
λεγόν τινες τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκείους αὐτὸν χρὴ τοῖς ὀνδένα παραδοῦναι, θανάτῳ ζη-
μιῶσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐνδίζεσθαι ποιεῖν πλὴν βουλὴν, ἀνέστη
εἶπον. ὅτι μοι δοκοῦν κείνειν τοὺς σιτοπώλους κατὰ τὸν νόμον. νομίζων εἰ μὴν εἰσιν ἄξια
θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια. εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦ
σιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκείους ἀπολωλέναι. πειθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλ
λειν ἐπεχείρουν με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας ἕνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν, τοὺς λόγους
τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν οὖν πλὴν βουλὴν, ὅτ' ἐν αὐτοῖς ἡ κρίσις ὀρθῶς ἀπελογι-
σάμην. τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀνέστ' αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανε
ρὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ τῶδε τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κείμένοις ἐβοήθουν. ἡ
ξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα. δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας, αἰσχρὸν ἡγοῦμαι πρότερον παύ
σασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς τῶδε αὐτῶν ὅτι ἂν βουλήθε ψηφίσθε. καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβη
θι εἰ πρόσι ἐμοὶ μέτοικος ἔστ'. μετοικεῖς δὲ πότερον, ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς
τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅτι ἂν βούλῃ. Ὡς πεισόμενος. Ἀλλό τι οὖν ἀ-
ξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους ἐφ' οἷς θανάτος ἡ ζημία;

Ἐγωγε. ἀφεῖναι δή μοι εἰ ὁμολογεῖς τολέω σιτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορ
μῶν, ὧν ὁ νόμος ὀβεῖναι κελεύει; Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων σιωπρίαμ
μῶν. Ἀν μὲν τοίνυν ἀφορμέξῃ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὡς ὄβι νόμος ὃς κελεύει τοὺ σιτο
πώλαι σιωνεῖσθαι. ἐν σῖτον αὐ οἱ ἀρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε. εἰ δὲ μὴ, δί
καιον ὑμᾶς καταψήφισασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεχόμεθα τὸν νόμον. ὃς ἀπαγορεύει μη
δένα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πεντήκοντα φορμῶν σιωνεῖσθαι. Χρὴ μὲν τοίνυν ὦ

φορμῶν

ἀποψηφίσασθαι

καταψηφίσασθαι

φορμῶν

ἄνδρες δικασταὶ ἱκανῶν εἶναι τὴν κατηγορίαν. ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι. ὁ δὲ νόμος, ἀπαγορεύων φαίνεται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νόμον ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι. ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἀρχοντας ἠρώτων με· καὶ οἱ μὲν δύο, οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τὸ πρᾶγμα· ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τὴν προτέρας χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τούτων ὑπὲρ ἐβάλοντων ἀλλήλας, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβαλεῖν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν τῆς παρὰ τούτων ὠνουμένοις ὡς ἀξιώτατον τοὺς πρίασθαι. δεῖν γὰρ αὐτοὺς, ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον, ὡς νῦν οὐ συμπριαμένας κατασθέσθαι ἐκέλευον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις αὐτῶν εἶναι συνεβούλευον, αὐτὸν ὑμῖν αὐτὸν μάρτυρα παρέξομαι. μάρτυς. καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐκ τῆς προτέρας βουλῆς τοῦτο εἶπε τὸν λόγον, οὗτοι δ' ἐπίτηδες σιωνούμενοι φαίνονται· ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες σιωπεῖν ἐνοῦτον, ἀκούσατε· ἡγοῦμαι δ' αὐτὸς μάλιστα τοῦτο τούτων ἀληθῆ λέγουσιν, ὃ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὸν ἀπολογήσασθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. τοῦτο γὰρ ὧν εἰσὶ νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ δίδοναι δίκην, καὶ τὸν μὴ πειθομένας, καὶ τὸν κελεύοντας τοὐναντία πράττειν· ἀλλὰ γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ οἴομαι αὐτὸν αὐτὸν μὲν εἴδεν ἐν λόγῳ, οὐ κελεύσασθαι. ἴσως δ' ὁρῶσιν ὡς πρὸς καὶ τὴν βουλὴν ὡς ἐπὶ δυνάμει τῆς πόλεως σιωπῶντα τοῦτον, ἵνα ὡς ἀξιώτατον ὑμῖν πωλῶσιν. μέγιστον δ' ὑμῖν δρῶ καὶ τοῦτο φανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν εἰ πρὸς ὑμῶν ἕνεκα ἐπράττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὁ σιωπωμένος αὐτὸν ἐπέλιπε· νυνὶ δ' εἴωθε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῆς τιμιώτερον, ὡς πρὸς κατὰ μέσημνον σιωπωνούμενοι· καὶ τούτων, ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὲν εἰς φορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἵνα πάντες εἰδέναι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θανάτος ἐστὶν ἡ ζημία, καὶ λαθεῖν αὐτοῖς σιωπῶντες ταῦτα ἐπ' ἀνοίας φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καὶ τοῦτο πάντες ἐπίστασθε ὅτι τοῦ νῦν ἡκιστα προσήκει τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους· τἀναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει. τότε γὰρ τοῦ κερδαίνουσιν, ὅταν κατὰ τινος ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει, τίμιον ἦν σῖτον πωλῶσιν· οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν, πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται· τὰς δ' οὐδὲ λόγοποιοῦσιν ἢ τὰς ναῦς ἐφθαρθαι τὰς ἐν τῷ πόντῳ, ἢ τὸ λακεδαιμονίων ἐκ τοῦ εὐσταθεῖν σωθῆναι, ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς ἀπορίας μέλλειν ἀπορεῖν θήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτ' ἐλθεῖν ἐλπίζουσιν, ὥστ' ἐν τοῖς τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, οἱ δὲ πολέμιοι· ὅταν μὲν μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναπαύουσιν οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν. ἵνα μὴ τοῦτο τῆς τιμῆς διαφέρωμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν αὐ ὁ ποσοῦ πωσοῦ πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν· ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης, ἐκ τούτων πωλιορκούμεθα· οὕτω δὲ πάλαι τοῦτο τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἀεὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀνοίοις ἅπασι, τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε· ἀεὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χρεῖς, σιτοφύλακες ἀποκληροῦται· καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων, δίκην τοῦ μεγίστου ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὁπότε καὶ τοὺς μὴ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε· ἀνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ, ὅτι ἀδύνατον ἔστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογοῦντων αὐτῶν εἶναι τοὺς ἐμπόρους σωΐσασθαι, δόξετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰς τὸ λέουσιν· εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιοῦτο, οὐδεὶς αὐ εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις εἶναι τιμωρεῖν· ἐφ' ὑμῖν γὰρ ἐστὶ ποτέροις βούλεσθε πιστεύειν. νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ αὐ δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν, ἀζημίους ἀφήσετε· ἀναμνήσθητε δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐξόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν καὶ μαρτυρ-

Amytus

ρασ' παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε· πιστότερος ἡγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους· καὶ τοῦ πῶς οὐ θαυμαστὸν εἴη, εἰ τοῦδε τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρχομένων δίκην λαμβάνειν· καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάσιν ἡγοῦμαι φανερὸν εἶναι· ὅτι οἱ τῶν τοιούτων ἀτῶνες κοινότατοι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς τῇ πόλει· ὥστε πεύσεσθε, ἵν' τινα γνώμην τοῦδε αὐτῶν ἔχετε· ἡγούμενοι αὐ μὲν θάνατον αὐτῶν κατεγνῶτε, κοσμιοτέρας ἔσεσθαι τοὺς λοιποὺς· αὐ δ' ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐφ' ἁμαρτάνειν ἐποιήσατε· χρὴ δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ μόνον τῶν παρεληλυθότων οὕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος οὕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις αὐτοί.

Ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ τούτου τῆς τέχνης, πολεῖσι τοῦδε τοῦ σώματος εἰσιν ἠπωνισμένοι· καὶ οὕτω μεγάλα ὀφ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον αἱρεῖσθαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦδε τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν, ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κρινόντων· καὶ μὲν δὴ οὐδ' αὖ ἀντιβολοῦσιν ὑμᾶς, καὶ οἱ κεκτεύκασι, δικαίως αὐ αὐτοὺς ἐλεήσαιτε· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν οἱ δι' ταῦτ' τοῦ πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τὸν ἐμπόρους ἐφ' οἷς οὗτοι σωΐσησαν, οἷς ὑμεῖς χαρείσαιτε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες· εἰ δὲ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴεσθε γνώμην ἔξειν· ἐπειδ' αὐ πείθοι), ὅτι τὰ κατάλλα, οἱ τοῖς ἐκ πολέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀποψηφίσασθε, οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πολέω λέγειν· τοῦδε μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων ὅτε δικάζονται δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι· τοῦ δὲ τούτων πονηρίαν, ἅπαντες ἐπίστασθε· αὐ οὖν τούτων καταψηφίσασθε, τάτε δίκαια ποιήσετε· καὶ ἀξιώτατον ἔστιν ὑμῖν ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον.

ΛΥΣΙΟΥ, κατὰ παγκλέωνος, ὅτι οὐκ ἐστὶ πολιτικὸς.

Πολλὰ μὲν λέγειν ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοῦδε τοῦ τοῦ πράγματος, ὅτ' αὐ δικαίαν, οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τοῦ δίκαιον τῶν ἔλαχον τῶν παγκλέωνι, ἐκ ὄντι πολιτικεῖ, εἴσω ὑμῖν πειράσομαι ἀποδεῖξαι· ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺ χρόνον οὐκ ἐπαύετο, ἐλθὼν οὖν ἐν γραφείῳ ὦ ἐργάζεσθε, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς ἐν πολέμαρχον, νομίζων μὲ τοιοῦτον εἶναι· ἐπόνθος δὲ τοῦτο ὅτι πολιτικὸς εἴη, ἐρόμενος ὁπότε δημοτεύοιτο· παρακαλέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς τοῦ φυλῆς τινος εἶναι σκήπτοιτο· ἐπειδὴ δὲ ἀπεκείνατο ὅτι δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν, καὶ πρὸς ἱππολοωντίδι δικάζοντας, ἐλθὼν δὴ ἐν κουρεῖον ἐν παραβοῦσ δρμᾶς ἵνα οἱ δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἐρώτων οὓς τε ἐβουλόμεθα δεκελέων ἐπυνθανόμεν, εἴ τινα γιγνώσκοιεν δεκελειόθεν δημοτευόμενον παγκλέωνα· ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ ἑτέρας δίκας, τὰς μὴ φύγοι· τὰς δ' ἐφλίκοι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐτό· πρῶτον μὲν ὃν ὑμῖν δεκελέων ὃς ἐρόμενος, μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τὰ δίκας αὐτῷ πρὸς τὸ πολέμαρχον καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες· καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕλωρ. μάρτυρες. Ἐκ μὲν τούτων πειθεὶς πρὸς ἐν πολέμαρχον, αὐτῷ πρὸ δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτοῦ αὐτογράφατο μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι, τὸ πολλοῦ ποιούμενος, μηδενὶ δόξαι ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον, ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην· πρῶτον μὲν δυθύκερον, ὃν πρεσβύτατόν τε πολιτικέων ἐγίγνωσκον, καὶ μάλιστα ὠόμην εἰδέναι, ἐρόμην εἴ τινα γιγνώσκοι ἱππαρμοδώρου υἱὸν παγκλέωνα πολιτικέα. ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκείνατό μοι ὅτι ἐν ἱππαρμόδωρον μὲν γιγνώσκοι· υἱὸν δὲ ἐκείνῳ οὐδένα, οὔτε παγκλέωνα, ὅτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἢ ἐρώτων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἤδειν πολιτικέας ὄντας· πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκηκοέσαι αὐ ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα εἰς ἐν χλωρὸν τυρὸν τῇ ἀγορᾷ καὶ νέα· ταύτῃ

Pancaleo

Polemarch)
δημοτεύοιτο
Hippothoontis
Hermę
δημοτεύομεν)

φαρμάκιον

(Euthycrates)
Hipparmodor)

Tyros chloros. i. caseus viridis

γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μισθοῦ ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς πλατιαίους· ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῇ ἡμέρᾳ ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, εἰ τινα γιγνώσκοιεν παγκλέωνα τὸν Λίτην σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν· εἷς δέ τις εἶπεν· ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ ἐπιλέγει εἶναι· ὄνομα δοῦλον μέν τοι ἔφη ἑαυτῷ ἀφεστῶτα εἶναι παγκλέωνα· τὴν τε ἡλικίαν λίτων πω τοῦτον, καὶ πω τέχνην ἣ οὗτος χρῆται. ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ὄντα, τόν τε σύθυκρατον ὃν πρῶτον ἐρόμην καὶ τῶν ἄλλων πλατιαίων ὅσοις προσῆλθον· καὶ ἦν, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μαρτυρασόμενος παρέξομαι, καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. μαρτυρεῖς. ἡμέρας τοίνυν μετὰ ταῦτα οὐ πολλὰς ὕστερον, ἰδὼν ἀγόμενον ζωγνοῦ παγκλέωνα ὑπὸ νικομήδους ὃς ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον. βουλόμενος εἰδέναι ὁ ποιήσοντι ταῦτα αὐτοῦ πραχθήσοιτο, τότε μὲν οὖν ἐπεὶδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν ζυτῶν παρόντων, ὅτι εἰη αὐτῷ ἀδελφός, ὃς ὑβαρίσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. ἐπὶ τούτοις ἐγνωσάμενοι παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τῆς τε ἀντιγραφῆς ἕνεκα ταυτησὶ, καὶ αὐτῆς τῆς δίκης, ἔδοξέ μοι χρῆναι μαρτυρασόμενος λαβόντι παραγενέσθαι· ἵν' ἐλέγξαιμι τόν τ' ὑβαρισόμενον αὐτὸν, καὶ ὅστις λέγων ἀφαιρήσοιτο· ἐφ' οἷς μὲν οὖν ὑβεγνώσθη· οὔτε ἀδελφὸς, ὅστε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ νικομήδει. καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν· ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι ἐρρήθη, πολλοὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς ὅσον δὲ βεβαιότητος ἦλθον οἵτε παρόντες ζυτῷ καὶ αὐτὸς οὗτος, ὥστε ἐθέλοντες μὲν τοῦ νικομήδους, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιείναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν ὅσον ἄγοι ἢ φάσκων ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, πύστων οὐδὲν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι ᾤχοντο· ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐβεγνώσθη· καὶ τότε βίᾳ ᾤχετο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μαρτυρασόμενος παρέξομαι ὑμῖν· καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. φάσκον τοίνυν εἰδέναι, ὅτι δεῖ αὐτὸς παγκλέων νομίζοι ἑαυτὸν μὴ ὅτι πολιτεία εἶναι· ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερον· ὃς τις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς ἀνόχους καταστῆσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν ἡλέους ζῆν βιαίοις μᾶλλον, ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὸν ἐλευθεραίαν ὑβαρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι ὅτι οὐ δικαίως ἑαυτὸν ὄντα δοῦλον, ἐθέλειν ἐγκυκᾶν καταστήσας τοῦτο τοῦ σώματος ἀκαθαρσίαν. ὅτι μὲν οὖν πλατιαῖος εἶναι πολλοῦ δεῖ, δίκαιον ὑμᾶς ἐκ τούτων κρίνειν τι γνώσκειν· ὅτι δ' οὐδ' οὗτος ὃς αἱρεῖται οἶδε τὰ αὐτοῦ, ἡγήσατο δόξαι αὐ ὑμῖν εἶναι πλατιαῖος, ὑφ' ὧν ἐπραξεράθιος μαθήσεσθε· εἰ τῇ αὐτοπροσίᾳ γὰρ τῆς δίκης λῷ αὐτῷ ἔλαχεν αἱρεσόδικος οὐ τοσοῦτον ἀμφισβητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας, διεμαρτυρήθη μὴ πλατιαῖος εἶναι. ἐπισκέψασθε δὲ τῷ μαρτυρεῖν οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' ἔᾳσε καταδικάσασθαι αὐτὸν τὸν αἱρεσόδικον. ἐπεὶδὴ ὑπὸ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὑφ' ἑπτὰ μὲν δίκην καθ' ἕν τι ἐπεθε, καὶ ζυτῶν ὡς ἀληθῆ ὄντα, μαρτυρασόμενος ἐτῷ παρέξομαι ὑμῖν, καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. μαρτυρεῖς. ρεῖν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ δεδιὼς τὸν αἱρεσόδικον, μετασὰς αὐτεῦθεν θήβησι μετῴκει. καὶ τοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι εἰ πρὸ λῷ πλατιαῖος, παντὰ χοῦ μᾶλλον, ἢ θήβησιν λῷ ἐκεῖσ αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν ᾤκει πολὺ χρόνον, ζυτῶν ὑμῖν μαρτυρασόμενος παρέξομαι, καί μοι ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. μαρτυρεῖς. εξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τά τε δίκαια καὶ τὰ λῷθη φανεῖται, καὶ ἃ ἐτῷ ὑμῶν δέομαι.

ἀντιγραφῆς

ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ

αὐτοπροσία · ἢ. ἀμφοτέροι

Ariſtodem

ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ

μετοικῆσαι

Πρὸς τὸν εἰσαγγελίαν τοῦ τὸν μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδικουμένῳ ἀργύριον.

Πολλοῦ δέω χαίρειν ἔχειν ὦ βουλὴ τῷ κατηγόρῳ, ὅτι μοι παρασκευάσει τὸν ἀγῶνα τουτονί, πρότερον οὐκ ἔχοντι πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δοίη, νυνὶ δὲ τοῦτον ἐλήφα· καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆς ἡμέρας, ἐπαινον μᾶλλον ἄξιον ἐφθόνει· διὰ

γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος, ἢ δι' φθόνον· καί τοι ὅς τις τοιούτοις φθονεῖς, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀπολαύσαι δοκεῖ πονηρέ· εἰ μὲν γὰρ εἕνεκα χρημάτων, συκοφαντεῖ, εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται· δι' γὰρ πω πονηρίαν αὐτοῦ, οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώποτε ἔχρησάμην αὐτῷ· ἤδη τοίνυν ὦ βουλὴ δῆλόν ὅτι φθονῶν· ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ, τοῦτον βελτίων ἐμὶ πολίτης· καὶ γὰρ δίμαι δεῖν ὦ βουλὴ τὰ τοῦ σώματος δυσχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς· εἰ γὰρ δὴ ἴσον τῇ συμφορᾷ καὶ πω διαίσιον ἔξω, καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου δίοισω· τοῦδε μὲν οὖν τούτων, ζωσῶτά μοι εἰρήσθω· τοῦδ' ὧν δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς αὐδίοντε διαβραχυτά τοῦ δρῶ· φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸν παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων· καὶ τέχνῳ ἐπίστασθαι τοιαύτην, ὥστε καὶ αὐδὶ τοῦ διδομένου τοῦτον ζῶ· καὶ τεκμηρίοις χρῆται τοῦ μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι οὐδὲ ζοῦς ἵππους ἀναβαίνω· τῆς δ' αὖ τῇ τέχνῃ δυπορεῖσθαι, ὅτι δύναμαι σῶ εἶναι δυναμένοις αὐθρώπῃς ἀναλίσκειν· πω μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης δυπορεῖν, καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον ὅσος τυγχάνω, πάντας ὑμᾶς οἶομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ κατὰ δι' βραχέων δρῶ. εμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδὲν, πω δὲ μητέρα τελευτήσασαν, πέπαυμαι τρέφων τέτον ἔτος τουτί· παῖδες δέ μοι οὔ πω εἰσὶν, οἳ με θεραπεύουσι. τέχνῳ δὲ κέκτημαι, βραχέα δυναμένῳ ὠφελεῖν, ὧ αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς δρῶ ἀζόμαι· τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτῷ, οὔπω δύναμαι κτήσασθαι· πρόσθος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη, πλὴν ταύτης. ἧς αὖ ἀφέληδέ με, κινδυνεύσαι μ' ἂν τοῦ τῇ δυχωρεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ· μὴ τοίνυν ἐπειδή γέ ἐστιν ὦ βουλὴ, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ αὖ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρρωμένῳ ὄν τι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον πιγόμενον ἀφέληδε· μὴ δὲ πρότερον καὶ τοῦδε τοῦ οὐδὲν ἔχοντος καὶ ὧν ἐλεημονέσταθι δυνηθῶτες εἶναι, νυνὶ δι' ἔτερον, καὶ τοὺς τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας, ἀχρίως ἀποδέξηδε· μηδέ με θλιμίσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε· καὶ γὰρ αὖ ἄτοπον εἴη ὦ βουλὴ εἰ ὅτε μὲν ἀτυχῆ μοι ὦ συμφορὰ, τότε μὲν φανοίμην λαμβάνων τὸν ἀργύριον ἔχρῃν· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γήρασο καὶ νόσοι, καὶ τὰ τύχῃς ἐχόμενα κακὰ προσγίνεταί μοι, ἔτι ἀφερεθεῖλω· δοκεῖν δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸν μέγεθος, ὁ κατήγορος αὖ ἐπιδεῖξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων· εἰ γὰρ ἐτῷ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγῳδοῖς προσκαλεσαίμιν αὐτὸ εἰς αὐτίδοσιν, δεηθείης αὖ ἐλοίθ χορηγῆσαι μᾶλλον, ἢ αὐτιδοῦναι ἅπαξ· καὶ πῶς οὐ δεινόν ὅστι νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς δι' πολλὰ δυπορεῖν ὀλίγου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις· εἰ δὲ ὧν ἐτῷ λέγω τύχοι γενομένου εἶναι τοιοῦτον καὶ ἔτι πονηρότερον· τοῦδε δὲ τῆς ἐμῆς ἰσοτιμίας ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε πω τύχην δείσας, οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθεὶς, οὐ πολὺς ὁ λόγος· ἐτῷ γὰρ ὦ βουλὴ πάντας τοὺς ἔχοντάς τι δυσύχημα τοιοῦτο ζητεῖν· καὶ δεῖν φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυσιτελεστατα μεταχειρωῦται τὸ συμβεβηκὸς πάθος, ὧν εἷς ἐτῷ καὶ τοῦδε πεπωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ, τὸν τὴν ἐμαυτῷ δρᾶστοῦνν ὀβδοῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναλωμάτων· ὁ δὲ μέγιστον ὦ βουλὴ τεκμήριον, ὅτι δι' πω συμφορὰ, ἀλλ' οὐ δι' πω ὕβρις, ὡς οὗτός φησιν οὐδὲ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, ῥᾴδιόν ὅστι μαθεῖν· εἰ γὰρ ἐκεκτήμην οὐσίαν, ἐτῷ ἀστράβης ἂν ᾤχομην· ἀλλ' οὐκ οὐδὲ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις· καί τοι πῶς οὐκ ἄτοπον ὅστιν ὦ βουλὴ, δεῖν αὐτὸν ἐ μὲν ἐπ' ἀστράβης ᾤχομενον ἑώραμε σωπᾶν, τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν· ὅτι δὲ οὐδὲ τοὺς ἡμιόνους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς ὡς δυνατὸς ἔσην· καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτηρίαιν χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς καὶ δεῖν τῶν δυναμένων ὄστιν· ὅ τι δ' οὐδὲ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω τεκμήριον χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐμὲ τῶν δυναμένων· οἷς ἐτῷ δι' πω αὐτῷ αἰτίαν ἀμφοτέροις χρῶμαι· τοσοῦτον δὲ διεμνόχεν αἰαιχυν-

Propter eius flagitia neq: amico neq: inimico sui usus illo

Corporis ægrotationes oportet cóparare animi bonis artibus & disciplinis

χῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τύχῃς ἐχόμενα κακὰ

προσκαλεσαίμιν

μεταχειρωῦται.

ἀστράβη.

ἡμιόνοι ἵπποι

ἐννέα ἄρχοντες

τία τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων, ὥστε ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν τοσούτους ὄντας εἷς ὤν, ὡς οὐκ εἰ μὴ τῶν ἀδικωτάτων ἐστί· καὶ τοι εἰ δεῖ τινὰς ὑμῶν ὦ βουλή, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὴν ἀφελέσθαι φανερὸν ὅτι ἐβουλόμην ὡς ὑγιαίνοντας· τούτῳ δὲ φιλοτιμεῖσθαι πάντας ὡς ἀναπτέρω· οὐ γὰρ δή που φανερὸν ὑμεῖς μὴ ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθαι τὸν διδόμενον· οἱ δέ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύουσιν· ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ πώ αὐτῷ ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος οὗ ποιῶν· ὁ μὲν γὰρ ὡς πρὸς ἐμὲ κλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, μὴ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἐμὲ τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες· ὑμεῖς δὲ ὁ τῶν οὐ φρονούντων ὄχλος, ὅτι μᾶλλον πιστεύσατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τούτου λόγοις. ἐγὼ δ' ὡς ὑβριστής εἰμι, μὴ βίαιος, μὴ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος· ὡς πρὸς εἰφοβρὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀληθῆ λέγει· ἀλλ' οὐκ αὖ πάνυ πρᾶον· ὡς μὴ δὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὦ βουλὴ σαφῶς δίμαι δεῖν διαγνώσκειν· οἵος τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβριστὴς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει· οὐ γὰρ πενομένους καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν ἐπιχειρεῖ· ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς αὐτῶν ῥώμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους, καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους· οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους· οἱ δὲ πένητες, διὰ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων· τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν, ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι, καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχειν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν ὑβρίζειν· τοῖς δὲ ἀδυνάτοις, οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνασθαι, ἄτε σωφρόνως ἐξαντάσι· οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις τοῦδε γίνεσθαι τῶν ἀδικουμένων· ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος, εἰπεῖν τοῦδε τῆς ἐμῆς ὕβρεως, οὐ σωφρονίζων, ἀλλὰ παίζων· οὐδ' ὑμᾶς πεῖσαι βουλόμενος, ὡς εἰ μὴ τοιοῦτος· ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος, ὥς πρός τι καλὸν ποιῶν. Επι δὲ καὶ συλλέγεσθαί φησι ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλοὺς οἱ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀπολώκασι· τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις, ἐπιβουλεύουσιν· ὑμεῖς δὲ εὐθυμήθητε πάντες ὅτι ταῦτα λέγων, οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν· οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς· εἷς ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν· ὁ μὲν, πρὸς μυροπώλιον· ὁ δὲ, πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ, πρὸς σκυτοτομεῖον· ὅλ' ὅπη αὐ τύχῃ· μὴ πωλεῖσι μὲν ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς καταστησάμενοι, ἐλάχισι δὲ ὡσ οὐ πωλεῖσιν ἀπιόντας αὐτῆς· ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πυνθάνοιτο τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις διατελοῦντες· εἰ δὲ καὶ κείνων, ἀπόντων ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατελεῖν ἄλλα γέ που· ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λίαν μὲν ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς αὐ ἕκαστον ὑμῶν, τῶν εἰρημένων ἀποχλεῖν πολέω χρόνον· εἰ γὰρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ πολλὰ τῶν ὁμοίως τούτῳ φαύλων κωνυσάζειν· ἐγὼ δ' ὑμῶν ὦ βουλὴ δέομαι πάντων πώ αὐτῷ ἔχειν πολλὰ μοῦ διανοίαν, ὦ πρὸ καὶ πρότερον· μὴ δ' οὐ μόνον μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν αὐ τῇ πατρίδι, τούτου δὴ τουνεκὶ ἀποστέρησιν τό με· μηδ' ἃ πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὕτος εἷς ὤν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ὦ βουλὴ τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ἐστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο δῶρον ἀρχυρέου ἡνιοχείου κοινὰς εἶναι τοὺς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν· πῶς οὖν ἂν αὖ δικαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν κακίστων καὶ μεγίστων δίκῃ πῶ συμφορᾶς ἀπεστερημένος εἴην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προσκυθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, δίκῃ ἂν κατήγορον ἀφαιρεθείην· μηδαμῶς ὦ βουλὴ ταύτῃ θέσθε τῇ ψήφῳ· διά τι γὰρ αὖ καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν, πότερον ὅτι δι' ἐμέ τισ εἰς ἀτῶνα πώ ποτε κατεστάς, ἀπώλεσε πῶ οὐσίαν· ἀλλ' οὐδ' αὖ εἷς ἀποδείξειν ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων ἐμὶ καὶ θρασὺς καὶ φλαπαχθήμων; ἀλλ' ὀ τοιαύτας ἀφορμᾶς τῷ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος· ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστὴς καὶ βίαιος; οὐδ' αὖ

κοινὰ αἱ τύχαι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς

ος; οὐδ' αὖ αὐτὸς φύσειν· εἰ μὴ βούλοιτο καὶ δῶρον φύσεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· ἀλλ' ὅτι ἐκ τῶν τεσσάκοντα γενόμενος οὐ δυνάμει, κατὰ τὸν ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον εἰς χαλκίδα πῶ ἐπ' ἀνδρί πω· καὶ ἰδόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν ἐλόμην κινδυνεύειν ἁπάντων.

Μὴ τοίνυν ὦ βουλὴ μηδὲν ἡμαρτηκώς, ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἠδικηκόσιν· ἀλλὰ πῶ αὐτῷ ψήφον, θέσθε τοῦδε ἐμοῦ τοῖς ἄλλοις βουλαῖς· ἀπαμνησθέντες, ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας οὐδεμίαν εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς· ἀλλὰ τοῦδε ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι τοὺς λόγους καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες· ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν ἔξω πῶ χάριν· οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀθανεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ πολιτεύεσθαι.

ΛΥΣΙΟΥ, ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἡμῖν μὲν πολλῶ συγγνώμω ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούοντι τοιούτων μὴ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖσ οὐ ἄστει μένασι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἱ ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἱ σαφῶς εἰδότες τοὺς μὴ ἀδικοῦντας, μὴ τοὺς πολλὰ ἐξαμαρτηκότας, χειροῦσι κρυσαίνειν, ἢ ὑμᾶς πείθειν τοῦδε ἀπάντων ἡμῶν πῶ γνώμω ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οἶω οἴονται ἀ[illegible]τὸ τ' τεσσάκοντα γενέσθαι τῇ πόλει, ἐμοῦ κατηγορικέναι ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μόρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσήκον τοῦδε αὐτῶν ποιοῦσι τοὺς λόγους ἀποδεῖξαι, τούτους μὲν ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα οἷος πρὸ αὐτῶν ἐκ πειραιέως βέλπιστος οὐ ἄστει μένασ' ἐγένετο. δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ πῶ αὐτῷ γνώμω ἔχειν τοῖς συκοφάντοις· τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστί, καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας, εἰς αἰτίαν καθιστάνειν· ἐκ τούτων γὰρ αὖ μάλιστα χρηματίζειν· τὸ ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἰσόν τῆς πολιτείασ' μεταδιδόναι· οὔτω γὰρ αὖ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι, πολέιτους συμμάχους ἔχοι τε· ἀξιῶ δὲ ὦ ἄνδρες δικασταί· ἐὰν ἀποφανῶ συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ εἰργασμένος πῶ πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν· ὧν οὐ μόνον τοὺς δι' πε ποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι· μέγα μὲν οἶω ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι εἰ πρὸ ἐδεδώκαντο οἱ κατήγοροι εἰ δίκαιά με ἀδικοῦντα ἐξελέξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν τεσσάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν· οὐδ' ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὸ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τὸ τρόπος διαβάλλειν· ἀλλ' αὐτὸς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι· νῶν δὲ νομίζουσι πῶ πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν ἔχειν· καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι· ἐγὼ δὲ οὐκ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὔτε εἴ τινος τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηται, ἄλλους τινὰς ὑπὸ τούτων τιμῶ ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν· οὔτ' εἰ τινος πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσίν, εἰκότως αὖ δι' ἐκείνας τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κόρδος νομίξοντες εἶναι, τοὺς ἀλίκως αὖ ταῖς διαβολαῖς κατεσκευάσω· πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι· οὐδ' ἡγοῦμαι τῇ πολιῇ προσήκειν ὀλιγαρχίασ· ἐπιθυμεῖν, καὶ δημοκρατίασ· ἐκ τούτου τ' καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε κἀτῷ τοῦδε ἐμαυτῷ πῶ ἀπολογίαν ποιήσομαι· ἀποφαίνω ὡς οὔτε ἐξ ὧν αὖ ὀλιγαρχίας πεποίηκα οὐδεμί μοι προσήκον κακόνων εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· πῶτον μὲν οἶω αὐθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικός· ἀλλ' ἢ τις αὖ ἐπιδώῳ πολιτείᾳ μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι· ὥστε ἂν ἐλάχιστον αὖ ὑμῖν ἐστι μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων

Chalcis in euripo

διαχειρίσας

ἀμηχανοῦντες τοὶ κάκων καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμοῦντες

sycophantarum officium

ἐλπίδα

Homo natura oligarchicus vel democraticus sed pro ut cuiq: expedit

νωὶ πραγμάτων· καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε· σκέψασθε δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοὺς προστάντας ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν· ὁστάκις δὴ μετεβάλετο. οὐ φρόνιμος μὲν ἡ πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνου δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἠμάρτανον τὰς τῶνδε τῶν τριακοσίων τιμωρίας, πῶς προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ πειραιέως συνκατῆλθον· οἵτοι δὲ τῶν ἐκείνου ἐκβαλόντων, αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα ἐγένοντο· εἰσὶ δὲ οἱ τινες τῶν ἐλθυσίνα ἀπογραψαμένων, ἀπελθόντες μεθ' ὑμῶν ἐπολιορκοῦντο μεθ' αὐτῶν. οὐκοῦν χαλεπὸν γνῶναι ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ τῶνδε πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραί· ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίων συμφορῶν ἐνίοις· ὑμᾶς δὲ χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως ἦσαν οἱ τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι· ζητοῦντας δὲ εἴ τις αὐτοῖς ἐγίνετο ὠφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὔπω τὴν αὐτὴν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθε· ἐτὼ τοίνυν ἡγοῦμαι ὅσοι μὲν οἱ τῇ δημοκρατίᾳ ἄπιμοι ἦσαν οὕτω διεσωκότες, ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι προσήκειν αὐτοῖς ἐπιθυμεῖν πολιτείας· ἐλπίζοντας πῶς μεταβολῶν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι. ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον, ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς τούτου ὑποδέχεσθαι διαβολάς. οὐδ' αὖ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, ὀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκουσιν· ἐμοὶ τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ οὐ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, οὐδὲ μία πώποτε ἐγένετο· αὐθ' ἕνός τινος αὐτὸ προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήναι, ἑτέρων ἐπεθύμουν πραγμάτων· ἐξικηραίνισα μὲν τὰ πέντακις, καὶ τετράκις νεανιεύσαμενος, καὶ εἰς φορᾶς οὐ τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενέγκας, καὶ τἄλλα λειτουργήσας ἀδεῶς χείρων τῶν πολιτῶν· καίτοι δεῖ τοῦτο τοῦ τῆς πόλεως πραττομένων ἔδει παινῶμαι, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην, καὶ εἴ τινι μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀτυχοῖμι· ὧν οὐ τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπαύστων ἀπεστερούμην· ἀλλ' τοὺς τῶν τοῦ θεοῦ ἀγαθοῦ τινος αἰτίους γενομένους, χαίρειν παρ' αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν. ἀλλὰ τοὺς τοῦ ἐκείνου καὶ ὑμᾶς εἰρασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίσαν· ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες· ἃ χρὴ πάντας ἐνθυμουμένους, μὴ τοῖς τούτου λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα· ἐτὼ δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὔτε τῶν τετρακοσίων ἀκατήγορον, οὔτε τῶν τριάκοντα ἐπαινέτην· ἀλλὰ τοὺς τοῦ ἐκείνου καὶ ὑμᾶς εἰρασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίσαν· ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες· ἃ χρὴ πάντας ἐνθυμουμένους, μὴ τοῖς τούτου λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα· ἐτὼ δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὔτε τῶν τετρακοσίων ἀκατήγορον, οὔτε τῶν τριάκοντα ἐπαινέτην, ἢ τῶν καθηγόρων

αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο· ἡμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους, ἐπιτίμους ἐποιήσατε· βοῖς δ' ἄλλοις πολλὰ ὀμνύετε· ὅρκους ὤμνυτε, τελευτῶντες δέ, ἥδιον αὐτοὺς εἰς τὴν δημοκρατίαν συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε, ἢ τοὺς ἀρξαντας εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν, καὶ ἐκόντας ὦ ἄνδρες δικαστά· πάσι τε ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι οἱ μὲν ἀδίκως πολιτευομένους εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν, δημοκρατία γίνεται· οἱ δὲ βοῦς εἰς τὴν δημοκρατίαν συκοφαντοῦντας, ὀλιγαρχία διὶς κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιον βούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις. σκέψασθαι δὲ χρὴ ὅτι καὶ τῶν ἐκ πειρέως οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες, καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες, καὶ βελτίστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι, πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ βελτίθεσι διελύσαντο τοῖς ὅρκοις, καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν· ἡγούμενοι ταύτην δημοκρατίαν εἶναι φυλακτικόν τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἄδικα ποιήσειν· τοῖς δ' ἐκ πειραιέως, οὕτω βελτίστου χρόνου τὴν πολιτείαν παραμένειν. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε, ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δ' ἑτέρους ἐσώθησαν· κατελθόντες δέ, συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν· ἡγοῦμαι δὲ ὦ ἄνδρες δικαστὰ τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν οἰκήσει μενάντων φανερὸν γεγενῆσθαι· καὶ οἰ ὀλιγαρχίας καὶ οἰ δημοκρατίας, ὁποῖοί τινές εἰσι πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι ἂν ἐποίησαν· εἴ τις ἄστε τῶν τριάκοντα γενέσθαι· οἱ νῦν δημοκρατίαν οὖσης, τὰ αὐτὰ κείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγένηνται· πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχοντες, οὐδεμιᾶς δυνάμεως δίδασιν· ἀλλ' αὐτὴ μὲν ὁμονοίαν, κοινὴν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν· αὐτὴ δὲ εἰρήνης, πόλεμον κατηγγέλκασιν· οἱ τούτους δ', ἅπτοι τοῖς ἕλλησι γεγενήμεθα· καὶ τοσούτων κακῶν, καὶ ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν τριάκοντα· πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίαν οὖσης ἐπεθύμουν· ὧν πρὸ οὐδὲν οὗτοι δὲ καὶ δημοκρατίαν τῶν αὐτῶν ὧν πρὸ ἐκεῖνοι, ὁμοίως δίονται χρῆναι οὕτω φιλόπολιν ὄν αὐ βούλωνται κακῶς ποιεῖν· ὥς πρὸ τοὺς μὲν ἄλλων ἀδικουμένων, ἀρίστοι δὲ αὐτοὶ γεγενημένοι· καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· ὑμῶν δὲ ὅτι οἴεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι· γίγνεται δὲ ὅ, τι αὐ οὗτοι βούλονται· καὶ δίκλιν διδόασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες, καὶ δέξαιντ' αὐ μικρὰ εἶναι πλὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ δ' ἄλλας μεγάλην καὶ ἐλευθέραν· ἡγούμενοι νῦν μὲν δεῖ τοὺς ἐκ πειραιέως κινδυνεύοντας αὐτοῖς ἐξῆναι ποιεῖν, ὅτι αὐ βούλωνται· ἐὰν δ' ὕστερον ὑμῖν δ' ἑτέρου σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι· ἐκείνους δὲ μεῖζον δώσεσθαι· ὥστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδὼν εἰσιν. ἐάν τι δ' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται, τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κατηγορῆσαι· αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν· ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί· ὑμεῖς δὲ τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε· τὰ δ' ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε· ὑμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικαστὰ, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ' εἶναι πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις καὶ βοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν βοῦς τῶν κακῶν αἰτίους δίκλιν διδόντας τῶν τότε βοῦλ ἡμᾶς γενομένων μεμνημένοι, συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένωνται τοὺς μηδὲν αἰτίους ὑβίσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι· τῇ αὐτῇ γνώμῃ πάντας εἰς

λέπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου, καὶ
ἡ ἀρχὴ τοῦ βοῦλ τῆς ἀνάσρου δοκιμασίας.

ἡγούμενος ἀκριβῆ νῦν πλὴν δοκιμασίαν αὐτοὺς δεῖ τὸν χρόνον ποιήσασθαι· ἐπεὶ σμικρὸν πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ὑβήμαρτηκὼς ὢν ἐπελθεῖν, καὶ οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι οἴσουσ αὐτῶν νομίζεις· ὁ δὴ ἀπωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ· εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἥκει πιστεύων· ὥς πρὸ ἄλλων μὲν πινῶν ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαφθειρομένων· ἀλλ' οὐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν

αὐτῶν καὶ πεπονθότων, καὶ ἀκουσομένων· ἄτοι δὲ τούτων ὑμεῖς ἐστέ· οὐ γὰρ οἴθ' ὅμεθα ὅτι οὔδι μὲν ὅτε ἡ πόλις ἀπὸ τῶν λακεδαιμονίων ἤρχετο, οὐ δὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ἡμῖν μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ὑβήλασαν· ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες, οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν, καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν βοῦλ τῶν κοινῶν μετέδοτε· ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐνοιαν οὐκ γιγνώσκουσιν, ὧν εἷς οὐκ ἀπαπᾷ εἴ τις αὐτὴν ἐᾷ τούτων μετέχειν· ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκλιν, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ· καὶ νυνὶ αὐτὴν ἀκούομεν, ὑπὸρ ὧν αὐτοῦ κατηγορῶμεν, οἱ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, πισύροντα τὰ πράγματα· καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ, τὴν κατηγορίαν· λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι· καὶ φιλοτίμως λελειτουργήκασι· καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς οἰ δημοκρατίας νενικήκασι· καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι, καὶ οὐκ ὁρᾶται ποιῶν, ἃ ἕτεροι οἰ ταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ· ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, οὐ χαλεπὸν δίμαι αὐτεῖπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττων ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας, ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτοῦ ἀναλώσας· οὐ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς βοῦλ τοῦ δήμου, κατέλυσε πλὴν δημοκρατίαν· ὥστ' εἶναι ταῦτα τὰ ὄργια ἀειμνηστότερα, ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα· πρὸς δὲ πλὴν ἡσυχότητα πλὴν τούτου, ὅτι ἀνῶ δεῖ αὐτὸν ὑβετάζειν εἰ σώφρων ἐστὶν ὅ τ' αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν ἀσελγαίνειν· ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, οἰῷ ὑβὸν ὁ πότερος ἐβούλετο ζῆν, εἰ λεβ πειρανόμως πολιτευθῆναι· τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ὑβαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες ἄτοι· τῶν δὲ τότε γενομένων, ὁ τοῦ βοῦ τόπος, καὶ οἱ τοῦτῳ ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες· ὥστε αὐ ἐκ τούτ' δοκιμάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν μὴ δίκθεῖς αὐτῷ εἶναι δοκῆτε· αὐ δὲ καὶ ὧδὶ τοιόνδε λόγον φράσωσι· ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη ἐαν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πατρία ἱερὰ γίγνεσθαι· τί δ' ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁχρόνος ἤδη παρελήλυθεν· ἡ γὰρ αὔριον ἡμέρα, μόνη λοιπὴ τοῦ σωσαῦ δίκου ἐστὶν· οἰ δὲ ταύτῃ τῷ δὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται· διαστήσειν δὲ παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν βοληρωθῆναι· εἰ δὲ ταῦτα πάνυ οὕτως ὥς τε γενέσθαι διαπέπρακται, τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμαθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, εἰ πλὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ ῥώμης παρανομῆσαι· ἐᾷ αὐ ὀλίγα βιῶσι οἰ τῷ σωσαῦ τῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ αὐ δίμαι· ἔστι δ' ὑμῖν δεῖν μόνον σκεπτέον· ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον, ἢν βασιλέα καὶ βοῦς σωσαρ χοντας τὰ ὑπὸρ τοῦ μέλλοντος ἀρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται· ἢ δεῖν ὄν οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τοὺς χεῖρας· οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι· καὶ ὅτερον, ὑμεῖς ὡμόσατε εἰς πλὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες ἣν ἄξιος τῆς ἀρχῆς στεφανώσειν· ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὸς ἣν βοῦλ τῶν δικαστῶν νόμον, οὐχ ἥκιστα βοῦλ τῶν οἰ ὀλιγαρχίας ἀρξάντων ἕνεκεν ἔθηκεν, ἡγούμενος δεινὸν εἶναι· εἰ δ' οὓς ἡ δημοκρατία καταλύεται, δοῦλοι οἰ αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν ἄρξουσι· καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων, καὶ τῆς πόλεως· ἐὰν πρότερον προλαβόντες, οὕτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο· ὥστ' οὐκ ἄξιον τ' δοκιμάσαι ὀλιγόρως ἔχειν· οὐδὲ μικρὸν ἡγούμενον τὸ πρᾶγμα, μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς οἰ τῷ ἕκαστον δικαίως ἄρχειν, ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο βοῦλ τῶν ὑμέτερον σώζεται· εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε· καὶ ὡς ἱππευκότος αὐτοῦ ὧδὶ τῶν τριάκοντα ἁρμα οἰ ταῖς σανίσιν ἐγέγραπτο, καὶ ἀνδυκατηγόρου αὐ αὐτὸν ἀπεδοκιμάζητε· νῦν δὲ ὅτε μὴ μόνον ἱππευκώς, μὴ δὲ βεβουλευκώς· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βοῦλ τῶν ὑβήμαρτηκὼς φαίνεται, οὐκ αὐ ἄτοπον ποιήσετε· εἰ μὴ πλὴν αὐτὸν γνώμην ἔχοντες βοῦλ αὐτοῦ φανεῖδε, καὶ μηδὲν δὴ βουλεύειν δοκιμασθεὶς πεντακοσιοστὸς ὤν, μετὰ τῶν ἄλλων οἰκαῖον ἣν αὐ μόνον ἐβούλευσε· ὥστε καὶ εἴ τι οἰ βοῦτῳ τῷ χρόνῳ ὑβήμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥᾳδίως αὐ βοῦλ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο· ταύτης δὲ τ' ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἄρχειν, καὶ μετὰ τῆς οἰ ἀρετῆς πάλῳ βαλῆς, τ' ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθῆκεν βοῦλ ταύτης τ' ἀρχῆς

ἀκριβεστέραν περὶ δοκιμασίαν, ἢ τοῦδε τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ πῶς οἴεσθε
τὸ ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακεῖσθαι, ὅταν ἀθῶνται ὃν προσῆκε δίκαιον τῶν ἡμαρ-
τημένων διδόναι, ὅσῳ ὑφ' ὑμῶν βιαιότης ἀρχῆς ἠξιωμένον, καὶ φόνου δίκαιον διώκ-
ζοντα· ὃν ἔλεγε αὐτὸν ὑπὸ τῆς οἰκείας πάγχυ βουλῆς κείνεσθαι. καὶ πρὸς τούτοις ἴδω-
σιν ἐστεφανωμένον καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν κύριον γεγενημένον. ὧν οἱ οἶκοι αὐτὸς ὢν τι
οὗτος τ' ὀρφανίσας αἴτιος γεγένηται. ἆρ' οὖν οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς διακεῖσθαι, καὶ
ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἡγήσασθαι, ὅταν γένωνται οἱ ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, οἷς αὐτῶν πολ-
λοὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγοντο, καὶ ἄκριβι ὑπὸ τούτων ἀπώλλυντο καὶ φεύγειν τὴν σφε-
τέραν αὐτῶν καὶ ἰδιαγκάζοντο; κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν. ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ θρασύβου-
λος αἴτιος γεγένηται λακεδαιμονίοις δουλεύειν. καὶ οὐκ ἐν δοκιμασθῆναι τὴν ἡμ,
κατήγορος γενόμενος, ἀλλὰ νῦν τοῦτο δὲ ἀπολογήσασθαι. παρασκευασάμενος ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν διακεῖται. καὶ τοσοῦτον αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν
οἴεσθε διαβληθῆναι. ὅτε μὲν τὰ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργιζόντας λακεδαιμονίοις τὰ ἀποδοκιμάσιν τε.
ἐὰν δὲ αὐτὸν δοκιμάσιν τε δοῦναι, ὅτι τὰ δικαίως γνώμη τῇ αὐτῇ κέχρηται. ἔστι δὲ τού-
τοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγών. ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν. ἢ σκοπεῖν νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώ-
μην τῇ αὐτῇ ἔξετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω μελακεδαιμονίοις χαριζόμενον, κατηγο-
ρεῖν θυράσβουλον, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει. ἀλλ' ἀναμνησθῆναι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον
ἕκαστον δι' ἃ αὐτὸς τὰ πράγματα μαθεῖν, λακεδαιμονίοις τὰ συμφέρειν δοκιμασθῆ-
ναι. ὅπω τὰ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε αὐτὸ δημοτικῶν ἀνθρώπων, ὀλιγαρ-
χικὸν εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάναι· ὑμῖν δὲ νῦνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε τὰ κἀκεῖνον δι-
καίως αὖ ἀποδοκιμάσαι. ἐὰν δὲ μὴ δὲ τόνδε, οὐδὲ ἐκεῖνον δικαίως. καὶ δι γε αὐτὸν ἀκόω
λέξειν, ὡς οὐ τοῦδε αὐτὸ μόνον ἡ δοκιμασία ἐστὶν· ἀλλὰ τοῦδε πάντα τὰ αἰεὶ μεναόντων.
καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν· ὡς ἐκ τούτου προσληφόμενον αὐ-
τὸν δοκιμαστὰς τοὺς αἰεὶ μένοντας· ἐπὶ δὲ ἀναμνήσω τοὺς βραχέα πρὸς αὐτὸν εἰ-
πεῖν βούλομαι. ὅτι ὁ δῆμος ἀπὸ τὸ αὐτὸ γνώμῃ ἔχει τὰ πάντων τὰ αἰεὶ μεναόντων,
ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν διαιόντα ἰδιαμαρτανόντα, οἷαν ἐπὶ φημι δεῖν, τὰ τὰ ἄλλα τὸ αὐτὸ ἀναντί-
ον. τεκμήριον δὲ, οὐ γὰρ ἐλάττους τούτῳ ἡ πόλις τετίμηκε τὰ ἀεὶ φυλῶ ἐλθόντα, καὶ
τὴν πειραιᾶ κατὰ λαβόντα· εἰκότως τοὺς μὲν τὰ ἴσασιν ὁποῖοί τινες οἱ δημοκρατίᾳ μόνῃ
γεγένηται. ὁποῖοι δέν τινθ' οἱ ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο, οὔπω πείραν εἰλήφασι· παρὰ
δὲ τούτῳ ἑκατέρου τὰ πολιτείαν ἱκανὼ βάσανον ἔχουσιν· ὥστ' εἰκότως πιστεύειν, καὶ
ἡγοῦνται μὲν τοὺς διὰ τοὺς συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν· δι' δὲ τοὺς ἄλλους
τοὺς συλληφθέντας, ἐκφεύγειν. ἐπεὶ εἴ γε τὸ αὐτὸ γνώμῃ ἅπαντες ἔχον, οὔτ' ἂν φυ-
γὴ, οὔτ' ἂν κάθοδος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν τὰ γεγενημένων τῇ πόλει συμβῆν· ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλογον
δοκεῖ τὰ παράτισιν ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες, ὑπ' ὀλίγων τὰ αἰ πειραιεῖ ἐπέθησαν· ἀδα-
μῆθεν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ θεῶν τούτῳ προνοίας γεγένηται· οὗτοι γὰρ εἵλοντο μετὰ τὰ κατελ-
θόντα πολιτεύειν μᾶλλον, ἢ μετὰ τὰ διάκοντα λακεδαιμονίοις δουλεύειν· τοιγαρτοι
αὐτὴ τούτῳ αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμᾶσι τετίμηκεν· ἐπαινεῖν, καὶ στρατηγεῖν,
καὶ προσβεύειν ὑπὲρ αὐτῆς αἱρούμενοι, καὶ οὐδέ ποτε αὐτοῖς μετεμέλησε, καὶ δι' μὲν γε
τοὺς πολλοὺς ἀδαμαρτάντας τὰς δοκιμασίας τὰ ἐφιέσθαι. δι' δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦ-
τον πράξαντας, τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαῦτας, οἷας ἐτὸ τοῦδε τὸ δήμου ἀ-
ποκείνομαι. ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστὶν ὦ ἄνδρες βουλευταί. σκέψασθε ποτέρω αὖ πει-
θόμενοι τοῦδε τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἄμεινον βουλεύσασθε. πότερον ἐμοὶ ἢ θρασυβό-
λῳ, ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται. τοῦδε μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τὸ παῖδε ἢ τῶν προγόνων, οὐδεν-
ὸς τοῦ εἰ πεῖν ἕξει εἰς μισοδημίαν. οὔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μέτοχον, ἀλλὰ τὸν γὰρ τὸ
χρόνων τούτων, αὐτὸς εἶναι ἐδοκιμάσθη, οὔθ' ὡς πατὴρ· πρὸ γὰρ τῶν τάσεων πολὺ
εὖ σκελία ἀρχὴν ἐτελεύτησεν. οὐδ' ὡς οἱ πρόγονοι ἀλλὰ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο· κα-
τασάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἦν ἅπαντα χρόνον, διετέλεσαν· ἀλλὰ μὲν δὴ οὐ δὲ πάν-
ὑσίαν ἡμᾶς τὰ τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι· εἰς δὲ πάν πόλιν, οὐδὲν ἀπηλωκέναι
πάντα·

Thrasybulus
Laodamas

πάντα γὰρ τοὐναντίον· τὰ εἰρήνῃ μὲν ὀκτὼ καὶ τάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο· εἰς δὲ
πάν τῆς πόλεως σωτηρίαν, τὰ τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη· ἐτὰ δὲ τοῦδε ζεύγου τεία
ἐξ ἐπεῖν τηλικαῦτα τὰ μέγεθος, ὥστ' ἄξιον εἶναι ἕκαστον ὄρφανον θανάτου· πρῶτον μὲ
ὅτι πάν τὰ βιωτῆς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν μετέδοσε· καὶ τῆς συμμαχίας ἡμᾶς
ταύτης ἀπεστέρησεν· ἔπειτα ὅτι τὰς ναῦς προὔδωκε, καὶ πάν πόλιν τοῦδε σωτηρίας
βουλεύεσθαι πεποίηκεν· ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων οὓς αὐτὸς ἀπώλεσε, δι
ἄκοντα μᾶς ἐσυκοφάντησεν· τὰ φάσκων αὐτοὺς λύσειν, ἐμὴν ὅσον αὐτῷ παρασφῶν
αὐτῶν παράχρεον· σωθεισῶν δὲ ἡμῶν ἐκατέρων τὸ βίον, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε ὁ
ποτέρῳ χρὴ πιστεύειν τὴν τῆς θυάσβουλου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

ΛΥΣΙΟΥ, κατὰ ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν, ὡς θεόδωρος.

Κατηγόρηται μὲν ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι ἐπικράτους ἱκανὰ, καὶ τῶν συμ- Epicratés
πρεσβευτῶν. οἰνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λε-
γόντων ὁπότε βούλοιντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι εἰ μὴ κατα φη-
φιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψειν ὑμᾶς ἡ μισοθφορά· καὶ νῦν
οὐδὲν ἧττον τοσοῦτον οἰδεῖ, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ ἀρχαία καὶ δι' τού-
των, ἡμῶν γίγνεται· ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις πεπέραται γὰρ, ὅτι ὁπότε αὖ οὗτοι καὶ οἱ
τούτων λόγοι δοκοῦσιν αἴτιοι εἶναι, φυλάττεσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ῥᾳδίως πρὰ
τῶν ἀδικουμένων χρήματα λαμβάνουσι· καὶ δι' τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας· ὁ-
ὅταν οἱ χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή· ταῦτα δὲ οὗτοι φύλακοθ' ὑφ' ὑμῶν
καταστάντες τοῖ τῶν ἀδικουμένων κλαστὰ κλέπτωσί τε καὶ κατασωροδοκῶσι. καὶ ὁ νῦν
πρῶτον ὠφθῆσαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων ἐκεῖ θησαν· καὶ ὑμᾶς
ἔχω ἐπικαλέσαι. ὅτι τὸ αὐτὸ ἀδικήματος, ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε· τούτου
δὲ ἀπεψηφίσασθε τὸ αὐδρὸς ἀπόντων κατηγορούντων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυ-
ρούντων, οἱ οὐχ ἑτέρων ἤκουσιν· αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ τοῦδε τῶν χημάτων καὶ τῶν δώρων
πρὸς τούτους πράττοντες· καὶ δι' ὅσον ἅπαντες ἐπίσασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δύνα-
μένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράλειγμα τὸ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν· ἀλλ' ὁπόταν
παρὰ τῶν δυναμένων δίκιν λαμβάνητε, τοὺς πάντας παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς
μᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν· αὖ μὲν τὰ λά-
θωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι· αὖ δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μόρει τῶν ἀδικημάτων τὴν κίν-
δυνον ἐξεπρίαντο· ἢ εἰς ἀτῶνα καταστάντες, τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν· νῦν τοί-
νυν ὦ ἄνδρες δικαστὰ παράλειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι παρὰ τού-
των δίκιν λαβόντες· ἥκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες οὐχ ἡμῶν ἄκρεα
σόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι, ἵν' τινα γνώμην τοῦδε τῶν ἀδικουμένων ἔξετε· ὥστ' εἰ μὲν
ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς· ἐξαπατήσαντας ἐκ τὴ
ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν δὲ κατεψηφισάμενοι θανάτου, τιμήσητε τῇ αὐτῇ ψήφῳ,
τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε, ἢ νῦν εἰσι· καὶ παρατούτων δίκιν ἐληφότες
ἔσεσθε· ἡ οὖμαι δ' ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐδ' ἐμὴ προθέντες αὐτοὺς εἰς κείσιν, ἢ ἀπολο
γουμένων μὴ ἐθελήσαντες ἀκοῦσαι, καὶ κατεψηφισάμενοι τῶν ἐχάτων τιμήσαντε.
οὐκ ἂν ἀκεῖνοί ἐσι τοῦδε τὸν αὐτὸν ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὸ προσήκουσαν δίκιν δεδωκέναι. οὐ τὰ
οὗτοι ἀκεῖνοί εἰσι τοῦδε ὧν αὖ ὑμεῖς εἰδότες τὰ πραχθέντα, ψηφίσησθε. ἀλλ' εἴ τινες αὖ
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες τοῦδε ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροάσεως μὴ τύχωσι· τούτων
δὲ, τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ· ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν· καὶ οὐ δεῖν δεδοικα, ὡς
ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ' οὐκ αὖ ἠγοῦμαι αὐτοὺς δίκιν ἀξίαν δεδω-
κέναι· εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσασθε. πῶς γὰρ ὦ ἄνδρες δικαστὰ
ὅς οὐ δὲ ταῦτα καὶ ὑμῖν συμφέρει, οὗτοι μὲν τὰ τῷ πολέμῳ ἐκ πενήτων, πλούσιοι
γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων· ὑμεῖς δὲ δι' τούτους πένητες· καὶ τοιοῦ ταῦτα ἀγαθῶν δη-

Quã spẽ oportet habere quando ex pecunijs pendet uel salus uel euersio urbis

μαστῶν ὅτι τὰ ὑμέτερα οὐ τοῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γὰρ οἱ εἰς ὀσοῦν ἥκομεν, ὥστε οἱ πρότερον οὐ τῇ ἐρωτήσει οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐλυώντο δέφειν, νῦν ὑμῖν εἰς φόβον εἰς φόβου εἰσφέρουσι, καὶ χρημοῦσι, καὶ οἰκίας με γάλας οἰκοῦσι. καί τοι ἑτέροις ὑμῶν ὅταν ὅτε τὰ παρόντα κεκτημένοις, ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν ἕνεκα κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴσε. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μεταδοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. ὁ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον, ὅτι οὐ μὲν τοῖς ἰδίοις ἀδικούμενοι δακρύουσι, καὶ ἐλεεινοί εἰσιν. οἱ δὲ τοῖς δημοσίοις, οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοί ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε. καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται, καὶ φίλοι κλαίοντες ἱκετεῖαται αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιῶ γενέσθαι. εἰ μὲν ἀδικεῖν τοὺς μηδὲν νομίζουσιν, ἀποδιέξαντες ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι. εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν, αἰτήσονται δηλονότι τοῖς ἀδικοῦσιν δυνούσδροί εἰσιν, ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις. ἴσως τε οὐ χάριεν τοῖς ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρεῖσθαι ὅταν ὑμεῖς δύνησθε. ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι χρὴ τὴν κατηγόρων σφόδρα δεήσεσθαι. νομίζοντας πολὺ αὐθαίρετον παρ' ὑμῶν ὁλίγων ὄντ' ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν, ἢ παρ' ὑμῶν. ἔτι δὲ ἔρχον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα κατεργάζεσθαι, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς γ. ἡμεῖς μὴ οἴνων οὐκ ἠθελήσαμεν προδοῦναι. ἀξιοῦμεν δὲ μὴ δ' ὑμᾶς ἀθυμουμένους, ὅτι σφόδρα αὖ ἡμῖν ὀργίζεσθε μὴ ἐπιμωρεῖσθε ὅσον παρεπίπτομεν ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ὑμεῖς παρὰ τοῦτ' ἢ χρήματα λαβόντες, ἢ ἄλλῳ τινὶ δόξῃ διηλλάγημεν. καί τοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπιεξοῦσιν ὀργίζεσθε, ἢ ποῦ σφόδρα χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν οἴνων ὦ ἄνδρες δικαστὰ καταψηφισάμενοι ἐπικράτους, τῷ ἐρᾶν τιμωρήσασθε. μὴ ὥσπερ οὐ τῷ χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστέ. ἐπεὶ δ' αὖ καταψησάμενοι ἱκετεύσητε τοὺς ἀδικοῦντας, οὐ τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφίετε. ἔχθραν οὐ δίκῃ παρὰ τ' ἀδικούντων λαμβάνοντες, ὥσπερ τοὺς ὀνείδους. ἀλλ' ὁ ζημίας αὐτοῖς μέλλον, οὐ εἰδότες, ὅτι οὐ μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε, ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν. οὐ δὲ τῷ τιμήματι, τιμωρεῖσθε τοὺς ἱκετεύοντας.

Λυσίου, κατὰ δρακλέους ἐπίλογος.

Epilogos

Ergocles

ΤΑ μὲν κατηγορημένα οὔπω σοῦ εἰσὶ πολλὰ καὶ δεινὰ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δεῖσθαι δρακλῆς, ἐπὶ τοῦ ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανών, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένους, καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκώς. καὶ ἐκπένητος, ἐκ τῶν ὑμετέρων πλουσιος γεγενημένος. καί τι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγνώμην ἔχειν, ὅταν ἑρᾶτε τὰς μὲν ναῦς ὧν ἦρχον οὗτοι δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας, καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γιγνομένας. τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπολιόσαντας, οὕτω ταχέως πλείστην τῆ πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους. ὑμέτερον τοίνυν ὀρθῶν ἐστιν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ δὲ δεινὸν αὖ εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτος αὐτοὶ πεζόμενοι ταῖς εἰσφορᾶς, συγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε. οὐ δὲ τῷ τέως χρόνῳ καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν, θαυμάσῃ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας. δίμοι δ' ἔστω πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, εἰ ὑμῖν θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τειήρεις ἔχων ἐκπολιόσεσθαι. καὶ τούτας παλαιὰς ἀπεκαινῶν παρασώσειν. καὶ τοὺς μὲν κινδυνοῦς, ὑμετέρους ἔσεσθαι. τὰς δ' ὠφελείας, τῶν αὐτῷ φίλων. καὶ ὑμᾶς μὲν δὲ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν. δρακλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτῷ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδὲν αὖ ὑμῶν ἐπιτέλεσαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπολιόσαι. ἄλλως τε, ἐπειδὴ καὶ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι, τὰ ἐκ τῶν

γὰρ δὲ.

Thrasybulus

πόλεων

πόλεων εἰλημμένα, καὶ τοὺς ἀρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου κατα πολεῖν δυθυάσ' δώσοντας, δρακλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συνθαυμαστεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε. καὶ θρασυβούλῳ σωεβούλευε βυζάντιον κατα λαβεῖν, καὶ τὰς ναῦς ἔχειν, καὶ πῶ σεῖθε Sonthus θυατέρα γαμεῖν. ἵνα αὐτὸν ἐκπόψῃσ' ἔφη τὰς συνθαυμασίας. ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι κατα θεῖναι, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ πολὺ αὐτῶν δεδιέναι οὕτως ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἀνεπέπλησθ ὑπ' τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν ἀλλοτρίους τῆς πόλεως αὐτοὺς ἡγήσαντο. ἀλλὰ γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται. ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξοντες, καὶ δεδιότες ὑπὸ ὧν ἀφῄρηται ἔθι μοί εἰσι. καὶ χωρία κατα λαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς οὐ τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε. οὕτω γ' ἡγοῦνται οὐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι φθονοῦσ' ἡμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὸ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρροδοῦντας, ἢ συχάειν πρὸς τούτοις ἔξειν. θρασύβουλος μὲν οὖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐδὲν γ' δεῖ τοῦδε αὐτῷ πολέω λέγειν, καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. οὐ γ' ἔδει αὐτὸν, οὔτε ζῆν τοιούτοις ὅρκοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιούτῳ δόξῃ τῆς πόλεως ἀπαλλάγηναι. ὁρῶ δ' αὐτοὺς δεῖ πῶ πρὸ ἡν ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὑπεμένους τὰς αὐτῶν ψυχάς. ἢ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τῶν πρυτάνεων. καὶ πολλοὺς ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθείρειν. ἀτὰρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν ἀπολογήσασθε, παρὰ τοῦ νῦν δίκην λαβοῦσι. καὶ πάσιν αὐθρώποις ἐπιδεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστ' κοσοῦτα χρήματα ὧν ὑμεῖς ἠπήσασθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἀθυμεῖσθαι γὰρ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ δρακλῆς μόνος κείνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμετέροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίοις εἶναι. καὶ ὡς πολεῖσα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις τῷ αὐτῷ τρόπῳ πῶ σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὥσπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καί τι οὐ εἰδέναι χρὴ ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅς τις οὐ τοσαύτη ἀπορίᾳ τῶ ὑμετέρων πραγμάτων, ἢ πόλεις προδίδωσιν, ἢ χρήματα κλέπτων ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι, καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν. ὥστ' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ἠπῆσθαι. ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν αὐθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κόρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδὲν πολὺ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρείας. δίμαι δ' δρακλέα ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, πολὺ μὲν ἀλιμαρνασσῦ, καὶ πολὺ τῆς ἀρχῆς, καὶ πολὺ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, οὐκ ἐπιχείρησειν ἀπολογεῖσθαι. δρᾶν δὲ ὡς ἀφ' φυλῆς κατῆλθε, καὶ ὡς δημοτικός ἐστι, καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέχων. ἐπὶ δὲ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐδεμίαν γνώμην ἔχω πολὺ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευθερίας, καὶ τὸ δίκαιος ἐπιθυμοῦντες, καὶ τοὺς νόμους ἔχειν βαλόμενοι, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχουσι, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας. οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ αὖ ἢ πολὺ λόγον πῶ ἐκείνων φυγήν. ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐπὶ δημοκρατίας, τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι, ἢ τοῖς τελάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἰδὲ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα κακῶς ἐπὶ δύνανται, ὑμᾶς ποιήσωσιν. τοὺς δ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιδέδεκτε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν πῶ πόλιν ποιήσωσιν. ὧν ὑμῖν ἀδὲν ἀποδέβηκεν. ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τοῦτοις εἶναι, αὐτοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε. ὥστε πολὺ αὖ δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐλεῖτε, καὶ τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας. ὅτι πρὸ τούτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησόμεθα σωτηρίας αὐτειλήφθαι, δεινότερα πρὸ τῶν ὑμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν, ἢ πρὸ τῶν πολεμίων. καί τι πάντες ἐπίσταδε ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας ὑμῖν δυσυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένας ὑμῖν αὐτοῖς, παρὰ τούτων νυνὶ πῶ μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν ἐπιδεῖξαι ὡς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἀρχοντας

βελτίους ποιήσετε. Ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι αὐ μὲν ἐμοὶ πειθῆτε, οὐ τοσοῦτον αὐτῶν βουλεύσεσθε· εἰ δὲ μή, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε· ἔτι δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐ αὐτῶν ἀπολιφίσεσθε, οὐδὲ μία ἡμῖν εἴσονται χάριν· ἀλλὰ τοῖς ἀπηλωμένοις καὶ τοῖς χρήμασιν οἷς ὑφήρηνται· ὥστε πῶς μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς κατα λήψετε· τῆς δὲ σωτηρίας, ἐκείνοις εἴσονται χάριν· καὶ μὲν δὴ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἀλιθαρνασεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπὸ τούτων ἠδικημένοι, αὐ μὲν παρὰ τούτων πῶς μεγίστην δίκην λάβητε, νομοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι· ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, ἐὰν δὲ τούτους σώσητε, κτήσονται καὶ ἡμᾶς ὁμογώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσιν· ὥστ' ἄξιον τούτων ἁπάντων αὐθυμηθέντας, ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν· καὶ παρὰ τῶν ἀδικουμένων πῶς δίκην λαβεῖν.

Λυσίου, κατὰ Φιλοκράτους ἐπίλογος.

ἐπίλογος

Philocrates

Ὁ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ δημότερος γεγένηται, ἢ ἐγὼ προσεδόκων· πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες, καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν, ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται· ὁ κατὰ μὲν δὴ κεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς· ὅτι ἀληθὴς οὖσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν δημοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὗτος οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους· ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι ὅτι δημοκλέους ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς διαθεὶς τὰ τῆς πόλεως, πολέμου τε ἀκήνατα τὰ λάφυρα οὐσίαν ἐκτήσατο· καὶ οὐτῶν τῶν χρημάτων, ἀδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται· καί οι ποῦ γράφεται, ἢ πῇ ζητῆσαι τὰ χρήματα· εἰ γὰρ παρὰ οἷς κτήσεσι καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται· τίνα δὲ δημοκλῆς οὐδὲ πλείονος φιλοκράους ἐποιεῖτο, ἢ πρὸς τὴν ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον· οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν εἴρηκα· τῶν δ' αὐτοῦ χρημάτων τὰ μίαν ἐποίησε· καὶ τοτελευταῖον τεκήραρχον αὐτὸν κατέστησε· καί οι λείνον, εἰ οἱ μὲν τοὺς οὐσίας ἔχοντες ὁλοφυρσῶνται τεκηραρχοῦντες· οὐδὲ δὲ οὐδὲν πρότερον κεκημένος, οἱ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν· οὐκοῦν δὴ οὐκ ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τεκήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς ὠφεληθησόμενον, καὶ φυλάξουσι τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ ἔχων ὅτῳ χρῆ μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι· ἡγοῦμαι δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόνα ἀπολογίας· προσήκειν γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ δημοκλέους χρήματα· ἢ ἀδίκως ἀπωλωλότα ἐκεῖνον, καὶ οὐδὲν ὑφηρημένον τῶν ὑμετέρων, ἀδὲ δεδωροδοκικότα· εἰ δὲ τούτων μηδέτερον ποιήσει, δέδοκται κατα ψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν, ὀργίζεσθαι· τοῖς δὲ τὰ ὑμετέρ' αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν· τὶς δ' οὐκ οἶδεν ἀθηναίων σφία τάλαντα παρὰ δημοκλέους μεσεγυνθέντα, τοῖς λέγουσιν εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν· οἱ ἐπειδὴν ἑώρων τὸν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἡσυχίαν ἦγον, καὶ οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι· καὶ τὸν μὲν πρῶτον οὗτος ἀκομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, μισύνειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπείληφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνου κύκλος γεγένηται, εἰς ἔσχατον τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μαρτυρεῖν πεπείσται· οἱ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ, ὡς ἰδὼ ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων δημοκλεῖ· καί οι εἰ ἀθ' αὐτὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ εἰς ἔσχατον μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε θρασυβόλου σφατηγοῦντος καὶ δημοκλέους αὐτῷ διαφερομένου, ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τεκήραρχον; πῶς γὰρ ἂν θᾶττον ἀπώλετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο· τοῦδὲ μὲν οὖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδικουμένους τιμωρεῖσθαι, ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς, ἡγεῖσθαι· ἀδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ κα-

ἐπηρέαζε

τα θήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει· καὶ πολλῶ πλείον' αὐτῷ τούτων τοῦδε ἔσται· καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐς φέρειν ὀργίζοιδε, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικουμένων δημεύοι τε· τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερα αὐτ' ἔχοντας μὴ τιμωροῖδε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖδε· καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε· ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ἐλπεδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν πείθονται κακονοοῦντες· νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυσυχίας μόνας, ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων· ἡγοῦμαι δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ μόνον τοῦδε χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀτιμάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις σωειδότες, τοῖς αὐτοῖς οἰκέοιεν· οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως δημοκλεῖ σωειδὼς κλέπτοντι, καὶ ἐδὴ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, μὴ τῆς αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ θᾶλα λάβοι πῶ ὑπ' ἐκείνου κατα λοιφθεῖσαν οὐσίαν, αὐτὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας; ἄξιοι δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔδοι γὰρ ὅτε δημοκλῆς ἐκείνεβ σὺν τῷ δήμῳ βουλευόντες ἔλεγον ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς, οἵ ἦσαν ἐκ τῆ πειραιέως δεδεκασμένοι· ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ πρεσβυτοῦβ πιστεύειν τοῖς χρήμασιν, ἢ δεδίοιεν τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα· ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατο αὐτοῖς· ἐὰν δὲ δὴ φρονῆτε, καὶ νυνὶ τοῦτο φανερὸν, πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅ τι οὐκέτι τοσοῦτα χρήματα ἃ ὑμᾶς οὐς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικουμένους ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μὴ δὲ μίαν αὐτοῖς ἄδειαν δώσετε τὰ ὑμέτερα αὐτ' διαρπάζουσι, καὶ κλέπτουσιν· ἐγὼ μὴ δὴν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ· πάντες ἀπέπισταδε, ὅτι δημοκλῆς χρήματι οὐμένος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησόμενος ἐβέβουλευσε, καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος· ἐὰν δὲ δὴ σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομεῖδε.

Λυσίου, κατὰ νικομάχου γραμματέως, δίθεν κατηγορία.

Ἐνὼ ἄνδρες δικασταὶ, τινὲς εἰς κεῖσιν καταστάντες, ἀδικεῖν μὴ ἔδοξαν· ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς, καὶ τὰς σφετέρας αὐτῶν δυβρεσίας, συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν· ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται πῶ πόλιν πεποιηκότες, ἀξιῶ καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροᾶσθαι· ἐὰν ἀποφαίνω σι τοὺς φύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας· ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ νικομάχου δημόσιος ὢν, καὶ δίκαιος ὢν οὗτος ἐπετέλεσε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν βρῆγον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς ἂν οἶδεν ὅσα πῶ πόλιν ἐλυμήνατο· προσαχθεὶς γὰρ αὐτῷ τοῦ πατέρων μισῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους τοῦ σόλωνος, αὐτὶ μὲν σόλωνος, αὐτὸν νομοθέτην κατέστησεν· αὐτὶ δὲ τεπτάρων μηνῶν, ἐξ ἔτη πῶ ἀρχὴν ἐποίησατο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων, τοὺς μὲν ἐγράφε· τοὺς δὲ ἐβήλειφε· εἰς ἔσχατον δὲ κατέστη, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐδὴ τοῖς δικαστηρίοις ἀνάντιους παρεῖχον· ἀμφότεροι παρὰ νικομάχου φάσκοντες ἐληφέναι· ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀργύντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους, ἀλλὰ πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη, πρὶν ἔσχατον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς· καὶ τῶν πεπραγμένων δυθυμεῖσθαι ὑπορῶν· καὶ γὰρ τοι ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπὶ δὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦ πῶ ἀρχὴν κατεστήσαν· ὅς τις πρῶτον μὴ τέπαρα ἔτη ἀνέγραψεν· ὀβὸν αὐτῷ τεσσάκοντα ἡμέρων ἀπαλλαγῆναι ἔπειτα διωρισμένον· ὀβ ὧν ἔδει ἀναγράφειν αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποίησατο, καὶ ὅσα χειρήσας μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων δυθυμεῖσθαι οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανηΐαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ νικόμαχε, οὐδὲ τεπτάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν πολιτῶν ὀβεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺ χρόνον, καὶ μήτε

Necomach)

Solon

βυθώσας διδόναι, μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι, μήτε τῶν νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις, τὰ δὲ ἐξαλείφεις, καὶ εἰς ὅσον ὕβρεως ἥκεις, ὥστε σωτῆρ νομίζεις εἶναι τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὢν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν νικηφόρων. οἱ οὗτοι ἦσαν, καὶ οὐκ ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτόν. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲ ἐνιαυτοῦ δίκην οὐκ εἰλήφατε, ναὶ τὸν ἀπάντων ὧν πώποτε πεποιήκασι θήσεσθε. ἴσως δὲ ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὰν τοῦτο αὐτῷ, μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. τότε δὲ τοῦτο τῶν ἐμῶν τέ τε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, ὁπόταν ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ δοθείσης, μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἀρξάμενος ἐπιχειρῇ λέγειν ἃ πρὸς τὴν βουλὴν ὡς ἐτῶν τεταρακοσίων γενόμενος, σκοπεῖσθε πόσων τοιαῦτα λεγόντων ἐκ τῶν τεταρακοσίων, πλείονι χίλιοι γένοιντο. καὶ γὰρ δὴ ἐπὶ παῖδας ὄντας οὐ κατὰ τὸν χρόνον, καὶ οὐ ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι, ταῦτα λοιδοροῦσιν. ἐτῶν δὲ οὕτω πολλῶν ἐδέησε τῶν τεταρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν τεισχιλίων κατελέγησαν. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι εἰ μὲν πρὸς χιλίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος οὔπω φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐξίοις τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν νῦν δὲ πρὸς τῶν τῆς πόλεως κινδυνευόντων, οἷόν τε μὰ κατηγορῶν ὑμῖν δοῦναι δίκην. ἔτι δὲ δίκαιον θαυμαστὸν νομίζω νικήσαντα ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῦν. ὃν ἐτῶν ἐπὶ βουλεύσαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω, καὶ μὰ ἀκόσαντε. δίκαιον γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ πρὸς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς διαίτας κατηγορεῖσθαι δέχεσθαι. οἵ τινες τότε συγκατελύσαντες τὴν δημον, ναὶ δημοτικοί φασιν εἶναι. ἐπεὶ δὴ γὰρ ἀπολωλότων τῶν νεῶν, ἡ μετάστασις ἐπράττετο κλεοφῶν πρὸς βασιλῆ ἐλοιδόρει φάσκων σωτεσάναι, καὶ τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει. σάτυρος δὲ κηφισιεὺς βουλεύων ἔπεισε πρὸς βασιλῆ, δήσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν οὐ τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι νικομαχίδην, νόμον ἀποδείξαι. ὡς χρὴ καὶ πρὸς βουλῆς σωθῆναι. καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος, οὕτω φανερῶς σωτεσάσασιν, ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ἡ κρίσις ἐγένετο, ἀποδείξαι τὸν νόμον. κλεοφῶντος τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταί, ἑτοῖμα μὲν ἄν τις ἔχοι κατηγορῆσαι. τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. ὅτι οἱ καταλύοντες τὴν δημον ἐκείνου ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐκποδὼν γενέσθαι. καὶ ὅτι σάτυρος καὶ κλεοφῶν οἱ τῶν τεταγμένων γενόμενοι, οὐκ ἀπὸ ὑμῶν ὀργιζόμενοι, κλεοφῶντα κατηγόρουν. ἀλλ' ἵνα ἐκείνων ἀποκτείναντες αὐτοὶ, ὑμᾶς καλῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπράξαντο δι' ὃν νόμον, ὃν νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν οἰόμενοι κλεοφῶντα καὶ τὴν πολίτην εἶναι, ὅτι μὴ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθανόντων ἴσως τίς ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως μὴ δι' ὃν διούβυς ὀργίζεσθαι δεῖ τεθνάναι, ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ κατὰ τάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε ὅτι οὐ ποιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν, οὐ ᾧ ἡ πολιτεία μεθίστατο. καὶ δυοῖν χαιρόμενος, οἱ τὴν δημον κατέλυσαν καὶ ταύτην πρὸς βουλὴν σωδιαίζειν ἐποίησεν, οὐκ σάτυρος μὲν καὶ χρέμων μέγιστον ἐδύναντο. τρομβιχίδης δὲ καὶ καλλιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπόλλωντο. καὶ δεῖ τούτων οὐδένα αὖ ἐποιησάμην λόγον, εἰ μὴ ἠθανάμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσεσθαι παρὰ τὸν δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς διανοίας τῆς εἰς τὸν πλῆθος τεκμηριῶν χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐτῶν δὲ καὶ ἑτέρους αὖ ἔχω μὲ ἐπιδείξαι τῶν συκαλεσάντων τὴν δημον, τοὺς μὲν ἀποθανόντας. τοὺς δὲ φυγόντας, τε καὶ οὐ μεταχόντας τῆς πολιτείας. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο λόγον γενέσθαι. τοὺς μὲν ὑμᾶς φυγεῖν, μόνος τί καὶ οὗτος σωτεβάλετο. τὸ δὲ δεῦρον κατελθεῖν, τὸν πλῆθος τὸν ὑμέτερον αἴτιον ἐγένετο. ἔτι δὲ καὶ δεινόν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε, χάριν αὐτῷ εἴσεσθε, ὧν δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε, μὴ δὲ μίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε. πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσέβῳ καλύων τὰς θυσίας ἐτῶ δ' εἰ μὲν νόμους ἐπίθην τοῦδε τῆς ἀναγραφῆς, ἠγούμην αὐ δεῖν

Quadringentorum
Trium milium
Respublica
Cleophō
Satyrus
Nicomachides
Chremō
Strōbichidēs
Calliades

ναι νικηφόρῳ τοιαῦτα εἰπεῖν τοῦδε ἐμοῦ. νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς, καὶ κειμένοις, ἀξιῶ δεῖν πείθεσθαι. θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἀνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκῃ ἀσεβεῖν λέγοντα ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς τῶν κύρβεων καὶ τῶν βουλῶν κατὰ τὰς συγγραφὰς, ὅπῃ γὰρ πόλεως κατηγορεῖ. ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα εἰ ταῦτα νομίζεις δεινὰ, ἤπου σφόδρα ἐκείνους ἡγῇ ἀδικεῖν. οἱ τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καί τοι ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοῦτο δυσσεβεῖν οὐ παρὰ νικομάχου δεῖ μανθάνειν. ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν προγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες, μεγίστην τῆ βουλῆ μονεστάτην τῶν ἑλληνίδων πόλιν παρέδωσαν. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι, καὶ μηδὲν δι' ἄλλο τῆς τύχης οὕνεκα τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' οὐ τις δυσσεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ, ὅς τις ἀξιῶ, πρῶτον μὲν κατὰ τὰ πάτρια θύειν. ἔπειτα οὐ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει. ἔτι δὲ ὁ δῆμος ἐψηφίσαθ. καὶ δεδωκόμεθα δίκαιον ἐκ τῶν προσόντων χρημάτων. σὺ δὲ ὦ νικόμαχε τούτων τἀναντία πεποίηκας. ἀναγράψασ' γὰρ τοῦ πλείω τῶν προσαγομένων, αἴτιος γεγένησαι τὰ προσόντα χρήματα, εἰς ταῦτα μὴ ἀναλίσκεσθαι. οὐ δὲ τοῖς πατρίοις θυσίαις ἐπιλείπειν. αὐτίκα πρὸς ὑμῶν ἱερὰ ἄθυτα τελῶν τὰ λαμπτῶν γεγένηται τῶν οὐ τοῖς κύρβεσι γεγραμμένων, καὶ οὐκ οἷόν τε εἰπεῖν ὡς οὐκ ἐκκλησία εἶναι, προσῆλθε τῇ πόλει. εἰ γὰρ οὗτος μὴ τοῦ πλείω ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντων εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους αὖ ἐξήρκεσε. καὶ τρία τάλαντα αὖ τοῦδε γένετο τῇ πόλει. τοῦδε δὲ τῶν εἰρημένων, καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. μάρτυρες. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ. ὅτι ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται. ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς σήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται, καὶ τοῦτο ὁ ἱερόσυλος τοῦδε φέρει λέων. ὡς δυσσέβειαν ἀλλ' οὐκ δυτελείαν ἀνέγραψε, καὶ εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφω κελεύει. καὶ ἐκ τούτων οἴεται πίθεσθαι ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. ὃς οὐ δυοῖν μὲν ἐτοῖν τοῦ πλείω τῆς δέοντος, διώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε. παρ' ἕκαστον τῶν τοιούτων ἐπεχείρησεν ἐξ ταλάντοις πρὸς πόλιν ζημιῶσαι, καὶ ταῦτα ὁρῶν αὐτὸν ἀπορούσας χρημάτων. καὶ λακεδαιμονίους μὴ ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. βοιωτοὺς δὲ σκῦλα φιλμένους. ὅτι οὐ δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι. τοὺς δὲ νεωσοίκους τὰ τείχη τοῦδε μὴ κατορρέοντας. εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ βασιλῆ ἢ βουλεύουσα ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει. ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχεσθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ξενῶν, οἷς πονηρότατα λέγουσι πίθεσθαι. χρὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἐκάστοτε ὁρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστῶσι τὴν πόλιν, προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως νικόμαχος ἀπωνεῖται, οἷς ὑμεῖς ἐὰν μὴ δεῦρον τιμωρήσητε, πολλῷ ἄλλειαν ποιήσετε. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐχάστων αὐτὸν τιμωρήσητε τῇ αὐτῇ ψήφῳ, τούς τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε, καὶ παρὰ τοῦτου δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἐπίσασθε δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ. ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. οὐκ ὅταν τοὺς ἀδικοῦντας ἐπείκηλαζήτε, ἀλλ' ὅταν παρὰ τῶν δικαιμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς δὴ τῶν εἰ τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω πρὸς πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκε; ἢ τοῦδε ἢ δίκην; ὃς καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος, εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμαρτήκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἤδη τῶν πολιτῶν, ἐὰν κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καί τοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτο μόνον ὑμᾶς ἐβλαψαν, ὅσον εἰ παρόντι, οὔτε τῶν τῆς τῶν νόμων ἀναγραφῆς, καὶ τῶν ἱερῶν λαμανόντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον πρὸς πόλιν ζημιῶσαι. ἔξεστι τί δ' αὖ τις ἀψηφίσαιτο τούτου. πότερον, ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τὸν πολεμίους, καὶ πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγενομένου; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὖ μένων, τοὺς σύλωνος νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι χρήμασι δεδεμένος πάνυ κεκοὶ πολλὰς εἰς φορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' ἀχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφῄρηται; ἀλλὰ δεῖ τὸν

2 κύρβεων
Nicomach
οὐχ ὅπως

προγόνους; ἤδη γάρ τινες, καὶ ἀξιῶ οὗτοι συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἀλλὰ τούτῳ γε προσήκει δίκῃ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, δίκῃ δὲ τοὺς προγόνους, πεπράσθαι· ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι αὐτοῦ φείσησθε, οὗ δὴ ἀπολώσει τοὺς χείρους; ὃς οὐδὲν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν ἀγαθὸν μεμνῆται· καίτοι αὐτὸς μὲν δοῦλος, πολίτης γεγένηται· αὐτὸς δὲ πένης, πλούσιος· αὐτὸς δὲ ὑπογραμματεύς, νομοθέτης· ἃ καὶ ὑμῶν ἔχοι αὐτὸς καὶ τοῦτο κατηγορήσοι. ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἠρούντο Σόλωνα, καὶ Θεμιστοκλέα, καὶ Περικλέα· ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἷοι περ αὐτοὶ τιθέντες· ὑμεῖς δὲ τισαμένου τὸν μηχανίωνος, καὶ τὸν νικόμαχον, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας, καὶ τὰς ἀρχάς, πλὴν τῶν τοιούτων ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις πιστεύετε· ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὑπογραμματεῦσαι μ, ἐκ ἔξεστι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ. πολὺ δὲ τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοῦ ἔστε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τοτὲ μὲν τοῦ νικόμαχον εἴλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια· ὃ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει πολὺ τοῦ δήμου κρίνεσθαι, οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν κατα μελήσατω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ πολὺ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε· μηδὲ δίκαια μὲν ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν· ἐπειδὰν δ' ὀξὺ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε, καὶ πολὺ μὲν τούτων κάμοί τὰ εἰρημένα· πολὺ δὲ τῶν ἐξαπατησαμένων, βραχέα πρὸς ὑμᾶς ἐπεῖν βούλομαι· παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων, δεῖσθαι πολὺ αὐτὸν ὧν ἐτῶ ἡγοῦμαι σφίσι προσήκειν πολὺ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικουντας σώζειν προαιρεῖσθαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τούτου μὲν οὐδὲν οὔτος, καὶ οὐδὲν πολὺ τῆς πόλεως ἠδικημένου, οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα· ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ ἠδικημένους πολὺ τούτου ζητήσουσιν, ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν· χρὴ τοίνυν ὡς πρὸ αὐτοῦ τούτους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους, οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὐ εἰδότας, ὅτι τούτοις πρώτοις αὐτοῖς ἀμείνους δόξετε ἦ· ἐπ' αὐτὰ παρὰ τῶν ἀδικουμένων δίκην λαμβάνητε· σκοπεῖσθε δὲ ὅτι οὔτε νικόμαχος, οὔτε τῶν αὐτοσυμμάχων οὐδεὶς τοσοῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε πολὺ πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι, ἢ τούτοις βοηθεῖν· οὐ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων, ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν· πολὺ δὲ ὑμέτεραν γνῶσιν κατα πεπράσαντες εἰσελυλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες, ἄδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν, ὅτι αὐτοὶ βούλονται.

Ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν πολὺ τούτων ἀξιούμενοι πειθῆναι· τὸ δὲ αὐτὸ οὗτοι παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοῦ πολὺ ἡμετέραν γνῶσιν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἂν νόμως διοικήσεται τὰ κατὰ πολὺ πολιτείαν πάντα.

Solo Pericles Themistocles Tisamenos mechanio

ΛΥΣΙΟΥ, ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ·

Ὦ μὲν ὦ βουλὴ οὐκ ἂν ποτ' εἰς οὗτος τόλμης φίλωνα ἀφικέσθαι, ὡς τε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτω μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν, ἐτῶ δὲ ὁ μόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει, ὧν ἔστι ἢ οὐ ὦ ὅρκῳ ἀποφαίνω εἴ τις τινὰ δίδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν, ἐτῶ πολὺ κατὰ τοῦτον φίλωνος ποιήσομαι κατηγορίαν· οὐ μέν τοι γε ἰδίαν ἐχθραν οὐδὲ μίαν μεταφερόμενος· οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν οὐ ὑμῖν ἐπαρθεὶς, ἀλλὰ τῷ τολμᾶν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων, καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσα ἐμμένειν ἀξιῶν· γνώσεσθε μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἔτωγε οὗτος ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι· ὅμως εἴτι ἐτῶ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, ἐκ

Philo

μεταφερόμενος

αὐ δικαίως εἰκὸς οὗτος δίκῃ οὗτος ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἱκανῶς διδάξαι με, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι· οὐδεκῶς μὲν γὰρ, δίκῃ πολὺ ἀπειρίαν πάντων τοῦτο πεπραγμένων· ἱκανῶς δὲ, δίκῃ πολὺ τοῦ αὐτοῦ κακίαν εἰρηκὼς αὐτὸν· ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν οἵ τινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λόγῳ ἀποφθῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα· καὶ ἴδῃς αὐτὸν ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτὸν πολὺ ὧν ἴστασι κατηγορήσοι φίλωνος. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὑπὸ ἐμοῦ λεγομένων, δεῖ ὑμᾶς πολὺ αὐτοῦ ὁ ποῖός ἐστι σκέψασθαι· ἐτῶ γὰρ οὐκ ἄλλους πάντας φημὶ δίκαιον εἶναι βουλεύειν πολὺ ἡμῶν, ἢ ὅσους πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου· τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν οὗ τε πράττῃ πολὺ πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως· δίκῃ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὡς πρὸ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι, καὶ γὰρ οἱ φύσει μὲν πολῖται εἰσι, γνώμῃ δὲ χώραν, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, οἷς ἢ αὐτὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι, οὗτοι δῆλοί εἰσιν ὅτι αὐ παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, ὠδὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, δίκῃ τὸ μὴ πολὺ πόλιν, ἀλλὰ πολὺ οὐσίαν πατρίδα αὐτοῖς ἡγεῖσθαι· ἐτῶ δίνων ἀποφαίνω φίλωνα τοιοῦτον πολὺ δεινότατος ποιησάμενον πολὺ ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι αὐτὸν, ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν, ἢ πολὺ πόλιν σώζειν, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα· οὗτος γὰρ ὃ βουλὴ ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν, ἧς ἐτῶ καθ' ὅσον ἀνακάζομαι, κατὰ τοῦτο μέμνημαι, ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος πολὺ τῶν τεσσάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν, τέως μὲν ᾤκει οὐ ἀγορᾷ· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπορείας, οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ, οἱ δὲ εἰς τὸν πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ παρούσῃ, τὰ ἐναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε. συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ οὐδὲ εἰς πολὺ ὑπορείαν ἐβάδισε, καὶ οὐ ὠρώσω με τοῖκον κατατιθεὶς, ἢ προσάτου ᾤκει· βουληθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι· οὐ τοίνυν οὐδ' ὡς πολὺ τοιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἑώρων τοὺς ἀποφυλῆς οὐ οἷς ἐπράττον οὕτω χωῶντας, οὐδὲ τοὺς ὑπὸ τὴν οὕτυχωμάτων ἐξίσω μεταχωῖν ὠδὶ κατεργασαμένῳ μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων· οὐδὲ ἦλθον εἰς τὸν πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅ που ἑαυτοῖς νῦν μῖν τάξαι παραχωῖν· καὶ γὰρ ὅς τις οὕτυχωῶντας ὁρῶν ὑμᾶς ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας ἐποίησεν αὐ· ὅσοι μὲν τοίνυν δίκῃ συμφορᾶς ἰδίας οὐ μετέχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἀξιοῖ εἶσι τυχεῖν· οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυσύχημα γίγνεται, ὅσοι δὲ οὗτοι γνόμῃ ἔπραξαν, οὐδὲ μιᾶς συγγνώμης ἀξιοῖ εἶσιν· οὐ γὰρ δίκῃ δυσχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν αὐτὸ· καὶ δεῖσθαι δὲ τι ἔδοξε δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δεινοῖς μὴ ἀδικεῖν· τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι, συγγνώμην ἔχειν· δίκῃ τὸ ἡγεῖσθαι ἄλλοντας αὐτοὺς ἁμαρτάνειν, οὗτος τοίνυν οὐδὲ μιᾶς συγγνώμης ἀξιόσ ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος, ἢ παλαιπωρεῖ ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν ὡς ἐτῶ ἀποδείξω· ὃς τις οἷόν ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο· ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ, εἰκὸς ἀποδοκιμάσαντες, ὅτ' εἰ τοὺς ἑτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοὺς, ὥστε μήτε τοῖς οὐ τῷ ἄστει γενομένοις, φίλον προσήκειν εἶναι εἰκὸς· οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτὸν ἐλθεῖν κινδυνεύοντας, μήτε τοῖς ἐν πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν. δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος· εἰ μὲν τοι τὶ μέρος πρὸς ἔστι τῶν πολιτῶν, ὅτι τῶν αὐτῶν μετέχω τούτῳ πραγμάτων μετ' ἐκείνων ἐάν ποτε ὁ μὴ γένοιτο λάβωσι πολὺ πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω· ὡς οἷόν ᾤκειτο οὐ ὠρώσω ὠδὶ προσάτου, καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν καὶ οὔτ' οὐ τῷ πειραιεῖ, ὅτ' οὐ τῷ ἄστει ἔδοξε τὰ ὅπλα ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων. μαρτυρεῖς·

πᾶσα γῆ πατρίς

συσκευασάμενος

προσάτου

Υπολέπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν, ὡς τὸν μὲν σῶματι δι' ἀσθένειαν τινα γενομένῳ ἀδύνατος ἦν τέτε βοηθῆσαι εἰς τὸν πειραιᾶ· ἀφ' δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπιγελάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ τῶν θεῶν τὸ ὑμέτερον, ἢ οἰκίσαι τινὰς τῶν ἑαυτῶ δημοτῶν, ὥς πέρ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν, αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν· ἵνα οὖν μὴ ἐγκύπτοι αὐτῷ ἀφεσαμένῳ ἐξαπατῆσαι, καὶ τοῦτ τέτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐθέλει μοι παρελθόντι οὐθὰ δ' ἐλέγχειν αὐτὸν, καί μοι δόξει αὐτὸν δίκαιον ἀχαρνεύς καὶ οὐ αἱρεθέντας μετ' αὐτῶν τοὺς δημότας ὁ πολίσαι ἀφ' τῶν εἰσενεγκόντων χρημάτων. μαρτυρία, τῶν τοῦ δίκαιον.

Acharnae

Drotim)

ὀυχόσων πόλεμόν

οὕτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὠφελήσαι τὴν πόλιν οὐ τοιούτῳ καιρῷ, καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διανοήθη, ἀλλ' ὅπως τὴ κρείττονοι ἀφ' τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο. ὁρμώμενος γὰρ ἐξ ὡρωποῦ, τότε μὲν αὐτὸς μόνος, τότε δ' ἑτέροις ἠκολουθηκὼς, οἷς τὰ ὑμέτερα δυςυχήματα, δυτυχήματα ἐγένετο, τοῦ λιῶν κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ ὀ τυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμενον ἐν τοῖς δήμοις ὀλίγα μὲν τῶν ἐπὶ τὴν ἡλίαν ἐλθόντες ἀναγκαῖα δὲ, δύνοι μὲν ὄντες τῷ τοῦ θεῖ, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτους ἀφῃρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, τοῦ τοῦ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κέρδη κτείνειν· ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν δ' αὐτὸν δῶρ οὐκ οἷοί τε εἰσὶν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διό πέρ καὶ τὸ τε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν· οὐ μὴν τοι τοῦτόν γε χρὴ δῆ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν, λῖς ὠφελήθηναι τότε· ἀφελόμενον ἃ εἶχον. νῦν τε δὲ κεμαθέντα ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ κοῦν ὅς πισῶν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων μέγα αὐτὸν ἡγήσασθαι ἦ, καὶ δῶρον ὑπέρμισήσατε ὅς τις ἐτόλμησεν δῖς ἑτέροις διδόναι παρέαν τῶν τι προηρεῶν δῆ τὴν ἀποείαν οἰκτείραντες αὐτὸν, τοῦτον ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα· κάλει μοι τὸν μαρτυρεῖ. μαρτυρεῖς. οὐ τοίνυν ἔπαυε ἤδη ὅτι ὑμᾶς διαφέρόντως δεῖ γιγνώσκειν τοῦτ αὐτῷ, ἢ οἰκεῖον γιγνώσκουσι· τοιαῦτα γὰρ

εἶναι. εἰ δέ τις ἡμῶν ἀιχμάλωτον ἀγαθὸν ἐκ τῶν πολεμίων, ἢ γέρας εἴληφε πολέος
ἔτορος ἐτόρου, τούτων οὕνεκεν μεγάλας διαφορὰς οὐ ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν δίκ τοὺς τού
τους ἀπωνυδάς. ἐτὼ δὲ ἠιοῦμαι ἢν αὔσρα ἢν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχρας ἰδίας
φροντίζειν, μήτε ἰδίᾳ φιλεπαιρεία χρησάμενον, οὕνεκα αὐσρὸς σὸς χρήματα τοῦδὶ
πολέιονος ποιήσαται. καὶ μὴ ὅ, τι αὖ μέλλει τῷ πολίτει συμφόισειν. οὐ μὲν δὴ, ἀλλὰ πα
ραλιπὼν ὑὸς ἀρχαίους πόνους τε καὶ λόγους, πειράσομαι παλαμήδη τόνδι οὐ ὑμῖν εἰς
κείσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ ἡ πρᾶγμα ὡς αὖ εἰδῆ τε προδοσία· ἐφ᾽ ἣ δεκαπλα
σία τῶ ἄλλων ζημία ἔστιν ἐπικειμένη. καὶ ὅι ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες ἐμοὶ καὶ τούτῳ, οὐδεμία
πώ ποτε ἔχθρα οὐδ᾽ ὁρὶς ἐγένετο πρὸς ἀλλήλους πράγμαλος· καὶ μὴν δὴ οὐ παλαί γε δὴ
οὐ συμποσίῳ. ὅθα φιλεῖ εἰδᾶς πολέιστας καὶ λοιδορέιαδ γίνεσθαι· ὁ δὲ ἀνὴρ ὅδι, φιλόσο
φός τε, καὶ δεινὸς οὗ μέλλω κατηγορεῖν· ὥς τε εἰκότως ἢν νοῶν προσέχειν ὑμᾶς, καὶ μὴ
ἀμελήσαι τοῦδὶ τῶν νεωὶ λεγομένων. χωδὸν γὰρ ἴστε καὶ αὐτὸς οὐ οἷῳ κινδυνεύω ἐγενό-
μεθα· ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν ἐς τὰς ναῦς κατεπεφυγότες ἦσαν· οἱ δὲ ἐς ὑὸς τάφρους ἀνέπι
πτον, ἐς τε τὰς σκηνὰς οἱ πολέμοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῦ ποτε προσβήσοιτο ἡ ὑοῦ
μέλλοντες κακοῦ τελευτή. ὡς δ᾽ ὑμῖν ἐτυγχάνομεν πολισσῶν τῶν πυλῶν οὐ τῷ αὐτῷ
σω τα σόμενοι ἐτὼ τε καὶ διομήδης, πολισσὸν δ᾽ ἦν παλαμήδης καὶ πολυποίτης, συ
νιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς αὐσρᾶσιν, ἐκεραμῶν ἡ ξόστης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο
τούτου· ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ, βάλλει ἐπὶ ὑὸ ἐμοῦ. οὗτός τε λόγχης ἀφίκοιτο ἐτὼ αὐτόν· καὶ
ἐκεῖνος ἀπελόμενος ὤχετο εἰς ἡ στρατόπεδον· ἐτὼ δὲ αὖ πλῶν ἢν ὀῖσθ, διέφυγα
τὴ δοῦσα τούκρω, ἵνα χρῶτο. ἀνοχῆς ὑ γενομένης ἀφ᾽ τ᾽ μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί
μοι ἢν ὀῖσθ᾽ ὑπὸ τοῖς πέρσῖς γράμματα ἔχοντα· ἐκπλαγεὶς δὲ ἐτὼ τῷ πράγματι,
προσκαλεσάμενος ἀθενέλου τε καὶ διομήδη, ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ὠόντα· ἡ δὲ γραφὴ
ἐδήλου τάδε. ἀλέξανδρος παλαμήδει, ὅσα σωέδου τὴ λέῳ πόντα σοι ἔσται. ὅτε
πατὴρ κατάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι ὡς πρὸ ἐπέστειλα· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σου πρᾶτέ
σθω δὲ τὰ χρυσ. ἀνεγράπτο μὲν ταῦτα. καί μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λα
βόντες ἡ ξόδυμα. ΕΠΕΙΔΕΙΞΑ αὖ καὶ αὖ ἡ τόξυμα ὑμῖν ὡς ἀληθὲς ἴδ. ναῦ δὲ
οὐ τῷ θορύβῳ ἐλαθεν αὖ ἡ τεῦκρος ἀπολέσας· ἔδει δέ με καὶ τὰ λοιπὰ δηλεῦειν ὡς ἔ
χει· μὴ δόξωμεν ἀδίκως αὖ ὅρα σύμμαχον τοῦδὶ θανάτου κείνειν, αἰσχίσην αἰτίαν προτι
θέντες, καὶ ταῦτα πρότερον οὐ ὑμῖν οὐδὸν μεμνήσα. ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦ
ρο, πολὺ χρόνον οὐ ταυτῷ ἐγκνόμεθα. καὶ οὐδὲις ὑμῶν εἶδε ὅστερον ἔχοντα σημεῖον οὐ
τῇ ἀπόῃ. ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τεῖαιναν ἐπιγράψαν· τίνος οὕνεκα; ἵνα
δῆλος εἶη τῷ ἐπιγράμματι· ὅταν αὖ τις ταραμένος ὅστερον τοξεύοι δίκ ἡ σῶ δημα.
οὗτος τὲ εἰς ἐκεῖνον εἰσκοντίζοι. τεκμαίρεσθαι δεῖ καὶ ἐκ τούτων ἑκότος πῶ ἄφεσιν
τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ οὐ ἐκείνῃ γράμματα εἶναι· πηνίκαδε καὶ πότε προδώσει.
πιστὰ γὰρ ἴδ οὕτω παρ᾽ ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα. οὗτός τε ἐκείνοις, καὶ ἐκεῖνοι τούτῳ
πέμποντες δίκ τοιούτου εἴδους· καὶ μὴ δι᾽ ἀγγέλων. ἔτι δὲ καὶ ἡ σκελῶμεθα. φήφισμα
ἡμῖν ἐγένετο ὃς αὖ βέλος τί λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς ὑὸς ἡγεμονίδα
δίκ ἡ τανύσω αὐτοῖς χρήσασθαι ἡμᾶς· καὶ μὲν δὴ ἄλλοι πεθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφί
σμένοισ. αὐ ἡ δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε, τοξεύειν φανερός ὅστιν οὐδὲ οὐ πρὸς ὑμᾶς σὺν
νοχώς. ὥς τε καὶ δίκ ταῦτα δικαίως αὖ μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἆρά γε οὐ θυ
μεῖσθε ὦ ἄνδρες ἑλλῆνες ταῦτα τοῦ σοφοῦ τῆς διανοίας καὶ τὸ φρονήματος αὐτοῦ
τυγχάνειν φιλοσόφων· ἐφ᾽ οἷς ἤκεσα ἐχρῶ αὐ ἡ ἐν ταῦτα πράττειν. ὑοῦ τε τὰ πράγ
ματα τὰ νεῶ παρεσκόταν γενέσθαι καὶ πῶ στρατιᾶ ἅπασαν ἐπιλείξω αὖ τοῦ γεγο
νότα ἡμῖν, τόν τε πατέρα αὐτὸ καὶ ὅστερον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ δίκ μακροτέρων λόγων
ἐρεῦθῆναι τὰ γενόμενα. τούτῳ πατὴρ ὅδι πένης· ὄνομα ναύπλιος· τέχνῃ ἔχων ἀλέαν.
οὗτος πολέισσους τ᾽ ἑλλῆνων ἠφάνικε· χρήματά τε πολλὰ ἐκ τ᾽ νεῶν ἀφήρηκε· κακά τε
πολέισα τοῦ ναυπίλας ἔργασται· παντοργίας τε ἀδίκῳ λέπτῃ· γιώσεσθε ὑ τοιόνδε τῷ λόγου.

In palestra & comitio res multae oriri solent

Palamedes philosoph

Dromedes

Palamedes

Polypoetes

Eurybates

Teucer

Sthenelus

Alexander

Telephus

Cassandra

Palamedes philosophus fuit

Nauplius

τ᾽ λόγου. ἀκούσαντες μὲν ἀληθέα τ᾽ τότε γενομένων· ἄλεω τ᾽ τῷ τε γέρα βασιλεῖ
ἀφικομένῳ εἰς δελφοὺς, ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι αὖ τῷ ἔκγονον τοῦ τ᾽ θυγατρὸς εἰγέ
νοιτο, τοῦ τούτου δεῖν ὑὸς ἡμεῖς αὖ τοῦ ἀπολέσθαι· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἄλεως, δίκ
τάχους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ κατοβίσησι πῶ θυγατρὰ ἱδρύειν τῆς ἀθηνᾶς· εἰπὼν, εἴ
ποτε αὖ ὁρὶ συγκνήσεται, θανατώσειν αὖ τὴν· τύχης δὲ γενομένης, ἀφικνεῖται ἡρα-
κλῆς στρατευόμενος ἐπ᾽ αὖγέαν εἰς ἤλιν. καὶ αὖ ἢν ξενίζει ὁ ἄλεως οὐ τῷ ἱδρῷ τῆς ἀ
θηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ ἡρακλῆς πῶ παῖδα οὐ τῷ νεῷ, τοῦ μέθης σωεγένετο· ἐπεὶ δὲ κύ
ουσαν αὖ πῶ ἤθελε ὁ πατὴρ ἄλεως, μεταπέμπεται ἡν ὑοῦ τοῦ πατρὰ· πυθόμενος
πορθμέα τε αὖ ἢν εἶναι καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ ἡ ναυπλίου, δίδωσιν αὖῷ πῶ
παῖδα κατα πουτίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν, ἤγεν αὖτὴν· καὶ ὡς γίνονται οὐ τῷ παρθε
νίῳ ὄρει, τίκτει τήλεφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ἄλεως αὖτῷ ἐπέστειλεν, ἄτων αὖπῶ ἀπεδό
τω καὶ ἡ παυλίου εἰς μυσίαν τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ τεύθρας ὁ πόνησεν τήλεφον, τίθεται ὑὸν ἑαυ
τῷ γυναῖκα ποιεῖται. ἡν δὲ παῖδα αὖτῆς ἐπονομάσας τήλεφον, τίθεται ὑὸν ἑαυ
τῷ· δίδωσί τε αὖ ἢν πριάμῳ εἰς ὀλίγον παυδῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος ἀλέ-
ξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς πῶ ἑλλάδα ἀφικέσθαι. τό, τε οὐδελφοῖς ἱδρὸν θεωρῆσαι βου
λόμενος. ἅμα δὲ καὶ ἡ κάλλος τῆς ἑλένης ἀκούων δηλονότι. καὶ πῶ τῷ τηλέφου γένν
σιν ἀκηκοώς, ὁ πόθεν τε εἴη, καὶ τίνα χρόνον, καὶ ὑπό τινος ἐπράθη. ὥς τε ἀλέξανδρος
οὗτος πῶ ἀποδημίαν ἐποιεῖτο, δίκ προφάσεως τοιαύτης εἰς πῶ ἑλλάδα. οὐ δὲ τῷ καυ
ρῷ τούτῳ ὁ μόλου παῖδα ἀφικνοῦται ἐκκρήτης, δόμενοι μενελάου αὖτοὺς διαλλά
ξαι. καὶ διελεῖν πῶ κτῆσιν αὖτοῖς. ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκώς, αὖτοί τε στασιάζοι
εν τοῦδὶ τῶν παλῴων χρημάτων· εἶεν· ποιοῦ γίνεται. πλεῖν αὖτῷ ἔδοξε· καὶ ἐπισεί
λασ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἑαυτοῦ, ἵνα μηδενὸς ἔασιν τοῦδε
εἰς, ἕως αὖ αὖτ᾽ σέλθῃ ἐκκρήτης. ὁ μὲν, ὤχετο· ἀλέξανδρος δὲ αὖ τῷ πῶ γυναῖκα ἅρα
πατήσας καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων ἃ πλεῖστα ἐδυνάτο, ἀπεπλέων ὤχετο· οὐκ αἰδε
σθεὶς, οὔτε δία ξένιον, οὔτε θεῶν οὐθένα· ἄνομα καὶ βαρβαρα ὄρα διαπραξάμενος ἄ
πιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις ἀκούσαι. ἀφικομένου δὲ αὖτῷ πάλιν εἰς ἀσίαν, ἄ-
γονός τὰ χρήματα καὶ πῶ γυναῖκα, ἔστιν ὅπου αὖτελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἐσήμηνας τοῖς
πολεῖοίκοις, ἢ βοήθειαν σωέλεξασ, οὐκ αὖ ἔχοις ἐπεῖν. ἀλλὰ πολεῖεῖσθ᾽ ἔλλῃνασ
τοῦ βαρβάρων ὑβριζόμενοι. ἐπεὶ δ᾽ ἐπύθοντο οἱ ἕλλῃνες πῶ ἀφ᾽ παγὴν, καὶ μενέ
λεως ἤαθετο, ἤγειρε πῶ στρατιὰν· καὶ δέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσι εἰς τὰς πόλεις αἰ
τήσοντας στρατόν· καὶ δὴ ὅστερον πέμπεν εἰς χίον, πρὸς οἰνοπίωνα. καὶ εἰς κύπρον, πρὸς
κυρώαν. ὁ δὲ, κυρώαν τε ἔπεισε μὴ στρατεύειν ἡμῖν, δῶρα τε παρ᾽ αὖτῷ λαβὼν, ἀπο-
πλέων ὤχετο, καὶ ἀγαμέμνωνι μὲν ἀπόδίδωσι χαλκῶν θώρακα. ὅστις οὐδενὸς ἄξι-
ος ἴδ. αὖτὸς δὲ τὰ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἀπηγγέλετο δὲ ὅτι εἴκα ἡν ναῦς ἀπεπέμψει ὁ
κυρώαν. ὁρᾶτε δὲ αὖτοὶ οὐδεμίαν παρ᾽ αὖτῷ ἤκουσαν. ὥς τε καὶ δίκ ταῦτα δικαίως
αὖ μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἄξιον γὰρ κολάσαι τ᾽ σοφιστὴν. ὃ σ᾽ ἐδὶ τοῖς φίλοις
τὰ αἴσχιστα μηχανώμενος πέφανται. ἄξιον δὲ καὶ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχέ
ρηκεν ὑβριστὰ τῶν τοὺς νέους, καὶ παραπείθων φάσκων ὑβυρηκέναι τάξεις πολεμι
κάς. γράμματα. ἀριθμούς. μέτρα. σταθμούς. πεττούσ. κύβους. μοῖσ κλῶ. νόμισμα. πυρ
σούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὖτὸς ἐλέγχεται φανερῶς οὐ ὑμῖν ψευδόμενος. νέ-
στωρ γὰρ ὁ πρεσβύτατος ἡμῶν ἁπάντων, καὶ αὖτὸς οὐ τοῖς πειρέθου γάμοις μὰ λα
πίθων ἐμφύσεσι ζ κεντούροις· οὐ φάλαγγι καὶ οὐ τάξει. μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται
κοσμῆσαι τάξεις, καὶ λόχους, καὶ φάλαγγασ συστῆσαι. ἵνα δύμολπος ὁ ποσειδῶ
νος, ἐπ᾽ ἀθηναίους ἐστρατευσε θρᾶκασ ἄτων. ὥς τε οὐ παλαμήδυς ἡ ὑβρεμά ὅστιν.
ἀλλ᾽ ἄλλων πρότερον. γράμματα μὲν δὲ πρῶτος ὀρφεὺς ὑβρίνεγκε παρὰ μουσῶν μα-
θών. ὡς καὶ τὰ ἐδὶ τῷ μνήματι αὖτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα.

μουσάων πρόπολον τῇ δ᾽ ὀρφέα θρῆκοθ᾽ ἔθηκαν. οὐ κτάνον ὑμ-
μέσων ζοῦς ἀλόωντι βέλει. οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς ἡρακλῆῳ ἐδίδαξεν.

Aleos rex tegeae

Hercules

Telephus

Parthenius mos

Teuthras

Paris

Mons

Menelaus

Cur menelaus navigavit in cretam quando helena rapta a paride

Μαστεξάμενῶ

Oenopio

Cinyras

Cyprus · credo emendandum

Agamemno

Sophista

Res a palamede inventae

Nestor

Menestheus

Cumolpus

Menestheus primus militum ordines & phalanges invenit

Orpheus

Litterae ab orpheo primum inventae

Oeagrus

Τemnus, callhopes musica inuenit

Musæ numeros inuenit

Nomismata phoenicū inuentio

Mensuras & pondera palamedes inuenit

Tali & tesseræ a palamede inuenti

Torres del signa cōmiltonū palamedis inuentio

Εὗρον ἀνθρώπεις γράμματα καὶ σοφίαν. Μουσικὴν δὲ τέννος ὁ καλλιόπης, ὃν ἡρακλῆς φονεύει. ἀριθμούς γε μὴν, μουσαῖος ὁ τῶν δυμολπιδῶν ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτῷ δηλοῖ. Ὀρθὸν ἑξαμερὲς τετράωνον ἑκόσι μεζῶν. Ὥστε δεκάτην γενεὰν ἑκατὸν βιοῦν ἀνόρας. Νομίσματα δὲ οἱ φοίνικες ἐξεῦρον; λογικὰ τε καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων. ἐξ ὀλοσφύρου τ' ἴσον μεεισμὸν διέλοντες πρῶτοι χαρακτῆρα ἔβαλλον εἰς τὸν σταθμὸν τὸ πλέον, καὶ τὸ ἔλαττον. παρὰ ὧν οὗτος ἐλθὼν, σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμόν. ὥστε αὐτῷ πάντα πρεσβύτερα φαίνεται. ὧν οὗτος πρὸς ποιεῖται δύρετὴς εἶναι. μέτρα τ' καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε καὶ τὴν ἀγορὰν οἷς ἀνθρώπεις. ἀπάντας καὶ ἐπορεύσατο. πεζούς γε μὴν τοῖς ἀρχαῖς, τῶν ἀνόρῶν δρίδας καὶ λοιδορεῖσθαι καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν ἐλίδαξε. τοῖς μὲν ἠθεσι λύπας καὶ ζημίας. τοῖς δὲ νικῶσι καταγέλωτα, καὶ ὄνειδος. τὰ τ' ἀρὰ κύβων προσγινόμενα, ἀνόνητα γίνεται. τὰ δὲ τελεῖται, καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσατο. ἀλλ' ἐφ' ἡμετέρῳ κακῷ, ἃ διανοεῖτο ποιεῖν. χρήσιμα δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δέ ἐστιν ἀνόρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν. καὶ τὸ προσταττόμενον ποιεῖν, καὶ τῷ τελεῖσθαι ἀρέσκειν παντί. αὐτόν τε παρέχειν ἄνορα παντὰ χοῦ ἀγαθόν. τούς τε φίλους δυποιοῦντα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τἀναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται. τοὺς μὲν ἐχθροὺς, ὠφελεῖν. τοὺς δ' φίλους, κακῶς ποιεῖν. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἔτωγε κοινῇ, σκεψαμένους βουλεύσασθαι τοῦδε αὐτῷ, καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν δίκῃ δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται αὐτῷ τεύματι. εἰδὼς τ' αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ παλαμήδης, πειρανῶς τοσοῦτα ἡμαρτηκὼς, οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, φυλάξαιδε τὰ βέλτιστα ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν σωθέκεν παράδειγμα ποιήσαιδε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

ΑΝΤΙΘΕΩΝΟΥΣ, ΑΙΑΣΟΣ.

Βουλόμην αὖ τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν διαλέγειν, οἵπερ καὶ σὺ τοῖς πράγμασι παρῆσαν. δίδαξε γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν, ἔλεος σωθῆναι. τούτῳ δ' οὐδὲν αὖ λῷ τὸ πλέον λέγοντι. νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς αὐτοῖς δρῶσι ἄπεισιν. ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδὲν εἰδότες, διαλέγετε. καὶ τοι ποία τὶς αὖ δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότων γένοιτο, καὶ ταῦτα δὲ λόγων. ἐν δὲ πρᾶγμα ἐγίνετο δρῶν. ἐν μὲν οὖν σῶμα τοῦ ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐτῶ φθῶν. τὰ δὲ ὅπλα ὅδε ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὅπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν οἱ ἕφοδε, ἀλλ' ἢ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν τ' εἰ ἐκράτησαν, ἠνίσαντό τε αὖ σῶμα, καὶ τὰ λύζα τοῦ ἕκτορος ἐκομίσαντο. τὰ δὲ ὅπλα τὰ δὲ, οὐκ αὖ ἀνέθησαν τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ἀπέκρυψαν. δεδίότες τόνδε ἐν ἀγαθὸν ἄνορα ὃς κὴ πρότερον ἐβροσυλήσας ἐν ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ, ὥσπερ τι κακὸν δρασάμενος ἐπελέκνυτο τοῖς ἀχαιοῖς. κατὰ μὲν ἀξιῶ λαβὼν, ἵν' ἀποδῷ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις. οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ αὖ βλμήσειε. δειλὸς γὰρ οὐδεὶς αὖ ἐπισήμοις ὅπλοις χρήσαιτο. εἰδὼς ὅτι πὼ δειλίαν αὐτῷ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα. ὡσὸν μὴ οὖν ὅστιν ἅπαντα ὅμοια. οἵτε γὰρ σλαθόντες ἐν ἀτῶνα βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι τοῦδε ἀρετῆς κρίνειν ἐπέζεψαν ἄλλοις, οἵτε οὐδὲν εἰδότες, διαφέρειν ὑπιχνεῖσθε, τοῦδε ὧν οὐκ ἴσε. ἐτῶ δὲ ἐπίσταμαι ὅτι, ὅτι οὐδεὶς αὖ βασιλεὺς ἱκανὸς ὢν τοῦδε ἀρετῆς κρίνειν, ἐπιστρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον, ἢ πρὸ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρείη. καὶ εἰ μὲν ὦ μοι πρὸς ἄνορα ὁμοιόζοπον, οὐδ' αὖ ἢ πᾶσθαι μοι διέφερε. νῦν δ' οὐκ ἔστιν, ὁ διαφέρει πολέον ἐμοῦ, καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν. ὅ, τι αὖ δράσειε φανερῶς, ἐτῶ δὲ οὐδὲν αὖ λάθρα βλμήσαιμι πρᾶξαι. κατὰ μὲν οὖν αὖ αἰσχρὸ μὴν κακῶς ἀκούων, οὐ δὲ γὰρ κακῶς πάσχων. ὁ δὲ καὶ κρεμάμενος εἴ γε κρδαίνειν τι μέλλοι. ὃς τὶς γε μαστιγοῦ παρέχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς ἐν πρόσωπον. κἄπειτα τοῦδε βαλλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς ἐν τεῖχος εἰς

Achilles

Hector

Hectoris cadauer redemptū a patre

Vlyxis uerbera

δὺς τῶν πολεμίων ἐβροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει ποιεῖν. ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων, ὡς καλῶς πέπρακται. ἔπειτα τῶν ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἐβροσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι; ἐτῶ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν οἰδόσι κεῖ ταῦς. καὶ διαφαῖς. μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν, τοῦδε ἀρετῆς κείνοντας. ἀλλ' εἰς τὰ δρῶμενα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κείνεται, ἀλλ' δρῶν. οὐδ' αὖ πιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους κρατεῖν, ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε, ὡς εἰ μὴ διαφέσετε καλῶς, γνωσθήσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰχνῶ. οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅ, τι λέγων αὖ ὠφελήσει. εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς, ὅτι δ' ἀποείαν δρῶν πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι λέγονται. ἀλλ' ἢ λέγετε ὅτι ἐξαπατᾶτε τὰ λεγόμενα καὶ αὖ ἡσθε, ἢ διαφέρετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερῶς. ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς διαφέρεσι, δοτέα δίκη δοῖν, αὖ μὴ διαφέρωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι κεῖ ταῦ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μὴ δοξαστὰ καὶ ἠθῆ. ἐτῶ δὲ διαγνώσκειν μὲν ὑμῖν τοῦδε ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιδέπω. διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω καὶ ταῦτα τοῦδε αὐσρός. ὃς οὐκ ἐκὼν, ἀλλ' ἄκων ἀφῖκται εἰς ἴλιαν. καὶ τοῦδε ἐμοῦ, ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος, καὶ αὖθυ τείχους τέταγμαι.

ΑΝΤΙΘΕΩΝΟΥΣ ΔΥΣΑΣΤΟΥΣ.

Ὁ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος δ' ὃν αὐέσην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας. τοῦ πλέω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα ἐν κρατόπεδον ἐτῶ, ἢ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ ταῦτα ζῶντος αὖ ἐλέγον ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέτω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλῳ μάχην μεμάχησθε, ἢν οὐχὶ καὶ ἐτῶ μεθ' ὑμῶν. ἐμοὶ δὲ τῶν ἰλίων κυνδλωῶν, οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξυμοιδε. καὶ τοι σὺ μὲν τῆς κοινᾶς μάχαις, οὔτε εἰ καλῶς ἀγωνίζοιδε πολέων ἐγίγνετο οὐδλόν. σὺ δὲ τοῖς ἐμοῖς κυνδλωοῖς οὓς ἐτῶ μόνος ἐκυνδλώθυον, εἰ μὲν καταρθώσαιμι ἅπαντα ὑμῖν ἐπετέλεῖτο, ὧν εἵνεκα ἀφίγμεθα. εἰ δὲ σφαλείω, ἐμοῦ αὖ σὺς αὐσρὸς ἐσδρῆσθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχόμεθα τοῖς τρωσὶ δδῦρ ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα πὼ ἑλένῳ ἀπολάβοιμεν, καὶ πὼ τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δὲ σὺ τοῖς ἐμοῖς κυνδλωοῖς ὠλῶ ἅπαντα. ὅπου γὰρ ὦ κεχρημένον ἀνάλωτον εἶναι πὼ τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ λάβοιμεν ἐν κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστιν ὁ κομίσας δδῦρο ἐν ἄγαλμα ἄλλος, ἢ ἐτῶ; ὃν σύ γε ἐβροσυλίασ' κείνεις. σύ γε οὐδὲν οἶδα, ὅς γε τὸν αὖ ὅρα ἐν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ ἐν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν ἀλέξανδρον, ἀποκαλεῖς ἐβρόσυλον. καὶ πὼ τροίαν μὲν ἀλῶναι ἅπαντες δύχεσθε. ἐμὲ δὲ ἐν ἐξδυρόντα ὅπως ἔσται ἔτι, ἀποκαλεῖς ἐβρόσυλον. καί τοι εἴπερ καλόν γε ὦ ἐλεῖν τὸ ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ δύρεῖν τὸ δούτου ἄπτον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι χάειν ἔχοιεν. σὺ δὲ καὶ ὀνειδίζεις ἐμοί. ἀδὸ γὰρ ἀμαθίασ', ὧν δὺ πέπονθασ' οὐδὲν οἶδα. κἀτὼ μὲν οὐκ ὀνειδίζω σοι πὼ ἀμαθίαν. ἄκων γὰρ αὖ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πεπόνθασιν ἅπαντες. ἀλλ' ὅτι ἀδὸ τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἷός τε εἶ πείθεσθαι. ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡσ καὶ ὁ ὁρᾶσαντι, τοῦδε ἐὰν ἐμοὶ τὰ ὅπλα φυλάσσωσι, καὶ πολλάκις ἀπειλήσεις καὶ πολλὰ πρὶν καὶ σμικρόν τι δρᾶσαι. ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν ἐκόντων τὶ χρὴ κοιμᾶσθαι ἀδὸ τῆς καλῆς ὀργῆς, οἷος εἰ σε καλόν τι σεῖν ἐν δρᾶσθαι. καὶ ἐμοὶ μὲν ὅτι τοὺς πολεμίους καλῶς ἐποίησα δειλίαν ὀνειδίζεις, σὺ δὲ ὅτι φανερῶς ἐμάχθεις καὶ μάτην ἠλίθιος ἦθα ὅτι μετὰ πάντων ὁρᾶσας, οἷει τοῦτο βέλτιον εἶναι. ἔπειτα τοῦδε ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις. ὃς πρῶτον μὲν οὐκ οἶδα, οὐδ' ὅπως ἔλει μάχεσθαι. ἀλλ' ὥσπερ ὑς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος. τάχ' αὖ ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν καλῶ τοῦδε πεσόντα. οὐκ οἶδα ὅτι ἐν αὖ ὅρα ἐν ἀγαθὸν, οὔθ' ὑπ' αὐτοῦ χρὴ, οὔθ' ὑφ' ἑτέρου, οὔθ' ἀδὸ τῶν πολεμίων καὶ οὐδ' ὁτιοῦν πάσχειν; σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδοδ' χαίρεις ὅτι σέ φασιν οἵδε ἀνόρεῖον εἶναι. ἐτῶ δὲ δειλότατόν γε ἁπάντων τὸ καὶ

Achilles

Hoc possetrouā carpi nisi prius publato palladio oraculo montū

Cur a fax dictus = multora bilis

δεδιότα τὴν θανάτου μάλιστα. ὅστις γε πρῶτον ὅπλα ἔχεις ἀρρήκτα, καὶ ἄφρακτα, δι' ἃ πρὸς σέ φασιν οὐ φρόνιμον εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσεις, εἴ τις σοι τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὅπλα ἔχων προσέλθοι. ἢ που καλόν τι καὶ θαυμαστὸν αὐτὴν ἐμὴ ἔτρος ὑμῶν μηδὲν δράσαι δεδίαμαι. ἐπεὶ τί οἴει τί διαφέρειν τοιαῦτα ὅπλα ἔχων ἢ οἰκοδομοῦντας καθῆσθαι, καὶ σοί μόνῳ δὴ τεῖχος οὐκέτι ἐστίν, ὡς σὺ φῆς. μόνος μὲν οὖν γε ἐπαθόλεον περιβέβληκε τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυτῷ. ἐπὶ δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη. καὶ τῶν πολεμίων τοῦ φύλακας ἐγείροντας, αὐτοῖς ὁ πλοῖον αἱρῶ. καὶ ἐμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ, καὶ τ' ἄλλων ἁπάντων. καὶ οἶδα τά τε οἰκάδε καὶ τὰ οἰκοῖς πολεμίοις. οὐχὶ πέμπων κατασκοπούμενον ἄλλον. ἀλλ' αὐτὸς ὥς πρὸ οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω δὲ καὶ ἐγώ. καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὅν τινα κίνδυνον ἐφυγον αἰσχρὸν ἡγησάμενος, οὐ δ' μέλλοιμι τοὺς πολεμίους καλόν τι δράσειν. οὐδ' εἰ μὲν ὀφείλετέ με τινες ἔμελλον, ἠλιγόμενος τοῦ κείνου ἐπόλμων. ἀλλ' εἴ τε δοῦλος εἴτε πῶς τὸ μαστιγίας ὤν, μέλλοιμι τοὺς πολεμίους καλόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν αὐ, καὶ εἰ μηδεὶς ὁρῷη. οὐ γὰρ δοκεῖ ὁ πόλεμος, ἀλλὰ δρᾶν ἀεί. καὶ οὐ ἡμέρᾳ καὶ οὐ νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐ δὲ ὅπλα ἔστι μοι τεταγμένα, οὐ δὲ πρὸς λοῦμαι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. ἀλλ' ὅν τινα θέλοι τὶς δόπον ἢ πρὸς σέ, ἢ πρὸς πολλὰς, ἕτοιμός εἰμ' ἀεί. οὐδ' ἴδίνα καμνω μαχόμενον ὥς πρὸ σύ, τὰ ὅπλα ἔτρόις παραλίσκω μι. ἀλλ' ὅρᾶτ' αὐ αἰκαπαύωνται οἱ πολέμοι, ἢ τε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτάδε μου ἔχων τοιαῦτα ὅπλα, ἀ ἐκείνους βλάψει μάλιστα, καὶ οὔτε νὺξ πώποτέ με ἀφέλετο, ὥς πρὸ σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυκεν. ἀλλ' ἴδίνα αὐ ῥέγχῃς σὺ, τηνικαῦτα ἐπὶ σώζω σε, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ καλόν τι ποιῶ. ἔχων τὰ δοῦλοπρεπῆ ταῦτα ὅπλα καὶ τὰ ῥάκη. καὶ τὰς μάστιγας. δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις. σὺ δ' ὅπ φρῶν ἐκόμισας ἐν νεκρὸν αὐσρεῖος οἴει εἶναι; ὃν ἐ μὴ ἠδίκω φέρειν, δύο αὐσρεῖς αὐ, ἐφέρετ' ἂν. ἢ πεῖτα καὶ κεῖνοι δεδὶ ἀρετῆς πως αὐ ἡμῖν ἠμφισβήτουν καὶ μὴ μὲν ὁ αὐτὸς αὐ πρὸς αὐτοὺς ἴδ λόγος. σὺ δὲ τί αὐ ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς. ἢ σὺ οἶν μὲν οὐκ αὐ φρονῖτίσας, οὗδ' δ' αὐ αἰσχύνοιο ὁμολοῶν δηλότρος εἶναι. οὐκ δεῖ δ' ὅτι οὐ δοῦ νεκροῦ τοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων ἔμελλον ὅπως λάβοιεν; ἢν μὲν γὰρ, ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν ἐς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. δοῦς γὰρ νεκρὸς οὐ δοῖς ἀνάγκαιον μένοις αἰσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔθιμα ἐκόμισας. ἐπὶ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμεν ἐκείνους φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς. καὶ κῶν σιαν πιώτατα αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν, σὲ ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν. ἢ δὲ, ἀποστρέπει. αὐθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας. Σν μὲν γὰρ ἰσχυρὸς οἴει καὶ αὐσρεῖος εἶναι. οὐκ οἶδα ὅτι σοφία δεδὶ πόλεμον καὶ ἀσρεία οὐ ταυτόν ἐστιν ἰσχύσαι; ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ αὐ ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιητὴς δεδὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύπλαντε, καὶ πολύκηπτν, καὶ πολυμήχανον, καὶ πτολίπορθον, καὶ μόνον πὶ φύσιν ἐλόντα. σὲ δὲ ὡς ἐγῶμαι πὶ φύσιν ἀπεικάζων, δοῖς τε νωθέσιν ὄνοις, καὶ βουσὶ ταῖς φορβάσιν ἄλλοις ὑπάρχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐδοῦς.

Cur cures aegritudinem priusqm cognoueris ea hippocratis sententia

Δημάδου, ἐπὶ τῆς δωδεκαετίας.

Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας ὦ αὐσρεῖς ἀθηναῖοι καὶ τῆς τιμωρείας, ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων πὶ δεδομένην ἐλήφατε. οὔτε δὲ ἰαρὸς ἐμπείρως δύνατοι θεραπεῦσαι δοῦς κάμνοντας αὐ μὴ πὶ αἰτίαν τοῦ νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς ὁσίαν θεῖναι πὶ ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ἢ παρεκαθίσθου θαυμαστῶς ἐμπιστῶν δὲ αὐ ἀφ' ἑὰς μέσην τῶν ῥητόρων δυσμένειαν, ὡς πρὸ τῆς παρὰ θεῶν οὕτω τῆς παρ' ἡμῶν δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γὰρ μου τὸν βίον, οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον κατασήσειν. ἐπὶ

ἐπὶ δ' ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν, οὐδὲν ἐμοί. τί γὰρ ἀθηναίοις, εἰ παρανάλωμα δημάδης. δὲ κρύσει δέ μου πὶ ἀπόλειαν οὐκ ὁ στρατιώτης. πῶς γὰρ ὄν αὖξει μὲν πόλεμος, εἰρήνη δ' οὐ φέρει. ἀλλ' ὁ πὶ χώραν γεωργῶν, καὶ ὁ πὶ θάλαττα πλέων, καὶ πᾶς ὁ τὴν πόνον βίον ἠγαπηκὼς ὦ πὶ ἀτικῷ ἐπέχεται. τοὺς ὅρους τῆς χώρας περιβαλών. οὐλίθοις. ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν κεινόντῶν δεδεδιόσι. ὡς πρὸ γὰρ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος πὶ ὅρασιν συγχέασα, κωλύει τὰ ἐμπροσθὲν κείμενα θεωρεῖν, ὅτος ἄδικος παρεισδύνων λόγος, εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας, οὐκ ἐᾷ δ' ὀρθὴν σιωοραῖ πὶ ἀλήθειαν. διὸ καὶ δεῖ σιωοραῖ ὑμᾶς δύλαβῶς ἐκδὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ἐγκαλούντων. οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς προθολόγίας, ὁ ποῖον αὐτοὶ βούλονται τὴν δικαστὴν. οἱ δ' ἀναγκάζονται πρὸς ὀργισμένους κειτὰς πὶ διάνοιαν αὐτὶ τάσεσθαι. ἐὰν μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις σύνοχος, κατεψηφίσασθε, μὴ φείσησθε, οὐ παραιτοῦμαι. αὐ δ' δυείσκωμεν τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος, τῷ δικαίῳ, τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρόσθε με τῆ τῶν κατηγόρων ὠμότητι. εἰ δὲ πέντως ἀποθανὼν, συμβαλοῦμαί τι πρὸς πὶ κοινὴν σωτηρίαν ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἐγοίμως ἔχω τελευτῶν. κτήσασθαι γὰρ ἐδίῳ θανάτῳ δήμοσίαν δύνοιαν κάλον, ἐὰν ἢ χρεία τῆς πατρίδος. ἀλλὰ μὴ ὁ τούτων λόγος τί νεῦ ἀφαιρήσεται. δότε δή μοι πρὸς θεῶν ὦ αὐσρεῖς ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὡς προαιρεῦμαι. πρὸς ὑμᾶς δεδὶ τῶν δικαίων. δοκῶ μὲν γὰρ δεῖν μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν. εἰ δὲ τοῦδε ἐμποδίζει μου τὸν λόγον ὁ φόβος. ἄλλως δὲ οὐ τὴν ἔλεγχον τῆ πράγματος. ἀλλὰ τῇ τῶν ἀδίκων μόνον. ὃς οὐ κείνει δοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς ἀδικοῦσι λέγειν ἢ πράττειν. ἢ παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δὲ δικαία. ἐὰν ταύτης κατατυχὼν, πάσας ἀπολύσομαι τὰς διαβολάς. αὖθι δὲ ταύτης, οὔτε ὁ λόγος, οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σῶσαι δεῦαντ' ἂν ἀδίκως κινόμενον. οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη τῶν ἐγκαλούντων, ἀφ' μὲν τῆς κατηγορίας, ἔδοξαν δίκαια λέγειν. παρεκτεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας, δυρέθησαν αὐτοὶ συκοφαντοῦντες. ὁ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακολουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' δυνοίας. ἐπεὶ ἢ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι δεδὶ αὐτῆ εἰπεῖν. ἐ πεῖθ' οὕτως ἐδὶ πὶ λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς πρακρουσάμενοι γονὸς γὰρ ὦ αὐσρεῖς ἀθηναῖοι δημάδου παῖδός, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι γινώσκουσιν, ἐν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔζων, ὡς ἔδοξα ἄμεινον, οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν, οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν αὐ τῇ πόλει. πειρώμενος δ' ἀεὶ δεῖς ἰδίοις πόνοις πὶ ἀθανασίαν τῆ βίου διορθοῦσθαι. ἢ πενία δ' ἴσως δύσκηστον μὲν ἔχει τὴ καὶ χαλεπόν. κεχώρεσται δ' αἰσχυνῶς ὡς αὐ δίκαιον τῆς ἀπορίας ἐδὶ πολλῶν οὐ τρόπον κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. προσελθὼν δὲ τοῖς κοινοῖς, οὐκ εἰς δίκας ἢ πὶ ἀφ' τῆς λογογραφίας δρᾶσαν ἐθήκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς πὶ ἀφ' τῆ δήμαρχος πρῆνησαν. ἢ δεῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ' δυλαβουμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν. οὐ γὰρ ἐν τῇ τῆ λέγοντος χάεται, δεῖ σιωεκπίπτειν πὶ τῆς πατρίδος πωτηρίαν, χιλίων τὸ ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι κηδυθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσίν. ἃς αὐτὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανοῦσιν. ἐν ταῦθα ἐπιστὰς τοῖς πράγμασιν ἔγραψα πὶ εἰρήνην ὁμολογῶ. ἔγραψα καὶ φιλίππῳ τιμὰς, οὐκ ἀρνοῦμαι. δυσχίλιους γὰρ αἰχμαλώτους αὖθι λύτρων, καὶ χίλια πολιτῶν σώματα χωεὶς κήρυκος, καὶ τὸν ὠρωπὸν αὖθι πρεσβεία λαβὼν ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. ἐπείληπτο δὲ τῆς γραφούσης χειρὸς οὐχ ἢ δωροδοκία τῶν μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλαττόμενοι λέγουσιν. ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἢ χρεία, καὶ ὁ τῆς πατρίδος συμφέρον. καὶ ἢ τῆ βασιλέως φιλανθρωπία. ἐλθὼν δ' ἐν τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀτῶνων, φίλος ἐχωείθη, ὁ τὸν νεικηκότων δεθλον τοῖς σφαλεῖσι προσθεὶς. πάλιν τοίνυν ἥκε τῆ πόλει καιρὸς ἔτρος. ἵνα τὸν μεταξὺ κινδυνοῦν ἑκὼν ἐπιλάθωμαι. καὶ πάντες μὲν οἱ πὶ ἑλλάδα κατοικοῦντες, ἐν ἀλέξανδρον δεῦ πὶ ἡγεμονίαν ἀνεβίβαζον. καὶ τοῖς

Pulchrum

πρακρουσάμενοι

Demades

Philippo

Demades benemeritus de philippo

Quot captiui & ciues athenienses a philippo rege remisi

Alexander

ἀμφότερα σιν ἀναπολάβοντες, φρόνημα μεῖζον τοῦ δέοντος ἀνορὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ πε-
ριέθηκαν. οἱ δὲ ἡμῖν ἡμεῖς μὴ λακεδαιμόνιοι πρόβλημα τῆς σωτηρίας ἔχοντες,
οὐ χρημάτων πλῆθος· οὐχ ὅπλων παρασκευάς· οὐχὶ περῶν σύνταξιν· ἀλλ' ἐπιθυμίαν
μεγάλην, λυώμεν δ' ἀθανασίᾳ καὶ τὰ πεπονθότα· ὧν μὲν οὐ ἐσύλησε πλὴν ἰσχὺς ὁ τοῦδε λόγος
κρίνει νῦν δυνατός· ὁ δὲ πόδας ἀπείρατος ὢν φαλεμίας σάλπιγγος βυρώτας βοιω-
τοὺς ἐν τῇ λακωνικῇ γραβεπελθόντας εἶδον· ἀπέκειτο γὰρ πλὴν ἀκμὴν τῆς σπάρτης
ὁ θηβαῖος· καὶ τοὺς ὅρους τῆς λακωνικῆς τεθειμένους πλὴν ἀκμὴν τῶν νέων, σωνέκλεισε
ταῖς τάφραις· τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευὰς, ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος. καὶ πλὴν ἐλπίδα
τῶν ζώντων, σωνέτειψεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων· θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν
πλὴν τῶν μακεδόνων φρουρὰν ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας σωνεδέθησαν, ἀλλὰ καὶ πλὴν παρ'
ἐρήσιαν ἀφῄρηντο. τῷ γὰρ ἐπαμεινόνδου σώματι, σωνέθαψε πλὴν δύναμιν τῶν θηβαίων
ὁ καιρός. ἥκιστα δὲ τοῖς σώμασιν οἱ μακεδόνες· οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα κ-
καὶ τοὺς πρόσω θησαυροὺς ἡ τύχη διεβίβαζεν· οὐ ταῦθ' ὁμοίως δημοσθένης μὲν ἐκύ-
ρωσε πόλεμον. καλῶ μὲν τοῖς ὀνόμασιν· οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἴση
γνάμενος τοῖς πολίταις. ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς ἀττικῆς, ἡ χώρα δεῖς πλὴν πόλιν κα-
τεκλείετο, καὶ τὸ πεῖμα χῆτον καὶ θαυμαζόμενον τὸ πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προ-
βάτων ὡς πρὸ ἔπαυλις καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληρούτο, βοηθείας δ' οὐδὲ μόθον ἐν
ἐλπὶς, ἔγραφε πλὴν εἰρήνιν· ὁμολογῶ καὶ φημὶ καλῶς καὶ συμφόρον πεπραχέναι
τοῖς· κρεῖττον γὰρ ἐπὸ χρόνον ἐκκλίναι τὸ νέφος, ἢ φθορὰ πάντων λύσιν, ἐμοὶ παρ' ὑμῶν
ἐρῶ μικτὶ· ἀξιῶ δὲ ὦ ἀνόρες θηναῖοι πλὴ ἐκ τῶν πραγμάτων λύσιν, ἐμοὶ παρ' ὑμῶν
μηδὲ μίαν ἀπογνῶναι δυσμενείαν· οὐ γὰρ ἐτὼ κρατῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ βίου·
δι' ὧν κινδυνεύει· δεῖ δὲ ἐν σύμβουλον καθάπερ ἐν ἰατρὸν οὐ τῆς νόσου πλὴ αἰτίαν ἔ-
χειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας πλὴ χάριν ἀπολαμβάνειν. κατὰ χωείσαντες οὖν τὰ συμ-
βάντα δεῖ τὰς ἔξωθεν αἰτίας, ἥλως ἐὰν τῶν πραγμάτων γνῶναι θεωρήσατε μα
πλὴ φυλιτείαν· μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τεῖτος ἐπήγγε κίνδυνος πάντων χαλε
πώτατος· οὐκέτι πεμφθεὶς τὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθεὶς,
καί μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε· ἐκεῖνα δημοσθένης καὶ λυκοῦργος τῷ μὲν λό-
γῳ παραταπόμενοι, τοὺς μακεδόνας οὐ ἴκανοι οὐ τεῖ βαλλοῖς· μόνον δ' οὐχ ὁρᾶν ἐὰν
τὸ σῶμα τος νεκρὸν ἐν ἀλέξανδρον προέθηκαν· οὐ τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις δύ-
πρεπέσι θηβαίων τοὺς παρόντας φυλάττων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠνόη
σαν· ἐμὲ δὲ συγγνῶναι καὶ πεῖλυσιν ἔφασκον εἶναι μὴ σωνδυσκολαίνοντα.

ἀτελής.

clades adleuctra

Epaminondas

Demosthenes

Non ego fortune dominus sed illa uitae domina

Demosthenes

Lycurgus

Alexander

In tribalis uicti philippus

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ, ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ.

Λυσίας ὁ κεφάλου, συρακουσίων μὲν ἐκ γονέων· ἐγεννήθη δὲ ἀθήνησι με
τοικήσαντος τοῦ πατρὸς, καὶ σωεπαιδεύθη τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἀθηνέ
ων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονὼς, εἰς θουρίους ὤχετο· πολέων (ὧν ἀ-
δελφοῖς δυσὶ, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἐκ ἔστελλον ἀθηναῖοι τε καὶ
ἡ ἄλλη ἑλλάς, ἐκδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου.
καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐδαιμονίᾳ πολλῇ, μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κα
ταλυούσης ἀθηναίους ἐν σικελίᾳ· μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος ἐστασάντος τοῦ δήμου, ἐκ πό
λεως (ὧν ἄλλοις τε κακοῖς ἀπικισμὸν ἐκλαθέσι, καὶ παραγενόμενος αὖθις εἰς ἀθή
νας· κατὰ καρχηδόνα μίαν, ἑβδόμον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων· ὡς αὖ τις εἰκάσει
ειν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε διατεῖβας ποιούμενος ἀθήνησι· πολίσεως δὲ γρά-
ψας λόγους, εἰς δικαστήρια τε καὶ βουλὰς, καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους· πρὸς δὲ βού
τοις, παινηγυρικοὺς, ῥωτικοὺς ἐπιστολικοὺς· τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγενημένων ῥητόρων
ἡμικατὰ ἐν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, ἐφάνησε τοῖς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων, ἐ πολ
λοῖς τισι κατέλιπεν ὑπόβολὰ, ἅτ' οὐ ἀπόστασις τοῖς ἰδέαις τῶν λόγων, καὶ μὰ δι' ἄ
τοι γε τοῖς φαυλοτάταις δυδοκιμῶν· τίνι δὲ κέχρηται χαρακτῆρι λόγων, καὶ τίνας
αἱρετοὺς εἰσανήνεκται, τίνι τὸ κρεῖττον δεῖ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων, καὶ ποῖ κατα
δέστερος, καὶ τὶ δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν. καθαρός
δεῖ πλὴ δρμωείαν πάνυ· καὶ τῆς ἀτικῆς γλώττης ἄριστος κανών, ἐ τῆς ἀρχαίας ἡ κέ
χρηται πλάτων καὶ θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης· Plato
ὡς ἐστὶ τεκμήριον τοῖς τε ἀνδοκίδου λόγοις, καὶ τοῖς κριτίου, καὶ ἄλλοις συγγρα- Thucydides
φεῦσι· μὲν δὴ τὸ μόρος ὁ πρὸ δεῖ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ τὸ καθαρεύ Andocides
ειν πλὴ διάλεκτον, οὐθεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπέρβαλλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσα- Critias
σθαι πολλοὶ δύναμιν ἔχον, ὅτι μὴ μόνος ἰσοκράτης· καθαρώτατος δὴ τῶν ἄλλων με Isocrates
τά γε λυσίαν ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὕτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ αὐτός· μίαν μὲν δὴ ταύτην
αἱρεπὶ ἀξίαν ζήλου μιμήσεως θυρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι, καὶ παρακελευσαίμην ἂν
τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ἢ καὶ λέγειν, ἐκείνου τὸν ἄνορα ποιεῖσθαι παρά
δειγμα ταύτης τῆς αἱρετῆς· ἑτέραν δὲ οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ὧν πολλοὶ μὲν ἐζήλω
σαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων· οὐδεὶς δὲ βεβαιότερον ἐπεδείξατο· τίς
δ' ἐστὶν αὕτη; ὀξὺ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρου
σα τὰ νοήματα· ἥκιστα γὰρ ἄν τις εὕροι λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον· καὶ οὐκ ἐν
τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ τοῦτο πρὸς καὶ σεμνὰ μὴ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ
πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι· καὶ ποικιλίας οὐκ ἀπόμενος κα
ταστικῆς· τοῖς δὲ πρότέροις, οὐκ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμου τινὰ προ
σεῖναι τοῖς ὅλοις ὀξύλαπον ἰδώτην, καὶ κατέφευγον εἰς πὶ ποικιλὴν φράσιν, μετα
βολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι, καὶ ὑπόβολαῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις· ὀ
νομάτων τε γλωττηματικῶν καὶ ξένων χρήσει, καὶ τῶν οὐκ ἐνθάδε τῶν σχηματισμῶν τῇ
διαλλαγῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ κατατιθέμενοι τὸν ἰδιώτην· δηλοῖ δὲ τοῦτο γορ Gorgias
γίας τε ὁ λεοντῖνος ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικὴ τε καὶ ὑπόβολον ποιῶν πὶ κατα
σκευῇ· καὶ ὁ πόρρω διθυράμβων ὤνια φθεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου σωουσιαστικῶν οἱ
τοῦδε λυκύμνιός τε καὶ πῶλος· ἥψατο δὲ καὶ τῶν ἀθήνησι ῥητόρων, ἡ ποιητική τε καὶ τρο- Lycimnius
πικὴ φράσις· ὡς μὲν τίμαιός φησι τρόπον ἀφέντες, ἵνα ἀθήναζε πρεσβεύωνται τὰ Polus
πολὺ ἐξάλλα τὰ ἀκούοντας ἐν τῇ δημηγορίᾳ· ὡς δὲ τἀληθὲς ἔχει, ὃ καὶ παλαιότατον ἀεὶ Timaeus
θαυμαζόμενος, θουκυδίδης τοὐνόμα δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπι Thucydides
ταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις, ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ὀξύλ
λαξε πὶ δρμωείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀνθ' ἑτέρου· λυσίας δὲ διοῦ
τον οὐδὲν ἤσκησεν· ἐν γοῦν τοῖς ἀπουσῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς

Cephalus

Thurij

Athenienfiú clades in ſicilia

Callias

Attica lingua dupl antiq q uſi ſunt thucydides & demoſthenes plato & noua q lyſias

καταστικὴ. Philo character dicedi

Dithyrambori idea

Gorgiae dictio

κατασκευῇ

Contra Theophrastum

λόγοις ποιῆσαι. πολλῷ ἔτι μικρὸν ἐν τοῖς παιγνιωδεστέροις. περὶ γὰρ δὲ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτῶν καὶ ἐπαινετικῶν, καὶ τῶν ἄλλων οὓς μετὰ παιδείας, ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν, πολεῖσιν ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητὴς κράτιστος λόγων λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως ἰδίαν τινὰ λόγων εὐρυθμίαν ἁρμονίαν, ἢ τὰ ὀνόματα κοσμεῖτε καὶ ἡ σύνθεσις, μηδὲν ἔχοντα ὀγκῶδες μὴ δὲ φορτικόν· ταύτην δευτέραν πάλιν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τὸν ῥήτορος τοῦτον λαμβάνειν. εἰ τινες ἀξιοῦσιν ἐν αὐτὴν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι χρόνον· ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες. ἔγνωσαν δὲ αὐτῆς μετὰ λυσίαν ἤκμαζον τῶν πρεσβυτέρων, νέος ἐπασκήσας ἰσοκράτης, ἡ οὐκ ἂν ἔχοι τὶς εἰπεῖν πρόσωπον τῶν σκοπῶν ἑτέρας ῥήτορας ἰσχὺν καὶ δύναμιν τοσαύτην, ὡς ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀπαιδεύτοις. τὴν ἀρετὴν ἀποφαίνομαι πολὺ τὸ αὔρα, πάνυ σαφήνειαν. ἐμόνον πάνυ οὐ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ πάνυ οὐ τοῖς πράγμασιν· ἔστι γὰρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γνώριμος. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι τῆς μὲν θουκυδίδου λέξεως καὶ δημοσθένους, οἱ δεινότατοι πράγματα ἐξαπεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσεύρετα ἐστὶν ὑμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἡ δὲ λυσίου λέξις, ἅπασά ἐστι φανερὰ καὶ σαφής· καὶ τῷ πάνυ πειρῶσθαι ὡῶτι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων· καὶ εἰ μὲν δι' ἀδεείαν δυνάμεως ἐγίνετο ἡ σαφείς, οὐκ ἄξιον λῶ αὐτὴν ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πολυτρόπος τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ πολλῆς αὐτῷ τοῦ σοφοῦ ἀπολέκυται ταύτην πάνυ ἀρετὴν, ὥς τε πάνυ σαφείαν αὐτὸν ζηλοῦν ἄξιον. καὶ μὴν τόγε βραχέως ἐκφράσειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεπὸν τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ σωματοῦν ἄμφω ταῦτα· καὶ κόρασαι μετείσι μάλιστα οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων ἀπολέκυται λυσίας χρώμενος· ὥς τε οὐδὲν τοῖς ἀξιόχρεος ἔχουσιν ἐν αὔρα, οὔτε ἀκυρολογίας, ὅτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν· τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ· τοῖς δὲ πράγμασιν, ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα· ἐν δὲ κόσμου οὐκ ἐν τῷ διαλάττειν ἐν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. καὶ οὐκ ἐὰν μὲν τῆς δρμηνείας ποιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις, καὶ μακρός· σωέστραπται δὲ εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι, καὶ ποσούτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων αὐ δόξειε παραλιπεῖν, ἀμὰ δι' ἀδεείας εὑρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τὸν χρόνον· πρὸς ὃν ἐθέλει γενέσθαι τοὺς λόγους· βραχύς γε μὴν οὗτος. ὡς μὲν ἰδιώτη δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα ἀπὸ χρῶν· ὡς δὲ ῥήτορι πολὺ ἐνοῦσαν δυνάμεως εἰ δείξασθαι ζηλωτοῦτι, οὐκ ἐκανὸς. μεμπτέον δὲ καὶ πάνυ βραχύτητα τὸν λυσίου. μετειωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὑρεθείη παρ' ἑτέρῳ ῥήτορι.

Isocrates

Thucydides & demosthenes obscuri in plerisq; ob enarratore indigentes

Thucydides Demosthenes

μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὑρίσκω παρὰ λυσίᾳ πάνυ θαυμαστήν. ἣς θεόφραστος μὲν φησὶν ἀρξαι θρασύμαχον· ἐτὸ δ' ἡγοῦμαι λυσίαν· καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὕτως ἐκείνου πρόσκειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν, καὶ εἰ μὴ ὅσον δοθείη τῷ γέ τι τοῦ ἀληθινοῦ ἀτῶναι· ἐκείνα μᾶλλον τετείφθαι· οὐ μέν τοι διαβεβαιοῦμαι γε ὁπότερος ἦρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸν παρόν, ἀλλ' ὅτι λυσίας μᾶλλον αὐτῇ διήνεγκε, ὅσον θαρρῶν αὐ ἀποφαίνομαι· τίς δ' ἔστιν; ἐῶ φημι ἀρετὴν; ἡ συγγράφασα τὰ νοήματα ἡ γοητόλως ἐκφράσασα λέξις, οἰκεία πάνυ ἡ ἀνάγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις, καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι· ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμιμήσαντο· δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερβάλλεν· πολὺ οὐχ οὕτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ λυσίας χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ πάνυ δρῶν καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἐπὶ ὧν κατὰ ἐν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρόν. ἔχει δὲ καὶ πάνυ εὐθρυγίαν πολλὴν ἡ λυσίου λέξις. αὐτὴ δέ ἐστι δύναμίς τις ἐπὶ τὰς ἀληθείας ἄγουσα τὰ λεγόμενα· γίνεται δὲ ἐκ τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέχων πάνυ διάνοιαν τοῖς λυσίου λόγοις, οὐκ οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος, ἢ βραδὺς ἐν νοῦν, ὃς οὐκ ὑπολήψεται τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα ὁρᾶν, καὶ ὥσπερ παρεῦσιν οἷς αὐ ὁ ῥήτωρ εἰσάγει προσώποις ὁ μὲν ἐπιζητήσει τὸ οὐδὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἀνόρας ἀπόντας εἰπεῖν. τοὺς δὲ διανοηθῆναι. τὸν

Brevitas lysiae laude digniss ima

Theophrastus Thrasymachus

Apud lysiam nomina res sed rebus nomina

Rotunde proferens sensus lysiae dictio

Demosthenes

Ἐνθύμημα quid sit hinc cape

δὲ εἰπεῖν· κράτιστος δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεύσαι, καὶ τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἀποδοῦναι, πάθη τε καὶ ἤθη καὶ δρᾶν ἀποδείξαι τε ἐν αὐτῷ καὶ πάνυ δύπρεπεστάτην ἀρετὴν, καὶ μεμιμῆσθαι δὲ τὸν τῶν πολλῶν ἤθη ποιᾶν. ἀπαθῶς γὰρ οὐδὲ δυνάμει παρὰ τῷ ῥήτορι τοῦτο πρόσωπον, οὔτε ἀνήθη ποιῆσον, οὔτε ἄψυχον· τεῶν τε ὄντων ἐν οἷς καὶ πάνυ ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι διανοίας τε καὶ λέξεως, καὶ τρίτης τῆς σωθέσεως, ἐν ἅπασι τοῦτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν· οὐ γὰρ διανοουμένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτεια τοὺς λέγοντας· ὥς τε ἐκόνας ἐστὶν δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ πάνυ λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἤθεσιν οἰκείαν· ἣ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι πάνυ σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σωνθεστάτην· ὁ γὰρ ὄγκος καὶ ἡ ἐξεπιτηδεύσεως ἄπαν, ἀνήθη ποίκον· καὶ σωτίθησι γε αὐτὰ, ἀπόλλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὁρῶν ὅτι οὐκ ἐν τῇ τοῦ δόλῳ, καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται ἡ ἦθος· καθόλου δὲ ἵνα καὶ πάνυ τοῦτο εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ῥητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων τῷ λόγου, εἴτε ἡδίον σωέθηκεν, εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἁρμονίας αὐτὸν χαρακτήρ· καὶ οὐ θαυμάσαι μ' ἄν, εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τεχνὰς πάνυ λόγους, τοιαύτην τινὰ παράκρουσιν δόξαν· ὅτι ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην· αὐτὸν μάτος δέ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ πανοῦργος μᾶλλον δρᾶν τεχνικῶν κατεσκευασμένος, πεποίηται δ' αὐτῷ τῶν ἐν ἀποίητον· καὶ δέδεται ἐν λελυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι ἐν δεινὸν ἔχει· πάνυ ἀλήθειαν οἷῶν τις ἐπιτηδεύων καὶ φύσεως μιμητὴς γίνεσθαι βουλόμενος, ἐκ αὐ ἁμαρτάνοι τῇ λυσίου σωθέσει χρώμενος, ἑτέραν γὰρ ἐκ αὐ δύροι ταύτης ἀληθέστεραν· οἴομαι δὲ καὶ ἐν πρέπον εἶναι πάνυ λυσίου λέξιν, οὐδενὸς ἧττον ἀρχαίων ῥητόρων κρατίστην ἅπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην ὁρῶν αὐτὴν πρός τε ἐν λέγοντα, καὶ πρὸς οὐ ἀκούοντας, καὶ πρὸς ἐν πρᾶγμα· ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα ἐν πρέπον ἀρθρωτάτως ἡρμοσμένη· καὶ γὰρ ἡλικίᾳ, καὶ γένει, καὶ παιδείᾳ, καὶ ἐπιτηδεύματι, καὶ βίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν οἷς διαφέρει πρόσωπον τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνάς· πρός τε ἐν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως· οὐ ἐν αὐτὸν χρόνον διωκεῖ τε καὶ ἐκκλησιαστὴ καὶ πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὅλῳ· διαφορᾶς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἡ λέξις· αὐχρμίᾳ μὲν γὰρ ὅτι, καθεστηκυῖα καὶ ἠθική· δεινοῦμένῳ δὲ, πιθανὴ καὶ ἀπορίας, ἀποδεικνυῦσι δὲ, σροπύλη καὶ πυκνή· αὐξοντι δὲ καὶ παθαινομένῳ, σεμνὴ καὶ ἀληθινή· ἀνακεφαλαιουμένῳ δὲ, διαλελυμένη καὶ σωόρμος· λιπτέον δὲ καὶ ἐν πρέπον τῆς τάξεως παρὰ λυσίου· ὅτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ ἐν φυσικὸν ὑποφαίνεται, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν· δι' ὅλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε, καὶ οὐδείς ἐστιν ὅς τις οὐχὶ καὶ πείρᾳ καὶ ἀκοῇ μαθὼν, ὁμολογεῖ πάντων ῥηθέντων αὐτὸν εἶναι πιθανότατον· ὥς τε καὶ ταύτην πάνυ ἀρετὴν λιπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

Ethopoeia virtus

πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς λυσίου λέξεως, ἐῶ λαμβάνων καὶ μεμουμένος, ἄν τις ἀμείνων γένοιτο πάνυ δρμωμένων· τὰ μὲν ἄλλα τοῦ χρόνου σοχαζόμενος ἐάσω· μίαν δὲ ἀρετὴν ἔτι τοῦ ῥήτορος ἐπιλέξομαι· κείνου καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ μόνῳ πάνυ μάλιστα τῶν ἄλλων, ἐν λυσίᾳ χαρακτῆρα δυνάμενῳ βεβαιῶσαι. ἐῶ ὑπερβάλλεν μὲν οὐδεὶς τῶν ἄλλων· ἐμμίσαντο δὲ πολλοὶ, καὶ παρ' αὐτὸν ἐστὶν κρείττους ἑτέρων ἔδοξαν εἶναι, πάνυ ἄλλῳ δύναμιν οὐδὲν διαφέροντες· ἐπὶ ὧν αὐ ἐγχωρῇ, κατὰ ἐν οἰκεῖον διαλέξομαι τόδον· τίς δέ ἐστιν ἥδε ἀρετὴ ἡ τις πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὶς ἡ χάρις· πρᾶγμα πανεὶς κρεῖττον λόγου καὶ θαυμασιώτερον, ἀρίστον μὲν γὰρ ἐστὶν ὀφθῆναι· καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτῃ τε· ἡ τεχνίτῃ, φανερὸν, χαλεπώτατον δὲ λόγον δηλωθῆναι, καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὔπορον. ὥστε, εἴ τις ἀξιοῖ λόγῳ δίδαχθῆναι ταύτην πάνυ δύναμιν, ἢ τίς ποτέ

Οὐκ ἀν φθάνοι

ὄντων, οὐκ ἀν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν πραγμάτων δυσκολαίνων ἀπαλλαττόμενος λόγου. λέγω δ' ὧδε· κάλλος μὲν σωμάτων, τί δή ποτ' ἐστίν, ὁ κατλοῦμεν ὥραν. ὧδε κινήσεως δὲ μελισμοῦ καὶ τολοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐαρμόστου. ὧδε συμμετρίας δὲ χρόνου τὶς ἡ τάξις καὶ τί τὸ εὔρυθμον, καὶ ὧδε πανὸς δὲ συλλήβδην ὄργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς, καὶ ποῦ τὸ μέτριον. ἀληθήσει γὰρ τούτων ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγῳ. ὥστε ὅπερ μουσικοὶ παραγγέλλουσι τοῖς βαλομένοις ἀκούειν ἀκριβῶς ἁρμονίας, ὥστε μὴ δὲ τὸ ἐλαχίστην σὺν τοῖς δικήμασι διέσιν ἀγνοεῖν τὴν ἀκολουθεῖν, καὶ μηδὲν ἄλλο τούτης ἀκριβέστερον ζητεῖν καὶ τηρεῖν, ὅσῳ καὶ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν λυσίαν, καὶ τὶς ὑπὸ αὐτῷ χάρις ἐστὶ βαλομένοις μαθεῖν, ὑποθέμενον αὐ ἐπὶ τὴν διδόνειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρᾷ τε βῇ καὶ ἀλόγῳ πάθει, τὴν ἄλογον σωματικὴν ἀληθῆσιν. ταύτην μὲν τοι κρατίστην τε ἀρετὸν καὶ χαρακτηρικωτάτην τοῦ λυσίου λέξεως, ἔστω γε πείθομαι. εἴτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν. εἴτε πόνου καὶ τέχνης εὐρεσιν. εἴτε μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἕξιν ἢ δύναμιν, ἣ πάντας ὑπερέχει τοὺς λοιπούς ῥήτορας. καὶ ὅταν διαπρῶ περί τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ μὴ ἐφάδιον ἦμοι δὲ τῶν ἄλλων σημείων τὰ λεπτὰ εὑρεῖν, ὧδε ταύτην καταφύτω τὴν ἀρετὴν ὡς ὧδε λήφων ἐχάτην. ἐπειτα αὐ μὲν αἱ χάριτες τῆς λέξεως ὧδε νοεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφὴν, τῆς λυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι πορρωτέρω ταύτης σκοπεῖν ἀξιῶ. ἐὰν δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν, μηδὲ ἀφροδίτην ὁ τῆς λέξεως χαρακτὴρ ἔχει, δυσωπῶ καὶ ὑπὸ πόδα, μή ποτ' οὐ λυσίου ἡ λόγος, καὶ οὐκέτι διάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν. οὐδὲ αὐ πάνυ δεινὸς εἶναι τὰ γ' ὅλω ἄλλα μοι δοκεῖ καὶ ὧδε πῶς ἐξεργασμένος ὁ λόγος. ἀ μὲν οὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατά τινα καὶ ἄλλους ἰδίους ἕξεως χαρακτῆρα· πολυειδὲς γὰρ ἔστιν· τὸ δ' ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπ' ἀφροδίτης, λυσίας τε κεκμηκέναι γοῦν οὐκ ἄλλῳ τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν ἁρμόττειν τὰ ὧδε τοῦτο λεγόμενα. ὧ πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ πεπιστευμένων ὧδε τὸ πλήθους ὡς εἰσὶν οὐ τοῖς πάνυ γνησίοις λυσίου, καὶ τάγε ἄλλα οὐκ ἀτόπως ἔλεγεν, ὅτι πῶς χρεὼν οὐ προσβάλλουσι πῶς λυσιακὴν, οὐδὲ πῶς δύο μίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως, ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας, δύρον οὐκ ὄντας λυσίου. ὧν ὅτι καὶ ὁ ὧδε τῆς ἰφικράτους εἰκόνος. ὧν δὴ δ' ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτῆρα ἡγήσαιντο αὐ καὶ καινόνα τῆς ἐκείνου δυνάμεως. οὗτος μὲν τοι ὁ λόγος ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἁρμῶ δύεται δοκῶν ἰχυρῶς, καὶ τοῖς σθυμήμασιν ἐρῆσθαι πειθῶς, καὶ ἄλλα πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, ἀχαρεῖς ἐστι καὶ τοῦ δεῖ τὸ λυσιακὸν ἐπὶ φαίνεται σόμα. μάλιστα δ' ἐγένετο μὲν καταφανὴς, ὅτι οὐχ ὑπὲ κείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένῳ. εἰ γὰρ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενον θήσει τὶς τελευτῆσαι λυσίαν ὧδε νίκωνος ἢ ὧδε ναυσινίκου ἀρχόντος, ἐπὰ ἔτεσιν ὅλοις αὖ εἴη πρεσβεύουσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἡ τελευτὴ τοῦ ῥήτορος. μετὰ γὰρ ἀλκιβιάδην ἀρχόντα, ἐφ' οὗ πῶς εἰρῶν ἀθηναῖοι τε καὶ λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεῖς ὤμοσαν, ἀπὸ δὲ τὸ στρατεύματα ἰφικράτης, ἰδιότης γίνεται. καὶ ὁ τοῦ τῆς εἰκόνος ὧ τότε ἔτεσιν ἐπὰ πρότερον τῆς γραφῆς τε τελευτὴ κότος λυσίου, πρὸ τοῦ σωτάξαι εἶναι ἢ ἀτῶνα ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ πῶς ἀπολογίαν τοῦ αἰσχρὸς καὶ αὐτῶν εἰς λυσίαν ἀναφερομένην, οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀπόπως ἔχουσαν, οὔτε τοῖς ὀνόμασιν ἀθενῶς δι' ὑποψίας ἔλαβον· οὐκ ἔπαινθύσης τῇ λέξει τῆς λυσιακῆς χάριτος, καὶ παραθεὶς τοὺς χρόνους, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν εὕρον ὑστεροῦσαν τῆς τελευτῆς τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις· εἰ γὰρ ὧ συμμαχικῷ πολέμῳ, πῶς εἰσαγγελίαν ἰφικράτης ἠγώνισται. καὶ τὰς βοιωτίας ὑπεῖχηκε τῆς στρατηγίας· ὡς ἴδῃ αὐτοῦ γίνεται τὸ λόγου καταφανὲς, οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ ἀγαθοκλέα καὶ ἐλπινίκην ἀρχόντας. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι τοῦ ῥήτορος, πρὸ τε τῆς εἰκόνος καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν ὅτι δ' ἑνὸς ἀμφότεροι, πολλοῖς τεκμηρίοις ἔχει μὰ εἰπεῖν, ἢ γὰρ αὐτὴ προαίρεσίς τε καὶ δύναμις εἰ ἀμφοτέροις, ὥστε ὧν οὐ καιρὸς εἰ ὧ παρόντι σκοπεῖν· εἰκάζω δὲ ἰφικράτους

Lysię oratio de Iphicratis imagine notha

δυσωπῶ

Bellu ſociale

εἶναι αὐτοὺς, καὶ γὰρ τὰ πολέμια δεινὸς ὁ αἴνης, καὶ εἰ λόγοις οὐκ δύνατα φρόνητος. ἥτε λέξις εἰ ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ τραπωτικὸν ἔχει, καὶ οὐκ οὕτως ἐμφαίνει ἐπιτεχνικὴν ἀγχίνοιαν, ὡς τραπωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὥστε μὴ τούτων ἑτέρωθι δηλωθήσεται δὲ τοῦ πλείονος. Ἀντίθεσιν δὲ ὅθεν ἐξέβημεν εἰς ταῦτα· τὸ κρατίστον ὅτι τῶν λυσίου δρίων καὶ τὸ χαρακτηρικωτάτου τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ αὐθίζουσα πῶς λέξιν αὐτὸ χάρις. ἰδὼ οὐδὲ ὑπερεβάλετο τὸ ἐπιγινομένων οὐθεὶς, οὔτε εἰς ἄκρον ἐμιμήσατο, καὶ τὰ μὲν ὧδε πῶς δρμιωείαν ἀγαθὰ τὸ ῥήτορος τοῦ τα· συγκεφαλαιώσομαι γὰρ τὰ ῥηθέντα, τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων ἡ ἀκρίβεια τὸ διαλέκτου· τὸ δὲ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα ἢ σαφήνεια· ἡ σωτὸ μία· τὸ συρρέφειν τε καὶ τροχυλίζειν τὰ νοήματα· τὸ ὧδε τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα· τὸ μηδὲν ἄτοπον ὑποτιθέναι πρόσωπον· μὴ δὲ ἀνηθοποίητον· ἡ τῆς σωτάξεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μεμουμένη τὸν ἰδιότην· τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους· ἡ πιθανότης καὶ ἡ χάρις καὶ ὁ πάντα μεταῖρῶν καιρὸς, ταῦτα παρὰ λυσίου λαμβάνων αὖ τις ὠφεληθείη· ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ λυσίου λέξις· οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ δία καὶ θαυμαστὴ, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα· οὐδὲ ἀφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰχυροὺς, οὐδὲ θυμοῦ καὶ πυρίματός ἐστι μεστή· οὔθ' ὡς πρὸ αὐτοῖς ἥθεσι ἐστὶ πιθανὴ, οὕτως αὐτοῖς πάθεσι ἰχυρά· οὐδ' ὡς ἡ δύναι καὶ πεῖσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύνατα, οὕτω βιάσασθαί τε καὶ παρανάγκασαι· ἀσφαλὴς τε μᾶλλόν ἐστιν, ἢ παρακεκινδυνευμένη, καὶ οὐκ ὧδε τοσοῦτον ἰσχὺν ἰκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀληθειαν ἐνοῦσαι φύσεως· καὶ θαυμάζειν ἄξιον τί δὲ ποτε παθὼν ὁ θεόφραστος τῶν φορτικῶν καὶ ὧδε δρίων αὐτὸν οἴεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων, καὶ τὸ πιθανὸν δοκεῖν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν· εἰ γοῦν τῆς ὧδε λέξεως γραφεῖσι, τὰ τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν ὧδε τὰς αὐτοῖς θέσεις καὶ παρεισώσεις, καὶ παραμοιώσεις καὶ τὰ παραπλήσια τοῦτοις σχήματα διεσπουδακότων, καὶ δὴ καὶ τὸν λυσίαν εἰ τούτοις καταρεθμεῖ· καὶ τὸν ὥστε νικίου τοῦ γραπτοῦ τῶν ἀθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν ὧδε συρακουσίων ἀχθαλωθεὶς ὡς ὥστε τούτου γεγραμμένον τοῦ ῥήτορος παρατιθεὶς· κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ πῶς λέγειν αὐτὸ πῶς θεῖναι τοῦ θεοφράστου· ἔστι δὲ ἥδε. Ἀντίθεσις δ' ὅτι τεττ

Theophraſtus

Nicias

Theophraſti uerba

Antithesis triplici

ἀπρεπὲς σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, παίζειν τοῖς ὀνόμασι

Lysię oratio pro micia notha

» τῶς· ὅταν τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία ἢ τῷ ἐναντίῳ τὰ αὐτὰ, ἢ τοῖς ἐναντίοις ἐναντία προ
» κατηγορηθεῖν· τοσαυταχῶς γὰ ἐγχωρεῖ συζυγεῖσθαι· τούτων δὲ ὃ μὲν ἴσον καὶ τὸ ὅ-
» μοιον, παιδιῶδες καθαπερεὶ ποίημα· διὸ καὶ ἥπτον ἁρμόττει τῇ σπουδῇ· φαίνεται γὰ
» ἀπρεπὲς σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, τοῖς ὀνόμασι παίζειν, καὶ τὸ πάθος τῇ λέ-
» ξει ὧδε μαίρειν ἐκλύει γὰρ τὸν ἀκροατὴ· οἷον ὡς ὁ λυσίας· εἰ τῇ τοῦ νικίου ἀπολογίᾳ τὸ
» λόμενος ἔλεον ποιεῖν, κλαίων τὸν ἀμάχητον καὶ ἀνάσυμάχητον ὄλεθρον ἱκέται μὲν αὐ-
» τοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες· προδότας δὲ τῶν ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες
» συγγνώμην· δυμόνειαν· ταῦτα γὰρ ἐὰ μὲν τῷ ὄντι λυσίας ἢ γραφε, δικαίως αὐ ἐπιπι-

Lyſias

» μήσεως ἀξιοῖ· χαριεντιζόμενος εἰ οὐ χαρίεντι καιρῷ· εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς ἐστὶ λόγος, ὃς
πρὸ ἐστιν, ὁ καταγορῶν ἃ μὴ προσήκει τοῦ αἰσχρὸς, μεμπτόπορος· ὅτι δὲ ὃν ἔγραφε λυσί
ας τὸν ὑπὲρ νικίου λόγον, οὐδ' ἔστιν οὔτε τῆς ψυχῆς, οὔτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμ
μα πολλοῖσ πάνυ τεκμηρίοις ἀποδείξαι δυνάμενος, οὐκ ἔχω καιρὸν εἰ ὧ παρόντι λέ
γειν· ἰδίαν δὲ ὧδε τοῦ ῥήτορος πραγματείαν σωταττόμενος, εἰ ἢ τὰ τε ἄλλα δηλω
θήσεται μοι, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, πῶς ἀκρίβειαν εἰ ἐκείνοις καὶ ὧδε τὸ
τοῦδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου· γνοὶ δὲ ὧδε τῶν ἑξῆς διαλέξομαι, τὶς ὁ πρα
γματικὸς ὅστι λυσίου χαρακτὴρ, ἐπεὶ δὴ τὸν ὑπὸ τῆς λέξεως ἀποδείξωμα· τοῦτο γὰρ
ἔτι λείπεται τὸ μόρος· δύρετικὸς γὰρ ὅστι τῶν εἰ τοῖς πράγμασιν εἰδότων λόγων ὁ αἴνης
οὐ μόνον ὧν ἅπαντες δύρομεν, ἀλλὰ καὶ ὧν μηθεὶς· οὐδὲν γὰρ ἁπλῶς λυσίας παραλεί
πει τῶν στοιχείων ἴδῃ ὧν ὁμολογεῖ· οὐ τὰ πρόσωπα, ἃ τὰ πράγματα· οὐκ αὐτὰς τὰς
πράξεις· οὐ τόπους καὶ αἰτίας αὐτῶν· ἃ καιρὸς, ἃ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἐκόσου

τούτων διαφορὰς, ἀλλὰ τῆς εἰς ἐλάχιστον ῥητῆς, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάσης θεωρίας, καὶ παντὸς μυρίσμου τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει· δηλοῦσι δὲ μάλιστα πῶς δεινότητα τῆς εὑρέσεως αὐτὸς, οἱ τε ἀμαρτυροι τῶν λόγων, καὶ οἱ τοῦδε τὰς παραδόξους συνταχθέντες λόγοι θέσεις, οἷς τελεῖται καὶ κάλλιστα ἐνθυμήματα λέγει, καὶ τὰ πάντα δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα, εὔπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι ποιεῖ· κεφαλικὸς ὢν δεῖ λέγειν, καὶ ὅτε μὴ πᾶσιν ὑμῖν χρῆσθαι τοῖς εὑρεθεῖσι τῶν κρατίστων τε καὶ κυριωτάτων ἐν λεκτικῇ, εἰ μὴ καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ῥητόρων οὐδενὸς ἧττων· τάξει δὲ ἀτελεῖ τινι κέχρηται τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοιδεῖ· τοῦδε καὶ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελεῖς τῆς, καὶ ἀπρόβιβρος ὄντος, οὔτε γὰρ προκαταστησάμενος, οὔτ' ἐφόδους, οὔτε μυρισμοῖς, οὔτε ποικιλίαις ῥημάτων, οὔτε ταῖς ἄλλαις τοιαύταις πανουργίαις εὑρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἔστιν ἀπρόβιβρός τις καὶ ἐλεύθερος, καὶ ἀπόνηρος, οἰκονομήσας τὰ εὑρεθέντα· ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν, πῶς μὲν εὑρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ πῶς σύνθεσιν ζηλοῦν· πῶς δὲ τάξιν, καὶ πῶς ὑπερβολὰς αὐτῶν ἀνδρεστέραν οὖσαν τοῦ προσήκοντος, μὴ ἀφ' τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ παρ' ἑτέρων οἱ κρείττους οἰκονομήσαι τὰ εὑρεθέντα ἐγένοντο, τοῦδε ὧν ὕστερον ἐρῶ, τοῦτο ἀποστοιχεῖν λαμβάνειν. Ἀποδεικνὺς δὲ ἐν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ τοῦδε τοῦ γένους τῶν ἀμφισβητημάτων· οἷς δεῖ θεωρήμασιν ἡ πολιτικὴ τέχνη. τεχνῇ δὲ νενεμημένῳ τοῦ ῥηθεισοῦ λόγου, καὶ τείαι τοῦδε ἐπιφότος γένη· ἐστί τε δικανικὸν, καὶ ἐστὶ συμβουλευτικὸν· καὶ ἐστὶ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικὸν, οἷς ἅπασι μὲν τούτοις ἔστιν ὁ αὐτὸς λόγος ἄξιος· μάλιστα δὲ οἱ τοῖς δικανικοῖς ἀτῶσι· καὶ γοῦν τοῖς τὰ αὐτοῖς ἀμείνων ἔστι τὰ, μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ μὴ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνὰ καὶ μεγάλα καὶ εὔπορα δυνατῶς· ὁ βουλόμενος δὴ πῶς λυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν, ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτῶν μᾶλλον λόγων, ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν σκοπείτω· ἵνα δὲ καὶ τοῦδε τῶν ἰδεῶν ἐγγένηται μοι τὸ προσήκοντα εἰπεῖν, ἐάσω τὰ ταῦτα· τοῦδε δὲ προοιμίου καὶ διηγήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου διαλέξομαι, καὶ δηλώσω ποῖός ἐστιν ἐν ἑκάστῃ τῶν ἰδεῶν ὁ ἀνὴρ, διαρρήσομαί τε αὐτὰς, ὡς ἰσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἐν ἄνδρα κοσμουμένοις ἤρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προοιμίων. Φημὶ δὴ πάντων δεξιώτατον εἶναι ἐν ῥήτορα κατὰ τὰς εἰς βολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον· ἐνοούμενος ὅτι ἀρξάσθαι μὲν καλῶς, οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν, εἰ μή τις τῇ προσηκούσῃ χρῆσθαι βούλοιτο ἀρχῇ, καὶ μὴ ἐν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἐν πρῶτον ῥηθέν, ἀλλ' ὁ τοῦ προτεθέντος λόγου μυθαμοῦ μᾶλλον ἢ ἐν αὐτοῦ ὠφελήσειε, τοῦτο ἀρχήτε καὶ προοίμιον· ἐρῶ δὲ ἐν ῥήτορα πῶσι κεχρῆμαι τὸν

σάμενος τινὰ λόγον· οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν· ἐξ ἐκείνου δὲ
τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς αὐστηρὸς ἐπιδείξομεν· ἀφ' ὧν γὰρ οἱόμενοι ψυχαῖς
ἀπαιδεύτοις καὶ μειρακίαις, μικρά τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐπιγραφόμενος κατὰ διογείτονος. ὑπόθεσιν δὲ
ἔχων τοιάνδε. διόδοτος εἷς τῶν μετὰ θρασύλλου καταλεγέντων σὺν τῷ πελοποννησιακῷ
πολέμῳ, μέλλων ἐκ πολεῖν εἰς τὴν ἀσίαν ἐνδὶ γλαυσίππου καὶ χρόνος, ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο. καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν σὺν ἐφέσῳ
μαχόμενος, ἀποθνήσκει. διογείτων δὲ πάσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρίζει σάμενος,
καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀπολέξας, αὐτὸς ἔτι τοιδιῶν καταγορεῖται
πρὸς οἷς τῶν μειρακίων δοκιμαθέντος, καὶ κῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατερίδης, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς υἱός· προύλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανὲς, εἰ μειρίαι καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

» Εἰ μὲν μὴ μεγάλα λῷ τὰ διαφέροντα ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσ-
» ελθεῖν τοὺς ἔλεγον νομίζων ἄδικον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι· εἰδὼς δ
» ὅτι οὐ μόνον οὐ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵ τινες αὐτὸ ἔλαττον
» τῶν προσηκόντων ἔχοντες αὐτέχεσθαι μὴ δύνονται. ἐπειδὴ μέν τοι ὦ ἄνδρες δικα-
» σταὶ πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηται, καὶ πολλὰ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἤκουσα ἔχειν,
» ἐῶ ἐμὲ κινδυνεύοντα καταφυγὸν, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν τοῦ αὐτῶν· ἐγὼ δὲ
» τούτων μὲν ἀδελφῶν. διογείτονος δὲ ἀδελφιδῆν· καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, καὶ μὴ
» πρῶτον ἐπειτα τοὺς φίλους ἐπιτρέψαι δικαστῶν· τοῦδε πολλὰ ποιούμενος τὰ τούτων
» πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι. ἐπεὶ δὲ διογείτων ἀφανῶς ἔχων ἐβούλετο
» τοῦδε τούτων, οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἠβούλετο καὶ φεύγειν
» δίκας, καὶ μὴ οὔσας δικαίας, καὶ ὑπομένειν· οὐ ἐκάτους κινδύνους μᾶλλον, ἢ τὰ δίκαια
» ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τῶν πρὸς βούλους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι ἐὰν μὲν ἀ
» πολέσω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοῦ ἐπιτρεπομένους τοῦ πάππου, ὡς οὐδεὶς πώ
» ποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων σὺν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τοῦ
» τῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν· ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι· ἐξ ἀρ
» χῆς δ' ὑμᾶς τοῦδε αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἁπάσας ἔχει τὰς ἀρετὰς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατιθέντες οἱ τῶν τεχνῶν· ἅπαντες γὰρ δέ που παραγγέλλουσιν οἱ σωταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν ἡ πρὸς οἰκείας ὁ ἀγὼν, σκοπεῖν ὅπως μὴ πονηροὶ μὴ ἢ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται· κελεύουσί τε πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς αὐτιδίκους περιστάναι καὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἀγῶνος. καὶ λέγειν ὅτι μεγάλα ἀδικήματα καὶ οὐκ οἰκεῖα αὐτὰ μετρίως ἐγκεῖν. καὶ ὅτι τοῦδε ἀναγκαιοτέρων προσώπων ὁ ἀγὼν καὶ ἐρήμων καὶ ἡ πόνου ἡδονὴ φθῆναι ἀξίων· οἷς μὴ βοηθοῦντες, καὶ κῆς ἂν ἐφάνησαν· καὶ ὅτι προκαλούμενοι τοὺς αὐτιδίκους εἰς διαλλαγὰς, καὶ φίλοις τὰ πράγματα ἐπιτρέψαντες, καὶ τὰ δίκαια ἐλαττοῦσθαι ὑπομένοντες, οὐδενὸς ἡδέως ἤθησαν τυχεῖν τῶν μετίων. Ταῦτα μὲν δὴ παραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεχνογράφοι, ἵνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξῃ. δύνανται δὲ αὐτῷ δύνοιαν τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος· ταῦθ' ὁρῶ πάντα τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα.

Διογείτῳ
Διοδότου
Θρασύλλου
Γλαυσίππου
Διογείτων

Διαχειρισάμενος

Προοιμίου ἀρετὰς

Καὶ μὴν εἰς γε τὸ βούλεσθαι τοὺς ἀκροατὰς ποιῆσαι, κελεύουσι συγκεφαλαιοῦν ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα, ἵνα μὴ ἀγνοῶσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ δικασταί· καὶ διὰ τοῦ αὐτῆς τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοῦτο καὶ τὸ προοίμιον ὑποτίθεσθαι ἀπὸ ἀρχῆς. καὶ δεῖγμα τοῦ πράγματος ποιησάμενος, καὶ βύθιον ἀπενθυμήματον πειρᾶσθαι ἀρχεσθαι. ἔχει δὴ καὶ ταῦτα τὸ προοίμιον. Ἔτι τοῦδε τῆς προσοχῆς, ὧδέ πως τεχνολογοῦσιν· ὅτι δεῖ τὸ προσεκτικοὺς μέλλοντα ποιεῖν τοὺς ἀκροατὰς, καὶ λέγειν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα, καὶ δεῖσθαι τοῦ δικαστῶν ἀκοῦσαι. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα περιεικὼς ὁ Λυσίας, καὶ προσέτι τοῦ τοῦ λέγειν τὸν λόγον· οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν· ἐξ ἐκείνου δὲ τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς αὐστηρὸς ἐπιδείξομεν· ἀφ' ὧν γὰρ οἱόμενοι ψυχαῖς ἀπαιδεύτοις καὶ μειρίαις, μικρά τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐπιγραφόμενος κατὰ διογείτονος. ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. διόδοτος εἷς τῶν μετὰ θρασύλλου καταλεγέντων σὺν τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκ πολεῖν εἰς τὴν ἀσίαν ἐνδὶ γλαυσίππου καὶ χρόνος, ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο. καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν σὺν ἐφέσῳ μαχόμενος, ἀποθνήσκει. διογείτων δὲ πάσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀπολέξας, αὐτὸς ἔτι τοιδιῶν καταγορεῖται πρὸς οἷς τῶν μειρακίων δοκιμαθέντος, καὶ κῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατερίδης, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς υἱός· προύλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανὲς, εἰ μειρίαι καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

De docilitate

De Attentione

» ἐκ λεῖον τῆσ δρμωείασ, καὶ ἐ ἀφελὲς τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' ἐκεί-
» νων προοιμαζομένοις· ἄξιον δὲ καὶ τὴν δίκην σὺν ὠνόμασται καταμαθεῖν· ἔχει δὲ
» οὕτως. Ἀδελφοὶ ἦσαν ὦ ἄνδρες δικασταί, δόδοτος καὶ διογείτων, ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι. καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὖσαν ἐνεμάντο· τῆς δὲ φανερᾶς, ἐκοινώνουν· δρ-
» χασαμένου δὲ διόδοτου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν διογείτων λαβεῖν
» τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἢ τὸν ὧν αὐτῷ μόνη, καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ.
» χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεὶς διόδοτος μετὰ θρασύλλου τῶν ἐνδὶ τῶν ὁπλιτῶν, καλέσας
» τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδῆν οὖσαν καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτοῦ δὲ κηδεστὴν
» καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάσαν δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος δεῖν ταύτας
» τὰς ἀναγκαιότητας ἀλογεῖν μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέ-
» σθαι, διαθήκην αὐτῷ δίδωσι· καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην,
» αὐτίκα δὲ ἐπέλειψεν ἐκδεδομένας ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετρακόσια μνᾶς· χιλίας δὲ
» ὀφειλομένας σὺν χερρονήσῳ· ἐπέσκηψε δὲ εἴ τι πάθοι, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ
» γυναικὶ, καὶ τὰ σὺν τῷ δωματίῳ δοῦναι· τάλαντον δὲ τῇ θυγατεῖ κατέλιπε, καὶ εἴκο-
» σι μνᾶς τῇ γυναικὶ, καὶ τετρακόσια στατῆρας κυζικηνούς· ταῦτα δὲ πράξασ' ἢ οἰκοι
» αὐτίγραφα κατελιπὼν, ᾤχετο στρατευσάμενος μετὰ θρασύλλου. ἀποθανόντος δὲ ἐκεί-
» νου σὺν ἐφέσῳ, διογείτων τὴν μὲν θυγατδρὰ κρυπτὲ ὧν θάπτει τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ γραμ-
» ματα λαμβάνει ἃ κατέλιπε σεσημασμένα· φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τού-
» των τῶν γραμματείων κομίσασθαι· ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ
» ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον σῖτον ὧν σὺν πειραιεῖ διῃτᾶτο· ἅπαντα γὰρ
» αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια· ἐκείνων δ' ὑπολιπόντων, τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄ-
» στυ ἀναπέμπει· τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν· ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμάς·
» χιλίας ἐλάττου ὧν ὁ ἀνὴρ αὐτ' ἔδωκεν· ὃ δὴ δ' ἔτει δοκιμαθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ
» πρεσβυτέρου δὴν μειρακίων, καλέσας αὐτοὺς ἐπὶ διογείτων· ὅτι καταλέποι αὐ-
» τοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τετρακόσια στατῆρας· ἐπὶ δὲ τὴν πολὰ τῶν
» ἐμοῦ τοῦ δεδεπόνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν· καὶ ἕως μὲν εἶχον οὐδέν μοι διέφερε·
» νῦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ δὲ ἐπεὶ δεδοκίμασται καὶ ἀνὴρ γέγονσαι,
» σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια· ταῦτ' ἀκούσαντες, ἐκπεπληγμένοι καὶ
» δεηρούντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην, ἦκον πρὸς ἐμέ· οἰ-
» κτῶς τοῦ τοῦ πάθους διακείμενοι, καὶ ἀθλίως ἐκπεπωκότες κλαίοντες, καὶ παρα
» καλοῦντές με μὴ περιϊδεῖν αὐτοὺς ἀποδρηθέντας τῶν παιδῶν· μὴ δ' εἰς πωχείαν
» καταστάντας ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἤκουσα ἐχθρῶν· ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς οὔνε-
» κα, καὶ σφῶν· πολλὰ αὐ εἴη λέγειν ὅσον πένθος σὺν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ λῷ σὺν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ.
» τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν, λῷ τι βόλεμαι καὶ ἱκέτευε σωναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πα-
» τέρα καὶ τοὺς φίλους· εἰποῦσα ὅτι εἰ καὶ πρότερον μὴ ἔθεσαι λέγειν σὺν αἰσχύνῃ; τὸ
» μέγεθος αὐτῷ ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν, τοῦδε τῶν σφετέρων κακῶν δηλῶσαι πάν-
» τα πρὸς ὑμᾶς. ἐλθὼν δ' ἐγὼ, ἠγανάκτουν μὲν πρὸς ἡγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τοῦ θυ-
» γατδρὰ· λόγους δ' ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους· ἠξίουν δὲ δεῖν ἐλεῖ-
» χον ἰσῶσαι τοῦδε τῶν πραγμάτων· διογείτων δὲ τὸν μὲν πρῶτον ἀκήθελε· τελευτῶν δὲ,
» τοῦ τῶν φίλων λῷ αναγκάσθη· ἐπεὶ δὲ σωήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή· τίνα ποτὲ
» ψυχὴν ἔχων, ἀξιοῖ τοῦδε τῶν παίδων τοιαύτη γνώμη χρῆσθαι· ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πα-
» τρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμός· θεῖος δὲ αὐτοῖσι καὶ πάππος, καὶ εἰ μηδενὶ αὐθρώπων
» ἠχώου, τοὺς θεοὺς ἐχθρῶν σε φησὶ δεδιέναι· ὃς ἔλαβε μὲν ὅτ' ἐκεῖνος ἐβέλπε πέντε τά-
» λαντα παρ' αὐτοῦ κατὰ θήκην, καὶ τοῦδε τούτων ἐτὸ θέλω τοὺς παῖδας παρασκε-
» σαμένη καὶ τοὺς καὶ ὅσον ἐμαυτῇ γενομένους ὁμόσαι ὅπου αὖ αὐτὸς
» λέγῃς· καίτοι οὐχ οὕτως ἐτὸ ἐμὶ ἀθλία· οὐδ' οὕτω τοῦδε πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα,
» ὥστ' ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν· ἀδίκως δὲ
» ἀφελέσθαι τὴν τοῦ παιδὸς οὐσίαν· ἔτι τοίνυν ἐβέλεγχεν αὐδὲν ἐπὶ τὰ τάλαντα κεκο-

ἀνακομίσασθαι

Διοδότου
Διογείτῳ

Θρασύλλου

ἀντίγραφα

δεδοκιμάσθαι καὶ ἀνὴρ γεγένησθαι

Ἡγεμόνι

μισμένον αὐτῷ· καὶ τετρακισχίλια δραχμὰς· καὶ τούτων τὰ γράμματα ἐπέδει
ξαν· οὐ γὰρ τῇ διοικήσει, ὅτ' ἐκολυτοῦ διωκήθη εἰς τὴν φάσκων οἰκίαν, οὐ παῖδας
ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ, ὡς ἐγκεῖν πρὸς τοῦτον· ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἐνιαυ-
μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἀδὶ τόκῳ δεδανεισμένα· καὶ ἑτέρα δισχίλια δρα-
χμάς· καὶ ἐπὶ πλὰ πολλοῦ ἄξια. φοιτῶν δὲ καὶ οἶτον αὐτοῖς ἐκ χρόνου νοῦν καθ' ἑκα-
στον οἰκιαν· ἐπεὶ τα οὐ ἐτόλμησας ἔφη εἰ πεῖν ἔχων τοσαῦτα χρήματα ὡς δισχίλια δ'
δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ καταλίπε, καὶ τελαθνα σατῆρα· ἅπερ ἐμοὶ καταλει-
φθέντα ἐκείνον τελευτήσαντος, ἐξέωκας θυγατεδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐ-
τῶν οὐ τεβωνίοις αὐν ποδύβυς, οὐ μεῖ ἀκολούθου, οὐ μεῖ γραμάτων· οὐ μεῖ ἱμα-
τίων· οὐ μεῖ τῶν ἐπίπλων· ἃ ὁ πατὴρ αὐτῶς καταλίπεν, οὐδὲ μεῖ τῶν παρακατα-
θηκῶν· ἃς ἐκεῖνος παράσι κατέθετο· καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παι
δεύεις οὐ πολλοῖς χρήμασιν δυσαίμενα· ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ'
ἐμοὺς ἀδικεῖς· οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν, αὐτὶ πλουσίων, πτωχοὺς ἀποδεῖ-
ξαι προθυμῇ, καὶ ἀδὶ τοιούτοις δρᾶγμα, οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῇ, οὔτε ἐμὲ· τὴν σὴν θυγα-
τέρα αἰσχύνῃ, οὔτε τῶ ἀδελφῶ μέμνησαι· ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς πάδὶ ἐλάττονος ποιῇ χρη
μάτων· τότε μὲν οἶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέν-
των, οὔτω διετέθη μου οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τοῦτω πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν
ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τῶ ἀγῶ θα
νόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς καταλίπεν· ἀνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐ
ξευρεῖν ὅτῳ χρὴ πάδὶ τῶν ἑαυτῶ πιστεῦσαι τινὰ· ὥστε ὦ ἄνδρες δικασταὶ μηδένα τῶν
παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι· ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴκαδε σωθῆ· Ινα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτὴρ καταφανὴς γένηται, θέσω καὶ τὰ ἀδὶ τούτοις λεγόμενα· τοὺς μὲν οἶν ἰδίᾳ πίστεις ὡς οὐ πολλῶν ἔτι λόγων δεομένᾳ δεικνύναι βεβαιοῦται τῶν μαρτύρων οὐδὲν ἕτερον, ἢ τοῦ τοῦ εἰπὼν· πρῶτον μὲν οἶν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες· τὰ δὲ αὐτὶ δίκην δίκαιον δὲ χρὴ νέμειν, ὡς τὰ μὲν ὁμολογήσαντος αὐτῶ λαβεῖν, καὶ εἰς τοὺς τρόφας τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου· τὰ δὲ ἀγαθοῦ γενομένος εἰληφέναι, καὶ πεῖτα ἐλεγχθέντος, ἀδὶ ἀμφοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον· τὰς δὲ δικαπάνας οὐκ ἂς ἐκεῖνος ἀπέφωνε γενέσθαι λέγων, καὶ δὲ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδιδοῦς, Αξιῶ δίνων ὦ ἄν
δρες δικασταὶ τῷ λογισμῷ προσέχειν τὸν νοῦν· ἵνα δὲ μὲν νεανίσκους ὄντα τὸ μέγεθος
τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε· δεῖον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις ἄξιον ὀργῆς ἡγήσασθε· εἰς δυ
σαυτὴν δ' ὑποψίαν διοχεῖτον πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστασιν, ὥστε μὴ
δὲ ζῶντας, μὴ δὲ ἀποθνήσκοντας, μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις, ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύ
ειν· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι· τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας, ἐλθεῖν εἰς
δύο παῖδας καὶ ἀδελφοῦ λῆμμα καὶ ἀνάλωμα οὐ ὀκτὼ ἔτεσιν, ἑπτὰ τάλαντα ἀργυ
ρίου· καὶ ἑπτακισχίλια δραχμὰς ἀποδεῖξαι, καὶ εἰς δεῖον ἦλθεν αἰσχυντίας, ὥστε
οὐκ ἔχων ὅπου τρέψεται τὰ χρήματα, εἰς ὄλεθρον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῆ, πέντε ὀ
βολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο· εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γραφεῖον ἱμάτια· καὶ εἰς κου
ρεῖον οὐκ οἶδ' αὐτῷ καταμεῖναι οὐδὲ κατ' οἶκον ἦν γεγραμμένα· συλλήβδην δὲ πάντ' ἂν
τῶ χρόνῳ, πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίου· εἰς δὲ τὸ μνῆμα τῶ πατρὸς, οὐκ ἀναλώσας πέν
τε καὶ εἴκοσι μνᾶς· ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις
λεληθέναι· εἰς διονύσια τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἄτοπον γὰρ μοι δοκεῖ καὶ πάδὶ
τοῦτον μνησθῆναι, ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφανεν ἑωνημένον ἀρνίον· καὶ τούτων τὰς ὀκ
τὼ δραχμὰς, ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ὧν ἡμεῖς ἄχθιστα ὀργίζεσθε· ὅπως ὦ ἄνδρες
οὐ ταῖς μεγάλαις ξημίαις οἷοτε ἄχθοιτο τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους λίαν
γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν· εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορ
τὰς καὶ θυσίας, ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον, ἢ τετρακισχίλιας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἔτε
ρά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο· ὥστε δεῖν ἐπίδαπος τῶ

παιδίων

Phædrus

ἀποδείξεων

παιδίων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς αὐτὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε, μὴ πενε
τάτου αὐτὶ πλουσίων ἀποφήνειε· καὶ ἵνα εἰ μέν τις αὐτοῖς πατεικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκεί
νου μὲν ἐπιλάθωνται· τῷ δ' ἐπεὶ τῶ πατρῴων εἰσὶν ἀπεδημηκότες, πολεμῶσι· καὶ τοι εἰ
ἐβούλετο δίκαιος εἶναι πάδὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους οἱ κεῖν-
ται πάδὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων, καὶ τοῖς δυναμένοις μι-
θῶσαι τὸν οἶκον, ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων· ἢ γὴν περιαμένοις ἐκ τῶν προ
σόντων τοὺς παῖδας τρέφειν· καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον ἀθηναί
ων πλούσιοι ἦσαν· νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδὲ πώ ποτε δίκαιον θῆναι ὡς φανερὰν κατασήσων
πὼ οὐσίαν· ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξεστι τὰ τούτων, ἡγούμενος δεῖν πὼ αὐτῶ πονηρίαν, κληρο-
νόμων εἶναι τῶν τῶ τεθνεῶτος χρημάτων· ὁ δὲ πάντων δεινότατον ὦ δικαστὰ, οὗτος ἡ
σῶν τεκμαρχῶν ἀλέξεσθαι τῷ ἀεισδλίκῳ, φάσκων δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς Alexis
ἐκείνῳ συμβαλέσθαι τὸ ἥμισυ τούτων, τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ Aristodicus
μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ μὴ ἐπεὶ δ' αὐ δυκμαθῶσιν οἰκαυτῶ ἀφῆ
κεν ἀπασῶν τῶ λειτουργιῶν· οὗτος δὲ πάσσος ὢν παρὰ τοὺς νόμους, τῆς ἑαυτῶ τεκμ
αρχίας, παρὰ τῶ θυγατεδῶν τὸ ἥμισυ πράττεται· μὴ ἀποπέμψας εἰς τὴν ἀσρίαν
ὀλιγάδε δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὴ ἀπέστειλα ἔλεγε πρὸς πὼ μᾶτρ αὐτῶ, ὅτι τῶ παίδων
ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιδάσασιν, αὐτῶ πὼ ἐμαρεῖαν ἔφασκον ἔ· καὶ
μὲν τοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τοῦτ' ἀποδέξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶ χρημάτ' αὐτὸς ἕξει· ὅπη
μὲν αὐήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει· ῥαδίως δὲ ἐκ τῶ ἀλ-
λοτρίων αὐτὸς πλουτήσει· καθ' ἕκαστον μὲν δὴ ὦ δικαστὰ· πολὺ ἂν εἴη δρᾶγον πρὸς ὑμᾶς
λογίζεσθ· ἐπειδὴ δὲ πόλις παρ' αὐτῶ παρέλαβον τὰ γράμματα, μαρτύρας ἔχων,
ἠρῶτ' ἀεισδλίκον δν' ἀδελφὸν τῶ ἀλέξιδος· αὐτὸς δ' ἐτύγχανε τετελευτηκὼς εἰ ὁ λό
γος αὐτῷ εἴη τῆς κτημεραχίας· ὁ δὲ, ἔφασκον ἔ· μὴ ἐλθόντος οἴκαδε, εὕρομεν διογείβο
νατεπαρκήσαντα μὴ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς πὼ τεκμαρχίαν· οὗτος δὲ
ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς, αὐήλωκέναι· ὥστε τοῦτις λελογίσθαι, ὅσον
ὅπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γέγνεται· καίτοι τὶ αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι, πάδὶ ὧν
αὐτῷ οὐδεὶς σώοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείζαν· ὃς ἂ δ' ἑτέρων ἐπράχθη, καὶ οὐ χα
λεπὸν ἦν πάδὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέπαρσι μὴ εἴκοσι μνᾶς τῶ
αὐτῶ θυγατεδοῦς ζήμιῶσαι, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μαρτυρες.
Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε ὦ δικασταί· ἐπὶ δ' ὅσα τελευτῶν ὁμολόγησεν αὐ
τὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τεπαράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦ
μαι· πρόσοδον μὲν οὐδὲ μίαν ἀποφαίνων· ἀφ' δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων, καὶ θή
σω ὅσον οὐδεὶς πόποτε οὐ τῇ πόλει εἰς δύο παῖδας, μὴ ἀδελφὼ, καὶ παιδαγωγὸν, καὶ
θεράπαιναν, χιλίας δραχμὰς ἑκάστου οἰκαυτῶ, μικρὸν ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τ'
ἡμέρας, οὐ ὀκτὼ ἔτεσιν αὐτοῖς γίνονται, ὀκτακισχίλιαι δραχμαί· καὶ ἀποδείκνυ
ται ἐξ τάλαντα πάδὶ ὄντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μνᾶς· οὐ γὰρ αὐ δύναιτο ἀ
ποδεῖξαι οὔθ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀπολωλεκὼς, οὔτε ζημίαις ἀποδε
δωκὼς, Εν μὲν δὴ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, μαλακώτερος ὢν πρὸ
ἔφλω· βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι, καὶ μεγαλοπρεπέστερος· καὶ τῶν γε
καθ' ἑαυτὸν ἢ πρότερον ῥητόρων ἀκμασάντων, οὐδενὸς αὐ δόξειεν εἶναι καταδεέστε
ρος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατὴν ὡς πρὸ Ἰσοκράτης, ἢ δημοσθένης· θέσω δὲ καὶ Isocrates
τούτων παράδειγμα· ἔστι δή τις αὐτῷ πανηγυρικὸς λόγος, οὗ ᾧ πείθει τοὺς ἕλλη- Demosthenes
νας ἀγωνίζεσθαι ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως, ἐκβάλλειν διονύσιον τὸν τύραννον τῆς Dionysius tyrannus
ἀρχῆς, καὶ σικελίαν ἐλευθεῦσαι· ἀρξάσθαί τε τῆς ἐχθρᾶς, αὐτὴν μαλα· σαρπά
σαντας πὼ τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῶν τε καὶ πορφύρα καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κε
κοσμημένῳ· ἔπεμψε γὰρ θεωροὺς εἰς πὼ πανήγυριν ὁ διονύσιος, ἄγοντας θυσίαν τῷ
θεῷ· μεγαλοπρεπὴς τε καταστὰς τῶν θεωρῶν ἐγένετο οὐ τῷ τε μένει μὴ πολυτελὴς,
ἵνα θαυμασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς ἑλλάδος· ταύτην λαβὼν πὼ ὑπόθεσιν,

ἐπιδεικτικοὶ λόγοι
.1. in genere demo
strativo

θεωροὺς
καταστὰς

ταύτην ποιήσεται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Ἀλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ὧν ἕνεκα ὦ ἄνδρες ἄξιον ἡ Ἡρακλέους μεμνῆσθαι. καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' δύνοιαν τῆς ἑλλάδος· οὐ μὴν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ, ἀλλ' ὁμοίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε, καὶ τὸν βέλτιστον ἐκώλυσεν, ἀτιμα μὲν σωμάτων ἐποίησε φιλοτιμίαν δὲ τοιαύτῃ· γνώμης δ' ἐπίδειξιν τῇ καλλίστῃ τῆς ἑλλάδος. ἵνα τοίνυν ἁπάντων εἴνεκα εἰς δ' αὐτὸ συνέλθωμεν· τὰ μὲν ὁμολογούμενοι· τὰ δὲ, ἀκουσόμενοι· ἡγήσατο γὰρ ἐν εὐθὺς σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς ἕλληνι τῆσ πρὸς ἀλλήλους φιλίας· ἐκεῖνος μὲν οὖν τοῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἥκω οὐ μεμελετηκόσ, οὐδὲ τοῦδε τῶν ὀνομάτων μαχούμενος· ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, δίκαια μὲν εἶναι σοφὰ τῶν λίαν χρηστὰ καὶ σφόδρα βίᾳ δεομένων· ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου τοῦδε τῶν μεγίστων συμβουλεύειν, ὁρῶν οὕτως ἀδικουμένου τῆς πόλεως καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ· πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀνάστατους γεγενημένας· καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀθένειαν ἐπάθομεν, ἔρεγε αὐ δὲ ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ δι' ἀγνοίαν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πῶς ὀκαίον, τῶν μὲν, παύσασθαι· τὰ δὲ κωλύσαι· εἰδότας ὅτι φιλονεικεῖν μὲν ἔξεστιν δὴ πρακτόντων· γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν αὐτῶν· ὁρῶμεν γὰρ τοὺς κινδύνους, καὶ μεγάλους, καὶ πάντα χόθεν τοῦδε εἰσηνεγκότας· ἐπίσταδε δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ, τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης· τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς τα μέγιστ· τὰ δὲ τῶν ἑλλήνων σώματα, τῶν δυνάμεων· ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς κέκτηται· τὸ μὲν δ' ὁ τύραννος τῆς σικελίας· ὥστε ἄξιον ἐν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι· τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας αὐτέχεσθαι, καὶ τοῦδε μὲν τῶν παρελθόντων ἀμνεῦσαι· τοῦδε δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, δεδιόσι· καὶ τοῦ προγόνου μιμεῖσθαι· οἱ τοῦ μὲν βαρβάρου ἐποίησαν τῆς ἀλλοφυλίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι· τοῦ δὲ τυράννου ὀφελάσαντες, κοινῇ ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν. θαυμάζω δὲ λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα· τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι· καταμείνω τὴν ἑλλάδα τοσοῦτον· ἡγεμόνες ὄντες τῶν ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως, καὶ δι' τὴν ἔμφυτον αἱρετὴν καὶ δι' τὴν πρὸς ἐν πόλεμον ἐπιτήδειον· μόνοι δὲ οἰκοῦντες, ἀπόρθητοι, οὐ ἀπείληχασι, καὶ ἀστασίαστοι, καὶ ἀνέπαφοι καὶ τοῖς ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι· ὧν οὐκ ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ κεκτῆσθαι, καὶ οὐ τοῖς παρελθοῦσι κινδύνοις, σωτῆρα γενομένας τῆς ἑλλάδος, τοῦδε τῶν μελλόντων προορᾶσθαι· οὐ δίκαιον ὁ ἐπῶν καιρὸς, τῷ παρόντ' βελτίων· οὐ γὰρ ἀλλοδίκαι δεῖ τοὺς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας· οὐδ' ἀναμεῖναι ἕως ἐπ' αὐτοῦ ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν· ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τούτων ὕβριν κωλύσαι· τίς γὰρ ὀκαὶ οὐ ὁρῶν οὐ τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ, μεγάλας αὐτοῦ γεγενημένας· ὧν οὐ μόνον ἀμαρτόντων, ἀλλὰ καὶ δεινῶν, τοῦτο μὲν μεγάλα ἀδικήματα κοῦσι, ἀδικία γεγένηται τῶν πεπραγμένων· τοῖς δ' ἕλλησι, οὐδὲ μία αὐτῶν τιμωρία. Ἑνὸς ἕνεκα παραδείγματα θήσω λόγου συμβαλοῦσι τοῦ, ἵνα καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ τῷ γένους τῷ λόγου ὁ χαρακτὴρ γένηται σαφὴς· ὑπόθεσιν δὲ τοῦδε λάβωμεν, τοῦδε τῷ μὴ καταλῦσαι τὴν πάλαι πολιτείαν ἀθήνησι. τῷ γὰρ δήμῳ καταλυθέντος ἐκ πειραιῶς, καὶ φυγόντων, διαλύσασθαι πρὸς τοὺς οἴκαδε, καὶ μηδένος τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν, δίκας δὲ ὄντες μὴ πάλιν ἐπὶ τοσοῦτος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζειν τὴν ἀρχαίαν ὕβριν κεκινημένην, καὶ πολλῶν τοῦδ' τοῦ γενομένων λάθων, φορμίσας τις τῶν συνκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου, γνώμην εἰσηγήσατο· τοὺς μὲν φεύγοντας καταπαῦσαι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ παῦσαι, ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἐργουσι παραδοῦναι· βουλομένων πεῦτα γενέσθαι καὶ λακεδαιμονίων· ἔμελλον δὲ τῷ φιλίππου τοῦτον κυρωθήσεσθαι, πεντακοσίαις χίλιαι δραχμαὶ ἀθηναίων ἀπολαβεῖν σαθαι τῶν καταῶν· ἵνα μὴ δὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει ἐν λόγον τόνδε ὁ λυσίας· πεῖν ἐπιστήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων· εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε, ἄδηλον· σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀθηναίους ἐπὶ τῷ πόλεως· ἔστι δὲ ὅδε. Ὅτε οἰκοῦμεν ὦ ἀθηναῖοι τὰς γεγενημένα-

olympicu certamé abhercule institutu

μηδόν τῶν ἔσεσθαι

In genere deliberatiuo character lysie

Phormisi

νεω συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μὴ δ' αὖ τοὺς ἐπιγινομένους, ἐπιθυμεῖν· ὅτε δὴ οὗτοι τοὺς καθῶς πεπονθότας, καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους, ὑβρίσαι τῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἷς πρὸ τέρου· διὸ δὴ καὶ τοῦτον μὲν οὐ θαυμάζω· ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων ὅτι πάντων εἰσὶν ἐπλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἕτοιμότατοι καθῶς ὑπὸ τοιούτων αὐτῶν, οἱ τῇ μὲν τύχῃ τῶν πειραιῶς πραγμάτων μετέχον· τῇ δὲ γνώμῃ τῶν ὑβρίσας· καί τοι τί ἔδει φεύγοντας καταλθεῖν, εἰ χειροῦν αὐτοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς καταδουλοῦσθε. ἐπὸ μὲν δὴ ὦ ἀθηναῖοι, οὔτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' ἀμφότερα τῶν αὐτιλεγόντων πρότερος ὢν ἡγοῦμαι, ταύτην μόνῳ σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι· ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, καὶ συμμάχους ἐκτήμεθα οὐχ οὕτως ἵνα ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν δουλούμεθα, ἀλλὰ καὶ βουβοῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα; νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν; οὐκ ἀν ἔμοιγε πειθώμεθα. οὐ δὲ μεθ' τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὁ πολίτας πολλοὺς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας. ὧν ὑμεῖς αὐτεξόμενοι, βεβαίως δημοκρατήσεσθε. τῶν δὲ ἐχθρῶν πολέον ἐπικρατήσετε. ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις ἔσεσθε. ἐπίσταδε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημένας, καὶ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας πολὺ πόλιν· ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος καταιτίαν· ὑμῖν μὲν πολὺ ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης οὐκ ἐτόλμησε μεταχεῖν· ὥστε αὖ ἔμοιγε πείθεσθε, οὐ τοὺς δυσγένεστας καθὸ δαιμάσαθε τὸ παρεόδος ἀποδρήσετε· οὐ δὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων· οὐ δὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομεῖτε· ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἱ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ πολεμοῦσι· ᾧ δὲ ἔργῳ, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν, ὅπερ κτήσονται· ὅταν ὑμᾶς ἔρημους συμμάχων λάβωσιν· εἶτα τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει· εἰ μὴ ποιήσωμεν λακεδαιμονίοις κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ τούτοις ἐπεῖν ἀξιῶ, τί τῷ πολέθει τοῦδε γενήσεται, εἰ ποιήσαμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν. εἰ μὴ, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν, ἢ φανερῶς ὑμῶν αὐτῶν θανάτου καταψηφίσασθαι· ἡγοῦμαι γὰρ ἐὰν μὲν πείθω ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον· ὁρῶ δὲ ἀρχαίας καὶ μαντινείας· πολὺ αὐτὸν ἔχοντας γνώμην· τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας λακεδαιμονίοις· τοὺς δὲ ἐπὶ τοῦς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν, οὐδὲν ἡμῶν πολέιους· τοὺς οὐδὲ χιλίους ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι καὶ πολλάκις εἰς πολὺ τούτων ἐμβάλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσουσι, ὅπλα λαβόντες· ὥστε οὐκ ἀλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι. ἐὰν μὲν νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαί γε. ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερήσουσι· ὅσω δ' αὖ ἄμεινον πράττωσι, τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν· εἰ χρόμεν δὲ ὦ ἄνδρες καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην ὅτε τῶν ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδικοῦμεν καλῶς βουλεύεσθαι· τοῦδε ὁρῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην· οὐνομάζοντες δὲ χρῆναι τοῦδε αὐτῆς διαμάχεσθαι· ἄξιον γὰρ ἐν ὀλίγων ἀμελοῦντας, πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι· νῦν δὲ ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἀπάντων μάχη ἐσόρημεθα, ἡ δὲ πάσις ἡμῶν λέλειπται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας· ἀλλὰ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες, οὐ τῇ ἀλλοεία πολλὰ δόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἀνδρεῖοι ἀγαθοὺς τοῦδε τῆς παρεόδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πιστεύοντες μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντες οὐδὲ ἐν δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. δεινὸν γὰρ αὖ εἴη ὦ ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφεύγομεν, ἐμαχόμεθα λακεδαιμονίοις ἵνα καταλθωμεν· καταλθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα· οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ τοῦ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας ἐλλήνων δεινὸν ἐνδυνον· ὑμεῖς δὲ, οὐ δὲ τοῦ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν βλαῦτε πολεμεῖν; Ἀλλ' ἄλις ἤδη παραδείγματων· ἵνα καὶ τοῦδε τῶν λοιπῶν ῥητόρων, ἐν αὐτῶν διαλεχθῶμεν χρόνον· ἔπεται δὲ τῷ ῥήτορι τοῦτο καὶ τὰ τῆς τάξις τῶν χρόνων, ἰσοκράτης· τοῦδε δὴ τοῦτον λεκτέον ἐφεξῆς ἑτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

Longamiar

Ahernasei thrasybuli liber de virtutibus & dicendi characte re omniu rhetorũ

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥΤΩΝΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ.

Ανδοκίδου.
Ισαίου.
Δεινάρχου.
Αντιφῶντος.
Λυκούργου.
Γοργίου.
Λεσβώνακτο
Ηρώδου.

ORATIONES INFRASCRIPTORVM RHETORVM.

Andocidis.
Isæi.
Dinarchi.
Antiphontis.
Lycurgi.
Gorgiæ.
Lesbonactis.
Herodis.

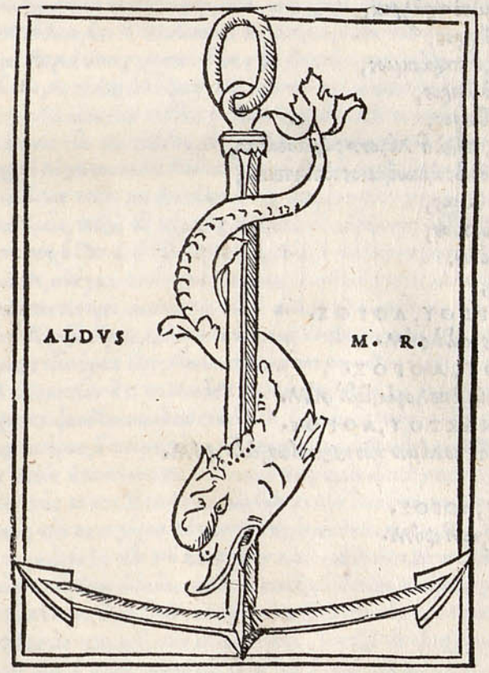

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ, ΛΟΓΟΙ.

Περὶ τῶν μυστηρίων ἢ περὶ φύλ. 3
περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου, 19
περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. 22
κατὰ Ἀλκιβιάδου, 27

ΙΣΑΙΟΥ, ΛΟΓΟΙ.

Ὑπὲρ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου, ἢ περὶ φύλ. 33
περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου, 35
περὶ τοῦ Νικοστράτου κλήρου. 43
περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, 46
περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου, 51
περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου, 57
περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου, 62
περὶ τοῦ Ἀσυφίλου κλήρου, 67
περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου, 71
περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου, 75

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ, ΛΟΓΟΙ.

Κατὰ Δημοσθένους, ἢ περὶ φύλ. 81
Κατὰ Ἀριστογείτονος, 93
Κατὰ Φιλοκλέους, 96

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ, ΛΟΓΟΙ,

Φαρμακείας κατὰ τῆς μητρυιᾶς, ἢ περὶ φύλ. 100
Κατηγορία φόνου, ἀπαράσημος, 103
Ἀπολογία, εἰς ἃ αὐτὸ πρᾶγμα, 104
Ἐξ ἀπολογίας ὁ ὕστερος, 107
Ἀπολογία φόνου, ἀπαράσημος, 109
Ἐκ κατηγορίας, ὁ ὕστερος, 110
Ἐξ ἀπολογίας, ὁ ὕστερος, 111
Κατηγορία φόνου, περὶ τοῦ λέγοντος ἀμωσεῖσθαι, 112
Ἀπολογία φόνου, οὗ ὡς ἀμωσάμενος ἀπέκτεινεν, 13
Ἐκ κατηγορίας, ὁ ὕστερος, 114
Ἐξ ἀπολογίας ὁ ὕστερος, 115
περὶ τοῦ ἡρῴου φόνου, 116
περὶ τοῦ χορευτοῦ, 126

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ, ΛΟΓΟΣ.

κατὰ Λεωκράτους, ἢ περὶ φύλ. 132

ΓΟΡΓΙΟΥ, ΛΟΓΟΣ.

Ὑπὲρ Παλαμήδους ἀπολογία, ἢ περὶ φύλ. 151

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΥ, ΛΟΓΟΙ.

πολιτικὸς, περὶ τοῦ πολέμου τῶν Θηβαίων, ἢ περὶ φύλ. 155
προτρεπτικὸς, 356

ΗΡΟΔΟΥ, ΛΟΓΟΣ.

περὶ πολιτείας, ἢ περὶ φύλ. 160

ΛΟΓΟΙ, ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν τῆς προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὡς τό με κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως ἐξ ἀρχῆς, ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταύτην, κρείττόν τι πάντες ἐπίστασθε. καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες δέομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν γε ῥᾴδια χαρίζεσθαι, καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον μὲν ἀνθυμηθῆναι ὅτι νεωστὶ ἐγὼ ἥκω, οὐδὲ μᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι· οὔτ' ἐξιὼν τὰς κατάσχεσας, οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθείς. πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ· ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν, γνώσεσθαι τὰ δίκαια· καὶ μὴ περιόψεσθαί με ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σώσειν δικαίως, κατά τε τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους, καὶ τοὺς ὅρκους οὓς ὑμεῖς ὀμόσαντες, μέλλετε πολὺ λῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἀν' ὦ ἄνδρες πολὺ αὐτοῦ γνώμην ἔχετε περὶ τῶν ἐθελοντῶν εἰς τοὺς κινδυνεύοντας καθεσταμένων. οὐ γὰρ αὐτοὶ τῶν αὐτῶν ἔχουσιν· ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι, κατεγνώκασι αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γνώσκοιτε, ὅσα καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐστὲ καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην, οἵαν γὰρ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουν, καὶ μὴ κατεγνώσκειν ἀδικεῖν. Αὐτίκα ἐγὼ πολλῶν μοι ἀπαγγελόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὔτ' ἂν ὑπομείναιμι, οἰχήσομαί τε φεύγων, τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος ἀνδρὶ κίνδυνος ἀτῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι, ᾧ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι οἴκοθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ πολιτευόμενοι εἰς κύπρον, ὅθεν γὰρ ἥκει· ἢ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ δι δομένη καὶ σωρεὰ ὑπάρχουσα· οὔτος ἄρα βουλήσεται τοῦ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυνεύσαι; εἰς τί ἀφορῶν· οὐχ ὁρᾷ τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διάκειται; ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην ἔχω. ἄλλοθί τε γὰρ ὢν, πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν, ὁρῶμενος τῆς πατρίδος, οὐκ ἂν δεξαίμην τῆς πόλεως οὔτω διακειμένης ὥστε αὐτοὶ ἐχθροὶ λέγουσι. πολὺ δ' ἂν αὐ τῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην εἶναι, ἢ ἑτέρων πόλεων· αἰσχῶς πάνυ μοι δοκοῦσιν ἐν τῷ παρόντι δυστυχεῖν· ἃ γὰρ γνώσκων ἐπέτρεψα διαγωνίσασθαι ὑμῖν, περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμαυτοῦ· αἰδοῦμαι ἢ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες δύνοιαν πολέμου παραχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ τοῖς κατηγόροις· εἰδότας ὅτι καὶ ἐξ ἰσου ἀκροᾶσθε, ἀνάγκην ἐν ἀπολογούμενον, ἔλαττον ἔχειν· οἱ μὲν γὰρ, ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ σωθέντες αὐτοὶ ἀνδρὶ κινδυνεύοντες ὄντες, πολὺ κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μεθ' δέους, καὶ κινδυνεύου, καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης, πολὺ ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ὄντιν, δύνοιαν πολέμου παραχέσθαι ἐμοὶ, ἢ τοῖς κατηγόροις· ἔτι δὲ καὶ τόδε ἀνθυμητέον· ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες, παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγόρων, ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων. οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, ἀδίκως ἀνοὺς ἀπολέσαντες, ἑάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυρεῖν τες. ὥστε οὐδὲν ἧττον τοῖς πεπονθόσιν· ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ὄντι, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγόρηται ἢ μὴ, δίον τε γνῶναι ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον εἰδέναι, πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογουμένου. Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε ὦ ἄνδρες, πόθεν χρὴ ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας· πότερον, ἐκ τῶν τελευταίων ὡς παρανόμως με ἐπέλεξαν, ἢ περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ ἰσοτιμίδου ὡς ἀκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων τῶν γεγενημένων· εἶτα καὶ ἐξ ἀρχῆς

Isotimides

ἐπέλεξαν

ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὅδε με ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐπὶ ὑμῖν ὁρῶ· ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐξ ἀρχῆς τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίζεσθε, ἀλλ' ἕκαστός τις ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιτο αὐτὸ μ' πρῶτον ἀπολογεῖσθαι. ἅμα δὲ ἐξεστὶ πάντων εἰπεῖν ἀδιώκτου. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα· καὶ παραλιπεῖν μηδέν· αὐ γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα, ῥᾳδίως γνώσεσθ' ἃ μὴ κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν οὖν δίκαια γνώσκειν ἡμᾶς ἡγοῦμαι καὶ λόγους παρεσκευάσθαι, οἷς πρὸς ἐκεῖνα πιστεύσας ὑπέμεινα· ὁρῶ δ' ὑμᾶς καὶ οὐ τοῖς δημοσίοις μὴ οὐ τοῖς ἰδίοις ἐξεστὶ ἐξελέγξαι τοὺς ποιουμένους, ἢ φίλεσθαι κατὰ τοὺς ὅρκους, ὃ πρὸς καὶ σωέχει μόνον πλὴν πόλιν. ἀκούσαντων τῶν οὐ βουλομένων. ταῦτα οὕτως ἔχει· τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι μετ' δίκαιόν μου πλὴν ἀκράσαι τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι. καὶ μέτ' ἐμοὶ αὐτὸν πολίτας καταστῆναι, μήτε ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα, μήτε ῥήματα δηρεύειν· ἀκρασαμένους δὲ δὴ τέλους τῆς ἀπολογίας, τότε ἤδη φίλεσθαι, ζῆθ' ὅ, τι αὐ ὑμῖν αὐτοῖς ἄριστον καὶ δικαιότατον νομίζητε εἶναι. ὡς πρὸς δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν ὦ ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς πάντων φράσω πλὴν ἀπολογίαν· πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν πρὸς ἡ αὐ δεινὸς ἐγένετο. διὸ πρὸς εἰς ἐν ἀπάντων τόνδε κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων· ὡς οὔτ' ἐμοὶ πόσεβεῖν παῦ δοκῶ, οὔτε μεμύηται, οὔθ' ὁμολόγηται, οὔτ' οἶδα τοὺς μυήσαντας ὑμῖν πρὸ αὐτῶν. οὔτ' εἰ ψευδῆ, οὔτ' εἰ ἀληθῆ ἐμύησαν, ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω. ἐκ μὲν γὰρ ἐκκλησίας τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς Σικελίαν, νικίᾳ, καὶ λαμάχῳ, καὶ ἀλκιβιάδῃ, καὶ τειδήμῃ ἡ στρατιὰ ἤδη ἐξώρμει ἡ λαμάχου. ἀνάστας δὲ πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· ὦ ἀθηναῖοι· ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε, καὶ παρασκευὴν τοσαύτην, μὴ κίνδυνον αἱρεῖσθε μέλλετε. ἀλκιβιάδην δὲ ἐν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρων. καὶ ἐὰν ψηφίσησθε ἄδειαν, ὡς ἐπὶ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ὢν τῶν ἐνθάδε ἀνδρῶν ἀμύητος ὤν, δρᾷ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε ἐμοί, ὅτι αὐ ὑμῖν δοκῇ, ἐὰν μήτ' ἀληθῆ λέγω. αὐτὰ λέγοντος δὲ ἀλκιβιάδου πολλά, καὶ ἐξαίφνης ὄχλος, ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμύητους μεταστήσασθαι· αὐτοὺς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὅ ὁ πυθόνικος ἐκέλευε καὶ ὡ χωντο· καὶ ἤγαγον θεράποντα ἀλκιβιάδου πολέμαρχον· ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἐξ. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ πλὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ πολυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια. ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ νικιάδην, καὶ μέλιτον τούτους μὲν αὐτοῦ εἶναι τοὺς ποιοῦντας· συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὁρᾶν τὰ γιγνόμενα, καὶ ἄλλους παρεῖναι δὲ καὶ δούλους ἑαυτόν τε καὶ ἐν ἀδελφόν· καὶ ἱκέσιον ἐν αὐλητήν, καὶ ἐν μελίτου δοῦλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμύησε καὶ ἀπέγραψε τοὔνομα· ὧν πολύστρατος μὲν σωεληφθῆ καὶ ἀπέθανον· οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὡ χοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θανάτῳ κατέγνωτε. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. Τοὺς δὲ ἀνδρόμαχος ἐμύησεν, ἀλκιβιάδην· νικιάδην· μέλιτον· ἀρχιβιάδην· ἀρχίππον· διογένειον· πολύστρατον· ἀρίστομένη· ἰωνίαν· παναίτιον. Ῥώτη μὲν ὦ ἄνδρες μύησις ἐγένετο αὕτη ἐν τῷ ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν· καί μοι κάλει δεύτερον· ἢ δὰ ζητητὴς ὦ διόγνητε· ὅτι πυθόνικος εἰσήγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ ἀλκιβιάδου ἐξ. οἶδα οὖν, μὴ ἐστὶν

τῶν κατηγορηθέντων περὶ φανῶς ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἥπου τἆλλα πολλῶ φαυλότερα, ἐξαλείσω ὑμῖν ἀπολείξω ψευδομένους αὐτούς. αἱ μὲν μύησεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὗται ἐγένοντο τέτταρες. οἱ δὲ ἔφευγον καθ' ἑκάστην μύησιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ μαρτυρεῖν μεμαρτυρήκασιν. ἔτι ὁ πρὸς βύσιοις ἐτῶ πιστότατος ὑμῶν εἴνεκα ὦ ἄνδρες, τάδε ποιήσω. τῶν γὰρ φευγόντων ἐν τοῖς μυστηρίοις, οἱ μὲν τινες ἀπέθανον φεύγοντες. οἱ δ' ἥκουσι καὶ εἰσὶν οὐθάδε, καὶ πάρεισιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. Ἐτῶ οὖν ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ λίσω με τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐξελέγξαι. ὅτι ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμύησα κατ' αὐτό, ἢ οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μυήσεις ταύτας, ἃς ἐτὼ ὑμῖν ἀπέλειξα. καὶ ἐάν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύδομαι, χαρίσασθέ μοι ὅτι βούλεσθε, καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται. φόβος δὲ ὦ ἄνδρες μεθ' ταῦτα τί γέγενε. ἐπειδὴ αἱ μυήσεις ἐγένοντο περὶ τῶν μυήσεων. ἦσαν γὰρ κατὰ τὸν κλεωνύμου ψήφισμα χίλιαι δραχμαί. κατὰ δὲ τὸν πεισάνδρου, μύριαι. περὶ δὲ βύσιον ἡμφισβήτουν οὗτοι τοὶ μυήσαντες. καὶ πυθόδωρος φάσκων πρῶτος εἰσαπέλαι, καὶ ἄνδροκλῆς κατὰ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ πάνδημοθετῶν διαιτᾶσθαι τοὺς μεμυημένους ἀκούσαντας τὰς μύησεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε διαδικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτον μὲν ἀνδρομάχω. δεύτερον δὲ τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον παναθηναίων τῷ ἀγῶνι. ἀνδρομάχος μὲν, μυρίας δραχμάς. τεύκρος δὲ, χιλίας. καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας. Μαρτυρεῖν.

Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων ὦ ἄνδρες ὧν εἵνεκα ἡ ἀπόλειξις ἐγένετο, καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμυημένοι ἐστεφανώθητε, ἀποδέδεικταί μοι ὡς οὔτε ἠσέβηκα, οὔτε μεμύηκα περὶ οὐδενὸς, οὔτε ὡμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἁμαρτήματα περὶ τὸ θεῖον, οὔτε μέζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἀν' ὅ τι ἐμοὶ περὶ πολείτου ὅστιν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φεικώδη ἀνωρθάζον, καὶ λόγους ἔφην ὡς πρότερον ἐπρῶν ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὸ θεῖον, διὰ ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἔτι μαρτύρηται. τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ὀρτῶν, τί προσήκει. ἐτὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι ὅτι ἠσέβησαν. ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι οὐδὲν ἡμαρτηκα. ἢ δεινὸν γὰρ εἴη εἰ ἐμοὶ ὀργίζοιδε τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι, μὴ πρὸς ἐμὲ διαβολὴ, εἰδότες ὅτι τὸ τῶ ἐχθρῶν τῶ ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἠγήσασθε. δῆλον ὅτι γὰρ τοῖς μὲν ἡμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα, οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὡς οὐκ ἐποίησαν. ἡ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν. ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἥδιστος. οὐ δοῦ ὑμῶν οὐδεὶς με δεῖ δεδεμένον οὐδὲ παραυτόμενον σωθῆναι, ἀλλὰ τοιαύτη αἰτία ἀλλ' ἐλέγχονται τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους. καὶ ὑμᾶς ἀναμιμνήσκω τὰ γεγενημένα. οἵ τινες ὅρκους μεγάλους ὀμόσαντες, ὅστε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ. καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀρὰς, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσι τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν εἰ μὴ ψηφίσεῖδε περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια. πρὸς δὲ τούτοις μεμνήσθε καὶ ἑωράκατε τοῖν θεοῖν, τὰ ἱερά. ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας, σώζητε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίσατε τοίνυν ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ἀσεβεῖν κατεγνῶναι, ἢ τοὺς ἠσεβηκότας μὴ τιμωρεῖσθαι. ὥστ' ἐπὶ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγόρων πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκέπτω ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ ἴδετε, καὶ τῶν ἐλλείων, οἳ τῆς ἑορτῆς εἵνεκεν ἔρχονται δεῦρο. εἰ μέν τι ἠσέβηκα, ἢ ὡμολόγηκα, ἢ ἐμύησα κατά τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ ἐμοῦ, ἀποκτείνατέ με. οὐ παραιτοῦμαι. εἰ δὲ οὐδὲν ἡμαρτάνοι καὶ ἔστιν ὑμῖν ἀποδείκνυμι σαφῶς, δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς ἕλλησι πᾶσι ποιῆσαι. ὡς ἀδίκως εἰς τὸν δεῦρον ἀγῶνα κατέστην. ἐὰν γὰρ μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ ἀτιμωθῶ ὁ σύλλεξαν ἐμὲ κηφίσιος οὗτοσι, οὐκ ἔξεστιν αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖς θεοῖν εἰσιέναι, ἢ ἀποθανεῖται. εἰ οὖν δοκῶ ὑμῖν ἱκανῶς περὶ τούτων ἀπολογεῖσθαι, δηλώσατέ μοι. ἵνα προθυμότερον περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς πειρατικῆς, καὶ τῆς μυήσεως ὥστε μὴ ὑμῖν

ὑμῖν

μυήσεσι

Cleonym)
Pisander
Pythonic)
Anaxocles
Andromach)
Teucer

περὶ τῶν θεῶν. 1. Cereré & proserpinā quarū fuit mysteriū

ἀνωρθάζον

Si nō habuerit quintā partē suffragiorū & infamia notatus fuerit uel nō ingredietur templū dearū uel capite plectetur.

ὑμῖν οὕτω καὶ ποιήσω. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγενημένα. ἐπειδὴ τεύκρος ἦλθε μεγαρόθεν ἄδικα δεδρόμενος, μένει περί τε τῶν μυστηρίων ἥκει καὶ τῶν περικεφαλαίων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει δυοῖν δέοντας ἑκατὸν ἀστρατ. ἐπειδὴ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ὡχοντο. οἱ δὲ συλληφθέντες, ἀπέθανον κατὰ τὸν τεύκρου μένοντα. καί μοι αὐάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. Ονόματα.

Teucer

Τεύκρος ὧδε τοῖς δρᾶσιν ἐμένοντα. δυκτήμονα. γλαύκιππον. δυρύμαχον. πολύδωρον. πολύστρατον. αὐτόδωρον. χαρίππον. Θεόδωρον. ἀλκιβιάδην. μενέστρατον. δυρίξιμαχον. δυφίλητον. δυρυδάμαντα. φορεκλέα. μέλιτον. τιμάνθην. ἀρχίδαμον. τελεσίππον. δυτοῖ τοίνυν τῶν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἥκουσι καὶ εἰσὶν οὐθάδε. τῶν δὲ ἀποθανόντων, εἰσὶ πολλοὶ πρεσβύτατοι. ὧν ὅστις βούλεται ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, ἀναβάς με ἐλεγξάτω. ἢ ὡς ἔφυγέ τις δι' ἐμὲ δυτῶν τῶν ἀνδρῶν, ἢ ὡς ἀπέθανεν. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, πεισανδρος ὁ χαρικλῆς ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες δι' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δυνοῦσαι εἶναι ἐφ' ἡμῶν. ἔλεγον οὖν ὡς εἴη τὰ δρᾶκα τὰ γεγενημένα οὐκ ἀλίτιον ἀνδρῶν. ἀλλ' ὧδε τῇ τῶν δήμου κατάλυσει καὶ χρῆναι ἔτι ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι, καὶ ἡ πόλις οὕτω διέκειτο. ὥστ' ἐπειδὴ πὼ βουλὼ εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ ἀνέπτη ἰέναι, καὶ τὸ σημεῖον κατέλη τῷ αὐτῷ σημείῳ, ἢ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἤει. οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφευγον δεδιότες εἷς ἕκαστος, μὴ συλληφθεῖεν. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, εἰσαπέλλει διοκλείδης εἰς πὼ βουλὼ φάσκων ἐδόκει τοὺς περικεφάλαιον τοὺς δρᾶκας. καὶ εἶναι αὐτοὺς εἰς τετρακοσίους. ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι τῷ πράγματι ἔλεγε. καὶ τοὔθις ὦ ἄνδρες δέομαι ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν αὐτὰ μνήσκεσθαι ἐὰν ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους. οὐ γὰρ ἦσαν οἱ λόγοι, καί μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρες ἐστέ. ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδρὸς ὁδὸν οἱ ὧδε λαυρεῖω. δεῖν δὲ κομίσασθαι ἀποφορὰν αὐτοῖς δὲ πρῶτοι, ψευδεῖς τῆς ὥρας καθίζειν. εἶναι δὲ πανσέλληνον. ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸν προπύλαιον τῶ διονύσου ἦν, ὁρᾶν αὐθρώπους πολλοὺς ἀπὸ τῶ ὠδείου καταβαίνοντας εἰς πὼ ὀρχήστραν. λείσας δὲ αὐτοὺς, εἰσελθὼν κατὸ πὼ σκιὰν καθέζεσθαι μετὰ τῶ κίονος καὶ τῆς σκιᾶς. ἐφ' ᾗ ὁ στρατηγός ὅστιν ὁ χαλκοῦς. ὁρᾶν δὲ αὐθρώπους πολὺν ἀριθμὸν διακοσίους. ἐσάναι δὲ κύκλῳ αὐτὰ πέντε καὶ δέκα ἀνδρᾶς. τοὺς δὲ ἀνὰ ἕκαστοι. ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς πὼ συλλῶν τὰ πρόσωπα τῶν ἀστείων γνώσκειν. καὶ πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες τῶ θ' ὑπέθετο λεγόντα τὸν πρᾶγμα δίκαιον. ὅπως οὐ ἐκείνῳ εἴη ὅν τινα βούλοιτο ἀθηναίων φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι. ὅν τινα δὲ μὴ βούλοιτο, λέγειν ὅτι ἄκ ἰδ. ἰδὼν δ' τοῦ τ' ἔφη ὧδε λαυρεῖον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκούειν ὅτι οἱ δρᾶκες ἔσαν ὧδε κεκομμένοι. γνῶναι οὖν εὐθὺς ὅτι τούτων εἴη τῶν ἀνδρῶν δ' δρᾶκον. ἥκων δὲ εἰς ἄστυ, ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους κατελαμβάνε. καὶ μύνυχα κεκηρυγμένα ἑκάστῳ μνᾶς. ἰδὼν δὲ δύφημον ἐν καλλίου τῶ τηλεκλέους ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκείῳ καθήμενον, ἀναγκάσας αὐτὸ εἰς ἐν ἡφαιστεῖον, λέγειν ἅπερ ὑμῖν ἐπὸ ἔρηκα. ὡς ἰδοὶ ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, οὐκοῦν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα λαβεῖν μᾶλλον, ἢ παρ' ἡμῶν. ὥστε θ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους ἐπεῖν οὖν τῶν δύφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν ἐπών. καὶ νῦν ἥκειν κελεύσαι οἱ εἰς πὼ λεωγόρου οἰκίαν ἵνα ἐκεῖ συγγένηται μετ' ἐμοῦ, ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις οἷς δεῖ ἥκειν ἔφη τῇ ὑστεραίᾳ, καὶ δὴ κόπτειν πὼ θύραν. ἐν δὲ παντὶ τρόπῳ ἐν ἐμὸν τυχεῖν ὄζιόντα, καὶ ἐπεῖν αὐτὸν ἀρά γε σε οἶδε ὧδε μένουσι; χρὴ μέν τοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους ἐπόντα. δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ ἐν πατρὶ μου ἀπώλυε σωθέντα ἀποφαίνων. ἐπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδομένον ἡμῖν εἴη δύο μὲν τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ αὐτὶ τῶν ἑκατὸν μνῶν τῶν ἐκ τῶ δημοσίου. ἐὰν δὲ καταλάχωμεν ἡμεῖς ἃ βουλόμεθα εἶναι αὐτῶν ἡμῶν εἶναι. πίστιν δὲ τούτων δοῦναί τε καὶ δέξασθαι. ἀποκείναθαι δὲ αὐτὸς πρὸς ταῦτα ὅτι βουλεύσοιτο. ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν ἥκειν εἰς καλλίου τῶ τηλεκλέους, ἵνα κἀκεῖνος παρείη. ἐν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπώλυεν. ἥκειν ἔφη εἰς καλλίου, καὶ καθεσθήσασθαι ἡμῖν πίστιν δοῦναι αὐ ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς σωθεμένους οἱ ἐν ἀργύριον εἰς ἐν ἐπόντα μνᾶς δώσειν, διαψεύδεσθαι, καὶ οὐ διδόναι.

Teucer

Cnetemo
Calauciippus
Eurymach)
Polyeuctus
Plato
Antidorus
Charipp)
Theodorus
Alcibiades
Menestrat)
Euxximach)
Euphiletus
Euryclamas
Phereclē
Melitus
Timanthes
Archidamus
Telemicus
Pisander
Charicles
Diocleides

Hermarū mutilatores

Laureū

Dionysij propylēon
Odeō
Orchestra

ζητητὰς ἠρημένους

(euphem)
Callias
Telecles
Leogoras

ἥκειν οὖν μιμούσων τὰ γενόμενα. ἡ μὲν εἰσαγωγελία αὐτῶν ὦ ἄνδρες τοιαύτη. ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη γνῶναι, δύο καὶ τεσσαράκοντα. πρῶτος μὲν τῶν θεῶν καὶ ἀφροδίτην βουλευτὰς ὄντας, καὶ κατηγορήσας αὐτῶν. εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνάστας δὲ πεισανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὴν ἀδικίαν τοῦ σκαμανδρίου φίλτρον. καὶ ἀναβιβάζειν ἀδικίαν τοῦ χρόνου τοὺς ἀπογραφόντας, ὅπως μὴ πρότερον νυξ ἔσται, πρὶν πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγον ἡ βουλὴ ὡς οὐ λέγει. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα μαντίθεος καὶ ἀφροφίων, ἀδικίαν τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἱκετεύοντες μὴ τρεβλωθῆναι. ἀλλ' ὀβελιστὴς ἐπυνθάνετο κελεῦσαι, μόλις τούτων τυχόντες. ἐπειδὴ οὖν ἐπυνθάνετο κατέησαν ἀδικίαν τοὺς ἱππαστὰς ἀναβαίνοντας, ὡς χρυσὸν εἰς τοὺς πολεμίους αὐτῶν μολήσαντες. καταλιπόντες τοὺς ἐγγυητὰς οὓς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἀνέχεσθαι ἐν οἷς πρὸς οὓς ἐγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλὴ ὀβελισθεῖσα ἐν ἀπορρήτῳ, σωτέλαβον ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τοὺς στρατηγοὺς, ἀνεῖπεν ἐκέλευσαν, ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας, ἰέναι εἰς πλὴν ἀγοραν, τὰ ὅπλα λαβόντας. τοὺς δ' ἐν μακρῷ τείχει, εἰς γυθήσειον. τοὺς δ' ἐν περαιᾷ, εἰς πλὴν ἱππόδαμίαν ἀγοραν. τοὺς δ' ἱππεῖς ἐπὶ νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι, ἥκειν εἰς τὸν ἀπάκειον. πλὴν δὲ βαλλῶ, εἰς ἀκρόπολιν εἶναι, καὶ κεῖ καθεύδειν. τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα, ἀδικίαν τοῖς θείοις ἦσαν ὀβελισμένοι. τὸν δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον διοκλείδην, ὡς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἀδικίαν βούλουσ ἦγον εἰς τὸν πρυτανεῖον στεφανώσοντες, καὶ ἐκέλευον ἐκεῖ. πρῶτον μὲν ἅν ταῦτα ὦ ἄνδρες ὁ πόσοι ὑμῶν παρῆσαν ἀνάμνησκεσθε, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε. εἶτα δέ μοι τοὺς πρυτάνεις εἰς κάλει τοὺς τότε πρυτανεύσαντας, φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε. μαρτυρεῖν. φέρε δὴ καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι τῶν συγγενῶν ἀπώλλυε. πρῶτον μὲν πατρόκλειαν. εἶτα δὲ, τὸν κηδεστὴν. τὸν μὲν σωκεισθένα ἀποδεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων πλὴν σωσθένους γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσατε τὰ ὀνόματα, καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. χαρμίδης ἀριστοτέλους, οὗτος ἀνεψιὸς ἐμός. ἡ μήτηρ ἐκείνου καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἀδελφοί. ταυρέας οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ πατρός. νεστόρος. ὁ δὲ ταυρέου. καλλίας ὁ ἀλκμαίονος, ἀνεψιὸς τοῦ πατρός. οὗφημος καλλίου τηλεκλέους ἀδελφός, φρωίχος ὁ ὀρχομένιος ἀνεψιός. οὐκράτης ὁ νικίου ἀδελφός. κηδεστὴς οὗτος καλλίου κεπιάδου ἀνεψιός. οὐκρατίδας ὁ νικίου ἀδελφὸς, καὶ οὗτος τοῦ πατρός, αἱ μητέραι ἀδελφαί. τοὺς οὖν ἅπαντας ἐν τοῖς πεπαράκοντα ἀνδράσιν ἐπέγραψεν. ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ νύξ τε ἦν, καὶ ὁ δεσμωτήριον σωκεκέκλειτο, ἥκον δὲ τῷ μὲν, μητήρ. ἡ δὲ, ἀδελφή. τῷ δὲ, γυνὴ καὶ παῖδες, ἦν δὲ βοὴ καὶ δίκτυ κλαιόντων καὶ ὀδυρομένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρός με χαρμίδης ὢν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιώτης δὲ καὶ σωκεκραφεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός. ὅτι ἀνδρικίδη τῶν μὲν παρόντων κακῶν, ὁρᾶς ὁ μέγεθος. ἐπὶ δὲ ἐν μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδέομαι λέγειν οὐδέ σε λυπεῖν. νῦν δὲ ἀναγκάζομαι δεῖν πλὴν παροῦσαν ἡμῖν συμφορὰν. δεῖν γὰρ ἐχῶ καὶ δεῖν συνῆθα ἀεὶ ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὐκ ἐν ἀδικίᾳ ταῖς αἰτίαις δ' ἃς ἡμεῖς ἀπολλύμεθα, οἱ μὲν, αὐτῶν τεθνᾶσιν. οἱ δὲ δι' ἐκ φεύγοντες σφῶν αὐτῶν καταγνόντες ἀδικεῖν.

Εἰ ἤκουσάς τι τοῦ τοῦ πράγματος τοῦ γενομένου, εἰπέ. καὶ πρῶτον μὲν σεαυτὸν σῶσον. εἶτα δὲ ἐν πατέρα, ὃν ἐκεῖνος δεῖ σε μάλιστα φιλεῖν. εἶτα δὲ ἐν κηδεστὴν ὃς ἔχει σου πλὴν ἀδελφιδῆ, ἢ πρὸ σοι μόνη δεῖν. ἔπειτα δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ οἰκείους τοσούτους ὄντας. ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς σὲ ἅπαντι τῷ βίῳ, λυίασα μὲν σε οὐδὲν πώ ποτε. προθυμούμενος δὲ εἰς σὲ καὶ τὰ σὰ πράγματά ἐμοι, ὅτι αὐ δέοι ποιεῖν. λέγοντος δὲ ὦ ἄνδρες χαρμίδου ταῦτα, ἀντιβολοῦντ' ἢ τ' ἄλλων, καὶ ἱκετεύοντος οἷος ἐκείνου, ἀνεθυμήθην πρὸς ἐμαυτὸν, ὦ πάντ' ἐπὶ δεινοτάτῃ συμφορᾷ περιπεσόν. φέρε περὶ σῶ τοὺς ἐμαυτοῦ συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ αὐτοὺς τε ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημοθεντα. πρὸς ἢ τούτοις ἀνακραφόντας ἐν σήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς δεινοὺς αἰτίας τῶν γεγενημένων, ἔτι δὲ διακοσίους ἀθηναίων μέλλοντας ἀδίκως ἀπολεῖν, πλὴν δὲ πόλιν

Μάτιτheos
Arsephio
Prsander
Scamandrius
Hippodamia forú
Tholos
Charmides
Aristoteles
Taureas
Nesæus
Callias
Alcmæon
(uphem)
Callias
Telecles
(hrynich)
Curates
Necias
Cucratias
κηδεστὴς ὁς ἔχει σοῦ τὴν ἀδελφιδῆ
uulgo cunado
ἀναγραφέντας ἐν σήλαις. unde uerbum σηλιτεύω infamo
apud gregorium theologum

δὲ πόλιν ἐν κακοῖς οὖσαν τοῖς μεγίστοις, καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους ἔχοντας, ἢ εἴπω ἀθηναίοις ἄνδρ' ἥκουσα δυσμενῆ αὐτῷ τῷ ποιήσαντος, ἔτι δὲ ἐμοὶ τοῦτο καὶ τόδε ἐνεθυμήθην ὦ ἄνδρες καὶ ἐλογιζόμην πρὸς ἐμαυτὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας, καὶ τὸ δρῶντας δρασαμένους. ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ τυράννου μισυθέντες. οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο, καὶ αὐτὸν θανάτου κατέγνωσαν. τέτταρες δὲ ἦσαν ὑπόλοιποι οἱ οὐκ ἐμισυθησαν ὑπὸ τυράννου τῶν πεποιηκότων. παναίτιος. χαιρέδημος. διάκριτος. λυσίστρατος. οὓς ἐκεῖνος ἐμισυσε διοκλείδης φίλους ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν, οὐδέπω βέβαιος ἐστὶν ἡ σωτηρία. τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις, φανερὸς ὁ λεθρος, εἰ μή τις δρᾷ ἀθηναίοις τὰ γενόμενα. ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἀνδρας ἀποστερῆσαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἱ ναῦ ζῶσι καὶ κατελυθασι καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐτῶν. ἢ ἐκείνους ἀποθανόντας ἀδίκως τοῦδε ἰδεῖν. εἰ οὖν τινι ὑμῶν ὦ ἄνδρες τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρεστήκει πρότερον τοῦδε ἐμοῦ, ὡς ἀρα εἰτὼ ἐμισυσα κατὰ τῶν ἑταίρων τῶν ἐμαυτοῦ ὅπως ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλοιντο εἰτὼ δὲ σωθείην, ἀ ἐλογοποίουν οἱ ἐχθροὶ τοῦδε ἐμοῦ βουλόμενοι διαβάλλειν με, σκοπεῖσθε δὲ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων μετὰ τῆς ἀληθείας αὐτῶν παρόντων. οἱ πρὶν ἡμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα φρήσαντες, ἴσασι δὲ ἀρίστα, εἴτε ψεύδομαι, εἴτε ἀληθῆ λέγω. ἔξεστι δὲ αὐτοῖς ἐλέγχειν με εἰ δὲ ἐμῷ λόγῳ. εἰτὼ τὸ ἐφίημι. ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ τὸ ὦ ἄνδρες τοῦδε τοῦ ἀτόπου τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μοι δοκεῖν κακῶς ἔχειν. εἶτα ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν. ὅτι οὔτε μετὰ κακίας ὅτε μὴ ἀδικίας οὐ ἢ μιᾶς τῶν γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ λῆξ συμφορᾶν γεγενημένων μάλιστα μὲν τῇ φιλοτεία τὰ καὶ ἡμῖν. εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα δυσμενῆ. προνοίᾳ μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων. προνοίᾳ δὲ τῆς πόλεως ἀπάσης μετ' ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ μὴν κακίας. ὡς ἐτὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σώζεσθαί τε ἀξιῶ. καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ χρὴ γὰρ ὦ ἄνδρες ἀνθρωπίνως τοῦδε τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ αὐ αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ, τί αὖ ὑμῶν ἕκαστος ἐφίσταιν. εἰ μὲν γὰρ λῷ δυνεῖν τὸ ἑτερον ἐλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι, ἢ αἰσχρῶς σωθῆναι, ἔχοι αὖ τις εἰπεῖν, καλὰ εἶναι τὰ λεγόμενα. καί τοι τοῦ πολλοὶ αὖ καὶ τοῦτο ἑλοντο τὸ ζῆν τοῦδε τοῦ τελεύτου πεποιήκασι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν. ὅπου δὲ τούτων τὸ ἐναντιώτατον λῷ σωτήσαντι μὲν, αὐτῷ τε αἴσχιστα ἀφλέσθαι μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα τοῦδε ἰδεῖν ἀπολούμενον, καὶ τὸν κηδεστὴν, καὶ τοὺς συγγενεῖς, καὶ ἀνεψιοὺς τοσούτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώλυεν ἢ ἐτὼ μὴ εἰπὼν ὡς ἑτέροι ἡμαρτον, διοκλείδης μὲν γὰρ ψευσάμενος, ἔδησεν αὐτοὺς. σωτηρία δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία λῷ, ἢ πυθέσθαι ἀθηναίους πάντα τὰ πραχθέντα, φονῆς οὖν αὐτῶν ἐγνόμην ἐτὼ, μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα. ἔτι δὲ τετρακοσίους ἀθηναίους ἀπώλλυον καὶ ἡ πόλις ἐν κακοῖς τοῖς μεγίστοις ἐγίνετο, ταῦτα μὲν οὖν ἐμοῦ μὴ εἰπόντος. εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα, αὐτός τε ἐσῴζομην, καὶ τὸν πατέρα ἔσωζον, καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. καὶ πλὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες ἐγίνοντο, οἱ πρὶν καὶ ἡμαρτον. τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ, πρότερον ὑπὸ τυράννου ἐμισύθησαν. οὔτε δὴ σου οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν, οὔτε οἱ φεύγοντες, μᾶλλον ἔφυγον. ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν, εὕρισκον ὦ ἄνδρες τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα ἐλάχιστα εἶναι, εἰ πεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα. καὶ ἐλέγξαι διοκλείδην ψευσάμενον καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον. ὃς ἡμᾶς μὲν ἀπώλλυεν ἀδίκως, πλὴν ἢ πόλιν ἐξηπάτα. ταῦτα δὲ ποιῶν, μέτριος οὐδ' ὑγιής ἐδόκει εἶναι, καὶ χρήματα ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον οὖν τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην τοὺς τοιήσαντας καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα. ὅτι εἰσηγήσαιο μὲν πινόντων ὑμῶν ταύτην πλὴν βουλὴν γενέσθαι δυσφίλητος. αὐτεῖπον δὲ ἐτὼ. καὶ τότε μὲν ἐγένετο δι' ἐμὲ. ὕστερον δ' ἐτὼ μὲν ἐν κινδυνεύει ἐοῦ πολεῖον μονὴν αἰκαβὰς ἔπεσον καὶ πλὴν κλεῖν σωστεῖσθαι. καὶ πλὴν κεφαλῶν κατεύγειν. φθόρμενός τε δὴ κλίνης, ἀπεκτόμεθην οἰκαδε. ἀιαδόμενος δ' δυφίλητος ὡς ἥκοι μι, λέγει πρὸς αὐτοὺς

Cuphletus
Panætus
Charedem)
Diacrit)
Lysistrat)
Temer
Cynosarges
τὴν κλῆν σωστεῖσθαι βίῳ

ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν· καὶ ὡμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τοῦ ὄρκου· καὶ πει-
κόψειν τὸν ὅρμιθον τὸν παρὰ τὸν φορβαῖον· ταῦτα δ' ἔλεγεν ἅπαντα τῶν ἐκείνους· καὶ
ὅλως ταῦτα ὁ ὅρμιθος οὗ ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ παῖζων οἰκίαν πλὴν ἡμετέραν, ὃν αἰνιττό-
μενον ἀνέθηκεν, οὐ τοῦδε κόπῃ μόνος τῶν ὁρμίων τῶν ἀθήνησιν ὡς ἐμοῦ τοῦτο ποιήσαντος, ὡς
ἔφη πρὸς αὐτοὺς οὗ φίλικος· οἱ δ' ἀιδόμενοι δεινὰ ἐποίουν· ὅτι εἰδεῖεν μὲν τὸ πρᾶγ-
μα, πεποιηκὼς δὲ οὐκ εἴην· προσελθόντες δέ μοι τῇ ὑστεραίᾳ μέλιτος καὶ οὗ φίλικος ἔ-
λεγον· ὅτι γεγένηται ὦ ἀνδοκίδη καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα· σὺ μὲν οὖν εἰ μὴ ἀξιοῖς
ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἕξεις ἡμᾶς ἐπιτηδείους ὡς τὸ πρῶτον· εἰ δὲ μή, χαλε-
πὼ τοῦτο σοι ἐχθροὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα, ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι εἶπον αὐτοῖς ὅ τι νο-
μίζοι με μὲν δὴ τὸ πρᾶγμα οὗ φίλικον πονηρὸν εἶναι· ἐκείνοις δὲ ἐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι·
ὅτι οἶδε, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ὄργον, πολλῶ ὅτι πεποίηται· ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ,
τόν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέλαβα βασανίσαι· ὅτι ἐνόμιζον καὶ οὐδ' ἀνιτάμην ἐκ τῆς
κλίνης· καὶ τοὺς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις· ὅθεν ὁρμώμενοι ταῦτ' ἐποίουν ἐ-
κεῖνοι, ἐξελέγχοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἥτε βυλὴ καὶ οἱ ζητηταὶ· ἐπειδὴ τοῦ ἢ ἐτοῦ ἔλεγον
καὶ ὡμολογοῦτο παντὰχόθεν, τότε δὴ κατοῦσι τὸν διοκλείδην, καὶ οὐ πολλῶν λόγων
ἐδέησεν· ἀλλ' οὐθὺς ὡμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐλέγετο σώζεσθαι, φράσας τοὺς πείσαντας
αὐτὸν λέγειν ταῦτα· εἶναι δὲ ἀλκιβιάδην τὸν φιγούσιον· καὶ ἀμίαν τοῦτον ὀνόματι·
καὶ οὗτοι μὲν δείσαντες, ᾧ χρὴ φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα, διοκλείδην
μὲν τῷ διωκητηρίῳ παραδόντες, ἀπεκτείνατε· τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπο-
λεῖσθαι, ἐλύσατε, τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς δ' ἐμέ· καὶ τοὺς φεύγοντας, κατεδέξασθε· αὐ-
τοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὅπλα, ἀπῄειτε· πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες οἷς
ἐτῶ ὧ ἄνδρες τῆς μὲν τύχης ἢ χρησάμην, δικαίως αὐ ὑπὸ πάντων ἐλευθείην· τῶν δὲ γι-
νομένων οὕνεκεν εἰκότως αὖν ἀρίστος δοκεῖν εἶναι, ὅς τις εἰσηγησαμένῳ μὲν οὗ φίλικῳ
πίστιν τοῦ αὐθρώποις ἀπιστοτάτην, λῶαντιῶ θην καὶ αὐτεῖδον· καὶ ἐλοιδόρησα ἐκείνῳ, ὧν
λῶ ἄξιος· ἁμαρτόντων δ' ἐκείνων, πλὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς συνέκρυψα· καὶ μηνύσαντος κατ'
αὐτῶν τεύκρου, οἱ μὲν αὐτῶν, ἀπέθανον· οἱ δ' ἔφυγον· πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ διοκλείδου δεθῆ-
ναι καὶ μέλλειν ἀπολεῖσθαι· τότε δὲ ἀπέγραψα τὸ παρὸν ἀνδρῶν, παυσάμενον· διά-
κειμαι· λυσιτελεῖν· χαλεπὸν ἡμῖν· οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμὲ, ὁμολοῦ· ἐσωθη δὲ καὶ ὁ πα-
τὴρ· ὁ κηδεστής· ἀνεψιοὶ τρεῖς· τῶν ἄλλων συγγενῶν ἐπὶ τὰ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδί-
κως· οἱ νῦν ὁρῶσι τὸν ἥλιον καὶ φῶς δι' ἐμὲ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ πλὴν πόλιν ὅλην
σωθεὶς παράξασ, καὶ εἰς τοὺς ἐχάστους κινδύνους κατεστήσας, ὀξηλέγχθη· ὑμεῖς δὲ ἐπη-
λάγητε μεγάλων φόβων· καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑποψιῶν· καὶ ταῦτ' ἐ ἀληθῆ λέγω ὦ
ἄνδρες, ἀναμνήσεσθε· καὶ οἱ ἰδόντες διδάσκετε τοὺς ἄλλους· σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει
τοὺς λυθέντας δι' ἐμὲ· ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα, λέγοιεν εἰς τοὺτους· οὗτοι δὲ
ἔχει ὦ ἄνδρες· μέχρι τούτου ἀνεβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι βού-
λησθε· ἐπειτα δ' ἐγὼ τοῦδε τῶν ἄλλων ἀπολογήσομαι· Πόρ μὲν ὧν τῶν τότε γε
νομένων ἀκηκόατε πάντα· καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς· ὡς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ
τίς τι ὑμῶν ποθεῖ, ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρῆσθαι, ἢ παραλέλοιπά τι, ἀνάστας ὑπομνη-
σάτω· καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· τοῦδε δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω·

κηφίσοι γὰρ οὗτοσὶ ἐνέδλξε μέν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον· πλὴν δὲ κατηγορίαν
ποιεῖται· κατὰ ψήφισμα πρότερον γενόμενον· ὃ εἶπεν εἰς ὅτι μὴ δ' ἴσον ἐμοὶ προσῆκον
οὐδὲν· ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας· ἐ-
μοὶ δὲ τούτων οὐδ' ἑτέρα πεποίηται· οὐδὲ ἠσέβηται· οὔτε ὡμολόγηται· ὡς δὲ καὶ τοῦτο
τὸ ψήφισμα λέλυται, καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω· καί τοι γε τοιαύτην ἀπολο-
γίαν, τοῦδε αὐτῷ ποιήσομαι· ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς, αὐτὸς ζημιώσομαι· πείσας δὲ
τοῦδε τῶν ἐχθρῶν, ἀπολελογημένος ἔσομαι· ἀλλὰ γὰρ τὰ ἀληθῆ ἐρήσεται· ἐπεὶ γὰρ
αἱ νῆες διεφθάρησαν, καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλεύσαθε τοῦδε ὁμονοίας, καὶ ἔδο-
ξεν ὑμῖν, τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι, καὶ εἶπε πλὴν γνώμην παροκλείδης· οὐδὲ ἄτι

Hermes apud phorbantiū

Melitus

Euphiletus

Phegusius

Alcibiades

Amias

Panætius

Diacritus

Lysistratus

Charedemus

Cephisius

Patroclides

ἔνεδλξε με

ἔδοξε τὴν γνώμην

μοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἐποίουν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω· οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες
τῷ δημοσίῳ ὁπόσοι οὐθῶσ' ὤφειλον ἀρξάντες ἀρχὰς, ἢ ἐξούλασ', ἢ γραφὰς, ἢ ἐπι-
βουλὰς ὤφλων, ἢ ὠνὰς περιάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου, μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγ-
γύσ' ἐγγυήσαντο πρὸς τὸ δημόσιον, τούτους, οἱ μὲν ἔκτιστοι λῶ ὦδε τῆς ὠνάτης πρυτα-
νείασ· εἰ δὲ μή, διπλάσιον ὀφείλειν· καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν πεπράσθαι· εἰς μὲν τρό-
πος οὗτος ἀτιμίας λῶ· ἕτερος δὲ, ὧν τὰ μὴ σώματα ἄτιμα λῶ· πλὴν δ' ὅσαν ἔχον καὶ ἐκέ-
κτηντο· οὗτοι δ' ἀν ἦσαν ὁπόσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιεν· τούτους ἐδεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς
ἐκ τούτων ἀτίμους εἶν, καὶ ὁπόσοι λίποιεν πλὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείασ' ἢ δειλίασ' ἢ ναυ-
μαχίασ' ὄφλοιεν· ἢ πλὴν ἀπόδε ἀποβάλοιεν· ἢ τεῖς ψευδομαρτυριῶν· ἢ τῖς ψευδο-
κλητείασ' ὄφλοιεν· ἢ οὗ γονέασ' κακῶς ποιεῖεν· ὅτοι πάντες ἄτιμοι ἦσαν τὰ σώματα·
τὰ δὲ χρήματα εἶχον· ἄλλοι αὖ κατὰ προσάξεις, οἵ τινες ἀ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν,
ἀλλὰ μόρος τι αὐτῶν οἷον οἱ κρατῶσαι· ὅς ὅ τι ἐπίμφναν ὦδε τῶν τυραίνων οὐ τῇ πό-
λει, τὰ μὲν ἄλλα λῶ ἄπορ τοῖς ἄλλοις πολίταις· εἰπεῖν δ' οὐ τῷ δήμῳ οὐκ ἔξεστι λῶ αὐ-
τοῖς οὐδὲ βουλεῦσαι· τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ λῶ τοῦτοι προσαξεις· ἑτέροις
οὐκ λῶ γράψασθαι· τοῖς δὲ, οὐ λεξαι· τοῖς δὲ, μὴ ἀνατολοῦσαι εἰς ἑλλήσποντον· ἄλλοις
δ' εἰς ἰωνίαν· τοῖς δ' εἰς πλὴν ἀγορᾶν μὴ εἰσιέναι προσαξεις λῶ· ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐ-
ξαλεῖψαι πάντα τὰ ψηφίσματα· καὶ αὐτὰ καὶ εἴ του τι ἀντίγραφον λῶ, καὶ πίστιν
ἀλλήλοις τοῦδε ὁμονοίασ' δοῦναι οὐ ἀκροπόλει· καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ παρο-
κλείδου, καὶ ὃ τοῦτο ἐγένετο. ΥΙΦΙΣΜΑ· ΠΑΡΟΚΛΕΙΔΗΣ ΕΙΠΕΝ.

» ΕΠΕΙΔΗ ἐψηφίσαντο ἀθηναῖοι πλὴν ἄδειαν τοῦδε τῶν ὀφειλόντων ὥστε λέγειν ἐξεῖ-
» ναι, καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα ἄπορ ὅτε λῶ τὰ μηδικά, καὶ
» σωθέντες ἀθηναίοις ὦδε τὸ ἄμεινον· τοῦδε δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων, εἰς τὸ πράκτο-
» ρασ', ἢ τοὺς ταμίασ τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἢ τὸν βασιλέα· ἢ εἴ τις μὴ ἐξεγρά-
» φη μέχρι τῆς ἐξελθούσης βουλῆς ἐφ' ἧς κα λίασ' ἦρχεν, ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν· ἢ ὀφείλον-
» τες καὶ ὅσων οὐθῶσαί τινες εἰσὶ κατεγνωσμέναι οὐ τοῖς λογισταῖς ὑπὸ τῶν οὐθυνῶν·
» ἢ τῶν παρέδρων· ἢ μήπω εἰσηγμέναι εἰς τὸ διηστήριον γραφαί τινες εἰσὶ τοῦδε τῶν οὐ
» θυνῶν ἢ προσάξεις, ἢ ἐγγύαι τινές εἰσι κατεγνωσμέναι, εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον· καὶ
» ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται, ἢ ἄλλό τι τοῦδε τῶν οὐ τῇ ὀλιγαρ-
» χίᾳ πραχθέντων ἐστὶ γεγραμμένον, πλὴν ὁπόσα οὐ στήλαις γέγραπται τῶν μὴ οὐθά-
» δε μεταίτων· ἢ ἐξαρέσεον πάγου, ἢ τῶν ἐφετῶν, ἢ ἐκ πρυτανείου, ἢ δελφινίῳ ἐδικάθη,
» ἢ ὑπὸ τῶν βασιλέων, ἢ ὦδε φόνῳ τίς ὅστι φυγή, ἢ θανάτου κατεγνώσθη, ἢ σφαγεῦσιν,
» ἢ τυραίνοις· τά τε ἄλλα πάντα ἐξαλεῖψαι τοὺς πράκτορασ· καὶ πλὴν βουλὴν καὶ τὰ
» ἐρημένα παντὰχόθεν ὅ που τί ὅστιν οὐ τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ αὐτίγραφόν που ἔστι, παρέχειν
» τοὺς θεσμοθέτας καὶ τοὺς ἄλλασ' ἀρχὰς· ποιεῖν δὲ ταῦτα τεῖσιν ἡμέρῶν· ἐπεὶδ' αὖ
» δόξῃ τῷ δήμῳ· ἃ δ' εἴρηται ἐξαλεῖψαι· μὴ κεκτῆσθαι ἰλίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι· μηδὲ μνησικα-
» κῆσαι μηδέ ποτε· εἰ δὲ μὴ, οἷνο χρὴ εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα οὐ τοῖς αὐτοῖς, οὐ
» οἷς πρὸ οἱ ἐξ αρέσεον πάγου φεύγοντες· ὅ πως αὖ ὡς πιστότατα ἔχοι ἀθηναίοις· καὶ ναυ-
» καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον· κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ, τοὺς ἀτίμους, ἐπιτίμους
ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας, οὔτε παροκλείδης εἶπε κατόναι, οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφί-
σασθε· ἐπεὶ δὲ ὠσονδαὶ πρὸς λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ τείχη καθεῖλετε, καὶ τοὺ
φεύγοντας κατεδέξασθε, καὶ κατέστησαν οἱ τειάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα φυλῆτε κατε
λύθη μου νικίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο ὑμῖν ὧν ἐτῶ οὐδὲν δέομαι μεμνῆσθαι, οὐδ'
αὐαμμνησκειν ὑμᾶς τῶν γενομένων κακῶν· ἐπειδὴ ἐπανῆλθετε ἐκ πειραιέως, γενό
μενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι, ἔγνωτε ἐαν τὰ γενομένα· καὶ τοῦδε τοιούνος ἐποιήσα-
θε σώζειν πλὴν πόλιν, ἢ τοὺς ἰλίασ' τιμωρεῖσθ· καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν
γενομένων· δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα, εἵλεσθε ἄνδρασ' εἵνεκα τοὺ θυσι· τοὺ θυσ δὲ ἐπιμελεῖσθαι
τῆς πόλεως, ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῶν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς σόλωνος νόμοις· καὶ τοῖς δρά-
κοντος θεσμοῖς· ἐπειδὴ δὲ βυλήν τε ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἵλεσθε, δυεῖσκοντ

ἔκτιστος

ἐξούλας

ὠνὰς περιάμενοι

πρυτανείας ἐνά
τῆς

ἄτιμοι δὲ λόγῳ

infamię duoge
nera

ἀντίγραφον

Patroclides

Callias

ὀφείλοντες καὶ τε
γνωσμέναι

ὀφείλων

πράκτορας

ἄτιμοι
ἐπίτιμοι

Mumychia

μνησικακεῖν

ἀποκληρώσατε

Solo

Draco

τῶν νόμων τῶν τε σόλωνος καὶ τῶ δράκοντος πολλοὺς ὄντας· οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν
οὐκ χρῆσαν τῶν πρότερον οὐνεκα γιγνομένων· ἐκκλησίαν ποιήσαντες, ἐβουλεύσαντο περὶ
αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσαντο δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους· εἶτ' ἀναγράψαι αὐ τῇ στοᾶ
τοὺς τῶν νόμων, οἳ ἂν δοκιμασθῶσι, καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ψήφισμα. Εδοξε τῷ δήμῳ· πισαμένος εἶπε πολιτεύεσθαι ἀθηναίοις κατὰ
τὰ πάτρια· νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς σόλωνος, καὶ μέτροις, καὶ σταθμοῖς· χρῆσθαι δὲ καὶ
τοῖς δράκοντος θεσμοῖς· οἷς πρὸ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ· ὁπόσων δ' ἂν προσδέοι
οἷδε κρημνοί νομοθέται ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀναγραφόντων εἰ σανίσι καὶ ἐκ τριέντων
πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ, καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς εἰς τὸ
δὲ τῷ μνῶι· τοὺς δὲ παραδιδομένους νόμους, δοκιμάσαι τῷ πρότερον ἡ βουλὴ, καὶ οἱ νο-
μοθέται οἱ πεντακόσιοι· οὓς οἱ δημόται εἵλαντο· ἐπειδὴ ὁμωμόκασιν, ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰ-
δίωτη τῷ βουλομένῳ εἰσιόντι εἰς τὴν βουλὴν βουλεύειν, ὅτι ἂν ἀγαθὸν ἔχῃ περὶ τῶν νό-
μων· ἐπειδὰν δὲ τὰ θῶσιν οἱ νόμοι ἐπιμελέσθω ἡ βουλὴ ἡ ἐξ ἀρείου πάγου τῶν νόμων· ὅπ-
πως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται, τὸν δὲ κυρουμένας τῶν νόμων ἀναγρά
φειν εἰς τὴν στήλην· ἵνα πρὸ πρότερον ἀνεγράφησαν σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ· ἐδοκιμά
σθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι ὧν ἄνδρες κατὰ τὴν ψήφισμα τουτί· τοὺς δὲ κυρωθέντας, ἀνέγρα
ψαν εἰς τὴν στοάν· ἐπεὶ δὲ ἀνεγράφησαν ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε, μὴ δὲ τοῦτ' ἑ-
νὸς ἀρά γε τοῦ τῶν· ὅτι τοῦτ' ἐλείπετο τοῦτ' ὅτου οἱόν τε, ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν, ἢ ὑμῶν πρᾶ
ξαί τινι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἄνω γεγραμμένους νόμους· ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξε
στι χρήσασθαι· ἢ που ἂν ἀγράφῳ γε ψηφίσματι, παντάπασιν οὐ δεῖ γε χρήσασθαι.
ἐπειδὴ τοίνυν ἐωρῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραὶ, τοῖς μὴ, κατὰ νόμους·
τοῖς δὲ, κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, ζωντοσι· τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶ
οὐνεκα τῶν νυνὶ ποιουμένων· ἵνα τούτων μηδὲν γένηται· μὴ δὲ ὀξῇ συκοφαντεῖν μηδενί,
καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους. Νόμος. Αγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆ
σθαι· μὴ δὲ τοῦτ' ἐνός· ψήφισμα δὲ μηδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμῳ κυριώτερον
εἶναι· μὴ δὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ὀξεῖναι θεῖναι· ἐὰν μὴ ἐν αὐτὸν ἐὰν τοῖσιν ἀθηναίοις· ἐὰν
μὴ ἐξακισχιλίοις δόξῃ, κεύβδην ψηφιζομένοις· τί οὖν ἐὰν ἐπίλοιπον, ὅτοσί ὁ νόμος· καί
μοι ἀνάγνωθι τοῦτον. Νόμος. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶ-
ναι· ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει ἐγένοντο· τοῖς δὲ νόμοις χρῆσθαι ἀπὸ βουλεύσου
ἀρξάντος· τὰς δὲ δίκας ὧν ἄνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιήσατε κυρίας εἶναι, ὁπόσαι
ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει ἐγένοντο· ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν, μήτε δίκαι αἱ ἀ-
δικοι γίγνοιντο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων συμβολαίων αἱ πράξεις εἶεν· τῶν δημοσίων ὁπόσοις αἱ
γραφαί εἰσιν, ἢ φάσεις, ἢ ἐν δίκῃ ἢ ἀπαγωγαί· τούτων οὕνεκα τοῖσ νόμοις ἐψηφίσαθε
χρῆσθαι ἀπὸ βουλεύσου ἀρξάντος· ὁ δὴ τ' οὖν ἔδοξεν ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους· δο
κιμάσαντες δ' ἀναγράψαι· ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μὴ δὲ τοῦτ' ἑνός·
ψήφισμα δὲ μήτε βουλῆς, μήτε δήμου κυριώτερον εἶναι, μὴ δ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον τιθέ-
ναι, ἐὰν μὴ ἐν αὐτὸν ἐὰν τοῖσ ἀθηναίοις· τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπὸ βου-
λεύσου ἀρξάντος, ἐὰν ταυτοῦ ὄντι ὑπολείπεται, ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον τῶν γιγνομένων
πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν βουλεύσειν ἀρξαι ὅπως κύριον ἔσται· οὐκ οἶμαι ἔτ' ἄν γε ἄν-
δρες, σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοὶ· φέρε δὴ τίνων οἱ ὅρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν· ὁ μὲν κοινὸς
τῇ πόλει ἁπάσῃ· οὐ ὀμωμόκατε πάντες μετὰ τῶν ἀλλαχοῖ. Ορκος.

Καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ, πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκα· οὐ
δὲ τούτων, ὃς ἂν ἐθέλοι βουλεύσασθαι διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἦρξεν· ὅπου τοίνυν αὐτοῖς δια
κόσιοι ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστοις κακῶν αἰτίοις εἰ διδοῖεν βουλεύσασθαι, ἢ
που χρὴ τῶν γε ἄλλων πολιτῶν τινι ἐξεῖναι μνησικακεῖν· ἢ δὲ βουλὴ αὕτη ἀεὶ βου-
λεύουσα, τί ὄμνυσι. Καὶ οὐ δέξομαι οὐδεμιᾶν· οὐδὲ ἀπαγωγὴν οὐνεκα τῶν προτέρων
γεγενημένων· πλὴν τῶν φυγόντων· ὑμεῖς δ' αὖ ὦ ἀθηναῖοι τί ὀμόσαντες διαίζετε.

Καὶ οὐ μνησικακήσω· οὐδὲ ἄλλο πείσομαι· ψηφοῦμαι δὲ κατὰ τοὺ κειμένους νόμους

ἔδοξε τῷ δήμῳ πισαμένος
solo Draco
νόμους
νομοθέται πανταχόσιοι
ψήφισμα ἀγράφω
νόμος ἄγραφος
sex millia athenienſium
Cuchides
ὀμόσαι
ἀναγωγὴν

ἀ χρὴ σκοπεῖν εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν· ὡς περὶ ὑμῶν λέγω καὶ τῶν νόμων· σκέψα
σθε δ' οἵνινν ὦ ἄνδρες, καὶ τοὺς νόμους· καὶ τοὺς κατηγόρους· τί αὐτοῖς ὑπαρχόντων ἑτέ
ρων κατηγοροῦσι· κηφίσιος μὲν οὑτοσὶ πριάμενος ὠνῶν ἐκ τῶ δημοσίου, καὶ ἐκ ταύτης Cephiſius
ἐπιωρπίασε, τῶν οὖν τῇ γῇ χωρησάντων οὐνενήκοντα μνᾶς ἐκλέξασ, οὐ κατέβαλε
τῇ πόλει, καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ' ἂν αὐτὸ τῷ ξύλῳ· ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε κυ-
ρίαν εἶναι τὴν τε βουλὴν ὃς ἂν πριάμενος τέλος μὴ καταβάλῃ, δεῖ εἰς τὸ ξύλον· οὗ-
τος τοίνυν ὅτι τοῖς νόμοις ἀπεψηφίσαθε ἀπὸ εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι, ἀξιοῖ ἀ ἔ- Cuclides
χει ὑμῖν ἐκλέξασ, μὴ ἀποδοῦναι· καὶ νεῶ γεγένηται αὐτὶ μὲν φυγάδος, πολίτης·
αὐτὶ δὲ ἀτίμου, συκοφάντης ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νεῶ κειμένοις χρῆσθε· μέλιτος δ' αὖ οὐ Melitus
τοσὶ ἀπήγαγεν ὧδε τῶν τριάκοντα λέοντα· ὡς ὑμεῖς ἁπάντες ἴστε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ
νος ἄκυρος, καὶ οὗτος ὁ νόμος καὶ πρότερον ὧ ὡς καλῶς ἔχων καὶ νεῶ ὄντι· καὶ χρῆ- Leon
σθαι αὐτῷ τοὺ βουλεύσαντα αὐ τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι· καὶ τὴν χειρὶ δρασάμενον· μέ
λιτον τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τῶ λέοντος οὐκ ἔστι φόνου διώκειν· ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆ
σθαι ἀπὸ εὐκλείδου ἄρχοντος· ἐπεὶ ὥς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς αὐτὸ λέγει· ἐπιχά- Epichares
ρης δ' οὗτος ὁ πάντων πονηρότατος καὶ βολόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν αὐτὸς
αὐτῷ· οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ὧδε τῶν τριάκοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει ὃς ἂν τῇ στήλῃ
ἔμπροσθεν ὦσι τῶ βουλευτηρίου· ὃς ἂν ἀρξῇ ἐν τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθεί
σης, νηφαλίοις τεθνάναι· καὶ ἐν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι, καὶ τὰ χρήματα ἔχειν τῶ ἀπο
θανόντος· ἀλλ' ὅτι οὖν ὦ ἐπιχάρης ἢ νεῶ ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς χεῖρας ἔσται,
κατά γε τὸν σόλωνος νόμον, καὶ ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης. Νόμος.

» Εδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπ' αὐτῆς ἐπρυτάνευε κλεογένης ἐγραμμάτευε βοιωτὸς Cleogenes
» ἐπεστάτει, τόδε δημόφαντος σωφίλου ἐγράφεν· ἄρχει χρόνος τῶδε τῶ ψηφίσματα· ἢ βου- Boethus
» λὴ οἱ πεντηκόσιοι λαχόντες τῷ κυάμῳ ὅτε κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν, ἐάν τις Demophantus
» δημοκρατίαν καταλύῃ τὴν ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἀρχὴ καταλελυμένης τῆς δημο-
» κρατίας, πολέμιος ἔσται ἀθηναίων, καὶ νηποινεὶ τεθνάτω· καὶ τὰ χρήματα αὐτῶ δη-
» μόσια ἔστω· καὶ τῆς θεοῦ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας ἐν ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ
» συμβουλεύσας, ὅσιος ἔστω καὶ ἁγνός· ὀμόσαι δ' ἀθηναίους ἅπαντας κατὰ ἱερῶν τελεί
» ων κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ δήμους ἀποκτείνειν ἐν ταῦτα ποιήσαντα· ὃ ὃ ὅρκος, ἔστω ὅ-
» δε· κτενῶ τῇ ἐμαυτῶ χειρὶ αὐ δωνάρης ὦ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν ἀθή-
» νησι· καὶ ἐάν τις ἀρξῇ τὴν ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας· πολιτεύ-
» σαντὸς τυραννεῖν ἢ παυσῇ, ἢ ἐν τύραννον συγκατασήσῃ· καὶ ἐάν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ,
» ὅσιον αὐτὸν νομῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων ὡς πολέμιον κτείναντα τῶν ἀ-
» θηναίων· καὶ τὰ κτήματα τῶ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος, ἀποδίδωσι τὰ ἡμίσεα
» τῷ ἀποκτείναντι· καὶ λόγῳ, καὶ ψήφῳ, καὶ οὐκ ἀποστερήσω οὐδέν· ἐὰν δέ τις κτείνων
» τινὰ τούτων ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιχειρῶν, δὶ ποιήσω αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺ ἐκείνου· κα
» θάπερ ἀρμόδιόν τε καὶ ἀρίστογείτονα, καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν· ὁπόσοι δὲ ὅρκοι ὁμώ Harmodius
» μοσται ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἢ ἄλλοθί που εἰναντίοι τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων Aristogito
» λύω καὶ ἀφίημι. Ταῦτα δὲ ὤμοσαν ἀθηναῖοι πάντες κατ' ἱερῶν τελείων ἐν
νόμιμον ὅρκον προδιουσιῶν· καὶ ἐπεύχεσθε βουρκωῦτι μὲν, εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ,
ἐπιορκωῦτι δ' ἀβώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος· πότερον ὦ συκοφάντα καὶ ἐπίτρεπε που
κύκλος, κύριος ὁ νόμος ὅδ' ἐστὶν, ἢ οὐ κύριος; δῆλον δ' ὅτι ὅσον δ' δίμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς
νόμοις δεῖ χρῆσθαι· ἀπ' εὐκλείδου ἄρχοντος, καὶ σὺ ζῆς, καὶ πολιτεύῃ πῶ πόλιν ταύ
τὴν οὐκ ἄξιος ὤν; ὃς ἐν δημοκρατίᾳ μὲν συκοφαντῶν ἔζης, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δ' ὡς μὴ ἀναγ
καθείης τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐβούλευες δοῖς διάκοντα.
εἶτα οὐ πολὺ ἐπαιρεῖσ' ἐμοὶ μνείαν ποιῇ, καὶ καλῶς τινὰς λέγεις; ὃς ἐν μὲν οὐχ ἑπαι
ρήσας· καλῶς γὰρ ἀν σοι εἶχε πρᾶξ ὁμενος δ' οὐ πολὺ ἀρχαῖον, ἓν βουλόμενον ἀνθρώ
πων ὡς οὐ ποιῆσαι, ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ὅρκοις ἔζης· καὶ ταῦτα οὔπω μοχθηρὸς ὢν πῶ
ἰδέαν· ἀλλ' ὅμως οὕτως ἐπαιρῶν ἐτόλμα κατηγορεῖν, ᾧ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους

Cephiſius
Cuclides
Melitus
Leon
Epichares
Cleogenes
Boethus
Demophantus
Harmodius
Ariſtogito
θεράμενος ὠνήν
ἀπήγαγεν unde ἀπαγωγή
cf. ἀναγνῶς. δηλονότι φυλῆς.
Quingentorum ſenatus
νομιῶ
βουλευτὸν κύκλος

ἀλλ' αὐτῷ τοῦτο αὐτῷ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ γὰρ ὦ ἄνδρες καθήμενος λοίδορος μὲν κατηγόρει, βλέπων εἰς ἀνὴρ οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἀφ' ὧν τεθάνατε σωτηρίας ἔδοξα κεῖνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἐπιστρέφομαι, τίς ἂν μου κατηγόρει, οὐκ οὖσ' ὑπῆρχεν εἰ μὴ ἐλίδοιμι ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν, ἀνέκεινε δ' ἂν με τις ἄλλος, ἢ χαίρει κλῆς ὁρῶν. εἰ τέμοι ὦ ἀνδοκίδη, ἢ ἦλθες εἰς δικέλειαν; ἢ ἐπεξεῖ χισε τῇ πατρίδι τῇ σαυτοῦ; οὐκ ἔτ' ἄγε τί δὲ ἕτερμες πῶ χώραν καὶ ἐλκίσω ἢ καταγῆν, ἢ καταβάλασαν τοὺς πολίτας τοὺς σαυτοῦ; οὐδήπα. οὐδ' ἐναυμάχησας ἐναντίος τῇ πόλει; οὐδὲ συγκατέσκαψας τὰ τείχη; οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βίᾳ κατῆλθες εἰς πῶ πόλιν; οὐδὲν τούτων πεποίηκας οὐδέν; δοκεῖς οὖν χαιρήσειν, ἢ οὐκ ἀποθανεῖσθαι ὡς ἕτεροι πολλοί. ἆρ' οἴεσθε ὦ ἄνδρες ἄλλων τινῶν τυχεῖν δ' ἡμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τοῦ μὴ τούτων δίκ' τοῦτ' αὖ ἀπολόμοιμι ὅτι εἰς πῶ πόλιν οὐδὲν ἤμαρτον ὥς πρὸ καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν. ἐν ὑμῖν δὲ κεινόμενος οὓς οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι, πάντως δήπου ἢ ἀρλῆ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. ἀλλὰ γὰρ ὦ ἄνδρες, πῶ μὲν ἀδικεῖν ἐποίησαν τόμον κατὰ νόμον κείμενον, πῶ ἢ κατηγορίαν κατὰ ψήφισμα καὶ πρότερον γεγενημένον τοῦδε ἑτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ κατεψηφεῖσθε, ὁρᾶτε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγων δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ τοῖς ἑτέροις μᾶλλον. ἔστι μὲν δὴς ὑμεῖς ἀναστίαν μαχεσάμενοι δι' ἀλλάγητε, καὶ ὅρκους ὠμόσατε. ἔστι δ', ὃς φεύγοντας κατηγάγετε. ἔστι δὲ οὓς ἀτίμους ὄντας, ἐπιτίμους ἐποιήσατε. ὧν οὕνεκα, καὶ σήλαι ἀνείλετε, καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε, καὶ τὰ ψηφίσματα ἐξηλείφατε. οἱ νυνὶ μέν οὖν ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν ὦ ἄνδρες. εἰ οὖν γνώσονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τοὺς κατηγορεῖσθ' τῶν προτέρων γεγενημένων, τίνα αὐτῶν οἴεσθε γνώμην ἔξειν τοῦδε σφῶν αὐτῶν, ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀτῶνας καθίσταθαι, οὕνεκα τῶν προτέρων γεγενημένων. φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροί, πολλοὶ δὲ συκοφάνται. οἱ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀτῶνα. ἥκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμφότεροι οὐ πῶ αὐτῶ γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσόμενοι εἰ ἢ χρὴ πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὅρκοις οὓς ὠμόσατε ἀλλήλοις οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης, εἰ αὐτοὺς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι. τοῦ δὲ, οὐ δεικνύω. τοὺς δὲ, ἀπάγειν. ὅστις οὖν ἔχει ὦ ἄνδρες ὁ μὲν ἀτῶν ἐν τῷ σώματι ᾧ ἐμῷ καθέστηκεν. ἡ δὲ ψῆφος ἡ ὑμετέρα δημοσία κείνει. πότερον, χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν, ἢ τοὺς συκοφάντας παρασκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπέναι ὡς τάχιστα. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὦ ἄνδρες ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν εἰς ὁμόνοιαν, ἃ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποίησατε, βραχέα βούλομαι καὶ τοῦδε τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον πῶ πόλιν. ὁ δὲ δῆμος ἔφυγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ παλληνίῳ γραπηγοῦντος λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ, καὶ χαίρειν οὐ ἐκεῖνος πῶ θυγατέρα εἶχεν. ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος οὗ πάππος, κατελθόντες εἰς πῶ πατρίδα, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν. τῶν δὲ, φυγὴν κατέγνωσαν. τοὺς δὲ, μένειν ἐν τῇ πόλει ἐάσαντες, ἢ τίμωσαν ἄρχον. δὲ λοίκα βασιλεὺς ἐπεγράτευσεν ἐπὶ πῶ ἑλλάδα. γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιόντων ἡ μέγεθος, καὶ πῶ παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φυγόντας καταδέξασθαι, καὶ τοὺς ἀτίμους, ἐπιτίμους ποιῆσαι. καὶ κοινῇ τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους, ἠξίουν σφᾶς αὐτοὺς προστάξαντες πρὸ τῶν ἑλλήνων ἁπάντων ἁπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις. μαραθῶνα δὲ νομίσαντες πῶ σφετέραν αὐτῶν ἀρετὴν πῶ ἱκανῶ εἶναι τῷ πλήθει ᾧ ἐκείνων αὖ πτάξασθαι. μαχεσάμενοί τε ἀνήκων, καὶ τὴν τε ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν. καὶ πῶ πατρίδα ἔσωσαν. ὅρκον δὲ τοιοῦτον ὡρκωσάμενοι, ὃν ἠξίωσάν τινι τῶν πρότερον γενομένων μνησικακῆσαι. διὰ τοῦτο ἀλλ' ταῦτα πῶ πόλιν αὐξάσαντον παραλαβόντες, ἰδρά τε κατακεκαυμένα. τείχη τὲ καὶ οἰκίας κατεπεπτωκίας, ἀφορμῶ τε οὐδὲ μίαν ἔχοντες, ἀλλ' ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, πῶ ἀρχὴν τῶν

Decelea

Charicles

Triginta tyranni uicti apud palleniú duce leogora

Leogoras

Palleniú

∴ ſ. μαραθῶνα δὲ aduerbialiter

Triginta tyranni ante pugná apud marathoné

ἑλλήνων κατεργάσαντο. καὶ πῶ πόλιν ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδοσαν. ὑμεῖς οὖν καὶ αὐτοὶ ὕστερον κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνοις γεγενημένων, ἀγαθοὶ ὄντες ἀγαθῶν ὄντος, ἀπέδοτε πῶ ὑπάρχουσαν ἀρετήν. ἠξιώσατε γὰρ τοὺς τε φεύγοντας κατιέναι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι. τὶ οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπον ἐστὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς. μὴ μνησικακῆσαι. εἰδότας ὦ ἄνδρες, ὅτι ἡ πόλις ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο. ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει, εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σωφρονεῖν τε καὶ ὁ μονοεῖν ἀλλήλοις. κατηγόρησαν δέμου καὶ τοῦδε τῆς ἱκετηρίας, ὡς καταθείη ἐπὶ τῷ ἐλευσινίῳ. νόμος δὲ οὐ πάριος ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι. καὶ οὔτως εἰσὶ τολμηροί, ὥστ' ἀ αὐτοὶ κατεσκεύασαν, οὐ καρκεῖ αὐτοῖς, ὅτι οὐ κατέχον ἃ ἐπεβούλευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἦλθο μὲν ἐλευσινόθεν, καὶ ἡ ἐν δεῖξις ἐγγένητο, προσήει ὁ βασιλεὺς τοῦδε τῶν γεγενημένων ἐν ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετήν, ὥσπερ ἔθος ἐστίν. οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξειν ἔφασαν αὐτὸν πρὸς πῶ βουλήν. ἀπαγγεῖλαί τ' ἐκέλευον ἐμοί τε καὶ κιφισίῳ, παρεῖναι εἰς τὸ ἐλευσίνιον. ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν σόλωνος νόμον. ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων, ἔσθαν ποιεῖν ἐν τῷ ἐλευσινίῳ, καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ προειρημένα. καὶ ἡ βουλὴ ἐπεὶ δὴ ἦν πλήρης, ἀνάστας καλλίας ὁ ἱππονίκου πῶ σκευὴν ἔχων, λέγει ὅτι ἱκετηρία κεῖται ἐνδὶ τοῦ δεμοῦ. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὶς πῶ ἱκετηρίαν καθεὶς καὶ οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέσημεν καὶ οὗτος ἡμᾶς ἑώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἐπήκουεν, καὶ ὤχετο εἰσιών, ἐπεξελθὼν κύκλῃ οὗτος, καί μοι κάλει αὐτόν, πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον κύκλεις. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται. πολὺ δέ μοι δοκεῖ ἐναντίον εἶναι, ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτόμον τὸ θεὸ τοῦδε ἀγάλμοιον. ὥστε θεῖναι πῶ ἱκετηρίαν μὴ εἰδότα τὸν νόμον ἵνα δῷ δίκλω. ἐτὸ δὲ ὦ ἄνδρες εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐτῶν μὲν φημὶ τῶν θεῶν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθη καμὲν πῶ ἱκετηρίαν, ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τὶ ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον πιθεὶς πῶ ἱκετηρίαν, ἐσωζόμην δὲ τῇ τύχῃ διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι δηλονότι διὰ τὸν θεὸν. εἰ γὰρ ἐβουλήθη τὴν με ἀπολεῖν, καὶ τὸ θεὸ. εἰ χρῆν δήπου καὶ μὴ θέντα με πῶ ἱκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' οὔτε ὑπήκεσα, οὔτ' ἔθηκα. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ κύκλῃς, ὅτι οὐδεὶς ὑπακούει, πάλιν ὁ καλλίας τὰς ἐλέγον, ὅτι εἰν νόμος πάριος, εἴτις ἱκετηρίαν θείη ἐν ᾧ ἐλευσινίῳ, ἄκειν τὸν ἀποθανεῖν. καὶ ὁ πατήρ ποτ' αὐτῷ ἱππόνικος ἐδίκησατο ταῦτα ἀθηναίοις. ἀκούσεις δὲ, ὅτι ἐτὸ θεῖν πῶ ἱκετηρίαν ἐν τεύθεν ἀπαπηλᾷ κέφαλος οὗτος, καὶ λέγει. ὦ καλλία πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε. πρῶτον μὲν ἐδικηῇ κηρύκων, ὧν οὐκ ὁσίοισι ἐδικηεῖσθαι. ἔπειτα δὴ νόμον πάτριον λέγεις. ἢ δὲ σήλη παρῇ ἑστήκας καλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν ἑαυτῇ ἱκετηρίαν θῇ ἐν τῷ ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας, ὅτι ἀνδοκίδαο θείη πῶ ἱκετηρίαν. καλέσον αὐτὸν τῇ βουλῇ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη ἡ σήλη, καὶ κεῖνος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅ τοῦ ἤκουσε, καταφανὴς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς τιθεὶς πῶ ἱκετηρίαν. φράσε δὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες, τὰ χαλὰ ἀν αὐτὸν βούλεσθε πυθέσθαι. ὁ δὲ καλλίας τὶ βουλόμενος ἐτίθη τὴν ἱκετηρίαν, ἐτὸ δὲ ὑμῖν διηγήσομαι ὧν ὑπ' αὐτῷ εἵνεκα ἐπεβουλεύθην. ἐπίλυκος ἦν, ὅτι σάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς. ἀπέθανε δὲ ἐν σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων παίδων. θυγατέρας δὲ δύο καταλιπών, αἳ ἐγένοντο, εἷς τε ἐμὲ καὶ λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι πονήρως εἶχε. τὴν μὲν οὐσίαν, οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν κατέλιπε. τὰ δὲ ὀφειλόμενα, πλέον ἦν ἢ πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐτὸ καλέσας λέαγρον ἐναντίον τῶν φίλων ἔλεγον, ὅτι ταῦτ' εἴη ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐν τοῖς βιοῦσι δεικνύναι τὰς οἰκειότητας ἀλλήλοις. ἡμᾶς γὰρ οὐ λίκαιόν ἐστιν οὔτε χρήματα ἔτρα, οὔτ' δὺ τυχὴν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε καταφρονῆσαι τῶν ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ εἴ ἔζη ἐπίλυκος. ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα, ἀξιοῦμεν ἀν γένοιν ὄντες ἐγγυτάτω ἔχειν τὰς παίδας. τοιγαρτοῖ ἐκεῖνα μὲν δίε

ἐν τῷ ἐλευσινίῳ

νόμος δὲ

Clenſiniú

Callias hipponici f.

Cucles

Cephalus

Epilycus

Tiſander

Leagrus

πίλυκον αὐτῶν, ἢ δι' τὰ χρήματα. νῦν δὲ δι' τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν τάδε ἔσται. τῶν μὲν οὖν, οὐ ἐπιδικάζου. τῆς δὲ, ἐπὶ ὁμολογήσει μοι ὦ ἄνδρες. ἐπιδικασάμεθα ἀμφω κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἧς μὲν ἐπὶ δικασάμην, ἣ πᾶς τύχη χρησαμένη. καμοῦσα ἀπέθανεν. ἡ δὲ τράπεζά ἐστιν ἐπὶ τοῦ κολλίου ἐπείθε λέαγρον χρήματα ὑπεχνούμενος ἐαῦ αὐτὸν λαβεῖν. ἀναθόμενος δὲ ἐπὶ, βοῦς ἐθηκα παράσασιν. καὶ ἔλαχον προτρέψω μὲν λέαγρον. ὅτι εἰ μὲν σὺ βούλῃ ἐπιδικάζεσθαι ἔχε τύχη ἀγαθῇ. εἰ δὲ μὴ, ἐπὶ ἐπιδικάσομαι. γνοὺς ταῦτα καλλίου λαγχάνει τῷ ὑεῖ τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου τῇ δεκάτῃ ἴσα μέλιτον. ἵνα μὴ δικάσω μαι ἐπὶ, ταῖς δ' ἐκάσι μυστηρίοις τούτοις, δοὺς κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς, ὠδλείκυσί με. καὶ εἰς τὸν ἀτῶνα εἶτον καθίστασιν. ἐπειδὴ δ' ἑώραμε ὑπομένοντα τί θῆσι πλὴ ἱκετηρίαν. ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκειτον, ἢ ὀβελῶν. αὐτὸς δὲ πείσων λέαγρον χρήμασι, σωοικήσων τῇ ἐπιλύκου θυγατεί. ἐπειδὴ δ' οὕτως ἑώρα ἀῆδυ ἀτῶνος ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιὼν λισίστρατον ἡγεμόνα, ἐπεχάρη. ὁρῶν φίλους ὄντας ἐμοὶ χρωμένους. εἰς εἶτον βδελυείασ' ἦλθε καὶ παρανομίασ', ὥστ' ἔλεγε πρὸς τοὺτους. ὡς εἰ ἔτι καὶ νῦν βουλοίμην ἀποῆναι τῆς ἐπιλύκου θυγατρὸς, ἕτοιμος εἴη παύσασθαί με κακῶς ποιῶν. ἀπαλλάξαι δὲ κηφισίου. λίκλιν δ' οἱ τοῖς φίλοις δοῦναί μου τῶν πεποιημένων, εἶπον αὐτῷ καὶ κατηγορεῖν, καὶ παρασκευάζειν ἄλλους. εἰ δ' ἐπὶ αὐτὸν ἐν ἀποφθέγξομαι, ἢ γνώσονται ἀθηναῖοι βδελ ἐμοῦ τὰ δίκαια, καὶ ἐπὶ αὐτὸν οἴομαι βδελ τοῦ σώματος τῶ ἑαυτοῦ οἱ τῷ μέρει κινδυνεύσειν ἄπρ αὐτῶν οὐ φύσομαι. ἐὰν ὑμῖν ὦ ἄνδρες δοκῇ. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλεσμοι τοὺς μαρτύρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ἀλλὰ γὰρ ἐνιόν αὐτῶν εἶτον ὃν λαχεῖν ἐξίωσε τῆς ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς γέγονεν, καὶ πῶς ἐποίησα τ' αὐτόν. ταῦτα γὰρ καὶ ἄξιον ἀκοῦσαι ὦ ἄνδρες. γαμεῖ μὲν ἰφομάχου θυγατρὰ. ταύτῃ δὲ σωοικήσας οὐ δ' ἐπαυ ἐν, πλὴ μητρὶ αὐτῆς ἔλαβε. καὶ σωῴκει ὁ πάντων φιλιώτατος ἀνθρώπων, τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατεί. ἱδρυὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρός. καὶ εἶχεν αὐ τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρας. καὶ οὗτος μὲν οὐ κηφιχώθη. ἐὰν δ' ἔλεισε τὸ θεῶ. ἡ δὲ ἰφομάχου θυγάτηρ τεθνᾶναι νομίσασα λυσιτελεῖν, ἢ ζῶ ὁρῶσα τὰ γινόμενα, ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκλίθη. καὶ ἐπειδὴ ἀνεβίω, ἀποδράσασα ἐκ τ' οἰκίασ', ᾤχετο. καὶ ὀβθὴ ἄλασεν ἡμήτηρ πλὴ θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεφλεγμένος, ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κύειν ὀβ αὐτῶ. καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν ἐὰν, ἔξαρνος ὢν μὲν εἶναι ὀβ αὐτῶ δ' παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ γυναικὶ ἐν παιδίον, οἱ ἐπὶ ἐν δωμὸν ἀπαθυείοις ἔχοντες ἱδρεῖον. καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι ἐν καλλίαν. ὁ δ' ἥρωτα τίνος εἴη δ' παιδίον. ἔλεγον καλλίου τῶ ἱππονίκου. ἐπὶ ἐμὲ οὗτος. καὶ ἔστι γε σὸν δ' παιδίον. λαβόμενος τῶ βωμοῦ, ὤμοσεν ἢ μὴ ὦ εἶναι ἐὰν ἄλλον, μὴ δὲ γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ ἱππόνικον ἐκ τῆς γλαύκωνος θυγατρὸς. ἢ ὀβζῶλη εἶν καὶ αὐτὸν καὶ πὶ οἰκίαν, ὥσπρ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν ὦ ἄνδρες ὑστέρῳ πάλιν χρόνῳ, τ' γραὸς τολμηροτάτης γυναικὸς ἀνηράθη. καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα, εἰσάγει εἰς κήρυκασ', φάσκων εἶν ἐὰν αὐτοῦ. αὐτεῖπε μὲν καλλίδης μὴ εἰς δέκαθ. ἐφηφίσαντο δὲ οἱ κήρυκες κατὰ τ' νόμον ὅς ὄστιν αὐτὸν ἐν πατέρα ὠμόσαντα εἰσάγειν. ἢ μὲν ἐὰν οὕτως ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τ' βωμοῦ, ὤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτ' ἐ γνήσιον ἐκ χρυσάδος γεγονότα, ὃν ἀπόμοσι. καί μοι δεῖξον ἀπάντων, οὓς μαρτύρασ' κάλει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. φόβε δὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες σκεψάμαθα εἴ ποτε σὺ τοῖς ἕλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο. ὅπου γυναῖκά τις γήμασ', ἐπεγήμε τῇ θυγατρὶ πλὴ μητέρα, καὶ ὀβζήλασεν ἡμήτηρ πλὴ θυγατέρα. ταύτῃ δ' σωοικῶν, βάλεται πλὴ ἐπὶ λύκῃ θυγατέρα λαβεῖν. ἵν' ἐξελάσῃ πλὴ τήθην, ἢ θυγαζιδῆ. ἀλλὰ τ' ὦ παιδίῳ αὐτῶ, τί χρὴ βοῦνομα θέσθαι. οἶμαι γὰρ ἔγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις ὀβζωρίσει τοὔνομα αὐτῶ. τεκὼν γὰρ οὐσῶν γυναικῶν ἃς σωῴκηκὼς ἔσται ὁ πατὴρ αὐτ' τῆς μὴ μός ὄστιν ὥσφησι. τ' δὲ, ἀδελφὸς. τ' δὲ, θεῖος. τίς αὖ εἴη οὗτος. οἰδίπους. ἢ αἴγισθος. ἢ τί χρὴ αὐτὸν ὀνομάσαι. ἀλλὰ γὰρ ὦ ἄνδρες βραχύτι ὑμᾶς ἀναμνῆσαι

Lysistratu

Chrysias

Iphicrates

Θυγατρὸς

Oedipus

Aegisthus

βδελ καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε ὅτε ἡ πόλις ἦρχε τῶν ἑλλήνων. καὶ δύναμένη μάλιστα, ἱππόνικος δὲ ὢν πλουσιώτατος τῶν ἑλλήνων, τότε μέν τοι πάντες ἴστε, ὅτι παρὰ τοῖς παυσανείοις τοῖς μικροτάτοις, καὶ τοῖς γυναίοις κλησθὲν οἱ ἀπόσκη τῇ πόλει κατέχει ὅτι ἱππόνικος οὐ τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον φέρει. ὃς αὐτῶ πλὴ φάπεζαν ἀναζέπει. μέμνησθε τοῦτα ὦ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἡ τότε οὖσα, δυκεῖν μὲν ἀποβλῶσι. οἰόμενος γὰρ ἱππόνικος ἡδὺν αὐτῷ ἔφεν, ἀλιτήριον αὐτῷ ἔφεν. ὃς αἰκατέζοφεν ἐκείνου ἐν πλοῦτον. πλὴ σωφροσώνην. ἐν ἄλλον βίον ἄπαντα. οὕτως οὖν χρὴ βδελ τούτου γινώσκειν. ὡς ὄντος ἱππόνικου ἀλιτηρίου. ἀλλὰ γὰρ ὦ ἄνδρες δι' τί φ τε τοῖς ἐμοὶ νεοὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ καλλίου, καὶ συμπαρασκευάσασι ἐν ἀτῶνα. οὐ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ, τεία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἥκων ἐκ κύπρου, οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς. μυῶν μὲν ἀδελφόν. ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαυτῶ. καὶ εἰσιὼν εἰς ἐλευσίνιον. καὶ θύων, ὥς πρ ἐμαυτὸν ἄξιον νομίζω εἶναι. ἀλλὰ τοιαῦτα λειτουργεῖν οὕτοι προὐβάλλοντο. πρῶτον μὲν γυμνασιάρχον ἡφαιστίοις. ἔπειτα ἀρχιθέωρον εἰς ἰσθμόν, καὶ ὀλυμπίαζε. εἶτα δὲ ταμίαν οἱ πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων. νῦν δὲ ἀπεβῷ καὶ ἀδικῷ εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερά. ἐπὶ ὑμῖν δῶ δίοτι οὗτοι ταῦτα νοῦν γινώσκουσιν. ἀρχύριος γὰρ οὗτοσί, ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἄρχων, εἷς ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τείτον ἔτος. καὶ ἐπρίατο τεσσαρακόντα τα λάντων. μετέχον δ' αὐτοὶ οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέντες ἐπὶ πλὴ λυκλῶ ἐν, πόσου ὑμεῖς ἴστε οἷοι εἰσίν. οἱ δι' εἶτον ἐμοιγε δοκοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρα ἢ. καὶ μὴ ἐπὶ βάλλωσι λαβεῖν ἀρχύριον, καὶ ὀλίγον πραθείσης μεταχεῖν. κερδάναντες δὲ δύο τάλαντα. γνῶναι ἐν πρᾶγμα. οἷον εἰ ὡς πολλοῦ ἄξιον σωέστησαν πάντες. καὶ μεταδοῦντες τοῖς ἄλλοις, ἐωνοῦν πάλιν τεσσαρακόντα τα λάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ αὐτωνεῖν οὐδεὶς, παρελθὼν ἐπὶ εἰσ πλὴ βλῶ, ὑπερέβαλλον ἕως ἐπριάμην ἓξ καὶ τεσσαρακόντα τα λάντων. ἀπελάσας καὶ νόμους, καὶ κατασήσας ὑμῖν ἐπιστάτας, ἱδρέλεξα τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει. καὶ αὐτὸς οὐκέτι μισθὸν ἔλαβον. ἀλλὰ μὴ βραχέα ἀπεκερδαίνομεν οἱ μεταλάντες. τοὺς δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ δανείμασθαι ἐξ τάλαντα ἀρχύριον. ἃ οὗτοι γνόντες ἔδοσαν σοφίσιν αὐτοῖς λόγον. ὅτι ἄνθρωπος οὗτοσί, οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, οὔθ' ἡμᾶς ἐάσει. φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδὼν ἔστι δανείμασθαι τὰ κοινά. πρὸς δὲ δὲ τοὺτοις ὃν αὐ ἡμῶν ἀδικοῦντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς ἐν πλῆθος τῶν ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. λεῖ οὖν ὅτον ἐκποδὼν ὑμῖν εἶναι, καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως. ταῦτα μὲν ὃν ὦ ἄνδρες δικάσαι, τοὺτοις ποιητέα λῶ. ὑμῖν δέ γε ἀναντίον κύτων. νοῦς γὰρ πλείστους εἶναι ἡμῖν ἤθελον αὖ τοιούσδε οἷός πρ ἐπὶ. τούτους δὲ μάλιστα ἀπολωλέναι. εἰ δὲ μὴ εἶναι τοὺς μὴ ἐπιζέφοντας αὐτοῖς. οἷς καὶ προσήκει αὐδρᾶσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις βδελ ἐν πλῆθος ἐν ὑμέτερον καὶ βουλόμενοι δικαιῶσιν ἢ σιν ὑμᾶς. ἐπὶ οὖν ὑμῖν ὑπεχνοῦμαι, ἢ παύσειν τοὺς ταῦτα ποιοῦντας, καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν, κολάσειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν. κατηγόρησαν δέ μου καὶ π' τῶν ναυκληρῶν, καὶ π' τῆς ἐμπορείασ' ὡς ἄρα οἱ θεοὶ δι' εἶτον' με ἐκ τῶν κυκλάδων σώσαιεν. ἵνα ἐλθὼν λοῦρο ὡς ἔοικεν βδελ κηφισίᾳ ἀπολοίμην. ἐπὶ δὲ ὦ ἀθηναῖοι, οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν. ὥστ' εἰ σόμεζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνοντάς με σὺν τοῖς μεγίστοις κινδυνοῖς μὴ τιμωρεῖσθαι. τίς γὰρ κίνδυνος μείζων αὐτοῖς, ἢ χειμῶνος ὥραν πλεῖν πλὴ θάλατταν. σὺν οἷς ἔχοντες μὴ σῶμα τοὐμὸν, κρατοῦντες δὲ τὸ βίου καὶ τ' οὐσίασ' τ' ἐμῆς. εἶτα ἔσωζον, οὐκ ἀξιῶ αὐτοῖς ποιῆσαι. μὴ δὲ ταφῆς ἐν σῶμα ἀξιωθῆναι. ἔτι δὲ πολέμου γενομένου, καὶ ζωρῶν ἀεὶ κατὰ θάλατταν οὐσῶν καὶ λῃστῶν ὑφ' ὧν πολλοὶ λυφθέντες, ἀπολέσαντες τὰ ὄντα, δουλεύοντες τ' βίον διετέλεσαν. ὅσης δὲ χώρας βαρβαρικὰς εἰς λῶ πολλοὶ ἤδη ἐκπεσόντες, αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιέπεσον, καὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα αἰκισθέντα, ἀπέθανον. εἶτα οἱ μὲν θεοὶ ἐκτῶν σούτ' κινδύνων ἐπωζόν με. σφῶν δὲ αὐτῶν προὐήσαντο τιμωρὸν γενέσθαι κηφισίον ἐν ἀνηρόταν ἀθηναίων, ὃν δ' κός φησι πολίτης ἐ. οὐκ ὤν; ὦ δ' ὑμῶν τ' καθημένων δ' λεῖς αὖ

Gymnasiarchia ministerium athenis

Architheorus in isthmo & olympiam

Hippomicus ditissimus graecorum

κλησθὲν

ἐπιδέψειν οὐλλὰ τῶν ἰδίων. εἰδὼς δ' ὅτιον οἷός ἐστιν. ἐτὸ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες ἡγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τοὺς τοιούτους κυκλωπίους, ἀνθρωπίνους. τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν, θείους. εἰ πρὸς ἐν λεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, φλὴν ἀν αὐτοὺς δίκαι ἐτὸ ὀργίζεσθαι ἢ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ἐφ' ἑαυτῶν σωζομένους, ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένους ὁρῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ δὲ ὑμῖν ἄξιον ὦ ἄνδρες ἀθυμηθῆναι, ὅτι ναυὶ πᾶσι τοῖς ἕλλησι ἄνδρες ἄριστοι καὶ δύο λόταζοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι. οὐκ ἀξὶ τιμωρίαν ζαπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ὦ σωτηρίαν τῆς πόλεως, καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμφοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο, οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν. τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς, πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς. τοῦτ' ἐκόσπως ἤδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως τάθ' ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὢν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἐχθρὸς, μὴ μεταγνῶτε. μηδὲ βουλεύεσθε πὼ πόλιν ἀποδρῆσαι ταύτης τῆς δόξης. μὴ δὲ αὖ τοὶ δοκεῖν τύχη ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμη πηφίσασθαι. δέομαι οὖν ἁ πάντων τοῦδὶ ἐμοῦ πὼ αὐτὼ γνώμὼ ἔχειν, ἵω πρὸ ἢ τοῦδὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κἀμοὶ ἐπιτύχωσι τοῦ κείνους μιμήσασθαι. ἀναμνησθέντες αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πολίταις καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηνται, πολλῶν οὕνεκεν σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους. μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας. καὶ ὅπως εἴ ποτέ τις αὐτοῖς, ἢ τῶν ἐξεκείνων τινὶ κίνδυνος γένηται, ἢ συμφορὰ, σώζοιντο συνῄνωμης παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. ἐκόσπως δ' ἀν αὐτῶν μεμνῆσθε. καὶ γὰρ τῇ πόλει ἁπάσῃ αἱ τῶν ὑμετέρων προγόνων ἀρεταὶ, πολέσιν ἄξιαι ἐγένοντο. ἐπειδὴ γὰρ ὦ ἄνδρες αἰνῆδε διεφθάρησαν, πολλῶν βουλομένων πὼ πόλιν αὐνικέσοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σώζειν πὼ πόλιν δι' τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς. οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ δι' τὰς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὰς, ἀξιῶ κἀμοὶ δι' τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετὰς, σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν δρῶντων, οἱ ἅπαρ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον μόρος, οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο. ὧν οὕνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας, ἧς πὸρ καὶ αὐτὸ παρὰ τῶν ἑλλήνων ἐτύχετε. σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε ἀν με σώσητε, οἷον ἕξετε πολίτην. ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐδ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ δι' τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην. ἐπειτα δὲ καὶ βίον ἐργασάμενος ἐκ τοῦ δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ τοῖν χεροῖν τοῖν ἐμαυτοῦ. ἔπ' ἐδόκει μὲν, οἷόν ὅτι πόλεως διαφυγὴ πολίτην εἶναι. ἐδόκει δὲ, οἷόν ὅτι ἐξόν εἶναι καὶ μέτοικον ἐν τῇ τῶν πλησίων. ἐπισάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρονεῖν, καὶ ὀρθῶς βουλεύεσθαι. ἐπισάμενον δ' οἷον τὸ ἁμαρτάνειν πράξαι καὶ κῶς πολλοῖς συβεβηκόμενον. καὶ πολέσιν πειραθεὶς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι καὶ φιλότητες πρὸς πολλοὺς. καὶ βασιλέασ, καὶ πόλισ, καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγένηται. ὧν ἐμὲ σώσαντες, μεδέξετε. καὶ ἔστιν ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις. ὅπου ἀν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γένηται. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν ὦ ἄνδρες οὕτωσ. ἐάν με νῦν διαφθείρητε. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τῶν γένους τῶν ἡμετέρου οὐλεῖς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καί τοι οὐκ ὀνειδος ὑμῖν ἐστιν ἡ ἀνδοκίδου καὶ λεωγόρου οἰκία δοκεῖ. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότ' ἀν ὄνειδος, ὅτ' ἐμοῦ φύγοντος, κλεοφῶν αὐτὼ ὁλυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ἡμῶν παρεῶν πὼ οἰκίαν πὼ ἡμετέραν ἀνεμνήσθη. ἢ ἰδίᾳ τι, ἢ δημοσίᾳ καλὸν παθὼν ὑπ' ἐκείνων. οἳ πολέσας μὲν κρατηγήσαντες κρατηγίσασ, πολλὰ κρόπεια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέλειξαν. πολέσας δὲ ἄλλασ ἀρχὰς ἀρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα, οὐδὲν ἀν πώποτε ὠφλων. οὐδὲ ἡμαρτήκασι οὐδεὶ, οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς, οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς. οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῶν δεομένων. οὐδ' ἔστιν ὅστις ἐκείνων τὴν τῶν ἀνδρῶν κατάστασιν εἰς ἀιῶνα, ἀπῆ τῆσι σὺν ὑμᾶς χάριν ἔχειν τούτων τῶν δρῶντων. μὴ τοίνυν εἰ αὐτὸ τεθνᾶσι, καὶ τοῦδὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε. ἀλλ' ἀνεμνησθήτεσ τῶν δρῶντων, νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν, ἀτυμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. ἵνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενος

τοῦδ'

πρόρριζον

Cleophó lyra
ꝛ artifex

διαχειρισαμένοις

τοῦδ' ἐμαυτῶ. τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' ὄκ εἰσί. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὔπω γεγένηνται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ αὐτὶ πατὴρ ἐμοί, καὶ αὐτὶ ἀδελφοὶ, καὶ αὐτὶ παῖδων γένεσθε. εἰς ὑμᾶς κατεφεύγω, καὶ αὐτὶ βολῶ, καὶ ἱκετεύω. ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αὐτὶ σάμενοι, σώσατε. καὶ μὴ βούλεσθε θεπάλους καὶ ἀνορίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι, καὶ βουλόμενοι διωκόσυται, τούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. εἴπεῖτε καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι. οὗ ποιῶν ὑμᾶς, ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι, ἢν ἀφεῖσθε εἴπεῖτε τὸ διωκόσομαι, ὑμᾶς οὐ φεύγειν. ἐαυτῷ τ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πειθήσετε, οὐδ' αὖ ὑστέρῳ χρόνῳ μεταμελήσει, οὐδὲν ἔτι τολέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν μὴ θ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπεμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔτωγε τοὺς οἵ τινοθ' ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἐλεγχόντος ἔδοσαν. ἀνεβάσας αὐτὸν θοῖ συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. δεῦρο αὖτε. κέφαλε. ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἐρημένοι μοι σωδικεῖν, θρασύλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

Cephalus
Thrasylly

Epilogus affectu plen?

..st. ἀνίτε
..st. ἠεμμένοι

Τοῦ αὐτοῦ, τοῦδὶ τῆς ἑαυτοῦ καταδόσου.

Ἐ Ι μὲν ὦ ἄνδρες οὐ ἐτόλμω τῷ πράγματι, οἱ παρεόντες μὴ πὼ αὐτὼ γνώμὼ ἔχοντες πάντες ἐφάνοντο, οὐδὶ αὖ θαυμαστὸν νόμιζον. ὅπου μέν τοι δεῖ πὼ πόλιν ἐμεῖ τι ποιῆσαι ἀγαθὸν, εἴ τις ἑτέρως βούλοιτο ἐμοῦ κρείττων, δεινόταζον ἁ πάντων χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν, δοκεῖ ταῦτα. τῷ δὲ, μή. ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. ἐπὸρ γὰρ ἡ πόλις ἁπάντων τῶν πολιτευομένων κοινή ἐστι, καὶ τὰ γινόμενα δή που ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινά ἐστι, τοῦτ' ἐοίκασι τὸ μέγα καὶ ἡδύ, πάρεστιν ἡμῖν ὁρᾶν. τοὺς μὲν, ἤδη πράττοντας. τοὺ δ', πάχα μέλλοντας. καί μοι μέγιστον θαῦμα τοῦδε ἔσκε, τί ποτε οὗτοι οἱ ἀνδρες δικαίως οὕτω τοῦδικαίου ται, εἴτι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἤδι ἀμαθεστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μέν γε νομίζουσι τῆς πόλεως δι' πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἀν φέρεσθαι, ἀμαθεστατοί εἰσι τὰ ἀναντία νῶν τῇ ἑαυτῶν ὠφελείᾳ πατεύδοντες. εἰ δὲ μὴ ταυτὰ ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρειν, καὶ τῷ ὑμετέρῳ κοινῷ, δυσμενεῖς ἀν τῇ πόλει εἶεν. οἱ τινοθ' ἐσαγγέλαντός μου ἀπόρρητα εἰς πὼ βουλὼ τοῦδὶ τῶν πραγμάτων, ὃν ἀποτελεσθέντων, οὐκεὶ σὶ τῇ πόλει ταύτῃ μέγιστον ὠφέλειαι, καὶ τούτων ἀποδεικνῦτός μου τοῖς βουλευταῖς σαφῆς τε καὶ βεβαίους τὰς ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν, οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ παρανομοῦντες ἐλέγξοντες οἷοί τ' ἦσαν ἀποδεῖξαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδείς. ἀθάδε δὲ, ναῦ πειρῶνται διαβάλλειν. σημεῖον οὖν τοῦτο. ὅτι οὗτοι οὐκ ἀφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν, οὐθὺς γὰρ αὖ τότε ἰωαντιοῦτο, ἀλλ' ἀφ' ἀνδρῶν ἑτέρων οἷοί εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. οὐδενὸς αὖ χρήμαζος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξεμὸ πράξαι. καὶ αὐτοὶ μὲν οὖτοι οἱ ἄνδρες οὐ βλμῶσι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες διϊαχυρίζεσθαι τοῦδὶ τούτων. φοβούμενοι ἔλεγχον δίδοναι εἴ τι εἰς ὑμᾶς μὴ οὐ φρονοῦντες. ἑτέρους δὲ εἰς πέμπουσι τοιούτους ἀνθρώπους, οἷς εἰθισμένοις ἤδη ἀναιχυντεῖν, οὐδὶ αὖ διαφθρεῖ εἰπεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν ἔστι μόνον θῦρσι τὶς αὖ αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τοὺς ἐμὰς συμφορὰς, ὠδὶ παντὶ ὀνειδίζειν. καὶ ταῦτα εἰ εἰδόσι δή που κάλλιον ἡμῖν. ὥστε μηδὶ αὖ τούτων δικαίως τιμὼ αὐτοῖς τινα φθόνον. ἐμοὶ δὲ ὦ ἄνδρες οὐ τῷ πρώτῳ τούτῳ εἰπόντι, ὀρθῶς δοκεῖ εἰρῆσθαι. ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται, ὠδὶ τὸ δὺ πράττειν κακοί. μεγάλη δή που καὶ τὸ ἁμαρτεῖν δυσπραξία ἐστί. κοὐ ἐστὶν δὺ τυχέσαι τοῦ μὴ, οἱ ἐλάχιστα ἁμαρτάνοντες. σωφρονέστατοι δὲ, οἱ αὖ τὰ ἔλαχιστα μεταγνώσκωσι. καὶ ταῦτα οὐ διακεῖται. τοῖς μὲν γίνεσθαι, τοῖς δὲ, μή. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ ἁμαρτεῖν τί, καὶ κακῶς πράξαι. ἐν οὖν κακῶ ὦ ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως τῇ ἐμὰ γνώσκοιτε αὖ, εἴητε ἀνδρὸς δυσδαιμονέστεροι.

οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου, ἄξιά μοί ἐστι τὰ γεγενημένα· ὃς εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμαυτοῦ δυσθαιμονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητί τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δι' ὠμότητα τῶν πειράντων με ἐλθεῖν εἰς διαιτῆν συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ' ἀνάγκη μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοιν θάτερον ἑλέσθαι. ἢ μὴ βουληθέντι κατειπεῖν τοὺς ταῦτα ποιήσαντας, οὐ τοῦδε ἐμοῦ μόνον ὀρρωδεῖν, εἴ τι ἔδει παθεῖν· ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδικοῦντα σὺν ἐμαυτῷ ἀποκτεῖναι. ὁ πάρ ἀνάγκη παθεῖν δὴ αὐτῷ, εἰ ἐτὸ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆσαι. ἢ κατειπόντι τὰ γεγενημένα, αὐτὸ μὲν ἀφεῖτα μὴ τεθνάναι. τῶν δὲ ἐμαυτοῦ παιδὸς μὴ φονέα γενέσθαι· τί δ' ἂν οὐ πρόσω τούτου, τολμήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι. ἐτὸ τοίνυν ἐκ τῶν παρόντων ἑλόμην ταῦτα· ἃ ἐμοὶ μὲν λύπας δὴ χρόνον τοσοῦτον οἴσειν ἔμελλον· ὑμῖν δὲ παχίστην τῶν παρόντος τότε κακῶν μετάστασιν. ἀναμνήσθητε δὲ εἰ οἷον κινδυνεύω τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε· καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπεφόβησε. ὥστ' οὐδεὶς πώ ἀγορᾶ ἔτι ἐβάδιζε τῶν ἕκαστος ὑμῶν ὁμόσας συλλήφθήσεσθαι. ταῦτα τοίνυν ὥστε μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοσὸν δή τι ἐτὸ μέρος τῆς αἰτίας εὑρέθην ἔχων· ὥστε μόνοι τοῦνοι ἐτὸ εἷς ὢν μόνος αἴτιος· καὶ ὅμως τόγε δυστυχέστατος εἶναι ἀνθρώπων, οὐδαμῆ ἐκφεύγω. ὅ τε δὴ παρανομίας μὲν τῆς πόλεως ἐωδὶ ταύτας τὰς συμφορὰς, οὐδεὶς ἐμοῦ ἦρξε γίνεσθαι δυσθαιμονέστερος. μεθεστάμεθα δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλὲς, ἀπάντων ἐτὸ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ καὶ κακῶν θαυμάστων τῇ πόλει, ἀδιώκατον ἐῶ ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως, ἢ τῷ ἐμῷ αἰχρῷ. ὥστ' εἰ αὐτῷ ὦ ἐτὸ καὶ κακῶς ἐπράττον, εἰ τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι. χρέειν δῶν εἰκός με οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φορεῖσθαι παρ' ὑμῶν· καὶ τοι ἐτὸ τότ' αὐτὸς νοῦς τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς ὦ τινι καὶ τῶν τε καὶ αἰχρῶν, οὐκ δι' εἴ τι ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοίᾳ τῇ ἐμαυτοῦ, τὰ δ' ἀνάγκῃ τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνων ἥδιστον εἶναι πράττειν τε διαυτα. καὶ διαυτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου ἥκιστα μέλλοιμι ὀφθήσεσθαι ὑφ' ὑμῶν· ἐπειδὴ δὲ χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι ὥς πάρ' ἐκὼς ἐπιθυμία, τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης ἢ διαίτης ἧς ἅδυε μετέσχον, ἔγνων λυσιτελεῖν μοι, ἢ τοῦ βίου ἀπηλλάχθαι, ἢ πάνυ πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦτον δρᾶσαι θαυμάσαι. ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι ποτέ μοι πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώ ποτε οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν. ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν ἔσαν σὺν σάμῳ κωπέων· τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε καταπεπλεφότων. ὄντος μοι ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ· καὶ διδόντος γενέσθαι τε καὶ δράσαι ὅσα ἐβουλόμην· τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας· καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν πλεῖστ' τι μὴ αὐτῶν δέξασθαι, οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι τέλεον, ἢ ὅσον ἐμοὶ κατέστησαν· εἰσήγαγον δὲ σῖτόν τε καὶ χαλκὸν· καὶ οἱ ἀνδρῶν ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι, οἱ κίνησαν μετὰ ταῦτα πελοποννήσιους ναυμαχοῦντες, καὶ πλὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν σὺν τῷ τότε χρόνῳ· εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν ἄξια ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μόρος ἐτὸ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης ἀξίαν ἔχοιμι· εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσήχθη, τοῦδε τῶν σῶσαι τὰς ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ τοῦδε τῶν μὴ δι' αὐτοὺς σωθῆναι· τούτων δίνων οὕτως ἔχοντων, οὐκ ὀλίγω μοι παρὰ γνώμην δύρεθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα· καταστήσασα μὲν γὰρ ὡς ἔπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε· προθυμάσθ' τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ὑμετέρων πραγμάτων· πυθόμενοι δὲ τινές με ἥκοντα τῶν τετρακοσίων, ἐζήτουν τὸ πρᾶγμα· καὶ λαβόντες, ἤγαγον εἰς πλὴν βουλήν· αὐθὺς δὲ παρεστάς μοι πείσανδρος, ἀνδρῶν ἔφη βουλεύσαι· ἐτὸ τὸν ἀνδρα τοῦτον ἐνδείκνυμι ὑμῖν, ὅτου τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγάγοντα· καὶ κωπέας· καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγεῖτο ὡς ἐπέπρακτο· οἱ δὲ τῷ τότε οἱ τὰ ἐναντία φρονοῦντες, δῆλοι ἦσαν ἤδη οἱ ἐνδὶ τρατείας ὄντες, τῆς τυραννίδος· καὶ τὸ θόρυβος γὰρ δὴ τοιοῦτος ἐγίνετο τῶν βουλευτῶν· καὶ ἐπειδὴ ἐγίγνωσκον ἀπολούμενος, εὐθὺς προσπεσὼν πρὸς πλὴν ἑστίαν· καὶ λαμβάνομαι τῶν ἱερῶν· ὅπερ μοι καὶ τοῦ πλείστου ἄξιον ἐγίνετο τὸ τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς εἶχον τὸ ἐνεῖδη οὗτοι· οἵ με

Archelaus

Pisander

ἐνδιαιτῶ

οἵ με μᾶλλον ἢν ἀνθρώπων ἐοίκασι κατελεῆσαι· βουληθέντων τε αὐτῶν ἀποκτεῖναι με, οὐ τοιοῦτοι ἦσαν οἱ διασώσαντες· δεσμάτε ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἰωὲ χρίμιν, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν· οὐ δὴ καὶ μάλιστ' ἐμαυτὸν ἀπολοφυράμιν· ὅστις δὲ μὲν ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐτὼ αὐτὶ τούτου κακὰ εἶχον· ὅστις δὲ ἐπειδὴ ἐφάνετο δι' ὑπ' ἐμοῦ πεπονθώς, πάλιν αὖ καὶ δι' ἐκεῖνοι ἐτὼ ἀπολόιμιν. ὥστε ὀδύνη τε καὶ πόρον μηδὲ μὴ ἔτι εἶναί μοι ἐν θαρσεῖν· ὅπου γὰρ ἀπόιμιν, πάνυ θαυμαστόν τί μοι ἐφαίνετο ἑτοιμαζόμενον· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τούτων τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγεὶς, οὐκέτι ἔτρον τοῦδε τοῦνονος ἐποιούμιν, ἢ πὼ πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι δρᾶσαθαι. ὁρᾶν δὲ ὦ ἀθηναῖοι. ὅσω τὰ τοιαῦτα τῶν ἐνθυμημάτων διαφέρει· ὅστις μὲν ὅσοι τῶν πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀρχεῖον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν ἄλλοτι, ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν διδόασι; ὅστις δὲ ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν τι πὼ πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο, ἢ μεθ' τῶν ὑμετέρων σωμάτων τὰ λαμπρεία τε καὶ κινδύνων, καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων, δεῦ παναῦ ποιοῦσιν ὑμᾶς εἴτι τυγχάνουσιν ἀγαθόν· σὺν ὦ καὶ αὖ τι ἐβαμαρτάνουσιν, οὐκ αὐτὸ τῆς στρατείας ἁμαρτάνουσι· δίκιν διδάσκειν· ἀλλ' ὑμεῖς τοῦδ' τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦσί γε ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττουσι, ὡς ὄντες ἄνδρες ἀγαθοί· καὶ οὐκ ὀρθῶς οὐ δικαίως· μεγάλη γὰρ ἐστὶν ἀρετὴ ὅστις πὼ ἑαυτοῦ πόλιν ὀπῶσῶ διώκεται τρόπῳ ἀγαθόν τι δρᾶσθαι· ἀλλ' οὖν τι γιγνώσκειν γε χρή· ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη τελείου ἄξιος ἀνήρ, ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρήμασί τε καὶ σώματι, τολμῶν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας· ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα, χεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείη τε. τὰ δὲ μέλλοντά τε καὶ ἤδη πραττόμενα, ἀνδρῶν ὑμῶν πεντακόσιοι σὺν ἀπορρήτῳ ἴασιν, ἢ βουλή· οὓς πολλῷ δή που εἰκὸς ἦν αὖ τι ἐβαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δεῖ ἀκούσαντάσ τι σὺν τῷ παραχρῆμα νεῦ διαβουλεύσασθαι. οἱ μὲν γε ἀρὴ τοῦδε τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦσι· ὑπάρχει τὲ αὐτοῖς ἐαύτι ἐβαμαρτάνωσιν αἰτίαν ἔχειν· καὶ λόγον ἀχρὸν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν· ὑμῖν δὲ οὐκ ἐστὶν ἔτρον ὑφ' ὧν αἰτίαν ἔχετε· τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν, ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστί· καὶ δὴ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε διαθέσθαι· ἄγε μὲν δὴ ἐξ ὧν ἀπορρήτων δίον γε μοί ἐστιν εἰπεῖν εἰσ' ὑμᾶς, ἢ ἤδη πεπραγμένα ἀκούσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ που ὡς ἤγγελθη ἡμῖν, ὅτι οὐ μέλλει ἐκ κύπρου, σῖτος ἥξειν αὐτοῦθα· ἐτὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος ἐγενόμιν, ὥστε τὸν ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλεύσαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας, ψυθῆναι τῆς αὐτῶν γνώμης· καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδεὶ προὔργου ἀκούσαι ὑμῖν. τὰ δὲ νυνὶ, βούλομαι ὑμᾶς εἰδέναι· ὅτι αἱ μέλλουσαι νῆσοι ἤδη σιταγωγοὶ καταστῆναι εἰσ' ἂν πειραιᾶ, εἰσὶν ὑμῖν τέσσαρες· καὶ δέκα· αἱ δὲ λοιπαὶ, τῶν ἐκ κύπρου ἀνάχθεισῶν, ἐξουσιν ἀθρόαι, οὐ πολὺ ὕστερον· ἐδεξάμιν δ' αὐτὶ πάντων χρημάτων εἶναι σὺ ἀσφαλεῖ, φράσαι πρὸς ὑμᾶς· ἃ καὶ τῇ βουλῇ σὺ ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προειδῆ τε· νῦν δὲ ἐκεῖνα μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῇ, γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφεληθήσεσθε· νῦν δὲ ὦ ἀθηναῖοι, εἴ μοι βουληθείη τε δοῦναι χάριν μικρά τε καὶ ἄπονον ὑμῖν καὶ ἅμα δικαίαν, πάνυ ἂν μοι σὺν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο· ὡς δὲ καὶ δίκαιά ἐστιν, εἴσεσθε· ἃ γὰρ μοι αὐτοὶ γνόντες τὲ καὶ σκεψάμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἔτρόις πειθόμενοι ἀφέλεσθε, τοῦθ' ὑμᾶς εἰ μὲν βούλεσθε αἰτῶ· εἰ δὲ μὴ βούλεσθε, ἀπαιτῶ· ὁρῶ δὲ ὑμᾶς πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώποις καὶ ξένοις παντοδαπῆς πολιτείας διδόντας τὲ καὶ εἰς χρήματα μεγάλα δωρεάς· οἱ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιοῦτός τι ἀγαθόν· καὶ ταῦτα μὲν τοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες διδοτε· οὕτω γὰρ ἂν σὺν τοσοῦτον ἀνθρώπων δυ πάσχοιτε· ἐτὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι τὸ ψήφισμα, ὅ μοι ἔστω σὺ ἐπόντος ἐν ψηφίσασθε εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε· ἀναγνώσετε δὲ ὑμῖν αὐτό· ἐπὶ γὰρ καὶ νῦν ἐγγραπτέ σὺ τῷ βουλευτηρίῳ. ψήφισμα.

Quadringentorum consilium

πεύρου

Menipp.

τουτὶ τὸ ψήφισμα ὁ ἡνεύσατε, ψηφισάμενοί μοι ὦ ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἔτρῳ φορέοντες· πείθεσθε οὖν μοι καὶ ἤδη παύσασθε εἴτῳ ὑμῶν

διαβαλόντι οὐ τῇ γνώμῃ τοῦδε ἐμοῦ παρέσκευ. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι γνώμῃ ἁμαρτάνουσι, τὰ σώματα αὐτῶν μὴ αἰτίου ὄντα, ὁμοῦ τὰ μὲν σώματα, τυγχάνει τοῦτ' ἀναίτιον ὑπὸ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται. ἡ δὲ γνώμη, ἀντὶ τῆς προτέρας, ἑτέρα νῦν παρέσκευ. οὐδὲν οὖν ἔτι ὑπολείπεται ὅπῃ ἄν μοι δικαίως διαβεβλῆσθε. ὥστε περὶ δὲ τῆς τότε ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν δρωμένων σημεῖα ἔφατε χρῆναι πιστότατα τεκμαίρεσθαι με αὐτῶν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ ἐμοὶ τῇ νῦν βουλῇ, μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βάσανον, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ δρωμένων σημεῖα ὑμῖν γιγνόμενα· πολὺ δέ μοι προσήκει τοῦτο μᾶλλον ἐκείνων· καὶ τῷ γένει συγγενέστερά ἐστι. τάδε γὰρ οὐ φθονοῦμεν μοι λαθεῖν οἷόν τ' ἐστὶ ζῶν γε πρεσβυτέρους ὑμῶν· ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατὴρ πρόπαππος λεωγόρας, τοτὲ μὲν πρὸς τοὺς τυραννοῦντας τοῦδε τοῦ δήμου, ἀξιῶν αὐτῷ διαλλαχθῆναι τῆς ἔχθρας, καὶ χρωμένῳ κηδεστῇ, ἀφῆκε μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως, εἵλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δήμου, καὶ φεύγων καὶ παθεῖν μᾶλλον, ἢ προδότης αὐτῶν καταστῆναι· ὥστ' ἐμοί γε καὶ διὰ τὰ τῶν προγόνων δίκαια ἑκάστους ὑπάρχει δημοτικῷ εἶναι, εἴπερ τι ἄλλο νοῦν γε φρονῶν τυγχάνω· ὧν καὶ οὕνεκα ἐκεῖνος ὑμᾶς ἐὰν χρηστὸς ὢν αὐτὸς εἰς ὑμᾶς φαίνωμαι, προθυμότερόν μου ἀποδέχεσθαι τὰ πραττόμενα· τὰ δὲ δόντας ἐμοὶ τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι ὑμᾶς, οὐδ' ἴσε ὅτι οὐδὲ τοῦ ποτε ἠξανάκτησα· ὅπου γὰρ ζῶντος τῶν αὐτῶν τούτων αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπίθωντο τὰ μέγιστα βλαμπτεῖν, ὥστε αὐτὴ τῆς ἀρχῆς, δουλείαν ἀλλάξασθαι, ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἄν τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι ἐπείθητε βλαμπτεῖν· βουλόμενοι μέν τ' ἂν ὥσπερ οὐ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ βλαβεῖσαν ἐλάβετε τὰς τῶν βλαπτησάντων ὑμᾶς ἀκύρους εἶναι τε βουλάς, οὕτω καὶ ὦ τοῦδε ἐμοῦ ἐπείθητε γνῶναί τι ἀνεπιτήδειον, ἀτελῆ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι· καὶ μήτε οὐ τοῦ τῷ μήτε ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόφυφοί ποτε γένησθε.

Leogoras

Ὑπόθεσις τοῦ ἑξῆς.

Τοῦ ἑλληνικοῦ μηκυνομένου πολέμου· καὶ πολλὰ μὲν ἀθηναίων καὶ πολλὰ δὲ λακεδαιμονίων ἀποθνησκόντων, καὶ τῶν ἑκατέρων συμμάχων, ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας, ὧν ὅστις καὶ ἀνδοκίδης· τινῶν δὲ προτεθέντων παρὰ λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκείνων ἰδίους πρέσβεις, ἐδόξαν ὥστε εἶσω πεπαρακόντα ἡμῶν βουλεύσασθαι περὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ ἐν τούτοις ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς ἀθηναίοις, καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην· ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς, ἡ εἶδος· κεφάλαιον δ', ἡ συμφέρον· φιλόχορος μὲν οὖν λέγει, καὶ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν, μὴ πείσαντος τοῦ ἀνδοκίδου· ὁ δὲ διονύσιος, νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

Philochor
Dionysius

Ανδοκίδου, τοῦδε τῆς πρὸς λακεδαιμονίους εἰρήνης.

Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιεῖσθαι δικαίαν, ἀμείνον ἐστὶν ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὦ ἀθηναῖοι γινώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τὸ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο ἀναιροῦσι, σχεδὸν οὐ πάντες ἀποθανάτε· λέγουσι γὰρ ὡς ἔστι δεινότατον τῷ δήμῳ γενομένης εἰρήνης, ἡ νῦν οὖσα πολιτεία μὴ καταλυθῇ· εἰ μὲν οὖν μὴ δέ πω τοῦ δήμου ὁ τῶν ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς λακεδαιμονίους, ἐκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διά τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου, καὶ διὰ τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην ἐποιήσατε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γενόμενα· χρὴ γὰρ ὦ ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον γενομένοις, τοῦδε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· νῦν μὲν ὁ πόλεμος ὑμῖν

ἡμῖν οὐ δυβοίας, μέχρι δὲ ἔχομεν, καὶ πηλὸς, καὶ ζοιζύνα εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν· καὶ μιλτιάδην τὸν νίκωνος ὁ τρακεσιμόνου καὶ ὄντα οὐ χρεννήσω κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιεν εἰς λακεδαίμονα, προκηρυκευσόμενον τοῦδε τοῦ πολέμου, καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς λακεδαιμονίους, ἔτη πέντε· καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφότεροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς, ἔτη τεσσαρακοντα· οὐ δὴ τοῦτο ὦ ἀθηναῖοι πρῶτον σκεψόμεθα· οὐ ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων, ἐφ' ὅπου κατελύθη; οὐδεὶς ἀπολέξει· ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐπὶ ὑμῖν φράσω· πρῶτον μὲν τὴν περιοικίδα ἐπεισχίσαμεν οὐ βούτῳ τῷ χρόνῳ· ἔπειτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· αὐτὴ δὲ τῶν τειχῶν αἱ τότε ἡμῖν οὖσαν παλαιαὶ καὶ ἄπολοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους κατεναυμαχήσαντες, ἠλευθερώσαμεν βοῦς ἑλλήνας, αὐτὴ τούτων τῶν νεῶν, ἐκατὸν τείχεις οὐκ ἀπηγησάμεθα· καὶ πρῶτον τότε τεσσαρακόσιοι ἱππεῖς κατεστησάμεθα· καὶ τοξότας τεσσαρακόσιοι σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆσδε πρὸς λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει, καὶ δυνάμεις τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων ἐγένετο· μετὰ δὲ ταῦτα δι' αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν· καὶ πολλὰ καὶ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαντες, ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης· καὶ βουλόμεθα δέκα ἄνδρας βοῦ ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς λακεδαίμονα τοῦδε εἰρήνης αὐτοκράτορας· ὧν ἦν ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος· οὗτοι ἡμῖν εἰρήνην ἐποίησαντο πρὸς λακεδαιμονίους ἔτη τεσσαρακοντα· καὶ οὐ τοσούτῳ χρόνῳ, ἔστιν ὅπου ὦ ἀθηναῖοι ὁ δῆμος κατελύθη; τί δὴ πράττοντός τινος δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅς τις ἀποδείξει· ἀλλ' ὦ τὸ σωτήριον τοῦτο· αὐτὴ γὰρ ἡ εἰρήνη, τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων ὑψηλὸν ἤρε καὶ κατέστησεν ἰσχυρόν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν οὐ τούτοις τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες αὐτὴν ἑκατὸν τείχη τὰ λαμπρὰ εἰς τὴν ἀκρόπολιν· καὶ νόμῳ κατεκλείσαμεν βοῦ αἱρεῖται εἶναι τῷ δήμῳ· τοῦτο δὲ τείχεις ἄλλο ἑκατὸν οὐ σαυπηγησάμεθα, καὶ ταῦτα βοῦ αἱρεῖσθαι ὑψηλοτάτους ἐποιησάμεθα εἶναι· νεωσοίκους τε ὠκοδομησάμεθα· χιλίους τε καὶ διακοσίους ἱππέας καὶ τοξότας τοσούτους βοῦς ἐκτησάμεν, καὶ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη· ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει· καὶ δυνάμεις τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων ἐγένετο· πάλιν δὲ δὴ μεταβάλλοντες πολεμήσαντες, καὶ πάλιν χρόνῳ τινὶ ἐθέλοντες, πολλῶν ἀγαθῶν βοῦ ἡθέντες, αὖθις πάλιν εἰρήνην ἐποιησάμεθα· ἡν ἡμῖν νικίας ὁ νικηράτου κατεργάσατο· δίκαιον δὲ ὑμᾶς ἅπαντας εἰδέναι ὅτι δὴ ταύτην τὴν εἰρήνην ἐπάνω χίλια τάλαντα νομίσαντες, εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν· ναῦς δὲ τριήρεις ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα ἐκτησάμεθα· καὶ φόρος προσῆκε κατ' ἐνιαυτὸν τριήρεσιν, ἡ διακόσια καὶ χίλια τάλαντα· καὶ χρεννήσου τε εἴχομεν· καὶ νάξον, καὶ βυβοίας τριήρεις ἡ τὰ δύο μέρη· πάς τε ἄλλος ἀποικίας καθεκάστου διηγεῖσθαι, μακρὸς ἂν εἴη λόγος· ταῦτα δὲ ἔχοντες τὰ ἀγαθὰ, πάλιν κατεστήσαμεν εἰς πόλεμον πρὸς λακεδαιμονίους· πειθόντες καὶ τότε ὑπ' ἀργείων· πρῶτον μὲν οὖν ὦ ἀθηναῖοι βούτου ἀναμνήσθητε, τί ὑμῖν βοῦ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ· ἄλλοτε ἡ τοῦτο· ὅτι δὴ τὴν εἰρήνην οὐδὲ πώ ποτε ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων κατέλυσε· οὐκοῦν ἀποδείξεται· καὶ οὐδεὶς βοῦ ἐλέγχει με, ὡς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ· ἤδη δέ τινων ἤκουσα, λεγόντων, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας εἰρήνης τῆς πρὸς λακεδαιμονίους, οἵτε τεσσαρακοντα κατέστησαν πολλοί τε ἀθηναίων κώνειον πίοντες, ἀπέθανον· οἱ δὲ, φεύγοντες ὦ χρόνῳ· ὁπόσοι ἐν ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γινώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν· εἰρήνην μὲν γὰρ βοῦσιν ποιοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες, τοῦδε ὧν δ' αὖ διαφέρωνται· σπονδὰς δ' ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν βοῦ ἐπιταγμάτων ποιοῦσθαι· ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες λακεδαιμόνιοι ὦ τοῦ πολέμου ἐπέταξαν ἡμῖν, καὶ τεῖχη καθαιρεῖν, καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι, καὶ τοὺς φεύγοντας κατὰ δέχεσθαι· τότε μὲν οὖν σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην βοῦ ἐπιταγμάτων ἐγένοντο· νῦν δὲ ἡ εἰρήνης βουλεύεσθε· σκέψασθε δὲ βοῦ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι· ἐκεῖ μὲν γέγραπται τεῖχη καθαιρεῖν· οὐ δὲ

Miltiades
Cimo
Enboea
Megara
Page
Troezen
Boreus murus longus
Andocides amus tmius auctoris
Notius murus longus
Nicias · f
Niceratus
εἰρήνη σπονδαὶ Differ

Lemnus
Imbrus
Scyrus

τοῖς δὲ ἔξεστιν οἰκεῖν μὲν νῆσον ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι. νῆσον δ' ὁ πόσας αὐ βουλόμεθα. λῆμνον δὲ καὶ ἴμβρον, καὶ σκύρον, τότε μὲν ἔχειν τοὺς ἔχοντας, νῆσον δὲ ἡμετέραν εἶναι. καὶ φεύγοντας νῆσον μὲν οὐκ ἐπέκειτο οὐδεμία κατοικεῖσθαι. τότε δ' ἐπάναγκες ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ. τοῦ τὸν οἶκον ἔτι γὰρ ὦ ἀθηναῖοι διοιζόμεθα τοῦτον. πῶς μὲν εἰρήνην, σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δυνάμιν. ἢν δὲ πόλεμον δή που, καταλύσιν γίνεσθαι. τοῦτο μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω. φασὶ δέ τινες ἀναγκαῖοι νῆσον ἡμῖν ἔχειν πολεμεῖν. σκεψώμεθα οὖν πρῶτον αὐτοῦ ἀθηναῖοι εἰ τί καὶ πολεμήσομεν. οἴμαι γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι. τὰ δὲ δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδικουμένους, ἢ βοηθοῦντας ἠδικημένοις. ἡμεῖς τίνων αὖ τί τε ἠδικούμεθα, βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοηθοῦμεν. εἰ τίνων ἡμῖν τέ ἐστι νῦν μηκέτι ἀδικεῖσθαι παρὰ λακεδαιμονίων, βοιωτοῖς τε δέδοκται ποιεῖσθαι τοῦ εἰρήνην, ἀφήσειν ὀρχομενὸν αὐτόνομον, τίνος οὕνεκα πολεμήσομεν. ἵνα ἡ πόλις ἡμῖν ἐλευθέρα ἦ; ἀλλὰ νῦν γε αὐτῇ ὑπάρχει. ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τεῖχη γένηται; ἔστι καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τειχεῖρεις ἐξῇν αὐτοῖς πηγῆσαι, καὶ τὰς νῆσους ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι; μὴ νῦν ὑπάρχει. τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἷς σοῦ θῆκαι ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισόμεθα, λῆμνον, μὴ σκύρον, καὶ ἴμβρον, οὐκοῦν διαρρήδην γεγράφαι ταύτας ἀθηναίων εἶναι. φύλε ἄλλα χρεῖον νῆσον καὶ τὰς ἀποικίας, καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ χρέα, ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς, οὔτε οἱ σύμμαχοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῦν δία ἕως αὖ λακεδαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὐ μοι δοκεῖ οὔτω παρεσκευάσθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατορθώσωμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθε δοκοῦμεν. τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν. εἰ γίνωσκε τοῦτο μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν ἱκανὰ, τῆς δὲ σώματιν ἡμῶν δυνατοὶ, οὐδὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε, διότι μήτε ὅτοισι, μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἐστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου τοῦ εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν. σκέψασθε δὲ ὦ ἀθηναῖοι καὶ τόδε. ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς ἕλλησι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε. μὴ μετέχειν ἅπασι πόνων ἐξουσίαν ποιεῖτε. αὐθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας τίνι τρόπῳ ἢν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν λακεδαιμονίους. οἱ τινὸς ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν μὴ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν, ἦρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. νῦν δ' οὕτως ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον τούτων ὑπάρχει, μὴ ὑφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι ταῦτ' ἀφίασιν. ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς ἑλλάδος νενικήκασι γὰρ τεῖς ἤδη μαχόμενοι. τότε μὲν οὖν κοείνθω πάντας πανδημεὶ τοὺς συμμάχους παρόντας. οὐκ ἀπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' οὐ τῷ κρατεῖν μόνοι πάντων. αὖθις δὲ βοιωτοὺς ὅτ' αὐτῶν ἀγωνίσαλος ἡγεῖτο, ἢν αὖ ἢν τρόπον καὶ ὅτε πολὺ νίκλω ἐποιήσαντο. τεῖον δ' ἥνικα λέχαιον ἔλαβον. ἀργέους μὲν ἅπαντας καὶ κοεινθίους. ἡμῶν δὲ καὶ βοιωτῶν τοὺς παρόντας, τοι αὖτα δ' ἔρχα ἐπιδιεξάμενοι, πολὺ εἰρήνλω εἰσὶν ἔτοι μοι ποιεῖσθαι πολὺ ἑαυτῶν ἔχοντες οἱ οἰκῶν μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι. καὶ πολὺ θάλατταν κοινὴν ἐῶντες τοῖς ἥπειρόιοις. καὶ τοι ποίας τινὸς αὖ, ἐκεῖνοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ μίαν μόνην μάχην ἡττήθησαν. βοιωτοὶ δ' αὖ πῶς πολὺ εἰρήνλω ποιοῦται. οἱ τινὸς ἢν μὲν πόλεμον ἐποίησατο οὕνεκα ὀρχομενοῦ, ὡς οὐκ ἐπιτρέψοντες αὐτόνομον εἶναι. νῦν δὲ τεθνεώτων μὲν αὐτοῖς ἀνδρῶν θοσύτων τὸ πλῆθος, τῆς δὲ γῆς ἐκ μόρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ' ἐστενωκότες πολλὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία, ὧν δεόμεθα. πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως ὀρχομενὸν ἀφεῶτες αὐτόνομον, πολὺ εἰρήνλω ποιοῦται. καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν. ἔξῃν γὰρ αὐτοῖς καὶ πολὺ ἀρχὴν ἐῶσιν ὀρχομενίους αὐτονόμους, εἰρήνλω ἄγειν. οὗτοι δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἢν πόλεμον καταλύονται. ἡμῖν δὲ ὦ ἀθηναῖοι, πῶς ἔξεστι πολὺ εἰρήνλω ποιήσασθαι. ποίων τινῶν λακεδαιμονίων τυγχάνοντας. καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται, παραιτοῦμαι. τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ λίνα ἅπαλέσαιμεν τὰς ναῦς οἱ ἑλληστοῦντω, καὶ τειχήρεις ἐγενόμεθα,

Agesilaos

Boeotorum ~~mac~~ bellum ob orchomenum

μεθα, τίνα γνώμλω ἔθεντο πρὸς ἡμῶν, οἱ ναῦ μὲν ἡμέτερον, τότε δὲ λακεδαιμονίων ὄντες σύμμαχοι. οὐ πολὺ πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι, καὶ πολὺ χώραν δῄωσαν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ γενέσθαι, τίνες ἦσαν. οὐ λακεδαιμόνιοι; τοὺς μὲν συμμάχους ἀποστρέψαντες τῆς γνώμης. αὐτοὶ δ' οὐδ' ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι πρὸς τοιούτων δρῶν. μετὰ τῶν ὅρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς, καὶ πολὺ σπλλω δυρόμλοι παρ' αὐτῶν σῆσαι καὶ νῦν ἀλαπῆν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἤγομεν δὴ ἡμῖν. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμλοι, βοιωτοὺς καὶ κοεινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, ἀργείους δὲ ἀναγόντες εἰς πολὺ ποτὲ φιλίαν, αἴτιοι τῆς ἐν κοείνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν; καὶ κύνωνι πολὺ ναυμαχίαν παρεσκευάσαν, δι' ὧν ἀπώλεσαν πολὺ ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τίνων ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν, συγχωροῦσι ταῦτα, ἀπὸ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδάσκειν ἡμῖν τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην προσβαίνοντας ἥκειν. ἃ ταῦτα παρὰ τῶν πολεμίων δυρομλόις ἀπὸ οἱ φίλοι διδάσκει καὶ ἀπὸ ἐρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει; ταῦτα οἱ μὲν τίνων ἄλλοι πολὺ εἰρήνην ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ προσλαμβάνοντες αὐτὰ, ὧν μάλιστα δεόμεθα. τί οὖν ἔστι ὑδόλιον τοῦτο δεῖ βουλεύεσθαι, καὶ τοῦτ' ὧν αὖ ἡμᾶς ἀργεῖοι προσκαλοῦνται; πρῶτον μὲν τοῦτ' ἐνθένδου διδαξάτωμέ τις. βοιωτῶν μὴ συμπολεμούντων εἰρήνην δὲ ποιουμένων πρὸς λακεδαιμονίους, τίνος ἔστιν ἡμῖν ἀξία κοείνθος. ἀναμνήσθητε δὲ ὦ ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅτε βοιωτοῖς πολὺ συμμαχίαν ἐφιέμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὸν οὖσαν πολὺ βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένου κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; ναῦ δὲ βαλεύόμεθα βοιωτῶν εἰρήνην ποιεῖν μόνων, πῶς δυνατοὶ λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἐς μὲν, ἀνὴρ βοιωτῶν, καὶ φασί τινες ἀνὴρ κοείνθόν τε φυλάττομεν καὶ συμμάχους ἔχομεν ἀργείους, ἐόντων δὲ λακεδαιμονίων εἰς ἄργος, πότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς, ἢ οὔ. πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπότερον τούτων ἑλέσθαι. μὴ βοηθοῦντων οὖν ἡμῶν οὐ δὲ λόγος ὑπολέπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν ἀργείους καὶ ποιεῖν ὁποῖον αὖ τι βούλωνται δικαίως. βοηθοῦντων δὲ ἡμῶν εἰς ἄργος, οὐκ ἔστιμον μάχεσθαι πρὸς λακεδαιμονίους; ἵνα ἡμῖν τί γένηται. ἵνα ἡττώμλοι μὲν, καὶ πολὺ οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ κοεινθίων. νικήσαντες δὲ πολὺ κοεινθίων, ἀργείων ποιήσωμεν. οὐχ οὕνεκα τούτων πολεμήσομεν; σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς ἀργείων λόγους. κελεύσει γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ κοεινθίων πολεμεῖν. αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην ποιησάμλοι, πολὺ χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων πολὺ εἰρήνην ποιουμένοις, οὐκ ἐῶσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν λακεδαιμονίοις. ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι σπονδὰς ἔθεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτοὺς φασὶ παραβλῶαι. πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις ἕλλησιν ἐκ ἐῶσι πατρίαν γενέσθαι πολὺ εἰρήνλω. ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονιαθέντος, κοείνθόν τε ἐλεῖν προσδοκῶσι. κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν ἀεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς σπονδοῦντας ἐλπίζουσιν ἀφαιρήσεσθαι. τοιούτων δ' ἐλπίδων μεταρόντας ἡμᾶς, δεῖ δυοῖν θάτερον ἑλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ ἀργείων λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ βοιωτῶν κοινῇ πολὺ εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐτὸ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα ὦ ἀθηναῖοι τὸ ἐιθισμένον κακὸν. ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες, ἀεὶ τοὺς ἥττας αἱρούμεθα, καὶ πόλεμον ποιούμεθα δι' ἑτέρους. ἔξεν δ' ἡμᾶς αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν. οἵ τινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ, χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενημένα καλῶς βαλεύσασθαι, σπονδὰς ποιησάμενοι, καὶ σπλλθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀ ἡμῖν ἐπρέσβευσεν ἐπίλυκος πισάνδρου τῆς μικρὸς τῆς ἡμέρας ἀδελφὸς, ταῦτα ἀμόργη πειθόμενοι τῷ δυλῳ τοῦ βασιλέως καὶ φυλάττοι, πολὺ μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα ὡς οὐδὲν οὖσαν ἀξίαν. πολὺ δὲ ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα κρείττω νομίσαντες εἶναι, αὐθ' ὧν βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμλος λακεδαιμονίοις, παρέχων αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακοσία τάλαντα. ἕως κατέλυσεν ἡμῶν πολὺ δύναμιν. οὐ μὲν βούλομαι τοῦτον ἐβουλευσάμεθα. συρακούσιοι δ' ὅτε ἥλ

Epitycus
Tisander
Amorges

ἀριστίδου

σον ἡμῶν δεόμενοι, φιλότιμα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες. εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιεῖσθαι. τήν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττω ἡσφετέρα εἴη τῶν ἐχθραίων, καὶ τῶν καταναίων, ἣν βουλόμεθα πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς ἐλόμεθα καὶ τότε πόλεμον καὶ αντὶ εἰρήνης. ἐχθραίας δὲ ἀντὶ συρακουσίων. στρατεύεσθαι δ' ἐς σικελίαν αντὶ τῶ μένοντας, οἷκοι συμμάχους ἔχειν συρακουσίους. ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν ἀθηναίους ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες, αἰσχρῶς διεκινδύνευσαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστερον δ' ὑπ' ἀρχείων ἐπεισθήμεν οἱ πρὸ νῦν ἥκουσι πείθοντες πολεμεῖν. βουλόμενοι ὧδε πρὸς λακωνικὸν, εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς λακεδαιμονίους, ἐκπεῖναι τὸν θυμὸν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν. ἐξ οὗ πολεμήσαντες, μὐκ μάθημεν τὰ τείχη κατασκάπτειν. καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι. καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν, οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν ἀρχεῖοι, τίνα ὠφέλειαν παρέχουν ἡμῖν. τίνα δὲ κίνδυνον ἀπὸ τῶν ἀθηναίων ἐποιήσαντο. νῦν οὖν ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν αὖτ' εἰρήνης. πῶς δὲ συμμαχίαν ἀρχεῖον, αντὶ τῆς βοιωτῶν. κρείττω δὲ τὸν νῦν ἔχοντας πῶς πόλιν, αντὶ λακεδαιμονίων. μηδῆτα ὦ ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ. τὰ γὰρ παραλείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἁμαρτημάτων, ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἁμαρτάνειν. εἰσὶ δέ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπόβολὶν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν, εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι. φασὶ γὰρ καὶ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν αἷς ἡμῖν ἔξεστι βουλεύεσθαι, πόρρω ἔτι. καὶ ἐξιέναι ἡμᾶς αὐτοκράτορας ἀπεμφθῆναι εἰς λακεδαίμονα διὰ ταύτην, ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρομεν τήν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τ' ἐπαναφορᾶς, θέος ὀνομάζουσι. λέγοντες ὡς ἀλεὶς πώποτε τὴ δῆμον τῶ ἀθηναίων ἐκ τῶ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν. ἀλλὰ δεῖ λαθόντας ἢ βίᾳ παυσάντας αὐτὸν, δὸ ποιῆσαι. τὸν λόγον δὴ ἐξιέναι οὐκ ἐπαινῶ. φημὶ τ' ὦ ἀθηναῖοι πολέμου ὄντος. ἀσφαλὲς στρατηγὸν τῇ πόλει τε δύνασθαι εἰδότα τὸ ὅτι πράττοι, λανθάνοντα δεῖν τὸν πολεμίους τ' αὐτῶν, καὶ βίᾳ παντὸς ἄγειν τοὺς κινδύνους; εἰρήνης δὲ πέρι. προσβεύοντας κοινῆς τοῖς ἕλλησιν, ἐφ' οἷς ὀρθῶς τε ὁμοθήσουσι, σῆλαι τὸ σαθήσουσι γεγραμμένα. ταῦτα δὲ οὔτε λαθεῖν οὔτε βίᾳ παῦσαι δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν. εἰ πεμφθέντες αὐτοκράτορες, τί ἀποδώσομεν ὑμῖν ὧδε αὐτῶν σκέψασθαι. βουλόμενοι μὲν οὖν ἀσφαλῶς χρῆσθαι κατὰ δύναμιν. οἷς δ' αὖ ὀμόσωμεν καὶ σπωδόμεθα, τούτοις ἐμμένειν. οὐ γὰρ μόνον ὦ ἀθηναῖοι πρὸς γράμματα γεγραμμένα δεῖ βλέποντας προσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν τρόπους τοὺς ἡμετέρους. ὑμεῖς γὰρ ὧδε μὲν τῶν ἐθίμων ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν. τὰ δ' οὐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν ὑμῖν ἔθιμα. κἂν μὲν πολεμεῖν δέῃ, τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖτε. ἐὰν δέ τις ὑμῖν πῶς εἰρήνην πράττῃ, λογίζεσθε τὸν πόλεμον ὅσα ἀγαθὰ ἡμῖν κατειργάσαθ. ὅδου καὶ νῦν ἤδη τινὲς λέγουσιν οὐ γινώσκειν τὰς διαλλαγὰς αἵ τινες εἰσὶν. τείχη καὶ νῆες εἰ γενήσονται τῇ πόλει. τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερ αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπόδοσεως οὐκ ἀφαιρεῖσθαι. ἀφὸ δὲ τῶν τειχῶν, οὐκ εἶναι σφίσι φοφῶ. ἀναγκαῖω δὴ ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ' αὐτεπεῖν. Ην γὰρ ποτε χρόνος ὦ ἀθηναῖοι ὅτε τείχη καὶ ναῦς οὐκ ἐκτώμεθα. γενομένων δὲ τούτων, πῶς ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὧν εἰ καὶ ναῦ ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργασώμεθα. ταύτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν, κατεργάσαντο τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην, ὅσην οὔπω τις ἄλλη πόλις ἐκτήσαθ. τὰ μὲν, πείσαντες τὸν ἕλλησαι. τὰ δὲ, λαθόντες. τὰ δὲ, πριάμενοι. τὰ δὲ βιασάμενοι. πείσαντες μὲν δὴ ὦ ἀθηνῆσι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων ἑλλησταμίαν. καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεῶν, παρ' ἡμῖν γενέσθαι. ὅσαι δὲ τ' πόλεων τειχέρεις μὴ κέκτηνται, ταύτας ἡμᾶς παρέχειν. λαθόντες δὲ πελοποννήσους, ἐτειχίσαμεν τὰ τείχη. πριάμενοι ἢ παρὰ λακεδαιμονίων, μὴ δοῦναι τούτων δίκην. βιασάμενοι δὲ τοὺς σύμμαχίας, τὴν ἀρχὴν τῶν ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ οὐ ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν ἔτεσιν ἐγένετο. κρατηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ, τότε ἄλλα ἀπωλέσαμεν, καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς, ἔλαβον ἡμῶν σύνεχυρα λακεδαι-

μόνιοι τὰ μὲν, παραλαβόντες, τὰ δὲ κατεθέλοντες, ὅ πως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν, δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσωμεν. πειθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν λακεδαιμόνιοι, πάρεισι νυνὶ πρέσβεις αὐτοκράτορες. τά τε σύνεχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἐῶντες κεκτῆσθαι. τὰς δὲ νήσους, ἡμετέρας εἶναι. πῶς αὐτῶν ἀρχὴν ἀγαθῶν λαμβάνοντες, ἣν πρὸ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύ τὴν οὐκ ἀκτέον φασὶ πῶς εἰρήνην τινὲς εἶναι. παιζόντες οὕτω αὐτοὶ διδασκόντων ἡμᾶς. ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν. προθέντες τε παράκηνται ἡμέρας βουλεύσασθαι. ἔστι μὲν τῶν γεγραμμένων ἔτι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον, ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν. ἔστι δ' ἔτης προσθεῖναι βέλεται, πείσας ἡμᾶς πρεσγραφάτω. πόσι τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔξιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκοι ἐκείνοις, πολεμεῖν ἕτοιμον, καὶ ταῦθ' ἐφ' ἡμῖν πάσιν ἔξιν ὦ ἀθηναῖοι. τούτων δ', τι αὖ βούλησθε ἐλέσθε. πάρεισι μὲν γὰρ ἀρχεῖοι καὶ κρεῖν θοι διδάξαντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν. ἥκουσι δὲ λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἔστι τὰ τέλος παρ' ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ οὐ λακεδαιμονίοις δ' ὑμᾶς. πρεσβευτὰς οὕτω πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιοῦμεν. ὁ γὰρ πῶς χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἴρειν, οὗτος ὁ πρεσβεύων ἐστὶν ὁ πόδ' ἀν αὐτῷ δοκῇ, καὶ πῶς εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιῶν. μέμνησθε μὲν οὖν ὦ ἀθηναῖοι τὸν ἡμετέρος λόγους. ψηφίσασθε δὴ ταῦτα. ἐξ ὧν ὑμῖν μὴ δέον τε μεταμελήσει.

ὑπόθεσις τῆς ἑξῆς.

Ἀνδοκίδης ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τῆς κλεινίου. ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος, καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πολεῖα ἡμαρτηκότος. τῶ δὲ δήμου βουλομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν ἀνδοκίδην, πρῶτον παραγράφεται λέτων ἤδη ἀπολελοῖσθαι καὶ ἀνδίθεωος εἶναι. εἴρηκε μὲν γὰρ πολλάκις ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκιμάζω σύνεχεσθαι, πρῶτον ἐαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. πῶς δὲ τάσιν, οἱ μὲν φασὶ δεικνῦν ἔστιν. οἱ δ', πραγματικήν. ἐκεῖ βωμένη δὲ ἡ τάσις, κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν, μετάληψίς ἐστι. παραγράφεται γὰρ. σὺ δὲ τῆς ὑστέρος, πραγματικὴ. δίκαιον γὰρ φασὶ καὶ σύμφορον ἐξοστρακισθῆναι ἀλκιβιάδης.

κατὰ ἀλκιβιάδου.

Οὐκ οὐ τῷ παρόντι μόνον γινώσκω τ' πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ καὶ πρότερον χαλεπὸν ἡτούμην, πρὶν ὧν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαί τινος. πολίου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τῶ πολίτους, καὶ μὴ κατα δείσαντα τὰς ἐχθρὰς ἰδίας, τῶν δὴ μοσίων ἔχειν ἡσυχίαν. διὰ μὲν γὰρ τὸν τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους, οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους κατεστάσαντο. διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν, μεγάλα καὶ ἐλεύθεραι γίγνοντο. ὧν τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐτὼ βαλθεὶς ἐξεπάξεσθαι, μεγίστοις πειπέπωκα κινδύνοις. προθύμων δὲ καὶ ἀγαθῶν αὐδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, διόπερ σώζομαι. πολείσοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν ἐν ἀτὼν ὁ παρὼν, οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δίκα ἔτη φεύγειν. οἱ δ' αὐτὰ τανυζόμενοι ὧδε τῶν ἄθλων τούτων, ἐς μὲν ἐτὼ καὶ ἀλκιβιάδης καὶ νικίας. ὧν ἀναγκαῖον οὖν τῇ συμφορᾷ ὧδε πιστεῖν. ἄξιον δὲ μέμνησθαι τὸν πέντα τὸν νόμον, ὃς ἀναστία τῷ ὅρκῳ τῶ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ὀμομοθέτησεν. ἐκεῖ γὰρ ὄμνυτε μηδένα μήτε ἐξελεῖν, μήτε δήσειν, μήτε ἀποκτείνειν ἄκριτον. οὐ δὲ τῷδε τῷ καιρῷ, οὔτε κατηγορεύσαντος γενομένης, οὔτε ἀπολογίας ἀφοδοθείσης, ὅτε διαψηφισαμένων κρύβδην, τὸν ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. εἶτα οὐ τοῖς τοιούτοις, οἱ τῶν ἑταί

Alcibiades

παραγράφεται

μεταλαγχάνει

ἐξεπάζεσθαι

στεφανηφόρος

ἄγορα.

ρους καὶ σωμάτας κεκτημένοι, πολέον φέρουσι τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ ὥς περ οἱ τῆς δημοσιείας οἱ λαχόντες κείνασιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν ἀθηναίοις μέλει. πρὸς δὲ τούτοις, τῷ μὲν, ἐλλείπειν, τῷ δ' ὑπερβάλλειν, ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν γὰρ ἰδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω· τῶν δὲ δημοσίων, μικρὰν, καὶ οὐδενὸς ἀξίαν· οὐδὲ γὰρ ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῷ, καὶ θανάτῳ· ἔτι δ' εἴ τις δεῖ τοῦτο μεδίσαι περὶ τοῦ πολίτης ὄντος, οὗτος, οὐδ' ἀπελθὼν οὐθένδε παύσεται· ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην τὴν πόλιν διαφθερεῖ καὶ τῇδε οὐδὲν ἧττον ἐπιβουλεύσει· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δικαιότερον, ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ἡμῶν οὐ ταύτῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡδεσθαι. σωεισδύτας ὡς ἂν ἀγωνιοῦντες ἀβελάσητε τὸν βέλτιστον δεκα ἐτῶν, ἡ πόλις οὐδὲν ἀγαθὸν ἀφ' τούτου τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. φάδιον δὲ σὺ τοῦδεν γνῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα. μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδὲ μία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα διέγνωσαν ἄριστα τῶν δεινμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἁρμόττοντα μάλιστα τυγχάνει, καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰ ἔχει· τοῦδὶ μὲν οὖν τούτων, οὐκ δεῖ δ' ὅτι δεῖ μακρότερον λέγειν πάντως· οὐδὲν γὰρ ἂν πλεῖον εἰς τὸ παρὸν ποιήσωμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας τοῦδὶ τούτων καταστῆναι, καὶ μήτε τοῖς λοιδορουμένοις, μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν χαριζομένοις ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν, εὐμενεῖς εἶναι. τῷ δὲ ἀστελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι, χαλεπούς· ἀκούσαντες γὰρ ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων, ἄμεινον βουλεύσεσθε τοῦδὶ ἡμῶν· ἔστι δὲ τοῦδὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς σασωτίας, βραχύς μοι λόγος κατα λελειμμένος· εἰ μὲν γὰρ ἄκειτος εἶν, εἰκότως ἂν τῶν κατηγορούντων ἠρόσαδε, καὶ ἐμοὶ ἀνάγκαιον εἶν ἀπολογεῖσθαι τοῦδὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀτιμιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκ ἔστι δίκαιον οὐ γοῦν λόγον οὐδένα τοῦδὶ τούτου γίνεσθαι, πρὶν μὲν γὰρ καὶ θῆναι, οὐ ῥάδιον εἶν εἰδέναι τὸν αἰτίαν, οὔτ' εἰ ψευδὴς ὄστιν, οὔτ' εἰ ἀληθὴς· ἀποφυγόντος δὲ, ἢ κατεγνωσθέντος, τέλος ἔχει καὶ διώκεται τούτων ὁπότερόν ὄστιν, ὡς δεινὸν νομίζω τοῦ μὲν ἁλόντας μιᾷ ψήφῳ μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα δημεύειν αὐτῶν· τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατηγορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίας εἶναι· σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φάνεσθαι. ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δὶς τοῦδὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις· ὧν οὕνεκα τοῦδὶ ἐμαυτοῦ παραλιπὼν, ἀλκιβιάδου περὶ βίον ἀναμνῆσαι βούλομαι· καίτοι ἀπορῶ δὲ τὸ πόθος τῶν ἁμαρτημάτων, πόθεν ἄρξομαι ἐμποδὼν ἁπάντων ὄντων· τοῦδὶ μὲν οὖν μοιχείας, καὶ γυναικῶν ἀλλοτρίων ἀρπαγῆς, καὶ τῆς ἄλλης βιότητος καὶ παρανομίας, καθ' ἕκαστον εἰδέναι λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος· ἅμα δὲ καὶ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν· φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν· ἃ δὲ τοῦδὶ πόλιν εἰργάσαι καὶ τοὺς προσήκοντας, καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν, καὶ ξένων τοὺς οὐ τυγχάνοντας, ἀπολέξω· πρῶτον μὲν οὖν πείσας ὑμᾶς ἐν φόβῳ τοῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἐξαὶ ἐν τῷ ἀριστείδου πάντων δικαιότατα τεταγμένον, αἱρεθεὶς οὐδὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα δι' πλάσιον αὐτὸν ἐκόσῳ τῶν συμμάχων ἐποίησεν· ἐπιλέξασθαι δ' αὐτὸν φοβερὸν καὶ μέγα δυνάμενον, ἱδίᾳ σ' ἀφ' τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κομψὸ μείζω τούτων κατασκευάσειεν· εἰ τῆς σωτηρίας ἡμῖν πάσης δεῖ τὴν συμμάχων οὔσης ὁμολογουμένως, νοῦ κάκιον ἢ πρότερον πραττόντων, ἐν φόβῳ ἐκόσῳ δι' πλάσιον· ὥστ' εἰ περὶ ἡμῶδε πολίτην ἀγαθὸν ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγονέναι, τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν, ὡς τἀναντία τοῦδὶ τῶν πόλεων ἐκείνῳ γινώσκοντα. διὰ γὰρ τοῦ δὲ πολλοὶ τοῦ πολλοὶ τοῦ πατρίδα τοῦ αὐτῶν ἀποπόντες, φυγάδες γίνονται, καὶ εἰς θουρίους οἰκοῦντες ἀπέρχονται· δηλώσει δὲ ἡ τοῦ συμμάχων ἐχθρὰ πρῶτον, ὅταν ἡμῖν καὶ λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸν πόλεμος· ἐτῶ δὴ νομίζω ἐν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προσάτην, ὅς τις τοῦ παρόντος χρόνου ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ

Adversus ostracismum athenienses quem nulla graecia pars imitatur.

Alcibiades

Flagitia Alcibiadis

Aristides

μέλλοντος προνοεῖσθαι· καὶ τὸ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ βέλτιστα, συμβουλεύει· θαυμάζω δὲ τὸν πεπεισμένον ἀλκιβιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν διαύτης πολιτείας· οὐ μάλιστα κινοῦντα δοκεῖ δυρεῖσθαι οἷαν οὐδ' οὐδὶ τῶν ἰδίων αὐτὸν ἔχειν θεῶντας· ὁρῶντες πὼ πολεονεξίαν, καὶ πὼ ὑπερφανίαν· ὃς πὼ καλλίου γήμας ἀδελφὼ οὐδὶ δέκα ταλάντοις, πεβυτήσαντος ἱππονίκου σοφοκλεοῦς δὴ δηλίῳ, ἕτερα ποιοῦντα προσπράξαι θέλων, ὡς ὡμολόγησεν ἐκεῖνος ὁπότε παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν ταῦτα· λαβὼν δὲ ποιοῦντα τὴν πρῶτον, ὅσην οὐδεὶς τῶν ἑλλήνων, οὔπω ὑβεστὴς ὢν ἐπειράτων, εἰς πὼ αὐτὸν πὼ οἰκίαν, ἐπειράσατο καὶ δούλασ, καὶ ἐλευθέρας, ὥστ' ὠάγκασε πὼ γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν ἀπολιπεῖν ἐλθοῦσαν πρὸς ἑν ἀρχοντα κατὰ τὸν νόμον· οὐδὲ μάλιστα πὼ αὐτοῦ δύναμιν ὑπεδείξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἐπείρους, ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πὼ γυναῖκα ὤχετο βίᾳ, καὶ πᾶσιν ἐδήλωσε, καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν καταφρονῶν· οὐ μόνον ταῦτα μόνον ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θανάτον ἐπεβούλευσε κακλίᾳ· ἵνα ἑν οἶκον ἑν ἱππονίκου κατάσκ. ὡς ἀναντίον πάντων ὑμῶν αὐτῇ ἐκκλησίᾳ κατηγορεῖ· καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴπως τελευτήσειεν ἅπαις· φοβούμενος μὴ δεῖ πὼ οὐσίαν ἀπόλοιτο, καὶ οἱ ὃς τις ὑβρίζει γυμάκα πὼ ἑαυτοῦ, καὶ τῷ κηδεστῇ θανάτον ἐπιβουλεύει, τὶ χρὴ προσδοκῶν εἶναι, τοῦδὶ τοῦ αὐτὸν τυχόντας τῶν πολιτῶν διαπράττεσθαι· πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦσθαι τοῦδὶ πλείονος, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὄρφανος, οὐδ' δυσδιήκητός ὄστιν· ἐπεὶ δεῖ ἐν πλούτου ἔχει πολλοὺς τοὺς βοηθήσοντας· ὁ δὲ πάντων δεινότατόν ὄστι, τοιοῦτος ὤν, ὡς δοῦνος τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι· αὐτὸς ἄλλας ὀλιγαρχικοὺς, καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ, καὶ οὐ δεῖ τεθνάναι δεῖ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατήγορος τῶν δεβεβλημένων ὑφ' ἡμῶν αἱρεῖται, καὶ φησι φύλαξ εἶναι τῆς πολιτείας· οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀθηναίων, οὔτ' ἴσον, οὔτ' ὀλίγῳ πλέον ἀξιῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα κατεφρόνηκεν, ὥστε διατετέλυκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, οἷα δ' ἕκαστον προσπλακίζων· ὃς εἰς ποσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, ὥστε πείσας ἀγάθαρχον ἐν γραφεῖ σωεισελθεῖν οἰκαδε, πὼ οἰκίαν ἀπηάγκασε γράφειν· δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναιτο ταῦτα πράττειν ἤδη δεῖ· ἐν συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἑτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰμὴ πάντα ταχέως γράφοι· ὅπερ ἐποίησε, καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποσφραγίσας ὤχετο τὸ πάρπω μιῶι τοὺς φύλακας λαθών, ὡς περὶ βασιλέως· οὔπω δ' ἀναίσχυντός ὄστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος· καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελλεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅπι κατέλιπε ἐν ὄρφανον ἢ πέλει, καὶ οὔτε τῆς δημοκρατίας, οὔτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ὠφελος· οὐδὲν γὰρ ἧττον ἐδεδοίκει τῶν ἐμολογουμένων δούλων· ἀναγκαῖον δ' ἐν θυμούμενος· ὑμῖν μὲν οὖν δὲ τοὺς κακούργους ἀσφαλὲς εἰς ἐν δεσμωτήριον ἀπάγειν, δεῖ ἐν χιλίας δραχμὰς τεπάχθαι ἀποτίσαι· ὃς ἂν ἐν πέμπτου μόρος μὴ μεταλάβῃ τὴν ψήφων, ὁ δὲ ὅσοῦτον χρόνον εἴρξας, καὶ ἐπανακαλέσας γράφειν, οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ δεῖ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερότερος εἶναι, καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τῆς συμβούλοις σωτηθέμεθα· μὴ ἐξεῖναι μήθ' εἴρξαι, μήτε δῆσαι ἐν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλῳ ζημίαν ἐπιβύοις ἔθεμεν, τοῦτο δὲ ποιοῦσα πρᾶξαντος, οὐ δὲ μίαν δεῖ οὔτ' ἰδίαν, οὔτε δημοσίαν τιμωρίαν ποιεῖται· νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασι πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς νόμοις· ὃς τις δὲ ὑβρίζει ταῦτα, πὼ μεγίστην φυλακὼ αὐήρηκε τῆς πόλεως· δεινὸν μὲν οὖν ὄστι τῷ τῶν ἀγωνοθετῶν τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς· πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τὶς ἐπιτέμνος τὰ διαφέροντα, παραβαίνειν τολμᾷ· φανερῶς γὰρ οὐ δείκνυται ὥς περ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκηλεθεῖν ἀξιῶν· οὐθυμήθητε δὲ ταυρέαν· ὃς αὐτὶ χορηγὸς ὠάγκασε πατὶ κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χρυσοῦν τε ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀτιμιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν ἀναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντ

Callias

Hipponici mores apud delu

Agatharch)

Agatharch) prius coactus ab alibi ade domu eius pingere

Qui quinta parte suffragiorum non habet mulctatur mille drachmis

Taureas

ἀντιχορηγός

ἁπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει, τύπῳ ἐξήλασεν αὐτὸν, καὶ τῶν θεατῶν συμβλο
νειθωτῶν τὸν ἐκείνῳ, καὶ μισοπόνων τὸν, ὥστε τῶν χορῶν, ὃν μὲν ἐπαινοῦντων. τὸ δ'
ἀκροᾶσθαι οὐκ ἐθελόντων, οὐδὲν πλεῖον ἔπραξεν, ἀλλὰ τῶν κειμένων, οἱ μὲν φοβού
μενοι· οἱ δὲ, χαιρόμενοι, νικῶν ἐκείνου αὐτὸν· πολὺ ἐλάττονος ποιούμενοι τὸν ὄρκον, ἢ
εἴδοτες· εἰκότως δέ μοι δοκοῦσιν οἱ κειμένοι ὑπὸ χειρὸς θαυμάζεσθαι ἀλκιβιάδην ὁρῶντες τοιαῦ
τα μὲν χρήματα ἀναλώσαντα, προπηλακιζόμενον· τὸν δὲ τοιαῦτα πεπρακότα,
μέγιστον δυνάμενον· ἄτιμοι δ' ὑμεῖς οὐ τιμωρούμενοι τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τὸν μὲν λά
θρᾳ ἀδικοῦντα, κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερῶς ἀσελγαίνοντας, θαυμάζοντες. καὶ γὰρ
τοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ, οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς διωγμοῖς εἰσὶ· καὶ ἐρα
τεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημιουργοῦσι δὲ οἱ νεώτεροι. παραδείγματι τούτῳ χρώ
μενοι. ὃς τηλικαῦτας ποιεῖται τῶν ἁμαρτημάτων ὑπερβολὰς, ὥστε τοὺς μιλί
ων γνώμιν ἀποφηνάμενος, ἐξανδραποδίζεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώ
των, ἣν τε ἐξ αὐτῆς πεποίηται· ὃς τοσούτῳ παρανομώτερος αἰγίνης γέγονεν, ὥστ' ἐκ
τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔγκατα· τοὺς μὲ,
πεποιηκόσι. τοὺς δὲ, πεπονθέναι· ἄξιον δὲ καὶ τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν· ἐκ
ταύτης γὰρ πάντα ποιεῖται τῆς γυναικὸς, ἣν αὐτ' ἐλευθέρᾳ θούλω κατέσησε,
καὶ ἧς ἦν πατέρα καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἧς τὴν πόλιν ἀνάστατον πε
ποίηκεν· ὡς αὐ μάλιστα ἦν ἐχθρὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσειε. τοσαύτας ἀπάγ
κας κατέλιπεται μισεῖν, ἀλλ' ὑμεῖς οὐ μὲν τοῖσ γραφαῖς ταῦτα θεωροῦντες,
δεινὰ νομίζετε. γινόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὁρῶντες, οὐδὲν φροντίζετε. καί τοι ἐκεῖνα μὴ ἂν
ἐπίστασθε. πότερον, οὔ πω γεγένηται ἢ πέπαυται ἀπὸ τῶν ποιητῶν. ταῦτα ἢ σαφῶς
εἰδότες ὅτι πεπραγμένα παρανόμως. ἀρεθύμως φέρετε. πρὸς ἢ τοὺς, τολμῶσί τινες
ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ὡς οὐδὲ γεγένηται. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος· ἐπὶ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ
τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς ὃν λοιπὸν χρόνον ἄτιμον
δοῦναι, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνῆσθαι. ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν ἦν
τὴν αὐτὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευασάμενον, καὶ τὴν τελευτὴν ὑπερβάλλουσαν
ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους.
ἀνθυμουμένους, ἐπὶ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας κατεστραμένας. ἡγοῦμαι δ' αὐτὸν
πρὸς ὑμῶν μὲν οὐδὲν ἀντερεῖν. λέξειν δὲ τοῦτο τῆς νίκης τῆς ὀλυμπίασι, καὶ τοῦτο πάν
των μᾶλλον, ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων, ἀποδείξω
αὐτὸν ἐπιτηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον, ἢ σώζεσθαι. διηγήσομαι δ' ὑμῖν. διομή
δης ἦλθε ζεύγος ἱππων ἄτων ὀλυμπίαζε· κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν. στεφανῶσαι
δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν οἰκίαν βουλόμενος· λογιζόμενος τοὺς ἀτῶ
νας τοὺς ἱππικοὺς, τύχῃ τοὺς πλείστους κεκινδυνευκότας. τὸν δὲ ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα,
καὶ τὸ ἐπιτυχόντα, δυνάμενος πρὸς τοῖς ἀτωνοθέταις τὸ πλέον ἀφελόμενος αὐτὸς ἱππω
νίζειν. καί τοι τί αὐ ἐποίησεν, εἴτις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἀφίκετο ζεύγος ἵπ
πων ἔχων· ἢ ποῦ ταχέως ἐπέστρεψεν αὐ αὐτὰ πωνίζεσθαι ἑαυτῷ. ὃς ἀθηναῖον αὐδρα σια
σάμενος, τοῖς ἀλλοφύλοις ἐπόλμησεν ἱππικοῖς ἀμιλλᾶσθαι. δηλώσας τοῖς ἕλλησι μηδὲν
θαυμάζειν, αὐ πινα αὐτῶν βιάζηται. ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις οὐκ ἐξίσου χρῆται. ἀλ
λὰ τοὺς μὲν ἀφαιρουμένους, τοὺς δὲ τύπῳ· τοὺς δὲ, ἐργαζόμενον. τοὺς δὲ, χρήματα πρᾶτό
μενος, ἀδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν ἀποφαίνων. τοὺς μὲν λόγους, δηματωγοῦ· τὰ δ'
ἔργα, τυραννοῦ παρέχων. κατεμαθὼν ὑμᾶς τὸ μὲν ὀνόματος φροντίζοντας, τὸ δὲ πρά
γματος ἀμελοῦντας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει λακεδαιμονίων, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ τὸ
τὸ συμμάχων αὐτανωνιζομένων ἀνέχονται ἡδόμενοι. ἔτος δὲ ἀδ' ὑπὸ τὸ πολιτῶν, ἀλλὰ φα
νερῶς εἴρηκεν οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς αὐτεπιθυμοῦσι πινὸς· εἶτ' ἐκ τοιούτων ἀναγκαῖον τὰς
πόλεις τῶν ἡμετέρων πολεμίων ἐπθυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν· ἵνα δὲ μὴ μόνον διομήδης,
ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε, τὰ δημπεῖα παρὰ τῶν ἀρχαιθεωρῶν αἰ
τησάμενος ὡς εἰς τὰ πίνακια τῇ προτέρῳ τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ

Meliy

Architheori missi ab athenie fibus ad olympicũ certamẽ

δομῶδα.

δινάκια.

∴ cf. τὰ δοινίκια.

ἀποδοῦναι οὐκ ἠθέλε. βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς
χρυσοῖς χερνίβοις, καὶ θυματηρίοις. ὅσοι μὲν δεῦρο τῶν ξένων, μὴ ἐγνωσκον ἡμέτερα
ὄντα, πῶ πομπὴν πῶ κοινῶ ὁρῶντες ὑστέραν οὖσαν τῆς ἀλκιβιάδου, τοῖς τούτου πομ
πείοις χρῆσθαι νόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον, ἢ ἢ ἐπεγνωσκον
τὰ τοῦτου, κατεγέλων ἡμῶν· ὁρῶντες οὕτω αὔξορα μείζονα πάσης τῆς πόλεως δυνάμε
νον σκεψασθε δὲ καὶ πῶ ἄλλῳ ἀποδημίαν πῶ εἰς ὀλυμπίαν ὡς διέθεβ δεῦρο· σκηνὴν
μὲν πορφυρῶν ἐφέσοι διεπλασίαν τῆς δημοσίας ἐπηξαν· ἱππεῖα δὲ καὶ τοῖς ἵππωσι ἐφό
δια, χρῶι παρεσκεύασαν· οἶνον δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα, λεσβίοις προσέταξαν· καὶ
οὔπω σὐτυχής ἐστιν, ὥστε τοὺς ἕλλῳας τῆς παρανομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρ
τυρας κεκτημένος, οὐδεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὁπόσοι μὲν ἀρχοντες ἐν μᾷ πόλῃ
γεγένηται, ὑπεύθυνοί εἰσιν· ὁ δέ, πάντων τῶν συμμάχων, καὶ χρήματα λαμβάνων, ἐδε
νὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένος ὅτι τὴν ἐν πρυτανείῳ ἐλα
βε. καὶ προσέτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται· ὡς πρὸ οὐ πολὺ μᾶλλον ἢ μακκὼς, ἢ ἐστεφα
νωκὼς τῶ πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε σκοπεῖν, εὑρήσετε πολλὰ τῶν τούτῳ πεπραγμένων,
ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας, ἀνάστατους τοὺς οἴκους ποιήσαντας. οὗτος δ' ἐπι
τηδεύων ἅπαντα πολυτελέστατα, διεπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καί τοι ἡμεῖς γε νομί
ζετε τοὺς φεισαμένους, καὶ τοὺς ἀκεραίως διαπεπραγμένους, φιλοχρήματους εἶναι, οὐκ
ὀρθῶς γνώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δεδαπανῶμενοι, φιλῶν δεόμενοι, ἀφροκόρδεστατοί
εἰσιν. ἄλλῳ δὲ φανήσεται τοιοῦτος, εἰ ἐξίστον μὲν ἀγαπᾶτε τὴν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρη
μάτων ταῦτα κατεργασάμενον. καλλίας δὲ τὸν διδυμάς, ᾧ σώματι νικήσαντα πάν Callias
τας ἀτῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσατε. πρὸς ἐξίστον δὲν ἀποβλέψαντες ὡς Dzdymios
ἀπὸ τῶν ἑαυτῶ τόνων ἐτίμησαν πῶ πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς προγόνους ὡς ἀγα
θοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν· οἵ τινες ἐξωστράκισαν κόνωνα δι' παρανομίαν. ὅτι τῇ ἀδελφῇ Conó
τῇ ἑαυτῶ σωφήκησε. καί τοι οὐ μόνον αὐτὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ αὐ
τῶ μιλτιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζετο τὰς νίκας. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀτώνων, ἀλλ' ἐκ Miltiades
τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐκείνου αὐτὸν. ἀλλὰ μὴν, εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἐμοὶ
μὲν οὐδαμόθεν προσήκει τοῦτο τὸ πράγματος· οὐδὲ ἔστιν οὐδεὶς ὅς τις αὐ ἀποδείξειε
τῶν ἡμετέρων οὐδένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον· ἀλκιβιάδης δὲ μάλιστα πάντων
ἀθηναίων· καὶ ὁ τὴ μητὸς πατὴρ μεγακλῆς, καὶ πάππος ἀλκιβιάδης, ἐξωστρακίσθη Megacle
σαν ἀμφότεροι. ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν, οὐδ' ἄτοπον πείσεται πῶν αὐτῶν τοῖς προγόνοις Alcibiades anus alcibiadis
ἀξιούμενος. καὶ μὴν δ' αὐ αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν αὐτεπεῖν, ὡς δ' τῶν ἄλλων ἐκεῖνοι πα
ρανομώτατοι ὄντες, τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν· ἐπεὶ τὴ γε τούτῳ πεπραγ
μένων, δ' αὐ εἰς ἀξίως κατηγορῆσαι δύναιτο· νομίζω δὲ καὶ ἐν θέντα ἐν νόμον ταύ
την πῶ διάνοιαν ἔχειν, ἀφορῶντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς κρείττους τῶν ἀρχόντων
καὶ τῶν νόμων· ἐπειδὴ παρὰ τῶν τοιούτων, οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκῃ λαβεῖν, δημοσίαν τι
μωρείαν τῶν ἀδικημάτων κατασκευάσαι. ἐπὶ τούτων ὅτε τῷ κοινῷ κέκειμαι τε
τράκις· ἰδίᾳ τὸ οὐδὲν διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλόμενος· ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα
δρᾶσάμενος, οὐδὲ μίαν πώποτε δίκην ὑποφεύγειν ἐτόλμησεν· οὔτω γὰρ χαλεπός ἐστιν,
ὥστε οὐ τοῦτο τῶν παρελθυθότων ἀδικημάτων αὐτὸ τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' τοῦτ τῶν
μελλόντων φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν πεπονθόσι καλῶς, ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ· τούτῳ
δὲ οὐκ ἔξαρκεῖ, εἰ μὴ καὶ τὸ λιπὸν ὅ, τι αὐ βούληται διαπράξηται. καί τοι οὐδὴ πυ ὦ
ἀθηναῖοι ὀρᾶκιοθῆναι μὲν, ἐπιτηδειός εἰμι. τεθνάναι δὲ, ἀνάξιος. οὐδὲ κεινόμενος μὴ
ἀφυγεῖν, ἀκριβῶς δὲ φεύγειν. ὁ δὲ τοσαυτάκις ἀτωνιζόμενος δικαίως καὶ νικήσας,
πάλιν δόξαμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν· ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων
κατηγόρων, ἢ δι' τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν, ἐκινδύνευον, ἀλλ' ὁ δι' τῶν ἐρρωμενεστάτων
καὶ λέγειν καὶ πράττειν. οἵ τινες δύο τῶν πῶ αὐτῶ αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ, ἀπέκτειναν.
ἔκολον τοὺς τοιούτους δίκαιον ἐκβάλλειν· οὓς πολλάκις ἐλέγχοντες εὑρίσκετε μηδὲν
ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλοντας ὑφέξειν τῇ πόλει τοῦτ τὸ βίου λόγον. δεινὸν δὲ

τομῶδοις. i. fercutis pomporũ

Pulcherrime adnexus eos qui sobrios homines & parcos interpretantur esse amatos

μοι δοκεῖ εἶναι· εἰ μέν τις ἀπολογεῖσθαι ἀξιώσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὡς ἀδίκως ἀπολώλασιν, οὐκ ἀναχώρει τῶν ἐπιχειρούντων· εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν τοῦδε τῆς αὐτῆς αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον τοῦδε τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς τεθνηκότας τοῦ αὐτοῦ γνώμην ἔχειν· ἔστι μὲν οὖν ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαίνειν ἐπιχειρεῖν διδάσκειν· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκβάλλειν καὶ ἀποκτείνειν ἀπλεῶς· αὐτὸν δὲ ἱκετεύειν καὶ δεκρύειν οἰκτρῶς, καὶ ταῦτα μὲν οὐ θαυμάζω· πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἴργασται· ἀθυμοῦμαι δ' τίνα δ' ποτε καὶ πείσει δέομενος· πότερα τοὺς νεωτέρους οὓς πρὸς τὸν τῶν ἑλλήνων διαβέβληκεν ἀσελγαίνων, καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων, καὶ παρὰ τοὺς ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους, οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν· ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ καταφρόνηκεν· οὐ μόνον δὲ αὐτῶν εἵνεκα τῶν παρανομούντων ἵνα δίκην διδῶσιν ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων· ὅπως τούτους ὁρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι γίνωνται· ἐμὲ μὲν τοίνυν ὑβελάσαντες, τοὺς ἀσελγεστέρους νομιμωτέρους ποιήσητε· βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων· ἐτῶν πρεσβύσας εἰς θεσσαλίαν καὶ μακεδονίαν· καὶ εἰς μολοσσίαν, καὶ εἰς θεσπρωτείαν καὶ εἰς ἰταλίαν καὶ εἰς σικελίαν, τοὺς μὲν διαφόρους ὄντας, διήλλαξα· τοὺς δ' ἐπιτηδείους, ἐποίησα· τοὺς δὲ, ἀφ' ὧν ἐχθρῶν ἀπέσησα· καί τοι εἰ τῶν πρωτεύοντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐπίησεν, ὀλίγους ἂν πολεμίους εἶχε· καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτηδε· τοῦδε δὲ τῶν λειτουργιῶν, οὐκ ἀξιῶ μεμνῆσθαι, πλὴν κατὰ τοσοῦτον· ὅτι τὰ προσταττόμενα διὰ παντὸς οὐκ ἀφ' ὧν κοινῶν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἰδίων· καί τοι τυγχάνω νενικηκὼς σοφίᾳ καὶ λαμπάδι καὶ γυμνασιαρχίᾳ· οὐ τύπτων τοὺς αὐτοχρηματοῦντας οὐδ' ἀδικούμενος, εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι· δοῦ οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν, πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

Γένος, ἰσαίου.

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ, ἐγένετο κατὰ μὲν πίνας, ἀθηναῖος· κατὰ δὲ πίνακα, χαλκιδεύς· πατὴρ δὲ διάλογος· μαθητὴς δὲ ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος· διδάσκαλος δὲ δημοσθένης· ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον· καὶ ἐπὶ βίου, μέχρι τῆς φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φησὶ διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς ὁ κριτικός· λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὤν, ἠδυνάσθη χαλάζῃ καὶ πόνοις· καὶ λεπτῆς ἐοῦσης αὐτὴν ποιεῖσθαι, καὶ σωματῶς δρᾶν· ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τοσοῦτο μεταβεβληκέναι τὸν πολιτείαν, ὥστ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν· ἀρδυνος γοῦν δρῶν τὸν ἀστῶν ὢν, εἰ καὶ δεῖνα αὐτῷ καὶ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ βιούντας ἀφηρέθην ὀφθαλμούς· ταῦτα δέ φησι φιλόσοφος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν οὐ πάντων τοῦδε τοῦ λόγου ἰσαίου· ἀμέλει οὖν καὶ ἀστεῖον αὐτὸν καλεῖ· ἄδηλος δὲ ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος· χαρακτῆρα δὲ τὸν λυσίου πάνυ ἐζήλωσεν· ὥστε μὴ δεῖν δόξαι εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους· ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ κοινωνία, κατά τε τὸν λέξιν, καὶ τὰ ἐνθυμήματα· κατὰ μὲν τὸν λέξιν, ὅτι ἡ λυσίου ἐστὶ καθαρὰ, καὶ ἀκριβὴς, καὶ σαφὴς, καὶ κυρία, καὶ συντόμος· ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα, ἡ ἰσαίου χωδὸν· διαφορεῖ δὲ ὅτι πολὺ τὸ ἀφελὲς, καὶ τὸ ἠθικὸν, καὶ ἡ χάρις μεγάλη· ἡ δὲ ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξειεν εἶναι, καὶ ἀκριβεστέρα, καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη φανείλοις· ὅσον γὰρ ὑπολείπεται, τοσοῦτον ὑποδέχει κατὰ τὸν δεινότητα· κατὰ μὲν οὖν τὸν λέξιν, εὑρήσομεν τοιαύτην διαφορὰν· κατὰ δὲ τὰ πράγματα, ταύτην· ὅτι παρὰ λυσίᾳ μὲν οὐ πολλῶ τέχνῃ εὑρήσομεν· οὔτε αὐ τοῖς μορισμοῖς τῶν πραγμάτων, οὔτε αὐ τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων· παρὰ δὲ ἰσαίῳ, πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκριβεια· καὶ γὰρ κατασκευαῖς χρῆται, καὶ μορισμοῖς, καὶ πρὸς μὲν ἓν ἀντίδικον διαπονηρεύεται· τοὺς δὲ δικαστὰς, κατασχεθεῖν τοῖ· πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ, καὶ χωδὸν, μόνον οὐκ ἐν ἤκισεν· ἀμέλει γοῦν, πτηνίτης τῆς τοῦ δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος· αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ διαφορὰ λυσίου· ὥστε λυσίαν μὲν, καὶ χωδὸν ἀλίκων ἔπειθε λέγων· ἰσαῖος δὲ καὶ χωδὸν ἀγαθῶν λέγων, ὕφος ἐστὶν.

Υπόθεσις

Dragoras
Isocrates
Demosthenes
Philipp)
Dionysius alicarnasseus
Philostratus
Demosthens

Criticus dionysius alicarnasseus gaf scripsit uitas omniu rhetorum & iudicat de charactere & religquis orationum uirtutibus. ut puta isocratis. lysiae. Isaei &c.

Isaei pulchru

διαφορὰν τοῦ κατασκευῆς τοῦ δικαστάς.

Differétia inter lysiá & Isaeú

Isaeus demosthenis fons

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Ἀδελφοδοῖ, κλεωνύμου τελευτήσαντος, οὗ ἦν κλῆρον ἄρχοντος κατὰ γένος· καὶ τὰς διαθήκας ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ φρόνικον καὶ σίμωνα, καὶ ποσείδιππον γράψαι, ὡς ἀληθεῖς οὖ, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν· ὁμολογοῦντες κλεώνυμον κατὰ τὴν προσδοκίαν ἣν ἐπίστοπεν αὐτῶν ὀργήν· ὕστερον δ' ἐπιχειρήσαντα λῦσαι· καὶ μεταπεμψάμενον ἣν ἀσυνόμον ὑβαίφνης ἀποθανεῖν, καὶ πολύαρχον δὲ ἣν πάσσον αὐτῶν κλεωνύμου δὲ πάτρα, προσάξαι ἔτι πάροι κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Η τάσις, ὅρος διαβολοῦς, κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς γνωμίναις ὑβ αἰχῆς διαθήκαις διαφέρονται· οἱ δὲ λέγοντες, φασὶν ὅτι μετεκαλέσατο ἣν ἄρχοντα ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευταῖον, πρὸς τοῦ κλεωνύμου γνωμίναις.

Ισαίου, τοῦδε τοῦ κλεωνύμου κλήρου.

Πολλὴ μὲν ἡ μεταβολή μοι γέγονεν ὦ ἄνδρες, τελευτήσαντος κλεωνύμου· ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν, ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν· ἀποθανὼν δὲ, κινδυνεύει τοῦδε αὐτῆς πεποίηκε· καὶ τότε μὲν, οὔπως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέ ποτε ἤλθομεν ἐνδὶ διδασκήειον· νῦν δὲ ἀπωνιούμενοι τοῦδε πάντων ἧκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ τῶν κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατέρων· ὀφείλειν ἐνδὶ τούτοις ἐκεῖνον φάσκοντες ἀργύρια· καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ τούτων, ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων ὧν κλεώνυμος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· ὅσοι δὲ ἐς τοῦτο ἥκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ τὰ παρῳχῶα προσαφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς· οὐκ ἀγνοοῦντες ὦ ἄνδρες ὡ δίκαιον, ἀλλὰ πολλῷ ἡμῶν δρῆμίαν κατεγνόντες· σκέψασθε δ' ὅς ἑκάτεροι πιστεύοντες, ὡς ὑμᾶς ἐσελήλυθαμεν· οὗτοι μὲν διαθήκαις ἐχρεζόμενοι τοιαύταις, ἃς ἐκεῖνος δὴ ἐπέθετο μὲν, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ἀλλ' ὀργισθεὶς τῶν οἰκείων τινὶ τῶν ἡμετέρων· ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου πέμψασ' ποσείδιππον ἐνδὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδωκότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλεωνύμου δὲ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ, ἔτι δὲ πολυάρχου τοῦ πατρὸς κλεωνύμου πάππου δ' ἡμετέρου, προσάξαντος ἔτι πάνδοι κλεώνυμος ἅπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ, τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρχόντων, οὔτοι καὶ συγγενεῖς ὄντες, καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται κατασήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀτῶνα τοῦδε τούτων· τοῦδε ὧν αἰχῆ ἀμφισβητῆσαι, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν· οὐκ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν ὦ ἄνδρες διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους· ἐτὼ μὲν γὰρ οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀτωνίζομαι πρὸς οἰκείους· οὓς οὐδ' ἀμύσεαζ καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ αὖ ἐλάττω συμφορὰν ἡγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους, ἀμυνόμενος οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ὑβ αἰχῆς τοῦδε τούτων· οὔτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώμην, ἀλλ' ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες, καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι, καὶ οὐδὲν ἀπολέποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὡς πρὸ ὦ ἄνδρες τοὺς ἐχθρούς τι μωρησόμενοι· καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακοὺς ποιήσαντες· τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰσχροκερδείαν ἔτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' αὖ ὑμᾶς μαθεῖν τοῦδε ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διδάσκειν.

Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς, ἐπεστόπευσεν ἡμᾶς θεῖος ὤν, ὀρφανοὺς ὄντας· κλεωνύμου δ' οὗτος ὦ ἄνδρες διάφορος ὢν ἔτυχεν· ὁ πότερος μὲν οὖν αὐτῶν τοῦ τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν· τοῦτο μὲν γε αὖ δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμφαίμην, ὅτι καὶ φίλοι τῶν ὄντες, καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης, ἐκ λόγων τινῶν, οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας ἀνείλοντο· ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς

Cleonymus
Phrenicus
Simo
Posidipp)
Dinias
Asynomus
Polyarch)

ἀσυνόμον

Posidippus

Polyarchos

ὁ κλεώνυμος, ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας· οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ὡς ὕστερον ἐσώθη ἔλεγεν· ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιζοπευομένους ὑπὸ δεινίᾳ, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖδας ἡμᾶς καταλιπών, καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας ἄσης, γένοιτο κύριος δεινίας. ἠγεῖτο δ' δίκαιον ἦν. ἐν ἔχοιεν, τῶν οἰκείων ἐπίζοπον καὶ κύριον τῶν αὐτῶν καταλιπεῖν· καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα ἕως ἐὰν ἕως ἡμεῖς ἡβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν· ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος, εἴτ' ὀρθῶς, εἴτε μή, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ εὐθὺς ὁρῶντος τοῦ δεινίου. παραχρῆμα εἴτι ὑμῖν ἢ τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκείνατο πάντων τῶν πολιτῶν ἐναντίον, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ· καὶ ἐμαρτύρησεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ταῦτα διέθετο. πῶς δ' αὖ δὴ φρονῶν ὦ ἄνδρες, καλῶς· ποιεῖν ἡμᾶς ἠβουλήθη, οὓς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας· ὕστερον δὲ οὗτος ὁ μέγιστον ἡμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν ἡμᾶς βλάπτειν βουλόμενος. τελευτήσαντος γὰρ δεινίου, καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήρως ἐχόντων, οὐδὲ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ὄντας· ἀλλ' αὖ οὓς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε· τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέσθαι τῶν χρημάτων ἐπιβουλευσάντων, ἔσωσεν ἡμῖν· ἐπεμελεῖτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων, ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων· καὶ οὗ χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν νοῦν ἐκ τούτων τῶν ἔργων μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν· καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι. μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν· οἷς ἅπαντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ἃ ὕστερον φανερὰν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐποίησεν· ἔτι γὰρ μᾶλλον οἷς τελευταίοις ἐδήλωσεν, ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς· ἤδη γὰρ ἀθηνῶν ταύτην τὴν νόσον ᾗ ἧς ἐτελεύτησεν, ἠβουλήθη ταῦτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν· καὶ προσέταξε πιστοτέρῳ τῷ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν· ὁ δὲ, οὐ μόνον ἐσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τελευτῶντα τῶν ἀρχόντων τὴν θύραν, ἀνέπεμψεν· ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ κλεώνυμος, πάλιν εἰς τὴν ὑστεραίαν διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐκ οὔπω ὡς ἀθηνῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων, ᾗ βαπίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε· πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μαρτυρα, ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ἀλλὰ δεινίᾳ πολεμῶν, ταύτας τὰς διαθήκας διέθετο· ἐπεὶ τὰ ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος· ἐπιμελεῖ τό τε τῶν ἡμετέρων ἁπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ κομισάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ὡς ποσείδιππον ἐπέμψεν ἐπὶ τὴν θύραν ἀρχοντίδην ἀπέπεμψεν· ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τοὺς μαρτυρα.

Μαρτυρία. Ἐπιτίνων οἱ τούτων φίλοι καὶ κηφισανδρος ἡξίουν νεμεσᾶν τὴν οὐσίαν· καὶ τὸ τέλος μόρος ἡμᾶς ἔχειν, ἁ πάντων τῶν κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι καλῶς τοὺς μάρτυρα.

Μαρτυρία. Ἡ οὖν μὲν τίνων ὦ ἄνδρες πᾶσι τοῖς τῶν κληρωνομούντων, ὅταν ἀποφήνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, περὶ δρόμον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους λέγειν· ἐπεὶ δ' οἱ τούτων οὐδὲ τὸ δρόμον ἔχοντες, οὕτω τολμῶσι τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν, καὶ ψευδεῖς παρασκευάζοντες λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ τοῖς αὐτῶν εἰπεῖν. ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις λέγοντες ὡς κλεώνυμος μετεπέμπετο τὸν ἀρχὴν, οὐ λῦσαι βουλόμενος αὐτὰς, ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς τὴν δωρεάν· ὑμεῖς δὲ σκοπεῖτε τὰς διαθήκας τὰς μετ' ὀργῆς γενομένας, πότερα εἰκὸς ὅτι βουληθεῖεν κλεώνυμον ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔχοι, ἢ σκοπεῖν ὅπως βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις καὶ κείνων ὧν αὐ ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδικήσωσιν, ὕστερ) μεταμέλει. ὅτοι δὲ ἐκεῖνον ἀποφαίνουσιν οὐ ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλ) βεβαιοῦν τὴν διαθήκην βούλομεν), ἵν' ὀργιζόμενος ἐφρόνησατο· ὥστ' εἰ καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα, καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύσετε, εὐθυμεῖσθε ὅτι πρᾴοιαν αὐτὴν τὴν μεγίστην ὅτοι κατηγορῶσι· τίς δ' αὖ γένοιτο τούτης μανία μείζων, ἢ τότε μὴ ὅτε δεφία διάφορος ὢν ἔτυχεν, ἡμᾶς καλῶς ποιεῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ᾗ ὧν δὲ κεῖν) ἐπιμωρεῖτο, ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νοῦν χρώμενος ἡμῖν καὶ τὴν πολεῖτον ποιούμενος ἁπάντων, μόνος εἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς

ὡς οὗτοί

Drocles

Aftynom)
Archom
des
Cephisan
drus

ἰσχυρίζονται

ὡς οὗτοί φασιν, ἀκλήρους τῶν ἐκείνου· καὶ τίς αὖ δὴ φρονῶν ὦ ἄνδρες, τοιαῦτα τὰ αὐτὰ βουλεύσαιτο· ὥστε ἐκ τούτων τῶν λόγων, ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι τοῦδε αὐτῶν· εἰ μὲν τὰ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος, μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν, ὡς πρὸς ἡμᾶς φαμὲν, οὐδεὶς ἂν ὅστ' οὔτε τοῖς λόγοις· εἰδ' οὔπω παραφρονῶν ἔτυχεν, ὡς θ' ἡμᾶς ἀεὶ τὰ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι τοὺς γένει προτεύοντας, καὶ χρωμένους αὐτῷ πάντων οἰκειότατα, δικαίως αὖ δὴ σου τὰς τοιαύτας διαθήκας, ἀκύρους ποιήσητε· ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε, ὅτι φάσκουσι καλεῖν τὴν ἀρχὴν κλεώνυμον· ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεὰν, προσεγγράψαι αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν· ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐκεῖ τὴν θύραν, ἀπέπεμψαν· καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν δόσιν ἔξειν βεβαιοτέραν ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πράγμα εἰς ὑμᾶς ἀφῖκται, καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγόνατε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ οὐ ἄδου ὄντι· καὶ μὴ περιίδητε πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων· ἀλλὰ μεμνημένοι τὸν νόμον, καὶ τὸν ὅρκον, οὗ ὀμωμόκατε, καὶ τὴν εἰρημένων ὑπὸ τὸν πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ δίορκα, κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

τοῦ ἑξῆς ὑπόθεσις.

Πυῤῥου τὸν ἕτερον τῆς ἀδελφῆς ὑῶν ὑποποιησαμένου οὖδιον, καὶ τούτου τελέου ἥκοντος ἔτη τὸν κλῆρον κατατρύχοντος, εἶτα ἀποθανόντος, ξενοκλῆς λαχὼν τὴν χρημάτων, ὑπὸ φίλης τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, διεμαρτύρησεν εἶναι αὐτὴν πύῤῥου γνησίαν θυγατέρα. ἀμφισβητούσης τοῦ κλήρου τῆς οὐδίου μηδὸς, καὶ ἑαλωκότος δὲ μαρτυριῶν· νικηθέντος καὶ αὐτὴ μαρτυρήσαντος, ἐπιδοῦσα πύῤῥῳ τὴν ἀδελφὴν· κατὰ τοὺς νόμους ᾗ ἧς γεγονέναι τὴν φίλιν· ὁ οὐδίου δὲ ἀδελφὸς νόθον εἶναί φησιν, ᾗ ἐταίρας πύῤῥῳ γενομένην· καὶ οὕτως ἐπὸ οὐδίου ἐκβεβλῆσθαι ξενοκλεῖ· ἡ στάσις, συγχασμός· ὁ δὲ ἔγκλημα, ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ νικηθέντος.

Pyrrhus
Endio
Phile
Xenocles
Hicodemus

λαχὼν.

τοῦ πύῤῥου κλήρου, κατὰ ποίησιν πρὸς τὸ γένος δὴ μαρτυρίαν.

Ανδρες δικασταί· ὁ ἀδελφὸς τῆς μηδὸς τῆς ἐμῆς πύῤῥος, ἅπαις ὢν γνησίων παίδων, ἐποιήσατο τὸν οὐδίον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, ὑὸν αὐτῷ· ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου, ἐβίω πλείω ἔτη, ἢ ἑκατὸν· καὶ οὐ χρόνῳ τοσούτῳ ἐ χρῆσθαι ἐκείνου τὸν κλῆρον, οὐδεὶς πώ ποτε προσεδοκήσατο· οὐδ' ἡμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πύῤῥου, ὑπὸ βᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θείου ἡκ φάσκουσα εἶναι φίλη, καὶ κύριος ξενοκλῆς κύπριος· τοῦ πύῤῥου κλήρου λαχεῖν πὼ λῆξιν ἠξίωσεν· ὃς τετελευτήκει πολέω, ἢ ἑκατὸν ἔτη· τεία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος· ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μηδὸς τῆς ἡμετέρας· ἀδελφῆς δὲ τοῦ πύῤῥου, ὁ κύριος τῆς εἰληχέναι τοῦ κλήρου γυναικὸς, ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι, μὴ ἐπιδίκον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ ἐν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς πύῤῥῳ, οὐ ὢν ᾗ ἀρχῆς ὁ κλῆρος· ἐπισκεψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰσ' ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὴν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα κατὰ ταῦτα· ἐκείνου τε ᾗ ἐλέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα, πὼ τῶν ψευδομαρτύρων δίκην εἕλομεν παρ' ὑμῖν· καὶ τυγχανὶ νικῶ δικμον παραχρῆμα ᾗ ἐλέγξαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς δικαστὰς, ἀναιχωτότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ· ὃς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ, γνησίαν εἶναι κατὰ τοὺς νόμους· ὅτι μὲν οὖν καὶ οὐ τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδὴς ἔδοξεν εἶναι, ὁτοῦ ἑαλωκὼς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ᾗ ἐλέγχει· εἰ γὰρ μὴ ἐδόκει οὗτος τὰ ψευδῆ τότε μαρτυρῆσαι, δηλονότι ἐκεῖνος τ' αὖ ἀποφυγὼν πὼ διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε· καὶ κληρονόμος ὢν τοῦ

Pyrrhus
Endius
Phile
Xenocles
Hicodemus

λαχὼν τὴν λῆξιν
ἐπιγεγραμμένος
ἐπίδικον

θείου ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι. ἀλλ' οὐκ αὖ ἡ ἡμετέρα κατέσεν μήτηρ. ἀλόντος δὲ τ̃ μάρτυρος, ἡ ἀποστάσης τ̃ κλήρου τ̃ ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς πύῤῥω εἶναι, μεγάλη αἰσχύνη ἅμα καὶ πλὴν τούτου μαρτυρίαν ἐκλωκέναι. π̃ τ̃ αὐτοῦ τούτου διαμαρτυρήσας πλὴν τ̃ ψευδομαρτυριῶν λίχλω, ἠτιάζετο. πότερον ἐξ ἐπιτῆς, ἢ ἐξ ἑταίρας ἡ ἀμφισβητοῦσα τοῦ κλήρου ᾧ θείῳ γνωσκὸς ἦν. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε αὐτῳ μοσίας τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας. καὶ τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας. ἀνάγνωσκε λαβὼν τὰς δὶ αὐτοῖς. Αντωμοσία.

διαμαρτυρεῖ

Μαρτυρία. διαμαρτυρία. Ως μὲν ἔδοξε παραχῆμα βύθυς τότε τὰ ψευδῆ διαμαρτυρῆσαι νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι. προσήκει δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς π̃ αὐτ̃ τούτου πλὴν λίχλω μέλλουσι ψηφεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι πλὴ τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ δὲ πρῶτον μὲν π̃ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι ὧν τινά ποτε προῖκα φησιν, ἐπιδοὺς. ἐκδοῶναι πλὴ ἀδελφῶ ὁ μεμαρτυρηκὼς, τῷ ἐν φρικτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ. εἶτα πότερον ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε ἐν ἄωρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος ἐν οἶκον αὐτ̃. καὶ παρότου ἐκομίσατο πλὴ τῆς ἀδελφῆς προῖκα οὗτος. ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ὦ ᾧ μεμαρτύρηκεν οὗτος αὐτὴ πλὴ ἐγγυῆσαι. ἢ εἰ μὴ ἐκομίζετο ὁποίαν λίχλω σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς εἰ ἔτεσιν ἔτεσι ᾧ ἔχοντι ἐν κλῆρον δικάσασθαι ἠξίωσαν. ἢ εἴτου αὐῶν εἶναι τίον προσῆλθεν ἐγκαλῶν ᾧ κληρονόμῳ ὧδε τ̃ προικὸς τῆς ἀδελφῆς, εἰ χρόνῳ ὑσούτῳ. περί τε ὧν τ̃ ἡδέως αὖ πυθοίμην ὅ, τί ποτ' οἴω ἐ ἄτιον, τ̃ μηδὲν ὑτ̃ γεγενῆσθαι π̃ τ̃ ἐγγυητῆς ὡς μεμαρτύρηκεν οὗτος γυναικὸς. ἡ πρὸς ὑτ̃ος, εἰ τις ἄλλος ἐγγυητὴν ἔχε πλὴ τούτου ἀδελφῶ γυναῖκα, ἢ ἐν πρότερον χρηματιζόμενον, πρὶν γνῶναι τ̃ ἡμετέρου θεῖον αὐτὴν. ἢ ὅσοι ἐκείνου γιγνώσκοντος ἐπωλήσαιζον αὐτῇ, ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπωλήσαιζον, τετελευτηκότος ἐκείνου. δῆλον τ̃ ὅτι ἐν αὐτὸν ζόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴ πλὴ ἅπασι ὑῖς πωλήσαιζουσιν ὠνεδεδώκει. ὧδε ὧν εἰ δεήσειε κατὰ ἕκαστον διελθεῖν, οὐκ αὖ πάνυ μικρὸν ἔργον γένοιτο. ἐὰν μὲν οἶω ὑμεῖς κελεύητε π̃ σίτων, μνησθέντ' αὖ αὐτῶν. εἰ δὲ πισι ὑμῶν ἀκηδὲς ἀκούειν ἔστιν, ὥς πρὸς ἐμοὶ λέγειν τι π̃ ὑτ̃ων, αὐτὰς τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι, τὰς μαρτυρηθείσας ὑπὸ τῆ προτέρᾳ λίχῃ. ὧν ὧδε μιᾷ ἐπισκήψαιζ ἠξίωσαν οὗτοι. καί τοι ὅπου κοινῶ αὐτὴ ὡμολογήσασι ᾗ τ̃ βουλομένου πλὴ γυαῖκα, πῶς αὖ εἰκότως ἡ αὐτὴ γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι. ἀλλὰ μὴν ὁ ὅτε μὴ ἐσκημμένοι εἰσὶ ταῖς ὧδε αὐτ̃ τούτου μαρτυρίαις, ὡμολογηκότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρτυριῶν γνώσεσθε, ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες πλὴ λίχλω ἔγνωσαν, τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς γεγενημένῃ γυαικί. ἀνάγνωσκε. σὺ δ' ἐπίβαλε ἐ ὕδως. Μαρτυρία. Ως μὲν ἑταίρα λῶ τῷ βουλομένῳ, καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμετέρου θείου, λῶ οὗτος ἐγγυῆσαι, ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου, μεμαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς. οἱ μάχας. καὶ κώμους. καὶ ἀσέλγειαν πολλῶ, ὁπότε ἡ ὑτ̃ου ἀδελφὴ εἴη παρ' αὐτῷ, μεμαρτυρήκασι γίνεσθαι ὧδε αὐτῆς. καί τοι οὐδή που γε ἐὰν γαμετὰς γυαῖκας, οὐδεὶς αὖ κωμάζειν τολμήσειεν. οὐδὲ αἱ γαμεταὶ γυαῖκες, ὁρῶνται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐὰν τὰ δεῖπνα. οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων. καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἐπιτυχόντ̃. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκότι, οὐδ' ἐπισκήψασθαι οὔτι ἠξίωσαν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωσκε πάλιν αὐτῆς τὴν μαρτυρίαν. Μαρτυρία. Ανάγνωθι δὴ καὶ τὰς π̃ τ̃ ὧδε πωλησασάντ̃ αὐτῇ μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταίρα τε ἦν τῷ βουλομένου. καὶ ὅτι ἀ δ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα, ἀνάγνωσκε αὐτοῖς. Μαρτυρίαι. Ως μὴ τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι ᾧ ἡμετέρῳ θείῳ, μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων ὑμῖν μεμαρτύρηται. καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα, οὐ δὲ σωοικήσασα φαίνεται. Σκεψόμεθα δὲ καὶ ἐξ ὧν αὖ τις ὑπονοήσειεν ἐγγύην γενέαζ τοιαύτης γυαικός. εἰ ἄρα καὶ ᾧ ἡμετέρῳ θείῳ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι αὖοι ἐπιθυμήσαντες τοιούτων γυαικῶν, καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτ̃, ἐπείαθησαν ὑπὸ αὐοίας

εἰς αὐτὰς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν δὴ αὖ τις σαφέστερον γνοίη π̃ τούτ̃, ἢ ἐκ τε τ̃ μαρτυριῶν τ̃ τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ λίχῃ. καὶ ἐκ τ̃ εἰκότ̃ τ̃ π̃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψάμενος. ἐνθυμεῖσθε δὲ πλὴ αὐταίδειαν ὧν λέγουσιν. ὁμοῦ τ' ἐπιφανῆ μέλλων, εἰς ἐν Ζιτάλαντον οἶκον ὡς φησι πλὴ ἀδελφῶ διαπραττόμενος τηνικαῦτα, οὐκ μάρτυρα παρεῖναι αὐῷ πυθετίδην προεποιήσατο. καὶ τούτου ἐκ μαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ λίχῃ παρέχον οὐδὲν. λῶ πυρετίδης οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς, οὐ δὲ ὁμολογεῖ μαρτυρῆσαι. ὧδε εἰδέναι τούτων ἀληθὲς ὂν οὐδέν. μέγα δὲ τεκμήριον, ὡς περιφανῶς ψευδῆ πλὴ μαρτυρίαν οὗτοι παρέχον ταύτην. ἴσε δ' πάντες ὡς ὅταν μὲν ᾖ προσήλθε πράξεις ἴωμεν, ἃς δεῖ μετὰ μαρτυρίων γενέσθαι, τοὺς οἰκειοτάτους καὶ οἷς αὖ τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν ἐώθαμεν ἐὰν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας. τῶν δὲ ἀδήλων καὶ ἐξαίφνης γινομένων, τοὺς πρὸς τυχόντας ἕκαστοι μαρτύρασ' ποιούμεθα. καὶ ἐὰν μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐταῖς, τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς ὁ ἀῷ τοῖ πινοῦν αὖ ὦσι τούτοις μάρτυσι χρῆσθαι, ἀνάγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν. παρὰ δὲ τῶν ἀθενοῦντ̃, ἢ τῶν ἀποδημεῖν μελλόντων ὅταν τις ἐκ μαρτυρίαν ποιῆται, τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς ἡμῖν γνωριμωτάτους, ἕκαστος ἡμῶν παρακαλεῖ μάλιστα καὶ οὐδὲ μεθ' ὁδὸς, οὐ δὲ μεῖ' δυοῖν, ἀλλ' ὡς αὖ μεῖ' πλείστων δυνώμεθα, τοὺς ἐκ μαρτυρίασ' πάντες ποιούμεθα. ἵνα ᾧ τε μαρτυρήσαντι μὴ ἐξέπεσ ὕστερον ἐξαρνῷ γενέσθαι πλὴ μαρτυρίαν, ὑμεῖς τε πολλοῖς καὶ καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ταῦτα μαρτυροῦσι πιστεύοι τε μᾶλλον. ξενοκλῆς ἐίνω, θήβαζε μ' ἰὼν εἰς ἐ ἀγρασίειον ἐ ἡμέτερον εἰς τὰ ἀγρα. οὐκ ἠνήσατο δεῖν τοῖς ἀφ' τῶν μάθου ἐκεῖ τυ χοῦσι μάρτυσι χρῆσθαι π̃ τῆς ἐξαπατῆς. ἀλλ' ἦκεν ἔχων αὐθεν διόφαντον ἐν σφήτιον μεθ' ἑαυτῷ. ὃς ἔλεγε πλὴ δίχλω ὧδε τοῦτο. καὶ δωρόθεον ἐν ἐλευσίνιον, καὶ ἐν ἀδελφὸν αὐτῷ φιλοχάρη. καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρασ' παρακεκλικὼς αὐθήσε τα λίους βύθυς ζιακοσίους ἐκεῖσε. π̃ ὁ τῆς ἐγγύης τῆς τήθης τ̃ παύδων τ̃ ἑαυτῷ αὐῷ ἄστι ἐκ μαρτυρίαν ὡς φησι ποιούμενος, πῶν μὲν οἰκείων οὐδεμία τῶν ἑαυτοῦ παρακεκλικὼς φαίνεται. διονύσιον δὲ ἀγρίεα καὶ ἀριστόλοχον ἐν αἰθαλίδην. μεῖ' δυοῖν τούτοιν αὐτῷ ἄστι αὐτῷ πλὴ ἐκ μαρτυρίαν ποιήσαθαι φασὶν ὅτι. διαῦτα μὲν τὰ τούτων. ὃς οὐδ' αὖ ὧδε ἐθυοῶ πιστεύσειεν ἄλλου οὐδεὶς. ἴσω γὰρ λῶ νὴ δία πάρεργον καὶ φαῦλον, ὧδε οὐ πλὴ ἐκ μαρτυρίαν παρὰ τῶ πυρετίδου φασὶ ποιήσαθαι οὗτοι. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ὀλιγωρηθῆναι, λῶ ἐ πρᾶγμα. καὶ πῶς ὥστε π̃ αὐτ̃ τούτου ὁ ἀτὼν λῶ ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, οὐ ξενοκλῆς ἐφάνη, ἢ ἐξ ἑταίρας. ἢ ἐξ γυνῆς πλὴ ἑαυτοῦ γνωσῶμα. ἔτα ὧδε ταύτην αὖ πλὴ μαρτυρίαν εἰ λῶ ἀληθὴς, οὐκ αὖ ἅπαντας τοὺς οἰκείους τοὺς ἑαυτ̃ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἠξίωσεν; ναὶ μὰ δία ὡς ἔτωγε ὥμλω εἴγε ἦν ἀληθὲς ἐ πρᾶγμα. ἐ ἐίνω φαίνεται. ἀλλ' ὁ μὲν ξενοκλῆς, πρὸς τοὺς ἐπτυρέντας δύο ἐκμαρτυρισάμενος πλὴ μαρτυρίαν ταύτην λῶ. νικόδημος δὲ δὲ ὧδε οὐκ μόνον μάρτυρα παρακαλέσας μεθ' ἑαυτοῦ, ᾧ ἐν φρικτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῆσαι φησι πλὴ ἀδελφῶ. καὶ οὗτος μὲν ἐ πυρετίδην μόνον οὐχ ὁμολογεῖ τα προσποιήσατο μετ' αὐτ̃ παραγενέσθαι. ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγγυήσαθαι μέλλοντος πλὴ τοιαύτην, λυσίμενης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃ χαίρων καὶ πυλάδης φασὶ παρακληθέντες ἐγγύη πρᾶγε νέσθαι, καὶ ταῦτα θεῖοι ὄντες ᾧ ἐγγυωμένῳ. ὑμέτερον οἶω δρῶν σκέψασθαι νῦν εἰ δὸ κεῖ πιστὸν εἶναι ἐ πρᾶγμα. ἐτὸ μὲν γὰρ νομίζω ἐκ τῶν εἰκότων σκοπούμενος πολὺ αὖ μᾶλλον ἐν πύῤῥον πάντας αὖ τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λελησθαί, εἴτι παρασκευάζεται ὁμολογεῖν, ἢ πράττειν ἀνάξιον τ̃ αὐτ̃, ἢ παρακαλέσαι μαρτύρας τοὺς θείους τοὺς ἑαυτοῦ, ὧδε ἁμαρτήματα τηλικοῦτον. ἔτι δὲ καὶ π̃ ἐκείνου θαυμάζω, εἰ μηδεμίαν προῖκα, μήθ' ὁ δίδους, μήθ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσαντο ἔξειν ὧδε τῇ γυαικί. τοῦτο μὲν τ̃ εἰ τινα ἐλπίδου εἰκὸς λῶ καὶ πλὴ δοθεῖσαν ὑπὸ τ̃ παραγενέσθαι φασκόντ̃ μαρτυρεῖσθαι. τοῦτο δὲ εἰ ἐπθυμίαν πλὴ ἐγγύην ὁ θεὸς ὑμῶν ἐποιεῖτο τ̃ τοιαύτης γυαικὸς, δηλονότι καὶ ἀργύριον πολλῷ μᾶλλον, ἢ ὁ ἐγγυῶν διωμολογήσατο ἔχειν αὐτ̃ ᾧ τῇ γυαικί. ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥᾳδίως ἀπαλλάττεσθαι. ὁπότε βούλοιτο τῆς γυναικός. καὶ μάρ

Pythetides

ἐκμαρτυρίαν

Xenocles

ἐξαγωγῆς

Diophantes

Dorotheus

Philochares

ἐκμαρτυρίαν

Dionysius

Aristolochus

Ερchieus

Aethalides

Pyretides

ἐκμαρτυρισάμενος

Lysimenes

Charero

Pylades

τυρός γε πολλῷ πλείους, ἢ ἢν ἐγνωῦντα παρανομεῖν, ἢ τ ἐγνωώμενον πλὴ τοιαύτην. ἐλεῖς τ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἰωθε τῶν τοιούτ. ὁ μὴ γίνεω ἐγνῆσαι φάσκων μεῖζόνος μαρτυρος, ἢ αὐτὸ ὁμολογίας προεικὼς εἰς ἢν ζηιτάλαντον δίκην ἐγνῆσαι φησι πλὴ ἀδελφιῶ· οἱ δὲ θεῖοι τὰ ἀδελφιδοῦ ἄπροικον πλὴ τοιαύτην ἐγνωωμένω μεμαρτυρήκασι παραγενέαθ ἢ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι τῇ δεκάτῃ τ θυγατρὸς ἀποφανθέσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ, κληθέντες μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ ἢ δεινῶς ἀγανακτῶ· ὅτι ὁ μὲν αὐτὴ λαγχάνων ὑπὸρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ τοῦ κλήρου ἐῶ παιζῶν, φίλην ὄνομα ἔ. ἐγράψαθ τῇ γυναικί· οἱ δὲ τ πύῤῥου θεῖοι τῇ δεκάτῃ φάσκοντες παραγενέαθ, ἢ τ τήθης ὄνομα· κλειταρέτην τ πατέρα ἐμαρτύρησαν θέαθ αὐτῇ· θαυμάζω οὖν εἰ ὁ αὐτὴρ οἰκῶν πλείω ἢ ὀκτὼ ἔτη ἤδη, μὴ ἤδη ζῶν ὄνομα τ ἑαυτοῦ τῶ γυναικός· εἶτα οὐ δὲ παρὰ τ αὐτ μαρτύρων πρότερον ἐλωνθη πειθέαθ, ὀδὴ ἢ μὴρ τῆς γυναικὸς ἢ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς εἰ χρόνῳ τοσούτῳ ἔφρασε αὐτῷ· οὐδ' ὁ θεῖος αὐτὸς νικόδημος· ἀλλ' αὐτὶ τ τῆς τήθης ὀνόμαστος, εἰ τις ἤδει τ θ' ὑπὸ τοῦ παιζῶς κείμενον, ταύτην φίλην ὁ αὐτὴρ ὄνομα ἐπεγράψαι εἶναι αὐτῇ· ἢ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τ παιζῶν, τίνος οἵνεκα· ἢ ἵνα καὶ τῶ τῆς τήθης ὀνόματος ζῶν ὀ τ παῖς τεθνέτος ἄκληρον ὁ αὐτὴρ κατασήσειεν εἶναι πλὴ αὐτῶ γυναῖκα· ἆρά γε οὐχὶ δῆλον ὦ ἄνδρες, ὅτι ἃ πάλαι οὗτοι μαρτυροῦσι γενέαθαι, πολλῶ πλέον τῆς λέξεως τ κλήρου σύγκειται αὐτοῖς· ἐ γὰρ ἄν ποτε οἱ μὲν εἰς πλὴ δεκάτην ὡς φασὶ κληθέντες τ τ πύῤῥου θυγατρὸς, ἀδελφιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ τις ὦ ποτε, ἀκεμβῶς εἰς ἢ διαστήσειεν ἦκον μεμνημένοι, ὅτι κλειταρέτην ὁ πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμαζον· οἱ δ' οἰκεῖοταροι τῶν ἀπάντ, ὁ πατὴρ, ἢ ὁ θεῖος, ἢ ἡ μήτηρ, οὐκ ἄν ἤδει ἢ ὄνομα τ θυγατρὸς ὡς φησὶ τῆς αὐτοῦ· πολύ γε μάλιστ' ἂν εἰ ὦ ἀληθὲς ἢ πρᾶγμα· ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, καὶ ἥδιον ἐγχωρήσει εἰπεῖν. πρὸς δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας, οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ αὐτ' τῶν νόμων ὅστι γνῶναι· ὅτι φαίνεται περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκὼς οὗτος. ὅπου τ' ἐὰν τίς τι ἀτίμητον δῶ οἵνεκα τ νόμου ἐὰν ἀπολήπτη ἢ γυνὴ ἢ ἀνὴρ, ἢ ἐὰν ὁ αὐτὴρ ἐκπέμψῃ πλὴ γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξαθαι τῷ δόντι, ὃ μὴ προικὶ τιμήσας ἔδωκεν, ἢ ὅπου ὅς τις γέφησιν αὐτὸ ὁμολογίας προικὸς πλὴ ἀδελφιῶ ἐτύχησαν, πδριφανῶς ἀνάιχωῦς ὢν ἐλέγχεται· τί γὰρ ἔμελλον εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ὦδὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἐκπέμψαι ὁπότε βούλοιτο πλὴ γυναῖκα. ὦ δ' αὖ ἐπ' ἐκείνῳ ὦ ἄνδρες δηλονότι, ἐὰν μὴ δὲ μίαν πρῶκα διαμολογήσαιτο ἔξειν ἐπ' αὐτῇ, εἶτ' ἐπὶ τούτοις αὖ, νικόδημος, ἀνεγνῶσε τῷ ἢ μετέρῳ θείῳ πλὴ ἀδελφιῶ· καὶ ταῦτα εἰδὼς ἢν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτὴν, καὶ τῆς ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ τῶν νόμων γινομένης εἰς αὐτὴν εἴπ' ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδα αὐτῇ· ἆρ' οὖν δοκεῖτε, ὑμῶν ὀλιγόρως οὕτως ἔχειν χρημάτων νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν αὐτὶ τῶν τοιούτων· ἐπὶ μὴ τ' οὐ νομίζω· εἶτα παρὰ τοῦ ὁ ἢ μέτερος θεῖος, ἠξίωσεν αὐ' ἐγγυήσαθαι πλὴ ἀδελφιῶ· ὃς αὐτὸς ξενίαν φεύγων ὑπὸ τῶν φρατέρων, ὃν φησιν αὐτοῦ εἶναι παρὰ τότ παρὰ ἀνήφους, μετέχε τῆς πόλεως· καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναχίνωσκε πλὴ μαρτυρίαν.

Chtarete

Μαρτυρία. Οὗτος γίνεω τῷ ἢ μετέρῳ θείῳ ἄπροικον πλὴ ἀδελφιῶ πλὴ ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγῆσαι· καὶ ταῦτα τῆς προικὸς εἰς αὐτ' γινομένης εἴπ' ἔπαθεν ἡ γυνὴ, πρὶν γενέσθαι παῖδα αὐτῇ· λάβε δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νόμους τοὺς δὶ αὐτοῖς.

Νόμοι. Δοκεῖ αὖ ὑμῖν οὕτως ὀλιγῶρως ἔχειν χρημάτων νικόδημος, ὥστε εἰ ὦ ἀληθὲς ἢ πρᾶγμα, οὐκ ἄν σφόδρα δικαίως βώσαθαι τοῦδὶ τῶν ἑαυτῷ συμφορόντων· ναὶ μὰ δία ὡς ἐγὼ οἶμαι. ἐπεὶ καὶ οἱ ὦδὶ πολλακίδι, διδόντες τὰ ἑαυτῶν πέντες πρότερον διομολογοῦνται· τοῦδὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς· νικόδημος δὲ ἐγγυᾶν μέλλων φησὶ πλὴ ἀδελφιῶ πλὴ αὐτοῦ, μόνον ἢ κατὰ τοὺς νόμους ἐτύχησαι διεπράξατο· ὃς ἐὰν ὀλίγῳ ἀργυρίῳ οὗ ἐπιθυμῶν λέγῃ πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς ἦ· τῇ μὲν οὖν τῆς τούτων πονηρίας, καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ, οἱ πολλοὶ γιωώσκουσιν ὑμῶν· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶνδε ὀλίγα ἐλέγξαι ὅσον, ἀναιχωώσατον τῇ μαρτυρίᾳ

τυρία ὄντα ταύτη· φόβε ὦ νικόδημε εἰ ἤδει ἐγγυηκὼς τῷ πύῤῥῳ πλὴ ἀδελφιῶ· καὶ εἰ ἤδεις ὀξ αὐτῆς θυγατέρα γνησίαν καταλιπομένω, πῶς ἐπέτρεψας ὦ ἢ μετέρῳ ἀδελφῷ ἐπδιδησασθαι τοῦ κλήρου ἀνδρὶ γνησίου θυγατρὸς, ὦ φὴς τῷ ἢ μετέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι. ἢ οὐκ ἤδεις ὦ τῇ ἐπδικασίᾳ τοῦ κλήρου, νόθην καθισταμένω πλὴ ἀδελφιδὴν πλὴ σαυτοῦ; ὁπότε γὰρ τις ἐπδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην πλὴ θυγατέρα τοῦ φιδὴν πλὴ σαυτοῦ; ὁπότε γὰρ τις ἐπδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην πλὴ θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος ἢν κλῆρον καθίστη. Επι δὲ πότερον ὁ πύῤῥος ὁ ποιησάμενος τ' ἀδελφὸν ἢν ἐμὸν ὑὸν αὐτῷ· οὔτε γὰρ διαθέσθαι οὔτε δοῦναι ἀδεινὶ οὐδεὶ ἔξεστι τῶν ἑαυτ, αὖθι τῶν θυγατέρων, ἐὰν τίσι καταλιπὼν γνησίαι τελευτᾷ· γνώσεσθε δ, αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων αὐαγινωσκομένων. αὐαγίνωσκε τοὺς δὶ αὐτοῖς. Νόμοι.

Δοκεῖ αὖ ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκὼς ἐγγῆσαι, ἐπιτρέψαι αὐτὶ τοῦ τὴν γίγνεσθαι. καὶ ἀκαὶ τ κλήρα τῇ λήξει, ὦ ὁ αὐδιος λαχὼν ἐπδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι αὖ ὑπὸρ τ' ἀδελφῆς τ' ἑαυτοῦ; καὶ οὐκ αὖ διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπίδικον τῷ αὐδίῳ ἢν ἐκείνης παιζῶν κλῆρον εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὡς γε ἐπδικάσαν ὁ ἢ μέτερος ἀδελφὸς τοῦ κλήρου, καὶ ἀκ ἢ μφισβήτησεν οὐδεὶς ἐκείνῳ, αὐαγίνωσκε πλὴ μαρτυρίαν. Μαρτυρία. Γνω μλίης δίνην τ' ἐπδικασίας ταύτης, ἀκ ἐτόλμησεν ἀμφισβητῆσαι τ κλήρου νικόδημος· ἀδὲ διαμαρτυρῆσαι πλὴ ἀδελφιδὴν πλὴ ἑαυτ, γνησίαν θυγατέρα πύῤῥῳ καταλελφθῆναι. περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχει αὐτὶ ψεῦδος προφάσεσθαι πρὸς ὑμᾶς. ἢ γὰρ λαθεῖν ἡμᾶς προποίησε τ' αὖ οὗτος, ἢ ψευδεσθαι αἰτίῳ τ' αὖ ἡμᾶς. ἆρ' μὲν οὖν παρῶμεν. ἐπεὶ δὲ τῷ ξενοκλεῖ ἀνεγνῶ ὁ αὐδιος πλὴ ἀδελφιδὴν σου ἐπέτρεψας αὖ ὦ νικόδημε πλὴ ἐκ τῆς ἐγγυητῆς τῷ πύῤῥῳ γενομένην, ὡσ ὀξ ἐπείρασ' ἐκείνῳ οὖσαν ἐγγυᾶσθ; καὶ οὐκ αὖ εἰσήγελλε πρὸς τ' ἀρ' χοντα, ἀκούσας πλὴ ἐπίκληρον ὑπὸ τ' εἰς ἀνήρ τοῦ οὕτως ὑβριζομένην, καὶ ἄκληρον τ' αὐτ' παιζῶν καθισταμένην; ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκυρωτῶν τοῖς δικάζουσιν οὐσῶν. καὶ ὀξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν ταῖς ἐπικλήροις· οὔτε τ' ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς ἢν ἀρ' χοντα εἰσαγγελίαις οἴεσιν; οὐδ' ἐὰν οὐδεμίαν τ' ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσιν· ὅτε πρυτανεῖα, ὅτε παράστασις, οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν δικάζουσιν ἀκυρωτῶς εἰσαγγέλλειν ἔξεστι τῷ βουλομένῳ· τοῖς δ' ἁλισκομένοις ἐχάτας τιμωρίαι τῶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἐπεισιν. Επειτα εἰ ὦ ὀξ ἐγγυητῆς ἢ κούτου ἀδελφιδὴ τῷ ἢ μετέρῳ θείῳ γενομένη, ἐπέτρεψεν αὖ νικόδημος ὡς ὀξ ἐπείρασ' οὖσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενομένων αὐτῶν οὐκ αὖ εἰσήγγελλε πρὸς ἢν ἀρ' χοντα ὑβρίζεσθαι πλὴ ἐπίκληρον ὑπὸ τ' οὕτως ἐγγυήσαντες αὐτήν· καὶ εἰ ὦ ἀληθῆ ἀνωὶ τετολμήκασι μαρτυρῆσαι, παραχρῆμα οὐθὺς τότε ἐτιμωρήσω αὖ ἢ ἀδικοῦντα, ἢ καὶ ταῦτα λαθεῖν σε αὐτὸν, πρὸς ποιήσ. ἐπεὶ τ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἤαθου; ὥστε καὶ δ' αὐτὸ τοῦτο, ἀγανακτήσαντι δή που σοὶ εἰσαγγεῖλαι ἢν αὐδίον προσῆκεν, αὐτὸς μὲν ζηιτάλαντον δίκην ἔχειν ἐξέστ ὡς προσῆκεν αὐτῷ· τῇ δὲ γυνοίᾳ οὔσῃ ζιχιλίασ' δραχμὰς προῖκα ἐπιδοὺς, ἐκδοῦναι ἠξίωσεν ἄλλῳ. εἶτ' ὦδὶ τούτις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν αὖ ἢν αὐδίον οὗτος; ναὶ μὰ δία, εἴγ' ὦ ἀληθὲς ἢ πρᾶγμα. οἶμαι δὲ οὐδ' αὖ πλὴ ἀρ' χὴν ἐκεῖνο οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰς ποιήτων οὐδεμία οὕτως δύνηθη οὐδ' αὖ ὀλίγωρον τῶν νόμων τῶν κειμένων γίνεσθαι, ὥστ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατὸς τῷ ἢν κλῆρον καταλιπόντι, ἑτέρῳ δοῦναι ταύτην αὐθ' ἑαυτ' ἀκειβῶς τ' ἤδει, δι' ὅτι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γενόσιν, ἁπάντ τ' τ' παρῶν κληρονομία προσήκει· εἶτα εἰδὼς αὖ τις ταῦτα, ἑτέρῳ τῇ ἀδυίῃ τὰ αὐτ'; ἢ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἡμφισβήτησαν ἄτοι; δοκεῖ δ' αὖ τις ὑμῖν ὅ πω αὐαιδὴς ἢ τολμηρὸς εἰς τοῖνος γενέαθ, ὡς τε μὴ δὲ ἢ δικαίου μέρος ἐπιδοῦναι τῇ γνησίᾳ θυγατρὶ τ' τ' παρόντων· γενομένων δὲ τούτ, δοκεῖ αὖ ὑμῖν ὁ θεῖος ἐπιτρέψαι ὀξ ἐτύχησαι μεμαρτυρηκὼς αὐτ' πλὴ μρά· ἐτὼ μὴ τ' ἀνομίζω. ἀλλὰ καὶ ἢ μφισβήτησεν ἂν τ' κλήρα· καὶ διεμαρτύρησε· καὶ εἰσήγγειλεν αὖ πρὸς ἢν ἀρ' χοντα· καὶ ἄλλῳ εἴ τῳ ἰαχυρότερον τούτ', ἅπαντ' αὖ διεπράξατο· ὁ μὲν τοίνυν αὐδίος ὡς ὀξ ἐπείρασ' ὄσαν αὐεγνῶ σεν, ἣν φησὶν ἀδελφιδὴν νικόδημος εἶν αὐῷ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ αὐδίῳ τοῦ πύῤῥου κλήρου

ἐπιδικάσασθαι

διαδικασίας

πράσεσις

ἐισαγγελιῶν

ἀμφισβητῆσαι ἠξίωσεν, οὔτ' ἐπιγνόντα πῶς ἀδελφιδῆν οὖσαν ὑφ' ἑταίρου, εἰσαπεῖ
λαι πρὸς ἣν ἀρχόντα ἠξίωσεν, οὔτ' ἐξ τῇ δοθείσῃ προικὶ αὐτῇ, ἠναγκάκησεν οὐδεί·
ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἴασε γενέσθαι. οἱ δὲ νόμοι τοῦδε ἀπάντων διορίζουσι πρόπον. ἀνα
γνώσεται οἷον πρῶτον ὑμῖν τοῦδε τῆς ἐπιδικασίας τοῦ κλήρου μαρτυρίαν πάλιν.
ἔπειτα πῶς τοῦδε τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικὸς, ἀναγνώσκε αὐτοῖς. μαρτυρία.
Ανάγνωθι καὶ τοὺς νόμους. Νόμοι. Λάβετε δὴ καὶ πῶς τούτου μαρτυρίαν.
μαρτυρία. Γῶς ἂν τις σαφέστερον ὑφ' ἑλέγχοι ψευδομαρτυριῶν δικῶν ἢ ἐκτε
τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις ἐπιδεικνύων, καὶ ἐκ τῶν νόμων ἁπάντων τῶν ἡμε
τέρων. τοῦδε μὲν οὖν τούτου κεφαλὴν εἴρηται τὰ πολλά. σκέψασθε δὲ, καὶ τοῦδε μὲν τοῦ
ἔχοντος πῶς ἀδελφιδῆν πῶς τούτου γυναῖκα. ἐὰν ἄρα τὶ γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήρι
ον, ὡς ἔστι ψευδῆ τὰ μεμαρτυρημένα νικᾶν μόνον. ὡς μὲν οὖν ἀνεγνώσκετο καὶ ἔλαβεν ὡς
οὖσαν ὑφ' ἑταίρου πῶς γυναῖκα, ἐπιδέδεικται, καὶ μεμαρτύρηται. ὡς δ' ἀληθὴς ἡ μαρ
τυρία ἐστὶν αὕτη, ὁ ξενοκλῆς αὐτὸς δρᾷ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη ἀληθῆ ταῦτα μεμαρ
τύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ ἐγένετο παρὰ τοῦ οἰδίου, ὡς ὑφ' ἑταίρου οὖσαν πῶς γυ
ναῖκα, ὄντων αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικὸς, ζῶντι αὐτῷ οἰδίῳ ἠμφι
σβήτησε τοῦδε τῆς γνησίου θυγατὸς τῶν παιδῶν. ἄλλως τε, καὶ παρεισκυβασμένος,
μὴ ὁμολογεῖν πῶς τοῦ οἰδίου ποίησιν τῷ πόρρῳ γενέσθαι. ὡς δὴ οὐχ ὁμολοῶν πως ἐπέσκηπτε
τοῖς μεμαρτυρηκόσιν ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τοῦ πόρρου παραγενέσθαι, καὶ ὡς ἀληθῆ
λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν πῶς μαρτυρίαν πῶς μαρτυρηθεῖσαν ἀνάγνωσκε αὐτοῖς.
μαρτυρία. Αλλὰ μὴν κἀκεῖνόν γε δῆλον ὡς οὐχ ὁμολογοῦσι πῶς τοῦ οἰδίου ποίη
σιν ὑπὸ τοῦ πόρρου γενέσθαι. οὐ γὰρ ἂν ὑπόβαντες ἐν τελευταῖον τὰ οἴκου γεγενημέ
νον κληρονόμον, ὑπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ πόρρου κλήρου λαχεῖν πῶς λῆξιν ἠξίωσαν ἄδι.
ὁ μὲν γὰρ πόρρος τελεία ἐστὶν ἔτη τετελευτηκεν ἤδη. ὁ δὲ οἰδίος, τῷ μεταγειτνιῶνος
μηνὸς πρὸ ἕνα. οἷ ὧ ἔλαχον τοῦ κλήρου πῶς λῆξιν τέτρῃ ἡμέρᾳ δυθέως οὗτοι. ὁ γὰρ νόμος
πέντε τῶν κελεύει διῃρεῖσθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὰν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. ἀκοῦν
δυοῖν τὰ ἑτέρα προσήκει τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ οἰδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῷ παιδῶν,
ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ὁ εἰς ποίησε τῶν τοῦ ἀδελφοῦ πῶς ἐπιδικάσαν ἀξιοῦν ποι
εῖσθαι. ἄλλως τε καὶ ὡς φασὶν οὗτοι ἐγγυήσει αὐπῶ τῷ ξενοκλεῖ ὡς γνησίαν ἀδελφιδῆν
οὖσαν αὐτῷ. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάντες, ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικάσα
πᾶσιν ἔστιν ἡμῖν. ὅτῳ δὲ μόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδικάζεσθαι τῷ πα
τρῴων προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδενὸς λόγον λεχθῆναι δεῖ. ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς καὶ
οἱ ἄλλοι πολῖται ἀνεπίδικα ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι παῖδα. οὐκοῦν γίνωσκε εἰς τοῦ
τόλμης ἀφιγμένοι εἰσὶν, ὥστε τῷ μὲν εἰς ποιήσῃ, οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσή
κειν τῶν δοθέντων. τῇ δὲ θίλῃ καὶ φασὶ θυγατέρα γνησίαν τῷ πόρρῳ καταλελεῖφθαι,
λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ παιδὸς ἠξίωσαν. καὶ τοι ὅπερ εἶπον καὶ πρότερον, ὅσοι μὲν κα
ταλίπωσι γνησίους παῖδας ὑφ' αὐτῶν, οὐ προσήκει τοῖς πᾶσιν ἐπιδικάσασθαι τῶν
πατρῴων. ὅσοι δὲ διαθήκας αὐτοὶ εἰς ποιοῦσται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶ
δοθέντων. τοῖς μὴ τ' ὅπι γόνῳ γεγόνασιν, ἀδελφοὶ αὐ δήπου ἀμφισβητήσειε τῶ παιδῶν.
πρὸς δὲ τοὺς εἰς ποίησις, ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες, ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσιν.
ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ αὐτυχόντος τῶν κλήρων αἱ λῆξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις
γίγνωνται, καὶ μὴ ὡς δρᾷ μόνον τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαί τινος τολμῶσι; τούτου ἕνεκα
τὰς ἐπιδικασίας, οἱ εἰς ποίησι πάντες ποιοῦσται. μηδεὶς οὖν ὑμῶν εἰ νόμιζε γνη
σίαν εἶναι πῶς ἑαυτοῦ γυναῖκα ξενοκλῆς, λαχεῖν αὐ τοῦ αὐτῆς πῶς λῆξιν τοῦ κλήρου
τοῦ παιδῶν. ἀλλ' ἐδάδιζεν αὐ, ἢ γνησία εἰς τὰ ἑαυτοῦ παιδία. καὶ εἴ τις αὐτῶ ἀφηρεῖ
το, ἢ ἐβιάζετο, ὑφ' ἡγεν αὐ ἐκ τῶν παιδῶν. καὶ οὐκ αὐ ἰδίας μόνον δίκας ἔφευγεν ὁ βια
ζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγελθεὶς εἰς ἣν ἀρχόντα, ἐκινδύνευεν αὐ πῶ τοῦ σώματος
καὶ τῆς οὐσίας ἀπόσης τοῦ ἑαυτοῦ. Επι δ' αὐ πρότερον τοῦ ξενοκλέους οἱ τοῦ πόρρου
θεοὶ εἶχον γνησίαν θυγατέρα τῷ ἑαυτῶν ἀδελφιδῷ καταλιπομένῳ, καὶ ἡμῶν

λαχεῖν τὴν λῆξιν

ἐπιδικασίαν

ἀνεπίδικα

λῆξις

μηδένα

μηδένα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐτὴν, ἐκ αὐ τοῦ ἐπέτρεψαν ξενοκλέα τὸν μηδὲ μόθον μηδὲν
γένος προσήκοντα πόρρῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν καταγένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα
ἢ δεινόν γ' αὐ εἰν τοῖς μὲν ἐκ τῶν παιδῶν ἐνδοθείσας καὶ σωοικούσας ἀνορᾶσι γυ
ναῖκας, τοῦδε ὧν τίς αὐ ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλεύσειε, καὶ τοῖς οὕτω δοθείσαις, αὐ ὁ
πατὴρ αὐτῶν τελευτήσας, μὴ καταλιπὼν αὐτοῖς γνησίους ἀδελφοὺς, τοῖς ἐγγύτα
τα γένους ἐπιλίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει. καὶ πολλοὶ σωοικοῦντες ἤδη ἀφήρῃ
ται τοῖς ἑαυτῶν γυναῖκας. εἶτα τοῖς μὲν ἐκ τῶν παιδῶν ἐκ δοθείσας. δῆ ἐν νό
μον ὑφ' ἀνάγκης ἐπιλίκους εἶναι προσήκῃ. ξενοκλεῖ δὲ αὖ τις τῷ δ' ἐπέτρεψε τῶν τοῦ
πόρρου θείων, εἰ ἐκ γνησία θυγάτηρ ἐκείνῳ καταλιπομένη, λαβόντα ἔχειν πῶς καταγέ
νος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα; καὶ τοσαύτης οὐσίας ἐστὶν κατασῆσαι κληρονό
μον αὐθ' ἑαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμεῖς ὦ ἄνδρες, οὐδεὶς γὰρ ἄλλους τοῦδε τολέμονος ἑαυ
τοῦ ποιεῖται. ἐὰν οὖν προφασίζωνται δῆ πῶς τοῦ οἰδίου ποίησιν, μὴ ἐπίδικον εἶναι
πῶς γυναῖκα, καὶ δῆ τοῦτα μὴ φῶσιν ἀμφισβητήσαι αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐκεῖνα αὐ
τῶν δρᾶσθαι χρή. εἰ ὁμολογοῦντες πῶς τοῦ οἰδίου ποίησιν ἐκ τοῦ πόρρου γενέσθαι, ἐ
πεσκημμένοι εἰσὶ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα. εἶτα παρελθόντες ἐν τελευταῖον τὸ οἴ
κου γεγενημένον κληρονόμον τοῦ πόρρου, πῶς λῆξιν λαχεῖν ἠξίωσαν παρὰ ἐν νόμον.
πρὸς δὲ τούτοις, ἐκεῖνο αὐτοὺς δρᾶσθαι εἴ τις τῶν γνησίων αὐτῷ ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦ
τα πρὸς πῶ ἀναίδειαν αὐτῶν πυνθανέσθω. ὡς δ' ἐπίδικος ἡ γυνὴ εἰ πόρ γνησία κα
τελείφθη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἔστι τοῦτο. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην λέγει ἐξεῖ
ναι διαθέσθαι, ὅπως αὐ ἐθέλῃ τῇ τὰ αὐτοῦ, ἐὰν μὴ παῖδας γνησίας καταλίπῃ ἀφῆρε
ναι. αὐ δὲ θηλέας καταλίπῃ, ἐπὶ ταύτας. οὐκοῦν μετὰ τῶν θυγατέρων, ἔστι δοῦναι
καὶ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ. αὖθι δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων, οὐκ οἷόν τε οὔτε ποιήσασθαι
οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. οὐκοῦν εἰ μὲν αὖθι τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἐν οἰδί
ου πόρρος ἐποιεῖτο ὑόν αὐτῷ, ἄκυρος αὖ ἦν αὐτοῦ ἡ ποίησις κατὰ ἐν νόμον. εἰ δὲ πῶ θυ
γατέρα ἐλίδου, καὶ ἐδῆ τούτῳ ποιησάμενος κατέλιπε, πῶς αὖ ὑμεῖς ἐπεφέρατε ἐπι
δικάζεσθαι τὰ τοῦ πόρρου θείου ἐν οἰδίου, τοῦ πόρρου κλήρου, αὖθι τῆς γνησίας θυγατρὸς
εἰ ἐκείνῳ. ἄλλως τε εἰ ἐμαρτυρήσατε ὡς ἐπεσκηφεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι
τούτου τοῦ παιδίου. ἀλλ' ὦ γαθὲ ξενοκλεῖ μὲν καὶ λαθεῖν φήσαιτ' αὖ ὑμᾶς. ὅτε δ' ἐνεγύα
καὶ ἐξελίδου ὁ οἰδίος τῇ γυναικὶ, ἐπεφέπετε ὑμεῖς οἱ θεῖοι πῶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου
αὐτῶν, ὡς ἐξ ἑταίρου οὖσαν ἐκείνῳ ἐγγυᾶσθαι. ἄλλως τε καὶ παραγενέσθαι φάσκον
τες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν ἐνεγυᾶτο πῶ μητέρα πῶ ταύτης καταγνόμας ἐξεῖν γυναῖ
κα. ἔτι δὲ καὶ οὐ τῇ δεκάτῃ ταύτης κληθέντες σωεστᾶσθαι. πρὸς ᾗ τούτοις ζυτὶ ἀφ
δεινόν ἔστιν ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν ἐν ἀδελφιδοῦ ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παι
δίου οὕτως ἐπεμελήθητε, ὥστ' ἔᾶσαι ὡς ἐξ ἑταίρου οὖσαν αὐτῶ ἐγγυᾶσθαι. ἄλλως
τε καὶ ἔχουσαν τοὐνόμα τῆς ὑμετέρου αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε. ἐκ ζυγγυ ζυ
γῶν ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ῥᾴδιόν ἔστι γνῶναι ὅσον αἰναιχυντότατοι
ἀνθρώπων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἕνεκα εἰ ἐκεῖνα γνησία θυγάτηρ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλι
πομένη, ποιησάμενος ὁ θεῖος, καταλιπὼν ἐν μὲν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῷ. πότερον, ὅτι προ
σήκοντες αὐτῷ ἐγγυτέρῳ γένει ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βουλόμενος πῶ ἐπιδικάσαν τῆς
θυγατρὸς ἀποστερῆσαι, ἐποιεῖτο ἐν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο, οὔτ' ἔστι. μὴ γε
νομένων δὲ παίδων γνησίων ἐκείνῳ, ἐγγυτέρῳ ἡμῶν οὐδεὶς, ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἐκ αὐ
τῷ, οὐδ' ἀδελφοῦ παῖδες. ἐκ δὲ τῆς ἀδελφῆς, ἡμεῖς ἦμεν αὐτῷ. ἀλλὰ νὴ δία ἄλλον τινὰ
ποιησάμενος τῶν συγγενῶν, ἔδωκεν αὖ ἔχειν ἐν κλῆρον καὶ πῶ θυγατέρα πῶ ἑαυτοῦ;
καὶ τί χρῶ αὐτὸν καταφανῶς, καὶ ὁ πωοῦ ἀπέχθεσθαι τῶν οἰκείων. ἐξὸν εἰ πόρ ἐκ
ἐγγυημένος πῶ ἀδελφιδῶ πῶ νικοδήμου, πῶ θυγατέρα πῶ ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν
εἶναι. εἰς ζοὺς φράτορας εἰσαγαγόντι ὡς οὖσαν γνησίαν ἑαυτῷ, ἐδῆ ἅπαντῷ κλή
ρῳ ἐπίδικον καταλιπεῖν αὐτῶ. καὶ ἐπισκῆψαι τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παι
δῶν, εἰσαγαγεῖν υἱὸν ἑαυτῷ. δῆλον μὲν γὰρ ὅτι ἐπίκληρον μὲν καταλιπὼν, ἀκριβῶς

αὖ ἤλει, ὅτι δυοῖν θάτερον ἔμελλον ὑπάρχειν αὐτῇ. ἢ γὰρ ἡμῶν τινα τῶν ἐγγύτατα γένους ἐπιδιασάμενον ἐξῆν γυναῖκα. ἢ εἰ μηδεὶς ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θείων τινὰ τούτων μαρτυρούντων. εἰ δὲ μή, τῶν ἄλλων τινὰ συγγενῶν ἦν αὐτὴν φέρειν, τοῦδε πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδιαστάμενον, κατὰ τοὺς νόμους ἔχειν ταύτην γυναῖκα. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ πόθεν θυγατέρα εἰς τὸν φράτορα εἰσαγαγεῖν, καὶ μὴ ποιήσασθαι ἐμὸν ἀδελφὸν ὑὸν αὐτῷ, ταῦτ' ἀν' διεπράξατο. ἐκ δὲ τοῦ ἐμὲ, μὲν ποιήσασθαι, πόθεν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν, τὴν μὲν, νόθην ὡς πρὸς αὐτῷ προσῆκε καὶ ἄκληρον κατέστησε. ἐμὲ δὲ, κληρονόμον κατέλιπε τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν, ὡς γε οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεὸς ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα ἣν φασι γνησίαν αὐτῷ εἶναι οὔτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠξίωσε, καὶ ταῦτα τοῦ νόμου οὕτως αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν τὴν τῶν φρατόρων τε ἐκείνου μαρτυρίαν. ἀναγίνωσκε, σὺ δ' ἐπίβαλλε τὸ ὕδωρ. μαρτυρία. λάβε, καὶ ὡς ἐποιήσατο τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ. μαρτυρία. εἶτα ὑμεῖς πρὸς νικοστράτου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ τε θείων ἐκ μαρτυρεῖν, πιστοτέραν ἡγεῖσθαι ἐστίν; καὶ τὴν οὕτω κοινῶν τοῖς βουλομένοις γεγενημένῳ, ταύτην ἐπιχειρήσει τὶς ὑμᾶς πείθειν, ὅτι ἐγνωκὼς γυναῖκα ὁ ἡμέτερος θεὸς ἔχων; ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐὰν μὴ ἀφφανῇ ὑμῖν ὁ πρὸς ἀρχόμενος ἐκεῖνος τοῦ λόγου. πρῶτον μὲν ὧδε τίνι τρόπῳ οὗτος ἐπιθυμῆσαι τῷ πύρρῳ φησὶ τὴν ἀδελφὴν. ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἀρχόντα ἐγγυητὴ γυνὴ ἀπέλιπεν ἀνὴρ, ἢ ἐν δίκῃ ἐν αὐτοῦ. εἶτα παρ' ὅτου ἐκομίσαντο τὴν προῖκα αὐτῆς ἐπειδὴ τελευτῶν κοῦ φησὶν αὐτὴν ἐπιθυμῆσαι. ἢ εἰ ἄπαντων μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι οὐ εἴκοσιν ἔτεσιν, ὁρᾶν δίκῃ σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς τοῦδε τῆς ἐγγυητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο τῷ ἐχθρῷ τὸ πύρρου κλῆρον οὗτος. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, ἐπιδειξάτω ὅτι πρότερον ἢ ὕστερον ἐνεγγύησεν οὕτως τὴν ἀδελφὴν, ἢ εἰ ἐξ ἄλλου τινὸς γεγενημένοι εἰσὶ παῖδες αὐτῇ. ταῦτα οὖν ἀξιοῦτε πυνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦδε τῆς τοῖς φάτορσι γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν ἐλαχίστων πρὸς τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμήριόν ἐστιν ἄδικον. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ ἐπείθη ἐγγυήσασθαι, ἐπείθη ἂν καὶ γαμηλίαν τοῦδ' αὐτῆς τοῖς φράτορσιν εἰσενεγκεῖν. καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα, ὡς γνησίαν οὖσαν αὐτῷ, καὶ οὔτε τῷ δήμῳ κεκτημένῃ τὴν τεταλάντου εἶναι, εἰ μὴ γεγαμηκώς, μὴ ἀγαμάζετο ἂν ὑπὸ τῆς γαμετῆς γυναικὸς, καὶ θεσμοφόρια ἐστὶ αὐτοῖς γυναῖκας, καὶ τἄλλα ὅσα προσῆκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀπό γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανεῖται οὐδὲν τούτων γεγενημένων οὐδὲ πώποτε. οἱ μὲν οὖν φράτορες μεμαρτυρήκασιν ὑμῖν. λάβετε δὴ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

γαμηλίαν

φράτορας

ἀρχόμενος τοῦ λόγου

Ὑπόθεσις τοῦ ἑξῆς.

Νικοστράτου εἰς ὑπόδικον τελευτήσαντος, ἄγνων καὶ ἀγνόθεος ὄντες αἱ ἀδελφοὶ ἐκ πατρὸς ἀδελφῶν, ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου πρὸς χαρίαδην. φάσκοντα κληρονόμου αὐτοῦ εἶναι κατὰ δόσιν, ὃ δὴ κατὰ διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ ὡς συγγενὴς ὢν τῶν τοῦδε ἐν ἄγνωσι λέγει συνηγορῶν αὐτοῖς. ἡ στάσις, συγγενικός.

Nicostratus
Agnō
Agnothes
Charidades

Ἰσαίου, ὑπὲρ τοῦ νικοστράτου κλήρου.

Εἰ τῆδε οἱ μοι τυγχάνουσιν ὦ ἄνδρες ὄντες, ἄγνωστοι οὗτοι, καὶ ἀγνόθεος καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐπὶ πρόοδον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὦ σωφρονεῖν αὐτοῖς. τοῦδε μὲν οὖν τῶν εἰς τὴν ὑπόδικον πραχθέντων, ὅτι μαρτυρῶν ἐξεύρεν οἷόν τε, ὅτι τοὺς αἰτιλίκας ἐάν τι ψεύδωνται ἐλέγχειν ῥᾴδιον. ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦτον τούτων ἐκεῖσε ἀφῖχθαι. τὰ δὲ αὐθάδε μοι συμβεβηκότα, δοκεῖ ὑμῖν ἵνα νὰ γενέσθαι αὐτὰ τεκμήρια, ὅτι

ἅπαντες οἱ κατὰ τὸν δόσιν τοῦ νικοστράτου ἀμφισβητοῦντες, ἀξιοῦσι ὑμᾶς βούλονται. πρῶτον μὲν οὖν ὦ ἄνδρες τοῦδε τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς, ἀξιοῦσιν ἐξετάσαι καὶ σκέψασθαι, ὁ πότερον ἀσωλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον τὰς λήξεις ἐποιήσαντο. ἄγνων μὲν γὰρ οὔτοι καὶ ἀγνόθεος θρασυμάχου ἐπιγράψαντο τὸν νικοστράτου, καὶ ἑαυτοὺς ἐκείνῳ αἰνεψιοὺς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας παρέχονται. χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικοῦντες αὐτῷ, σμικροῦ μὲν παῖδ' εἶναι φασὶ τὸν νικόστρατον. ἀμφισβητοῦσι δὲ τοῦ θρασυμάχου υἱοῦ κλήρου. καὶ οἷδε μὲν, οὐδὲ προσποιοῦνται ἐκείνου τοῦ ὀνόματος, ὅτε γνώσκειν, οὔτε προσήκειν αὐτοῖς. φασὶ μὲν δὴ εἶναι θρασυμάχου νικόστρατον. τούτου δὲ ὁμοίως τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ εἰ μὲν ὁ ὄνομα αὐτῷ ὁμολόγουν εἶναι τὸν νικοστράτου τοῦδε δὲ τὸν κλήρου μόνου διεφέρονται, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι, ἀλλ' εἴ τι διέθετο ἐκεῖνος ὁ νικόστρατος ὃν ἀμφότεροι ὁμολόγουν. νῦν δὲ πῶς οἷόν τε ὦ ἄνδρε δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι. τοῦτο γὰρ χαριάδης πεποίηκεν. αὐτὸς τε γὰρ ἔλαχε τὸν σμικροῦ νικοστράτου. τούτοις δὲ τοῦ θρασυμάχου λαχοῦσι, παρακατέβαλεν ὡς ἦν αὐτὸν ὄντα. ἔστι μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα, ἐπήρεια καὶ παρασκευή. ἡγοῦνται γὰρ τούτους ἀσωλοῦ μὲν ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μὴ δεμιᾶς αὐτοῖς παραλῆς ἐγγιγνομένης, οὐ χαλεπὸν ἐπιδείξειν ὅτι οὐδὲν νικόστρατος διέθετο. ἐὰν δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν αὐτὸν εἶναι φῶσι. τὸν δὲ κλήρου μηδὲν ἧττον ἀμφισβητῶσιν, ἀκριβῶς ἴσασιν ὅτι τελέοι λόγῳ ἐπεῖν τοῦτοις δείσει, ὡς νικόστρατος θρασυμάχου ὢν, ἢ ὡς οὐδὲν διέθετο. ἔτι δὲ καὶ ὁμολογοῦντες θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν νικόστρατον, οὐκ ἂν ἔχοιεν ἐξελέγξαι τούτδε, ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκείνῳ αἰνεψιοί. ἄλλον δὲ πατέρα ὦ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες, οὐ μόνον τοῦδε τῶν διαθηκῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦδε τὸν γένους λόγον ἐμβεβλήκασιν. οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίη τις ἄν, ὅτι ἄλλοι τινές εἰσιν οἱ ταῦτα ὧδε τοῦτο ἐπράττοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχὰς γεγενημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο ἐπειδὴ τὼ δύω ταλάντω ἐξάκις ἦλθετον. ἢ τὶς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς δὴ τὸν πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας, ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ φίλοι κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν νικοστράτου. δημοσθένης μέν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι. ἐπειδὴ δ' ἐξηλέγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη. τηλεφος δὲ δυοῖν αὐτῷ νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ. καὶ οὗτος ὀ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο. ἀμινιάδης δὲ ὑὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀρχόντα ἦκεν ἄγων, ὃδε τεκεῖν γονότα. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ νικοστράτου, οὐδενὸς ἐπὶ τῶν ἀθήνησι. πύρρος δὲ ὁ λαμπρεὺς τῇ μὲν ἀθηνᾶ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ νικοστράτου καθιδρῶσθαι. αὐτῷ δ' ὑπὸ αὐτοῦ ἐκείνου δεδόσθαι. κτῆσις δ' ὁ βυσσεὺς, καὶ κρανάος, ἃ μὲν πρῶτον δίκην ἔφασαν τὸν νικοστράτου τὰ λάντου κατατεθεικόσθαι. ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον ὅθεν ἀποδείξαι, ἀπελείθετον αὐτὸν ἐαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι. καὶ οὐδ' οὔτοι ἀ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν δὴ θοὺς κατὰ τὰ πρῶτα ὧδε τὰ νικοστράτου ἀξιοῦντες οὗτοί εἰσι χαριάδης δὲ, τότε μὲν οὐδὲ μοῦ ἀμφισβήτησιν. ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ ταύρου παιδίον εἰς ποιῶν ἦλθε. τοῦτο δ' ἵνα αὐτῷ, ὡς ἡ τῶν χρημάτων κληρονομήσοντι, ἢ τὸν παιδίον ἀσὸν ποιήσοντι. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι τοῦδε τὸ γένος ἐλεγχθήσοιτο, τὸν μὲν τὸν παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, ἑαυτῷ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν. ἐχῶν μὲν οὖν ὦ ἄνδρες ὅς τις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβιτῶν ἠτιθείη, μὴ κατὰ τὸν τέλος ζημιοῦσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσα πρὸς ληφόμενος ἦν, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτίνειν. οὕτω γὰρ οὐθ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦτο, οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο. πρὸς τούτων, οὐδ' ἀν' τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων καθότι ἂν τὶ βούληται ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ τοῦδε αὐτῶν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα ἀξετάζειν. μὴ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. εἰ μόνας δὲ τὰς τῶν κλήρων εἰσαγωγὰς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον, ἢ μαρτυσι πιστεύειν. τοῦδε μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων, οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν. ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος κατὰ μαρτυροῦσι. τοῦδε δὲ τοῦ διαθηκῶν, πῶς ἄν τις γνοίη τοῦ μετ' ἀληθῆ λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέ-

τοῦ γραφῆς
λήξεις
ἐπεγράψαντο

Agnō
Agnothes
Thrasymachō
Charidades

Demosthenēs
Telephus
Aminiadēs
Pyrrhus
Cleōs
Cranaus

Lampreus

Βυσσεὺς

εἰσαγωγῶν

ροντα εἶν· αὐτῷ μὲν καθ' οὗ μαρτυρῶσι τεθνεῶτος· τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν τῶν πεπραγμένων εἰδότων· τῷ δὲ ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκριβοῦς γινομένου. ἔτι δὲ ὦ ἄνδρες καὶ τῶν διαθεμένων οἱ πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγινομένοις ὅ, τι διατίθενται, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ τῷ καταλιπεῖν διαθήκας μαρτυρᾶσ' παρεῖσαν ται. τῷ δὲ συμβαίνοντος ἔστι καὶ γράμματεῖον ἀλλαχῆναι. καὶ πάνυ τοῦτο τοῖς τῷ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι· ὃ δὲν μᾶλλον οἱ μαρτυρεῖν εἰσονται· εἰ ἐφ' οἷς ἐκλήθησαν διαθήκας, αὗται ἀποφαίνοιντο· ὁ πότε δὲ καὶ τοὺς ὁμολογουμένως παραγενομένους, οἷόν τ' ἐστὶ μαρτυρῆσαι, πῶς οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τὸν μηδὲν τῷ πράγματος εἰδότας πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερόν τις παρκρούσαιτο ἐγχειρήσαι, ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος ὦ ἄνδρες οὐκ ἐάν τις διαθῆται μόνον, κυρίαν εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἐὰν δι' φρενῶν σκεπτέον δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν, εἰ ἐποίησατο τὰς διαθήκας· ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο· αὖ τὴ λεγόντων δ' ἡμῶν μὴ δὲ παράπαν γενέσθαι τὰς διαθήκας, ἐκ τίνος ἂν τόπου, εἴ τις παρανοῶν διέθετο, γνοίητε πρὶν πεῖσαι αὐτῷ τῷ διαθέσθαι πιστεῦσαι· δὴ μὲν οὖν κατὰ τὴν δόσιν ἀμφισβητοῦντας, ὁρᾶτε ὅσον δίκαιον ἐστὶν ἀποθέσθαι, εἰ ἀληθῆ λέγουσι· τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος, πρῶτον μὲν οὐ δεῖ μαρτύρας παραχώσθαι, ὡς αὐτῶν ἐστὶν ἐκλῆρος· παρὰ πάντων γὰρ ὁμολόγηται τοῖς ἐγγυτάτω γένους, τὰ τῷ τελευτήσαντος γίνεσθαι. ἔπειτα οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ τοῦδε τῶν γενῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦδε τῶν δόσεων, τοῖς συγγενέσι βοηθοῦσι δικαίως μὲν γὰρ ὁ νόμος, οὐδενὶ ἐᾷ τὰ ἑαυτῷ, ἐὰν ὑπὸ γήρως ἢ ὑπὸ νόσου, ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων (εἰ καὶ ὑμεῖς ἴσε) παρανοήσῃ· κατὰ δὲ τὸ γένος, καὶ τὰ τῷ ὁπωσοῦν διακειμένου ὁ ἐγγυτατα γένους ἀναμφισβητήτως λαμβάνει· χωρὶς δὲ τούτων, ταῖς μὲν διαθήκαις δεῖ μαρτύρων ὑμᾶς δεῖ πιστεῦσαι· ὑφ' ὧν αἱ, καὶ βεβαιωθῆναι, οὐ γὰρ αὐ ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήψεις· τῇ δ' ἀγχιστείᾳ, δι' ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβητοῦσιν, ὃς ὑμεῖς εἴθαδε· πρὸ δὲ τούτου ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν κατὰ τὰς διαθήκας ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐδ' αὐ οὕτως· ὅμως μέν τοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι δίκαιον τὰς διαθήκας· ἤδη γάρ τινες οὐκ δὴ διακείμενοι τοῖς συγγενέσιν ὀθνείας φίλους τῶν πάνυ σφόδρα προσηκόντων, τοῦδε τοῦ πλείονος ἐποιήσαντο· νῦν δὲ, οὔτε συαίτους, οὔτε φίλους, οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ, τούτων δ' ὑμῖν μαρτυρᾶσ' ἁπάντων παρεσχήμεθα· εἰ δὲ μέγιστον καὶ μάλιστα τῆς χαριάσθαι ἀναδείκνυσ' κατὰ μαρτυρεῖ, ὅστε σκέψασθε· ὅπου τὴν αὐτὴν τοιοῦτον κληρονόμον, οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο· οὔτ' ἔκαυσεν, οὔτε ὡμολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἴη· ὃς τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων αὐτῷ κληρονομεῖν ἀξιοῖ· ἀλλὰ νὴ Δία ἐπεὶ δὴ τούτων οὐδὲν ἐποίησε, τὴν οὐσίαν τῷ γράβατίου διεχείρησεν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὑμῖν, καὶ τὰ τοῦτο οὐδ' αὐτὸς ἀνεῖται· προφάσεις δὲ οἶμαι ἀναγκαίας· ἐφ' ἑκάστας τῶν πράξεων δυρῆσθαι· τί γὰρ ὑπολείπεται ὃ διαρρήδην ὁμολογοῦσι· σαφῶς μὲν οὖν ἴσε ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν δικαίως τῶν γραπτοῦ κατ' ἐφίεται· ἀλλὰ βούλονται μὲν ὑμᾶς βεβαιῶσαι· φυτοῦσι δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνῳ ἃ οἱ νόμοι ἔδοσαν αὐτοῖς ἀποστερῆσαι· οὐ μόνον δὲ χαριάσθαι τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ· ἤδη δὲ τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ ἀποθνησκόντων, οὐδὲ πυνθάνοντες οἵας τῆς οὐσίας ἠμφισβήτησαν· ἐθυμοῦσθαι γὰρ ὅτι καταρρήσασι μὲν, τὰ ἀλλότρια ἔχειν· διαμαρτοῦσι δὲ, μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῆ τινες ἐθέλουσιν· οἱ δ' ἔλεγχοι τοῦδε ἀφανῶν· σωιελόντι δὲ πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ δόσιν ἀμφισβητεῖν· ἀλλ' ὑμᾶς χρὴ ὦ ἄνδρες πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· ὥστε τ' οἱ, τε νόμοι ἡγοῦνται, καὶ δικαιότατον ἔστι· μὴ σαφῶς δὴ μήτ' αὐτοὺς τοῦ ἀληθεῖς εἰδότας, μήτε τῶν μαρτύρων, τῷ τελευτήσαντος ἐπιτηδείων ὄντων ἀλλὰ χαριάσθαι τοῦτ' ἀλλότρια βαλομένῳ λαβεῖν, τί αὖτι δικαιότερον, ἢ τοῖς συγγενέσι, τὰ τῷ συγγενοῦς· καὶ γὰρ δίδε εἴ τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ ἢ νικοστράτῳ τὰ τούτων ἐγένοντο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἠμφισβήτει ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ παιδαδέλφων.

Si furiosus & mente captus testatur irritu testamentum

μὰ δί' ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ ἀγὼν οὐδ' ὁ ἀγνόθεος τοῦ νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ αὐτίδικοι φασὶν· ἀλλ' ἕτερον· ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόσιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν· αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσουσι; οὐ γὰρ εἰς ὅστις γε ἀνοίας ἥκουσιν· ὥς τε πιστεύσαντες ταῖς διαθήκαις, οὕτω ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἀφίσταν ται, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀδικοῦσι· τούς δὲ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσαιμι συμφέρει τῶν νικοστράτου μᾶλλον, ἢ χαριάσθαι· εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον εἰ μὲν οἷδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦσι λήψονται τὸν κλῆρον, ἀδικήσεται καὶ τοῦτοις ὁπόταν βούλωνται κατὰ τὸ γένος λαχοῦσιν ἐπιδείξαι ὑμῖν· ὡς αὐτοὶ ἐγγυτάτω ἦσαν τοῦ νικοστράτου, καὶ ὡς μικροῦ ὢν, καὶ οὐ θρασυμάχου· ἐὰν δὲ χαριάσθαι αὐτῶν κληρονομήσῃ, οὐκ ἔσται οὐδενὶ συγγενεῖ αὐτῷ τὰ νικοστράτου ἐλθεῖν· κατὰ τὴν δόσιν γὰρ ἔχοντος τοῦ ἐπιδεδικασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ τὸ γένος λαγχάνοντες· ὅπερ ἂν σῶν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσειε, δεῖν καὶ τοῦτοισι τοῖς νεανίσκοις βεβαιῶσαι τὸ παρέχοντο δ' ὑμῖν μαρτυρᾶσ· πρῶτον μὲν, ὡς ἀνεψιοί εἰσιν ἐκ παιδαδέλφων νικοστράτου· ἔπειτα δὲ, ὡς ἀδὲ πάντ τε ἐκείνῳ διάφοροι ἦσαν· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν νικόστρατον· πρὸς δὲ τούτοις, ὡς χαριάσθαι οὐδὲ σοὶ οὐδαμῶς οὐδ' οὐθάδε, οὐδ' ἐν τῷ στρατεύματι ἐχρῆν νικόστρατον· ἔτι δὲ καὶ τὴν πάνυ κοινωνίαν, ἣ μάλιστ' οὖν ἐξαιρίζεται ψευδῆ οὖσαν, καὶ ἀνὰ τούτων ὦ ἄνδρες ἄξιον ὑμῖν δεῖ τάσσειν ἑκατέρους αὐτῶν οἷοί εἰσι· θράσιστος μὲν γὰρ ὁ ἀγνωνος καὶ αὐτὸ θεὸν πατὴρ ἤδη καὶ ἐλεεινότερον ἡγεῖσθαι ὑμῖν, καὶ εἰσήνεγκε, καὶ ἄλλως σωφρονεστάτος ὢν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὗτοι, οὔτε ἀποθεσθαι μὴ κατὰ τὴν δόσιν οὐδὲ μὴ πώποτε, ὅ τι καὶ μὴ ὑμεῖς προστάξητε· οὔτ' οὐθάδε μένοντες ἀχρηστοί εἰσι τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι, καὶ τ' ἄλλα πάντα ποιοῦσι τὰ προσταττόμενα, καὶ αὐ τοῦ ὡς πάντες ἴσασι κοσμίους παρέχουσιν· ὥστε πολλοὶ μᾶλλον τούτους προσήκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν νικοστράτου, ἢ χαριάσθαι ἀμφισβητεῖν· οὗτος γὰρ ὅτ' ἐπεδήμει οὐθάδε, πρῶτον μὲν εἰς τὸ δημοσιώτειον ὡς κλέπτης ὢν ἐν αὐτῷ φρῶν ἀπήχθη, δεῖν ἀφαιρεθεὶς μεθ' ἑτέρων τινῶν (ἐν τῷ τῶν οὐδενα· οὓς δημοσίᾳ ἀπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνατε· πάλιν ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν, κακουργῶν, ὑπὸ χρῶν ὤχετο καὶ ἀχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἐπτακαίδεκα ἔτων ἀπῆνεχθε οὐκ ἀφίκετο· πολὺ ἐπειδὴ νικόστρατος ἀπέθανε, καὶ τοῦδε μὴ ὑμῶν οὔτε στρατείαν οὐδὲ μίαν ἐστράτευται, οὔτε εἰς φορὰν οὐδὲ μίαν εἰσενήνοχε· πολὺν δὲ τε αὖ ἀδόβου τῶν νικοστράτου ἠμφισβήτησεν· οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ὑμῖν λελειτούργηκεν· ἔπειτα τοιοῦτος ὤν, οὐκ ἀγαπᾷ εἰ μὴ τῶν ἡμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτείων ἀμφισβητεῖ; εἰ μὲν δὴ οἷδε φιλοπράγμονες, ἢ ἄλλοις ὁμοιοι πολῖται ἦσαν, ἴσως αὖ οὐ τοῦδε τῶν νικοστράτου χρημάτων ἠμφισβήτει, ἀλλ' τοῦδε τῷ σώματος ἠτιούζετο, νῦν δ' ὦ ἄνδρες δικάσαι, δεῖν μὲν ἄλλος ἐάν τις βούληται τιμωρήσεται· τούτοισι δ' ὑμεῖς βοηθήσατε, καὶ μὴ τοῦδε τοῦ πλείονος ποιήσηθε τὸν ἀδίκως τἀλλότρια ἔχειν βουλομένους, ἢ τὸν γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας, καὶ χωρὶς τούτων ἤδη τι ἐκεῖνον δόξετε τιμήσαντες, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων ἀναμνησθέντες, καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὠμόσατε· πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τῶν μαρτυριῶν ἃς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια ψηφίσασθε.

Υπόθεσις τοῦ ἑξῆς.

Δικαιογένους τελευτήσαντος ἄπαιδος ἀδελφὸς πρόξενος ἦκε διαθήκας ἔχων· οὗ ἦν δικαιογένης ὁ τελευτήσας, ὃν υἱὸν αὐτῷ πρόξενον δι καιογένους, υἱὸν θεὸν ἐποιήσατο, ἀδελφῷ τῷ τείτῳ μέρει τῆς οὐσίας· ὅστε δὲ ἦν τρόπον διανεμημένων αὐτῶν τὴν ὅλην οὐσίαν, τελευταῖον ἦλθεν υἱὸς προξένου διογένης, φάσκων ἀδελφὸν τῷ τελευτήσαντος· ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν δικαιόμενοι πρὸς διογένην, οἱ κίνησαν, καὶ σωέθετο δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν τὰ δύο μέρη αὐτοῖς, καθαρὰ καὶ ἀνέπαφα· ἐπίνησαμένῳ ταῦτα λεωχάρης, νῦν δὲ ἀρνῶ

Dicæogenes
Proxenus
Diogenes
Leochares

μλίων τὰ δίξαντα τῶν περὶ διαιογένιω καὶ λεωχάρίω, ἐγκαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν δύο μερῶν· τῷ μὲν, ὡς σὺν θεμιλίῳ· τῷ δὲ, ὡς ἐγνυκῆ· ἡ τάσις, σύγχυσις· ἀρνοῦνται γὰρ·

Ισαίου, περὶ τοῦ διαιογένους κλήρου.

Ὠ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ ὧν διαφερόμεθα πρὸς διαιογένιω, τὰ ὡμολογημένα ἐκ τοῦ διαθετηρίου, κύρια ἡμῖν ἔστω· ἀποστάντος γὰρ διαιογένους τὴν δυοῖν μερῶν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος, ἢ μὴ παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα, ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δὲ ὦ ἄνδρες οὐ ποιεῖ διαιογένης ἃ ὡμολόγησε, διαιρούμεθα λεωχάρει ἐγγυητὴ γενομένῳ διαιογένους, ὡς περὶ αὐτῶν μόσαμεν· καί μοι ἀνάγνωθι πρὸς αὐτῶν μόσιαν. Αντωμοσία.

Ὡς δίκαιον ἀληθῆ αὐτῶν μόσαμεν, κηφισόδοτος οὑτοσὶ δίδε, καὶ μαρτυρασ· ὑμῖν παρεξόμεθα· πρῶτον μὲν ὡς ἀπέστη διαιογένης ἡμῖν τῶν δυοῖν μερῶν τοῦ κλήρου· ἔπεια ὡς ἐγνύησατο λεωχάρει· καί μοι ἀνάγνωθι πρὸς μαρτυρίαν. Μαρτυρία.

Ὡς μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε καὶ ὡς οὐ πάλαι μεμαρτυρήκασιν, οὐδ' αὖ αὐτὸν οἶμαι λεωχάρίω εἰπεῖν· ἴσως δὲ ἐπ' ἐκείνου φέρω τὸν λόγον, ὡς διαιογένης τὰ ἡμῖν ὡμολόγησεν, ἅ πάντα πεποίηκε, καὶ αὐτὸς πρὸς ἐμὲ ἐβεβαίου ὅτι ἀπέλωκεν· εἰ οὖν ταῦτ' δρᾶ, ψεύσεται καὶ ῥᾳδίως ἐλεγχθήσεται· ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα καταλέλοιπε διαιογένης ὁ μενεξένου τῷ κλήρῳ, καὶ τὰ χρήματα ἃ ἔλαβε ταῦτα, εἰ μὲν μή φασι διαιογένιω τὸν ἡμέτερον θεῖον ζῶντα κεκτῆσθαι καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι, ἀποδιξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκείνου καταλιπεῖν, καὶ ἡμᾶς κεκτήσθαι, μαρτυρησάτω τοῖς αὐτοῖς· ὅτι μὲν γὰρ διαιογένης ὡμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν καταλέλοιπεν ὁ μενεξένος τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μαρτυρασ παρεξόμεθα· καὶ ὅτι λεωχάρης ἐγγυήσατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσειν· καὶ γὰρ διωχλόμεθα ὀλίγ' ἔτεσι, καὶ ταῦτα αὐτωμόσαμεν· καί μοι ἀνάγνωθι πρὸς αὐτῶν μόσιαν. Αντωμοσία. Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ τούτου ἐμέλλον ἀπολογήσεσθαι μόνον, λεωχάρης ἢ διαιογένης, ἤρκει αὐτοῖς τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δικαστικῆς κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ πραχθέντα πυθέσθαι· ἵνα εἰδότες τὰληθῆ, ὅτι αὐτὸ κεῖ ὑμῖν ψηφίσησθε, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ τὰ μέλλοι μενεξένω γὰρ τῷ ἡμέτερῳ πάππῳ, ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, διαιογένης· θυγατέρες δὲ, τέσσαρες· ὧν ἔλαβε μίαν μὲν, πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς· ἄλλην δὲ, δημοκλῆς ὁ φρεάρριος· τὴν δὲ, κηφισοφῶν ὁ παιανιεύς· ἡ δ', θεοπόμπῳ ἐγήμαντο τῷ κηφισοδότου πατρὶ· καὶ μὲν διαιογένης τετάρταρχος ἐκ πολυστάσης τῆς παράλου, ἐτελεύτησε μαχόμενος αὐτὸς κινδυνεύων· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος, διαθήκην ἀπέφηνε πρόξενος ὁ διαιογένης πάτηρ· ἣ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι πατέρες, ἐνέμαντο τὸν κλῆρον· καὶ τὸν μὲν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου διαιογένης ὅδε τῷ μενεξένου διαιογένει, ἡμετέρῳ δὲ θείῳ, υἱὸς ἐγένετο ποιητὸς· τῶν δὲ λοιπῶν ἐκάστη τὸ μέρος ἐπεδικάσατο τῶν μενεξένου θυγατέρων· ὧν ἐγὼ τοῦ τότε παρόντας, ὑμῖν μαρτυρασ παρέξομαι· ἐπειδὴ δὲ ἐνέμαντο ἓν κλῆρον ὠμόσαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὡμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος· δώδεκα ἔτη ἃ ἔλαχε, καὶ οὐ τοσούτῳ χρόνῳ οὐ σῶν δικῶν, οὐθεὶς αὐτῶν ἠξίωσε τὰ πεπραγμένα ἐπεῖν, ἀδίκως πεπράχθαι· πρὶν δυςυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης, κἀκῶνος οὐτοσὶ πειθεὶς ὑπὸ μελάνος τοῦ αἰγυπτίου ὧ πρὸ καὶ τἄλλα ἐπείθετο, ἀμφισβήτει ἡμῖν ἅπαντος τοῦ κλήρου, φάσκων ἐφ' ὅλῃ ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου· ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λήξει· οὐκ αὖ ποτε οἰόμενοι τὸν αὐτὸν αὐτὸν, ποτὲ μὲν φάσκοντα ὑπὸ τῷ πατρὶ μέρει ποιηθῆναι, ὁτὲ δ' ἐφ' ἅπαντι τῷ κλήρῳ δοῦναι τὰληθῆς λέγειν ἡμῖν· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντες, καὶ πολλῶν πολεῖν καὶ δικαιότερα λέγοντες, ἠδικήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν

ἀντωμόσαμεν ἀντωμοσία

Cephisodotus

Menexenos

ἀντωμοσία

Menexenos
Diceogenes
Polyaretos
Democles
Cephisophon
Theopompos
Cephisodotus
Diceogenes

λήξει

δικαστῶν, ἀλλ' ὑπὸ μέλανος τοῦ αἰγυπτίου, καὶ τῶν ἐκείνου φίλων· οἱ δὲ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξεστίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο εἶναι, κεκτῆσθαι τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ ψευδῆ ἀλλήλοις μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιούντων, ἐξηπατήθησαν οἱ δικασταί· καὶ ἡμεῖς μὲν κατὰ ψευδομαρτυρηθέντες, ἀπολέσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν δίσ ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· διαιογένης δὲ ὡς ἡμᾶς ὡς ἐβούλετο ἀτωνισάμενος, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν κηφισοφῶντος τοῦ παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους ἀδελφὴν οὖσαν διαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρήματα· ἀφείλετο δὲ τὴν δηλοκλέους γενομένην γυναῖκα, ἣ διαιογένης ἀδελφὸς ἦν ἐδίωκεν· ἀφείλετο καὶ τὴν κηφισοδότου μητέρα· καὶ αὐτὴν εἶχεν· ἅπαντα, καὶ γὰρ τούτων τε ἅμα καὶ ἐπίτροπος, καὶ κύριος, καὶ αὐτὸς ἦν· ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος· ἐλέου παρ' αὐτῶν ἔτυχεν· ἀλλ' ὀρφανοὶ καὶ πένητες καὶ ἄτιμοι γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν οὐδενὸς· οὗτος αὐτὸς διαιογένης οὐ τοσοῦτον ὧν γένος ἐπεδείξατο· ὃς γε ἀλλὰ μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῖς θεόπομπος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν· ἃ δὲ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο πρὸ δίκης· καὶ ὁ πάντων δεινότατος πρὸς οἰκίαν αὐτῶν πρὸς τῇ πόλει ὄντων τούτων πριάμενος καὶ κατασκάψας, ἐν κήπον ἐποίησεν πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τῇ οὐσῇ· καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μνᾶς, ἐκ τῶν διαιογένους τοῦ ἡμετέρου θείου χρημάτων, ἐν ἐκείνῳ ἀδελφιδοῦς κηφισοδότου, τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ ἁρμοδίῳ σὺν ἐπεμψεν εἰς κόρινθον ἀνταπόλλωνον· εἰς ὕβρεως καὶ μαρίας ἀφικετο, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τεβέννα φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα, πένητα πεποίηκεν· ἀλλὰ μὴν περὶ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· πάλιν δ' ἐπανέρχομαι ὅθεν ἀπέλιπον· μενέξενος γὰρ ὁ κηφισοφῶντος υἱὸς, ἀνεψιὸς ὢν κηφισοδότῳ τούτῳ καὶ ἐμοὶ, καὶ προσῆκον αὐτῷ τὸν κλῆρον μέρος, ὅσον περὶ ἐμοὶ, ἐπεξῄει τοῖς κατὰ μαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ· καὶ λύκωνα ὃν περὶ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτον εἶλεν· ὡς ἐμαρτύρησε διαιογένην τοιαῦθ' ἥκειν ἐν νῷ ὄντα κατὰ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου ὑὸν ὢν παντὶ τῷ κλήρῳ· μαρτυρήσας δὲ ταῦτα, ἐάλω ψευδομαρτυρεῖν· ἐπειδὴ δὲ διαιογένης ὦ ἄνδρες οὐκέτι ἡμᾶς δύνατο ἐξαπατᾶν, πείθει μὲν ἐξένον ἐν κατὰ ἡμῶν τε καὶ κατὰ αὐτοῦ πράττοντα ἀ ἐτῶ ἀδικουμένος, ἀναγκάζομαι δὲ πρὸς ἐκείνου πονηρίαν λέγειν· τὸ τοιοῦτο, κομισάμενος αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὅτι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν κατὰ ὧν ἔπραττε προδοῦναι· τοὺς δὲ μὴ πω ἐλαχιστοτάτους τῶν μαρτύρων ἀφεῖναι, καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα ἀφ' τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν πάσχοντες ἐγχρόμεθα· τούτων δ' ὑμῖν μαρτυρασ παρέξομαι·

Μαρτυρία. Ο μὲν τοίνυν μενέξενος παθὼν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ τρόπων, ἐπατήθη ὑπὸ τοῦ διαιογένους· ἀφεὶς γὰρ τὸν μαρτυρασ, καὶ ἡμᾶς προδοὺς, ὧν εἵνεκα ταῦτ' ἔπραξεν ἐκ κομίσατο· ἀδικηθεὶς δὲ ὑπὸ διαιογένους, μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν· ἡμεῖς δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι προσήκειν διαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδέν· ἐπειδὴ οἱ μαρτυρες ἐάλωσαν ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου κατ' ἀγχιστείαν· καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὀρθῶς ἐγνώκαμεν, καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει τοῦ κλήρου, ῥᾳδίως διδάξω· δύο γὰρ διαθῆκαι ἐφάνησαν· ἡ μὲν, πάλαι πολλῶν· ἡ δ' ὕστερον· καὶ κατὰ μὲν τὴν παλαιὰν ἦν ἀπέφηνε πρόξενος ὁ διαιογένους τοῦ πατὴρ, οὐ τῷ τείτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς· καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε διαιογένης, ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ· τούτων δὲ τῶν διαθηκῶν, ἦν μὲν πρόξενος ἀπέφηνε διαιογένης, ἐπεισε τοὺς δικαστὰς ὡς οὐκ ἀληθὴς εἴη· ἦν δὲ διογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρτυρήσαντες αὐτοὶ ἐν θεῖον ἐν ἡμέτερον διαθέσθαι, ἐάλωσαν ψευδομαρτυρεῖν, ἀμφοῖν μὲν οὖν τοῖν διαθήκαιν ἀκύριον γενομένων, καὶ ἑτέρου μὴ δὲ μιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ δύο μὲν, οὐδενὶ προσῆκε τοῦ κλήρου· κατ' ἀγχιστείαν δὲ, τοῖς διαιογένους τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφαῖς· ὧν εἰσιν αἱ ἡμετέραι γυναῖκες· ὑπὲρ δὲ ταῦτα,

Deloclis Cephisodotu

Harmodio

ἀνταπόλλωνος

ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ κλήρου κατ' ἀγχιστείαν, καὶ ἐλάχομεν ὁ μὲν ἕκαστος· μελλόντων δ' ἡμῶν αὐτόμυναθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης οὗτοσι, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν· ἐπισκηψαμένων δ' ἡμῶν, ἡ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη· ἡ δὲ τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη, εἰσῆκται· οἱ δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὴ ἡμῶν ἐπόντων ἀπόρρητοι, πολλὰ δὲ Λεωχάρους αὐτὰ πολυπραγμονήσαντος, ἔγνωσαν τὰ ψευδομαρτυρῆσαι Λεωχάρην οἱ δικασταί· ἐπειδὴ δὲ ἐξῆν φανερὸν ἐγένετο ἐξαιρεθέντων τῶν ψήφων ἃ μὲν τῶν δικαστῶν, καὶ ἡμῶν ἐδεήθη Λεωχάρης, ἢ ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπραξάσθαι τότε, οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν· ἃ δὲ ὡμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα ἠνύσατε, συγχωροῦντων ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναγιθμεῖν, ἀλλὰ συγχέαι τὰς ψήφους, ἀφίστασθαι μὲν δικαιογένους τοῖν δυοῖν μορίοιν τοῦ κλήρου, τοῦς δικαιογένους ἀδελφοῦς· καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα διώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μόρια· καὶ τοῦ ἐπιόντος αὐτῷ Λεωχάρους οὕνεκα· καὶ ὡμολόγει ποιήσειν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ Μνησιπτόλεμος ὁ Πλωτιεύς, καὶ τούτου ὑμῖν ἐκεῖνος μαρτυρασ' παρέξομαι. μάρτυρες. Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα πασχόντες ὑπὸ Λεωχάρους· καὶ ἐγγενόμενον ἡμῖν αὐτὸν, ἐπειδὴ ἐβούλομεν ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι, ἐκ βουλῆς μὲν· ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα, ἡμῖν κομισαμένοις, ὅπερ ἠλάχομεν· οἱοῦτοι δὲ γενόμενοι τοῦδε Λεωχάρην καὶ δικαιογένην, ἐξηπατήθη μὲν οὐ παρ' αὐτῶν ὦ ἄνδρες· οὔτε γὰρ δικαιογένης τὰ δύο μόρια ἡμῖν τοῦ κλήρου παρέδωκεν, ὁμολογήσας ἐκεῖνος τοῦ δικαστηρίου, οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτὸν τότε· καίτοι ἐμὲ μὲν ἑκάστοτε μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄντων ἑκάστοτε δὲ τῶν τοῦδε τεθνηκότων ἐνεγυᾶτο, οὐκ οἶδ' ὅτι αὐτὸ ποιήσειν· ὡς μὲν τοίνυν τοῦδε φανῶς ψεύδονται, μαρτυρασ' ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτι δικαιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μορίοιν τοῦ κλήρου, καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα παραλώσειν τοῦτο δικαιογένους ἀδελφοῦς· Λεωχάρης δὲ ἐνεγυᾶτο αὐτὸν ἃ ὡμολόγησε καὶ ποιήσειν· δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν ὦ ἄνδρες εἴ τις ἐτύχανε παρὼν τότε, ἀναμνησθῆναι εἰ λέγομεν ἀληθῆ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν· ἐπεὶ ὦ ἄνδρες εἰ δικαιογένης ἀληθῆ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελούμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος ἐζημιώθη ἡττηθεὶς· εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον ὧν φησι τοῖν δυοῖν μορίοιν τοῦ κλήρου, ἀναμφισβήτητον δὲ μὴ ὡμολόγει παραλώσειν, τί ἐζημιοῦτο ἀφιστάμενος ὧν τι μὴ ἔχειν· οὐ δὲ γὰρ πρὶν ἡττηθῆναι πῶς δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς διωκόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θέμενοι οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδοῦναι πῶς τιμῶ, ἡμῖν τὰ μόρια ἀποδοῦναι. οἷς ταῦτα γὰρ καὶ τοῦ ἐγγυητὰς παρὰ αὐτοῦ ἐλάβομεν· οὐ πιστεύοντες αὐτῷ ἃ ὡμολόγησε ποιήσειν· πολλοὶ γὰρ δυοῖν οἰκιδίοιν ἔξω τέχους, καὶ οὐ πεδίῳ ἐξήκοντα πολέθρων, οὐδὲν κεκτημίσμεθα· ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου θέμενοι καὶ πριάμενοι· ἡμεῖς δὲ ἐκ ἐξάγομεν· δεδίαμεν γὰρ, μὴ ὄφλωμεν δίκας· καὶ γὰρ μυριάνα κελεύοντο δικαιογένης, καὶ φάσκοντος μὴ βεβαιώσειν ἐξάγοντες ἐκ τοῦ βαλανείου, ὤφλομεν τεπαράκοντα μνᾶς δίκῃ· δικαιογένην ὦ ἄνδρες· ἡγούμενοι γὰρ οὐκ ἂν αὐτῷ βεβαιώσειν οὐδὲν ὧν ἡμῖν ἀπέστη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δίκαιον εἶναι ἐξόλεθρα πρὸς μυριάνα ἑκάστοτε τῶν δικαστῶν ἐθέλοντες ὁ τι ποιοῦν πάσχοιν, εἰ βεβαιώσειν αὐτῷ δικαιογένης τὸ βαλανεῖον· οὐκ ἂν ποτε ὀμόσαι αὐτὸν ἑκάστοτε οἷς ὡμολόγησε πρᾶξαι· οὐ δ' ἀλλ' οὐδὲν, ἢ δίκῃ τοῦ ἐγγυητοῦ· ὅτι καθεστήκεισαν ἡμῖν· ἀποστὰς δὲ δικαιογένης ταῦτα τὰ μέρη ὧν καὶ νῦν ὡμολογεῖ ἀφεστάναι ἡμῖν, ἐβεβαίωσε μυριάνι τὸ βαλανεῖον· καὶ ἐτῶ μὲν ὁ ἄθλιος, οὐκ ὀπωσ' τί ἐκ τοῦ κλήρου ἐλυφῶ, ἀλλὰ προσαπολωλεκὼς τεπαράκοντα μνᾶς, ἀπῆειν ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ δικαιογένους, καὶ τούτων ὑμῖν μαρτυρασ' παρέξομαι.

μαρτυρες. Ταῦτα μὲν πεπύθαμεν ὑπὸ δικαιογένους ὦ ἄνδρες· ὁ δ' ἐγγυησάμενος αὐτὸν Λεωχάρης, καὶ τῶν πάντων ἡμῖν κακῶν αἴτιος, οὐ φησὶν ἐγγυήσασθαι, ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ· ὅτι οὐ τῷ γραμματείῳ ᾧ ἐδεῖτο δικαστηρίῳ γραφῆναι, ἐκ ἔνεστι ταῦτα· ἡμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες τοῦτ' ἐδεῖτο τοῦ δικαστηρίου ἀποδίδοντες, τὰ μὲν, ἐγράψαμεν· τῶν δὲ, μαρτυρασ' ἐποιησάμεθα· οὔτοι δὲ ἃ μὲν αὐτοῖς συμφέρει τῶν ὁμολογηθέντων ταῦτα κύρια φασὶν εἶναι, εἰ καὶ μὴ γέγραπται· ἃ δ' οὐ συμφέρει, οὐ κύρια εἰ μὴ γέγραπται· ἐπὶ δ' ὦ ἄνδρες οὐθαυμάζω ὅτι ἐξαρνοῦσι τὰ ὡμολογημένα· οὐ δὲ γὰρ τὰ

γραφέντα

Mnesiptolem)

Plotieus

Mnesipto lemus

Μυσιό

ὀυχόσως. ι. πόλιν πό

γραφέντα ἐθέλουσι ποιεῖν· ἡμεῖς δ' ὡς ἐλέγομεν ἀληθῆ, καὶ ἄλλοτε τεκμήριον παρεξόμεθα· πρωταρχίδης τ' ὁ ταμίας, ἔδοσε δικαιογένης τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἑαυτοῦ τὸ τεπαράκοντα μνᾶς· αὐτὸ δὲ τὸ τῶν πρωτοικῶν, τοῦ οἰκίαν αὐτῷ τοῦ οὐ κεραμεικοῦ πρέσδωκε· ταύτην δὲ τὴν γυναῖκα, ἣν ὁ πρωταρχίδης ἔχει τοῦ κλήρου μόρος ὅσον τοῦ τῇ μητρὶ τῇ ἐμῇ· ἐπεὶ δ' οὖν ἀπέστη δικαιογένης ταῖς γυναιξὶ τοῖν δυοῖν μορίοιν τοῦ κλήρου, ἠξίου ὁ Λεωχάρης τὸ πρωταρχίδην παραδιδόναι αὐτῷ τοῦ οἰκίαν, οὗ ἔχεν αὐτὸ τὸ πρωτοικῶν ὄντι ἐγγυητῇ αὐτῷ· ὁ δὲ μόρος τοῦδε τ' γυναικὸς τοῦ κλήρου, παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι· παραλαβὼν δὲ συνοικίαν, ὁ μόρος οὐ παρέδωκε· καὶ τούτ' ὑμῖν, μαρτυρα ὁ πρωταρχίδην παρέξομαι· μαρτυς. Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας, καὶ πρότερον εἴρηκε δικαιογένης, καὶ νῦν ἴσως δρᾶ· ὡς ὁμολογήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀναλωμένα, οὐκ ἀπεδώκαμεν· καὶ ὅ τι δεῖ οὐ δύνασθαι ἀπαλλάσσειν τοῦ χρήσας, οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι, ἃ δεῖ αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες τοῦ τοῦ δικαιογένους ὅτι ἰδιωκαμάζομεν αὐτὸν ἀφίστασθαι τούτ', αὐτὸ τὸ λειτουργιῶν, καὶ τὸ εἰς τὰ οἰκοδομήματα ἀναλωμένων, ἀφέωμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς· οὔτοι τοῦ δικαστῶν γιγνωσκόντων· ὕστερον δ' οὐκ ἀναγκαζόμενοι ἀλλ' ἑκόντες, ἔδομεν αὐτῷ τὸ οἰκίαν ἀφαιρεθέντες· πρὸς τῷ ἴσῳ μόρῳ τοῦ κλήρου ἔχειν αὐτὸ τοῦ ἐπισκευασμένων· ἰδιοῦ τοῦ πεντακισχιλίων δραχμῶν, παρέδωκε φιλονείκω· παρέδωκε δὲ, οὐ δεῖ τὸ τοῦ δικαιογένους χρηστὸν τὰ ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι, ὅτι οὐ τοῦδε πλείονος χρήματα ποιούμεθα τοῦ οἰκείου· ἀδ' αὐ πόνου πονηροὶ ἐσμεν καὶ τοῦ πρότερον ὅτ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο δικαιογένην τιμωρήσασθαι, καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν, οὐκ ἐβουλήθημεν τοῦ ἰδίου κτήσασθαι οὐδέν· ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα μόνα κομίσασθαι ἠρκέσθη ἡμῖν· οὗτος δ' ὅτ' ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἐδυνάτο, καὶ ὡς ἐχθρούς, ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι· τεκμήριον δὲ καὶ τοῦ ἡμετέρων τόπων, καὶ τοῦ τοῦ ἀδικίας, μέγα προεξόμεθα· μελλούσης δ' τῆς πρὸς Λεωχάρην δίκης εἰσιέναι ὦ ἄνδρες οἱ τῷ μαμακτηριῶνι μηνὶ, ἠξίου Λεωχάρης καὶ δικαιογένης δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτρέψαι τοῦ δίκην ἀναβαλομένους· καὶ ἡμεῖς ὡς πόρρω μικρὰ ἀδικούμενοι, συνεχωρήσαμεν, καὶ ἐπεζήψαμεν διαιτητὰς τοῦ τάσιν· ὧν τοὺς μὲν δύο, ἡμεῖς ἠγόραμεν· τοὺς δὲ δύο, ἐκεῖνοι· καὶ τοῦ τοῦ τρίτου, ὁμολογήσαμεν ἐμμενεῖν οἷς οὗτοι γνοῖεν, καὶ ὠμόσαμεν· καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν· εἰ μὲν αὐτὸ μόνοι διωῶν αὐ ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσειν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ὀμόσαντες ἀποφανεῖσθαι, ἃ δίκαια ἡγοῦνται εἶναι· αἱρεθέντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις, καὶ πυθόμενοι τὰ πραχθέντα οἱ διαιτηταὶ, οἱ μὲν δύο οὓς ἐτὸ προὔβαλον δίοτιμος καὶ μελανώπης, ἤθελον καὶ αὐτὸ ὀμόσαντες ἀποφήνασθαι ἃ ἐγίνωσκον ἀληθέστατα ἐκ τοῦ λεγομένων· οὓς δὲ Λεωχάρης προὔβαλεν, οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι· καὶ τοῦ διοπείθης ὁ ἕτερος τοῦ διαιτητῶν, Λεωχάρει μὴ τοῦ τούτῳ κηδεστὴς· ἐμὸς δ' ἐχθρὸς καὶ αὐτίδικος τοῦ ἑτέρων συμβολαίων· δημάρατος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ μνησιπτολέμῳ τῷ ἐγγυησαμένῳ δικαιογένει μετὰ Λεωχάρους τοῦ ἀδελφός· οὗτοι μέν τοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφήνασθαι ὁρκώσαντες ἡμᾶς, ἢ μὲν ἐμμένειν οἷς αὐ αὐτοῦ γνοῖε· καὶ τούτ' ὑμῖν μαρτυρας παρέξομαι· μαρτυρες. Οὐκοῦν δίδυον εἰ δεήσεται ὑμῶν ὦ ἄνδρες Λεωχάρης ἀποφηφίσασθαι, ἃ διοπείθης κηδεστὴς ὢν αὐτοῦ κατεψηφίσατο· ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους, ἄγε οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ ἔγνωσαν· δέομαι δὲ ὑμῶν καταψηφίσασθαι Λεωχάρους εἰ πρὸ ἀδίκων οὐκ ἐπιθυμοῦμεν· δικαιογένου γὰρ ὦ ἄνδρες, οὔτ' ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιον κακῶς πράττοντα καὶ πενόμενον, οὔτ' οὐ ποιεῖν ὡς ἄριστον εἰργασμένον πῶς πόλιν· οὐδέτερα δ' αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὡς ἐτὼ ἀποφαίνω ὦ ἄνδρες· ἅμα δὲ καὶ πλούσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν ἀνθρώπων ἀποδείξω, καὶ εἰς πῶς πόλιν, καὶ εἰς τοὺς προσήκοντας, καὶ εἰς τοὺς φίλους· οὗτος δὲ παραλαβὼν τὸν κλῆρον παρ' ἡμῶν φθόρου τὰ μίαθωσιν τοῦ οἰκοῦντος τοῦ ὀγδοήκοντα μνᾶς, καρπωσάμενος αὐτῶν δέκα ἔτη, οὔτε ἀργύριον ὡμολόγει κεκτῆσθαι, ὅτε ὅποι αὐήλωσεν ἔχοι αὐ ἐπιδεῖξαι ὦ ἄνδρες· ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι· οὗτος γὰρ τῇ μὲν φυλῇ εἰς διονύσια χορηγήσας, τέταρτος ἐγένετο· ἀναθοδὶς δὲ καὶ πυρρίχεις ὕστατος· ταύτας ἡ μόνας αὐτὰ θεὶς λειτουργίας λειτουργῆσαι ἀφ' τοσαύτης προσόδου, ὅπω καλῶς ἐχορήγησεν· ἀλ

ddd

Protrechides

Potami)

Ceramicú & in eo domy

Philomicus

ἡοιόνα

Πραιτιῶτις

ἀνάμοθ

Dioimus

Melanop)

Diopithes

Demaratu

Mnesiptolem)

λὰ μὴν διηρέρχων τοσούτῳ καταστοχάζεται, ὅτι αὐτὸς ἐδιηρέρχησεν, ὅθ' ἑτέρῳ συμβέβληκεν οἱ τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ' ἕτερος μὲν οὐσίαν κεκτημένος ἐλάττω ἢ οὗτος μίσθωσιν λαμβάνει διηρεμρχῶν· καί τοι ὦ ἄνδρες οὐκ ὁ πατὴρ αὐτῷ τὴν πολλὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ' ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ· ὥστε εἰ μὴ πολίτης ἦν, δίκαιος ἦν τὴν πόλιν οὐ ποιεῖν· εἰσφορὰν δίνων τοσούτῳ γεγενημένων πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τὴν σωτηρίαν τῇ πόλεως, δικαιόγενης, ὃς ἔστι νῦν τινα εἰσενήνοχε· τὴν ὅτε λέχειον ἑάλω, κληθεὶς ὑπὸ ἑτέρου ἐπέδωκεν οἱ τῷ δήμῳ διακοσίας δραχμὰς ἔλαττον ἢ κλεώνυμος ὁ κρὶς, καὶ οὗτος ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλ' ἐπ' αἰσχύνῃ ἐπιγράμματι οὐδ' ἑτέρου αὐτῷ τοῦνομα, ἐμπροσθεν τῷ ὀνόματι, ὅτε δ' ἐδεήθη εἰς σωτηρίαν τῇ πόλεως, ὑποδρόμενος τῷ δήμῳ εἰσίσειν χρήματα, ἐθελοντὴς, οὐκ εἰσήνεγκε· καί τοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν ὦ ἄνδρες, εἰ ἐμὲ μὲν πάντων ὧν ἄντα, ὃς ὑμᾶς ἅπαντας ἅμα σωτειλεγμένους τῇ ἐκκλησίᾳ, διαῦτα ἐποίησε· καὶ τοῦτ' ὑμῖν μαρτύρας παρέξομαι.

Μάρτυρες. Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσοῦτα λελειτούργηκε δικαιόγενης ἀπὸ τοσούτῳ χρημάτῳ· τοὺς δὲ τοὺς προσήκοντας τοιοῦτός ἐστιν, οἷον ὁρᾶτε· ὥστε τοὺς μὲν ἐμοὶ ἀφέλεν τὴν οὐσίαν, ὅτι μεῖζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ, περιεώρα εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δ' οἰκέτας τῇ ἐπιτηδείοις· τὴν δὲ μᾶ τὴν αὐτῷ καθημένην οἱ τῷ τ' ἐλευθέρας ἑωρῶ, πάντες ἑώρων· καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσιν, ἃ ἐγὼ αἰσχύνομαι λέγειν· οὕτος δὲ φοιῶν ἔκ κεχώνεν· τῇ δ' ἐπιτηδείοις, μέλανα μὲν ἦν αἰγύπτιον ὦ ἐκ μειρακίου φίλος καὶ ὅπερ ἔλαβε παρ' αὐτῷ αἰγύπτιον ἀποδρήσας, ἐχθιστὸ ὄντι· τῇ δὲ ἄλλων αὐτῷ φίλων, οἱ μὲν οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐλάνθανον· οἱ δ' ἔβη πατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέχεν αὐτοῖς, εἰ ἐπιδιώκοιτο τὴν κλῆσιν δώσειν· καί τοι ὦ ἄνδρες οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόντες, πάσας μὲν χρηίας ἐχρήσαντο· εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν· καὶ διηρεμρχῶντες οὐδεὶς χρόνον ἔλιπον· καὶ τούτῳ μαρτυρία οἱ τοῖς ἔργοις· αὐτὰ ἐκεῖνοι ἐκ τῷ περιόντῳ μνημεῖα τῇ αὐτῷ ἀρετῇ, ἀνέθεσαν· ὅστε μὲν οὐ διονύσου δίπτολας, οὓς χορηγοῦντες καὶ νικῶντες ἔλαβον, ὅστε δ' οὐ πυθίου· ἐπὶ δ' οὐ ἀκροπόλει, ἃς ἀπαρχὰς τῷ ὄντων αὐτῶν τῶν, πολλοῖς ὡς ἀπὸ ἰλίας κτήσεως ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὸν ἱερόν· αὐτοὶ δ' ἐπὶ τῇ παλίδος πολεμοῦντες, ἀπέθανον· δικαιόγενης δὲ ὁ μενεξένου τῷ ἐμοῦ πάππου πατὴρ, στρατηγῶν ὅτε ἡ νῦν ἐλθυσίνι μάχη ἐγένετο, μενέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῇ ὀλυσίας οὐ σωστρώλω· δικαιόγενης δὲ ὁ μενεξένου διηρεμρχῶν τῇ παραλίᾳ, οὐ κυίλῳ· τὴν μὲν γὰρ ὀδίκον οὐ ὦ δικαιόγενες παραλαβὼν, καὶ καὶ καὶ καὶ διολώλεκασ· καὶ διαρπρησάμενος, πενίαν ὀδύρη· τῷ ἀκαλώσας· οὔτε τὴ ἐς τὴν πόλιν, οὔτε ἐς τοὺς φίλους φανερῶς εἶ, ὅδε παυθεὶς οὐδεν· οὐμὲν οὐδὲ καθίστωσ ζόφικας· οὐ τὴ πώ ποτε ἐκτήσω ἵππου, πολέμονος ἄξιον ἢ τειῶν μνῶν· οὔτε καὶ τε ζαγοφόρικας· ἐπεὶ οὐδὲ ζεύγος ἐκτήσω ἐρικὸν οὐδὲ πώ ποτε ἐν τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν· ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδεν· ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀναθήματα ἃ μενέξενος διῶν τὰ λαῦτ' ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς τὴν ἀκρόπολιν κεκόμικασ· ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργίοις ἐπὶ κυλινδεῖται· καὶ αὐτὸς μὲν ἕξιους κεκτῆσθαι, ἃ σοι οὐδὲν προσῆκε χρήματα· τοῖς δὲ θεοῖς οὐκ ἀπέδωκασ, ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα· διὰ τί δὴ ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι ὦ δικαιόγενες· πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκασ τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δεπανήσας, πλουσιώτερον τὴν πόλιν τοῦτοις ἐποίησας, ἢ ὡς διηρεμρχῶν πολλὰ καὶ κατὰ τοὺς πολεμίους ἐρρώσω καὶ εἰσφορὰς δεομένῃ τῇ παλίδι εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκὼν, μεγάλα ὠφέλησασ; ἀλλ' οὐδεν σοι τούτῳ πέπρακται· ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθὸς; ἀλλ' οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιούτου γενομένου πολέμου· εἰς οὗ ὀλωθοῖσι μὴ καὶ νησιῶται ὑπὸ τῇ δὲ τῆς γῆς ἀποθνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις, σὺ δὲ ὦ δικαιόγενες πολίτης ὤν, οὐκ ἐστράτευσαι· ἀλλ' ἴσως διὰ τοὺς προγόνους ἀξιώσεί μου πολέμου ἔχειν, ὅτι τύραννον ἀπέκτειναν· ἐτὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ· σοὶ δὲ οὐδὲν ἡγοῦμαι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι· πρῶτον μὲν εἶναι αὐτὴ τῆς ἐκείνων δόξης, πλὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι· καὶ ἐβουλήθης μᾶλλον δικαιόγενους καλεῖσθαι υἱὸς, ἢ ἁρμοδίου· ὑπόδρισιν μὲν πλὴν οἱ πρυτανέω

Lecheú (Cleonym)

Phlibya. t.

Tripodes praemia victoriú in choris dionysij

Olysia Spartolus

Oricú fugú

Olynthij

νέῳ σὴ τὴν καταφρονήσας δὲ προσοριῶν, καὶ ἀτελειῶν· ἃ τοῖς οὐ ἐκείνων γεγονόσι δέδοκται· ἔτι δὲ ὁ ἀριστογείτων ἐκείνος καὶ ἁρμόδιος, ὃ δὲ ὁ γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ δὲ πλὴν ἀνδραγαθίαν· ἧς σοι οὐδὲν μετέστιν ὦ δικαιόγενες.

Aristogitó Harmodius

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Ευκτήμονος υἱὸς, φιλοκτήμων τὴν τ' ἑτέρας τῶν ἀδελφῶν καὶ φανοστράτου υἱὸν χαιρεστρατον ποιησάμενος κατὰ διαθήκας· τὰς δοθείσας παρὰ χαιρέα τῷ τ' ἑτέρᾳ σ' ἀδελφῇ ἀνδρὶ, ἐτελεύτησε ζῶντος ἐπὶ τοῦ παιδὸς· ὕστερον δὲ καὶ κείνου ἀποθανόντος, ἐλαχεν ὁ χαιρέστρατος τοῦ κλήρου κατὰ τὸν νόμον· διαμαρτυρήσαντος δὲ ἀνδροκλέους μὴ ἢ ἐπίδικον, οὗτος αὐτιδώρου γνήσιον παιδὸς οὐκτήμονι, οἱ περὶ χαιρέστρατον ἐπεσκήψαντο τῇ διαμαρτυρίᾳ καὶ ὅστερον μὴ πλὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ νόθους γεγονέναι φάσκοντες· τὸν δὲ νόμον διαγορεύειν, νόθῳ μὴ νόθῳ, μὴ εἶναι ἀγχιστείαν· ἡ στάσις, σοχασμός· ἄδηλον τ' εἰ ἐποίησε φιλοκτήμων χαιρέστρατον υἱὸν ἑαυτῷ· καὶ πάλιν ἄδηλον, εἰ γνήσιοί, εἰσιν, οἱ τῷ αὐτιδώρου.

Ευκτήμονος
Φιλοκτήμων
Φανοστράτου
Χαιρεστράτου
Χαρέας
Ανδροκλῆς
Αυτιδωρός

διαγορεύει

Περὶ τοῦ φιλοκτήμονος κλήρου.

Ο τι μὲν ὦ ἄνδρες πάντων οἰκότατα χρῶμαι φανοστράτῳ τε καὶ χαιρεστράτῳ τούτῳ, οὓς ἐγὼ ὅμαι ὑμῶν εἰδέναι οἷοί τ' μὴ εἰδότες, ἱκανῶς δῶ τεκμήριον· ὅτε γὰρ εἰς σικελίαν ἐξέπλευσε τεταραχῶν μενέστρατος, ὃ δὲ πρότερον αὐτὸς ἐκπεπλευκέναι, προῄλειν πάντας τοὺς ἐ σωμένους κινδυνεύειν· ὅμως δὲ δεομένων τούτῳ, καὶ σωεξέπλευσα, καὶ συνεδυσύχησα, καὶ ἐάλωμεν ἐσ τοὺς πολεμίους· ἄτοπον δὲ εἰ ἐκείνα μὲν προσήκων ὄντ' τῷ κινδύνων, ὅμως δὲ τὰ χρήματ' τοῦτοις, καὶ φίλους νομίζειν ὑπέμενον· νῦν δὲ μὴ ἐπειρῶμεν σωεκπεῖν, ἐξ ὧν ὑμεῖς τάτε βόρκα ἦν εἰδεῖτε, καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται· δέομαι δὲ ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν, καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι· ὅτι ἀτὼν οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ τῷ μεγίστων φιλοκτήμων τὸ κινδυνεύειν φίλος καὶ χαιρεστράτῳ τούτῳ· δοὺς δὲ τὰ ἑαυτοῦ, καὶ ὑὸν αὐτὸν ποιησάμενος, ἐτελεύτησε. λαχόντος δὲ τῷ χαιρεστράτου κατὰ τὸν νόμον τῷ κλήρου, ἐξ ὧν ἀμφισβητῆσαι ἀθηναίων ὦ βουλομένῳ· καὶ ἀθανδικίας ἐπελθόντα εἰς ὑμᾶς εἰ φαίνοιτο δικαιότερα λέγων, ἔχειν ἂν κλῆρον, διεμαρτύρησεν αὐδροκλῆς οὐδὲ μὴ ἐπίδικον· τὸν κλῆρον· ἀποδρῶν δεῖν τῆς ἀμφισβητήσεως· καὶ ὑμᾶς τῷ κυρίους γένεσθαι, οὐ τινα λεῖ κληρονόμον καταστήσαι τῷ φιλοκτήμονος· καὶ οὐ μιᾷ ψήφῳ καὶ οἱ ἀτῶν οἴεται ἀδελφοὺς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κλῆρον ἀνεπίδικον ἔξειν αὐτός· καὶ τῷ ἀδελφῆς τῷ ἐκείνου κύριος γενήσεσθαι, καὶ πλὴν διαθήκην ἄκυρον ποιήσειν· πολλῶν δὲ καὶ λεινῶν ὄντ' ἃ διαμεμαρτύρηκεν ἀνδροκλῆς, ταῦτ' αὐτῷ, πρῶτον ἐπιλείξω ὑμῖν ὡς δίκαιον, καὶ ἐπιτήσαι τὸν τοῦ χαιρεστράτου· ἐπειδὴ τῷ φιλοκτήμονι, ἐκ μὲν τῷ γυναικὸς ἢ σωώκει ἐκ μὴ παιδίον οὐδὲν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε, καὶ ἱππεὺς στρατευόμενος καὶ διήραρχος πολλάκις ἐκ πολέων, ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὐτῷ· μὴ δῆμον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴτι πάθοι· τὸν μὴ ὄν ἀδελφὸν αὐτῷ ὡς πρὸ ἐγενέσθην ἄμφω ἄπαιδε, ἐτελευτησάτην· ταῦν δὲ ἀδελφαῖν, τῇ μὴ ἑτέρᾳ ἢ ὁ χαιρέστρατος σωώκει, οὐκ μὴ ἄρρεν παιδίον ἀδὲ ἐγένετο, πολλὰ ἔτη σωοικούσῃ· ἐκ δὲ τῷ ἑτέρᾳ ἢ σωώκει φανόστρατος οὗτοσί, ἥστην καὶ ὦ δύο· τούτῳ τὸν πρεσβύτερον τουτονὶ χαιρέστρατον ἐποιήσατο υἱὸν· καὶ ἔγραψεν ὅπως αὐ διαθήκη· εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικὸς, δοῦναι κληρονομεῖν τῷ ἑαυτῷ, καὶ πλὴν διαθήκην κατέθετο, τῷ ὦ κηδεστὴ χαιρέᾳ ὦ πλὴν ἑτέραν αὐτῷ ἀδελφὴν ἔχοντι, καὶ ὑμῖν ἥτε διαθήκη αὕτη ἀναγνωσθῆσεται, καὶ οἱ παραγενόμενοι μαρτυρήσουσι· καί μοι ἀνάγνωθι.

Φιλοκτήμων
Χαιρέστρατος
Φανόστρατος
Μενέστρατος
Φιλοκτήμονι
Χαιρεστράτου
Χαιρέστρατος
Φανόστρατος
Χαιρέστρατος

Λήξουσικία, διεμαρτύρησε

Διαθήκη. Ως μὲν διέθετο, καὶ ἐφ' οἷς ἐποιήσατο υἱὸν ὅστερον ἀκηκόατε· ὡς δ' ὀρθῶς αὐτῷ ταῦτ' ἔπραξεν, ὅθεν δικαιότατα ἡγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' ἢ μανθάνειν, ὅστερον ὑμῖν αὐτὸν παρέξομαι τὸν νόμον· καί μοι ἀνάγνωθι. Νόμος. Οὐκοῦν ὁ νόμος ὦ ἄνδρες

κοινὸς ἅπασι κεῖται. ὀρθὸν εἶναι τὰ ἐκείνου διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄρρενες· ἐὰν μὴ αὐτὰ μανεὶς, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι' ἄλλο τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθῆται. ὅτι δ' οὐδενὶ τούτων οἶός τε ὢν φιλοκτήμων, βραχέα εἰπὼν, διελῶσω ὑμῖν. ὅς τις γὰρ καὶ ἕως ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρεῖχεν, ὥστε δεῖν ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι, ἄρχειν ἀξιοῦσθαι· καὶ ἐτελεύτησε μαχόμενος τοῖς πολεμίοις, πῶς αὖ τις ἂν τολμήσειεν εἰπεῖν, ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει· ὅτι μὲν οὖν οὕτω διέθετο καὶ ἐποίησε φρονῶν, δῆλον αὐτῷ, ἀποδείκνυται ὑμῖν· ὥστε καὶ τὰ μὲν ἔργα ψευδῆ μεμαρτυρηκὼς αὐτοκλῆς ἀποδείκνυται· ἐπειδὴ δὲ προσλαμεμαρτύρηκεν ὡς οἷόν τε εἶναι γνήσιον βουκτήμονος ὄντα, καὶ ταῦτ' ἀποδείξω ψευδῆ ὄντα· βουκτήμονι γὰρ ὦ ἄνδρες τῷ φιλοκτήμονος παῖδε, τὸν μὲν ὄντως γνησίους παῖδας φιλοκτήμονα καὶ Δημάμιλλον, καὶ Ἡγεμόνα καὶ δύο θυγατέρας, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσασι καὶ οἱ φρατέρες· καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοί, καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν· ὅτι δ' ἀδελφὰ ἄλλα τινὰ ἔγημε γυναῖκα, ἐξ ἧς τινος οἶδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τοπαράπαν οἶδεν, ἀδελφὴ ἤκουσε πώποτε ζῶντος βουκτήμονος· καίτοι τοὺς εἰκὸς πιστοτάτους νομίζειν μάρτυρας· τοὺς τ' οἰκείους, εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα· καί μοι τούτους κάλει πρῶτον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι. Μαρτυρίαι.

Philoctemó
Ergamenís
Hegemó
Cuttemó
Mexiadís

Επιτοίνυν καὶ τοὺς αὐτοδελφίδους ἐπιδείξω, ὀλίγῳ ὑμῖν ταῦτα μεμαρτυρηκότας· ὅ τε τ' ἀδελφὸς ἀνακείσεις ἦσαν πρὸς τῷ ἀρχοντι, καὶ οὗτοι παρακατέβαλον, ὡς ὄντες γνήσιοι τοῦ δ' βουκτήμονος ὄντων, ἐρωτώμενοι ὑφ' ὑμῶν τίς εἴη αὐτοῦ μήτηρ, καὶ ὅστις θυγάτηρ, οὐκ εἶχον ἀποδεῖξαι διαμαρτυρομένων ἡμῶν, καὶ τοῦ ἄρχοντος κελεύοντος ἀνακείναι κατὰ τὸν νόμον ὦ ἄνδρες, ἀμφισβητεῖν μὴ ὡς ὑπὸ γνησίων καὶ διαμαρτυρεῖν. μετὰ δὲ ἤ τις ὧν μὴ ἔχειν ἀποδεῖξαι· μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδενί. ἀλλὰ τότε μὲν λήμματι ἀνεφάμενον, ταύτην ἀναβολὴν ἐποίησαν· τὸ δ' ὕστερον ἥκοντες εἰς τὸν ἀνάκειστον πρὶν καί τινα δρᾶσαι, οὐδὲν ἔλεγον ὅτι κοινὴ μήτηρ αὐτῶν εἴη· πιστεύοντες θυγάτηρ, ὡς ὄντα κρείττον εἰ ὄνομα μόνον πορίσαιντο τὸν πιστόξενον· δρόμων δ' ἡμῶν ὅς τις εἴη, καὶ εἰ ζῇ, ἢ μὴ, οὐ σκέλιάζ ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον· κατὰ λιπόντα ταύτην τὸν θυγατέρα πρὸς τῷ βουκτήμονι· ὀρθῶς ἐπιζοπευομένης δὲ τούτῳ γενέσθαι, πρᾶγμα πράττοντες, ἀναισχυντίας ὑπερβάλλον, καὶ ὅδε γενόμενον ὡς ἐτῶν ὑμῖν ἀποφανῶ ἐκ τούτου πρώτου ὧν αὐτοὶ ἀπεκείναντο. τῇ μὲν τ' στρατιᾷ ἀφ' οὗ ὀρθέστλυσεν εἰς σκελίαν ἤδη ἔτι δύο καὶ πεντήκοντα ἔτη ἀφ' ἀρχοντος. ὧν τρεσβυτέρω τούτ' ὄν φασιν ἐκ τ' κοιλίας καὶ τοῦ βουκτήμονος ζ. οὔπω ὑπὸ εἴκοσιν ἔτη ἀφ' ἀρχοντος. ἀφελόντα οὖν πάντα ἀφ' ὧν σκελίαζ, ὑπολείπεται τριάκοντα ἔτη· ὥστε οὐτ' ἐπιζοπεύειν προσήκει τὸν κοιλίππην, ἐπιδιακοντοῦτίν γε δοκεῖν, οὔτε ἀνέκδοτον καὶ ἄπαιδα ζ. ἀλλὰ πάνυ πάλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυηθεῖσαν κατὰ νόμον, ἢ ἐπιδικασθεῖσαν· ἔτι δὲ καὶ γνώσκεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ βουκτήμονος οἰκείων, ἀναγκαῖον ἦν, καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκεῖ, εἴπερ γε συνῴκησεν ἐκείνῳ, ἢ διατάθη δοῦναι χρόνον τῇ οἰκίᾳ· τὰ τ' τοιαῦτα οὐκ ἐς τὸν ἀνάκειστον μόνον δεῖ πορίζεσθαι ὀνόματα· ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγονότα φαίνεσθαι, καὶ ὑπὸ τοῦ προσήκοντος κατὰ μαρτυρεῖσθαι· ἀποδεῖξαι δίκαιον ἡμῶν κελεύοντος ὅστις οἶδε τοῦ βουκτήμονος οἰκείων, ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ τινὰ, ἢ τὸν κοιλίππην ἐπιζοπευομένην· καὶ παρὰ τοῦ ἐντὸς θεραπόντος τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἴ τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φάσκει ταῦτα εἰδέναι ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν· καί μοι λάβε τὴν τ' ἀπόκρισιν αὐτοῦ· καὶ τὰς ἀμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις. Απόκρισις, καὶ μαρτυρία, καὶ πρόκλησις.

Callippe
Pistoxeno
Arimnesti

Οὕτοι μὲν τοίνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφυγον· ἐτῶ δ' ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὅθεν εἰσί· καὶ οἱ πινδὸν αὐτοὺς γνήσιους διεμαρτύρησαν εἶναι, καὶ κληρονόμους ζῶντοῦσι κατεστῆσαι τῶν βουκτήμονος· ἴσως μὲν ὄζιν ἀφειδὲς φανερὰς τῷ ὦ ἄνδρες τὰς βουκτήμονος συμφορὰς, φανερὰς καθεστάναι· ὀλίγα δ' ἀναγκαῖον ἐρεῖν· ἵν' ὑμεῖς τὸν ἀλήθειαν εἰδότες, ῥᾷον τὰ δίκαια ψηφίσθε· βουκτήμων μὲν γὰρ ἐβίω ἔτη ἓξ καὶ ἐννενήκοντα· τούτου δὲ τοῦ χρόνου, ἐν μὲν πλεῖστον ἐδόκει εἶναι

βουδαί

βουδαίμων· καὶ γὰρ οὐσίαν οὐκ ὀλίγην αὐτῷ, καὶ παῖδες, καὶ γυνὴ, καὶ τἄλλα ἐπεικῶς βιοτεύει· ἐπὶ γήρως δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο οὐ μικρά· ἢ ἐκείνου πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο· καὶ χρήματα πολλὰ διώλεσε· καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν· ὅθεν δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὡσπὲρ διώμαι καὶ βραχυτάτων διελῶσω· ἀπελθὼν δὲ οὗτος ὦ ἄνδρες· ἢ σφαυκλήρει συνοικίαν τὴν πειραιεῖ αὐτῷ· καὶ πολίσκας ἔφερε· τούτων μίαν ἐκτήσατο· ἡ ὄνομα ἦν ἀλκή· ἦν καὶ ὑμῖν δίμαι πολλοὺς εἰδέναι· αὕτη ἡ ἀλκὴ ὠνηθεῖσα, πολλὰ μὲν ἔτη κατεσκεύαζε συνοικήματι· ἤδη δὲ πρεσβυτέρα οὖσα, ἀφ' μὲν τοῦ οἰκήματος αὐτίστατο· διαπωλεῖν δὲ αὐτῇ τὴν τῇ συνοικίᾳ, συνῆν ἄνθρωπος ἀπελεύθερος, Λίων ὄνομα αὐτῷ· ὃς οὐ ἦφι ἐκείνη τοῦτο γεγονέναι· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ὁ Λίων, ὡς ὄντας ἑαυτοῦ· χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν Λίων ζημίαν ἐργασάμενος, καὶ δείσας τὸν αὐτοῦ, ὑπεχώρησεν εἰς σικυῶνα· τὸν δ' ἄνθρωπον ταύτην τὴν ἀλκὴν, καθίσησιν βουκτήμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς τῇ κόραμφκῷ συνοικίας τῆς παρὰ τὸν πυλίδα· οὗ ὁ οἶνος ὤνιος· καὶ τοιοῦτος ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, πολλῶν καὶ κακῶν ἤρξεν ὦ ἄνδρες· φοιτῶν γὰρ ὁ βουκτήμων ἐπὶ τὸν οἰκίσκον ἑκάστοτε, τὰ πολλὰ διέτριβεν τῇ συνοικίᾳ· οἴοτε δὲ καὶ ἐστιᾶτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὸν γυναῖκα, καὶ τοὺς παῖδας· καὶ τὸν οἰκίαν τὸν ᾤκει· χαλεπῶς δὲ φερούσης τ' γυναικὸς, καὶ τ' ἡέων, οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν παντελῶς διεπάτο ἐκεῖ· καὶ οὔπω διετέθη, εἴθ' ὑπὸ φαρμάκων, εἴθ' ὑπὸ νόσου, εἴθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς, ὥστε ἐπείθη ὑπὸ αὐτῆσ' τὸν πρεσβύτερον τοῖν παίδοιν εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας· ὧν τῷ αὐτ' ὀνόματι· ἐπειδὴ δὲ οὐθ' ὅρος αὐτῷ φιλοκτήμων συνεχώρει, οὐθ' οἱ φράτορες συνεδέξαντο, ἀλλ' ἀπηνέχθη τὸν κάλεον, ὀργιζόμενος ὁ βουκτήμων τῷ ἡεῖ, καὶ ἐπιτρέψειν βουλόμενος, ἐγνώκει γυναῖκα δὴ μοκράτους τ' ἀφρισαίου ἀδελφὼ, ὡς ἐκ ταύτης παῖδας ἀστῶν καὶ εἰς φρήστων εἰς τὸν οἶκον, εἰ μὴ συγχωρεῖν ἔδοξεν ἐὰν εἰσαχθῶσι· εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι ὅτι οὐ ἐκείνου μὲν οὐκ αὖ ἔτι γένοιτο παῖδες, ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντος· φανήσοιτο δ' ἄλλῳ τινὶ τόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσοιντο ἔτι μείζους διαφοραὶ, ἐπέθεον ὦ ἄνδρες τὸν φιλοκτήμονα ἐᾶσαι εἰσαγαγεῖν ἔδοξον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐζήτει ὁ βουκτήμων, χωρεῖον οὐδὲν τα· καὶ ὁ φιλοκτήμων αἰσχυνόμενος μὲν ὧδε τῇ τοῦ παιδὸς αὐδίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅτι χρήσαιτο ὦ παρόντι καιρῷ· οὐκ αὐτέλεγεν οὐδεν· ὁμολογηθέντων δὲ τούτων καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἡ τοῦτο ἀπηλλάγη τῆς γυναικὸς ὁ βουκτήμων· καὶ ἐπεδείξατο ὅτι οὐ παιδων αἴνεκα ἐλάμει, ἀλλ' ἵνα ἔδοξον εἰσαγάγοι· τί γὰρ ἐδεῖ αὐτὸν γαμεῖν ὦ ἄνδρες, εἴπερ οἱ δε ἦσαν ἐξ ἀστῶν καὶ γυναικὸς ἀστῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας· τίς γὰρ αὖ γνήσιους ὄντας, δίος τε ὢν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν· ἢ διατὶ ὧδε ῥηθεῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τὸν νόμον κελεύοντος ἅπαντας τοὺς γνήσιους, ἰσομοίρους εἶναι τῶν παιδῶν· ἢ διατὶ τὸν μὲν πρεσβύτερον τὸν παιδὸν εἰσήγαγε· τὸν δ' εἰσήγαγε· τὸν δὲ νεωτέρου ἤδη γεγονότος, οὐ δὲ λόγον ἐποιεῖτο, ζῶντος φιλοκτήμονος· οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐκείνου, οὔτε πρὸς τοὺς οἰκείους· οὓς σὺ νῦν διαῤῥήδην μεμαρτύρηκας γνήσιους εἶναι, καὶ κληρονόμους τῶν βουκτήμονος· ταῦτα δίκαιον ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας. Μαρτυρία.

Alce
Dió
Pyhis loc) athens
Ceramici gynoecia
Democratés

Μετὰ τοῦτα δίκαιον ὁ φιλοκτήμων τεταραχῶν τῶδε χίον ἀποθνήσκει ὑπὸ τ' πολεμίων· ὁ δ' βουκτήμων ὕστερον χρόνῳ πρὸς τοὺς δικαστὰς εἶπεν· ὅτι βούλοιτο τὰ πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψασ' καταθεῖναι· καὶ ὁ μὲν φανοστρατος ἐκπλεῖν ἔμελλε τεταραχῶν μετὰ τιμοθέου· καὶ ἡ ναῦς αὐτοῦ ὀρμεῖ μουνυχία· καὶ ὁ κυδεστὴς χαιρέασ' παρὼν, σωσεπέστελλεν αὐτόν· ὁ δ' βουκτήμων παραλαβὼν τινασ' ἥκεν οὗ ὀρμεῖ ἡ ναῦς· καὶ γράψασ' διαθήκας, ἐφ' οἷς εἰσήγαγε τὸν παῖδα κατατίθεται μετὰ τούτων, παρὰ πυθοδώρῳ κυδεστεῖ προσήκοντι αὐτῷ· καὶ ὅτι μὲν ὦ ἄνδρες, οὐκ ὡς ὧδε γνήσιον διέπραττεν βουκτήμων· ὁ ἀνδροκλῆς μεμαρτύρηκε· καὶ αὐτὸν τὸν ἱκανόν· τοῖς γὰρ φύσει ἰέσιν αὐτοῦ οὐδεὶς οὐδεν' διαθήκη γράφει δόσιν οὐδεμίαν· διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι τῷ ἡεῖ τὰ τοῦ πατρός· καὶ ὅδε διαθέσθαι ἐᾷ· ὅτῳ αὖ ὦσι παῖδες γνήσιοι κειμένου δὲ τὸ γραμματείου ἀφεδὸν δύ' ἔτη

Phanostratq
Timotheq
Pythodorq
Androclés

καὶ τοῦ χαιρέου τελευτηκότος, ὑποπεπωκότες ἤδη τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ ὁρῶντες ἀθρόλ-
λύμενον τὸν οἶκον, καὶ τὸν γῆρας καὶ τὴν αἰσχύνην τοῦ δικτήμενος, ὅτι εἰς αὐτοῖς ἱκανὴ ἀ-
φορμὴ σωτηρίας τεθεωρεῖτο. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν δικτήμενα, τὴν μὲν διαθήκην ἀνε-
λεῖν, ὡς οὐ χρησίμων οὖσαν τοῖς παισί· τῆς τε φανερᾶς οὐσίας οὐδενὸς κύριον εἶναι. τε-
λευτήσαντος δικτήμενος, ἄλλον τὸν τὰς θυγατέρας, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας. εἰ δ' ἄρα
δύμενός τι τοῦ ὄντος, ἀργύριον καταλίποι, τοῦτο βεβαίως ἔξειν αὐτοὺς ἀκούσας δ' ὁ δι-
κτήμων, δεῦρο ἀπήτει τὸν πυθόδωρον τὸ γραμματεῖον· καὶ προσκαλέσας εἰς ἐμφα-
νῶν καθίστασιν. καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἀρχοντα ἔλεγεν, ὅτι βούλοιτ' ἀνελεῖν
τὴν διαθήκην· ἐπειδὴ δ' ὁ πυθόδωρος ἐκείνῳ μὲν καὶ τῷ φανερᾷ τῷ παρόντι ὁμολογεῖ ἀ-
ναιρεῖν, τοῦ δὲ χαιρέου τοῦ συγκαταθεμένου θυγατρὶ τῇ μία, οὗς ἐπειδὴ κύριος κατα-
σταθῇ, τότε τὴν ἐξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἀρχων οὔπω γιγνώσκε, ὁμολογησάμενος ὁ δικτήμων,
ἀναντίον τοῦ ἀρχοντος καὶ τῶν παρόντων, καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρτυρας, ὡς
οὐκέτ' αὐτῷ κέοιτο ἡ διαθήκη, ᾤχετο ἀπών· καὶ οὐ πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὐδὲ σὺν ἐκεί-
νοις τοῦτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπεισαν, ἀποδίδοται ἀργὸν μὴ ἀθμονοῦσι, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
μνῶν αὐτιφανεῖ· ὁ δ' οὐ σηραγγέῳ βαλανείου τεσσαράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἰδροφαντῇ· ἔτι δ' αἴσχιστα ἀπέ-
δοτο σὺν ᾧ ἀπόλῳ, δεῖν καὶ δέκα μνῶν· καὶ ζώγη δύο δεκα· ὁ μ, ὀκτὼ μνῶν· ὁ δὲ, πεν-
τήκοντα καὶ πεντακοσίων δραχμῶν· καὶ δὴ μουργοὺς ὅσοι ἦσαν αὐτῷ· σύμπαντα δὲ
ἐπωλεῖτο ἢ δεῖν ταλάντ· ἃ ἐπράθη διαταχέως πάνυ τελευτήσαντος φιλοκτήμενος.
καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω καθ' ἕκαστον ὑμῖν τοῦ ἐρημένων, πρῶτον καλῶ τοὺς μάρτυρας.
ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἐν τόπον εἶχε· τὰ δὲ τῶν ἀναλοίπων βυθὺς ἐπεβούλευον. καὶ πάν-
των λενόταβον πρᾶγμα κατεσκεύασαν. ᾧ ἄξιον δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν· ὁρῶντες τὸν τοῦ
δικτήμενα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως, καὶ οὐδὲ τῆς κλίνης αἴσθεσθαι δυνάμε-
νον ἐσκόπουν ὅπως τελευτήσαντος ἐκείνου, δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία· καὶ τί ποιοῦσιν.
ἀπογράφουσι τὸ παῖδε τοῦτο πρὸς τὸν ἀρχοντα ὡς εἰς ποιήτου τοῖς τοῦ δικτήμενος
υἱέσι τοῖς τελευτηκόσιν· ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδόπους· καὶ μαθοῦ ἐκέλευ-
ον τὸν ἀρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων. ὅπως ἂν τοῖς τούτων ὀνόμασι, τὰ μὲν
μαθοῦθεῖν τῆς οὐσίας· τὰ δ', ἀποτιμήματα καταταθεῖν· καὶ ὅροι τεθεῖεν καὶ ζῶντος ἔτι
τοῦ δικτήμενος, μαθοῦ τοῖς δ' αὐτοῦ γενόμενοι, τοὺς προσόδους λαμβάνοιεν· καὶ ἐπειδὴ
πρῶτον τὰ διαστήματα ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἀρχων προεκήρυττεν· οἱ δ' ἐμαθοῦτο· παρα-
γενόμενοι δὲ τινοῦ βεκαπέλλουσι τοῖς οἰκέταις· καὶ ἐλθόντες, ἐδήλωσαν
τὸ πρᾶγμα τοῖς διαστᾶς· καὶ ὅπως ἐπεχειροτόνησαν οἱ διαστᾶ· μὴ μαθοῦ τοῦ οἴκου.
εἰδ' ἔλαθον, ἀπολῶλε ἂν ἅπασα ἡ οὐσία· καί μοι κάλε τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

Athmonei
Antrphanes
Aristolochi
Hierophant
Serangeú
Oricafuga

Μαρτυρία. Εἰν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ μετ' ἐκείνης
ἐπιβεβλοῦσαι δικτήμονι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν ἀνεκέκτητο δικτήμων· τοῦ τ' υἱέως φιλο-
κτήμενος, ὥστε ἅμα τε ἀμέγεθα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους· τῶν τε ἀρχαίων μη-
δὲν πραθῆναι· τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὥστε ἀεί τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύ-
τησε φιλοκτήμων οὔπω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μὴ τὰ ἡμίσεα ἔλοιτο·
καὶ τὰς προσόδους ἀπόσας ἠφανίσθαι· καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐβεβήκεσαν αὐτοῖς διαφορῆσαι
ὦ ἄνδρες· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ δικτήμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τόλμης, ὥστ' ἐκείνου
κομιζόμενον οὐδὲν, τοὺς μὴ οἰκέτας ἐφύλαττον, ὅπως μηδεὶς ἐβεκπέλθοι, μήτε τῶν θυγατέ-
ρων, μήτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, μήτε τοῦ οἰκείων μηδενί· τὰ δὲ χρήματα οὐδαμῶν ἐβεφορήσαν
ἐκ μεθ' τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ὁμότοιχον οἰκίαν, καὶ ὡκει μεμαθωμένος εἰς τούτων, αὐτίδωρος
ἐκεῖνος· καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἑτέρων πειθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, οὐ δὲ
τότε ἠθέλων εἰσιέναι· ἀλλ' ἀπέκλεισαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς
θάπτειν δικτήμονα· καὶ οὐδ' ἐσελθεῖν ἐδεῶντο, εἰ μὴ μόλις καὶ τοῦ τοῦ ἡλίου δυσμάς.
εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκεῖνον μὲν αὐτοῦ κείμενον δεῦρο τοῦ ἀῖον· ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέ-
ται· τὰ δ' ἐκ τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα τοῦ τούτ· αἱ μὲν οὖν γυναῖκες οἱ

εἰκὸς, τοῦ δὲ ἦν τελευτηκότος ἦσαν· οὗτοι δὲ τοῖς ἀκολουθήσασι παραχρῆμα ἐπελεί-
κνυσαν τὰ σῶδν ὡς εἶχε· καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἠρώτων ἀναντίον τούτων ὅποι τε-
θραμμένα εἴη τὰ χρήματα· λεγόντων δὲ ἐκείνων ὅτι οὔδι ἐβεννοχότες εἶεν εἰς τὴν τοῦ
σίου οἰκίαν, καὶ ἀξιούντων παραχρῆμα τῶν δι' ἐφορᾶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ τοὺς οἰκέ-
τας ἐβαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλησαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. καὶ
ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε τοῦτο καὶ ἀνάγνωθι. Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ
τῆς οἰκίας ἐκφορήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας πεπραγμένης τὴν τιμὴν ἔχοντες, ἔτι
δὲ τὰς προσόδους τὰς ἀν' ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομένας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ τοῦ
λοιποῦ κύριοι γενήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτο αἰσχύνης ἤκουσιν, ὥστ' δυσδικία μὲν οὐκ ἐ-
τόλμησαν εἰσελθεῖν· ἀλλὰ δεμαρτύρομαι ὡς ἐὰν γνήσιον ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ
τὰ ἀναντία, οἷς αὐτοὶ ἔπραξαν· οἵ τινες πρὸς μὲν τὸν ἀρχοντα ἀπέγραψαν αὐτοὺς,
ὡς ὄντας τὸν μὲν, φιλοκτήμονος, τὸν δ' δρφανιζομένους· νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν δικτή-
μονος εἶναι· καί τοι οὐδ' εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰς ποιητὴ δὲ ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτω προ-
σῆκεν αὐτοὺς δικτήμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐᾷ ἐπανιέναι, ἐὰν μὴ ἰδὸν καταλίπῃ
γνήσιον, ὥστε καὶ ἐβ ὧν αὐτοὶ ἔπραξαν, ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι. καὶ εἰ
μὴ τότε διεπράξαθ' μιαθωθῆναι τοὺς οἴκους, ἐκ αὖ ἔτι νῦν τοῖς δε ἀμφισβητῆσαι. νῦν
δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν, οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι
τολμήσασιν· ἀλλὰ πρὸς ὑπόβολὴν αἰσχυντίας προσμεμαρτυρήκασι τούτους
εἶναι κληρονόμους, οὓς ὑμεῖς ἐπεχειροτονήσετε· ἔτι δὲ καὶ τοῦ μαρτυρος αὐτοῦ σκέψα-
σθε τὴν τόλμαν καὶ αἰσχύνειαν· ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς δικτήμονος,
ὡς οὔσης ἐπικλήρου· καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ δικτήμονος πέμπτου μόρους ὡς ἐπιδίκα-
ὄντος· μεμαρτυρηκὲ δ' δικτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον· καί τοι πῶς οὐ δῆλος οὐ σαφῶς ἐβε-
λέγχει αὐτὸς αὐτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα· οὐ γὰρ δὴ που γνησίου ὄντος υἱέος δι-
κτήμονι ἐπίκληρος ἂν εἴη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ· οὐ δὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος· ὡς δ' τοίνυν ἔλαχε
ταύτας τὰς λήξεις, ἀνάγνωσται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. Μαρτυρία.

ἀμφισβητία

ἐπικλήρου

Τοιοῦν ἀντίον τοίνυν συμβέβηκεν, ἢ ὡς ὁ νόμος γέγραπται· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἔστι νόθῳ μὴ δὲ νό-
θῳ εἶναι ἀγχιστείαν μήθ' ἱδρῶν, μήθ' ὁσίων ἀπὸ δυκλείδου ἀρχοντος· αὐτοκλείδης ὁ καὶ
αὐτίδωρος οἴονται δεῖν ἀφελόμενοι τὰς δικτήμονος θυγατέρας τὰς γνησίας, καὶ τοὺς
ἐκ τούτων γεγονότας, τόν τε δικτήμονος οἶκον καὶ τὸν φιλοκτήμονος ἔχειν· καὶ ἡ δια-
φθείρασα τὴν δικτήμονος γνώμην καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς γενομένη, οὕτως ὑβρίζει σφό-
δρα πιστεύουσα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον τοῦ δικτήμονος οἰκείων καταφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς
πόλεως ἁπάσης· ἀκηκοῦσαν τες δὲ οὐ μόνον σημεῖον, ἐναλίως γνώσεσθε τὴν ἐκείνης παρα-
νομίαν, καί μοι λάβε τοῦτον τὸν νόμον. Νόμος. Ταυτὶ τὰ γράμματα ὦ ἀν-
δρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ καὶ δεσεβῆ νομοθετήσατε τοῦ πολλοῦ ποιούμενοι· καὶ πρὸς ταῦ-
τα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς δεσεβεῖν· ἡ δὲ τούτων μήτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη δεσ-
δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον ἀκρᾶς βιῶσα· νῦν οὐδὲ παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱδρυοῦ ἔδει,
οὐδ' ἱδεῖν τῶν σῶδν οὐδὲν, οὐσῆς τοῦ θυσίας· ταύταις ταῖς θεαῖς, ἐτόλμησε συμπέμψαι
τὴν πομπὴν· καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱδρὸν καὶ ἱδεῖν ἃ οὐκ ἐβεῦν αὐτῇ· ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τοῦ
ψηφισμάτων γνώσεσθε, ἃ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ τοῦδε αὐτῆς· λάβε τὸ ψήφισμα.

συμπέμψαι τὴν πομπὴν

Ψήφισμα. Ἐνθυμεῖσθαι τοίνυν χρὴ ὦ ἄνδρες· πότερον δεῖ τὸν ἐκ ταύτης τῶν
φιλήμονος εἶναι κληρονόμον· καὶ ἐὰν τὰ μνήματα ἰδεῖν καὶ χρόμενον καὶ ἱκανοῦσθαι, ἢ
τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον· οὐ υἱὸν αὐτὸς ἐποιήσατο· καὶ πότερον, δεῖ τὴν ἀδελφὴν φι-
λοκτήμονος, ἢ χαιρέας σωφῶνος, νῦν δὲ χαιρέας, ἐὰν τοῦτοις γενέσθαι· ἢ ἐκδοῦναι ὅ-
τῳ βούλονται ἢ ἐὰν κατοικήσειν ἢ γνησίαν οὖ ὑφ' ὑμῶν ἐπιδικασθεῖσαν, σωοικεῖν
ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῇ· ἢ γὰρ ψῆφός ἐστι τοῦδε τοῦ τοῦ νεῦ· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρ-
τυρία δηλώσει· ἵν' ὁ κίνδυνος τοῖς δε μὲν ἢ τοῦ τοῦτον· οὗτοι δὲ καὶ νῦν διαμαρτοῦσι τοῦ
ἀτῶνος, δόξῃ δὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος εἶναι, αὐτιγραφάμενοι, δεῖς τοῦδε τῶν αὐτῶν ἀγωνί-
ζονται· καί τοι εἰ μὲν δέοθε φιλοκτήμον μὴ ἐβὸν αὐτῷ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυ-

Euclides
Androcl des
Antidorus

ἀγχιστεία

ρεῖν. ὡς οὐ κύριος ὢν τοῦδε ποιήσασθαι. εἰ δ' ἔξεστι μὴ διαθέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ, ὡς οὐ δύνατος οὐδὲ διαθεμένου, μὴ διαμαρτυρία κωλύειν, ἀλλ' δίκη εἰσιέναι. καὶ δὲ πῶς ἂν τις τοῦδε φανέοιτο ον ἐξελεγχθείη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκώς. ἢ τις αὐτῶν δρῶιτο. ἀνόρόκλεις πῶς οἶδα, φιλοκτήμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε ἰόν χαιρέστρατον ἐθεώρησαν. οἷς μὲν γὰρ τις παρεγένετο, δίκαιον ὦ ἄνδρες μαρτυρεῖν. οἷς δὲ μὴ παρεγένετο, ἀλλ' ἤκουσέ τινος ἀνθρώπου μαρτυρῶν. σὺ δ' οὐ παραγενόμενος διαρρήδην μεμαρτύρηκας, ὡς οὐ διέθετο φιλοκτήμων ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἷόν τε εἰδέναι ὦ ἄνδρες, ὅμοιον γὰρ, ὥσπερ γὰρ εἰ φαίη εἰδέναι καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. οὐ γὰρ δὴ οἶός γ' ὁρᾶι. καίπερ ἀναίσχυντος ὤν, ὡς ἅπασι παρεγένετο, καὶ πάντ' οἶδεν, ὅσα φιλοκτήμων αὐτῷ βίῳ διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος ἔλαθον ὀνόμαζε, διά τε τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μόνος μὴ τῆς ἀληθοῦς ἐκείνης, τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπιβουλεύσας, οἷς τὸν οὐκτήμονος χρήμασι τοιαῦτα διεπράξατο, διὰ τὸν ὑμῖν ἀπέλειξαι. πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαι ἔστιν ἄξιον, ὅταν ὅ τοι κατα χρῶν τῷ οὐκτήμονος ὀνόματι, ᾧ τοῦδε πόπτω. εἰ τ' ὡς οὗτοι λέγουσι μὴ ἐξ ὧν διαθέσθαι, τ' δ' οὐκτήμονός ἐστιν ὁ κλῆρος, πότερον δικαιότερον τῶν οὐκτήμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκείνου θυγατέρας ὁμολογουμένας οὔσας γνησίας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας. οἱ, οὐ μόνον ἐξ ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐπίδοποι διαπεπραγμένοι εἰσί. δεῖσθαι γὰρ ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω, σφόδρα μεμνῆσθαι ὦ ἄνδρες ὅπερ ἀλίτα πρότερον ἀπέλειξα ὑμῖν. ὅτι ὁ ἀνόρόκλης οὐτοσί φησι μὲν εἶναι ἐπίδοπος αὐτῶν, ὡς ὄντ' γνησίων οὐκτήμονος. ἔλαχε δ' αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ τὸ οὐκτήμονος κλῆρον. καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι πῶς ἐ δεινὸν ὦ ἄνδρες πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, εἰ μὴ οἱ παῖδες εἰσι γνήσιοι, ἐν ἐπίδοπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ οὐκτήμονος κλῆρον καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ὡς οὔσης ἐπιδίκου. εἰ δὲ μὴ εἰσὶ γνήσιοι, νῶν διαμεμαρτυρηκέναι ὡς εἰσὶ γνήσιοι. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία ἐστίν. ὥστ' οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκώς, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς πράττει καὶ οὐτῷ μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖ, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐθυδικία ἐστέναι. οὗτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως. καὶ διαρρήδην μαρτυρήσας τοὺς παῖδας γνησίους εἶναι, οἴεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρενβάσεις. ἐὰν δὲ ἄρα μὲν μὴ ἐγχειρήσῃ, ἐπιδεικνύναι. ἢ κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῆ, ἢ μὲν δὲ λοιδορήσεται μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἢ λέγει ὡς εἰσὶν οἷδε μὲν τοιοῦτοι, αὐτὸς δὲ πένης, ὀλίγ δὲ ταῦτα δόξειν τοὺς παῖδας εἶναι γνησίας. τ' δὲ τούτων οὐσίας ὦ ἄνδρες εἰς πόλιν πολέω ἀναλίσκεται, ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ φανόστρατος μὲν τε τειηραρχήκεν ἐπάκις ἤδη. τὰς δὲ λειτουργίας ἁπάσας λελειτούργηκε, καὶ τὰς πολέισας νίκας νενίκηκεν. οὐτοσὶ δὲ χαιρέστρατος τὴν λικωνίδα ὢν τεσσαραρχήκεν. κεχορήγηκε δὲ, τραγῳδοῖς. γυμνασιαρχήκε δὲ, λαμπάδι. καὶ τὰς εἰς φορὰς ἐπενήνοχαν ἀμφότεροι πάσας ὧν τοῖς τριακοσίοις. καὶ τέως μὲν δύο ὄντες. νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὐτοσὶ χορηγεῖ μὲν τραγῳδοῖς. εἰς δὲ τοὺς τριακοσίους ἐγγέγραπται, καὶ εἰς φορὰ τὰς εἰσφορὰς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαί ἐστιν ἄξιοι. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νὴ τὸν δία καὶ τὸν ἀπόλλω οὗτοι, εἰ λήψονται ἃ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τὸ γὰρ φιλοκτήμονος κλῆρον, ἂν μὲν ἐπιδικάσῃ τοῦδε, ὑμῖν αὐτὸν τὰ μὲν βύσει τὰ προσταπόμενα λειτουργῶν ὡς τὸν καὶ ναῦν. καὶ ἔτι μᾶλλον. ἐὰν δ' οὗτοι λάβωσι διαφορήσαντες, ἐπὶ τοῖς ἐπιβουλεύσουσι. δέομαι οὖν ὑμῶν ὦ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῆτε τῇ διαμαρτυρίᾳ, τὸν νοῦν προσέχειν. τοῦδε ἧς πλὴν λήθον οἴσετε. καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. ὥς τὸν καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται ὡς οὐκ ἔδωκεν οὐ δὲ δέδοτο φιλοκτήμων. ὅστε ἐπιδείκνυται ψεῦδος ὄν. καὶ γὰρ ὁδοὺς καὶ ὁ διαθέμενος, καὶ μαρτυροῦσιν οἱ παραγενόμενοι. τί ἔτι, τελευτῆσαι ἅπαις φιλοκτήμονα. πῶς οὖν ἂν ἄτιμός τις ἐν ἑαυτῷ ἀδελφιδοῦ ὑὸν ποιησάμενος καταλίπεν. ὡ ὁμοίως ὁ νόμος, τὴν κληρονομίαν ἀποδίδωσι. καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ γνωμένοις. καὶ διαρρήδην

ὦ ὦ

εὐθυδικία ἐστέναι

γεγυμνασιάρχηκε λαμπάδι

εἰσφορὰς ἐπενήνοχαν

αὐτῷ νόμῳ γέγραπται. ἐὰν ποιησαμένῳ παῖδα τοῦδε ἐπιγένωνται, τὸν μόρφος ἑκάτερον ἔχειν τῆς οὐσίας, καὶ κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέρους. ὡς οὖν εἰσὶ γνήσιοι οἱ παῖδες οἷδε, τ' τ' αὐτὸν ἐπιδεικνύτω. ὡς πρὸ αὐτῶν εἴκασε. ὁ γὰρ αὐτὸν εἴπῃ μηδὲς ὄνομα, γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' ὁς ἀληθῆ λέγει τοῦ συγγενεῖς παρεχόμενος. τοὺς εἰδότας σωσικοῦσαν τῷ οὐκτήμονι. τοὺς δημότας, καὶ τοὺς φράτερας εἴ τι ἀκηκόασι πώποτε, ἢ ἴσασιν ὑπὸ αὐτῆς οὐκτήμονα λειτουργήσαντα. ἔτι δὲ τοῦ τέθαπται σὺ ποίοις μνήμασι. τὶς οἷδε τὸ νομιζόμενα. ποιοῦντα οὐκτήμονα πῶς δ' ἔτι ὄντες οἱ παῖδες, ἀναγκάζουσι καὶ χέονται. καὶ τὶς οἷδε ταῦτα τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν οἰκετῶν οὐκτήμονος. ταῦτα γὰρ ἐστιν ἔλεγχος ἅπαντα καὶ οὐ λοιδορία. καὶ ἐὰν τοῦδε αὐτ' τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὥς πρὸ καὶ διεμαρτύρησεν, ἡμεῖς τε πὼ ψῆφον δόσαν κατὰ τοὺς νόμους θήσεσθαι, τοῖς δέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

Υπόθεσις, τοῦ ἀπολλοδώρου κλήρου.

Ἐ Υπολις καὶ θράσυλλος, καὶ μνήσων ἀδελφοὶ γεγόνασι. τούτων ὁ μὲν μνήσων, ἄπαις ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ θράσυλλος, παῖδα κατα λειπῶν ἀπολλόδωρον. μόνος δ' οὗ πόλις κατα λειφθεῖς, πολλὰ ἐν ἀπολλόδωρον ἠδίκησεν. ὅθεν ἀρχίδαμος πάππου τοῦ λέγοντος ἐν λόγου, τῇ τοῦ ἀπολλοδώρου μητρὶ σωσικῶν. μετὰ ἐν τοῦ θρασύλλου τ' αὐτοῦ αὐτῆς θανάτου, καὶ ἐν ἀπολλόδωρον ὡς ὀρφανὸν ἐλεῶν, πολλὰ ἐν οὐ πόλιν ἀπήτησε χρήματα ὑπὸ ὧν ἀπολλόδωρον ἠδίκησε. τούτων μεμνημένος ἀπολλόδωρος, εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτερας, θ' ἐν υἱὸν ἑαυτῷ θράσυλλον εἶναι υἱὸν ὄντα τῆς τε ὁμομητρίας αὐτοῦ ἀδελφῆς, καὶ ἀρχεδάμας. τοῦ δὲ θρασύλλου ἤδη μὲν εἰς τοὺς γενέτας καὶ φράτερας, ἐγγεγραμμένου, οὔπω δ' εἰς τὸν ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν ἧττον οὐ πόλιδος θυγάτηρ τοῦ θείου ἀπολλόδωρος ἀμφισβητεῖ πρὸς θράσυλλον. λέγουσα μὴ δ' ὅλως ἐγγεγράφθαι ἐν θράσυλλον εἰς τοὺς φράτερας καὶ γενέτας κατα γνώμην τοῦ ἀπολλόδωρου, ἀλλὰ πεπλασμένῳ εἶναι πὼ ψῆφον. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις, αὕτη. Η δὲ τάσις, τοιαυτὸς. διὸ καλῶς πάνυ καὶ τεχνικῶς ἐν λόγον οἰκονομῶν, πὼ ἐλευθερίαν ὀρθόχεται, πὼ ἀπολλόδωρος πρὸς οὐ πόλιν. ὅπερ μέγα σημεῖον γίγνεται, τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς οὐ πόλιδος θυγατὸς κληρονομηθῆναι.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον

Ισαίου, ὑπὲρ τοῦ ἀπολλοδώρου κλήρου.

Ω ὦ ἄνδρες δικασταί μὲν ὦ ἄνδρες προσήκειν, οὐ τοὺς τοιούτους ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν, καὶ οὐ φρονῶν ἐποιήσατο. καὶ ὧδε τὰ ἱερὰ ἀγαθῶν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέλειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα, οὐ γράψεν. ἅπανθ' ὅσα προσῆκεν αὐτὸς ποιήσας. ἀλλ' εἴ τις τελευτήσειν μέλλων, δέδοτο εἴ τι τοῖς ἀδοῖ πὼ ὀσίαν ἐστὶν καὶ ταύτην γράμμασι κατέθετο, παρά τισι σημηνάμενος. ἐκείνου μὲν γὰρ ἐν τόπον ποιησάμενος, φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις ὅλον ἐν πρᾶγμα ἐπικυρώσας δόντων αὐτῷ τῶν νόμων. ὁ δ' ὧ διαθήκας σημηνάμενος, ἀδήλους ἐποίησε. διὸ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς. ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσι πρὸς οὗ ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προὔργου εἶναι, καὶ γὰρ οὔ πως αὐτῶν φανερῶς πεπραγμένων, ὅμως ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς οὐ πόλιδος, ἥκουσι τοῦδε τῶν ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς οὐ θυδικίας, καὶ μαρτυρεῖν προὐβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι ἐν κλῆρον, ὡς ποιησαμένου μεῦ ὀν ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους. ἐπειδὴ δ' ἀδιαφθόγει τὰ δίκαια, μὴ οὐ κατὰ τοῦ ἐν γιγνώσκεσθαι ἐν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἥκω διαλεξόμενος, τοῦδε τῶν πεπραγμένων. ἵνα μηδὲ μίαν ὑμῖν αἰτίαν, τοῦδε τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ὧδε τοῖς ἐξ ὑπάτου γένους τοῦ κλήρου ἀπολ-

Cupolis
Thrasyllus
Mneson
Apollodorus
Archidamus

πρόὔργου

Cupolis

Apollodorus

λόδωρος οὐ κατέλειπε, πολλὰ καὶ δεινὰ ἐπὶ τούτου ἀδικηθείς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐδικάσατο δικαίως, ὄντα ἀδελφιδοῦν, καὶ μέγα δύναμαι τῆς μιᾶς ὑφ' ὑμῶν. δέομαι δὲ ὑμῶν ὦ ἄνδρες πάντες ὁμοίως βύνοιαν τέ μοι παρασχεῖν καὶ εἴ τι κλῆρον ἀναδικῶς αὐτοὺς ἰόντας βεβαιόω βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν κατὰ δύνωμαι δι' βραχυτάτων τοὺς λόγους βεβαιῶν ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδάσκων ὑμᾶς. δύπολις τοῖς ἄνδρες, καὶ θράσυλλος, καὶ μνήσων, ἀδελφοὶ ἦσαν, ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ πατὴρ κατέλιπε δραχμῶν· ὥστε καὶ λειβυρικῆς ἕκαστον ἀξιοῦσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκεῖνοι βεῖς ὄντες, οἰκέμενοι πρὸς ἀλλήλους. τούτων δύο τελευτησάντων τοῦδε ἦν αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν μνήσων οἰκάδε, ἄγαμος καὶ ἄπαις. ὁ δὲ θράσυλλος, πῶν οἰκοσκελίας καταλελοιπὼς τεσσαρακόντα, καταλιπὼν υἱὸν ἀπολλόδωρον ἐν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον. δύπολις οὖν μόνος αὐτῶν λειφθεὶς, οὐ μικρὰ ἀπολαύσας τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ ἐν μὲν μνήσωνος κλῆρον οὐ καὶ ἀπολλοδώρῳ προσῆκε ἐν ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὐτὸν τοῦδε ποίησε φάσκων αὐτῷ δοῦναι ἐν ἀδελφόν. αὐτὸν δ' ἐκείνου οὔπω διῴκησεν ἐπιζοπεύων, ὥστε τεῶν αὐτῷ ταλάντων δίκην ὀφείλειν. ἀρχόμενος δ' ὁ πάππος ὁ ἐμὸς, βῆ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τοῦ ἀπολλοδώρου, τὴν δὲ ἐμοὶ, ὁρῶν αὐτὸν πάντ' ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων, ἔλεφέτε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα κομισάμενος, ἀνδρί τε γενομένῳ σωφρονίσαι, καὶ εἰσέπραξε ἐν ἡμικλήριον, ὧν μνήσων κατέλιπεν· ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιζοπῆς ἀπεστέρησε δίκας δύο ἑλῶν καὶ τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτῷ πᾶσαν, καὶ δῆ· ταῦτα δύπολις μὲν καὶ ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες, ἐν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους. ὁ δὲ πάππος ὁ ἐμὸς καὶ ἀπολλόδωρος φιλικῶς ὡς πρὸ προσῆκε· τοῖς δ' ἄλλοις αὖ τις τεκμήραιτο μάλιστα. ὅτι δὲ ἀπολλόδωρος πέπονθεν, δι' αὐτὸν ποιεῖν ἠξίου τοὺς ἑαυτοῦ διόρθωσιν τοῦ πάππου χρησαμένου, καὶ ληφθέντες, εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὁμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἠθέλησεν, ἕως οὗ δύπορήσειεν ἐκεῖνος τὰ ἀργύριον. βῆ δύπορον τε ἀποροτέρος γεγενημένου, σωφρόνει τὰ ἐκείνου· μεταδιδοὺς δὲ εἶχεν, εἰς κόρινθόν τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι πάθοι δίεθεν τὴν οὐσίαν· καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατεῖ, ἐμοὶ δὲ μητεῖ, αὐτῷ δὲ ἀδελφῷ· διδοὺς αὐτὴν λακρατίδῃ τῷ νεῦ ἱδροφαντῇ γεγενημένῳ. βιοῦντος δὲ ἐκείνου τοῦδε ἡμᾶς τοὺς βῆ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δίκας εἶλεν δύπολιν δύο, τὴν μὲν, ἐπιζοπῆς· τὴν δὲ, ἡμικληρίου· τοῦ πάππου σωφρονισμοῦ καὶ λέγοντος· τάτε χρήματα ἐκομίσαντο δι' ἡμᾶς· καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν αὐτὰ πέπλωκεν· τοῦτ' πρῶτον βούλομαι παρακαλέσαι τοὺς μαρτύρας· καί μοι κάλει δεῦρο αὐτούς. Μαρτύροι.

Αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν δύναμεσιν βεβαιοῦται, καὶ τὴν δικαῖαν τὴν μέγεθός εἰσιν· αἱ δὲ πρὸς ἐκείνον ἔχθραι τοσούτων χρημάτων ἦσαν, ἃς οὐκ οἶόν τ' εἰπεῖν, ὡς δεδυσανόν καὶ φίλοι ἐγένοντο, μεγάλα τ' τεκμήρια αὐτῶν ἐστιν· δύπολις τ' δυοῖν θυγατέρων οὐ σῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων, καὶ χρήματ' ἐρῶν κεκτημένον, οὐδ' ἑτέραν αὐτῷ γυναῖκα ἔδωκε· καί βι δοκοῦσιν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγκεῖσθαι ἀνδρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν μεγάλης διαφορᾶς· ὅταν τὰ τοῦδε τοιοῦτον ποιοῦσται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐχθρεύουσιν· εἶτ' οὖν δύπολις γεγένηται αἴτιος μὴ βουληθεὶς, εἶτ' ἀπολλόδωρος λαβεῖν μὴ ἐθελήσας, τοὺς ἐχθρὰ ὅτι διέμενον ἐν δῆλον δεδήλωκε· καὶ τοῦδε μὲν τῆς ἐκείνου διαφορᾶς, ἱκανὸς εἶναι νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους· δίδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν ὅσοι πρεσβύτεροι, μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο αὐτίδικοι· τότε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ δίοτι πολὺ αὐτὸν ἀρχόμενος ἔλεν, ἐπιφάνειαν τινα ἐποίησεν. ὡς δὲ ἐμὲ ἐποιήσατο υἱὸν τῶν αὐτῶν, καὶ κύριον τ' αὐτ' κατέστησε, καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἀνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι τ' νοῦν προσέχετε ὦ ἄνδρες. ἀπολλοδώρῳ τ' καὶ υἱὸς ὄν ἐκείνος καὶ ἤσκει, καὶ δ' ἐπεμελεῖτο ἔχων, ὡς τοῦ καὶ προσῆκον καὶ· ἕως μὲν οὖν ἐκείνος ἔζη, διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν κατεστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε νοσήσας, τῇ βῆ ἐλθόντος οἰκαδ' μικρὸς μαμακτηριῶνος, ἐκεῖ τοῖς, παροῦσιν ἀθυμή

Cupolis
Thrasyllus
Apollodorus
Archedamus
ἡμικλήριον

σας, καὶ πὼ ἡλικίαν πὼ ἑαυτοῦ κατεμεμψάμενος, οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν κὴ βῆ ἀρχῆς, δῦ πεπονθὼς κὴ· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς πὼ ἐμὴν μητέρα, ἑαυτ' δὲ ἀδελφιδοῦ, κὴ τοῦδε πλεῖστον πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἠξίωσέ με ὑιόν, καὶ ἤτησε, καὶ ἔτυχεν· οὔπω δ' ἐπείθη ταῦτα ποιῆσαι διὰ τὰ χρόνου, ὅστ' δῦθέως μεταλαβὼν ὤχετο ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ δοικεῖν παρέδωκεν· ὡς αὐτὸς μὲν, οὐδὲν αὐ ἔτι πρᾶξαι εἶχεν δικαιοθείσ, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα οἷόν τε ἐσομένου ποιεῖν· καὶ ἐπειδὴ θαρρήλια κὴ, ἤγαγέ με ἐκεῖ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺ γενετάς τε καὶ φράτορας· ἔστ δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, ἐάν τέ τινα φύσει γεγονότα εἰσαγάγῃ τὶς, ἐάν τε ποιήσῃ, ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἡμὴ βῆ ἀτῆς εἰσάγειν· καὶ γεγονότα ὀρθῶς. κὴ ἐν ὑπάρχοντα φύσει, καὶ ἐν ποιήσῃ. ποιήσαντος δὲ τ' εἰσάγοντος ταῦτα, μηδὲν ἧττον διαψυφίζεσθαι καὶ τοὺ ἄλλους· καὶ δόξῃ, τότ' εἰς κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν· πρότερον δὲ μὴ, τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς τ' νόμου· διὸ οὕτως ἐχόντος καὶ τῶν φρατόρων τε καὶ γεννητῶν ἐκείνα οὐκ ἀπιστούντων, ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων, ὅτι κὴ βῆ ἀδελφῆς αὐτῷ γονεῖς, ἐγγράφασί με εἰς τ' κοινὸν γραμματεῖον ψηφισάμενοι πάντες· ἐπιθέντες ἐκείνου πὼ πίστιν καθ' ἱερῶν· καὶ οὕτω μὲν ζῶντος ἐποιήθην· καὶ εἰς τ' κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφην· θράσυλλος ἀπολλοδώρου με ἐκείνου θέσιν τ' ἐν τόπον, τῶν νόμων αὐτῷ δεδωκότων· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρίαι Οἶμαι γίνεσθαι ὦ ἄνδρες μᾶλλον αὖ ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι πιστεύειν· καὶ οἱ πινες τῶν ὁμοίως προσηκόντων ὄρφοις φανερῶς μεμαρτυρήκασιν, ὡς ἐκεῖνος ταῦτα ὀρθῶς κατὰ τοὺ νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ δύπολις θυγατέρας δύο. ταύτην τε ἡ νεῦ ἀμφισβητεῖ, κὴ προνάπτει συνοικεῖ, κὴ ἄλλην κὴ ἔχων αἰσχίνης ὁ λαοσθύς, ἣ τετελεύτηκεν ὑὸν ἀνδρα ἤδη καταλιποῦσα θρασύβουλον. ἔστ δὲ νόμος, ὃς ἐάν ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἄπαις τελευτήσῃ κὴ μὴ διαθέμενος, τὴν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, καὶ βῆ ἑτέρας ἀδελφιδοῦς ἢ γεγονώς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι, καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις. ὄρθ' γὰρ οὗτοι φανερὸν τοῦτο πεποιήκασι. τὸ γὰρ δύπολιδος υἱέος ἄπαιδος ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος, τὰ ἡμίσια θρασύβουλος εἴληφεν οὐσίας· καὶ πεντεκαίδεκα καταληφθείσας ῥᾳδίως· παρῴκων μὲν δ' κὴ ἀδελφοῦ χρημάτων, ἐν ἴσον αὐτοῖς ὀνόμασι μεταχειρίζεσθαι· ἀνεψιοῦ δὲ, καὶ εἴ τις ἐξ ὧν ταύτης τῆς συγγενείας ἐστὶν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ προτέροις τοῖς ἀρέσεσι τῶν θηλειῶν πὼ ἀγχιστείαν πεποίηκε. λέγει γὰρ κρατεῖν δὲ τοὺ ἄρρενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων οἱ αὖ ἐκ τούτων, ὧσι, κὴ γένει ἀποτέρω τυγχάνωσιν ὄντες· ταύτη μὲν οὖν οὐδὲ μέρος λαχεῖν προσήκει· θρασυβούλῳ δὲ ἁπάντων εἰ μὴ κυρεῖν ἠξεῖτο εἶναι πὼ ἐμὴν εἰς ποίησιν· ἐκεῖνος τοίνυν οὔτε βῆ ἀρχῆς ἡμφισβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν, οὔτε νεῦ δίκην εἴληχε τοῦδε αὐτ', ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν ὡμολόγηκεν· οἱ δ' τοῦδ' ταύτης, πάντων ἀμφισβητεῖν τετολμήκασιν, εἰς τοῦτο ἀναδίκασ' ἐλθεῖν· λάβε δὴ αὐτοὺς τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασι καὶ ἀνάγνωθι. Νόμος.

Ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως κὴ ἀδελφὴ κὴ ἀδελφιδοῦς ἰσόμοιροι κατὰ τὸν νόμον εἰσί· λάβε δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀνάγνωσκε αὐτοῖς. Νόμος. Ἐὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιοὶ μὴ δὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μὴ δὲ τοῦ πατρὸς γνήσιοι ἢ προσήκων μηδεὶς, τότε ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρός· διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν· λάβε δὲ αὐτοῖς, καὶ τοῦτον τὸν νόμον κὴ ἀνάγνωθι. Νόμος. Ταῦτα τῶν νόμων κελευόντων, ὁ μὲν ἀνὴρ ὢν, οὐδὲν τὸν μόρος εἴληχεν· ὁ δ' τοῦδ' ταύτης τῆς γυναικὸς, ἁπάντων, οὔτω πὼ αἱρεθεῖσαν ἄδικίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι, καὶ τοῦδ' τούτων τολμήσουσι καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιούτοις ὡς αὐτοῖς ὅλα τοῦ κλήρου λεκτέον· ὅτι θρασύβουλος ἐκ ποίησις, εἰς τὸν τὸν ἱπποτοξοτίδου γέγονε, λέγοντες, τοῦτον μὲν ἀληθῆς· ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον· τί γὰρ ἧττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν· ἐ γὰρ κατὰ τὸν πατέρα, ἀλλὰ κατὰ πὼ μητέρα καὶ τῶν ἀπολλοδώρου τ' δυδίκιδος υἱέος τὸν μόρος εἴληφε· καὶ τοῦδε ἐξὴν αὐτῷ κατὰ ταύτην πὼ συγγένειαν λαγχάνειν ὄντι προτέρῳ ταύτης, εἰ πρὸ τὰ πε

Pronapes
Aeschines
Thrasybulus
Hippolochides
φαρμήλια

πραγμάτων μὴ κυρίως ἔχειν νομίζων. ἀλλ' οὐκ ἔστι αἰσχύντος· μικρὸς δ' οὐδείς ἐστιν ἐκ ποίησις, ἀλλ' ὁμοίως ὑπάρχει τῷ αὐτῷ εἶναι μητέρα, κἂν εἰ ὧν παῖς μείνῃ τις οἰκοῦν, κἂν ἐκ ποιήσεως. διὸ τῶν ἀπολλοδώρου χρημάτων, οὐκ ἀπεστέρηται τὸν μόρον, ἀλλὰ μετείληφε τοῦ ἡμικλήρου, πρὸς ταύτην νεμόμενος· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτους μάρτυρας. μάρτυρες. οὔτω μὲν ἂν οἱ γενηταὶ μόνον καὶ φράτερες γιγνόνται μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ θρασύβουλος οὐκ ἀμφισβητῶν, δίκῃ δεδήλωκεν, ὅτι τὰ πεπραγμένα ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει, κἀκεῖνα τοῦ νόμου· οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσούτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγόνασι δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῷ. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἥκειν ἐκ τῆς πυθαΐδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας ἀπολλόδωρος, ὅτι πεποιημένος εἴημι ἐμόν, καὶ ἐπεγραφὼς εἰς τὸν συγγενεῖς καὶ φράτορας, καὶ παρεδεδώκει πῶς οὐσίαν καὶ διεκελεύετο ὅπως, ἄν τι πάθοι πρότερον, ἐγγράφωσί με εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, θράσυλλον ἀπολλοδώρου. καὶ μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι· κἀκεῖνοι ταῦτα ἀκούσαντες τούτων εἰ ἀρχαιρεσίας κατηγορούντων, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἐποιήσατό με ἐμόν, καὶ ἐξ ὧν ἠδέσαν ὀμόσαντες κατ' ἰδρῶν, ἐνέγραψάν με καθά περ ἐκεῖνος ἐκέλευε. τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας. μάρτυρες.

Pythais

ἀφχαιρεσι

Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων ὦ ἄνδρες γέγονεν ἡ ποίησις. ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης· φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς κοὐ συγγενείας οὐ σμικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μὴ ἔτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τούτους, μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε ἀπολλόδωρος ἂν δὴ τοῦτο τὸν κλῆρον ἔσχεν κατέλιπεν, δίκαιον καὶ ταῦθ' ὑμῖν δρᾶν ἐπιλείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευτήσειν μέλλοντες, πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξερημώσωσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. ἀλλ' ἔστι τὶς καὶ ὁ ἀναγκῶν, καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων. διὸ κἂν ἅπαντες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι κατελέπουσι, καὶ οὐ μόνον οἰκίας ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, οὕτω ταῦτ' ἔγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων ὅπως ἂν μὴ ἐξερημῶνται προστάττει τῶν ἐπιμέλειαν· ἐκείνῳ δὲ πρόσηκον κοὐ· ὅτι εἰ καταλείπῃ τὸν κλῆρον ἀδῆ τοῦτο, ἐρῆμον ποιήσει τὸν οἶκον. ὅλῳ τί; πρὸ ὁρῶντι, ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν μὲν ἀπολλόδωρος τὸν ἀδελφὸν κλῆρον ἐχούσας ἡδὺ δ' οὐκ εἰς ποιούσας ὄντων αὐτοῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτῶν τῶν γῆν κοὐ ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πέντε τάλαντα πεπρακότας, καὶ τὸ ἀργύριον δι' ανειμαμένους· τὸν δὲ οἶκον, αἰσχρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξερημωμένον· ὃς δὴ ταῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπυσμένα, πῶς ἂν προσδέκοιτο αὐτὸς εἰ καὶ φίλος κοὐ, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν ἀνεψιὸς ὤν, ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐτοῖς· οὐκ οἰκοῦ ἐλπίσαι δήπουθεν, ἀλλὰ μὴν ὅτι ἅπαντα δὲ ἐκείνον τοῦδε εωράκασι, καὶ τὰ χρήματα ἐζῆυσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τετηρηκότα ἀνηρήκασι· κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

μαρτυρες. Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις τοῦδε ἀλλήλους εἰσί, καὶ ἔχθραι πρὸς ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον, ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος· τί βέλτιον αὐ ἔπραξαν, ἢ ταῦτα βουλευσάμενος, ἃ πρὸ ἐποίησεν, ἢ νὴ δία παιδίον ἐρήμου λαβὼν παρὰ τοῦ τῶν φίλων ὄντων, καὶ τοῦτο τὸν οὐσίαν ἔλωκεν, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἴδ ἄδηλον καὶ τοῖς γενήσεσιν· εἴτε ἀπουδαῖον, εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἐμέλλον ἔσεσθαι ἀλλ' τὸν ἡλικίαν· ἐμοῦ δὲ πεῖραν εἰλήφει, δοκιμάσαν ἱκανῶν λαβών· ἔστε γὰρ ἡ πατέρα, καὶ τὸν μητέρα δίος ἴδ, ἀκεβῶς ἢ λφ· τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῆ· καὶ τὰ μαυτοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· οὐ ἀρχῆ τε τεθεσμοθετήσας, ὡς ἐγνέμιν οὐκ ἄδικος· οὐδὲ τοιεονέκτης ἠπίστατο σαφῶς· ὥστ' οὐκ ἀγνοῶν, ἀλλὰ σαφῶς εἰδὼς, ἐποίει με τῶν αὐτοῦ κύριον, καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον, ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδοῦν, οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθὼς, ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν· οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλον· ὡς πρὸ δοῖ τὰ κλήρα πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλησόμενον καὶ τετηραρχεῖν, καὶ πολεμεῖν, καὶ χορηγεῖν, καὶ πάνθ' ὑμῖν τὰ προστάττομενα ποιεῖν, ὡς πρὸ κἀκεῖνος· καί τοι εἰ μὴ συγγενὴς

καὶ φίλος καὶ δοῦρ γέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδοκιμασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τὶς ἀμφισβητήσειε μὴ οὐκ ἀνόητος δὴ φρονοῦντος εἶναι ταύτην τὴν ποίησιν· ἐτῶ τοίνυν αὖ τι τῶν ὑπὸ ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεφοίτηκα· γυμνασιαρχήκα εἰς προμήθειαν τοῦδε τοῦ οἰκοῦ τοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας. μάρτυρες. τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθὰ προσήκοντος ἔχειν φαμὲν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἔστιν ὦ ἄνδρες. Δεόμεθα δ' ὑμῶν βοηθεῖν ἡμῖν, καὶ οὕνεκα ἀπολλοδώρῳ, καὶ οὕνεκα τοῦ ἐκείνου πατρός· ἃ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς δόρήσετε πολίτας, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτέρους· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ, πάς τε ἄλλαο ἀπάσας λειτουργίας λελειτούργηκε, καὶ τετηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν· οὐκ ἐκ συμμορείας· πῶν ναῦν ποιησάμενος, ὡς πρὸ οἱ νῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν· οὐδὲ δλοῦτρος αὐτὸς ὤν, ἀλλὰ καταμόναο· οὐδὲ δύο ἔτη καταλιπών, ἀλλὰ συνεχῶς· οὐδ' ἀφοσούμενος, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' ἀρίστα παρασκευαζόμενος· αὐτὸ ὧν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐτιμᾶτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων. καὶ τὸν ἡδὸν αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποτερούμενον ἐσώσατε· τοὺς ἔχοντας, ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ κατανγκάσαντες, καὶ μὴν καὶ αὐτὸς ἀπολλόδωρος οὐκ ὡς πρὸ προνάπτης ἀπεγράψαν μὲν τίμημα μικρὸν· ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν, ἀρχεῖν ἠξίου τὰς ἀρχάς· οὐδὲ βία μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρια ἔχειν· ὑμᾶς δ' ὠφεῖ δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν· ἀλλὰ φανερὰ τὰ ὄντα κατεστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάττοιτε, πάνθ' ὑπηρέτει φιλοτίμως. οὐδὲν τ' ἀδικῶν, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειρᾶτο ζῶν· ἐς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν· τὰ δ' ἄλλα, τῇ πόλει τοῦδε ποιεῖν· ἵνα ὑβαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας· καὶ κρούτων, τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν· ἢ τίνα εἰς φορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν, ἢ τὶ παραλέλοιπεν ὧν προσῆκεν· ὅγε καὶ παιδικῷ χορῷ χορηγῶν οἰκήσεν· ὧν μὴ μεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας, ὁ τέπους ἐκεῖνος ἔσηκε· καί τοι τὶ χρὴ τὸν μέτεσον πολίτην· οὐκ εἰ μὲν ἔτροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν τάδ' ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν; οὐδ' εἰ πόλις δεῖται χρημάτων ἐν πρώτοις εἰς φορεῖν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων; ἐκεῖνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· αὐτὸ ὧν δικαίως αὖ αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοῦναι τε· πῶν ἐκείνου γνώμῳ τοῦδὲ τ' κυρίαν εἶναι τοῦ πάντων. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, δύρήσετε οὐ κακὴν οὐδὲ ἄχρηστον· ἐρράτευμαι ταῖς στρατείαις τῇ πόλει· τὰ προστάττόμενα ποιῶ· ὅστε γὰρ τῶν τηλικούτων δρῶν ἐστι, καὶ ἐκείνων οὕνεκα καὶ ἡμῶν, εἰκότως αὖ τοῦ πάσθε πρόνοιαν· ἄλλως τε καὶ τούτων μὲν μὴ τετηραρχηκότων οἴκων πεντε τάλαντον ἀνηρημότων καὶ πεπρακότων, καὶ δρῆμον πεποιηκότων· ἡμῶν δὲ καὶ λελειτουργηκότων ἤδη, καὶ λειτουργούντων αὖ ὑμεῖς ἐπικυρώσητε· πῶν ἀποδοῦντες ἡμῖν τούτου τὸ κλῆρον· ἵνα δὲ μὴ δοκῶ διαρρίβειν, τοῦδὲ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βόλομαι διαβεβαιῶν ὑμᾶς ὑπομνήσας, οὕτω καταβαίνειν, τὶ ἐκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ δηλώσας.

γυμνασιάρχησα

συμμορεῖ

ἀφοσούμενος

Ἐγὼ μὲν ἀδελφῆς οὔσης τῆς ἡμετέρας μικρὸς ἀπολλοδώρῳ, φιλίας αὐτοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γενομένης, ἀδελφιδοῦς ὤν, καὶ ποιηθεὶς ὑὸς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος, καὶ δὴ φρονοῦντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγραφεὶς, ἔχειν τὸ δόξαντα καὶ μὴ ἐξῆν τοῦ γένους, ἐξηρημῶσθαι τὸν τοῦ ἐκείνου· προνάπτης δ' ἔτι τοῦδε τῆς ἀμφισβητούσης, ἔχειν μὲν τὸ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ πμὴν τ' ἡμικλήρου ἐκ πάντ' ἡμιτάλαντα· λαβεῖν δὲ καὶ τόνδε τὸν κλῆρον ἑτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων· οὔτ' ἐκείνῳ παῖδα εἰς πεποιηκώς, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἐξερημωκὼς· οὐδὲ ὅστερον αὖ εἰς ποιήσας, ἀλλ' ὁμοίως αὖ νῦ ὅστερον ἐξερημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύτης ὑπαρχούσης αὐτοῖς· δι' ἀλλαγῆς δὲ οὐδὲ μιᾶς πώποτ' ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρὴ σκοπεῖν ὦ ἄνδρες· κἀκεῖνο νοῦθ μεῖαδε ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ· ἠδὲ ἀνεψιὰ τοῦ τελευτήσαντος· καὶ ὅτι ἡ μὲν, δύ' ἔχειν κλήρας· ἐτῶ δὲ ὅστερον μόνον εἰς ὃν πρὸ εἰσεποιήθην, καὶ ὅτι αὕτη μὲν οὐκ δύνους τῷ καταλιπόν τι ἂν κλῆρον· ἐτῶ δὲ νῦ ὁ ἐμὸς πάππος, οὐδ γέτας γεγόναμεν αὐτοῦ.

γυμνασιάρχησα

ἀφοσούμενος

ἀφοσούμενος ἀφοῦ
γὰ fit hinc carpe
Tripus prætiū
Puerorū chorus
ἀφοῦ

Ταῦτα πάντα σκεψάμενοι καὶ

διαλογιζόμενοι, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, πῖθεσθε πιὼ ψῆφον, ἢ δίκαιόν ἐστιν· οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τολέω λέγειν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς, οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Κίρωνος ἄπαιδος γνήσιος τελευτήσαντος παῖδων, ἀδελφιδοῦς τις αὐτοῦ κατὰ πατέρα αὐτὴ πο'ηθεὶς τοῦ κλήρου, παρέλαβε πιὼ οὐσίαν αὐτοῦ παρὰ τῆς γυναικὸς, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέων τὸν λόγον, γράφεται τὸν ἀδελφιδοῦν. φάσκων θυγατειδοῦς εἶναι κίρωνος, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ τελευτηκότος ἐκοῦσα προέδωκε τὸν κλῆρον ᾧ ἀδελφιδῷ. ἵνα μόρος δοῦσα αὐτῷ, τὰ λοιπὰ κορδάνη, καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις, αὕτη. Η τάσις δὲ, τοιαχασμὸς· ζητεῖται γὰρ εἴτε θυγατειδοῦς ἐστὶν οὗτος τοῦ κίρωνος γνήσιος, εἴτε οὔ. ἐπὶ τολέκεται δ' αὖθ', ἢ κατὰ ποιότητα ζήτησις· ὁ γὰρ ἀδελφιδοῦς ἠτωνίζετο λέων. ὅτι εἰκαιδῶμον ἐκείνω γνησίαν εἶναι θυγατέρα κίρωνος, ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐκείνη, ὅδ' ὑὸς αὐτῆς ἀμφισβητεῖ νῦν, προτιμητέος ἐστὶν ὁ κατὰ πατέρα ἀδελφιδοῦς τοῦ ἀπὸ θυγατὸς ἐκγόνου. κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον τὸν κελεύοντα προτιμᾶσθαι τοὺς ἀπὸ ἀρρένων, τῶν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. οὗτος γὰρ τεχνικώτατα πάνυ σωπήσας εὗρον ἐν νόμον, ἐκ τ' τῶν τεκόντων διαφορᾶς ἀτωνίζεται. διὰ κυὼ ὅτι ὅσον θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειοτέρα τοῖς τελευτῶσι, τοσοῦτον ἔκγονος ἀδελφιδοῦ διαφέρει. ἔρρεται οὖν αὐταῦθα τῷ δικαίῳ καὶ ἀδενεῖ τῷ νομίμῳ. πιὼ δὲ ὀργασίαν τῶν κεφαλαίων, κατὰ πιὼ οἰκείαν πάλιν ὀργάζεται δύναμιν.

Ισαίου, τοῦ τοῦ κίρωνος κλήρου.

Περὶ τοῖς τοιούτοις ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς φέρειν· ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς σφέτεροις αὐτῶν λόγοις ἀφανίζειν ἐλπίζωσιν· ὅπερ καὶ νῦν οὗτοι ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου κίρωνος οὐκ ἄπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γνησίους παῖδας αὐτῷ καταλελοιπότος, οὗτοι τὰ τοῦ κλήρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε ὑβρίζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνης θυγατὸς ὄντας, οὔτε γενομένης αὐτῷ πώποτε ζῶ παράπαν. ἄτοπον δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν αὐτοὺς ἐστὶν ἡ τούτων τολεονεξία· ὁ τολῆθος τῶν χρημάτων ὧν κίρων μὲν καταλελοιπεν, οὗτοι δ' ἔχουσι βιασάμενοι, καὶ κρατοῦσι καὶ τολμῶσιν ἅμα λέγειν ὡς οὐδὲν καταλέλοιπεν ἐκεῖνος, ἅμα δὲ ποιεῖσθαι τ' κλήρου πιὼ ἀμφισβήτησιν. πιὼ μὲν οὖν κείσιν οὐ δεῖ μοι νομίζειν εἶναι ταύτην, πρὸς ὃν εἰλιχότα τοῦ κλήρου πιὼ δίκην, ἀλλὰ πρὸς διοκλέα τὸν φιλέα τὸν ὀρέστην ἐπικαλούμενον· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τοῦτον παρασκευάσας, πράγματ' ὑμῖν παρέχειν ἀποστερῶν τὰ χρήματα. οἱ κίρων ὁ πάππος ἀποθνήσκων καταλέλιπεν· ἡμῖν δὲ τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων, ἵνα μηδὲν ἀποδῶ τούτων ἐὰν ὑμεῖς ἐξαπατηθῆτε. πειθόντες οὗτοι τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ τούτων τοιαῦτα μηχανωμένων, πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα μαθεῖν· ἵνα μηδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ σαφῶς εἰδότες τοῦ αὐτῶν, οὕτως αἱρῆσθε πιὼ ψῆφον· εἰ τινι δὲ καὶ ἄλλη δίκη προσέχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν, δέομαι ὑμῶν, καὶ ταῦτα προσέχειν ὁμοίως ὡς πρὸς καὶ τὸ δίκαιόν ἐστι· πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενομένων, οὐδὲν ἐξαναιδέστερον τούτων οὐδὲ καταφρονέστερον αὐτοποιησάμενοι φανήσονται τῶν ἀλλοτρίων. Εστι μὲν δὲ χαλεπὸν ὦ ἄνδρες πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μαρτύρων, οὐτ' ἀληθῆ μαρτυρούντας εἰς ἀτῶνα καθίσταθαι τοῦ τὴν δίκην οὐτ' πάσιν ἀπείρως ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τύχεσθαι τῶν δικαίων, καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια ἐπεῖν, καὶ αὐτὸς ἀρκοῦντος ὁρᾶν αἰ μή τι συμβῇ τοιοῦτον, ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ τυγχάνει προσδοκώμενον· δέομαι οὖν

Cyro

πρὸ ἡμῶν τῶν οἱ ἀπὸ τῶν ἀρρένων τῶν ἀπὸ τῶν θηλέων

Diocles
Orestes

ὑμῶν ὦ ἄνδρες μετ' εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, καὶ ἐὰν δίκαιον δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Πρῶτον μὲν οὖν ὡς οὗ μήτηρ ἡ ἐμὴ κίρωνος θυγάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν. τὰ μὲν παλαιὰ γεγενημένα, λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων. τάδ' ὥστε καὶ μνημονεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν. ἔτι δὲ τεκμηρίοις· ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστιν. ἐπειδὰν ταῦτα φανερὰ καταστήσω, τότ' ὡς οὐ κληρονομεῖν μᾶλλον ἢ μὲν ἢ δεῖν προσήκει τῶν κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο τοῦδε αὐτῶν· ἐντεῦθεν ὑμᾶς κατὰ πειράσομαι διδάσκειν. ὁ δ' πάππος ὁ ἐμὸς ὦ ἄνδρες κίρων, ἔγημε πιὼ ἐμὴν τιθήνην οὖσαν ἀνεψιὰν οὖ ἀδελφῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γεγενημένην· ἐκείνη μὲν οὖν σωφρονήσασα οὐ πολὺν χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ πιὼ ἐμὴν μητέρα μετὰ ἐνιαυτὸν διήκοντα τ' βίον ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ πάππος μιᾶς οὔσης αὐτῷ θυγατὸς, λαμβάνει πάλιν πιὼ διοκλέους ἀδελφιδῶ. οὗ ἕνεκα αὐτῷ γεγένηθεν υἱεῖς δύο. καὶ ἐκείνω τε ἔζεφε παρὰ τῇ γυναικί, καὶ μετὰ τῶν οὗ ἐκείνης παίδων, ἐκείνων τε ἔτι ζώντων, ἐπεὶ σωφρονεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν ναυσιμένει λοχαγῷ ἱμαρτίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐπιδοὺς· καὶ κεῖνος μὲν τεθνᾶσιν ἔτεσιν ἕξ μετὰ ταῦτα, κόμων ἀπεθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός. ὁ δὲ πάππος κομιζόμενος αὐτὴν, καὶ πιὼ προῖκα οὐκ ἀπολαβὼν ὅσην ἔδωκε οὗ πιὼ ναυσιμένους ἀποφέρειν τ' πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρὶ, καὶ χίλιαι δραχμὰς προῖκ' ἀποδίδωσι. ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας ἃς ναῦν οὗτοι λέγουσι, πῶς ἂν τις δείξειε γεγενημένα φανερῶς, ἐὰν ζῆν τῶν οὗ βίον· ἀνάγκη πιὼ ἐμὴν μητέρα εἴτε θυγάτηρ οὖ κίρωνος, εἴτε μὴ, καὶ ἡ παρ' ἐκείνῳ δικαίως, ἢ ἄ, καὶ γάμος εἰ δίκαιος τοῦδ' ταύτης εἰστάσειν, ἢ μὴ, καὶ πρῶκα οὗ τινα ἑκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γαμάντων ἔλαβε πάντα ταῦτα εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας, ἃς ἐκεῖνος ἐκέκτητο. βουλόμενος οὖν πρὸς βίον ὑπάρχουσι μαρτυσιν ἔλεγχον ἐκ βασάνων ποιήσασθαι τοῦδε αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πιστεύητε μὴ μέλλωσι δώσειν ἔλεγχος, ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι τοῦδε ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἠξίουν ἐκδοθῆναι τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς οἰκέτας τοῦδ' τε τούτων, καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα τυγχάνουσι σωφρονοῦντες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς ἀξιώσων τοῖς αὐτοῦ μαρτυσι πιστεύειν, ἐφυγε πιὼ βάσανον· καί τοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί ὑπολείπεται τοῖς ἐκείνου μάρτυσιν· ἢ δοκεῖν νῦν τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν· τούτου τὴν ἀληθοῦν ἔλεγχον πεφευγότος, ἔτω μὲν οἶμαι οὐδὲν, ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πρῶτον ταύτην πιὼ μαρτυρίαν καὶ ἀνάγνωθι. μαρτυρία.

Υμᾶς μὲν τοίνυν καὶ ἡλίαν καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκριβέστατον ἔλεγχον νομίζετε. καὶ ὅταν δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι παραγένωνται καὶ δεῖν δυρεθῆναί τι τ' ζητουμένων, οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζοντες, οὕτω ζητεῖτε εὑρεῖν πιὼ ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων, εἰκότως ὦ ἄνδρες, σωίστε γὰρ, ὅτι τῶν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς, ἔδοξαν οὐ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι. τῶν δὲ βασανιζόντων οὐδένες πώποτε ἐξηλέγχθησαν. ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων ἐπόντες. οὗτος δ' ὁ πάντων αἰσχυντότατος ἀνθρώπων λόγοις πεπλασμένοις καὶ μαρτυσιν οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦσιν, ἀξιώσει πιστεύειν ὑμᾶς φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἔλεγχους; ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον τοῦδ' τ' μαρτυρηθήσεσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας οὕτως οἰκοσμέθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μαρτυσι πιστεύειν. λάβε οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας. μαρτυρίαι. Τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δῆλον τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοῇ οὗτοι· τίνας εἰδέναι τὰ τοῦδε πιὼ ἔκδοσιν τῆς μητρός; ἀνάγκη τοὺς ἐγγυησαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας, ὅτε ἐνεγυῶντο. μεμαρτυρήκασι τοίνυν οἱ ναυσιμένης προσήκοντες, καὶ οἱ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς. τίνες δὲ οἱ τρεφομένης εἶδον καὶ θυγατέρα οὖσαν εἰδότες γνησίαν κίρωνος; οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ὁρᾶτε φανερῶς μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ. φεύγοντες πιὼ βάσανον, ὥστε οὐδή που τοῖς ἡμετέροις αὐ ἀπιστήσητε εἰκότως. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μαρτυσιν. ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχομεν εἰπεῖν. ἵνα

Hauffmenes

γνώτω δὲ ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς κίρωνος ἐς μὲν. δία γὰρ εἰκὸς πάππου ἡέων ἐξ αὐτῆς θυγατρὸς, οὐδὲ πώ ποτε θυσίαν αὐδὶ ἡμῶν οὐδὲ μίαν ἐποίησεν· ἀλλ' εἴτε μικρὰ εἴτε μεγάλα θύοι, πάντα χοῦ παρῆμεν ἡμεῖς, καὶ σωεθύομεν· καὶ οὐ μόνον ἐς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐς διονύσια ἐς ἀγρὸν ἤγεν ἀεὶ ἡμᾶς· καὶ μετ' ἐκείνε τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν· καὶ τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' ἐκεῖνον πάσας, τῷ δίῃ τε θύων τῷ κτησίῳ· τοῦδὶ τοῦ μάλιστ' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε, καὶ οὔτε δούλους προσῆγεν, οὔτε ἐλευθέρους ὀθνείους, ἀλλ' αὐτὸς δι' αὐτῶν πάντ' ἐποίει· ταύτας ἡμεῖς σωεκοινωνοῦμεν, καὶ τὰ ἱερὰ σωεχειρουργοῦμεν, καὶ σωεπίθεμεν, καὶ τ' ἄλλα σωεποιοῦμεν, ἡ ἤν χρὸς ἡμῖν ὑπέαν διδόναι, καὶ κτῆσιν ἀγαθὴν, ὡς πρὸ εἰκὸς ὄντα πάππου. καί τοι εἰ μὴ θυγατεοδοῦς ἡμᾶς ὠνόμαζον εἶναι, καὶ νόμας ἐκ γόνος ἐώρα λοιπούς κατελελειμμένας αὐτῷ, οὐκ ἂν ποτε ἐποίει τοῦσδε οὐδὲν, ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτῷ παρείσαξε, ὃς ἀδελφιδοῦς αὐτῷ τοῦ νῦν εἶναί φησι. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ πάντ' ἔστιν, ἀκεριβέστατα μὲν οἱ τοῦ πάππου θράπποντες ἴσασιν, οὓς αὐτὸς παραδοῦναι εἰς βάσανον οὐκ ἠθέλησεν· ἴσασι δὲ τοῦδε φανέστατα, καὶ τῶν ἐκείνου χωμένων τινές, ὃς παρέξομαι μάρτυρας· καί μοι λάβε τοὺς μαρτυρίας καὶ ἀνάγνωθι. μαρτυρία.

Dionysia festa in agro Ctesius iupiter

οὐ δίνω ἐκ τούτων δῆλόν ἐστι μόνον ὅτι ἐμῶν ἡ μήτηρ θυγάτηρ γνησία κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔπραξε, καὶ ἐξ ὧν καὶ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν τοῦδὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον· ὅτε γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανε, γάμας εἱστᾶσε, καὶ ἐκάλεσε ζεῖς αὐτὸ φίλας μετὰ τῶν, αὐτῷ προσηκόντων, καὶ τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε, κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμας· αἵτε γυναῖκες ἐκ τῶν δημοτῶν, μετὰ ταῦτα προὔκειναν αὐτὴν μετὰ τῆσ διοκλέους γυναικὸς τοῦ πίτεως ἄρχειν ἐς τὰ θεσμοφόρε, καὶ ποιεῖν τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης· ὅ, τε πάτηρ ἡμῶν ἐπειδὴ ἐγκνόμεθα, εἰς τοὺς φράτορας ἡμᾶς εἰσήγαγεν ὁμόσας κατὰ τοὺ νόμους τοὺς κειμένους, ἡ μὲν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγκυήτου γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατόρων, ἀλεὶς αὐτέπειν, οὐδ' ἠμφισβήτησε, μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτα εἶναι· πολλῶν ὄντων, καὶ ἀκεριβῶς ταῦτα σκοπουμένων· καί τοι μὴ οἶεσθ' αὖ εἰ τοιαύτη τὶς ἦν μήτηρ ἡμῶν οἵαν οὗτοι φασὶ, μήτ' ἂν ἦν πατὴρ ἡμῶν γάμους ἐστᾶν, καὶ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν, ἀλλὰ ἀποκρύψαθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἱρεῖσθαι αὖ αὐτὴν σωιδροσιεῖν τῇ διοκλέους γυναικὶ, καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν· ἀλλ' ἑτέρα αὖ τινι τοῦδὶ τούτων πιξέπειν, μήτε τοὺς φράτορας εἰς δέχεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ πάντοθεν ἐξ ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν, εἶναι θυγατέρα γνησίαν κίρωνος· νῦν δὲ τῇ τοῦδὶ φανείᾳ τοῦ πράγματος, καὶ ὅσ σωειδέναι ταῦτα πολλοὺς οὐδὰ μόθεν ἀμφισβήτηθη ζιοὐτον οὐδὲν, καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μαρτύρασ. μαρτυρες.

Olympios deos

Pitens

Φρατόρων munus & officium hinc cape

ἔτι τοίνυν ὦ ἄνδρες, ἡ ἐξ ὧν ὁ διοκλῆς ἔπραξεν ὅτε ἡμῶν ὁ πάππος ἐτελεύτησε γνῶναι ῥᾴδιον, ὅτι ὡμολογούμεθα εἶναι θυγατεοδὶ κίρωνος· ἥκον γὰρ ἐγὼ κομιούμενος αὐτὸν, ὡς θάψων ἐκ τῆς οἰκίασ τῆς ἐμαυτοῦ οἰκείων τινὰ ἔχων ἀνεψιὸν τοῦ παιδὸς, καὶ διοκλέα μὲν οὐκ ἀτέλαβον οὐδὲν· ἐστελθὼν δὲ ἐγὼ κομίζειν δίος ἐξ ὧν τοὺς οἴσοντας· δεομένης δὲ τῆς τοῦ πάππου γυναικὸς, ἐκ τῆς οἰκίασ αὐτὸν ἐκείνης θάπτειν, καὶ λεγούσης ὅτι βάλοιτ' ἂν αὐτὴ τὸ σῶμα ἐκείνου συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ κομῆσαι· καὶ ταῦτα ἱκετευούσης καὶ κλαιούσης, ἐπείθην ὦ ἄνδρες, καὶ οὐδὲν προσελθὼν μαρτύρων ἀναντίων εἶδον, ὅτι οὐ τοῦδεν ποιήσομαι πρὸ ταφῆν· δεδεημένη γὰρ ἔνι ταῦτα ποιεῖν ἡ ἐμὸν ἀδελφή· καὶ ταῦτα διοκλῆς ἀκούσας οὐδὲν αὐτέπειν, ἀλλὰ ἐωνεῖσθαί τι τῶν εἰς πρὸ ταφῆν· τὸν δὲ ἀρραβῶνα δεδωκέναι οὗτος φάσκων, ταῦτα ἠξίου παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, καὶ διομολογήσατο τῶν μὲν ἠγορασμένων τιμὴν ἀπολαβεῖν· ὡς δὲ ἀρραβῶνα ἔφασκε δεδωκέναι, συῆσαι τὸν λαβόντας· οὐθὺς οὖν οὗτος παρεφθέγγετο ὡς οὐδὸ ποιοῦ εἰη κίρων κατελελοιπὼς, οὐδένα λεῖον ἐμοῦ πω ποιημένου τοῦδὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων· καί τοι εἰ μὴ ἦν θυγατεοδοῦς κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς λόγους ἔλεγε· σὺ δὲ τὶς εἶ· σὺ δὲ τί προσήκει θάπτειν, οὐ γινώσκωσε· οὐ

Dedemqm

ἀρραβῶνα

μὴ εἰσῆς πρὸ οἰκίαν· ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκον, ἅ πρὸ νοῦ ἑτέρους πέπεικε λέγειν· νοῦ δὲ οὐδὲν εἶπεν· εἰς ἕω δὲ τὰ ἐργάσιμον ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μαρτύρασ. μαρτυρία. οὐ δίνω ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νοῦ ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου, οὐδὲν εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς, ἀμφισβητεῖ· καὶ κείνου ἐν μὴ παρ' ἐμοῦ κομιεῖν ἀργύριον, οὐκ ἠθελήσαν τοῦ ἀπολαβεῖν· παρὰ δὲ τοῦ δ' ἀπειληφέναι τῇ ὑστεραίᾳ φάσκοντος, οὐκ ἐκωλυόμην σωθάπτειν· ἀλλὰ πάντα σωεποίουν οὐχ ὅπως τοῦδε ἀναλίσκοντος· οὐ δὲ διοκλέους. ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε γινομένων τοῦ εἰς αὐτὸ ἀναλωμάτ· καὶ τοι ἡ δίκαν προσῆκον εἰ μὴ πάντως ἦν μοι κίρων, ὠθεῖν, ἐκβάλλειν, ἡ κωλύειν σωθάπτειν· οὐδὲν τ' ὅμοιον ἦν μοι πρὸς ἔργον· ἐτὼ μὲν τ' εἶναι αὐτὸν ἀδελφιδοῦ ὄντα τοῦ πάππου, ταῦτα πάντα συμποιεῖν· τούτῳ δὲ μὴ προσῆκον ἐανείπερ ἀληθῆ ταῦτα ἦν ἅπερ νῦν λέγειν τολμῶσιν· ἀλλ' ὅτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέφληκτο, ὥστ' οὐδ' ἐν τοῦ σίματος μὴ ποιεῖν μόνον λόγους, ἡ κατηγορῶτος διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀποδρᾶν, τοῦτόν μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησεν ὀρύξαι τὸ παράπαν ἀλεί· ὅτ' ἐπεὶ ἂ νῦν τολμᾷ λέγειν· ἡ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτ' τοὺς μαρτύρασ. μαρτυρία.

Olympios deos

πόθεν χρὴ πιστεύειν τὰ ἐρημία· ἢ ἐκ τοῦ μαρτυριῶν; δίμαί γε· πόθεν ἢ τοῦ μαρτύρας· οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε· πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις, οὐκ ἐκ τοῦ φοβεῖν τοὺς ἐλέγχους; αἰνάκη μεγάλη· πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὖσαν θυγατέρα κίρωνος τοῦ μητέρα τοῦ ἐμοῦ, ἢ ὅστερον ἐν τόπον ἐπιδεικνύς· τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοῦ μαρτυρούντων παρεχόμενος· τοῦ δ' ἔτι ζῶντ', τοῦτο εἰδότας ἕκαστα τούτων, οἳ συνῴκουν παρ' ἐκείνῳ φεφομένῳ θυγατέρα νομιζομένην· δὶς ἐκδοθεῖσαν· δὶς ἐγγυηθεῖσαν· ἔτι ἢ τοῦδὶ πάντων τούτους βάσανον ἐξ οἴκε τῶν πεφυγότας· οἳ ταῦτα πάντα ᾔδεσαν· ἐτὼ δὲ μὰ τοὺς θεοὺς τοὺ ὀλυμπίους, οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζας τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι νομίζω τὰς ἐρημίας. φόβε δὴ καὶ ὡς προσῆκεί μοι μᾶλλον, ἢ τούτῳ τῶν κίρωνος χρημάτων, νοῦ ἤδη ὅστερ ἐπιδείξω· καὶ νομίζω μὲν ἀσφαλῶς καὶ ὑμῖν ἤδη εἶναι φανόρον, ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας εἰσὶν οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου γεγονότες· πῶς γὰρ οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς, οἱ δ' ἔκγονοι τοῦ τελευτήσαντος· οὐμὲν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὔπω ἐ χόντων τολμῶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἀκεριβέστερον διδάξομεν· εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ μήτηρ, θυγάτηρ δὲ κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκεῖνος διαθέμενος ἐτελεύτησεν, τοῦ δὲ ἀδελφὸς οὔτος αὐτῷ μὴ ἀδελφιδοῦς, συνοικῆσαι μὲν αὖ τῇ γυναικὶ κύριος τοῦ· τῶν δὲ χρημάτων οὐκ αὖ ἄλλοι γενόμενοι παῖδοῦ ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης, ὁπότε ἐοῦδὶ δίετες ἐβίωσαν· ὅπω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν· εἰ δίνω καὶ ζῶσης κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναικὸς, ἀλλ' οἱ παῖδοῦ, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκέναι· ἐπεὶ παῖδαι ἡμᾶς κατελείπεν· οὐ τοῦτο, ἀλλ' ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν χρημάτων· οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τοῦδὶ τῆς κατακώσεως νόμου, δῆλόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος, οὐδεὶς δὲ τοῦ τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἂν οὗτος ἐπίδικος τοῦ τῆς κατακώσεως· ἀλλ' ἡμεῖς κελεύει γὰρ φέρειν τοὺς γονέασ· γονεῖς δ' εἰσί· μήτης καὶ πατὴρ, καὶ πάππος· καὶ τί δὴ· καὶ τούτων μήτης καὶ πατὴρ, ἐαν ἔτι ζῶσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀρχὴ τοῦ γένους εἰσί· καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδοται τοῖς ἐγγόνοις· διόπερ ἀνάγκη φέρειν αὐτοὺς ὄστ, καὶ μηδὲν κατὰ λίπωσι· πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, ἐαν μὲν μηδὲν κατὰ λίπωσιν, ἡμᾶς ὑπὸ δίκους εἶναι τῆς κατακώσεως, τοῦ μὴ φέρειν· εἰ δ' ἔτι κατελείπαισ, τοῦ δ' εἶναι κληρονόμεν· ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς, οὐδαμῶς δῆπου θεν· πρὸς οὖν δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω· καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ἡμᾶς ἐρωτήσω, ἐρᾶσε γὰρ οὔπω μάθοι τ' αὖ· κίρωνος θυγάτηρ, ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω τοῦ γένους ἐστί· δῆλον γὰρ ὅτι θυγάτηρ· ἢ μὲν γὰρ ἐξ ἐκείνου γέγονε, ὁ δὲ, μετ' ἐκείνου· θυγατρὸς δὲ παῖδοῦ, ἢ ἀδελφὸς, παῖδοῦ δῆπου θεν, γένος γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια τοῦτ' ἐστίν· εἰ δὴ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἢ που τοῦ λέγοντος ἀδελφιδοῦ, πάμπολυ πρότεροι ἐσμεν, δέδοικα δὲ

gentes q dicuntur

μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγων, ἀνοχλεῖν ὑμῖν δόξω. πάντες γὰρ ὑμεῖς τῶν παῖδων, τῶν παιδῶν, τῶν ἔτι πρόσω πατέρων κληρονομεῖτε· ἐκ γένους παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐπίδικον. καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τινι πρώτῳ πώποτε βίοτος ἀπὸ συμβέβηκεν· ἀναγνοὺς οὖν ἡν τῆς κατάστασιν νόμον ὧν οἷ ἕνεκα πάλαι γίγνεται. καὶ ταύτην δὴ πειράσομαι διδάσκειν. Νόμος. Κύριος γὰρ οὐσίαν ἐκέκτητο ὦ ἄνδρες· ἀγρὸν μὲν φλυῆσι καὶ ταλαντοῦ χαλίας ἄξιον· οἰκίας δ' οἰκίας δύο· τὴν μὲν μίαν μισθοφορούσαν, παρὰ τὴν οἰνίμναις δισχίλιας δραχμὰς δυείσκουσαν· τὴν δ' ἑτέραν, οἰ ἢ αὐτὸς ᾤκει βιῶν καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δὲ ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα, καὶ δύο θεραπαίνας· καὶ παιδίσκην, καὶ ἐπὶ πᾶσι, δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν· χωδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις, ἄξια βισχιλίας μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερὰ ἦν, τριάκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα· ἃ φῶν ἐκεῖνος τόκους ἐλάμβανε· τούτοις δὴ κοινῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς πάλαι ἐπεβούλευον· ἐπεὶ δὲ τάχιστα οἱ παῖδες οἱ κύριοι ἐτελεύτησαν, ἐκείνω μὲν οὐκ ἔβελόμην δωναμιόω ἔτι τεκεῖν παῖδα· ἔβ' ἑτέρᾳ αὐτὸς· ἵνα μὴ χωρισθείσης τοῦδε τῶν αὐτῶν βουλεύσαιτο καθάπερ προσῆκεν· ἐπειδὴ δὲ μένειν φάσκουσαν, ἔβ αὐτὸν κύειν οἴεσθαι· πρὸς ποιον μένην δὲ διαφθείρειν ἄκουσαν· ἵν' ἐλπίζων ἀεὶ γενήσεσθαι παῖδα· αὐτῷ μηδέτερον ἡμῶν εἰς ποιήσαιτο ὑόν· καὶ ἐν πάτρᾳ διέβαλλον ἀεί· φάσκων αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου· τάτε δῶν χρέα πάντα ἀφείλετο αὐτῷ· καὶ τόκους ἐπειδὴ τά γε φανερὰ δ' αὐτοῦ παράπαν αὔρα πρεσβύτερον θεραπείας καὶ μαλακείας, ἕως ἃ πάντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν· εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐνὼ τούτων κατὰ τὴν προσῆκον εἶναι κύριος ξυνήσω, ὁ πότε ὁ πάππος ἐτελεύτησεν· εἰσιόντα μὲν με καὶ θεραπεύειν ἐκείνον καὶ σωδιατείβειν ἐκώλυε· δεδιὼς μὴ ἀναχωρήσας εἰς ἀγρὸν κατασκάψω πρὸς αὐτόν· παρεσκεύαζε δέ μοι τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς οὐσίας μόρος πολλοῖσιν τούτῳ μεταδιδοὺς εἰ κατορθώσειεν· αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα τοῦδε ποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς ὀλίγον ὁμολογῶν τὴν πάππου χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ' εἶναι φάσκων οὐδενί· καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησε, αὐτάμα προπαρασκευασάμενος, τὴν μὲν ἀρχαῖον ἐμὲ ἐκέλευν σιγᾶν, ὡς τῶν μαρτύρων ἀκούσατε μαρτυρησάντων· ἀπειληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε τοσοῦτοι ἐποιεῖτο· παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκέτι ἤθελεν ἀπολαβεῖν· ὑπὸ παρανοίας, ὅπως ἐκεῖνος δοκεῖν θάπτειν, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τὴν πάππου· ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου, καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελιπέναι, βιάσασθαι μὲν οὐ τὴν πάππου μεταφέρειν αὐτὰς τοιαύτας ἀκαιρίας, οὐκ ἠθέλησε δὴ τῶν φίλων μοι ταῦτα συνιδόντων, σωφρόνων δὲ καὶ σωφρόνεστον, ἔβ ὧν ὁ πάππος κατέλιπε τῶν ἀναλωμάτων γενομένων· καὶ ταῦτα μὲν οὔπως ἀναγκασθεὶς, ἔπραξα οὗτον ἐν τόπον· ὅπως δὲ μηδεμίαν ταύτῃ τοῦδε νεκτεῖν, παρ' ὑμῖν φάσκοντες οὐδεμί με εἰς τὴν ταφὴν ἀπηλθεκέναι, ἐν ἔβ ἐπιγιγνόμενος ἐκείνου κελεύσαντος, ἀπῆλθον παρ' ἐμαυτοῦ· καὶ τὰ πάντα ἐπίνεγκα ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτὸν ἐκηδέσαμι ταύτην τὴν ἱδρυσυλίαν· καὶ ἵνα μὴ δοκεῖν οὗτοι μὲν ἀπηλωκέναι πάντα, ἐτὼ δὲ οὐδεμί· ἀλλ' ὁμοίως κατὼ· καὶ τὰ μὲν γεγενημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτ' ἔχομεν, χωδόν τι ταῦτ' ἔστιν ὦ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείητε τὴν δικαίου ἀναιχωτίαν, καὶ τοῦδε τὰ ἄλλα οἷός ἐστιν, ἀκαὶ ἀπιστήσαιτε τὶς τῶν εἰρημένων οὐδεμί· οὗτος μὲν γὰρ εἶχε τὴν οὐσίαν· ἀφ' ἧς νῦν ἐστι λαμπρὸς, ἄλλοτε ἐν ἀδελφῶν τεῶν ἐμομητείων ἐπικλήρων καταλειφθεισῶν, αὐτὸν τῷ παῖδι αὐτῶν εἰς τοιήσας, οὐδεμίαν ἐκείνου τοῦδε τούτων ποιησαμένου διαθήκην· τοῦν δ' ἀδελφαῖν τοῖν δυοῖν, ἐπειδὴ χρήματα εἰς πράττετο τὸ τῶν ἐκείναις σωφοικοῦντ· τὴ μὴ τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα κατοικοδομήσας, καὶ ἐπιβουλεύσας, ἠτίμωσε· καὶ γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς, οὐ δέδοτε τοῦτ λίκην ἔδωκε· τῆς δὲ μετ' ἐκείνην γενομένην ἐν ἄνδρα ἀποκτεῖναι κελεύσας οἰκέτην, ἐκείνου μὲν ἔβ ἔπεμψε· τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔφερε· κατατολμήσας δὲ ταῖς αὐτοῦ βουλευείαις, προσαφήρπαι ἐν ὑὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιδοπεύσας· καὶ κατέχει ἐν ἀγρὸν φειλεάδα χωρίον ἅπαν ἐκείνῳ δέδωκε· καὶ ταῦτα

Ταρὰ τὸν ῥαδίως ἀξιον
vulgo bien valia

Dionysius in timnis

ταῦτα ὡς ὅτι ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτὸν ἴσως δ' ἄν μοι καὶ μαρτυρῆσαι ἐθελήσειαν· εἰ δὲ μὴ τοὺς εἰδότας παρέξομαι μάρτυρας· καίμοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

Μάρτυρες. Οὔτω βίνων ἀσελγὴς ὢν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν δόξαν ἀπεδρηκώς, οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλ' ὅτι δίκῃ οὐδεμίαν αὐτοῖς δέδωκεν, ἢ κεκοὴ τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων· καὶ οὕτω δύο μνᾶς ὡς ἀπηνύομεν μόναι δεδωκώς, οὐ μόνον τὴν χρημάτων ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς, εἰς κινδύνους καθίστησιν. ἐὰν τὰ ἔβ ἀπαντήσητε ὑμεῖς πειθόντες, ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν, οὐκ ἔτι πολῖτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμεν· μετ' ἐνκλείδου τὰ ἀρχοντα γεγόναμεν. Ἄρα τὴν μικρῶν τινῶν ἡμῖν ἐν ἀτῶν κατεσκεύακε; καὶ τοῦδε μὲν τὸν πάππου καὶ τὸν παῖδος, οὐδὲ μίαν αἰτίαν εἴχομεν· ἀλλ' ἀναμφισβήτητοι ἐν ἅπαντα χρόνου διετελέομεν· ἐπεὶ δ' ἐκεῖνοι τετελευτήκασι, καὶ νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἕξομεν δίοτι ἠμφισβητήθημεν δίκῃ ἐν ὀρφανὸν ὄντ' ἐν καῶς ἀπολουόμενον· ὃς μοιχὸς λιφθεὶς, καὶ πεθὼν ὅτι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας οὐδ' ὧς ἀπαλλάττεται τὸν πράγματος, ὡς οἱ σωφρόνες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον μὲν οὖν ὅδε ἐστὶ, καὶ νῦν ἀκούετε, καὶ αὖθις ἀκριβέστερον πεύσεσθε· ὅταν κατ' αὐτὸν τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσίωμεν. Ὑμῶν δ' ἐτῶ δέομαι καὶ ἱκετεύω, μή με τοῦδε ἴδητε τοῦδε τούτων ὑβρεσθέντα τῶν χρημάτων, ὧν ὁ πάππος κατέλιπε· μὴ δ' ἀποστερηθέντα· ἀλλὰ βοηθήσατε καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος· ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ μαρτυριῶν· ἐκ βασάνων· ἔβ αὐτῶν τῶν νόμων· ὅτι τ' ἔσμὶ θυγατρὸς γνησίας κίρωνος· καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν μᾶλλον, ἢ τοῦδε κληρονομεῖν τῶν ἐκείνου χρημάτων, ἐγγόνοις ὄσι τοῦ πάππου· μνηθέντες οὖν καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὀμώσαντες διηκάζετε· καὶ τῶν λόγων οὓς εἰρήκαμεν, καὶ τῶν νόμων, ἢ δίκαιόν ἐστι ταύτην τὴν ψῆφον τίθεσθε· οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τοῦτο λέγειν· δίμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων· λάβετε δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν τὴν λοιπὴν, ὡς ἐλήφθη μοιχὸς καὶ ἀπάγωθι.

Ὑπόθεσις, τοῦ ἐξῆς.

Ἀστύφιλος καὶ ὁ λέων ἐν λόγῳ, ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι· τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀσυφίλου, διαθήκας προήνεγκε κλέων τὶς· ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῦ· φάσκων αὐτὰς γενέσθαι, εἰς ἐν υἱὸν ἑαυτοῦ· ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἀσυφίλου, κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν· ἡ στάσις, συγχασμός.

Ἀστύφιλος
Cleon

Ἰσαίου, τοῦδε τοῦ ἀσυφίλου κλήρου.

Ἀδελφός μοι ὦ ὁμομήτριος ὦ ἄνδρες, ἀσύφιλος οὗ ὄντ' ὁ κλῆρος· ἀποδημήσας δὴ μὴ τὴν εἰς μιτυλήνην στρατιωτῶν, ἐτελεύτησε· πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδεῖξαι ὁ πρὶν αὐτώμοσα· ὡς τε ἐφυήσαν τὸν κεῖνος ὑὸν ἑαυτῷ, τοῦ τ' ἔδωκε τὰ ἑαυτ', οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ ἀσυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ, ἢ ἐμοί· ἔστι γὰρ ὁ κλέων οὑτοσὶ ἀνεψιὸς ἀσυφίλου πρὸς πατρός· ὁ δὲ ὑὸς ὁ τούτου ὢν εἰς ποιεῖ ἐκείνῳ, ἀνεψιαδοῦς, εἰς ποίησις δ' ὦ ὁ πατὴρ ὁ κλέωνος εἰς ἄλλου οἶκον· καὶ οὔτοι ἔτ' εἰσὶν οἱ ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ· ὥστε γένει μὴ δεῖ ἐν νόμον δεῖν προσήκουσιν ἀσυφίλῳ· ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἔτι ἀμφισβήτησις, διαθήκας ὦ ἄνδρες ψευδεῖς ὡς ἐτῶ δίμαι ἐπιδείξειν κατεσκεύασαν· καὶ ζητοῦσιν ἀποστερῆσαί με τὴν ἀδελφοῦ· καὶ οὔτω σφόδρα κλέων οὑτοσὶ καὶ πρότερον καὶ νῦν δεῖν ἄλλον τὴν κλήρου ἡγεῖται ἔξειν, ἢ αὐτὸν, ὥστ' ἐπειδὴ τάχιστα ἠγέλθη ἀσύφιλος τετελευτηκώς, τὴν μὴ παῖδος τὴν ἐμοῦ ἀποθνῃσκόντος, ἐμὲ δὴ οὐκ ἐπιδημοῦντος, ἀλλὰ στρατευομένου, εἰς ἐν χωρίον ἀνεβάτευσεν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τὴν ἑαυτοῦ εἶναι, πρίν τι ὑμᾶς ψηφίσασθαι· ἐπεὶ δ' ἐκομίσθη τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ μὲν πρὸς ποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰς πεποιῆσθαι, οὐ προὔθετο οὐδ' ἔθαψεν· οἱ δὲ φίλοι ἀσυφίλου καὶ οἱ συστρατῶται, ὁρῶντες ἐν πατρὶ ἐν ἐμὸν ἀρρωστοῦντα, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ προὔθεντο καὶ τἆλλα πάντα τὰ νομιζόμενα ἐφύησαν· καὶ τὴν ἐμὸν πατέρα ἀθενοῦντα εὐθὺ ἐν μνῆμα ἤγαγον· οὐ εἰδότες ὅτι ἀστάζοιν αὐτὸν ἀσυφίλος· τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιδημεῖν τοὺς ἐκείνου μαρτύρας παρέξομαι τὴν πα

ἀντώμοσα

ἀνεβάτευσε

ρόντ· μαρτυρῶν. Οτι μὴ οὐκ ἔθαψε κλέων ἀσύφιλον, ἀλλ' αὐτὸς ἐξαρνος γένοιτο, μεμαρτύρηται τε ὑμῖν. ὡς δ' ἐπεδήμησα ἐτῶ, καὶ ἠδόμην καρπουμένας βύβυς τὰ ἐκείνου, ὁ δὲ υἱὸς αὐτῷ ποιθείη ὑπὸ τῶ ἀσυφίλου. καὶ τούτων διαθήκας καταλίποι παρὰ ἱδροκλεῖ ἠφανεισθη, ἀκούσας ἐτῶ λέγοντος αὐτῷ ταῦτα, ἐπορευόμην παρὰ τὸν ἱδροκλέα· δι μὲν ἐσῶς ὅτι ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἐπιτήδειος εἴη κλέωνι· οὐχ ἡγούμενος δ' αὖ αὐτὸν πολεμήσαί τι ψεύσασθαι κατὰ ἀσυφίλου τετελευτηκότος· καὶ ταῦτα θεῖον ὄντα καὶ ἐμοὶ καὶ ἐκείνου. ὅμως δὲ ὦ ἄνδρες οὐδὲν βούτ ὑπολογισάμενος ὁ ἱδροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀπεκείνατό μοι, ὅτι ἔχοι τὰς διαθήκας. λαβεῖν δὲ ἔφη αὐτὰς παρὰ ἀσυφίλου· ὅτε εἰς μιτυλήνην ἔμελλεν ἐκπλεῖν· ὡς δὲ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀνάγνωθι τὴν πίν μαρτυρίαν. μαρτυρία· Οτι ἱδροκλῆς ἀπεκείνατο. Επει δὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες ὅτε παραγενόμενος οὐδεὶς ἔτυχε τῶν οἰκείων, ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν· οὔτε ἐτῶ ἐπεδήμουν, ὅτε τὰ ὀστᾶ αὐτῷ δεῦρο ἐκομίζετο, ἀναγκαῖόν μοι ἐξ αὐτῶν ὧν οὗτοι λέγουσιν, ἐλέγχειν ψευδεῖς ὄντας τὰς διαθήκας, ἃς ἐποίησαν· εἰκὸς τ' ἐκείνῳ μόνον ἐπιθυμεῖν τὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ μὴ σκοπεῖν ὅπως κυρίαι τῆται ἔσται ἃ αὐτὸ διαθῆται· καὶ τὴν τε οὐσίαν ὃν αὐτὸ κείνος εἰς ποιήσηται, οὗτος ἕξει, καὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρῴους ὅστος βασιλεῖται, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις, τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὴ ταῦτα μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιντο, εἰ μὴ αὐτὸν οἰκείων τὸν ἑαυτῷ τὰς διαθήκας ἐποιεῖτο. ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας. ἔπειτα δὲ φράτορας καὶ δημότας· ἔπειτα τὸν ἄλλων ἐπιτηδείων, ὅσους δύναιτο πλείστους· ἔπειτα δ' εἴ τε κατὰ γένος, εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητεῖν τὶς, ἐρᾴδιος αὖ ἐλέγχοιτο ψευδόμενος· ὁ τοίνυν ἀσύφιλος οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον ποιήσας· οὐδὲ παρασκευάμενος οὐδενὰ βούτ, ὅτε δέθεβ ἀ οὐ βοί φασιν. εἰ μή τις ἀρ' ὑπὸ κούκου πέπεισται ὁμολογεῖν παρεῖναι αὐτὸς δ' ὑμῖν πάντας κούτους μαρτυροῦντας παρέξομαι. μαρτυρες. Ισως βοίνυν κλέων οὐβοί φησιν οὐκ εἰκὸς ἦ τεκμηρίοις ὑμᾶς χρῆσαβ βούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι ἀσύφιλον ταῦτα διατιθέμενον· ἐτῶ δ' οἶμαι περί γε διαθηκῶν οὔσης τ' ἀμφισβητήσεως, καὶ τοῦδε τὸ φοιβῆναί τινα ἰδὸν ἀσυφίλῳ· ἢ μὴν πολὺ βεβαιοτέραν εἶναι πὶν μαρτυρίαν· ἐὰν δὲ ἀναγκαῖοι ἐκείνου τοῦδε τ' μεγίστων μὴ φασὶ παραγενέβ μᾶλλον, ἢ ἐὰν δὲ μηδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι· καὶ ἐχθὲς δ' ὦ ἄνδρες καὶ αὖτ' κλέωνα μὴ δοκοῦντα ἦ ἠλίθιον, ὅτε κὴν ἰδὸν κὴν κούτου ἐποιεῖτο ἀσύφιλος, καὶ τὰς διαθήκας κατέλιπε, παρακαλέσαι, εἴγέ τινα συγγενῆ ἐπιδημοῦντα ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους ὅπως δὴ βραχύ πδρ ἤθελει ἀσύφιλον χρώμενον· κωλύσαι μ' ἢ οὐδεὶς αὖ αὐτὸν ἐλοιδόβ, ὅπως ἐβούλετο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· κούτω δ' αὖ μεγάλη μαρτυρία ἐδ, ὅπ οὐ λάθρα ταῦτα διέθεβ. ἔτι δ' ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν ὁ ἀσύφιλος μηδενὰ ἐβούλεκο εἰδέναι ὅπ τὸν κλέωνος ἰδὸν ἐποιεῖτο, μὴ δ' ὅπ διαθήκας καταλίποι, εἰκὸς ἐδ μηδὲ ἄλλον μηδενὰ ἐπεγράφθαι αὐτῷ γραμματείῳ μαρτυρα. εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαίνεται διαθέμενος, κούτ' δὲ μὴ τ' μάλιστα χρωμένων ἀλλὰ τ' ἐναντίον τ', πῶς εἰκός ἐστιν ἀληθεῖς ἦ τὰς διαθήκας· ἃ δ' ἤκουσαν ἔτωγε οὐδενὰ ἰδὸν ἐαυτῷ φοιτήσαντα τολμῆσαι ἄλλας πνὰς παλαιαβέσαι, ἢ τούτους, ὅς πδρ καὶ ἱδρῶν καὶ ὁσίων κοινωνοὺς αὐτὸ αὐτ' κοινωνὸς εἰς τ' ἔπειτα χρόνον ἔμελλε καταλιπεῖν· ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἀφαιρεθεῖναι οὐδενὶ προσήκει ἐδὲ τοιαύταις διαθήκαις ὡς πλείστους μάρτυρας παρίσταβ· νόμα γε ὄντος δεῖν ὅτῳ βούλοιτο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ. σκέψαβθε δὲ ὦ ἄνδρες καὶ ἐκ τ' χρόνου, ὃν ὅτοι λέγουσι τ' τ' διαθηκῶν· ὅτε γὰρ εἰς μιτυλήνην δεῦρο ἔπλει στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέβαι· φαίνεται ὁ ἀσύφιλος ὦ τούτ' λόγῳ τὰ μέλλοντα ἅπαντα ἔσεβαι προδοῦς. πρῶτον μὲν ἐστρατεύσαν εἰς κόρινθον· ἔπειτα εἰς θεσσαλίαν· ἔτι δὲ κὴν θηβαϊκὸν πόλεμον ἅπαντα· καὶ ἄλλοσε ὅπου αἰσθάνοιτο στράτευμα συλλεγόμενον, ἅπαντα χῦ ἀπεδήμει λοχαγῶν· καὶ οὐδ' εἰ μιᾷ κούτων δεῦρο διαθήκας κατέλιπεν· ἢ δὲ εἰς τὴν μιτυλήνην στρατεία, τελευταία αὐτῷ ἐγένετο, οὗ ἢ καὶ ἀπέθανε· τῷ, οὖν αὖ ὑμῶν φανείη πιστόν, πρότερον ἄλλοσ' στρατείαν τοῦ ἀσυφίλου στρατευομένου, καὶ δὴ ἐδόκει ὅτι οἱ πάσαι

Hierocles

Licet cuiq: sua donare

σαις μέλλει κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης συμβεβῶσι, ὥστε οἱ μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, μὴ δὲ τοῦδὲ ὡς αὐτὸν τῶν αὐτοῦ διαθέσθαι. ὅτε δὲ κὴ τελευταῖον ἔμελλε στρατεύεσθαι, ἐθελοντής τε ἐκπλεῖν, κὴν καὶ μάλιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι, πῶς δεῖνον πιστοῦ ἤδη τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν· καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι. χωρὶς δὲ τούτων ὦ ἄνδρες διωσαὶ, ἔτι μείζω τεκμήρια παρέξομαι. ὡς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὗτοι. ἐπιλέξω γὰρ ὑμῖν ἐχθιστον ἁπάντων εἶναι ἀσύφιλον κλέωνι. καὶ οὕτω στρόβρα καὶ δικαίως μισοῦντα δεῖνον, ὥστε πολὺ δὴ θᾶττον διαθέμενον, μηδενὰ ποτὲ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι κλέωνι μᾶλλον, ἢ κὴν τούτου υἱὸν πολεμησόμενον. δύθυκράτει γὰρ ὦ ἄνδρες ὦ πατεῖ ὦ ἀσυφίλε ἄπτος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου θουδίππος ὁ κλέωνος τούτου πατήρ. αἰκισάμενος ἐκεῖνον, διαφορᾶς τινος αὐτοῖς γενομένης ἐν τῇ νεμέσει τοῦ χωρίου. καὶ οὕτως αὐτὸν διατεθεῖναι, ὥστε ἐκ τῶν πλικτῶν αὐτὸν ἀποθανεῖν τα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν· ὡς δὲ τοῦτ' ἐστιν ἀληθῆ, ἴσως μὲν καὶ ῥαφιωίων, καὶ πολλοὶ τῶν τότε συγγεωργούντων, μαρτυρήσουσιν αὖ μοι διαῤῥήδην δὲ τοῦδὲ τηλικοῦτον πράγματος, οὐκ αὖ ἔχοιμι ὅπως ὑμῖν παρακρίμω· καὶ γὰρ αὐτὸν τυπόμενον ἰδὼν ἱδροκλῆς· ὁ δ' γραμματεῖον φάσκων παρ' ἑαυτῷ τεθεῖναι, οἷδ' ὅτι οὐκ αὖ ἐθελήσει μαρτυρῆσαι ἐναντία τοῖσ διαθήκαις, αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει· ὅμως μέντοι κέλει ἱδροκλέα, ἵνα ἐναντία τούτ' μαρτυρήσῃ, ἢ ὀμόσῃ τοῦ. μαρτυρία· Ακριβῶς μὲν ἤδειν. τοῦ γὰρ αὐτοῦ αὐτοῦ ἀστρός ἐστιν, ἃ μὲν οἶδεν ὀμνύναι. τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιθεῖναι, ἢ μὴ ἐλθεῖν γενόμενα· ὡς ὁ ὅτε ἀπέθνησκεν ὁ δύθυκράτης ὁ πατὴρ ἀσυφίλου, ἐπίσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδενὰ ποτὲ ἐάσειν ἐλθεῖν τῶν θουδίππου ἐδὲ τὸ μνῆμα τὸ ἑαυτοῦ, τούτων ὑμῖν τὸν ἐξῆς τὰ πὶν τηθίδα τοῦ ἀσυφίλου, μαρτυρίαν παρέξομαι.

μαρτυρία· Ακούσον τοίνυν κούτου ὁ ἀσύφιλος καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων προσηκόντων, ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρξατο φρονεῖν οὐδὲ πώποτε διελέχθη κλέωνι· ἀλλὰ πρότερον ἐτελεύτησεν· οὐχ ἡγούμενος ὅσιον εἶναι· τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος θουδίππου τοῦδὲ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ ἐκείνου υἱεῖ διαλέγεσθαι· ὡς ὅσον ἂν ἅπαντα χρόνον διάφορος ὦ κλέωνι, βούτων ὑμῖν βοὺς σωειδότας μαρτύρας παρέξομαι.

Μάρτυρες. Εἰς τὰς θυσίας κοίνων οἱ ἄλλοι ἀθηναῖοι ἑστῶντες, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιόν, ἔτι δὲ τὸν υἱὸν τὸν τοῦτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δή που ὦ ὁ πότε πδρ ἀποδημοίη· μὴ δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄλλα εἶναι τὸν ἀσύφιλον, ἢ μετὰ κλέωνος· ὡς τοίνυν οὐδὲ ποτ' ἦλθε μεθ' αὐτοῦ, ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀκαγνώστω. Μαρτυρία· Οὕτως τοίνυν διακείμενος ὦ τε τελευτηκότι κλέων, ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν· καὶ τί δεῖ δεῖν λέγειν· ἀλλ' ἱδροκλῆς θεῖος ὢν καὶ ἐμοὶ, οὕτως δεῖ κολμηρὸς, ὥστε οὐ γενομένου διαθήκας, ἥκει φόβων· καὶ φησὶ παρ' ἑαυτὸν ἀσύφιλον τούτας καταλιπεῖν· καί τοι ἱδρόκλεις πολλὰ καὶ καθὰ παθὼν ὑπὸ θεοφράστου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ὅτε χεῖρον ἐπράττοβ, ἢ νυνὶ, καὶ ὑπὸ ἀσυφίλου, οὐδετέρῳ αὐτοῦ τὴν πὶν ἀξίαν χάριν ἀποδίδωσ· ἐμὲ μὴ τ' υἱὸν ὄντα θεοφράστου, σωτῷ δὲ ἀδελφιδοῦ, ἀποδρᾶς εἰς ἃ μοι οἱ νόμοι ἔδοσαν· ἀσυφίλου δὲ τεθνεῶτος καταψεύδη, καὶ κὴ κατασαν τὸν μόρον, τοὺς ἐχθίστους καθίστης τῶν ἐκείνου κληρονόμων. καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου ὦ ἄνδρες οὐ ἐδῶς ὁ ἱδροκλῆς, ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γνοῖ τὰ ἀσυφίλου, ἢ ἐμοί· οὐ μόρει ἐκάστῳ τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσήει πῶλῶν κὴ πρᾶγμα, καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφισβητεῖν· λέγων, ὅτι θεῖος εἴη ἀσυφίλῳ, καὶ ἀνῳφάνοι διαθήκας ἐκείνου καταλελοιδότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο· ἐπεὶ δὴ πρὸς κλέωνα διωμολογήσατο, καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐμόρίσατο νωὶ, ὡς ἀληθῆ λέγων ἀξιώσει πιστεύεσθαι· δοκεῖ δέ μοι καὶ ὀμόσαι ἄσμενος εἴ τις αὐτῷ ὅρκον διδοίη. καὶ ἐμοὶ μὲν συγγενὴς ὤν, οὐ δὲ τὰ γενόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν· ὦ δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει· καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμματεῖον ἥκει φόβων· πολὺ γὰρ προυργιαίτερον ἡγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ πὶν ἐμὲ τὸν συγγενῆ

Cuthycrates Thudippus

ῥαφιωίων

Hierocles

ἐξομόσῃται

Theophrastus

προυργιαίτερον

μν. ὡς δὲ ἐπηρέλλετο τοῦδε τὸν διαθήκας ἀποφαίνοι εἴ τις αὐτῷ κοινώσειν, αὐτοῦ ὑμῖν ᾧ προσήλθε μαρτυρίαν παρέχομαι. Μαρτυρία.

Τί οὖν χρὴ ὦ ἄνδρες ὄνομα θέσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρί. ὅς τις ἐθέλει οὕτω φανερῶς δι' ἑαυτοῦ κόρδυς, τῶν τεθνεώτων τινὸς καταψεύδεσθαι. ὡς δὲ οὐδὲ κλέων προῆκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μανθάνει ἔλληφεν αὐτὴ ὑμῖν ἡ μαρτυρία, οὐμικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοιαῦτα μὲν τοι κοινῇ ἐστὶ μοὶ τε χάζουσιν. ἡγεῖται γὰρ αὐτῶν ἑκάτερος δύρημα ἔχειν, ὅτι αὐτὸν ἄσυφίλου λάβοι. ὡς μὲν οὖν εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθῆκαι, ἀλλὰ κλέων καὶ ἱδροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ὀβαπατῆσαι, καθόσον ἐδυνάμεν ἀπέλειξα. ὡς δὲ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυχον ἀσυφίλῳ, δικαιότερός εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου, ἢ οὗτοι, δι

Theophrastos δέξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ μὸν πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ ἀσυφίλου παρὰ ἱδροκλέους, ἦλθε καὶ αὐτὸν ἐκείνου ἔχουσα μικρὸν ὄντα καὶ δηπτᾶτο παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὁ ἀσύφιλος. καὶ ἐπαιδεύθη τοῦ παιδὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπεὶ δὴ ἐτῶν ἐγενόμην, καὶ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμην. λάβε δέ μοι τοῦτον τὴν μαρτυρίαν. εἶτα τῶν διδασκάλων ὅπτι ἐφοιτῶμεν. ὁ τοίνυν χωρίον ὁ ἐκείνου παῖζων ὦ ἄνδρες, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευσε. καὶ ἐγεώργει, καὶ ἐποίει δι πλάσιον ἄξιον. ἀνάβηθί μοι καὶ τούτων μαρτυρεῖν. Μαρτυρία.

Ἐπεὶ δίνων ἐδόκει μάθη ὁ ἀδελφὸς, ἀπέλαβε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως. ὥστε ἐκείνον μὴ δὲ πώ ποτε μηδὲν ἐγκαλέσαι τῷ ἐμῷ πατεί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου ὁμοπατρίαν ἐγγύησεν ὁ ἐμὸς πατήρ. ὅτῳ ἐδώκει αὐτῷ καὶ τἆλλα δίκαιη καὶ ταῦτα τῷ ἀσυφίλῳ ὀβήρκει. ἱκανὴν γὰρ ἡγήσατο βάσανον ἐλληφέναι ἀφ' τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, τῆς εἰς αὐτὸν δυνάμεως. ἐκ μικροῦ παιδίον τεθραμμένος παρ' αὐτῷ. μαρτυροῦσι δὲ ἡμῖν, καὶ τοῦδε τῆς ἐγγύης οἱ εἰδότες. Μαρτυρία.

Εἰ τοίνυν τὰ ἱδρὰ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἦν ἀσύφιλον παῖδα ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ, ὥσπερ καὶ ἐμὲ πάντα τὰ ἡ, καὶ εἰς τοὺς θιάσους τοῦ ἡρακλέους ἐκεῖνον εἰσήγαγεν. ἵνα μετέχοι τῆς κοινωνίας, αὐτοὶ ὑμῖν οἱ θιασῶται μαρτυρήσουσιν. Μαρτυρία.

Ἐτὼ δὲ ὦ ἄνδρες ὡς διεκέκτω πρὸς τὸν ἀδελφὸν, σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ σωκράφω ἐκείνῳ ἐκ παιδίου. ἔπειτα οὐδέ ποτε διάφορος ἐγενόμεν. ἀλλ' ἠσπάζετό με ὡς ἴσασιν οἱ οἰκεῖοι πάντες, οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι. οὓς βούλομαι ὑμῖν μαρτυρᾶσ' ἀναβιβάσαι. δοκεῖ αὖ οὖν ὑμῖν ἀσύφιλος ὦ ἄνδρες οὕτω μὲν μισῶν κλέωνα. ὃ σαῦτα δ' ἀγαθὰ τοῦ παιδὸς ὃν ἐμοῦ πεπονθώς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν αὖ τινος ἢ ὃν ποιήσαθαι, ἢ τὰ ἐκ αὐτοῦ δοῦναι. τοὺς δὴ γέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀποστερήσας; ἐτὼ μὲν οὐκ αὖ οἴομαι εἰ καὶ δεκάκις ὁ ἱδροκλῆς διαθήκας φυλεῖς ἀποδεικνύῃ. ἀλλὰ καὶ δὲ ἀδελφὸν εἶναι, καὶ δὲ τὸν ἄλλω οἰκειότητα, πολὺ μᾶλλον προσήκειν ἐμοί, ἢ τῷ κλέωνος υἱεῖ. ἐὰν δὲ τοῦ τις γε οὐ δὲ πρὸς ποιήσαθαι καλὸν ὦ τῷ ἀσυφίλῳ οἵ τι νοῦν οὔ πω δέκειν πρὸς αὐτόν. τὰ δὲ ὀστᾶ οὐκ ἔθαψαν. ἀλλὰ πρότερον ἐὰν τὸν τὸν οὐσίαν ἥλθον, πρὶν ἐκείνῳ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι. ἔπειτα ναῦ ἀξιώσοιτο κληρονομεῖν τῶν ἀσυφίλου. οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρεκτιθέντες. ὅτι ἀνεψιὸς ὦ κλέων πρὸς τοῦ πατρός. ὑμᾶς δὲ ὦ ἄνδρες οὐκ εἰκὸς ἔστι τῷ νοῦν γένει προσέχειν τὸν νοῦν. οὐδεὶς γὰρ πώ ποτε ἐκποίητος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, ἐὰν μὴ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. οὗτοι μέν τοι ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι οὐκ ἐποίησατο ἀσύφιλος τὸν κλέωνος υἱόν, πολλάκις ἐλπλυθότι αὐτῷ οὐδὲ πώ ποτε κεκρεανομήσοι, λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν. Μαρτυρία. Ἐκατόρῳ οὖν ἡμῶν ἐξ ὧν αὐτῶ μόσαμεν, σκεψάμενοι φυλάσσεσθε. κλέων μὲν γὰρ φησι τὸν υἱόν τὸν ἐν ἑαυτῷ τῷ ἀσυφίλῳ εἰς ποιήσθαι, καὶ ταῦτ' ἐκεῖνον διαθέσθαι. ἐτὼ δ' οὔ φημι. ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ ἀσυφίλου. ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦτο ἴσασι. μὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες εἰς ποιήσαθε υἱὸν ἀσυφίλῳ, ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκεῖνον ἐποιήσατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε, βεβαιώσατέ μοι. κατ' αὐτοὺς γὰρ ἀμφισβητῶ ὁσιωτάτην δέησιν δεόμενος ὦ ἄνδρες,

τῆς

τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον καταστῆσαι. ἀπέλειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκεῖνος δέδωκε τὰ ἐκ τοῦ. καὶ μαρτυρῶ ἀπάντων ὧν εἶπον παρεχόμενος. βοηθήσατε οὖν μοι. καὶ ἐὰ λέγειν ἐμοῦ δύνασθαι κλέων μᾶλλον, ἢ ὃν αὐτῷ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου. μηδὲν ἰσχυσάτω. ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἀπάντων καταστήσατε. δι' ὃ τοῦτο γὰρ συμλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναχωροῦσι μηδὲν πλέον ἢ οἷδε ἀδωρατότεροι τελοῦσι τοῦδε τῶν δικαίων ἀμφισβητεῖν. εἰδότες, ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐν νοῦν προσέχετε. ἅπαντες οὖν ὦ ἄνδρες μετ' ἐμοῦ γένεσθε, ὡς αὖτι ἄλλο φυλάσσεσθε κλέωνι πειθόμενοι, σκέψασθε ὁ τόπων ἄτοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους ἀσυφίλου ἐπί τε τὰ μνήματα ἰέναι, καὶ ἐὰν τὰ ἱδρὰ ἐκείνου ποιήσετε. ἔπειτα τὰς θυγατέρας ἐπισκήψεις τοῦ πατρὸς τοῦ ἀσυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε. ἃς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπέθανε παραβῶσαι. ἔπειτα τὰ τελευτήσαντα ἀσύφιλον, παρανοίας αἱρήσετε. εἰ γὰρ τοῦτον ἐποιήσατο ὑὸν ὃς τῷ πατεὶ πολεμώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασι παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. ἔτι δέ με ὦ ἄνδρες δικαστὰ ἐκγραφόντα αὐτῷ τῷ, καὶ συμπαιδευθέντα ἀσυφίλῳ. καὶ ἀδελφὸν ὄντα, τοῦδε ὀφεῖλε ὑπὸ κλέωνος ἀφωρισθέντα τῶ ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς ἡ ἱκετεύω, ἐκ παντὸς τόπου φυλάσσεσθαί μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα ἀσυφίλῳ τε χαρίσεσθε, κἀμὲ οὐκ ἂν ἀδικήσετε.

Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς ξεναίνετον, ὑπὲρ τοῦ ἀρίστάρχου κλήρου.

Ἀρίστάρχός τις τεσσάρων πατὴρ γενόμενος παίδων, κυρωνίδου, καὶ δημοχάρους. καὶ τῆς μικρᾶς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον, καὶ ἄλλης κόρης. ἧς μὲν τὸν κυρωνίδην, ἐπὶ τοῦδε ἐποιήσατο εἰς ὃν ξεναίνετον τοῦ κατὰ μητρὸς πάππου κλῆρον. αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοὺς λοιποὺς ἑαυτῷ, κατέλειπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν δημοχάρης ἄπαις. καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κλῆρος ὅλος ὄρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. καὶ ταῦτα μὲν οὔπω μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν ἀρίστάρχου, ἀριστομένης ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γνόμενος παίδων, ἐκδέδωκε κυρωνίδη τῷ ἐκποιήτῳ υἱῷ ἀρίστάρχου τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ. ἐπαγγειλάμενος τοῦδε ποιήσειν αὐτῷ τὸν ἀρίστάρχου κλῆρον. ὃ δὴ καὶ πεποίηκε. γενομένου γὰρ υἱοῦ τῷ κυρωνίδη, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδὶ τὸν τοῦ πάππου δεδώκασιν, ἀρίστάρχον ὀνομάσαντες. καὶ εἰσεποίησαν αὐτὸν εἰς τὸν τοῦ πάππου οἶκον. ὡς δὴ τοῦτο ἐκείνου πράξαντος, καὶ παραδέδωκεν ἀριστομένης αὐτῷ τοῦ πάππου κλῆρον, ἔτι δὲ παῖς ὢν ἐκεῖνος τελευτῶν, κληρονόμον κατὰ διαθήκας ἀνεστήσατο τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ξεναίνετον. τούτων γενομένων, καὶ κρατοῦντος ξεναίνετου τοῦ παλαιοῦ οὐσίαν, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς ἀρίστάρχου τοῦ παλαιοῦ. λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κληρονόμον δικαίως τῶν ἀρίστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν γὰρ κυρωνίδης φησὶν, ἐκποίητος ἐγένετο. ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γνήσιον τὸν δημοχάρη, οὐκ ἐδυνάτο θεῖναι ἑαυτῷ ποιῆσαι παῖδα. ὁ δὲ δημοχάρης, ἀτελὴς ὤν, οὐδὲ αὐτὸς ἐδυνάτο ποιῆσαι τῷ πατεὶ θεῖναι υἱόν. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ προτελευτήσασα. ὥστε οὐ κατὰ τὸν νόμον φησὶ τῆς εἰς ποιήσεως γενομένης τοῦ παλαιοῦ ἀρίστάρχου, οὐκέτι σωίσταται ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ νέου ἀρίστάρχου. ἃ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτήσατο, πῶς ἄλλῳ παραπέμπειν ἐδυνάτο. αἱρουμένης δὲ τῆς διαθήκης, ἐπὶ πᾶσι ὁ κλῆρος εἰς ὃν λέγοντα τὸν λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ὄντα τῆς γνήσιας θυγατρὸς ἀρίστάρχου τοῦ παλαιοῦ. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις, αὕτη. ἡ στάσις δὲ, πραγματικὴ ἐγγραφος. ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας σωεστάναι διαθήκας, καὶ τίς δικαιότερος λέγει.

Aristarch?
Cyroniides
Demochares
Xenaenetus
Aristomenes

Гроб Господень, вновь по камням.

Волновались бесчисленные ряды ратников, шумели дубравы копий, сверкали на солнце шеломы и доспехи, ратники кричали, звенели трубы, ревели рожки, ржали кони, и вся эта лавина, сверкая, двигалась к Иерусалиму. Впереди ехали на белых конях Готфрид Бульонский, Танкред, Гуго Вермандуа, Роберт Нормандский, Роберт Фландрский, Стефан Шартрский, Гастон Беарнский, Раймунд Тулузский, Гуго Сен-Поль, Гуго Пуатье, Гуго Ретель

σεν. οὐ γὰρ εἰκὸς ἐστι σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ δίκαιον, ἢ μὴ. ὅμως μέντοι καὶ περὶ τούτων, ἀκίνδυνον εἶναι ἐρῶ μὲν ὦ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὐμὸς ἐπὶ τοιαῦτ' ἐπιτηδεύμενος, πολὺ ἐμὴν μητέρα σωφρονεστάτην. τῶν δὲ κλήρων τούτων καταπολεμουμένων, οὐκ εἶχεν ὅπως εἰς πρᾶξαι ὅ τι γὰρ περὶ αὐτῶν λόγους ἐποιήσατο τῆς μητρὸς κελευούσης, οὐδὲν ταῦτα αὐτῷ ἢ πείθησαν, αὐτοὶ ἐπιδιωξάμενοι αὐτοὶ ἔχειν, εἰ μὴ βούλοιτο αὐτὸς ἐπὶ τοιαῦτ' ἔχειν. ὁ δὲ πατὴρ ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δίς τοσαῦτα χρήματα, εἴασεν αὐτὸν

τες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ παλαδέλφων. ἀγνοίας δ' ὅτι ἐκπολεῖν παρεσκευάζετο προσβύσων ἐπὶ τοιούτοις τοὺς πράξεις, αἱ τῇ πόλει συμφέρουσαι εἶχον, οὐκ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους εἴτε πάθοι τὰ ὄντα κατέλιπεν· ἀλλ' ἐποιήσατο θυγατέρα αὐτῷ ἀδελφιδήν. εἰ δ' ἔτι καὶ αὐτὴ πάθοι γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐλίδου, ἀδελφῷ ὄντι ὁμομητρίῳ. καὶ ταῦτ' οὐ διαθήκας ἀνέγραψε· χρόνων δὲ διαγενομένων, μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν βουβλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγάτηρ, λῶν ἐποιήσαλο ἀγνίαν· λαμβάνει δὲ ἡν κλῆρον γλαύκων, κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐ πώποτ' ἠξιώσαμεν ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκείνου διαθήκας. ἀλλ' ᾠόμεθα δεῖν τοῦδε τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ τούτοις ἀνεμείνομεν· ἡ δ' βουβλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων, λαγχάνει τοῦ κλήρου. καὶ λαμβάνει νικήσασα τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας· ἔξω μὲν οὖσαν τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ' ὡς ἔοικεν ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν. ὅτι οὐ δὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἡμφισβητήσαμεν· ἡ μεῖς δ', ἐπεὶ καὶ τρατίος καὶ τραβοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπίδικος ὁ κλῆρος, παρεσκευάζοντο ἅπαντες λαγχάνειν. πρὶν δὲ γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν, τελευτᾷ μὲν ὁ τράτιος· τελευτᾷ δ' ὁ τρατοκλῆς. λείπομαι δ' ἐγὼ μόνος τοῦ πρὸς παιδὸς ὢν ἀνεψιοῦ παῖς· ᾧ μόνῳ κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία πάντων ἤδη τῶν ἄλλων ἐκλελοιπότων. οἱ ταύτῃ μὲν τῇ συγγενείᾳ προσήκοντες ἐτύγχανον· τῷ δὲ, γνώσεσθε τοῦθ' ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγχιστεύειν· τοῖς δ' ὀβ ἐκείνων γεγονόσιν οὐκ ἐῶ· οὐ δὲ οὗτος ὁ παῖς ἐῶ, αὐτὸς ὁ νόμος διαλύσει· ὃ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστείαν ἀνεψιοῖς πρὸς παιδὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· ὃ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμετέροις παισὶ, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί· λάβε οὖν αὐτοῖς ἡν νόμον καὶ ἀναγίγνωσκε. Νόμος. Ἐὰν δὲ μηδεὶς ᾖ πρὸς παιδὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτά, ἀκούετε ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, ἐὰν μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τὴν τελευτήσαντος αὐ ἡμεῖς μὴ ὦμεν τὴν κληρονομίαν ἤδη ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς, καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις. κατὰ ταῦτα καὶ ἐβ ἀρχῆς λῶ ὑπειρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μὴ δ' εἰ καὶ τελευτήκοτες ὦσιν ὡς ἐγὼ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐχόντος· οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστείαν, οὐδαμῶς δήπου δικαίον· ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν ὧν οἱ πατέρες ταῦτ' ἐν ἐμοὶ προσήκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδὶ γένεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ὁμοίως λῶ ἐκείνοις συγγενής· οὐκοῦν δεινὸν ἐμοὶ μὲν διαρρήδην οὔπω τῶν νόμων δεδωκότων τὴν κληρονομίαν· τοὺς δ' ἔξω τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν τοιαῦτα συκοφαντεῖν, καὶ διατανύεσθαι μὲν λῶ ἐκ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἴεσθε δεῖν· μὴ δὲ παρανατβάλλειν· οὐ τῶν τοιούτων ἔτι καιρὸν εἶχεν εἰπεῖν, διαγνωσθῆναι προσήκον· ὠδὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνόματι, πράγματ' ἐμοὶ παρέχειν καὶ τοδὶ τῶν μετόντων εἰς κίνδυνον καθιστάναι· καὶ τοδὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδὸς χρήματων μὴ δ' αἰτιᾶσθαί με· μὴ δ' ὅ τι ἐλπίδα ἔχειν εἰπεῖν· ἐφ' οἷς ἔτι αὐτῶν καὶ κοῦ διώκω ὡς τοδ' οὖσι, κείνεσθαί μοι προσῆκον· ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ εἶναι ἐμφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ββεβαίαν ἀμφισβητεῖν αὐτῶν, ὠδὶ τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀτῶναι παρασκευάζειν, καὶ εἰς ὄχλον ἀναιχυντίαν ἥκειν· οἴομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γνώσκεσθαι ὑμῖν, ὅτι οὔτ' ἀδικῶ ἡν παῖδα οὐδὲν, οὔτ' ὄχλος ἐμοὶ ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατα μικρόν· ἔτι δὲ ἀκριβέστερον ἡγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν ἐπίδικασίαν ὡς γέγονεν ἀκούσαντας τοδὶ αὐτῶν· ἐμοὶ γὰρ ὦ ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην, οὔτε οὗτος ὁ νεῶ ἐμὲ ἐξεκαλέσατο ὡ ἤδη δεῖν κατα βάλλειν τοδ' τοῦ παιδὸς, οὔτε οἱ τρατίου παῖδες, οἱ τούτῳ τῷ παιδὶ προσήκοντες, οὔτε δ' ἄλλο οὐδὲν αὐτοῖς ὠόμεζον προσήκειν τούτων τῶν χρημάτων· ἐπεὶ οὐδ' αὖ ἔστος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρέχειν, εἰ τὰ τοῦ παιδὸς ἐῶν ἀρπάζειν, καὶ ἵνα πτύμίω αὐτῷ.

Glaucó

Eubulides

λήξεις

ἀναγίγνωσκε

οὗτοι μὲν οὖν ὡς πρὸ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἐξεῶ ἦσαν τῆ ἀγχιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν, ἀλλ' ἠσυχίαν εἶχον· οἱ δ' τοδ' τῆς βουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τοῦ δικαίου τῷ τρατίου παιδὶ προσηκούσης, καὶ οἱ κύριοι τῆς ἀγνίου μητὸς, ἦσαν δεινοί τε πρὸς ἐμὲ αὐτῇ δικεῖν· εἰς τοσαῦτας δ' ἀπορίας κατέστησαν, ὅ τι αὐτῇ γράφονται περὶ τῆς ἀγχιστείας, ὥστε ἡ μὲν ἦν κλῆρον ἔχουσα, καὶ οἱ λέγοντες τοδὶ αὐτῆς γένος ἐπειδὴ κατεψεύσαντο, ῥαδίως ὑπ' ἐμοῦ τότε ὀβελέχθησαν· οὐκ ἀληθές τι γράψαι βλαμήσαντες· οἱ δ' τοδ' τῆς ἀγνίου μητὸς γένει μὲν ἐμοὶ τοῦ τοδ προσηκούσης, ἀδελφῆ τ' τρατίου, νόμῳ δὲ ἀποκλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς ἄρρενας· ἄδικον μὲν εἴασαν, διόμενοι δ' ἐμοῦ τολεονεκτήσειν, μητέρα εἶναι τοῦ τελευτήσαντος ἐγράψαν· ὃ συγκατέσταβον μὲν λῶ τῇ φύσει πάντων· οὐ δὲ ταῖς ἀγχιστείαις, ὁμολογουμένως οὐκ ἐστιν· εἰπαγράψαι ἀνεψιοῦ παῖδας εἶναι· καὶ κεῖνα δ' ἐβλέψαν, οὐκ οὔσας οὐ ταῖς ἀγχιστείαις. οὕτως ἐπεδικασάμεν παρ' ὑμῖν· καὶ αὐτῶν οὐκ ἴχνος τί τις, ὅτε τῇ ἦν κλῆρον ἐχούσῃ, τοῦ προνενικηκέναι τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, οὔτε τῇ ἑτέρᾳ τοῦ μητέρα εἶναι τοῦ ἦν κλῆρον καταλιπούσης, ἀλλ' οὔτως οἱ τότε διωάζουτες, καὶ τοῦ δίκαιον οὐ καὶ τοὺς ὅρους, τοδὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο, ὥστέ μοι τῷ κατὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητοῦντι πὴν φίφον λῶ ἔγραψαν· καὶ τοι εἰ τὰς μὲν νενίκηκα δίκαιον ἦν τόπον, ἐπιδείξασθαι μηδὲν ἀγνίας κατ' ἀγχιστείαν προσηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν αὐτῇ δικῆσαι ὦ παιδὶ τῇ ἡμεκληρίου πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ τρατίου παῖδες, οἱ τοῦ τοῦ τῷ προσήκοντες, μὴ δὲ νῦν ἀξιοῦσιν, αὐτῇ δικῆσαι πρὸς ἐμὲ τοδὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ ἦν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν, ἐξελέγχω δὲ δίκαιον μηδέπω καὶ τήμερον ἔχοντα εἰπεῖν ὅτι ὁ παῖς ἀγνίας προσήκει κατ' ἀγχιστείαν, τί ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς· ἢ ποθεῖτε ἀκοῦσαι τοδὶ τοῦ τ· ἐγὼ μὲν τ' ὡς οὐ φρονοῦσιν ὑμῖν, ἵνα νὰ τὰ εἰρημένα νομίζω. οὔθ' οἷόν τε ῥαδίως ὅτι αὐτύχει ψευσθέντος, καὶ τοῦ αὐτοῦ πονηρίαν οὐδὲ μίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ με διαβάλλειν· ἄλλα τε πολλὰ τοδὶ ὧν ποιήσομαι τὸν λόγους τάχα· καὶ νυνὶ λέγει, ὡς ἐκοινωσάμεθα ἐγώ τε καὶ τρατοκλῆς ἦν ἀτῶνα εἰσιόντα τοδὶ τοῦ κλήρου μέλλοντες· ὁ μόνος ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων, ἐκ οὐδὲν διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους· τῇ μὲν γὰρ βουβλίδου θυγατὶ καὶ τῇ ἀγνίου μητὶ πρὸς ἡμᾶς ἀτωνιζομένας μὴ κατὰ τοῦ τοῦ ἀμφισβητοῦσαι, οὐδὲν ποιήσασθαι σῶν διαθήκας, αὖ ἡ ἑτέρα νικᾷ, μετεῖναί τι καὶ τῇ ἡ ἐπιθείσῃ· καὶ δίκαιος γὰρ ἔμελλον ἑκατέρᾳ τε θήσεσθαι· τοῦ δ' ἡμέτερος οὐ τοιοῦτον δὲ· ἀλλ' οὐ γένος· δύο δὲ λήξεις ἡμῖν κληρείου ἑκατέρῳ· τοῖς δὲ κατὰ ταῦτα ἀμφισβητοῦσιν, εἷς τίθεται καθίσκος· οὐ οὐκ αὐ δὲ ἦν μὲν νικῶσθαι, ἦν δὲ ἡττᾶν· ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοτέροις δὲ αὐτοῖς κίνδυνος· ὥστ' ἐκ οἷόν κοινωνίαν οὐδὲ διομολογήσασθαι τοδὶ αὐτῶν· ἀλλ' οὔθ' ἐπειδὴ τρατοκλῆς ἐτελεύτησε, πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμεκληρίου τὰς λήξεις ἡμῶν ἑκατέρῳ, καὶ οὐκέτ' ἦν μεβουσία τῷ τραβοκλεῖ τοῦτ', ἀλλ' τῷ παιδὶ τῷ δεῖ ἦν νόμον, ἀλλ' ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία κατ' ἀγχιστείαν πάντ', ἐνικήσαμεν τοὺς ἔξωθεν τας, τότ' ἤδη τοιαῦτα καὶ μηχανᾶται. προσδοκῶν βούτοις τοῖς λόγοις, ῥαδίως ὑμᾶς ββαπτήσαι. ὅτι δ' ἐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' δηρῆται καθ' ἕκαστον τοδὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γνῶναι ῥᾴδιον· λάβε δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε. Νόμος. Ἀρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ββουσίαν κοινωνίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτικρυς οὐπωσὶ πᾶν τοὐναντίον, εἰ καὶ ὁ πρώτοτον ὑπῆρχε κοινωνία προστάττει διαῤῥήδην κελεύων τοῦ μβρᾶς ἕκαστον λαγχάνειν, καὶ τοῖς κατὰ ταῦτα ἀμφισβητοῦσι πθεὶς ἓν καθίσκον, καὶ τὰς ἐπιδικασίας δίκαιον ἦν τόπον ποιῶν; ὁ δὲ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ οὐκ οὐσῆς γενέσθαι διομολογήσασθαι, οὔτωσ ἀλόγως πρᾶγμα τηλικοῦτον ψεύσεσθαι τετόλμηκεν· οὐ μόνον δὲ δίκαιον πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων ἀναιδέστατον πρᾶγμα εἴρηκεν, ᾧ προσέχετε ἦν νοῦν ὦ ἄνδρες· φησὶ γὰρ ὁμολογῆσαί με τοῦ κλήρου τῷ παιδὶ ἐπὶ ἡμεκληρίου μεταδώσειν, ἐνικήσαι με δοῦ ἔχοντας αὐτῶν· καὶ τοι εἰ μέν τι καὶ αὐτῷ μετῆν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος λέγει, τί δεῖ γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ πὴν ὁμολογίαν· ἦν γὰρ ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπίδικον

καθίσκος

διομολογῆ

ἐπιδικασίας

ἡ μὲν κλῆρον, εἰ πρὸς ἀλήθειαν λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκον αὐτοῖς τῆς ἀγχιστείας μηδὲν,
τί ἂν μεταδώσειν ὁμολόγουν, τῶν νόμων ἐμοὶ πάντων, αὐτῶν δεδωκότων, πρὸς
κληρονομίαν· πότερα δ' οὐκ ἐῶ μοι λαχεῖν εἰ μὴ πείσαι με βούτοις; ἀλλ' ὁ νόμος τῷ βο-
λομένῳ δίδωσι πρὸς ἐξουσίαν. ὥστε οὐδὲν οὐκ ἐῶ αὐτοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἴχον τινά μοι μαρ-
τυρίαν τῆς πράγματος. ἐῶ εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἐμέλλον ἐπιδιώκεσθαι τούτων; ἀλ-
λὰ κατὰ γένος ἡμεῖς βιώτου, οὐ κατὰ δόσιν· ὥστ' οὐδὲν ἔδει μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον εἰ μή
τε κοινώσασθαι τὴν πρᾶγμα οἷόν τ' ἦν σεραπλῆς· μήτε ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε
ἐπιδικασάμενος βούτων οὐδέν, μήτε εἰκὸς ἐῶ μεταδώσειν ἐμὲ τὴν ἡμικλήριον ὁμολογῆ-
σαι αὐτῷ, ἃ πόδοτε ὑμεῖς ἐπιδικάσαντές μοι δίκην τὸν κλῆρον. εἰ δὲ μήτε ἔλαχον τῶν
αὐτῶν, μήτ' ἀμφισβητῆσαι πώποτ' ἠξίωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι νομίζειν βούς τού
των λόγους· ἐτὸ μὲν οἶομαι οὐδαμῶς. πρὸς ποιεῖται τοίνυν οὗτος, ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως
ἀθαυμάζοιτο ὅτι τῆς ἡμικληρίου τότε πῶς δίκαιον οὐκ ἐλάγχανον, τῆς μὲν μὴ λαχεῖν
πρὸς ἐκείνους, ἐμὲ εἶναι ἄπιον ὡς ὁμολογήσαντα μεταδώσειν· ὥστε δεῖ τούτου πα-
ρακαταβάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως, ἐμποδὼν εἶναι τοὺς νόμους. οὐ γὰρ εἶ
ναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τὸν ἐπιτρόπων οὐδὲ τὸν ἀληθῆ λέγειν, οὔτε γὰρ ἂν νόμον δεί
ξειεν, ὃς κωλύει τοῦτον ὑπὸ τῆς παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβανεῖν· οὐ γὰρ ὅστιν οἷαν
ποιούμενος ἀδικεῖς, ἀλλ' ὡς πρὸ καὶ γραφὰς κατ' ἐμοῦ δεδώκασι, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ ἔστ'
καὶ τῷ παιδὶ πεποίηκεν. οὔτ' αὖ δεῖ ταῦτα ἐκείνοις βοῖς προσήκουσιν τὸν κλῆρον οὐκ
ἐλάγχανον, ὡς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὁτιοῦν αὐτοῖς τούτων
τῶν χρημάτων προσῆκεν. οὐδ' δ' δι' ὅτι οὐ δεῖ σωεχώρουν τῷ παιδὶ λαβεῖν ἐπιδικα-
σαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὴν ἡμικλήριον, ἐκ αὐ ποτε ταῦτ' ἐφήσαν. ὃ δ' ἐπεχείρησαν· εἰδότες
ὁπότ' οὐ τῇ ἀγχιστείᾳ μὴ ὄντες, εἰ ἔχοιν τι τῶν μὴ προσηκόντων, τοῦτ' αὐ κτᾶσθ τῶν ἐγγύτα
τα γένους, ῥᾳδίως ἀφιρεθῆναι. ὅπερ γὰρ καὶ πρότερον εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς
τοῖς ἡμετέροις παισὶ τὴν παράπαν τὴν ἀγχιστείαν, ἀλλὰ βοῖς πρὸς μηδὸς τὸν τελευτή
σαντος, ἢν αὖ οὕτω ἐῶ αὐτὰ δίκην μὴ ὁ γλαύκων ὁ τοῦ ἀγνίου ἀδελφός· πρὸς ὃν μὴ
ὅτι γένος εἶχον ἀμείνων εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' αὐ ὄντες. δίκην
δ' εἰ μὴ ἐβούλεθ οὗτος, ἢ ἀγνίου καὶ κείνου μήτηρ, προσῆκον καὶ αὐτῇ τῆς ἀγχιστείας
τ' αὐτ' ἀγέος· ὥσθ' ὅσοτ' ἠπωνίζεθ πρὸς τὸν μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερῶς αὖ ἔλα
βε τὴν ἡμικλήριον παρ' ὑμῶν δίκην τὸν δικαίου καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. οὐκοῦν
δ' ταῦτ' οὐκ ἐλάγχανον. οὐχ ὡς δ' ἐμὲ ἢ τὸν νόμος κωλυόμενος, ἀλλὰ τούτας τὰς
προφάσεις ποιούμενος, ἃ τούτας τὰς συνθφαντίας ἐλήλυθεν· δεῖ ὧν γραφεῖν γρα
φόμενος, καί με διαβάλλων, ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι· καί με τῆς ἐπιδοπῆς, ἀπαλ
λάξειν. καὶ οἴεται δεινοῦ τινος αὐτοῦ ὄργον διαπράξεσθαι τούτας τοῖς παρα
σκευαῖς· ὅτι μὲν καθρθώσας μὲν, οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ· διαπραξάμενος δ' ἃ
βούλεται, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδικῶς ἤδη διαφορήσει· ἃ κοῦ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς
τούβου λόγοις τὴν νοῦν· ἃ δ' ἐπιτρέπειν οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς, τοῦδὲ ὧν ἰδίαν δί
καν· οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἀπολλᾶ γὰρ τὰ δίκαια παντάπασιν ὄντα, καὶ γνώσεις μαθεῖν· ἃ ἐτὸ δεῖ βραχέων εἰπεῖν, καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐῶ δὲ πῶ ἄλλῳ ἀπολοῖαν ἤδη δέδομαι τῶν κατηγορηθέντων· τί δῶν ὄντα ταῦτα. καὶ τὶ διοείζομαι· εἰ μὲν κατ' ἀγχιστείαν τοῦ ἀγνίου μετεῖναι φησὶ τῷ παιδὶ τ' ἡμικλήρου, λαχέτω πρὸς τὴν κλῆρον τὰ κείνου· καὶν ὑμεῖς ἡμφίσαθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν· εἰ δὲ μὴ κατὰ δίκην ἀμφισβητεῖ φησὶ δὲ ὁμολογῆσαί με τῷ παιδὶ μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ δίκην εἶναι, μηδὲν δικασάθω· καὶν ὀβελέγξῃ με ὡς ὁμολόγησα, τότ' ἤδη πραξάθω· δίκαιον γὰρ οὔ πως ὅστιν· εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμὸ δίκαιον εἶναι φησὶ τῷ παιδὶ, τὴν κωλύοντα νόμον εἰπάτω καὶν ἔχῃ δεῖξαι, λαβέτω καὶ ὅπω τὴν μόρος τῶν χρημάτων· εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσαθαι φησὶ δεῖν τῆς ἡμικλήρου, μήτε μὴν δικάσαθ, ἀλλ' ἤδη εἶναι τοῦτα τῆς παιδὸς, ἀπογραφάσθω πρὸς τὴν ἀρχόντα, εἰς πῶ μίαθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων· ἐῶ ὁμιαθωσάμενος εἰς πράξει με ταῦτα ὡς ὄντα τῆς παιδός.

δόσιν

ἐῶ δικασάμενος

μὴ ὅτι

ταῦτα μεγάλα δίκαια ὄντα. ταῦτα καὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν οὐ μὰ δία· οὐ γραφὰς ἐμὲ
φεύγειν τοῦδὲ ὧν δίκας ἰδίας εἶναι πεποιήκασιν· οὐδὲ κινδυνεύειν τοῦδὲ τοῦ σώμα
τος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδὶ τούτων· ἃ ἀφῴω κρατήσας ἐτὸ τοῦ ἔχοντας, ὅπω
παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ' εἴτι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδὸς εἶχον καὶ κακῶς δι
ἔθηκα· ὥστ' ἐκεῖνον κακοῦσθαι, τότε αὖ μοι κατὰ ταύτην προσῆκε κείνεσθαι πῶ γρα
φῶ· οὐ μὰ δί' οὐκ ἂν τοῖς ἐμοῖς· ὅτι μὲν οὖν οὔτε τοῦδὲ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη
κεν οὔτε τοῦδὲ τῶν ἄλλων, ἀληθὲς οὐδὲν εἴρηκεν; ἃ πάντα δὲ τοῦεονεξία μεμηχάνηται
διαβάλλων, καὶ τοὺς νόμους παράτων, καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον τοῦδε γενέ
σθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς, οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀλλ' ὁμοίως εἰδέναι πάντας· ὥστ' ἐκ
δίδ' ὅτι δεῖ τοῦεόν τοῦδὲ τούτων λέγειν. ὁρῶ δὲ ὦ ἄνδρες πῶ τοῦεόν διατει
βὴν τῶν λόγων ποιούμενον τοῦδὲ πῶ τῆς παιδὸς οὐσίαν, καὶ τοῦδὲ πῶ ἐμῶν. καὶ τὰ μὴ
ἐκείνου παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα, τοῦδὲ δ' ἐμὲ τοῦεοῦτόν τινα τῷ λόγῳ κατα
σκευάσαντα, καί τινα κακίαν κατηγορούντων· ὡς ἐτὸ τεθνάναι οὐσῶν σρατοκλέους
θυγατέρων, οὐδὲ μιᾷ τολμῶ σωθυπορῆσαι τροικὸς, καὶ ταῦτ' ἔχων ὡς ὅτος φησὶ τὰ
τῆς παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ τοῦδὲ τούτων εἰπεῖν· ἐλπίζει γὰρ δεῖ τῶν λόγων, ἐμοὶ
μὲν τινα φθόνον γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν τοῦδὲ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων· τοῖς δὲ
παισὶν ἔλεον, αὖ ἄποροι παρ' ὑμῖν εἶναι δόξωσιν· οὔκουν ἀγωνοῦσι δεῖ τοῦδὲ αὐτῶν ὑ
μᾶς οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι ψεύδεται, ὡς πρὸ καὶ τοῦδὲ
τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἐτὸ γὰρ ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμολογήσαι μι εἶναι κάκι
στος· εἰ σρατοκλέους ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος, αὐτὸς οὔπορος ὢν καὶ μη
δὲ μίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος, φανούμιλω τῶν ἐκείνου παίδων. ἐδὲ τοῦεόνα κατέλι
πεν αὐτοῖσ τὰ ὄντα τῶ ἐμῶν καὶ βεβαιότερα καὶ ταῦτα τοσαῦτ' ὅστιν, ὥστε καὶ τοὺς
θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διαθῆναι καλῶς, καὶ τὴν παῖδα ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἧττον εἶν
τοῦεόν· ἐπιμελοῦμαί τε τοῦεόν τὴν τρόπον αὐτῶν, ὥστε καὶ πολλῶ τοῦεόν γενέσθ
πῶ οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ αὖ ἔχοιμι μέμψιν, εἰ μὴ τοῦμαυτὸ προστίθη μι τοῦτοις· σώ
ζων δὲ τὰ τούτων καὶ τοῦεόν τοῦδὲ τοῦεόν ποιῶν, δικαίως αὖ ἐπαινοίμιν· ὅτι δὲ ταῦτα οὕτω, ῥᾳ
δίως ἐπιδείξω· πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς οὐσίας διέξειμι. μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς καὶ δοι
κεῖν ἀξιῶ τὰ τοῦ παιδὸς· σρατοκλεῖ γὰρ κἀμοὶ τὰ μὲν ὑπάρξαντα παρῴκοῦσαν τὰ
λῶ, ὥστε εἶναι μὲν οὐχ ἱκανὰ λειτουργεῖν δὲ μὴ ἄξια· τεκμήριον δὲ εἴκοσι μνᾶς ἑκάτε
ρος ἡμῶν ἐδδὶ τῇ γυναικὶ πρῶικα ἔλαβον· τοσαύτη δὲ πρὸ ἐξ, οὐκ αὖ εἰς τοῦ μὴν τινα οὐ
σίαν δοθείη· σωέβη δὲ σρατοκλεῖ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι, τοῦεόν ἢ πεντ' ἡμιτάλαντον
οὐσίαν λαβεῖν· θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποθνήσκων ἐποίησαν τῶν θυγατέ Theophó
ρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν ἐλθοῦσιν δυοῖν ταλάντοιν· πρόβατα δ' ἑκά
κοντα· αἶγας, ἑκατὸν· ἐπιτοῦ λα. ἱ τῶν λαμπρὸν, ἐφ' οὗ ἐφιλαρχήσει· καὶ πῶ ἄλλην κα
τασκευὴν ἅπασαν· ἧς κύριος ἐκεῖνος γενόμενος οἰνέα ἄετη ὅλα, κατέλιπε πέντε τα
λάντων οὐσίαν, καὶ τετραχιλίων δραχμῶν (ἐῶ τοῖς ἑαυτοῦ παῤῥῴοις, χωεὶς ἐκείνης
ἧς θεόφρων τῇ θυγατεὶ αὐτοῦ ἔδωκεν· ἀγρὸν μὲν θερίσσι πέντ' ἡμι τάλαντα δυείσκον Theophró
τα· οἰκίαν δὲ μελίτη, τετραχιλίων ὠνημένην· ἄλλην δὲ ἐλθοῦσιν πεντακοσίων· ἐσθέφη μὲν
ταῦτα ἀφ' ὧν ἡμίθωσις· τῆ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ· τῶν δὲ οἰκιῶν, τρεῖς· αἱ πέντε καί
δεκα μναῖ σωαμφότερα γίνονται· χρέα δ' ὠδὶ τόκοις ὀφειλόμενα, πρὸ τετρακοσίαι
σ· ὧν ἀργὸν ἐπ' οἰνέα ὀβολοῖς, ἑπτακόσιαι, καὶ ἕκοσι δραχμαὶ γίνονται τῶ οἰκιῶν
τῶ ἑκάστου· πρὸ σσοῦδος μὲν αὕτη δύο καὶ ἕκοσι μναῖ, καὶ πρὸς χωεὶς δὲ τούτων, κατέ
λιπον ἐπὶ τοῦ λα· πρόβατα· κριθὰς· οἶνον· ὀπώρας· ἃ ὧν οἰνέ πώλησαν, τετρακοσίας.
ἐπὶ δὲ οἴδου οἰνακοσίας δραχμὰς· πρὸς δὲ τούτοις, ἐξδράνων ὀφλήματα εἰς πεπραγ
μένα, μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς μαρτύρων οἰκαντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆ παιδὸς
ἀπεγράψαθ· καὶ ὅπω λέτω περὶ τῶν ἄλλων ἃ κατελείφθη μὲν, οὐχὶ δ' οὐκ ἀποφαί
νουσιν· ἀλλὰ τὰ φανερὰ, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὁμολογούμενα· καὶ δέ μοι τῶν εἰρημέ
νων τοὺς μάρτυρας· μαρτυρεῖς· Η μὲν τοίνυν σρατοκλέους οὐσία, καὶ

σωθυπορῆσαι

Theaph
mehte
eleusis
ἡμὴ πρὸς.
examplius

Oenoe

πολέω ταύτης ὄντιν· ἀλλ' ἄξιον τοῦδε τῶν παρακλεπτομένων, ἀπὸ τούτων ποιήσομαι τὸν λόγον· ἡ δ' ἐμὴ πόση τίς· χωρίον οὐ δίνοη πεντακοσίων· πρὸς δὲ τούτοις, κλῆρος ὃν ἀγνίασ' κατέλιπεν τοῦδε δύο τάλαντα, καὶ χρήματα χίλια δραχμαὶ μόνον· δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς, ἐλάττω τῶν τοῦ παιδὸς· κἀτὼ μὲν ἐγὼ λογίζομαι καὶ τὰ τοῦ γέους τοῦ ἐκ ποιηθέντος εἰς ταῦτα· τοῖς τοῦ παιδὸς δὲ, οὐ προσέθηκα πλὴν

Theophro

θεοφάντου οὐσαν πέντε μὴ τάλαντων οὖσαν· ἐφ' ᾧ τὸ ἐποίησατο πλὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· χαρίεντως αὐ δυρεθέη, καὶ ὀκτὼ τάλαντον ὁ τούτου δίκης· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀφήρηται χωρὶς· καὶ μοι μὲν ὁ κλῆρος οὗ ἀγνίασ' κατέλιπεν οὗτος, οὔπω βέβαιός ἐστι· δίκαι τ' ἀνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν πάλιν ἐξαρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λέξεις· τὰ δὲ τοῦ παιδὸς ὡμολογημένα· καὶ ἀναμφισβήτητα κατέλειπε σφαρκλῆς· ὅτι δὲ τοσαῦτα ἐστὶ τὰ ἐμὰ λεγω τοῖς τοῦ ἐκ ποιηθέντος γέους, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἀνεστάσι δίκαι τοῦδε τῶν ἀγνίας, λάβετε τὰς μαρτυρίας καὶ ἀνάγνωθι. Μαρτυρίαι. Ἆρα μικρὰ τὰ διάφορα ἑκατέρας τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστι; ἀλλ' ἐστὶ λίκαυτα, ὥστε μὴ δὲ μίαν γενέσθαι πρὸς τοὺς σφαρκλέους παῖδας, οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις πιστεύειν· ὃς τοσαύτης οὐσίας καταλελειμμένης, ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τὴν λίκαυτα τὸ μέγεθος· καταλογίζεται γὰρ νῦν ὡς ἐτῶ φεῖς κλῆρος ἐλιφῶς, καὶ πολλῶν χρημάτων εὔπορῶν, ἀφανίζω πλὴν οὐσίαν· ἵν' ὡς ἐλάχιστ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε· τοῖς γὰρ μὴ δίκαιον ἔχουσι πρὸς τὰ πραγμάτων λέγειν, ἀνάγκη ποιεῖσθαι τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν αὐ διαβάλλοντες, πλέον ἔχειν δυνήσονται τῶν αὐτὶ δίκαιον· ἐμοὶ δὲ μάρτυρες εἰσὶ πάντες, ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοὶ, χαιρέλεως καὶ μακάρτατος, οὐ τῶν λῃτουργούντων ἴσαν, ἀλλὰ τῶν βραχέων κεκτημένων οὐσίαν· μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον

Chæreleos

Macartatu

ἀποδόμενος, καὶ τετάρτη πριάμενος, καὶ ταύτην πληρωσάμενος, εἰς κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ δρῶν ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον οὐ τῷ δήμῳ παρέχω· μὴ πόλεμον ἡμῖν αὐτὸ ἐρήνης ἐκείνος πρὸς λακεδαιμονίους ποιήσειε· χαιρέλεως δὲ τὸ πρὸς παλτοῖ χωρίον κατέλιπεν, ὃ πλέον οὐκ αὐ δύροιτο διάκοντα μνῶν· συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα κατὰ λιπόντα, τελευτῆσαι πρότερον, ἢ μακάρτατον· ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταύτης τῆς οὐσίας ὧν ἔχων ἐξέπλευσεν· ἅ πάντα γὰρ καὶ πλὴν τετάρτη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε· καταλειφθέντος δὲ τοῦ πρὸς παλτοῖ χωρίου καὶ γενομένου τῆς ἐκείνου ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικὸς, ἐπείσθην ὑπ' ἐκείνου εἰς ποιῆσαι μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παίδων· οὐχ ἵνα λειτουργοίμι, εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον· ὁμοίως γὰρ καὶ μὴ εἰς ποιήσαντος τοῦτο γ' ὑπῆρχεν· οὐδὲ γὰρ ἐλαφύρουν, ὅλῳ τοῦτο γ' ἧττον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς φθόνον ἦν, καὶ τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιούντων· ὃ δὲ ὡς πρὸ ἀχθέσι μὲν, πλείστον δὲ, ὦδε διαβολῇ ποιεῖται τούτους τοὺς λόγους· ἐπὶ δὲ οὐ κεφάλαιον ὁρῶ πάντων μέγιστον, ὃ καὶ ὑμῖν δίδ' ὅτι δόξει δίκαιον· κοινώσασθαι γὰρ ἐθέλω πλὴν οὐσίαν πλὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδὸς· καὶ εἴτε πολλὰ, εἴτ' ὀλίγα ἐστὶν, οὐ κοινῶ γενομένης, λάβωμεν τὰ ἡμίσεα ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλέον ἔχῃ ἄτερος τοῦ ἑτέρου τοῦ προσήκοντος· ἀλλ' οὐκ ἐθελήσει.

λείπει.

Paltoe

Paltoe

καὶ τὸ δοφρόν ἦν. ita: λειτουργῶν erat diuitum δοφρὸν δοφόρας mediocrium. fic oppinor

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ, ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥς.

Ὁ μὲν δηματωγὸς ὑμῖν ὦ ἀθηναῖοι καὶ θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ ἵνα ἐξελεγχθῇ ὅτι ποιῶ ἐλιφῶς παρὰ τούτων, οὗτος φανερὸς ἐξε-

Harpalus

λήλεκται δῶρα ἐλιφῶς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη ἦν ἄλλον χρόνον· πολλῶν δὲ ὑπὸ στρατοκλέους ἐρημούντων, καὶ τῶν

Stratocl

πολείτων προκατειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ τοῦδε μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἐξ αρείου πάγου βουλῆς, δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀπολείξεις ἐρηκέναι· τῶν δὲ τῶν ἀκολουθούντων τούτοις στρατοκλέους ἐρεικόλος, καὶ τὰ ψηφίσματα εἰσηγωκόλος, ἵνα τὰ τῶν τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν ὦ ἀθηναῖοι καὶ ταῦτα ἀτιμαζομένοις ἀτῶνα τηλικοῦτον, ἡλίκος οὐδέπωποτε γέγονε τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ἡμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, αὐτῷ αὐτῷ οἰκείοις περιπίπτομεν· ἀ τ' ἵνα σιωπῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀρθῶς μᾶλλον παροξυνόμενοι, λίς τῶν αὐτῶν δρῶμεν· ἐπειτα μὴ προΐεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἀπάσης δίκαια· μὴ δὲ πλὴν κοινὴν σωτηρίαν αὐτῆς τὰ τὰ λλαξάσθαι τῶν κειμένων λόγων· ὁρᾶτε γὰρ ὦ ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν, δημοσθένης οὐτοσὶ κείνεται· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, ὑμεῖς· οἱ σκοποῦσι τινά ποτε γνώμην ἕξετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφερόντων· καὶ πότερον τὰς ἐλίασ' τοῦτ' σωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀπαδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἢ φανερὸν πᾶσιν αὐτοῖς ποιήσετε, ὅτι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας· καὶ οὐκ ἴν' ἀφῆτε, ζητεῖν προστάξατε τῇ ἐξ αρείου πάγου βουλῇ, ἀλλ' ἵνα ἀποφηναῖτ' ὑμῖν, ὑμεῖς τιμωρήσεσθε τὰ ἀδικήματ' ἀξίως· νυνὶ δὲ ἐφ' ὑμῖν ἐστι. ψήφισαι οὖν τὸ δήμα δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντ' τὸ πολιτ' βουλομένων εὑρεῖν τίνος εἰσὶ τῶ ῥητόρων οἱ τολμήσαντες διαβολῇ καὶ κινδυνεύω τὴν πόλεως χρήματα πρὰ

Harpalus

ἀρείου πάγου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὦ δημόσθενες σὺ καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζητεῖν πλὴν βουλὴν τοῦδε αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάντριόν ἐστιν εἴ τινες ἐλήφασι παρὰ ἀρείου χρυσίον, ζητεῖ ἡ βουλή· οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, ὃ δὲ πλὴν ἀλήθειαν καὶ πλὴν πίστιν πλὴν περὶ αὐτῆς, ἀλλ' σὺ καταλῦσαι βουλομένη· ἀλλ' ὅτ' καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα ἡ βουλὴ ὦ ἄνδρες πλὴν τούτων ἰσχὺν πλὴν τῷ λέγειν καὶ πράττειν· οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν αὐτ' ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις μέλλοι τῇ πατρίδι αὐτ' αἰτία μοχθηρὰ, καὶ κίνδυνος ἔσοιτο· τούτ' ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφέρον τῶν πεπραγμένων, αἰτίαι ναὶ καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι πρὰ δημοσθένους ἤκουσιν· ἐπειδὴ ἔτος ἀποπέφανται ἑκόσι τάλαντα ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκπρονοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βαλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὑρεῖν, καὶ κύρια διδόσαι τε τῶν τῶν σώματος καὶ τὴν ψυχῆς ἑκάστου τῶν πολιτ', καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοῦ δὲ παραυόμόν τι τῶν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν, ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νυνὶ δὲ τοῖς κατὰ δημοσθένης ἀποπεφασμένοις χρήμασιν, ἄκυρος ἔσται τοῦ δικάζειν· ναὶ κατέλυσαι τὴν βουλὴ δημοσθένους. τοῦτ' γὰρ ἐστιν ὑπόβολὴ τοῦ πράγματος· σὺ κατέλυσαι καὶ δημάδου; καθ' ὧν ἐστὶ τὰ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς ἔοικεν ἀσφαλές ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκεῖνα ζητεῖν προστάξατε· καὶ δι' τὰς γνωμένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δὴ ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύνα-

Demosthenes

Demades

ται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τοῦτ' ἡ βαλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ ἡράκλεις· δι' τὸ δῶν σὺ τῷ δήμῳ συνεχώρεις ὦ δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ σου ἡ βουλὴ θάνατον ἑαυτῷ πλὴν ζημίαν· καὶ δι' τὴ πολλοὺς αἰήρηκασ' σὺ ταῖς τῆς βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν· ἢ πῶς νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξασ' ζητεῖν τοῦδε τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, εὕροι πλὴν ἀλήθειαν· τὸ μὲν γὰρ συνέσριον τὸ πρότερον δοκῶ εἶναι πιστὸν, σὺ καταλύει ὁ δημοσθὴς εἶναι φάσκων· ὦ πλὴν τῶν σωμάτ' φυλακὴν ὁ δῆμος παρακατεθήκην ἔδωκεν· ὦ πλὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχείρηκεν· ὦ διαπεφύλακε τὸν σὺν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν τῶν αὐτῶν μέλλοντες

ἀποφάσεως

προκλήσεων

πρόκλησις

Viginti talenta auri ab harpalo accepit demosthenes. idem plutarch. in eius uita

De qbus causis cognoscebant arcopagitæ

. vas .

Cótra demosth. & demade nequeralog tutum erat

ἀποφάσεις. pronuntiationes sententias

Testamenta occulta apud areopagitas deponebantur

Talanta trecenta a rege persarum athenas missa

Proditio in thebanos

Demosthenes bestia · sic vocat ab Aeschine

Demosthenes in areopagitas blasphemabat

Demosthenes fecit thebanos socios athenienses

Demosth. acrem deserit

Chaeronia

Trimothei res prospere gestae

Trimothei

Conon

Cononis facinora

Samos

Methone

Pydna

Potidea

Antipater

Demosthenes conspuendus & scytha

Harpaly

πολλάκις ὡς σὺ φῆς ἐπιβουλευθεὶς· ᾧ φυλάττει τὰς ἀπορρήτους διαθήκας, οἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται. δίκαια μὲν οὖν δίκαια δόξειν γε τινα πάσχει ὁ συνέδριον· ἐρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω· δυοῖν γὰρ θάτερον ἐρῶ αὐτοῖς, ἢ καὶ τὸν πρότερον ζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῶν τελευταίων τοῦ λοιπῶν τῶν παρὰ τοῦ βαρβάρου βασιλέως ἀρθεισῶν ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος. ἵνα τότε δοῦλος δίκην τοῦ θηρίου τοῦ δυνῇ τῶν μεμισημένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς τοῦδε θηβαίας προδοσίας ἐξελεγχθείσης, ὧν οὗτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα τοῦ τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ ταῦτ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε δημοθένει συγχωρεῖν, καὶ πολλοὺς αὐτῇ πόλει, τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, πολὺ τοῦδε τῶν νῦν ἀποφασκόντων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι πεῖραν ὑμῶν αὐτοῖς πρότερον εἰληφότας. ὅπου γε ὅτω καλῶς καὶ δικαίως τ' ἀποφάσεως τ' κατὰ τοῦτο, καὶ τ' ἄλλων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τ' ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, οὔτε πολὺ δημοσθένους, οὔτε πολὺ δημάδου δεινὰ μὴν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ τὰ λοιπὰ προὐργιαίτερον πεποιημένης, ἀδεὴς ἦν ἡμῖν πειθόμενος τῇ δημοθένους· περί τε τ' βουλῆς βλασφημῶν καὶ τ' ἑαυτοῦ λέγων· οἷς πειστῶς καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα χρήσω) λόγοισ ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς ἐπὶ θηβαίους ἡμῖν ἐποίησα συμμάχους· οὐκ· ἀλλὰ δι' κοινὴν συμφέρον ἀμφοτέρας ἐλυμαίνω πόλεσιν ὦ δημοθένες· ἐπὶ παρέταξα πάντας εἰς χαιρώνειαν, οὐκ ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς πολὺ ἐκεῖ τάξειν· ἐπὶ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας· ἐφ' οἷς οὐκ οἶδ' ὅ, τι σοι τ' αὐ ἐποίει· ἢ τίνας αὐ ἔπεμψα λόγους, εἰ σωέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ σωεβάλλοιεν, ὁ δὴ τοῖς τοιούτοις ἀτυχήμασι, καὶ καθεῖς ἅπασαν ἐπελιλυθὼς πολὺ οἰκουμένην· ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδόσθαι τὰς μεγίστας λαμβανεῖν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος· καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατὰ τοῦ δήμου ἀεὶ βούλεται· καὶ τιμοθέῳ μὲν ὦ ἀθηναῖοι πελοπόννησον περιστολύσαντι, καὶ πολὺ εἰ κορκύρας ναυμαχίαν νικήσαντι λακεδαιμονίους, καὶ κόνωνος ὑεῖ τοῦ τοὺς ἑλλήνας ἐλευθερώσαντος καὶ σάμον λαβόντος· καὶ μεθώνην· καὶ πύδναν· καὶ ποτίδαιαν· καὶ πρὸς ταῦταις ἑτέρας ἐπίσταται πόλεις, οὐκ ἐποίησαθ' ὑ πόλογον· οὐ δὲ τῆς τότε σωτηρίας κείσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων ὧς ὁμωμοκότες ἐφοβεῖτε πολὺ μᾶλλον, ἀντικατηλλάξαθε τὰς τοιαύτας δῶρ κόσας· ἀλλ' ἐκάτον τὰ λαλοῦ ἐπρίσατε· ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ κίων εἰληφέναι· καὶ ῥοδίων· τ' δὲ κατὰ πτυον δοῦναι καὶ σκύθλω, ἐξάγομαι τί, οὐ οὐκ εἷς ἀνὴρ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποφαίνεται χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν; καὶ ὃς ἀποφαίνει μιαθαρῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τ' πόλεως, καὶ ταῦτα ἐξελέγκεται. δοῦναι οὐ τιμωρησάμενοι παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς ἐκ τ' βασιλικῶν μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως κεχρηματισμένος, ἀνεῖ δὲ τ' ὑπὸ

κεινομένων ὅταν ἁλῶσιν, οὐδὲ εἰσ᾽ οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι. τοὺς δ᾽ οὐδένα πάντες πυνθάνονται. καὶ τοὺς διωκόντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶ κεινομένων δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς. ψήφισμα. μαρτυρία. ἐπιστολαί.

Demosthenes mercennarius

μισθωτὸς οὗτος ὦ ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτος ἐστὶ παλαιός. οὗτος ὃν τὸ πλῆθος πρεσβεύειν πρὸ παρὰ τῶ φιλίππου πορευομένω ὡς ἡμᾶς ἐκ θηβῶν καλέσας, καὶ τῶ λυθῆναι τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος. ὅτος φιλοκράτει συναινεκωμολογεῖτο τῶ γράψαντι πρὸς φίλιππον εἰρήνην. δι᾽ ὃν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐβεβάλετε. καὶ ζῶντα τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ ἀντιπάτρου δεῦρ᾽ ἐλθοῦσιν ἀναλαμβάνων αὐτοὺς. καὶ τὸν κολακεύειν τοὺς μακεδόνας, πρῶτος εἰς πλῆθος πόλιν ἔστάτων. μὴ ἀφῆτε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μὴ ἀφῆτε τὸν ἐν ἀδῆ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον ἐλλημένον ἐπὶ τοῦ τοφόρω, δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως. μὴ δὲ τὸ ἀγαθῆς τύχης ἡμᾶς ἀδῆ τὸν βέλτιον ἀγούσης. μὴ τὸν μὴ ἕτερον, τῶν πλῆθος τελευμαστιώνων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκήασ᾽, δῶρον δ᾽ ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδύσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμφέρουσιν ἀναστῶθῆτε. ἀλλὰ μεθίωσιν ἴσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τοὺς δῶν ἡγεμόνας. τὰς ἀποτυχίας τέλφαντες. εἰς τοῦτον τ᾽ ἀποθέσθε δῶρον, ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι. ἔχει τὴν αὐ εἰπεῖν ἢ ὑμῶν, ἢ τῶ περιεστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἰδία, ἢ κοινᾶ, οὐκ ἀνατέταφα; οὐκ εἰς μὲν πλῆθος ἀρίστάρχου οἰκίαν εἰσελθών, βουλεύσας τὸν νικοδήμου θάνατον κατασκευασθῆναι. οὗ ἴστε πάντες, ἐβέβαλε τὸν ἀείσταρχον ἢ ταῖς ἀιχίσταις αἰτίαις. μὴ θιοῦτω φίλῳ δημοαδένει ἐχρήσατο, ὥστε σαίμονα αὐῷ δῶρον, καὶ τῶ γενομένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν. οὐκ ἐπεισὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν ἠρέατο, ὡς μή τε ὤφελεν, ἀφίσωτ᾽ αὐτὸ τὸ ἴδια. ὁ δ᾽ χρόνος ἐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν, ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς ἐπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ὠ κινδύνοις δὲ μὴ κακοῖς μὴ ἀδοξία πᾶσα ἡ ἑλλὰς οὐ μόνον ἡ πόλις καθέστηκε; καὶ πολέσεις καιροῖς ὠ ταῖς δημιουρείαις χρώμενος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὸ ὑμῶν καιρούς; μὴ ὠ οἷς τὶς αὐ φιλόπολις ἀνὴρ. μὴ κινδυμῶν προείλετο τι πράξαι, τοσοῦτον ἐδέ ἠσεν ὁ δήματωρὸς μὴ χρήσιμος αὐτὸς φήσων ἡμῖν γεγενῆαθ᾽, πρᾶξιν τινὰ προφέρειν, ὥστε μὴ τοὺς πράττοντας ὑπὸ ἡμῶν τι, τῆς ἑαυτῶ τύχης αἰτεσθλήσειν. ἀπῆρε χαρίδημος πρὸς τὸν τῶν θρᾴκων βασιλέα. χρήσιμος ὑμῖν ὁ λόγοις, ἀλλ᾽ δρ᾽ γοις βουλόμενος γενέσθαι. μὴ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτῶ κινδυνοῖς ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι βουλόμενος τὸν σωτηρίαν παρασκευάσαι. τοῦδὶ ὧν ὅτος κατὰ τὸν ἀγορᾶν ἐλογοδίφ. μὴ τῶ πραπομένων εἰστὶ ποίει κοινωνὸν αὐτόν. οὔπω κατέτρεμεν ἡ τύχη ταῦτα, ὡς τὸ ναντία γένεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐβέβλυσεν ἐφάλτης μισθῶν μὲν ὤδρον. ἀναγκαζόμενος δὲ τῶ πραγμάτῶ κοινωνεῖν. ἀφείλετο μὴ τῶδρον ἡ τύχη τῆς πόλεως. εὐθυδίκος προηρεῖτο τὰς ὑπὲρ δήμου πράξεις. ἔφη τοῦτω δημοσθένης φίλος ἦ. οὗτος ἀπόλεσε. μὴ τοῦθ᾽ ἡμεῖς ὁρῶντες μὴ ἐπισάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐτῶ, οὐ λογίζεσθε. ὁ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶ γεγενημένων. ὅτι οὐδὲν ὅδε χρήσιμος. ἀλλ᾽ ἢ τῆς ἐχθρᾶς κατὰ τῶ πόλεως συνῆσαι κατασκευῶ ἑτέραν. οἷα ἐπ᾽ αὐτὸς ἐγένετο ὅτε λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐβεστράτευσαν. ἀχαιοὶ δὲ μὴ ἠλεῖοι τῶν πραγμάτων ἐκοινώνουν. ὑπῆρχον δὲ ἑξῆς μυῆοι. ἀλέξανδρος δὲ ὡς οἱ λέγοντες ὦ ἰνδοῖς ὦ. ἢ δὲ ἑλλὰς ἅπασα δὲ τὸν ὦ ἐκόσῃ τῶ πόλεων προδοτας, ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν, ἠσμένει μετὰ βολῶ τινα τῶ κακῶν τῶ παρεστηκότῶ. νῦν δὲ ὦ βούλοις τοῖς καιροῖς δημοαδένης τὰς ὦ. ὁ δῶ συμβουλεύσαι καὶ γράψαι κύριος. καὶ φήσων αὐτὰ κελεῦν μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα. ἐῶ γὰρ τοὺς ἄλλους κινδυνοῦς. ἐγράψάς τι περὶ τῶν κινδυνῶν; σωσεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὸ τῶ κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν; οὐδὲ ποιῶ. ἀλλὰ περιείς κατασκευάζων λογοποιὸς μὴ παρ᾽ αὐῷ γράφων ἐπιστολῶ. μὴ κατασχῶν πλῆθος τῆς πόλεως δόξαν χρυσὸν ἐκ τῶ δεκτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο. φυφῶν ὠ τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς. καὶ

Philocrates

Iuga demosthenes conduxit legatis macedonii. Aeschines idem πρὸ πρεσβυς

Aristarch. Nicodem.

Charedem.

Ephialtes

Euthydicus

Aegos. fl.

Annuli demosthenis

ἐπιφορείου

ἐπιφορείου κατακομιζόμενος πλῶ εἰς πειραιᾶ ἀδόν. καὶ τοὺς τῶν πενήτων ἀποείασ᾽ ὀνειδίζων. εἰθ᾽ οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος. παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρελθυθότας; τοιούτων ὦ δέ ἐστιν ἀθηνᾶ καὶ ξεῦ σῶτῆρ συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὠφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες πλῶ πόλιν. καὶ μηδέποτε βελτιόνων. οὐκ ἀναμνήσεσθε ὦ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις; οἱ μεγάλων καὶ πολλῶν κινδυνῶν καταλαμβανόντων πλῶ πόλιν, ἀξίας τῆς παρεδδοῦς καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας, ὑπὸδρ᾽ τῶ δημοσίου συμφέρόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὴ ἀρχαίας ἐκείνους, μακρὸν αὐ εἴη λέγειν, ἀριστείδην καὶ θεμιστοκλέα. τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας τῶ ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν ἑλλήνων. ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ κεφάλου τῶ ῥήτορος, καὶ θρᾴσωνος τῶ ὀρχέως καὶ ἡλίσφορος μισθῶ, καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ὧν οἴκοι ἔτι καὶ νῦν ζῶ τὰ σώματα. τούτων δ᾽ οἱ μὲν φρουρουμένης ὑπὸ λακεδαιμονίων τῆς καδμείας, βοηθήσαντες τοῖς εἰς θῆβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίοις κινδυνοῖς, ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀσυγείθνα. καὶ πολὺ χρόνον δουλεύουσαν. οἱ δὲ πείσαντες ἐβεθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους. κεφάλου τούτου ψήφισμα γράψαντος. ὃς οὐ κατατολαγεῖς πλῶ λακεδαιμονίων δυνάμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸν κινδυνεύειν καὶ τὸν γράφῆν ὑπὸρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν, ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων θῆβας. καὶ ἐξελθόντων ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων πατέρων, ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθερωθῶ τὸ θηβαῖοι. διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ὑμετέρα ἀξία τῶ προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν ἐκεῖνοι ὦ ἀθηναῖοι ἄξιοι σύμβολοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τῶ δήμου. μὰ δί᾽ οὗ τὰ τοιαῦτα κινδυνεύη. οἱ πεποιήκασι μὲν οὐδέν. οὐ δὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὸρ τῆς πόλεως. πλῶ δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες, καὶ πάντα θεν ἀρχῶν ἐζόμενοι, καὶ πεποιηκότες πλῶ πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ ναῦ ἐλημμένοι δῶρα κατ᾽ ἡμῶν ἐλήφότες, παρακρούονται ὑμᾶς καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι τοῦδὶ τῆς ἑαυτῶν πολεονεξίας παραγέλλειν. οὓς χρὴ τεθναῦαι κατὰ τὸν ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι τοιαῦτα διαπεπραγμένους. οὐκ αἰχνώκεσθε ἄνδρες ἀθηναῖοι πλῶ κατὰ δημοαδένης τιμωρίαν ἐκ τῶ ἡμετέρων λόγων μόνον ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε δῶρον αὐτὸν δωροδόκον ὄντα. μὴ κλέπτω. καὶ προδότην φίλων. καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον, καὶ αὐτὸν καὶ πλῶ τοῦδὶ τοῦ τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίων νόμων, οὐκ ἔλήφεν ἀρχῶν. εἰσί τινες ὦ τῶ δικαστηρίῳ τῶν ὦ τοῖς τριακοσίοις γεγενημένων, ὅθ᾽ οὗτος ἐτίθει τὸν τοῦδὶ τριηραρχῶν νόμον. οὐ φράσετε τοῖς πολλοῖς ὅτι τρία τάλαντα λαβῶν, μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν; καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν ἐλήφει πλῶ τιμῶ. τὰ δ᾽ ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἰ πατέ μοι πρὸς δὶς ὦ ἄνδρες προῖκα ὅδε ὁ ἔδε γράψαι δι᾽ φίλῳ πλῶ ὦ πρυτανείῳ ὁτῆσιν; καὶ πλῶ εἰς πλῶ ἀγορᾶν ἀνάθησομένῳ εἰκόνα; ἢ τὸν ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς χαιρέφιλον καὶ φείδωνα, καὶ πάμφιλον, καὶ φίλιππον. καὶ πάλιν ἐπιγένη, καὶ κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸν χαλκοῦς ὦ ἀγορᾶ κατασῆσαι βηεισάλῳ, καὶ σάτυρον, καὶ γόργιππον τοὺ ἐχθίστους τυραννοῦς. παρ᾽ ὧν αὐτῶ χίλιοι μόδιοι τῶ σιτοῦ, πυρῶν ἀποστέλλονται, τῶ οὐδὲ ὁτῆ καταφύγῃ αὐτῆκα φήσουτι εἶναι; ἢ τὸν γράψαι ταυροσθένη ἀθηναῖον εἶναι. τοὺ μὲν αὐτῶ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ᾽ εὐβοίας ὅλης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καλλίου προδοτὴν φιλίππῳ γεγενημένον, οὗ οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τῆς ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν. εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὦ τοῦ χρὴ εἶναι κεκλεῦσθαι, ὅς πρὸρ, αὐ τις τῶν φθόνοντων ἐξ ἀρείου πάγου κατῆν. καὶ ὅδε ὁ ὁ ἔστιν ὁ δημοσθένης ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. τοῦδὶ τοῦτον ὦ μαρτυρῶ ὑμῖν λεῖ καλεῖν, ἢ τοῦδὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ ἀθηναίους; πρὸς τῆς ἀθηνᾶς, οἴεσθε αὐτὸν ἀρχῶν μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ᾽ εἴκοσι τάλαντα οὐκ αὐ λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν. ἀθρόον δ᾽ οὐκ αὐ προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ

Demosth. cinados

Trecentorũ forũ

Aristides

Themistocl.

Cephalus rhetor

Thrasyon

Helius

Diphilus

Charephilus

Phidon

Pamphilus

Philippus

Epigenes

Conon

Berisades

Satyrus

Gorgippus

Taurosthenes

Philippus

Taurosthenes. Euboeae proditor

Demades
Cephisophó

πολὺ δὴ μᾶλλον τοῦ Δημοσθένους, καὶ δημάδην, καὶ κηφισοφῶντα ζητήσαι (ἐξ ἐμοῦ μὲν οὖν, ἀλλ' εἰκὸς εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις; πολλοὶ γὰρ ἄνδρες πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε· ἢν ἀτιμάσητε μὴ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τοὺς τῶν ἄλλων δωροδοκήσαντας ποιήσετε, ἢ ἀφελόμενοι δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν· καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι, νῦν ἄπιστα διὰ τὸν δημοσθένους κρίσιν γενήσεται. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ· ὃς ἀπάσας ταῖς αὐταῖς ταῖς αὐτῇ πόλει γνομέναις, οὐδὲν χρὴ καθεστηκὼς μὴ τοῖς σεμνοῖς θεοῖς εὐαρεστῶν πάντα, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι· καὶ πάντας δὲ καὶ θεμιστὴν ἐκκλησίαν γενόμενος, ἐβεβλεγμένος δῶρα κατὰ τῆς πόλεως εἰκῇ φῶς· ἐξ ἁπάντων δὲ καὶ ὃν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀρετὴν· καὶ τὰ μὲν λέγων, ἑτέρα δὲ φωνῶν· ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς ἀριστάρχῳ λειτὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς, αὐθις εἰ πόρρω ἐστί που δικαίας τιμωρίας κατὰ τῶν ἐπόρκων καὶ πονηρῶν, ὡς πόρρω ἐστὶ, δώσει δίκην οὗτος, οὐ δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ· ἀκούσατε αὐθις διηγεῖται τὰς ἀρᾶς. ΑΡΑ.

ΑΛΛ' ὅμως αὐθις διηγεῖται οὕτω δημοσθένης ὁ ψεύδεσθαι, καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν, ἐθίμως χρῆται· καὶ οὔτε ἀκχώρης, οὔτε ἐλέγχου, οὔτε ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει· ὥστε μὴ τόδε ἐμοῦ τολμῆσαι λέγειν ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλή· καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον ὡς οὗτος φησι· πρότερον μὲν ἀναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει ἀτιμῶν ἀπολογούμενος τόδε ἐμαυτῷ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου τόδε τῆς γενομένης ἀποφάσεως πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γενομένου. ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρός τινας τολμᾷ· ἵν' οἶμαι ἐὰν ἀνδὶ δίκην εἴη ἢν λόγον μὴ ἐπιφέρῃ τε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῇ τε ἀκριβῶς, ὅτι οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὔτ' ἐμέλλησεν, ἠδικήθη δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ, καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατε μὰ βραχέα. ἔπειτ' ἀνδὶ δίκην πάλιν καθιοῦμαι ἀνάγκη πολὺ βουλοῦ ὦ ἄνδρες πολὺ δὴ ἀρετὴν πάντα κατὰ δύο τόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας· τίνα τούτους; ἢ ὅτι αὐτὸν προεκλομένῳ καὶ ζητήσασιν, ἢ τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ· χωρὶς τούτων οὐκ ἔστ' ὅν τινα τόπον φυγεῖν· εἰ μὲν τοίνυν φῆς ὦ μιαρὸν σὺ θεῖον τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασιν πολὺ βελτίω τόδε ἐμοῦ φυγεῖσθαι πολὺ ἀπόφασιν, λέγε τὸ ψήφισμα· καὶ τίνες ἐγένοντο μὴ κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὡς πόρρω νῦν ἀμφότερα γέγονε· καὶ ψήφισμα καθὸ ἐζήτησεν ἡ βουλὴ καὶ κατήγοροι· χειροβουήσαντος τοῦ δήμου τόδε ὧν νῦν οἱ δικασταὶ, τὰ δικήματα πυνθάνονται· καὶ ἢ ταῦτα ἀληθῆ, ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι· εἰδὲ αὐτὸν προεκλομένῳ ἀποφῆναί με φῆς, παράχρυ μαρτύρασ' τοὺς ἀρεοπαγίτας· ὡς πόρρω ἐτὸ παρέξομαι ὅτι οὐκ ἐφάνην κατα ψηφισάμενον μὲν τοι κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς ὡς πόρρω σὺ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσαγείλασ', καὶ ἐβελέγξασ' οἱ πεντακοσίοις τῶν πολιτῶν, ὅτι μεθώσας αὐτὸν τιμοκλῆ κατεμοῦ ταῦτ' ἔπραξεν, ἐπιμωρησάμενα μετὰ τῶν τότε δικασάντων· λάβε μοι σὺ τὸν μαρτυρίαν· ἵν' καὶ πρότερον παρεχόμενα μαρτυρουμένῳ τοῖς δικασταῖς· καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψεύδεται οὗτος, ἵν' καὶ νῦν παρέξομαι· λέγε τὸν μαρτυρίαν· ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Timocl.

Pistias

ΕΙΤ' οὐ δεινὸν ὦ ἀθηναῖοι, εἰ ὅτι μὲν ἓς αὐτὸν ἔφησε πιστιάσ' ἀρεοπαγίτης ὢν ἀδικεῖν με καταψευδόμενος κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν αὐτὸν ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον· καὶ οὐδὲ τὸν ἀθανασίαν τὸν τότε καὶ τὸν δημίαν τὸν ἐμὸν, ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γνόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀληθῆ παρὰ πάσης τῆς ἀρεοπαγίτου βουλῆς ὁμολογεῖται δημοσθένη ἐλεγφαίνειν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκότα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν οὐ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τινὲς ἐπαυτοφόρῳ χρήματα λαμβάνων ἐλεγχθῆναι, νῦν τὰ νόμιμα τὰ κεῖθεν, καὶ τὰ δίκαια, καὶ τὰ ἀληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν δημοσθένους λόγων; καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ παρὰ τοῦτον ῥηθεῖσα μελέτη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή; ὡς ἄρα πολλοὺς ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν ἢν δῆμον· οἱ ἀποπεφύγασιν εἰσελθόντες εἰς ἡ δικαστήριον· καὶ εἰ βουλὴ ἐπὶ οἴων ὁ πέμπτον μέρος οὐ μετέλιφε τῶν ψήφων; ἔδοξε δὲ ὅν τόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσεσθε· ἡ βουλὴ ὦ ἄνδρες ζητεῖ τὰ προσαχθέντα ὑφ' ὑμῶν, καὶ τὰ γενόμενα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα, οὐχ ὡς ὑμεῖς· (καὶ μοι μὴ ὀργισθῆτε) διηγεῖν εἴ τι εἴθισθε τῇ γνώμῃ τολέον, ἢ τῷ δικαίῳ ἀπενέμοντες· ἀλλ' ἀτολῶς ἢν ἐνόχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ ἢν ὁ ποιοῦσιν ἢ δικηκότα τὰ πάντα· νομίζουσα ἢν ἐκ τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν, ἔδοξεν τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων δυχερέστερον προσδέξασθαι· διόπερ ἢν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα ὁ ναῦλον ἢν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφλωε· πάλιν ἢν πολὺ πεντεσραχμίαν, ἀνδὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν ἀπέφηνε· καὶ ἢν πολὺ μείζα πολὺ δὴ ἀρεόπου πάγου τολμήσαντα ἀποδοῦναι τὰ νόμιμα, ἵν' αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα δὴ ἔβαλε· τούτους ὑμεῖσ κείναντες, ἀφήκατε· οὐ τῆς δὴ ἀρεόπου πάγου βουλῆς καταγνώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγνώμῃ μᾶλλον, ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι· καὶ πολὺ τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κεινομένων γενομένης ἁμαρτίας· ἢ ποῦ ἀρᾶς ἡ βουλὴ δημόσθενος τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ δή ποθ· οὗτοι μὲν τοι ὦ ἄνδρες νῦν διοῦχοι ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἐαυτῆς ἀποφλωάσης τὴν βουλῆς, ὑμεῖς ἀφήκατε· πολὺ δικτον δὲ ἢν κυδαντίδην τὴν δήμου προστάξαντος ζητῆσαι πολὺ βελτίν· εἰ σωεισέρχεται τοῖς φυλάσιν εἰς μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ σωιεῖναι· κατηγόρους ἔλεαδε κατὰ τοὺς νόμους, εἰσῆλθον εἰς ἡ δικαστήριον· ἀπελύσαθ' ὑμεῖς ὁμολογοῦντος· πολυδικτου βαλλίζειν εἰς μέγαρα ὡς ἢν νηφαίνν· ἔχειν τὴν πολὺ αὐτοῦ μητέρα ἔδοξεν· οὐδὲν ὅτω ἄρ' ἄπορον δὲ δεινὸν ἐφάνεν ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μηδὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι· καὶ σωυπορῶν καθόσον δυνατὸν ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πατρίδος· αὐτὴ δημόθενες τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις, οὐκ ἐβεβλέγχεν ψευδὴς οὖσα· ἀληθινὴς δὲ αὐτῆς ὄσης, ἔδοξε τοῖς δικαστᾶς ἀφεῖναι ἢν πολυδικτου· ἡ μὲν γὰρ ἀληθὲς, τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν· ἡ δὲ συγνώμης ἄξιον φημι, ἡ δικαστήριον ἔκεινε· διὰ δὲ οὐ πιστεύτεον τῇ βουλῇ τῶν γινομένων ἀποφάσεων, ἐπειδή σε καὶ τοὺς μὲν χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μὲν τ' αὐ εἴη· δείξον γὰρ τοῖς δικαστᾶς σὺ δημόθενες τὰ νυνί· ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὅμοιον ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, ἢ ὡς ἡ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγνώμης ἐστὶν ἄξιον· ὥστε ἀποφύγοις αὖ παρὰ τοῦτοις εἰκότως· ἀλλ' οἱ νόμοι τόδε μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων, τὸ ἐς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων, δισταλῶ πολὺ βλάβλω ὀφείλω κελεύουσι· τὸ δὲ τῶν δωροδοκηθέντων, δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον· ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας, ὁ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις· ἢ δὲ καταλοιῶ τὸ δὴ ἀρχῆς λήμματος ἡ τίμημα τῶν δώρων· ἵνα μὴ λυσιτελὲς ἢ τοῖς ἔδοξε τολμῶσι ποιεῖν, ἢ ἔδοξε μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν· ὅτι ἢ τῶν προτέρων ἀφανθέντων ὑπὸ τὴ βελῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις ὁμολογηκέναι συμβέβηκεν, ἀξίαν εἶναι πολὺ τῆς βουλῆς ζήτησις· σοὶ δὲ μόνῳ τὰ τόδε αὐτῆς ἰδαν τῶδαι· ἀλλὰ μόνος σὺ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων, ἢ ἐξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ νοῦς κεῖ τὰς καὶ ζητῆτὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας καὶ τὰ σεαυτῷ τὸ ἡ ψήφισμα· καὶ ἢν δῆμον ἐποίησω μαρτύρα τῶν ὁμολογουμένων, ἐρεισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον, ἐὰν ἀποφλιῶν ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων ἐλιφότατι τῶν εἰς πολὺ χώραν ὑδὲ ἀρ πάλου κομισθέντων· ἀλλὰ μὲν πρότερον ἔγραψας σὺ ὦ δημόθενες κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἀθηναίων, κυρίαν εἶναι πολὺ δὴ ἀρεόπου πάγου βουλῶ, κελάσαι ἐν παρὰ τοὺς νόμους τολμημελοῦντα χρωμένῳ τοῖς πατρῴοις νόμοις, καὶ παρέδωκασ' σὺ καὶ ἐνεχείρισας πολὺ πόλιν ἅπασαν ταύτῃ, μὲν αὐτὸν φήσεις ὀλιγαρχικὸν εἶναι· καὶ τεθνᾶσι κατὰ ἐ' σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν· πατὴρ καὶ υἱὸς παραδοθέντες τῷ ἀνδὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέθη τὼν ἀφ' ἁρμοδίου γεγονότων ἐς κατὰ ἡ σὸν πρόσταγμα· ἐστρέβλωσαν αὐτὶ φῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει πειθόντες· ἐβέβαλοθ' σὺ ἀρχίνον ἐκ τῶν σφλεως ἀνδὶ προδοσία, κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις, καὶ τιμωρεῖσ'· κατὰ δὲ σωῦ καὶ

Demades
Cephisophó

Harmodius
Antiphó
Archinus

Quinta pars suffragiorú

Qui in parvis errare assuefit

Polyeucty

cydantides

Nicophanes

Duarum militarum altera primebatur dona capiente

Politis minerua

ταῦτα γράψαι ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυρῶ�ς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια, ἢ νόμιμά ἐστι. μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, καὶ τὸν τόπον οὗ ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν ἀθηναῖων τὴν πολίτιδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. οἱ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλίκασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδιδωκότες ὑμῖν οὐκ ἐτιμωρήσασθε τὸν ἐλιφότατι κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν. τὸν τοῦδε κεχαρακωμένῳ παραδιδωκότα τὴν πατρίδα, ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, οὗ οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν αὐ βούλοιντο συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι. ὅσοι δὲ οἶνοι τοῖς ἡμετέροις πράγμασι καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης, ἐλπίζουσιν ἐὰν δ' βέλτιον αὖ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων, ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔχονται τοῖς θεοῖς. οὓς κατὰ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα κινδυνεύουσαν ὁρῶν τοὺς σωτῆρας, τοὺς παῖδων, τοὺς γυναικῶν, τοὺς δόξης, τοὺς τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ δρῶμεν ὦ ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς πρεσβευτὴν ὑβελθόντας ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ὁ μὴ γένοιτο, παρακρουσθῆτε τοῦ τῆς τούτου γνωτείας. τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἴκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν ὑβλμήσειεν. ἀπολελυκότες μὲν τὴν προδοσίαν τὴν πρῶτον εἰς τὴν ἴδιον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μὴ δὲ ζητεῖν μήθ' ὑρεῖσκειν τὸ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι σεμνότατον νομιζόμενον σωτήριον. τίνασ' ὦ ἀθηναῖοι (σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς) τίνασ' ἐλπίδας ἔξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις κατὰλάβῃ τὴν πόλιν. τὸ μὲν δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πεποιηκότες. τὸ δ' τὴν φυλακὴν ἔχον σωτήριον τὸ πόλεως οὐ τοῖς κινδύνοις, ἀδύνατον κατασήσαντες. τί δε, ἂν πιθῶμεν γὰρ ταῦτα, ἐὰν κατὰ τὸ ψήφισμα, τὸ δη μοσθένης ἅπαν τῇ πέμψας ἡμᾶς ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ ἀρπάλου, καὶ πρὸς ὃ γεγενῆσθ τὴν τῆς βουλῆς ἀφάσιν, τοὺς παῖδας κατὰπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νεῶν ὡς ἐὰν τὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τοῦτ' ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν ὦ ἄνδρες τί δρῶμεν. γράφεις σὺ δημόσθενες πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δίκαιόν αὖ ταῦτα δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπέχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀφ' τῶν ἰδίων κτημάτων, ἕκαστος εἰς φέρειν, καὶ κατὰ χωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀνάθήματα τῶν θεῶν ὥστε τὸν ἐφήθα σὺ γράφειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς, ἀφ' τῆς οἰκίας τῆς ἐν πειραιεῖ, καὶ τοῖς ἐν ἄστει. τοῦτον γὰρ κατὰ πλὴν προτέραν εἰς φορὰν εἰσεννοχὼς, εἰκῆ σι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις. ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύεις ἀλεξάνδρῳ τὸ κομισμένον χρυσίον. οὐκ ἐθῶ ὑπὸ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ σοῦ τοῦτ' δεῖ δίκαιον, ἢ κοινὸν, ἢ δημοτικόν. τοὺς μὲν ὀρφανίζομένους, εἰς φέρειν. σὲ δὲ ἀφαιρεῖν. καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι πλὴν οὐσίαν, καὶ ἀφ' ταύτης εἰς φέρειν. σὲ δὲ τολέω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα. τὰ μὲν, ἐκ τῶν βασιλικῶν. τὰ δε, ἐκ τῶν ἀλεξάνδρου πραγμάτων εἰλιφότα μηδὲν φανερὸν οἰκ τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις. καὶ τοὺς μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ. πλὴν παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦτι λαμβάνειν, πανδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν οὗς ὅρων κεκτῆσθαι. πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον. οὕτως ἀξιοῖ προεστάναι τοῦ δήμου. σὲ δὲ πλὴν παρὸν γῆν πεπρακέναι. τὸν δὲ οὐ γεγενημένους ἡῆς σαν τῷ προποιεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους, τοῦ οἰ τοῖς κείσεν οὕνεκα γενομένων ὅρκων. ἐπιτάττειν δὲ ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν πλὴν κοινὴν τάξιν. ὦ ἀθηναῖοι παρὰ τὶ οἴεσθε τὰς τολφ τὸ μ, δὲ. ὅτ τὸ δε, φαύλως πράττειν. οὐδὲν δυρήσεν τε ἄλλο, τολὺ παρὰ τοὺς συμβούλους, καὶ τοὺ ἡγεμόνασ. ἐπιβλέψατε γὰρ ἐὰν πλὴν θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις. ἐγένετο μεγίστη. καί τινων τυχοῦσα

Alexander

ἡγεμόνων

A senatoribus ut & ducibus pendet salus uel detrimé tu ciuitatis

ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν, ἅπαντες γὰρ ὁμολογήσουσιν πρεσβύτεροι, παρ' ὧν τοῦ καὶ τὸ τοὺς λόγους ἀκούων ὁρῶ, ὅτε πελοπίδας ὡς φασὶν ἤγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου, καὶ ἐπαμεινώνδας ἐστρατήγει, καὶ οἱ μετὰ τοῦτον, τότε πλὴν οὐ λεύκτροις μάχην εἰνίκησεν ἡ τῶν θηβαίων πόλις. τότε εἰς πλὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ὁμόνοια. μεσήνιοι τε ἵδρυσαν ἔτει κατὰ κίσαν. ἀρκάδες, αὐτονόμους ἐποίησαν. οὐδὲ ξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ τοιοῦτον τὰ πεινὰ καὶ τὸ φρονήματος ἀνάξια διεπράξαντο. ὅτ' ἐλωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ τὸ φιλίππου τιμόλαος ὁ τούτων φίλος. οὐδὲ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς ἀμφισσαν συλλεγεῖσι, πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο. ἡγεμὼν τῆς φάλαγγος κατεσταθη θεαγένης ἄνθρωπος ἀτυχὴς, καὶ ἀλωροδόκης ὢς πρὸ οὗτος. τότε δὲ τοῖς γε ἀνθρώπους οὓς εἶπον ἅ πασα ἡ πόλις μετὰ τῶν ἑλλήνων ἁπάντων ἀπόλεσε καὶ σωθεφάρη. οὐ γὰρ ψεύδος ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς. τὸ τοὺς ἡγεμόνασ αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐὰν τῆς μετέρασ πόλεως. τὸν αὐτὸν τόπον ὑβεπίσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἐν μεγάλῃ καὶ εὔδοξος παρὰ τοῖς ἕλλησι, καὶ τῶν προγόνων ἀξία. μετά γε τὰς ἀρχαίασ ἐκείνασ πράξεις, ὅτε κόνων ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν οἰκίσασ πλὴν σὺν κυνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε ἰφικράτης ἀνεῖλε πλὴν λακεδαιμονίων μοῖραν. ὅτε χαβρίασ ἐνάξω κατεναυμάχησε τὰς λακεδαιμονίων τειήρεις. ὅτε τιμόθεος πλὴν σὺν κορκύρα ναυμαχίαν οἰκίσασ, τότε ὦ ἀθηναῖοι τοῖ τε, οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ δὲ. τοὺς ἡγεμόνασ λακεδαιμόνιοι, καὶ τοῦ τοῖς ἐκείνων ἢ θεσι ζαφαύτες τα πεινοὶ πρὸς πλὴν πόλιν ἡμῶν ἦσαν. δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας. ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος, δὲ. τοὺς τότε γνωμένους, παρ' ὑμῖν συμβούλους, πάλιν ἡγεμὼν ἐν τῶν ἑλλήνων, δικαίως δίμαι. στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς, οἷαν εἶπον ἀρτίως. συμβούλους δ' ἔχων ἀρχῖνον, καὶ κέφαλον τὸν κλυπέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προσαπτῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν, καὶ συμβούλων σωφρόνων τυχεῖν.

Pelopidas
Epaminondas
Mesene
Timolaus
Philippus
Theagenes
Sacra turma pelopidę
Amphisa

Διόπερ ὦ ἀθηναῖοι, δεῖ τοῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας, καὶ λογιζομένους μὴ μάδίαν τὸν τολέω χρόνον τῆς δημοσθένους ἀλωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν. μὴ δ' ἐν τούτῳ τοὺς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχειν. μὴ δὲ οἴεσθαι ἀπρήξειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σωφρόνων. ἀλλὰ πλὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν, τὸν ἐπ' αὐτοφόρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς πλὴν πόλιν ἀφικνυμένων χρημάτων. τὸν εἰς τοὺς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβλημένον πλὴν πόλιν. ἐν τῆς ἑλλάδος ὄλεθρον ἀποκτείναντας, ὀβόλεσον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι πλὴν τῆς τολέως τύχην ἐᾶσαι. καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων, βέλτιον πράξειν. ἀκούσατε ὦ ἀθηναῖοι καὶ κείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος τοῦ δημοσθένους. ὁ, τε παραγμένης τῆς πόλεως μετὰ πλὴν σὺν χαιρωνείᾳ μάχην, ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαρτέισ τῆς ἑλληνίσης ἐκλωπόνης παρὰ τὸ διὸς τὸ δωδωναίου. σαφῶς γὰρ ὑμῖν πόλλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τὸν ἡγεμόνασ, καὶ τὸν συμβούλους λέγε πλὴν μαρτυρίαν πρῶτον.

Cheronea pugna

μαρτυρία. λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τοῦτο.

ψήφισμα μόρος. Δημοτικός γε ὁ διατάττων ἐὰν μὲν ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ δίκαιος ἐστὶν ὁ τοῖς ὅπλοισι μάνειν, οὓς δ' αὖ αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐὰν τὰ ὅπλα ἀπιόναι. καὶ ἐάν τι ἄλλο τοῦ τῷ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ λοιπά. Τὸ λοιπὸν τὸ ψήφισμα. ἀκούετε ὦ ἀνδρες δικασταί. ἀπιόναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς εἰρημένασ πρεσβείασ. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ πλὴ μάχην πλὴ σὺν χαιρωνείᾳ φίλιππον εἰς πλὴ χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰς βάλλειν, αὐτὸς ἐαυτῷ πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποσράφῃ συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὁ κὴ τὰ πάλαντα. οὐδὲ φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀνωφελείας, ὡς οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπελίδοσαν εἰς πλὴ ἡμετέραν σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνασ σὺν τῷ βίῳ δημοσθένης πεποίηται ἀπὸ δημίασ,

Architheoria — ἀρχιθεωρία — Nicanor

κατὰ τὴν μάχην ὅτε ἀπελίβασκον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ναῦς εἰς ὀλυμπίαν ἐπεὶ νικῶνοι δίχ τῆς ἀρχιθεωρίας· οὐ τυχεῖν ἐβούλετο· ἄξιόν γε τοῦτο παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν, καὶ ἐπιδέξασθαι κινδυνεύειν μέλλοντας· ὃς ὅτε μὲν ἔλει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν τὴν τάξιν, ᾤχετο ἀπιὼν οἴκαδε· ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἰκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων, προσβυτὴν αὐτὸν ἀφ' αὑτὸν προβαλόμενος, ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρᾶς· ἐπειδὴ δὲ προσβύειν ἔλει τοῦδε εἰρήνης, οὐκ αὖ ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, οὐδὲ ἐν ἑτέρου πόδα· ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας ἀλέξανδρος ἔφασκε κατάγειν, καὶ νικάνωρ εἰς ὀλυμπίαν ἦκεν, ἀρχιθέωρον αὐτὸν ἀπέλωκε τῇ βουλῇ· οἱ οὗτος οὗτος οὐ μὲν τάξις παρατάξεσιν, οἰκουρός· οὐ δὲ τοῖς οἴκοι μένοσι προσβυτής· οὐ δὲ τοῖς προσβυτάσι, ὁραπέτης ὅστ. λέγε δὴ καὶ ὁ τοῦδε ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφισμα, ὃ ἐγραφε δημοθένης τῇ ἐξαρείου πάγου βουλῇ τοῦδε αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν· ἵνα παράλληλα θεωρήσαντες, εἰδῆτε τὴν δημοθένους ἀφυΐαν. ψήφισμα·

Ἐγραψαν οὐ δῆτα δημόθενες, ἐγραψας; οὐκ ἔστιν αὐτὶ τεῖν· ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία προστάξαντος; ἐγένετο· τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι· κύριον ἐστὶν ὁ τὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον αὐτὶ τεῖν· λέγε δὴ πάλιν, ὃ, δημοθένης κατὰ δημοθένους ἔγραψε· προσέχετε ὦ ἄνδρες· οὗρηκε δημοθένεω· τί δεῖ πολλῶν λόγων ἀποτίφασκειν ὦ ἀθηναῖοι· ὁ μὲν τοίνυν δίκαιον ἐστὶ ὑφ' αὑτοῦ κεκειμένον, οὐδὲς ἀποθυήκειν· ἐπειδὴ δ' ἐῆς τὰς ἡμετέρας ἦκει χεῖρας· τὸν τοῦ δήμου σωφλεγμένων, καὶ τοὺς ὁμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς τ' δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε· προσήκεν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς δυσέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα; μὴ ὦ ἀθηναῖοι· μὴ· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν τῶν δημοθένεως ψηφισμάτων οὐδὲν ὄντας τοῦτο χείρας, ἀδὲ τοσαῦτ' ἠδικηκότας ὅσα τὸν οὗτος ἀπολωλόναι· τοῦ νῦν δὲ καταφρονοῦντα ἡμῶν καὶ τῶν νόμων, ἀτιμωρεῖτον τοῦδε ἰέναι ἐν τῇ τῶν αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ψηφισμάτων ὧν ἔγραψεν ἐαλωκότα· τουτὶ τὸ σωέδριον ὦ ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόδε καὶ ταῦτα τὰ δίκαια, ὁ αὐτὸς ἐκείνοις τὸ αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν, καὶ αὖ τῶν νῦν συμβησομένων ἐπίδεξον ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ τῷ σωεδρίῳ τοῦτῳ κεῖναι τοῦδε αὐτοῦ, μάρτυρα ὑμᾶς πεποιημένος· ἐθέλω σωθῆναι μετὰ τοῦ δήμου· γράψαι δ' ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν· ἢ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει κατέθηκε· διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν· οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι τοῦδε ταύτης τῆς κρίσεως, ταῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν, ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν· κρίσει ποτὶ δῶν ἀφτυχὼν τῶς τοῦδε ἁλιρροθίου πρὸς ἀρὴ γενομένοις ἐνέμενεν· αὐτοὶ δὲ σημαίνει θεαὶ τῇ πρὸς ὀρέστην ἐν τοῦτῳ τῷ σωεδρίῳ κρίσει γενομένῃ, καὶ τῇ τούτου ἀληθείᾳ σωοίνους ἑαυτὰς εἰς ἐν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν· ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες βύσεβέστεροι· πῶς τ' σωεδρίου γνώμην ἄκυρον κατεστήσετε τῇ δημοθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρίᾳ; οὐκ ἐὰν σωφρονῆτε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ τοῦδε μικρῶν οὐδὲ τῶν τυχόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε· ἀλλὰ τοῦδε σωτηρίας τῆς πόλεως ἁπάσης· καὶ πρὸς τοῦτοις, τοῦδε δωροδοκίας· ἔθους πονηροῦ, καὶ πράγματος ἀλυστελοῦς· καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀπολωλεκότος· εἰ μὲν καθόσον ἐστὲ δικαιοῦ ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως, καὶ παύσετε τοὺς ῥαδίως καθ' ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθήσομεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιδέξετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀναστατεῖσαν τοῦ τούτων. Ἐγραψεν αὖ τῷ δήμῳ δημοθένης ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν ἀττικὴν ἀφικνούμενα μετὰ ἁρπάλου χρήματα· οὕτως οὖν ὦ ἄριστε εἰπέ μοι φυλάξομεν ἐὰν σὺ μὲν ἔνθεσι τάλαντα λαβὼν ἑξῆς ἴδια; ἑτέρος δὲ πεντεκαίδεκα; δημάδης δὲ ἑξακισχίλιους χρυσοῦς τάρεσ; ἑτέροι δὲ ὅσα δή ποτε ἀποφασκόνοι εἰσί· τὰ παρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἢ δὴ δύρκμνα. ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τοῦτοισιν ἀναθεῖναι. καὶ πότερα, κάλλιόν ἐστι πρὸς δὲ δικαιότερον ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν τι

Neptunus uictus a mare in halirrhothij cede

Post orestis in diciū furiarū templū athenis — Halirrhothii — Orestes

Demades ab harpalo accepit sex mille stateras auri

δίκαιον ἐ δῆμος βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν οἷς δι' ἐπιστάτας ἔχειν· ἐὰν μὲν γὰρ δίκαιον ᾖ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν, παρὰ πάντων ὁμολογούμενος εἶναι δίκαιον· ἢ δὲ τοῦτο ἔχειν, μηδὲν ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον πολλοὺς οὖν τοῦς δεῖ καὶ πανταδαπὸς λόγους ὦ ἄνδρες· καὶ οὐδὲ πώποτε τοὺς αὐτοὺς· ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς ἢν ἅπαντα χρόνον, ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ὑβριστὴ μένους ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς ὑποχώσεις, μέχρις αὖ ῥηθῶσιν· εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ πῶς πόλιν τῆς δημοθένους πονηρίας· καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα τοῦ κακῶς δαιμονῶμεν, οὐδὲ γὰρ ἐγὼ τί ἄλλο εἴπω, στρατέον εἶναι τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κινδύνεθα τῆς παρεῖδος, καὶ τὸν πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν, καὶ μεταδιωνίσασθαι πῶς τύχην, καὶ μεταλλάξασθαι βουλόμεθα οὐ προσκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς ὦ ἀθηναῖοι ταῖς τοῦ μαροῦ καὶ γόητος τούτου δεήσεσιν· οὐδὲ προσιτέον τοὺς οἴκτους καὶ τὸν φανακισμοὺς τούτου· ἐπιστοῦ γὰρ ἐλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ὄρκων, καὶ τῶν λόγων, καὶ τῆς τύχης· τίς οὖν τοῦ ἐλπὶς ἐστὶν ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, τίς οὖν τοῦ ἀλογίστος, τίς τ' προγεγενημένων, καὶ νῦν γενησομένων πραγμάτων ἄπειρος, ὃς τις ἐλπίζει ἢν ἐκ τοσαύτης δυσαμενίας, εἰς τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσεσθαι τὴν πόλιν, δι' ὧν τινα δήποτε αἰτίαν ἢ τύχην, ἐῶ γὰρ δῆτα νῦν ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς τοδεεστήκοσιν ἡμᾶς κινδύνοις, καὶ ἡ τῶν ἐβ αὐτῆς τῆς πόλεως δωροδοκία προσγέγονε, καὶ τοδὲ ἀξιῶ αἰτίαν· κοινῇ πάντες ἀτιμαζόμεθα, καὶ τοδὲ τὸ μὴ δοκεῖν τὰ ἴδια πεπράτιστον ὄντα χρήματα κοινῇ ἐν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα συμβαλεῖν καὶ τολεμοῦντα δῆτον τῶσειν ἡμᾶς· ἐῶ γὰρ τἄλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε· καὶ τοτὲ μὲν γράφων καὶ ἐπαγορεύων, μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν, ἢ τοὺς παραδεδομένους· τοτὲ δὲ λέγων, ὡς οὐ δεῖ ἐν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν ὁρανῷ τιμῶν ἀλεξάνδρῳ· ὅταν δὲ μέλλῃ κινδυνεύειν, ἀπιέναι παρ' ἡμῖν, καὶ λιμήσοντα εἰσαγγέλλων σωιεῖν ἐν μεγάροις τοῖς φυγάσιν ἐὰν καταλύσει τ' δῆμου· καὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν οὐθὲς παραχρῆμα ἀναιρούμενος· ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρόσθεν γενομένῃ προσάτων, καὶ κατασκευάζων φυδὴ μιωυτὸν, ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων καὶ τοδὲ τούτων γράφων μὲν οὐδὲν· αἰτίαν δ' οὕνεκα τοῦ παρόντος ἀτοῦνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μαρτυρεῖς ἐστέ· γόης δ' τοῦς αὐτοῦς ἀθηναῖοι καὶ μαρὸς ἀνθρωπός ἐστι· καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης, οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγματευμένοις· ποῖαι γὰρ τειήρεις εἰσὶ κατεσκευασμένοι ὑπ' τούτου, ὡς πρὸς τοδὲ δὴ βουλοῦ τῇ πόλει· ἢ ποῖοι νεώσοικοι, τούτου πολιτευομένου γεγόνασι· πότε ἔτος ἢ δίχ ψηφίσματος ἢ νόμος, ἐπανώρθωσε τὸ ἱππικόν· τίνα κατεσκεύασε δύναμιν τοιάτων καιρῶν παρεγκυνομένου μετὰ τῶν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πελίνῃ, ἢ ναυτικῷ· τίς αὐτὴν εἰσηνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν τοῦ τοῦ· τίνα κατεσκεύακε δημοθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορείῳ τῷ ὑμετέρῳ· ἢ ἐν τῷ ἄστει· ἢ ἄλλοθί του τῆς χώρας· οὐδεὶς οὖν οὐδαμοῦ δείξειεν· Ἐπειτα ἢν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἄπιστον γεγενημένον· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τῶν ἐν τὴν πόλιν οἰκονομέσας ἄχρηστον, τοδὲ εωρακότα δὲ τοῦς αὐτιπολιτευομένους, ἅπαντα δὲ πεπραγμένους ὅσα ἐβελτίωσαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν, καὶ τὰς τοῦ δῆμο πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, δεῖνον τοδὲ ποιῆσαι βούλεσθε; οὐκ ἐὰν σωφρονῆτε, καὶ καλῶς καὶ τοῦ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βελτίνεσθε· ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἢ τιμωρήσασθαι παρέλωκε τῶν ῥητόρων, τοὺς τὴν πόλιν δίχ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινῶ πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας· καὶ συμβούλους· ἀκηκόασι δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας· λέγε σὺ τὴν μαντείαν. Μαντεῖα. Γῆς οὖν μίαν γνώμην ἔξεστιν ὦ ἀθηναῖοι· πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες τοῦ τῶν κοινῇ συμφέροντων· ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες, προδίωνται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ τοῦδε τοῦ ἐδιάφορα τὸ τῆς πόλεως τῇ

μεταδιωνίσασθαι

Callimedo

Cubulus

Oraculū

τῶν ἱδρῶν τῶν παρ᾽ ὑμῶν, καὶ πάλαι, καὶ γυναικῶν. οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτοὺς, εἰ μὲν τοῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται, καὶ προκερύσσουσιν ἀλλήλοις ἐβεπίτηδες· ἱδίᾳ δὲ ταῦτα πράττουσιν ἐβαπατῶντες ὑμᾶς οὓς ἐρᾶτε πειθομένους τοῖς τούτων λόγοις. τί γὰρ δεῖ ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας· ἢ τί φασὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγενημένους ὦ δημόδεκες καὶ πολύλυκτε διατελεῖν ποιοῦντες· καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινὸ τότε πάλιν τοῦδε εἰς ἠκότος· οὐ κείνῳ ἀλλήλους· οὐκ εἰσαγγέλειν· οὐ γράφεσθαι παρανόμων· ἔστιν οὖν ὅτι πεπόνθατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τὸ δῆμον κήδεσθαι, καὶ πάλι βοτηείαν ὑμῖν εἰ τῇ δύτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπται σοι ψήφισμα δημόδεκες πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρανόμων ὧν δημάδης γέγραφε; κεκώλυκας τινὰ πρᾶξιν ὧν ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τὸ δῆμον πεπολίτευται; οὐδ᾽ λὺ τινοῶ· εἰσήγελκας ἐν παρὰ τὸ δῆμον ψήφισμα καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδὲ πώ ποτε· ἀλλὰ τοῦδεῖδες αὐτὸν εἰ τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦ σταθέντα· καὶ τοῖς εἰ πρωτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς ἁρμοδίου καὶ ἀριστογείτονος ἀπογόνοις· ἔπειτα ποῦ τῆς δυνάμεως τῆς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν· ὅπου πάλι τὸ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ὑβεταζομένῳ ἔδομεν· ἢ εἰ ταῦθα φήσετ᾽ εἶναι δεινὸν, εἰ παρακρούσετε τοὺς ἀεὶ λέγοντες· ὡς δὲ κ᾽ ἔστιν ἐξωτῆς πατρίδος ὑμῖν ὑβελθεῖν οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγὴ, χωρὶς τῆς ὑμετέρας δυνάμεως· φανδρὸς ἐχθρὸν γεγενημένους αὐτὸ πράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ δῆσι κατὰ τὸ δῆμον γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὔπω πείθειν τοὺς λέγοντας, ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τ᾽ παρὰ τ᾽ δῆμα βοηθείας· ὑμεῖς δὲ, εἰ τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε· ἀμελλόμενοι τᾶς κολακείας πρὸς τοὺ ὁμολογοῦντας τοῦδ᾽ ἀλεξάνδρου πράττειν, καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ τῶν αὐτῶν, ὧν πρὸ νεῶ ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλὴ, καὶ συμπάντων τῶν ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος νικόνοει, καὶ κεχρηματικὼς εἰ ὀλυμπίᾳ τοῦδ᾽ ὧν ἐβελήθης, ἐλεεινὸν νεῶ σαν ἐν καταστασιάζεις, προδότης ὢν καὶ δωροδόκος· ὡς ἐπιμελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσων δίκην ὑπὸ ὧν ἔληφας πεποιηκὼς· τοσοῦτῳ τολμηρότερον δημάδου· ὥστ᾽ ὁ μὲν προφανὴς τῷ δήμῳ ἐν αὐτὸ τὸ δόξον καὶ πάνοιαν καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὅμως οὐ πετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι ἐν πρόσωπον· οὐδ᾽ εἰναντίᾳ τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει, λέγειν ἢ ἐξίωσε· καί τοι οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος τοῦδε αὐτὸ κυρίαν εἶναι πάλι βαλλὼ, οὐδὲ θανάτου ὡρίσατο, ἐὰν ἀπόφανθῇ χρήματα εἰληφὼς· σὺ δὲ οὔπω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σαυτῆ λόγοις, καὶ καταπεφρόνηκας τῆς δύτων δυνθείας· ὥστε πείσειν οἴει δύνασθαι, ὡς μόνου σοῦ κατέψευσαι ἐν δωρεόριον· καὶ μονονοὺκ, εἰληφότα σε ἐν χρυσίον ἀποπέφαγκεν· καὶ τί σ᾽ αὐ ταῦτα πειθεῖν· ὁρᾶτε ὦ ἀθηναῖοι τί μέλλετε ποιεῖν· παρειλήφατε παρὰ τὸ δήμου ἐν πρᾶγμα ἐν γεγενημένον ἤδη· τιμωρείας δ᾽ οὔνεκα τῆς κατὰ τῶν ἀόχων ὄντων τᾶς ἀποφάσεσι, δημοδένης εἰσάγεται πρῶτος· κατηγορήκαμεν ἡμεῖς οὐδενὶ κατὰ χαρεστάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων, πότ᾽ δ᾽ ἀμελήσαντες τῶν γεγενημένων ἀπόντων, ἀφήσετ᾽ πρῶτον εἰσελθεῖν ὅτα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια τὰ τοῦδε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ ἀρείου πάγου δόξαντ᾽ εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἁπασιν ἀνθρώποις· ταῦθ᾽ ὑμεῖς κύριοι πάντων λύσετε, καὶ πάλι πονηρίαν αὖθὶ πάλι τούτων ἀναδέξασθε, ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παράδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας, καὶ τοὺς χρημάτων εἵνεκα, προεμένας τὰ τῆ δήμα συμφέροντα· ταῦτα γὰρ ἅπαντ᾽ ἐστὶν ἐφ᾽ ὑμῖν ναῦ· καὶ πεντακόσοι καὶ χίλιοι ὄντες, πάλι ἁπάσης τῆς πόλεως σωτηρίας εἰ ταῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τίμβρον ἡμέρα, καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος, πολλὰ ἀσφάλφαν τῇ πόλει κατασήσει· τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν· ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν· τοιαῦθ᾽ ὑμῶν ἔθη καθιστάντων, οὐ κατασκευάστον ἐστὶν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι· οὐδὲ προστέον ἐὰν σωφρονῆτε τοῖς δημοδένους ἐλέοις, πάλι κοινὰ καὶ δικαίαν ὑπὸ τῆς πόλεως ἀπολοπαν· οὐδὲ ἐς γὰρ ὑμῶν λιάγκαζε εἶναι· τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμβάνειν τὰ καθ᾽ ὑμῶν πολλῶ πλέω τῶν ἱκανῶν δ᾽ ὑμᾶς ἔτρα κεκτημένον· οὐδ᾽ ἀπολεῖσθαι νῦν ὑπὸ τῶν ὁμολογημένων ἀδικημάτων γράψαντα καθ᾽ ἑαυτῶ θανάτου πάλι ζημίαν· ἀλλ᾽ ἢ ἐκ τῶ ἄλλα βίου ἐμφυτοσ αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία, ταῦτα ἐς πάλι κεφαλὴ αὐτῷ τέγραφε· μὴ οὖν ἄχθεσθε αὐτῶ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένω· πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε πάλι χώραν, ἢ οὗ ἐς καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύει παρεστασμένη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι ἐν προδότην καὶ σώζειν ἑαυτάν· ὑπὸ ἧς οἱ πρόγονοι καὶ λοὺς καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομείναντες, ἐλευθέραν ὑμῖν αὐτὰν παραδεδώκασιν· εἰ ἢ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα λέλοιπαι, τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς· εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας ὦ ἀθηναῖοι, καὶ εἰ αὐτῆ πνομένασ πατρίους θυσίας, καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας, φέρειν δεῖ τοὺ οὐ φρονοῦντας πάλι ψῆφον· καὶ ὅταν δημοδένης ἐξαπατήσαι βαλόμενος, καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτίζηται, καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς ἐν τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες, καὶ πάλι πρότερον δόξαν αὐτῆ ὑπάρχουσαν αὐτίθετε, πότερον ἡ πόλις ἐλεεινοτέρα δεῖ ἢ σῶφρον γένοιν, ἢ δεῖ πάλι πόλιν δημοδένης· εὑρήσετε γὰρ σῶφρον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθεν εἰς ἐν πολιτεύεσθαι γεγενημένον, καὶ αὐτὶ μὲν λογογράφου καὶ μαθοῦ τὰς δίκας λέγοντος, ὑπὸ κτησίππου, καὶ φορμίωνος ἑτέρων, καὶ πολλῶν τολεσώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει· αὐτὶ δ᾽ ἀγωνῶτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος, οὐδὲ ὀν γεγενημένον· πάλι δὲ τὸ πόλιν ἐκ ἀξίως ἑαυτῆς, οὐδὲ τῆς τῶ προγόνων δόξης διακειμένῳ· ἀφόντες οὖν τοὺ ἐλέγχε, καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τούτου, τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν φέρετε ψῆφον· καὶ σκοπεῖτε ἐν τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ ἐν δημοδένη· ἔστι γὰρ ὅτι καλῶν καγαθῶν δικαστῶν ἔργον, καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τὶς δημηγορήσων δημοδένει, λογίζεσθε ὅτι ἔστ᾽ ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ὄχος ὢν τᾶς μελλούσας ἀποφάσεσιν ἀναβαίνῃ, κακόνους ὅτι τῇ πολιτείᾳ· καὶ τοὺς ἀδὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας, οὐ βαλόμενος δίκλν δοῦναι, καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ᾽ ἢ τέτακται ἐν ἀρείῳ πάγῳ σωέδριον καταλυθῆναι βούλεται, καὶ συγκεχύθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγὸς, οἱ τὴν καθ᾽ αὑτὸν προσδοκωμένῳ ἀφάσιν ἄπιστον βαλόμενοι γενέσθαι σωιηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ὅτι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται σωβρυγία τοῦδε ἐν ἀρ πάλα καταστῶσαν καὶ τὴν ἄφεσιν νομίσαντες δὴν ὦ ἀθηναῖοι καθ᾽ ὑμῶν πάντας τοὺς ἀναβαίνειν, καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νόμων, καὶ τῆς πόλεως ἁπάντης, μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν· ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι τοῦδε τῶν κατηγορημένων· μὴ δὲ τὴν αὐ τοῦ τούτου μανίαν, ὃς μέγα φρονεῖ τοῦδ᾽ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπεὶ δὴν φανδρὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον ἐξελήλεκται φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μὴ, μιᾷ ψήφῳ, καὶ ἐνὶ ἀγῶνι, πάντας τοὺ ἀποπεφασμένας καὶ τοὺς μέλλοντα ἀφάντες, εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐν δίκμος τὴν τούτων δωροδοκίαν φέρετε, καὶ ἥδιον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεῖσιν· ὅτε οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν. Εἰ μὲν οὖν ὅσον εἰς ἐν μόρος τῶ μὲν τῆς κατηγορίας ἥκει, βεβοήθηκα· τὰ ἄλλα πάντα παρεῖδον, πλὴν τῶ δίκαιν καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν, οὐκ ἐγκαταλίπον τὴν πόλιν· οὐ χαίρειν προυργιαιτέραν τῆς τῶ δήμου χειροτονίας ἐποιησάμην· ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· παραδίδωμι ἐν ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις·

Κατὰ Ἀριστογείτονος.

Πανθ᾽ ὅσ᾽ ἔοικεν ὦ ἀθηναῖοι προσδοκητέα ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν εἰ τοῖς γεγενημένοις ἀποφάσεσι· θαυμασιώτατον δὲ πάντων ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ὁ νεῶ γινόμενον· ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀριστογείτων, διαδικασόμενος ἥκει τὴν ἐξαρεῖσ πάγου βαλὼν, τοῦδε ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης· καὶ νεῶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βαλὼν, κινδυνεύει, ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ᾽ ὑμῶν, καὶ

Polyeuctu

Demades

Δοπήθηκας

Harmodii
Aristogitó

πθαυμρούσετε

Alexander

Nicanor

Demadis impudentia & mania

οἰκτίζηται

Ctesipp)
Phormio

πθαδιδωμι ὑδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις

διαδικασόμενος

πλὴν ὑπὸ τῶν δικαστῶν παρρησίαν ἀφοβούμενος εἴκοσι μνῶν· τοῦτο μὲν γε καινὸν οὐδὲν ἐστὶ δεινὸν ἐὰν ἄλλῳ συμβῇ τοῦτο· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ οὐ τῷ δεσμωτηρίῳ τοσοῦτον χρόνον, ἢ ἔξω διατέτριφε· καὶ ὀφείλων ὧν δημοσίᾳ καὶ τὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφε· οὐκ ἴσον αὐτῷ· καὶ ἕτερα πολλά, καὶ δεινα πεποίηκε· τοῦδε δ' ὧν ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γιγνώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸν δοῦναι ψῆφον κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνω· καὶ οὐκ ἴσον ἐκείνης παρ' ὑμῖν ὑπολιφθῆναι δικαιότερα λέγειν, τῶν αἰσχίστων καὶ δεινότατόν ἐστιν· διότι ὦ ἀθηναῖοι οὗτός μοι δοκεῖ τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων διαπεπρασόμενος ἥκειν τῆς ἡμετέρας γνώμης· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν· οὗτος δ' αὖ θεὸς θέλῃ, καὶ ὑμεῖς σωφρονεῖτε, οὐ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβήσεται· οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν ἡρακλέα βελτίω γενήσεσθαι αὐτὸν προσδοκῶ συγγνώμης νεῦί τυχόντα παρ' ὑμῶν· οὐδὲ τὸν λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ' ὑμῶν ἐὰν νῦν ἀφῆτε αὐτόν· πονηρίαν γὰρ ἀρχομένῳ μὲν κωλύσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη· ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ γεγυμνασμένῳ τῶν εἰθισμένων τι μωρεῖν, ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν· εἰ μὲν οὖν ἐγνώκεσθαι βούλεσθε τὸν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττεν ὑμᾶς ἀριστογείτονα δεῖ· καὶ ἐὰν ὅ, τι ἂν τις βούληται τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ κατὰ τὰς ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον τοῦτο τοῦτο πεπραγμένων, ἀφοκτείνατε τοῦτον· ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν· ὃν καθεσθ' ἥκειν κατὰ πληθομενον πλὴν πόλιν ὑμῶν· καὶ τὰς προφάσεις, καὶ τοὺ φανακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς ὑμᾶς· ἂρ' ἴστε ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀρίξεως δυναμένου, ἐκεῖνο συμβέβηκεν δυτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ· τῶν οἴκοι ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων πάντα τοῖς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ κατα παραθυμήσατε ὦ ἀθηναῖοι· μὴ δ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς· ἀλλ' ἐκ καθαράτε κατ' ὅσον δυνατόν ἐστιν, πλὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε· φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τοῦ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων· ἢ δεῖ τοὺς κεινομένους προγόνους καὶ πλὴν αὐτῆ μετεσθήτα· καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴρηται; ἄξιον αὐτῆ φέσαθαι· τὶ γὰρ ἀγνοεῖτε· δι' ὃ δεῖδε λόγων ἀκούειν, κατὰ τὴ νῦν κεινομένα· πότερον τὴ βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὴ ὕλωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν, καὶ ἀναβοήσωμεν, ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖναι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφόρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀλληθὴς καὶ δικαία ἡ κατὰ ἀριστογείτονος ἔσται ἀπόφασις· ἐὰν δὲ ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα, οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια τοῦδε νουτωνὶ τὴ ἀτώνων βραχέα εἰπὼν καταβῇ, ψευδὴς· καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένη· ἢ τὴ δῶρα λαμβάνειν ἐκ τῆς προσοδοσίας τῶν τῆς πόλεως συμφόρων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ, καὶ τῶν τοῦτα κατὰ τὰς πόλεις δρωμένων. ἀλλ' αὐτὸς ὁ κεινόμενος νὴ δία μέτειος τὴν ζόπον καὶ προγόνων χρηστῶν· καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε δεῖ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτῆ φέσαθαι; καὶ τὶς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν· ὅτι τῆ κυδιμάχου μὲν τῆ πατρὸς τῆ ἀριστογείτονος, θανάτου κατα γνωθέντος, καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ὁ χρηστὸς ὅτος υἱὸς τοῦδε ἐστὶν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα, τῶν ἀναγκαίων ἀπαντίζοντα, καὶ τελευτήσαντα, οὐ τυχόντα τῶν νομίμων ἅπερ αὐτῆ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸ δὲ ἔστιν ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπῆχθη, πολλάκις γὰρ ἴστε ἔστιν δήπου γεγενημένον, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς· ὥστ' ἐκείνης ἀποψηφίσασθαι, μήτε πῦρ αὐτοῖν τοῦτῳ, μήτε συσιτεῖν μηδένα· μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν· καί τοι ὦ ἀθηναῖοι τίνα χρὴ ἔστιν νομίζειν ἔχειν διάνοιαν· ὃς δεῖ μὲν τοιαῦτα εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμπεσεῖν· ἐκεῖ δ' ὧν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακουργοῖς ἀνηγμένοις, οὕτως εἶναι πονηρὸς ἐδόξεν, ὥστε μὴ δ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις· ἀλλὰ κλέπτων ὡς φασὶ λῃφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ καὶ ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος.

Harpalus

Cydimach

Excomunicatio antiq nota

ἵνα δεῖ καὶ ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον αὖ τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι· καὶ ταῦθ' ἅπερ ἀρτίως εἶπον τίς οὐκ οἶδε, κατα μαρτυρηθέντα ἀριστογείτονος· ὅτ' ἐμπορείου ἐπιμελητὴς λαχὼν, ἀπεδημεῖν ἔδοξε τῶν τότε διωκόντων ἄρχειν πλὴν αὐτῆν ἀρχήν· ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ τοῦδε ἀριστογείτονος μέλλοντες φορεῖν πλὴν ψῆφον ἐλεῖτε· ὃς τὸν αὐτὸν πατέρα κακῶς διαπεθεμένου τοῦ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε τοῦδε τῆς ἀριστογείτονος τιμήσεως; οὐ ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως αὖ καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου, καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς ἐχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ ἀριστογείτων ἐστὶν ὦ ἀθηναῖοι ὁ κατὰ τὸ ἱερεῖον τῆς ἀρτέμιδος τῆς βαυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος ὡς ὑμᾶς ἐπειδὴ πλὴν ἀληθειαν ἐπιθήσεται παρὰ τῶν κατηγόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι ἔδοξεν; ὅσον πρὸ τοῦ τῆ τῶν παρανόμων γραφῆ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὃ οὗτος πρὶν ἐκτίσαι ἔδοξε συκοφαντῶν ἐν οὐ τυγχάνοντα ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων οὐ τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ κατα φρονῶν ἁπασῶν τῶν τιμωριῶν· αὐ κατὰ τῶν ἀδικημάτων οὐ τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμένα· οὐ ἐν τελευταῖον οὗτος οὐ δεχθεὶς τοῦδε λυκούργου, καὶ ὀβελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἴσον αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς οὐδεκα κατὰ τοὺς νόμους τοῦδε πατὸν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς πλὴν προεσρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκφεύγειν; εἶτ' ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐ οἱ νόμοι μὴ πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον τοῦ τῶν πολιτῶν, οὐ δεικθέντα, φυλάξαι δ' οὐθ' οἱ οὐδε κα δεδύνηται, οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τοῦ τῷ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι; καὶ ὁ μὲν νόμος δυξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' δυφημίας πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι τοῦδε τῶν πραγμάτων παραδιδοῦναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ τοῦδε πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα τοῦδε τὸν ἑαυτῷ πατέρα γεγενημένον, ἔδοξεν μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἑάσατε πολιτεύεσθαι; καὶ δημάδη μὲν καὶ δημοθένει οὐδεμίαν ᾠδε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν ἐξηλεγχθέντων λαμβανοντεσ, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δικαίως· οἷς εἰ μὴ πάντα, ἀλλὰ πολλά γε συμβέβηκεν πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατεράζουσιν, ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς πεπτίκηκεν οὐδὲ πώποτε. ἐξ οὗ πρὸς πλὴν πολιτείαν προσελήλυθε. κακὸν δ' ὅτι δωκάς ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τὶς οὐκ ἀνεμαλέσειεν ὑμῖν τοῖς ἔδοξεν δεχομένοις σύμβουλον· ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερὸς καὶ τοῦδε βόηκεν πλὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ· τότε τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ τοῦδε εσηνόῃ τες θαυμάσουσι· πότερον βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους, καὶ χαίρετε τῶν τοιούτων ἀκούοντες· χρὴ δὲ ὦ ἀθηναῖοι ὡς πρὸ οἱ πρῶθι νομοθέται τοῦδε τῶν οὐ τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν ὀνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίστοι τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε· πῶς οὖν ἐκεῖνοι τοῦδε τούτων ἐγίνωσκον· πρῶθν μὲν καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ ἀρᾶς ποιούμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν· εἶτις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα λέγη καὶ γινώσκη τοῦδε τῶν πραγμάτων, ὀξώλη ἔδοξεν εἶναι· ὃν οὗτος νῦν ἐστὶν ἀριστογείτων· ἔπειτ' οὐ θωμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου θύρου τῶν ἀδικημάτων δεκα τοῦδε πασίαν ἐπιτιθέντες τοῦ τιμήματος πλὴν ἐκτίσιν ἠπόμενοι ἐν τι μὴ λαμβάνοντα τῶν οὐ τῷ δήμῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, ἔδοξεν οὐχ ὁ τοῦ τοῦ δήμου βελτίστων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τοῖς δοῦσι συμφόρων τῶν δημηγορεῖν· ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ βουλὴ ἀποπέφασκε· πρὸς δὲ τούτοις, αὐαχείνοντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας δοικεῖν· τίς ἔσται ἐν ἴδιον τρόπον· εἰ γονέασ' οὐ ποιεῖ· εἰ τὰς στρατείασ' ὑπὸ τὸ πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱδρὰ παρῷα ἐστιν· εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδέν αὖ ἔχει συμβεβηκὼς ὁ ἀριστογείτων αὐτῷ λεῖξαι· αὐτὶ μὲν γὰρ τοὺς γονέασ' οὐ ποιεῖν, κακῶς ὄντος ἐν ἑαυτῷ πατέρα πεποίηκεν· ὅτε δ' ὑμεῖς ἀστρατεύεσθε πάντες, οὕτος δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ· τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ παρὸ μνῆμά τι ἔχειν ὦ ἀθηναῖοι λεῖξαι, ὥστ' οὐδ' οἰκετείας τοῦ πατρὸς αὐτῷ τελευτήσαντος, ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων ἀθηναίων εἰς φρόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὔτος οὐδ' ἐκ τῶν δημοσίων, καὶ ὃν ὦφλε τὸ

Bestia Aristogito

(Emporii)

Eraurcomia diana

Lycurgus

δεδύνηται

Demades

Demosthenes

Demades & demosthenes puniti ga dona accepe runt

ἐξώλη

ἀποφθόνων ἐκ τῶν ἰδίων

ἀργύριον ἅπαν ἐκ τούτου. ἁπλῶς δ' εἰπεῖν ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πεπραγμάτων διατετέλεκε. καὶ οὐδὲν μόνον ἢ βραχὺ ἀρέσκον πάντων βουλὴ τοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν. οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πειθόμενοι οὐδὲν ἴστε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ' ἔκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε πολὺ τοῦτο μοχθηρότερον. ὥστε τὸ πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν ἔστιν· ἔτι τοῦδε μὲν τούτου πολὺ φοβερὸν ὑμεῖς μέλλετε φοβεῖν· τοῦδε δ' ὑμῶν οἱ τοιοῦτοι, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες· διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν ὦ ἀθηναῖοι, μήθ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν εἰσφέρειν πολὺ φόβον, μήτε πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις. ἀλλ' ὁ μοθυμαδὸν κατεψηφισμένος πάντας παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ θάνατον τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι· καὶ μὴ προέσθαι, καὶ μὴ προδοῦναι πολὺ θεὰν καὶ πολὺ δῶρον ψῆφος· ἀναμνησθέντας ὅτι τοῦτο κατέγνωκεν ἡ βουλή, λόγον λαμβάνειν καθ' ὑμῶν· τοῦτο κατέγνωκεν ὁ πατὴρ καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν· καὶ ἵνα τὸ πρᾶγμα εἴπω τῶν ὀνομάτων, τοῦτον κατακεχειροτονήσας ὁ δῆμος, παρέδωκεν ὑμῖν τιμωρήσασθαι· οὗτος πολλὰ καὶ διαπεπραγμένος οἷς τοιούτοις εἰλήφαι πράγμασι, νῦν ἀδικῶν ἐφ' οἷς αἰσχρόν ἐστιν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἐᾶσαι οὐδὲν· τίνα γὰρ τόπον ὦ ἀθηναῖοι τοῦδε τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε πολὺ ψῆφον· ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε κατεψηφισμένοι, ἢ [illegible] τὸ μὲν ἀποφαίνειν πολὺ βουλῶ τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα φαίνεσθε ἀπουσιάζοντες· τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἐῶντες· μὴ γὰρ ἱλίους ἀπῶσαι τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν μόνον ἀποπεφασμένων· ἀλλὰ κοινοὺς κατὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων· δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κεκινημένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον οὐδὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, θαρροῦντας ὡς οὐ δώσοντας ἱλίκλω; ἢ φοβεῖσθαι τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων· οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τοὺς ὁρμῶντας οὐδὲ τὰ καθ' ἡμῶν ἥκοντα χρήματα νῦν ἀνέρχει; καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος ἀποστρέφειν· καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου τὸ ζητεῖν πολὺ βουλῶ τοῦδε τούτων τῶν χρημάτων πρὸς τ' αὐτὸν, οὐδὲ τοὺς κεκοινωνικότας τὸ χρυσίον εἰς πολὺ χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε· καλῶς γὰρ ὦ ἀθηναῖοι καλῶς οἱ πρόγονοι τοῦδε τοῦ τὸν ψηφισάμενοι, σήλω εἰς ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν· ὅτε φασὶν ἄριθμον τὸν πυθόνακτος τὸν ζελείτην, κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ μήδων οὐδὲ διαφθορᾶ τῶν ἑλλήνων· πρὶν γὰρ λαβεῖν τυχὰς καὶ δοῦναι τόπου πεῖραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον κατεγνώσθη, οἷς ἤλασαν αὐτὸν οἷς ἀπόσης τῆς χώρας· καὶ τοῦθ' ὡς πρὸς εἶπον εἰς πολὺ ἀκρόπολιν εἰς σήλω χαλκῷ γράψαντες ἀνέθεσαν· παράδειγμα ἡμῖν τοῖς ἐπιγνωμονοῦσι καθιστάντες καὶ νομίζοντες ἓν ὁποσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐχ τοῦδε τῆς πόλεως, ἀλλ' τοῦδε τῶν διδόντων βουλεύεσθαι· καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν πολὺ αἰτίαν· δι' ὃ ὁ δῆμος οἷς ἔβαλον αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαρρήδην ἄριθμον τὸν πυθόνακτος τὸν ζελείτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν καὶ γένος· καὶ φεύγειν ἀθήναζε· ὅτι τὸν κεκιμήλιον χρυσὸν ἤγαγεν εἰς πελοπόννησον· καίτοι εἰ τὸν ὦ πελοπόννησε χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς ἕλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥαθύμως ἔχειν, ὁρῶντας ὦ ταύτῃ τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην· καί μοι σκοπεῖτε ταύτην πολὺ σήλω. Στήλω. καίτοι ὦ ἀθηναῖοι τί αὖ οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς αὖθις λαβόντας ἢ στρατηγὸν, ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν δῶρα δεχόμενον οὐδὲ τοῖς πατρίδος συμφέρουσιν· οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς ἑλλάδος ἄνθρωπον, οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ πελοποννήσου πόσης· τοιγαρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς πολὺ βάρβαρον.

κατὰ φιλοκλέους.

Ἰ χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν τοῦδε τοιούτου ἀνθρώπου, ὅ πως χρήσεσθε τῇ τοιαύτῃ πονηρίᾳ· ὃς οὐκ ἄπαξ, ἀλλὰ τρεῖς ἐξελιλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ αἱρέσεως πάγου βουλῆς ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ νῦν ὦ τῷ δήμῳ ἠκούετε· καὶ ἐφευρισμένος ἀπάντων ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν τοῦδε εσηκότων, φάσκων κωλύσειν αἱρεῖσθαι πα-

λου εἰς

Arthmius Zelites aurum attulit expsis ad corrumpendá græciá

Arthmio Pythonax

Harpalos

λου εἰς τὴν πειραιᾶ κατατοξεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν οὐδὲ πολὺ μουνυχίαν καὶ τὰ νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ πάντων ἡμῶν, καὶ τῆς χώρας, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν, καὶ ἐμπορικῶς ὀνώμασεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς κρηπίδος· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ θανάτου τιμωρησάμενος, ἐὰν εἴληφέ τι τῶν χρημάτων ὧν ἁρπαλος εἰς πολὺ χώραν ἐνέμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξελιλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τοῦτοις ὧδε γεγενημένον ἐλθεῖν, καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων, τί γὰρ τοῦτο δικαιοσύνης μέτεστιν, ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ αἰσχυνείᾳ ἢ χρώμενος πρότερον μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων τὰ χρήματα λαβεῖν· νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἥκει, ὡς οὐδὲν τούτων διαπεπρακται. πρῶτον τῆς ὑμετέρας ἐρεθυμίας κατὰ τὸ φρόνημα. εἰ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νόμος ἐάν τις ἐναντίον τῶ πολιτῶν ὁμολογήσας τι παραβῇ, δεῖνον ὄνειδος εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας ἀθηναίους ἠδικηκὼς καὶ προδοὺς πολὺ πίστιν οὐ παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιος ὢν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὑτὸν μόρος ἅπαντ' ἀνατεταφῶς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὔτε οὐδὲ πολὺ ἀπολογίαν ἥκειν φησει πολὺ τοῦδ' τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐδὲν γεγενημένης; ἐπὶ δὲ ὦ αὔριον, εἰ δεῖ τὰληθὲ λέγειν δεῖ δὲ οὐδὲ τὰς ἀποφάσεις δίκαιον νῦν κρίνεσθαι· πότερον ἀληθεῖς ἐστιν ἢ ψευδεῖς, καὶ αἱ κατὰ φιλοκλέους γεγενημένοι· ἀλλὰ τοῦδε μὲν τῆς τιμωρείας ὑμᾶς δεῖ τ' ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης, δικάσαι νῦν πότερα δεῖ χρήματα τιμᾶσθαι τῷ τηλικαῦτα ἠδικηκότι πολὺ πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας ὡς τὸν οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτοῦ· ἢ δημεύσαι πολὺ οὐσίαν πολὺ ἐκ τοιούτων λημμάτων συνηλεγμένω. οἴεσθε δεῖν νῦν πρῶτον τοῦ τούτων τῶν χρημάτων πονηρὸν γεγενῆσθ· ἢ πρῶτον καθ' ἡμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα· ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὤν, ἐλανθάνεν ὑμᾶς καὶ ἠυτύχει· καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπὶ θεσθε πολὺ αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γὰρ δεῖ χαλεπὸν τὸν ἀνθρώπου πολὺ αὐτὸν πονηρίαν ἀγνοουμένω ἔχοντος· οὐκ ἀποκτενεῖτε ὦ ἀθηναῖοι πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα; τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαφθαρμένου χρυσίου; καὶ εἰς αἰτίαν καθίσαντα πᾶσαν πολὺ πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμένου καθ' ὑμῶν; ὡς ὅτι τὸν σωτέριον τὸν ἐν ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποίηται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδωροδόκητος ἐστιν· ἢ ἐξ ἀρείου πάγου βουλή, ταῦτα πάντα ποιεῖται· χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἆρ' ἴστε ὅτι οὐδὲ μὲν τ' ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' ἡσυχίας καὶ τὰληθὲς ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι πολὺ τιμωρείαν· οὐδὲ δὲ ταῖς φανερᾶς καὶ παρὰ πάντων ὡμολογημέναις προδοσίαις, πρῶτον τετάχθαι πολὺ ὀργήν· καὶ πολὺ μετ' αὐτὸν γιγνομένην τιμωρείαν, τί γὰρ δεῖν οὐκ αὖ οἶδε ἀποδοῦναι τῶν ἐν τῇ πόλει τοιουτοτρόπων· ὅταν ὑμεῖν ὡς πιστὸν αὐτὸν ἡ δίκαιον φύλακα καταστήσητε· ποίαν οὐκ αὖ προδοῦναι τειήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρείοις· ἢ τίνος αὖ φρουτίσει φυλακῆς λήσειν ἐλπίσαντα, καὶ λήψεσθαι δι' τοιάσιον οὐ νῦν ἐλήφε χρυσίον· οὐδὲν ὅτι οὐκ αὖ ὁ τοιοῦτος ὦ αὔριον ποιήσειν· ὅστις γὰρ ἀργύριον ἢ χρυσίον τοῦδε τοσέονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται, καὶ μήθ' ὅρκου, μήτ' αἰσχύνης, μήτε δικαίου τοσέον λόγον ἢ τὸ λαμβάνειν ποιεῖται, οὔτος ἀποδώσει ταῦτα καθ' αὑτὸν πολὺ μουνυχίαν· αὖ ἔχη ἐν ὠνησόμενον· οὗτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολεμίοις σώθηκα καθ' ὑμῶν φίνασ· οὗτος προδώσει πολὺ πεζικῶ καὶ ναυτικῶ δύναμιν· μὴ οὖν ὦ ἀθηναῖοι πολὺ τίμησιν τοῦδ' τῶν γεγενημένων μένον τοῦ φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγεῖσθε μέλλειν ποιεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦδ' τῶν ἄλλων ὧν ἔπραξεν αὖ οὔτος κύριος γενόμενος· καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν τοῦδ' τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον τοῦ τούτου δεινόν· ἐγνωκότες δεῖν, οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κεινομένου πονηρίας, κολάσατε αὐτόν· ὅσ' ὦ ἀθηναῖοι τεῖς ἢ τετράκις ἱππαρχικὸς ἀνδρῶν καλῶν κἀγαθῶν, πολεονάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος, οὐκ ἄξιος ὢν τιμώμενος καὶ ζηλούμενος [illegible] πολὺ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς

Philocl.

Pulchrú

Munychia

ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα· καὶ εἰς τὸν αὐτὸν κατέστησεν ἑαυτὸν ἀρίστογείτονι· καὶ μιᾷ τῶν
τὴν καὶ προδοσίαν, ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν· ἐπεὶ τί ἂν ὑποστείλαιμι τὶ δεῖ πρὸς τὴν τοι
οῦτον ὑμῖν; καὶ αἰσχυνθεῖναι τοὺς ἠδικημένους· ὃς οὐκ ἠρκεσθη τοιαῦτα πρᾶξαι τῶν
καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων. οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῖν τ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν
ὦ ἀθηναῖοι; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἀν τοῦ φιλοκλέους, εἰ τὶν' οὗτος
παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν· οὗ οἷς καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσί· καὶ τὰ νε
ώρια ἃ οἱ προγονοι ὑμῖν κατασκευάσαντες κατέλιπον· ὧν ἀναμνησκομένους ὑμᾶς ὦ
ἀθηναῖοι δεῖ μὴ παρόντως ἔχειν, πρὸς τὰς τοῦ τῆς βουλῆς γενομένας ἀποφά
σεις· ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς πρότερον κεκειμέναις· αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τι μωρου
μένους ὑπὲρ τοῦ τοιούτου προδότας τῆς πόλεως γενομένους· καὶ τοῦ λείπεσθαί τινας τῶν
ἀλίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· ὅτε οἱ θεοὶ φαυλοτέρους ὑμῖν ποιήσαντες παρέδοσαν τι
μωρήσασθαι· ἑωρακότες τὴν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γενομένου καὶ προκεχω
ρηκότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τιμωρεῖσθαι σὲ ὑμῖν δοῦναι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν τὴν
λίαν σωτηρίαν αἰσχύνομαι εἰ προσραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παρεξωθέντας ὑφ' ὑμῶν,
ἐπὶ τὸν τοῦ νεὼ ἐκλελοιπότες κείσεται τιμωρίαν ἐλθεῖν· καὶ οὐκ αὐτόπται ἐστὶ τῶν ὑπὸ
τούτου γενομένων ἀδικημάτων· καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον
νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, ἀπεχειροτόνησεν αὐτὴν ἀφ'
τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας· ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες,
οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου διώσαντος ἐπέξελθε, φέρεσθε τοῦ τὰ τοιαῦ
τα διαπεπραγμένου, καὶ τὴν πρᾶξιν ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων, ἀπι
μώρητον ἀφήσετε τὴν δωροδόκον, καὶ πάντων τῶν γενομένων κακῶν αἴτιον; ὃς ὑπὲρ
καὶ μικρῶ πρότερον ἓν τὸν μόνος, τῶν πονηρῶν πάντων τεῖς οὐχ ἅπαξ ἀποπέφαν
ται· καὶ τεῖς ἤδη δικαίως ἐζημιωμένος θανάτῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ ψήφισμα· τί οὖν ἀ
ναμενεῖ τὸ ὦ ἀθηναῖοι· καὶ ποῖα ἀδικήματα ξητεῖτε ἔτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκοῦ
σαι· οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι προγονοι· οἱ τιμοθέῳ πελοποννησιακῷ πολεμοῦντι, καὶ
πολὺ τὴν χερκύρᾳ ναυμαχίαν λακεδαιμονίοις νικήσαντι καὶ κόνωνος ἡγεῖ τοῦ τοὺς ἕλλη
νας ἐλευθερώσαντος, καὶ σάμον λαβόντος, καὶ μεθώνην, καὶ πύλαν, καὶ ποτίδαιαν,
καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι· ἀφ' ἧς
τότε ἀνεστάσης κείσεως καὶ τὸ ὅρκων ὃς ὀμωμοκότες ἐφόρετο πολὺ φῆφον· αὐτὴν καὶ τὰ λλα
ξάμενοι τὰς τηλικαύτας δυνάμεις· ἀλλ' ἐκείνων τὰ λαμπρὰ τιμήσαντες, ὅτι χρή
ματ' αὐτὴν ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ χίων εἰληφέναι καὶ φρυνίων; τὴν δὲ μιαρὰν ἀνθρωπο
καὶ προδότην, ὃν οὐκ εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ πᾶσα ἡ βάρειον πάγον βουλὴ ζητήσασα ἀπο
φαγεῖν χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν· ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν, καὶ παίδων ἀρρένων οὐκ ὄντων
αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δέομενος ὧν ἄνθρωπος μέτεστι δεινθεῖν, οὐκ ἀπέχετο χρημά
των διδομένων κατὰ τὴν πατρίδος, οὐκ ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖ
λε πᾶσαν τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν· καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρε
σθαι, πρὸς τούτους ἐτάξεν αὐτὸν, καὶ βεβήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποίησιν καλοκαγα
θίαν· ὅτι δεῦρο ἐλθὼν ἃ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς ὦ ἀθηναῖοι· καὶ τῶν παρόντων καιρῶν
ἀναμνησθέντας, οἱ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηρούς· ἀνελεῖν ἐκ τῆς
πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία· καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ δωροδόκοι φθαρ
τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τίσιν· οὐ δὲ δουλεύειν ταῖς δόξαις· εἰδό
τας ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας, ῥαδίως ἀμυνούμεθα
θεῶν ἵλεων ὄντων· ἐὰν τινὸς ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται· μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδο
σίας καὶ τῶ ὁμοίων τούτοις κακῶν· ἃ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σω
θεῖη· μηδεμίαν οὖν δέησιν ὦ ἀθηναῖοι, μὴ δ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτοὺς, μηδὲ
πολὺ βεβαιοῦν τῶν ὅρκων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδειγμένων ὑμῖν κατὰ τῶν κεινομέ
νων ἀδικίαν ἄκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις, ταῦ
τα γὰρ

πολλοῦ γε καὶ δεῖ. apud de mosthene frequenter

Timothey

Vrbs Lacedemony apud corcyram a timotheo

Conó

Conó Cept, Samó Methone Pydná Potidam

ὑπόλογον

Aristophó

Bestias huiusmodi e. reptollere

τα γὰρ ἀμφότερα διαδιδόασι τοῦ πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν, ὥστε πόσης ὦ ἀθη
ναῖοι τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ζῆμον· καὶ τῶν οὐ ταύτῃ κατεσκευασμένων
ὁρῶν· καὶ τῶν ἀρχείων νομίμων· καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν
πολιτείας, οὐχ ὥστε φιλοκλέους μόνον· οὗτος γὰρ αὐτῷ τὸν πάλαι θανάτον κατέγνω
κε· ταῦθ' ὑμᾶς ἱκετεύων ἐπὶ δικαιοτέραν πολὺ δέησιν δέομαι, τούτων τῶν τὰ τε
τραχθέντων μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὥστε ὧν οἱ πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμεναν κινδύνους· μὴ δ'
εἰς ἀδοξίαν αἱρεῖν ἀγαγεῖν τὴν τῆς πόλεως ἀξίωμα· μὴ δὲ κατελλάξασθαι τὴν πρὸς
τούτους χάριν τῶν νόμων, καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων· ἀκει
βῶς γὰρ ἴστε ὦ ἀθηναῖοι ἀκριβῶς· ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε·
τοῖς γεγενημέναις κτήσεσιν ὥστε τούτων τῶν χρημάτων· οἱ δ' βελτιστεγμένοι κατὰ
τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες, πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι νομίζον
ται εἶναι· φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες· καὶ πράττειν ὥστε τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν· καὶ
δ' ὑμᾶς ἀνόξοι γεγενημένοι.

Γένος, ἀντιφῶντος.

ΑΝΤΙΦΩΝ, υἱὸς μὲν τοῦ σοφίλου· φιλῆς δ' αἰανιτίδος· ῥαμνούσιος τὴν δῆ
μον· κατὰ δὲ τὰ πρόσωπα γενόμενος, σωφίσματα γοργίᾳ τῷ σοφιστῇ· καὶ
διδασκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος, ᾧ πατὲρ διδάσκοντι γράμματα·
τῆς ἡλικίας δὲ προβαινούσης, τὰ τοῦδε τοὺς λόγους ἐβεπόνησε· φυσικῇ
δεινότητι τοῦ ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβών· μηδενὸς μὲν ἀκροασάμενος· ὅτι
μὴ ἢ τοῦ τοῦ τὶς μήτε λόγων, μήτε τεχνῶν ῥητορικῶν συγγραφεύς, μήτε σοφιστὴς προεστη
κὼς διατριβῆς· τοῖς πρὸ αὐτοῦ δὲ οὐ τυχὼν βιβλίοις, καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα,
εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε νέστωρ ἐκαλεῖτο διὰ τὴν τῷ λέγειν ἡδυλόγ·
τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀπόστας νέος ὤν, οὐ κατεῖνθη παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα ὑποδοχῆς
παρὰ τῶν ἀκροατῶν ποιήσας, καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι τοὺς λυπουμένους παρα
μυθεῖται· εἶτα φιλοχρήματος ὤν, καὶ οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων, τραγῳδίας ἐ
ποίει· ἀπόστὰς δὲ καὶ τούτων, ἐδίδη ῥητορικὴν ἐξάπαντος· καὶ συνήσαμενος οὐ ἀθήναις δι
ατριβὴν, σωκράτει τοῦδε τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο· πολλοὺς δὲ παιδεύσας, ἐπαύ
δυσε καὶ θουκυδίδην· οὐ δὲ τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς, μετέβα
λε τὴν δημοκρατείαν· καὶ ἐποίησε τοὺς τετρακοσίους μετὰ τὴν τοῦδε ἀρχὴ πόλεμον·
εἰσαγγελθεὶς δὲ ἑάλω, καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπιτιμίοις, ἄταφος ἐρρίφη·
φασὶ δέ τινες ὅτι οὐ σικελίᾳ παρὰ διονυσίου ἤδη πρεσβύτης ὤν, ὅτε πρὸς αὐτὴν ἀφι
κόμενος, ἐσκόπει αὐτοῦ τὸν διονυσίου τὰς γραφαίας· καὶ δὴ τοῦτο, ἀχθεσθεὶς, ἀπέ
κτεινεν αὐτόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ διαδοῦναι, ἀλλ' ὑπὸ τῶν βαφῶν, καὶ τῶν ἄλ
λων τὴν τυραννίδα· δρῶν τὴν θύτα γὰρ φασὶν αὐτὴν παρὰ τοῦ διονυσίου, ποῖος αὐτῷ
χαλκὸς ἀρέσκοι, εἰ πεῖν ὅθεν ἐγένετο ἀρμάδιος καὶ ἀριστογείτων.

Sophilus

Rhamnusius antiphó

Georgias

Nestor

Nestor nocatus antiphó ob dicendi elegátiá

Socratés

Thucydidés

Archeptolemy

Dionysius tyranny

Quadringéto ví guberna tio

Harmodi

Aristogitó

Antiphó a dionysio occisus quod eius tragoedias irridebat

Phiłoneos

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

ΦΙΛόνεώς τις ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὴν
λόγον· οὗτος κατάγων τὴν παλλακὴν, εἰς πορνεῖον ἔστεινε ἡ πέλησεν· ὁ δὲ
πατὴρ τοῦ λέγοντος τὴν λόγον, τελευτήσασης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, μνηθεὶς
τῷ παιδὶ ἐπεστήσατο· κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ δὴ τὴν γνώμην
εἶναι, καὶ δὴ τὴν μὲν δὲ αὐτὴν πόνου ἀγαπᾶσθαι τοῦ τὸν ἀνόρος, ἔδοξεν ἀμφοτέραις
φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἄνδρας· κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης, καὶ κοινῇ τῶν
ἀνδρῶν εὐωχουμένων, φίλοι γὰρ ἦσαν, δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον· ὡ ἐκπώ-

ματι· καὶ ὁ μὲν φιλόνεως πλέον λαβὼν, παραχρῆμα ἀνῃρέθη· ὁ δὲ τοῦ λέγοντος ἦν λόγον πατὴρ, ἐλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὔπω τέθνηκεν ὑφ' αὐτῆς· ὁ δ' παῖς, γράφεται πρὸς μητρυιὰν φαρμακείας· καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις, αὕτη· ἡ τάσις, δὲ τοιαδί· σπουδαῖον δὲ, τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ, ΛΟΓΟΣ,

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

μητρὰ φονέα

Νεος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἐστιν ὁ παῖς· πολλοῦ δὲ καὶ ἀπόρως ἔχοιμι τοῦδε τοῦ πράγματος ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ γε μὴν, εἰ ἐποιήσαντο τοῦ παιδὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι, μὴ ἐπέξειμι· εἴ γε δὲ, εἰ ἐπεξιόντι, ἀναγκαίως ἔχει δίς ἥκιστα ἐχθρῶ σὺ διαφορᾷ κατασῆναι ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις, καὶ μητρὶ ἀδελφῶν· ἡ γὰρ τύχη καὶ αὐτοὶ οὗτοι, ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς τῶν ἀγῶνα κατασῆναι· οὓς εἰκὸς ἐστὶ τῷ μὲν τεθνεῶτι πυθοῦ μωροὺς γενέσθαι· τῷ δ' ἐπεξιόντι, βοηθοὺς· νῦν δὲ τούτων τἀναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι κατεστάσασι τὴν δίκην καὶ φονεῖς, ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει. Δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν ἐπιλείξω τῷ ἐπιβουλῆς πρὸς τούτων μητέρα φονέα γενομένου τοῦ ἡμετέρου παιδὸς, καὶ μὴ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη λελῃφθεῖσαν τὴν θάνατον ἐν τῷ ἐκείνου ἐπαυτοφώρῳ μηχανομένου, τιμωρῆσαι. πρῶτον μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν, καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τοῦδε τῆς καταψηφίσεως διωκάζετε· δεύτερον δ' ἐκείνῳ ᾧ τεθνηκότι, καὶ ἅμα ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι· ὑμεῖς γὰρ μοι αἰχμάλωτοι· οὓς γὰρ ἐχθρῷ ᾧ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθοὺς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονεῖς γεγένηται, ἐμοὶ δ' αὐτίδικοι κατεστάσι. πρὸς τίνα δ' ἂν ἔλθοι τις βοηθοὺς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι, ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν δίκαιον· θαυμάζω δ' ἔτι καὶ νῦν τοῦ ἀδελφοῦ, εἴ τινά ποτε γνώμην ἔχων, αὐτίδικος κατέστησε πρὸς ἐμέ· καὶ εἰ νομίζει οὗτος δυσέβειαν εἶναι, τὴν τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι· ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πολὺ αἰσχιόστερον εἶναι ἀφεῖναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν· ἄλλως τε καὶ τοῦ μὲν, ἐκ προβουλῆς ἀκουσίως ἀποθανόντος· τῆς δ' ἑκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης· καὶ οὐ οὗτος γ' ὀρθῶς οἶδ' ὅτι οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον· σὺ δὲ οἷς μὲν γὰρ αὐτὸς ἔφυσα ἐγὼ σαφῶς ἐδόκουν παρὰ τῆς βασάνου, οὐκ ἠθέλησεν· σὺ δὲ οἷς δ' οὐκ ἐγὼ πυθέσθαι τοῦτ' αὐτὸν προεθυμήθην· καίτοι αὐτὸν οὗτος ἐχθρὸν ὁ καὶ ἐτὸ προὐκαλούμην προθυμηθῆναι· ὅπως τὴν πραχθεῖσαν ἀληθὲς, ἐπεξελθεῖν μὴ ὁμολογούντων γὰρ τῶν ἀνδραπόδων, οὔτος τ' οὐ εἰδὼς αὖ ἐπελογεῖτο· καὶ αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἐμέ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλλακται αὖ ταύτης τ' αἰτίας· ὅταν δὲ μὴ ἠθέλησεν ἔλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων, πῶς τοῦδε γ' ὧν οὐκ ἠθέλησε πυθέσθαι, ἐγχωρεῖ αὐτῷ τοῦδε τούτων εἰδέναι· πῶς οὖν τοῦδε τούτων ὧ διωκάζοντες αὐτὸν εἰκὸς εἰδέναι, ὧν γε πῶς ἀλήθειαν οὐκ ἔλιφε· τί ποτε ἀπολογήσασθαι μέλλει μοι· ἐκ μὲν γὰρ τῆς τῶν ἀνδραπόδων βασάνου, δῆλον ὅτι οὐκ οἶδ' τ' ἐν αὐτῇ σωθῆναι· σὺ δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι, ἡγεῖ πῶς σωτηρίαν εἶναι· τὰ δὲ γενόμενα σὺ τούτῳ ἀφανισθῆναι, φήθησαν· πῶς οὖν δόρκα αὐτομολοῦσ' ἔτι φάσκων δεῖν εἰδέναι ὃς οὐκ ἠθέλεσε σαφῶς πυθέσθαι, ἐμοῦ ἐθέλοντος τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρήσασθαι τοῦδε τούτου τοῦ πράγματος· οὗτος μὲν ἠθέλησε μετὰ τούτων ἀνδράποδα βασανίσαι· ἃ σωφρονεῖ καὶ πρότερον πῶς γυναῖκα ταύτην μητρὰ δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ θάνατον μηχανωμένῃ φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰληφότα ἐπαυ-

πρόβουλος

ἐπαυτοφώρῳ καὶ ταύτην οὐκ οὖσαν ἄπαρνον· τὸν δὲ οὐκ ἐθέλοντα θανάτῳ φάσκουσαν δοῦναι, ἀλλ' ἐξ φίλτρῳσι· ὅθεν ἐν ταῦτα ἐτὸ βάσανον ἠθέλησα ποιήσασθαι τοῦδε αὐτῷ. γράψασ' σὺ γραμματίῳ, ἃ ἐπαυτῷμαι πῶς γυναῖκα ταύτην· βασανιστὰς δὲ αὐτοὺς τοὺς ἐκέλευον γίνεσθαι ἐμοῦ παρόντος· ἵνα μὴ ἀναγκαζόμενοι ἃ ἐτὸ ἐπράχθω, μὴ λέγοι σι· ἀλλ' ἐξ ἤρκει μοι τοῖς σὺ τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ αὐτό μοι τούτου τεκμήριον δίκαιον ἔσται· ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὴν φονέα τοῦ παιδὸς, εἰ δὲ ἄπαρνοι γένοιντο, ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα ἡ δίκη, ἀναγκάζει τὰ γεγονότα καὶ τὴν γορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ παρεσκευασμένους λέγειν, τἀληθῆ καὶ τὴν γορεῖν ποιήσει· καί τοι οὐ δίδε γ' εἰ οὖτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς ἐπηγγέλθη, ὅτι ἐπεξίειμι τοῦ παιδὸς τὸν φονέα, ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἐν αὐτοῖς παραδοῦναι, ἐτὸ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν αὐτὰ, οὐ ταῦθ' ἃ μέγιστα τεκμήρια παρέχουσι, ὡς ἂν ὀρθοί εἰσι τῷ φόνῳ. εἰ γὰρ οὗτοι ἐθελόντων διδόναι εἰς βάσανον, ἐτὸ μὴ ἐδεξάμην, οὗτοι ἐν ἐν τοῦτα τεκμήρια· ἢ αὐτὸ οὖν ἐκεῖνο καὶ μοὶ γενέσθω· εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος, αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν δοῦναι, δεινὸν δ' ἐμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν μὴ καταψηφίσησθε, αὐτοὶ δὲ σφίσιν αὐτοῖσ' ἐκ ἠξίωσαν δικαστὰ γενέσθαι· δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα· τοῦδε μὲν οὖν τούτων οὐκ ἀδήλον ὅτι αὐτοὶ ἔφυγον τῶν πραχθέντων πῶς σαφήνειαν πυθέσθαι· ἤδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὴν κακὸν ἀναφανησόμενον· ὥστε σωπῶμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὴν ἔασαι ἐβουλήθησαν· ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς γε ὦ ἄνδρες ἐτοῦ δίδε· ἀλλὰ σαφές ποιήσετε· ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούδε· τοῦδε δὲ τῶν γενομένων, πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι πῶς ἀληθειαν· δίκην δὲ κυβερνήσειεν. Υπῆρχον τὶ ἐν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ ἐκεῖ φιλόνεως, ὁ τότ' ἐν ἄστει διατρίβοι· ἀνὴρ καλὸς τε κἀγαθὸς καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρί· καὶ ἐν αὐτῷ πολλακή, ἐν ὁ φιλόνεως ἐνδὶ πορνεῖον ἐμέλλε καταπαῦσαι· ταύτην οὖν πυθομένη ἡ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἐποιήσατο φίλον· ἀεὶ θομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἐμέλλοι ὑπὸ τοῦ φιλόνεως, μεταπέμπεται· καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῷ ὡς ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ παιδὸς τοῦ ἡμετέρου· εἰ οὖν ἐθέλοι πείθεσθαι ἔφη, ἱκανὴ εἶναι ἐκείνη τε ἂν φιλόνεων φίλον ποιῆσαι· καὶ αὐτὴ ἂν ἐμοῦ πατέρα εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν οὖν ἐκεῖνος εὔρημα· ἐκείνης δ' ὑπόρρητα μα· ἠρώτα οὖν αὐτὸν εἰ ἐθέλοι διακονῆσαί οἱ, καὶ ἡ, ὑπέχεθ' τάχιστα ὡς δίρμαι· μετὰ ταῦτα ἔτυχε τὴν φιλόνεων σὺ πειραιεῖ ὄντα ἰδρὰ θύειν διὶ κτησίῳ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς, εἰς νάξον πλεῖν ἐμέλλε, καὶ λίμιον οὖν ἐδόκει τῷ φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὴν πειραιᾶ τὴν πατέρα τὴν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ· ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱδρὰ ἑστιάσαι ἐκεῖνον· ἡ οὖν παλλακὴ τοῦ φιλόνεω, ἠκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκεν· καὶ ἐπειδὴ δὲ ἦσαν σὺ τῷ πειραιεῖ, οἷον εἰκὸς, ἔθυον· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱδρὰ, σὺ τεῦθεν ἐβουλεύετο ἡ ἄνθρωπος, ὅπως αὖ αὐτοῖς τὴν φαρμακὸν δοίη· πότερα, πρὸ δείπνου, ἢ ἀπὸ δείπνου· ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευομένῃ, βέλτιον εἶναι μετὰ δεῖπνον δοῦναι· τοῖς κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς ὑπὸ θήκαις ἅμα διακονοῦσα· καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν εἴη λόγος τοῦδε τοῦ δείπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι· ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι· ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς σὺ βραχυτάτοις ὑμῖν διηγήσασθαι, ὡς γεγένηται ἡ δόσις τὴ φαρμάκου· ἐπειδὴ γὰρ ἐδεδειπνήκεισαν οἷον εἰκὸς, ὁ μὲν θύων διὶ κτησίῳ· κἀκεῖνον ὑποδεξάμενος· ὅδ' ἐκπλεῖν τε μέλλων· καὶ παρὰ ἀνδρὶ ἐπείρῳ δειπνῶν, πανσάς τ' ἐποιοῦν· καὶ λιβανωτὸν τοῦδ' αὐτῶν ἐπετίθεσαν· ἡ δὲ παλακὴ τοῦ φιλόνεω, πῶς πανσιλῶ ἅμα ἐκχέουσα ἐκείνοις δυχομένοις, ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι ὦ ἄνδρες, οὐ ἔχει δ' φαρμακὸν· καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν, πλέον δίδωσι τῷ φιλόνεῳ· ἴσως εἰδυῖα πλέον μᾶλλον φιλησομένη τοῦ φιλόνεω· οὔ πω γὰρ ἦν τοῦ τῆς μητρυᾶς τῆς ἐμῆς ὑβαπατωμένη, πρὶν σὺ τῷ καῷ ἤδη ἐν· τῷ δὲ πατεὶ τῷ ἡμετέρῳ, ἔλαθον οὐ ἔχει· καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέπασεισαν τὴν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι, ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν· ὁ μὲν οὖν φιλόνεως, οὐδὲ-

φίλτρῳσι

μετέρχομαι

δίκαν δὲ κυβερνήσειεν

ὑπῆρχον

Ctesius inpputer

Clytemnestra

Ctesius inpputer

ὡς παραχρῆμα ἀποθνήσκει· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει. ὑβ ἧς καὶ ἀπώλετο ἑκοσταῖος· αἰθ' ὧν ἡ διακονήσασα ἔχει τὰ ἐπιχειρακῶν ἀξία λῶ· οὐδὲ ἀναντία οὖσα· τῷ γὰρ δημοκοίνῳ (ροχαθεῖσα παρεδόθη· ἡ δ' αἰτία τε ἦδη· καὶ οὐθὺ μηθεῖσα· καὶ χειρουργήσασα ἔξει· ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσι· σκέψασθε οὖν ὅσω δικαιότερα δέ ἡσομαι ὑμῶν ἐγώ, ἢ ὁ ἀδελφός· ἐγὼ μὲν τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικημένῳ ἦν ἀίδιον χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι· οὗτος δὲ τὸν μὲν τεθνεῶτος πόρρι, οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται· ὃς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας, καὶ τιμωρείας παρ' ὑμῶν τυχεῖν· ἀθέως καὶ ἀκλεῶς περὶ τῆς ἐμαρμένης ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν· τοῦτ' δὲ τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιστα καὶ ἀτέλεστα· καὶ ἀνήκουστα· καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν· δεόμενος ὑμῶν, ἃ αὐτὴ ἐαυτῇ οὐκ ἔπεισε μὴ καινοτεχνῆσαι, ὑμεῖς δ' οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί· ἀλλὰ τῶν ἐκπρονοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν αὐτοὺς ἀποθνήσκειν· ἦδη οὖν οὐ ὑμῖν τοῦτό ἐστιν ὀρθῶς διαγνῶναι, ὃ καὶ ἐποιήσατε· δέήσεται δ' ὑμῶν, οὗτος μὲν, τοῦτ' τῆς μητὸς αὐτῷ ζώσης τῆς ἐκείνου διαχρησαμένης ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μηδῶ, αὐ ὑμᾶς πείθῃ, ὧν ἠδίκηκεν· ἐγὼ δ' ὑμᾶς τοῦτ' τοῦ πατρός μου τεθνεῶτος αἰτοῦμαι· ὅπως πάντ' τρόπῳ δίκῃ· ὑμεῖσ δὲ ὅπως δίδωσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε ἕνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε· καὶ ἐκλήθητε· καὶ ἐγὼ μὲν ἐπεξέρχομαι λέων ἵνα δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε· καὶ τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις· ταύτῃ καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς ἅ πάντας εἰάληθῆ λέγω· οὗτος ὁ τἀναντία· ὅπως ἡ τοὺς νόμους παιδεύουσα, μὴ δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε, ταύτῃ βοηθὸς κατέστηκε· καὶ τοι πότερον δικαιότερον ἦν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην, ἢ μή· καὶ πότερον δικαιότερον οἰκτεῖραι μᾶλλον ἦν τεθνεῶτα, ἢ πῶς ἀποκτείνασαν· ἐγὼ μὲν οἶμαι ἦν τεθνεῶτα· καὶ γὰρ δικαιότερον καὶ ὁσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων γένοιτο ὑμῖν· ἤδη οὖν ἐγὼ ἀξιῶ ὥσπερ κἀκεῖνον ἀνελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως αὐτὴ ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴν ταύτην ἀπολέσθαι, ὑπό τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου· ἡ μὲν γὰρ ἑκουσίως καὶ βουλεύσασα ἦν θάνατον· ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανεν ὦ ἄνδρες· ὃς γε τολεῖν ἔμελλεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε· παράτε ἀνδρὶ αὐτοῦ φίλῳ ἑστάτο· ἡ δὲ πέμψασα τὸν φάρμακον, καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι πιεῖν, ἀπέκτεινεν ἡμῶν ἦν πατέρα· πῶς οὖν ταύτην ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν, ἢ αἰσθοῦ τυγχάνειν παρ' ὑμῶν, ἢ ἄλλου τινὸς, ἢ τις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι ἦν αὐτῆς ἄνδρα· ἀλλ' ἀνοσίως καὶ ἀμαρτῶς ἀπώλεσεν· οὔτω δέ τι καὶ ἐλεεῖν ἀδὴ τοῖς ἀκουσίοις παραπτώμασι μᾶλλον προσήκει· ἢ τοῖς ἑκουσίως καὶ ἐκπρονοίας ἀδικήμασι καὶ ἁμαρτήμασι· καὶ ὥς πόρρ' ἐκείνου αὐτὴ οὔτε θεοὺς, οὔθ' ἥρωας, οὔτ' ἀνθρώπους δείσασα ἀπώλεσεν· οὔτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου ἀπολοῖτο, καὶ μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' ἀσχολίας μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης αὐτύχοι τιμωρείας· θαυμάζω δὲ ἐπὶ τῇ τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τῆς διανοίας, ἢ δολομόσασθαι τοῦτ' τ' μητρὸς οὐ εἰδείας· μὴ πεποιηκέναι ταῦτα· πῶς γὰρ αὖ τις οὐ εἰδείη· οἷς μὴ παρεγένετο αὐτός· οὐ γὰρ δή που μαρτύρων γ' ἀναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους· τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν· ἀλλ' ὡς μάλιστα λωάνται λαθραιότατα· καὶ ὡς ἀνθρώπων μηδεὶς εἰδείη· οἱ δ' ἐπιβουλεύομενοι, οὐδενὶ ἴασιν πρὶν ἐν αὐτῷ, ὥστ' ὦ καὶ γ' ἤδη καὶ γινώσκωσι ἦν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσι· τότε δὲ ἐὰν μὲν λωάνται καὶ μὴ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν, καὶ φίλους καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους καλοῦσι καὶ μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν ἀπόλλωνται· καὶ ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἠδικημένοις· ἃ κἀμοὶ παιδὶ ὄντι, ὁ πατὴρ πῶ ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ τούτων ἁμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι· καὶ οἰκέτας τοὺς σφετέρους αὐτῶν, ἐπικαλοῦσ μαρτύραι· καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἀπόλωνται· κἀκεῖνος ἐμοὶ νέῳ ἔτι ὄντι ταῦτα ἐδήλωσε, καὶ ἐπέστειλεν ὦ ἄνδρες· οὐ τοῖς ἐαυτοῦ δούλοις· ἐμοὶ μὲν οὖν δίκαιον καὶ βεβοήθηται τῷ τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· οὐ ὑμῖν

Lycíchea

Demonic)

διομόσασθαι

ἐπισκήπτουσι

οὐ ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, καὶ δικάζειν τὰ δίκαια· οἶμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλλειν, οἱ ἠδίκηνται.

Υπόθεσις, τῶν ἑξῆς.

Πάντα χοῦ μὲν πῶ οἰκείαν αὐτῷ ὧν ἐδείκνυται δεώαμεν· μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τριαλογίαις, ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγόρου λόγου εἰπὼν· δύο καὶ τοῦτ' τοῦ λέγοντος ἐμελέτησεν· ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις δύδεκα ὧν· ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος, τῷ λυσίου λόγῳ, τῷ πρὸς μικίνλιν γεγραμμένῳ· ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὧδε· φανεροῦ τις ἀφ' ἑλέπτνου, δυρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συμμεθημμένος· μετὰ πῶ αὐτοῦ τελευτῶ συγγενής τις αὐτοῦ, κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ, ὡς πεποιηκότος ἦν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται· ὅθεν γοχασμὸς ἡ στάσις ἀτελής· ἐκ μόνου τοῦ προσώπου σωιστάμενος· ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις, αὕτη· οἱ μὲν ὗς προοιμίοις, πῶ κατάστασιν ὁ λόγος ἔχει· ὅθ' ἦ μή πω πῶ ὅλῳ ἠκεβῶθαι τέχνῳ· ἀρξάμενος δὲ τῶν ἀτώνων, πρῶτη ἐχρήσατο αἰσιρέσει αἰτιῶν· δ' ὧν ἀπέλειεν ὑπὸ οὐδεὶς αὐτῶν τῶν ὀφειλόντων τοῦνον θῆναι δέφθειρεν· εἶτα τοῦ δίσησι ἦ πράγματος ἐς ἦ δεῖξαι, ὅπ ὑβ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε· καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς πῶ φύσιν· πῶ δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαύτησιν, λύφ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου· εἶτα, παρέκβασις καὶ ἐπίλογος.

Lysias

Mícines

Dimíssione oratiónis attende

Κατηγορία φόνου, ἀπαράσημος.

Ὅσα μὲν τῶν πραγμάτων τοῦ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαί ἐστιν· αὐ δ' ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι τῶν πραγμάτων ὄντες, οἱ δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας κατεστῶτες, οἱ ὦ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰς τὰ πράγματ' ὦσι, χαλεποὶ καὶ γνωθῆναι καὶ διεχθεῖραί εἰσι· ὅθ' γὰρ ἡ μέγεθος τοῦ κινδυνεύειν, ἐκ πολλοῦ πῶ ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοπεῖν τῶς, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν, ἢ πάσης ὑποψίας φυλακῶ ποιήσωνται· γινώσκοντες οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα καὶ ὁτιοῦν ἐκῶς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ· ἡμεῖς δ' οἱ ἐπεξέρχομενοι ἦν φόνου, οὐ ἦν αἴτιον ἀφόντες, ἦν αἰάιτιον διώκωμεν· σαφῶς γὰρ οἴδαμεν, ὅτι πάσης τῆς πόλεως μιαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως αὖ διαχρῆ τοῦ ἀσέβημα ἡμέτερον γίνεται· τῆς θ' ὑμετέρας ἁμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας αἰαχωρεῖ· ἅ πάντες τοῦ μιάσματος αἰαχωροῦντος εἰς ἡμᾶς, ἕως αὖ δυνώμεθα σαφέστατα ὑβ ὧν γινώσκομεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν, ὡς ἀπέκτεινε ἦν αὖρα· οὐδεὶς γὰρ αὖ ἦν ἔχατον κίνδυνον τοῦδε τῆς ψυχῆς κινδυνεύων, ἑτοίμῳ καὶ κατειγασμένῳ πῶ ὠφέλειαν ἀφῆκεν· οὔτε τὴ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι ἦν αὖθρωπον ἔχοντες γὰρ αὖ τὰ ἱμάτια δύρέθησαν· οὐμὲν οὐ δὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν αὐτόν· ἐγινώσκετο γὰρ αὖ τοῦ τῶν συμποτῶν· οὐδεμῶ οὐδ' ἐκ λοιδορίας· οὐ γὰρ ἀεὶ τῶν νυκτῶν, οὐδ' ἐν δρημίᾳ ἐλοιδορεῖτο· οὐδεμῶ ἄλλου τοιαχαζόμενος ἔτυχε τούθυ· οὐ γὰρ αὖ, σὺν τῷ ἀκολούθῳ διέφθειρεν αὐτόν· ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας ἀπάσης, αὐτὸς ὁ θανάτος ὑβ ἐπιβουλῆς ἀπεθανόν τα μιωνει αὐτόν· ἐπιθέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκὸς ἐστιν, ἢ ἐν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν· ἔστι δ' ὁ διωκόμενος οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ, πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας, οὐδεμίαν εἶχεν· ἔτι δὲ μείζους καὶ τελεωτέρους διωχθεὶς, οὐδὲ πῶ ποτ' ἀποφυγών, ἱκανὸν μόρος τῶν ἔντων ἀποβέβληκε· τὰ δ' ἔγγιστα ἰδρῶν κλοπῆς δυοῖν ταλαίτοιν γραμμένος ὑπ' αὐτοῦ, συνεστὼς μὲν αὐτῷ ἦ δίκημα, ἔμπειρος δ' ὧν τῆς τούτου δυνάμεως, μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπροσθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβούλευσεν· εἰκότως δ' ἀμωυόμενος πῶ ἔχθραν, ἀπέκτεινε ἦν αὖρα· ἢ, τε γὰρ ἐπιθυμία τῆς τιμωρείας ἀμνήμονα τῶν κινδυνῶν, καθίστησι

Vltionis cupiditas, immemoré pericloru hominé facit

αὐτόν. ὅ, τε φόβος τῶν ἐπιφερομένων καὶ κινδύνων ἐκπλήττων, θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν. ἢ λιπαρὲς τὸ τάδε μὴ ὁρᾶσας καὶ λύσειν ἀποκτείνασ' αὐτόν. καὶ ἀποφεύξεσθαι πῶς γραφεύ. οὔτε γὰρ ἐπεξιέναι οὐδενὶ, ἀλλ' δρῆμον αὐτοῦ ἔσεσθαι. εἶτε καὶ ἁλοίη, τί μωρανεῖ καὶ μάλιστα ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πράττειν, ἢ ἀνάσβεστος μηδὲν ἀντιπράξαντα τοῦ τῆς γραφῆς διαφθαρῆναι. σαφῶς δ' ἥδεται ἁλωσόμενος αὐτήν. οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἀνόμισεν ἀσφαλέστερον εἶναι. τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν, ἀσεβῆσαι αὐτόν. μαρτυρεῖ δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν παρεχόμεθα. εἰ δὲ οὐ ἀκολούθου παρανομεῖν, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπνους γὰρ ἔτι ἀρθεὶς ἀνακινούμενος ὑφ' ἡμῶν. τοῦτο μόνον ἔφη τῶν παρόντων γνῶναι αὐτούς. ἐξελεγχόμενος δ' ὑπό τε τῶν οἰκετῶν, ὑπό τε τῶν παρανομεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ, ὅτε δίκαιος, ὅτε συμφέροντος ἀπολύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οὔτε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν. εἰ μὴ θ' ὑπὸ τῶν παρανομούντων, μήθ' ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχοντα. ἀσύμφορον ὑμῖν ἐστιν τόνδε μιαρὸν καὶ ἀνάγνον ὄντα, εἰς τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα μιαίνειν τὴν ἁγνείαν αὐτῶν. ἐπί γε τὰς τραπέζας ἰόντα, συγκατακλιθῆναι τοὺς αἰτίους. ἐκ γὰρ τούτων αἵ τε ἀφορίαι γίνονται, καὶ δυσχερεῖς αἱ πράξεις καθίστανται. οἰκείαν δὴ χρὴ τὴν τιμωρίαν ἡγησαμένους, αὐτῷ τούτῳ τὰ τοῦ τοῦ ἀσεβήματα ἀναθέντας ἐλπίζειν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν κατασῆσαι.

ἀφορίαι

Υπόθεσις, τῶν ἑξῆς.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν, τὴν πρὸς ἐν τεθνηκότα ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ ἐν φόνον. καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται. λέγει δ' ὅτι ἐχθρὸς ὤν, ἥδειν πάντως, κατ' ἐμοῦ τὴν αἰτίαν ἥξουσαν. διὸ τοῦτο οὐκ ἂν ἐφόνευον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν οἰκέτων, ὡς ἐκ παρασκευῆς γεγενῆσθαι τῶν δεινῶν. οὐκ ἀπίθανον δέ φασι κακοῦργους ἀνελόντας αὐτὸν ἀποδυσθαι τὰ ἱμάτια μὴ φθάσαι.

Απολογία, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

Ὀυμοι δυκῶ ἁμαρτάνειν ἀτυχέστατον ἐμαυτὸν ἡγούμενος εἶναι πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ δυσχερεῖς, ὁπόταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πονῶσι, δυλίαι γενομένης παύονται. ὅταν δὲ νοσήσωσιν ὑγιεῖς γενόμενοι, σώζονται. ἐὰν δέ τις ἄλλη συμφορὰ κατα λαμβάνῃ αὐτοὺς, τὰ ἐναντία ἐπιγενόμενα ὀνίνησιν. ἐμοὶ δὲ ζῶντε ἀνθρωπε, ἀναβοπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο. ἀποθανόντε καὶ ἀφφύτω, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας ἐμβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκαρυσαμενίας ἥκω. ὥστε οὐκ ἀρκεῖ μοι εἶναι ἐμαυτὸν ὅσον καὶ δίκαιον παρέχοντα μὴ διαφθαρῆναι. ἀλλὰ καὶ μὴ τὸν ἀποκτείναντα δίκας ὑβελέγξω, ὃν οἱ τιμωρούντες αὐτῷ ἀδικώτατοι δίκεῖν εἰσιν, αὐτὸς καταδικηθεὶς φονεὺς εἶναι, ἀνοσίως ἁλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν, παγκάλεπον φασιν, ἐλέγχεσθαι εἶναι. ὡς δ' ἥδιστον, ὑβ αὐτῶν ὧν ἔπραξα φανερὸν εἶναι δρασάμενον τὸν δρῶντα. εἰ γὰρ νῦν δεῖ τῆς ἔχθρας τὸν μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν καταδικοῦμαι πρὶν, δρᾶσαι δεῖν. εἰκότερον δὲ τὸν εἰδότα τὴν τοῦ τοῦ φίαν τὴν νῦν εἰς ἐμὲ οὖσαν, καὶ τῶν ἄλλων εἴ τινα ἔγνων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ διακωλύειν μᾶλλον, ἢ αὐτὸν δρασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους τοῦ φίαν ἐμπεσεῖν. ἐκτὸς γὰρ αὐτοῦ τοῦ δρῶντος φανερὸς γενόμενος ἀπωλλύμην. λαθὼν τε σαφῶς ἥδειν τήνδε τὴν τοῦ φίαν εἰς ἐμὲ οὖσαν. ἄθλια μὲν δὴ πάσχω. μὴ ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς κατεστῆσαι. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον. οὐδὲν γὰρ πικρότερον τῆς αἰκίας ἔδοξεν εἶναι. ἔγω δὲ οὐδαμῶς ἄλλως ἐλέγχειν, ἢ ὑβ ὧν τοὺς ἄλλους. ὁ κατήγορος ἀπολύων, αὐτὸν τὸν θάνατον φησὶ μενεῖν ἐμὲ τὸν φονέα ὄντα. εἰ γὰρ τούτων αἰτίων

βαρυδαιμονεῖ

καταδικηθεὶς

τῶν δυκοιῶν εἶναι, οὐ ἐμοὶ τὰ δίκαια φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων, ἔτι δὲ εἰκότως καθαρὸς δυκεῖν εἶναι. ἔστι δὲ οὐκ ἀπεικὸς ὡς οὗτοι φασίν, ἀλλὰ εἰκὸς. ἀφεὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον, ἐδὴ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι, οὐδὲν σημεῖόν ἐστιν. εἰ γὰρ μὴ ἐφθησαν τοῦτο δύσαντες αὐτὸν, ἀλλά τινα προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσωφρόνουν καὶ οὐκ ἐμάνουν, πῶς σωτηρίαν τῆς κόρδυος προτιμῶντες. εἰ δὲ μὴ καὶ ἐδὴ τοῖς ἱματίοις διεφθάρη, ἀλλ' ἐτρόπος ἰλὼν ἄλλοτι καὶ τὸν ποιεῶτας, ἵνα μὴ μηνυτὴς τοῦ δικήματος γένηται, ἀπέθανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε. τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἧσον ἐμοῦ μισοῦντας αὐτὸν. ἐκείνοις μὲν γὰρ φανερὰ λῶ ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ οὖσα. ἐτὼ δὲ τοῦδε ἐκείνων ὑπαίτιος ἐσόμενος σαφῶς ἥδειν. τῆ δὲ ἀκολάθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεύεσθαί ἐστιν. ὑπὸ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐτὸν, οὐκ οἰκεῖς λῶ τοὺς ἀποκτείναντας γνῶναι. ὑπό τε τῶν κυείων ἀναγνωσκόμενον, ἐπιδοῦναι λῶ εἰκὸς. ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων οὐ ταῖς μαρτυρίαις, οὐ γὰρ ἐβασανίζομεν αὐτοὺς, πῶς δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας. διαφθεῖραί με. εἰδέτις τὰ εἰκότα ἀληθὲς ἴσα ἡγεῖται κατα μαρτυρῆσαί μου, ταῦτ' ἂν, αὐτὸ λογισάσθω. ὅτι με εἰκὸς δρᾶν λῶ πῶ ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα. φυλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ δρῶντι μᾶλλον, ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γνῶναι. ὡς δὲ οὐδὲ ἂν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠτούμην εἶναι. ἀλλὰ πολλαπλάσιον, ἐμὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἁλοὺς μὲν γὰρ πῶ γραφεῖ, τῆς μὲν οὐσίας, ἥδειν ἐκτησόμενος, τῆς δὲ πόλεως καὶ τοῦ σώματος οὐκ ἐστερούμην. τοῦ γενόμενος δὲ καὶ ληφθεὶς κοῦν δρᾶνον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον. ἐὰν δὲ ναῦ καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνείδη τοῖς παισὶ καταλέλοιπα. ἡ φυτῶν γέρων καὶ ἄπολις ὤν, ἐδὴ ξενίας πῶ χρύσω. οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηταί μου, πάντα ἄπιστά ἐστιν. ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν εἰκὸς μὲν, ὅντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα ἐν ἄνδρα, τοῦ μᾶλλον δίκαιός ἐμι. ἐτὼ τε γὰρ φανερὸν, ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος, ἠμυνάμην. οὐ γὰρ αὐ ἐδόκουν εἰκότως ἀποκτεῖναι αὐ καταλαμβάνεται. ἐκ δὲ πάντος τόπου ἀπολυόμενος τῆς αἰτίας. ἐτῶγε, οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιὼν, πῶ ἁγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπολῦσαί με ἀνόσια πράττω. οἱ δὲ δίκαιοντες μὲν ἐμὲ ἐν αἰάτιον ἐν δ' αἴτιον ἀφιέντες, τῆς τε ἀφορίας αἴτοι γίνονται. ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πείθοντες καταστῆναι, πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιον φασὶ παθεῖν εἶναι, δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. τούτους μὲν οὖν τούτων ἀξίας ὄντας, ἀπίστους ἡγεῖσθε. ἐμὲ δὲ ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε. οὔτε ἐπιβαλλόντα, ὅτε τῆ οὐ προσηκόντων ὀρεγόμενον. ἀλλὰ τἐναντία τούτων. πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας εἰς φορὰς εἰς φόρον τα, πολλὰ δὲ τεκμηρα χρῶτα. λαμπρῶς δὲ χορηγοῦτα. πολλοὺς δὲ ἐρανίζοντα. μεγάλας δὲ τοῦδρ πολλῶν ἐγνύας ἀποτίνοντα. τὴν τε οὐσίαν δ διηκαζόμενον, ἀλλ' δρᾶζόμενον κεκτημένον. φιλοβύτην δὲ καὶ νόμιμον ὄντα. τούτου δὲ ὄντος μαδὲν ἀνόσιον, μὴ δὲ ἀσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ τοῦ ζῶντος ἐδωκόμην, δκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαυτῆ ἀπελογούμην, ἀλλ' αὐτόν τε τοῦτον, καὶ τοὺς τούτῳ μὲν βοηθοῦντας, παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελεῖσθαι ζηζῶντας, ἐφ' οἷς κατηγορεῖτά μου, ἀπέλειξα αὐ ἀδικοῦντας.

ἀφορᾶς ἀφφρόντ

ἀναίζοντα

φιλοβύτην

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπεικέστερον παρήσω, δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες τῶν μεγίστων κεκτεῦ καὶ κύριοι, ἐλεήσαντες πῶ ἀτυχίαν μου, ἴκρους γενέσθαι αὐτοῖς. καὶ μὴ σωεπβαίνατε τῆ, τούτων ἐπιθέσει. περιῖδεῖν ἀδίκως, ὑῆ ἀθέως διαφθαρέντα με ὑπ' αὐτῆ.

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει οὐταῦθα. ὡς οὔτε ἄπιστος ἡ μαρτυρία τοῦ, οἰκέτου, οὔτε ἀπίθανον ὂν ἀλλὰ καὶ εὔδοξον ποιῆσαι τὴν φόνον διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ πῶ οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λύει κατα τοδιζοπὴν. ἐκείνου γὰρ ἐπόντος ὅτι ἀτυχής ἐμι, τοδιζέπει λέγων, ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἀντιφῶντος

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, οὗ προϊσάμενος τῆς κακουργίας, ἀφανίσαι πιὰ αὐτοῦ μαχαίραν ζητεῖ· ὑπό τε ὑμῶν, οὐκ ἄξιος ἐλεεῖσθαι ὄντων· ἀκουσίων μὲν τῷ παθόντι τοῦ θεοῦ πιὰ συμφορὰν ἑκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς κινδύνους καταστὰς· ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, οὐ τῷ πρότερῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες· εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς ἰδόντες οἱ ἀποκτείναντες αὐτοὺς, ἀπολιπόντες ὠχοῦ φεύγοντες πρότερον· ἢ ἀπέδυσαν, οἱ οὖν τυχόντες αὖ αὐτῷ εἰ μὴ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα εὗρον, τοῦ γε θεράποντα ὡς ἐμπνους ἀρθεὶς ἐμαρτύρει, εἴτι δῦφρονα εὑρόντες, σιφῶς ἀπακείναντες τοὺ δρασαμένους, ἢ ἤγειλαν αὖ ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος πιὰ αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι τινὲς ἕτερόν τι κακουργοῦντες ὀφθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτοῦ, ἅμα τῷ τούτων φόνῳ τὸ κακούργημα αὖ ἐκηρύσσετο, καὶ εἰς τούτους αὖ ἡ ὑποψία ἦκεν· οἵ τε ἧσαν κινδυνεύοντες τῶν μᾶλλον ἢ φόβῳ ὄντων, οὐκ οἶδ' ὅ πως αὖ μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοῦ μὲν γὰρ ὁ, τε φόβος· ἡ, τε ἀδικία ἱκανὴ λῦσαι τῆς προθυμίας, τοῖς δὲ ὁ, τε κίνδυνος, ἡ τε αἰσχύνη μείζων οὖσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ δικαιοῦσθαι τῶν τοῦ πρᾶξαι, ἀρκοῦσα λῦσ σωφρονίσαι τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης· οὐκ ὀρθῶς δὲ πιὰ τοῦ ἀκολούθου μαρτυρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι· ὃ γὰρ ἂν διὰ ταῦς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται· ὅταν δὲ οἱ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συμφύπωσι τοῖς δεσπόταις, τότε βασανίζοντες, ἀξιοῦμεν ἀληθῆ λέγειν αὐτούς· οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον αὐτὸν ἔστιν· εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον οὐ τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρὼν κινδυνεύειν· πῶς γὰρ αὖ αὐτῶν ὁ ληφθεὶς, ὅστερον αὖ τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα· τὸ δ' ὄργον ἧσσον πράττειν· οὐδεὶς ὅς τις τῶν παρόντων ἢ κακὸν ἀνηρότερος εἰς πιὰ πράξιν λῦ· ὡς δ' οὐκ ἐλάττω ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν τῆς γραφῆς κίνδυνον ἢ τόνδε ἤγεῖτο εἶναι, δηλάξω· τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρω τὰς δίκας οὐ ἴσας ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι· μὴ παραχρῆσθαι δὲ πιὰ γραφῆ, οὐδὲ μίαν ἐλπίδα γ' εἶχε τοῦ ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν ἐπείθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον οὐ ἦξεν οὐκ ἢ ἤλπισε· λύσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτὸν· ἀξιῶν δὲ δικαίῳ τὸ φανερὰν εἶναι πιὰ ὑποψίαν αὐτῷ, μὴ κατασδοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, ἐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ· ὃ γὰρ ἔστον οὐ τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα, ἱκανὴ λῦ ἡ ὑποψία ἀποστρέψαι τῆς ἐπιθέσεως· οὐδεὶς γὰρ ἐπιβουλεύσειν αὐτῷ· πῶς γὰρ αὖ τῶν ἧσσον κινδυνευόντων, πιὰ ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φοβούμενος, ἧσσον ἢ οὗτος ἤγεῖτο αὐτῷ· αἱ δ' εἰς φορὰ καὶ χορηγία, ἱκανὸν μὲν δύσαι μονίας σημεῖον ὄτι· τοῦ δὲ μὴ ἀφικτεῖναι, πάναντία· τοῦδε γὰρ αὐτῆς τῆς δύσαι μονίας δέμων μὴ ἀποστερηθῆ, εἰκότως μὲν, ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα· φάσκων δὲ οὐ τοὺς εἰκότως, ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι· τοῦδε μὲν τῶν ἀποκτειναντων, ὀρθῶς λέγει· εἰ πρὸ ἐγένετο φανερὸν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐτὸν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτειναντων, ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος, οὕτος αὖ καὶ οὐδεὶς ἕτερος ἀποκτείνας αὐτὸν ἦν εἴη· οὐ γὰρ ἐδεῖ μαρτύρων, ἀλλὰ κρυπτόμενα πράττεται ταῦτα· οὕτω δὲ φανερῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀρχαιολογίας ἐλεγχθεὶς, διαφθείρας αὐτὸν, δεῖν ἕτερον ὑμῶν λεῖται, ἢ πιὰ αὐτοῦ μαχαίραν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκκρέμαι· ἡμεῖς δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὴ οὐδὲν· λέγομεν δ' ὑμῖν εἰ μήτε ἐκ τῶν εἰκότων· μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων, ὅτος νῦν ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν δικαιουμένων ἐλεγχοῦ· ἀλεῖς· ἀδίκως δ' ἀχθουμένου τοῦτου ὑφ' ὑμῶν, ἡμῖν προσκρόπαιος ὁ ἀφθανών, οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ αὐθύμιος γενήσεται· σαφῆ μὲν οὖν τὸν θανάτον γινώσκοντες, φανερῶς δὲ τὰ ἤχη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ τοῦ ἀκολούθου μαρτυροῦντος, πῶς αὖ δικαίως ἀχθοῖτε αὐτόν· ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ ἀχθανόντι· τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀφικτείναντα· ἀγνίζετε δὲ πιὰ πόλιν· τεία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐδι-

προϊσάμενος

ἀχθῶν. correctuis. figmis. indicijs

αὐθύμιος

βουλεύοντας καταστήσετε· πλείους δὲ τοῦ πιὰ δυσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀφλύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς τοῦ τούτου μαχείας·

Ὑπόθεσις τοῦ ἐξ ἀρχαιολογίας ὑστέρου τοῦ ἑξῆς.

Δοῦ φησὶν ἐτὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου· διεκτικῶς δὲ λέγει ἐὰν ἐν τῇ τόμος· ὅτος φησὶν ἐτὼ παραδίδωμι ἐμαυτὸν, καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ· τεκμήριον δὲ τοῦ μὴ πεποιηκέναι τί θησὶν ὁ ἀπολογούμενος, τὸ μνήσαμον προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτὸς· καὶ τοῦδε τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν·

Ἐξ ἀπολογίας ὑστερος.

Δοῦ ἐτὼ τῇ τε ἀδικίᾳ λῦ δικαίως αἰτιῶμαι ὡς οὔφι φασὶν ἑκὼν ἐμαυτὸν ἐνεγκεῖζω τῇ τε τούτων ἔχθρᾳ· δεδιὼς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν· πιστεύων δὲ τῇ ἡμετέρᾳ γνώμῃ· τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἐμοῦ πραχθέντων· ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν, μὴ δὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας, ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ εἰς λῦ τινα ἄλλω σωτηρίαν χρῆμε κατα φυγεῖν· καινότατα γὰρ δὴ εἰ χρὴ καινότατα μᾶλλον ἢ κακουργότατα εἰπεῖν, διαβάλλοσί με· κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι ὑπὲρ ἀπολογούμενοι τῆς ὑποψίας πάσης τῆς ἀληθοῦς, δεῖ πιὰ ἀποείαν τοῦ ἀποκτείναντος, αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι· ὁρῶντες δὲ τὸ ἐναντία, ὧν προστάττεται αὐτοῖς, φανερὸν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν, ἢ τὸ φονέα τιμωρεῖαι· ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο, ἢ πρὸς πιὰ μαρτυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μιμυτὴς, οὐδὲ ἐλεκτὴ τῶν ἀποκτειναντων ἐμὶ, ἀλλὰ διωκόμενος ἀρκεῖνομαι· ὅμως δὲ τοῦδε δρασέον· ἵνα ἐκ παντὸς τόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι, ἐμαυτόν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας· πιὰ μὲν οὖν ἀτυχίαν ἢ με διαβάλλουσιν, εἰς δυτυχίαν αὐτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπολύσαντάς με, μαθεῖσαι μᾶλλον, ἢ κατα λαβόντας ἐλεῆσαι· φασὶ δὲ τῶν μὲν δυτυχούντων παυομένοις αὐτοῖς οὐδένα ὄν τινα οὐκ εἰκότερον εἶναι, σαφῶς πειθόμενον τοὺς διαφθείραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγεῖαι· ἢ ἀπολιπόντας οἴχεσθαι· ἐτὼ δὲ οὐδὲν οὔτω θερμὸν καὶ ἀσρεῖον ἄνθρωπος εἶναι δοκῶ, ὅν τινα οὐκ αὖ ἀωεὶ τῆς νυκτὸς νεκρὸς ἀπαίρουσι σωτυχόντα, πάλιν ὑποσρέψαντα φύγειν μᾶλλον ἢ πυθανόμενον τοὺς κακουργοῦντας τὸ ψυχῆς κινδυνεύσαι· τούτων δὲ μᾶλλον ἀ εἰκὸς λῦ δρασάντων, οἱ μὲν ἐὰν τοῖς ὀμματίοις διαφθείραντες αὐτοὺς· οὐκ αὖ ἔτι εἰκότως ἀφίοιντο· ἐτὼ δὲ ἀπήλλαγμαι τῆς ὑποψίας· εἰ δὲ ἐκκρεῖστον τὸ ἢ μὴ, ἄλλοι τινὲς κακοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τὸ δίδεν· οὐδενὶ γὰρ ἐπιμελὲς λῦ σκοπεῖν ταῦτα· ἀφανοῦς δ' ὄντος τοῦ κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπιστον διαφθαρῆναι αὐτὸν· τοῦ δὲ θεράποντος πῶς χρὴ πιστότερον πιὰ μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦσθαί τε· καὶ χρήμασι ζημιοῦσθαι, ἐὰν μήτ' ἀληθῆ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ ἔλεγχον παραχὼν οὐδὲ βάσανον, οὐ δίκην δώσει, εἴτις ἔλεγχος ἔσται· ἀκινδύνως τὸ αὖτός γε μέλλων μαρτυρεῖν· οὐδὲν θαυμαστὸν ἐὰ πεποιηκὼ τῶν κυρίως ἔχθρῶν μοι ὄντων πειθεὶς καὶ ψεύδεταί μου· ἐτὼ τε αὐτὸς ἀν πάλαι με, εἰ μὴ πιστῶς κατα μαρτυρηθεὶς, διαφθαρείη ὑφ' ὑμῶν· μὴ παραχνέσθαι δέ με τῷ φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραχνέσθαι φασὶν εἶναι· ἐτὼ δ' ἐκ ἐκ τῶν εἰκότ· ἀλλ' ὁρῶ δηλῶ οὐ παραγενόμενος· ὁ πόσοι γὰρ δοῦλοι ἢ δοῦλαί μοι εἰσὶ, πάντας παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ φανῶ ταύτῃ τῇ νυκτὶ οὐ οἴκῳ καθεύδων, ἢ ἐξελθών που, ὁμολοῶ φονεὺς εἶναι· ἢ δὲ νῦξ οὐκ ἄσημος· τοῖς γὰρ διὶ πολίοις ὁ αὖὸς ἀπέθανε· τοῦδε δὲ τῆς δύσαι μονίας ἧς οὕνεκα χρέμοντά με φασὶν εἰκότως ἀποκτεῖναι αὐτόν·

διιπολίοις

πολὺ τἀναντία ἐστί· τοῖς γὰρ ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἡ δυναστεία μεταβάλλειν αὐτῶν ἐστί· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν, ἀζημίζειν καὶ φυλάττειν τὴν παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων δὲ τῶν πραγματειῶν, δυσχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται· ἐκ δὲ τῶν εἰκότων, προσποιούμενοί με ἐλέγχειν, οὐκ εἰκότως, ἀλλ' οὕτω φονέα με φασὶ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι· τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μάλλον ἀποδέδεικται· ὅ, τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου, ἄπιστος ἐλήλεκται ὤν· ὅ, τε ἔλεγχος οὐκ ἔστι· τά τε τεκμήρια ἐμά, οὐ τούτου ὄντα ἐδήλωσα· τά, τε ἴχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέρονται, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν· πάντων δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἔτι ἀποφύτω, οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἐὰν ἐλεγχθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς δικαιομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν· οὔτω δὲ ἀλίκως διώκοντές με αὐτοὶ μὲν αὐσίως ἀποκτεῖναι ζηλοῦτε καθαροὶ φασὶν εἶναι· ἐμὲ δὲ ὃς δυσβεῖν ὑμᾶς πεῖσαι θέλω αὐσία σφαῦ λέγουσιν· ἐγὼ δὲ καθαρὸς ὢν πάντων τῶν ἐγκλημάτων τοῦδε ἐμαυτῷ ἐπιστήσω· αἰδεῖσθαι μὴ τί μηδὲν ἀδικοῦντα δυσέλεγκτον· οὐδὲ τοῦ ἀποθανόντος αὐαμμνήσκων μὴ ποιήσω, παραινῶ ὑμῖν, μὴ τί αὐλίπον καταλαβόντας, ἢν αἴτιον ἀφεῖναι· ἀποθανόντος τ' ἐμοῦ, οὐδεὶς ἔτι ἢν αἴτιον ζητήσει· ταῦτα οὖν σεβόμενοι, ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετέ με· καὶ μὴ μετανοήσαντες μὴ ἁμαρτίαν γνῶτε· αἰτίας γὰρ ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΗΣ ΕΞΗΣ ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑΣ.

Δύο παῖδες αὐγυμνασίοις ἠκόντιζον· συμέβη δ' ἢν μὲν, αὐτέχνως ἀφεῖναι τὸ βέλος· ἢν δ' ἕτερον τοῦδε μὴ φοραῦ τοῦ ἀκοντίου σφαλόντα, τραυματίσαι· τελευτήσαντος τοῦ παιδὸς, ὁ τούτου πατὴρ κατηγορεῖ τοῦ βάλοντος ὡς αὐσφόνου· ὁ δὲ μετατίθησι μὴ αἰτίαν τῆς τραύματος, ἐπὶ ἢν σφαλόντα· ὅθεν ὁ μὲν, αὐτόγκλημα μὴ ἵστασιν· οἱ δὲ, μετάστασιν λέγουσιν.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ, ἀκουσίου.

Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων, ὑπό τε τοῦ νόμου καταπαύεται· ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων· οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας ἐσίν· ἐὰν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ἦ, τοῦτο ὑμῖν ὦ ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι· δίκαιον μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ ἢν δίωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου αὐγυμνασίῳ ἀκοντιθεὶς δι' τῶν πολιτῶν ὑπὸ τοῦδε τοῦ μειρακίου, παραχρῆμα ἀπέθανεν· ἑκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπιβουλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δὲ· ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐλάττω τοῦ ἑκόντος, ἄκων μὴ συμφορὰν κατέστησε· τῷ δὲ ἀποθανόντι, αὐτῷ μὲν αὐθύμιον, τοῖς δὲ ζῶσι προσέθηκε· ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας μὴ μὴ ἀπαιδίαν τῶν γονέων· οἰκτείροντας δὲ μὴ ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτὴν, εἰργοντας οὖν ὁ νόμος εἴργει ἢν ἀποκτείναντα· μὴ τοδιορᾶν ἅπασαν μὴ πόλιν, τοῦτο γὰρ μιαινομένῳ.

ἀνθύμητον

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΕΞΗΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατὴρ, ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι ἢν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φθορομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου, ὑπέσραμεν τοῦ ἢν σκοπόν· ὅθεν αὐ αὐ ἢν ἑαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι· ἔστι δ' ἡ στάσις, μετάστασις· οὐ συγγώμης ὡς τινὲ νομίζουσ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ἀκουσίου.

Νυνὶ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι, τούς τε ἀπραγμόνας ἐς ἀτῶνας, τούς τε ἡσυχίους τολμᾶν· τάτε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν καὶ σφαῦ βιάζεσθαι· ἐτὼ γὰρ ἥκιστα βιοῦτος ὤν, καὶ βαλόμενος εἶναι, εἰμὴ πολύ γε ἐψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἰώαγκάσθην παρὰ ἢν ἄλλον τρόπον, τοῦδε πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὧν ἐτὼ χαλεπῶς μὲν πὶ ἀκρίβειαν ἔγων· ἔτι δὲ ἀπροτέρως διάκειμαι, ὡς χρὴ ὑμῖν δρμωδοῦσαι τοῦτα· τοῦ δὲ σκληρᾶσ' ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον ὦ ἄνδρες δικαστὰ καταπεφυτῶς, δέομαι ὑμῶν, ἐὰν ἀκριβέστερον ἢ ὡς σωφρονεῖν ὑμῖν δέξω εἰπεῖν, μὴ λῇ τοὺς προειρημένασ' τύχας ἀποδεξαμένους μου πὶ ἀπολογίαν, δέξῃ καὶ μὴ ἀληθείας πὶ κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ μὲν γὰρ δέξα τῶν πραχθέντων, πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστί· ἡ δὲ ἀλήθεια, πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πρακτόντων· ἐδόθω μὲν οὖν ἐπῶν γε τοῦτα παιδεύων ἢν ἰόν, ὑφ' ὧν μάλιστα ὁ κοινὸν ὠφελεῖται· ἀμφοῖν τε ἡμῖν ἀγαθὸν ἔμελλον ἀποβήσεσθαι· συμβέβηκε δὲ πολὺ παραγνώμονέστατον· ὁ γὰρ μειράκιον οὐχ ὕβρει, οὐδὲ ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν ἐδὴ τῷ γυμνασίῳ, ἔβαλε μὲν, οὐκ ἀπέκτεινε δὲ οὐδένα κατά γε πὶ ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν· ἀλλ' οὐδεὶς αὐτοῦ ἀμαρτόντος, εἰς ἀκουσίας αἰτίασ' ἦλθεν· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἀκόντιον ἐξω τῶν ὅρων τῆς αὐτοῦ πορείασ', ἐὰν ἢν παῖδα ὑβρεχθὲν ἔζωσεν αὐτὸν, οὐδεὶς ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο μὴ φονεὺς εἶναι· τοῦ δὲ παιδὸς τοῦ πὶ τοῦ ἀκοντίου φορᾶ ὑποδραμόντος, καὶ ὁ σῶμα προσήσαντος τοῦ σκοπῶ τυχεῖν, ὁ δὲ, ὑπὸ ὁ ἀκόντιον ἐλθὼν ἐβλάβη· καὶ πὶ αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὖσαν, προσέβαλεν ἡμῖν· δι' δὲ πὶ ὑποδρομὶ βληθέντος τοῦ παιδὸς, ὁ μὲν μειράκιον, οὐ δικαίως ἐπιβεβλεῖται· οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀφ' σκοπῶ ἀφεστώτων· ὁ δὲ παῖς ἐπτὰ ἔτεσ' ἔστω φανερὸς ὑμῖν ὅτι μὴ βληθεὶς, ἑκουσίως τοῦ πὶ φοραῦ τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, ἐπισαφεστέρως δηλῶται, δι' πὶ αὐτοῦ ἁμαρτίαν ἀποθανών· οὐ γὰρ αὐ ἐβλήθη, ἀζημίζων καὶ μὴ διαζέχων· ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου ὑβαμφῶν ὑμῖν ὁμολογομένου γενέσθαι ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὁ πόδεξ αὐτῶν ἐστιν· ἐπὶ δὲ σαφέστερον ὁ φονεὺς ἐλεγχθεῖν· οἱ τε γὰρ ἀφαμαρτάνοντες ὧν αὐ ἐπινοήσωσί τι σφᾶσαι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσίν· οἱ δὲ ἑκούσιόν τι σφῶν πεῖραντες ἢ πόιαντες, οὗτοι τῶν παθημάτων αἴτιοι γίγνονται· ὁ μὲν τοίνυν μειράκιον τοδὲ οὐδένα ἥμαρτεν οὐδὲν· οὔτε γὰρ ἀπειρημένον, ἀλλὰ προστεταγμένον ὑβεμελέτα· ἄτε αὐγυμναζομένοις ἀλλ' αὐ τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἠκόντιζον· οὔτε τοῦ σκοπῶ ἁμαρτὼν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκοντίσας, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν· ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς ἐπενόει σφῶν, ἔσφασε μὴ οὐδὲν ἀκούσιον· ἔπαθε δὲ διακωλυθεὶς τοῦ σκοπῶ τυχεῖν· ὁ δὲ παῖς βουλόμενος προσφαμεῖν τοῦ χώρου, διαμαρτὼν αὐ ὧ διαζέχων, οὐκ αὐ ἐβλήθη, τοδὲ ἐπεσεν δὶς οὐκ ἤθελεν· ἀκουσίως δὲ ἁμαρτὼν εἰς ἑαυτὸν, οἰκείας συμφορᾶς κέχρηται· τῆς δ' ἁμαρτίασ' τε τιμωρημένος ἑαυτὸν, ἔχει πὶ δίκλω· οὐ σωνθυμῶν μὲν· οὐδὲ σωνεθελόντων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ συλλυπουμένων τῆς δὲ ἁμαρτίασ' εἰς τοῦτο ἡ κούσης, ὁ δρῶν οὐχ ἡμέτερον, ἀλλὰ τοῦ ὑβαμαρτόντος ἐστί, τό, τε πάθος εἰς ἢν σφάσαντα ἐλθὼν, ἡμᾶς μὴ ἀπολύει τῆς αἰτίασ· ἢν δὲ σφάσαντα, δικαίως ἅμα τῇ ἁμαρτίᾳ τε τιμώρηται· ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ὦ πιστεύων εἰργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτείνειν, ὡς φονέα με διώκει· τοῦ μὲν γὰρ αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίασ', οὐκ ἀπολύεται, μὴ δὲ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι αὐτὸν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ' ἐπιβαλλόμενος ὡς ἑκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀφλύε) τοῖν ἐγκλημάτοιν· μήτ' ἄκων μήθ' ἑκὼν ἀφκτεῖναι· ἀφλυόμενος ὑδόντε δ' ἀληθείας τοῦ νόμου, ὑπό τε τοῦ πραχθοῦ καθ' ὃν διώκε) ἀδὲ τοῦ ἐπιθυμοῦντος εἵνεκα, δίκαιοι τοιοῦτ' κακῶν ἀξιοῦσθαι εἰς μὲν· οὕτω τε τὴν αὐσία πείσῃ τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίασ' ἐτότε μᾶλλον μὲν οὐδὲν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὤν, εἰς πολλαπλασίασ' τούτου συμφορὰς ἥξω· ἐπί τε γὰρ τῇ τούτου διαφορᾷ, ἀβίωτον τὸ λειπόμε-

In gymnasio iaculari discebant

νου τ̃ βίου διάξω. ἐπί τε τῇ ἐμαυτοῦ τ̃ ἀπαιδίᾳ, ζῶν ἐπικαταρυθήσομαι. ἐλεοῦντες οὕτω τ̃ δε μὲν τ̃ νηπίου πῶς ἀναμάρτητον συμφορᾶς· ἐμοῦ δὲ τ̃ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου πῶς ἀπροσδόκητον καὶ κατὰ πάθειαν, μὴ κατα φεισάμενοι δυσμόρους ἡμᾶς κατασήσετε. ἀλλ' ἀπολύοντες δύσβεῖτε. ὅ τε γὰρ ἀποθανὼν συμφορᾶς τοσ̃δε πεσὼν, οὐκ ἀτιμώρητος ἔστιν. ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τοὺς τούτων ἁμαρτίας συμφορᾷ ἐς μὲν τὴν τε οὕτω δυσέβειαν τούτων τῶν πραχθέντων καὶ ἀδίκαιον αἰδούμενοι, ὁμοίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀθλιωτάτω δύω πατέρα καὶ παῖδε, ἀώροις συμφορᾶς τοσ̃δε βάλητε.

ἔξαρχος, ἐκ κατηγορίας.

Ὅτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ ὁρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ὀρθῷ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι σημαίνειν οὗτος· ἥκιστα γὰρ ἄν γε τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ, ἀναιδὴς καὶ τολμηρὸς ὤν, νῦν ὑπ' αὐτῆς τ̃ συμφορᾶς ἐπῴκισται λέγειν· οἷα οὐκ ἄν ποτε ᾤμην ἐπ' ἐμοῦ ἐπεῖν· ἐπί τε γὰρ πολλῇ ἀνοίᾳ χρώμενος οὐκ ἄν ὑπέλαβον τοσ̃δε αὐτεπεῖν· ὅδε γὰρ ἄν οὐκ λόγον αὐτοδοὺς ἤλεγξαν ἡμῖν τῆς κατηγορίας· ἐμαυτὸν ἄν ἀπέφηνα οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἄν προεῖχε τῷ δικαστηρίῳ μαχ· οἷα μὲν πρὸς οἷα λόγον ἀπολογηθείς· ἃ δὲ κατηγόρησεν ἀνάπκειπτος εἰπών· τοσοῦτον δὲ προέχω οὐ τοῖς λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ οὐ δίς ἔπρακτε πολλαπλάσια τούτων· οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν συγχῶς, πῶς ἀπολογίαν ἀποδέχεσθαι αὐτ̃· ἐπὶ δ' ἔορακα μὲν οὐδὲν κακόν· παθὼν δὲ ἄθλια καὶ δεδυνά, καὶ νῦν ἔστι δεινότατα τούτων ὀρθῷ καὶ λόγῳ, εἰς ἐν ὑμέτερον ἔλεον κατατεφθυπῶς, δέομαι ὑμῶν ὦ ἄνδρες αἰδοσίων ὀρθῶν τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες, μὴ ὀρθὰ φανερὰ τοσ̃δε φονηρᾶς λόγων ἀκεραιβέστατα πειθέντες, ψευδῆ πῶς ἀλήθειαν τῶν πραχθέντων ἡγήσασθε. ἡ μὲν γὰρ πιστότατον ἡ ἀληθέστατον σύκκειται. ἡ δ' ἀδολωτότατον καὶ ἀδυνατωτότατον λεχθήσεται. τῷ μὲν οὕτω δικαίῳ πιστεύων, ὑπτιορῶ τῆς ἀπολογίας· τῇ δ' σκληρότητι τ̃ δαίμονος ἀπιστῶν, ὀρρωδῶ. μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τ̃ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν πῶς προκατεγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν, ἐπίδω αὐτόν· εἰς ὅσον γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἥκει. ὥστε ἐν μὲν βαλόντα καὶ ἀποκτείναντα, οὔτε φῶσαι οὔτε ἀποκτεῖναί φησι· ἐν δὲ, οὔτε ψαύσαντα τ̃ ἀκοντίου, οὔτε ἐπινοήσαντα, ἀκοντίσαι. ἀπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα· πόντων δὲ σωμάτων δι' τῶν ἐαυτ̃ τολμυρῶν διαπῆξαι λέγει ἐν ἀκόντιον. ἐπὶ δὲ ἑκουσίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν, πιστότατος αὖ μοι δοκῶ εἶναι, ἢ οὗτος· ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι φησὶν ἐν μειράκιον· ὁ μὲν γοῦν τῷ τοῦτο τῷ καιρῷ κατολούμενος ὑπ' τ̃ παιδοτρίβου, ὃς ὑπεδέχετο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια, ἀναιρεῖται δι' πῶς τ̃ βαλόντος ἀκοντίσαι τολεμίῳ ὦ γύρου βέλει τοσ̃δε πεσὼν, οὐδὲν εἰς οὐδὲν ἁμαρτὼν, ἀθλίως ἀπέθανον· ὁ δὲ τοσ̃δε ἐν τῆς αὐταιρέσεως καιρὸν τολμμελήσας, ὁ τ̃ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη. ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας. ἐκὼν μὲν οὐκ ἀπέκτεινεν· ἀκουσίως δὲ οὐκ ἔστιν ἢ ἑκουσίως ἀπέκτεινέ μ' ἐν παῖδε· ἐν πατρὸς πάνυ δ' ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν, ὁ δ' ὑπ' τ̃ νόμου κατα λαμβάνεσθαι φησίν. ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν· ἀλλὰ τίς ὁ βαλὼν ἔστιν· ὁ φόνος οὕτω αὐήκει εἰς τοὺς θεωμένους, ἢ εἰς τοὺς παιδοτρίβους; ὧν οὐδεὶς οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐ γὰρ ἀφανὴς, ἀλλὰ καὶ λίαν φανερὸς ἐμοί γε αὐτ̃ ὁ θανάτος ἔστιν. ἐπὶ δὲ ἐν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημί. τοὺς ἀποκτείναντας κολάζεσθαι. ὅτε γὰρ ἄκων ἀποκτείνασ', ἀκουσίως κακοῖς τοσ̃δε πεσεῖν δίκαιός ἐστιν· ὅ, τε διαφθαρεὶς, οὐδὲν ἧσσον ἀκουσίως βλαφθεὶς, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος. οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν ἔστι δι' πῶς ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας· εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ μηδεμιᾶς ἐπιμελείας τ̃ θεοῦ ἢ ἀτυχία γένεται, ἁμαρτήματα οὖσα τῷ ἁμαρτόντι, συμφορὰ δικαία γενέσθαι ἔστιν· εἰ δὲ θεία κλὶς ὦ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι, ὁ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι· ἐλέξαν δὲ καὶ ὡς ου πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς, κακῶν ἀξιοῦσθαι.

ἡμεῖς δὲ πῶς αὖ πρέποντα πάσχομεν· εἰ μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες, θανάτῳ ζημιούμεθα· φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι· καὶ ἀξιῶν τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, τοσ̃δε ἡμῶν λέγει· ὅ, τε πᾶς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτὼν· ὑπὸ τούτου τ̃ μειρακίου ἀποθανὼν, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος· ἐπί τε, τ̃δε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὤν, λειπὰ πείσομαι, ἃ ὁ νόμος δίδωσί μοι μὴ τυχὼν παρ' ὑμῶν, ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας τ̃δε τῷ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι, ὃ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν ἀπολύεσθαι, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφότερα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἔστι, δηλώσω· εἰ γὰρ ὁ παῖς δι' ὑπὸ πῶς φορᾶς τ̃ ἀκοντίου ἐλθεῖν καὶ μὴ ἀφρέμασ' ἑστάναι φονεὺς αὐτ̃ αὐτ̃ δίκαιος εἶναι ἔστιν, οὐδὲ ἐν μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἔστιν· ἀλλ' εἰ πρὸ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος, ἀλλ' ἀφρέμα ἑστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς· ὃ ἀμφοῖν δὲ τ̃ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτὼν, μᾶλλον ἢ κατὰ πῶς ἁμαρτίαν ἑαυτὸν τεταμώρηται· τέθνηκε γὰρ· ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς, εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γενόμενος, πῶς δίκαιος ἀζήμιος ἀφρυγεῖν ἔστιν· ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τ̃ ἀφρολογουμένων ἀφρολογίας, μετόχου τ̃ μειρακίου ὄντος τ̃ φόνου, οὐκ ἄν δικαίως οὐδὲ ὁσίως ἀπολύοιτε αὐτὸν· οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ δι' πῶς τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐδένται καταγωωδέντες ὅσια, ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς, μὴ ἐφρόμενοι τῶν προσηκόντων, δυσβοῖντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀφρυσάντων τὸν ἀνόσιους· πάσης δ' τοσ̃δε πάντων τῆς κηλῖδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ δυλάβεια ὑμῖν τούτων ποιητέα ἔστι· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν, καὶ ἐρξαντες ὧν ὁ νόμος ἔργει, καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε· ἀφρυσάντες δὲ, ὑπαίτιοι καθίσασθε· τῆς οὕτω ὑμετέρας δυσεβείας· ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες, τιμωρεῖσθε αὐτὸν· αὐτοί τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαρίας· ἡμῖν δὲ τοῖς γονεῦσιν, οἱ ζῶντες καταρωρύγμεθα ὑπ' αὐτ̃, δόξητε καὶ ἐλαφροτέραν πῶς συμφορὰν κατασήσατε.

ἐξαπολογία, ὁ ὕστερος.

Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς πῶς ἐαυτ̃ κατηγορίαν προσέχοντα ἐν νοῦν μὴ μαθεῖν πῶς ἀφρολογίαν μ· ὑμᾶς δὲ χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοδίδαγοι κατ' δύνοιαν κείνοντες ἐν πρᾶγμα, εἰκότως δίκαια εἰρόμεθα αὐτοὺς οἰόμεθα λέγειν· ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὁρᾶν προσήκει τὰ πραχθέντα ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἔστιν· ἐπὶ δὲ, εἰ μέν τι ψεῦδος εἰρήκα, ὁμολοτῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν, ἀδίκα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκεραβῆ, οὐκ ἐπὶ ὀλέτων· ἀλλ' ὁ πράξασ' πῶς ἀπέχθειαν αὐτ̃, δίκαιος φορεῖσθαί ἔστι· θέλω δὲ ὑμᾶς πρῶτον μαθεῖν ὅτι οὐκ ἐάν τι φάσκῃ ἀφρκτεῖναι, τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῇ· οὗτος δὲ ὁμολοιτῶν ἐν ὀρθῶν ὡς ἡμεῖς λέγομεν γίνεσθαι, ὑπρ τ̃ ἀφρκτέναντος ἀμφισβητεῖ· ἓν ἀδύνατον ἀλλαχόθεν, ἢ ἐκ τ̃ πραχθέντων δηλοῦσθαι· ἀφτιλιάζειν δὲ, κακῶς ἀκούειν φάσκων ἐν παῖδε· εἰ μήτε ἀκοντίσας, μήτε πονήσας, αὐδέντης ὢν ἀφρδέλεκται· καὶ οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα ἀφολογεῖται· οὐ γὰρ ἀκοντίσαι· ὁ δὲ βαλεῖν αὐτὸν φημι ἐν παῖδε· ἀλλ' ὑπὸ πῶς τολμὴν τ̃ ἀκοντίου ὑπελθόντα, οὐκ ὑπὸ τ̃ μιρακίου, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτ̃ τ̃ διαφθαρλῶσαι· οὐ γὰρ ἀζεμίζων ἀπέθανε· τῆς δὲ διαδρομῆς αἰτίασ' ταύτης γινομένης, εἰ μὲν ὑπὸ τ̃ παιδοτρίβου καλούμενος διέδεχεν, ὁ παιδοτρίβης ἂν ἀποκτείνας αὐτὸν ἔῃ· εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πειθεὶς ὑπῆλθεν αὐτὸς, ὑφ' ἑαυτ̃ διέφθαρται· θέλω δὲ μὴ πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὁρμῆσαι, ἢ ὀρθόν τι φανερώτερον κατασῆσαι, ὅστερος αὐτῶν ἔστι· ὁ μὲν μειράκιον, οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων ἐστὶ τοῦ σκοπῶ ἁμαρτὼν· ὁ δὲ τῶν ἐπικαλουμένων τί δι' πῶς αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ παῖσ', οὐ ταυτὰ τοῖς συνθεωμένοις ὁρῶν, ἀλλ' εἰς πῶς ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, σαφῶς δηλοῦται παρὰ πῶς αὐτοῦ ἁμαρτίαν, τοσ̃δε ὑστέροις ἀτυχήμασι τῶν ἀφεμιζόντων τοσ̃δε πεσὼν· ὁ μὲν γὰρ ἀφεὶς, οὐδὲν αὖ

ἥμαρτεν, μηδενὸς ὑπὸ τοῦ βέλους ὑπελθόντος. αὐτὸς δ' ἐκ αὐτοῦ ἐβλήθη μὴ τῶν θεωμένων ἑστώς· ὡς δ' οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συναγωνιζόντων μέτοχος ἐστὶ τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ τὸ δεξιὸν ἀγωνίζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες αὐτοὶ συμμελετῶντες συμπράκτορες εἶναι τῆς αἰτίας· ἔστι τὸ δὲ μὴ ἀγωνιζόμενοι ἐκ βάλον αὐτόν, ἀλλὰ δὲ μηδένα ὑπὸ τοῦ ἀγώνιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ νεανίσκος οὐδὲν τοιοῦτον τούτων ἁμαρτών, ὁμοίως τοῖς οὐκ αὐτὸ βαλόν αὐτὸν, ἀζήμια ἐμοὶ τοῖς θεωμένοις ἐστὶ τὰ. ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα ἔστιν τοῦ παιδὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία· ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὁρῶν διαζέοντα, πῶς αὐτὸ ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν· ὁ δ' ἰδὼν τοὺς ἀγωνιζόντας, οὐ πῶς αὐτὸ ἐφυλάξατο, μηδένα μὴ βαλεῖν. δίκαιον γὰρ αὐτῷ ἀφεθέντα ἐστάναι· τὸν δὲ νόμον οὐ παραφέρουσι, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ δικαίως τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας, ἀκουσίοις παθήμασι κολάζειν· τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον ὂν, οὐκ αὐ δικαίως ἔστιν τοῦ ἁμαρτάνοντος κολάζοιτο. ἴκανὸν γὰρ αὐτῷ ἐστι, τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν· ὁ δὲ παῖς τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας διαφθαρεὶς, ἅμα ἥμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου δὲ τοῦ ἀποκτείναντος, οὐκ ἀτιμωρήτος ὁ φόνος ἐστίν. ἔξεστί γε τῷ δίκῃ τοῦ φονέως· οὐκ ἐὰν οὖν ἀφλύσῃ τε ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν καταλάβῃτε οὐθύμιον τοῦ λέψεθε. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρων, οὐδενὶ οὐδὲν προσέπαιον καταλείπει· ὁ δὲ, καθαρὸς τῆς αἰτίας, ἐὰν διαφθαρῇ, τοῖς καταλαμβάνουσι, μεῖζον τὸ οὐθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἴτιοι ἐς μὲν, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τῶν ἔργων· ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχθέντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀφλύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας, τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μή τε οὖν ἡμᾶς ἐς μὴ προσήκουσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες, ἀκαιρίᾳ τῷ δαίμονος γνῶτε. ἀλλ' ὡς πρὸς ὅσον καὶ δίκαιον μεμνημένοι τῶν πάθους, ὅτι δεῖ τὸν ἐν φορᾷ τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀφλύετε ἡμᾶς. οὐ γὰρ αἴτιος τοῦ φόνου ἐς μέν.

καταλαβῆτε οὐθύμιον ἀνθέντης καταλαμβάνει

Ὑπόθεσις, τῆς ἐξῆς τετραλογίας.

Νεος καὶ πρεσβύτης ἐκ λοιδορίας συμπεσόντες ἀλλήλοις, ἐμάχοντο. ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου τελήξαντος, τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης, καὶ τοῦδε τοῦ φόνου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου, ὡς ἐν φόνου πεποιηκότος. ὁ δὲ, πρῶτον ἐν πρεσβύτης ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν, αὐτόγκλημα ἡ στάσις γίνεται.

Κατηγορία φόνου, τοῦδε τοῦ λέγοντος ἀμυνεσθαι.

Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας τοῦδε τελείου τοὺς κείνοντας ποιεῖσθαι. διώκειν τε καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον· μήτε τοὺς ἀόχρους ἀφιστάντας, μήτε τοὺς καθαροὺς εἰσάγοντας· ὅ, τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος, τοὺς πρῶτον γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν ζοφέας τε, καὶ παρέλωκε πῶς γῆν καὶ πῶς θάλασσαν. ἵνα μὴ τοῦνεν τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκοιμεν τῆς γηραιοῦ τελευτῆς. ὅς τις οὖν τούτων ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθεὶς, τοῦ βίου ἡμῶν αἴσιμος πινὰ ἀποκτείνῃ, ἀσεβεῖ μὲν τοῦδε τοὺς θεοὺς, συγχεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων· ὅ, τε γὰρ ἀποθανὼν τερόμενος ὢν ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ, εἰκότως θεοῦ τιμορίαν ὑπολείπει πῶς τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν. ὧν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κείνοντες, ἢ μαρτυροῦντες, σωασεβοῦντες τῷ ταῦτα δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται. ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων, εἰ δ' ἄλλῳ πινὰ ἔχθραν τοὺς αἰτίους διώκοιμεν, τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες, λειτουσὸν ἀλιτηρίας ἕξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προσζοπαίας· τοὺς δὲ καθαροὺς ἀδίκως ἀποκτείνοντες, οὐχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἐς μὲν· ὑμᾶς τε

αὔομα δραῦ πείθοντες, καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι γιγνόμεθα· ἐτὸ μὲν οὖν δεδίωσ ταῦτα, εἰς ὑμᾶς παράτων τὸν ἀσεβήσαντα, καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων εἰ μή· ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κείσει προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τῷ πάθους τῶν εἰργασμένων ἐπιθῶτε, ἅ πασαν πῶ πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος κατασήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἄξιος αὐ ἦν συμφόρας τυχεῖν τινος· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην, τύπτωντε καὶ πνίγων, ἕως τὸ ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτὸν· ὡς μὲν ἀποκτείνασ, τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ὀφλεῖν ἐστί. ὡς δὲ συγχέων ἅ πάντα τῶν γεραιοτέρων τὰ νόμιμα, οὐδενὸς ἁμαρτεῖν δίς οἱ διοῦτοι κολάζονται δίκαιός ἐστιν· ὁ μὲν τοίνυν νόμος, ἀρθῶς ὑμῖν τι μωρεῖσθαι παραδιδῶσιν αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παροινοῦντι αὐτῷ· ὑμᾶς δὲ χρὴ πάντα αἰσμίαν τοῦ παθήματος ἀμυνόντας, τήν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ πάθους, πῶ βουλόμενοι ψυχὴν αὐτὰ φελέσθαι αὐτον.

Τοῦ ἐξῆς, ὑπόθεσις.

Η στάσις, μετάστασις. μεταφέρει γὰρ ἐὐδὲ τὸν θεραπεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον· τὸ τὲ αὐτόγκλημα πικὸν, ὡς παρεπόμενον ἔλαβον.

Ἀπολογία φόνου· ὃν ὡς ἀμυνόμενος, ἀπέκτεινεν.

Οτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποιήσαντο, οὐ θαυμάζω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος αὐτοῖς ἐστιν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν διαφθείρωσιν· ὅτι δ' ἐβίσθω τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα, οὐ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἴτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐτὸ ἐγένετο, εἰκότως αὐ ἀναινεῖν μοι δοκῶ. ἀρχὴν γὰρ χειρῶν ἀδίκων καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ αἴτιος τοῦ ἐγκλήματος γέγονεν. δίκαι μὲν οὖν ἔτωγε οὔτε δίκαια τοὺς ὄντα, οὔθ' ὅσα δραῦ ἐγκαλοῦντας ἐμοί· τὸν γὰρ ἀρξαντα τῆς τοιαύτης, εἰ μὲν, ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ ἠμυνάμην αὐτὸν, ἢ δίκαιον μὲν οὐδ' οὕτως· οὐ γὰρ τοιοῦτα ἀλλὰ μείζονα καὶ τοιαῦτα οἱ ἀρξαντες δίκαιοι οἱ ἀρχοντο αὐτὶ πάσχειν εἰσί· τοῖς δὲ χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, τοῖς χερσὶν ἀπὸ τὲ ἔπαιον αὐτὸν, πότερα δίκαιον; εἶεν· δρᾶ δὲ, ἀλλ' ὁ νόμος ἔφετον μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν, οὐχὶ τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἀποφαίνει σε ὄντα· ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν· ἐτὸ δὲ κὴ δεῖ τοῦτον καὶ τὸν ἀποκτεῖναί φημι. εἰ μὲν γὰρ οὐκ τῶν τοιούτων ὁ ἀνὴρ, παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν, δικαίως δ' αὐ ἐτεθνήκει· οὐ γὰρ ταῦτα· ἀλλὰ μείζονα καὶ τοιαῦτα οἱ ἀρξαντες δίκαιοι αὐτὶ πάσχειν εἰσί· νῦν δὲ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον πονηρῶ ἰατρῶ ἐπιτρεφθεὶς, διὰ τὸ τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν, κὴ οὐ δι' τὰς τοιαύτας ἀπέθανε· προλεγόντων τὲ αὐτῷ τὲ ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθαρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεὶς, ἐμοὶ αὐόσιον ἔγκλημα προσέβαλον. ἀπολύει δέ με καὶ ὁ νόμος καθ' ὃν δίκαιος μαι· τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα, κελεύει φονεὰ εἶναι· ἐτὸ μὲν οὖν πῶς αὐ ἐπιβουλεύσαι με αὐτῷ, εἰ μὴ ἐπιβουλεύσθην ὑπ' αὐτοῦ· τοῖς γὰρ αὐτοῖς ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρᾶν ἄνδρ' ἔπαιον, σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπιβούλευσα καὶ ἐπιβουλεύθην. εἰ δέ τις ἐκ τῶν τοιούτων τὸν θανάτον οἰόμενος γενέσθαι, φονεὰ με αὐτοῦ ἡγεῖται εἶναι, αὐτιλογισάσθω ὅτι δεῖ τὸν ἀρξαντα αὐ τοιαῦτα γενόμενα, δίκην αὔτιον τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀποφαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ αὐ ἠμυνάμην μὴ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ· ἀπολυόμενος δὲ τοῦ γε τοῦ ἀρξαντος τῆς τοιαύτης, ἐτὸ μὲν οὐδενὶ δόπῳ φονεὺς αὐτοῦ εἰμί· ὁ δὲ ἀποθανὼν, εἰ μὲν ἀτυχίᾳ τέθνηκεν, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται· ἠτύχησε γὰρ ἀρξασ τῆς τοιαύτης· εἰ δ' ἀβουλίᾳ τινὶ, τῇ ἑαυτοῦ ἀβουλίᾳ δέφθαρται· οὐ

γὰρ δὴ φρονῶν ἔτυπτέ με. ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγορῶμαι, ἐπιδείκνυται μοι. ἐθέλω δὲ τὸν κατηγορῶντάς μου, πάσιν οἷς ἐκαλοῦσιν αὐτοὺς ὄντας ἐπιδεῖξαι. καθαρῶ μέν μοι τῆς αἰτίας· ὃν τι φόνον ἐπιβουλεύοντες, ἀποστεροῦντες δέ με τοῦ βίου· ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, τοῦδε ἐν θεῶν ἀσεβοῦσιν· ἀδίκως δὲ θανάτου ἐπιβουλεύοντες. τά τε νόμιμα συγχέουσι, φονεῖς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες, καὶ τῆς ὑμετέρας δυσεβείας αὐτοὶ φονεῖς εἰσι· τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη πολὺ δίκιον. ὑμᾶς δὲ χρὴ ἐν ὑμέτερον σκοπεῖν, ἀπολύσαί με μᾶλλον, ἢ κατα λαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεὶς δίκας μὴ ὀρθῶς δίδοκε λῦσαι ὑμᾶς ἀσφῶν, τοῦ μὴ διδάξαντος, καὶ οὐχ ὑμέτερον ἐν πρόσοπον τῆ ἀποθανόντος κατασήσω. μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεὶς ὑφ' ὑμῶν, ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ ἐν μιάσμα τῆς ἀλιτηρίων προστείφομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ ἐν ἀσέβημα τῆς ἀναθόντες, αὐτοί τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γενέσθε, ἐμέ τε ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε. οὕτω γὰρ ἂν καθαρώτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Ἐν τούτοις φησὶ θαυμάζω, ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀλίκων τὸ προσβύτερον. εἶτα ὅτι καὶ εἰ οὕτως ἔχει, ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος, ὑπεύθυνος. καὶ τοῦδε τὸ ἰατροῦ ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλη ἀνεύθυνος ὤν.

Εκ κατηγορίας, ὁ ἰατρός.

Ο τόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δρᾶσαντα, ὅμοια οἷς εἴρηται λέγειν· ὑμῖν τε συγγνώσκω βουλομένοις περὶ ἀκριβείαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν, τοιαῦτα αἰτεῖσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἀξιοῦσι· ἐν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τοὺς πολίτας ὃς ὧν ἀπέθανον, αὐτὸς τοῦ πεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς εἶναι· ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ βλέπων, φονέας αὐτοῦ φησιν εἶναι· θέλω δὲ καὶ τοῦ λλα παρασταθέντα ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδεῖξαι αὐτόν· εἴπε δὲ πρῶτον μὲν εἰ καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν ἀπέθανον ὁ ἀνήρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινον αὐτόν· ἐν γὰρ ἄρξαντα τῆς πολιτείας δίκην αἴτιον τῶν πραχθέντων γενόμενον, κατα λαμβάνεσθαι κατὰ τὸν νόμον· ἄρξαι δὲ ἐν ἀπεθανόντα μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων, εἰκότως ἐστί· τοὺς μὲν γὰρ ἥτε μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους, ἥτε ἀκμὴ τῆς ῥώμης, ἥτε ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαίρειν ἔχεσθαι. τοὺς δέ, ἥτε ἐμπειρία τῶν παρανομουμένων, ἥτε ἀσθένεια τοῦ γήρως, ἥτε δυνάμεις τῶν νέων φοβοῦσα, σωφρονίζει. ὡς δὲ τοῖς αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἠμύνατο αὐτὸν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει· ὁ μὲν γὰρ, ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος, ἀπέκτεινεν· ὁ δ', ἀδυνάτως ἐν κρείττονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐδὲν ὑπολιπὼν ὧν ἠμύνατο, ἀπέθανεν· εἰ δὲ ταῖς χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες τοῦ σιδήρου οἰκειότεραι τούτῳ εἰσὶ, τοσούτῳ μᾶλλον φονεὺς ἐστιν· ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ ἄρξας τῆς πολιτείας καὶ μὴ διαφθείρας, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστι· δίκαιον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου φησὶ γενέσθαι. ἐπὶ δὲ πολὺ τἀναντία τούτων φημί· εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἃ διανοούμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουργοῦσιν, ὁ μὲν παύσας καὶ μὴ ἀποκτείνας, τῆς πολιτείας βουλευτὴς ἐγένετο· ὁ δὲ θανάσιμος τύπτων, τοῦ θανάτου· ἐκ γὰρ ὧν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν ὁ ἀνὴρ τέθνηκεν· ἔστι δὲ, ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ παύσαντος· ἡ δὲ συμφορὰ, τοῦ παθόντος· ὁ μὲν γὰρ ὃς ὧν ἔδρασεν ἐκεῖνος, διαφθαρεὶς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ τῇ τοῦ παύσαντος χρησάμενος, ἀπέθανεν· ὁ δὲ, μείζω ὧν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ· ὃν οὐκ ἤθελεν ἀπέκτεινεν· τοῦδε δὲ τοῦ ἰατροῦ φάσκοντα αὐτὸν ἀποθανεῖν, θαυμάζω ὅτι οὐχ ὑφ'

ἀνόσιον ἀπὸ τοῦ ἀνοσίου

σωφρονεῖν

ὑφ' ἡμῶν τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτεφθῆναι φησιν αὐτὸν διαφθαρῆναι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐπιτρέψαμεν, ὑπ' ἀθεραπείας αὐτὸν ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν· εἰ δ' ἔτι καὶ τοῦδε ἰατροῦ ἀπέθανεν ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν ἰατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστιν, ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει αὐτόν· δεῖ δὲ τοὺς τούτου πολίτας, ἐπιτεφάντων ἡμῶν αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῷ, φονεὺς εἴη ἂν· οὕτως δὲ φανερῶς ἐλεγχόμενος ἐκ παντὸς τόπου, ἀποκτεῖναι ἐν ἄνδρα, εἰς ὃν τὸν μηδὲν ἀναμαρτάνοντα ἥκει, ὥστ' ἐκ ἀρκῶ αὐτῷ ἐστιν τοῦδε τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς οἱ τούτου μίασμα ἐπεξέρχομεθα, ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν φησι· τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα· καὶ ἔτι τούτου λεινότερα λέγειν τοιαῦτα θεραπεύτι· ἡμεῖς δὲ ἐν θανάτου φανερὸν ἀποδεικνύντες, τήν τε πολιτείαν ὁμολογουμένῳ ὀρθῶς ἀπέφανε, τόν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα ἐν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκήπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνῳ δ' μιάσμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστῆσαι.

Εξ ἀπολογίας, ὁ ἰατρός.

Ο μὲν ἀνὴρ οὐ κατηγορῶν αὐτὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ πολὺ πονηρὸν τῶν κατηγόρων φοβηθεὶς ὑπεξέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι, δυσσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ· ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς τοῦδε αὐτοῦ ἀπολογεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερον ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο σφῶν θεῖναι αὐτοῦ, ἀπολογητέον· δοκεῖ δέ μοι τοῦδε ἐν ἄρξαντα τῆς πολιτείας ἐν ἀδίκημα εἶναι· ὁ μὲν οὖν δίκαιον, οὐκ εἰκότι τεκμηρίοις χρώμενος· δίκαιον ἐν ἄρξαντά φησιν εἶναι· εἰ μὲν γὰρ ὡς τῶν βλέπειν μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀκηκόεν δὲ τοῖς ὠσὶν, οὕτω κατὰ φύσιν ἐστὶ ὑβρίζειν μὲν τοὺς νέους, σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν τῆς ἡμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία ἐν νέον κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦντες, πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροινοῦντες, οὐδὲν μᾶλλον τῷ δικάζοντι, ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίνεται· κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος, τούτῳ τῷ παντὶ προσέχομεν· οἱ γὰρ μαρτυροῦσι τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς πολιτείας· ἄρξαντες δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπόντων κατηγορουμένων, ἀπολύεται τῆς αἰτίας· εἴτε γὰρ ὁ πατάξας δεῖ πολὺ πολιτὴν βιασάμενος ὑμᾶς ἐπιτεφθῆναι ἰατρῷ μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστιν, ὁ ἄρξας τῆς πολιτείας φονεὺς γίνεται· οὗτος γὰρ λύσιμα τῶν τε ἀμυνόμενον αὐτὸ τὸ πεῖν· τόν τε πολιτεύοντα, ὧδε ἐν ἰατρὸν ἐλθεῖν· ἀνόσια γὰρ ὅδε διωκόμενος πάθοι· ἐμή τε ἀποκτείνας τοῦδε τοῦ ἀποκτείναντος, μήτε ἄρξας τοῦδε τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται· ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος· εἰ γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πολιτείας τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διενοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτεῖναι, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη· νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτεῖναι διανοηθεὶς, ἥμαρτεν εἰς ἃ οὐκ ἐβούλετο πατάξας· τοῦ οὖν πολιτῆς, βουλευτὴς ἐγένετο· ἐν δὲ θανάτου πῶς ἐπεβούλευσεν ὅν γε ἀκουσίως ἐπάταξεν· οἰκεῖον δὲ ἐν ἁμαρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον, ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ ἃ ἔπραξεν ἀνιπόρατ' ἔχων, ὑπὸ ἐκείνου βιαζόμενος ἐξ ἥμαρτεν· ὁ δὲ δεῖ πολὺ αὐτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἁμαρτίας, δικαιότερος φονεὺς εἶναί ἐστιν· ὡς δὲ οὐ δὲ κρείττων ὤν, ἀλλὰ πολὺ ὑποδεέστερος ὢν ἔπαθεν ἠμύνετο, διδάξω· ὁ μὲν, ὑβρίζων καὶ παροινῶν, πάντ' ἔδρα, καὶ οὐδὲν ἠμύνατο· ὁ δὲ, μὴ πάσχειν, ἀλλὰ ἀπαθεῖσθαι ζητῶν, ἅτε ἔπαθεν ἀκουσίως ἔπαθεν· ἃ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν, ἐλαττόνως ἢ κατ' ἀξίαν ἐν ἄρξαντα ἠμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα· εἰ δὲ κρείττων ὤν τοῖς χεῖρας κρειττόνως ἠμύνετο ἢ ἔπαθεν, οὐδ' οὔ τι δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαί ἐστι· τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ, μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται· τῷ δὲ ἀμυνομένῳ, οὐδὲν μοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέ-

γραπται. πρὸς δὲ τὸ μὴ δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκέκριται. οὐ γὰρ τοῦ τῶν πολιτῶν, ἀλλ' τοῦ τῆς ἀκροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. ἔστι δὲ ἡ τύχη τῆς ἀρξάντος καὶ οὐ τῆς ἀμυναμένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δρασας ἡ παθὼν ἀλλοτρία τύχῃ κέχρηται. ὁ δὲ ἑκουσίως πάντα πράξας, ἐκ τῶν αὐτῆς δρῶν τὴν τύχην προαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἡμάρτανεν. ὡς μὲν οὖν οὐδὲν ἄνοχος τῶν κατηγορημένων ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινὴν μὲν τὴν πρᾶξιν, κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι, μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκτῆς λεγομένων γνώσεται αὐτῶν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν μᾶλλον, ἢ καταλαμβάνειν δίκαιόν ἐστι. τόν τε γὰρ διώκοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν. μὴ σαφῶς διδάξαντα, ὅτι ἀδικεῖται. τόν τε φεύγοντα, ἀνόσιον ἁλῶναι, μὴ φανερῶς ἐλεγχθέντα ἀεὶ ἐπιλείται οὐπωσὶ ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρὸς, ἡμεῖς ὁσιώτερον ὑμῖν ἀποσκήψομεν τοῦ αὐτοῦ, μὴ ἐν φονέα ζητοῦντας κολάζειν. ἐν καθαρὸν ζητεῖν ἀποκτείνειν. ὅ, τε γὰρ ἀποκτείνας τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἧττον τοῖς αὐτοῖς προσφόπαιόν ἐστιν. οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεὶς, δι' τὸ ἀσεβὲς καθίστησι τὴν μίασμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδότας, ἐν μὲν καθαρὸν ὑμέτερον ἡγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας. ἐν δὲ μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι, τοῖς ἐγγίστα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε. οὕτω γὰρ δικαιότατα καὶ ὁσιώτατα πράξαι τ' αὖ.

πρόσεθεσιν

κατὰ αὐτὸν · ς.

ναῶν

ἀσέβεστον τοῖς, ἀσεβεστέρον

διαγραφικῶς · unde pcipe quid sit διαγραφή.

Υπόθεσις, τοῦ ἡρώδου φόνου.

Helus Herodes

Ελος τὶς μυτιληναῖος ἀνὴρ ἐξ ἀθηνῶν κατ' αὐτὸν ἀνήγετο ἡρώδης εἰς τὸν αἰνον. ὡς δὲ ἐπλέοντες, ἐγένοντο κατὰ τὴν μεθύμνην τῆς λέσβου, ἐπειδὴ ἀστεγαστοτέρῳ τὸ πλοῖον, δυόντες ἑτέρῳ ἐστεγασμένον μετέβησαν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν εἰς αὐτὸ, ἐξῆλθε τὸν ἡρώδης, καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐτοῦ τοῦ ἕλου μόνου οἱ συμπλεῖς τοῦ τελευτήσαντος, ἐγράψαντο μὲν ἐν ἕλου ὡς κακουργήσαντα. εἰ δὲ τῷ δικαστηρίῳ ἀπωνιζόμενοι, εἴ που ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐν μὴ τῆς κακουργήσαντος ἔγκλημα ἀπολύεται παραγραφικῶς. λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέστερεν με ποιήσαντα. μετα βαίνει δὲ εἰς τὸν τοῦ φόνου ἀπολογίαν. καὶ τοχαστικῶς ἀτωνίζεται. τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, κοινά.

Αντιφῶντος, περὶ τοῦ ἡρώδου φόνου.

Εβουλόμην ὦ ἄνδρες δι' τὸν διώκαμεν τὸ λέγειν, καὶ τὸν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων, ἐξίσου μοι κατεστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κριταῖς τοῖς γεγενημένοις. νῦν δὲ τὸ μὲν, πεπείραμαι πρᾶγμα τοῦ προσήκοντος. τὸ δὲ, οὐδεὶς ἐμοὶ μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὐ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι μετὰ τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσήκουσης, ὥσταυτοῖ οὐδεὶς με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία. οὐ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας ἐπόντα τὰ γενόμενα, εἰ τούτῳ με βλάπτειν ἡ τὸ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ τ' ἤδη τῶν οὐ δυναμένων λέγειν, ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθεσιν αὐτοῖς τοῦτοις ἀπώλοντο, οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτά. πολλοὶ δὲ τῶν λέγειν δυναμένων πιστοὶ γενόμενοι, τῷ ψεύδεσθαι τούτῳ ἐσώθησαν, διότι ἐψεύσαντο. ἀνάγκη οὖν ὅταν τις ἄπειρος ἡ τοῦ ἀτωνίζεσθαι, ὧδε τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις εἶναι μᾶλλον, ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς δρῶσι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐτὼ οὖν ὦ ἄνδρες αἰτήσομαι ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀτωνιζομένων ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀπιστοῦντες. ὑμῶν δὲ προσαπτεγνωκότες ἀδικόν τι. εἰκὸς γὰρ οὐ ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἀνδυ τῆς αἰτήσεως, πολὺ ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν οὐ περ καὶ οἱ διώκοντες ἔτυχον ἀνδυ αἰτήσεως. τάδε δὲ δέομαι ὑμῶν, συγγνώμην ἔχειν μοι. εἴσω μὲν ἐάν τι τῇ γλώσσῃ ἁμάρτω, καὶ ἡγεῖσθαι ἀπειρίᾳ μᾶλλον

λον αὐτὸν ἢ ἀδικίᾳ ἡμαρτῆσθαι. εἴσω δὲ ἐάν τι ὀρθῶς εἴπω, ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι εἰρῆσθαι. οὐ γὰρ δίκαιον οὔτ' ὀργῇ ἁμαρτόντα δίκῃ ῥήματα σωθῆναι, οὔτ' ὀργῇ ὀρθῶς πράξαντα δίκῃ ῥήματα ἀπολέσθαι. τὸ μὲν τοῦ ῥήματος, τῆς γλώττης ἁμαρτήματός ἐστι. τὸ δ' ὄργον, τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυνεύουσι τὰ δεῖ αὐτῷ, καὶ πεῦτι μὴ ἐξαμαρτεῖν. οὐ τὸ μόνον τὸ λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐσομένων. ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα, ἐν δὲ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται, ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ' ἐν ἐκπλήξιν πολλὴν παρέχειν ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυνεύοντι. ὁρῶ γὰρ ἔτι καὶ τοὺς πάνυ ἐμπείρους τοῦ ἀτωνίζεσθαι, πολλῷ χείρους ἑαυτῶν λέγοντας, ὅταν ἐν τινι κινδύνῳ ὦσιν. ὅταν δ' ἀνδυ κινδυνεύωσί τι διαπράττειν), μᾶλλον ὀρθουμένους. ἡ μὲν δὴ αἴτησις ὦ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα καὶ ὦ ὑμετέρῳ δικαίῳ, οὐχ ἧσσον ἢ ὦ ἐμῷ. τὸ δὲ τῶν κατηγορουμένων ἀπολογήσομαι καθέκαστον. πρῶτον μὲν ὡς παρανομόνται, καὶ βιαιόνται εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, εἴσω ὑμᾶς διδάξω. οὐ τῷ φεύγειν αὐτὸν τὸν θανάτου ἐμὲ τοῦτον τὸν νόμον μηδεμίαν ἐπιζέψαι μοι τὸ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαφθείσαθαι. εἰ γὰρ οὖν πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξαμαρτῆσθαι, εἰς τόδε τὸν πρᾶγμα. καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ δίκαια ἀλλ' ἵνα ἡ τεκμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων καὶ τῶν εἰς ἐμὲ, ἡ τοῦ τῶν βιαιότης καὶ παρανομία. πρῶτον μὲν τὸν κακοῦργος οὐδὲ δεικνύμενος, φόνου δίκλιν φεύγω. ὃ οὐδεὶς πώποτ' ἔπαθε τῶν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ὡς μὴ οὐ κακοῦργος ἐμὲ, οὐδ' ἔστοργε τῶν κακούργων νόμῳ, αὐτοὶ οὗτοι τοὐναντίον μάρτυρες γεγένηται. τὸν δ' τὸν κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, ὁ νόμος κεῖται. ὧν οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ὃν ἀπέστερεν. οὐπωσ' εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν νομιμωτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ἡμῖν τὸν ἀποφήνασιν μα· φασὶ δὲ αὐτὸ τε ἀποκτείνειν μέγα κακούργημα εἶναι. καὶ ἐπὶ ὁμολογῶ μέγιστον γε. καὶ ἀδροσυλεῖν. καὶ ἀποδίδοναι τὴν πόλιν. ἀλλὰ χωρὶς τὸν δὲ αὐτῶν ἑκάστου οἱ νόμοι κεῖνται. ἐμοὶ δὴ πρῶτον μὲν οὐ τοῖς ἄλλοις εἰρηκαν προαγορεύουσι τοῖς τὸν φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, οὐταυθὶ πεποιήκασι τὴν κεῖσιν οὐ τῇ ἀγορᾷ. ἐπεὶ τα τίμησίν μοι ἐποίησαν τὸν νόμου κειμένου, τὸν ἀποκτείναντα αὐτὰ ποθανεῖν, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος οὕνεκα, ἀλλὰ τὸν σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος. καὶ οὐ τοῦ τὰ ἔλαττον οὐεῖμαν τῷ τεθνηκότι τῶν οὐ τῷ νόμῳ κειμένων. οὐδ' οὕνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τὸν λόγου. ἐπεὶ τα δὲ ὁ πάντας δίμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα τὰ δικαστήρια οὐ ὑπεμίθρῳ διωκάζει τὰς δίκας τὸν φόνου. οὐδενὸς ἄλλου οὕνεκα, ἢ ἵνα εἴσω μὲν οἱ δικασταί, μὴ ἴωσιν εἰς τὸν αὐτὸν τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς χεῖρας. εἴσω δὲ ὁ διώκων τὴν δίκλιν τοῦ φόνου, ἵνα μὴ ὁμορόφιος γένηται τῷ αὐθάντῃ. οὐ δὲ τοῦτο μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον, τοὐναντίον τοῖς ἄλλοις πεποίηκασ· τοῦτο δὲ δέον σε διομόσασθαι ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ὀλώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ παρώμενον, ἢ μὴν μὴ ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον ὡς ἔκτεινα. οὐ ὦ οὔτ' ἀν καὶ πολλὰ εἰργασμένος ἡλισκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι. ὅτ' ἀν πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένος, τοὐτοις αὖ ἐσωζόμην τοῖς ἀγαθοῖς, ἃ σὺ παρελθὼν αὐτὸς σαυτῷ τοὺς νόμους ὀλώλυρας, αὐτόμορος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς. αὐτόμοροι δὲ οἱ μάρτυρες, κατα μαρτυροῦσι. δέον αὐτοὺς ἐν αὐτὸν ὅρκον σοι διωμοσαμένους καὶ ἀπομένους τῶν σφαγίων κατα μαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἐπεὶ τα κελεύεις τοὺς δικαστὰς ἀνομότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι, φόνου δίκλιν κατα γνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους καὶ λέγων χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείττω γενέσθαι αὐτῶν τῶν νόμων. λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἀν παρέμεινα εἰ ἐλελύμην ἀλλ' ὠχόμην ἀν ἀπιών. ὡς πρὸ εἰ ἄκοντά με ἀνάγκασας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καί τοι ἐμοὶ εἰ μηδὲν δέφρε τῆς δὲ τῆς πόλεως, ἴσον τῷ μοι καὶ προσκληθέν τι μὴ ἐλθεῖν. ἀλλ' ὀρθῆμν ὄφλειν τὴν δίκην. οὕτω δ' ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν ὀρθεῖναι ὀρθεῖν. ἅ πασι γὰρ εἴσω κοινόν ἐστι. οὐ δὲ ὁ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι κοινόν ἐστιν, ἰδίᾳ ζητεῖς με μόνον ἀποστερεῖν. αὐτὸς σεαυτῷ νόμον θέμενος. καί τοι τούς γε νόμους οἱ κεῖνται τὸν τοιούτων, πάντας ἀν δίμαι ὁμολογῆσαι κάλλιστα νόμων ἁπάντων κεῖσθαι.

Pulcherrimú

ἐνδεδεγμένος

κακοῦργοι τοῖοι; ἀσαγωγάν

Sub dio cognoscebant de causis homicidarú &c.

ὁμόρροφος

Accusatores prius irrabant

Testes irrabant

ἐξήμαρτον δίκλιν

καὶ ὁσιότητα. ὑπάρχει μέν γε αὐτοῖσ ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς εἶναι, ἀεὶ τοῦδε τῶν αὐτῶν ὄντα μέγιστον δεῖ σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων. ὁ γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα, ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεινὸν ἐκ τῶν τοῦ καταγόρου λόγων, τοὺς νόμους κατα μανθάνειν, εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται, ἢ μή. ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων ὃν τοῦ καταγόρου λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ νομίμως ὑμᾶς διδάξουσι τὰ πράγματα, ἢ οὔ. οὕτως οἵγε νόμοι κάλλιστα κεῖνται οἱ τοῦδε φόνου, οὓς οὐδεὶς πώ ποτε ἐτόλμησε κινῆσαι. σὺ δὲ μόνος δὴ τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης τῶν τοιούτων πονηρότατα. καὶ ταῦτα παρελθών, ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἃ δὲ σὺ παρανομεῖς αὐτὰ ταῦτα μέγιστά μοι μαρτυρία ἐστίν. οὐ γὰρ ἤδειες ὅτι ἀδικεῖς αὖ νῦν σοι ὃς ἐκεῖνον ἐν ὄρκῳ διωμοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. ἔπειτα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων ὧν πράγματι ἀνάμφισβήτητος οὖσ' ἐν ἀγῶνα τοῦδε τοῦ πράγματος ἐποιήσω. ἀλλὰ ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπέλιπον ὡς καὶ τοῖς τότε δικαστὰς ἀπιστήσων. ὥστε μισεῖν μοι δικάζει, μὴ δὲ πλέον εἶναι μὴ ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναί σοι λέγειν, ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον. ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου πώ δίκην. ἑλὼν δ' αὖ, ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι, ὡς τοῦ φόνου πώ δίκην ὠφληκότα. καί τοι πῶς αὖ εἴη τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ἡμῖν μὲν ἅπαξ ἀποφυγοῦσιν, ὁ αὐτὸς κίνδυνος τοῦ λείπεται. τοῦτο δὲ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν ἐξέσται. ἔτι δὲ μάλ' ἐδέδοικεν ὦ ἄνδρες παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γάρ μου ἐπὶ νυκτὸς ὁρᾶς καθιστάναι, κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὐκ διεπράξαντο τοῦτο, ὥς τε μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ἑκόντος τις πώ ποτε ἠθέλησε κατασῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώ ποτ' ἐδέθη. καί τοι οἱ ἐπιμελητὰ τῶν κακοῦργων, τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὤν, ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελεῖσθαι τοῦδε τοῦ νόμου. τούτοις γὰρ οὐ δίκαιον συμφέρον. πρῶτον μὲν ἀπαρασκευάστατον γενέσθαι με, μὴ δυνάμενον διαπράττεσθαι τὰ μαυτοῦ πράγματα. ἔπειτα κακοπαθεῖν τῷ σώματι. τοὺς τε φίλους προθυμοτέρους ἔχειν τοὺς ἐμαυτοῦ τούτοις τὰ δυσὶ μαρτυρεῖν, ἢ ἐμοὶ τἀληθῆ λέγειν δίχα πόνου τοῦ σώματος καὶ κακοπάθειαν. ἔνεισί τε αὐτῷ γε ἐμοὶ περιέσεσθαι καὶ βίς ἐμοῖς προσήκουσιν εἰς ἅπαν βίον ἅπαντα. οὐπωσὶ μὲν δὴ πολλοῖς αὖ πεισθεὶς τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου, καθέστηκα εἰς ἅπαν ἀγῶνα. ὅμως μέν γε, καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἐμαυτὸν αὐάτιον ἐπιδεῖξαι. καί τοι χαλεπόν γε τὰ ἐκ πολλοῦ κατεφευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχρῆμα ἀπελέγχειν. ἃ γάρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγγωρεῖ. ἐγὼ δὲ ἐν μὲν τοῦτῳ ἐποιησάμην ἐκ τῆς μιτυλήνης ὦ ἄνδρες σὺν τῷ πλοίῳ πλέων ὦ ἡρώδης οὗτος ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν. ἐπλέομεν δὲ εἰς πώ δῆνον. ἐγὼ μὲν ὡς ἐν πατρίδα. ἐτύγχανε γὰρ ἐκεῖ ὢν κότε. ὁ δ' ἡρώδης ἀνδράποδα βραχὺν ἀνθρώποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τάτε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐ ἐν ἀπολῦσαι. καὶ οἱ θρᾷκες οἱ λυσόμενοι. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μαρτυρήσοντας παρέξομαι. μαρτυρεῖ. Η μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ, αὕτη. ἐτύγχανον δὲ χειμῶν τινὶ χρησάμενοι, ὑφ' οὗ λιμενάθημεν κατεχεῖν εἰς τῆς μιθυμναίας τι χωρίον. οὐ δὲ πλοῖον ὥρμει ἔξω. εἰς ὃ μετεκβαίνα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτὸν ἐν ἡρώδην. καὶ πρῶτον μὲν αὐτά ταῦτα σκοπεῖτε. ὅτι μὴ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγένετο, ἢ τύχη. οὔτε γὰρ πείσας ἐν ἄνδρα οὐδεμοῦ ἀπελέγχομαι σύμπλοιν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς κατ' αὐτὸν ἐν πλοῖῳ πεποιημένος πραγμάτων ἕνεκεν ἰδίων. ὅτ' οὖν ἐτῶ αὖθι προφάσεως ἱκανῶς φαίνομαι ἐν πλοῖῳ ποιησάμενος εἰς πώ δῆνον, ὅτε καταγόντες εἰς τὸ χωρίον ἔξω ἀπὸ πρασκευῆς ἀδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκῃ χρησάμενοι, ὅτ' αὖ ἐπειδὴ ὡρμισάμεθα, ἡ μετάβασις ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον οὐδεὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ, ἀλλ' ἀνάγκῃ καὶ ἔξω ἐγίγνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν ἀτέρπεστον τοῦ πλοῖον. εἰς ὃ δὲ μετέβημεν ἐστεγασμένον, τοῦ δὲ ὑετοῦ ἕνεκα ταῦτ' τοῦ. τούτων δ' ὑμῖν μαρτυρήσαι παρέξομαι. μαρτυρεῖ.

Ἐπειδὴ δὲ μετέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, ἐπίνομεν. καὶ ὁ μέν ἔστι φανερὸς ἐκβὰς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰς βὰς πάλιν. ἐγὼ δὲ τοπαράπαν οὐκ ἐξέβλω τοῦ πλοίου

Pulcherrime

Pulchrú

Aenos urbs thraciæ celebris

ἀπολύσαι redimere

Cur naues quędá tegebát

τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπειδὴ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀνὴρ, ἐζητεῖτο, οὐδέν τι μᾶλλον τοῦ τῶν ἄλλων, ἢ κἀγὼ ὑπ' ἐμοῦ. καὶ εἴη τῷ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἴς τε πώ μιτυλήνην ἐτῶ ἄπτος ἦν πεμφθῆναι ἄγγελον. κἀγὼ τῇ ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο. καὶ ἄλλον οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀφ' τοῦ πλοίου, οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐτῶ ἐν ἀκόλουθον ἐν ἐμαυτοῦ πέμπειν ἔτοιμος ἦν. καί τοι γε οὐ δή που κατ' ἐμαυτοῦ μεμυημένος ἔπεμπον, εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε σὺν τῇ μιτυλήνῃ ἐφάνη ζητούμενος, οὔτ' ἄλλοθεν οὐδεμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐγίνετο, κἀγὼ τὰ λ' ἀνήγετο πλοῖα ἅ' παντα, ὡρμεμένα κἀτῶ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μαρτύρας παρέξομαι. μαρτυρεῖ. τὰ μὲν γενόμενα, ταῦτ' ἐστίν. ἐκ δὲ τούτων, ἤδη σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαί με εἰς πώ δῆνον ὅτε ἦν ἀφανὴς ὁ ἀνὴρ, ἅπαντες ἡ πάσαι με ἀνθρώπων. ἤδη πεπυσμένων τούτων πώ δῆνον ἀγελίαν, οὐ κ' ἂν ποτε ὠχόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ παραχρῆμα κρεῖττον ἦν τὸ ἀληθές. καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως. καὶ ἅμα ἐτῶ ἐπὶ ἐπιδήμοιν. ἐπειδὴ δὲ ἐτῶ τε ὠχόμην πλέων, καὶ οὗτοι βὲ ἐπιβουλῆς σωθέντες ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ' ἐμοῦ, τότε ἡ πάσαν τολέγουσι δὲ ὡς σὺν μὲν τῇ γῇ ἀπέθανον ὁ ἀνὴρ, κἀτὼ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς πώ κεφαλήν. ὡς οὐκ βὲβλω τοπαράπαν ἐκ τοῦ πλοίου. καὶ δῆτα μὲν ἀκριβῶς οὗτοι ἴσασιν. ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δεδήλωκαν ἀποφαίνειν. δῆλον γὰρ ὅτι ἐκνὺς ποτ' τοῦ λιμένος εἰκὼς ἦν δῆτα γενέσθαι. δῆτα μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρὸς. δῆτα δὲ νύκτωρ ἐκβαίνοντος ἐκ τοῦ πλοίου. ὅτε γὰρ αὐτοῦ κρατεῖν ἴσως αὖ ἐδεδώκατο, ὅτε ἦ ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν, ἡ πρόφασις αὖ εἰκότως ἐγένετο. ζηθυμένου δὲ τοῦ ἀνδρὸς δύο ἡμέρας σὺν τῷ λιμένι, καὶ ἅ' πωθεν τοῦ λιμένος, οὔτε ὁ πήρ οὐδεὶς ἐφάνη, οὔθ' ἅμα. ὅτ' ἄλλο σημεῖον οὐδεν. κἀτ' ἐτῶ συγχωρῶ τῷ τούτου λόγῳ. παρεχόμενος τοὺς μαρτύρας ὡς οὐκ βὲβλω ἐκ τοῦ πλοίου. οὐδεν' δόξω εἰκὼς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν ἐν αὐτῷ. εἰ τὸν μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλθεν ἀφ' τῆς θαλάσσης. ἀλλ' ὡς κατεπονεύθη λέγουσι; σὺ τίνι πλοίῳ. ἥδιον γὰρ ὅτι βὲ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἦν δ' πλοῖον. πῶς αὖ οἷόν οὐκ βὲβυρέθη. καὶ μὴν εἰκός γε ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι σὺν τῷ πλοίῳ αὐδρὸς τεθνεῶτος, καὶ ἐκβαλλομένου νύκτωρ. νῦν δὲ ὦ μὲν ἔπινε πλοίῳ, καὶ βὲ οὐ βὲβαιον, σὺ τούτῳ φασὶν οὐρεῖν σημεῖα σὺ ὦ αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀφθαρεῖν ἐν ἄνδρα. σὺ ὦ δὲ κατεπονεύθη οὐκ οὖρον οὔτ' αὐτὸν πλοῖον, οὔτε σημεῖον οὐδεν. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μαρτύρας παρασχήσομαι. μαρτυρεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ἐτῶ φροῦδος ἦν πλέων εἰς πώ δῆνον, ἐν τῷ πλοῖον ἥκεν εἰς πώ μιτυλήνην. σὺ ὦ ἐτῶ κἀγὼ ἡρώδης ἐπλέομεν, πρῶτον μὲν εἰς βάσαντες εἰς δ' πλοῖον, ἡρώνων. καὶ ἐπειδή τι αἷμα οὖρον, σὺ ταῦθα ἔφασαν τεθνᾶναι ἐν αὐδρα. ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς δῆτα οὐκ ἐχώρει, ἀλλ' ἐφάνεν τῶν προβάτων ὄν αἷμα, ἀποφαπόμενοι τοῦτο τὸ λόγου, συλλαβόντες ἐβασάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὃν μὲν τό τε παραχρῆμα ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδεν ἔπε τοῦδε ἐμοῦ φλαῦρον. ὃν δ' ἡμέρας ὕστερον πολλὰς ἐδε πάνισαν, ἐχοντες παρὰ σφίσιν αὐτοῖς ἐν πρόσθεν χρόνον, ἕτος ἦν ὁ πειθεὶς ὑπὸ τούτων κἀγὼ κατεφευσάμενος ἐμοῦ, παρέξομαι δὲ τούτ' τοὺς μαρτύρας. μαρτυρεῖ. ὡς μὲν ὕστερον τούτῳ τῷ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν. προσέχετε δὲ ἐννοῶ αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν τὸ δοῦλος ὦ ἴσως οὗτοι δῆτα μὲν ἐλευθερίαν ὑπέχοντο. δῆτα δ' ἐμοὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακοῦμενον αὐτὸν, ἴσως ὑπ' ἀμφοῖν πειθεὶς, κατεφεύσατό μου. πώ μὲν ἐλευθερίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου ἐς τὸ παραχρῆμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. δεῖται δ' ὑμᾶς ἐπίστασθαι δῆτα ὅτι ἐφ' ὅς αὖ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν, ὅ, τι αὖ ἐκείνοις μέλλωσι χαρίεσθαι. σὺ τούτοις γὰρ αὐτοῖς ἔστιν ἡ ὠφέλεια. ἄλλως τε καὶ μὴ παρόντες τυγχάνωσιν ὧν αὖ κατεφεύσωνται. εἰ γὰρ ἐγὼ ἐκέλευον αὐτὸν τρεβλοῦν ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντα, ἴσως αὖ σὺ αὐτῷ τούτῳ ἀπεχρέπετο, μηδὲν κατ' ἐμοῦ κατεφεύσεσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ, καὶ ἐπιμηνταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφορόντων. ἕως μὲν οὖν μὴ χρησῆς τῆς ἐλπίδος ἐγένο

μιωπτὴς

φροῦδος

σκέ μου καταψευσάμενος, τούτῳ διαγωνίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίνωσκεν ἀποθανούμενος, ὢν τοῦδ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχθῆρ, καὶ ἔλεγεν ὅτι πειθοῖ ἂν τοὺς ἐμὲ καταψεύσεσθαι· διαπεραιούντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ἄζηλον δὲ τὰ ἀληθῆ λέγοντα, οὐδὲ τοῦτο ὠφέλησαν· ἀλλ' ἀπέκτειναν ἄγοντες τὸν αὐσμὸν τὸν μιαρὸν· ὧ πιστεύοντες, ἐμὲ διώκουσι, τοιαῦτα ποιήσαντες, ἢ οἱ ἄλλοι ἀνθρωποι· οἱ μὲν τὰ ἄλλα τοῖς μυστικοῖς, οἷς μὲν ἐλευθέροις, χρήματα διδόασι, τοὺς δὲ δούλους, ἐλευθεροῦσιν· οὗτοι δὲ θανάτου τῷ μιαρῷ τῷ πλὴν σωρεὰν ἀπέδοσαν· ἀπαγορεύοντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ ἀποκτείνειν τὸν αὐσμὸν, πρὶν αὖ ἐπὸ ἐλθοιμι· δῆλον οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖσ', ἀλλὰ τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ αὐτὴρ δῆλ· τῆς αὐτῆς βασάνου ἦν ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τὴ γορος αὖ ἐγίνετο τῆς τούτων ἐπιβουλῆς· τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀληθείας ἀπεστέρει δ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου· τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου, ὡς ἀληθέσιν οὖσιν ἐπὸ ἀπόλλυμαι· τούτων δὲ μάρτυράς μοι κάλει· ἐχθρῶν μὲν γὰρ αὐτοὺς ὡς ἐπὸ νομίζω οὐδάδε παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ· καὶ αὐτῷ τοῦτο χρῆσθαι ἀπωνίσμαι· ἐμφανῆ παρέχοντας τὸν αὐσμὸν, καὶ κελεύοντας βασανίζειν· ἀλλὰ μὴ ἀποκτεῖναι· φοβεῖ δὴ πότερον κρίσουσι τῶν λόγων· πότερον ὦ πρῶτον εἶπεν, ἢ ὦ ὕστερον· καὶ πότερον ἀληθῆ ἐστιν ὅ τ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸν ὄρκον, ἢ ὅ τ' οὐκ ἔφη· εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξεπαιδεύθη δεῖ τὸν πρᾶγμα, οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται· ἐψεύσετο μὲν γὰρ ἐπὶ ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ψεύσεται ἀπόλλυται· ἢ γὰρ ἀληθῆ κατεπιὼν δεῖ· τοῦτο οὖν ἀληθέστατον οὐκ ἦν αὐτῷ τὴ μωρὸς οὐδείς· οὐ γὰρ παρὼν ἐπὸ ἐτύγχανον· ὦ πρὸς σύμμαχος ἦν ἡ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ πρότερον λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες· ὥστε μηδέ ποτε εἰς τὸ ἀληθὲς κατασῆναι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καθ' ὧν μηνύεται τις, αὐτοὶ κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας κἄτα ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἀπάγοντες καὶ ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα, ἐν κατ' ἐμοῦ μηνυτὴν ἠφάνισαν· καὶ εἰ μὲν ἐπὸ ἐν αὐσμὸν ἠφάνισα, ἢ μὴ ἤθελον ἐκδοῦναι τούτοις, ἢ ἄλλον τινὰ ἔφυγον ἔλεγχον, αὐτοὶ δὴ τούτοις ἐχθροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐχῶντο· καὶ ἔτι ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ· νῦν δὲ ὁ πότε αὐτοὶ οὗτοι προσκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δὴ που κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τὰ τεκμήρια· ὡς οὐκ ἀληθῆ πλὴν αἰτίαν ἐπέφερον, ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἄνθρωπος βασανιζόμενος, σωπᾶν τὸ πρόσθεν· καὶ τοῦ τοῦτο εἶναι χρὴ

τε εἰδέναι τὴν φθόνον, ταῦτα αὖ τις μάλιστα συγγράψειεν, ἔπειτα δὲ ὅ, τι μὴ μακρὸν εἴη πρᾶγμα οἷόν τε αὖ τις ἀναγκασθείη γράψαι, τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὴν ἀπαγγέλλοντα τὸν τρόπον τοῦ θανάτου. οἷόν τε δὲ βραχὺ μὲν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ ἔπειτα εἰθυμεῖσθαι. ὅτι διαφθορὸν μὲν τὸ γραμματίδιον τῷ βασανιζομένῳ· διάφορος δὲ ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμματίῳ. ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἐφιᾶ ἀποκτεῖναι τὸν δὲ γραμματίον αὐτοῖς δεῖ ἐμὲ τὸν ἀποκτίναντα ἐμμένειν; καί τοι πότερον χρὴ πιστεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ πρῶτον οὐκ οἶδα τὸν τῷ τρόπῳ ζητοῦντες τὸν γραμματίδιον. ὕστερον δὲ, τότε μὲν γὰρ οὔπω οὕτως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ πρότερον βασανισθεὶς, οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε εἰς βάλλουσιν εἰς τὸν τρόπον γραμματίδιον, ἵνα ταύτην ἔχοιεν ἐμοὶ πιθανὴν αἰτίαν ἐπιφορεῖν. ἐπειδὴ δ' ἀνεσώθη τὸν γραμματίδιον, καὶ ὁ ὕστερος βασανιζόμενος, οὐ σωεπιφορεῖ τῷ γραμματιδίῳ, οὐκ ἔθ' οἷόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα· εἰ δ' ἠγήσαντο τὴν αὔρα πείσειν ἀφ' πρώτης κατα ψεύδεσθαί με. οὐκ ἄν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ σὺ τῷ γραμματιδίῳ. καί μοι μαρτύρασ' τούτων κάλε. μαρτυρες.

Τίνος γὰρ δὴ ἕνεκα, τὴν αὔρα ἀπέκτεινα· οὐδὲ γὰρ ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνῳ. λέγειν δὲ βουλοῖμ' ἂν ἐπὶ χάριτι τὴν αὔρα ἐκτεινα; καὶ τίς πώποτε χαριζόμενος ἑτέρῳ, οἷόν τε ἐργάσαιτο. δίκαιον γὰρ οὐδένα· ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τινὰ ἔχθραν τινὰ πάρχειν, ὥστε τοῦ μέλλοντι ποιήσειν. καὶ τινὰ πρόνοιαν ἐκ πολλῶν εἶναι φανερὰν ἐπιβουλευομένην. ἐμοὶ δὲ κἀκείνῳ, οὐκ ἦν ἔχθρα οὐδεμία· ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἀποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ· ἀλλὰ δείσας τοῦδε ἐμαυτὸν μὴ αὐτὸς παρ' ἐκείνου οἷόν τε πάθοι με. καὶ γὰρ ἂν τοιούτων εἕνεκά τις ἀναγκασθείη οἷόν τε δρᾶσαι ἄν· ἀλλ' οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρχε εἰς αὐτὸν· ἀλλά σοι μᾶλλον ἐτὸ πὶ πρόφασιν ταύτην ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι· ὅτι χρημάτων εἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι μᾶλλον, ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκεῖνον· καὶ τολὺ ἂν δικαιότερον ἀλώης σὺ τὸν φόνου ἐμὲ ἀποκτείνασ' ἢ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ ἐτὸ ὑπὸ σου καὶ τῶν ἐκείνου αἰκιαλίων. ἐτὸ μὲν γὰρ σοι φανερὰν πὶ πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι· σὺ δὲ με σὐφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀφελέσαι. ταῦτα μὲν ὑμῖν λέτω, ὡς αὐτός μοι πρόνοιαν τοῦδε μίαν ἔχει ἀφκτεῖναι τὴν αὔρα. δεῖ δέ με καὶ τοῦδ' λυκίνου ἀφελογήσασθαι ὡς ἔοικεν· ἀλλ' οὐχ τοῦδ' αὐτῷ μόνον, ὡς οὐδ' ἐκεῖνον εἰκότως αἰτιῶνται· λέτω δίκαιον ὑμῖν, ὅτι τὰ τὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς ἐκεῖνον, ἃ τοῦδ' ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα οὐ αὐτῷ ὁπόθεν αὖ ἔλαβεν ἀφκτείνασ' ἐκεῖνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς· ὃν τινα δὴ ἔφυγε μὴ ἀφθανόντος ἐκείνου· τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· ἴδοιν γὰρ αὐτῷ σὐ ἀπῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ κατασήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκείνον, εἴπερ προωφείλεν αὐτῷ κακὸν, καὶ τό, τε ἴδιον τὸν αὐτῷ διαπράξασθαι. καὶ τῇ πόλει τῇ ἡμετέρᾳ χρέειν κατα θέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκεῖνον, δικ ἠξίωσεν· ἀλλ' ἐδίδ ἦλθεν ἐοῦ· καί τοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ. μαρτυρες.

Lycinus

Ἀλλὰ γὰρ σὐταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτὸν οὖ πρὸς οὐκ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν πρί τε αὐτῷ καὶ ἐμοῦ· σὐταῦθα δ' ἐπιβούλευεν, σὐ ὦ γνωσθεὶς αὖ ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς παρίδος· ἀπεστέρει δὲ αὐτὸν ἱδρῶν καὶ ὁσίων, καὶ τῶν ἄλλων ἄπρ μέγιστα καὶ τοῦδ' τολέσου ὅστιν ἀνθρώποις. ἔπειτα δ' ἐ καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ λυκῖνον τεθνάναι, εἰ μὴ γὰρ καὶ ἐὰν τῶν κατηγόρων λόγον, οὖ αὐτὸς οὐκ ἐξίου αὐτόχειρ γενέσθαι, τὸ τὸ δ' ἔργον ἐτὸ τοτ' αὖ ἐπείθην αὐτ' ἐκείνῳ ποιῆσαι; πότερα ὡς ἐτὸ μὲν ἐν τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν, ἐκεῖνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκ πρίασθαι. οὐ δῆτα. ὦ μὲν ἀ οὐκ ἐν χρήματα· ἐμοὶ δὲ ἐν· ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἀντίον. ἐκεῖνος τοῦδ' θᾶσσον αὖ ὑπ' ἐμοῦ ἐπείθη κατά γε τὸν ἐκός, ἢ ἐτὸ τοῦδ' ζήνου· ἐπεὶ ἐκένος γ' ἐαυτὸν οὐδ' ὑπερήμβρον γενόμενον, ἐπὰ μνῶν δεῖ αὐτὸς ἐν λύσασθαι· ἀλλ' οἱ φίλοι αὐτὸν ἐλυσαν ζῶ. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς λυκίνου τοῦδ' ὑμῖν μέγιστον τεκμήριον ὅστιν· ὅτι οὐ σφόδρα ἐχρῶμεν ἐτὸ λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· ὃ γὰρ δὴ που ἐπὰ μὲν μνᾶς οὐκ ἀπέτισα τοῦδε αὐτῷ δεδεκμένου, καὶ λυμαι-

μένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀφάμενος, αὔρα ἀπέκτεινα δ' ἐκεῖνον· ὡς μὲν οἶω οὐκ αὐτὸς αἴτιός ἐμι τοῦ πράγματος οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καὶ δοσον ἐτὸ δύναμαι μάλιστα. Τούτῳ δὲ χρῶνται τολέσῳ λόγῳ οἱ κατήγοροι, ὅτι ἀφανὴς ὅστιν ὁ ἀνὴρ· καὶ ὑμεῖς ἴσως τοῦδε τοῦτο αὐτὸ πυθεῖτε ἀκούσαι. εἰ μὲν οἶω οἷόν τε εἰκάζειν δεῖ με, ἴδοισθ' τοῦτ' ὅστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί. οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἴτιοι τοῦ ἔργου ἐστε, οὔτε ἐτό· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμένων τινὰ δρῶ πόντων· ἐκείνα γὰρ ἄρ' ἀρίστα πύθοιντο. ἐμοὶ γὰρ ὦ μὴ εἰργασμένῳ τοσοῦτον τὸν μακρότερον τῆς ἀποκείσεώς ὅστιν, ὅτι τὰ κ εἰργασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι, ῥᾳδία ὅστιν ἡ ἀπόδειξις· καὶ μὴ ἀποδείξαντι δὴ καὶ εἰκάσαι. οἱ μὲν τὰ πανουργοῦντες, ἅμα τε πανουργοῦσι, καὶ πρόφασιν δυείσκουσιν τοῦ ἀδικήματος· ὦ δὲ μὴ εἰργασμένῳ, χαλεπὸν τοῦδε τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν δίμαι δ' αὖ καὶ ὑμῶν ἕκαστον εἴ τις τινὰ δρῶι ζ ὅτι μὴ τύχοι εἰδώς, τοσοῦτον αὖ εἰπεῖν ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις πρὸς αὐτέρω κε λθύει λέγειν, σὐ πολλῇ αὖ ὑμᾶς ἔσεσθαι ἀπορία δοκῶ· μὴ τοίνυν ἐμοὶ νέμητε τὸν ἄρρον τοῦτον· σὐ ὦ, μὴ δ' αὖ αὐτοὶ δυπορῆτε· μὴ δὲ αὖ δυ εἰκάζω, σὐ τούτῳ μοι ἀξιοῦτε πὶ ἀπόφυξιν εἶναι. ἀλλ' ἴδαρ κείτω μοι ἐμαυ τὴν αἰκαίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. σὐ δ' τῷ οἶω αἰκαίτιός ἐμι οὐκ εἰ μὴ ἴδ' δῦρω ὅτῳ ζόσῳ ἀφανὴς ὅστιν, ἢ ἀπόλωλον αὐτὸν· ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν· ὥστ' ἀφ κτεῖναι αὐτὸν· ἤδη δ' ἔτυγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι γεγονός· οἷόν μὲν, τοὺς ἀποθανόντας· οἷόν δε, τοὺ ἀποκτείναντας ἐχ δύρεθόντας· οὐκοῦν αὖ καλῶς ἔχοι εἰ τούτῳ δέοι τὰς αἰτίας ὑποχῶν τοὺ συγκομιδῆς. πολλοὶ δέ γ' ἤδη χρόνοι ἑτέρων πραγμάτων αἰτίαι· πρὶν τὸν σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο· αὐτίκα ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην, οὐδέπω ναῦ δύρωται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οἶω τις ἕξιον τοὺ σωσόντας ἐκείνῳ εἰκάξῃ οἱ τινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες ἐφιάλτην, εἰ δὲ μὴ, σύοχους εἶναι τῷ φόνῳ, οὐκ αὖ καλῶς ἔχοι τοῖς σωσοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐζήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι· οὐδ' οὐ τοῦτῳ κινδυνεύειν μιμύσαι τὸν πράγμα ὡς πρὸς οἶδε φασὶν ἐμέ· τῆς μὲν ἐπιβολῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' αἱρέσεως. οἷόν δ' αὐτὸς οὐ πολλοῦ χρόνου, πᾶς ἐ ζήτησεν οὐδὲν δῶδεκα· ἔτη γεγονὼς τὸν δεκάτην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεὶς ὡς ἀνεβόησεν ἐγκαταλιπὼν πὶ μάχαιραν τῇ σφαγῇ ὡχ ζ φεύγων, ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀ πάλοντ' αὖ οἱ σὐδὲν ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ αὖ ᾤετο τὸν παῖδά τοτε οἷόν τε ζ λῆσαι· ναῦ δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστερον κατεῖπεν ἑαυτῷ· οἷόν δε τοῦδε χρημάτων αἰτίαν ποτὲ ἔχοντες οὐκ οὖσαν ὡς πρὸς ἐτὸ ναῦ οἱ ἐλλιμοτάμιαι οἱ ὑμέτεροι· ἐκεῖνοι μὲν ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τολλῷ ὀνός· ἃ δὲ πρᾶγμα ὕστερον κατεφανὲς ἐγένετο· τοῦ δ' ὀνός τούτου σωσίαν ὄνομα φασὶν αὐτῷ εἶναι, κατέγνωσο μὲν ἤδη θανάτῳ, ἔτε θνήκει δὲ οὔπω· καὶ σὐ τούτῳ ἐδηλώθη τῷ, ῥόπῳ ἀπολόλει τὰ χρήματα· καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη ζῶς σὐδένα· οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν αἴτιοι ὄντες· ταῦ ὑμῶν αὐτῶν ἐτὸ οἶμαι μεμνῆσθαι τοὺ πρεσβυτέρους. τοὺ δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὡς πρὸς ἐμὲ οὕτως ἀγαθόν ὅστι μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα· καὶ τοῦτ' ἴσως αὖ φανερὸν γένοιτ' αὖ ὕστερον ὅτῳ ῥόπῳ τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος· μὴ οἶω ὕστερον οἷόν τε γνῶτε αἰκαίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες· ἀλλὰ πρότερόν γ' δὴ βουλεύσασθε, καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς· ὡς τούτων οὐκ αὖ γένοιτο ὕτε ροι πονηρότεροι σύμβολοι· οὐ γὰρ ὅστιν ὅτι ὀργιζόμενος ἄνθρωπος αὖ γνοίη αὐτὸν ὦ βουλεύεται, πὶ γνώμῃ διαφθείρῃ τὴ ἀνθρώπου· μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν πυνθάνῃ γνώμῃ ὦ ἄνδρες ἐξ ὀργῆς, μεταστήσειν· καὶ πὶ ἀλήθειαν δυρεῖν τῶν γεγενημένων· δὴ δ' ἴσε ἔτι ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄξιός ἐμι μᾶλλον, ἢ δίκῃ δοῦναι· δίκῃ μὲν ἤ ἐκός ὅστι διδόναι τοὺ ἀδικοῦντας· ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺ μὴ ἀδικοῦντας κινδυνεύοντας. κρεῖττον δὲ χρὴ ἀεὶ γίγνεσθαι τὸν ὑμέτερον, δικαίμενον ἐμὲ δικαίως σώζειν· ἢ τὸν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι· σὐ μὲν γὰρ ὦ ἐπαινῶν, ἔστι καὶ τὰ δίκαια ταῦτα ποιῆσαι ἃ οὗτοι κελεύουσιν· σὐ δὲ ὦ, παραχῆμα, οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλεύεσθαι. Δεῖ δέ με καὶ ὑπὸρ τοῦ παῖδος ἀπολογήσασθαι· καί τοι γε πολλῷ μᾶλλον

μόνον, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀφάμενος, αὔρα ἀπέκτεινα δ' ἐκεῖνον· ὡς μὲν οἶω οὐκ αὐτὸς αἴτιός ἐμι τοῦ πράγματος οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καὶ δοσον ἐτὸ δύναμαι μάλιστα.

Cphialté

Soßias

ἀρχὴν cópleti ua particula

ἐκὸς ἦν ἐκεῖνον τοῦδε ἐμοῦ ἀποθανεῖν πατέρα ὄντα. ὁ μὴ γὰρ πολλῷ πρεσβύτερος ὢν τῶν ἐμῶν πραγμάτων. ἐτῶν δὲ πολλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐτῶν τούτου ἀτιωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μηδαμῶς ἦλθεν ἀνθ' ἧς δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ. νῦν δὲ αὐταγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖσθαι, ὧν ἐτῶν πολλῷ νεώτερός εἰμι, καὶ λόγῳ οἶδα ταῦτα, οὐ δεινὰ ἠγεῖται εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐτῶ οἶδα, οὐ προδώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἀν' ὑμῖν ἀδίκως. καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην. ἃ ἐκεῖνος ὀρθῶς δρῶν ἔπραξεν, ταῦτα ἐτῶ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπών. ὅμως δ' οὖν κινδυνεύσεται. πρὶν μὲν γὰρ πόλιν ἀπόστασιν τῶν μὲ τυραννίδων γενέσθαι, δρῶν πόλιν δύνοιαν ἐδείκνυεν εἰς ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο ἀποστῆσαι, καὶ ἡμάρτανε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἐκακώθη συνεξαμαρτεῖν. πόλει μὲν οὖν γνώμην ἔτι καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς. πόλει δ' δύνοιαν οὐκέτι ἦν ἐτῶ ἐκείνῳ πόλει αὐτῷ πόλει εἰς ὑμᾶς παρέχειν. οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν πόλιν καλῶς εἶχεν αὐτῷ. ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἀνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτῷ. οἵ τε παῖδες καὶ τὰ χρήματα. τοῦτο δ' οὖν μένοντι πρὸς πόλιν αὐτῷ, ἀδύνατος εἶχεν ἐκφεύγεσθαι. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἀν' οἷς ἐκ ἐφαίνετο ὠφελεῖν ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις μετὰ τυραννίδος ἄδικον ἐδόκει οἰκεῖν πόλει σφετέραν αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅ, τι ὕστερον αὐτῷ ἡμάρτηται τῷ ἐμῷ πατεί. οὐδ' ὅ, τι οὐ πεποίηται τῶν δεόντων. οὐδ' ἧς τινος ἐνδεγχίας ἡ πόλις οὐδενὸς γέγονεν. οὔτε ἡ ἡμετέρα, οὔτε ἡ μὲν τυραννίδων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας ἐχορήγει, καὶ τέλη κατέτιθει. εἰδ' ἐν ἄνῳ χωρεῖ, τῷ δὲ ἀποστερῶν γε τῶν εἰς πόλιν ἐκαστῶν οὐδενός. οὐδ' ἑτέρας πόλεως πολίτης γεγενημένος, ὥς πρὸ ἑτέρους ὁρῶ. νοῦς μὲν εἰς πόλιν ἢ πειρον ἰόντας, καὶ οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις, καὶ λίμος ἀφ' ξυμβόλων ὑμῖν διαχρωμένους. οὐδὲ φθόνων ἢ τοῦ πλήθους ἢ ὑμέτερον. τὸν δ' οἴους ὑμεῖς μισῶν συνοφαντᾶς. ἃ μὲν οὖν μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ γνώμη ἔπραξεν, τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἰδίαν δίκην διδόναι. ἃ πάσι γὰρ μι τυραννίδος ἀείμνηστος ἡ τότε ἁμαρτία γεγένηται. ἠλλάξαντο μὲν ἂν πολλῆς δύσαι μονίας, πολλὴν κακοδαιμονίαν. ἐπεῖδον δὲ πόλει ἑαυτῶν πατεῖδε, ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὗτοι διαβάλλουσιν ἐν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε. χρημάτων γὰρ οἵνεκα ἡ πᾶσι παρασκευὴ γέγονεν, ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δ' ἐστὶ τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι γέρων μὲν ἐκείνος, ὡς τί μοι βοηθεῖν. νεώτερος δ' ἐτῶ πολλῷ, ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαυτῷ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι. καὶ μὴ διδόσκετε τοὺς συνοφαντᾶς μεῖζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἐὰν μὲν εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς, ἃ βούλονται πράττωσι, δεδεγμένον ἔσται νοῦς μὲν μὴ πείθειν. ἢ δ' ὑμέτερον τῷ πλήθος φθόνειν. ἐὰν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι. τῷ λέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γένηται, ὑμετέρα ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἔσται, ὡς πρὸ καὶ ἢ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοί τε βοηθεῖτε, καὶ τῷ δικαίῳ. ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων, καὶ μαρτυριῶν δίατε ἦν ἀφελεῖχθαι, ἀκηκόατε. χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἀφ' τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ διαύτα οὐχ ἥκιστα τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι. καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες, ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε. τοῦτο μὲν τὰ εἰς νοῦς κινδύνους ἥκοντα. τοῦτο δὲ εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων. χρὴ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα, μέγιστα καὶ πιστότατα ἡγεῖσθαι. δίμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅ τι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χείρας, ἢ ἄλλό τι μίασμα ἔχοντες, σωθεισβαύτες εἰς τὸ πλοῖον, σωκαπώλεσαν μὴ τ' αὐτῷ ψυχῆς νοῦς ὁσίως διακειμένας, τὰ πρὸς θεοὺς. τοῦτο δὲ ἤδη ἑτέρους ἀφελομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐκάτους κινδύνους, δίᾳ. τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ἱδρῶς παρασάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες καὶ διακωλύοντες τὰ ἱδρὰ μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἀν πᾶσι τούτοις τὰ ἀναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν τ' ὅσοις σωέπλευσα, καὶ λλίσοις ἐχρήσαντο πλοῖς. τοῦτο δὲ ὅπου ἱδρῶς παρέσην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ μάλιστα τὰ ἱδρὰ ἐγένετο. ἃ ἐτῶ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας ὅτι ἐκ

ἀληθῆ μου οὗτοι κατηγοροῦσι, τούτων μάρτυρες. Μάρτυρες. Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅ, τι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὥστε ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἀν πλείω ἢ ἀν ἱδρῶς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰχυροτάτοις ἀν' ἐχρῶντο. καὶ πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον τὰ σημεῖα τὰ ἀφ' τῶν θεῶν. νῦν δὲ τῶν τε σημείων ἀναντίων τοῖς τούτων λόγοις γιγνομένων, τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐτῶ λέτω, μαρτυρούντων ἀληθῆ εἶναι. ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι, ψευδῆ, τοῖς μὲν ἐμοὶ μαρτυροῦσι πιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι. τοῖς δὲ λόγοις ἃς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς χρῆναι φασί. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι, τοῖς ὄρκοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν. οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις, ζητοῦσι τὰ ὄρκα ἄπιστα καταστῆσαι. ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι ὦ ἄνδρες, ἀφελεγμαι. δίμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἀφνῆσθαι. ταῦτα γὰρ ἐμέ τε σώζει, καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ δίκαια γίγνεται. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους ὠμόσατε διδόσειν. ἐτῶ δὲ καθ' οὓς μὲν ἀπήχθην, οὐκ ἀνοσίᾳ ἐμοὶ τοῖς νόμοις. ὧν δ' ἔχω πόλει αἰτίαν, ἀτῶν μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ δύο δίκ ἀνὸς ἀτῶνος γεγένηθον, οὐ ἐτῶ αἴτιος, ἀλλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δή που οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ δύο ἀτῶνα τοῦδὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν. ὑμᾶς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κρίνεται, προκαταγώσταδέ με ἀν τῷδε τῷ λόγῳ ἢν φόνον. μὴ ὑμᾶς γε ὦ ἄνδρες. ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ. μὴ δ' οὐ ὀρθότατα βουλεύσουσιν, οἱ πόλι ἀκείβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων. ἠξίουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων ὦ ἄνδρες εἶναι πόλει δίκην κατὰ τοὺς νόμους. κατὰ μέν τοι ἢ δίκαιον, ὡς τελευτάσας ἐλέγχεσθαι. ἴσοτῳ γὰρ ἀν' ἄμεινον ἐγιγνώσκεν. οἱ γὰρ πολλοὶ ἀτῶνες, τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη μὴ ὀρθῶς γνωθεῖσα, ἰχυροτέρα τῶ δικαίου καὶ τῶ ἀληθοῦς ἐστιν. ἀνάγκη γὰρ ἐὰν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε καὶ μὴ ὄντα φονέα μὴ δ' ἐνοχον τῷ δρᾶγω, χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ ὦ νόμῳ. καὶ οὐδεὶς ἀν' τολμήσειεν οὔτε πόλει δίκην δεδικασμένην παραβαίνειν. πιστεύσας αὐτῷ ὅ, τι οὐκ ἐνοχός ἐστιν. οὔτε ξωεισλὼς αὐτῷ τοιοῦτον δρᾶγον εἰργασμένῳ, μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ. ἀνάγκη δὲ τῆς δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῇ τε τῷ ἀληθοῦς; ἄλλως τε καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων, αὐτῶν δὲ τούτων οἵνεκα οἵ τε νόμοι κεῖ αἱ δικασταί, καὶ τὰ ὁμία καὶ αἱ προρρήσεις, καὶ τἄλλ' ὁ πόσα γίγνεται, τῶν δικῶν οἵνεκα τῶ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ καὶ ἀδὶ τοῖς ἄλλοις. ὅ, τι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι τοῦδὶ τελείου ἐστὶν ὀρθῶς γιγνώσκεσθαι. ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ ὦ ἀδικηθέντι. φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι, ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια ἐστὶν εἴς τε τοὺς θεοὺς, καὶ εἰς τοὺς νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τόν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτᾶσθαι. καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνῶναι. ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις. οὐκ ἔχει τέλος. ἀλλ' ὦ ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ. ὅτι δ' αὐ ὑμεῖς οὐ αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅ, τοι αὐ τις αἰνεικὼν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσειεν. πῶς αὖ οἶω ὀρθῶς δικάσητε τοῦδὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε ἐάσετε τὸν νομιζόμενον ὅρκον διομοσαμένους κατηγορῆσαι. καὶ μὲ τοῦδὶ αὐτῶ τῶ πράγματος ἀφελογήσασθαι. πῶς δὲ ἐάσατε, ἐὰν νυὶ ἀφψηφίσηθέ μου. διαφθίτω γὰρ οὐδ' ἔτι τὰς ὑμέτερας γνώμας. ἀλλ' ὑμεῖς ἔστε θεοὶ κεῖ τοῦδὶ ἐμοῦ διαψηφιζόμενοι. καὶ ἀφψηφισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν, ἔξεστι τότε χρῆσθαι ἔτι ἃ δὲ βάλεσθε ψηφισαμένοις, οὐδὲ βαλεῖσθαι ἔτι τοῦδὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴ ἐ δέοι ἁμαρτεῖν ἐὰν ὦ δικάζειν, τὸ ἀδίκως ἀφλῦσαι, ὁσιώτερον ἀν' ἢ τῶ μὴ δικαίως ἀφλέσαι. τὸ μὲν γὰρ μόνον, ἁμαρτημά ἐστι. τὸ δὲ ἕτερον, καὶ ἀσέβημα. εἰ ὦ χρὴ πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν. μέλλοντας αἰνικέτερον δρᾶγον δρᾶζεσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἐπιφέρω πράγματι, καὶ ὀργῇ χρησαμένους. καὶ διαβολῇ πειθομένας ἐλαφρόν ἐστιν ἁμαρτεῖν. μεταγνὺς γὰρ ἔτι ἀν' ὀρθῶς βαλεύσαιτο. εἰ δὲ τοῖς αἰνικέτοις, τολέον βλάβος τὸ μετανοεῖν. καὶ γνῶναι ἁμαρτηκότας. ἤδη δέ πισιν ὑμῶν, καὶ μετεμέλησεν ἀφολεκόσι. καίτοι ἔπω ὑμῖν, τοῖς ἁμαπτηθεῖσι μετεμέλησεν, εἰ καὶ πάνυ τι χρή, τοὺς γε ἐξαπατῶντας, ἀφολωλεκέναι. ἔπειτα δὲ, τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἁμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην. τὰ δὲ ἑκούσια, οὐκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἀκόσιον ἁμαρτημα ὦ ἄνδρες, τῆς τύχης

Τόμια προρρήσεις

Putchrem

ὄντι· ἡ δὲ ἐκούσιον τῆς γνώμης· ἑκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον, ἢ εἴ τις ὧν βουλοίμην ποιοῖτο, ταῦτα παραχρῆμα δρᾶν ἔξοιμι· καὶ μὴν οὐδ' ἴσην γε δύναμιν ἔχει· ὃς τις τε αὐτῇ χειρὶ ἀφικτείνῃ ἀδίκως, καὶ ὅς τις τῇ ψήφῳ· οὐδ' ἴσε ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν εἴ τι ξενηλήλυθε ἐμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὐ πολέμους οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ σωματωνίζεσθαι, μηδὲν αὐτῷ σωειδότι ἀνόσιον εἰργασμένῳ· μήτ' εἰς θεοὺς ἡσεβηκότι· εἰ γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ ἡ σῶμα ἀπειρηκὸς, ἡ ψυχὴ σωεξέσωσεν ἐθέλουσα τὰ λαυπρεῖν, διὰ μὴ ξωειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξωειδότι, ὥσπερ αὐδ' πρῶτον πολέμιόν ἐστιν, ἔτι γὰρ καὶ τὸ σῶμα ἐσ' ἰχύον τος, ἡ ψυχὴ προαπολείπει· ἡ γὰρ μὴν πῶς τιμωρίαν οἱ ἥκειν ταύτην τῶν ἠσεβηκότων· ἐπὶ δ' ἐμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξωειδὼς, ἥκω εἰς ὑμᾶς· δὲ τοὺς κατηγόρους διαβάλλειν, οὐδέν ἐστι θαυμαστὸν· τούτων γὰρ δρᾶν τοῦτο· ὑμῶν δὲ ἡ μὴ πείθεσθαι τὰ δίκαια· ὥσπερ μὴν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις, ἡμῖν μεταμέλησει ἐστὶ· καὶ τοῦτον φάρμακον ἡ αὖθις κολάσαι· τοὺς δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται, οὐκ ἔστιν ἴασις· οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφθεῖρων αὐτῷ ταῦτα νομίμως πράσσω· ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι· οὔτι τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν δὴ βουλευομένων· νῦν μὲν οὖν γνωσεῖσθαι γίνεσθε τῆς δίκης· τότε δὲ δικασταὶ τῶν μαρτύρων· νῦν μὲν δὴ δεξασθαι, τότε δὲ κρεῖττοι τῶν ἀληθῶν· ἀρᾶς τῶν δὲ τοιέστιν ἀνόσιος τῷδὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι· ἐὰν γὰρ ἡ παραχρῆμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀφικτεῖναι ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν· οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελήσουσιν τοῦδ' ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουληθῶσι, τί ἔσται πλέον τῷ γε ἀφικθανόντι· νῦν μὲν οὖν ἀφικφίσασθέ μου· εἰ δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκῃ, οὔτοί τε ἡν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι, ἐμὲ κατηγορήσουσι· καὶ ὑμεῖς τῷδὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε· καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔτι, ἐάν γε πάσχων ὡς παράνομος ἀπόλωμαι· ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν οὔτε ἐμὲ τερον δυσβὲς παρεῖς, οὔτε ἐμαυτὸν ἀποστερῶν ἡ δίκαιον· εἰ δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὅρκῳ, ἢ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἐστί· πειθομένοι δὲ τούτων ὅτῳ βουλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

Υπόθεσις, τοῦ ἑξῆς.

Ποσοι μὲν εἰσιν ἀθήνησι χρηστοὶ· καὶ τίνος προβάλλονται χάριν· καὶ πόσους φέρειν αἰσχυνόμενοι παῖδας, ἐκ τῶν δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων· ὁ μὲν γὰρ νῦν οἱ τοῖς χρόνοις αὐτοφῶνος τοῦ ῥήτορος χρηστός τις εἶναι λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς δρεχθίδος, καὶ προσέτι κεκροπίδος, τοὺς χρηστὴν μέλλοντας ἐκδὶ τῆς οἰκίας ἔζεφε παῖδας· τούτων εἷς δυφωνίας χάριν, ἔπιον φάρμακον, καὶ πῶν, τέθνηκεν· ὁ δὲ τῶν πατὴρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς, κατηγορεῖ τοῦ χρηστοῦ, ὡς αὐτοῦ πεποιηκότος τὸν φόνον· ἀπολογεῖται δὲ ὁ χρηστὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ησάσις, σοχασμός. Δηλοῦ τοῦ ἐγκλήματος ὄντος· σημεῖον φανερὸν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ τῇ οἰκίᾳ τοῦ χρηστοῦ, γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν αἰδέσιμον μὲν, πιθανὸν δὲ εἰς ἀποφίαν.

Demosthenes

Erechthis
Cecropis
Tribus

χρηστός

Περὶ τοῦ χρηστοῦ.

Η Δισον μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἀνθρώπῳ ὄντι, μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον τῷδὶ τῷ σώματος· ἡ δυχόμενος αὖ τις ταῦτα δύξαιτο· εἰ δ' ἄρα τις καὶ ἀνακάξοιτο κινδυνεύειν, ὥσπερ γοῦ ὑπάρχειν ὁ μέγιστος· ἐπὶ νομίζω οὐ πράγματι τοιούτῳ αὐτὸν ἐαυτῷ σωειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι· ἀλλ' εἴ τις καὶ συμφορὰ γένοιτο, ἄνδρ ἡκατήκοτος καὶ αἰσχύνης γίνεσθαι καὶ τύχη μᾶλλον ἢ ἀδικία· καὶ τοὺς μὲν νόμους οἱ κεῖνται τῷδὶ τῶν τοιούτων πάντες αὖ ἐπαινέσειεν ἡ κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ σοιῶτατα· ὑπάρχει μὲν ἡ

αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι οὐ τῇ γῇ ταύτῃ· ἐπεὶ τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ τῷδὶ τῶν αὐτῶν ὁ πρὸ μέγιστον σημεῖον, νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους· ὥστ' οὐ δεῖ ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος ὑμᾶς τῶν νόμους μαθεῖν εἰ καλῶς ἔχουσιν, ἢ μὴ· ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν, ἢ οὔ· ὁ μὲν οὖν ἀτὼν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδύνῳ οὐδὲν ἐστι καὶ δικαίως μέν γοι ἡγοῦμαι μόνον γε καὶ ὑμῖν τοῖς δικαστὰς τῷδὶ πολὺ εἶναι τὰς φονικὰς ὀρθῶς διαγινώσκειν· μάλιστα μὲν τῶν θεῶν οἕνεκα καὶ τοῦ δίκαιου· ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐστὶ μὲν γὰρ τῷδὶ τοιούτου αὐτοῦ μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ ὀρθῶς κατα-γνωσθεῖσα, ἰσχυροτάτα ἐστὶ τῇ δικαίᾳ καὶ τῇ ἀληθοῦς· ἀνάγκη γὰρ ἐὰν ὑμεῖς κατα-ψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μὴ δὲ ἔνοχον τῷ ὄρκῳ, χρήσασθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· ἔργεσθαι πόλεως· ἱδρῶν θυσιῶν· ἀτώνων· ἃ τῷδὶ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις· τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει, ὥστε καὶ αὖ τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸν κρατεῖ καὶ μὴ ἔστιν ὁ τιμωρήσων, ἡ νομιζόμενον καὶ ἡ θεῖον δεδιὼς, ἁγνεύειν ἐαυτὸς· καὶ ἀφέξεται ὧν εἴρηται ὑπὸ τῷ νόμῳ· ἐλπίζων οὕτως αὖ ἄριστα πράξειν· ἔστι μὴ τὰ τοῦ πολέμου τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου οὐ τοῖς ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ αὐτῆς αὖ τῆς ἐλπίδος ὁ πρὸ ὅστι μέγιστον ἀνθρώποις τοῦ βίου ἀγαθὸν, αὐτὸς αὐτὸν ἀστερεῖν· καὶ οὐδεὶς αὖ τολμήσειεν οὔτ' αὖ πῶς δίκῃ πῶς δεδοκιμασμένῳ παφαβαίνειν· πιστεύσαιτ' ὅτι οὐκ ἀνόχος ἐστὶ τῷ ὄρκῳ· οὔτ' αὖ σωειδὼς αὐτὸς αὐτῷ ὀρκιστὴς εἰργασμένος τοιοῦτον, μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε δίκης νικῆσθαι παρὰ ἡ ἀληθὲς· αὐτοῦ τε τῆ ἀληθοῦς, κἂν μὴ ὁ τιμωρήσων ἢ· αὐτῶν δὲ τούτων οἕνεκα εἴτε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι, καὶ τὰ τόμια· καὶ αἱ προρρήσεις· καὶ τ' ἄλλ' ὅσα γίνεται τῶν δικῶν τοῦ φόνου οἕνεκα, πολὺ διαφέροντά ἐστιν, ἢ ὡδὶ τοῖς ἄλλοις· ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα τῷδὶ ὧν οἱ κίνδυνοι τῷδὶ τοιούτου ἐστὶν ὀρθῶς γιγνώσκεσθαι· ὀρθῶς μὲν οὖ γνωθέντα, τιμωρία ἐστὶν τοῦδ' τοῦ ἀδικηθέντος· φονέα δὲ ἂν μὴ ἄξιον ψηφισθῆναι, ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νόμους· καὶ ἐκ δοσιν ἐστὶ τὸν γε διώκοντα μὴ ὀρθῶς αὐτιᾶσθαι· καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνῶναι· ἡ μὲν γὰρ τοῦ αἰτίασις, ἐκ ἔχει νοῦ τέλος· ἀλλ' οὐ ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' αὖ ὑμεῖς μὴ ὀρθῶς γνῶτε, ὥσπερ ἐκ ἔστιν ὅπη αὖ ἐνεγκὼν τις, πῶς αἰτίαν ἀπολύσειε· ἐπὶ δὲ ὧ αὖ ὅρκῳ ὡ αὖ πῶς γνώμην ἔχω τῷδὶ τῆς ἀπολογίας, κῶ πρὸ οἱ κατήγοροι τῷδὶ τῆς κατηγορίας· οὗτοι γὰρ πῶς μὲν δίκῃ ἐν, δυσεβείας οἕνεκα φασὶ τοῦδ' θεῖναι· καὶ τὰ δικαίᾳ· πῶς δὲ κατηγορίαν ἅπασαν πεποίηνται, διαβολῆς οἕνεκα καὶ ἀπάτης ὅπερ ἀδικώτατόν ἐστι τῶν ἀνθρώπων· καὶ οὐκ ἐλέγξαντες εἰ ἀδικῶ, δικαίως με βούλονται τιμωρῆσθαι· ἀλλὰ διαβάλλοντες, καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ, ζημιῶσαι καὶ ὀβελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης· ἐπὶ δὲ ἀξιῶ πρῶτον μὲν τῷδὶ αὐτῷ τοῦ πράγματος, κρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι οὐ ὑμῖν τὰ γενόμενα πάντα· ἔπειτα τῷδὶ τῶν ἄλλων ὧν οὔ τοι κατηγορήσουσιν ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις ἢ, βουλήσομαι ἀπολογήσασθαι· ἡ οὖν μοι δοκεῖ τιμῶ καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ δίσειν· τοῖς δὲ κατηγόροις καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην· ἐπεί γε καὶ δεινὸν ὦ ἄνδρες ἵνα μὲν ὀξῆν αὐτοῖς εἴ τι ἐπὶ τῷ ἡδίκησαν πῶς πόλιν ἢ οὐ χρηνᾶς, ἢ οὐ ἄλλοις τισὶν ἀφφήνασι καὶ ἐλέγξασιν ἄνδρα τὸ ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι καὶ πῶς πόλιν ὠφελῆσαι, οὐ ταῦθα μὲν οὐδεὶς πώποτε δίος τε ἐγένετο αὐτῶν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ἐλέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα τὸ τολῆθος τὸ ὑμέτερον· οὐ δὲ τοῦτο τῷ ἀτῶνι φόνου δίωκοντες καὶ τῷ νόμῳ ὅπως ἔχοντος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν μηχανῶνται· ἐπ' ἐμὲ λόγους ξευλεῖς σωτιθέντες καὶ διαβάλλοντες τὸ εἰς πῶς πόλιν· καὶ τῇ μὲν πόλει εἰ μὲν ἀδικεῖται, κατηγορίαν αὐτὴ τιμωρίαν ἀρνέμουσιν· αὐτοὶ δὲ ὦ πῶς πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τοῦτοι δὴ ἀξιοῦσι δίκην λαμβάνειν· καί τοι αὗται αἱ κατηγορίαι, οὔτε χάριτος ἄξιαι, οὔτε πίστεως· οὔτε γὰρ δὴ οὗ ἡ πόλις ἐλάμβανεν αὖ δίκην εἴτ' ἠδίκητο, οὐ τοῦθα πῶς κατηγορίαν ποιεῖται· ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει, ὅτε ὅς τις οὐκ ἄλλα κατηγορεῖ, ἢ ἃ δίωκει, οὐ πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δὴ που αὐτῷ ἀξιωτέρον ἐστὶν ἢ ἀπιστῆσαι· ἐπὶ δὲ

Attende. primam ἡμέραν δὲ τῶν λοιπῶν μόρφωσε σοφώτατοι

De spe nota

διωμοσίαι τόμια προρρήσεις

γνοῦν ἐπίσταμαι πλὴν ὑμετέραν γνώμην ὅτι οὐκ ἂν κατεψηφίσησθε, οὔτ' ἂν ἀχρεῖον ψηφίσησθε ἑτέρου τινὸς οἕνεκα μᾶλλον, ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ δίκαια καὶ ὅσια. ἀρξόμαι δὲ αὐτεῖθεν. Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς θαργήλια· καὶ ἔλαχον παντὰ κλέα διδάσκαλον καὶ κεκροπίδα φυλῶ πρὸς τῇ ἐμαυτοῦ, τουτέστι τῇ ἐρεχθηΐδι ἐχορήγουν, ὡς ἀρίστα ἐδυνάμην καὶ δικαιότατα. καὶ πρῶτον μὲν διδασκαλεῖον ἢ ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατεσκεύασα· οἰῷ πρὸ καὶ δι' ὀλιγοστοῦ ἐχορήγουν, ἐδίδασκον· ἔπειτα ἦν χορὸν σωτέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἀρίστα. οὔτε ξημιώσας οὐδένα· οὔτε ἀνέχυρα βίᾳ φέρων· οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ· ἀλλ' ὡς πρὸ αὐτῆς ἐδίδασκον καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐπήγετο· ἐτῶ μὲν ἐκέλευον καὶ ἠγούμην· οἱ δ' ἐκόντες καὶ βαλόμενοι ἔπεμπον· ἐπειδὴ δὲ ἦκον οἱ παῖδες πρῶτον μέν μοι ἀρολία ἐῶ παρεῖναι καὶ ἐπιμεμελεῖσθαι· ἐτύγχανε γὰρ μοι πράγματα ὄντα, πρὸς ἀρίστωνα καὶ φιλῖνον· ἃ ἐτῶ τοῦδε πολοῦ ἐποιούμην· ἐπειδὴ παρήγγελα ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀρολεῖξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις· ἐτῶ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν νοῦν· κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῷ φανόδικον· δημότην μὲν τυπανὶ τῶν διωκόντων, κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ, ᾧ ἐτῶ δέλωκα πῶς θυγατέρα, καὶ ἠξίουν αὐτὸν ἀρίστα ἐπιμελεῖσθαι· εἴ τι δὲ πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας· τὸν μὲν ὀρεχθηΐδος ἀμμωνίαν ὃν αὐτὸν οἱ φυλέται, ἐψηφίσαντο συλλέγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἑκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν εἶναι· τὸν δ' ἕτερον τῆς κεκροπίδος, ὃς πρὸ ἑκάστοτε ἔῶν τὴν τοῦτον πῶς φυλῶ συλλέγειν· ἔπι δὲ τὸ τάρτον φίλιππον· ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν ὅτι φράζοι ὁ διδάσκαλος, ἢ ἄλλος τις τῶν· ὅπως ἀρίστα χορηγοῦτο οἱ παῖδες· καὶ μηδενὸς οἰδεὶς εἶεν δεῖ πῶς ἐμοὶ ἀρολίαν· κατεστήκει μὲν ἡ χορηγία οὔπω· καὶ τούτων ἐπιφθόνομαι προφάσεως οἕνεκα, ἕξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐλέγξαι εἰ τῷ ὑστέρῳ λόγῳ, ὅτι ἂν βούληται εἰπεῖν· ἐπεὶ τοιούτους ἔχει ὦ ἄνδρες, πολοὶ τῶν τοῦδε ἐστῶν τούτων, τὰ μὴ πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίσαντο· καὶ τὸν ὅρκον τὸν ἀκούουσι· καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν· ἃ ἔπα ἐτῶ ἀποκείνομαι· οἷς ἐτῶ ἐβουλόμην ἂν δοκεῖν αὐτός τε ὄρκος εἶναι· καὶ ὑμᾶς τἀληθῆ λέγων, πείσαι ἀποψηφίσασθαί μου· πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν· ὅτι οὔτε ἐκέλευσα τὴν παῖδα πιεῖν τὸ φάρμακον, οὔτ' ἠνάγκασα, οὔτ' ἔδωκα· καὶ οὐ δύνω οἕνεκα ταῦτα σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαυτὸν ἐξω αἰτίαν· κατεστήσω· ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω, οὐδὲν τα ἔτωγε· πλὴν γε τῆς τύχης ἢ πρὸ δίμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἣν οὔτ' ἂν ἐτῶ δ' τ' ἄλλος δείς δόξ' ἂν εἶη ἀποστρέφαι μὴ οὐ γενέσθαι, ἢ τινα δεῖ ἐκφύγω. μαρτυρες.

Θαργηλια

Magister chori. 1. χορηγὸς κατεστάθη

Pantacles

κυδεστης. 1. gener

Ariston

Philinus

Phanostratus

Amynias

Philippus

χορηγοῦντο οἱ παῖδες

ἢ χορηγοῦντο

μεμαρτύρηται μὲν οὖν ὦ ἄνδρες τοῦδε τὸ πράγματος ἃ ἐτῶ ὑμῖν ὑπεχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρὴ σκοπεῖν. ἅπτ οὔτοι διωμόσαντο· καὶ ἃ ἐτῶ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ δικαιότερα· διωμόσαντο γὰρ οὔτοι μὲν ἀποκτεῖναί με δικάδτον βουλεύσαντι αὐτῷ θανάτου· ἐτῶ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι μήτε χρεὶ ἀράμενος, μήτε βουλεύσαι· αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ τούτου ὡς οὗτος κελεύσειε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον, ἢ ἠνάγκασεν· ἔδωκεν· ἐτῶ δὲ ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν αἰτιῶνται οὔτοι ἀθῴφανῶ, ὅτι οὐκ οἴοιός ἐμι· οὔτε γὰρ ἐκέλευσα· οὔτ' ἔδωκα· οὔτ' ἠνάγκασα· καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς ὅτι τὸ παρεγενόμην πίνοντι· καὶ εἰ φασὶν ἀδικεῖν εἴ τις ἠνάγκασεν, ἐτῶ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα· καὶ εἰ ἦν δύνατα τὸν φάρμακον φασὶν αἴτιον εἶναι, ἐτῶ οὐκ αἴτιος, οὐ γὰρ ἔδωκα· αἰτιάσαθαι μὲν οὖν καὶ καταψεύσαθαι, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς τ' ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέν τοι τὰ μὴ γενόμενα, καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα, οὐκ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἡγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ ἀληθεῖ· ὁσφα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται, καὶ ἐμὲ θανάτῳ βουλευθέντα ὧν μὴ εἰσὶ μάρτυρες, ἀνάγκη τοῦδε τὸ τοιούτων καὶ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τοῦ κατηγόρου, καὶ τὸ ἀποκεινομένον πῶς διάγωσιν ποιεῖσθαι καὶ θηρεύειν· καὶ ἐμὲ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα· καὶ ἐκφεύγοντας μᾶλλον, ἢ σάφα εἰδότας, ψηφίζεσθαι τοῦδε τῶν πραγμάτων· ὅσον δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας, μὴ δ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θαύματον ὦ

Διωμόσαντο

Diodoti

ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερῶς ἅπαντα πραχθῆναι, καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν, καὶ παίδων, καὶ ἐλευθέρων, καὶ δούλων· εἰ δὲ ὧν πρὸ καὶ εἴ τις ἠδίκησε, φανερώτατος αὐ εἴη· καὶ εἴ τις μὴ ἀδικηθῶν αἰτιῶν μάλιστα εἰ ἐλέγχοιτο· ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι ὦ ἄνδρες ἀμφότερα καὶ τῆς γνώμης τὴν ἀντιδίκων, καὶ οἷῳ τρόπῳ δρῶν τε τὰ πράγματα· εἰ ἀρχῆς τ' οὐδὲν ὁμοίως οὔτοι τὰ πρὸς ἐμὲ πράττουσι, καὶ ἐτῶ πρὸς τούτους· ἐλεξε μὲν τ' φιλοκράτης οὔτοσι ἀναβὰς εἰς πῶ ἡλιαστῶ πῶ τὴν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ ὁ παῖς εἰ ἐφόβετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτὸν ἀποκτεῖναι μέ ἐτῶ οὐ τῷ χορῷ, φαρμακῶν ἀναγκάσας πιεῖν· ἐπειδὴ οὗτος ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐτῶ εἰς τὸ δικαστήριον, τοῖς αὐτοῖς δικαστὰς ἔλεξα· ὅτι ἦν μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ προκαθῆσθαι, εἰ φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων εἰς τὸ δικαστήριον μελλόντ' ἔσεσθαί μοι ἀτῶνων πρὸς ἀρίστωνα καὶ φιλῖνον αὐθεῖον τῇ αὐτῇ· ὧν πρὸ οἕνεκα τοὺς λόγους τούτους λέγει· ἃ μέν τοι αἰτιῶ τὸ καὶ διαβάλλοι ῥᾳδίως εἰ ἐλεγχοίσιτο ψευδόμενος· εἰ δὲ γὰρ οἱ σωεισόντες πολοί, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι· οὐ μὴ πάντες τὰ θεῖα, ἢ πεντήκοντα· οἱ τοὺς τε λόγους τοὺ λεχθέντας τῇ τῆς πόσεως τοῦ φαρμάκου, καὶ τὰ πραχθέντα καὶ τὰ λεγόμενα πάντα ἠπίστανο· καὶ εἴ πόν τε ταῦτα οὐ τῷ διωκαστηρίῳ, καὶ προὐκαλούμην αὐ ἐν δὴ τοῦ τότε· καὶ αὖθις τῇ ὑστεραίᾳ οὐ τοῖς αὐτοῖς διωκαστοῖς· καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μαρτυρα· ὁπόσους βούλοιτο ἐδεῖ τοὺς παραγενομένους· λέγων αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον τούτοις, ὁρῶ τὰν ἐλέγχειν· τοὺς μὲν ἐλευθέρους, ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους· οἱ σφῶν οἕνεκα καὶ τὸ δίκαιον, ἔφραζον αὐ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ γενόμενα· τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν αὐ τῷ δρῶντι τὰ ἀληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἕτοιμοι σαῖεν διδόναι βασανίζειν τρόπῳ ὁποίῳ βούλοιτο· καὶ ταῦτα ἐμοῦ προκαλουμένου καὶ λέγοντος αὐτῷ διωκαστηρίῳ, οὐ καὶ αὐτοὶ οἱ δικαστὰ καὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται πολοὶ μαρτυρῶν παρῆσαν· ἅτε τότε παραχῶμα οὔτε ὕστερον οὐ παντὶ χρόνῳ, ὁδέ ποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐδεῖ τῶν ἐν δίκαιον· οὐ εἰδότες, ὅτι οὐκ ἂν τοῦτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίνετο οὗτος· ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τοῦτ' ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο· ἐπίσαθε δὲ ὦ ἄνδρες ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται, ἰσχυρόταται καὶ μέγιστοί εἰσι τῶν οὐ ἀνθρώποις· καὶ ἔλεγχοι ἐκ τούτων σαφέστατοι καὶ πιστόταται τοῦδε τοῦ δικαίου· ὅσου εἶεν ἐλεύθεροι μὲν πολοὶ οἱ σωεισόντες εἶεν δὲ δοῦλοι· καὶ ἐξεῖν μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὅρκοις καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν· ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ τὸ τελείου τοῦ· ἐξεῖν δὲ τοὺς δούλους ἑτέραις ἀνάγκαις· ὑφ' ὧν καὶ ἐῶ μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι καὶ τεῖ πόντες, ὅ μως αὐκπκάζοντας, τἀληθῆ λέγειν· καὶ τὰ παρούσας ἀνάγκη οὐ ἐκόσῳ ἰσχυροτέρα τοῦ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι· εἰ δ' πᾶν τοίνυν ἐτῶ, προὐκαλεσάμην τοὺς καὶ ἐξ ὧν γε χρὴ ἄνθρωπον ὄντα τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι ἐξεῖν ἐῶ αὐτοῖς πυνθάνεσθαι, καὶ προφάσεις οὐδεμία ὑπελέπετο· καὶ ἐτῶ μὲν ὁ πῶ αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν ὡς οὗτοί φασιν, ἕτοιμος ἐῶ αὐτοῖς κατ' ἐμαυτὸν παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιότατον· οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι, αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἰ τι ἠδικωῦτο· καὶ εἰ μὲν ἐτῶ τούτων προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενομένας ἀπαφῆναι θεράποντας, ἢ ἐῶ αὐτοῦσι μὴ ἢθελον ἐκδιδόναι, ἢ ἄλλῳ πνὰ πρόκλησιν, ἔφυγον, αὐτὰ αὐ ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦτο, ὅτι ἀληθῆς ἐῶ ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου οὔτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δή που δίκαιον κατὰ τοῦτ' τὸ αὐτὸ τοῦ τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι οὐκ ἀληθῆς ἐῶ ἡ αἰτία, ἐῶ αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ· ἐπίσαμαι δὲ καὶ τάδε ὦ ἄνδρες· ὅτι ἐ μὲν τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μαρτυρῶν οἱ παραγενόμενοι, αὐτοῖς αὐ τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο, καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον τοὺς μαρτυρα· τοὺς κατεμαρτυρῶντας· τῶν αὐτῶν ἢ, τούτ' κατεμαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐτῶ λέγω ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὔτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μαρτυσι τοῖς μαρτυροῦσιν, ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι· τοῖς ἢ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι, πιστεύειν ὑμᾶς φασι χρῆναι· ὃς ἐτῶ εἰ ἔλεγον αὖθ' μαρτύρων, ψευδεῖς αὐ κατηγόρων ἢ· καὶ τοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μὲν μαρτυρες, τούτοις αὖ μαρτυρῶντες, πιστοὶ ἦσαν· ἐμοὶ δὲ μαρτυρῶντες, ἀπιστοι ἔσονται· καὶ εἰ μὴ πάνυ μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐτῶ

Philocrates / Hethace

Aristo

Philinus

προκαλούμεν

προκαλουμένου

Pulchrev

προκαλουμεν

προκλησις

δὲ παρειχόμην αὐτὴ τοὺς πραγνομένους μὴ παρεχόμην· ἑτέρους δέ τινας, εἰκότως αὐτοὶ τοῦτ' λόγοι, πιστότατοι ἦσαν τῶν ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μαρτυράς τε ὁμολογοῦσι παραγνέσθαι, καὶ ἐπὶ τοὺς παραγνομένους παρέχομαι, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῖς μαρτυροῦσι πάντες, φανεροὶ ἐς ἃ λέγοντες, ἃ πρὸς νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρὴ ὦ ἄνδρες ἢ τἀληθῆ πιστὰ ἢ τὰ μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τοιούτων· ὅπου μὲν τὰ λόγῳ τὶς διδάσκει τῶν πραχθέντων, μαρτυρᾶν δὲ μὴ παρέχοιτο, μαρτύρων αὖ τις τοὺς λόγους τοῦτους οὐδεὶς φαίη ἂν· ὅπου δὲ, μαρτυρᾶν μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια δὲ αὐτοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνοιτο· ταυτὰ αὖ τις ἐχοι εἰπεῖν εἰ βούλοιτο· ἐπὶ τίνων τοὺς τε λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μαρτυρᾶν ὁμολογοῦντας· καὶ τοῖς μαρτυσι τὰ ὄντα καὶ τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ὄντων· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, δύο τῶν μεγίστων καὶ ἀχαριστότατα· τοὺς μὲν αὐτούς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχομένους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ δὲ ὑπό τε τούτων καὶ ὑπὸ ἐμαυτῆς ἀπολυόμενον· ὅπου γὰρ ἐθέλοντος ἐλέγχεσθαι ἐμοῦ, τοῦδε ὧν κατηγόρουν οὗτοι μὴ ἤθελον ἐλέγχειν, ἡλίσκοντο· καὶ ἐμὲ μὲν δὴ κατὰ σφῶν αὐτῶν, μαρτυρῶν ἐγένοντο· ὅτι οὐδὲν δίκαιον, οὐδ' ἀληθὲς κατηγόρουν· καὶ τοι εἰ πρὸς τοῖς ἐμαυτοῦ μαρτυσι τοὺς αὐτὴ δίκαιον αὐτοὺς μαρτυρᾶν παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ, ἢ πόθεν ἀπολείξαντα, τῆς αἰτίας ἀπολελῦσθαι· ἡγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων ὦ ἄνδρες, δικαίως αὖ μου ἀπεφήνασθε ὑμᾶς· καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας, ὅτι οὐδεὶς μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης· ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον πάθητε, τοῦτο εἴσεται τοῦτο λέξω καὶ ἀπολείξω ὑμῖν τοὺς κατηγόρους τούτους ἐπιορκοτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους αὐτῶν· καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντ, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τῶν δίκης σήμερον τῆς μὲν πρώτης ἡμέρας ἢ ἀπέθανον ὁ παῖς, καὶ τῆς ὑστεραίας ἢ προσήκεν, οὐδ' αὐτοὶ ἠξίουν αἰτιᾶσθαι ἐμέ· οὐδ' ἀδικεῖν αὐτὸν τῷ πράγματι τούτῳ οὐδαμῶς· ἀλλὰ σωιῶσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, τούτῃ δὲ πεισμένοι ἦσαν τινες ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν καὶ παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι, καὶ προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν νομίμων· τίνος οὖν ἕνεκα ἦσαν οἱ πείσαντες αὐτοὺς· καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο πεῖσαι αὐτούς; δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι· κατηγορήσειν ἔμελλον ἀριστίωνος, καὶ φιλίνου, καὶ ἀμπελίνου, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν νομοθετῶν· μεθ' οὗ πρὸς σωκλέπτου τοῦδε ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν· καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων, οὐδεμία ἦν ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι· τοιαῦτα ἀρ' ἦν τὰ δεινήματα· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι, καὶ προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἠγήσαντο ταύτην σοφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν· καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἁπάντων· ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων· καὶ οὔτ' αὖ ἐκεῖνος τ' ἦν ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομικῶν, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγείλαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα, μὴ ἐπεξιόντος, ῥᾳδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι· καὶ δίκην οὐ δώσειν ὑμῖν, ὧν ἠδίκησαν· καὶ τοῦτ' οὐκ ἐκ τοῦ ἐμοὶ πρῶτον ἐμηχανήσαντο φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ τοῦδε λυσιστράτου πρότερον ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε· καὶ οὗτοι πρόθυμοι τότε ἦσαν ἀπογράφεσθαί με εὐθὺς τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο· πρὶν τὴν οἰκίαν καθαρὰν καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτοῦ ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν, εἰ ἢ ἔμελλον ὁ πρῶτος ἐκείνων κεῖσθαι· ὅπως μὴ δὲ καθ' ἑνὸς αὐτῶν δίος τε με χρυσίμου ἐπεξελθεῖν· μηδ' εἰσιέναι τῷ δικαστηρίῳ τὰ δικήματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, τούς τε νόμους ἀνέγνω, καὶ χρόνου ἀπέλειπεν, τί οὐκ ἐγχωρεῖν ἀπογράψασθαι· καὶ τὰς κλήσεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει· καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχανωμένους ἐσάτων εἰς τὸ δικαστήριον, εἶλον ἅπαντας, καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς ἐπίστασθε· καὶ οὗτοι ὧν οὕνεκα ἐλάμβανον χρήματα, οὐδὲν αὐτοῖς δίδοί τε ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσόντες αὐτῷ τ' ἐμοὶ καὶ τοῖς φίλοις, ἐδέοντο διαλλαγῆναι· καὶ δίκην ἕτοιμοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτημένων· καὶ ἐπὶ πειθεῖς ὑπὸ τῶν

Aristio
Philinus
ἀπογράφεσθαι
Ampelin
Lex
ἐξεργάζεσθαι
Lysistrat
βασιλεὺς τοὺς νόμους ἀνέγνω

τῶν φίλων, διηλλάγην τούτοις ἐν τῇ πόλει ἐναντίον μαρτύρων· οἱ πρὸ διήλαττον ἡμᾶς πρὸς τῷ νεῳ τῆς ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο σωιῶσάν μοι καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱδρῶσι· ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ· ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ τέρπεσθαι πάντα χρῶ· τοιαῦτα ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, φιλοκράτης αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον τῆς βουλῆς ἐστὼς μετ' ἐμοῦ ἀδὴ τοῦ βήματος, ἀπόμενος ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι ὁ βιοῦτος ἐμὲ προσαγορεύων· καὶ ἐπὶ τοῦτο, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι τῇ βουλῇ ἐπειδὴ ἐπύθετο προειρημένον εἰργεσθαί μοι τῶν νομίμων ὑπὸ τούτων οὓς ἐώρα μοι τῇ προτέρᾳ σωιόντας καὶ διαλεγομένους· σκέψασθε δὲ καί μοι μνήσθητε ὦ ἄνδρες, ταῦτα γὰρ οὐ μόνον μαρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, ἃ τοῦτοις πέπρακται, ῥᾳδίως γνώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω· καὶ πρῶτον ἃ τοῦ βασιλέως κατηγοροῦσι· καὶ δὴ πῶς ἐμὲ μὲν ἀπογράψαι οὐ φασὶν αὐτὸν ἐθέλειν ἀπογράφεσθαι πῶς δίκαιον· ἔστιν δὲ κατ' αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσιν· ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα ἐπειδὴ ἀπεγράψατο τῆς δικαστικῆς αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν θαργηλιών, καὶ σκιροφοριών· καὶ οὔτ' εἰσάγειν δή που δίος τ' ἦν ἐφεδρεύειν· οὐ δὲ παραδοῦναι φόνου ἔξεστιν· οὐ δὲ παρέδωκεν οὐδὲ πώ ποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐνὶ τινακοῦ· μήτε εἰσάγειν, μήτε παραδοῦναι ἐξεῖν αὐτῷ· οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἐξεῖν παρὰ τοὺς ἡμετέρους νόμους καὶ ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτοὺς, μέγιστον σημεῖον· φιλοκράτης γὰρ οὗτος ἐστὶν τοὺς τῶν ὑπευθύνων ἔσεται καὶ ἐσυκοφαντεῖ· τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὃν φασὶ λεινὰ καὶ χέτλια ἐργάσασθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς ἀθήνας· καί τοι τί αὖ ὑμῖν μεῖζον τεκμήριον ἀπολείξαιμι ὅτι οὐκ ἠδικεῖτο, οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ, οὐθ' ὑπ' ἐκείνου· ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι ὁ βασιλεὺς ἐσῆλθον, ἐξὸν αὐτοῖς ἀφ' τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφεξαμένοις τοῦ ἐνεκεν βαδίζοντος μιᾶς τελευταίας ἡμέρας, σωιεχῶς τούτων ἢ τινὶ ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδὲ μιᾷ καὶ αὖθις τοῦ μεταγειτνιῶνος μιᾶς ἀφ' τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφεξαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινὶ ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο· ἀλλὰ παρῆσαν καὶ τούτου τοῦ μιᾶς ἕνεκεν ἡμέρας· ὥστε αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς τέλεον, ἢ πεντήκοντα· ἀδὴ τοῦτου τοῦ βασιλέως· ἐν οἷς ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράψασθαι, οὐκ ἀπεγράψαντο· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες ὅσοις ἀδὴ τ' αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ ἐνεχώρει, οὗτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νόμους ἅπαντας, ὁρῶντες δέ με βουλεύοντα καὶ εἰσόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βουλευτηρίῳ διὸς βουλαίου καὶ ἀθηνᾶς βουλαίας ἱδρύσεσθαι· καὶ εἰσόντες οἱ βουλευταὶ, προσεύχονται· ὧν κατὰ εἰς τὸ ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ἱδρὰ εἰσιὼν μετὰ τῆς βουλῆς· καὶ θύων καὶ δεόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πρὸς τοὺς πρυτανεύσας τὴν πρώτην πρυτάνειαν ἅπασαν τὸν τοῦ δυοῖν ἡμέραν, καὶ ἱδροπιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, καὶ ἐπιφιλίων καὶ λέπτων γνώμας, τοῦδε τῶν μεγίστων καὶ τοῦ εἰσοῦ ἀξίων τῇ πόλει φανερὸς ἦν· καὶ οὗτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράψασθαι, καὶ εἴργειν ἐμὲ τούτων ἁπάντων, ἐκ ἐξίσου ἀπογράψασθαι· καὶ ἱκανὸν ἦν μνῆσαι καὶ εὐθυμηθῆναι ἐπὶ πρὸς ἠδικοῦν ἀμφότερα· καὶ σφῶν αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως· δεῖ τί, ὅπου κατεγράφεν· δεῖ τί σωιῆσαν καὶ διελέγοντο· σωιῆσαν τε γὰρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονέα εἶναι· καὶ οὐκ ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἕνεκα· οὐχ ἡγούμενοί με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· οὐδ' ἔοικον ἐν τοῦ φόνου· οὐ δὲ προσήκειν μοι τοῦδε τοῦ πράγματος οὐδαμῶς· καί τοι πῶς ἂν ἄνθρωποι ἀστικώτεροι ἢ ἀνομώτεροι γένοιντο, οἱ πνοῦ ἀπὸ αὐτοῦ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἐπεισαν, ταῦτα ἡμᾶς ἀξιοῦσι πεῖσαι· καὶ ἀ αὐτοὶ δρῶντες ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι κατα δικάσαι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες τοῖς δρῶσι τοὺς λόγους ἐξελέγχουσιν· οὗτοι δέ, τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ δρῶντα πιστὰ κατα σῆσαι· καὶ τοι εἰ μηδὲν ἄλλο μήτε εἶπον μήτε ἀπέφηνα, μήτε μάρτυρας παρεχόμην, ἀλλὰ ταῦτα ὑμῖν ἀπέλειξα τοῦτο, ὅπου μὴ χρήματα λαμβάνοιεν, ἐν ἐμοὶ αἰτιωμένοις, καὶ προαγορεύοντας· ὅπου δὲ μὴ εἴη ὁ δώσων, σωιόντας, καὶ διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ

βασιλέως
ἀπογράφεσθαι ῥᾷς διαδικασαῖ
Bulae comis & bule ac minerue t. m senatu
leg
Optima

αὐτὸ τοῦτο ἀκούσαντας ἀναψηφίσασθαι· καὶ τοὺς νομίζειν ἐπορκοῦντας τοὺς πάντων αὐθρώπων. οὗτοι δ' ποίαν δίκην ἂ δικάσαντ' αὖ· ἢ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν· ἢ τίνας ὅρκους οὐκ ἂν ὀλμήσειαν παραβαίνειν· οἱ τίνες καὶ νῦν διάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν πρακτόρων, καὶ τῶν ὑπογραμματέων, οἱ τούτοις ὑπεγραμμάτευον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ὅρκους τοιούτων διομόσαντες ὅτι πρυτανεύων πυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ χέτλια δρᾶσαι, εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν· καὶ ἐδίδουν ἃ χρὴ ζητοῦντας ἐπεξελθεῖν ὧ πράγματι· καὶ νῦν δίκην διδόασιν ὧν ἠδίκησαν αὐτοί τε καὶ οἱ μετεγνωσμένοι· καὶ παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα· καὶ τὰ πραχθέντα φανερὰ γεγένηται· ὥστ' οὐδ' αὖ οὗτοι βουλοντ' ἀρνεῖσθαι, ἐκδίκως οἷοιτ' ἔσεσθαι· οὕτως αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα· ποῖον οὖν διαστήριον οὐκ ἂν ἐλθοῖεν ἐξαπατήσοντες· ἢ τίνας ὅρκους οὐκ ἂν ὀλμήσειεν παραβαίνειν οὗτοι οἱ ἀνοσιώτατοι· οἱ τινὸς καὶ ὑμᾶς εἰδότες δυσσεβεστάτους τῶν ἑλλήνων διαστάς, καὶ δικαιοτάτους, καὶ ἐφ' ὑμᾶς ἥκουσιν ἐξαπατήσοντες ἐδεήθησαν, ὅρκους τοσούτους διομοσάμενοι.

Cheronęę pugna

Leocrates

Autolycꝰ

Υπόθεσις, κατὰ λεωκράτους Λυκούργου.

Μετὰ τὰ ἐν χερρονήσῳ πεζὰ, ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος· ὥστε μή τινα ἐξεῖναι τῆς πόλεως, μήτε μὴν ἐκθέσθαι παῖδα· καὶ γυναῖκας· λεωκράτης δ' τις ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος εἰς ῥόδον· καὶ πάλιν εἰς μεγαρεῖς ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ παῤῥησιαζομένου αὐτοῦ, κατηγορίαν ποιεῖται ὁ λυκοῦργος αὐτοῦ, ὡς προδόντος. Η δὲ σύστασις, ὅρος ἀνονομάζων· ὁμολογεῖ τ' καὶ λεωκράτης ἀφεστηκέναι, οὐ μέν τοι προδιδόναι· ἄλλοι, σοφισμὸν ἀφ' γνώμης, ὡς τ' μὲν ἐξελθεῖν ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποίᾳ γνώμῃ ἐξῆλθεν, εἴτ' τῆς προδοσίᾳ, εἴτ' ἀδικίᾳ ἐμπορίᾳ· ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑφθεσις, τῇ κατὰ αὐτολύκου.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ, ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Δ

Ι καιοῦ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι καὶ δυσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν πῶς ἀρχὴν τῆς κατηγορίας λεωκράτους τοῦ κεινομένου ποιήσομαι· δύχομαι γὰρ τῇ ἀθηνᾷ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ πῶς πόλιν καὶ πῶς χώραν ἱδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα λεωκράτη δικαίως, καὶ κείνω προδόντα αὐ ἐν καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἕδη καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τήμορον ἡμόρα τῶν λεωκράτους ἀδικημάτων κατηγόρον ποιῆσαι· ὡς καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφόρει· ὑμᾶς δὲ ὡς ὑπὸ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ παιδίδος καὶ ἱδρῶν βουλευομένους· καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἐν προδότην, ἁπάντων τούτ' ἀπαραιτήτους δικαστὰς μὴ παρέχοντας συγγνώμην καὶ νεὼ καὶ εἰς ἐν λοιπὸν χρόνον γενέσθαι ποῖς τὰ ποιοῦντα, καὶ τηλικοῦτα παρανομοῦσιν· εἰ δὲ μήτε ἐν προδότα πῶς παιδίδος· μήτε ἐν ἐκταλιπόντα πῶς πόλιν καὶ τὰ ἱδρὰ εἰς τουτονὶ ἐν ἀτῶνα καθίσημι, σωθῆναι αὐ ἐν ἐκ τοῦ κινδύνου, καὶ ὑπὸ τῶ θεῶν· καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν· εὐβουλόμην δ' αὖ ὦ ἄνδρες ὥσπερ ὠφέλιμόν ὅστι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κείνοντας ἐν ταύτῃ, τοῦ παρανομοῦντας, οὕτω καὶ φιλάνθρωπον αὐ ἐν παρὰ ποῖς πολλοῖς ὑπειλῆφθαι· νεὼ ἐπειέσηκεν εἰς τόσον· ὥστε ἐν ἰδία κινδυνεύοντα, καὶ ὑπὸ τῶ κοινῶν ἀπεχθανόμενον, οὐ φιλόπολιν, ἀλλὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι· οὐ δικαίως οὐδὲ συμφόροντος τῇ πόλει· ἐπεὶ γὰρ ὅστι τὰ μέγιστα· ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει δημοκρατίαν, καὶ πῶς τ' πόλεως εὐδαιμονίαν· πρῶτον μὲν, ἡ τῶν νόμων τάξις· δεύτερον δ' ἡ τῶ δικαστῶν ψῆφος· τέτον δὲ ἡ τοῦ νόμου τὰ δικήματα παραδοῦσα κείσις· ὁ μὲν τ' νόμος πέφυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν· ὁ δὲ κατήγορος μηνύειν τοὺς παρόχους, τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις καθεστῶτας· ὁ δὲ δικαστὴς, κολάζειν τοὺς ἐπ' ἀμφοτέρων τοῦτ' ἀποδειχθέντας αὐτῷ· ὥστ' οὔθ' ὁ νόμος, οὔθ' ἡ τ' δικαστῶν ψῆφος, οὐδ' τὸ παραδώσουσος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἐκφύγοι· ἐστὸ δὲ ὦ ἀθηναῖοι, εἰδὼς λεωκράτην, φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὸρ τῆς παιδίδος κινδύνους, ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν πῶ ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασι δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἐνοχοῦντα, τοιάτην πῶ εἰσαγγελίαν ἐπεποιήμεν· οὔτε δ' ἔλεγχον οὐδὲ μίαν· οὔτε δὲ φιλονεικίαν οὐδ' ὧν τινοῦ, ἔδοξεν τ' ἀτῶνα προελόμενος· ἀλλ' αἰσχρὸν εἶναι νομίσας, ἔδοξεν πειρᾶν εἰς πῶ ἀγορᾶν ἐμβάλλοντα· καὶ τ' κοινῶν ἱδρῶν μετέχοντα· τ' τε παιδίδος ὄνειδος, καὶ πάντ' ὑμῶν γεγενημένον· πολὺ γὰρ ὅστι δικαία, μὴ δὲ τὰς ἱλίας ἔχεας εἰς τὰς κοινὰς κείσεις καθεστάναι, τοῦ πῶ πόλιν μηδὲν ἀδικοῦντας· ἀλλὰ τοὺς εἰς πῶ παιδίδα τί παρανομοῦντας ἱλίους ἐχθρὸς ἡ νομίζειν· καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων, κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τ' πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς· ἅπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν, μεγάλους ἢ τοὺς δημίους ἀτῶνας· μάλιστα δὲ ἔδοξον ὑπὸρ οὗ νεὼ μέλλετε πῶ ψῆφον φέρειν· ὅταν μὲν τ' τὰς τ' παρανόμων γραφὰς δικάζητε, ἔδοξε μόνον ἐπανορθοῦτε· καὶ τοῦτ' πῶ πρᾶξιν κωλύετε· καθόσον αὖ ἐν ἐφίσμα μέλλ βλάπτειν πῶ ὅλιν· ὁ δὲ νεὼ σεσηκὼς ἀτῶν, οὐ κατὰ μικρόν τι μέρος σωέχει τ' τῆς πόλεως· οὐ δὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὸρ ὅλης τ' παιδίδος· καὶ κατὰ πανὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον κατα λείψει τοῖς ἐπιγιγνομένοις πῶ κείσιν· οὔτω γὰρ ὅστι δεινὸν ἐν γιγνημένον ἀδίκημα καὶ τηλικοῦτον ἔχει ἐν μέγεθος, ὥστε μήτε κατηγορεῖν, μήτε τιμωρεῖν ἀνέχεσθαι δύρεῖν ἀξίαν· μὴ δὲ σὲ τοῖς νόμοις ὡρεῖσθαι τιμωρεῖν ἀξίαν τ' ἁμαρτημάτ'· τί δ' χρὴ παθεῖν ἐν ἐκλιπόντα μὲν πῶ παιδίδα· μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πεπτωκόσι ἱδρῶσι· ἐγκαταλιπόντα δὲ τὰς τ' προγόνων θήκας· ἅπασιν δὲ πῶ ὅλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδιδόντα· ἐν μὲν τ' μέγιστον καὶ ἔσχατον τ' τιμωμένοις θανάτος, ἀδικαῖον μὲν ἐκ τ' νόμων ἐπιτίμιον· ἔλαττον δὲ τ' λεωκράτους ἀδικημάτων καθέστηκε· παρεῖσθαι δὲ πῶ ὑπὸρ τούτ' τιμωρίαν συμβέβηκεν ὦ ἄνδρες· οὐ δὲ ῥαθυμίαν τῶν τότε νομοθετούντ', ἀλλὰ δὲ ἐν μὴ τοῖς πρότερον χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν, μήτε τοῖς μέλλουσιν ἐπίδοξον ἢ γεγενῆσθαι· ὡς μήτε κατηγορίαν, μήτε τιμωρίαν ἀνέχεσθαι δύρεῖν ἀξίαν· διὸ καὶ μάλιστα ὦ ἄνδρες δεῖ ὑμᾶς γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νεὼ ἀδικήμαθος δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας· ὅσα μὲν τ' τ' ἀδικημάτ' νόμος τὸς δίωκε, ῥᾴδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους, κολάζειν τοὺ παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιείληφεν αὐτὶ ὀνόματι προσαγορεύσας, μείζω δὲ τούτων τὸς δεδίκηκεν, ἅπασι δὲ ὁμοίως ἐνοχός ὅστιν, ἀνάκαιον πῶ ὑμετέραν κείσιν, κατα λείπεσθαι, παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις· οὐ δ' ἴστε ὦ ἄνδρες ὅτι οὐ μόνον ἔδοξεν νεὼ κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺ νεωτέρους ἅπαντας ἐν αἱρεῖ πῶ προξένητε· δύο γὰρ ὅστι τὰ πειθόντα τοὺς νέους· ἥτε τ' ἀδικοῦντ' τιμωρία, καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς δεδομένη δωρεά· πρὸς ἑκάτερον δὲ τοῦτ' ἀποβλέποντες, πῶ μὲν, δὲ ἐν φόβον φύγουσι· τῆς δὲ, δὲ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι· διὸ δεῖ ὦ ἄνδρες προσέχειν τούτῳ τῷ ἀτῶνι· καὶ μηδὲν τ' πλέονος ποιήσαθαι τοῦ δικαίου· φοιήσομαι δὲ κατὰ τὴν κατηγορίαν δικαίαν· οὔτε ψευδόμενος ἀδικαί· οὔτ' ἔξω τ' πράγματος λέγων· οἱ μὲν τ' πλεῖστοι τ' εἰς ὑμᾶς εἰσιόντ' πάντ' ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ τ' συμβουλεύουσιν αὐταῦθα τ' τ' κοινῶν πραγμάτ', καὶ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ τ' ὃ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν· ἔστι δ' οὐδέτερον τούτ' χαλεπόν· οὐδ' ὑπὲρ ὧν μὴ βούλεσθε, γνώμην ἀποφήνασθε· οὐδ' ὑπὲρ ὧν μηδεὶς ἀπολογήσεται, κατηγορεῖν δύρεῖν· ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιῶν δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν· αὐ δὲ μὴ δικαίαν πῶ κατηγορεῖν ποιεῖσθαι· τοῦτ' ἄπτοι ὑμεῖς ἐστε ὦ ἄνδρες· πῶ τ' ἔχουσαν ταύτην δεδῶ κατ' τοῖς αὐθάδε εἰσιοῦσι· καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τ' ἑλλήνων πρᾶγμα, ἐν αὐ αἱρέω πάλιν σωέορίον· ὃ τοσοῦτον διαφέρ τ' ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ τ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι πῶ κείσιν· πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέπον-

Δοκῶν δὲ τὴν βουλὴν

Δοκῶν δὲ τὴν βουλὴν

Δοκῶν δὲ τὴν βουλὴν

τας, μὴ ἐπιζέπειν τοῖς ἔξω τῶ πράγματος λέγουσιν. ὅπως τ' ἔσται τοῖς τε κεινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγών· καὶ τοῖς δικάζουσιν ἡ κρίσις συνοφαντεῖν καὶ ὑμῖν δυσκολοτάτην ἐνέφερον. ἀδύνατον γὰρ ἐστιν αὐτοῦ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένως, δικαίαν θέαζ πιεῖν φέρον. δεῖ δ' ὦ ἄνδρες μὴ δεῖ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς. ὅτι οὐχ ὁμοίος ἐστὶν ὁ ἀγὼν τοῦτου, καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. τῶν μὲν γὰρ ἀγωνιστῶν ἀνθρώπου τοῖς ἕλλησιν, οὐ ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκεῖτ' αὐ, ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐνηφίεσθαι. τοῦδε δὲ τοῦ ὅτι αὐ βουλεύσασθε παρὰ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἔσται λόγος. ἐπιφανὴς γὰρ ἐστι ὅδε ἐν ἐκκλησίαν ἐν εἰς ῥόδον, καὶ πολὺ ἐπαγγελίαν λῦσ' ἐφίησιν καθ' ὑμῶν, πρόσθε πολὺ πόλιν πολὺ τῶν ῥοδίων· καὶ τῶ ἐμπόρων τοῖς ἐπὶ σκυθῶν ἐκεῖ· οἱ πᾶσαν πολὺ οἰκουμένην περιπλέοντες δι' δρᾶσιν, ἀπήγελον ἅμα περὶ τῆς πόλεως, ἃ λεωκράτους ἀκηκόεσαν· οἱ ἴσασι τὰ τῶ προγόνων τῶ ἡμετέρων δρᾶν, ἀναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε τοῦδε πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἴστε ὦ ἀθηναῖοι ὅτι ᾧ τοῦ εἶναι διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς θεὸς εὐσεβῶς, καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως, καὶ πρὸς πολὺ πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτῳ τοῦ εἶναι ἀμελεῖν δόξει τ' αὐ, εἰ πολὺ παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας ὅλῳ τέλους. καὶ μὴ ἄχθεσθε ἐὰν ἀρξάμαι ἀφ' τῆ πόλει τότε συμβαίνῃ, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ὀργίζεσθε. καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν ἀναμεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν γενομένης τ' τῆς εὐχερείας μάχης, καὶ σωθέντων ἁπάντων ὑμῶν εἰς πολὺ ἐκκλησίαν, ἐνηφίσαντο ὁ δῆμος· πᾶσλας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη κατακομίζειν· νεῦς δ' ἕξα τηγοὺς τάττειν εἰς τὰς φυλακάς, τῶ ἀθηναίων καὶ τῶ ἄλλων τῶ οἰκοῦντων ἀθήνησι καθ' ὅ, τι αὐ αὐτοῖς δοκεῖ. λεωκράτης δὲ νοῦτῶ ἄλλως φρονήσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε μὴ τῶν οἰκετῶν ὧν ἐν λέμβῳ κατεκόμισε, τῆς νεὼς ἤδη περὶ πολὺ ἀκρὸν ὁρμούσης· καὶ περὶ δείλην ὀψίαν, αὐτὸς μετὰ τῆς ἑταίρας ἐρηνίδος, κατὰ μέσην πολὺ ἀκρὸν δόξ τ' πυλίδος ὁρμεθῶν, πρὸς πολὺ ναῦν προσέπλευσε, καὶ ὤχετο φεύγων· οὔτε τοῦ λιμένος τῆς πόλεως ἐλεῶν ὁρμῶν ἀνήγετο. οὔτε τὰ τείχη τῆσ παζίδος αἰσχυνόμενος, ὧν πολὺ φυλακῶν δρῆμον ἐκαθ' αὐτὸν μόρος κατέλιπεν. οὔτε πολὺ ἀκρόπολιν, καὶ ἐν ἱερὸν τῶ διὸς τοῦ σωτῆρος· καὶ τῆς ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας ἀφορῶν καὶ προσδιδοὺς ἐφεβήθη· οὓς αὐτίκα σώσαντας ἑαυτὸν ἐκ τῶ κινδύνων ἐπικαλέσεται. κατακλεῖς ὁ καὶ ἀφικόμενος εἰς ῥόδον. ὥς πρὸ τῆ παζίδι μεγάλαι δυτυχίας δυαγγελιζόμενος ἀπήγελεν· ὡς ἐν μὲν ἄστει τῆς πόλεως ἐκλωὸς κατελίποι· ἐν δὲ πειραιεῖ φυλοκρινούμενον. αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς ἥκοι. καὶ οὐκ ἠχώθη πολὺ τῆς παζίδος ἀτυχίαν, αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας· οὔτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ ῥόδιοι, ὥστε ζιήρεις πληρώσαντες, τὰ πλοῖα κατέπλευν· καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι, δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ ἐν σῖτον ὀφείλοντο, καὶ τἄλλα χρήματα δόξ' ἔδοξεν· καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἁπάντων· πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων· καὶ τῶ τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἱ ἔξεστιν ἴσασιν οὐ τῷ πολέμῳ φεύγοντα, καὶ ἐκπλεύσαντα ἀθήνηθεν· ἔπειτα τῶ πραγνομένων εἰς ῥόδον· ὅτε λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγελε· μὴ δὲ ταῦτα πολὺ μὴ φυρήσῃ μαρτυρίαν· ὃν καὶ ὑμῶν ἴσασιν οἱ πολλοὶ κατηγορούντα τούτου οὐ τῷ δήμῳ· ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους ἐστὶν, τῆς πυτηκοσῆς μετέχων αὐτοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μαρτύρας, βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν· ἵν' ἄγνοεῖτε ὦ ἄνδρες, οὔτε τοὺς παρασκευὰς τῶ κεινομένων, ὅτε τὰς δεήσεις τῶ δεομένων ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίσασθε, ὅτι χρημάτ' οὕνεκα καὶ χάριν πολλοὶ ἐπείθησαν τῶν μαρτύρων ἢ μὴ ἀμνημονεῖν, ἢ μὴ ἐλθεῖν, ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὑρεῖν· ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν· μὴ δὲ ὀκνεῖν, μὴ δὲ τοῦδε πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς χάριτας ὑμῶν, καὶ τῆ πόλεως· ἀλλ' ἀποδιδόναι τῆ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια· μὴ δὲ λείπειν πολὺ τάξιν ταύτην· καὶ μιμεῖσθαι λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ὀμόσαι ὀμοσάσθαι κληρονόμοις αὐτοῦ· λέγε τὰς μαρτυρίας. μαρτυρία.

Cheronea pugna

Piræus

Pylis

Phyrcinus

ἐξομόσασθαι κληρονόμοις

Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὦ ἄνδρες ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο· καὶ ἀφικνεῖτο ἀθήνηθεν τοῦδε εἰς πολὺ ῥόδον, καὶ φανερὸν λῶ ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγγόνει τοῦδε πολὺ πόλιν φοβηθεὶς, ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς ῥόδου, καὶ ἀφικνεῖται εἰς μέγαρα· καὶ ᾤκει ἐν μεγάροις τοῦδε, ἢ πέντε ἔτη. προστάτην ἔχων μεγαρέα. οὐ δὲ τὰ ὅεια τῆς χώρας ἀσχωόμενος, ἀλλ' ἐγγενόνων τῆς ἐνθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν· καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει ἀίδιον φυγὴν, ὥστε μεταπεμψάμενος αὐτοῦ θεν ἀμλύτανον τὸν πολὺ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔχοντα πολὺ πρεσβυτάραν, καὶ τὸν φίλον αὐτιγένου εὐπετεῶνα· καὶ δεηθεὶς τοῦ κυκεσοῦ πρίασθαι παρ' αὐτῶ τὸν σῶμα ἀποδοῦναι καὶ πολὺ οἰκίαν ἀποδοῦναι τὰ λαύτου. ἐπὶ τούτοις προσέταξε τοῖς τε χρήσεις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα. καὶ τοὺς δρᾶνους διενεγκεῖν, ἃ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι· διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα ἀμύντας, αὐτὸς πάλιν ἀποδίδοται τὸν σῶμα πέντε καὶ τεσσάκοντα μνῶν τιμοχάρει ἀχαρνεῖ, ᾧ πολὺ νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφόν. ἀργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι, ὁ τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος, καὶ θέμενος παρὰ λυσικλεῖ μίαν μναῦν τόκου, ἐφόρει τῷ ἀμύντα· ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴηθε εἶναι, ἀλλ' ἐδῶτε πολὺ ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ νοῦτος ὑμῖν τὰς μαρτυρίας· εἰ μὲν οὖν ξῶν ἐτύγχανον ὁ ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρεκάλουν. νῦν δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνειδότας· καὶ μοι λέγε ταύτην τὸν μαρτυρίαν· ὡς ἐπρίαζ παρὰ λεωκράτους, οὐ μεγαρόις τὰ ἀνδράποδα ἀμύντας, καὶ πολὺ οἰκίαν.

Amyntas

Antigenes

Timochares

Lysicles

μαρτυρία. Ἀκούσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε τεσσαράκοντα μνᾶς παρὰ ἀμύντου· φιλόμηλος χολαρβὺς, καὶ μενέλαος ὁ πρεσβύτας πρὸς βασιλέα. μαρτυρία. λάβε δέ μοι καὶ πολὺ τιμοχάρους τὸ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' ἀμύντου πέντε καὶ τεσσάκοντα μνῶν· καὶ τὰς σωθήκας τῶν μαρτύρων ἀκούσατε ὦ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανακτῆσαι καὶ μισῆσαι τοῦτον τὸν λεωκράτην· οὐ γὰρ ἐβόηκε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ χρήματα μόνον ὑπεκθέσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱερὰ τὰ πατρῷα· ἃ τοῖς ὑμετέροις καὶ νομίμοις καὶ πατρῴοις ἔθεσιν οἱ πρόγονοι παρέδοσαν αὐτῷ ἱδρυσάμενοι· ταῦτα μετεπέμψατο εἰς μέγαρα· καὶ ἐβήγαγον ἐκ τῆς χώρας· οὐ δὲ πολὺ ἐπωνυμίαν τῶν πατρῴων ἱερῶν φοβηθεὶς· ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος αὐτὰ κινήσας, συμφεύγειν αὐτῷ ἐκλείποντα νεῦς νεὼς καὶ πολὺ χώραν, λῶ κατέχοντ ἐξίωσε· καὶ ἱδρύσασθαι ἐπιξένης καὶ ἀλλοτρίας· καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῆ χώρᾳ καὶ τοῖς νόμοις, τοῖς κατὰ πολὺ μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις· καὶ οἱ πατρίδος ἡμῶν πολὺ ἀθηναῖοι ὡς πολὺ χώραν εἰληχῦαν ὁμώνυμον αὐτῆ πολὺ πατρίδι προσηγόρευον ἀθήναζε· ἵν' οἱ τιμῶντες πολὺ θεὸν, πολὺ ὁμώνυμον αὐτῆ πόλιν μὴ ἐγκαταλίπωσι. λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων, οὔτε πατρῴων, οὔτε ἱερῶν φροντίσας καθ' ἑαυτὸν ἐβαγάγομεν ὑμῖν καὶ πολὺ παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν ἐποίησε· καὶ οὐκ ἐβήκεσε αὐτῷ ταῦτα καὶ τὴν λικαῦτα πολὺ πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν σὺν μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐβεκομίσαζ χρήμασιν ἀφορμῆ χρώμενος ἐκ τῆς ἠπείρου παρὰ κλεοπάτρας, εἰς ἑλλάδα ἐσπήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς κρήτην ἐθεν· καὶ τοὺς ὦ ἄνδρες καὶ τοῦδε τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐχάτας τιμωρίας ἀξίζουσιν ἐάν τις ἀθηναίων ἄλλοσόπη σιτηγήσῃ, ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν σὺν τῷ πολέμῳ σιτηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους· μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν, μήτε πατρίδος, μήτε νόμων, δίκαιον ἔχοντες σὺν τῆ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; καὶ παραλείγμαχος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἄρα ἀνθρώπων ἀρᾶθ μόνοι ἔσεσθε καὶ ἥκεσα ἐνθ' τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι· καὶ ταῦτα δὲ ὁμοῦ ὦ ἄνδρες ἐμοῦ θεωρήσατε ὡς δικαίαν πολὺ ἐβέπασιν ποιουμένου τοῦδε τούτων· οὐ γὰρ δίκαιον δεῖν ὑμᾶς τοῦδε τὴν λικαῦτα ἀδικημάτων ἐπιφέρουντας, ἀλλὰ πολὺ ἀλήθειαν εἰδότας ψηφίζεσθ· καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας· πρεσβεύσαμεν τ' αὐτῶν πρόκλησιν ὑπὲρ τούτῳ ἁπάντ γράψας, καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοῦ τούτου οἰκέτας· καὶ μοι λέγε ταύτην. πρόκλησις. ἀκούετε ὦ ἄνδρες τῆς προκλήσεως· ἅμα τοίνυν ταύτην λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο καὶ κατεμαρτύρει αὐτῷ ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστὶν· ὃς τῶν πάντων ἔλεγχον φυτῶν, ὁμολόγηκεν ἀληθῆ

Athenæ dictæ ab athena .i. minerua

Cleopatra

εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι τοῦδε τῶν ἀμφισβητουμένων πολὺ δικαιότατον καὶ δημοτικὸν εἶναι, ὅταν οἰκέται καὶ οἱ θεράπαιναι σωιζῶσιν ἃ δεῖ τούτους ἐλέγχειν καὶ βασανίζειν καὶ τοῖς ὅρκοις μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν. ἄλλως τε καὶ τοῦδε πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ συμφερόντων τῇ πόλει. ἐγὼ οὖν τοσοῦτον ἀφέστηκα τοῦ ἀδίκως πρὸς εἰσαγγελίαν κατὰ λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ βουλόμην τοὺς οἰκείους κινδυνεύοντας, εἰ τοῖς λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι φανεῖεν ἐλεγχομένοι γενέσθαι. οὗτοσὶ δὲ δεῖ τὸν σωιζεσθαι ἑαυτὸν, οὐκ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἔφυγε· καίτοι ὦ ἄνδρες πολὺ θᾶττον οἱ λεωκράτους οἰκέται καὶ θεραπαιναι τῶν λεγομένων αὐτὰ τὰ ἠρνήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἑαυτοῦ δεσπότου κατεψεύσαντο. χωρὶς τούτων τοιούτων λεωκράτης ἀναβοήσεται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὤν· καὶ ὑπὸ τῆς δυσφήμου καὶ συκοφάντου λοιδορήσεται τοῖς ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι. ὅτι τῶν μὲν λοιδορεῖν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ὄρκον δεῖ. ἅμα δεῖν προσαιρεῖσθαι. καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα, οἷς δὴ τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιήσονται. τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις οἰσομένων, καὶ τοὺς αἰσχρὸν τοῖς ἀρᾶς ἀκριβῶς ἀποδεικνυῦσι, πάναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιοῦντας ὥσπερ ἡμεῖς. οὐ πω δὲ διαλογίζεσθε. τοῦδε τούτων παρὸν μὴν αὐτοῖς. τίνα δ' ἀδικοῦν τὸν λεωκράτη καὶ τοῖς παρασκευαῖς τοῖς τοῦ λόγου παρεκτείνειν τοὺς οἰκέτας κατὰ φύσιν τίνων βασανιζόμενοι, πᾶσαν πρὸς ἀλήθειαν τοῦδε πάντων τῶν ἀδικημάτων ἐμέλλον φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεραπαιναι. ἀλλὰ τούτους ὁ λεωκράτης παραδοῦναι ἔφυγε. καὶ ταῦτα οὐκ ἀλλοτρίους, ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνα δ' δικαιον εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι. καὶ πρὸς ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους, τοῖς δακρύσι εἰς ἔλεον προκαλέσασθαι, τοὺς δικαστάς. οὐ τοῦθα λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν. οὐδὲν ἔτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας, οἵτ' ἐξελέγχοντες τῷ ὄρκῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένωνται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων, ἢ λόγων, ἢ σκήψεως. ἀπολογοῦ δὲ δίκαιον. φανερὸν τὸ ἀληθές. βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ οὐ τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσα εἶναι, τί οὐ δεῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει. εἰ δὲ μὴ φησὶ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας· προσήκει γὰρ τὸν τοῦδε προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι, καὶ βασανίζειν· καὶ μηδείς τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' οὐδεὶς τούτων ἔπραξεν. ἀλλὰ κατεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ, ὅτι προδότης δεῖ τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νόμων, ἀξιοῖ ὑμᾶς ἐναντία ταῖς ἀμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν δεῖ τὸν πρὸς ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτῷ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέχεσθαι τὰ δίκαια τοῦδε ἠρημένον, δεῖν ἐᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς τοῦδε τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπατῆσαι. τοῦδε μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος ὅτι ὁμολογούμενόν δεῖν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὦ ἄνδρες μεμαθηκέναι. οἷς δὲ καιροῖς, καὶ ἡλίκοις κινδύνοις πρὸς πόλιν οὖσαν, λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα γραμματεῦ τὸ ὑπορείσθω, καὶ ἀναγίνωσκε.

ἀπολογοῦ δ' δίκαιον φανερὸν ὁ ἔλεγχος

πρὸς ἡλικοις

Hyperides

ψήφισμα. Ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος ὦ ἄνδρες ὅτι πρὸς βουλοῦ τοὺς πεντακοσίους, καταβαίνειν εἰς πειραιᾶ χρηματιοῦσαν τοῦδε φυλακῆς τοῦ πειραιέως οἱ τοῖς ὅπλοις ἔδοξε. καὶ πράττειν διεσκευασμένοι τοῦ ὅτι ἂν δοκεῖ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. καίτοι ὦ ἄνδρες εἰ οἱ ἀφιέμενοι τοῦ στρατεύεσθαι εἕνεκα τοῦ βουλεύεσθαι τοῦδε τῶν τῆς πόλεως οἱ τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτεινον, ἆρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε πρὸς πόλιν καταχεῖν; οἷς λεωκράτης οὗτοσὶ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρᾶς ὤχετο. καὶ τὰ χρήματα ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε, καὶ ἱερὰ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο. καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν, ὥστε κατὰ πρὸς αὐτοῦ προαίρεσιν δῆμοι μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων. δῆμοι δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν. ἐξελέλαπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ὦ ἄνδρες τὶς οὐκ ἂν πρὸς πόλιν ἠλέησεν. οὐ μόνον πολίτης, ἀλλὰ καὶ ξένος οἱ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδη-

μηκώς.

μηκώς· τίς δ' ὧ οὕτως ἢ μισόδημος τότε, ἢ μισαθήναιος, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυτὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν ὧ ἵνα μὲν ἦτα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος τῷ δήμῳ προσηγέλεον. ὁρᾶθη δὲ ὧ ἡ πόλις οἱ τοῖς συμβεβηκόσιν· αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ οἱ τοῖς τοῦδε πεντήκοντα ἔτη γεγονόσι κατεθήκεσαν. ὁρᾶν δ' ὧ ἐνδὶ μὲν τῶν θυρῶν γυναῖκας ἐλευθέρους τοῦδε φόβους· κατεπτηχυίας· καὶ πυνθανομένας εἰ ζῶσι τοὺς μὴ τοῦδε ἀνδρὸς· τοὺς δ' ὑπὲρ πατρὸς· τοὺς δ' ὑπὸ τοῦδε ἀδελφῶν ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὁρωμένας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς οἷς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ τοὺς ἡλικίας πρεσβυτέρους· καὶ τοῦδε τὸν νόμον τοῦ στρατεύεσθαι ἀφεμένους· ἰδεῖν ὧ καθ' ὅλω πόλιν ἐνδὶ γήρως οὐδὲν διαφθειρομένους· δι' ὀλίγα τὰ ἁμάρτια ἐμπεπορπημένους· πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ πρὸ πόλιν γινομένων καὶ πάντων τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἠτυχηκότων, μάλις ἀν τις ἤλγησε καὶ ἐδάκρυσεν ἐνδὶ τοῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς· ὧ ἰχ' ὁρᾶν ὧ τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺ μὲν δούλους ἐλευθέρους· τοὺ δὲ ξένους, ἀθηναίους· τοὺ δ' ἀτίμους, οἱ τίμους· ὃς πρῶτον ἐνδὶ τῷ αὐτόχρεων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνάνετο· τοσαύτη δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀπωνίζεσθαι· οἱ δὲ τοῖς τότε χρόνοις, ἀγαπᾶν ἐαν ὑπὸ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀσφαλῶς δύνηται κινδυνεύειν. καὶ πρότερον μὲν πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπήρχειν· τότε δὲ πρὸς μακεδόνας ὑπὸ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν. καὶ τὸν δῆμον ὃν πρότερον λακεδαιμόνιοι, καὶ πελοποννήσιοι· καὶ οἱ πάντ' ἀσίαν κατοικοῦντες ἑλλῆνοδ βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἐλεῖτο τῶν ἐξ ἄνδρας, καὶ κέω, καὶ φοιζίῶος, καὶ ἐπιλαύρας, ἐπιχειρεῖν αὐτῷ μεταπέμψασθαι· ὥστε ὦ ἄνδρες τὸν οἱ τοῖς τοιούτοις φόβοις, καὶ τηλικούτοις κινδύνοις, καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ ἐκαταλιπόντα πρὸ πόλιν, καὶ μήτε ὅπλα θέμενον ὑπὸ τῆς πατρίδος, μήτε τὸ σῶμα παραχόντα τάξει τοῖς στρατιοῖς, ἀλλὰ φυγόντα, καὶ παραδόντα πρὸ τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς ἂν ἢ δικαστὴς φιλόπολις, καὶ δοκεῖν ἐκλόμενος, ψήφῳ ἀπολύσειε ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότῃ τῆς πόλεως βοηθήσειε· τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς τολμήσαντα· οὐδὲ συμβεβληκότον οὐδὲν, εἰς πρὸ πόλεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν· καὶ τοι κατ' ἐκείνους τοὺ χρόνους, οὐκ ἔστιν ἢ τὶς ἡλικία· οὐ παρέχωτο αὐτὸ πρὸς εἰς τῆς πόλεως σωτηρίαν· ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα σωεβάλετο· οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας· οἱ δὲ νέοι τὰ ὅπλα· ἐπεμελοῦτο γὰρ, οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς· οἱ δὲ, τῆς τῶν τάφων· οἱ δὲ, τῆς χαρακώσεως· ἀδείας δ' ἦν ἀργὸς τῶν οἱ τῇ πόλει· ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέχωτο τάξει λεωκράτης· ὧν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας τὸν μὴ δεξωσνεικεῖν μὴ δ' ἐᾶν ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα τῶν ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν δόξαν σωτηρίας, οἷ χαιρωνείᾳ τελευτησάντων, θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐνδὶ τούτῳ μέρος, ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὧν οὗτος ὀδὲ τοὺς θήκας παρεῖν, ἠχιώθη ὀγδοῷ ἔτει πρὸ πατρίδα αὐτὴ προσαγορεύων· πῶν ὧν ἄνδρες μικρῷ τοῦ εἴω βούλομαι διελθεῖν, καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι· καὶ μὴ νομίζειν ἀλλοδίας ἢ τοὺ τοιούτους τὴν δημοσίων ἀτῶν· αἰ τὴν ἀγαθῶν εὐλογίαι τὸν μὲν ἔλεγχον σαφῆ, κατὰ τὴν τὰναντία ἐπιτηδεύοντ' ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον ὃς μόνος ἄθλον τὴν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔστι, δεῖν ἐπεὶ δὴ κἀκεῖνοι εἰς πρὸ κοινὴν σωτηρίαν τὴν πόλεως ἐτελεύτησαν μὴ πρὸ ἀλλοτρίων· ἐκεῖνοι τὴν τοῖς πολεμίοις ἀπήντησαν τοῖς θεβαίοις τὴν βοιωτίας ὑπὲρ τὴν τὴν ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχόμενοι· ἐκ τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τὴν σωτηρίας ἔχοντες οὐδὲ πρὸ χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς· ἀλλὰ πρὸ μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων τοῦδε βόλων· πρὸ δὲ θρέψασιν αὐτοὺς αἰσχυνόμενοι τοῦδε ὁρᾶν πορθουμένω ἐικότως· ὡς πὸν γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γενήσαντας, καὶ τοὺς ποιητὰς τῶν πατέρων, οὐκ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς οὐσίαις, οὔπω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας· ἀλλ' ἥδον ἐπικτήτους γενομένας· κατὰ δεύτερον διάκειντ· τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι· καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ὀρθίσου τῶν κινδύνων μεταλάβοντες, οὐκ ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινώνησαν.

Consternatio atheniensium post clade accepta apud Cheronea m

τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶντες ἀφελοῦσιν· ἀλλὰ τελευτήσαντες, τοσοῦτον ἐγκαταλείπουσιν· οὐκ ἠπιστήσαντες ἀλλ' ἀφανόντες αὐτὰ παρεστάχησαν τοῦδε τῆς ἐλευθερίας ἀμυνοῦντες· εἰ δὲ λεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον· τὰ γὰρ ἆθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν, ἐλευθερία καὶ ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει· ἔπειτα δὲ οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἢ τῆς αὐτῶν τοὺς τοῦ διανοίας μὴ πτήξαντας, ἢν τῶν ἐπιόντων φόβον· μόνους δ' τοὺς οὐ τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας, οὐδ' αὖ εἰς ἢ ἢ θήναι δικαίως φήσειε· τοῦ γὰρ δουλείαν φεύγοντες, εὐκλεᾶ θάνατον αἱροῦνται· ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή· μόνοι γὰρ τῶν ἁπάντων τοῦ τῆς ἑλλάδος ἐλευθερίαν, οὐ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον· ἅμα γὰρ οὗτοι τε τὸν βίον μετέλλαξαν, καὶ τὰ τῆς ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν· συνεταφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν, ἡ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἐλευθερία· ὅθεν καὶ φανερὸν πᾶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' τοῦδε κοινῆς ἐλευθερίας προμηνύοντες· ὥστε ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθεῖν εἰ πῶν στέφανον τῆς παρεύδος εἶν τοῖς ἐκείνων ψυχαῖς· καὶ δι' ἃ, οὐκ ἀλόγως ἐπεστήλευον, ἐπίστασθε ὦ ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ἑλλήνων τὸν ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν· εὑρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις οἱ τοῖς ἀγορᾶς, ἀθλητὰς ἀνακειμένους· παρ' ὑμῖν δὲ, στρατηγοὺς ἀγαθοὺς· καὶ τὸν τύραννον ἀποκτείναντας· καὶ βιούντας μὲν ἄνδρας· οὐδ' ἐξ ἁπάσης τῆς ἑλλάδος ὀλίγους εὑρεῖν ἐφάδιον· τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀτῶνας· νενικηκότας· δυπεῖν πολλαχόθεν ἐστὶ γεγονότας ἰδεῖν· ὡς πρὸ τοίνυν τοῖς εὐδοκίμοις μεγίστας τιμὰς ἀφνέμετε, οὔτω δίκαιον ἡ τοῦ πολεμοῦσι καταιχύνοντας ἢ προδιδόντας, ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν· σκέψασθε δὲ ὦ ἄνδρες ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἔστιν ἀπολογίσασθαι λεωκράτους τοῦδε, τὰ δίκαια ποιοῦσι· τὸ γὰρ ἀδίκημα ἔστιν, κεκεμμένον ὄτι καὶ καταγωσμένον· ἡ μὲν δ' ἐπ' ἀρέῳ πάγῳ βουλὴ, καὶ μηδεὶς μοι θορυβήσῃ, τοῦτον γὰρ τοῦδε λαμβάνω μεγίστην τε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν, τοὺς φεύγοντας τοῦ παρίδα καὶ καταλιπόντας, τότε ὡς πολεμίους λαβοῦσα ἀπέκτεινε· καί τοι ὦ ἄνδρες μὴ νομίζετε τοῦ τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ὁσῶτατα δικάζοντας αὐτοὺς αὖ εἰς πλεῖστον τῶν πολιτῶν τοιοῦτόν τε παρανομῆσαι· ἀλλὰ μὴν αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς καταψηφίσασθε. μένοντες μὴ αὐτῶ τοῖς κινδύνοις ἐχόντος δ' αἰτίαν τοὺς γονέας καὶ τοῦ γυναῖκα ὑπεκδέδεται, καὶ ἐτιμωρήσασθε· καί τοι εἰ ἦν τοὺς ἀχρήστους εἰς ἦν πόλεμον, ὑπεκδέδεται αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅς τις αὐτὸς ὤν, οὐκ ἀπέδωκε τὰ δοφεῖα τῇ παρίδι· ἔτι δὲ ὁ δῆμος δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, ἐψηφίσατο ὀργὴν εἶναι τῇ προδοσίᾳ, τοὺς φεύγοντας ἦν ὑπὸ τῆς παρίδος κινδυνεύον· ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας· ἃ δὴ καταγνωσθεὶ μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, καταψηφισθεὶ δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ ὃ δήμῳ τῆς μεγίστης ἀξίας εἶναι τιμωρίας, τοῦτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔστεσθε ἀγωνομένοι τοι, καὶ ἐλαχίστους ἕξετε τοὺς ὑπὸ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας· ὡς μὲν οὖν ἀνόχος ὄτι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν ὦ ἄνδρες λεωκράτης, φανερόν ὄτι.

Γαὰ ἀγαθοῖς τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἀρετὴ καὶ ἀρετή

Antolyc

Pyhis

Γαυθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ὀβαπατῶν λέγοντα ὡς ἔμπορος ὀβέστλυσε· καὶ καταὶ ταύτην τὴν ὀργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς ῥόδον· ἐαὐ οὖν ταῦτα λέγῃ, οἶθυ μεῖαθεῷ ῥᾳδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς καταὶ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ καταὶ ἐμπορείαν τοῦ πλέοντες· ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ πάντῶν φίλων ὁρώμενοι· καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, ἀλλὰ μόνοι μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος· πρὸς δὲ, τὶ προσῆκεν οὐ μεγάροις τὰ ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη καταοικεῖν· καὶ τὰ ἱδρὰ τὰ πάτρια μεταναστεύεσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πολεῖν· εἰ μὴ καταγώκειτε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πατρίδα, καὶ μεγάλα πάντας ἠδικηκέναι· ὃ μὴ πάντων γένοιτ' ἂν ἄξιον πάσχειν, εἰ τοῦδε ὧν αὐτὸ προσδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας· ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε, κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου· χωρὶς δὲ τούτων οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν· πῶς

γὰρ οὐ δεινὸν τοὺς ἐδὶ ἐμπορείαν ἀφεδημοῦντας, τοσοῦδε τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν· δίκαιον δὲ μόνον αὐ τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' βρᾶσιαν ἐκ τοῦ λεῖν· ἰδίᾳ· ἐδ' αὖ εἰς προσκτήσασθαι ἐδὲν αὖ ἐζήτησιν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι· ἠδέως δ' αὖ αὐτὸ πυθοίμην· τίνα ἐμπορείαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο αὖ τῇ πόλει τοῦ παραχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς· καὶ δὴ τὸ ἐπιόντας ἀμυνάσθαι, μεθ' ἡμῶν μαχόμενος· ἐτὰ μὲν οὐδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὖσαν βοήθειαν· ἄξιον δὲ ὄτιν οὐ μόνον αὐτῷ δεῖ τὸ πράξειν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἀξῖ τὸν λόγον τοῦτον· φανερῶς γὰρ, ψεύδεσθαι τετόλμηκεν· οὔτε γὰρ πρότερον οὐδεπώποτε ἐγένετο ἐδὶ ταύτης τῆς ὀργασίας· ἀλλ' ἐκέκτηθ χαλκοτύπους, οὔτε τότε ἐκ τοῦ δύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ μεγάρων ἐξ ἔτη συνεχῶς ἀφεδημήσας· ἔτι δὲ καὶ πενταετῆς μετέχων ἐτύγχανεν· ὧν οὐκ αὖ καταλιπὼν κατ' ἐμπορείαν ἀπεδήμει· ὥστ' αὖ μή τι τοῦδε τούτων λέγῃ, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω· ἴσῃ δ' ἴσως ἐτ' ἐκεῖνον ἦν λόγον φερόμενος· ὃν αὐτῷ συμβεβλήκασί τινες τῶν συκοφόρων ὡς οὐκ οἴκοθεν ὄτι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος· οὔτε πυλῶν· οὔτε στρατοπέδων· οὐθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως ὀδενός· ἐτὼ δ' ἠτοῦμαι τοὺ μὲν τούτων κυρίους, μόρος αὖ τι προσθεῖναι τῆς ὑμετέρας δυνάμεως· τοῦτοὶ δ' ὅλῳ ἔκδηλον ποιῆσαι τὸν πόλιν· ἔτι δ' ὅι μὲν, τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες· οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ αὐ τῇ χώρᾳ ἱδρᾷ, τῶν πατρῴων νομίμων ἀστερῶν· καὶ τοῦ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαι, οἰκεῖαται αὖ συνέβαινε· δύλλω δὲ οὖσαν τὸν πόλιν ὃν τρόπον οὗτος ὀβέλιπεν, ἀοίκητον αὖ γενέσθαι· ἔτι δὲ ἐκ μὲν τοῦ καλῶς πράττειν τὰς πόλεις, μεταβολῆς τυχεῖν ἐδὶ τὸ βέλτιον ἐκήν ὄτιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι αὐάστατον, καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι· ὥς τοῦ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ καλῶς πράξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι καὶ συναναιρεῖται πάντα, δι' ὧν αὖ τις εὐδαιμονήσειεν, οὕτω καὶ τοδὶ τὰς πόλεις συμβαίνει· τοῦτο δ' ἔχειν πὸν ἀτυχίαν, ὅταν αὐάστατον γένωνται· εἰ γὰρ δεῖ τὸν ἀληθέαν εἰπεῖν τολέῳ ὄτι θαύμαστος, αὐάστατον γενέσθαι· τεκμήριον δὲ μέγιστον, ἡ μῶν γὰρ ἡ τόλις τὸ μὲν παλαιὸν τοῦ τῶν τυράννων κατεδουλώθη· τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα· καὶ τοῦ λακεδαιμονίων τὰ τείχη κατῃρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν· καὶ τῆς τῶν ἑλλήνων ἡγεμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι· ἀλλ' οὐχόσοι πώποτ' αὐάστατοι γεγόνασι· δίκαιον μὲν γὰρ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ὄτι· πὸν ζοίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μείζων γεγενημένη τῶν τότε πόλεων, ἡ πάσης ἐπάρξασα τῆς ἀσίας, ὡς ἅπαξ τοῦ τῶν ἑλλήνων κατεσκάφη, ἦν αἰῶνα ἀοίκητός ὄτι· δίκαιον δὲ μεσήνιοι, πενταετοῖς ἔτεσιν ὕδατον ἐκ τῶν τυράννων αἰθρώπων συνοικισθεῖσαν· ἴσως οὖν τῶν συκοφόρων αὐτῷ βλμήσει τίς εἰπεῖν, μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν· ὡς οὐδὲν αὖ παρ' ἕνα αὖθρωπος ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀφλογίαν ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς· ἐφ' ᾗ δικαίως αὖ, ἀφθαίοιεν· εἰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦσι πὸν παρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, δίκαιον συγχωρήσαντες, ὑμᾶς ἐάσαιεν διαγωνᾶν τοδὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ' ὅλως μηδὲν τοῦτ' πεποίηκεν, οὐ μανία δή που δίκαιον λέγειν ὡς οὐδὲν αὖ γένηται παρὰ δίκαιον; ἠτοῦμαι δ' ἔτωγε ὦ ἄνδρες τοιαυτίον τοῦτο εἶναι τῇ πόλει πὸν σωτηρίαν· ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται καταὶ πὸν ἰδίαν ἑκάστων μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνὸς τίς παρείδῃ, λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων δίκαιον πποιηκώς· καί τοι ῥᾴδιον ὄτιν ὦ ἄνδρες πρὸς τοὺς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀφβλέψαντες, τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐ τῷ ἑκάστον τάλαντα κλέψαντι θανάτον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα δραχμὰς ἐλαττοῦν ἐπιτίμιον, οὐδὲ ἦν μὴ μεγάλα ἱδρυσάμενα ἀπέκτειναν, ἦν δ' μικρὰ, ἐλάττονι τιμωρίᾳ ἐκόλαζον· οὐδὲ ἦν μὲν οἰκέτην ἀφκτείναντα αὐθαιρέτῳ ἐζημίουν, ἦν δὲ ἐλεύθερον ἔργον τῶν νόμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐδὶ πᾶσι καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήσασι, θάνατον ὥρισαν εἶναι τὴν ζημίαν· οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου πράγματος, οὐδ' ἐνταῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον· ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦ ἡ πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦ· ἐδὶ τοῦ λεῖν ἐλθὸν

τοῦ λιμένος

gna
me
the
net
i
τά

Troia

mesene

elegi

μέγα βλάπτει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄλλου ἄλλως πῶς τοῦδε τοῦ τῶν ἐξετάζειν· φθόνος γὰρ ὦ ἄνδρες εἴ τις σύνοιδεν ἐς τὸν μηδὲν ἑλόντων ἐξαλείφειν· εἶτ' ἀλογίστως ἐστὶν παρὰ τοῦτον τὴν πόλει ὄντιν, ἢν οὐκ αὖ ἀπεκτείνατ' αὐτόν; ἐτὸ μὴ οἶμαι δίκαιος· εἰ πρὸν ἐμέλλετε μὴ τοὺς ἄλλους σώσειν· ἢν αὖ νῦν τοίνυν τόπον κολάσειν ὄντι τοῦτον ἐμέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ τοῦτο λογίσαθε εἰς ὅτι μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα· ἐτὸ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τὸ μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέσθαι, ἡμέτερον δὐτύχημα εἶναι· τοῦτον μὲν τοι ὅλῳ τοῦτον, μείζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν· ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν, οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν πόλι σωτηρίαν ἐζήτησεν.

Metroon μητρῶον

Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα ὦ ἄνδρες· ἐπειδὰν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος ὡς οὐκ ἔστι τοῦτον προδιδόναι, εἰ τί ὤχετο ἐκ τῆς πόλεως· μὴ γὰρ οἱ πρόγονοί ποθ' ἡμῶν πόλιν ὠκοδόμουν τε καὶ πόντες ὅτε πρὸς ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς σαλαμῖνα διέβασαν· καὶ ὅ πως ἐστὶν αὐτόνομος καὶ πάντα πάσιν ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥστε δ' κάλλιστον τῶν ἔργων, πρὸς τὸ ἄριστον συμβαλεῖν ἠξίωσε· ποῦ γὰρ οὐ τοιοῦτος ἐκείνων τῶν αὐτῶν ἢ ἀρετὴ γέγονε· τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός ἐστιν· ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς οὐκ αὐξέτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μεταχεῖν· οὐ γὰρ πόλιν ἐξέλιπον· ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν πρὸς τὸν ἐπόντα κίνδυνον κατὰ λῶς βουλευσάμενοι· ἐπόνησε μὲν γὰρ ὁ λακεδαιμόνιος καὶ ἀδέμαντος ὁ κορίνθιος· καὶ τὸ ναυτικὸν, τοῦ νικᾶν πόλιν σωτηρίαν αὐτοῖς ἔμελλον ποιήσεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ πάντων τῶν ἑλλήνων, βίᾳ καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν· ἀναγκάσαντες σὺν σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν, μόνοι δὲ ἀμφοτέρων τοῦδε γέγονασι· καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων ὡς ἕκατέρων προσῆκε· τοὺς μὲν οὐδὲν κρείττους· τοὺς δὲ, μαχόμενοι νικῶντες· ἀρά γε ὅμοιον τῷ φεύγοντι πόλιν παρίδε τὴν πάρων ἡμέρας τοσοῦτο εἰς ῥόδον; ἢ που ταχέως αὖ ἰωὲ ἐκετό τις ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον· ἀλλ' οὐκ αὖ κατέλυσαν· ἢν κατεσκεύαζον πόλιν αὐτῶν ἀρετεῖαν· οὕτω γοῦν ἐφίλουν πόλιν παρίδε πάντες, ὥστε τὸν παρὰ ξέρξου πρεσβευτὴν ἀλέξανδρον φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ ἤτησεν, μικρὸν δεῖν κατέλυσαν· ὁ γοῦν δὲ καὶ τὸ λόγου τιμωρίαν ἠξίουν λαμβάνειν, ἢ που τὸν ἔργῳ παραδόντα πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, οὐ μεγάλας αὖ ζημίας ἐκόλασαν· τοιγαροῦν τοιαῦταις χρώμενοι γνώμαις, ἐνενήοντα μὲν ἔτη τῶν ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν· φοινίκων δὲ καὶ κιλικίαν ἐπόρευσαν· ἐπ' ὀρυμέδοντι δὲ καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες ἐνίκησαν· ἐκατὸν δὲ τειήρεις τῶν βαρβάρων, αἰχμαλώτους ἔλαβον· ἅπασαν δὲ πόλιν ἀσίαν κατῴκουν ποιοῦντες τοῦδε κατέλυσαν· καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, ἀ τὸ σὺν σαλαμῖνι τόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν, ἀλλ' ὅρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες τοὺς ἐς πόλεμον ἐλευθερίαν τ' ἑλλάδος, καὶ τοὺς κωλύσαντες ὑπερβάνδν, σὺν θήκας ἐποίησαντο, μακρῷ μὲν τοῦ πλείω μὴ τοῦ ἐν κυανέων καὶ φάσιδος, τοὺς δ' ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι· μὴ μόνον τοῦ πλὴν ὀρεῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν ἀσίαν κατοικοῦντας· καὶ τοιοῦδε αὖ ἐν τῇ λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων αὖ τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην αὖ ἐπὶ τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες ὡς πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖτε καὶ κολάζειν. ἄλλως τε καὶ λεωκράτην· ὃς οὔτε ἔδεισεν οὔτε ἠχθήθη ὑμᾶς· καὶ τοιοῦτος τινα τόπον νενομίκατε τοῦδε τούτων καὶ πῶς ἔχετε τοῖς διανοίαν, θεωρήσατε· ἄξιον γὰρ ὅμως καὶ τοῦ πρὸς ἐπόταις διελθεῖν· ἐγκώμιον γὰρ νὴ τὴν ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι· καὶ τὰ ἔθη τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα κατασκευάσαντων ὅς, αὖ προσέχετε, τὰ δίκαια τοιούσε· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιοι τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι· ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ὅρκος ὃν ὀμνύουσι πάντες οἱ πολῖται· ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσιν· καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε ἱερὰ ὅπλα κατεσχεῖν, μήτε τὴν πάτριν λείψειν ἀμυνῶν δὲ τῇ παρίδι· καὶ ἀμείνω παραδώσειν· ὃν ἐ μὲν ὀμόσκε λεωκράτης, φανερῶς ἐπώρκικε· καὶ ὅ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ἠσέβηκεν· εἰ δὲ μὴ ὀμόσκεν,

Xerxes

(teomic) Adimánty

Alexander

Alexander xerxus legatu ad athenien ses ferme la pidatus

Nonaginta annos grecię duces fuerit athenienses

Eurymedontis uictoria

Pulchre

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον

ἱερὰ ὅπλα

οὐθὲν ἧττόν ἐστι παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόντων· αὐτὸ ὧν δικαίως αὖ αὐτὸ καὶ ὕπερ τῶν θεῶν τιμωρήσασθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὅρκου· λέγε γραμματεῦ.

Ὅρκος. Καλός γε ὦ ἄνδρες καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος· παρὰ τοῦ τοῦ τοίνυν ἅπαντα πεποίηκε λεωκράτης· καί τοι πῶς αὖ ἄνθρωπος γένοιτο ἀνοσιώτερος, ἢ μᾶλλον προδότης τῆς παρίδος· τίνα δ' αὖ τόπον ὅ τι κατεχωρεῖ τις μᾶλλον, ἢ ἐλαβεῖν μὴ θέλοι, καὶ τοὺς πολεμίους ἀμυνάσθαι· πῶς δ' οὐ καὶ τὴν παρασάτην, καὶ πλὴν τάξιν λέλοιπεν, ὁ μηδὲ τάξαι τὸ σῶμα παραχρῆν· ποῦ δ' ἔστ' ὁσίων καὶ ἱερῶν ἡμῶν αὖ μηδένα κίνδυνον ὑπομένασ· τίνι δ' αὖ πλὴν παρίδα προὔλωκε μείζονι προδοσίᾳ· ἐπὶ γὰρ τοῦτο μόρος ἐκλελειμμένῳ, πολεμίοις ὑπεχείριος ἐστιν· εἶτα τοῦ τοῦ οὐκ ἀφικτενεῖτε· ἢν ἀπόλωσας ταῖς ἀδικίαις οὐ χρὴ ὄντα· τίνασ' οὖν τιμωρήσεσθε τοὺς αὖ τι τούτων ἡμαρτηκότας· ῥᾴδιον ἔσται παρ' ὑμῖν αὖρα μεγάλα ἀδικεῖν ἐφανεῖ· θεοὶ δὲ τοὺς μᾶλλον μὲ κρείσ ὀργιζόμενοι· καὶ μὴν ὦ ἄνδρες καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν· ὅτι ἐπὶ σωτέ χρὴ πλὴ δημοκρατίαν, ὅρκος ἐστὶ· χρία γάρ ἐστιν ὑφ' ὧν ἡ πολιτεία σωτέσηκεν· ὁ αὖ χρῶν· ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης· τοῦτ' τοίνυν ἕκαστος ταύτην πλὴ πίστιν διέλυσαν, εἰκότως, τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐβαπατήσαντες, καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλον χρόνον ἀθῷοι τῶν ἀδικημάτων τούτων εἰσί· τοὺς δὲ θεοὺς, οὔτ' αὖ ἐπιορκήσας τίς λάθοι, οὔτ' αὖ ἐκ φύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶ τιμωρίαν· ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε καὶ ὅ γένος ἅπαν ἐπὶ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι τοῦδε πίπτει· διόπερ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ταύτην τὴν πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς αὖ πλατειᾶς πάντες οἱ ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παρατεταγμένοι μάχεσθαι πρὸς τὴν ξέρξου δύναμιν· ἀ παρ' αὐτῶν δόρυτος· ἀλλὰ μεμνήσθαι ἐν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὅρκον· ὃν ἄξιόν ἐστιν ἀ ὑμῶς ἰσχύς ἐστιν οὐ τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν, τὴν ἐκείνων ἀρετήν. καί μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν.

Ὅρκος. Οὐ ποιήσομαι τοῦδε τελέιος ἐν ζῶ, τῆς ἐλευθερίας· οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας· οὔτε ζῶντας, ὅτε ἀφανόντας· ἀλλὰ τοὺς αὖ τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων, ἅπαντας θάψω· καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ, τοὺς βαρβάρους· τὰ μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος πόλεων, οὐδεμίαν ἀνάστασιν πεπίπτω· τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας, ἁπάσας δὲ κατεύσω· καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ κατεβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασιν· ἀλλὰ ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγενομένοις ἐάσω κατάλεπε θαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας· Οὔπω τοίνυν ὦ ἄνδρες σφόδρα οἰόμεναν αὖ τοῦτο πάντες, ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν δύνοιαν μεθ' ἑαυτῶν ἔχον βοηθόν· καὶ πάντων ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων, πρὸς ἢν κίνδυνον μάλιστα ἡ πόλις ἡμῶν δύδυκίμησεν· ὃ καὶ πάντων αὖ εἶη δεινότατον· τοὺς μὲν προγόνους ἡμῶν ἀρθυμήσαν τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν· ὑμᾶς δ' μὴ κολάζειν τοὺς κατεχωρήσαντας αὐτὴν· ἀλλὰ τοῦ ἐφ' τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων σωτειλεγμένῳ δύκλεαν, ταύτην δὲ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν κατελυμένῳ· καί τοι ὦ ἄνδρες μόνοις ὑμῖν πῶς ἑλλήνων οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦτον τοῦδε ἰδεῖν· Βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑμῖν διελθεῖν, ὅς παραλείγμασι χρώμενοι, καὶ τοῦδε τοῦτον καὶ τοῦδε ἄλλων βέλτιον βουλεύσασθε· ἔστιν γὰρ ἔχει μεγίστον ἡ πόλις ἡμῶν ἀγαθὸν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παράδειγμα τοῖς ἕλλησι γέγονε· ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ πασῶν ἐστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν· ἐπὶ κόδρου γὰρ βασιλεύοντος, πελοποννησίοις γενομένης ἀφορείας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν· ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν· καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξανάστησαντας, κατανέμασθαι τὴν χώραν· καὶ πρῶτον μὲν εἰς δελφοὺς ἀστείλαντες, ἢν θεὸν ἐπηρώτων εἰ ἐπιλήψοντο τοῖς ἀθηναῖοι· ἀνελόντασ δὲ τὸ θεοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν πόλιν αἱρήσουσιν, ἐὰν μὴ ἢν βασιλέα τῶν ἀθηναίων κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευον ἐπὶ τοὺς ἀθηναῖ· κλεόμαντις δὲ τῶν δελφῶν τις πυθόμενος ἐπὶ χρησμῳ, διὰ ἀποῤῥήτων ἐξήγγελε τοῖς ἀθηναίοις· οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὡς ἔοικεν, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνθρώπους δύνους ἔχοντες διετέλεσαν.

elegi

Codrus

ἀφορί

Cleomantis

ἐμβαλόντων ἢ τῶν πελοποννησίων εἰς τὴν ἀτθίδα, τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἄνδρες δίκαιοι. οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν ὡς πρὸ λεωκράτους, ᾤχοντο. ἐκ ἐκδόσεν τὴν θρεψαμένην, καὶ τὸ ἱδρὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν. ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες κατακλεισθέντες, ἐπολιορκοῦντο. καὶ διεφθείροντο εἰς τὴν πατρίδα. καὶ οὕτως ἦσαν ὦ ἄνδρες γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προῃροῦντο ἀποθνήσκειν ἢ τῆς ἀρχομένων σωτηρίας, μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλάξαι τὴν χώραν. φασὶ γοῦν ἐν κόσμον παραβάλλοντα τοῖς ἀθηναίοις προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ ἐν βίον, λαβόντα πῶς κηνσολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα, φεύγοντα συλλέγειν πρὸ τῆς θύλεως. προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στραβοπέδου. καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθανομένων, ἐν ἑτέρου αὐτῶν ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ πρὸς ποδόντα. ἐν δὲ τῷ δεύτερον ἐλελειμμένον παρεξωσθέντα τῷ κόσμῳ, καὶ νομίσαντα πῶς ἐῶναι, ἀποσταμένον ἐν ξίφος ἀφαιρεῖται ἐν κόσμον. τούτων δὲ γενομένων, οἱ μὲν ἀθηναῖοι κήρυγμα πέμψαντες, ἠξίουν δοῦναι ἐν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἄποσαν τὴν ἀλήθειαν. οἱ δὲ πελοποννήσιοι οὐδὲν μὲν ἀπέδοσαν. γνόντες δὲ ὡς ἐκ ἔτι δοῦναι ἐν αὐτοῖς τὴν χώραν καταφεύγειν, ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ κλεομάντι τῷ δελφῷ, ἡ πόλις αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνοις αὐ πρυτανεῖον ἀΐδιον σίτησιν ἔδοσαν. ἐρᾶτε εἰ ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα λεωκράτει, οἱ τότε βασιλεύοντες. οἵ γε προῃροῦντο τοῦ πολεμίου ἴβα πατῶντες, ἀχρεῖον θνήσκειν ἢ τῆς αὐτῆς. καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι. οἰγαρουῶ μονώτατοι ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσίν. ἰσοθέων τιμῶντες τυχικότες. εἰκότως. ὑπὸ ἦσ γὰρ οὔτω σφόδρα ἐπαιδεύθεζον, δικαίως ταύτην καὶ τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ λεωκράτης, οὐδὲ τεθνεώς. δικαίως αὐ αὐτῆς μετάσχοι καὶ μονώτατος δ' αὐ προσηκόντως ἐξοικοθείη τὴ χώρας. ἰῶ ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις, ᾤχετο. οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας, καὶ ἐν κόσμῳ πάντων ἀνθρώπων.

Καί τοι γε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὁ κακοῦν ἴσως δρᾶ πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἄν ποτε ὑφεῖναι τὴν ἀτῶνα δεῖν. σωφεισὰς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ. ὡς πρὸ τὸ πάντας καὶ τοὺς κλέπτοντας, καὶ ἱδροσολοῦντας τοῦτῳ τῷ τεκμηρίῳ χρωμένους. οὐκ γὰρ τὸ πράγματός ὅστι σημεῖον ὡς οὐ πεποίηκασιν, ἀλλὰ τῆς αἰσχύνης ἰῶ ἐχουσιν. οὐ γὰρ δεῖν δεῖ λέγειν. ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπνευσεν. ὀδὲ τὴν πόλιν ἐγκατέλιπεν. οὐδ' ἐν μεγάροις κατῴκησε. ταῦτά ὅστι τεκμήρια τὸ πράγματος. ἐπεί γε ἐλθεῖν δεῖν, δίμαι θεῶν τινα αὐτὴν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν. ἵνὲ πεὶ δὴ ἐν δὶ κλεῖ κίνδυνον ἔφυγε, τὸ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχῃ. καὶ οὓς προὔλωκε, τούτοις ἐκτὸ χείρον αὐ ἐν κατασήσειεν. ἐτόρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν, οὔ πω δῆλον εἰ δῷ. ταῦτα δίκην δίδωσιν. ἐν ταῦθα δὲ παρ' οἷς προὔλωκε, φανερόν ὅστιν ὅτι τῶν αὐτὸ τὸ πρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ ὀδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι καὶ μὴ δυνῶσι τὰ ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ὡς πρὸ χρησμοὺς, γράφαντες τοῖς ἐπιγενομένοις, τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν.

Ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινὰ
Τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν,
Τὸν νοῦν ἐνεδλόν· εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει
Γνώμην, ἵνὲ δῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνῃ.

Τίς γὰρ οὐ μίμνηται τῶν πρεσβυτέρων, ἢ τῶν νεωτέρων ἐκ ἀκήκοε. καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἡ πόλις κατέγνω, δεῖν φυγόντα καὶ τὸ θεοῦ τὸ εἰ δελφοῖς ἀκηούσαντα ὅτι αὐ ἔλθη ἀθλιώτατος τυχεῖν τοῦ νόμου, ἀφικόμενον καὶ δὴ ἐν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα καὶ μὴ οὐδὲν ἧττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα. δικαίως. ἐπὶ τῶν νόμων τοῖς ἀδικηθέσι τυχεῖν, τιμωρία ὅστιν. ὁ δέ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἠδικημένοις κολάσαι ἐν αἴτιον. δεινὸν γὰρ αὐ εἴη εἰ ταῦτα τὰ σημεῖα τοῖς δυσεβέσι καὶ τοῖς κακοῦργοις φαίνοντα. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε ὦ ἄνδρες τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς

Codri regis athenarũ mors

Prytanei Cibus perpetuus

ἐπώνυμοι

Iambi pulcherrimi

Callistratus

Duodecim deorũ ara

ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπίσκοπεῖν. μάλιστα δὲ τὴν τῶδε τῶν γονέας, καὶ τοὺς τετελευτηκότας, καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν δυσεβειαν. εἰκότως. παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τὸ ζῆν ἐλήφαμεν, καὶ τὰ ἐσθλὰ πεπόνθαμεν εἰς τούτους μὴ ὅ τι ἁμαρτεῖν, ἀλλ' ὅτι μὴ εὐεργετοῦντας ἐν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ἀσέβημά ὅστι. λέγεται δὴ ὡς οἰκελία εἰ γὰρ καὶ μυθοδέστερόν ὅστιν, ἀλλ' ἁρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι. ἐκ τῆς αἴτνης ὄρακα πυρὸς γενέσθαι. δεῖνον δὲ ῥεῖν φασὶν ἐδὴ τὴν ἄλλην χώραν. καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν δὴ ἄλλους ὁρμῆσαι πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας. εἷς δέ τινα τῶν νεωτέρων, ὁρῶντα ἐν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα, καὶ οὐ δυνάμενον ἀπαχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, αἱρόμενον, φέρειν. φορτίον δ' ὄμαι προσγενομένον, καὶ αὐτὸ ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι ἐν θεῖον. ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς, δύμενῶς ἔχει. λέγεται γὰρ κύκλῳ ἐν τόπον ἐκεῖνον τοῦ πυρὸς. καὶ σωθῆναι τοὺς μόνους. ἀφ' ὧν καὶ ἐ χωρεῖον, ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύσαι τῶν δύσεβῶν χῶραν. τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀφορχόρησιν ποιησαμένους, καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας, ἀφλέθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν, ὁμογνωμόνως τοῦτον καλάζειν ἐν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν εἰόχον ὄντα. κατὰ ἐ ἑαυτοῦ μέρος. τὸν μὲν γὰρ θεοὺς τοὺς πατρίους, τιμὰς ἀπεστέρηκε. τοὺς δὲ γονεῖς, τοῖς πολεμίοις ἐκατέλιπεν. τοὺς δὲ τετελευτηκότας, τῶν νομίμων οὐκ ἔιασε τυχεῖν. καί τοι σκέψασθε ὦ ἄνδρες. οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως αὐ ὑμεῖς ἀκούσαντες, ἀποδέχεσθε. φασὶ γὰρ δύμολπον ἐν ποσειδῶνος καὶ χθονὸς μετὰ θρακῶν ἐλθεῖν, τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα θρεχθέα. γυναῖκα ἔχοντα πραξιθέαν τὴν κεφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στραβοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς ἐξιβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς δελφοὺς ἰὼν, ἠρώτα ἐν θεόν, τί ποιῶν αὐ νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τὸ θεοῦ τὴν θυγατέρα εἰθύσειε πρὸ τὸ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων. ὁ δὲ, τῷ θεῷ πειθόμενος, τὸτ' ἔπραξε. καὶ τοὺ ἐπιστρατευομένους, ἐκ τῆσ χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως αὐτῆς δύρεπίδην ἐπαινέσειεν. ὅτι τάτε ἀλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητής, καὶ τοῦτον ἐν μῦθον προείλετο ποιῆσαι. ἡγούμενος κάλλιστον αὐ γενέαζ τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις. πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας, σωφρονίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς, τῷ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ ὦ ἄνδρες δικαιοῦν καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκηοῦσαι, ἃ πεποίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τὴ παιδὸς. ὄλεθε τὴ αὐτοῦ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν, καὶ τῆς πόλεως καὶ τὸ γενέσθαι κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅς τοῦ βύγενῶς χαρίζεται,
Ἡ δίσον αὐ βροτοῖσιν. οἱ δὲ, ὁρῶσι μὲν
χρόνῳ δὲ ὁρῶσι πολλῷ δυσγενέστεροι
Ἐτὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν
Λογίζομαι δὲ πολλά. πρῶτα μὲν πόλιν
Οὐκ ἂν τὴν ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν.
Ἡ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν
Αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
Γεωῶν ὁμοίως διαφορᾶς ἐκτισμέναι
Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμαι.
Ὃς τὶς δ' ἀπ' ἄλλης φλέως οἰκεῖ πόλιν,
Ἀεμὸς πονηρὸς ὡς πρὸ τὸ ἐύλῳ παγεὶς,
Λόγῳ πολίτης ὅστ, τοῖς δ' ὀργοῖσιν οὔ.
Ἐπεὶ τὰ τέκνα τὸ δ' ἐκεῖνο τίκτομεν
Ὡς θεῶν τε βωμοὺς παρίδε τε ῥυώμεθα.

Cumolpus

Chione

Crechthe

Praxithea

Cephisus

Euerp

Cephisus

Euripides

Historia huius pij hominis q ex detrimento incendij patrem in humeros sublatum exiuit habes apud pausaniam strabone & virgilium & alios

Prorũ locus

Cumolpus filius neptum & chiones nota pro Ouidio q eumolpũ uocat chionidem.

Crechtheus habuit praxitheam uxorem filiam cephisi

ἁρμός

πόλεως δ' ἁπάσης τοὺς ὁμοῦ τὸν πολλοῖς δέμιν
νόμοισι. τοὺς πῶς διαφθεῖραι με χρή.
ἑξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπὲρ δυοῖν θανεῖν.
εἰ δὲ γὰρ ἀριθμὸν δίδοι καὶ τὸν λάστονος
τὸ μεῖξον, ἑνὸς μὲν δίκης οὐ τὸ λεῖον ἀθέει
τοιάσας ἁπάσης πόλεως οὐδ' ἴσον φορά.
εἰ δ' ἐν ὧ τὸν δίκης αὐτὸ θηλέων τάχυς
ἄρσην πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός.
θανάτον προταρβοῦσ', ἀλλ' ἐμοιγ' εἴη τέκνα.
ἀ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσι πρέποι
μὴ χήματα δ' ἄλλως τὸν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα
τολμοῦς ἐθέλω' εἰς μάχην ὁρμωμένους.
μισῶ γυναῖκας, αἵ τινες πρὸ τοῦ καλοῦ
ζῶ παῖδας εἵλοντο, καὶ παρῆνεσαν καὶ
καὶ μὴ θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσην.
τῇ μὴ δὲ παιδὶ στέφανος· ἡ μία μόνη,
πόλεως θανοῦσα τῆς δ' ὑπὲρ δυθήσεται
καὶ πὸν τεκοῦσαν καὶ σὲ δ' ὁμοσπόρας
ὡς εἰ τι τῶν οὐ χὶ δέξαθαι καλὸν
τὸν οὐκ ἐμὸν γε τὸν φύσει δώσω κόρῳ
οὖσαι πρὸ παίδων, εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
πόλις τὶ παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι·
οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται
ἄρξουσι τ' ἄλλοι τὸν δ' ἐτὸ σώσω πόλιν.
ἐκεῖνο δ' οὐ τὸν τὸν τὸν ἐξεῖσον σὺ κοινῷ μόρος
οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ.
γεγόνασι παλαιὰ θέσμια τις ἐκβαλεῖ·
οὐδ' αὖ τελέσω χρυσέω τὸ γεγόνος
τείαιναν ὀρθὴν σᾶσαν σὺ πόλεως βάθρας
εὔμολπος οὐδὲ θρᾷξ ἀνάσσ' ἐφεῖ λεώς.
στεφανοῦσιν οὐδεμοῦ τιμήσεται.
χρῆσθ' ὦ πολῖται τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι
σώζεσθε νικῶντ'. αὐτὴ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τὸν δ' ἐτὸ σώσω πόλιν.
ὦ παῖδες εἴθε πάντες οἱ ναίουσί σε,
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐτό· καί γε ῥᾳδίως
οἱ κοῖμεν ἂν σε. κοὐδὲν ἂν πάθοις κακόν.

ταῦτα ὦ ἄνδρες τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαίδευε. φύσει γὰρ οὐ σῶν φιλοτέκνους
πασῶν τῶν γυναικῶν, ταύτην ἐποίησε πὸν παῖδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν.
σὺ δὲ κινύμενος ὅτι εἰ τὸν ἀ γυναῖκες ἔσῃ τολμήτουσι ποιεῖν, τοὺς γε ἄνδρας ἂν ὑπὲρ
βλητόν τινα δεῖ πὸν δύνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν. μὴ δὲ φεύγειν αὐτὸν ἐκ καταλι
πόντας. μὴ δὲ κατεσχύνειν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἕλληνας, ὡς πὸν λεωκράτη. βούλο
μαι δ' ὑμῖν καὶ καὶ τὸν ὅμηρον παραχώσαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ἡμῶν ὅε
πατέρες σωφρονεῖν εἶναι ποιητὸν, ὡς τε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶ
παναθηναίων, μόνον τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπιδείξειν ποιούμενοι

πρὸς

Lex athenis lata de recitandis homeri uersibus quod: anno pan athenæorum

πρὸς τοὺς ἕλληνας. ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προσήκοντα ἐκόντος· οἱ μὲν γὰρ νόμοι
δεῖ πὸν σωτηρίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσι ἃ δεῖ ποιεῖν· οἱ δὲ ποιηταὶ μιμού
μενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι μετὰ λόγου καὶ ἀπο
δείξεως, τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν· ἕκτορ γὰρ τοῖς ζῶσι παρακελευόμενος ὑπὲρ
τῆς πατρίδος, τάδε εἴρηκεν.

Homer)

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐνδὶ νηυσὶ διαμπερές· ὃς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἢ ἐτυπεὶς, θανάτον καὶ πότμον ἐπίσῃ,
τεθνάτω· οὐ δὲ εἰκὲς ἀμυνομένῳ τόδε πάσης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόν καὶ νήπια τέκνα·
καὶ κλῆρος· καὶ δῖος ἀκήρασος, εἴκοι ἀχεοῖ
ἱκάνοιτο σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες ὦ ἄνδρες οἱ πρόγονοι ὑμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔρ
γων ζηλοῦντες, οὕτως ἔχον πρὸς ἀρετὴν, ὥστε οὐ μόνον τὸν τῆς αὐτῶν πατρίδος,
ἀλλὰ καὶ πάσης ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἤθελον ἀποθνήσκειν· οἱ γοῦν ἐν μαραθῶνι παρα
τεταγμένοι τοῖς βαρβάροις, ἐν ᾗ ἁπάσης τῆς ἀσίας τόλμον ἐκράτησαν τοῖς ἰδίοις
κινδυνεύοις· κοινῇ ἄλειαν ἅπασι τοῖς ἕλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐνδὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονεῖν
τες, ἀλλ' ἐνδὶ τοῦ τούτης ἄξια πράττειν· τῶν μὲν ἑλλήνων προστάτας, τῶν δὲ βαρβάρων
δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ πὸν ἀρετὴν ἐπιτήδευον· ἀλλ' ἔργῳ τοσ
σὸν ἐπελέκνωντο· τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες εὐτυδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε
πὸν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδροφοντάτοις λακεδαιμονίοις οὐ τοῖς ἔμπροσθεν χρό
νοις πολεμοῦσι πρὸς μεσσηνίους, ἀνέλαον ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν· καὶ νικήσειν
τοὺς ἐναντίους· καί τοι εἰ τῶν ἀφ' ἡρακλέους γεγενημένων οἱ ἀεὶ βασιλεύουσιν ἐν σπάρτῃ,
τοὺς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνα ἀμύνους ὁ θεὸς ἔκεινε, πῶς οὐκ ἂν ὑπὲρ βλητὸν χρὴ πὸν ἐκέ
νων ἀρετὴν νομίζειν· τὶς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν ἑλλήνων, ὅτι τυρταῖον στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως· μεθ' οὗ καὶ τὸν πολεμίων ἐκράτησαν· καὶ πὸν τόδε τοὺς νέους ἐπι
μέλειαν σωτεταξάντο· οὐ μόνον εἰς ἐν παρόντα κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἅπαντα ἐν αἰῶνα
βουλευσάμενοι καλῶς· καὶ τέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖα ποιήσας· ὧν ἀκούοντες, παι
δεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ τόδε τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδενὰ λόγον ἔχοντες, περὶ
τούτου οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν οἱ τοῖς ὅπλοις ἐκστρα
τευόμενοι εἰσὶ καλεῖν ἐνδὶ πὸν τοῦ βασιλέως σκηνὸν· ἀκουσομένους τῶν τυρταίου ποι
ημάτων ἅπαντας· νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν
ἀποθνήσκειν· χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίσταδε οἷα ποιοῦν
τες δυδοκίμουν παρ' ἐκείνοις·

Tyrtæ)

τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνδὶ προμάχοισι πεσόντα
ἀνδρ' ἀγαθὸν τόδε ἦ πατρίδι μαρνάμενον.
τὸν δ' αὐτῆς προλιπόντα πόλιν καὶ πίονα δ' ἀγροὺς
πτωχεύειν, πάντων ἐσ' ἀνηρότατον
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι.
παῖσί τε σὺν μικροῖς, κουδεμίᾳ τ' ἀλόχῳ
ἐχθρὸς γὰρ τοῖσι μετέσεται· οὓς κεν ἵκεται
χρησμοσύνῃ τ' ἔικων καὶ συγκρῆ πενίᾳ
αἰσχύνει τὸ γένος· καὶ τὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει
πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου, οὐδὲ μία ὥρη
γίνεται· οὔτ' αἰδὼς εἰς ὀπίσω τελέθει.
θυμῷ γὰρ τόδε τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν, ψυχὰς μηκέτι φειδόμενοι·

kkk

Tyrtei uersus eleg

Lacedæmonij pugnaturi aduersus messenios ducem ab eis mensem acceperat oraculo monitu. i. tyrtæum poetam

Ω νέοι· ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μάχοντες
Μὴ δὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε· μηδὲ φόβου.
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον εὖ φρεσὶ θυμόν·
Μὴ δὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους ὧν οὐκέτι γοῦνατ' ἐλαφρὰ
Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἀνδρὸς παλαιότερον.
Ἤδη λευκὸν ἔ χοντα κάρη, πολιόν τε γένειον·
Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ
Αἰσχυνόντ' αἰδοῖα, φίλαις εὖ χερσὶν ἔ χοντα
Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὰ ἰδεῖν.
Καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν·
Ὀφρ' ἀρετὴ τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔ χῃ.
Ἀνδράσι μὲν θυνητοῖσιν ἰδεῖν· δρᾶσις δὲ γυναιξὶ
Ζωὸς ἐών· καλὸς δ' εὖ προμάχοισι πεσών.
Ἀλλά τις οὐ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

Thermopylarũ epigrama

Καλά γε ὦ ἄνδρες οἱ τοῦτον ἀκούοντες, ὥστε πρὸς πόλιν ἡμῶν τόδε τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν· εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων, ἀμφοτέροις τοῖς κατεργάσμασι· οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι, τοὺς βαρβάρους εἰς νίκησαν, οἱ πρῶτοι τῆς ἀπίκης ἐπέβησαν· καὶ κατεφανῆ ἐποίησαν πόλιν ἀνδρείαν τε τὸ πλοῦτον, καὶ πόλιν ἀρετὴν τὸ πλήθους περιγιγνομένην· λακεδαιμόνιοι δ' ἐν θερμοπύλαις παρατεταγμένοι, τοῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο· τῇ δ' ἀνδρείᾳ, πολὺ πάντων διήνεγκαν· τοιγαροῦν οὐδὲ τοῖς θείοις τὸ βίου, μαρτύρια ἔδοσαν ἰδεῖν τ' ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα· ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἕλληνας.

Marathonis epigramma

Ω ξεῖν' ἄγγειλον λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
Κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις·
Τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις
Ἑλλήνων προμαχοῦντες ἀθηναῖοι μαραθῶνι,
Χρυσοφόρων μήδων ἐστόρεσαν δυνάμιν.

Ταῦτα ὦ ἀθηναῖοι καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ, καὶ τοῖς πράξεσιν ἔπαινος· καὶ τῇ πόλει δόξα ἀείμνηστος· ἀλλ' οὐχ ὁ λεωκράτης πεποίηκεν· ἀλλ' ἑκὼν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος σωτηρίαν τῇ πόλει δόξαν, κατήχθυνεν· ἐὰν μὲν οὖν ἀποκτείνῃ τε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς ἕλλησι, καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τοὺς προγόνους, τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε· καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε· οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες, οὐδὲν πειράσονται μιμεῖσθαι· νομίζοντες ἐκείνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις δεδοκιμεῖν· παρ' ἡμῖν ἀνάλειαν, καὶ προδοσίαν κείσθαι· κάλλιστον· εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ὑπίσταν τε ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προσηροῦτο κολάζειν· ἐκεῖνοι γὰρ ὦ ἄνδρες θεωρήσατε, ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις· καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς ὡμίζον εἶναι τῆς πόλεως· φρυνίχου γὰρ ἀποφαγέντος νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν τοῖς οἰσίοις τοῦ ἀπολλοδώρου καὶ θρασυβούλου, καὶ τούτων λαφθέντων, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντ', ὑπὸ τ' φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς, τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε· καὶ βασάνων γενομένων αὐτὸ κεῖνε· καὶ ζῆτ' τὸ πρᾶγμα, δοῦρε· τ' μὴ φρυνίχου προσιόντα τὴν πόλιν· τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως

Phrynichi ꝓditor

Oesyra

Oesyrorũ fons

Phrynich)

Apollodor)

Thrasybuly

εἰρχθέντας· καὶ φυφίζει ὁ δῆμος κειτίου ἐπόντος· τὸν μὲν νεκρὸν, κρίνειν προδοσίας, καὶ δόξῃ προδότης ὢν οὐ τῇ χώρᾳ μὴ τεθάφθαι, τά τε ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι, καὶ ἐξοίσαι ἔξω τῆς ἀπίκης· ὅπως αὖ μὴ κέηται οὐ τῇ χώρᾳ μὴ δὲ τὰ ὀστᾶ τοῦ πόλιν χώραν καὶ πόλιν πρόδιδόντος· ἐφυφίσαντο δέ τινος, καὶ ἐὰν ἀπολογῶνται τινος τόδε τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἀλῶ ὁ τεθνηκὼς, ἀνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐκκαταλείουσιν, ἡγοῦτο δίκαιον εἶναι· ἀλλ' ὁμοίως αὖ προδοῦσαι πόλιν, καὶ τὴν διασώζοντα τὴν προδότην· τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν φυφιζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο· λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ φήφισμα γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

Critias

φήφισμα. ἀκούετε ὦ ἄνδρες τούτου τοῦ φηφίσματος· ἐπειτα ἐκεῖνοι μὲν, τὰ τοῦ προδότου ὀστᾶ ἀνορύξαντες, ἐκ τῆς ἀπίκης ἐξώισαν, καὶ τοὺς ἀπολοῦσι μένους ὑπὸ αὐτοῦ ἀρίσταρχον καὶ ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν· καὶ οὐδ' οὐ τῇ χώρᾳ τοι φῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὖ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑπόχειρον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον ἐάσετε; καὶ τοσοῦτον ἔσται δέ γε τῶν προγόνων χείρους, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότῃ βοηθήσαντας, ταῖς ἐχάταις τιμωρίαις μετῆλθον· ὑμεῖς δὲ αὖ τὸν τὸν ὄντα καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπόντα, ὡς οὐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ δῆτα ὦ ἄνδρες δικαιοῖ ὑμῖν οὔπω πάστειον, αἰναξίως ὑμῶν φηφίζεσθε· καὶ γὰρ εἰ μὲν οὖ τι τοιοῦτον γεγονὸς ἦν φήφισμα, εἶχεν ἄν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὀργὴν μᾶλλον, ἢ ἀλήθειαν ἐποίησαν· ὅταν δὲ παρὰ πάντων ὁμοίως εἰληφότες ὦσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ δύνηλον ὅτι πᾶσι τοῖς τοιούτοις δρῶσι ἐπολέμουν, ἵν' παρέχον τὴν τιμωρίαν οὐκ ἐμείναντα τῆς προδοσίας οὐ τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' δῆμον τὸν ἀτῶνα ἐάσαντες, θανάτῳ ἔξον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθέλοντες καὶ συγχωνεύσαντες, καὶ ποιήσαντες στήλη, ἐφυφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους· καὶ τοὺς προδόταις· καὶ αὐτὸς ὁ ἵππαρχος οὐ ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται· καί μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ φήφισμα, καθ' ὃ εἰκὼν τοῦ ἱππάρχου τοῦ προδότου, ἐξ ἀκροπόλεως καθῃρέθη· ἐπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα· καὶ τοὺς ἕξῆς τοῦ προαναγραφόντας προδόταις, εἰς ταύτην τὴν στήλη· καὶ ἀνάγνωσκε γραμματεῦ.

Hipparch)

Timarch)

In columna incidebantur nomina proditorũ

φήφισμα, καὶ ὑπόγραμμα τῆς στήλης. Τί δοκεῖ τοῖς ὑμῖν ὦ ἄνδρες, ἆρά γε ὁμοίως ὑμῖν τοῦδε τῶν ἀδικούντων γνώσεται, καὶ οὐκ ἐπεὶ δὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύνατο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες, ταῖς οἰδεχρυσίαις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐκ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγενομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν· λάβε δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἕτερον φήφισμα, τοῦδε τῶν εἰς δεκέλειαν μεταστάντων ὅτι ὁ δῆμος τὸ λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο· ὅπως εἰδῶσιν εἰ τοῦδε τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίως καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦτο· ἀναγνώσκε γραμματεῦ. φήφισμα· ἀκούετε ὦ ἄνδρες καὶ τοῦτο τοῦ φηφίσματος; ὅτι τῶν οὐ τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐφυφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιὼν ἁλίσκηται, ἀπαγαγεῖν ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας· παραλαβόντας δὲ, παραδοῦναι τῷ δεῖνι τὸ ὀρύγματος· ἐπειτα ἐκεῖνοι μὴ τοῖς οὐ αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάντας, ὅπως ἐκόλαζον· ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τὴν πόλεως καὶ τῆς χώρας οὐ τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς ῥόδον, καὶ προδόντα τὸν δῆμον, οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δόξετε ἀδίκοι ἔναι ἐκείνων τὴν αὐτῶν· ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι, καὶ περὶ τὴν οὐ σαλαμῖνι τελευτήσαντος γνωμίου φηφίσματος· ὃν οὐ βουλόμενοι μόνῳ λόγῳ εἰσφέρει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοῦ χειρὶ, ἀπέκτεινε· γνοῦναι δὲ ὦ ἄνδρες τὸ φήφισμα καὶ ἄξιον τὴν ὑμετέρων προγόνων· δικαίως· συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο· τί οὖν ὦ ἄνδρες ἆρά γε δοκεῖ ὑμῖν βουλομένοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους

Decelea

πότερον εἶναι λεωκράτη μὴ ἀποκτεῖναι; ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάστατον τὴν πόλιν οὖσαν, ἐν λόγῳ μόνῳ προδιδόντα, οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει ἐν ὄργῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι. ἆρ' οὐχ ἅπαντ' βαλέσθαι ἐκείνους τῆς τιμωρίας; καὶ ὅτε ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστρεῖν οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει ἐν αὐτῷ τῷ δήμου μὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι. καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκεῖνοι τοὺς αἰτίους ὄντως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν. ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνῶναι διάνοιαν. ὡς εἶχον πρὸς τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐμὴν ἀλλ' ἔτι βούλομαι τῆς ἡλικίας ἀκοῦσαι ὑμᾶς τῆς οἰ τῷ βουλευτηρίῳ τῶνδε τῶν προδοτῶν. καὶ τῶν ἐν δήμου καταλυόντων. ἐν γὰρ μιᾷ τῶν παραδειγμάτων διδάσκειν ἐρῶ δίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μιᾷ γὰρ τὰς τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οἷα οὐδεὶς πώ ποτε τῶν ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν. πεπειραμένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν ἐν δήμου προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται, ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ, ἢ ἐν δήμου καταλύῃ, ἐν ἀθανάτοις καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν ἀνανδρίαν ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον, ἢ πειραθέντας μετὰ ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν. ἀρχὴν γὰρ ᾤοντο δεῖν ζῆν τοῦ πολίτου. ὥστε μὴ δεῖν ὑποφίαν ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καί μοι λάβε δ' ψήφισμα. ταῦτα ὦ ἄνδρες ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην. καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν σωιοῦσιν. καὶ βουλομένοις ὑπὸ τῆς πατρίδος ὡς δεῖ πρὸς τοιούτους ἔχειν. καὶ ὅτι οὐδ' εἷς ἂν τις ἀθῆσαι μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τί ποιεῖν ἀποκτείνειν σωώμοσαν. εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τεταχθαι τὰς τιμωρίας. προδοσίας δ' ἢ τῆς δήμου καταλύσεως, πρωτέρας. εἰ γὰρ ποιήσαιτε εἴσω τὸν ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνος κατὰ τὴν πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκη παρ' αὐτῶν ἀδικωμένων λαβεῖν. κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας. ὅθεν μεῖδε τοίνυν ἃ ὤνδρες τῆς προνοίας ταύτης καὶ τῶν ὀρθῶν ἀξίως. καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ, οἷαν ἀνδρῶν ἔκγονοι ἐστέ. ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς ὡς ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ ἐψηφισμένοι ἐκ τῶν διωκηθέντ' ὀξίωτε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς τῶνδε τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν, ὡεισμένα. διόμωμόκατε δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ δημοφάντου, κτείνειν ἐν τὴν πατρίδα προδιδόντα, καὶ λόγῳ καὶ ὄργῳ, καὶ χειρί, καὶ ψήφῳ. μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν ἃς αὐ οἱ πρόγονοι κατέλιπον κληρονόμοι εἶναι. τῶν δὲ ὅρκων καὶ τῆς πίστεως ἐν τῷ δόντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς δύναμιν ἔσαν τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν. οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔχει πρὸς τοὺς προπαραδιδόντας, ἀλλὰ καὶ λακεδαιμόνιοι. καὶ μή μοι ἀχθεσθῆτε ὦ ἄνδρες εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν τούτων. καλὸν γὰρ ὄντι πόλεως δύνομαι μένης τῶνδε τῶν δικαίων, παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον δ' αὐ ἕκαστος ὑμῶν, τὴν δικαίαν καὶ τὴν δόρκον ψήφον θῆται. πανσανίας γὰρ ἐν βασιλέα αὐτῶν, προδιδόντα τῷ πάρσῃ τὴν ἑλλάδα λαβόντε, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγὼν, εἰς τὸ τῆς χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες, καὶ τὴν ὀροφὴν ἀφοσκιάσαντες, καὶ κύκλῳ τῶνδε περιστατοπεδήσαντες, οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν. καὶ πᾶσιν ἐπίσημον τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν. ὅτι οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν, εἰκότως. οὐδὲν τὸ πρότερον ἀδικοῦσιν, ἢ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσι τῶν παλαιῶν νομίμων ἑαυτοὺς ἀποστεροῦντες. μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γε γεγενημένων τεκμήριον, ὃ μέλλω λέγειν. νόμον τὸν ἔθεντο περὶ ἁπάντων τῶν μὴ θελόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν, διαρρήδην λέγοντα ἀποθνήσκειν εἰς αὐτὸν τὴν τιμωρίαν κατάξαντες, εἰς ὃ μάλιστα φοβούμενοι τυχεῖν. μὴ τὴν ἐκ τῶν πολέμου σωίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ

Demophanto

Pausanias

Chalcioeci. t. lacedaemone

Pausaniae proditoris mors

κινδύνῳ ἐποίησαν. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀνάπολεκτον εἴρηκα, ἀλλὰ μετ' ἀληθείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς ἐν νόμον. Νόμος. Ἐνθυμεῖσθε δὲ ὡς καλὸς ὁ νόμος ὦ ἄνδρες καὶ σύμφορος οὐ μόνον ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὤν, ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὁρῶν θανάτῳ ζημιούμενον ἐν προδοσίᾳ οὐ βοῖς κινδυνεύοις, ἐκλείψει πὴν πατρίδα. ἢ τὶς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένῳ αὐτῷ τιμωρίαν. οὐδεμίαν τὴν ἄλλῳ ζημίαν ἢ τὸν θανάτον. εἰδότες τὴν ὅτι δυοῖν κινδυνοῖν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖον ἔστι θατέρου μεταλαχεῖν, φυλὴ μᾶλλον αἱρήσονται ἐν τοῖς πολεμίοις, ἢ ἐν τοῖς νόμοις, καὶ τοὺς πολίτας. τοσούτῳ δικαιότερον οὖν ἀποθανοῖ τῶν ἐκ τῶν τραπέζων φεύγοντ', ὅσον οἱ μὲν, εἰς πὴν πόλιν ἤκουσιν ὡς ὑπὸ ταύτης μαχούμενοι, ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν σωατυχοῦντες. οὗτοι δὲ ἐκ τῆς παρίδος ἔφυγον ἰδίᾳ πὴν σωτηρίαν ποιεῖζόμενος. οὐ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἔστιν ἀμύνεσθαι τολμήσας. ἀλλὰ μόνος οὗτος τὸν πάντ' ἀνῶν, καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν. ἃ καὶ τοῖς ἄλογοις ζῴοις μέγιστα καὶ συμφορότατα διέλιπται. τὰ γοῦν ζῷα τὰ πετεινὰ, μάλιστα πέφυκε πρὸς τάξας. ἅ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὸ τῆς αὐτῶν νεοτταίας ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν. ὅθεν καὶ τῶν ποιητικῶν τὶν δὲ οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις λῷ πολάσῃ δόμον, (εἰρήκασιν.

Ἀλλὰ νεοσσοὺς ἀνέκειν ἐξίωσεν.

Ἀλλὰ λεωκράτης τοῦτον ὑπὸ βέβληκε δειλία, ὥστε πὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τί γὰρ οὖν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἴασε παρ' αὐτῇ οἰκεῖν. ἀλλὰ μᾶλλον τὸν ἀποφόνων ἤλαυνεν εἰκότως. οἱ μὲν τὸν φόνου φεύγοντες εἰς ἑτέρα πόλιν μεταστάντες, οὐκ ἔχουσιν ἐχθρούς. οὐ ὑποδεξαμένους. τοῦτον δὲ τὶς αὖ ὑποδέξαιτο πόλις. ὃς γὰρ ὑπὸ τῆς αὐτῶν παρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γε αὖ ὑπὸ τῆς ἀλλοτρίας πίνδυνόν τινα ὑπομένει. καὶ κεῖ γε καὶ φιλῖται μὴ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι, οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν. οἱ τὸν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν. οἱ δὲ ταῖς ἀτυχίαις, οὐ δὲ βοηθεῖν ἀξιώσουσι. καί τοι ἐν ὑπὸ τὸν μηδὲν ἀδικουμένων, μισούμενον, καὶ ὀξελαυνόμενον, τὶ δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ δεινὰ πεπονθότων. ἆρ' οὐ τῆς ἐχάτης τιμωρίας τυγχάνῃ; καὶ μὴν ὦ ἄνδρες τῶν πώ ποτε, προδοτῶν δικαιότατ' αὖ λεωκράτης, εἴ τὶς μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδόται μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ λήθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν. ὅτος δὲ μόνος δι' ἃ πεπραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε πὴν πόλιν καταλιπὼν, κείνεται. θαυμάζω δὲ κῇ τῶν συνηγορεῖν αὐῷ μελλόντ', διατί ποτε οὗτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον, διὰ πὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως, οὐκ αὖ χάριν τυχεῖν, ἀλλ' ἀποθανεῖν ὅτι χρῆσθαι τοῦτῳ βλαμῶσι. πρὶν μὲν γὰρ οὗτον πράξαι λεωκράτην ἀδήλου ἦν, ὁποῖοί τινοῦ ὄντες ἐτύγχανον. νῦν δὲ πᾶσι φανερόν. ὅ τι τοῖς αὐτοῖς ἢ θεοῖς χρώμενοι, πὴν πρὸς οὗτον φιλίαν διαφυλάττουσιν. ὥστε πολὺ πρότερον τοῦδ' αὐτῶν αὐτοῖς ἔστιν ἄλογωτέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε καὶ ἐν πατέρα αὐτῷ ἐν τετελευτηκότα εἴ τὶς ἔστιν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ, τοῦδε τῶν οὐθάδε γινομένων, ἁπάντων αὖ χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστήν. οὐ πὴν χαλκὴν εἰκόνα ἑκάστον καταλίπε τοῖς πολεμίοις, οὐ ὅ τ' διὸς τοῦ σωτῆρος ἱδρυσυλήσαι καὶ αἰκίσασθαι. καὶ μὴ ἐκεῖνος ἔστησε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετεωτήτος, ταύτην αὐτῷ ἐφευρέσιν ἐποίησε. τοιούτου γὰρ ἡοῦ πατὴρ προσαγορεύεται, διὸ κῇ πολλοί μοι προσελθόντες ὦ ἄνδρες δρῶντες, διὰ τὶ οὐκ αὐέγραψα τοῦτο εἰς πὴν εἰσαγγελίαν. προσδεδωκέναι πὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς, πὴν αὖ τῷ τοῦ διὸς τοῦ σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες οὐκ ἠγνόουν τοῦτο ἐν ἀδίκημα, ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας, ἀλλ' οὐχ ἡγούμην δεῖν τῶνδε προδοσίας τοῦτον κρίνων, ὄνομα διὸς σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς πὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπεπλήγμαι δὲ μάλιστα ἐνὶ τοῖς μήτε γένει, μὴ φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μαθοῦ δὲ σωαπολογουμένοις, ἀεὶ τοῖς κεινομένοις, ἐλελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐχάτης ὀργῆς, δικαίως αὖ τυγχάνοντες.

ἀναποδίζειν

Soteros iouis. t.

ἀ τὑπὸρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι, τεκμήριόν ἐστιν, ὅτι οὐ τῆ πεπραγμένων, οἱ τοιοῦτοι αὐ μετάχριον· οὐ τὰ δὴ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆ νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας· καί τοι τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐν τοῖς λόγοις ὑμᾶς προς κρούσασθαι ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις ὀξαπεῖσθαι τὸν κινομένους ἀξιώσουσιν. ἐφ' οἷς ἔπαγε νῆ μάλιστ' ἀναπακτῶ· εἰς γὰρ ἦν ἴδιον δίκην αὐτὰς περιποιησάμενοι, κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ τὰ εἴ τις ἱερωσυνέν κεν, ἢ κε χορήγησε λαμπρῶς, ἢ τ' ἄλλων τ' τοιούτ' τι δεδρα πάνηκεν, ἄξιος ὅστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος. οὐ τοῦτοις τὰ αὐτὰ μόνος στεφανοῦται· τοὺς ἄλλους ὀδὲν ὠφελῶν. ἀλλ' εἴ τις τεῖχη λαμπρῶς· ἢ τείχη τῆ πατρίδι περιέβαλον, ἢ πρὸς τὰ κοινὰ σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνεισφόρησε, ταῦτα γὰρ ὅστι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων· νῆ αὐ μὲν τοῦτοις ὅστιν ἰδεῖν τὰ αἰρετὰ τ' ἐπιδεδωκότ· αὐ δὲ κείνοις δὲ, τὰ δὑ ποιεῖν μόνον τῶν δε δε πανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔπαγε οὐδεὶς αὐ οὔπω μεγάλα τὰ πόλιν δύνηται κεῖναι, ὥστ' ὀξαίρετον ἀξιοῦ λαμβάνειν χάριν, τὰ κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν· οὐδ' οὔτως αὐ ὀνίσθαι, ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὰ πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὃς αὐτὸ πρῶτον τὰς φιλοτιμίας ἐφαίνεν· ἐμὰ νὺ δία μὰ ταυτὰ τῆ παιδί καὶ τοῦτοις ὅστι συμφόρα· ἐγὼ μὴ δὴν ὦ ἄνδρες εἰ νῆ τ' ἀδενὸς ἄλλα νόμιμόν ὅστι παῖδας καὶ γυναῖκας παραναθισαμένους, ἐαν τοῖς τὸ δικαστὰς διαφέρειν, ἀλλ' ἦν γε τὸ δὲ προδοσίαν κείνοντας οὕτως, ὅσον δίμαι δεῖν πράττειν, ἵν' ὀπόσοι τὸ κινδυνεύον μετεῖχον αὐ ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὁρώμενοι, καὶ αὐκμιμνήσκοντες ὅτι τὸ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἠξιώθησαν, πικροτέρα τὰ γνώσεις τὸ δὲ τ' ἀδικοῦντος παρασκευάζωσιν· ἐπεὶ δὴ δ' οὐ νόμιμον, οὐδ' ἐθισμένον ὅστιν, ἀλλ' αὐκαγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων διαφέρειν· τιμωρησάμενοι οὖν λεωκράτη καὶ ἀποκτείναντες αὐ ἦν, ἁ παγγείλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶ καὶ γυναιξὶν, ὅτι ὑποχείριον λαβόντες ἦν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρήσασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ χέτλιον ὅ' τὰν νομίζῃ δεῖν λεωκράτης, ἴσον ἔχειν ὁ φυτὸν αὐ τῆ τῶν σωσάντων πόλει· νῆ ὁ μὴ κινδυνῶ λύσας, αὐ τῆ τῶν παρεκταξαμένων· καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας, αὐ τῆ τῶν σωσάντ'. ἀλλ' ἥκει ἰδρῶν· οὐπῶν· ἀχορᾶς, νόμων· πολιτείαν μεθ' ἕξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ καταλυθῆναι, χίλιοι τῶν ἡμετέρων πολιτῶν αὐ χρωνείᾳ ἐτελεύτησαν· καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις ἔθαψαν· ὧν οὔτοις οὐδὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιγεγραμμένα αὐ τοῖς μνημείοις ἐπαινῶν, εἰς τὰ πόλιν ἠδέθη· ἀλλ' οὕτως αἰσθῶς αὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς, ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφεσθαι· καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐ τὸ ἀπολωλυμένων κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ὁρᾶτ τε αὐ ἦν τοίους· οὓς ἐκαταλιπὼν ᾤχετο; καὶ ἐάσετε αὐ ἦν οἰκεῖν αὐ τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν οἷς οὐ σῶ διεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐ ἦν ἐκ τῶν κινδύνων; πίναε· οὐκ ὧν τοὺς νεὼς, καὶ τὰ ἕδη, καὶ τὰ τεμένη προὔδωκεν; καὶ δεήσεται καὶ ἱκετεύσει, ἐλεῆσαι αὐτόν· πίνων· οὐκ οἷς τῶν αὐτῶν δρᾶσιν εἰς τὰ σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησεν; ἱερεῖοις ἱκετευέτω· ἐπεὶ καὶ τὰ σφάλειαν αὐ τῆ ἐκείνων πόλει μᾶλλον, ἢ αὐ τῆ αὐτὸ πατρίδι ὠόμισεν εἶναι· ποία δὲ ἡλικία δικαίως αὐ τὸν ἐλεήσειε· πότερον, ἢ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροβοσκηθῆναι, οὐδ' αὐ ἐλθεῖν ἐδάφει τῆς πατρίδος αὐ τοῖς παῖδας, ἃ καθ' αὐ ἦν μόνος παρέδωκεν· ἀλλ' ἢ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν αὐ χαιρωνείᾳ ἐαυτοῖς συμπαραταξαμένων, καὶ τῶν κινδυνεύων τῶν αὐτῶν μεταχόντων, σώσειε ἢ τὰς ἐκείνων θήκας προδεδωκότα. καὶ τῆ αὐτῆ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τελευτησάντων, παρανοίας καταγνοίη· ἦν δὲ καταλιπόντα τὰ πατρίδα ὡς οὐ φρονοῦντα ἀθῷον ἀφήσει· ὀξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ, καὶ λόγῳ, νῆ ὀργῇ· ἦν δῆμον καὶ ὑμᾶς καὶ κῶς ποιεῖν; ἃ τ' μόνον νεῶ οἱ φεύγοντες καταδρόχονται, ὅταν ὁ ἐκαταλιπὼν τὰ πόλιν καὶ φυτὼν αὐ ὀρ ἐαυτῆ καταγνοὺς, καὶ οἰκήσας αὐ μεγάροις, ἐνδὶ προστάτου τελέῳ πέντ' ἢ ἕξ ἔτη, αὐ τῆ χώρᾳ νῆ αὐ τῆ πόλει ἀναστρέφηται· ἀλλὰ καὶ ὁμηλόβοτον τὰ ἀτικλῶ εἶναι, φανερᾶ τῆ ψήφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος αὐ ταύτῃ τῆ χώρᾳ σώοι-

Publice humati q apud che-/ roneam mortem oppetiert

ἔθαψαν

κος ἡμῶν γένεται; βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι· καὶ ὁ ψήφισμα τὸ δήμου παρανόμου ὁ τὸν δὸ σεβεσθαὶ ἐποίησατο. χρήσομεν δ' ὑμῖν τοῖς μέλλουσι τὰ ψήφον φέρειν· καί μοι λέγε ὁ αὐτὸ ψήφισμα. ψήφισμα.

Ἐπὶ τοῖνυν ὑμῖν μὰ ὑμῶ ὁ ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα, πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας καλάσαι· ὑμέτερον δὲ ὅστι καὶ τὸν ὑμῶν, καὶ τὸν τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι λεωκράτην· τὰ γὰρ ἀδικήματα ἕως μὲν αὐ ἦ ἄκειτα, παρὰ τοῖς πράξασιν ὅστιν· ἐπεὶ δὲν δὲ κείσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν· οὗ δὲ ἴστε ὦ ἄνδρες ὅτι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν, φανερὰν ποιήσει τὰ αὐτὸ διάνοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ ὦ ἄνδρες τὸν ἁπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων, μίαν ὑμᾶς ψήφον αὐ τῆ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν· οἷς ἅπασιν ὅμοιον ὄντα λεωκράτην ἔστιν ἰδεῖν; προδοσίαν μὲν, ὅτι τὰ πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε· δὴ μὰ δὲ καταλύσεως, ὅτι οὐκ ὑπέμεινε ἦν τὸν τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον· ἀσεβείας δ' ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι, καὶ τοὺς νεὼς καταστρέπεσθαι ὁ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν ἄτιμος· τοκέων δὲ κακώσεως, ὅτι τὰ μνήματα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων ἀποδρᾶν· λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας παραχὼν ὁ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἐπεὶ τα τοῦτοις τὰς ἀποψηφεῖται; καὶ συγνώμη ἔξει τῶν καὶ τὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων; καὶ τοσοῦτόν ὅστιν ἀνόητος, ὥστε δεῖν σώζων πὰν ἑαυτὸ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις; καὶ δεῖν ἐλεήσας αὐ ὁς ἀνελεήτος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται; νῆ τῷ προδότῃ τῆς πατρίδος χάριν θέμενος, ὑπεύθυνος εἶναι τῆ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ; ἐτὼ μὲν οὖν καὶ τῆ πατρίδι βοηθῶν, καὶ τοῖς ἱδρῶσι καὶ τοῖς νόμοις, ἀποδέδωκα ἦν ἀτῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως· οὔτε ἦν ἄλλον βίον διαβαλὼν· οὔτ' ἔξω τὸ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἔκαστον χρὴ νομίζειν ἦν λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θαύμαν, τῆς πατρίδος καὶ αὐτῶν καὶ παίδων κατα ψηφίζεσθαι· καὶ δυοῖν καὶ δεδοίσκοιν κειμένοιν, τὸ μὲν, προδοσίαν· ἦν δὲ, σωτηρίαν· εἵνεκα τὰς ψήφους φέρεσθαι· τὰς μὲν, τὸν ἀνατάσεως τ' πατρίδος· τὰς δὲ, τὸν ἀσφαλείας· καὶ τῆς αὐ τῆ πόλει βύσαι μονίαν· ἐὰν λεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὰ πόλιν, νῆ τὰ ἱερὰ, καὶ τὰς νεὼς ψηφίζεσθε· ἐὰν δὲ δεῖν ἀποκτείνητε, διαφυλάττειν, καὶ σώζειν τὰ πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὰ βύσαι μονίαν, παρακελεύεσθε· νομίζοντες οὖν ὦ ἀθηναῖοι ἱκετεύειν ὑμῶν τὰ χώραν καὶ τὰ δένδρα λεῖεσθαι, τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια, καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦ δὲ καὶ τὸν νεὼς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν αὐ τοῖς, παράδειγμα ποιήσατε λεωκράτη. ἀναμνησθέντες τῶν κατηγορουμένων, καὶ ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος οὐ δὲ δάκρυα· τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τὸ δήμου σωτηρίας.

ΓΟΡΓΙΟΥ, ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μὰ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία, κρίσις δ' τὸν θανάτου γίγνεται. θανάτον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾶ τῆ ψήφῳ πάντων κατεψήφισαν τῶν θνητῶν ἡ πρὸ ἡμέρᾳ ἐγένετο. τὸν δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς, ὁ κίνδυνός ὅστι· πότερα με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν, ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων. καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δυοῖν δὲ τούτων ὄντων, τοῦ μὲν ὅλου ὑμᾶς κρατεῖτε· τὸ δ' ἑτέρου· τὸ μὲν λίκης, ἐτὼ· τῆς δὲ βίας, ὑμεῖς· ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ δυνήσεσθε, βουλόμενοι ἐρᾶδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ὧν οὐδὲν ἐτὼ τυγχάνω κρατῶ· εἰ μὴ οὖν ὁ κατήγορος ὀδυσεύς, ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδιδόνται με πὰν ἑλλάδε τοῖς βαρβάροις, ἢ δυξάζων με οὕτω ταῦτα ἔχειν, ἐποιεῖτο πὰν κατηγορίαν δ' δύνοιαν τῆς ἑλλάδος, ἄριστος αὐ ὢν ὁ αὐήρ. πῶς γὰρ, ὅς γε σώζει πατρίδα· κτείνει· πὰν πᾶσαν ἑλλάδα. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, ἦν ἀδικῶν τιμωρούμενος· εἰ δὲ φθόνῳ, ἢ κακοτεχνίᾳ, ἢ κα-

Natura omnes morte condemnauit q̃ die nascuntur

Vlyxes

κουργία σωέθηκε ταύτην πλὴν αἰτίαν ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος αὖ ὧν ἀνὴρ, οὕτω δικαίως ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ εἰκὸς τοῦτον· ἐτὸ δὲ πόθεν ἀρξάμενος· τί δὲ πρῶτον εἰπεῖν· ποῖ τῆς ἀπολογίας ἄρα πορευθῶ· αἰτία γὰρ ἀνεπίδικτος, ἐκκαλυπτέον ἐμφανῆ ἐμποιεῖ· δικαίως δὲ πλὴν ἐκκαλυπτέον, ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ· αὖ μήτι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ τὴν παρούσης ἀνάγκης μάθω, δίδασκάλων ἐπικινδύνων ὄντων, ἢ πορεύωμεν τῶν τυχόντων· ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς ὁ κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σιωπῶσι γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδὲ οὐχ ὅπως αὖ ἐδείκνυ τίς ἢ ἐν μὴ γενόμενον· εἰ δὲ οἷός μόνος οὕτω ταῦτα ἔχειν, ἐποιεῖτο πλὴν κατηγορίαν οὐκ ἀληθῆ λέγειν, δικαίως δικαστῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τοῖς· οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην αὖ, οὔτε δυνάμενος ἠβουλήθην ἐπιχειρεῖν τοιούτοις· ὧδε δεῖν ἐν λόγῳ, εἰμὶ πρῶτον, ὡς ἀδυνατός εἰμι δεῖν πράττειν· εἶδεν γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας· ἡ δὲ αἰτία λόγος αὖ εἰσιν· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων δεῖ τῶν, ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον· λόγοι δὲ πῶς αὖ γένοιντο, μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης· συνουσία δὲ τίνα τόπον γένοιτ' αὖ, μήτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος, μήτε παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος· ἀδὲ παραγγελία δικαίως γράμμάτων ἀφῖκται, αὖθις τῶν φθόνου· ἀλλὰ δὴ δεῖν τῷ λόγῳ δυνατὴν γενέσθαι· καὶ δεῖ δίνων σώσειν, καὶ σώσει κἀκεῖνος ἐμοί· κἀκείνῳ ἐτῶ· τίνα τόπον· τίνι· τὶς ὢν ἑλλὴν βαρβάρῳ· πῶς ἀκούων καὶ λέγων· πότερα μόνος μόνῳ, ἀλλ' ἀγωνίσωμεν τοὺς ἀλλήλων λόγους, ἀλλὰ μεθ' ὅρκων ἐνέσεως; τείνος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κεκρίθαι δεομένων· ἀλλὰ δὴ καὶ δεῖν γενέσθω, καὶ πρὸ οὐ γενόμενον· ἔδει δὲ μετὰ τούτους πίστιν δοῦναι καὶ δέχεσθαι· τίς οὖν αὖ ἐν ἐμοὶ ἡ πίστις· πότερον ὅρκος; τίς οὖν ἐμοὶ ὦ προδότῃ πιστεύειν ἐμέλλεν· ἀλλ' ὅμηρόι τινες· δίον ἐτὸ τὸν ἀδελφὸν ἔδωκ' αὖ, οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον· ὁ δὲ βάρβαρος, τῶν ὑέων τίνα· πιστότατα γὰρ ἐν ἐμοὶ τε παρ' ἐκείνῳ, ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ· ταῦτα δὲ γιγνόμενα, πόσιν ὑμῖν αὖ ἐν ἐμοὶ φανερά· φήσει τὶς ὡς χρήμασι πλὴν πίστιν ἐποιούμεθα· ἐκεῖνος μὲν δίδοὺς· ἐτὸ δὲ λαμβάνων, πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ ἐκὸς αὖτι μεγάλων ὑπουργημάτων, ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν· ἀλλὰ πολλά· τίς οὖν ἐν ἐμοὶ ἡ κομιδή· πῶς δ' αὖ ἐκόμισεν· ἢ πολλοί· πολλῶν γὰρ κομιζόντων, πολλοὶ ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς· οἷος δὲ κομίζοντες, οὐκ αὖ πολύ τι ἐν φορήσιμον ἐν· πότερα δὲ ἐκόμισαν, ἡμέρας ἢ νυκτός· ἀλλὰ πολλαὶ, καὶ πυκναὶ φυλακαὶ δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν· ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε ἐν φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις· εἶεν· ἐτὸ δ' ἐβέλεσθαι ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φθόνων ἐσῆλθεν· ἀμφότερα γὰρ ἄπορα· λαβὼν δὲ δὴ πῶς αὖ ἐκρυψα, καὶ τοὺς οὐδὲν, καὶ τοὺς ἔξω· ποῦ δ' αὖ ἔθηκα· πῶς δ' αὖ ἐφύλαξα· χρώμενος δὲ φανερὸς ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ, τί αὖ ὠφελούμην ἀπ' αὐτῶν· καὶ δὴ δίνων γενέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα· σιωπήσομεν· εἰ πομεν· ἐκθύσαμεν· χρήματα παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν· ἔλαθον λαβών· ἔκρυψα· ἔδει δὴ που πράττειν ὧν εἕνεκα ταῦτα ἐγένετο· ὧδε δίνων ἔπ τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον· πράττων μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον, ἢ μεθ' ἑτέρων; τίνων· δηλονότι τῶν νῦν ὄντων· πότερον ἐλευθέρων, ἢ δούλων· ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σώειμι· τίς οὖν ὑμῶν ἐνώσοιτο, λεγέτω δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον· ἑκόντες γὰρ ἐτ' ἐλευθερίας χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν· ἡ δὲ πρᾶξις πῶς ἐγένετο, δηλονότι τὸν πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν, ὅπερ ἀδύνατον· πῶς αὖ ἂν εἰσήγαγον· τί πρὸς δικαίου πυλῶν, ἀλλ' ἐκ ἐμοὶ ταῦτα, οὔτε κλεῖειν οὔτε ἀνοίγειν· ἀλλ' ἢ γε μόνος κύριοι τούτων· ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων κλίμακος; οὐκοῦν, ἅπαντα τ' τοῖρκ φυλάκων· ἀλλὰ δι' ἐλεῶν τὸ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' αὖ· ὑπαίθριος τ' ὁ βίος· ἐξ ἀτόπεδον γὰρ ὄζειν οὐ ὅσοις οὐ οἷς πάντα ὁρῶσι· καὶ πάντες ὑπὸ πάντ' ὁρῶν). πάντως ἄρα καὶ πάντη πάντα πράττειν ἀδιώκατον ἐν μοι· σκέψασθε καὶ νῦν καὶ τόδε· τίνος οὕνεκα προσῆκε βουληθῆναι ταῦτα πράττειν· εἰ καὶ μάλιστα πάντ' ἐδυνάμην· οὐδεὶς βούλεται πρὸ ἕνα τὸν μεγίστους κινδυνεύειν κινδυνεύειν, οὐ δὲ πλὴν μεγίστην κακότητα εἶναι κάκιστος· ἀλλ' οὕνεκα τούτων· καὶ αὖθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι· πότερον, τυραννεῖν ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων· ἀλλ' ὑμῶν ἀδιώκατον τοσούτων καὶ

πορισμοτέρων

Ante futura opa necesse ÷ præcedere uerba

καὶ τοιούτων οἷς ὑπάρχει ἅπαντα μέγιστα προγόνων ἀρεταί· χρημάτων πλῆθος· ἀρετεῖαι· ἀλκὴ φρονημάτων· βασιλεία πόλεων· ἀλλὰ τῶν; ὁ δὲ παρασιώσων τίς· ἐτὸ δὲ βίᾳ δυνάμει παραλήψομαι· ἔλλιν βαρβάρους· εἰς ὧν πολλοὺς πείσας, ἢ βιασάμενος οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῶσι βούλοιντ' αὖ, οὔτ' ἐτὸ βιάσασθαι δυνάμιν· ἀλλ' ἴσως ἑκόντες ἑκόντι παρασιώσουσι· μισθὸν τῆς προδοσίας αὖ τιδιδόντες; ἀλλά γε ταῦτα πολλῆς τι μωρίας· καὶ πιστεῦσαι καὶ δέχεσθαι· τίς γὰρ αὖ ἔλοιτο δουλείαν αὖτ' ἐλευθερίας· αὖ τὶ τοῦ κρατίστου, ἐν κάκιστον· εἴ πη τὶς ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων δραθεὶς, ἐπεχείρησα τούτοις· ἀλλὰ χρήματα μὲν μέτεια κέκτημαι· πολλῶν δὲ οὐθὲν δέομαι· πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δεδιότες, οὐχ οἱ κρείττονες τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες ταῖς ἡδοναῖς· καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι· τούτων δὲ ἐμοὶ πρόσεστιν οὐθέν· ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν παρέξομαι, ἐν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι, μάρτυρας ὑμεῖς ἦτε· σώεσε γὰρ μοι· διὸ σώιστε τοῦτα· καὶ μὴν οὐδ' αὖ τιμῆς οὕνεκα, τοιούτοις δρᾶγοις αὖνὴρ ἐπιχειρήσειε· καὶ μέσως φρόνιμος ἀπ' ἀρετῆς γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αὖ τιμῶν· προδότῃ δὲ τῆς ἑλλάδος αὖσρὶ, πῶς αὖ γένοιτο τιμή· πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲ τι μῆς ἀπετύγχανον οὐδεὶς ὤν· ἐτιμώμην γὰρ ὠτιμωτάτοις ἐκ τῶν ὠτιμοτάτων· ὑφ' ὑμῶν, ὧδ' σοφίᾳ· καὶ μὴν οὐκ ἀσφαλὲς, ὧν οὐδεὶς τὶς αὖ ταῦτα πρᾶξαι· πᾶσι γὰρ ὄγε προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ· τῇ δίκῃ· τοῖς θεοῖς· ὦ πλήθει τῶν ἀνθρώπων· ἐν μὲν γενόμενον παραβαίνῃ· πλὴν δίκιον καταλύει· ἐν δὲ πλῆθος, διαφθείρει· ἐν δὲ θεῖον, ἀτιμάζει· τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ ὧδε κινδυνεύων τῶν μεγίστων· οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν· ἀλλὰ δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος, ἢ πολεμίους βλάπτειν; καὶ γὰρ τούτων οὕνεκα τὶς αὖ ἀδικήσειεν· ἐμοὶ δὲ πᾶν τοὐναντίον ἐγένετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν· ἀγαθῶν μὲν οὖν ἔκτισιν, οὐδεμίαν εἶχεν ἡ πρᾶξις· κακῶς δὲ παθεῖν οὐδὲ εἰς ἐπιθυμῶν, παν ουργεῖ· ἐν δὲ λοιπὸν ὄζιν εἴ τινα φόβον· ἢ πόνον· ἢ κίνδυνον φόβων ἔπραξα· ταῦτα δὲ οὐθεὶς αὖ εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσήκειν· δίκαιον γὰρ τούτων οὕνεκα πάντες πάντα πράττουσιν· ἢ κέρδος τὶ μετιόντες, ἢ ζημίαν φεύγοντες· ὅσα δὲ τούτων ἔξω παν ουργεῖται ὡς δὲ κακῶς ἐμαυτὸν ἐποίουν, ταῦτα πράττων, οὐκ ἀδηλον· προὐλίδουν γὰρ πλὴν ἑλλάδα· προὐλίδουν ἐμαυτόν· τοκέας· φίλους· ἀξίωμα προγόνων· ἱερὰ παλῶν· τάφους· πατρίδα πλὴν μεγίστην τῆς ἑλλάδος· ἃ δὲ πᾶσι πολὺ παντός ὄζι, ταῦτα αὖ τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρησα· σκέψασθε δὲ καὶ τόδε· πῶς οὐκ αὖ ἀβίωτος ἐν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα· ποῖ γὰρ τραπέσθαι μ' ἐχρῆν· πότερον, εἰς πλὴν ἑλλάδα δίκιον δώσουσα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' αὖ ἀπείχετό μου τῶν κακῶς πεπονθότων· ἀλλὰ μένειν αὖ τοῖς βαρβάροις παραμελήσαντι πάντων τῶν μεγίστων· ἐστερημένῳ τῆς καλλίστης τιμῆς· αὖ αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ δίκαιον τοὺς αὖ τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνουσ ἐπ' ἀρετῇ πεπονημένους ἀποβάλλοντα· καὶ ταῦτα δι' ἐμαυτὸν ὅπερ αἴσχιστον αὐτοῖ δυσχεῖν δι' αὐτόν· οὐμὲν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς αὖ διεκείμην· πῶς γὰρ οἱ τινες ἀπίστοτατον ὄρκον σωκπίσαντό μοι πεποικότι· τοὺς φίλους, τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι· βίος δὲ οὐ βιωτὸς, πίστεως ἐστερημένῳ· χρήματα μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, τυραννίδος ἐκπεσόντα, ἢ πλὴν πατρίδα φυγόντα, αὖαλάβοι τὶσ αὖ· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν, οὐκ αὖ ἔτι κτήσαιτο· ὅτι μὲν οὖν, οὐδ' αὖ ἐβουλόμην προδοθῶναι πλὴν ἑλλάδα, δικαίων προφρημένων δέδεικται· βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς ἐν κατήγορον διαλεχθῆναι· τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὤν, τοιούτου κατηγορεῖς· ἄξιον γὰρ κατα μαθεῖν, οἷος ὤν· οἶδάς γε ἴσως αὖάξιος αὖαξίω· πότερα γὰρ μα κατηγορεῖς, εἰδὼς ἀκριβῶς· ἢ δοξάζων· εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς, δίαθα ἰδὼν, ἢ μετέχων· ἵνου πυθόμενος· εἰ μὲν οὖν εἰδὼ, φράσον τοῦτοισ ἐν τόπον· ἐν χρόνον· πότε· πῦ· πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ὅνο χος ἐ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ τῷ μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ὄζιν, αὐτὸς ἐλθέτω· φανήτω· μαρτυρησάτω· πιστότερον τ' ἄτοσ ἔσται ἐν κατηγόρημα, μαρτυρηθεὶ· ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα· φήσεις ἴσως σὺν ἢ τοὺς γε τῶ

πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δεδιότες

Duarũ rerũ causa omnes omnia faciũt

μετιόντες

γενομένων ὡς σὺ φῂς μὴ παρέχεσθαι μαρτύρια· τῶν δὲ μὴ γενομένων, ἐμέ· ὁ δέ, οὐκ ἴσον ἔφη· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα, πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι· τοῦδε δὲ τῶν γενομένων, οὐ μόνον οὐκ ἀδιώατον, ἀλλὰ καὶ ῥᾴδιον· οὗ δὲ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ δίκαιον οὐκ ἔστιν ὅσον μόνον μαρτύρια, ἀλλὰ καὶ ψευδομαρτύρια δυρεῖν· ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον δυρεῖν τούτων ἀδιώατον· ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· ὁ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε δοξάζειν· εἶτα ὦ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε δοξῃ πιστεύσας, ἀπιστότατῳ πράγματι, πῶς ἀλήθειαν οὐκ εἰσῴσῃ θλιβεῖς ἄνδρα τοῦδε θανάτου διώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον δρᾶγον εἰργασμένῳ σώοιτο. ἀλλὰ μὴν τόγε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι τοῦδε πάντων· καὶ ἐδίν σὺ θύτῳ σὺ τῶν ἄλλων σοφώτερος· ἀλλ' οὔτε θεῖς δοξάζεσι δεῖ πιστεύειν, ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν· οὔτε πῶς δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν, ἀλλὰ ταὐναντία πῶς ἀληθειαν δόξης· κατηγόρησας δέ μου δεῖ τῶν ἐρημένων λόγων, δύο τὰ ἐναντιώτατα σοφίαν καὶ μανίαν ὡς πρὸς οὐκ οἶόν τε ἦν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν· ὅσον μὲν γὰρ φῂς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόρεμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς· ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὐδίδουν πῶς ἑλλάδα, μανίαν. μανία γάρ ἐστι, δρᾶγοις ἐπιχειρεῖν ἀδιώάτοις· ἀσυμφόροις· ἀοιχροῖς· ἀφ' ὧν τις τοὺς μὲν φίλους βλάψει· τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει· ἢν δὲ αὐτοῦ εἶον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν κατασήσει· καί τοι πως χρὴ αὐτοῖ τοιούτῳ πιστεύειν· ὅστις ἦν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐθεῖς αὐτοῖς, τοῦδε τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει· βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι· πότερον τοὺς σοφοὺς αὐτοῖς νομίζεις αὐτοὺς, ἢ φρονίμους· εἰ μὲν γὰρ αὐτοὺς, κωνὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, ὅ δή που προσήκει τοῖς γε φρονοῦσιν ὑβαμαρτάνειν τοὺς μεγίστας ἁμαρτίας· καὶ μᾶλλον αἱρεῖσθαι κακοῖ πρότερον τῶν ἀγαθῶν· εἰ μὲν οὖν ἐμὲ σοφὸς, οὐχ ἥμαρτον, εἰ δ' ἥμαρτον, οὐ σοφός εἰμι· οὐκοῦν δ' ἀμφότερα αὐ εἶης ψευδής· αὐτὴ κατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα πράσσοντος δυνάμενος, οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς, ἀποφεύγειν τῆς αἰτίας ταύτην· πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα· πρὸς ὑμᾶς ὦ ἄνδρες οἱ κεῖται, τοῦδε ἐμοῦ βούλομαι εἰπεῖν· ἐπίφθονον μὲν, ἀληθὲς δέ, κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτά· κατηγορουμένου δέ, οὐ προσήκοντα· νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν δίθωμι καὶ λόγον ὑπέχω, ᾧ παροιχομένου βίου· δέομαι οὖν ὑμῶν ἀν' ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις· ἀλλ' ἀνεκκαίου ἡγήσασθαι· κατηγορημένου δεῖν καὶ ψευδῆ· καί τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν, οἷ ἐδόσιν ὑμῖν ἐπιδείξαι μοι· πρῶτον μὲν οὖν καὶ δίδυδρον μέγιστον δεῖ· παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀκακαρτήτως ὁ παροιχόμενος βίος ἔστι μοι· καθαρὸς πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐδεμίαν αἰτίαν κακότητος, ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς τοῦδε ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι· καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἰρηκεν ὧν εἴρηκεν· οὕτω λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον, ὁ λόγος αὐτῷ δίδωσι· φήσαιμι δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν ἐλεγχθείην, οὐ μόνον ἀκακαρτήτος, ἀλλὰ καὶ μέγας δυρχέτης ὑμῶν, καὶ τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων· οὐκοῦν τῶν νῦν ὄντων, ἀλλὰ τῶν μελλόντων εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόρεμον δεῖ ἀπόρου· καὶ κεκοσμημένον, δεῖ ἀκόσμου· τάξεις τὸ πολεμίας δυρῶν, μέγιστον εἰς πλεονεκτήματα νόμους τε γραπτοὺς· φύλακάς τε τῶν δικαίων· γράμματά τε μνήμης ὄργανον· μέγα τε καὶ σεσαθμὰ συμβολαῖς· δυπόρους διαλλαγάς· ἀειθμόν τε χρημάτων φύλακα· πυρσούς τε κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους· πεζούς τε, ἀρλῆς ἄλυπον διατεμεῖν· τίνος οὖν οὕνεκα ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα· δῆλον οὐ τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχων σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχρῶν καὶ τῶν κακῶν δρᾶγων, ἀπέχομαι. τὸν γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσέχοντα, τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδιώατον· ἀξιῶ δὲ εἰ μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μὴ δὲ αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι· καὶ γὰρ οὐ δὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὐδένος ἄξιός εἰμι, κακῶς πάσχειν· οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων, οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων· τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ἄλυπός εἰμι· τοῖς δὲ νεωτέροις, οὐκ ἀνωφελής· τοῖς δύτυχοῦσιν, ὀφθονέρός· τῶ δυσυχούντων, οὐκ πέρμων.

πόρεμον

Sapiens palamedes

πόρεμον ἐξ ἀπόρου

Res a palamede inuentæ

οὐδὲ

οὐδὲ πενίας· οὐ πόρρωθεν· δὲ πλοῦτον αἱρετῆς, ἀλλ' αἱρετῶ πλοῦτον προτιμῶν· οὔτε σὺ βουλαῖς ἄχθεσθαι, οὔτε σὺ μάχαις αἱρεῖσθαι ποιῶν· τὰ τοιαῦτα πεισθόμενος θεῖς ἄρχουσιν· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμόν, ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς δείκνυσι, μὴ ταῦτα κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι. λοιπὸν δὲ τοῦδε ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἔστι μοι λόγος, ὃν ἐπῶν, παύσομαι τῆς ἀπολογίας· δίκαιος μὲν οὖν καὶ λιτὰς μὴ φίλων παραιτήσεις, ὦ ὄχλος μὲν ἄδης τῆς κρίσεως, χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὖσι τῶν ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, ἄδικον βοηθείας; οὐδὲ λιτοῖς, οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς· ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ δικαίῳ δεδέξασθαι τὰ ἀληθῆ ἀκαταπτήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τῆν αἰτίαν ταύτην· ὑμᾶς δὲ χρὴ, μὴ θεῖς λόγοις μᾶλλον, ἢ θεῖς δρᾶγοσι πρασσέειν τὸν νοῦν· μὴ δὲ τοῖς αἰτίαις τῶν ἐλέγχων προκρίνειν· μὴ δὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τῶ πλῆσσοφώτερον ἡγεῖσθαι κεῖ πῶ· μὴ δὲ πῶ διαβολῶ, τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν· ἃ πάντα γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης δυλαβείας, ἁμαρτάνειν· τὰ δεινότατα τῶν ἀνηκέστων ἐπὶ μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν δυνατά· μετανοήσασι δὲ ἀνίατα· τῶν δὲ τοιούτων ἐστὶν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα τοῦδε θανάτου κείνωσιν, ὅπερ ἐστὶ νῦν· παρ' ὑμῖν εἰ μὲν οὖν τῶ δεῖ· τῶν λόγων πῶ ἀληθεῖαν τῶν δρᾶγων καθαρὰν γενέσθαι θεῖς ἀκηδόυσι φανεῖται, δῦπορος ἂν εἴη κρίσις, ἢ δεῖ· τῶν ἐρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐκ οὕτως ἔχει, ὁ μὲν σῶμα θεῖμὸν φυλάξατε· ἐν δὲ πλέω χρόνον ἐπιμείνατε· μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας πῶ κρίσιν ποιήσατε· ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκοις φανεῖσι, δόξαν πῶ μὴ καταβαλεῖν, πῶ δὲ κτήσασθαι· θεῖς ἢ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἱρεπόδρος θάνατος, δόξης αἰσχρᾶς· ὁ μὲν γὰρ, τῶ βίου τέλος· ἡ δὲ, τῷ θείῳ νόσος· ἐὰν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γένησεται φανερόν· ἐπὶ τε γὰρ ἀγνὸς ὑμῖν τε παρὰ πᾶσιν ἕλλησι, γνώριμος ἢ κακότης καὶ φανερά· καὶ πῶ αἰτίαν φανερὰν ἅπασαν, ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας· ὀχ ὁ κατήγορος· σὺν ἡμῖν γὰρ ὁ τέλος ἥκει, τῆς δίκης· ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο, μείζων ταύτης· οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν. ἄθεον. ἄδικον. ἄνομον δρᾶγον σαυτοῖς πεποιήκατε, ἀπεκτονότες ἄνδρα σύμμαχον χρήσιμον ὑμῖν· δυδρχέτην τῆς ἑλλάδος· ἕλληνες, ἕλλωα· φανὸν ἂν οὐδὲ μίαν ἀδικίαν οὐδὲ πίστιν αἰτίαν ἀπολείξαντες εἰρῆσθαι τὰ παρ' ἐμοῦ· ἡ παύομαι· ὁ γὰρ λόγος μνήσει τὰ δεῖ· μακρῶν εἰρημένα σαυτόμως, πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρώτους, τῶ πρώτων ἕλλωα ἑλλήνων, οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν· μήτε μεμνῆσθαι τὰ λεχθέντα.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Ἐ ΙΜὴ ἐώρων τοὺς ὑμῖν συμβουλεύοντας ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὰ βέλτιστα βουλευομένους τῇ πόλει, καὶ τοῦδε ὧν παρελθεῖν ὁρῶν τε ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας συμβουλεύειν, τοῦ σωπᾶν ἂν πῶ ἐμοὶ παρῆν γνώμην· νῦν δὲ ὁρῶν τούς τε τῇ θηβαίων πόλει προστιθεμένους παρὰ πῶ αὐτῶν γνώμην τὰ βέλτιστα γράφοντας· ὑμᾶς τε τοῦδε τῶν τῇ πόλει συμφερόντων οὐκ ἐπιχειροῦντας λέγειν, παρελήλυθα δεδέξων τοῦδ' τε τῶ παρόντος ὑμῖν πολέμου, καὶ τῶν οἱ ὑμῖν ἀεὶ λέγειν εἰωθότων, ὡς χρὴ τούτων ἕκαστα πράττειν· εἰ μὲν γὰρ δὲ καὶ πρότερον πρὸς πῶ ἡμετέραν πόλιν ὑπήκοον θηβαῖοι, μὴ δυσμενῶς διακείμενοι· καί τοι πρὸς τῶ προγόνας ἡμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ μεγάλα πεπραγμένοι· καὶ δεῖ· παντὸς τῶ χρόνε τοῦ πολέμου καθεστῶτες ὑμῖν, παρεδλῶν αὖ τὸ νῦν αὐτοῖς ἡμαρτημένα, τοῦδε ἑτέρων ἂν τοὺς λόγους ἐποιούμην· τίς δὲ τίς οὐκ εἶδεν ὅτι πρότερον μὲν ἡμῖν κατὰ τῶν λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων πελοποννησίων ἐπιβουλεύσαντες, ἐκστάντας ἡμᾶς ἐπεχείρησαν ποιεῖν· ἐμὲ δεῖ· τύχην αὐτοῖς ἠρώμη καὶ τὰ βουλεύματα

γὰρ δὲ

διεφθαρῆ. λύτρον δὲ μετὰ τὸ βαρβάρου γενόμενοι, καὶ σύμμαχοι κείνῳ καταστάντες· ὃς ἦλθεν αὐνποστάτῳ δυνάμει καὶ τὰ σώματα, καὶ τὴν χώραν ἡμῶν διαφθείρων, ἀναντίοι παρασταξάμενοι τοῖς ὑμετέροις φρονήμασιν, ὑπὸ ὀλίγων πολλοὶ μάχῃ κρατηθέντες ἔφυγον· μετὰ δὲ ταῦτα πάλι μετὰ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν γενόμενοι, τὴν χώραν ἡμῶν ἔτεμον πολλάκις τούτους σώσασαν· καὶ πολὺ πόλιν ἕτοιμοι κατασκάπτειν ἦσαν· λῷ πολλάκις αὐτοὶ θραπεύσαντες, σωτηρίας ἔτυχον δέ· πανὸς δὲ χρόνου, τὰ μὴ, μὴ λακεδαιμονίων ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες· ἄλλοτε ὁ, τοὺς ἡμετέρους συμμάχους ἀφιστάντες· αἰεὶ δὲ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς πολεμικῶς ἢ δυσμενῶς ἔχοντες πρὸς ἡμᾶς διατελοῦσι· νῦν δὲ τοτε λυτεῖν τοὺς ἑαυτοῦς ἀνασώσασιν· ἡμετέρους μὲν ὄντας συμμάχους βύμενῶς δὲ ἀεὶ πρὸς τήνδε τὴν πόλιν διακειμένους· μόνους δὲ μεθ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας πρὸς τὸν βάρβαρον διατωνισαμένους· καὶ ζόπαι ου νήσαντας· ἀπὸ ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ὀργισθέντας, πανδημεὶ μετὰ τὸ ὅπλων ὀβιοῦν· καὶ τὴν αὐτὴν ἠβαίοις ἐπιτιθέναι τιμωρίαν· ἵν πρὸ οὗτοι τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις ἐτόλμησαν· ἀξιῶ μὲν οὖν καὶ τοὺς ἀφεστέποντας ὑμᾶς, τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ πείθειν ὡς ἀ πολεμητέον ὄτι ἠβαίοις· εἰ δὲ μὴ διδασκόντων, ὡς οὐδὲν εἰς ὑμᾶς ὀβημαρτήκασιν·

τέμνειν χώραν

προτρεπτικὸς λόγος

Προτρεπτικὸς, τὸ αὐτό.

Ὁ ὁ μὲν πολέμοις ἐγνῶς ὦ ἄνδρες στρατῶται· ὧν εἵνεκα ἡ σύμπασα παρασκευή, παρεσκεύασται· τὰ δ' ἀφ' ὧν τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν χρὴ ἀρχεσθαι, καλῶς ἔχει κατ' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους· τάδε γὰρ ἱερὰ καὶ λαὰ ἡμῖν γέγονε· καὶ τὸ δίκαιον μεθ' ἡμῶν ὄτιν· οὐ ὑμῖν οὖν τὰ ἐπίλοιπα ὄτιν, ἐὰν ἄνδρες ἀγαθοὶ γένησθε· ἐμὲ μὲν ἔν εἰκὸς παραινέσαι ἃ γνώσκω· ὑμᾶς δὲ προσέχειν τοῖς λεγομένοις· δοκεῖτε ὡς πρὸ τοὺς λόγους ἀκούετε, οὔτως αὐτὰ τὰ ὁρᾶν ἃ ὁρᾶν παρόντα, ἃ οὐ τοῖς λόγοις δεδήλωται· οὔτω τ' ἂν ἄριστα γνοίητε τὰ συμφέροντα· δεῖ δὲ ὑμᾶς σκέψασθαι ὅσα ἀγαθὰ ἔστιν οὐ τῷ νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους· πρῶτον μὲν τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν σώζετε, οὐ ἢ ἐγράφητε· ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τειχίσαντες, καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ λαμπρὰ θηκάντες κατέλιπον, ἐκ ἀφλέσαι, ἀλλὰ σῶσαι· λῷ ἐλευθέραν μὲν καταλαβοῦσιν, αἰσχρὸν ὑφ' ὑμῶν μὴ ἐλευθερωθῆναι· καὶ μὴ τὴν κίνδυνον καταλείσαντες καὶ νομίσαντες μείζω εἶναι ἢ ὅσος ὄτι, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν αἱρετὴν ἀπολέσητε· τὴν δ' οὐκ ὑπάρχουσαν κακότητα κτήσησθε· ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν οἱ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον· κοσμήσαντες ναοῖς· καὶ βωμοῖς, καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἃ μὴ ὠφελεῖσθε συλληθέντα, καὶ πεσόντα ἀτίμως· ἀλλ' ἀμύνατε ὅσον ἕκαστος δυνατός ὄτι τῷ θεῷ· ἄλλως τε καὶ μετὰ τὸ ὑμῖν συμφέροντος, καὶ δεδηλωκότων τῶν θεῶν οὐ τοῖς ἱεροῖς, τὴν ἐς ὑμᾶς εὔνοιαν ἀναμνησθέντες φρμπῶν καὶ παννυχέων, καὶ ἀγώνων· οὐ οἷς τῶν μὲν παρουσῶν συμφορῶν, ἐπέλαθόμεθα· μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν, ἄλλα δ' προσκτώμεθα συνόντες ἀλλήλοις· κατά τε φιλότητας, καὶ κατὰ συγγενείας· καὶ κατὰ ἡλικίας, ἐβυπείζοντες αὐτοί τε ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἐλάχιστα λυπήσομεν, τούς τε παρόντας, ὡς πλεῖστα εὐφρανοῦμεν· ὁδὲ παρεσκευὴ ἐτὸ, τέλος ἔχει τοῦτό τε διασῶσαι καὶ ἕτερα πολλῶ πλείονα καὶ καλλίω καὶ μείζω προσκτήσασθαι, ἢ πόντε ὑπαρχόντων στερηθῆναι· καὶ αὐτοὺς πολλὰ καὶ οἰκεῖα παθεῖν καὶ ἰδεῖν· ἐπανενεγκεῖν δὲ τὴν γνώμην ὑμῶν ἕκαστον βούλομαι· ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι· ἃ πρὸ πλείστου ποιούμενοι καταλίπομεν τοὺς γεννήσαντας πατέρας· καὶ μητέρας· ὁ δὲ, υἱούς τε ἐφύτευσε καὶ ἐβέφυσεν· ὁ δὲ, ὁμογενεῖς ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφὰς, ὧν οἱ μὲν, γήρα πολὺ ὑπερβάλλοντες, οἱ δὲ, νεότητι πολὺ ἐλλείποντες, τοῖς μὲν σώμασιν οὐκ δοί τε εἰσὶν ἀμύνειν· τῶν ὑ κινδύνων, πολεῖσον μέρος μετέχουσιν· οὐ οἷς ἡμῶν μὲν προθυμηθέντων, καὶ οὐ ἀγωνισαμένων, εὐδαίμονες μὲν οἱ πατέρες· τίμιοι δὲ οἱ παῖ

δες· ζηλωταὶ δὲ αἱ γυναῖκες, καὶ αἱ θυγατέρες· καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ οὗς ἐκείνου· καὶ συμπάντων· ἐλλιπόντων δὲ ὑμῶν τὴν προθυμίαν, καὶ μὴ θελησάντων διαμάχεσθαι εἰς ἕκαστον, ἄθλιοι μὲν οἱ πατέρες, στερηθέντες μὲν τῆς ἡμετέρας προσόψεως· στερηθέντες δὲ πόλεως· καὶ χώρας· καὶ ἱερῶν· αὐτὰ δὲ καὶ λίσης ἐλευθερίας, εἰς αἰχίσην δουλείαν καθεστημένοις, οὐ ἡλικία διαφθείρει, οὐ ἢ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχειν γεγήρακεν οἷς δὲ γνώσκει ἃ πάσχει, ἀδύνατος καθέσηκεν ἀμύνεσθαι· ὥστε χαλεπὸν φρεῖν· εἰ γὰρ παρῶν γνώσκει μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ἐρᾶν αὐ ἰῶ ἡ συμφορὰ, οἰκτεῖ δ' αἱ γυναῖκες καθίσταται· δυσυχεῖς δὲ καὶ παῖδες, καὶ ἀδελφοί· τῶν τε αὐτῶν τούτων στερισκόμενοι, καὶ τῶν ἐλπίδων ἐφ' αἷς ἐτάφησαν· καὶ οἷς οὐ τῷ νεῶ χρόνῳ ζῆλος καὶ τιμὴ, κάλλος, καὶ εὐειδία, εἰς δουλείαν πίπτουσι ἀνάγκη καὶ αἶσχος· καὶ ἀτιμίαν φρεῖν· αὐτὰ γὰρ τῶν καλλίστων καὶ οὐ τιμοτάτων γάμων, εἰς αἰχίσου· καὶ ἀτιμοτάτους πίπτουσιν· ἢ τε αὖ δυσειδία, εἰς τοιαῦτα ἔργα καθίσησι τὰ σώματα· οὐ οἷς καὶ ἢ ὑπάρξαν ἀγαθὸν τῆς ζοφῆς ζημία καθίσταται· ἐ δυνάμενοι δὲ τοὺς πόνους ὑπεκφεῖν, αὐτὰ τὸ βίου τὸν αἰχίσους καὶ βιαιοτάτους θανάτους αἱρεῶται· ὅς τις οὖν τοιούτων ἄθλων προκειμένων, μὴ ἔσται αὐνὴρ ἀγαθὸς· οὐ τῷδε τῷ ἀτῶνι· ἀλλά τις εἰσαῦθις ἀφλέπεται, ἢ γνώμη, ἢ ῥώμη, ἀμφοῖν στερηθήσεται· τῆς τε νεῶ, τῆς τε εἰσαῦθις τῶν ἔργων· ὅδε γὰρ ὁ ἀτὼν αὐτῷ τέλος ἔχει· οὐ θυμηθῆναι δὲ χρὴ, καὶ τίνος ἕνεκ' αὖ μᾶλλον ἀξιώσαι τε μάχεσθαι· ἢ τὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν οὐ τῷ νικᾶν μαχομένοις τοὺς πολεμίους· ἔστι γὰρ αἱρετὸ σύμπασαν λαβὸν ἔχει· οὐ τοῦτο ἔστιν ὑμῖν ὅσα τὶς δύναιτο δοκεῖ εἶναι εἰρήνη ἀγαθὸν; αὕτη δὴ τοῖς τοὺς πολεμίους νικῶσι, γίγνεται· ὅπως αὖ βούλωνται καταστήσαι, δοκεῖ εἶναι κτημάτων κτῆσις ἀγαθὸν· ἔστι γὰρ τοῖς νικῶσι γίγνεται· τά τε γὰρ ὑπάρχοντα, ἀσφαλῶς κέκτηνται· τά τε τῶν πολεμίων, ἀδεῶς καρπῶνται· δικαιότητος τοίνυν τόδε τὸ ἔργον πολεῖσον μετέχει· δίκαιον μὲν γὰρ τῇ πατρίδι ἀμύνειν· οὐ ἢ ἐγράφητε· δίκαιον δὲ ἱεροῖς παρῴοις καὶ μνήμασι τῶν προγόνων· δίκαιον δὲ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὑφῶν ἐτάφητε, ἀντιγηροτρόφησαι· δίκαιον δὲ τοὺς παῖδας ἐπεὶ δὴ περ ἐφύσατε, ἐκθρέψαι· δίκαιον δὲ τούτων τινὰ μὴ ἐλλείπειν· εἰδέτις σοφίαν ἐπιτηδεύει ὁ νικῶν μαχόμενον, ἔστι σοφίαν ἡγησάσθω· εἴγε οὐ σοφὸν ὁ δούλον εἶναι· ὁ δὲ ἐλεύθερον, σοφόν· κάλλος οὐ τιμῇ εἶναι δοκεῖ· οἱ αὐτοὶ τοίνυν αὖ ἄνδρες νικῶντες, οἵτε καλοὶ, καλλίους δοκοῦσιν εἶναι· οἵτε αἰσχροὶ, δεινότεροι· πᾶν γὰρ ὁ ἐλεύθερον καλόν· εἰ τις τοίνυν εὐγενείας βάσανος, οὐ τῷδε τῷ ἔργῳ μάλιστα σέβεται· ὃς τις μὲν γὰρ πρότερον δοκῶν εὐγενὴς, νῦν μὴ θελήσει διαμάχεσθαι, τὴν τ' ἐκ τῶν προγόνων ὑπάρχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ καὶ τοῖς παισὶ δυσμενείαν ἀπολείψει· ὃς τις δὲ οὐ τῷ ἔργῳ ἔσται ἀνὴρ ἀγαθὸς, τῶν τε προγόνων τὴν αἱρετὴν ἀναμνήσει· τοῖς τε παισὶν εὐγένειαν καταλείψει· τῶν γὰρ οὐ τοῖς δεινοῖς αἰσχρῶν ἀγαθῶν γινομένων, οἱ παῖδες εὐγενεῖς νομίζονται· πολλὰ δὲ εἰρηκώς ἀγαθὰ ὅσα ἔστιν οὐ τῷ νικᾶν, πολλὰ ἔτερα παρέλημι· ὧν ὅτε ἕκαστος αὐτὸν ἀναμιμνήσκων, αὐνὴρ ἀγαθὸς γιγνέσθω· ὅσα δὲ τὰ διαφθείροντα οὐ αὐτῷ τῷ μάχεσθαι ἔστιν, εἰς τὸ σώζεσθαί τε καὶ διαφθείρεσθαι, ταῦτα ὑμᾶς διδάξω· πρῶτον μὲν τὸ σῶμα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πέφυκα· καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν· ἔπειτα τὰ ὅπλα· οὕτως εὕρηται ἔμπροσθεν τοῦ σώματος προβεβλῆσθαι· ἢ μὲν ἀσπὶς, τοῦ μή τι βλάπτεσθαι· τὸ δὲ δόρυ, τοῦ ἀμύνεσθαι· ὥστε ἐὰν βούλησθε εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζειν ἀεὶ τὸ μαχόμενον ἀεὶ, πάντες ἀκούοντες τὰ λεγόμενα· καὶ τὰ παραγγελλόμενα ποιοῦντες ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ἀγαθῶν, παραθαρρύνοντες ἀλλήλους· καταφρονοῦντες μὲν τοῖς ἔργοις, ἀξιοῦντες δὲ μάχεσθαι· καὶ ἐκείνους παρελθόντες, ταῦτα ὑπουργήσαντες, ὅσα δὲ ἀνθρώπινα, νικήσετε· εἰδέτις ὑμῶν ἀξιώσας, τοὺς μὲν πολεμίους τολεῖόν τι εἰδέναι ἢ ἀνθρώπους, καὶ ἀξιόχρεως εἶναι, αὐτὸ δὲ ὡς μηδενὸς ἄξιος ὑποχωρήσει, ἔστι σωτηρίαν νομίσας εἶναι, πρῶτον μὲν τὸ γνώμην ἡ ἡμίσυος ἀδικεῖ· ἔτι δὲ ἔμπαλιν αὐτῷ τὸ σῶμα τοῦ ἔργου πεφυκότος, τὰ μὲν ἀναντία δεῖς βούλεται ὑπουργήσει· εἰς τοὔπισθεν μὲν γὰρ οὔθ' οἱ πόδες πεφύκασιν ἀναχωρεῖν· οὔθ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὁρᾶν οὐδενός· λίχα δὲ διαιρεθεὶς

βάσανος

τῷ ἀναχωρεῖν ὑπηρετῶν· καὶ ἢν ἐπίωνται ἅμα κίνδυνον φυλάττωνται κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ ἢν αὖ διτάτην οὐ δυνήσωνται ἀμύνεσθαι. ἐὰν δὲ ἀναχωρήσεις ἀξιοῖ φεύγειν ὡς ἀποφυξόμενος· πρῶτον μὲν τὰ γυμνὰ τοῖς πολεμίοις δείξει· οὐ δίς τις ὠσκεῖσθαι, ἢ μάχεσθαι ἀνάγκη· ἔπειτα πολλοὶ καὶ κοῦφοι οἱ διωξόμενοι ἀκοντισταὶ, καὶ σφενδονῆται· καὶ τοξόται· οὐδ οὔτε αὐτὸς ῥᾴδιόν ἐστιν ἀφυγεῖν, οὔτε τὰ βέλη αὐτῶν ἧττον ἐπὶ πολλῷ· ὁ γὰρ τάχιστος ἀνὴρ τοῦ βραδυτάτου τοξεύματος, οὐδὲ μόρος ταχυτῆτος παρέχει· εἰ οὖν τις ὑμῶν φιλοψυχῶν παρεσκεύασται ἀναχωρεῖν, ἢ φεύγειν ἵνα σωθῇ, οὐκ ὀρθῶς γινώσκει τὸ φιλοψυχεῖν ὅ, τί ἐστιν· εἰ γὰρ τῷ μένειν καὶ ὁ μόσε χωρεῖν, ὃ μόνον πῇ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει· εἰ μὲν οὖν οὐ βούλει τὶς ὅστε τόνδε τὸν κίνδυνον διαφυγὼν, μεθ' ἡδονῆς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διατελέσας ζῶν εὐκλεὴς τελευτήσει, εἶχεν αὖ λόγον πινὰ ἡ ἀκμία· νῦν δὲ πολλοὶ καὶ ἀκμῆ δύναντες εἶναι· ὀλίγον χρόνον βιοῦντες δόξῃ πῇ δύσκλειαν αἰνίσσομενοι καὶ ἄτιμοι παρ' ἀτίμοις ὄντες· κακῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον τελευτήσαντες, ὀνείδη τοῖς παισὶ καταλείψουσιν· ἐπεὶ δὲ πεφύκαμεν οὐκ ἀθάνατοι, ποῦ κάλλιον ἀρετῇ θνήσκειν, ἢ τοῦδ' ὧν χρὴ τιμωροῦσι· ποίαν ἄλλῳ αρετῆς κτῆμενοι· ποῖος ἥλιος θανάτος· τίνες δὴ κλεέστεροι· οἱ ἀρεθανόντες, ἢ οὕτω τελευτήσαντες· δημοσίου τάφου ἀξιοῦσθαι· θυσίαι ἀεὶ τοῖς γίγνονται· ἀτῶνες δὲ τούτοις, τίθενται· αὐτὰ θνητὸ σώματος, ἀθάνατον μνῆμα καταλείπουσιν· οἱ δὲ τούτων παῖδες, δημοσίᾳ ἐκτρέφονται· τιμώμενοι πανοπλίαις· προεδρίαις· θαυμαζόμενοι· καὶ ἐν χοροῖς· καὶ ἐν γυμνασίοις· καὶ ταῖς ἄλλαισι σωτηρίαις· τοῖς δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ κινδύνου σωθεῖσιν αἰσχρᾶσιν ἀγαθοῖς γινομένοις, ἀκίνδυνος ὁ λοιπὸς βίος μακαριζομένοις ἐν πόσαις παντηγύρεσιν· ἐν πάσαις θεωρίαις· οἱ φίλοι τούτοις, φίλοι εἰσὶν· οἱ ἐχθροί, τοῖς τοιούτοις ὑπερβάλλονται· πᾶς ἀνὴρ, αὐτοὺς ξενοῦσθαι βούλεται· ἐκ τῶνδε καὶ γαμετὰς προθύμους αὐτοῖς εὑρεῖν· ὅτοι γηράσκοντες, εὐδαιμονίζονται· ναῦν δὲ ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καθ' ὃν ὑμῶν ἕκαστος ἰόντι μηδὲν ὑπολειπόμενος τῆς δυνάμεως, αὐτὴ λαμβανέσθω τῶνδε ἀγαθῶν· ὑπομιμνήσκω δὲ ὑμᾶς ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ ὑμῖν καλὰ γέγονε· καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρασκεύασεν· ἀλλ' ἄνδρας χρὴ εἶναι ἀγαθοὺς· ἐκεῖνος δὲ ὑμᾶς τοῦδε τοῦ ὑμετέρου αὐτῶν παιδείας μέλλοντας ἀτωνιεῖσθαι, καὶ ὄντας πατρῴων ἀγαθῶν, τοιούτους ἔσεσθαι, ἢ ἄλλό τι παρασκευάσασθαι κάλλιον ἢ ἄμεινον· ὥστε οὐ δεῖ ὑποδειδιέναι· οὔτε λόγου· οὔτε δέους οὐδενός· εἰδὲ μὴ, τοῖς ἐχθροῖς παρακελεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦτο δήμοι δοκεῖ καὶ μάλιστα χρῆναι ποιεῖν· τοῖς μὲν γὰρ μὴ θέλουσιν ἀγαθοῖς εἶναι, μάταιον καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν παρόδυνα, ὅπως ἔστεται ἀγαθοί· τοῖς δὲ ἐθέλουσί γε καὶ βουλομένοις, τοιοῦτον· παντὸς γὰρ πράγματος, ἐπίδοσίς ἐστιν, ἔστ' αὖ τέλος ἔχει· καὶ ἀρετῇ τοῦτον αὖ δόξης αὐτῷ ἐπιδιδοῦσαν ὅπου μεγίστην καὶ τιμὴν ἔχει, καὶ ἄθλοις· καὶ ἐπαίνοις· οὐκοῦν ὅπῃ ἔπον ὀλίγῳ πρόσθεν οὐδεὶς αὖ κάλλιον παρασκευάσαντος, σημεῖον· ὥστ' εἰ καὶ νῦν ἡμῖν παρεσκεύασται καὶ αὖ ἐκόσῳ, καὶ ποῖσιν, ὅπως ἐσόδε ἀγαθοί· καὶ ἀξίωμα ἕξετε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς μέγα, οὐχ ὑμᾶς βλάψαι ἀκούσαντες, πῇ ὑμετέραν ἀρετῇ, καὶ τὸ ἀξίωμα τῶ προγόνων ἐμοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν πολεμίων ὑμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσιν· ἀλλ' ὠφελήσει· ὑμῶν τ' οἵτε παλαιοὶ πατέρες οὐ τοῖς ἕλλησι μέγα ἀξίωμα ἀρετῆς ἔχον· καὶ λόγου ἀγαθὸν οἵτε νέοι· μαρτύριον δὲ τούτου ὑμῖν δρῶ· οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕλλῃνες, ἐκ τῆς σφετέρας αὐτῶν μεταστάντες οἰκοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν ἐξελάσαντες ἑτέρους· καὶ αὐτοὶ ἐξελαθέντες ὑφ' ἑτέρων· καὶ κατὰ δίκαιον, δύο φόβε αθε καὶ χρήματα ἀρετῆς· οὔτε γὰρ ἐξελάθη τε ὑπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν ὑπὸ οὐδεμῶν αὐτῶν, ὅτι ἐξελάσαντες ἑτέρους, αὐτοὶ οἰκεῖτε· καὶ κατὰ μὲν τὸ μὴ ἐξελαθῆναι, αὐρείας στέφανον πῇ παιδίαν ἔχετε· κατὰ δὲ τὸ μὴ ἐξελάσαι, δικαιοσύνης· τοῦτα μὲν τὰ τῶν παλαιῶν μαρτυρία ἀρετῆς παιδῶν· τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὅτι μὲν τῷ βαρβάρῳ στρατῶν ὑποχωρήσαντες ἐκ τῆς πατρίδος· καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ὁρμόμενοι ἐκ τῆς σαλαμῖνος, ἠλευθέρωσατε πᾶσαν πῇ ἑλλάδα· καὶ τούτους οἱ νῦν ἐφ' ὑμᾶς δρῶνται, ὦ ζεῦ τε καὶ θεοὶ μεγάλης ἀστεβείας, ἐπὶ τοὺς ἐλευθε

Recte

ρώσαντας οἱ ἐλευθεροῦντες δρῶνται· δουλώσοντες μετὰ τῶν τῇ ἑλλάδι δουλείαν φερόντων ἑλλήνων· μετὰ τῶ ὑμετέρων δούλων οὐδέν γε τῶν αὐτῶν ποιοῦντες τοῖς ὑμετέροις προγόνοις· οἵ ποτε τῇ πατρίδι ἐπεβοήθησαν ἐξιστάμενοι τῶν δούλων, ὅτε ἀφίκετο· καὶ ἔχων φοινικίδας, ἐπικαλεῖ τοὺς προγόνους βοηθῆσαι· καὶ μὴ τοῦδε ἐλεῖν ἐπιβαλευθεῖσαν πῇ πατρίδα· αὐτὴ δὲ τῆς δουλοσύνης τῆσδε, τίνδε ἡμῖν πῇ κακοδαιμονίαν ἀφιδιδόασιν, καὶ ναῦ οὖσι τῆς ὑμετέρας· ἔνεκα ἀρετῆς ὄντες οἵ τινες εἰσί· δηοῦσι δὲ πῇ ὑμετέραν, καὶ ἐλευθεροῦσι τοὺς ὑμετέρους δούλους· καὶ ἐπάγουσιν ἐφ' ὑμᾶς παρανόμως· καὶ παρανόμως· δίκα οὐδὲ θέμις ἐστὶ ἡρακλειδῶν ἡγουμένων ἀθηναίων ἐπιβῶσαι ζῶν πολεμίοις ὅ πολις, ἀλλὰ γὰρ οὔτε θεοὺς· οὔτε ἀνθρώπους αἰδοῦσθαι· ἀ γὰρ αὖ τά δὲ ἐθέλοιεν· ὑμεῖς ἐὰν θεὸν θέλῃ δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε· οὐ θυμήθητε δὲ, ὅτι ὑμεῖς μὴ ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ὁρμώμενοι ἀπωνιεῖσθε, ἀφ' ἑστίας παφῶσ ἕκαστος καὶ θεῶν τῶν ἄλλων καὶ πόλεως· οὐ τῶν κτισάντων φονέες γενόμενοι, ἀλλὰ τοκέων τυχόντες τοῖς ὑμετέροις θεοῖς δεξάμενοι τοῦδε τῶν αὐτῶν· ὥστε καὶ πῇ δίκην πῇ πατραθεῶν καὶ δαιμόνων μεγάλῳ σύμμαχον ἔχειν· μάχεσθε δὲ ἀνοσιόταις ὑβεριστοῖς καὶ ἀνοσίοις· οἱ πῇ μὲν σφετέραν αὐτῶν οὐ ἢ ἐγένοντο ἀπόλεσαν· καὶ ὑβέλιπον· ἢ θεοῖς ἐχθραν θέντες· ἢ κακοί τε καὶ ἀπάλκιδες ὄντες· οὐδὲ δὲ πῇ ὑμετέραν δρῶνται, ὑβ ἀλοξίαν ὁρμώμενοι· οὔτε ἀφ' τῆς σφετέρας ἑστίας ἕκαστος αὐτῶν, οὔτ' ἀφ' τῶν ἄλλων· οὔτ' ἀφ' παντῶν θεῶν· ἀφ' δρυνύων δέ, καὶ ἀφ' ἀπάτης δαιμόνων ἐλαυνόμενοις ἥκουσι, δίκῃ δώσοντες· οὐ γὰρ οὔτε τοσοῦτοι ὑμῶν εἰσίν, οὔτε δυοτοσοῦτοι· οὔτε ἡμετέραν δυνάμεις καταγωνόντες, δρῶνται οὔπω θρασύς δυ τῆς ὑμετέρας· ἀλλὰ θεῶν τις ἄγει αὐτοῦ, δώσοντες δίκας, μιαρῶν τε καὶ ἀνοσίων δρῶν· παρασήπω οὖν ὑμῶν ἑκάστῳ νοῦν, ὡς ἐν θαρρεῖν πολεῖσον φέρεται εἰς τὸ νικᾶν· ὡς οὖν καὶ τῶν θεῶν συμμάχων ὄντων· καὶ ὑπαρχόντων ὑμῖν τούτων ἀμένοσιν εἶναι, καὶ οὐδὲ ξοτοῦροις, βραχὺ χρόνον, ἀναχόμενοι τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων, μακρὰν δόξαν καταστήσαθε ἀρετῆς, εἰς ἐν ἅπαντα χρόνον· καὶ ἀναμνήσετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστε παῖδες· οἵ ποτε ἀφικόμενοι· οὐ βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς μαραθῶνα, αὐτοβοεὶ νικήσαντες· πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐβέβαλον ἐκ τῆς γῆς, κοὐδὲ ἀπέκτειναν· οὐ τοῦδε δόντες οὔτ' εἴ τις αὐτοῖς ἔμελλεν ἐκ τῆς πελοποννήσου βοήθεια ἥξειν· οὔτ' εἰ ὀλίγοι πολλοῖς μαχεῖσθαι· ἀλλὰ τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν αρετῇ πιστεύσαντες, συμβαλόντες οἱ νικῶσαν· δεῖν δὲ τοσαυτάσι μετὰ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ταῦτα φρονοῦντων, οἱ νικῶν μαχόμενοι· οἱ νικῶσιν δὲ καὶ ἐπ' ἀρετῇ μισθῷ τῆς βοίας· ναυμαχοῦντε, καὶ πρὸ σαλαμῖνος· ὥστε εἰς τόδε ἡμέρας· σωτῆρες τῆς ἑλλάδος ὀνομάζεσθαι· πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἀτῶνας· καὶ καλοὺς ἠτωνίσαντο οἱ ὑμέτεροι πατέρες· ὧν τῆς νίκης τῶν ἄθλων, ὅροι πεπήγασι· πολλῶν ἡμῶν τοσοῦ ἀφ' τῆς ὑμετέρας· πόλεις μεγάλαι ὑπακούουσαι τοῦ ὑμετέρου κήρυκος· δεξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς ὀλυμπίοις οἱ ἡμῖν κατὰ τὸ εἰκὸς τοῦ ἔον νέμουσιν, ἢ τοῖς πολεμίοις· δυχῇ συμβάλλωμεν λῃσταῖς αὐσβάσι· θαρρεῖτε δὲ, καὶ ἐς ἀ νεμόντων τῶν θεῶν δυ ἀτωνιεῖσθε· τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὸ δίκαιον ὑμῖν μὲν θαρρεῖν παρέξει· ἐκείνοις δὲ δεδιέναι· ἃ δὲ μάλιστα αὐσβάσι νέους παροξυνεῖ, ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσαντε· πόλεώς τε μέγεθος· καὶ δυσδαιμονίαν καὶ δόξης ἣν ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἔχει· ἅτε νέοις αὐσβάσιν· ἡλικίαν δὲ ἀθύρματα· παῖδες καλοὶ καὶ γυναῖκες· καὶ γυμνάσια καὶ κυνηγέσια, ὧν ὑμεῖς τῇ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ, πολεῖστά τε καὶ κάλλιστα ἀπολαύετε· τοῦδε ὧν μαχεῖσθε νῦν ὑμετέρων ὄντων τοῦδε πόνων αὐσβάσιν οἷς ταῦτα ἀπάντα· παρακελευσάμενοι οὖν ὑμῖν αὐτοῖς αὐτὴ αὐσβοὶ, καὶ δημότης· καὶ φυλέτης, φυλέτῃ· χρῶσθε τύχῃ ἀγαθῇ ἐπεισάντες ἐγῶ ταί τις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Artemisij prelium

Olympij dij

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΗΡΩΔΟΥ.

Δόπι ἀνάγκη λέγειν καὶ τὴ λικοῖσδε, καὶ πολὺ νεωτέροις τοῦδε τοῦ παρόντος πράγματος ἐγὼ λέξαι. διότι δὲ εἰκὸς ὅδι σωπᾶν ἢ χρὴ τὰ λέγειν, οὔτε παρ' ἄλλον δύναμαι μαθεῖν, οὔτε αὐτὸς ἐξευρίσκω. τοῦδε μὲν γὰρ ἑτέρου πράγματος, ἔχοι τίς αὖ ἐγκαλεῖν τοῖς λέγουσι, ματαιότητα ἢ πολυπραγμοσύνην αἰτιασάμενος, ἐπίστασθαι τὰ παρόντα πράγματα· τὰ δὲ εἰς ἓν πόλεμον αὐξήσοντα, πᾶσι μέν ὅδιν οἰ κοινῷ· μάλιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ προσῆκον τοῖς δε τοῖς ἡλικίαισ, ἐπίστασθαι τοῦδε αὐτῶν ἕνεκα λέγειν. οἷς γὰρ ὁ κίνδυνος οἰκεῖότατος γίνεται, τούτοις ἀναγκαῖόν ὅδι μάλιστα μέλειν· οἷς δὲ μέλειν ἐπιτέτακται, τούτοις εἰκὸς ἐξευρίσκειν μάλιστα. τοῦ μὲν οὖν λέγειν, πολλὰς ἀνάγκας εὑρίσκω. τοῦ δὲ σωπᾶν, οὐδὲ μίαν ὁρῶ συγγνώμην· ἐπεὶ γὰρ ἐβουλόμην μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι μετὰ τῶν θεῶν· εἰ δὲ ἄρα διαφέρετε, καὶ δι' ἄλλους οὐ πράττειν ἡδύ· δοκεῖ δή μοι θεῶν τινος ἐπιμέλεια γίνεσθαι τὸ γινόμενον. ἃ μὲν ἀ ὑμᾶς ἐγὼ παρασκευάσασθαι χρήμασι πείθοντας καὶ τοῖς σώμασι κινδυνεύοντας, ταῦτα πάνθ' ὑμῖν ἡ τύχη αὐτὴ πόνου καὶ χρημάτων σωτέ πραξεν. ὥστε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς, ἐκόντας ἡμῖν δίκην δοῦναι· πρῶτον μὲν οὖν ὡς ἀγαθόν ὅδι πείθεσθαι τοῖς ἐπαγγελλομένοις τὸν πόλεμον, τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐπιστάμεθα γινώσκοντες τὰ φύσει πολέμια τῆδε τῇ χώρᾳ· προγινώσκοντες τ' αὖ πρὶν παθεῖν οὐ λαβούμεθα· τὰ μὲν ἐκείνων ἀσθενῆ καθιστάντες ἐκ παντὸς τρόπου· τὰ δ' ἡμέτερα αὐτῶν κρείσσονα ἀναπυνθάνοντες. ὅτι τὸν φύσει πολέμιον τὸν μὴ δύνασθαι καθ' ἡσυχίαν ἄγειν· νῦν δὲ πόλεμον ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐκ τοῦ συμφορῶν ἐπιστάμεθα· ἓν αὖ ὅρα τοῦτον οὐδὲ πρὸ ὑμῖν, φίλον ἐσόμενον· οὐδὲ διαλλαγὴν ἐσομένην ἐκείνῳ πρὸς ἡμᾶς· ἀ δ' ἀδικούμενος ὑφ' ὑμῶν, ἀλλ' ἀδικεῖν βουλόμενος, ἐχθρὸς ἡμῖν ὅδιν· ἔχει μέν γε. τοῦ ἡμῖν οἱ πατέρες κτησάμενοι, παρέδοσαν· τοῦ δεῖ μὲν πρὸ ἡμετέραν ἀσθένειαν ἔξεστιν· τοῦ δὲ δύναμιν, ἄκων ἀποδώσει. μία μὲν αὕτη πρόφασις αὐτῷ καθηνοῖσα πρὸς ὑμᾶς. ἔπειτα δὲ ὅτι ταῖς μὲν ἑλλάσιν τὸ πόλεμον, ἡμανόν ὅδι πρὸ αὐτῶν δύναμιν διασῶσαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις· τοῖς δὲ τυράννοις ταῦτ' οὐκ ἀπόχρη μόνον, ἀλλὰ προσκατασκευάζειν δέονται τοὺς τοσουτοτόνους ἀεί· ἡμεῖς μὲν οὖν δοκοῦμεν οὔτ' αὐτοὶ ῥᾳδίως αὖ τοῦ παθεῖν· ἄλλος τε ἐμποδὼν γενέσθαι. τοῦ δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ἄχθεται. βουλόμενος σφάλλεσθαι τὰς ἐλπίδας τῶν ἡμῖν πιστευόντων· ἀφ' μᾶς οὖν τέχνης ὁρμώμενος, ἡμῶν τε κρατήσειν οἴεται. καὶ τούτων ὧν δ' ἡμᾶς οὐκ ἀρξει· ταῦτα δὲ πρότερον ἐξῶν εἰκάζειν ἡμῖν· νῦν δὲ σαφῶς γινώσκειν ὁρῶ πάσχοντας· ὧ γὰρ ἁλίσκεσθαι μάλιστα· καὶ πόλις καὶ χώρα, τοῦτο τὸ χωρεῖν οὐκ ἔλαθεν αὐτόν· ἰδοῦντα τὰ πάσχοντας ἡμᾶς αὐτοὺς· ἀλλὰ μετὰ τῶν ὁλίτων τοῦ τούτους πάντας οὐκ ὤκνησεν ἐλθεῖν· ἠπίστατο γὰρ ἐλθὼν ὅτι τοῖς πολλοῖς μὲν ἐπιχειρήσας, οὐδὲν αὖ ἔπραξεν ὧν ἐβούλετο. τοὺς γὰρ ἀσθενεστέρους συμμαχοῦντας πολεμήσας, οὐκ ἄρξειν τῶν πολεμίων ἐμέλλεν· ἱκανοὶ γὰρ ἦσαν αὖ αὐτὸν ἀμύνασθαι. εἰ δὲ τοὺς πολλοὺς μετὰ τῶν ὁλίτων καταστρέψαιτο, ῥᾳδίως ἁπάντων ὧν κρατήσειν οὔπω μὲν αὐτὸς βούλεσθαι πέφυκεν ὑμᾶς τοσαύτας ἔχειν· εἰ δ' αὖ τῷ ταῦτα συμφορεῖ, καὶ πράττειν οἴεσθε αὐτὸν, τὸ δ' ἐκείνα συμφορεῖ, ὅσον ὑμῖν καὶ κακὸν ὅδιν ἀθρήσετε, πρὸς τὸν μέγιστον τῶν ἄλλων αὐτὸ θέντες. ὁμολογεῖται γὰρ πόλεμος, τῶν ἄλλων κακῶν τοσούτων μέγιστον εἶναι, ὅσῳ πρὸ εἰρήνης τῶν ἀγαθῶν. ἔσῳ μὲν τοι μεγεθεῖ τὸν πόλεμον ἡ στάσις ὑπερβάλλει, ὅσῳ περ ὁ πόλεμος τοῦ εἰρήνης· οἱ μὲν γὰρ τῷ ξενικῷ πολέμῳ τοῦ παῖδα σώζοντες ἀποθνήσκουσιν, οἱ δὲ τῷ πολιτικῷ διαφθείροντες ἑαυτοὺς, ὥστε μήτε οὐ ἀποκτείναντας οὐδὸν μεῖν· ἄλλοις μὲν γὰρ πολεμοῦντες, πολεμοῦμεν ὑπὲρ τῶν φίλων· καὶ τοῦ μὲν ἄλλοτρίους νικῶντες, ἑτέρας κτῶνται φίλους· ὅταν δὲ τοὺς οἰκείους, ἀφαιρεῖσθαι καὶ τῶν ὑπαρχόντων· ἀφ' παγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν ὅσην δύνανται, πολὺς

Quanto pax inter bona tanto bellum inter mala eminet

ἀριθμὸς καθεστὼς ἐξηγήσασθαι. καὶ τούτων οὐδ' ἅπαν λαγχάνειν ῥᾴδιον, ἐπεισδὺς ἄρξεντά τις· ὧν διάλογον γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· οἱ γὰρ τοῦ πόλεσιν οἰκοῦντες, οὐκ ἀχθονται τοσαυτάζοντων τῶν τοῦ πόλεσιν· οἱ μὲν ἀσθενέστεροι, ὅπως αὖ μὴ ἀρχῶνται· οἱ δ' ὅμοιοι πρὸ δύναμιν, ὅπως αὖ κρείσσονες γένωνται. οἱδ' ἰσχυροὶ, ὅπως αὖ ῥᾴδιέστερον ἀρχῶσι. καὶ τοῦτ' οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ σημεῖον ἄλλοθεν λαβεῖν· ἡμεῖς γὰρ τοῖς ἄλλοις σημεῖον ἐς μὲν· χώραν τῶν ἑλλίων ἔχοντες τοῦ πλείστα, καὶ τοῦ πλεῖστα δυναμένην παρέχειν, οὐ μόνον τοῖς οἰκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παροίκοις οὐ φαινόμεθα τοῦ πλουσιώτεροι τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομένων ὄντες. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἑαυτοῖς καταθέντες τὰ παραγινόμενα· ἡμεῖς δ' εἰς τοὺς ἄλλο χρίσις αὐαλίσκομεν· τὰ κοινὰ μὲν ἰδία ποιοῦντες· τὰ δὲ τοῦ ἰδιωτῶν, κοινά· καίτοι πῶς οἴεσθαι ἐν ὅδι τούτους κοινῇ δέφειν· οἱ πὸ τοῦ πόλιν οὐ κοινὴν ἡμῖν παρέχουσι πρὸς τοὺς ἐχθρὸς γῆν ἔχοντες δυφυεστάτην ἀμύνεσθαι· τοὺς ἐπόντας, καὶ τὸν σύμμαχον ἐνωνεῖς παρεχομένην καὶ ἱππους, οὐκ ὅπως διαλύομεν τοὺς βουλομένους ἀδικεῖν, ἀλλ' ἐπαγόμεθα τοὺς ἀμυνοῦντας μισθῷ πείθοντες· καὶ φυλασσόμεθα ξένους. καὶ καταφρονεῖται μὲν ἡ δύναμις τῆς χώρας, καταγελώμεθα δ' αὐτοί. τούτων πάντων καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν αἴτιον αὐτοὶ παρόντες θεάσασθε. τοιαύτην ἐπίδειξιν ἐπιδείξαντα πᾶσιν, οἵαν οὐδεὶς, οὔτω σκληρὸς οὐδὲ μισάνθρωπός ὅδιν, ὃς τις ἀδάκρυτος αὖ διηγήσαιτο. τί γὰρ οὐκ ἐγένετο τῶν μετίστων καὶ κῶν· οὐ παῖδες, καὶ γυναῖκες, καὶ πατέρες γέροντες, καὶ μητέρες θεωροὶ καθέστησαν ἀφθονησκόντων· οἱ μὲν πατέρων, οἱ δ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ, παιδίων· ἃ μὲν οὖ τοῖς αὐτῶν χεροὶ τελευτώντων τὸν βίον, αἱ δ' οὖ τοῖς πολεμίοις διαφθείρομένων· οἰκίας δὲ καταστασκαπτομένας· καὶ χρήματα διαρπαζόμενα· καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὁπότε τύχοι τῶν αὐτῶν ἰδρῶν κοινωνῶν ὁ ταῦτα ὁρῶν καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, οὗ· ᾧ προσῆκον ἐπαμῦναι κατά γε νόμον, ἀλλὰ μὴ παρανόμως ἀφελέσθαι· ὅτε καὶ τοῖς γέρουσιν ἐφαίνη συμφορὰ τὸν γῆρας· καὶ τοῖς ὀρφανοῖς ὡσαύτως· καὶ τούτων ὧν αὖπιον· πῶς οὐ χρὴ καὶ κῶς ὁρᾶν, δεινὰ μόνους γε· ἀμυνομένους μὲν, ὧν ὑπῆρξε· πιμωρεῖσθαι δὲ, τοῖς ἀποθανοῦσιν· οἱ κτείροντας δὲ, τοὺς ἀφαιρεθέντας· οὐ γὰρ μόνον τοσοῦτον ἀγαθόν ὅδιν, ὅτι τῶν παροιχομένων ληψόμεθα δίκην, ἀλλ' ὅτι παράδειγμα τοῦτο δείξαντες, ἀφοδιδάξομεν τοὺς ἄλλους, μὴ νομίζειν οὔρημα πῶ ἡμετέραν διαφορά· μηδὲ μεθ' ἡμῶν ἐπιβουλεύειν ἡμῖν· ἐὰν δὲ τοῦτο γένηται, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω· μὴ δεισάσειν ἡμᾶς. ὅταν ἐπίκηροι μηδαμόθεν ἴωσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν· οὔτω μὲν οὖν ἀγαθόν ὅδιν ἡμῖν ἐθέλοντας ὁμολογῆσαι συμπολεμεῖν τοῖς παρακαλοῦσιν· ὡς δ' ἀναγκαῖόν ὅδιν, ἐκ τῶν ἐπιλοίπων χρὴ σκοπεῖν· ἀρχέλαος γὰρ οὔτ' αὖδὲ πελοποννησίους ἦλθε μετὰ ἀθηναίων· οὔτε δὲ τῆς χώρας ἐᾶναι βουλομένας ἔπαυσεν· οὔτε χρήματα παρέχων τοῦ τοῦ τοῦ· ἀδὲ ἔστι πρόφασις τῆς ἐχθρᾶς· τοῦ ὅτι ἐκ ἠθέλεσυμπολεμεῖν αὐτοῖς πρὸς ἀθηναίας; ἀλλ' ἡσυχίαν ἦγεν· ἐπεισὴ τοίνυν τοῖς πελοποννησίοις ἱκανὴ πρόφασις ὅδι τοῦ πολεμίας νομίζειν τοὺς μὴ πολεμήσαντας αὐτοῖς συλλαβεῖν θῶμεν, ὅπως μὴ δεῖ πῶ αὐτῶ πρόφασιν, ἡμῖν, πολεμήσωσιν εἰ παρακαλούμενοι μὴ βουλησόμεθα συμπολεμεῖν μετὰ πελοποννησίων· οὐ γὰρ ἠδικεῖτο τοῦ ἀθηναίων οὐδὲν, ἡμῖν δὲ δὴ τὶς λόγος ὑπολείπεται· δοτέον, ὡς οὐκ ἀδικοῦμεθα διδάξομεν αὐτοὺς ταῦτα ὁρᾶν ἀπὸ ἐκείνος· οὐ γὰρ ἄδικον εἴπερ ὁ τάδε ὁράσας οὐκ ἀδικεῖ· ἀλλ' ἀδικεῖσθαι μὲν φήσομεν· ἀμύνεσθαι δ' οὐ βελόμεθα; πολλῶ ἄρα λειλίαν ποιήσομεν τοῖς βελομένοις ἡμᾶς καλῶς ὁρᾶν· ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δ' οὐ· τίς οὖν οὐ καταφρονήσει τῆς δυνάμεως ἡμῶν, εἰ τοὺς ἑλλωάς γε ἔχοντος ἐπικούρους, οὐδὲ οὔπω δεινησόμεθα τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι, καὶ τὸ μέγιστον εἰ δυτέραν αἰτίαν φήσομεν τοῦ τῶν ἑλλήνων· πρότερον μὲν ὅτι τὸν πρότερον μηδενὸν οὐ σωσε πολεμήσαμεν· δυτέρον δὲ, τὸν νῦν ἐπαγγελλόμενον· καίτοι πρὸς ἐκείνον μὲν ἱκανὴ πρόφασιν εἴχομεν· πρὸ ἡμῶν μὲν αὖ ἠθέλομεν αὐτοῖς συνδιακινδυνεύειν· οὔτω γὰρ ἐδεῖ πάσης ἐγίγνεθ' μᾶλλον, ἢ πῶ ἡμετέραν αὐτῶν ἀφελόντας, τοῦδε τῆς ἐκείνων διαμάχεσθαι· νῦν δὲ τί φήσομεν· αὐτοὶ γὰρ ἤκασιν τοῦδε ἡμῶν, καὶ τῆς ἡμετέρας θέλοντες κινδυνεύειν· ἔτι δὲ πῶς οὐ δεινόν, εἰ μόνοι τῶν ἑλλή-

Archelaus

νων, εἰς πᾶν ἑλληνίδα συμμαχίαν οὐ σῶα ἀριθμησόμεθα· οἷόν τε δ' ἐστὶν ὅστις, αὐτὸς οὗτος δὲ δηλώσειν· ἐπιθυμῶν γὰρ καὶ χρήματα βουλόμενος τοῖς ἕλλησιν δοῦναι, ὅπως γένοιτο σύμμαχος, οὐκ ἐδίδου ἢ ἦν διαπράξασθαι· καὶ οἷόν τε ἀμφότερα δῆλον ὅτι δυοῖν σημεῖον· καὶ ὅτι ἀγαθόν ἐστι· καὶ ὅτι χαλεπόν· τοῦδε μὲν οὖν τούτων ἐὰν ταῦτα τίς αὐτὰ λέγῃ, τοσοῦτά μοι λελέχθω. Ἡδὴ δὲ λόγον ἥκουσα λεγόμενον ὅμοι σημεῖόν ἐστιν ἐκείνου, ὅτι βέλτιστά ἐστιν ἃ ἐτὼ λέγω τοῖς σφαντιωσομένοις· εἰπὼν ὁ λόγος ἐκεῖνος ἰσχυρότατός ἐστιν, οὐκ ἄξιόν ἐστιν ἐπιφαβηθῆναι· λέγουσι γὰρ ὡς κρείσσων ἀρχέλαος ἐστὶ· ἢ τοιοῦτος ὢν πρὸς σοικῶς μᾶλλον, ἢ πελοποννήσιοι, οἷόν τε μὲν γὰρ εἰ βουλοίμεθα· δῶν αἱμεθ' ἂν ἀμαυάλῃ· πελοποννησίους δ' οὐκ ἂν· οὐκοῦν κρεῖσσον τασσάζειν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ δουλεύειν ἑτέροις· ἐτὼ δ' εἰ μὲν ἀνάκτων ἐώρων ὅσαν ἡμῖν ἐλέσθαι δυοῖν θάτερον, ἐβουλευσάμην ἂν ὁπότερον χρὴ μὲ ἑλέσθαι· νῦν δ' ἡσυχίαν βυείσκω πρὸς πελοποννησίους οὖσαν· θαυμάζω δὲ καὶ τῶν αὐτὶ πιθέντων πράγματα τοῖς πράγμασιν· οὐ γὰρ ὅμοια πρὸς ὅμοια σωτιθέασι· πρῶτον μὲν ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τοιάνου σαφῶς ἐπιστάμεθα· τὰ δ' ὑπ' ἐκείνων ὑπονοοῦμεν· τὰ μὲν γὰρ ἐπάθομεν· τὰ δ' οὐκ ἐπιστάμεθα εἰ πεισόμεθα· πῶς οὖν ἴσον ἐστί, τοῖς μὲν ἤδη γενομένοις μὴ θυμοῦσθαι· τὰ δ' ἐκαζόμενα φοβεῖσθαι μᾶλλον· ἐκ ποίων δὲ χρὴ παραδείγματων ὀρρωδεῖν αὐτά· πότερον, οὐχ ὁρῶμεν τοὺς τῶλησιεστάτους ἡμῖν προσηκοῦντας τῶν ἑλλήνων, φωκέας ἐλευθέρους ὄντας, πρόσχρεμένους δὲ βοιωτοῖς, οὔτε φόρον φέροντας ἐκείνοις, ἔτε ἀρχόντα οὐδένα λακεδαιμονίων αὐτόθι· ἔτι δὲ δὴ πλέιονος κρείνθιοι αὐτονόμους ὄντας· καὶ τῶν ἑαυτῶν κρατοῦντας· ἀνχαιοὺς δὲ πρὸς τούτοις, οὔτε πλέιονας ὄντας ἡμῶν, ἔτε κατὰ πλέιστα οἰκοῦντας· ἠλείας δὲ καὶ τεγέατας, καὶ τοὺς ἄλλας ἀρκάδας ἀσυγείτονας ὄντας· οὐδ' οὐλεὶς δέδοικέ πω λακεδαιμόνιον ἔχοντα· ὡς τοῦ δὴ σ' ἐνθάδε μακεδόνα· πολιτείας δὲ πάντα χοῦ καὶ νόμους ἐπιστάμεθα κειμένους· καὶ τὰ κοινὰ κοινῇ καρπουμένους· ἴσως αὖ τις εἴπῃ, ἀλλ' ὀλιγαρχίαν ἁ πάντα χοῦ κατιστᾶσι διαύτην γε· οἵαν ἡμεῖς δυχόμενοι πολὺν χρόνον καὶ πολεμοῦντες· ὀλίγον χρόνον ἰδόντες ἀφηρέθημεν· οὐ δὴ προσήκει ὀλιγαρχίας λέγειν ἐκείνας πρὸς τὰς ἐνθάδε· πῦ γὰρ οὕτω μικρὰ πόλις, οὐ ἢ τὸ τεῖχον μόρος ἀ μετέχει τῶν πραγμάτων αὐτόθι· οὔτω δὲ μὴ δὲ ὁ πλα· μὴ δὲ ἄλλη δύναμίς ἐστι τὰ κοινὰ πράσσειν ἄχ ἅπαν λακεδαιμονίων· ἀλλ' ἅπαν τῆς τύχης ἀροτερηθέντων πραγμάτων· ἀπεστέρηται δὲ τοσοῦδε χρόνου, ἕως αὖ παράδειγμα μαθῆτε· παρὰ δὲ ταῦτα παρ' ὑμᾶς ἐστιν· οἶμαι μὲν γὰρ ἡμᾶς, οὐδ' αὖ δυχομένους ἄλλως δύξασθαι πολιτεύεσθαι· παραδείγματα μὲν τοιαῦτα παρεχομένας ὀρρωδεῖν οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς, ἃ μὴ γενέσθαι δεινόν ἐστι μᾶλλον, ἢ γενέσθαι· καὶ λακεδαιμονίοις μὲν οὐκέτι πέφυκεν ὑμῖν ἐπιπίθεσθαι· τρέφω γὰρ οἰκοῦσιν ἀφ' ὑμῶν· ἀπαράσκευοί τ' ἐσὶ πρὸς πόλεμον· ὥστε ἡμεῖς ἰσχύομεν μάλιστα, οὐκ ἐλίγον διαφέρεσι, τῶλησίοι εἶναι αὐτῷ, πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ εἰκότως ἐπιβαλοῦσιν· ἐὰν δ' ἐγχειρῶσιν, ἁλόσουσιν· ἐὰν δὲ προσπνώσκωμεν, οὐκ ἀμελήσομεν αὐτῶν· ὥστε οὐδὲ μὴ καλῶς αὐτοῖς ἐπιπίθεσθαι ἀρέσει· εἰ δὲ ἡ τόνδε τὸν λόγον λέξει ὡς ἀρχέλαος παῖδας ἔχει, καὶ δὴ τοὺς παῖδα ἄχ οἷόν τε συμπολεμεῖν, πρῶτον μὲν ἄξιον θαυμάσαι εἴσω· ὃς τις τοῦδε μὲν δέκα παίδων λέξει· τοῦδε δὲ τῶν ἁπάντων οὐ λέγει· ἔδε τοῦδε τῆσ τόλεως· καὶ ἡ μὲν τῶν παίδων συμφορὸν ἀποτρεῖ· τοῦδε δὲ τῶν ὀλίγων καθίσησιν· εἰ μὲν οὖν ἀνάκαιον ἦν παθεῖν τι τοὺς παῖδας, οὐ θαυμαστὸν ἦν λέξαι· νῦν δὲ δῆλόν ἐστιν ὅτι κρατοῦντες ἐκείνα, καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν· ὥστε ἀφελόντες τῶν ἐκείνα κακῶν, ῥαδίως ἀπολαβεῖν τοὺ παῖδας· ὁ μὴ οὖν ἐμὸς λόγος, ἀμωνέσθαι μὲν ἢν ἀδικοῦντα κελεύει· τιμωρεῖν δὲ τοῖς ἀροθανοῦσι χαρίζεσθαι δὲ, τοῖς παρήκασι· δέχεσθαι δὲ, πῶ τύχην· συμμάχους τὲ τοῖς ἕλλησι νεῖν· πολεμίους δὲ, τοῖς βαρβάροις· καὶ πιστεύειν μὲν, τοῖς ὠφελοῦσιν· ὀρρωδεῖν δὲ, τοὺς μὴ τοιούτους· ἐχθροὺς δὲ νομίζειν, τοὺ ἀδικοῦντας· φίλους δὲ, τοὺς ἐπαμωνοντας· πρὸς τούτοις τὲ, τὰ πγνωσκόμενα τῶν ἐκαζομένων κυριώτερα ἡγεῖσθαι· ταῦτα μὲν ὃν ὁ ἡμὸς λόγος· ὁῖς δὲ σφαντιωμένοις, εἰς ὅσον ἡ ξεσι τόλμης, πάνα ντία δεῖ δύνασθαι τ' λόγων·

Nota pro presenti rerum hispanarum statu melius inter nos ipsos dissentire qm alijs servire.

Archelaus

αὐξήσεσθαι μὲν ἀδικουμένους· ὠφελεῖν δὲ τοὺς ἀδικοῦντας· φεύγειν δὲ τοὺς βουλομένους ὠφελεῖν· ἀπιστεῖν δὲ, τοῖς φίλοις· πιστεύειν δὲ, τοῖς ἐχθροῖς· ὀρρωδεῖν δὲ, τὰ πόρρω· τὰ δ' ἤ τῶλησίον ὑπόρρωθεν· ἔπειτα τοῖς ἕλλησι μὴ γίνεσθαι συμμάχους· τοῖς δὲ βαρβάροις καὶ πρὸς τούτῳ τοῖς ἐχθροτάτοις· ἔτι δὲ ἀτιμωρήτους μὲν τεθνάναι τοὺς ἀροθανόντας· ἀτίμους δὲ, τοὺς προσήκοντας εἶναι· καὶ μήτε πολιτείαν εἶναι· μήτε νόμον· μήτε δίκας· τοιαῦτα αὐκάγμενον λόγον τῶν αὐτὶ λεξάντων δύνασθαι· ταῦτα γὰρ ἐναντία τούτοις, οἷς ἐτὼ λέγω· πειθόμενοι οὖν ἐκείνοις, τούτων οὐχ ἁμαρτήσεσθε· δεξάμενοι δὴ πῶ συμμαχίαν καὶ προθυμηθέντες ὧν ἐπαθόμεθά τε, δίκλω λυφόμεθα· καὶ ἡ λοιπὸν, οὐ πεισόμεθα τοιαῦτα.

Venetiis Apud Aldum, & Andream Socerum
mense Aprili. M. D. XIII.

a b c d e f g h i l2 l m n. aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hhh iii l2 l2 l2. Omnes sunt quaterniones, præter n duernionem, & a, & l2 l2 l2 quinterniones.

Λέξα τοῦ θεοῦ πάντων σωτῆρες.

DUKE UNIVERSITY LIBRARY

misericordia

Lista. 13. de nd. di a 6l. 4 1/2
Yo me otros dos del
juego por repartos generales
de pozo el libro /
de mas passados en grosso
4. Reales. Yo me
gente marinero
Yo mas repartos a
Yo de ch. Yo me
en el de febrero Yo el
Yo mas repartos 15. Yo
mas a 19 de marzo
Yo el Yo por repartos
mas en Yo el Yo mas el libro
mylle y quinientos y nueve
Yo andres mas

albedel ~~en~~ dez mill mrs excepto
el y grandes

~~26. de albedel~~

26 #	ξόανον	πληρωμένος	600
12			200
6			129 rats
2	ξόανον	πληρωμένος	57 +
1			80 plat.
1			1062
5		πληρωμένος	53
			1115
53		ὑποδήματα	160
	πληρωμένος		1275
πληρωμένος	ὑποδήματα	ὑποδήματα	δήμα
	βουζῶν.		5
	ζαμπόρια	πρὶ μ τούτ μ μ	
		πληρωμένος	

AE SCHINES·ET AEI